

G. Howood

June 24th 1912



By the author
June 22 1849

ARISTOPHANIS

NUBES.



Presented to the
LIBRARY *of the*
UNIVERSITY OF TORONTO

FROM THE ESTATE OF
THE LATE MRS. W. E.
BENNETT

LONDON :
GILBERT AND RIVINGTON, PRINTERS,
ST. JOHN'S SQUARE.

ARISTOPHANIS

NUBES,

RECENSUIT ET CRITICA ANNOTATIONE INSTRUXIT

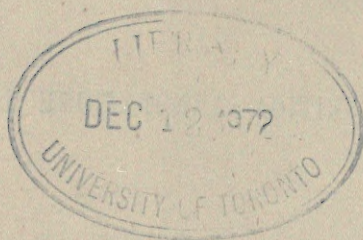
FREDERICUS HENRICUS BLAYDES,

AEDIS CHRISTI APUD OXONIENSES QUONDAM ALUMNUS.

LONDINI.

EXCUDEBANT GILBERT ET RIVINGTON.

1873-4.



PA
3875
A28
1873

CATALOGUS CODICUM MANUSCRIPTORUM
HUIUSCE FABULAE.

A.	Par. Bibl. Reg. 2712.
C. (B. Br.)	Par. Bibl. Reg. 2717.
D. (C. Br.)	Par. Bibl. Reg.
E. (D. Br.)	
F.	Par. Bibl. Reg. 2820.
G.	Par. Bibl. Reg. 2827.
M.	Monac. Bibl. 137.
P.	Vaticano-Palatinus.
R.	Ravennas.
S.	Ven. Marc. 475.
T.	Ven. Marc. 472.
U.	Ven. Marc. 473.
V.	Ven. Marc. 474.
W.	Vind. Bibl. Imper. 163.
Y.	Vind. Bibl. Imper. 210.
Z.	Vind. Bibl. Imper. 227.
Δ.	Flor. Laur. 31, 16.
Θ.	Flor. Abbat. 2779.
Σ.	Flor. Abbat. 88.
Φ.	Flor. Abbat. 2715.
X.	Flor. Laur. 31, 13.
Ψ.	Flor. Laur. 31, 22.
Ω.	Flor. Laur. 31, 25.
Arund., Ar.	Arundelianus.
Bodl. 1. 2. 3.	Oxon. Bodl. Barocc. 127. 34. 43.
Bodl. 4.	Oxon. Bodl. X. 13, 13. (Dorv.)
Bodl. 5.	Bodleianus Kusteri.
Bodl. 6.	Oxon. Bodl. Canon. 40.
Bodl. 7.	Oxon. Bodl. Canon. 46.
Bodl. 8.	Oxon. Bodl. Misc. cl.
Borg.	Borgianus.
Cant. 1. 2. 3. 4.	Cantabrigienses quattuor.
Elb.	Elbingensis.
Harl. 1. 2. 3.	Lond. Bibl. Brit. Harl. 5664. 5725. 6307.
Leid. 5.	Leidensis Ernestii.

Med. 4.	Mediol. Bibl. Ambros. C. 222.
Med. 5.	Mediol. Bibl. Ambros. D. 64.
Med. 8.	Mediol. Bibl. Ambros. L. 39.
Med. 9.	Mediol. Bibl. Ambros. L. 41.
Mut. 1. 2. 3.	Mutinenses Bekkeri.
Par. 1.	Ernestii Cod. R. Regius.
Par. 2.	Ejusdem C. Coislinianus.
Par. 3.	Ejusdem Ia. Jesuit. 1.
Par. 4.	Ejusdem Ib. Jesuit. 2.
Par. 6.	Par. Reg. 2716.
Par. 7.	Par. Reg. 2718.
Par. 8.	Par. Reg. 2821.
Par. 9. 10. 11. 12. 13. 15. 17. 18. 19. 20. 21.—	Par. Reg. 2822. 2823. 2824.
	2825. 2826. 2828. 2902. Suppl. 97. 135. 463. 499.
Tub.	Tubingensis.
Urb.	Vaticano-Urbinas.

Ex his ipse *verbatim et accuratissime* contuli A.G.Δ.Φ.X. Bodl. 6. 7. 8. (A. cum editione Bergkiana, 2 voll. 18mo. Lips. 1857.—G. Bodl. 6. 7. 8. cum ed. Dindorfiana, 2 voll. 8vo. Oxon. 1835.—Δ.Φ.X. cum ed. Weisiana, 2 voll. 24mo. Lips. 1842.) Passim, non tamen *verbatim*, contuli S.T.U.W.Y.Z.Θ.Σ.Ψ.Ω. Med. 4. 5. 8. 9. Par. 6. 8. et reliquos.

CATALOGUS PRAECIPUARUM ARISTOPHANIS EDITIONUM.

- Ald.—Insunt novem fabulae (desunt Lys. et Thesm.) cum scholiis Graecis. Curavit Marcus Musurus. Folio, apud Aldum, Venetiis, 1498. (Editio princeps.)
- Junt. I.—Sumptu Philippi Juntae, 8vo. parv. Flor. 1510. (Secundum volumen, separatim editum, continet Lys. et Thesm.)
- Junt. II.—Insunt novem fabulae Aldinae, 8vo. parv. Flor. 1525.
- Gorm.—Insunt novem fabulae, 8vo. Par. 1528.
- Crat., vel Bas. I.—Ed. Grynæus, 8vo. ap. Cratandrum, Basil. 1532.
- Zan., vel Ven. I.—Ed. Zanetti, 8vo. Ven. 1538.
- Junt. III.—8vo. Flor. 1540.
- Wech.—Ed. Wechel. 4to. Paris. 1540.
- Farr., vel Ven. II.—Ed. Farreus, 18mo. Ven. 1542.
- Brub.—Ed. Brubachius, 12mo. Francof. 1544.
- Frob. vel Basil. II.—Novem fabulae. Ed. Gelenius, fol. ap. Frob. Basil. 1547.
- Canin.—Ed. Caninius, 8vo. min. ap. Gryph. Lugd. 1548.

- Frischl.—(Pl. Eq. Nub. Ran. Ach.) Ed. Frischlinus, Francof. 1586.
 Raph. vel Plant.—Ed. Raphaelius, 24mo. ap. Plantin. Lugd. 1600.
 Port.—Ed. Portus, fol. Genevae, 1600.
 Mair.—18mo. (aut 24mo.), Lugd. Bat. 1624.
 Amst.—2 voll. 18mo. Amstel. 1670.
 Kust.—Ed. Lud. Kusterus, fol. Amst. 1710.
 Be. vel Bergl.—Ed. Steph. Berglerus, 2 voll. 4to. Lugd. Bat. 1760.
 Br.—Ed. R. F. P. Brunckius, 3 voll. 8vo. Argentorati, 1781—3.
 Inv.—Ed. Phil. Invernizius, 13 voll. 8vo. Lips. 1794—1826.
 Sch., vel Schaefer.—Ed. G. H. Schaeferus, 3 voll. 18mo. Lips. 1812.
 Schutz.—Ed. C. G. Schutzius, Vol. I. (Ach. Eq. Nub.) 8vo. Lips. 1821.
 Dind. I.—Ed. G. Dindorfius, 2 voll. 8vo. Lips. 1825.
 Boiss.—Ed. Boissonade, 4 voll. 32mo. Paris. 1826.
 Bekk.—Ed. Imm. Bekkerus, 5 voll. 8vo. maj. Lond. 1829.
 Bo.—Ed. F. H. Bothe, 4 voll. 8vo. Lips. 1828—30. (Ed. II. Lips. 1845.)
 Dind. II.—Ed. G. Dindorfius, 2 voll. 8vo. min. ap. Black. Lond. 1830.
 Dind. III.—Ed. G. Dind. in Poetis Scenicis Graecis, 8vo. maj. Lips. 1830.
 Dind. IV. vel Dind. Ox.—2 voll. 8vo. Oxon. 1835.
 Dind. V. vel Dind. Par.—8vo. maj. Paris. 1838.
 Dind.—in Poetis Scenicis Graecis (ed. correctior), 4to. Lond. 1867.
 Weis.—Ed. C. H. Weise, 3 voll. 12mo. Tauchn. Lips. 1842.
 Hold.—Ed. Hubert Holden, 8vo. Cant. 1848.
 Bgk.—Ed. Theod. Bergk, 2 voll. 12mo. Teubn. Lips. 1852. (Ed. II. 1857.)
 Mein.—Ed. Aug. Meineke, 2 voll. 8vo. Lips. 1860.

EDITIONES SINGULARES HUIUSCE FABULAE.

- Ernesti, J. A., ed. 8vo. Lips. 1753.
 Schutz, C. G., 8vo. Halae, 1777. (et 1786. 1805. 1826.)
 Harles, T. C., cum scholiis Graecis, 8vo. Lips. 1788.
 Hermannus, God., cum scholiis Graecis, 8vo. Lips. 1799. (Ed. II. 1830.)
 Reisig, C., cum syntagmate critico, 8vo. Lips. 1820.
 Passow, C., annotatio critica in, 12mo. Lips. 1828.
 Mitchell, Thomas, with English notes, 8vo. Lond. 1838.
 Rogers, B. B., crown 4to. Oxon. 1852.
 Felton, C. C., Cambridge (in America) 1852. (Ed. alt. cur. T. K. Arnold, 12mo. Lond. 1852.)
 Kock, Theod., 8vo. Lips. 1852. (Ed. II. 1862.)
 Teuffel, W. S., 8vo. Lips. 1856. (Ed. auctior, 1863.)
 Green, W. C., with English notes, 12mo. Lond. 1868.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΝΕΦΕΛΑΙ.

ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ.

I.¹ ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ τις² Στρεψιάδης ὑπὸ δανείων καταπονούμενος διὰ τὴν ἱπποτροφίαν τοῦ παιδός, δέεται τούτου φοιτήσαντα³ ὡς⁴ τὸν Σωκράτη⁵ μαθεῖν τὸν ἤττονα λόγον, εἴ πως δύναίτο τὰ ἄδικα λέγων ἐν τῷ δικαστηρίῳ τοὺς χρήστας νικᾶν καὶ μηδενὶ τῶν δανειστῶν μηδὲν ἀποδοῦναι.⁶ οὗ βουλομένου δὲ τοῦ μειρακίσκου⁷ διαγνοὺς αὐτὸς ἐλθὼν μαθάνειν μαθητὴν τοῦ⁸ Σωκράτους ἐκκαλέσας τινὰ διαλέγεται. ἐκκυκληθείσης⁹ δὲ τῆς διατριβῆς, οἷ τε μαθηταὶ κύκλῳ καθήμενοι πιναροὶ συνορῶνται καὶ αὐτὸς ὁ Σωκράτης ἐπὶ τῆς¹⁰ κρεμάθρας αἰωρούμενος καὶ ἀποσκοπῶν τὰ μετέωρα θεωρεῖται. μετὰ ταῦτα τελεῖ¹¹ παραλαβὼν τὸν πρεσβύτην, καὶ τοὺς νομιζομένους παρ' αὐτῷ θεοὺς, Ἄερα, προσέτι δὲ καὶ¹² Αἰθέρα καὶ Νεφέλας, ἀνακαλεῖται.¹³ πρὸς δὲ τὴν εὐχὴν εἰσέρχονται Νεφέλαι ἐν σχήματι χοροῦ· καὶ φυσιολογήσαντος οὐκ ἀπιθάνως τοῦ Σωκράτους ἀποκαταστᾶσαι¹⁴ πρὸς τοὺς θεατὰς περὶ πλειόνων διαλέγονται. μετὰ δὲ ταῦτα ὁ μὲν πρεσβύτης διδασκόμενος ἐν τῷ φανερωῦ τινὰ τῶν μαθημάτων¹⁵ γελωτοποιεῖ· καὶ, ἐπειδὴ διὰ τὴν ἀμαθίαν ἐκ¹⁶ τοῦ φροντιστηρίου ἐκβάλλεται, ἄγων¹⁷ πρὸς¹⁸ βίαν τὸν υἱὸν συνίστησι τῷ Σωκράτει. τούτου δὲ ἐξαγαγόντος¹⁹ αὐτῷ ἐν τῷ θεάτρῳ τὸν ἄδικον καὶ τὸν δίκαιον λόγον, διαγωνισθεὶς²⁰ ὁ ἄδικος πρὸς τὸν δίκαιον λόγον νικᾷ,²¹ καὶ παραλαβὼν²² αὐτὸν²³ ὁ ἄδικος λόγος ἐκδιδάσκει.²⁴ κομισάμενος δὲ αὐτὸν ὁ

I. ¹ “Hoc argumentum ex codd. suis emendatum dedit Brunckius, ommissa singularum lectionum notatione.” DIND. ² τις add. V. Br. om. Ald.

³ φοιτήσαντα Br. φοιτήσαντος V. φοιτήσαντος Ald. ⁴ ὡς] εἰς Mut. a.

⁵ Σωκράτην Br. ⁶ εἴ πως . . . ἀποδοῦναι add. codd. om. Ald. ⁷ Sic V. Br. μὴ πειθόμενον δὲ τοῦ μειρακίου (om. διαγνοὺς) Ald. ⁸ τοῦ add. V. Br. om. Ald.

⁹ ἐκκυκλήσεως vulg. Leg. ἐκκυκληθείσης. Idem conjicit Bergk.

¹⁰ τῆς add. V. ¹¹ τελεῖν V. et scriptor Arg. X. τελεῖ recte Ald. διδάσκει C. ¹² προσέτι δὲ καὶ om. Mut. a. ¹³ κατακαλεῖται vulg. ἀνακαλεῖται Mut. a, recte. ¹⁴ ἀποστᾶσαι V. ¹⁵ μαθητῶν V. ¹⁶ ἐκ om. Mut. a. ¹⁷ ἄγων Br. διάγων V. Mut. a. Ald. ¹⁸ πρὸς] κατὰ V.

¹⁹ ἐξαγαγόντος V. Br. ἐξάγοντος Ald. ²⁰ καὶ διαγ. V. διαγ. . . . λόγον καὶ om. Mut. a. ²¹ Post λόγον addendum νικᾷ. Cf. Arg. X. fin. ²² παραλαβὼν V. Br. περιλαβὼν Ald. ²³ αὐτὸν om. Mut. a. ²⁴ ἐκδιδάσκει]

πατὴρ ἐκπεποιημένον ἐπηρεάζει τοῖς χρίσταις, καὶ ὡς κατωρθωκῶς²⁵ εὐωχεῖ παραλαβὼν. γενομένης δὲ περὶ τὴν εὐωχίαν ἀντιλογίας, πληγὰς λαβὼν ὑπὸ τοῦ παιδὸς βοῆν ἴστησι, καὶ προσκαταλαλούμενος²⁶ ὑπὸ τοῦ παιδὸς ὅτι δίκαιον τοὺς πατέρας ὑπὸ τῶν²⁷ υἱῶν ἀντιτύπτεσθαι, ὑπεραλγῶν διὰ τὴν πρὸς τὸν υἱὸν σύγκρουσιν²⁸ ὁ γέρον κατασκάπτει καὶ ἐμπίπρησι²⁹ τὸ φροντιστήριον τῶν Σωκρατικῶν.³⁰ τὸ δὲ δρᾶμα τῶν πάνυ δυνατῶς πεποιημένων.

II. Φασὶ τὸν Ἀριστοφάνην γράφαι τὰς Νεφέλας ἀναγκασθέντα ὑπὸ Ἀνύτου καὶ Μελήτου,¹ ἵνα προδιασκέψαιτο² ποιοί τινες εἶεν Ἀθηναῖοι³ κατὰ Σωκράτους ἀκούοντες.⁴ ἠύλαβούντο γὰρ, ὅτι πολλοὺς εἶχεν ἐραστὰς, καὶ μάλιστα τοὺς περὶ Ἀλκιβιάδην, οἳ καὶ⁵ ἐπὶ τοῦ δράματος τούτου μηδὲ νικῆσαι ἐποίησαν τὸν ποιητὴν. ὁ δὲ πρόλογός ἐστι τῶν Νεφελῶν ἀρμοδιώτατα καὶ δεξιώτατα συγκείμενος. πρεσβύτης γάρ ἐστιν ἄγροικος ἀχθόμενος παιδι ἀστικού⁶ φρονήματος γέμοντι καὶ τῆς εὐγενείας εἰς πολυτέλειαν ἀπολελαυκότη. ἡ γὰρ τῶν Ἀλκμαιωνιδῶν οἰκία, ὅθεν ἦν τὸ πρὸς μητρὸς γένος ὁ μεираκίσκος,⁷ ἐξ ἀρχῆς, ὡς φησιν Ἡρόδοτος [vi. 125], τεθριπποτρόφος ἦν καὶ πολλὰς ἀνηρημένη νίκας, τὰς μὲν Ὀλυμπίαισι,⁸ τὰς δὲ Πυθοῖ, ἐνίας δὲ Ἴσθμοῖ καὶ Νεμέᾳ καὶ ἐν ἄλλοις πολλοῖς⁹ ἀγῶσιν. εἰδοκιμοῦσαν οὖν ὁρῶν ὁ νεανίσκος ἀπέκλινε πρὸς τὸ ἦθος τῶν πρὸς μητρὸς προγόνων.

III. Τὴν μὲν¹ κωμωδίαν καθῆκε κατὰ Σωκράτους ὡς τοιαῦτα νομίζοντος καὶ Νεφέλας καὶ Ἀέρα καὶ τί γὰρ ἄλλ' ἢ ξένους εἰσάγοντος δαίμονας· χορῶ δὲ ἐχρήσατο Νεφελῶν πρὸς τὴν τοῦ ἀνδρὸς κατηγορίαν, καὶ² διὰ τοῦτο οὕτως ἐπεγράφη τὸ δρᾶμα.³ διτταὶ δὲ φέρονται Νεφέλαι. οἳ δὲ κατηγορήσαντες Σωκράτους, Ἄνυτος καὶ Μέλτος.⁴ τὸ δὲ δρᾶμα⁵ τῆς ὅλης ποιήσεως κάλλιστόν φασι⁶ καὶ τεχνικώτατον.⁷

IV. Αἱ πρῶται Νεφέλαι ἐδιδάχθησαν ἐν ἄστει¹ ἐπὶ ἄρχοντος Ἰσάρχου, ὅτε Κρατῖνος μὲν² ἐνίκα Πυτίνην, Ἀμειψίας δὲ Κόνων. διόπερ Ἀριστοφάνης ἀπορριφθεὶς παραλόγως ᾤθηθαι δεῖν ἀναδιδάξαι τὰς Νεφέλας³ τὰς δευτέρας, καὶ⁴ ἀπομέμφεσθαι⁵ τὸ θέατρον. ἀποτυχῶν δὲ πολὺ μᾶλλον καὶ ἐν τοῖς ἔπειτα οὐκέτι τὴν διασκευὴν εἰσήγαγεν. αἱ δὲ δευτέραι Νεφέλαι ἐπὶ Ἀμεινίου ἄρχοντος.

διδάσκει V. ²⁵ κατωρθωκῶς V. κατωρθωκότα Mut. a. Ald. κατωρθωκός Br. ²⁶ προσκαλούμενος V. ²⁷ ἀπὸ τῶν V. ²⁸ σύγκρουσιν V. Br. σύγκρισιν Mut. a. Ald. ²⁹ ἐμπιπρᾶ Mut. a. ³⁰ Σωκρατιστῶν Br., fortasse recte. Σωκρατίζειν est Arg. IV. v. 1.

II. ¹ Μελήτου Dind. Μελίτου vulg. ² Sic V. προδιασκέψονται Ald. ³ Malim οἱ Ἀθηναῖοι. ⁴ Sic V. ἀκούοντες κατὰ Σ. Ald. ⁵ Sic V. οἳ (om. καὶ) vulg. ⁶ ἀστικού Dind. ἀστικού vulg. ⁷ ὁ μεираκίσκος add. V. ⁸ Sic Dind. Ὀλυμπίασι vulg. ⁹ πολλοῖς add. V.

III. ¹ μὲν om. V. ² καὶ om. V. ³ τὸ δρᾶμα add. V. ⁴ ἄνυτος καὶ μέλιτος (s. η) V. Dind. Μέλιτος καὶ Ἄνυτος vulg. ⁵ δρᾶμα V. δρᾶμα τοῦτο Ald. ⁶ φασι V. φησι Ald. ⁷ τὸ δὲ δρᾶμα . . . τεχνικώτατον] Haec post Arg. IV. in Ald. lecta huc transposuit Dind.

IV. ¹ ἐν ἄστει om. V. ² μὲν] μὲν γ' V. ³ τὰς Νεφέλας add. V. Dind. non Bergk. ⁴ καὶ add. Dind. Bergk. ⁵ Sic V. καταμέμφεσθαι Ald.

V. Τὸ δράμα¹ κατὰ Σωκράτους γέγραπται τοῦ φιλοσόφου ἐπίτηδες ὡς κακοδιδασκαλοῦντος τοὺς νέους Ἀθήνησι, τῶν κωμικῶν πρὸς τοὺς φιλοσόφους ἔχόντων τινὰ ἀντιλογίαν· οὐχ, ὡς τινες, δι' Ἀρχέλαον τὸν Μακεδόνων βασιλέα, ὅτι προὔκρινεν [αὐτὸν]² Ἀριστοφάνους.

VI. Τοῦτο ταυτὸν ἐστὶ τῷ προτέρῳ. δισκεύασται δὲ ἐπὶ μέρους, ὡς ἂν δὴ ἀναίδιαίται μὲν αὐτὸ τοῦ ποιητοῦ προθυμηθέντος, οὐκέτι δὲ τοῦτο δι' ἦν ποτε αἰτίαν ποιήσαντος. καθόλου μὲν οὖν σχεδὸν παρὰ πᾶν μέρος γεγενημένη διόρθωσις.¹ τὰ μὲν γὰρ περιήρηται, τὰ δὲ παραπέλεκται,² καὶ ἐν τῇ τάξει καὶ ἐν τῇ τῶν προσώπων διαλλαγῇ μετεσχημάτισται. τὰ δὲ³ ὄλοσχεροῦς⁴ τῆς διασκευῆς τοιαῦτα ὄντα⁵ τετύχηκεν. αὐτίκα⁶ ἢ παράβασις τοῦ χοροῦ ἤμειπται καὶ ὅπου ὁ δίκαιος λόγος πρὸς τὸν ἄδικον λαλεῖ, καὶ τελευταῖον ὅπου καίεται ἢ διατριβὴ Σωκράτους.⁷

V. ¹ Sic V. τὸ δράμα τὸ τῶν Νεφελῶν Ald. ² αὐτὸν om. V.

VI. ¹ Qu. γεγένηται (vel πεποίηται) ἢ διόρθωσις. ² Ita V. πέλεκται Ald. ³ ἢ δὲ Dind. τὰ δὲ vulg. ⁴ Sic Dind. Bergk. ὄλοσχερῆ vulg. ὄλοσχερῆς V. ⁵ τοιαῦτα ὄντα cancellis includit Bergk. ⁶ αὐτίκα μὲν Bergk. ⁷ Cf. Schol. ad 31. ad 549. ad 552. ad 591. Clintonus cum Petitio (Miscell. I. 3.) tertiam hujus fabulae editionem praeeparatam esse, in qua loci de Maricante et Cleonis obitu additi fuerint, existimat.

Recentiora Argumenta VII. VIII. IX. X. non operae pretium duxi reproducere. In Arg. VII. pro ὡς leg. ἔστ'. In Arg. VIII. leg. ἀπ' ἐκείνου (cum Mon. Bergk.).—δόξει pro δόξειεν (pertinet istud εν ad γήραος &c.). In Arg. IX. pro εἰς leg. ὡς (cf. ad Arg. III.). In Arg. X. pro τοῦθ' ἔνεκεν leg. τούτου (cum Bergk.) aut τοῦδε ἔνεκεν.—pro διδαχθείη leg. διδαχθῆ.—pro διαλυθείσης qu. ἐκκυκληθείσης (cf. ad Arg. III.).—pro τελεῖν leg. τελεί.—pro παραδοῦναι leg. παρακαλεῖ.—pro καὶ ἰκανῶς leg. ἰκανῶς.—pro γινομένης leg. γενομένης.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.¹

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

ΘΕΡΑΠΩΝ ΣΤΡΕΨΙΑΔΟΥ.

ΜΑΘΗΤΑΙ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ.²

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ΧΟΡΟΣ ΝΕΦΕΛΩΝ.

ΔΙΚΑΙΟΣ ΛΟΓΟΣ.

ΑΔΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ.

ΠΑΣΙΑΣ, δανειστής.

ΑΜΥΝΙΑΣ,³ δανειστής.

ΜΑΡΤΥΣ.

[ΧΑΙΡΕΦΩΝ.⁴]

¹ Στρεψιάδης, quasi στρέφων (cf. v. στρεψοδικεῖν Nub. 434. στρεψοδικοπανουργία Av. 1468).

² Μαθητῆς Σωκράτους Bergk. Ad unum enim omnia referenda.

³ ἕτερος V., qui addit Ἑρμῆς. μαθητῆς εἰς τῶν φιλοσόφων. Ξανθίας οἰκέτης Ἑρμοῦ. ἕτερος φιλόσοφος.

⁴ Χαιρεφῶν cancellis sepit Bergkiius: "Poeta si Chaerephontis persona uti voluisset, certe plus ei quam versiculum 1505, qui vulgo ejus esse creditur, tribuisset." "Personae ita videntur fuisse distributae, ut *primarum* partium actor exhiberet Strepsiadem et oratorem justum (si quidem hujus et injusti fuerunt aliquae partes in acta fabula); *secundarum* autem Socratem, oratorem injustum, Pasiam; *tertiarum* Phidippidem, discipulum, Amyniam. Reliquae personae cum aut nihil proferant, ut in secunda scena ceteri discipuli et postea Pasiae testis; aut pauca verba, ut Strepsiadis servus (Xanthias) et Chaerephon, actae videntur a choreutis." TEUFFEL.

ΝΕΦΕΛΑΙ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Ἴου ἰού.

ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, τὸ χρέημα τῶν νυκτῶν ὅσον
ἀπέραντον. οὐδέποθ' ἡμέρα γενήσεται ;

2. ὅσον ἀπέραντον A.G.T.W.Y.Z.Δ.Ψ. Bodl. 1. Par. 19. ed. 1528. Wolf. Ern. Reisig. Weis. Teuf. Mein. ὅσον, ἀπέραντον Med. 4. ὅσον ἀπέραντον R. vulg. Herm. Dind. Ko. Bergk. Post νυκτῶν interpungitur in Bodl. 8. Hunc versum sine ἀπέραντον citat Themistius Paraphr. Aristot. Phys. IV. p. 45. ed. Ald. Adde Philemon. Lex. Techn. p. 123. "Ὅσον ἀπέραντον fortius aliquanto quam ὡς ἀπέραντον dictum putant. Sic Gorg. p. 61. ed. Ox. ἡ τῶν ἀγαλμάτων ἐργασία ὅσον ἡδέϊαν παρῆσχετο τοῖς ὄμμασιν ὄψιν. Plut. Mor. p. 790 A. τὸ γράφειν μόνον ἐπιστολὰς τοσαύτας καὶ ἀναγινώσκειν ὅσον ἐργῶδες ἐστίν. Procop. B. Gotth. p. 430 A. ἀνέπειθον ὅσον αἰσχρὸν εἶη τῷ τῶν ἀπορρήτων βασιλεῖ κοινωνοῦντι μὴ οὐχὶ αὐτοκράτορα τοῦ στρατοῦ εἶναι, ἀλλὰ στρατηγῶ ἀνδρὶ ὑπακούειν. Et πόσον εὐήθης in epigr. Anthol. Pal. 9. 592. Sed hic usus loquendi ab probis scriptoribus Atticis abhorret. Eadem nempe constructio est quae in Pac. 525. οἶον δὲ πνεῖς, ὡς ἡδὺ, κατὰ τῆς καρδίας, | γλυκύτατον, ὥσπερ ἀστρατείας καὶ μύρον. Cf. Ran. 1278. Alioqui dicendum fuisset ἀπέραντος ὅσος, ut ὑπερφυῆς ὅσος Pl. 750. οὐράνιον ὅσον Ran. 1135. Ernesti vertit: *Proh! quam longae sunt noctes! plane infinitae!*

3. ἀπέραντον A.C.D.E.R. Bodl. 4. 6. 7. Ar. Ellb. Urb. Par. 8. 17. Med. 4. ἀπέρατον V. Bodl. 1 (s. v.) 8. Ald. Schol. ὡς ἀπέραντον G.Φ. Cf. 393. τὸν δ' ἀέρα τόνδ' ὄντ' ἀπέραντον &c. Aesch. Prom. 153. εἰς ἀπέραντον Τάρταρον ἦκεν ; 1078. ἀπέραντον (ἀπέρατον M. pr.) δίκτυον ἄτης. (Cf. Ag. 1384. ἀπειρον ἀμφίβληστρον.) Pind. N. VIII. 64. πεδίον . . . ἀπέραντον. Plat. Parm. 144. μέρη ἀπέραντα. Eur. Hipp. 678. πάθος . . . δυσεκπέρατον (al. δυσεκπέραντον 883). Plat. Polit. 302 A. χρόνον ἀπέραντον. Theaet. 147 C. περιέρχεται ἀπέραντον ὁδόν. Criti. 119 A. ἀπέραντος μὲν ἀριθμὸς ἀνθρώπων. Rep. IX. 591 D. ἀπέραντα κακὰ ἔχων. Soph. 245 D. ἀπεράντους ἀπορίας. Plut. Sol. 7. λύπας ἀπεράντους. Schol. ad Av. 1695. φασὶ δὲ αὐτὴν ἀπέραντον βῆθος ἔχειν. Valek. ad Hipp. 678. 883. ἄμερα T.

καὶ μὴν πάλαι γ' ἀλεκτρύονος ἦκουσ' ἐγώ.
οἱ δ' οἰκέται ῥέγκουσιν ἄλλ' οὐκ ἂν πρὸ τοῦ. 5
ἀπόλοιο δῆτ', ὦ πόλεμε, πολλῶν εἵνεκα,
ὄτ' οὐδὲ κολάσ' ἔξεστί μοι τοὺς οἰκέτας.
ἀλλ' οὐδ' ὁ χρηστὸς οὔτοσι νεανίας
ἐγείρεται τῆς νυκτὸς, ἀλλὰ πέρδεται
ἐν πέντε σισύραις ἐγκεκορδυλημένος. 10
ἀλλ' εἰ δοκεῖ, ῥέγκωμεν ἐγκεκαλυμμένοι.
ἀλλ' οὐ δύναμαι δειλαιοῖς εὐδειν δακνόμενος
ὑπὸ τῆς δαπάνης καὶ τῆς φάτνης καὶ τῶν χρεῶν,
διὰ τουτονὶ τὸν υἱόν. ὁ δὲ κόμην ἔχων
ἱππάζεται τε καὶ ξυνωρικεῦεται 15
ὄνειροπολεῖ θ' ἵππους· ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαι
ὄρων ἄγουσαν τὴν σελήνην εἰκάδας·
οἱ γὰρ τόκοι χωροῦσιν. ἄπτε, παῖ, λύχρον,
κᾶκφερε τὸ γραμματεῖον, ἵν' ἀναγνῶ λαβῶν
ὁπόσοις ὀφείλω καὶ λογίσωμαι τοὺς τόκους. 20
φέρ' ἴδω, τί ὀφείλω; δώδεκα μνᾶς Πασία.

4. ἀλεκτρύονος] ἀλεκτρύωνων Simplicius ad Aristot. Phys. IV. p. 167. DIND.

5. ῥέγκουσιν] ῥέγκουσι v. l. ap. Schol.

6. ὦ πόλεμε] Scrib. forsan ὦ Πόλεμε. Cf. Ach. 979. οὔνεκα vulg.

Leg. εἵνεκα. Οὔνεκα (οὐ ἔνεκα, cf. ἀνθ' ὧν) valet quod.

7. ὄτ' ὅτι δ' X. κολάσ' ἔξεστι G.U.W.Y.Z.Δ.Θ.Φ.Ψ.Ω. Mut. 1. 2. 3.

Bodl. 1. 7. 8. Par. 20. Med. 4. κολάσαι ἔξεστι R.S.V.X. Par. 1. 8. Bodl.

6. Borg. κολάσαι ἔξεστι A. Br. κολάσαι γ' ἔξεστι T. Par. 19. κολάσᾶξ-

εστι (vel κολάσαι ἔξεστι) Dawes, p. 497. Cf. ad Pac. 392. Legendum forsan κολάσαι γ' ἔστι (ut glossema sit ἔξεστι). Cf. e. g. infra 1217, ὅτε τῶν ἔμαντοῦ γ' ἔνεκα &c. Elisionis diphthongi ai exempla apud nostrum haec notavi, παρεῖν' Eq. 751, οἰκείσθ' ἂν 1175. ἀναγεῦσ' Nub. 523, ἐπεμπηδῆσ' 550, καλείσθ' 780, ἀπάγχασθ' 988, ἀπολήψασθ' 1140, τύπτεισθ' 1341, εἶν' 1357. φαίνετ' Vesp. 273, κρεμήσειτ' 808, κάθημ' 825, οἶμ' 941, εἶν' 1357, δέομ' 1426. σιγήσομ' Pac. 102, βούλομ' 324, χάρισ' 392, παύσασθ' 442, προθυμοῦντ' 480, γεγενῆσθ' 704, θᾶσ' 906, μάχασθ' 1175, ἑώνητ' 1182. παρορᾶτ' Av. 454, διδόν' 975, μέμνησ' 1054, εἶν' 1340. δύναμ' . . . κοιμᾶσθ' Lys. 758, δέομ' 927, σείουθ' 1312. ἀνέρχεθ' Th. 281, καθίζωμ' 292, κλαύσειτ' 916, γίγνεσθ' 1012, ἔρχεθ' 1178, πιδιδόν' 217. εἶν' Ran. 692, διαγωνιείσθ' 794. γενήσειτ' Pl. 113. ἀπιέν' Eupolis Fr. Inc. 56. Eliditur semper diphthongus in thesi; contra in arsi servatur aut crasis fit, ut in Vesp. 501, ὅτι κελητίσαι κέλευον. Av. 444, διατίθεμαι γ' ὧ. Thesm. 594, οὐκ οἶομαι γ' ὧγ'. Lys. 1114, εἶσομαι γ' ὧ.

15. τε om. G.

18. τὸν λύχρον A.

19. ἵνα γνῶ G. Bodl. 3. 4. Cant. 3. Harl. 2. Mut. 1. 2.

21. ἴδω] εἶδω R.

τοῦ δώδεκα μνᾶς Πασίᾳ ; τί ἐχρησάμην ;
 ὄτ' ἐπριάμην τὸν κοππατίαν. οἴμοι τάλας,
 εἶθ' ἐξεκόπη πρότερον τὸν ὀφθαλμὸν λίθῳ.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

- Φίλων, ἀδικεῖς· ἔλαυνε τὸν σαντοῦ δρόμον. 25
- ΣΤ. τοῦτ' ἔστι τουτὶ τὸ κακὸν ὃ μ' ἀπολώλεκεν
 ὄνειροπολεῖ γὰρ καὶ καθεύδων ἵππικὴν.
- ΦΕ. πόσους δρόμους ἐλᾶ τὰ πολεμιστήρια ;
- ΣΤ. ἐμὲ μὲν σὺ πολλοὺς τὸν πατέρ' ἐλαύνεις δρόμους.
 ἀτὰρ τί χρέος ἔβα με μετὰ τὸν Πασίαν ; 30
- ΦΕ. ἄπαγε τὸν ἵππον ἐξαλίσσας οἴκαδε.
- ΣΤ. ἀλλ', ὦ μέλ', ἐξήλικας ἐμέ γ' ἐκ τῶν ἐμῶν,
 ὅτε καὶ δίκας ὠφλήκα χᾶτεροι τόκου

22. Qu. 's τί ἐχρησάμην ;

23. ὄτ' ἐπριάμην A.R.Δ.Φ.X. Bodl. 8. Par. 8. 19. 20. συνῆχ' ὄτ' ἐπριάμην G. Mut. 1. 2. 3. Borg. Bodl. 4. 6. (extr. l. sec. m.). 7. Elb. Par. 1. 2. 3. 4. Leid. 5. συνῆκα ὅτε Bodl. 1. 2. Harl. 1. συνῆκ' ἐπριάμην Pors. E glossemate haud dubie est συνῆκα.

24. ἐξεκόπη libri et vulg. ἐξεκόπη Kust. Herm. Dind. Mein. Duk. et sic (eum int. ἀφηρέθη) Thom. M. in v. "Scribendum ἐξεκόπη cum Kustero. Equo si elisus fuisset oculus, non emendus fuisset Strepsiadi." DIND. Ludit in similitudine vocum κοππατίας et ἐκκόπτειν. Quum vero non μονόφθαλμοι sint equi, legendum suspicabar εἶθ' ἐξεκόπη τὸν ἕτερον ὀφθαλμὸν λίθῳ. V. Av. 342. ἦν . . . τῷφθαλμῷ ἁκοπήs. Sed cf. Av. 1612. Ach. 92.

26. H. v. spurium habet Herw. Ex. Crit. p. 9. ἔστι vulg. ἐστὶ A. τουτὶ R. Bentr. Dind. τοῦτο A.G. Bodl. 1. 6. 8. Par. 2. 8. 19. 20. om. Bodl. 2. 3. 4. 7. Harl. 2. 3. Mut. 2.

28. ἐλᾶ] ἐλᾶs Herm. prob. Mein. (Cf. ἐλαύνεις 29. et Schol: πόσους καμπτοὺς πεποίηκας;) Correctio probabilis.

29. πολλοὺς om. Bodl. 7. Par. 3. Leid. 5.

30. ἔβα με] Suspectum. ἔβα R.S.T.U.V.Y. &c. ἔβα (s. η) Harl. 3. ἔβη Cant. 3. Harl. 2. Bodl. 2. ἐλᾶ Reisk. με add. R.S.T.U.V.Y. &c. om. Z.Φ. Cant. 3. Harl. 1. Bodl. 1. 7. Elb. Leid. 5. Mut. 1. 2. μετὰ τὸν Πασίαν] Ἄν μετὰ τὸ Πασίον (χρέος) ?

31. μνᾶς Δ corr. Elb. τροχῶν Borg. ἀμείναι V. ἀμνία Mut. 2. Nomen Ἀμεινίας (ἀμν. S.) legitur Dem. p. 1019.

33. ὦ μέλ' R.V.Φ.X. Bodl. 6. 8. Suid. in ἐξήλ. ὦ μέλε' Δ. Cant. 1. 2. 3. 4. Harl. 2. 3. Bodl. 2. 4. 7. Mut. 1. 2. Per apocopen τοῦ ε. Confer appellationes ὦ σχέτλιε, ὦ δειλαιε, ὦ ζυρέ, ὦ κακόδαιμον, ὦ δαιμόνιε, ὦ γαθέ. V. Ruhnken. ad Tim. p. 279. Cf. Eq. 671. 1337, &c. Plat. Theaet. p. 129 G. νῆ Δία, ὦ μέλε. ἐξήλακας G.

34. ὅτι (c. ὅτε) Φ. ὄφληκα S. χ' ἄτεροι A.

- ἐνεχυράσεσθαι φασιν. ΦΕ. ἐτεόν, ὦ πάτερ, 35
 τί δυσκολαίνεις καὶ στρέφει τὴν νύχθ' ὄλην ;
 ΣΤ. δάκνει με δήμαρχός τις ἐκ τῶν στρωμάτων.
 ΦΕ. ἔασον, ὦ δαιμόνιε, καταδαρθεῖν τί με.
 ΣΤ. σὺ δ' οὖν κάθευδε· τὰ δὲ χρέα ταῦτ' ἴσθ' ὅτι 40
 ἐς τὴν κεφαλὴν ἅπαντα τὴν σὴν τρέφεται.
 φεῦ. εἴθ' ὠφελ' ἢ προμνήστρι' ἀπολέσθαι κακῶς,
 ἥτις με γῆμ' ἐπῆρε τὴν σὴν μητέρα.
 ἐμοὶ γὰρ ἦν ἄγροικος ἡδιστος βίος,
 εὐρωτιῶν, ἀκόρητος, εἰκὴ κείμενος,
 βρύων μελίτταις καὶ προβάτοις καὶ στεμφύλοις. 45
 ἔπειτ' ἔγγραμμα Μεγακλέους τοῦ Μεγακλέους
 ἀδελφιδὴν ἄγροικος ὦν ἐξ ἄστεως,

35. ἐνεχυράσεσθαι U.Θ. Kust. Br. Dind. Ko. Mein. ἐνεχυρίσεσθαι Mut. 1. ἐνεχυράσασθαι A.G.R.S.T.V.W.Y.Z.Δ.Θ corr. Φ.Χ.Ψ.Ω. Cant. 1. 2. 3. 4. Harl. 1. 2. 3. Bodl. 1. 2. 6. 8. Mut. 2. 3. Par. 8. 19. 20. Ald. Reis. Herm. Verum est futurum, *pignora se ablaturus esse*. Altera scriptura significaret *pignora se abstulisse*, ut in Thuc. II. 5. ἐπομόσαι οὐ φασίν, *negant se jurasse*. Cf. 1139. οὐ φασίν ποτε | οὕτως ἀπολήψεσθ'—καὶ δικάσεσθαι (al. δικάσασθαι) φασί μοι. 1136. 1180. Av. 1522. ἐπιστρατεύσειν φάσ'. Lys. 703. οἱ δὲ πέμψειν οὐκ ἔφασκον. Ran. 802. κατ' ἔπος βασιανείν φησι τὰς τραγωδίας. Eccl. 774. καὶ φασιν οἴσειν, &c. Thuc. V. 22. οἱ δὲ . . . οὐκ ἔφασαν δέξασθαι (l. δέξεσθαι), ἦν μὴ, &c. Dem. p. 1188. οὐκ ἔφασαν παραμενείν. Xen. An. IV. p. 321. οἱ δ' ἔφασαν ἀποδώσειν. Isae. V. 52. οὐκ ἔφασαν ἀποφανείσθαι. Lysias XIII. 51. οὐκ ἔφασαν ἐπιτρέψαι (l. ἐπιτρέψειν) τὴν εἰρήνην . . . ποιήσασθαι. Cf. ad 1141. Ran. 901.

36. στρέφει Borg. Leid. 5. &c. Ald. στρέφει Δ. Bodl. 1. 6. Amphis Ath. 69 B. ἄς εἰ φάγει τις . . . στρέφουθ' ὄλην τὴν νύκτα. Menand. ap. Plut. de tranq. p. 466 B. ὄμην ἐγὼ τοὺς πλοσίους, ὦ Φανία, | οἷς μὴ τὸ δανείζεσθαι πρόσεστιν, οὐ στένειν | τὰς νύκτας, οὐδὲ στρεφομένους ἄνω κάτω | οἴμοι λέγειν, ἠδὺν δὲ καὶ πρᾶόν τινα | ἕπνον καθεύδειν, ἀλλὰ τῶν πτωχῶν τινα.

37. δήμαρχός τις G.R.Y.Z.Δ.Φ.Χ. Bodl. 1. 2. 6. 8. Cant. 1. 2. Par. 19. τις δήμαρχος A.S.T.U.V.Ψ. Leid. 5. Mut. 2. 3. Bodl. 4. 7. Cant. 3. 4. Par. 17. 20. Dind. (coll. Theodoro Hyrtaceno, δάκνει μέ τις δήμαρχος ἐκ τῶν γραμμάτων.) Contra Pherecr. Fr. Inc. 87, ὑπέλυσε δήμαρχός τις ἐλθῶν εἰς χορόν. Schol: παίξων τὸν κόριν ἢ τὴν ψύλλαν καλεῖ. Plutarch. Mor. p. 1044 D. οἱ κόρεις ἐξυπνίζουσιν ἡμᾶς. οὐκ τῶν στρωμάτων sine causa Fritzsch. ad Th. 910.

39. σὺ δ' οὖν A.G.R. &c. σὺ μὲν οὖν V. Mut. 1. 2. 3. σὺ οὖν Harl. 3. Qu. σὺ νυν.

40. ἐς Cant. 1. Bodl. 7. Mut. 2. εἰς Bodl. 1. 6. 8. Bergk. τρέφεται] στρέψαι R. στρέφεται V. Cf. Ach. 833. πολυπραγμοσύνη νυν ἐς κεφαλὴν τρέπειτ' ἐμοί.

41. φεῦ om. A.

44. ἀκόρητος Bodl. 7. ἀκόριτος Bodl. 8.

47. ἄστεως libri et vulg. ἄστεως Dind. &c. Ita semper, opinor, scripserunt

σεμνήν, τρυφῶσαν, ἐγκεκοισυρωμένην.
 ταύτην ὄτ' ἐγάμου, συγκατεκλινόμην ἐγὼ
 ὄζων τρυγὸς, τρασιᾶς, ἐρίων περιουσίας 50
 ἢ δ' αὖ μύρου, κρόκου, καταγλωττισμάτων,
 δαπάνης, λαφυγμοῦ, Κωλιάδος, Γενετυλλίδος.
 οὐ μὴν ἐρῶ γ' ὡς ἀργὸς ἦν, ἀλλ' ἐσπάθα
 ἐγὼ δ' ἂν αὐτῇ θοιμάτιον δεικνὺς τοδὶ
 πρόφασιν ἔφασκον, ὦ γύναι, λίαν σπαθᾶς. 55

ΘΕΡΑΠΩΝ.

ἔλαιον ἡμῖν οὐκ ἔνεστ' ἐν τῷ λύχνῳ.
 ΣΤ. οἶμοι· τί γάρ μοι τὸν πότην ἤπτες λύχνου;
 δεῦρ' ἔλθ', ἵνα κλάης. ΘΕ. διὰ τί δῆτα κλαύσομαι;
 ΣΤ. ὅτι τῶν παχειῶν ἐνετίθεις θρυαλλίδων.
 μετὰ ταῦθ', ὅπως νῶν ἐγένεθ' υἱὸς οὔτοσι, 60

poetae scenici, non ἄστεος, nisi licentia poëtica. Ejusdem sententiae est Elmsleius ad Oed. R. 762. Hanc formam metrum postulat Eur. Or. 759. (ἄστεος tamen Ald. et codd. plerique) Phoen. 849. Alibi apud tragicos disyllabum est, ut Eur. Bacch. 838. El. 298. Cf. Thuc. VIII. 92. τοὺς ἐκ τοῦ ἄστεος (ἄστεως alii).—95. ἄστεος (ἄστεως G.). Dem. p. 1302. τοῦ ἄστεος (ἄστεως S. Q.). Et τοῦ ἄστεως legitur in titulo Attico (ap. Giffard, Travels, &c. p. 122).

48. Fort. ἐγκεκοισυρημένην (cf. ἐγκεκορδυλημένος 10).

50. πρασιᾶς A. Par. 1. Borg. Virgula post ἐρίων distinguit Reisk. Sed Schol. τρυγὸς, τρασιᾶς (ἀντὶ τοῦ σύκων) καὶ ἐρίων περιουσίας. ἀντὶ τοῦ πόκων πλήθους εἶτ' οὐν πλούτου. ἐρίων περιουσίας ἀντὶ τοῦ πλούτου.

52. Γενετυλίδος Bodl. 1. 7. Γενετυλλίδων forsan reponendum et hic et in Lys. 2. Cf. Th. 130. ὃ πότναι Γενετυλλίδες.

54. ἂν om. Bodl. 7. θοιμάτιον (sic) A.

57. μοι om. X.

58. ἔλθ' A. G. R. Δ. Φ. X. Par. 20. Mut. 3. Cant. 1. 2. 3. 4. Bodl. 6. 8. ἴθ' Bodl. 1. 2. 7. Harl. 2. Mut. 1. 2. Borg. Par. 8. Leid. 5. Suid. in δεῦρο. Bentl. Herm. ἐθ' Elb. om. V. Par. 19. ἴθι ex interpretatione est: cf. ad 822. Eq. 150. Contra ἰὼν per ἔλθων explicatur in Schol. Soph. Ant. 742. Cf. Eq. 150. δεῦρ' ἔλθ', ἵνα πύθῃ. κλάης omnes, ut videtur, libri. δῆτα A. C. G. R. V. Δ. Φ. X. Harl. 1. 2. Bodl. 1. 2. 4. Par. 1. 8. Leid. 5. &c. Dawes, M. C. p. 94. Br. &c. δῆ Cant. 1. 2. 3. 4. Harl. 3. Bodl. 6. Par. 19. 20. Mut. 3. Ald. om. Bodl. 8. δῆ γὼ κλαύσομαι vel δῆ κεκλαύσομαι Bentl. Displicet certe vulgata. Qu. διὰ τί δῆ δὲ κλαύσομαι; Cf. Vesp. 121. ὅτε δῆ δὲ (ὅτε δῆτα R.). Vel διὰ δὲ δῆ τί κλαύσομαι; Cf. Lys. 599. σὺ δὲ δῆ τί μαθὼν . . .; Pl. 264. ἔστιν δὲ δῆ τί . . .; Vel διὰ τί δῆ γὼ κλαύσομαι; Vel διὰ τί; διὰ τί κλαύσομαι;

59. τῶν γὰρ παχειῶν Suid. v. θρυαλλίς. θρυαλίδων R. Bodl. 7.

60. ὁ υἱὸς X. οὔτοσιν Mut. 2. υἱὸς, οὔτοσι interpungunt Schol. Wolf. Reisig. C. 178.

ἔμοι τε δὴ καὶ τῇ γυναικὶ τὰγαθῇ,
 περὶ τοῦνόματος δὴ ἵναυθ' ἔλοιδορούμεθα·
 ἢ μὲν γὰρ ἵππον προσετίθει πρὸς τοῦνομα,
 Ξάνθιππον ἢ Χαίριππον ἢ Καλλιππίδην,
 ἐγὼ δὲ τὸ τοῦ πάππου ἵτιθέμην Φειδωνίδην.
 τέως μὲν οὖν ἐκρινόμεθ'· εἶτα τῷ χρόνῳ

65

61. δὴ om. Bodl. 4. Tub. Qm. ἐμοί τε καὶ τῆμῃ . . . τὰγαθῇ A.C.R.V.
 Harl. 1. Bodl. 1. τ' ἀγαθῇ Bodl. 4. 6. τῇ γαθῇ Bodl. 7. 8. τῆγαθῇ Ald.

62. τοῦ ὀνόματος A. δὴ ταῦτ' A.G.W.Y.Z.Θ.Φ.X.Ω. Cant. 1. 2. 4 pr.
 Bodl. 1. 8. Ar. Mut. 1. 3. Par. 5. 7. 8. 17. 20 corr. Ald. Br. δὴ ἵνευθεν Cant.
 3. Herm. Dind. et recc. δ' ἵνευθεν R. (δὴνευθεν Inv.) δὴν ἵνευθεν V.
 κἀναυθ' unus (?). τοῦνευθεν U. ἵνευθεν S.T. Elb. Par. 19. δὴτ' Mut. 1.
 Mon. Leid. 5. Bodl. 6. 7. Suid. ταῦτ' Δ. (τοῦνευθεν in marg.) Ψ. Elb. δὴ
 ἵναυθ' Reisig. Seager. prob. Enger. Praef. Lys. p. xx. Tolerari non potest δὴ
 ἵνευθεν propter caesuram pravam anapaesti (cf. ad Ach. 800. Av. 441. Lys.
 768). Vera scriptura haud dubie est δὴ ἵναυθ' (unde corrupta lectio δὴ ταῦτ' :
 cf. ad Pl. 1129). Saepe legitur ἵναυθα δὴ. Ran. 796. κἀναυθα δὴ τὰ δεινὰ
 κινήσεται. Fr. 514. Eur. Alc. 176. ἵναυθα δὴ δάκρυσε. Thuc. IV. 22.
 ἵναυθα δὴ πολλὸς ἐπέκειτο. V. 64. VIII. 53. 56. 67. Aesch. Prom. 848. Plat.
 Rep. 615 E. Xen. Oecon. XV. 8. Infra 1368. κἀναυθα πῶς οἴεσθέ μου τὴν
 καρδίαν ὀρεχθεῖν; Ponitur autem δὴ ἵναυθα, ut δὴ μάλιστα pro μάλιστα δὴ
 Soph. Aj. 994. πῶν ἵναυθα pro ἵναυθά πῶν (Ran. 319.) Vesp. 234. Legitur
 autem ἵναυθ' Vesp. 234. Pac. 1303. Sic ὄδοξ Vesp. 1265. ἵχοιμ' Eccl. 794.
 ἵγένεθ' Eq. 981. ἵσθ' Vesp. 935. Eccl. 341. ἵχουσ' Lys. 646. ἵχέσαιμ'
 Eccl. 347. ἵγωγ' Lys. 759. Possis etiam non male δὴ ἵπειτ', ut in Vesp. 665.
 καὶ ποὶ τρέπεται δὴ ἵπειτα τὰ χρήματα τᾶλλα; Anglice reddas, *thereupon*.

64. Χάριππον A.G.S.U.W.Δ.Φ.X.Ψ. Bodl. 1. 6. 7. 8. Par. 7. 17. 19. 20.
 Med. 4. vulg. Dind. Ko. Teuf. Mein. Χαίριππον V. Bergk. Κάλλιππον R.
 "Utraque nominis forma usitata. V. Athen. X. p. 415 E. XIV. p. 644 F.
 Andocidem pp. 5. 39. Differunt autem sic ut Χαιρεκλῆς et Χαρικλῆς, Χαιρέδημος
 et Χαρίδημος, Χαιρεμένης et Χαριμένης, Χαιρέλεως et Χαρίλεως." DIND. Nomen
 Χάριππος legitur in Andoc. pp. 5. 39, et in Hyperidis oratione nuper reperta
 pro Lycophrone; Χαίριππος in Menand. IV. 215. Phoenicid. IV. 510. et Cic.
 Καλλιππίδην A.V.Y.Δ.Φ. Bodl. 1. 7. Par. 17. 20. Med. 4. Καλλιπίδην G.S. Par.
 19. Bodl. 8. Καλλιπίδην R.U.X. Bodl. 6. Par. 8. Nomen Καλλιππίδης legitur
 Dem. p. 1272. Arist. Poet. 26. Plut. Alc. 32. Καλλιππίδης ὁ ὑποκριτῆς memo-
 ratur Xen. Symp. III. 11. et Plut. Ap. Lac. I. 548. Καλλιππίδης (sic) ὁ τραγῳδός
 Athen. 535 D. Nomen Κάλλιππος est Dem. p. 960. Plut. Nic. 14. Comp.
 Timol. c. Aemil. 2. Aelian. Epist. Rust. 9. 10. 11. Καλλιππη in Isae. VI.
 16. et in Marm. Elg. Tit. IX. 53. Cf. nomen Θηριππίδης Dem. p. 826.

65. τοῦ πάππου vulg.] τὸ τοῦ πάππου Cobet. ad Hyper p. 56. Kock. Aut
 hoc aut ἀπὸ τοῦ πάππου necessarium videtur Meinekio. Vulgata certe defendi
 nequit. Cf. Pac. 1295. ποῦ μοι τὸ (τὸ om. Ald.) τοῦ Κλεωνίου ἵστι παιδίον;
 Subaudiendum vero ὄνομα. Eadem ellipsis est 67. Av. 815. Σπάρτην γὰρ ἂν
 θείμην ἐγὼ τῆμῃ πῶλει; ἵτιθέμην G.Δ.Φ.X. Bodl. 6. 7. 8. Pors. Br. &c.
 τιθέμην A. R. Ald.

κοινῇ ξυνέβημεν καθέμεθα Φειδιππίδην.
 τοῦτον τὸν υἱὸν λαμβάνουσ' ἐκορίζετο,
 ὅταν σὺ μέγας ὦν ἄρμ' ἐλαύνης πρὸς πόλιν,
 ὡσπερ Μεγακλῆς, ξυστίδ' ἔχων. ἐγὼ δ' ἔφην, 70
 ὅταν μὲν οὖν τὰς αἰγας ἐκ τοῦ Φελλέως,
 ὡσπερ ὁ πατήρ σου, διφθέραν ἐνημμένους.
 ἀλλ' οὐκ ἐπίθετο τοῖς ἐμοῖς οὐδὲν λόγους,
 ἀλλ' ἵππερόν μου κατέχεεν τῶν χρημάτων.
 νῦν οὖν ὄλην τὴν νύκτα φροντίζων ὁδοῦ 75

69. ὄτ' ἂν Α. ἐλαύνοις Χ.

71. Φελλέως] Φελέως Χ. Bodl. 7. Φυλλέως R. φελλέως (sic) Bergk. Cf. ad Ach. 273.

72. ἐνημένους Bodl. 8. ἐνειμένους Bodl. 7.

73. ἐπίθετο R. Φ. Cant. 3. Harl. 2 pr. Mut. 1. Bodl. 8. Par. 19. Bentl. Br. &c. ἐπίεθετο A. G. S. T. U. V. Y. Z. Δ. Θ. X. Ψ. Ω. Bodl. 1. 6. 7. Par. 8. Ald. Solennis error.

74. ἵππερον vulg. Herm. Ko. Teuf. ἵππερων Dind Mein. "ἵππερον Scholiastae dictum videtur ut ἵκτερον. Photius, p. 111, 3. ἵππερών: τὸν ἐφ' ἵπποις ἔρωτα. Recte Photius, nisi quod mos Atticorum postulat ut ἵππερων scribatur retracto accentu." DIND. Mihi analogiae videtur repugnare accusativus ἵππερων, qui aut ἵππερώτα debet esse aut ἵππερον (ut ἔρον pro ἔρωτα legitur Eur. Iph. T. 1172). Hanc formam praetulit, in fallor, Comicus, ut ad similem vocem ἵκτερον allusio sit.

μὸν A. R. W. Δ. Φ. X. Bodl. 6. 7. 8. Par. 1. 8. 19. 20. μοι G. Z. Mut. 1. κατέχεεν A. R. Bodl. 1 pr. Par. 1. 20. Bentl. Br. κατέ-

χεε G. Bodl. 1 corr. 6. 7. 8. Par. 19. Ald. Unde κατέχεέ μου Reisig. Fortasse recte.

τῶν χρημάτων] τῶν ῥημάτων v. l. ap. Schol. Quod ineptum. Cf. 243.

75. φροντίζων ὁδοῦ, μίαν . . . A. T. W. Y. Δ. Θ. Φ. X. Ψ. Ω. Mon. Bodl. 6. 7. 8. Par. 20. Ald. Junt. Harl. Sch. Herm. Bergk. Mein. Ko. Teuf. φροντίζων, ὁδοῦ μίαν . . . G. Par. 8. Bodl. 1. Reis. Dind. φροντίζων ἰδοῦ | μίαν . . . conj. Mein. Vide an legendum μόλις | μίαν . . . Noli ὁδοῦ cum ἀτραπὸν connectere, ut nonnulli faciunt. Distinctio hic fit, ut alibi, inter ὁδὸς *via* et ἀτραπὸς *semita*. Cf. Av. 21. οὐ γάρ ἐστ' ἐνταῦθα τίς | ὁδός. ΠΕ. οὐδὲ μὰ Δι' ἐνταῦθά γ' ἀτραπὸς οὐδαμοῦ. Hom. H. Apoll. 49. οὐδ' ἄρα πω τότε γ' ἦσαν ἀτραπιτοὶ οὐδὲ κέλευθοι (i. e. ὁδοί). Lucian. Rhet. praec. 7. εἴτα μετ' ὀλίγον ὀρῆς δύο τινὰς ὁδούς· μᾶλλον δὲ ἢ μὲν ἀτραπὸς ἐστί στενὴ &c. Pythag. ap. Jambl. V. Pyth. 105. τὰς λεωφόρους ὁδούς ἐκκλίνων διὰ τῶν ἀτραπῶν βάδιζε. Macar. VI. 21. Ὅδοῦ παρούσης τὴν ἀτραπὸν ζητεῖς: ἐπὶ τῶν προδήλων. App. Prov. IV. 12. Ὅδοῦ παρούσης τὴν ἀτραπὸν μὴ ζῆτει. Apost. XII. 34. Phot. p. 315, 22. (Locutio proverbialis: cf. Fr. 143.) Ennius ap. Cic. Divin. I. 58. *Qui sibi semitam non sapiunt, alteri monstrant viam*. De v. ἀτραπὸς cf. etiam Th. 100. Ran. 123. Thuc. IV. 36. Redde, *de via cogitans*. Quod ad locutionem φροντίζειν τινός, cf. Xen. Mem. IV. 8. 5. φροντίζουσι τῆς πρὸς τοὺς δικαστὰς ἀπολογίας. Poll. VI. 13. ὁ δὲ φροντίζων τῆς ὑπηρεσίας ἀπάσης τραπεζοποιός. Subauditur nimirum praepositio *περὶ*, ut in Ran. 117. φράζει τῶν ὁδῶν | ὅπως τάχιςτ' ἀφιξόμεθ' εἰς Ἄιδου κάτω. Cf. Soph. Oed. R. 67. πολλὰς δ' ὁδοὺς ἐλθόντα φροντίδος πλάνοις. Herod. VII. 234. τὰς διεξόδους τῶν βουλευμάτων. Sed

- μίαν ἡδρον ἀτραπὸν δαιμονίως ὑπερφῶ,
 ἦν ἦν ἀναπέισω τουτονί, σωθήσομαι.
 ἀλλ' ἐξεγείραι πρῶτον αὐτὸν βούλομαι.
 πῶς δῆτ' ἂν ἦδιστ' αὐτὸν ἐπεγείραιμι; πῶς;
 Φειδιππίδη, Φειδιππίδιον. ΦΕ. τί. ὦ πάτερ; 80
- ΣΤ. κύσον με καὶ τὴν χεῖρα δὸς τὴν δεξιάν.
 ΦΕ. ἰδοῦ. τί ἔστιν; ΣΤ. εἶπέ μοι, φιλεῖς ἐμέ;
 ΦΕ. νῆ τὸν Ποσειδῶ τουτονὶ τὸν ἵππιον.
 ΣΤ. μὴ μοί γε τοῦτον μηδαμῶς τὸν ἵππιον
 οὗτος γὰρ ὁ θεὸς αἰτίος μοι τῶν κακῶν. 85
 ἀλλ', εἴπερ ἐκ τῆς καρδίας μ' ὄντως φιλεῖς,
 ὦ παῖ, πιθοῦ. ΦΕ. τί οὖν πίθωμαι δητά σοι;

scripserat, opinor, Comicus φροντίζων μόλις | μίαν ἡδρον ἀτραπὸν ... Cf. ad 76.

76. μόλις supra μίαν in Cant. 3. ἡδρον omnes, ut videtur, libri et vulg. Herm. Ko. Bergk. Teuf. Mein. ἡδρον Dind. ἡδρον ἀτραπὸν vulg. ἀτραπὸν εἶρον V. ἀτραπὸν Φ.

77. ἦν ἦν ἀναπέισω] Av. 1530. ἦν γ' ἦν σὺ ... τουτονί] οὔτωσι V.

78. πρῶτον omnes fere libri. πρότερον A. Harl. 1. Bodl. 1.

79. αὐτὸν ἦδιστ' G. ἀνεγείραιμι Cant. 3.

82. ἔστιν (sic) A. εἶπέ μοι Phidippidi continuat R. φιλεῖς ἐμέ]

φιλεῖς τί με Cobet.

84. μὴ μοί γε τοῦτον ...] μὴ 'μοί γε ... Herm. μὴ μοί γε recte tuetur Fr. Thiersch. p. 666. Non enim pronomen tonum hic habere.

86. τῆς om. G.

87. πιθοῦ A.T.U.V.W.Y.Z.Δ.Φ.Ψ.Ω. Par. 20. Mut. 1. 2. 3. Med. 4. vulg. πιθοῦ Bodl. 4. πιθῶ μοι R.S.X. Par. 19. τί οὖν πίθωμαι Bodl. 6 pr. τί οὖν πιθοῦμαι G.T. corr. V.W.Y.Δ.Θ.Φ.Ψ.Ω. Bodl. 1. 6 corr. 7. 8. Med. 4. Mut. 1. 2. 3. Par. 20. Ald. τί οὖν πιθοῦμαι A. τί οὖν πίθωμαι C. Par. 8. τί οὖν πιθοῦμαι E. Elb. Bodl. 4. τί οὖν πείθωμαι R.S.T pr. U pr. X. Par. 19. τί δὲ πιθοῦμαι (corr. ι.) Z. ὦ παῖ, πιθοῦ. ΦΕ. τί οὖν πίθωμαι Dawes, Misc. Crit. p. 403. Br. Herm. Dind. ὦ παῖ, πιθοῦ μοι. ΦΕ. τί δὲ πίθωμαι conj. C. F. Herm. ed. Bergk. Kock. Mein. ὦ παῖ, πιθοῦ τί μοι. ΦΕ. τί πίθωμαι Reisig. Enarr. Oed. C. 1409. ὦ παῖ, πιθοῦ μοι. ΦΕ. καὶ τί πίθωμαι Dobr. (coll. 111. ἐλθὼν διδάσκου. ΦΕ. καὶ τί σοι μαθήσομαι;) Maxime arrident Dawesii et Reisigii correctiones. In Hermannii et Dobraei lectionibus displicent particulae δὲ δῆτα, et καὶ ... δῆτα, conjunctae. Cf. 1000. εἰ ταῦτ', ὦ μειράκιον, πείσει τοῦτω. Vesp. 760. ἴθ', ὦ πάτερ ... ἐμοὶ πιθοῦ. | ΦΙ. τί σοι πίθωμαι (πέιθωμαι libri); Av. 164. εἰ πίθοισθέ μοι; | ΕΠ. τί σοι πιθώμεθ; ΠΕ. ὅ τι πίθησθε; Th. 938. χάρισαι βραχὺ τί μοι ... ΠΡ. τί σοι χάρισωμαι (χαρίσομαι libri); 592. πείθεσθε τοῦτω ταῦτα: Av. 661. ὦ τοῦτο μέντοι νῆ ΔΙ αὐτοῖσιν πιθοῦ. Aesch. Cho. 781. σοῖς ταῦτα πείσομαι λόγοις. Sept. 1065. Soph. Oed. R. 1434. πρὸς θεῶν ... πιθοῦ τί μοι. Aj. 529. πάντ' ἔγωγε πείσομαι. Oed. C. 1414. ἰκετεύω σε πεισθῆναι τί μοι. Eur. Or. 92. πρὸς θεῶν, πίθοι' ἂν δητά μοι τι, παρθένε; Iph. A. 1315. τάδε δέ μοι πιθοῦ. Phoen. 1661. καὶ σὺ μῶρος ὅς

- ΣΤ. ἔκστρεψον ὡς τάχιστα τοὺς σαυτοῦ τρόπους,
καὶ μάνθαν' ἔλθων ἂν ἐγὼ παραινέσω.
- ΦΕ. λέγε δὴ, τί κελεύεις ; ΣΤ. καὶ τι πείσει ; ΦΕ. πείσομαι,
νῆ τὸν Διόνυσον. ΣΤ. δεῦρό νυν ἀπόβλεπε. 91
ὄρῃς τὸ θύριον τοῦτο καὶ τῷκίδιον ;
- ΦΕ. ὄρῳ. τί οὖν τοῦτ' ἐστὶν ἑτεόν, ὦ πάτερ ;
- ΣΤ. ψυχῶν σοφῶν τοῦτ' ἐστὶ φροντιστήριον.
ἐνταῦθ' ἐνοικοῦσ' ἄνδρες οἱ τὸν οὐρανὸν 95
λέγοντες ἀναπείθουσιν ὡς ἔστιν πνιγέως
κάστιν περὶ ἡμᾶς οὔτος, ἡμεῖς δ' ἄνθρακες.
οὔτοι διδάσκουσ', ἀργύριον ἦν τις διδῶ,
λέγοντα νικᾶν καὶ δίκαια κᾶδικα.
- ΦΕ. εἰσὶν δὲ τίνες ; ΣΤ. οὐκ οἶδ' ἀκριβῶς τοῦνομα 100
μεριμνοφροντισταὶ καλοὶ τε κἀγαθοί.

ἐπίθου τάδε. Hom. Il. δ'. 93. ἦ ρά νύ μοί τι πίθοιο . . . ; Πιθοῦ legitur, metro postulante, Vesp. 729. Av. 661. Pl. 103. Cf. etiam ad Ran. 310. Pl. 1027.

88. τὸν σαυτοῦ τρόπον Suid. v. ἔκστρεψον.

89. ἂν ἐγὼ G.V. Par. 20. ἂν ἐγὼ R. ἂ ἂν ἐγὼ A. Bodl. 6. 7. Par. 19. ἄ ν ἐγὼ Θ.Φ. Bodl. 8. ἂ ν σ' ἐγὼ Par. 8. Cant. 3. 4. Harl. 3. ἄ ν σ' ἐγὼ Bodl. 1. Harl. 1. ἄ σ' ἐγὼ Bodl. 4. ἂ ἂν σ' ἐγὼ Ψ. Mon. Elb. ἄ σ' ἐγὼ X. ἂ (supr. σ') ἂν Δ. ἂ ἂν ἐγὼ σε Cant. 1.

90. τι] τί Bodl. 8. σὺ τί Bodl. 6. καὶ τι] κᾶτα Elmsl. n. ms.
πίση Bodl. 6. πείθη Bodl. 4.

91. Διόνυσον] διόνυσσον R. Vide ad Ach. 525. νυν R.V.Δ.Φ.X. Bodl. 6. 7. νῦν A. Harl. 1. Bodl. 1. 3. 4. νῦν γ' Bodl. 8. δὴ (γρ. νῦν) Mut. 1.

92. τὸ θύριον A.G.Δ.Θ.Φ.Ω. Bodl. 1. 7. 8. Mut. 1. 2. 3. Par. 8. τὸ θυρίδιον R.S.T.V.X. Bodl. 6. Par. 19. 20 pr. &c. Cf. ad Ach. 830. Eadem verba Thesm. 26. ὄρῃς τὸ θύριον τοῦτο ; τῷκίδιον A.G. τῳκίδιον (supr. οἱ) R. τὸκίδιον V. τὸ οἰκίδιον Par. 19. 20 pr. Οἰκίδιον, producta antepenultima, ab οἰκία (οἰκι-ίδιον), ut σηπίδιον a σηπία. Cf. ad Pl. 227.

93. τί οὖν . . . ;] Qu. τί γὰρ . . . ;

94. ἐστι (sic) A.

95. ἐνταῦθ' ἐνοικοῦσ'] ἐνταῦθα θακοῦσ' veram lectionem esse posse suspicatur Lenting, scholiastae verbis inductus, σύννοδος τις καὶ θᾶκος σοφῶν. θᾶκος δὲ καλεῖται Ἀττικῶς τόπος, ἐνθα πολλοὶ συνέρχονται σκεψόμενοι. Adde quod "non habitabant ibi Socratici; sed meditationum sedem [φροντιστήριον] habebant." οἰκοῦσ' Bodl. 4.

96. ἔστιν A. ἔστι G.R.Δ.Φ.X.Ψ. Bodl. 1. 6. 7. 8. ἐστι T.

97. κάστι G. Bodl. 1. 8. κάστι Bodl. 4. ἄνθρακες] ἄνθρακες Mein.
Sc. τοῦ πνιγέως. Quod et ipse conjeceram.

98. διδάσκουσιν Bodl. 1. 6.

100. εἰσὶ A.

101. μετεωροφροντισταὶ conj. Nauck.

- ΦΕ. αἰβοῖ, πονηροί γ'. οἶδα· τοὺς ἀλαζόνας,
τοὺς ὠχρῶντας, τοὺς ἀνυποδῆτους λέγεις,
ὧν ὁ κακοδαίμων Σωκράτης καὶ Χαιρεφῶν.
- ΣΤ. ἦ ἦ, σιώπα· μηδὲν εἴπης νῆπιον. 105
ἀλλ', εἴ τι κῆδει τῶν πατρῶων ἀλφίτων,
τούτων γενοῦ σύ μοι σχασάμενος ἵππικῆν.
- ΦΕ. οὐκ ἂν μὰ τὸν Διόνυσον, εἰ δοίης γέ μοι
τοὺς φασιανούς οὓς τρέφει Λεωγόρας.
- ΣΤ. ἴθ', ἀντιβολῶ σ', ὧ φίλτατ' ἀνθρώπων ἐμοί, 110
ἐλθὼν διδάσκου. ΦΕ. καὶ τί σοι μαθήσομαι ;
- ΣΤ. εἶναι παρ' αὐτοῖς φασιν ἄμφω τὸ λόγῳ,
τόν κρείττον', ὅστις ἐστὶ, καὶ τὸν ἥττονα.
τούτοις τὸν ἕτερον τοῖν λόγῳ, τὸν ἥττονα,
νικᾶν λέγοντά φασι τὰδικώτερα. 115
ἦν οὖν μάθης μοι τὸν ἄδικον τούτου λόγον,
ἃ νῦν ὀφείλω διὰ σέ, τούτων τῶν χρεῶν
οὐκ ἂν ἀποδοίην οὐδ' ἂν ὀβολὸν οὐδενί.

102. αἰβοῖ, πονηροί γ', οἶδα. τοὺς . . . vulg. Ego sic distinguo, αἰβοῖ, πονηροί γ'. οἶδα· τοὺς . . . Cf. ad Ach. 430.

103. ἀνυποδέτους Cant. 3. ἀνυποδύτους Cant. 4. Harl. 2. 3. Suid: 'Ανυπόδητος' γυμνόπους. ἐν τῷ ἡ λέγεται, οὐκ ἀνυπόδετος. Nimirum euphoniae gratia, opinor, ne plures syllabae breves concurrerent. Cf. 363. Plat. Symp. 203. αὐχμηρὸς καὶ ἀνυπόδητος. Sed ἀνυπόδετος est Lucian. Epist. Sat. I. 19. Philopat. 21. Ut λιπόδετος infra 763, ἄδετος, πρόσδετος, &c.

104. Hunc versum om. R.

105. ἦ ἦ vulg. ἦ ἦ X. Bodl. 7. ἦἦ Dind. ἦἦ (ut αἰαῖ, ἰῦ) Bo. Qu. ἃ ἃ.

107. σχασάμενος] σχάσας unus, ut videtur, Cant. 1. Qu. τούτων γενοῦ σύ μοι (vel νῦν μοι) σχάσας τὴν ἵππικῆν. Vel τούτων γενοῦ μοι χασάμενος τῆς ἵππικῆς. (Hom. II. XI. 504. χάζοντο κελεύθου. XII. 172. πυλάων . . . χάσασθαι. XVII. 357. νεκροῦ χάζεσθαι. XV. 426. χάζεσθε μάχης. XI. 539. χάζετο δουρός.) Vel . . . μεθέμενος τῆς ἵππικῆς. τὴν ἵππικῆν vulg. ἵππικῆν (τὴν gl.) Harl. 3. Unde τούτων γενοῦ σύ μοι σχασάμενος ἵππικῆν conj. Dobr. prob. Mein. Recte, opinor. Ἴππικῆ sine articulo legitur ubique apud nostrum, 27. 107. 1226. 1401. Lys. 676. Omittit eum etiam Synesius Epist. 128. Contra additur articulus Plat. Lach. 182 A. προσήκει μάλιστ' ἐλευθέρῳ τοῦτό τε τὸ γυμνάσιον καὶ ἡ ἵππικῆ. Cf. Plat. Com. II. 626. καὶ τὰς ὀφρῦς σχάσασθε καὶ τὰς ὄμφακας.

108. ἀλλ' οὐκ ἂν A.

114. Hunc v. om. R.S.V. ἥττονα A.Δ.Θ.Ω. Bodl. 1. 3. 4. 6. 7. Leid.

5. Mon. Par. 1. 8. 19. Borg. ἥσσονα G.W.Φ.X.Ψ. Bodl. 8. Par. 20. Benti.

115. τὰδικώτερα A.C.D.G.R.S.T.V.Z.Φ.X. Bodl. 1. 3. 6. 7. Par. 1. 8. 19. Leid. 5. Harl. 1. 2. Bodl. 3. Borg. τὰδικώτατα U.W.Y.Δ. Bodl. 8. Par. 20. Ald. Cf. ad Ran. 989. Eccl. 845.

118. οὐκ] οὐδ' Bodl. 4.

- ΦΕ. οὐκ ἂν πιθοίμην· οὐ γὰρ ἂν τλαιῖν ἰδεῖν
τοὺς ἵππέας τὸ χρώμα διακεκναισμένους. 120
- ΣΤ. οὐκ ἄρα μὰ τὴν Δήμητρα τῶν γ' ἐμῶν ἔδει,
οὐτ' αὐτὸς οὐθ' ὁ ζύγιος οὐθ' ὁ σαμφόρας·
ἀλλ' ἐξελῶ σ' ἐς κόρακας ἐκ τῆς οἰκίας.
- ΦΕ. ἀλλ' οὐ περιόψεται μ' ὁ θεῖος Μεγακλῆς
ἄνιππον ὄντ'. ἀλλ' εἴμι, σοῦ δ' οὐ φροντιῶ. 125
- ΣΤ. ἀλλ' οὐδ' ἐγὼ μέντοι πεσῶν γε κείσομαι,
ἀλλ' εὐξάμενος τοῖσιν θεοῖς διδάξομαι
αὐτὸς βαδίζων εἰς τὸ φροντιστήριον.
πῶς οὖν γέρων ὦν κάπιλήσμων καὶ βραδὺς
λόγων ἀκριβῶν σχινδαλάμους μαθήσομαι ; 130

119. πιθοίμην Bodl. 6. Mon. τλαιῖν ἰδεῖν ... διακεκναισμένους] τλαιῖν μ' ἰδεῖν ... διακεκναισμένους requirit Mein. Probabilis conjectura.

120. τὸ χρώμα] τὸν χρώτα aut τὸ σῶμα malit Mein., quum non de colore, sed de corpore potius, apte dicatur διακναίεσθαι *macerari*.

121. οὐκ ἄρα] οὐτᾶρα Cobet. οὐτᾶρα (οὐ τᾶρα) Elmsl. n. ms. Δήμητρα A.G.R.T.Δ.Θ.Φ. Bodl. 6. 7. 8. Δήμητραν V.X. Mut. 1. Bodl. 4. Par. 3. 4. Cf. ad Th. 289. γ' om. G. Mut. 1. non A.R. Harl. 1. Bodl. 1. 6. 7. 8. Par. 8. 20.

122. σαμφόρας A.R.S.Δ.Θ. Cant. 1. Bodl. 4 pr. 8. Mut. 1. 2. 3. σαμφόρας G.T.Φ.X.Ω. Harl. 1. 2. Bodl. 1. 3. 6. 7. Cant. 3. 4. Elb. Par. 1. 3. 4. 8. 19. 20. Leid. 5. συμφοράς ap. Athen. XI. 467 B. Recentior forma est σαμφόρας, de qua v. Dind. ad schol. Cf. 1298. Eq. 603. Herod. i. 139. γράμμα, τὸ Δωριέες μὲν σὰν καλέουσι, Ἴωνες δὲ σίγμα. Ita autem dicebatur equus cui inusta litera sὰν (σίγμα), ut κοππατίας cui litera κόππα (23).

125. ἄνιππον. ἀλλ' εἴσειμι vulg. ἄνιππον ὄντ'· ἀλλ' εἴμι (εἴμι Bodl. 7.) Cobet. prob. Mein. Eadem mihi correctio in mentem venerat, ut et altera, ἄνιππον ὄντ'. εἴσειμι ... Facile excidere potuisset ὄντ' post -ον. Nunquam, opinor, post verbum περιορᾶν omittitur participium. Cf. Ach. 167. Ran. 509. &c., et ad Ach. 55. ὦ Τριπτόλεμε καὶ Κελεεῖ, περιύψεσθέ με ... ; Exciderat ὄντ' post simile -ον, dein metri fulciendi causa εἴμι in εἴσειμι mutatum. Itaque Cobeti correctionem non dubitavi recipere. In vulgata supplendum erit ὄντα.

εἴσειμι vulg. εἴμι Bodl. 7. εἴμι Mut. 2.

126. Qu. πεσῶν γῆ κείσομαι. Eur. Or. 88. πόσον χρόνον δὲ δεμνίους πέπτωχ' ὄδει ; κείσομαι] κατακείσομαι Suid. in ἀλλ' οὐδ' &c.

127. τοῖσι θεοῖς Bodl. 1. 8. τοῖσι θεοῖσι Bodl. 7.

128. εἰς libri. ἐς Dind. &c.

130. σκινδαλάμους S.T.Δ.Θ.Φ.X.Ψ. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 7. Par. 8. 20. Cant. 1. 2. 4. Harl. 3. Ar. Leid. 5. Suid. in σκινδάλαμος. Bentl. Bergk. σκινδαλάμους Par. 1. σκινδάλμους A.G.R.V. Bodl. 1. 6. 8. Par. 19. Borg. σκινδαλμῶς Ald. et Schol. ad 855. σχινδαλάμους Br. Dind. &c. Atticum σχινδαλμῶς, vulgare σκινδαλμῶς esse auctor est Moeris p. 360. Eadem variatio in σκέραφος et σχέραφος apud Hesychium, λίσπος et λίσφος, σπόνδυλος et σφόνδυλος, σπυρὰς et σφυρὰς, σπόγγος et σφόγγος, ἀσπάραγος et ἀσφάραγος, σκελὶς et σχελίς &c. In Platone ἀνασκινδυλευθῆναι (pro ἀνασκ.) legebant Timaeus et

ιτητέον. τί ταυτ' ἔχων στραγγεύομαι,
ἀλλ' οὐχὶ κόπτω τὴν θύραν; παῖ, παιδίον.

ΜΑΘΗΤΗΣ.

βάλλ' ἐς κόρακας· τίς ἐσθ' ὁ κόψας τὴν θύραν;

ΣΤ. Φεῖδωνος υἱὸς Στρεψιάδης Κικυννόθεν.

ΜΑ. ἀμαθὴς γε νῆ Δί', ὅστις οὕτως σφόδρα
ἀπεριμερίμνως τὴν θύραν λελάκτικας
καὶ φροντίδ' ἐξήμβλωκας ἐξηυρημένην.

135

Phrynichus. Hesychius, Σκινδάλαμος: σκόλοψ. τινὲς δὲ διὰ τοῦ χ σκινδάλαμος. ἄλλοι σκινδαλμός. Σκινδαλάμος tuetur Fritzchius ad Th. p. 611., Moeridis auctoritatem paene nullam esse ratus. Phryn. Bekk. p. 27, 15. Ἄνασχινδα-
λευθῆναι: διὰ τοῦ χ Πλάτων, ἄλλοι δὲ διὰ τοῦ κ. Attica porro esse βέγγειν
(non βέγγειν), σκνιπὸς, πανδοκίον. Valet ille Atticismus, inquit, de vocibus
aliquammultis, . . . sed minime de omnibus. Cf. ad Ran. 819.

131. ιτητέον A.G.R.Δ.Φ.Χ. Bodl. 6. 7. 8. &c. ιτέον Z. Cant. 1. Harl. 2. Bodl.
3. Antiatt. p. 100, 12. Ἰτητέον: ἀντὶ τοῦ ιτέον. Δίφιλος Ἑλληβοριζομένους.
Cf. Thuc. I. 72. ἔδοξεν αὐτοῖς παριτητέα ἐς τοὺς Λακεδαιμονίους εἶναι. Xen.
Mem. I. I. 14. ἐξιτητέον. Lucian. Lex. 2. ἀπιτητέα. Id. de m. c. 42. παριτη-
τέον. Alciph. I. 23. εἰσιτητόν. III. 30. ἐξιτητόν. Sed Xen. An. III. I. 7.
ιτέον. Eur. Or. 786. ιτέον. Hesiod. Th. 731. ἐξιτόν. Qu. ἀλλ' (vel εἴ?)
εἰσιτέον. στραγγεύομαι A.G.S.T.U.W.Y.Z.Δ.Χ. Bodl. 1. 6. 7. 8. Par. 8.
20. Mut. 1. 2. 3. στραγγεύομαι R.V.Φ pr. Cf. Ach. 126. "Qui scribendi
modus fecit ut hoc verbum saepissime in στρατεύομαι corrumperetur. V.
Hesyhii interpretes ad στρατεύομαι." DIND.

133. βάλ' V. Cant. 1. Bodl. 4.

134. Φεῖδωνος υἱός] Fortasse Φεῖδωνίδου παῖς. Strepsiades enim Φεῖδωνίδου,
non Φεῖδωνος, fingitur esse supra 65. Sed v. ibi adnot. Κικυννόθεν
A.G.S.T.Δ.Θ.Φ.Ψ. Bodl. 1. Par. 19. 20. Κικυννόθεν R.X.Ω. Bodl. 6. 7. 8 pr.
Cant. 1. 3. 4. Harl. 3. Par. 8. Teuf. Κυκονόθεν Bodl. 12. Cf. ad 210. Lys. XVII.
8. Κικυννοῖ [al. Κικυνοῖ]. Exempla inscriptionum vide ap. Boeckh. C. I. I.
328. 346.

137. "ἐξηυρημένην] Scribendum ἐξηυρημένην ex Etym. M. p. 80, 9. De
augmento hujus ceterorumque ejusdem generis verborum jam veteres gram-
maticos in diversas partes abisse scimus, aliis ην, aliis ευ probantibus, aliis
utrumque admittentibus. ευ qui probarunt quaeritur unde resciverint, quod
veteres scribebant ΕΥΡΟΝ, id εὔρον potius quam ἤυρον esse. Recte Elmsleius
ad Eurip. Heracl. 305. et Med. 191. ubique ην restituendum esse praecipit.
ἐξηυρήθη codices praebent Aristophanis Pac. 129. Eadem est ratio verborum
ab οι diphthongo incipientium, velut οἰμώξειν οἰνοῦν οἴχεσθαι, quorum augmen-
tum non raro servarunt libri antiquiores." DIND. ἐξηυρημένην etiam A.
Quam scripturam probat Porsonus Adv. p. 151. Cf. Eccl. 141. ἠύχοντ' (sed
εὔχοντ' B. εὔχοντο R. εὔχονται A. ἐπέύχοντ' Ald.). Pl. 626. ἠύτρεπισμένα (sed
εὔτρεπισμένα V. εὔτρεπισμένα R.). Ach. 5. ἠύφράνθην (sic Dind. e lem-
mate scholii). Mire augmentum Scidlerus (ad Eurip. El. 380.) tantum in verbo

- ΣΤ. σύγγνωθί μοι τηλοῦ γὰρ οἰκῶ τῶν ἀγρῶν.
ἀλλ' εἶπέ μοι τὸ πρᾶγμα τοῦξημβλωμένου.
- ΜΑ. ἀλλ' οὐ θέμις πλὴν τοῖς μαθηταῖσιν λέγειν. 140
- ΣΤ. λέγε νυν ἐμοὶ θαρρῶν· ἐγὼ γὰρ οὐτοσί
ἦκω μαθητῆς εἰς τὸ φροντιστήριον.
- ΜΑ. λέξω νομίσαι δὲ ταῦτα χρὴ μυστήρια.
ἀνήρετ' ἄρτι Χαιρεφῶντα Σωκράτης
ψύλλαν ὀπόσους ἄλλοιτο τοὺς αὐτῆς πόδας· 145
δακοῦσα γὰρ τοῦ Χαιρεφῶντος τὴν ὀφρῦν
ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τὴν Σωκράτους ἀφήλατο.
- ΣΤ. πῶς δῆτα διεμέτρησε; ΜΑ. δεξιότατα.
κηρὸν διατήξας, εἶτα τὴν ψύλλαν λαβῶν
ἐνέβαψεν εἰς τὸν κηρὸν αὐτῆστῶ πόδε,
κατὰ ψυχέιση περιέφυσαν Περσικαί. 150

εὐρίσκειν augmentum non poni affirmat; in aliis fieri non negat. Quae sententia improbabilis est. Vide denique quae copiose et accurate de hac quaestione dixit Ellendt. in Lex. Soph. II. 702: 717.

138. ἦκω Cant. 1.

141. νυν] νῦν R. om. G. Mut. 1. ἐμοὶ] μοι G. Mut. 1.

142. εἰς plerique libri. ἐς Mut. 3.

143. δὲ A. R. S. T. V. Z. Θ. Φ. X. Bodl. 4. 6. Par. 1. 8. 19. Harl. 2. 3. schol. ad 824. Reis. Elmsl. ad Ach. 127. δέ σε G. U. Y. Δ. Ψ. Ω. Bodl. 1. Ar. Par. 7. 8. 20 supr. Mut. 1. 2. 3. Cant. 1. 2. 3. vulg. Herm. Ex interpretatione est pronomen. ταῦτα χρῆ] χρὴ ταῦτα A. X. Bodl. 1. 4. 7. Fort. χρὴ ταδί.

145. ἄλλοιτο A. U. W. Y corr. Δ. X. Ω. Par. 8. 20. Bodl. 6. 8. ἄλοιτο G. R. S. T. V. Y pr. Z. Φ. Ψ. Cant. 1. Par. 19. Harl. 1. 2. Bodl. 1. 4. 7. Mut. 1. 2. et schol. R. V. (ἀλ. R. ad 830.) Teuf. Unde ἂν ἄλοιτο conjiciat quis. αὐτῆς A. C. D. G. Bentl. Br. &c. αὐτῆς Ald.

147. τὴν R. (unus, ut videtur) Dind. τοῦ vulg. et sic A. G. S. T. U. W. Y. Z. Δ. Θ. Φ. X. Ψ. Ω. Bodl. 1. 6. 7. 8. Par. 8. 19. 20. Cf. Pac. 1183. ἀφήλλατο Δ.

148. τοῦτ' ἐμέτρησε S. T. V. W. Δ. Ψ. Ω. Mut. 3. Par. 8. 19. Ar. Reis. Dind. Junt. διεμέτρησε A. G. P. U. Z. Θ. Φ. Bodl. 1. Med. 4. Par. 1. 20 in ras. Urb. Harl. 1. Mut. 1. Herm. Teuf. διεμέτρησεν Bodl. 4. τοῦτο διεμέτρησε X. Mut. 2. Leid. 5. Bodl. 7. Harl. 2. Bergk. τοῦτο διεμέτρησεν R. Borg. τοῦτ' ἐμέτρισε Bodl. 3. Ald. πῶς δῆτ' τοῦτ' (sic) ἐμέτρησε Bodl. 8. πῶς δῆ ταῦτ' ἐμέτρησε (ἐμέτρισε Elb.) Y. Elb. πῶς τοῦτο δῆ 'μέτρησε Cobet. Kock. Mein. Equidem διεμέτρησε crediderim scripsisse Comicum, τοῦτο autem vel ex interpretatione illatum, vel ex -τα in δῆτα ortum. Optime huic loco convenit compositum διαμετρεῖν, to measure the distance across (from one head to the other). Cf. omnino Lucian. Prom. 6. ψυλλῶν πηδήματα διαμετροῦντας, ubi ad hunc locum proculdubio respicitur. Dindorfio contra multo magis postulari videtur τοῦτο quam praepositio διὰ, quam e vicino διατήξας repetitam esse suspicatur. Cf. 152. Mihi interpolatum videtur esse τοῦτο.

150. εἰς vulg. ἐς Dind.

151. "ψυγείση] ψυχέιση Cant. 3. recte. Moeris p. 421. ψυχῆναι Ἀττικῶς,

ταύτας ὑπολύσας ἀνεμέτρει τὸ χωρίον.

ΣΤ. ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, τῆς λεπτότητος τῶν φρενῶν.

ΜΑ. τί δῆτ' ἄν, ἕτερον εἰ πύθοιο Σωκράτους
φρόντισμα; ΣΤ. ποῖον; ἀντιβολῶ, κάτειπέ μοι. 155

ΜΑ. ἀνήρετ' αὐτὸν Χαιρεφῶν ὁ Σφήττιος
ὁπότερα τὴν γνώμην ἔχοι, τὰς ἐμπίδας
κατὰ τὸ στόμ' ἄδειν ἢ κατὰ τοῦρροπύγιον.

ΣΤ. τί δῆτ' ἐκεῖνος εἶπε περὶ τῆς ἐμπίδος;

ΜΑ. ἔφασκεν εἶναι τοῦντερον τῆς ἐμπίδος 160
στερόν· διὰ λεπτοῦ δ' ὄντος αὐτοῦ τὴν πνοὴν
βία βαδίζειν εὐθὺ τοῦρροπυγίου
ἔπειτα κῶλλον πρὸς στενῶ προσκείμενον
τὸν πρωκτὸν ἡχεῖν ὑπὸ βίας τοῦ πνεύματος.

ΣΤ. σάλπιγξ ὁ πρωκτός ἐστιν ἄρα τῶν ἐμπίδων. 165

ψυγῆναι Ἑλληνικῶς. ἀπεψύχη ex Aeschylō servavit Hesychius. Apud Aristidem vol. I. p. 321, 8., ubi ψυχθὲν legebatur, vetusti codices Laurentiani ψυχὲν servarunt. ψυγῆναι frustra defendunt Butt. gr. I. 450. et Lobeck. ad Phrynich. p. 318. Vera ratio non fugerat Elmsleium, quem v. ad Eur. Suppl. 543. in diario class. Lond. fasc. XVI. p. 439." DIND. ψυγέτος (τοῦ κηροῦ) Herwerden. ψυχέντος Mein. (cf. Cobet. N. L. 498.) Kock. ψυγείση Bergk. Teuf. Fort. ψυχεῖσι (τοῖς ποσί). Cf. ad Av. 394. Soph. Aj. 1145. Eur. Suppl. 543. Confer vv. ἀναψυχή et παραψυχή (ap. Eur.). Contra recentioris aevi est ψυγεῖς. Περσικαί] Περσικά V. Bodl. 4. Reis. "Male: cf. ad Lys. 229." DIND. Περσικαί ex hoc loco citat Pollux X. 168. Περσικά hic malit Reisigius, ut antecedenti τῶ πόδε convenientius. Cf. Eccl. 319. καὶ τὰς ἐκείνης Περσικὰς ὑφέλομαι. Thesm. 734. Περσικὰς ἔχων. Lys. 229. ἀνατενῶ τῶ (τὰ libri) Περσικά.

156. ἀνήρετ' ἀντήρετ' Reisk. Σφήττιος G.X. Elb. Bodl. 6. 7.

157. τὴν γνώμην ἔχοι] Tentabam τῆς γνώμης ἔχοι (cf. ad Lys. 1125. οὐ κακῶς γνώμης ἔχω). Sed cf. Thuc. VII. 73. ὡς κατὰ γῆν ἀναχωρήσουτες τὴν γνώμην εἶχον. ἔχοι R.S.T.U.V.Δ corr. Ψ.X. Bodl. 8. Par. 8. 19. ἔχει A.G.W.Y.Z.Δ pr. Φ.Ω. Bodl. 1. 4. 6. 7. Mut. 1. 2. 3. Par. 1. 20. Cant. 1. 2 corr. 4. Harl. 2. Leid. 5. ἔχει Harl. 3.

158. τὸ στόμ' A.G.R.S.Z.Δ.Θ.Φ.X. Bodl. 1. 7. 8. Par. 20. στόμ' T.U.W.Y. Ψ. Bodl. 4. 6. Mut. 3. τοῦρροπύγιον A.R. Bodl. 1. 8. Par. 8. τοῦρροπύγιον G.S.T. Bodl. 6. Par. 20. κατ' οὔρροπύγιον Par. 3. 4. κατ' οὔρροπύγιον Mut. 2. Bodl. 7. Leid. 5. Cf. Vesp. 1075. τοῦρροπύγιον.

161. διὰ λεπτοῦ R.V. Ar. Bodl. 4. Reisk. διαλεπτοῦ Cant. 2 pr. Leid. 6. Bodl. 3. Par. 19. διαλέπτου A.G. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 1. 6. 7. 8. Par. 8. 20. "Plerique libri διαλέπτου, vocabulum aliunde non cognitum, praebent, quod ex διαλεπτοῦ ortum, quae est paucorum codicum scriptura." DIND. Cf. Th. 127. δι' αἰφνιδίου (διαφνιδίου R.) ὄπός. Simili etiam corruptela τῶν κατὰ πρωκτὸν in τῶν καταπρώκτων et τῶν καταπρωκτῶν abiit Eccl. 364.

162. τοῦρροπυγίου Bodl. 6. κατὰ τοῦρροπυγίου G.

ὦ τρισμακάριος τοῦ διεντερεύματος.

ἦ ῥαδίως φεύγων ἂν ἀποφύγοι δίκην

ὅστις δίοιδε τοῦντερον τῆς ἐμπίδος.

- ΜΑ. πρῶν δέ γε γνώμην μεγάλην ἀφῆρέθη
ὑπ' ἀσκαλαβώτου. ΣΤ. τίνα τρόπον ; κάτειπέ μοι. 170
- ΜΑ. ζητούντος αὐτοῦ τῆς σελήνης τὰς ὁδοὺς
καὶ τὰς περιφορὰς, εἴτ' ἄνω κεχηνότος,
ἀπὸ τῆς ὀροφῆς νύκτωρ γαλεώτης κατέχεσεν.
- ΣΤ ἦσθην γαλεώτῃ καταχέσαντι Σωκράτους.
- ΜΑ. ἐχθὲς δέ γ' ἡμῖν δεῖπνον οὐκ ἦν ἐσπέρας. 175
- ΣΤ. εἶεν τί οὖν πρὸς τάλφιτ' ἐπαλαμῆσατο ;
- ΜΑ. κατὰ τῆς τραπέζης καταπάσας λεπτήν τέφραν,
κάμψας ὀβελίσκον, εἶτα διαβήτην λαβὼν,
ἐκ τῆς παλαίστρας θυμάτιον ὑφέλετο.
- ΣΤ. τί δῆτ' ἐκείνον τὸν Θαλῆν θαυμάζομεν ; 180
ἄνοιγ' ἄνοιγ' ἀνύσας τὸ φροντιστήριον,
καὶ δείξον ὡς τάχιστα μοι τὸν Σωκράτην

166. τρισμακάριος] τρισμακάριοι aliquot libri non optimi, M. Harl. 3. Mut. 2. Elb. Cant. 4 pr. "An τρισμακάριαι?" Behtl. Sc. αἰ ἐμπίδες.

168. δίοιδε] διόιδε R. 175. ἐχθὲς] χθὲς Bodl. 7. ὀψέ G.

177. κατὰ τῆς παλαίστρας R. pr. m. (s. Inv.) Fr. Thiersch. Teuf. Male.

178. κάμψας] κάψας R. Qu. κάμψας τ'.

179. ἐκ τῆς τραπέζης Teuf. θοιμάτιον R. &c. Schol. Bergk. Dind.

θ οίμάτιον Med. 4. θυμάτιον Herm. Ko. Mein. Teuf. prob. Green, recte. Ne alia dicam, offendit articulus. Saepe permutantur *v* et *oi*. V. ad Th. 392.

182. Σωκράτη] "σωκράτης libri scripti plerique omnes contra Atticorum veterum consuetudinem, de qua verissime praecepit Elmsleius ad Eur. Suppl. 928. (Quart. Rev. XIV. p. 453.) Infra v. 355. καὶ νῦν γ' ὅτι κλεισθένη εἶδον, ὄρᾶς, διὰ τοῦτ' ἐγένοντο γυναῖκες. Hic quoque κλεισθένην R.V. aliique libri plurimi." DIND. σωκράτη unus, ut videtur, Bodl. 8. σωκράτην reliqui omnes mei. Formam Σωκράτην Xenophonti, Σωκράτη Platoni ut propriam tribuunt grammatici. Minime tamen sibi constant libri mss. Quum dativus sit Σωκράτει (Nub. 1432. Ran. 1491), formam contractam Σωκράτη analogia videtur postulare. Cf. Kühn. ad Xen. Mem. III. VIII. 1. Cf. Thuc. VIII. 85. τὸν Ἐρμοκράτην. 89. Ἀριστοκράτην. Dem. p. 405. Φιλοκράτην libri. 611. Καλλικράτην libri. 700. Τιμοκράτην. 890. Δημοσθένην (al. -ην). 927. Ναυσικράτην. 973. Ἀντιγένη. 1028. Λεωκράτη (-ην alii). 1034. Ἀριστογένην (al. -ην). 1204. Ἴφικράτην. 1269. Ἀριστοκράτην. 1272. Καλλικράτην. 1323. Θεοκρίνην. 1336. Δημοσθένην. 1361. Διοπίθην. 1369. Θεογένην. Aeschin. II. 141. Μεταγένη (al. -ην). II. 71. Δημοσθένην. Lys. XXV. 34. Δημοφάνην (al. διοφάνη) καὶ Κλεισθένην. Isae. V. 5. Δικαιογένην. V. 22. Δικαιογένην (-γένη A. διογένη B.Z.). V. 50. Λεωχάρην. VIII. 61. Εὐκλείδη vulgo (-δην Bekk.). Lycurg. § 145. Λεωκράτη (al. -την). 155. Λεωκράτην (-τη Bekk.). Dinarch. I. 44. Ἐπιγένη (-ην Bekk.).

- μαθητιῶ γάρ. ἀλλ' ἄνοιγε τὴν θύραν.
ὦ Ἡράκλεις, ταυτὶ ποδαπὰ τὰ θηρία ;
- ΜΑ. τί ἐθανύμασας ; τῷ σοι δοκοῦσιν εἰκένας ; 185
ΣΤ. τοῖς ἐκ Πύλου ληφθεῖσι, τοῖς Λακωνικοῖς.
ἀτὰρ τί ποτ' ἐς τὴν γῆν βλέπουσιν οὗτοί ;
- ΜΑ. ζητοῦσιν οὗτοι τὰ κατὰ γῆς. ΣΤ. βολβοὺς ἄρα
ζητοῦσι. μή νυν τουτογὶ φροντίζετε
ἐγὼ γὰρ οἶδ' ἴν' εἰσὶ μεγάλοι καὶ καλοί. 190
τί γὰρ οἶδε δρῶσιν οἱ σφόδρ' ἐγκεκυφότες ;
- ΜΑ. οὔτοι δ' ἐρεβοδιφῶσιν ὑπὸ τὸν Τάρταρον.
ΣΤ. τί δῆθ' ὁ πρωκτὸς ἐς τὸν οὐρανὸν βλέπει ;
ΜΑ. αὐτὸς καθ' αὐτὸν ἀστρονομεῖν διδάσκεται.

184. ὦ Α. ποταπὰ X. Par. 4. non A.G.R.S.T.V.Δ.Θ. Bodl. 6. 7. 8. &c.

185. δοκοῦσιν εἰκένας S.V. Br. recc. δοκοῦσιν εἰκένας A.G.R.T.U.W.Y.Z.
Θ.Χ.Ψ.Ω. Par. 8. 19. 20. Bodl. 1. 6. 7. 8. Mut. 1. 23. δοκοῦσι εἰκένας Δ.
δοκοῦσ' εἰκένας Bentl. Cf. Eccl. 1161. προσεικένας. Vesp. 1321. εἰκότας
Ach. 692. εἰκότα. Av. 697. εἰκῶς. Eur. Bacch. 1284. προσεικένας. Soph.
Phil. 903. προσεικότα. Sed Vesp. 1142. εἰκένας. Fr. 526. Moeris: εἰκῶς
'Αττικῶς, εἰκῶς Ἑλληνικῶς.

186. τοῖς Λακωνικοῖς R.V. Bodl. 7. 8. Par. 5. 8. 19. 20. &c. vulg. τῆς
Λακωνικῆς A.G. Bodl. 1. Par. 1. τῆς Λακωνικοῖς Bodl. 6. τῆς Λακωνικῆς
probat Ernesti, ut Pylus Laconica ab alia urbe cognomine distinguatur. Male.
Λακωνικοῖς autem pro Λάκωσι positum. Cf. Pac. 212. Lys. 1115. 1126.
Eccl. 356. Sic etiam Ἀχαρικὸς Ach. 329. Μεγαρικὸς Ach. 830. Ἀττικωνικὸς
Pac. 215. Similiter Latine Graecus, Graecanicus. Articuli repetitio fit,
ut in Soph. Oed. R. 806. τὸν ἐκτρέποντα, τὸν τροχρηλάτην λέγω.

187. αὐτὰρ Harl. 1. Bodl. 1. ἐς A.G.Δ.Φ.Χ. Bodl. 6. 7. 8. &c.

188. γῆν Mut. 1.

189. νῦν A. τουτογὶ diserte Δ. Pors. Wolf. Dind. Mein. τοῦτό γε
M.R.U.W.Y.Θ.Χ.Ψ.Ω. Cant. 1. 2. Harl. 2. 3. Bodl. 6. 8. Mut. 3. Ellb. Par. 8.
τούτου γε Bodl. 7. Mut. 2. Leid. 5. τοῦτ' ἔτι A.G.S.T.V.Z.Φ. Cant. 3. Harl. 1.
Bodl. 1. Par. 1. 19. 20. Mut. 1. Br. τοῦτο Cant. 4. Bodl. 4. Ar. τοῦτό γ' ἔτι
Reis. (Conj. p. 101) Herm. Bergk. Teuf. Kock. Elmsl. n. ms. prob. Pors.
(ad Hec. 1206). τοῦτό γ' ἐκφροντίζετε conj. Bergk.

190. εἰσὶ] εἰσὶν οὔτοι Α.

191. τί γὰρ A.G.R.S.T.U.V.W.Y.Z.Δ.Θ.Χ.Ψ.Ω. Par. 19. 20. Bodl. 1. 6. 7. 8.
Mut. 1. 3. τί δ' ἄρ' Φ. Mut. 2. Br. τί δ' Par. 8.

192. δ' G.R.U.W.Y.Z.Δ.Θ.Χ.Ψ.Ω. Mut. 1. Bodl. 4. 6. Ar. Par. 8. 20. vulg.
γ' A pr. C.D.S.T.V.Φ. Mut. 2. 3. Bodl. 1. 7. Cant. 3. Harl. 1. 2. Par. 19. Br.
Wolf. δὲ Bodl. 8. Cf. ad Soph. Oed. R. 379. Reisig. Comm. Crit. p. 279.

Fort. ἐρεβοδιφῶσιν. Cf. ὀδοιπλανεῖν Ach. 69. Similia composita sunt
πραγματοδίφης Av. 1424. μηχανοδίφης Pac. 790. Simplex διφᾶν est Hesiod.
Op. 374. τετὴν διφῶσα καλιῆν.

193. ἐς A.G.R.V.Δ.Φ.Χ. Bodl. 1. 6. 7. 8. εἰς Bodl. 4.

- ἀλλ' εἴσιθ', ἵνα μὴ κείνος ὑμῖν ἐπιτύχη. 195
- ΣΤ. μῆπω γε μῆπω γ', ἀλλ' ἐπιμεινάντων, ἵνα
αὐτοῖσι κοινώσω τι πραγμάτιον ἐμόν.
- ΜΑ. ἀλλ' οὐχ' οἷόν τ' αὐτοῖσι πρὸς τὸν ἀέρα
ἔξω διατρίβειν πολὺν ἄγαν ἐστὶν χρόνον.
- ΣΤ. πρὸς τῶν θεῶν, τί γὰρ τὰδ' ἐστίν; εἶπέ μοι. 200
- ΜΑ. ἀστρονομία μὲν αὐτῆί. ΣΤ. τουτὶ δὲ τί;
- ΜΑ. γεωμετρία. ΣΤ. τουτ' οὖν τί ἐστὶ χρήσιμον;
- ΜΑ. γῆν ἀναμετρεῖσθαι. ΣΤ. πότερα τὴν κληρουχικὴν;
- ΜΑ. οὐκ, ἀλλὰ τὴν σύμπασαν. ΣΤ. ἀστέιον λέγεις;
τὸ γὰρ σόφισμα δημοτικὸν καὶ χρήσιμον. 205
- ΜΑ. αὕτη δέ σοι γῆς περίοδος πάσης. ὀρᾶς;
αἶδε μὲν Ἀθηναί. ΣΤ. τί σὺ λέγεις; οὐ πείθομαι,
ἐπεὶ δικαστὰς οὐχ ὀρώ καθημένους.
- ΜΑ. ὡς τουτ' ἀληθῶς Ἀττικὸν τὸ χωρίον.

195. μὴ κείνος A.G.Δ.Φ.Χ. Bodl. 1. 6. 7. 8. &c. Ald. μὴ κείνος Bekk. ἡμῖν
vulg. ὑμῖν Schol. Bergk. Kock. Mein. Dind. prob. Teuf. ἐπιτύχη] περιτύχη
Bodl. 4. Cant. 2 supr. Reisig. Cf. 535. ἦν που ἴπιτύχη θεαταῖς. Ran. 570.
1375. Aeque autem bene dicitur περιτυγχάνειν τινί, Anglice, *to fall in with a
person*. Plato Symp. 221 A. καὶ ἐγὼ περιτυγχάνω (αὐτοῖν), καὶ ἰδὼν . . .
Lysias 131, 43. περιτυχόντων αὐτῷ ἐν τῇ ἀγορᾷ. Demosth. p. 1259, 7. καὶ
τούτοις περιτυγχάνομεν. 1260, 4. συνέβη . . . ἀπὸ δείπνου ποθὲν ἀπίοντας περι-
τυχεῖν πλησίον ὄντι μοι τῆς οἰκίας ἡδῆ. Diog. L. VI. I. 4. Ποντικοῖς νεανίσκοις
. . . περιτυχῶν. Lucian. Tim. 24. ὅστις ἂν πρῶτός μοι περιτύχη. Fallitur ergo
Dobraeus, qui, “ dicitur ἐπιτυχεῖν homini, περιτυχεῖν rei.”

196. γε om. Par. 4. γ' om. A.

197. αὐτοῖσι κοινώσω] Fort. αὐτοῖς ἀνακοινώσω. Cf. 470. Lys. 1178. τοῖς
ξυμμάχοις ἐλθόντες ἀνακοινώσατε. Eq. 470.

198. αὐτοῖσι] αὐτοῦ (et gl. ἐνταῦθα) Harl. 2. Qu. αὐτοῦ γε, vel αὐτοῦ ὀσί.

199. ἄγαν A.C.D.G.R.V. Harl. 1. Bodl. 1. 4. 7. Cant. 1. 3. Borg. Leid. 5.
ἄγαν γ' Bodl. 6. 8. ἐστίν] ἐστὶ A.R. Bodl. 1. 6. 7. Vix placet ἐστὶν ita
disjunctum ab οἷόν τε, nec requiritur ἐστίν. Cf. 217. Qu. οὕτω, vel αὐτοῖς. Cf.
ad 198.

200. ἐστὶν (sic) A.

202. χρήσιμον] “τὸ χρήσιμον V. Quod ferri posset[?], si legeretur τούτου
τί ἐστὶ τὸ χρήσιμον;” DIND.

203. ἀναμετρεῖσθαι] ἀναμετρηῆσαι Mut. 1. Cobet. male. Cf. Fr. 518. οὐκ οὖν
μ' ἐάσεις ἀναμετρηῆσθαι τὰδε; Eur. Iph. T. 346. ἀναμετρομένη δάκρυ. Ion.
250. μνήμην παλαιὰν ἀναμετρησάμην τινά. 1271. ἀναμετρησάμην φρένας τὰς σάς.
El. 52. γνώμης πονηροῖς κανόσιν ἀναμετρούμενος | τὸ σῶφρον ἴστω. Eur. Tem.
Fr. 13. ἀναμετρούμενος. Lucian. Amor. 53. καὶ τί τᾶρρητ' ἀναμετρηῆσθαι με δεῖ;

204. οὐκ, ἀλλὰ (sic) A.

206. σοι om. Harl. 3. Bodl. 3.

209. ὡς τουτ' ἀληθῶς] τοῦθ' ὡς ἀληθῶς (*in very truth*) conj. Kock. Hunc

- ΣΤ. καὶ ποῦ Κικυννῆς εἰσὶν οὔμοι δημόται ; 210
 ΜΑ. ἐνταῦθ' ἔνεισιν. ἡ δέ γ' Εὐβοί', ὡς ὄραs,
 ἠδὲ παρατέταται μακρὰ πόρρω πάνν.
 ΣΤ. οἶδ' ὑπὸ γὰρ ἡμῶν παρετάθη καὶ Περικλέους.
 ἀλλ' ἡ Λακεδαιμῶν ποῦ 'στιν ; ΜΑ. ὄπου 'στιν ; αὐτήι.
 ΣΤ. ὡς ἐγγὺς ἡμῶν. τοῦτό νυν φροντίζετε, 215
 ταύτην ἀφ' ἡμῶν ἀπαγαγεῖν πόρρω πάνν.
 ΜΑ. ἀλλ' οὐχ οἶόν τε νῆ Δί'. ΣΤ. οἰμῶξεσθ' ἄρα.

v. delet Cobet. ἀληθές Ar. 'Αττικὸν' Ἀττικῆ Dobraeus, ut *Ithace locus* ap. Horat. Ep. I. VII. 41. "non est aptus equis Ithacae ('Ithace' Bentl.) locus."

210. Κικυννεῖς A.G pr. S.T.V.Δ.Θ.Φ.Ψ. Bodl. 1. Harl. 1. Par. 11. '19. 20. Κικυνεῖς R.X.Ω. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 6 corr. 7. Κικυνῆς Bodl. 6 pr. 8. Teuf. Κυκυνεῖς Bodl. 4. Κικυνῆς Br. &c. Λυσικράτης . . . Κικυννεῖς est in inscriptione 226 Boeckh. Cf. ad 134. De terminatione Attica in -ῆς aut -ῆς v. Greg. de dial. Att. § 43. εἰσιν (sic) A. οὔμοι] οἰ 'μοῖ A.G. Bodl. 1. 6. 7. 8. Mut. 2. 3. Par. 19. οἰ ἔμοι Mut. 1.

212. ἠδὲ A.G.R.S.U.V.W.Z.Δ.Φ. Mut. 1. 3. Bodl. 6. 7. 8. Par. 8. ἠδῆ (sic) X. ἠδη Par. 19. ἠ δῆ Y. Bar. 1. 4. Mut. 2 corr. ἠδ' ἠ T. Harl. 1. 2. Mut. 2 pr. Cant. 3. ἠδ' ἠ Cant. 4. Cf. ad Lys. 66. Gl. Junt : ἠδὲ, αὐτῆ, ἠγουν, ἰδοῦ. Reddas, *Eccam.* Anglice, *See here!*

213. ἡμῶν A.G.R.V. Bodl. 1. 4. Harl. 1. &c. Reisk. Br. ἰμῶν Mut. 1. 2. 3. Bodl. 3. 6. 7. 8. lemma schol. et Rufin. de Metr. com. p. 2711. Ald.

214. ποῦ 'σθ' (aut ποῦσθ') diserte A. Par. 1. (id. cod., ut vid.) Bentl. Hirsch. Kock. Mein. Elmsl. n. ms. Herm. (Epit. D. M. p. xv.) Enger. ποῦ 'στίν G.R.S.T.U.V.W.Y.Z.Δ.Θ.Φ.X.Ψ.Ω. Bodl. 6. 7. 8. &c. vulg. Dind. Bergk. Teuf. Cf. Pac. 187. Av. 1495. et ad Ach. 800. 'στίν (sic) A. αὐτῆι idem.

215. ἰμῶν Mut. 3. πάνν A.G.R.S.T.U.W.Y.Z.Θ.Φ.X.Ψ.Ω. Cant. 1. 2. 3. 4. Harl. 2. 3. Par. 8. 20. Ald. Ar. Borg. Reis. Dind. Kock. Mein. πάνν V. μέγα Δ. v. l. ap. Schol. et Suid. in v. Br. Herm. Teuf. πάνν μέγα B. Par. 3. πάνν τοῦτο (inv.) Par. 19. νυν Bergk. Dind. μεταφροντίζετε Bentl. qui, "Nempe viderat in tabula illa geographica Spartam, quam male oderat et metuebat, propinquam esse Athenis: hoc ille putabat facinus esse τῶν φροντιστῶν, qui eam tam prope adduxissent. Ergo, inquit, hoc μεταφροντίζετε, i. e. mutata et corrigite hoc, et Spartam quam longissime potest a nobis amolimini: alioqui poenas dabitis." Idem tamen in μέγα acquievit, coll. v. 220. Adde 291. ὦ μέγα σεμναί. Hom. Od. ω'. 402. μέγα χαίρε. Gl. Par: πάνν μέγα. Suidas l. l. μέγα per πάνν explicat. Bentleyi conjectura confirmatur scholio in R. V. φροντίζετε: μεταβουλεύεσθε. Idem proponit Dobraeus. Qu. νυν, vel τουτογὶ (cf. 189), vel τοῦτό γ' ἐκφροντίζετε (695. 697.).

216. πάνν] πάλιν Saupp. Mein. "fortasse rectius" (Teuf.).

217. ἀλλ' οὐχ οἶόν τε νῆ Δί'. ΣΤ. οἰμῶξεσθ' ἄρα] ἀλλ' οὐχ οἶόν τε. ΣΤ. νῆ Δί' οἰμῶξεσθ' ἄρα Cobet. Bergk. Mein. Dind. Eadem mihi correctio dudum in mentem venerat; nam in clausula negativa postulari videtur μὰ Δία potius quam νῆ Δία. Sed utrumque recte se habet, quamquam longe usitatus est

- φέρει τίς γὰρ οὗτος οὐπὶ τῆς κρεμάθρας ἀνὴρ ;
 ΜΑ. αὐτός. ΣΤ. τίς αὐτός ; ΜΑ. Σωκράτης. ΣΤ. ὦ
 Σώκρατες.
 ἴθ' οὗτος, ἀναβόησον αὐτόν μοι μέγα. 220
 ΜΑ. αὐτὸς μὲν οὖν σὺ κάλεσον· οὐ γὰρ μοι σχολή.
 ΣΤ. ὦ Σώκρατες,
 ὦ Σωκρατίδιον.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

- τί με καλεῖς, ὠφήμερε ;
 ΣΤ. πρῶτον μὲν ὅ τι δρᾷς, ἀντιβολῶ, κάτειπέ μοι.
 ΣΩ. ἀεροβατῶ καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον. 225
 ΣΤ. ἔπειτ' ἀπὸ ταρροῦ τοὺς θεοὺς ὑπερφρονεῖς,
 ἀλλ' οὐκ ἀπὸ τῆς γῆς, εἴπερ ; ΣΩ. οὐ γὰρ ἄν ποτε
 ἐξηῦρον ὀρθῶς τὰ μετέωρα πράγματα,
 εἰ μὴ κρεμάσας τὸ νόημα καὶ τὴν φροντίδα

μὰ Δία. In hoc loco νῆ Δία non simpliciter ad οὐχ οἶόν τε, sed ad integram sententiam pertinet. Adde quod exclamatio νῆ Δία multo melius cum verbis ἀλλ' οὐχ οἶόν τε conjungitur, quam cum οἰμώξεσθ' ἄρα. Sic Dem. p. 1267. ἀλλὰ νῆ Δία οὐκ εἰσὶ τοιοῦτοι. (Ubi objectio fingitur.) Plat. Theag. 130. οὐκ ἔοικέ γε . . . νῆ τοὺς θεοὺς. Cf. ad Th. 640. οἰμώξεσθ' Bodl. 8. Cf. Pl. 876. οἰμώξερα σύ. Th. 248.

218. γὰρ om. X. Cf. ad 200. οὐπὶ A. ὁ 'πὶ Harl. 3. “κρεμάστραν ex Nubibus memorat Pollux 10, 56. quam formam ex Aristot. Rhetor. 3, 11. indicat Spanhemius. κρεμαθρῶν producta [P] syllaba media legitur v. 869. κρεμάθρα dialecto Atticae, κρεμάστρα vulgari tribuit Moeris p. 242. Nec Pollux κρεμάστρα scripserat, sed, quod librorum diversitates ostendunt, κρεμάθρα.” DIND.

219. ὦ om. Ald. unde τί ; Σωκράτης ; Bentl.

221. σὺ om. V. σύ μοι A.

223. ὦ 'φήμερε A.

226. ἔπειτ' ἀπὸ ταρροῦ libri et vulg. εἴτ' ἀπὸ πετεύρου conj. Ranke Vit. Arist. p. 451. ex schol. ad h. l. et Poll. X. 156. πέτευρον δέ, οὐ τὰς ἐνοικιδίας ὄρνιθας ἐγκαθεύδειν συμβέβηκεν, Ἀριστοφάνης λέγει, ὡσπερ καὶ κρεμάθραν, ἐν ταῖς Νεφέλαις. Cf. etiam Phot. p. 426, 12. Πέτευρον. πᾶν τὸ μακρὸν καὶ ὑπόπλατυ καὶ μετέωρον ξύλον. Ἀριστοφάνης ἐν τῷ ε' (i. e. in quinta acta fabulae, ut monuit Teuf. Praef. p. 14). Ingeniosa quidem correctio, sed parum probabilis. Respexit, ni fallor, grammaticus ad v. 1431. κατὰ ξύλου καθεύδεις, ubi forsitan in priori editione πετεύρου, non ξύλου, posuerat Comicus. Cf. Theocr. XIII. 13. οὐθ' ὀπόκ' ὀρτάλιχοι μινυροὶ ποτὶ κοῖτον ὄρφεν, | σεισασμένας πετὰ ματρὸς ἐπ' αἰθαλόεντι πετεύρω (πετάλω cod. Par.). Abs ταρρὸς ortum videtur nostrum τραγ.

228. ἐξεῦρον vulg. ἐξηῦρον Dind. Mein.

229. εἰ μὴ κρεμάσας . . .] Fort. εἰ μὴ 'κρέμασα τὸ νόημα καὶ τὴν φροντίδα | λεπτήν κατέμειξά γ' &c. Sed cf. Eur. Med. 368. δοκεῖς γὰρ ἄν με τόνδε θωπεύσαι

- λεπτὴν καταμίξας εἰς τὸν ὅμοιον ἀέρα. 230
 εἰ δ' ὦν χαμαὶ τᾶνω κάτωθεν ἐσκόπουν,
 οὐκ ἂν ποθ' ἠὔρον· οὐ γὰρ ἄλλ' ἢ γῆ βία
 ἔλκει πρὸς αὐτὴν τὴν ἰκμάδα τῆς φροντίδος.
 πᾶσχει δὲ ταυτὸ τοῦτο καὶ τὰ κάρδαμα.
- ΣΤ. τί φῆς; 235
 ἢ φροντὶς ἔλκει τὴν ἰκμάδ' εἰς τὰ κάρδαμα;
 ἴθι νυν, κατάβηθ', ὦ Σωκρατίδιον; ὡς ἐμὲ,
 ἵνα με διδάξης ὦνπερ ἔνεκ' ἐλήλυθα.
- ΣΩ. ἦλθες δὲ κατὰ τί; ΣΤ. βουλόμενος μαθεῖν λέγειν. 240
 ὑπὸ γὰρ τόκων χρήστων τε δυσκολωτάτων
 ἄγομαι φέρομαι, τὰ χρήματ' ἐνεχυράζομαι.
- ΣΩ. πόθεν δ' ὑπόχρεως σαυτὸν ἔλαθες γενόμενος;
 ΣΤ. νόσος μ' ἐπέτριψεν ἵππικῆ, δεινὴ φαγεῖν.
 ἀλλὰ με δίδαξον τὸν ἕτερον τοῖν σοῖν λόγῳ,
 τὸν μηδὲν ἀποδιδόντα. μισθὸν δ' ὄντιν' ἂν 245
 πράττη μ' ὁμοῦμαί σοι καταθήσειν τοὺς θεοὺς.
- ΣΩ. ποίους θεοὺς ὁμεί σύ; πρῶτον γὰρ θεοὶ
 ἡμῖν νόμισμ' οὐκ ἔστι. ΣΤ. τῷ γὰρ ὄμνυτ'; ἢ
 ποτ' ἂν, | εἰ μή τι κερδαίνουσαν ἢ τεχνωμένην; Ubi Elmsleius, "Rarius εἰ μὴ
 cum participio," inquit.
 230. ἐς G. Δ. Bodl. 6. 7. 8. Dind. &c. εἰς A. vulg.
 232. εὔρον vulg. ἠὔρον. Dind. Mein.
 233. αὐτὴν A.
 234. ταυτὸ τοῦτο A. (ταυτὸ) G. Bodl. 1. 8. &c. τοῦτ' αὐτὸ Bodl. 7. Mut. 2.
 τοῦτο Bodl. 6. αὐτὸ τοῦτο Mut. 3.
 236. εἰς libri. ἐς Dind. &c.
 237. νῦν A. ὡς ἐμὲ A.R.S.T.V.Δ.Θ.Φ.Χ. εἰς ἐμὲ Φ. Mut. 3.
 238. ἵνα μ' ἐκδιδάξης A.S.T.V.W.Y.Δ.Θ.Χ.Ω. Bodl. 8. Med. 4. Mut. 3. Harl.
 2. Par. 8. 19. et (e corr.) U.Ψ. Harl. 3. Par. 20. Ald. Br. Herm. Bergk. ἵνα
 με διδάξης G.R.Φ.Ψ. Bodl. 1. 4. 6. 7. Mut. 2. Leid. 5. Mon. Elb. Cant. 1. 3. 4.
 Par. 20. Harl. 1. 2. Ar. Bentr. Dind. Kock. Mein. Teuf. ἵνα διδάξης Z. Mut.
 1. Multo quidem probabilius videtur μ' ἐκδιδάξης in με διδάξης abiisse, quam
 hoc in illud. Et ἐκδιδάσκειν est Ran. 64. ἄρ' ἐκδιδάσκω τὸ σαφές. . . ; Sed
 cf. infra 244. ἀλλὰ με δίδαξον. οὔνεκ' A.G.R.S.T.U.V.W.Y.Z.Δ.Φ.Χ.Ω.
 Bodl. 1. 6. 7. 8. Par. 8. 19. 20. vulg. Herm. Bergk. εἴνεκ' Harl. 2. (unus, ut
 videtur) ἔνεκ' Bentr. Dind. Ko. Mein. Teuf. Cf. ad 1217. 1236. et ad Pl. 329.
 240. τῶν τόκων Bodl. 8.
 243. ἐπέτριψεν] ἔτριψεν R.V. (V. etiam in schol.)
 245. μισθὸν μὴ δ' A.
 246. πράττει X.
 247. ὁμῆ Bodl. 1. 6. 7. Mon. Elb. πρῶτον μὲν γὰρ Suid. v. νόμισμα.
 θεοῖς mire Reisig.
 248. τῷ γὰρ ὄμνυτ'; ἢ vulg. τῷ γὰρ ὄμνυτε (ὄμν. V.); | ἢ A.R.V. Med. 4

σιδαρέοισιν, ὥσπερ ἐν Βυζαντίῳ ;

ΣΩ. βούλει τὰ θεῖα πράγματ' εἰδέναι σαφῶς 250

ἄττ' ἐστὶν ὀρθῶς ; ΣΤ. νῆ Δί', εἴπερ ἔστι γε.

ΣΩ. καὶ ξυγγενέσθαι ταῖς Νεφέλαισιν ἐς λόγους,
ταῖς ἡμετέραισι δαίμοσιν ; ΣΤ. μάλιστά γε.

ΣΩ. κάθιζε τοίνυν ἐπὶ τὸν ἱερὸν σκίμποδα.

ΣΤ. ἰδοὺ κάθημαι. ΣΩ. τουτονὶ τοίνυν λαβέ 255

τὸν στέφανον. ΣΤ. ἐπὶ τί στέφανον ; οἴμοι, Σώκρατες,
ὥσπερ με τὸν Ἀθάμανθ' ὅπως μὴ θύσετε.

ἢ νομίζετε (et ἔστιν pro ἔστι) conj. Bergk. τῶ νομίζετ'; ἢ . . . Götting. τῶ δὲ νομίζετ'; ἢ . . . Kayser. Vulgam corruptam esse post alios recte monuit Kock. Nam ὁμύναι τιὰ dicebant, non item τινι, sensu *jurandi per aliquem*. Ὅμύναι τινι valet *jurare alicui*, ut in Π. α'. 76. Nisi ergo τῶ ὄμνυτε pro τῶ νομίζετε per licentiam comicam posuisse nostrum statuamus (quod tamen vix credible videtur), reponendum erit id quod cuilibet facile in mentem veniet τῶ νομίζετ'; ἢ . . . ; aut ἢ νομίζετε . . . ; Quod correxerat fortasse librarius aliquis, constructionem paullo rariorem minus intelligens. De qua constructione cf. Thuc. I. 77. οὔτε τούτοις χρῆται οὔθ' οἷς ἢ ἄλλη Ἑλλὰς νομίζει. II. 38. ἀγῶσι μὲν γε καὶ θυσίαις διετησίους νομίζοντες. III. 82. ὥστε εὐσεβεία μὲν οὐδέτεροι ἐνόμιζον. Herod. II. 50. νομίζουσι δ' ὡν Αἰγύπτιοι οὐδ' ἥρωσι οὐδέν. IV. 63. ὑσὶ δὲ οὐτοὶ οὐδὲν νομίζουσι. IV. 117. φωνῇ δὲ . . . νομίζουσι, Σκυθικῇ. IV. 183. γλώσσαν δὲ οὐδεμῇ ἄλλη παρομοίην νενομίκασι. Plat. Eryx. 400 A. κατεσφραγισμένῳ τούτῳ νομίζουσι. B. ἐν δὲ Λακεδαίμονι σιδηρῶ σταθμῶ νομίζουσι. De Lege 315 D. Paus. Phoc. p. 880. ὑσὶ δὲ ἐς τὴν θυσίαν οὐ νομίζουσιν οὐδὲ οἰσὶ χρῆσθαι καὶ αἰξίν. Aristid. T. I. p. 89. τὰ κάτ' ἀγορὰν μέτρα, οἷς νομίζομεν. p. 95. οἱ δὲ οἷς νομίζουσιν . . . III. 241. Βυζάντιοι σιδήρῳ νομίζουσι, Καρχηδόνιοι σκύτεσιν. Id. Orat. 46. οὐδὲ γὰρ εἰ Βυζάντιοι σιδήρῳ νομίζουσιν. V. Abresch. Dil. Thuc. p. 193. Scilicet dativum hoc sensu adsciscit verbum νομίζειν, quando χρῆσθαι valet. Sic στέργειν τινι (i. e. ἀρέσκεσθαι), ἀγαπᾶν, &c. Anglice reddas : *What (coin) then do you use?* De locutione νομίζειν τι (τινὰ) cf. Herod. IV. 59. τούτους μὲν πάντες οἱ Σκύθαι νενομίκασι (sc. θεοῦς). Plat. Apol. 18 C. οἱ γὰρ ἀκούοντες ἡγοῦνται τοὺς ταῦτα ζητοῦντας οὐδὲ θεοὺς νομίζειν. Eurip. Fr. Inc. I. 3. τούτου νόμιξε Ζῆνα, τόνδ' ἡγοῦ θεόν. Pors. ad Hec. 794. ὄμνυτε V. ὠμνεῖτ' Elb. ἢ libri et vulg. Reponendum ἦ.

251. ἄττ' Mut. 2. Par. 1. ὀρθῶς] ὄντως Herwerden. ἄττ' ἐστίν. ΣΤ. ὀργῶ νῆ Δί' . . . conj. Mein., coll. Av. 462. λέγε θαρρήσας. ΠΕ. καὶ μὴν ὀργῶ νῆ τὸν Δία. Scripserat forsitan Comicus, ἄττ' ἔστ'. ΣΤ. ἔγωγε νῆ Δί'.

252. συγγ. A. νεφέλεσιν R. νεφέλαις V. ἐς G.R.V. Bodl. 3. 6. 7. 8. εἷς A. Ald.

253. ἡμετέρεσι R. ἡμετέρας V.X. Bodl. 6. 7. δαίμοσι A.

256. ἐπὶ τί] ἐπὶ τί τὸν X. ἐπὶ τὸν Bodl. 4. οἴμοι, Σώκρατες] Fort.

οἶμ', ὃ Σώκρατες. Cf. 219. 222. 314. 736. 784. 866.

257. θύσετε A.G.R.U.W.Z.Δ.Φ. Bodl. 1. 8. θύσητε S.V.Y.X. Mon. Bodl. 6. 7. Mut. 1. 2. 3.

- ΣΩ. οὐκ, ἀλλὰ πάντας ταῦτα τοὺς τελουμένους
ἡμεῖς ποιοῦμεν. ΣΤ. εἶτα δὴ τί κερδανῶ ;
- ΣΩ. λέγειν γενήσει τρίμμα, κρόταλον, παιπάλη. 260
ἀλλ' ἔχ' ἀτρεμεί. ΣΤ. μὰ τὸν Δι' οὐ ψεύσει γέ με
καταπαττόμενος γὰρ παιπάλη γνήσομαι.
- ΣΩ. εὐφημεῖν χρὴ τὸν πρεσβύτην καὶ τῆς εὐχῆς ἐπακοῦειν.
ὦ δέσποτ' ἀναξ. ἀμέτρητ' Ἀήρ, ὃς ἔχεις τὴν γῆν μετέωρον,
λαμπρὸς τ' Αἰθήρ, σεμναί τε θεαὶ Νεφέλαι βροντησικέ-
ραυνοι, 265

258. πάντα ταῦτα Α.Δ.Ψ.Ω. Bodl. 8. Ald. Br. ταῦτα πάντα G.R.S.T.V.Y.Z. ©.Φ.Χ. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 1. 4. 6. 7. Leid. 5. Mon. Herm. Dind. Bergk. Mein. πάντα ταῦτα conj. Reisk. Ern. Sch. Seager. Recte haud dubie. Friget πάντα. Bene monet Seager: "It was not so proper for the encouragement of Strepsiades to say that *all these ceremonies* were performed upon novices, as that *all novices* were initiated in the same manner as himself."

259. ποῦμεν A.R. Bodl. 1. Harl. 1. ποιοῦμεν G.V.Δ.Φ.Χ. Mut. 1. 2. 3.

260. τρίμμα vulg. τρίμμα Mein. Teuf. Add. Kock. Dind. παττάλη Elb.

261. ἀτρέμας A.G.V.Δ.Φ.Χ. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 1. 6. 7. 8. vulg. ἀτρεμί R. Bekk. Dind. ἀτρεμεί Herm. Bergk. Kock. Mein. Teuf. Fritsch. ad Ran. 315. Tres hujus adverbii formae videntur fuisse, ἀτρέμα correpta ultima (infra 743. Av. 1244. Ran. 339. Th. 230. Eurip. Or. 258.), ἀτρέμας ante vocalem (Ach. 861. Av. 1200. 1572. Eurip. Or. 150. Herod. IX. 54. VIII. 16. &c.), et ἀτρεμεί. Infra 390. et Eq. 24. ἀτρεμεί pro ἀτρέμα vel ἀτρέμας reposuerim. Cf. ad Ran. 315. In Euripidis Bacch. 1072. pro ἀτρέμα, et Hippol. 1358. pro ἀτρέμας, utrobique forsitan praestat ἀτρεμεί. Alexis Athen. 383 D. ἔγγυλα δ' ἀτρέμα (sic PVL. ἀτρεμεί A. ἀτρέμει B.) καὶ δροσώδη τὴν σχέσιον. Bekk. Anecd. 460. 20. Ἀτρέμας: ἡρέμα. καὶ ἀτρέμα λέγουσι καὶ ἀτρεμεῖν (ἀτρεμεί). Nihil certi in hoc loco deduci potest e Ravennatis codicis scriptura, qui ι pro ει sexcenties exhibeat. De adverbis in ι et ει desinentibus dixerunt Blomf. ad Prom. 216. Reisig. Enarr. Oed. C. ad v. 1638. Buttm. Gr. II. p. 452 (ed. 2). Res tamen nondum ad liquidum perducta est. Cf. ad 390. "ἀτρεμί R: quae forma etiam v. 390. fortasse est restituenda, ubi libri optimi ἀτρέμα praebent. ἀτρεμεί scribendum esse praecipunt Theodosius Grammat. p. 75. et Herodianus qui dicitur Epimerism. p. 255, corrigendus ex Boissonadii Anecdotis Vol. I. p. 405. Et ita in Alexidis versu apud Athenaeum IX. p. 383 D. codex Ven. Eiusdemmodi est ἡρεμί, de quo ad Ran. V. 315. dicitur." DIND. Cf. ad Ran. 315. ἡρέμα (al. ἡρεμεί, ἡρεμί R.) πτήξαντες. ψεύσει A.G.Δ.Φ.Χ.Ψ. &c. ψεύση X. ψεύση Mon. Elb. ψεύδει conj. Bergk. Kayser.

262. καταπατόμενος Par. 2. Leid. 5. Bodl. 7.

263. ὑπακοῦειν A.G.Δ.Φ.Χ. Bodl. 8. Mut. 1. 2. 3. vulg. ἐπακοῦειν R.V. Bekk. Hirschig. Cobet. Teuf. Mein. Dind. Ἐπακοῦειν de diis potius preces exaudientibus, quam de hominibus dici censet Dind. Cf. ad 274. Vesp. 318. ἰμῶν ὑπακοῶν (l. ἐπακ.). Av. 205. οἱ δὲ νῶν τοῦ φθέγματος | ἔανπερ ἐπακούσωσι, θεύσονται δρόμφ. Eq. 1080. Soph. Phil. 1417. σὺ δ' ἐμῶν μύθων ἐπάκουσον (loquitur Hercules). Frequens librorum confusio inter ἐπακοῦειν et ὑπακοῦειν. Cf. ad 274. Cobet. N. L. p. 521.

ἄρθητε, φάνητ', ὧ δέσποιναί, τῷ φροντιστῇ μετέωροι.

ΣΤ. μήπω μήπω γε, πρὶν ἂν τουτὶ πτύξωμαι, μὴ καταβρεχθῶ.
τὸ δὲ μὴ κυνέην οἴκοθεν ἐλθεῖν ἐμὲ τὸν κακοδαίμον' ἔχοντα.

ΣΩ. ἔλθετε δῆτ', ὧ πολυτίμητοι Νεφέλαι, τῷδ' εἰς ἐπίδειξιν.
εἴτ' ἐπ' Ὀλύμπου κορυφαῖς ἱεραῖς χιονοβλήτοισι κάθησθε,
εἴτ' Ὀκεανοῦ πατρὸς ἐν κήποις ἱερὸν χορὸν ἴστατε Νύμ-
φαις,

271

267. μήπω μήπω γε, πρὶν ἂν A.W.Δ.Θ.Φ.Ω. Bodl. 1. 7. 8. Par. 8. μήπω
μήπω γ' (sic), . . . Z. μήπω γε μήπω γε, . . . G.R.T.U.V.Y.X.Ψ. Bodl. 4. 6.
Mon. Elb. Par. 19. Med. 4. μήπω γε μήπω, . . . S. μήπω (s. γε), . . . Par. 20.
Qu. μήπω μήπω, πρὶν γ' ἂν . . . Cf. ad Ach. 176. Av. 585. μὴ πρὶν γ' ἂν ἐγὼ
. . . Ran. 845. οὐ δῆτα, πρὶν γ' ἂν . . . Nil tamen temere mutandum. Cf. 196.
μήπω γε, μήπω γ'. Eq. 960. μὴ δῆτά πῶ γ' . . . πρὶν ἂν γε . . . ἀκούσης &c.
1100. μήπω γ', ἱκετεύω σ' . . . Aesch. Prom. 631. μήπω γε (sc. λέξης). Soph.
Phil. 1409. μήπω γε, πρὶν ἂν (qu. μήπω, πρὶν γ' ἂν) . . . Plat. Phaedr. p. 342
G. μήπω γε, πρὶν ἂν τὸ καῦμα παρέλθη. Scilicet μήπω γε dicitur, ut μὴ μοί γε
84. 433. &c. Particula γε eandem anapaesti sedem occupat etiam 401. 1002.
Vesp. 581. Lys. 582. Ran. 1065. Pl. 566. Cf. Herm. El. D. M. p. 399.
πτύξωμαι A.T.U.V.W.Y.Z.Δ.Φ. Bodl. 1. 6. 7. Med. 4. πτύξομαι R.S.X.
Bodl. 4. 8. (s. ω). καταβρεχθῶ A.S.T.U.V.Δ.Φ. Mut. 2. Bodl. 7. 8. Par.
8. 20. καταβραχθῶ Par. 2. καταβραχῶ G.R.W.Y.X.Ω. Mut. 1. 3. Bodl. 1. 6.
Par. 19. Med. 4.

268. τὸ δὲ μὴ κυνῆν A.G.S.T.U.W.Y.Z.Δ.Θ.Φ.X.Ψ.Ω. Mut. 1. 3. Bodl. 1. 6.
7. 8. Par. 8. 19. 20. Med. 4. Schol. ad Vesp. 443. Av. 7. Pl. 469. Eust.
p. 1542, 42. τὸ δὲ μὴ κυνῆν R.V. Mut. 2. τὸ δὲ μὴ κοινῆν Ar. τὸ δὲ μηδὲ
κυνῆν Urb. prob. Kust. Reis. Herm. Dind. Bergk. Mein. Koek. Teuf. τὸ δὲ
μὴ δὲ κυνῆν Bodl. 1 pr. (ut vid.) τὸ δὲ μὴ κυνέην Salmas. ad Tert. p. 400.
Bentl. Br. Wolf. conj. Bergk. et sic fortasse Par. 2. Vera haec scriptura.
Κυνέην apte in versu anapaestico legitur, ut γραιδίον pro γραδίον Pl. 536.
ἐπταβοείου Ran. 1017 (sed in trimetro ἐπτάβοιον Soph. Aj. 576.), ἀθροίζομεν
Av. 253. Cf. ad Lys. 589. In anapaesticis solutiones ejusmodi satis
frequentes sunt. Aptius etiam hic μὴ quam μηδέ. κακοδαίμον' A.R.T.Δ.X.
Par. 8. 19. 20. Bodl. 1. 6. 7. 8. Schol. ad Pl. 469. et Av. 7. δύστηνον
G.S.V.Φ. Mut. 1. Urb. Herm. Glossema videtur δύστηνον.

269. δῆτ' δῆ A.

270. ἱεραῖς om. V.

271. κήποις] Qu. κόλποις. ἴστατε νύμφαι A.R.V.Δ.Φ. Ar. &c. ἴστατ'
ἐν νύμφαι X. Elb. ἴστατε, Νύμφαι Porson. Possis etiam non male: ἴστατε
Νύμφαι (i. e. ὡς N.). Nymphas intellige Oceani ac Tethyos filias, ex quibus
constat Chorus in Aeschyli Prometheo Vincto. Tentabam etiam εἴτ' Ὀκεανοῦ
πατρὸς κήποις ἱερὸν χορὸν ἴστατ' ἐν ἴγροῖς (v. 335. vel ἀγνοῖς). Vel . . . πατρὸς
πηγαῖς . . . ἴστατ' ἐν (ἐφ') ἀγναῖς. Vel . . . πατρὸς ἐν ἀγναῖς . . . ἴστατε δῖναις
(Cyprior. Fr. 18. ἐπ' Ὀκεανῷ βαθυδίην). Quod si verum est Νύμφαις, redde
in honorem Νυμφαριυμ. "Exuta imagine fontes imbribus irrigari dicitur."
TEUF. Cf. Ibyc, Fr. 1. ἐκ ποταμῶν, ἵνα παρθένων κήπος ἀκήρατος.

εἶτ' ἄρα Νείλου προχοαῖς ὑδάτων χρυσείαις ἀρύτεσθε πρό-
χουσιν,

272. Fort. Νείλου ἴν προχοαῖς, quod exhibet Mein. προχοαῖς A.G.R.T.U. W.Y.Z Δ.Θ.Φ.Χ.Ψ.Ω. Med. 4. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 1. 6. 7. 8. Par. 6. 8. 17. 19. 20. vulg. Reis. Herm. Bergk. Kock. Mein. Teuf. προχοαῖς S.V. Med. 4. Suid. in ἀρύτεσθε. Quod injuria, opinor, recepit Dind. Aeque sine causa pro προχοαῖς, quod corruptum censet, adjectivum aliquod, ut πρᾶων (Diod. I. 34. πραεῖαν τοῦ Νείλου τὴν ῥύσιν) vel τροφίμων, desiderat Kock, quem adi. χρυσείαις A.F.G.R.T.U.V.Θ.Φ.Χ. Bodl. 1. 7. Par. 1. Leid. 5. Harl. 1. Cant. 3. χρυσοῖς W.Z.Δ.Ψ.Ω. Mut. 2. 3. Bodl. 4. 6. 8. Cant. 1. 2. 4. Harl. 2. Ar. Par. 6. 17. 19. 20. χρυσοῖς Par. 8. χρυσοῖν Y. χρυσοῖς Reisig. "χρυσείαις non cum synizesi pronunciandum est, sed anapaesti mensuram habet." DIND. Χρῦσεος (ex usu Homericō, χρυσοῖν ἀνὰ σκήπτρῳ) tragicis, χρυσοῖς comicis (nisi in melicis) tribuit Elmsleius ad Med. 1129. Tragicis modo trisyllabum (Eur. Hipp. 82. Andr. 147. Cycl. 182), modo disyllabum est (Med. 1129), ut θεός &c. De correpta prima in χρῦσεος v. Elmsl. ad Heracl. 916. Praestat tamen fortasse scribi per contractionem χρυσαῖς. Cf. Av. 614. χρυσαῖσι θύραις. 574. 697. πτερύγων χρυσαῖν (in vv. anap.). 1748. ὦ μέγα χρῦσεον ἀστεροπῆς φάος (v. dact.). Thesm. 108. χρυσοῖν ῥύτορα τόξων. Inscr. ap. Rose p. 409. στεφανωθέντα χρυσοῖς (sic) στεφάνους πέυτε. ἀρύεσθε R. Med. 4. &c. vulg. Bergk. Teuf. Kock. Mein. ἄρυσθε Par. 8. ἀρρύεσθε X. ἀρύτεσθε Suid. in ἀρύτεσθαι. Bntl. Br. Reis. Herm. Dind. Atticum ἀρύτεσθαι, vulgare ἀρύεσθαι esse docet Moeris p. 37. Cf. Thom. M. in h. v. Pors. ad Phoen. 463. πρόχουσιν W.Y.Δ.Ψ.Ω. Cant. 2. 4. Bodl. 8. Ar. Par. 6. 17. 20. Harl. 3 (vel. -οισιν). Bntl. (ex Suida in ἀρύτεσθε) Reis. Pierson. ad Moer. p. 296. πρόχοισιν Bodl. 6. 7. Par. 3. 4. Leid. 5. Pors. (vel προχοῖσιν) Dobr. Herm. Kock. Teuf. Mein. Dind. προχοῖσιν Mut. 2. προχοῖσιν A.R.S.V.X. Par. 8. 19. Borg. προχοῖς G.U.Z.Θ.Φ. Med. 4. Mut. 1. Bodl. 1. Harl. 1. 2 corr. πρόχοις Par. 1. προχοαῖσιν Cant. 1. πρόχουσιν (sic) F.T. πρόχοῖς ἀρύεσθε χρυσαῖς Φ. προχοῖσιν Bergk. "Retinui dativi formam anomalam πρόχουσιν, quam non solum Suidae codices optimi, partim sic partim πρόχουσιν exhibentes, confirmant, sed etiam loci Euripidei consensus commendat. πρόχοισιν probabant Porsonus et Dobraeus, cui simplex χουσίην librariorum decepisse videbatur. Idem tamen deminutivi formam προχούδιον ex Etyim. M. p. 563, 39. memorabat. Dativi singularis exempla χρυσεῖη προχόφ ex Antimacho apud Athen. XI. p. 468. et ἀργυρέα προχόφ ex Philoxeno ib. XV. p. 685. memoravit Berglerus." DIND. Vera scriptura videtur πρόχουσιν, ab πρόχους, ut χουσίην a χουῖς, βουσίην a βοῦς. Declinatur enim sic, saltem apud probos Atticos scriptores, πρόχους, πρόχου (non πρόχοος), πρόχῳ (non προχοῖ), πρόχουσιν &c., sc. ut νοῦς, νοῦ, νῶ, νοῦν, &c. Forma Epica et soluta est, πρόχοος, προχόου, προχόφ, πρόχοον, &c. Homero dativus pluralis foret προχοῖσιν, Attico scriptori πρόχουσιν. Moeris: Πρόχοις, Ἀττικῶς. κυτάχουσις, Ἑλληνικῶς. Exempla pauca afferam. Hom. II. ρ'. 91. προχόφ . . . καλῆ χρυσεῖη. ὦ. 304. πρόχοον. Od. ρ'. 91. χέριμβα δ' ἀμφίπολος προχόφ ἐπέχευε φέρονσα | καλῆ, χρυσεῖη. σ'. 396. πρόχοος δὲ χαμαὶ βόμβησε πεσοῦσα. Hesiod. Th. 785. ἐν χρυσεῖη προχόφ. Soph. Ant. 430. χαλκείας . . . πρόχου. Eur. Ion 434. χρυσαῖς | πρόχουσιν [πρόχοισιν al.] ἐλθὼν . . . δρώσον καθήσω. Anaxandr.

ἡ Μαιῶτιν λίμνην ἔχει ἡ σκόπελον νιφόεντα Μίμαντος·
ὑπακούσατε δεξάμεναι θυσίαν καὶ τοῖς ἱεροῖσι χαρεῖσαι.

Athen. 131. χιόνος τε πρόχουν. Xenarch. Athen. 235. ἐξάρας πρόχουν. Philoxen. Athen. 685 D. ὕδωρ . . . ἐν ἀργυρέα προχόφ φέρων. Antimach. ibid. 468 A. χρυσεῖη προχόφ. Alciphr. III. 47. προχόνη (πρόχουν αὐτ προχύτην?) . . . ἀργυρᾶν. Altera forma est προχύτη. Ion Eleg. 2, 2. κρητῆρ' . . . κινυάντων προχύταισιν ἐν ἀργυρέαις. Et tertia forma προχοῖς (Xen. Cyr. VIII. 8. 10). De voce πρόχους v. Moerin. p. 296. Deminutivum est non προχοῖδιον (ut vulgo legitur in Etym. M. l. l.), sed προχοῖδιον, ut βοῖδιον α βοῦς, νοῖδιον ab νοῦς. Cratinus ap. Poll. X. 71. τοὺς μὲν ἐκ προχοῖδιου, | τοὺς δ' ἐκ καδίσκου. Strattis ap. Athen. p. 473. Ἐρμῆς, ὃν ἔλκουσ' οἱ μὲν ἐκ προχοῖδιου, | οἱ δ' ἐκ καδίσκου.

274. ὑπακούσατε A.G.S.T.V.Z.Θ.X. Bodl. 1. 4. Par. 1. 19. 20 corr. Harl. 1. Med. 4. Reis. Kock. Teuf. Hirschig. (Ann. Crit. p. 70.) Cobet. ἐπακούσατε U.W.Y.Δ.Φ.Ψ.Ω. Bodl. 6. 7. 8. Par. 6. 8. Br. Herm. Dind. Bergk. Mein. ουπακούσατε (sic) R. Cf. ad 263. Vera scriptura videtur ὑπάκουσατε, i. e. auscultate, Anglice, *hearken*. Non enim invocantur Nubes ut simpliciter facilem praebeant aurem (263), sed ut veniant ac se ostendant. Cf. 360. οὐ γὰρ ἂν ἄλλω γ' ὑπακούσαιμεν &c. (ubi Socrati respondet Chorus). Lys. 877. ἀλλὰ τῷ γούν παιδίφ | ὑπάκουσον. Ach. 406. Vesp. 273. Athenion. Athen. p. 660. τῷ μάλιστα τοὺς θεοὺς | ἡμῖν ὑπακοῦειν. Herod. IV. 141. Ἰστιάϊος δὲ ἐπακούσας (ὑπακ. recte Cobet.) τῷ πρώτφ κελεύσματι &c. Plat. Soph. 217. πάντες γὰρ ὑπακούσονται σοι πράως. 227. καί μοι τὸ μετὰ τοῦτο ἔπακουε (l. ὑπάκουε) &c. Phil. 25. ἂν πέρ γε ἐμαῖς εὐχαῖς ἐπήκοος (ὑπήκοος?) γίγνηται τις θεῶν. Anacreon Fr. 2. σὺ δ' εὐμενῆς | ἔλθ' ἡμῖν, κεχαρισμένης δ' | εὐχολῆς ἐπακοῦειν (-αις δ' εὐχολαῖς ὑπακοῦειν?). Bion. id. I. 95. καί μιν (τὸν Ἄδωνιν) ἐπαίδουσιν' ὁ δὲ σφισιν οὐκ ἐπακοῦει (ἴμο οὐχ ὑπακοῦει). Thuc. VII. 18. αὐτοὶ οὐχ ὑπήκουον ἐς δίκας προκαλουμένων τῶν Ἀθηναίων. Plut. de def. orac. p. 419 B. δις μὲν οὖν κληθέντα σιωπήσαι, τὸ δὲ τρίτον ὑπακοῦσαι τῷ καλοῦντι. Theophrast. Char. 28. καὶ κόψαντος τὴν θύραν ὑπακοῦσαι αὐτός. Act. Apost. XII. 13. κρούσαντος δὲ τοῦ Πέτρου τὴν θύραν τοῦ πυλῶνος προσῆλθε παιδίσκη ὑπακοῦσαι. Cf. tamen Th. 628. Aesch. Cho. 725. ὁ πότνια Χθῶν . . . νῦν ἐπάκουσον, νῦν ἐπάρηξον. Trag. inc. Fr. 216 W. εὐχομένων ἐπακούσατε (ἀμῶν). ἱεροῖσι A.G.R.Y.Z.Δ.Φ.X. Mut. 1. 3. Bodl. 6. 8. ἱεροῖσι S.T.V. Mut. 2. ἱερείσι (i. e. ἱερεῦσι, cum gl. ὑπηρέταις) Cant. 3. Θεοῖσι alius Dobraei Cant. Veram lectionem esse ἱερεῦσι jamdudum ipse suspicatus eram. Praecessit enim jam θυσίας mentio, post quam apte memorantur ejus oblatores, οἱ ἱερεῖς. Sed unus tantum hic est ἱερεῦς. Cf. 359. σύ τε, λεπτοτάτων λήρων ἱερεῦ. χαρεῖσαι R.Y.Z.Δ.Φ.X. Mut. 1. 3. Bodl. 6. 8. Harl. 3. φανεῖσαι A.S.T.V. Mut. 2. Par. 1. Leid. 5. Harl. 1. 2. Bodl. 1. (in ras.) 7. Cant. 3. et v. l. ap. Schol. Vera scriptura fortasse est τοῖς ἱερεῦσι φανεῖσαι. Quamquam obstare videntur hi loci, Thesm. 978. καὶ Πᾶνα . . . ἄντομαι, . . . ἐπιγελᾶσαι προθύμως ταῖς ἡμετέραισι χαρέντα χορείαις. 313. λιτόμεθα ταῖσδ' ἐπ' εὐχαῖς φανέντας ἐπιχαρήναι (χαρέντας ἐπιφανῆναι?). Eur. Iph. A. 1525. ὦ πότνια, θύμασι βροτοῖσις χαρεῖσα πέμψον . . . στρατὸν &c. 200. Cycl. 367. Tro. 529. Soph. Ant. 149. ἄ μεγαλώνυμος ἦλθε Νίκα τῷ πολυαρμάτφ ἀντιχαρεῖσα (ἄρτι χαρεῖσα?) Θήβα.

ΧΟΡΟΣ.

ἀέναοι Νεφέλαι,
ἀρθῶμεν φανεραὶ δροσερὰν φύσιν εὐάγητον,
πατρός ἀπ' Ὀκεανοῦ βαρναχέος

στρ. 275

275. ἀέναοι R.U.W.Z.Δ.Θ.Χ.Ψ.Ω. Bodl. 6 pr. 8. Par. 17. 20. ἀένωοι A.G.S.T.V.Y.Φ. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 1. 7. Par. 1. 3. 6. 8. 19. Med. 4. Gl. Viet: αἰὲ βέουσαι καὶ στάζουσαι. Anglice, *ever-dripping*. Ran. 1309. ἀένωιοι ... κύμασι. Post Νεφέλαι virgulam temere omittit Mein. Se ipsas alloquuntur Nubes, ut in v. 299. παρθένοι ἄμβροφόροι, ἔλθωμεν &c.

276. δροσεραὶ Reisk. δροσερὰν ... βαρναχέος om. Δ. εὐάγητον (εὐάγητον Mut. 3.) libri et vulg. Suid. in h. v. εὐάγητοι vel εὐγάθητοι vel εὐάτητοι Bentr. εὐάγητοι (*agiles*) Tourp. ad Suid. III. 305. II. 367. (coll. Div. Jud. Ep. V. 12. νεφέλαι ἄνυδροι ὑπὸ ἀνέμων περιφερόμεναι) Reisk. Br. Wolf. εὐάγητον Bos. Fortasse recte. Nisi obstat sequens βαρναχέος. Gl. B: εὐκίνητον. Gl. Par. 17: λαμπρὰν. Suidas καθαρὰν, λαμπρὰν explicat. Per λαμπρὰν explicat etiam Elmsleius ad Bacch. 662., ubi de voce εὐαγῆς (εὐαγῆς Hemst.) disserit. "εὐάγητον] Scholiastae duplex interpretatio est, πανταχοῦ φερομένην ἢ λαμπρὰν. Priorem qui probarunt, pro εὐήγητον dictum acceperunt, frigido epitheto. Recte alii λαμπρὰν: quo sensu non raro εὐαγῆς dicitur. V. Elmsl. ad Eur. Bacch. 660." DIND. Qu. εὐάγητον, *gravissimam*, Anglice *loud-sounding, thundering*. (Propter tonitrua, quae nubes comitantur: unde in v. 292 Socrates senem rogat, ἥσθηον φώνης ἄμα καὶ βροντῆς &c., ex quo apparet Nubes cum fremitu terribili in scenam descendisse. Et v. 375. αὐται βροντῶσι κυλιδόμεναι. Eur. Hipp. 1272. ποτάται 'πὶ γαίαν εὐάχητόν θ' ἀλμυρὸν ἐπὶ πόντον. Ion 883. ἀχεῖ | μουσᾶν ὕμνους εὐαχίτους. Alc. 918. πολυάχητος δ' εἶπετο κῶμος. Pind. P. II. 14. εὐᾶχέα ... ὕμνον. Arist. Av. 1750. βαρναχέες ... βροταί.) Vel εὐάγητον, *fulgentem, splendentem*. (Aesch. Prom. 1028. εἰς ἀναύγητον μολεῖν | "Αἶδην. Aristoteles Athen. 695 A. μαλακαυγήτοιό θ' ὕπνου.) Vel εὐαχῆ (εὐηχῆ), τοῦ ... Vel εὐαγῆ (εὐαγῆ), τοῦ ... (Aesch. Pers. 466. ἔδραν γὰρ εἶχε παντός εὐαγῆ [al. εὐαγῆ] στρατοῦ. Eur. Bacch. 662. λευκῆς χιόνος ... εὐαγείς [εὐαυγείς?] βολαί. Suppl. 652. ἔστην θεατῆς, πύργον εὐαγῆ [εὐαυγῆ?] λαβών. Rhos. 304. αὐχένα ... χιόνος ἐξαυγέστερον [εὐαυγῆ?]. Plat. Tim. 58 D. ἀέρος ... τὸ εὐαγέστατον ἐπίκλην αἰθῆρ καλούμενος. Inter se opponuntur εὐαγέστερον et σκοτωδέστερον Legg. XII. 952 A. Parmen ap. Clem. Al. p. 732. εὐαγέος ἠελίοιο. Hippocr. καθαρὰ καὶ εὐαγέα. Hesych. Εὐαγές: ... εὐοπτον. Denique Sol εὐαγῆς κύκλος dicitur ap. Phot.) Vel εὐαλδῆ, τοῦ ... Nusquam alibi, opinor, legitur εὐάγητος. Sed postulari verbum potius aliquid videtur, id quod ostendit, ni fallor, et sententia loci (eius constructio, ut vulgo legitur, graviter laborat, non liquet enim unde pendeat accusativus δροσερὰν φύσιν), et sequentia verba ἀλλ' ἀποσεισάμεναι νέφος ἄμβριον (i. e. δροσερὰν φύσιν) &c., quae repetitio sunt verborum δροσερὰν φύσιν ... Cf. Schol: τινές οὖν εἰς τὸ δροσερὰν φύσιν εὐάγητον προστιθέασι τὸ ἀφείσαι ... τοῦτο δὲ ἐν οὐδενὶ τῶν ἀρχαίων βιβλίων εἴρηται. Vide igitur an reponendum sit ἐκδύσαι, τοῦ ... Respondet in antistropha εὐάνδρον γὰν. His scriptis aliter sentio. Accusativus δροσερὰν φύσιν pendet ab ἀρθῶμεν φανεραὶ (= φήνωμεν). Nubes intrant δροσερὰν φύσιν indutae, mox eam exuunt v. 288.

ὑψηλῶν ὀρέων κορυφὰς ἐπὶ
 δενδροκόμους, ἵνα 280
 τηλεφανεῖς σκοπιὰς ἀφορώμεθα
 καρπούς τ' ἀρδομέναν ἱερὰν χθόνα
 καὶ ποταμῶν ζαθέων κελαδήματα
 καὶ πόντου κελάδοντα βαρύβρομον
 ὄμμα γὰρ αἰθέρος ἀκάματον σελαγεῖται 285
 μαρμαραίσιν αὐγαῖς.
 ἀλλ' ἀποσεισάμεναι νέφος ὄμβριον
 ἀθανάτας ιδέας ἐπιδώμεθα

278. βαρυαχέος A.G.R.Δ.Φ.X. Bodl. 1. 6. 8. βαρυηχέος V. Bodl. 7. Mut. 1. 2. Cant. 3. Harl. 2. Leid. 5. et Suid. Schol. R: μέγα ἠχοῦντος. Cf. Av. 1750. ὃ χθόνια βαρυαχέες ὄμβροφόροι θ' ἅμα βρονταί. Soph. Oed. C. 1561. ἐπὶ βαρυᾶχέι . . . μόρφ (longe alio sensu).

279. ἔπι Δ.

281. τηλεφανεῖς σκοπιὰς] Veram hic scripturam suspicor esse ἵνα τηλεφανοῦς σκοπιὰς (Anglice, from a commanding height or point of view) ἀφορώμεθα καρπούς τ' &c. Ita vis apparet praepositionis in composito ἀφορώμεθα. Quomodo enim σκοπιὰς prospicere apte dicantur Nubes, quae ipsae has σκοπιὰς occupent? Contra aptissime dicuntur ἀπὸ τηλεφανοῦς σκοπιὰς res subjectas oculis lustrare, arva, flumina, et mare. V. Π. IV. 275. Od. IV. 524. &c. et Add.

282. καρπούς τ' ἀρδομέναν A.U.V.Δ. Par. 8. Dobr. Dind. Bo. Koek. Teuf. καρπούς τ' ἀρδομένην A.S. Bodl. 1. Harl. 1. Med. 4. καρπούς τ' ἀρδομέναν θ' G.T.W.Y.Z.Ψ.Ω. Cant. 1. 2. Harl. 3. Ar. Mut. 2. 3. Par. 6. 17. 20. &c. Wolf. Bergk. Mein. καρπούς τ' ἀρδομένην θ' R.Θ.Φ.X. Par. 19. καρπούς ἀρδομέναν (s. η) Cant. 2. καρπούς ἀρδομένην Cant. 3. καρπούς τ' ἀρδομέν' ἀντ Mut. 1. καρπούς ἀρδομέναν θ' Reisig. Herm. καρπούς τ' ἀλδομέναν ἱερὰν χθόνα Br. ex conj. (Aesch. Sept. 11. βλαστημὸν ἀλδαίνοντα σώματος πολύν. 557. ἀλδαίνειν κακά.) κήπους τ' ἀρδομέναν θ' . . . conj. Bergk. κρίμας τ' (vel κρουνοῖς τ') ἀρδομέναν . . . conj. Koek. (quem vide.) "Locus nondum perpurgatus" (Mein.). Istud θ' nihil aliud est quam τ', quod quum ex clausula excidisset, in alienum locum invectum est. Passivae certe vocis est ἀρδομέναν, non mediae. χθονά θ' ἱερὰν Mon.

283. καὶ . . . κελαδήματα om. Δ.

284. κελάδοντα] Qu. κελαδοῦντα. Thesm. 44. κύμα δὲ πόντου μὴ κελαδείτω. Pac. 802. Ran. 683. 1527. Vel στενάχοντα, quum mox praecesserit κελαδήματα.

286. μαρμαραίσιν αὐγαῖς C.S.V. Mut. 3. Par. 6. Bodl. 7. Br. μαρμαρήσιν αὐγαῖς T. μαρμαραῖς ἐν αὐγαῖς A.G.R.Z.Θ.X. Harl. 1. 2. Par. 19. Leid. 5. Borg. Bodl. 1. 4. Mut. 1. Med. 4. Suid. Reis. Herm. Dind. rec. μαρμαραῖς ἐν αὐγαῖς U.W.Y.Δ.Ω. Bodl. 6. 8. Mut. 2. Par. 8. 17. 20. Cant. 1. 2. Ald. μαρμαραῖς ἐν αὐγαῖς Cant. 4. Harl. 3. Praestat, opinor, μαρμαραῖς ἐν αὐγαῖς, et in v. ant. 310. παντοδαπαῖς ὄραις. Librarii saepe praepositionem ἐν insererunt, ut in Avib. 1070. 1735. Cf. ad Soph. El. 487.

287. νέφος ὄμβριον A.G.R.V.Z.Δ.Φ.X. Bodl. 1. 6. 8. &c. ὄμβριμον νέφος Par. 3. Leid. 5. Bodl. 7. νεφέλας ὄμβριμον νέφος T.

289. ἀθανάτας ιδέας A.G.S.T.U.V.W.Y.Δ.Θ.Φ.X.Ψ. Bodl. 1. 6. 7. 8. Mut.

τηλεσκόπῳ ὄμματι γαίαν.

290

- ΣΩ. ὦ μέγα σεμναὶ Νεφέλαι, φανερώς ἠκούσατέ μου καλέσαντος.
ἤσθου φωνῆς ἅμα καὶ βροντῆς μυκησαμένης θεοσέπτου ;
- ΣΤ. καὶ σέβομαί γ', ὦ πολυτίμητοι, καὶ βούλομαι ἀνταποπαρδεῖν
πρὸς τὰς βροντάς· οὕτως αὐτὰς τετρεμαίνω καὶ πεφόβημαι
κεὶ θέμις ἐστίν, νυνὶ γ' ἤδη, κεί μὴ θέμις ἐστὶ, χεσεῖω. 295
- ΣΩ. οὐ μὴ σκώψει μηδὲ ποιήσεις ἄπερ οἱ τρυγοδαίμονες οὗτοι ;

2. 3. Par. 6. 17. 19. 20. vulg. Cant. 2 pr. ἀθανάτοις ιδέαις Z. Mut. 1. Par. 8. Cant. 2 corr. ἀθανάτας ιδέας R. et v. 1. ap. Schol. Reis. Herm. Dind. Bergk. Koek. Teuf. Mein. Veram scripturam suspicor esse ἀθανάτου' ιδέας, quae facile in ἀθανάτοις ιδέαις depravari potuisset. Pendet autem genitivus ιδέας, ut videtur, ab ἀποσεισάμεναι, Anglice, *having shaken off from our immortal form*. Suspicabar aliquando accusativum esse ἀθανάτας ιδέας (vel ἀθανάτων τ' ιδέαν), per appositionem ad νέφος ὄμβριον additum, ut forma immortalis seu coelestis Nubium illa ipsa caligo sit imbrifera, quam indutae in orchestram ingressae essent; nunc autem, exuta illa forma seu specie, ad instar nubium comparata, homines mortales se ostendant. Sed praestat, opinor, altera interpretatio. Brunckius connectit ἀθανάταις ιδέαις ἐπιδῶμεθα. Quod ad declinationem ἀθανάτας, cf. Thesm. 1052. ἀθανάταν φλόγα. Aesch. Cho. 620. Νίσσον ἀθανάτας τριχὸς νοσφίσασα. Eur. Phoen. 237. ἀθανάτας θεοῦ (Dianae). Med. 807. χάρας ἀπορθήτας (ita liber Flor.). Soph. Ant. 338. γᾶν ἀφθιτον ἀκαμάταν. V. Elmsl. Med. p. 207. Usitata forma genitivi est ἀθανάτου. Cf. Pind. Fr. 86. ἀθανάτοις τιμαῖς. Soph. Oed. R. 904. ἀθάνατον . . . ἀρχάν. Herod. IV. 144. ἀθάνατον μνήμην. Phil. 1420. ἀθάνατον ἀρετὴν ἔσχον. Plat. Crat. 417. παρέχει . . . ἀθάνατον αὐτήν. Symp. p. 108 D. ἀρετῆς ἀθανάτου. 208. ἀθάνατον μνήμην. Xen. Mem. II. 1. 31. ἀθάνατος δὲ οὐσα. Dem. p. 1397. δόξαν ἀθάνατον. p. 1488. χάριν ἀθάνατον. Lysias II. 81. ἀθάνατον μνήμην. Isocr. p. 22 C. ἀθάνατον τὴν μνήμην καταλιπεῖν. p. 57 E. ἀθάνατον τὴν μνήμην. [Addē Epigr. ap. Ahrens Dor. p. 579. ψυχὰν δ' ἀθανάταν.]

291. καλοῦντος X. καλέσαντος om. Bodl. 7.

293. καὶ σέβομαί γ'] σέβομαι δὴτ' malit Elmsleius in Ed. Rev. a. 1811 Male. Redde: *Et quidem veneror*. Anglice, *Yes, and also do I venerate it*.

294. οὕτως γὰρ V. Mut. 1. οὕτω γὰρ Mut. 3. Bodl. 6.

295. κεί θέμις ἐστίν (sic A.G.R. Bodl. 8. &c. ἐστὶ Bodl. 1. 6. 7. Ar.), νυνὶ γ' (sic R. &c. νῦν Par. 4. Cant. 3.) ἤδη libri. Νυνὶ γ' legitur praeterea Pac. 326. 337. Ran. 276. V. Elmsl. ad Ach. 108. Sed praestat fortasse καὶ νῦν ἤδη, κεί θέμις ἐστίν, &c. Vel καὶ θέμις ἐστίν γ', ἤδη νυνὶ, &c. Vel καὶ, κεί θέμις ἐστίν, νῦν ἤδη, &c. (Haeserat forsan librarius aliquis in voculis similibus καὶ et κεῖ.)

296. σκώψης . . . ποιήσης A.G.R.S.T.U.V.W.Y.Z.Δ.Φ.Χ.Ψ.Ω. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 6. 7. Par. 6. 8. 17. 19. 20. Ald. σκώψης . . . ποιήσεις (corr. ης) Bodl. 8. σκώψεις . . . ποιήσεις Bodl. 1. 4. Br. σκώψει . . . ποιήσεις Elmsl. ad Ach. 278. Dind. Cobet. &c. Tertia persona σκώφεται legitur Ach. 854. Cf. Ran. 298. οὐ μὴ καλεῖς μ', | ἄνθρωφ', ἱκετεύω, μηδὲ κατερεῖς τοῦνομα; Eccl. 1144. οὐκουν ἅπασι δῆτα γενναίως ἐρεῖς, | καὶ μὴ παραλείψεις μηδέν', ἀλλ' ἐλευθέρως καλεῖν (leg. καλεῖς) γέροντα . . .; Soph. Tr. 1183. οὐ θῆσσον οὔσεις μηδ' ἀπιστήσεις ἐμοί; Eur. Bacch. 343. οὐ μὴ πρυσούσεις χεῖρα, βακχεύσεις δ' ἰὼν, | μηδ'

ἄλλ' εὐφήμει· μέγα γάρ τι θεῶν κινεῖται σμήνος ἀοιδαῖς.

ΧΟΡΟΣ.

παρθένοι ὄμβροφόροι,	ἀντ.
ἔλθωμεν λιπαρὰν χθόνα Παλλάδος, εὐάνδρον γᾶν	300
Κέκροπος, ὀψόμεναι πολυήρατον	
οὐ σέβας ἀρρήτων ἱερῶν, ἵνα	
μυστοδόκος δόμος	
ἐν τελεταῖς ἀγίαις ἀναδείκνυται,	
οὐρανόιοις τε θεοῖς δωρήματα	305
ναοὶ θ' ὑψερεφεῖς καὶ ἀγάλματα,	
καὶ πρόσοδοι μακάρων ἱερώταται	
εὐστέφανοί τε θεῶν θυσίαι θαλαῖαι τε	
παντοδαπαῖσιν ὥραις	310
ἦρί τ' ἐπερχομένῳ Βρομία χάρις	
εὐκελάδων τε χορῶν ἐρεθίσματα	
καὶ Μοῦσα βαρύβρομος αὐλῶν.	

ἐξομόρξει μωρίαν τὴν σὴν ἐμοί; Hipp. 606. οὐ μὴ προσίοις χεῖρα μὴδ' ἄψει πέπλων; V. Elmsl. ad Med. 1120. In fine versus interrogationis notam posuerim. μηδέ] μὴ δὲ Bodl. 4. οὐδὲ V. Mut. 1. γ' ἄπερ Borg. τραγοδαίμονες C.D.

297. τι] τοι Mut. 2. 3. Elb. Bodl. 6. 7. 8. Vix sanum ἀοιδαῖς: mira enim locutio, cuius exempla desidero, κινεῖσθαι ἀοιδαῖς. Qu. ἀοιδῶν (θεῶν). Vel ἀοιδὸν (Hom. Od. γ'. 267. ἀοιδὸς ἀνὴρ. Eur. Hel. 1109. ἔρως ἀοιδοτάτα. Theocr. XII. 7. ἀηδὼν | συμπάντων λιγύφωνος ἀοιδοτάτη πεπετηνῶν). Vel potius αἰεῖδειν. C. F. Hermannii conjecturam ἀοιδῆς receperunt Kock. Mein. Dind. (Sc. ut σμήνος σοφίας in Platonis l. l.) Quod vix placet. Qu. θεῶν . . . ἀοιδῶν.

300. χθόνα A.W.Y.Δ.Ψ.Ω. Mut. 3. Bodl. 8. Par. 8. 17. ἐς χθόνα G.R.S.V. Z.Θ.Φ.X. Bodl. 1. 3. 7. Par. 1. Cant. 3. 4. Harl. 1. 2. Mut. 1. 2. et (extra lin.) U. Bodl. 6. Par. 6. 19. 20. Mon. εἰς χθόνα T. εὐχθόνα Borg. Haud dubie ex interpretatione est ἐς. Παλλάδος, εὐάνδρον γᾶν om. R. ἐς εὐάνδρον Par. 8. γαίαν Mon. Mox virgulam posui post Κέκροπος.

306. ὑψερεφεῖς A.D.U in lit. V. Mut. 1. 2. 3. Δ.Φ. Bodl. 1. 4. Harl. 1. Med. 4 corr. Bentl. Br. ὑψηρεφεῖς R.S.T.Θ.X.Ω. Borg. Leid. 5. Cant. 1. 3. 4. Harl. 2. 3. Par. 3. 4. 6. 19. Bodl. 7. Med. 4 pr. ὑψιρεφεῖς G.W.Y.Z.Ψ.Ω. corr. Bodl. 6. 8. Par. 1. Bodl. 3. Par. 8. 17. 18 in ras. Cant. 2. Ald. Cf. Lob. ad Phryn. p. 685. Hom. Il. ε'. 213. ὑψηρεφεῖς μέγα δῶμα. Incert. ap. Cramer. Anecd. III. 237, 23. Ζητὸς ὑψηρεφεῖς (ὑψερ. Bergk.) δόμος. καὶ om. Mut. 1.

307. πρόσοδοι] πρόδομοι R.V. soli, ut videtur.

310. παντοδαπαῖς ἐν A.C.D.E.R.S.T.V.Δ.Θ.X. Par. 1. 6. 19. Bodl. 1. 7. Cant. 3. Harl. 1. Br. Herm. Dind. rec. παντοδαπαῖσιν ἐν G.Φ.Ψ. Mut. 1. 3. Par. 8. 17. 20. Bodl. 6. 8. Ald. Malim παντοδαπαῖσιν ὥραις. Cf. ad 286.

311. ἦρί τ'] Fort. ἦρι δ'.

313. μοῦσσα R.

- ΣΤ. πρὸς τοῦ Διὸς ἀντιβολῶ σε, φράσον, τίνες εἶσ', ὦ Σώκρατες,
αὐται 314
αἱ φθεγξάμεναι τοῦτο τὸ σεμνόν; μῶν ἠρῶναί τινές εἰσιν;
- ΣΩ. ἦκιστ', ἀλλ' οὐράναι Νεφέλαι, μεγάλαί θεαὶ ἀνδράσιν ἀργοῖς·
αἵπερ γνώμην καὶ διάλεξιν καὶ νοῦν ἡμῖν παρέχουσι
καὶ τερατεῖαν καὶ περίλεξιν καὶ κρούσιν καὶ κατάληψιν.
- ΣΤ. ταυτ' ἄρ' ἀκούσασ' αὐτῶν τὸ φθέγμ' ἢ ψυχὴ μου πεπότηται,
καὶ λεπτολογεῖν ἤδη ζητεῖ καὶ περὶ καπνοῦ στενολεσχεῖν
καὶ γνωμιδίῳ γνώμην νύξασ' ἐτέρῳ λόγῳ ἀντιλογησαί· 321
ὥστ', εἴ πως ἔστιν, ἰδεῖν αὐτὰς ἤδη φανερὰς ἐπιθυμῶ.
- ΣΩ. βλέπε νυν δευρὶ πρὸς τὴν Πάρνηθ'. ἤδη γὰρ ὀρῶ κατιούσας
ἡσυχῇ αὐτάς. ΣΤ. φέρε, ποῦ; δεῖξον. ΣΩ. χωροῦσ'
αὐται πάνυ πολλαὶ
διὰ τῶν κοίλων καὶ τῶν δασέων, αὐται πλάγαι. ΣΤ. τί τὸ
χρῆμα; 325
ὡς οὐ καθορῶ. ΣΩ. παρὰ τὴν ἔσοδον. ΣΤ. νῦν ὀρῶ ἤδη
μόλις αὐτάς.

314. φράσον μοι X. εἶσ' A.Δ.Φ. &c. εἰσιν R.X. εἰσιν (om. δ) Bodl. 4.

315. ἠρῶναι G.Δ.Φ.X. &c. ἠρῶναι A. Bodl. 1. 6. 7. 8. &c. Ἡρόνη Attice, ut γήτης, ἦθεος, &c.

319. ἀκούσας Δ.

320. λεπτολογεῖν] Qu. λεπτολογεῖσθ'. Vel καὶ λεπτολογεῖσθαι τε ζητεῖ. Δια-
λεπτολογεῖσθαι est infra 1496. Et μικρολογεῖσθαι dixit Eupolis ap. Poll. II.
124. Sed forma activa est Lucian. Bis accus. 34. χαιρεί γὰρ . . . τὰ τοιαῦτα
λεπτολογῶν. Ran. 828. καταλεπτολογῆσει πνευμῶνων πολὺν πόνου. [ζητεῖ]
χρήζει Herw. ad Oed. R. 658.

321. νύξασ'] μίξασ' Mon. Bodl. 4. Cant. 4. Elb. Vide Schol. ἐτέρῳ]
ἐτέρου conj. Seager.

322. εἴ πως] εἴπερ Cant. 2 corr. Qu. εἴπερ γ'. φανερῶς vulg. φανερὰς
Halbertsma. Kock. Mein. Idem ipse conjeceram.

323. νυν G.Δ.Φ.X. Bodl. 6. 7. 8. &c. νῦν A. Πάρνηθον X. Bodl. 7.
Mut. 2. et Schol. Lys. 665 (ubi etiam περὶ pro πρὸς).

324. ἡσυχὰ αὐτάς U pr. m. Par. 8. (ut vid.) Bodl. 4. ἡσυχ' αὐτάς Vind. 257.
Junt. ἡσυχος αὐτάς A.C.D.Z.Δ.Θ corr. Φ. Par. 1. 17 pr. Ar. ἡσύχως αὐτάς
G.R.S.T.V.X. Mut. 1. 2. Harl. 1. 2. Bodl. 1. 7. Borg. Cant. 2 corr. 3. Med. 4.
Par. 3. 4. 6. 17 corr. 19. ἡσυχὰ ταύτας E.U. sec. W.Y.Ψ.Ω. Mon. Elb. Bodl.
6. 8. Cant. 1. 2. 4. Harl. 3. Ald. Bentr. Br. Reis. Herm. ἡσυχὰ ταύτης Par. 2.
ἡσυχῇ αὐτάς Elmsl. (in Diar. Class. Lond. XI. p. 138). Dobr. Dind. Mein.
Bergk. Teuf. ἡσυχῇ αὐτάς Kock. Ἡσυχῇ legitur Pl. 692. 735. Aesch. 33, 1.
Multo autem hic aptius est αὐτάς quam ταύτας, ut monuit Dind., idemque
legisse videtur schol. Apud Pindarum ἄσυχᾶ Pyth. 11, 55. Nem. 7, 82.
Gl. Br: ἡσυχὰ, ἡσύχως.

325. αὐται] Quum jam praecesserit αὐται, vide an καὶ δὴ reponendum sit.

326. ὡς οὐκέθ' ὀρῶ Ψ. unus, ut videtur. παρὰ A.R.W.Y.Δ.X. Mut. 2.

ΣΩ. Νῦν γέ τοι ἤδη καθορας αὐτάς, εἰ μὴ λημῆς κολοκύνταις.

ΣΤ. νῆ Δ' ἔγωγ', ὦ πολυτίμητοι, πάντα γὰρ ἤδη κατέχουσι.

ΣΩ. ταύτας μέντοι σὺ θεὰς οὔσας οὐκ ἤδησθ' οὐδ' ἐνόμιζες.

3. Bodl. 6. 7. 8. Cant. 1. 2. 3. 4. Harl. 2. 3. Ar. Par. 6. 8. 17. 19. vulg. πρὸς G.S.V.Z.Φ. Mut. 1. Bodl. 1. Harl. 1. Pors. ad Orest. 679. Scribendum forsā κατά, ut in Fr. 343. εἴσοδον plerique libri et vulg. ἔσοδον V. Mut.

1. 2. 3. Quae vera scriptura videtur. ἤδη νυνὶ μόλις ὄρῳ F.S.T.V.W.Y.Ψ.Ω.

Mut. 2. 3. Bodl. 4. 6. 7. Ar. Mon. Par. 6. 17. Cant. 1. 2. 4. Harl. 2. 3. Elb. et

tres Brunck. ἤδη νῦν μόλις ὄρῳ Θ.X. (γρ. εἶδον) Par. 19. 20. Borg. Vind. 257.

Bodl. 8. Ald. ἤδη νυνὶ μόλις ἀθρῶ Cant. 3. ἤδη νυνὶ μόλις εἶδον Par. 8. ἤδη

νῦν καὶ μόλις ἀθρῶ A.G.Z.Φ. Urb. Harl. 1. Bodl. 1. Mut. 1. Par. 1. Kust.

ἤδη νῦν μόλις ἀθρῶ P. ἤδη νῦν γε μόλις ὄρῳ που U. ἤδη νυνὶ (corr. νῦν γε)

μόλις ὄρῳ ποῦ Δ. ἤδη νῦν μόλις οὔτως R. Med. 4. ἤδη νυνὶ μόλις οὔτως

Herm. Dind. Teuf. Koek. Bergk. Mein. ἤδη καθορῶ μόλις αὐτάς Reisig.

ΣΩ. νυνὶ μάλ' ἀθρῶν βλέπε πρὸς τὴν εἴσοδον ἤδη. | νῦν γέ τοι . . . Pors. Praef.

Hec. p. 52 Sch. (De qua correctione Herm. El. D. M. 403: "Hoc non

emendare est, inquit, sed ipsum versus facere.") Ἡδη διορῶ μόλις οὔτως

Fritzsch. ad Th. 658. Gl. Harl. 2: αὐτάς. Ex interpretatione videntur esse

ὄρῳ, ἀθρῶ, εἶδον, quae invecta οὔτως expulerint; nisi statuas potius οὔτως

corruptum esse in ὄρῳ, &c. Quod ad μόλις οὔτως, cf. Thuc. VI. 23. μόλις

οὔτως οἰοί τε ἐσόμεθα τῶν μὲν κρατεῖν &c. Dem. p. 1440. μόλις γὰρ οὔτως

ἐλπίς . . . Plut. Pomp. 13. μόλις ἐπαύσατο οὔτω. Tentabam ἤδη νυνὶ μόλις

ἀθρῶν, producta penultima ut in κιχλῶν Av. 592. Cf. Soph. Oed. C. 252. οὐ

γὰρ ἴδοις ἂν ἀθρῶν βροτῶν, ὅστις ἂν &c. Lex. S. G. p. 350. ἀθρεῖν: τὸ περι-

σκοπεῖν καὶ μετὰ ἐπιτάσεις ὄραν. Vel παρὰ τὴν εἴσοδον αἰδί (αἶται). ΣΤ. νυνὶ

μόλις οὔτως. (Sed daetylum abs quarto pede versus tetrametri anapaestici

omnino arcendum esse jure videtur statuere Porsonus; quamvis hac de re

dubitet Herm. El. D. M. p. 402. Correctione egent, opinor, Vesp. 350. 397.)

Quare vide ἂν legendum potius in hunc modum: παρὰ τὴν εἴσοδον. ΣΤ. νυνὶ

γ' ἤδη μόλις οὔτως. Vel παρὰ τὴν εἴσοδόν γ' αἰδί (αἶται, vel . . . ἔσοδον καὶ δῆ).

ΣΤ. νυνὶ (νῦν δῆ, νῦν τοι) μόλις οὔτως. Vel παρὰ τὴν εἴσοδόν γ' αἰδί (αἶται) νυνί.

ΣΤ. μόλις οὔτως. Vel παρὰ τὴν εἴσοδον καὶ δῆ νυνί. ΣΤ. μόλις οὔτως. Vel

νυνί γ' ἤδη παρὰ τὴν εἴσοδον. ΣΤ. μόλις οὔτως. Ἐσελήλυθε in εισελήλυθε ab

librariis corruptum est in versu anapaestico Thesm. 657. ζητεῖν εἰ ποῦ τις

κἄλλος ἀνῆρ ἐσελήλυθε, καὶ περιθρέξαι (ubi Elmsleii conjecturam εισήλθεν non

debebat recipere Dind.). Et εἰσιδόντ' legitur in v. anapaestico Aesch. Pers.

911. Ἔσοδον hic damnat Porsonus Praef. Hec. p. 51 Sch., qui omnia ex ἐς

composita comicis abjudicat. Quod tamen in senariis non licuit, anapaesticis

facile concedi potest, cujus metri licentia satis magna est. Cf. ad Thesm.

657. Particulae νυνὶ γ' ἤδη sunt 295. ἤδη νῦν Aesch. Ag. 1578. Hom. II.

α'. 456. ἤδη νῦν Δαναοῖσιν ἀεικέα λοιγὸν ἄμνον. Particulas ἤδη νῦν ab Atticis

usurpari negat Reisig. C. p. 158. Οὔτως e glossa superesse tanquam indicem

diversae lectionis suspicatur Fr. Thiersch. p. 667. Locus nondum sanatus.

Dedi παρὰ τὴν εἴσοδον. ΣΤ. νῦν ὄρῳ ἤδη μόλις αὐτάς. V. Add.

327. νῦν γέ τοι om. R. κολοκύνταις A.R.S.T.V.Δ.Φ.X. Cant. 1. 2. 3.

Harl. 2. Bodl. 1. 6. 7. 8. Par. 18. 19. &c. κολοκύντας G. Bodl. 4. Ar.

329. θεοῖς Cant. 1. 2 pr. ἤδης Mut. 1. 3. Par. 17. Br. Herm. Teut

- ΣΤ. μὰ Δί', ἀλλ' ὀμίχλην καὶ δρόσον αὐτὰς ἠγούμην καὶ καπνὸν εἶναι. 330
- ΣΩ. οὐ γὰρ μὰ Δί' οἶσθ' ὅτι ἡ πλείστους αὐταὶ βόσκουσι σοφιστὰς, Θουριομάντεις, ἰατροτέχνας, σφραγιδονυχαραγοκομῆτας· κυκλίων τε χορῶν ἀσματοκάμπτας, ἄνδρας μετεωροφένακας, οὐδὲν δρώντας βόσκουσ' ἀργούς, ὅτι αὐτὰς μουσοποιοῦσι.
- ΣΤ. ταῦτ' ἄρ' ἐποίουν ὑγρᾶν Νεφέλᾶν στρεπταίγλαν δάϊον ὄρμᾶν, 335

ἦδεις A.G.R.S.T.V.Δ.Θ.Φ.Χ.Ψ. Mut. 2. Bodl. 1. 6. 7. 8. Par. 6. 8. 19. Bergk. Kock. ἦδησθ' Bl. Mein. Hirsch. Cobet. Dind. Etym. M. p. 420, 12. ἦδειςθα. τὸ κοινότερον διὰ τοῦ εἰ, τὸ δὲ Ἄττικώτερον διὰ τοῦ η. Εὐπολις. Cf. ad Eccl. 551. ἦδειςθα (ἦδησθα Br.). Th. 554. ὅσα γὰρ ἦδεις (ἦδησθ' ?) ἐξέχεας ἀπαντα-Soph. Ant. 447. ἦδης τὰ κηρυχθέντα μὴ (ἦδησθα κηρυχθέν τὸ μὴ ?) πράσσειν τάδε; Tr. 988. ἐξήδης (ἐξήδησθ' ?) ὅσον . . . Eur. El. 926. ἦδησθα γὰρ δῆτ' ἀνόσιον γαμῶν γάμον. Cycl. 108. πῶς; πορθμὸν οὐκ ἦδειςθα πατρῷας χθονούς; Plat. Euthyd. p. 277 E. ἦδησθα (sic membr.). Rep. I. 337 A. Menon. 80 D. Euthyphr. 15 D. Hom. Od. τ'. 93. πάντα γὰρ εὖ ἦδησθ', ἐπεὶ ἐξ' ἐμοῦ ἔκλυες αὐτῆς. Legitur tamen ἦδεις (non ἦδης) in codice perantiquo Hyperidis C. 33. Cf. ad Pl. 684.

330. καὶ καπνὸν] δάσκιον Dawes. p. 219. καπνὸν C.S.T.V. Harl. 2. Bodl. 7. Mut. 2. Par. 3. 5. Leid. 5. σκιᾶν A.G.R.U.Y.Z.Δ.Φ.Χ.Ψ.Ω. Bodl. 1. 6. 8. Mut. 1. 3. Borg. Par. 6. 8. 17. 19. Ar. Suid: Καπνοῦ σκιὰ . . . καὶ παροιμία. Καπνὸν εἶναι ἠγούμην. Eupolis ap. Schol. Nub. 253. καπνοῦς ἀποφαίνει καὶ σκιᾶν. Soph. Phil. 946. κοῦκ οἶδ' ἐναίρων νέκρον ἢ καπνοῦ σκιᾶν. Ant. 1170. τᾶλλ' ἐγὼ καπνοῦ σκιᾶς | οὐκ ἂν πριαίμην. Eur. Meleag. Fr. 20. καθανῶν δὲ πᾶς ἀνήρ | γῆ καὶ σκιὰ. Melan. Fr. 27. τί δ' ἄλλο; φωνὴ καὶ σκιὰ γέρων ἀνήρ.

331. οἶσθ' ὅτι] A.G.R. (ὅτι, sic) U.V.W.Z.Δ.Χ. Mut. 1. 3. Bodl. 6. 8. Par. 17. 19. Med. 4. Br. Reis. Dind. Bergk. ἴσθ' ὅτι] Y. Bodl. 7. οἶσθ' ὅτι Φ. Bodl. 1. Harl. 1. 3. ἀλλ' ἴσθ' ὅτι Mut. 2. Par. 8. Herm. Lenting. Kock. Teuf. Mein. ἀλλ' ἴσθ' ὅτι] T. Par. 6. Harl. 2. Teuffel sic explicat: "Falsus eras, οὐ γὰρ (οὕτως ἔχει), ἀλλ' ἴσθ' ὅτι," coll. 232. Vera scriptura, ni fallor, est ἦδησθ' ὅτι (cf. ἠγούμην v. praec.).

332. Θουριομάντεις (sic) Herm. Kock. Teuf. Recte. θουρ. vulg. Dind. Bergk. Teuf. Mein. σφραγιδωνυχ. A. In fine versus colon ponit Kock.

333. Cancellis inclndit Bergk. ἀσματοκάμπτας V. Cf. Ran. 966. σαρκασμοπιτυοκάμπται.

334. Om. X. del. Both. Bergk. prob. Mein. ut interpolatum damnat etiam Hirschig. Ann. Crit. p. 70. ταύτας vulg. Legeαὐτάς. μουσοποιοῦσι A.R.V. Mon. Elb. et omnes, opinor, libri, et vulg. μουσοποιοῦσιν Herm. Dind. &c.

335. ἐπόουν R. hic contra metrum. ὑγρᾶν νεφέλᾶν (bis supr. ὦν) Cant. 2. et Harl. 3. στρεπταίγλαν A.G.S.T corr. V.Δ.Φ pr. m. Ψ. Mut. 1. 2.

3. Bodl. 1. 6. 7. 8. Cant. 1. 2. 3. 4. Harl. 2. 3. Par. 2. 19. Elb. Suid. in v. Benti. Br. Wolf. στρεπταίγλας R. στρεπταίγλην Bodl. 4. στρεπταίγλαν T pr. m. X. (ut vid.) Par. 8. Reis. Herm. Dind. Bergk. Kock. Teuf. Mein.

πλοκάμους θ' ἑκατογκεφάλα Τυφῶ, πρημινούσας
 τε θυέλλας,
 εἴτ' ἀερίους διερούς γαμψούς οἰωνούς ἀερονηχεῖς,
 ὄμβρους θ' ὑδάτων δροσερῶν Νεφελᾶν εἴτ' αὐτ' αὐτῶν
 κατέπινον
 κεστρῶν τεμάχη μεγαλῶν ἀγαθῶν κρέα τ' ὀρνίθεια κιχλῶν.

στρεπταίγλῶν (sic) Ald. Schol. R.V: στρεπταίγλαν δὲ τὴν στρέφουσαν τὴν ἴγλαν καὶ ἀφανίζουσαν. Mox schol. V: ἔστι δὲ ἡ γενικὴ τὸ ἕγρῶν νεφελῶν καὶ στρεπταίγλῶν, εἶπερ οὕτω γράφεται, &c. Gl. Cant. 2: στρεπταίγλῶν. εἰ δὲ στρεπταίγλαν γράψω, οὕτω γὰρ ἐν τοῖς παλαιότεροις τῶν ἀντιγράφων εὔρηται, &c. Unde de vera scriptura hujus vocis jam olim dubitatum esse constat. Praestat, opinor, στρεπταίγλαν, i. e. *tortum fulgur emittentem*, ut bene vertit Bentleius. Hodie στραπταίγλαν (alt. Bentleii conj.) legit Dind. V. Add.

336. θ' om. A. ἑκατογκεφάλα A.G.R.S.V.Δ.Θ.Φ. Mut. 1. 2. Bodl. 1. Suid. ἑκατοντακεφάλα T.U.W.Y.Z.X.Ψ.Ω. Bodl. 4. 6. 7. 8. Leid. 5. Mut. 3. Ar. Par. 8. 17. 19. ἑκατογκεφάλους Harl. 1. Bodl. 1. Verum videtur ἑκατογκεφάλου (aut -ω). Cf. Ran. 473. "Ἐχιδνά θ' ἑκατογκεφάλου.

337. ἀερίας διεράς A.G.R.S.V. Mut. 1. 2. 3. Par. 8. 17. Bodl. 1. 6. 7. 8. Dind. Ko. Teuf. ἀερίας διεράς Par. 5. Reisig. ἀερίους διερούς D. Par. 19. Br. Herm. Wolf. Mein. (qui ad οἰωνούς ista referunt.) ἀερίους διεράς A. αἰθερίους . . . malit Mein. (ne in uno eodemque commate legantur ἀερίους et ἀερονηχεῖς.) ἀερίας, διεράς, γαμψούς . . . vulg. εἶτα δι' αἶθρας διεράς γαμψούς . . . conj. Kock. εἴτ' εἰρεσία διερᾶ γαμψούς . . . conj. idem (coll. Lucian. Tim. 40. τεκμαίρομαι τῇ εἰρεσίᾳ τῶν πτερῶν. Virg. Aen. I. 301. VI. 19. &c.). Ad ἀερίας διεράς Ernesti ὀμίχλας subaudit; neque enim ad θυέλλας, neque ad οἰωνούς referri posse illa epitheta. Νεφέλας forsitan dicit. Cf. ad Pac. 831. Sed probabilius videtur intelligi alites, οἰωνούς. Quae tamen vera sit scriptura difficile est discernere. Dithyrambos deridet hic ut alibi. γαμψούς] Fort. γαμψούς

τ'. Quam particulam omisisse videantur librarii qui ἀερίους διερούς, ad οἰωνούς referentes, scriberent. Idem proposuisse video Bentleium.

338. θ'] δ' V. Bodl. 1. αὐτ' αὐτῆς (corr. αὐτῶν) Δ.

339. κεστρῶν A.G.R.V. Bodl. 1. 6. 8. Par. 17. Mut. 1. 3. &c. κεστρῶν Harl. 2. Bodl. 7. Par. 19. Mut. 2. Ab nom. κέστρα. Epich. Athen. 323 A. κέστρας τε πέρκας τ' αἰόλας. ὀρνίθεια A.E.G.T.V.Δ.Φ. Mut. 1. 2. 3. Par.

8. 17. 19. Harl. 1. Bodl. 3. ὀρνίθια R.X. Bodl. 1. 4. 6. Ar. Ald. κιχλῶν A. (eras. η) E.R.Δ.Φ.X. Bodl. 1. Par. 17. Pors. Br. &c. κιχλῶν Par. 19. Bodl. 4. κιχλῶν V. Bodl. 6. 7. 8. Mut. 2. 3. Ar. Harl. 1. (eras. η) Ald. κιχλῶν jam Koen. ad Greg. Cor. p. 102. Et sic Eust. 1934, 15. Etym. M. p. 516. 12. Phavor. p. 1060. Athen. 64 F. Συρακοῦσιοι δὲ τὰς κίχλας κιχλάς λέγουσιν. "Formam trisyllabam ex hoc loco et ex Epicharmo memorat Athenaeus II. p. 64 F. et Etymol. MS. Leidense apud Koenium ad Gregor. Cor. p. 226. Utitur formis Doricis dithyrambicorum poetarum more." DIND. Cf. Epicharm. Fr. 108. τὰς τ' ἐλαιοφιλοφάγους κιχλάς. Altera forma est Ach. 970. εἴσεμ' ὑπὰ πτερύγων κιχλῶν καὶ κοψίχων. μεγαλῶν ἀγαθῶν G.

Bodl. 1. 6. 8. Par. 17. μεγάλαν ἀγαθῶν A.R.V. Mut. 1. μεγάλων ἀγαθῶν

- ΣΩ. διὰ μέντοι τάσδ' οὐχὶ δικαίως ; ΣΤ. λέξον νῦν μοι, τί παθοῦσαι, 340
 εἴπερ Νεφέλαι γ' εἰσὶν ἀληθῶς, θνηταῖς εἴξασι γυναιξίν ;
 οὐ γὰρ ἐκείναι γ' εἰσὶ τοιαῦται. ΣΩ. φέρε, ποῖαι γὰρ τινές
 εἰσιν ;
 ΣΤ. οὐκ οἶδα σαφῶς· εἴξασιν δ' οὖν ἐρίοισιν πεπταμένοισι,
 κοῦχὶ γυναιξίν μὰ Δί' οὐδ' ὅτιοῦν αὐταὶ δὲ ῥίνας ἔχουσιν.

Harl. 2. Mut. 2. Par. 8. 19. μεγάλην ἀγαθῶν Mut. 3. μεγάλων ἀγαθῶν Bodl. 7. μεγαλῶν πολίων legitur Pind. P. IV. 19. V. 15.

340. διὰ μέντοι τάσδ' οὐχὶ δικαίως vulg. Malim διὰ μέντοι τάσδ' οὐχὶ δικαίως ; Quod jam Seagerum proposuisse video. Redde ergo : *Immo propter has : nonne merito ?* Angl. *To be sure on account of these : and do they not do so justly ?* Μέντοι hic affirmantis vel confirmantis est, ut alibi saepe. Sic Eq. 168. ἐγώ ; . . . Σὺ μέντοι. Lys. 498. ὑμεῖς ; . . . ἡμεῖς μέντοι. δὴ μοι G.W.Y.Δ. (s. νυν) Ψ.Ω. vulg. νῦν μοι U. δὴ νῦν μοι A.R.S.T. V.Z.Θ.Φ.X. Mut. 1. 2. Bodl. 1. 7. Harl. 1. 2. Par. 1. Leid. 5. νῦν δὴ μοι Cant. 3. Verum videtur νῦν (gl. δὴ) μοι. Vel λέγε δὴ νῦν μοι &c. Cf. 748. εἰπέ δὴ νῦν μοι τοδί. παθοῦσαι γ' Bodl. 7. παθοῦσι Ψ. μαθοῦσαι Reis.

342. εἰσι (sic) A.

343. εἴξασιν δ' οὖν A. Par. 8. 17. 19. Elb. Suid. v. εἴξασιν. εἴξασι δ' οὖν R.U.Y.Z.Δ.X. Mut. 1. 2. Bodl. 1. 6. Harl. 1. εἴξασιν γοῦν G.S.V.Φ. Mut. 3. Etym. M. Kust. εἴξασι γ' οὖν Bodl. 4. εἴξασι γοῦν Bodl. 7. Choerob. II. 612. εἴξασιν οὖν Ald. Junt. εἴξασι οὖν Bodl. 8. De particulis δ' οὖν cf. Eq. 423. Eccl. 326. Aesch. II. 112. ἦν δ' οὖν παρ' αὐτοῦ τοιαυτὰ τὰ λεγόμενα. ἐρίοισι A.R. Mon. Bodl. 1. 6. 7. 8. Elb. &c. Choerob. ἐρίοισιν πεπταμένοισι] ἐρίοις διαπεπταμένοισι Reising. Recte, opinor. Cf. Lys. 732. ὅσον διαπετάσας ἐπὶ τῆς κλίνης μόνον (τὰ ἔρια). | ΔΥ. μὴ διαπετάννυ. Nisi praestat ἐρίοις ἀναπεπταμένοισι. Redde autem : *To flocks of wool spread out.* Cf. Virg. G. I. 397. "Tenuia nec lanæ per coelum vellera ferri." Plin. H. N. XVIII. 35. 82. "Si nubes, ut vellera lanæ, spargentur multae ab oriente, aquam in triduum praesagient." Arat. 306-7.

344. οὐχὶ unus, ut videtur, Ω. κοῦχὶ quindecim meorum. δὲ ῥίνας U.W.Y.Ψ. Mut. 1. 3. Bodl. 6. Par. 19. Cant. 1. 2. 3. Mon. Elb. Dind. Cobet. &c. δέ γε ῥίνας A.C.D.E.G.R.S.T.V.Z.Θ.Φ.X.Ω. Bodl. 1. 4. 7. Harl. 1. Par. 1. 5. 8. Mut. 2. Urb. Mon. Elb. Cant. 4. Harl. 2. 3. Med. 4. γε ῥίνας Par. 17. δὲ (s. γε) ῥίνας U.Δ. καὶ ῥίνας Bodl. 8. Duo tantum exempla novi, in quibus syllaba brevis in thesi in versu anapaestico producat̄ur propter subsequentem litteram ρ, Ran. 1059. ἀνάγκη | μεγάλων γνομῶν καὶ διανοιῶν ἴσα καὶ τὰ (τά γε Ald.) ῥήματα τίκτειν. Thesm. 781. τοῦτι τὸ ῥῶ μοχθηρῶν. Sed in his exemplis articulus cum suo nomine quasi in unum vocabulum coit. Quod aliter est in hoc loco. Unde dubitari forsā possit, annon scriptura αὔται δέ γε ῥίνας recipi debeat ; quum praesertim tot libris bonis commendetur et sensui loci satis bene conveniat. Non tamen exemplum novi in quo syllaba ante subsequentem ρ in versu anapaestico corripitur. In hexametris nulla de ea re dubitatio esse potest. Vide quae dixi ad Ach. 1146. Videtur haec licentia in anapaesticis concessa fuisse, ut syllaba brevis ante ρ inceptivum non modo

- ΣΩ. ἀπόκριναί νυν ἄττ' ἂν ἔρωμαι ΣΤ. λέγε νυν ταχέως ὁ τι
 βούλει. 345
- ΣΩ. ἤδη ποτ' ἀναβλέψας εἶδες νεφέλην Κενταύρω ὁμοίαν
 ἢ παρδάλει ἢ λύκω ἢ ταύρω; ΣΤ. νὴ Δί' ἔγωγ'. εἶτα τί
 τοῦτο;
- ΣΩ. γίγνονται πάνθ' ὅ τι βούλονται κῆν μὲν κατίδωσι κομήτην,
 ἄγριόν τινα τῶν λασίων τούτων, οἶονπερ τὸν Ξενοφάντου,
 σκώπτουσαι τὴν μανίαν αὐτοῦ Κενταύροις ἤκασαν αὐτάς.
- ΣΤ. τί γὰρ, ἦν ἄρπαγα τῶν δημοσίων κατίδωσι Σίμωνα, τί
 δρῶσιν; 351

in arsi, sed magis etiam in thesi produceretur. Similem licentiam brevem syllabam in hoc metri genere producendi, sive in media voce sive in fine, notavimus supra v. 320. Utraque licentia haud dubie ab epica poesi sumta est.

345. νὺν bis A. Posterius νυν om Bodl. 8. ἄτ' Par. 4. ἂν A.S. T.Δ.Φ.Χ. Bodl. 1. Par. 1. Bntl. Br. ἂν σ' C.D.E.G.R.V. Mut. 1. 2. 3. Cant. 1. 2. 3. 4. Harl. 2. 3. Par. 8. 17. 19. Bodl. 1 corr. 4. 6. 7. 8. Mon. Ald.

348. γίνονται A. πάνθ' ὅ τι βούλονται A.G.W. (add. ἂν) Ζ.Φ. Bodl. 1. Cant. 3. Vat. (P.?) vulg. Dind. Teuf. πάνθ' ὅ τι βούλονται U. Harl. 1. Bodl. 1 corr. πάνθ' ὅσα βούλονται S.V. Herm. πᾶν ὅ τι βούλονται Urb. Par. 1. Bntl. Pors. prob. Ern. Mein. Cobet. πανθ' ὅ τι ἂν βούλονται R.Ω. Mut. 3. πάνθ' ὅ τι ἂν βούλονται T.Y.Δ. (corr. ο) Θ.X.Ψ. Mut. 2. Par. 8. 17. 19. Bodl. 6. 7. 8. Cant. 1. 2. 4. Harl. 2. 3. πάνθ' ὄτ' ἂν βούλονται Borg. πᾶν ὅ τι βούλονται vel πάνθ' ἃ ἔν βούλονται Bntl. πάνθ' ἂν βούλονται Dobr. Kock. "Lectio interpolata ab librariis, quos offendit πάνθ' ὅ τι. Eur. Ion. 233. πάντα θεῶσθ' ὅ τι καὶ θέμις ὄμμασι." DIND. Adde Plat. Rep. VIII. 566 D. ἀσπάζεται πάντας ᾧ ἂν περιτυγχάνη. Cf. 345. λέγε νυν ταχέως ὁ τι βούλει. 439. νὺν οὖν χρήσθων ὅ τι βούλονται. 453. Lys. 492. &c. Dem. p. 598. γράφειν ἐξέειναι πᾶν ὅ τι ἂν βούληται. p. 687. γράφοντες πᾶν ὅ τι ἂν βούλονται. κᾶτ' ἦν μὲν ἴδωσι A.G.R.U.Y.Z.Δ.X. Par. 1. 4. 17. 19. 20. Bodl. 1. 4. 6. 8. Cant. 1. 2. 3. 4. Harl. 2. Ald. (κᾶτ') Mut. 1. 3. vulg. κᾶν μὲν ἴδωσι R. Borg. κᾶτ' εἰ μὲν ἴδωσι V.Φ. Urb. Kust. χῶταν μὲν ἴδωσι Mut. 2. Par. 3. Leid. 5. Bodl. 7. χ' ὄταν . . . Harl. 2. κᾶν μὲν ἴδωσι Par. 8. Bodl. 3. καὶ τ' ἦν μὲν ἴδωσι Mon. Cf. Eccl. 618. κᾶτ' ἦν ταύτης ἐπιθυμήση, &c. Malim κᾶν (κῆν) μὲν κατίδωσι, vel χῶταν κατίδωσι. Cf. 351. τί γὰρ, ἦν ἄρπαγα τῶν δημοσίων κατίδωσι Σίμωνα, τί δρῶσιν; Possis etiam non male χῶταν μὲν (vel κᾶπειδᾶν, vel κᾶπὴν μὲν) ἴδωσι. Ineptum hic est εἶτα.

349. τὸν ξενοφῶντα V.

350. ἤκασαν A.V.Δ. Par. 1. Br. ἤκασαν Bodl. 4. εἴκασαν G.R.S.T.U.W. Y.Z.Φ.X.Ω. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 1. 6. 7. 8. Par. 8. 17. 19. 20. Bergk. Cf. Eq. 1076. ἤκασεν. Eccl. 385. ἡκάζομεν. Thuc. II. 54. ἡκάζον (εἴκάζον plures libri). Soph. El. 662. εἴκασας (ἡκ. Br. alii). Moerin. h. v. Tim. Lex. p. 69. αὐτὰς A.

351. τί γὰρ] τί δ' ἄρ' Br. Kock. Male. Cf. 191. Soph. Phil. 1405. τί γὰρ, ἐὰν πορθῶσι χώραν τὴν ἐμὴν; Oed. C. 539. 542. 546. 1679. Alterum τί om. Bodl. 6. Mut. 3.

- ΣΩ. ἀποφαίνουσαι τὴν φύσιν αὐτοῦ λύκοι ἐξαίφνης ἐγένοντο.
 ΣΤ. ταῦτ' ἄρα ταῦτα Κλειώνυμον αὐται τὸν ῥίψασπιν χθῆς
 ἰδοῦσαι,
 ὅτι δειλότατον τοῦτον ἑώρων, ἔλαφοι διὰ τοῦτ' ἐγένοντο.
 ΣΩ. καὶ νῦν γ' ὅτι Κλεισθένη εἶδον, ὄρῃς, διὰ τοῦτ' ἐγένοντο
 γυναικες. 355
 ΣΤ. χαίρετε τοίνυν, ὦ δέσποιναί, καὶ νῦν, εἴπερ τινὶ κάλλω,
 οὐρανομήκη ῥήξατε κάμοι φωνήν, ὦ παμβασιλείαι.
 ΧΟ. χαίρ', ὦ πρεσβύτα παλαιογενές, θηρατὰ λόγων φιλομούσων

353. ταῦτ' ἄρα ταῦτα A.G.R.V.Δ.Φ.Χ. Mut. 1. 3. Cant. 1. 2. Bodl. 1. 6. 8. Ar. Par. 8. 19. 20. ταῦτ' ἄρα καὶ Mon. Mut. 2. Par. 18. Cant. 3. Harl. 1 corr. 2. Bodl. 7. Leid. 3. 5. ταῦτ' ἄρα ταῦτα καὶ Cant. 4. Harl. 3. ταῦτ' ἄρα Par. 3. ταῦτ' ἄρα καὶ Κολακώνυμον Pors. et Reisig. Conj. p. 173 (coll. Vesp. 590. ἡὸ μέγας οὗτος Κολακώνυμος ἀσπιδαποβλής). "Felicissime," ait Dobraeus. Sumptum forsān ταῦτ' ἄρα καὶ . . . ex v. 394. Cf. 1052. ταῦτ' ἐστὶ ταῦτ' ἐκεῖνα, | ἄ &c. In hoc versu caesuram post alterum dactylum desiderat Elmsleius in Ed. Rev. a. 1811. coll. Eq. 805. 1327. Nub. 400. Vesp. 389. 551. 671. 1027. Pac. 732. Lys. 500. Th. 790. 794. Ran. 1055. τὴν Bodl. 8.

355. νῦν A.G.U.W.Y.Z.Δ.Φ.Χ. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 1. 6. 7. 8. Par. 8. 19. 20. vulg. νῦν γ' R.S.V. Bekk. Herm. Dind. rec. ὅτε X. Par. 4. Κλεισθένη A.G.Φ pr. Bodl. 8. Κλεισθένην R.S.T.U.V.W.Y.Z.Θ.Φ corr. X.Ω. Mut. 1. 2. 3. Par. 2. 3. 8. 19. 20. Bodl. 1. 6. 7. Harl. 1. Formam Κλεισθένην metrum hic plane respuit. "If the Attic form of these accusatives admitted the ν, it is probable that some verses would be found, in which the ν could not be expunged without producing an unlawful hiatus." ELMSL. in Quart. Rev., No. XIV. 453. Qui formam sine ν ubique reponendam arbitratur. Legitur, monente eodem viro docto, 'Αριφράδην Vesp. 1280. Δυσικράτη Av. 513. Φιλοκράτη 1077. Κλεισθένη Lys. 1092. Παλαμήδην Thesm. 848. Κλεισθένη Ran. 422. 'Αντισθένην (al. -νη) Eccl. 366. Διοπίθει Phrynich. ap. Schol. Av. 988. Πολυνείκην Aesch. Sept. 1075. Πολυνείκη Soph. Oed. C. 375. Πολυνείκην Ant. 198. Πολυνείκην Eur. Ph. 72. 76. 297. 639. 1472. Γανμήδην Cycl. 578. Πολυνείκην Suppl. 928. Διομήδην ibid. 1217. V. Elmsl. ad Soph. Oed. C. 375. et ad 182 supra. ἴδον R. γύναια (P) Bodl. 4.

356. τοίνυν A.G.R.V.Δ.Φ.Χ. Cant. 1. 3. 4. Harl. 1. 2. Bodl. 1. 7. Par. 1. 4. &c. τοίνυν γ' Cant. 2. Harl. 3. Bodl. 3. 4. 6. 8. Cf. ad 392. 429.

357. κάμοι φωνήν A.R.U.W.Y.Δ.Χ. Bodl. 1. 6. 8. Par. 8. 19. 20. κάμοι φωνήν γ' Harl. 1. φωνήν κάμοι γ' G.V. Harl. 2. Mut. 1. 2. φωνήν κάμοι γ' S.T.Z.Φ. Bodl. 7.

358. χαίρ'] "Strepsiadem salutant, deinde et Socratem." BE. παλαιογενές A.G.P.R.U.Z.Δ.Φ. Urb. Bodl. 1. Par. 1. 8 corr. 17. 20. Cant. 1. 2 pr. 3. Harl. 1. Suid. in v. Bentl. Pors. (ad Phoen. 351) Br. παλαιγενές S.T.U.V.W.Y. Θ.X.Ω. Mut. 1 corr. 2. 3. Bodl. 4 pr. m. 6. 7. 8. Med. 4. Cant. 4. Harl. 2. 3. Par. 2. 3. 4. 8. 19. Leid. 5. Ald. παλαιγενές δ Seal. Kust. In nullo libro, ni fallor, exstat παλαιγενές δ interpolatum. Fallitur ergo Dind. Cf. Antiph. Athen. 781 D. βακχίον παλαιγενοῦς. Aesch. Prom. 220. τὸν παλαιγενῆ Κρόνον.

σύ τε, λεπτοτάτων λήρων ἱερεῦ, φράζε πρὸς ἡμᾶς ὃ τι
 χηρῆζεις· 359

οὐ γὰρ ἂν ἄλλω γ' ὑπακούσαιμεν τῶν νῦν μετεωροσοφιστῶν
 πλὴν ἢ Προδίκω, τῷ μὲν σοφίας καὶ γνώμης εἵνεκα, σοὶ δὲ,
 ὅτι βρευνθῆι τ' ἐν ταῖσιν ὁδοῖς καὶ τῷ φθαλμῷ παραβάλλεις
 κἀνυπόδητος κακὰ πόλλ' ἀνέχει κἀφ' ἡμῖν σεμνοπροσωπεῖς.

ΣΤ. ὦ Γῆ, τοῦ φθέγματος, ὡς ἱερὸν καὶ σεμνὸν καὶ τερατῶδες.

ΣΩ. αὐται γάρ τοι μόναι εἰσὶ θεαί· τᾶλλα δὲ πάντ' ἔστι φλύαρος.

ΣΤ. ὁ Ζεὺς δ' ὑμῖν, φέρε, πρὸς τῆς Γῆς, οὐλύμπιος οὐ θεὸς
 ἔστιν; 366

ΣΩ. ποῖος Ζεὺς; οὐ μὴ ληρήσεις; οὐδ' ἔστι Ζεὺς. ΣΤ. τί
 λέγεις σύ;

ἀλλὰ τίς ἔστι; τουτὶ γὰρ δεῖ σ' ἀποφῆναι πρῶτον ἀπάντων.

873. ἢ παλαιγενῆς | μήτηρ. Sept. 741. παλαιγενῆ . . . παρβασίαν. Ag. 1637.
 παλαιγενῆς. Eur. Phoen. 342. λαῖω τε τῷ παλαιγενεῖ. Med. 421. παλαιγενέων
 . . . αἰοιδᾶν. Hom. Il. γ'. 386. παλαιγενεῖ. ρ'. 561. γεραῖε παλαιγενέες. Od.
 χ'. 395. H. Cer. 101. γρηῖ παλαιγενεῖ. Ibid. 352. χαμαιγενέων ἀνθρώπων. Cum
 παλαιγενῆς conferas παλαίχθων (παλαίχθων | δῆμος Ἀθηναίων in Epigr. ap.
 Aesch. c. Ctes. 190.), κραταίπιλος (Aesch. Fr. 423). Contra παλαιόγονος legitur
 Plat. com. II. 646. Χαῖρε παλαιογόνων (παλαιογενῶν Cobet.) ἀνδρῶν θεατῶν
 ξύλλογε παντοσόφων. παλαιόφρων Aesch. Eum. 838. Suppl. 593.

359. σύ τ' ὦ Bodl. 7. Par. 3. Leid. 5. Qu. σὺν δέ. ἱερεῦ λήρων Bodl. 6.

360. οὔτε γὰρ ἄλλω Suid. ms. v. Πρόδικον. ὑπακούσαιμεν A.G.R.V.

Borg. Ar. &c. Br. ὑπακούσωμεν Mut. 3. Bodl. 6. Ald. ὑπακούσομεν Mut. 1.

361. πλὴν ἢ] πρὶν ἢ Suid. ms. πλὴν εἰ Mein, Koek. Fort. πλὴν δῆ. Cf.
 Fritsch. ad Thesm. 532. Gl: πλὴν ἦ. εἰ μὴ. οὐνεκα libri plerique omnes
 et vulg. εἵνεκα Bodl. 4. et Suid. ms. Lege εἵνεκα.

362. βρευνθῆη Bodl. 1. 6. τ' om. X. τῷ φθαλμῷ A. παρα-
 βάλλεις G.V.Δ.Φ. Mut. 1. 2. Elb. Ar. Bodl. 1. 6 corr. 7. Par. 3. 8. 20. Harl.
 1. 2. Cant. 1. 4. Diog. L. II. 28. Suid. in τῷ φθαλμῷ. Eust. p. 768, 10.
 Athen. 216 A. Philodem. I. 22. Ox. παραβάλλει R.X. Bodl. 8. Br. παραβάλλη
 Bodl. 6 pr. περιβάλλει A.

363. κἀνυπόδητεις Diog. L.

364. σεμνόν] A.R.Δ.Φ.X. Par. 8. 17. 19. 20. Bodl. 1. 6. 8. τερπνόν F.G.V.
 Par. 3. Urb. Leid. 5. Mut. 2. Bodl. 7.

365. μοι (pro τοι) R. μόναι γ' Bodl. 7. τὰ δ' ἄλλα (ἄλλ' Bodl. 7)
 ἔστι πάντα Bodl. 7. Par. 3. Leid. 5.

366. ἡμῖν plerique libri et vulg. ὑμῖν Mut. 3. Dobr. Dind. Recte, opinor.
 Cf. 688. οὐκ ἄρρεν' ὑμῖν ἔστιν; οὐλύμπιος A.

367. ποῖος Ζεὺς] ποῖος Ζεὺς δ' R., particula ex superiore versu illata.
 οὐ μὴ ληρήσεις R. Par. 8. Bodl. 3. 4. 6. 8 pr. Dawes. M. C. p. 222. οὐ μὴ
 ληρήσης (vel -ης) A.G.S.T.U.V.W.Y.Z.Δ.Φ.X.Ψ.Ω. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 1. 7.
 Par. 19. 20. Post ληρήσεις interrogandi signum ponendum est. Schol. R: μὴ
 φλύαρε. οὐκ ἔστι Cant. 4. τί σὺ λέγεις X. Ar.

368. τοῦτο Bodl. 7. τουτὶ γὰρ ἔμοιγ' ἀποφῆναι πρῶτον ἀπάντων vulg.

ΣΩ. αὐται δὴπον μεγάλοις δέ σ' ἐγὼ σημείοις τοῦτο διδάξω.
 φέρε, ποῦ γὰρ πάποτ' ἄνευ Νεφελῶν ὕοντ' ἤδη τεθέασαι ;
 καίτοι χρῆν αἰθρίας ἕιν αὐτὸν, ταύτας δ' ἀποδημεῖν. 371

Inepta hic videtur particula γε. Vide an legendum, τουτὶ γὰρ ἐμοὶ (vel γὰρ μοι) πρῶτον ἀπάντων ἀπόφηναι. Vel τουτὶ γὰρ δεῖ σ' ἀποφῆναι πρῶτον ἀπάντων. Displicet enim mediū ἀπόφηναι pro activo ἀπόφηνον. Forma media hujus verbi nostro non usurpatur, semper activa. V. Eq. 817. Pac. 987. Ach. 314. Pl. 468. &c.

369. μεγάλοις δέ σ' ἐγὼ A.R.V.Δ.Φ.X. Mut. 2. 3. Urb. Ar. Bodl. 1. 4. Harl. 1. Par. 19. 20. μεγάλοις δ' ἐγὼ G. Par. 8. Mut. 1. μεγάλοις δὲ σημείοις ἐγὼ σ' Ald. Legendum forsān μεγάλοισι δ' ἐγὼ &c. Sed cf. 382. 385. αὐτὸ A.G.R.V.Δ.Φ.X. Mut. 1. 3. Urb. Ar. Elb. Bodl. 6. 7. 8. &c. vulg. τοῦτο Harl. 2. Leid. 5. Mut. 1 prob. Reisig. C. p. 98. Recte, opinor.

370. πάποτ'] ποτ' Bodl. 6. Elb. Par. 2. Ar.

371. καίτοι χρῆν] καίτοι γ' ἐχρῆν X. Bodl. 4. Qu. καίτοι χρῆν γ'. Cf. ad Ach. 611. αἰθρίας ἕιν A.R.U.W.Y.Z.Δ.Θ.Φ.X.Ψ.Ω. Mut. 1. 3. Ar. Bodl. 1. 4. 8. Cant. 1. 2 pr. 3. Par. 8. 17. 19. 20. αἰθρίας οὔσης ἕιν G pr. S.T.V. Mut. 2. Bodl. 6. 7. Cant. 4. Harl. 2. 3. Par. 2. 3. 20 corr. Leid. 5. Suid. in ἀποδημεῖν. οὔσης αἰθρίας Philochorus Dionysii Hal. in Dinarecho p. 637, 9. Ex interpretatione videtur illatum οὔσης. Similis interpolatio Pl. 516. ἦν ἐξῆ ζῆν ἀργοῖς (οὔσι add. V.) ἕμῳν &c. Absolute autem ponitur genitivus αἰθρίας, ut φρουρᾶς infra 721. ἐσπέρας Ach. 616. Vesp. 1401. κνέφους Eccl. 291. ἡμέρας Thuc. V. 59. ἡμέρας ἤδη δειλῆς Xen. Anab. III. 3. 11. σκότους Dem. p. 526. σκότους καὶ νυκτός Plut. Lyc. 12. δειλῆς πρωῖας Philemon. Eust. p. 1142, 52. ὄρθρου Aesop. Fab. 52. φθνωπόρου Hipp. de M. V. I. 7. δωδεκάποδος (sub. ὄντος τοῦ στοιχείου) Menand. Athen. 243 A. εὐδίας Arist. H. A. VIII. 12. 10. εὐδίας δ' οὐ πέτονται διὰ τὸ βάρος. νημεῖς Hom. II. ε'. 523. νυκτός, χειμῶνος, θέρους, ἦρος, ὀπώρας, &c. Cf. Herod. VII. 37. ὠρημένω δέ οἱ ὁ ἥλιος . . . ἀφανῆς ἦν, οὔτ' ἐπιανεφέλων εόντων, αἰθρίας τε τὰ μάλιστα VII. 188. I. 87. ἐκ δὲ αἰθρίας καὶ νημεῖς συνδραμεῖν ἐξαπίνης νέφρα. Cratin. ap. Aelian. H. A. XII. 10. φέρε νῦν σοι | ἐξ αἰθρίας (i. e. coelo sereno) καταπυγούσῃν μὲν ἀστράφω Ξενοφῶντος. Plut. Syll. 14. νεφῶν ἐξ αἰθρίας συνδραμόντων. Theocr. IV. 43. χῶ Ζεὺς ἄλλοκα μὲν πέλει αἰθρίας, ἄλλοκα δ' ἕει. Virg. G. I. 487. coelo . . . sereno. Nescio tamen an praestet in nostro loco καίτοι χρῆν αἰθρίας οὔσης ἕιν, ejecto αὐτὸν, quod glossema irrepserit. Sic ὕοντα absolute positum in v. praec. Adde quod non est quo referatur αὐτὸν. Nisi illud additum hic statuas majoris emphasis causa propter sequens ταύτας. Tentabam etiam . . . αἰθρίας ἕιν τὸν Δία (ut in 1279) &c. Producitur autem iota in αἰθρία, ut in substantivis facere solent epici, quae iota breve inter duas longas syllabas habent, metri scilicet necessitate coacti. Cf. Cratin. l. l. Solon Fr. V. 22. αἰθρίην δ' αἰθίς ἔθηκεν ἰδεῖν. Lucian. I. 31. Similis licentiae in anapaestis exempla plura vide ad v. 320. In trimetris iambicis eadem syllaba brevis est, ut in Pl. 1129. ἀσκολιάζ' ἐνταῦθα πρὸς τὴν αἰθρίαν. Th. 1001. αἰθρίας] καὶ αἰθρίας Lenting. "Debere enim Jovem non solum coelo nubibus obducto, sed etiam sereno pluere." Qui confert Lucret. VI. 399. Denique cur nunquam coelo jacet undique puro | Jupiter in terras fulmen

ΣΤ. νῆ τὸν Ἀπόλλω, τοῦτό γέ τοι δὴ τῶ νῦν λόγῳ εὖ προσέφυσας·
καίτοι πρότερον τὸν Δι' ἀληθῶς ᾤμην διὰ κοσκίνου οὐρεῖν.
ἀλλ' ὅστις ὁ βροντῶν ἐστι φράσον, τοῦθ' ὃ με ποιεῖ τετρε-
μαίνειν.

ΣΩ. αὐταὶ βροντῶσι κυλινδόμεναι. ΣΤ. τῶ τρόπῳ, ᾧ πάντα σὺ
το λμῶν; 375

ΣΩ. ὅταν ἐμπλησθῶσ' ὕδατος πολλοῦ κἀναγκασθῶσι φέρεσθαι,
κατακρημνόμεναι πλήρεις ὄμβρου δι' ἀνάγκην εἶτα βαρεῖαι
εἰς ἀλλήλας ἐμπίπτουσαι ῥήγνυνται καὶ παταγοῦσιν.

ΣΤ. ὁ δ' ἀναγκάζων ἐστὶ τίς αὐτὰς, οὐχ ὁ Ζεὺς, ὥστε φέρεσθαι;

ΣΩ. ἦκιστ', ἀλλ' αἰθέριος δῖνος. ΣΤ. Δῖνος; τουτί μ' ἐλελήθει,
ὁ Ζεὺς οὐκ ὦν, ἀλλ' ἀντ' αὐτοῦ Δῖνος νυνὶ βασιλεύων. 381

sonitusque profundit? Suid. in Σύλλας: ἐξ ἀνεφέλου τοῦ ἀέρος καὶ αἰθρίης
πολλῆς ἤχον ἀκουσθῆναι. Herodot. I. 87. VII. 188. ἐξ αἰθρίης τε καὶ νημεμῆς.
Legi sic posset καθρίας, sed nulla mutatione opus est.

372. τοῦτο] τούτῳ A. Ald. τοῦτό γέ τοι τῶ νυνὶ λόγῳ libri et vulg.
Bentl. Dawes. “τῶ νῦν λόγῳ Suidas ex hoc loco, ut videtur, posuit quamvis
cum interpretatione inepta ἀντὶ τοῦ ποίω.” DIND. τοῦτ' αὐτό γέ τοι τῶ νῦν
λόγῳ suadet Reisig. C. 150 (cui τῶ νυνὶ λόγῳ displicet). τοῦτό γέ τοι δὴ τῶ
νῦν λόγῳ Pors. (Praef. Hec. p. 47). Herm. Dind. Mein. Koek. Teuf. Cf. Ran.
1046. νῆ τὸν Δία τοῦτό γέ τοι δῆ. Soph. Oed. R. 1171. κείνου γέ τοι δὴ παῖς
ἐκλήζεσθ'. Plat. Phaedr. 264 A. ἔστι γέ τοι δῆ . . . τελευτή. Rep. V. 476 E.
δεῖ γέ τοι δῆ, ἔφη. VI. 504 A. πρέπει γέ τοι δῆ . . . οὗτω σκοπεῖν. Crit. 44 C.
φασί γέ τοι δῆ . . . Legg. X. 888. εἰκός γέ τοι που σοφοὺς ἀνδρας ὀρθῶς λέγειν.
Cf. Herm. El. D. M. p. 398. ad Viger. p. 828. τῶ νῦν λόγῳ legitur Soph. El.
769. Oed. C. 801. προσέφησας Par. 2.

374. τοῦτό με A.G.R.V.W.Y.Z.Δ.Θ.Φ.Χ.Ψ.Ω. Mut. 1. 3. Harl. 1. Bodl. 1. 8.
vulg. Dind. Bergk. Mein. τοῦθ' ὃ με F.S.T.Δ corr. Ω corr. Bodl. 4. 6. Mut. 2.
Harl. 1 corr. 2. Cant. 3. 4. Herm. Teuf. Koek. τοῦτο γάρ με Mon. Praestat,
mea quidem sententia, τοῦθ' ὃ με ποιεῖ. Languet nonnihil vulgata.
τετρεμαίνειν] τετραμαίνειν V. Cf. ad 294. φράσον μοι X.

375. κυλινδόμεναι A.G.R.V.W.Z.Δ.Θ.Φ.Ψ.Ω. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 8. κυλιν-
δούμεναι S.T.Y.X. Par. 8. 17. 19. 20 corr. Bodl. 1. 6. 7. κυλιόμεναι Cant. 2.
3. πάντα] πᾶν Bodl. 1. τὰ πάντα Bodl. 7.

377. κατακρημνόμεναι G.V. Bodl. 1. 6. 8. &c. κατακρημνούμεναι A. κᾶτα
(kâta R.) κρημνόμεναι R. Par. 3. 4. Leid. 5. κᾶτα κρεμάμεναι Bodl. 7.
ὄμβρου, δι' ἀνάγκην εἶτα . . . malit Walsh. (Cf. 405.) εἶτα βαρεῖαι κατακρη-
μνόμεναι πλήρεις ὄμβρου δι' ἀνάγκην conj. Bergk. prob. Koek.

378. ἐμπίπτουσαι libri et vulg. Reponendum forsitan ἐμπίπτωσι, et omnia
rite procedent. παταγοῦσι A. παταγοῦσιν G.Δ.Φ.Χ. Bodl. 6. 7. 8. &c.

379. αὐτὰς om. Bodl. 7.

380. αἰθέριος Harl. 2. ἐλελήθει A.R.S.T.V.Δ.Θ.Φ.Χ.Ψ. Bodl. 1. 7. 8.
Par. 17. Ald. Bergk. ἐλελήθει G. Bodl. 6 pr. (ut vid.) Br. Dind. Koek. Teuf.
ἐλελήθειν Cobet. Mein. Verum est ἐλελήθει (εε). Ἐλελήθη contractum est ex
ἐλελήθεα, quae prima persona est.

ἀτὰρ οὐδέν πω περὶ τοῦ πατάγου καὶ τῆς βροντῆς μ' ἐδίδαξας.

- ΣΩ. οὐκ ἤκουσάς μου τὰς Νεφέλας ὕδατος μεστὰς ὅτι φημί
ἐμπιπτούσας εἰς ἀλλήλας παταγεῖν διὰ τὴν πυκνότητα ;
ΣΤ. φέρε, τουτὶ τῷ χρῆ πιστεύειν ; ΣΩ. ἀπὸ σαντοῦ ἐγὼ σε
διδάξω. 385

ἦδη ζωμοῦ Παναθηναίους ἐμπλησθεὶς εἶτ' ἐταράχθησιν
τὴν γαστέρα, καὶ κλόνος ἐξαίφνης αὐτὴν διεκορκορύγησεν ;

- ΣΤ. νῆ τὸν Ἀπόλλω, καὶ δεινὰ ποιεῖ γ' εὐθύς μοι καὶ τετάρακται,
χῶσπερ βροντὴ τὸ ζωμίδιον παταγεῖ, καὶ δεινὰ κέκραγεν,
ἀτρέμας πρῶτον παππάξ παππάξ, κᾶπειτ' ἐπάγει παπα-
παππάξ. 390

382. ἀτὰρ A.T. &c. αὐτὰρ S. Mut. 1. οὐδέν πω V.Z.Δ.Φ. Bodl. 1.
Par. 8 corr. Harl. 1 (eraso ν). Bentr. Br. Teuf. &c. οὐδέπω A.G.R.S.T.U.W.Y.
©.X.Ψ.Ω. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 6. 7. 8. Ar. Par. 17. 19. 20. Ald. Cf. 1188. τουτὶ
μὲν οὐδέν πω &c. Soph. Phil. 446. οὐδέν πω (οὐδέπω mss. fere omnes).
Dinarch. II. 15. ὃς ἀγαθὸν μὲν ὑμᾶς πεποιήκεν οὐδὲπόποτε (1. οὐδὲν πόποτε).
καὶ om. A. μ' om. Mut. 3.

384. ἐμπιπτούσαις Bodl. 7. εἰς ἀλλήλας A.G.R.Δ.Φ.X. Bodl. 1. 8. Ar.
ἀλλήλας (sic) Bodl. 6. Mut. 3. ἀλλήλαις Bodl. 7. Mut. 2. Harl. 2. Leid.
5. ἀλλήλαισι V. Par. 3. ἀλλήλαισιν Herm. Scribendum aut εἰς ἀλλήλας
(ut in 378), aut ἀλλήλαισιν (Xen. Ven. VI. 23. ἐαυταῖς ἐμπίπτουσαι). πυκ-
νότητα] ὑγρότητα V. solus, ut videtur.

385. φέρε τὶ τῷ Bodl. 4. ἴγω σε] ἐγὼ σε Bodl. 4. Par. 4. γ' ὡς σε A.
Par. 1. Malim ἀπὸ σαντοῦ ἐγὼ sine elisione. Nunquam enim, opinor, fit aut
crasis aut elisio in anapaestis, nisi quando metrum postulat.

386. ἦδη ποτὲ Mut. 2. Bodl. 7. Par. 3. Leid. 5. Glossema adscribitur ποτὲ in
Par. 1. ἐμπλησθεὶς] ἐμπλήμενος Cobet.

387. Qu. καὶ κλόνω ἐξαίφνης αὐτῆ . . . V. Schol. Vel saltem κλόνος . . .
αὐτῆς &c. ἐξαίφνης αὐτὴν G.R.U.V.W.Y.Δ.X. Bodl. 1. 6. 8. αὐτὴν
ἐξαίφνης A.S.T.Z.Φ. Bodl. 7. Par. 3. Leid. 5. διεκορκορύγησε Elb. Br.

388. γ' om. X. 389. χ' ὡσπερ A. Qu. τῷ ζωμίδιω.

390. ἀτρέμας] ἀτρέμα R.V. Scribendum videtur ἀτρεμί, ut suadet Dind., vel
ἀτρεμί. Cf. ad 261. Similiter ἡρέμα pro ἡρεμί aliquot libri Ran. 315. ἀτρέμας
tamen legitur in versu anapaestico Eurip. Hipp. 1358. παππάξ παππάξ

G.Θ.Φ. Mut. 1. Bodl. 1. Harl. 1. Urb. Suid. in v. Bentr. παπάξ παπάξ A.
παππάξ R.Δ. Mut. 3. Bodl. 8. Cant. 2. 3. 4. Par. 8. Borg. παπάξ S.T.V.X.
Mut. 2. Bodl. 4. 6. 7. Harl. 2. 3. κᾶπειτ'] ἔπειτ' X. unus, ut videtur.

παπαπαππάξ A.G.R.Θ.Φ. παπαπαπάξ Mut. 1. Harl. 1. Bodl. 8.
παππάξ παπαπαπάξ Δ. παππάξ παπαπαπάξ Cant. 2. 3. Par. 8. παπαπάξ
παπάξ Cant. 4. παπαπαπαπάξ Bodl. 1. παπαπαπαπάξ Harl. 1. παππάξ
παπαπάξ Bodl. 6. παπάξ παπαπάξ Harl. 3. παπάξ παπάξ A. παπαπάξ
T.X. παπαπάξ (corr. ππάξ) Mut. 3. παπάξ S.V. Mut. 2. Bodl. 4. 7. Par.
1. 3. 4. παππάξ A.U. Leid. 5. μὲν δὴ τὸ παπαπάξ Borg. Porsonus sic
legebat: ἀτρέμας πρῶτον πάξ, κᾶτ' ἐπάγει παππάξ, κᾶπειτα παπαπάξ.
Dawesius M. C. p. 173. ἀτρέμας πρῶτον πάξ, κᾶτα παπάξ ἐπάγει, κᾶπειτα

- χῶταν χέζω, κομιδῇ βροντᾶ παπαπαππάξ, ὡσπερ ἐκείναι.
 ΣΩ. σκέψαι τοίνυν ἀπὸ γαστριδίου τυννουτουὶ οἶα πέπορδας
 τὸν δ' ἀέρα τόνδ' ὄντ' ἀπέραντον πῶς οὐκ εἰκὸς μέγα
 βροντᾶν ;
 ΣΤ. ταῦτ' ἄρα καὶ τὸνὸματ' ἀλλήλοιν, βροντῆ καὶ πορδῆ, ὁμοίω.
 ἀλλ' ὁ κεραυνὸς πόθεν αὐ φέρεται λάμπων πυρὶ, τοῦτο
 δίδαξον, 395
 καὶ καταφρύγει βάλλων ἡμᾶς, τοὺς δὲ ζῶντας περιφλύει ;
 τοῦτον γὰρ δὴ φανερώς ὁ Ζεὺς ἴησ' ἐπὶ τοὺς ἐπιόρκους.
 ΣΩ. καὶ πῶς, ὦ μῶρε σὺ καὶ Κρονίων ὄζων καὶ βεκκεσέληνε,
 εἴπερ βάλλει τοὺς ἐπιόρκους, δῆτ' οὐχὶ Σίμων' ἐνέπρησεν

παπαππάξ. Quem secutus est Brunck. Cf. Soph. Phil. 745. παπαῖ | ἀπαπαπαῖ
 παπαπαπαπαπαπαπαῖ. 754. παπαπαπαπαῖ. Similis exclamatio est παπα-
 παπαῖ Thesm. 1191.

391. παπαπαππάξ G.Δ.Φ. Bodl. 4 corr. 8. Bentl. παπαπαπάξ T. Ar. Par. 8.
 παπαπαπάξ Bodl. 6. παπαπαπαπαπάξ Bodl. 1. παπαπαξ S.V. Mut. 2. Bodl. 7.
 παπαπάξ A.Θ.Χ. παπάξ R.

392. τοίνυν γ' Bodl. 6. 8. Mut. 3. soli, ut videtur. τυννουτουὶ Bodl. 7.
 8. et, ut videtur, G. Par. 8. Penultima corripitur, ut in Ran. 139. τυννουτωῖ.
 Vesp. 256. 434. τουτουί. Pac. 388. 1218. τουτωί. 1193. ταυτηί. 1213. του-
 τουί . . . κεινουί. Av. 62. τουτωί. 301. αὐτηί. 1017. αὐταί. Eq. 490. 869.
 τουτωί. Ach. 194. αὐταί.

393. τόνδ' A.G.S.T.Δ.Φ. Bodl. 1. 6. &c. τὸν X. Bodl. 7. μέγα G.S.T.
 V.Δ.Φ. &c. μεγάλη A.R.X. Mut. 3. Par. 1. 4. Bodl. 6. Cant. 1. 2.

394. ΣΤ. praef. Cant. 3. 4 pr. Harl. 2 pr. Par. 3. Bodl. 6. Ar. Reisk.
 Herm. Dind. Bergk. Mein. Kock. Similiter Strepsiadēs 353. ταῦτ' ἄρα ταῦτα
 Κλεώνυμον. ἄρα] ὄν V. Cant. 3. τῶ 'νόματ' A. ὁμοία Par. 3.

395. ΣΤ. praef. Bodl. 1. 8. αὐ plerique omnes libri et Ald. ἄρ' V.
 ἂν D. Borg. Kust. Br. πόθεν ἔρχεται A.

396. τοὺς δὲ ζῶντας] τοὺς δ' εὐδοντας nescio quis. περιφλύει A.G.R.T.
 W.Z.Δ.Φ. Mut. 1. Bodl. 1. 8. Par. 8. 17. 19. 20. περιφλέγει S.V.Y.X. Mut.
 2. 3. Bodl. 6. 7. παραφλέγει Par. 3. 4. Leid. 5. Herod. V. 77. κρεμάμεναι ἐκ
 τειχέων περιπεφλευσμένων (sic) πυρὶ ὑπὸ τοῦ Μήδου. IV. 69. πολλοὶ δὲ
 περικεκαυμένοι ἀποφεύγουσι. Cf. ad Lys. 323. Scribendum περιφλύει, si
 quidem sincera est vulgata in Herodoti loco 1. Tentabam etiam περιφλύζει,
 vel περιφώζει (Pherecr. II. 281. ἰσχάδες πεφωγμένοι. Stratt. II. 789. ἀνδρείως
 φώζειν ὡσπερ μύστακα σαυτῶν). Φλύειν non videtur significare urere.

397. τοῦτο Bodl. 7. δήπου (pro δῆ) Harl. 3. Qu. τοῦτον δήπου.

398. ὦ μῶρε σὺ καὶ Κρονίων ὄζων καὶ λήρου βεκκεσελήνου Porson. ap. Dobr.,
 collato loco e libro de Placitis Philos. καὶ γὰρ Πλάτων ὁ μεγαλόφωνος εἰπὼν, Ὁ
 θεὸς ἔπλασε τὸν κόσμον πρὸς ἑαυτοῦ ὑπόδειγμα, ὅζει λήρου βεκκεσελήνου, κατὰ
 γε τοὺς τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας ποιητᾶς.

399. δῆτ' S.V.Δ. Ar. Bentl. Dind. olim. Kock. Teuf. πῶς A.G.T.Z.Φ.
 Cant. 3. Harl. 1. Bodl. 1. 4. Par. 1. 20 (s. δῆτ'). Mut. 1. Urb. Snid. in κεραυνός.
 Kust. Reis. Herm. Dind. Bergk. Mein. πῶς δῆτ' R.U.W.Y.Θ. (δῆτ' in ras.)

οὐδὲ Κλεώνυμον οὐδὲ Θέωρον· καίτοι σφόδρα γ' εἴσ' ἐπίορκοι· 400
 ἀλλὰ τὸν αὐτοῦ γε νεῶν βάλλει καὶ Σούνιον ἄκρον Ἀθηνέων
 καὶ τὰς δρῦς τὰς μεγάλας; τί μαθῶν; οὐ γὰρ δὴ δρῦς γ' ἐπιορκεῖ.

X.Ψ.Ω. Mut. 2. 3. Bodl. 6. 7. 8. Borg. Par. 8. 17. 19. Ald. Suid. in Σίμων.
 “*δητα* refertur ad *πῶς* versus praecedentis. Nec mirandum *δητα* post minorem interpunctionem legi, quum vel in initio senarii hanc particulam collocare non dubitaverit Sophocles Aj. 986. οὐχ ὅσον τάχος | δῆτ' αὐτὸν ἄξει δέυρο;”
 DIND. Cf. 1196. πῶς οὐ δέχονται δῆτα . . .; Eq. 17. πῶς ἂν οὖν . . . δῆτα &c.
 400. καίτοι] καὶ ποί A. σφόδρα γ' A.R.U.Y.Z.Δ.Φ.X. Bodl. 1. 6. 7. 8. Par. 17. 19. σφόδρ' G.S.T.V. Cant. 3. σφόδρα Cant. 4. γ' (om. σφόδρα) Par. 8. εἰσω X.

401. αὐτοῦ A. γε om. V. Mut. 2. Par. 4. Ἀθηνῶν A.G.Z.Δ.Φ. Bodl. 1. 4. Harl. 1. Par. 1. 20. Urb. Demetr. de Eloc. 150. Bentr. Kust. Br. Dind. olim. Ἀθηναίων R.S.T.V.W.Θ.X.Ψ. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 6. 7. 8. Ar. Par. 8. 17. 19. &c. Ἀθηνέων Pors. Herm. Dind. Bergk. Mein. Kock. Teuf., ut in Hom. Od. γ'. 278. ἀλλ' ὅτε Σούνιον ἱρὸν ἀφικόμειθ' ἄκρον Ἀθηνῶν. “Toties in libris Ἀθηνῶν in Ἀθηναίων, etiam contra manifestas metrorum leges, corruptum reperitur ut non reprehendendus videatur qui Aristophanem Ἀθηνῶν scribere quam Homerum nimia imitari diligentia maluisse credat.”
 DIND. Cf. Fr. 476, 12. Ἀθηνῶν (Ἀθηναίων et hic libri). Quum aperte ad Homeri locum respiciat comicus, et synizesin admittat metrum anapaesticum (ut ἀνθέων in Eubul. Athen. 679 D.), praefendum videtur Ἀθηνέων, quod et ipsum facile in Ἀθηναίων mutari poterat.

402. δρῦς γε τὰς R. et lemma schol. δρῦς γ' τὰς Bodl. 1. δὴ om. A.R.X.Θ. non G.Δ.Φ. Bodl. 6. 7. 8. μαθῶν R.V.W.Z.Θ.Ω. Par. 17. Cant. 2. Bodl. 4. Borg. Reis. Bergk. Teuf. παθῶν A.G.S.T.U.Y.Δ.Θ. corr. Φ. Par. 8. 19. 20. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 1. 6. 7. 8. vulg. Herm. Mein. Kock. Dind. Ubique τί παθῶν pro τί μαθῶν reponi velit Dobraeus Arist. App. (p. 69): “Frustra in significationibus distinguendis laboratur, nisi certioribus exemplis constiterit Graecum esse τί μαθῶν, ut certe est τί πάσχω.” Walshius explicat τί μαθῶν; *what business had he to do it?* τί παθῶν; *how came he to do it?* Redde: *qua de ratione?* Cf. ad 340. δρῦς γ' G.S.V.Φ. Harl. 1. Bodl. 1. Reis. Herm. &c. δρῦς A.R.T.U.W.Y.Z.Δ.Θ.X. Bodl. 6. 7. 8. Par. 17. 19. 20. vulg. V. Pors. ad Phoen. 1366. Recte additur particula. Cf. 342. οὐ γὰρ ἐκεῖναί γ' εἰσι τοιαῦται. Eccl. 157. τί δ' ἔστιν; οὐ γὰρ δὴ πιεῖν γ' (γ' om. A.B.R. &c.) ἤτησά σε. Aesch. Prom. 1064. οὐ γὰρ δὴ που | τοῦτό γε τλητόν. Soph. Phil. 246. πῶς εἶπας; οὐ γὰρ δὴ σύ γ' ἦσθα ναυβάτης. El. 1020. οὐ γὰρ δὴ κενόν γ' ἀφήσομεν. Oed. C. 265. οὐ γὰρ δὴ τό γε . . . Oed. R. 576. οὐ γὰρ δὴ φονεὺς (φονεὺς γ'?) ἀλώσομαι. Ant. 659. Eur. Ion 954. τίς γὰρ νυν ἐξέθηκεν; οὐ γὰρ δὴ σύ γε. Herod. II. 16. οὐ γὰρ δὴ ὁ Νεῖλος γέ ἐστι &c. III. 156. οὐ γὰρ δὴ ἐμέ γε ὤδε λωβησάμενος καταπροῖζεται. Thuc. IV. 87. οὐ γὰρ δὴ εἰκότως γε . . . V. 111. οὐ γὰρ δὴ ἐπὶ γε τὴν . . . αἰσχύνην τρέψεσθε. Plat. Phaed. 117 C. οὐ γὰρ δὴ ἐκεῖνόν γε. Legg. I. 573 C. οὐ γὰρ δὴ τοῦτό γε γινώσκομεν.

ΣΤ. οὐκ οἶδ' ἀτὰρ εὖ σὺ λέγειν φαίνει. τί γὰρ ἐστὶν δῆθ' ὁ
κεραυνός ;

ΣΩ. ὅταν εἰς ταύτας ἄνεμος ξηρὸς μετεωρισθεὶς κατακλεισθῆ,
ἔνδοθεν αὐτὰς ὥσπερ κύστιν φυσαῖ, κάπειθ' ὑπ' ἀνάγκης 405
ρήξας αὐτὰς ἔξω φέρεται σοβαρὸς διὰ τὴν πυκνότητα,
ὑπὸ τοῦ ροίβδου καὶ τῆς ρύμης αὐτὸς ἑαυτὸν κατακάων.

ΣΤ. νῆ Δί ἐγὼ γοῦν ἀτεχνῶς ἔπαθον τουτίποτε Διασιόισιν.
ὥπτων γαστέρα τοῖς συγγενέσιν, κατ' οὐκ ἔσχων ἀμελήσας·

Charm. 161. οὐ γὰρ δὴ ἐμοῦ γε. Apol. p. 20. οὐ γὰρ δὴ ἔγωγε αὐτὴν ἐπίσταμαι.
Phil. 76 C. 92 B. Dem. p. 657. οὐ γὰρ δὴ λόγον γε . . . p. 738. οὐ γὰρ δὴ
ἐρεῖ γε ὡς . . . p. 848. οὐ γὰρ δὴ τοῦτό γ' ἔνεστιν εἰπεῖν. p. 900. οὐ γὰρ δὴ
τοῦτό γ' . . . p. 951. οὐ γὰρ δὴ συκοφαντεῖν γε . . . p. 1199. οὐ γὰρ δῆπου
ἄνευ γε (γε om. r.) . . . p. 1278. οὐ γὰρ δὴ τειχιῶν γ' . . . p. 1328. οὐ γὰρ δὴ
γε προσδοκᾶν (προσδοκᾶν γε recte r.) δεῖ . . . p. 1330. οὐ γὰρ δὴ διὰ τὸν τρόπον
γε . . . p. 1341. οὐ γὰρ δὴ πείσει γ' ὑμᾶς . . . p. 1485. οὐ γὰρ δὴ χρήματά γ'
. . . Aesch. II. 146. οὐ γὰρ δὴ φθονεῖς γε . . . Isae. VI. 65. οὐ γὰρ δὴ τοῦτό
γε ἐρεῖ . . . Xen. An. VII. 6. 41. οὐ γὰρ δὴ οὐδὸς γε, ἔφη, Θράξ ἐστιν. Cyr.
V. 1. 22. οὐ γὰρ δὴ αὐτὸς γε ἄπειμι. Mem. III. 10. 10. οὐ γὰρ δὴ ἴσους γε
πάντας . . . III. 11. 1. οὐ γὰρ δὴ ἀκούσασί γε . . . III. 11. 7. οὐ γὰρ δὴ
οὕτως γε . . . Isocr. p. 59 C. οὐ γὰρ δὴ τοῦτό γε θέμις εἰπεῖν. p. 215. οὐ γὰρ
δὴ μάρτυρά γε πιστότερον &c. p. 315. οὐ γὰρ δὴ τῷ γε κοσμίως ζῆν &c. p. 369.
οὐ γὰρ δὴ τοῦτό γ' ἂν εἰπεῖν ἔχοι. Arist. Rep. II. 5. οὐ γὰρ δὴ οἷ γε τεχνίται.
Dion. Hal. de c. v. XVIII. 1. οὐ γὰρ δὴ τηνάλλως γέ μοι προῦκειτο &c. Lucian.
I. 745. οὐ γὰρ δὴ σέ γε εἰκὸς &c. ἐφορκεῖ R. ἐπίορκοι G. Mut. 1.

403. αὐτὰρ Y. unus. εὖ σὺ G.Z Φ. Mut. 1. 2. Bodl. 1. Harl. 1. Kust.
Br. tacite. εὖ A.R.S.T.U.V.W.Y.Δ.Θ.X.Ψ. Mut. 3. Med. 4. Par. 8. 19. Cant.
1. 2. 3. 4. Harl. 2. 3. Bodl. 6. 7. 8. Ar. Ald. εὖ τι Bodl. 4. εὖ σὺ vel potius
εὖ γε Bendl. εὖ γε Porson. ap. Dobr. Recte fortasse : cf. ad Pl. 1111. Excidit
γε ante λέγειν 433. Contra facile excidere poterat σὺ post εὖ. τί γὰρ]
τί δ' ἄρ' Seager. Male. Cf. ad 191. ἐστὶ A.

404. ἐς G. Bodl. 6. εἰς Bodl. 1. 7. 8. vulg. ταύτας A.C.D.E.R.S.T.V.
Bodl. 6. &c. αὐτὰς X. Bodl. 1. 7. 8. Harl. 1. κατακλεισθῆ vulg. Herm. Ko.
Teuf. κατακλησθῆ Cant. 2. 4 corr. κατακλησθῆ Mein. Dind. Cf. ad Eq. 1316.

405. ἔνδον Bodl. 4. ἔνδον θ' Bodl. 6. φυσαῖ Bodl. 8. Par. 19. 20.

406. φέρεται σοβαρός] σοβαρῶς χωρεῖ Schol. Ven. ad Pac. 82.

407. κατακάων A.R.V. Bodl. 1. 6. 7. 8. vulg. Ko. Teuf. κατακάων Mein.
Dind.

408. νῆ τὸν Δί ἔγωγ' ἀτεχνῶς Cobet. Mein. ἐγὼ γοῦν G.R.Φ. ἔγωγ' οὖν
A. Bodl. 1. 6. 8. ἔγωγ' S.V. Praestat forsān ἔγωγ' (ἐγὼ γ') οὖν. τουτί
ποτε] ποτε τουτί Mut. 2. Bodl. 7. Leid. 5. τουτί Par. 2.

409. ὀπτῶν unus R. Kock. συγγενέσιν Bodl. 7. Leid. 5. Harl. 2.
συγγενέσι A. ἔσχων G.T.U.W.Z.Δ.Θ.Φ.Ψ.Ω. Bodl. 1. 6. 7. 8. Par. 8. 20.
ἔσχων A.R.S.V.X. Mut. 1. Par. 19. Med. 4. Suid. I. 257. καὶ σχᾶν τὸ σχίζειν.
Apud Hippocratē leguntur σχᾶται (pass.), ἀποσχᾶν, κατασχᾶν. V. Lob. Phryn.
p. 219. Usitatio forma est σχάζειν. Xen. Hell. V. 4. 58. σχάζει τὴν παρὰ τῷ
σφυρῷ φλέβα αὐτοῦ. Qu. ἔσχασ' (aor. ut mox προσετίλησεν et κατέκαυσεν), vel

ἡ δ' ἄρ' ἐφυσᾶτ', εἴτ' ἐξαίφνης διαλακίσασα πρὸς ἄμφω 410
τὼ φθαλμῷ μου προσετίλησεν καὶ κατέκαυσεν τὸ πρόσωπον.

ΧΟ. ὦ τῆς μεγάλης ἐπιθυμίας σοφίας ἄνθρωπε παρ' ἡμῶν,
ὡς εὐδαίμων ἐν Ἀθηναίοις καὶ τοῖς Ἑλλησι γενήσῃ,
εἰ μνήμων εἶ καὶ φροντιστῆς, καὶ τὸ ταλαίπωρον ἔνεστιν
ἐν τῇ ψυχῇ, καὶ μὴ κάμνεις μῆθ' ἔστως μήτε βαδίζων, 415
μηδὲ ῥιγῶν ἄχθει λίαν, μηδ' ἀριστᾶν ἐπιθυμεῖς,

κοῦκ ἐσχασάμην (107) ἀμελήσας, vel κοῦχι σχάζω ἕαμελήσας (Herod. I. 97. &c.),
vel καὶ σχάσαι αὐτὴν ἀμελήσας. Sed imperfectum usurpatur 524. 582. 584.

410. ἡ δ' ἀνεφυσᾶτ' E. ἡ δ' ἀνεφυσᾶτ' Br. Herm. Male. Cf. 406.
ἐφυσᾶτ' A.G.R.V. &c. ἐφυσᾶτ' Bodl. 1. 6. 7. 8. Borg. Par. 20. Med. 4.
διαλακίσασα A.G.R.V. Med. 4. &c. διαλακίσασα S.X. Bodl. 1. Par. 4. Med. 4
corr. Syllaba tertia non metri necessitate producitur, ut Dindorfio videtur,
sed natura longa est. Theocr. II. 24. ὡς αὐτὰ λακεῖ μέγα καπυρίσασα.
Henioch. (Mein. III. 562.) προσλεακέναί. Act. Ap. I. 18. πρηνῆς γενόμενος
ἐλάκησε μέσος. Cf. v. κομπολακεῖν (ᾶ) Ran. 961. κομπολάκυθος (ᾶ) Ach. 589.
Obstare videtur Pac. 382. μὴ νυν λακῆσης (λάκης τι vel λάκης, μῆ?), λίσσομαι
σ', Ἑρμείδιον. V. Elmsl. ad Med. 147. αὐτῶ] Imo ἄμφω. Contra infra v.
886. ἀμφοῖν pro αὐτοῖν exhibent aliquot codices.

411. τὼ φθ. A. μου om. X. μου τὸ πρόσωπον Bodl. 7. Leid. 5.

412—419. "Libri aliquot Socrati tribuunt perverse." DIND.

412. ἐπιθυμίας σοφίας A.C.D.E.F.R.V. Bodl. 1. 7. Harl. 1. Cant. 3. Mut.
1. 2. Ar. σοφίας ἐπιθυμίας G. Mut. 3. Bodl. 4. 6. 8. Par. 8. ἄνθρωπε
A.G.T.U.W.Y.Z.Δ.X. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 6. 7. 8. Diog. L. II. 27. ὠνθρῶπε R.
ὦ ἄνθρωπε S. Bodl. 1. ὠνθρῶπε V.Φ. Par. 1. Cf. Pl. 627. ὦ . . . ἄνδρες.
παρ' ἡμῖν V. δικαίως Diog.

413. ἐν Ἀθηναίοισι A. παρ' Ἀθηναίοις Diog. Ἑλλησι] ἄλλοισι Diog.
γενήσῃ] διαζῆς Diog. διάξεις Cobet. Mein.

414. εἰ μνήμων εἶ] εἰ γὰρ μνήμων Diog. Mein. ἔνεστι R.

415. ψυχῇ] γνώμη Par. 1. 2. Diog. Eadem varietas Eq. 482. Cf. Plat. Legg.
I. p. 633 B. κρυπτεία . . . θανασιῶς πολύπονος πρὸς τὰς καρτερήσεις, χειμῶνων
τε ἀννοποδισίαι καὶ ἀστρωσίαι. De Pythagora Iambl. in Vita XVI. 69.
ἀουίαν καὶ ὀλιγοσιτίαν καὶ ὀλιγοῦπνίαν κατέδειξεν τοῖς ἐταίροις. Inter Pytha-
gorae praecepta haec fuerunt, κρατεῖν δ' εἰθίξειο τῶνδε, | γαστρὸς μὲν πρῶτιστα
καὶ ἔπνον λαγνείης τε | καὶ θυμοῦ (Aurea Carm. IX.). Alexis Athen. 161 D. ἔδει
δ' ὑπομείναι μικροσιτίαν, ῥύπον, | ῥίγος, σιωπῆν, στυγνότητ', ἀλουσίαν. Ubi
de Pythagoristis agitur. καὶ μῆ] κοῦκ ἔτι Par. 1. 2. Diog. κοῦτε τι
Mein. κάμνεις A.G.T.V.Z.Δ.Φ. Cant. 4. Bodl. 1. κάμνης (κάμνης) R.S.U
corr. Y.X. Par. 1. 2. Bodl. 6 pr. 7. μῆθ' . . . μῆτε] οὐθ' . . . οὔτε Diog.
Mein.

416. μήτε . . . μῆτ' vulg. οὔτε . . . οὔτ' Diog. Mein. Lege μηδὲ . . . μηδ'.
μήτε ῥιγῶν R.V. Par. 17. Bodl. 4. Med. 4. Elb. Mut. 1. 3. Cant. 3. Dawes. μήτε
γὰρ ῥιγῶν Par. 8. Ar. Cant. 1. 2. 4. Harl. 3. Bodl. 8. Ald. Bentl. μῆτ' οὖν
ῥιγῶν A.G. Par. 1. 3. Leid. 5. Mut. 2. Borg. Harl. 1. 2. Bodl. 1. 6. 7. Suid. in
τρίβων. μῆτ' αὖ ῥιγῶν Diog. μῆτ' ἀριστᾶν C.E.G.V. Leid. 5. Cant. 4. Bodl.

οἴνου τ' ἀπέχει καὶ συμποσίων καὶ τῶν ἄλλων ἀνοήτων,
καὶ βέλτιστον τοῦτο νομίζεις, ὅπερ εἰκὸς δεξιὸν ἄνδρα,
νικᾶν πράττων καὶ βουλευῶν καὶ τῇ γλώττῃ πολε-
μίζων.

ΣΤ. ἀλλ' ἐνεκέν γε ψυχῆς στερρᾶς δυσκολοκοίτου τε μερίμνης
καὶ φειδωλοῦ καὶ τρυσιβίου γαστρὸς καὶ θυμβρεπι-
δείπνου, 421
ἀμέλει, θαρρῶν εἵνεκα τούτων ἐπιχαλκεύει παρέχοιμ'
ἄν.

7. Elb. Par. 17. Suid. Dawes. Bentl. μήτε ἀριστᾶν A.D.R. Bodl. 1. 4. 6. Ar.
Par. 1. 3. Harl. 1. 2. Cant. 1. 2. Med. 4. μήτε γ' ἀριστᾶν Borg. Bodl. 8. Ald.
οὐτ' ἀριστῶν Diog. Mein. μήτ' ἀπορίστων conj. Reisk. ἐπιθυμῆς U.
corr. X.

417. καὶ γυμνασίων vulg. καὶ ἀδηφαγίας Diog. (Quam lectionem probare
videtur Mitchell. Socratem enim gymnasiorum usum discipulis suis dis-
suadere solitum esse nusquam apparere; imo potius probare.) καὶ ἀδηφαγίας
vel καὶ συμποσίων Herw. Ex. Crit. p. ix. Vere, ut videtur. Aliena hic est
mentio γυμνασίων.

418. βέλτιον Bodl. 4 pr.

419. πολεμίζειν Par. 2.

420. ἐνεκέν γε A.G.S.T.V. &c. ἔνεκεν (om. γε) R. οὐνεκά γε Elmsl. in
Ed. Rev. 1811. Cobet. Mein. εἵνεκά γε malit Bergk. ἔνεκεν vulgaris etiam
sermonis est, et legitur in inscriptione Thebana ap. Clarke Travels VII. 64.
σωφροσύνης ἔνεκεν. Legitur praeterea ἔνεκεν apud nostrum Eccl. 659. Pl.
989. si quidem sanae lectiones sunt. Praestat forsan ἀλλὰ ψυχῆς γ' ἔνεκεν
στερρᾶς. Plerumque enim post nomen suum ponitur ἔνεκα, ἔνεκεν, εἵνεκα.
Sic Plat. Phaed. 85 B. ἀλλὰ τούτου γε ἔνεκα λέγειν τε χρὴ &c. Theaet. p. 61.
προθυμίας μὲν ἔνεκεν. Charm. 158 E. ὥστε τούτου γε ἔνεκα . . . σκόπει.
Polit. 277 E. λέγε μηδὲν ἐμοῦ γε ἔνεκα ἀποκνῶν. Phaed. 106 D. ἀλλ' οὐδὲν δεῖ
. . . τούτου γε ἔνεκα. Cony. 185 B. ἀρετῆς γ' ἔνεκα. Pind. Ol. I. 160. ἀέθλων
γ' ἔνεκεν. Eur. Med. 1082. σοφίας ἔνεκεν (in dim. anap.). 1111. παίδων
ἔνεκεν (id.). Sed cf. Eccl. 367. ὡς οὗτος ἀνὴρ ἔνεκά γε στεναγμάτων | οἶδεν &c.
Vesp. 886. Pl. 989. Eur. Or. 84. νεκρὸς γὰρ οὗτος ἔνεκά γε σμικρᾶς πνοῆς.
Plat. Pol. I. p. 375. ἀλλ' ἔνεκά γε ἀργυρίου, ὃ Θρασύμαχε, λέγε. 329 B. κἂν
ἐγὼ τὰ αὐτὰ ταῦτα ἐπεπόνθη ἔνεκά γε γήρωσ. VIII. p. 193. ἔνεκά γε φιλονεικίας.
Dem. Ol. III. 6. πάσαι γὰρ ἂν ἔνεκά γε ψηφισμάτων ἐδεδώκει δίκην. Herod.
III. 122. εἵνεκέν γε χρημάτων ἄρξεις ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος. ψυχῆς στερρᾶς]
Eur. Hec. 296. οὐκ ἔστιν οὕτω στερρὸς ἀνθρώπων φύσις.

421. τρυσιβίου] *Vitam consumentis*. Cf. v. τρυσάνωρ Soph. Phil. 209.
θυμβρεπιδείπνου A.R.V.Δ.X. Bodl. 8. &c. θρυμβεπιδείπνου G.T.Φ.
Par. 1. 2. Leid. 5. Par. 19. Mut. 2. 3. Elb. Mon. Bodl. 1. 6. 7.

422. ἀμέλει θαρρῶν, . . . vulg. Herm. Dind. Teuf. ἀμέλει, θαρρῶν . . . Reis.
Bergk. Κο. εἵνεκα G.S.V.Z.Φ. Urb. Harl. 1. Bodl. 1. Mut. 1. Ald. Bergk.
ἔνεκα A.R.T.U.Y.Δ pr. ©.Ψ.Ω. Bodl. 4. 6. 7. 8. Cant. 1. 2. 3. 4. Harl. 2. 3.
Mut. 3. Par. 20. οὐνεκα C.X. Mut. 2. Par. 19. Br. vulg. ἔνεκεν Δ corr. Par. 8.
οὐνεκα vel ἔνεκεν Bentl. τούτων] τούτου γ' S. τούτων μ' Fr. Thiersch.
p. 670. Male. Qu. ἀμέλει, τούτων γ' εἵνεκα (ἔνεκεν) θαρρῶν . . . Cf. 436.

ΣΩ. ἄλλο τι δῆτ' οὐ νομοίεις ἤδη θεὸν οὐδὲν πλὴν ἅπερ ἡμεῖς,

423. ἄλλο τι V. Mut. 1. 2. 3. (?) ἄλλό τι S. ἄλλο τί Ald. ἀλλ' ὅτι A.G.R.T.U.Y.Z.Δ.Θ.Φ.X.Ψ.Ω. Cant. 1. 2. 3. 4. Harl. 2. 3. Bodl. 1. 4. 6. 7. 8. Ar. Par. 1. 8. 17. 19. 20. Med. 4. Br. ἀλλ' ἔτι Dawes. p. 416. δῆτ' οὐ νομοίεις F.Y.Z.X.Ψ corr. Par. 8. 17. Bodl. 4. 6. 7. Mut. 1. 3. Harl. 1 corr. 2. 3. Cant. 1. 3. 4. Dawes. Reisk. Reisig. Herm. Kock. Teuf. δῆτ' οὖν νομοίεις G.S.U.V.Δ.Θ.Φ.X.Ψ. Cant. 2. Ar. Mut. 2. Bodl. 1. 8. Par. 4. Med. 4. Ald. Bentr. Br. Dind. Mein. δῆτ' οὖν οὐ νομοίεις Par. 20. δῆεις (om. οὖν νομοίεις) R. οὖν νομοίεις (om. δῆτ') Par. 19. ἄλλο τι δῆτ' οὖν νομοίεις Bergk. ἄλλο τι οὖν ἢ νομοίεις Halbertsma. ἀλλὰ τί δῆτ'; οὐ νομοίεις Elmsl. n. ms. "Recte οὖν pro οὐ, nam negatio est in οὐδέν." BENTL. ἤδη A.G.R.U.Y.Z.Δ.Θ.Φ.X.Ψ.Ω. Mut. 1. 3. Bodl. 1. 4. 6. 8. Cant. 1. 2. 4. Par. 1. 4. 17. 19. Harl. 3. Ar. Med. 4. Mon. Ald. Br. εἶναι F.S.T.V. Mut. 2. Bodl. 7. Par. 8. 20. Cant. 3. Harl. 2. Ex interpretatione inductum, ut videtur. οὐδένα πλὴν plerique libri et vulg. οὐδέν' ἢ (unus, opinor) Med. 4. οὐδὲν Bentr. Dawes. Reisk. Dind. Mein. Kock. Ern. "Constructio est οὐδέν τι ἄλλο οὐ νομοίεις θεόν." REISK. "Scribendum οὐδέν cum Benteleio. Necessario hic ἄλλο οὐδὲν dici debuit, alienissimumque est quum omnino ab Aristophane tum praesertim ab hoc loco Platonice illud ἄλλο τι pro ἄλλο τι ἢ dictum." DIND. Fallitur Dindorfius. Soloeicum, ni fallor, est ἄλλο τι οὐ νομοίεις οὐδὲν θεόν. Adde quod nusquam consociantur δῆτ' οὖν (οὖν δῆτα legitur 791. Eq. 875). Plena constructio est ἄλλο τι (ποιήσεις ἢ, vel ἔσται ἢ) νομοίεις οὐδὲν θεόν &c. Similiter fere dicunt Galli, *n'est ce pas que...?* Et sic locum explicant Reisig. Herm. Kock. Teuf. &c. Est autem haec formula interrogandi Socrati et Platoni quam maxime frequentata, quam de industria Comicus philosopho hic tribuere videtur, ad consuetudinem ejus respiciens. In ea plerumque additur ἢ, nonnunquam omittitur. V. Stallb. ad Euthyphr. 19. p. 104. Matth. §. 487, 9. Cf. Plat. Phaed. p. 70 A. φέρε δὴ, ἢ δ' ὅς, ἄλλο τι ἐν ἡμῶν αὐτῶν ἢ τὸ μὲν σῶμά ἐστι, τὸ δὲ ψυχὴ; 70 C. ἄλλο τι ἢ εἶεν ἂν ἡμῶν αἰ ψυχαὶ ἐκέ; Apol. 24 C. ἄλλο τι περὶ πολλοῦ ποιεῖ...; Gorg. 470 B. ἄλλο τι ἢ ὁμολογοῦμεν; p. 481. ἄλλο τι ἢ ἡμῶν ὁ βίος ἀνατετραμμένος ἂν εἴη; p. 503. ἄλλο τι ἢ οὐκ εἰκὴ ἐρεῖ; 495 C. ἄλλο τι οὖν... δύο ταῦτα ἔλεγες; Parm. 137. εἰ ἐν ἔστιν ἄλλο τι οὐκ ἂν εἴη πολλὰ τὸ ἐν; 143. ἄλλο τι ἔτερον μὲν ἀνάγκη τὴν οὐσίαν αὐτοῦ εἶναι, ἔτερον δὲ αὐτό; Crat. 401. ἄλλο τι οὖν ἀφ' Ἐστίας ἀρχώμεθα κατὰ τὸν νόμον; Menon. p. 82 C. ἄλλο τι ἅπαξ ἂν ἦν δυοῖν ποδοῖν τὸ χωρίον; p. 84 D. ἄλλο τι οὖν γένοιτ' ἂν τέτταρα ἴσα χωρία τάδε; 97. ἄλλο τι ὀρθῶς ἂν καὶ εὖ ἡγοῖτο; Theaet. 203. ἄλλο τι ὁ γινώσκων αὐτὴν τὰ ἀμφότερα γινώσκει; 159 C. ἄλλο τι... ὡς ἐτέρω μοι χρήσεται...; 165 E. ἄλλο τι πειρώμεθα λέγειν; Hipparch. 226. ἄλλο τι οὖν οἱ γε φιλοκερδεῖς φιλοῦσι τὸ κέρδος; Alc. I. 116 D. τῷ διαλέγει σύ νυν; ἄλλο τι ἢ ἐμοί; Min. 317. ἄλλο τι οὖν οἱ γε ἐπιστάμενοι οὐκ ἄλλοτε ἄλλα συγγράψουσι περὶ τῶν αὐτῶν; Hipp. maj. 287. ἄλλο τι οὖν... ὁ τοῦτο ἐρωτῶν δέεται &c. 296. ἄλλο τι οὗτοι... οὐκ ἂν ποτε ἐποίουν; Herod. I. 109. ἄλλο τι ἢ λείπεται τὸ ἐνθεῦτεν ἐμοὶ κινδύνων ὁ μέγιστος; II. 14. ἄλλο τι ἢ οἱ ταύτη οἰκέοντες Αἰγυπτίων πεινήσουσι; Xen. Cyr. III. 2. 18. ἄλλο τι οὖν, ἔφη, ἢ... πένητες νομίζετ' εἶναι; Anab. IV. 7. 5. ἄλλο τι ἢ οὐδὲν κωλύει παριέναι; Andoc. I. 114. ἄλλο τι ἢ αὐτὸς μὲν αὐτὸν ἀπάλλουσι; Quod ad locutionem νομίζεω θεόν, ἡγείσθαι, &c., cf. Plat. Apol. p. 24 B. Σωκράτη

- τὸ Χάος τουτὶ καὶ τὰς Νεφέλας καὶ τὴν γλῶτταν, τρία ταυτί;
 ΣΤ. οὐδ' ἂν διαλεχθεῖην γ' ἀτεχνῶς τοῖς ἄλλοις οὐδ' ἂν
 ἀπαντῶν, 425
 οὐδ' ἂν θύσαιμ', οὐδ' ἂν σπείσαιμ', οὐδ' ἐπιθειῖην λιβανωτῶν.
 ΧΟ. λέγε νυν ἡμῖν ὅ τι σοι δρῶμεν θαρρῶν, ὡς οὐκ ἀτυχήσεις,
 ἡμᾶς τιμῶν καὶ θαυμάζων καὶ ζητῶν δεξιὸς εἶναι.
 ΣΤ. ὦ δέσποιναι, δέομαι τοίνυν ὑμῶν τουτὶ πάννυ μικρὸν,
 τῶν Ἑλλήνων εἶναι με λέγειν ἑκατὸν σταδίοισιν ἄριστον. 430
 ΧΟ. ἀλλ' ἔσται σοι τοῦτο παρ' ἡμῶν ὥστε τὸ λοιπὸν γ' ἀπὸ τουτὶ
 ἐν τῷ δήμῳ γνώμας οὐδεὶς νικήσει πλείονας ἢ σύ.
 ΣΤ. μὴ μοί γε λέγειν γνώμας μεγάλας· οὐ γὰρ τούτων ἐπιθυμῶ,

φῆσιν ἀδικεῖν τοὺς τε νέους διαφθείροντα καὶ θεοὺς οὓς ἡ πόλις νομίζει οὐ νομίζοντα, ἕτερα δὲ δαιμόνια καινά. Xen. Mem. I. 1. ἀδικεῖ Σωκράτης, οὓς μὲν ἡ πόλις νομίζει θεοὺς οὐ νομίζων &c. Dinarch. I. 97. ἀπαγορεύων μηδένα ἄλλον νομίζειν θεὸν ἢ τοὺς παραδεδομένους. Lysias XII. 10. οὔτε θεοὺς οὔτ' ἀνθρώπους νομίζει. Eur. Fr. Inc. 1. ὄρας τὸν ἕψου τόνδ' ἄπειρον αἰθέρα | καὶ γῆν περίξ ἔχουθ' ἕγραῖς ἐν ἀγκάλαις. | τοῦτον νόμιζε Ζῆνα, τόνδ' ἡγοῦ θεόν. Ceterum οὐδὲν, non οὐδένα, scripsisse nostrum ostendere videtur quod sequitur πλὴν ἄπερ ἡμεῖς (non οὐσπερ).

424. τουτὶ τὸ χάος Harl. 3.

425. οὐκ ἂν Suid. in ἀτεχνῶς. Bentl. Cf. Pl. 1082. γ' add. R.S.T.V.X. Harl. 2. Mut. 2. Bodl. 4. 7. Par. 2. 3. 20. in ras. Reisig. Herm. Dind. Ko. om. A.G.U.Y.Z.Δ.Θ.Φ.Ψ. Mut. 1. 3. Med. 4. Bodl. 1. 6. 8. Par. 8. 17. 19. Suid. ἀτεχνῶς om. A. Par. 1.

426. οὐδ' ἂν σπείσαιμ' οὐδ' ἂν θύσαιμ' Bodl. 7. οὐδ' ἂν σπείσαιμ'] οὐδὲ σπείσαιμ' Cobet. Recte, ni fallor. οὐδ' ἂν ἐπιθειῖην A.Θ.X. Cant. 3. ἐπιθύειν G. Bodl. 6. Par. 19.

427. νῦν A.

429. δέομαι τοίνυν ὑμῶν ὦ δέσποιναι Mut. 2. Harl. 2. Bodl. 7. Leid. 5. Par. 4. τοίνυν γ' Bodl. 6. 8. Mut. 3. γ om. A.C.D.E.G.R.V. Cant. 3. Bodl. 1. 7. Par. 1. 4. Leid. 5. &c.

431. τολοιπὸν A. γ' om. A.S.T.V.X. Mut. 2. Bodl. 1. 7. Par. 1. add. G.R.Δ.Φ. Bodl. 6. 8. τοῦδε G.Φ. Bodl. 1. Harl. 1. τουτὶ A.Δ.X. Bodl. 6. 7. 8. Par. 8. 19. 20. &c.

432. γνώμας A.G.Δ.Φ.X. Cant. 1. 2. 3. 4. Har. 2. 3. Ar. Urb. Bodl. 1. Suid. in γνώμη. Bentl. γνώμας μεγάλας Bodl. 8. Mut. 1. Ald. γνώμας μεγάλας νικήσει πλείονας οὐδεὶς (ut glossa sit ἢ σὺ) Porson. ap. Dobr. γνώμας μεγάλας νικήσει σοῦ πλέον οὐδεὶς Kock. γνώμας μεγάλας οὐδεὶς λέξει πλέον ἢ σὺ Köchly. Μεγάλας ex proximo versu forsan invectum. πλείονας] πλέον R. unus, ut videtur.

433. γε add. A.R.Δ.Φ. Bodl. 1. Harl. 1. Par. 8. om. G.V.Θ.X.Ψ.Ω. Mut. 1. 2. 3. Par. 19. 20. Bodl. 6. 7. 8. Cant. 1. 2. 3. 4. Harl. 2. 3. Leid. 5. Ar.

μὴ μοί γε . . .] μὴ μοί γε . . . Pors. Frustra. Cf. 84. μὴ μοί γε τοῦτον μηδαμῶς τὸν ἵππιον. Vesp. 1179. μὴ μοί γε μύθους. Ach. 300. μὴ μοι πρόφασιν. Et ad Eq. 19. λέγειν] λέγε Cant. 4. Fortasse recte. γνώμας μεγάλας A.G.R.V. Bodl. 1. 6. 8. &c. μεγάλας γνώμας Harl. 2. Bodl. 7. Mut. 2.

ἀλλ' ὅσ' ἑμαυτῷ στρεψοδικῆσαι καὶ τοὺς χρήστας διολισθεῖν.

ΧΟ. τεύξει τοίνυν ὦν ἰμείρεις· οὐ γὰρ μεγάλων ἐπιθυμεῖς. 435

ἀλλὰ σεαυτὸν παράδος θαρρῶν τοῖς ἡμετέροις προπόλοισι.

ΣΤ. δράσω τοῦθ' ἡμῖν πιστεύσας· ἡ γὰρ ἀνάγκη με πιέζει
διὰ τοὺς ἵππους τοὺς κοππατίας καὶ τὸν γάμον, ὅς μ' ἐπέτριψε.

νῦν οὖν * * *

χρήσθων ἀτεχνῶς ὅ τι βούλονται·

τουτὶ τοῦμὸν σῶμ' αὐτοῖσιν

440

παρέχω τύπτειν, πεινῆν, διψῆν,

αἰχμεῖν, ῥιγῶν, ἀσκὸν δείρειν,

435. τοίνυν γ' G. Par. 8. Bodl. 6. 8. Mut. 3. γ' om. A.R. Bodl. 7. Cant. 3. Harl. 2. Par. 3. 19. &c. ἰμείρη Cant. 1. 3.

436. παράδος θαρρῶν A.Y.Δ.Θ.X.Ψ.Ω. Bodl. 6. 7. 8. Par. 8. 19. 20. Mut. 2. 3. θαρρῶν παράδος G.R.S.T.U.V.Z.Φ. Mut. 1. Harl. 1. Bodl. 1. Suid. in πρόπολος. Bergk. πρόπολοισι A.G.R.V.Δ.Φ. Mut. 1. 3. Bodl. 8. Cant. 2. Par. 8

corr. προσπόλοισι S.T.U.Y.Z.X. Bodl. 1. 4. 6. 7. Leid. 5. προσπόλος Mut. 2.

437. τοῦθ' A.G.Δ.Φ.X. Bodl. 1. 6. 7. 8. Mut. 1. 2. 3. Par. 8. v. l. 19. ταῦθ' R.V. Par. 8. 20. Herm. Bergk. Ko. Teuf. Dind. Quod fortasse praefereendum. Lys. 1030. ἀλλὰ δράσω ταῦτα. Cf. etiam locutionem, ταῦτα δὴ (sc. δράσω).

438. ἐπέτριψεν A.G. Bodl. 8. ἐπέτριψε Bodl. 6. 7. Bekk.

439. νῦν οὖν χρήσθων ἀτεχνῶς libri. νῦν οὖν χρήσθων Br. Dind. νῦν οὖν ἀτεχνῶς Cobet. Kock. Mein. νῦν οὖν . . . | χρήσθων ἀτεχνῶς Herm. Bergk. νῦν οὖν οὗτοι χρήσθων ἀτεχνῶς | ὅ τι βούλονται Reisig. C. p. 239. νῦν οὖν [οὗτοι χρηστῶν ἔνεκεν] | χρήσθων ἀτεχνῶς ὅ τι βούλονται Fritsch. ad Th. 252. Dindorfius ἀτεχνῶς e v. 453 illatum suspicatur. Legendum forsitan νῦν μοι χρήσθων ὅ τι βούλονται (vix enim omitti potest pronomen), vel potius νῦν οὖν τοῦμὸν σῶμ' αὐτοῖσιν | παρέχω τύπτειν (ut interpolatio sit χρήσθων . . . βούλονται). Cf. 453. δρώντων ἀτεχνῶς ὅ τι χηρίζουσιν. Vesp. 722. καὶ νῦν ἀτεχνῶς ἐθέλω παρέχειν | ὅ τι βούλει σοι. Thesm. 212. ἐμοὶ δ' ὅ τι βούλει χρῶ λαβών. Pac. 206. ἡμᾶς παραδόντες, δρᾶν ἀτεχνῶς ὅ τι βούλεται. Herod. I. 210. ἐγὼ σοι παραδίδωμι χρῆσθαι αὐτῷ τοῦτο ὅ τι σὺ βούλει. Thuc. IV. 69. τοῖς δὲ Λακεδαιμονίοις . . . χρῆσθαι Ἀθηναίους ὅ τι ἂν βούλωνται. Dem. p. 374. ἐμοὶ μὲν χηρῆσασθε ὅ τι βούλεσθε. Hyperid. pro Eux. c. 33. χηρῆσάσθωσαν αὐτῷ οἱ δικασταὶ ὅ τι βούλωνται. Xen. An. IV. 8. 11. τοῖς περὶ τοῖς χηρῆσονται ὅ τι ἂν βούλωνται. Mem. IV. 3. 10. χηρῆσθαι αὐτοῖς ὅ τι ἂν βούλωνται. Lucian. Men. 4. ἔδοξέ μοι ἐλθόντα . . . δεθῆναι αὐτῶν χηρῆσθαί μοι ὅ τι βούλονται. βούλονται A.G.R.T.V.Z.Δ.Φ.X. Bodl. 1. 7. 8. &c. βούλουτο Y.Ω. Bodl.

6. Mut. 3.

440. τό γ' ἑμὸν vulg. τοῦμὸν Cobet. Kock. Mein. Idem ipse jamdudum conieceram: aliena enim hinc est particula γε. αὐτοῖσι Δ.

441. παρέχων R.

442. ῥιγοῦν libri et vulg. ῥιγῶν Heindorf. ad Plat. Euthyd. p. 346. Dind. &c. Cf. ad Ach. 1146. ὡς ἀσκὸν X. δείρειν Par. 20 corr. Scal.

εἵπερ τὰ χρέα διαφευξοῦμαι
 τοῖς τ' ἀνθρώποις εἶναι δόξω
 θρασὺς, εὐγλωττος, τολμηρὸς, ἴτης, 445
 βδελυρὸς, ψευδῶν συγκολλητῆς,
 εὐρησιεπῆς, περίτριμμα δικῶν,
 κύρβις, κρόταλον, κίναδος, τρύμη,
 μάσθλης, εἴρων, γλοιὸς, ἀλαζῶν,
 κέντρων, μιαρὸς, στρόφισ, ἀργαλέος, 450
 ματιολοιχός.
 ταῦτ' εἶ με καλοῦσ' ἀπαντῶντες,

Dind. Kock. Mein. Bergk. δαίρειν A.G.T corr. Δ.Φ. Ar. Par. 1. 4. 8. Mut. 1. 2. 3. Dind. Ox. δέρειν R.S.U.V.Y.Z.X.Ψ.Ω. Bodl. 1. 6. 7. 8. Par. 17. 19. δέρρειν E. δέρρει Bodl. 4. τε δέρειν Bendl. Cf. ad Av. 365. δείρει (sic libri opt.). Vesp. 1286. ἀπεδειρομένη (sic libri). Eq. 369. δερῶ. Perfectum δέδαρμαι fit ab δείρω, ut κέκαρμαι a κείρω, πέπαρμαι ab πείρω. Altera forma δέρειν legitur Vesp. 485. Lys. 158. Ran. 619. Formam δαίρειν tuetur Butt. Irreg. Verbs p. 62. Post δείρειν plenam distinctionem ponit Ernesti, ut in edd. vett. Recte fortasse. Sed cf. 1035.

444. τοῖς τ' ἀνθρώποις A.G.R.S.V.Θ.Φ.X.Ψ. Bodl. 1. 6. 7. Bergk. Par. 1. 8. 17. 19. 20. Cant. 1. 2. 3. 4. Harl. 2. 3. Herm. τοῖς δ' ἀνθρώποις Ω. τοῖς ἀνθρώποις τ' Bodl. 8. vulg. Dind. τοῖς ἀνθρώποις T.Δ. Par. 4. Leid. 5.

447. εὐρησιεπῆς A.G.R.U.V.Y.Δ.Φ. Urb. Bodl. 1. 6. Par. 1. 2. 17. 19. Bendl. Br. εὐρσειεπῆς S.T.Z.Θ.X.Ψ. Mut. 1. 2. Bodl. 1 corr. 4. 7. 8. Harl. 1. Par. 8. 19. Pind. Ol. IX. 80. εἶην εὐρησιεπῆς (bono sensu). "Diog. L. II. 113. τοσοῦτον δ' εὐρεσιλογίᾳ (εὐρεσιλ. ?) καὶ σοφιστείᾳ προῆγε τοὺς ἄλλους, ὥστε . . . IV. 37. εὐρεσιλογώτατος. II. 134. εὐρησιλόγει." MITCH. Εὐρησιλογεῖν legitur ap. Athen. V. 193 D.

448. κύρβεις Par. 1. 3. κύρβης A.

450. κέντρων, μιαρὸς, | στρόφισ . . . ματτ. (sic) G. Par. 8. κέντρον Bodl. 6 pr. Cant. 1.

451. ματιολοιχὸς A.G.R.V.Y.Δ.Φ.X. Mut. 3. Bodl. 1. 6. 8. Borg. Ar. Par. 17. 19. 20. Med. 4. Schol. Ald. Suid. Eust. p. 518, 42. Phot. Dind. Bergk. ματιολοιχὸς Par. 8. ματτιολοιχὸς D.Z. Harl. 2 corr. Mut. 1. 2. Leid. 5. Bodl. 7. μαντιολοιχὸς Bodl. 4. ματοιολοιχὸς U. ματαιολοιχὸς Hesych. ματτυολοιχὸς Harl. 2 pr. Bendl. Br. Herm. Kock. Mein. καττυολοιχὸς (i. e. *fraudulentus machinator*) conj. Mein. Aliud quid, ut καὶ βωμολόχος, expectavisset etiam Kock. Ut in re incerta nil mutavi.

452. καλοῦσ' R. Cant. 3. Par. 4. 20. in ras. Med. 4. Dind. Kock. καλοῦσιν S.T.V. λέγουσ' A.G.Z.Θ.Φ.X. Mut. 1. 2. Bodl. 1. 4. 7. Harl. 2. Par. 1. 8. 19. Herm. λέγουσιν U.W.Y.Δ.Ψ.Ω. Mut. 3. Bodl. 6. 8. Par. 17. Ald. Br. Reisig. Verum est καλοῦσ' : postulatur enim futurum. ἀπαντῶντες Bodl. 8. Mut. 2. Dind. ἀπαντῶντες Herm. ἀπαντῶντες R.S.T.V. Mut. 1. 3. Bodl. Med. 4. ἀπατῶντες Bodl. 1. 6. ὑπαντῶντες A. (ὑπ. pr. ut vid.) Par. 1. Similis crasis est in ἀπόλλων Av. 584. Cf. Dem. p. 958. ὥστε καὶ τοὺς ἀπαντῶντας αἰσθάνεσθαι. p. 1268. παίοντες τοὺς ἀπατῶντας. Lucian. Amor. 44. μηδένα τῶν

δρώντων ἀτεχνῶς ὅ τι χρήσουσι,
 κεί βούλονται,
 νῆ τὴν Δήμητρ' ἔκ μου χορδὴν
 τοῖς φροντισταῖς παραθέντων.

455

ΧΟΡΟΣ.

λῆμα μὲν πάρεστι τῷδέ γ'
 οὐκ ἄτολμον, ἀλλ' ἔτοιμον. ἴσθι δ' ὡς
 ταῦτα μαθὼν παρ' ἐμοῦ κλέος οὐρανόμηκες
 ἐν βροτοῖσιν ἔξεις.

460

ΣΤ.

τί πείσομαι ;

ΧΟ. τὸν πάντα χρόνον μετ' ἐμοῦ ζηλωτότατον βίον ἀνθρώπων
 διάξεις.

ΣΤ.

ἄρά γε τοῦτ' ἄρ' ἐγὼ ποτ'

465

ἀπαντώντων ἐξ ἐναντίου προσβλέπων. Plut. Alc. 32. τοὺς μὲν ἄλλους στρατηγούς
 οὐδ' ὄρᾶν ἐδόκουν ἀπαντῶντες οἱ ἄνθρωποι.

453. δρώντων] Qu. δρώντων μ'. Sed cf. 802. ὅ τι] εἴ τι solus R.
 χρήσουσι G.V. &c. χρήσουσι A. Ald. χρήσουσι Bentl. χρήσουσ' R.

454-5. κεί βούλονται A.Δ.Φ.Χ. Bodl. 1. 6. 8. Mut. 1. 3. καὶ βούλονται V.
 ἢ εἰ βούλονται R. κῆν βούλωνται Mut. 2. Leid. 5. Bodl. 7. Cant. 1.

455. δήμητραν V. Mut. 1. ἔκ μου G.R.S.T.V. Reisig. C. p. 56. ἐκ μου
 A. Bodl. 1. 8. ἐξ ἐμοῦ Bodl. 6. 7. Cant. 2 corr. Harl. 2. 3. ἐμοῦ X. Mut. 1.
 Bodl. 4. Cf. Eq. 372. ἔκ σου. Ran. 562. ἐβλεψεν εἰς με δριμύ. Vesp.
 1358. περί μου. Infra 595. ἀμφί μοι. Thuc. 2, 60. προσδεχομένῳ μοι τὰ τῆς
 ὀργῆς ὑμῶν ἔς με γεγένηται.

456. τοῖσι σοφισταῖς Harl. 2.

457. "Omnia ab hoc versu usque ad 476. ἀλλ' ἐγχείρει &c. in edd. Socrati
 tribuuntur, quae tamen ad chorum pertinent, ut multis indiciis mihi compertum
 est. Nam primo Socrates non debet facere cantica, sed chorus. Deinde illud
 τὸν πάντα χρόνον μετ' ἐμοῦ διάξεις an de Socrate dici potest? Immo de
 Nubibus, quarum cultor perpetuus futurus erat Strepsiadēs. Jam autem,
 quod praecedat, ταῦτα μαθὼν παρ' ἐμοῦ, cujus opinor causa haec Socrati affinge-
 bantur, etiam ad Nubes pertinet, quippe quae supra 430. hoc ei promittunt.
 Tum vero, quod maxime valet, distichon illud anapaesticum ἀλλ' ἐγχείρει &c.
 semper fere cantica claudere solet (si anapaestici mox sequantur, vel, si
 trochaici, distichon trochaicum), et eidem personae tribuitur, quae canticum
 cecinerat. Distichon autem illud ad chorum pertinere et edd. agnoscunt et
 sensus aperte evincit." BENTL. Qui ΧΟ. pro ΣΩ. praefigit vv. 457. 462. 466.
 Nihil obstat quod singulare παρ' ἐμοῦ et μετ' ἐμοῦ bis occurrit in Chori oratione.
 Cf. Pl. 272. τῷδέ γ' A.G.R.V. Bodl. 1. Br. τῷδε Bodl. 6. 8. Mut. 3.
 τῷδ' Bodl. 7. Mut. 1. 2. Bentl. τῷδε δ' D.

458. εὔτολμον pro ἔτοιμον V.

460. ἔξεις] ἔξων Suid. in οὐρανόμηκες. Unde ἴσθι δὲ ταῦτα μαθὼν . . . ἔξων
 conj. Bentl. Cf. 805.

464. ζηλωτότατον] ζηλότατον R.

465. ἄρά γε τοῦτ', ὦ τάν, ποτ' ἐπόφομαι V.D. in Class. Journ. II. 469.

ὄψομαι; ΧΟ. ὥστε γέ σου πολλοὺς ἐπὶ ταῖσι θύραις αἰὲ
καθῆσθαι,

βουλομένους ἀνακοινοῦσθαι τε καὶ ἐς λόγον ἐλθεῖν 470

πράγματα κἀντιγραφὰς πολλῶν ταλάντων,

ἄξια σῆ φρενὶ, συμβουλευσομένους μετὰ σοῦ. 475

ἀλλ' ἐγχείρει τὸν πρεσβύτην ὃ τι περ μέλλεις προδιδάσκειν,
καὶ διακίνει τὸν νοῦν αὐτοῦ καὶ τῆς γνώμης ἀποπειρῶ.

ΣΩ. ἄγε δὴ κάτεπέ μοι σὺ τὸν σαυτοῦ τρόπον,

ἵν' αὐτὸν εἰδῶς ὅστις ἐστὶ μηχανὰς

ἤδη 'πὶ τούτοις πρὸς σέ καινὰς προσφέρω. 480

ΣΤ. τί δέ; τειχομαχεῖν μοι διανοεῖ πρὸς τῶν θεῶν;

Ipse tentabam ἄρα γε τοῦτ' ἀγαθόν ποτ' | ὄψομαι; vel ἄρα γε τοῦτ' ἐγὼ ποτ' | ὄψομαι; vel ἢ γὰρ ἐγὼ ποτε τοῦτο | πείσομαι; (461.) Saepe legitur ἄρα γε. Quare non ab omni parte verum est quod statuit Elmsleius ad Eur. Med. 1334. nullum in interrogando locum esse particulae γε. Cf. et 1287. τί δ' ἄλλο γ' ἢ . . .; In hoc loco ἄρα interrogationi, ἄρα rationi concludendae inseruire censet Herm. τοῦτ' A.G.R.S.V. &c. ταῦτ' T. Cant. 3. ἄρ' A.G.

R.W.Y.Z.Δ.Θ.Φ.Χ.Ψ.Ω. Mut. 1. Bodl. 1. 8. Cant. 3. Ar. ἄρ' T.V. Mut. 3. Bodl. 6. 7. Suid. in ἄρα γε. ἂν C. Par. 19. Particulam om. S. Mut. 2. Urb.

466. ὄψομαι] ἐπόψομαι Suidas. ὄψομ' R. γε σοῦ Par. 19. γέ σου A.G.S.T.Φ. Par. 8. Harl. 1. Bodl. 1. 4. Med. 4. σοῦ (om. γε) Mut. 1. 2. 3. Bodl. 6. 7. 8.

467. ταῖσι A.G. &c. ταῖς R.T.V. αἰὲ A.G.R.S.V. Bodl. 6. 7. 8. &c. αἰεὶ T.

470. "Versus non hexameter dactylicus, sed, quod spondeus in hoc et quattuor aliis hujus carminis versibus positus ostendit, ex duobus trimetris catalecticis in disyllabum compositus, ut apud Euripidem Medaeae v. 638. μηδέποτ' ἀμφιλόγους ὄργας ἀκόρεστά τε νείκη, ubi in stropha trochaeus est admissus, οὐδ' ἀρετὰν παρέδωκαν ἀνδράσιω' εἰ δ' αἴλις ἔλθοι." DIND.

ἀνακοινοῦσθαι] Nescio an praestet ἀνακοινῶσαι aoristus, ut mox ἐλθεῖν. Cf. 197. ἵνα | αὐτοῖσι κοινῶσω (qu. αὐτοῖς ἀνακοινῶσω) τι πραγμάτων ἐμόν. Idem metrum Thesm. 329. Ran. 1362. λόγον W.Δ.Ψ. Ar. Bodl. 8. Par. 17.

Cant. 2 pr. Ald. λόγους A.G.R.S.T.U.V.Y.Z.Θ.Φ.Χ. Par. 8. 19. Mon. Harl. 1. Bodl. 1. 4. 6. 7. Med. 4. Utrumque probum. V. Vesp. 473. Eq. 806. 1300. Lys. 468.

"Delendum comma post ἐλθεῖν, ponendum autem post ταλάντων. Nam, quod recte animadvertit scholiasta, accusativi πρᾶγματα κἀντιγραφὰς pendent ab ἀνακοινοῦσθαι. Sic supra v. 197. ἵνα | αὐτοῖσι κοινῶσω τι πραγμάτων ἐμόν." DIND. Ita etiam Ko. Mein. Recte.

475. Idem metrum Eccl. 576. ὠφελίαισι βίου &c. Qu. ἄξια σῆς φρενός, ὡς βουλευσομένους &c. συμβουλευομένους Bodl. 7. Mut. 2. καὶ συμβου-
λεσομένους Mut. 1.

478. σὺ κάτεπέ μοι G.

481. τί δέ G.S.U.V.W.Y.Z.Δ.Φ. Bodl. 1. 6. 8. Par. 19. δαὶ A.R.T. Bodl. 7. Cant. 3. Harl. 2. 3. Par. 1. 2. 8. Leid. 5. Mut. 2. 3 corr. τί δ' αὖ X. Cf. e. g. Ran. 798. τί δέ; μειαγωγῆσουσι τὴν τραγωδίαν; τοιχομαχεῖν Harl. 1. Bodl. 1. με A pr. (ut vid.). διανοῆ Mon. Elb.

- ΣΩ. οὐκ, ἀλλὰ βραχέα σου πυθέσθαι βούλομαι.
ἢ μνημονικὸς εἶ; ΣΤ. δύο τρόπω νῆ τὸν Δία·
ἦν μὲν γ' ὀφείληται τί μοι, μνήμων πάνυ,
ἐὰν δ' ὀφείλω, σχέτλιος, ἐπιλήσμων πάνυ. 485
- ΣΩ. ἔνεστι δὴτὰ σοι λέγειν ἐν τῇ φύσει;
ΣΤ. λέγειν μὲν οὐκ ἔνεστ', ἀποστερεῖν δ' ἔνι.
ΣΩ. πῶς οὖν δυνήσει μαθάνειν; ΣΤ. ἀμέλει, καλῶς.
ΣΩ. ἄγε νυν ὅπως, ὅταν τι προβάλω σοι σοφὸν
περὶ τῶν μετεώρων, εὐθέως ὑφαρπάσει. 490
- ΣΤ. τί δαί; κυνηδὸν τὴν σοφίαν σιτήσομαι;
ΣΩ. ἄνθρωπος ἀμαθῆς οὐτοσί καὶ βάρβαρος.

482. σου A.G.Δ.Φ.X. &c. σοι R.V. (s. Bekk.) Post βούλομαι plene interpungendum.

483. εἰ libri et vulg. Teuf. Dind. ἢ (interrog.) Dobr. Bergk. Ko. Mein. δύο G.R.V. Bodl. 1. 8. δύο A. Mut. 3. Bodl. 6. 7. &c. Cf. ad 1060. τὸν om. Harl. 3.

484. ἦν μὲν γ' ὀφείληται A.S.V. Par. 1. 20 pr. Bodl. 1. Harl. 1. Borg. Br. Reisig. Herm. Dind. ἦν μὲν γὰρ ὀφείληται R.Θ.Φ. Par. 4. Med. 4. Mein. ἦν μὲν γ' ὀφείλεται D.X. Mon. Urb. ἂν μὲν γ' ὀφείληται Bodl. 4. εἰ μὲν γ' ὀφείλεται G.U.W.Z.Δ.Ψ.Ω. Mut. 1. 2. 3. Ar. Bodl. 7. 8. Urb. Cant. 2. 4. Harl. 2. 3. Par. 8. 20 corr. Benti. εἰ μὲν γὰρ ὀφείλεται Y. Cant. 3. Bodl. 6. εἰ μὲν γὰρ ὀφείληται T.

485. ἐὰν δ' ὀφείλω, σχέτλιος . . . A. Bodl. 1. Med. 4. Recte. Versum om. S. κἀπιλήσμων Bodl. 7. Par. 3. Leid. 5.

486-7. Suspectos merito habent Kock. Mein.

487. ἔνεστ' A.G.R.V. &c. ἔνεστιν Mut. 2. Bodl. 7.

489. νῦν A. ὅπως om. S.V. Leid. 5. Par. 3. Bodl. 7. τι προβάλωμαι σοφὸν A.U.W.Y.Z.Δ.Φ. Mut. 1. 3. Par. 1. 8. 17. 19. 20. Bodl. 1. 6. 8. vulg. τι προβάλλωμαι σοφὸν G.R.T.X. Par. 3. Harl. 2. 3. τι προβάλλωμαί σοι σοφῶν S.V. τι σοφὸν προβάλλωμαι Leid. 5. τι σοφὸν προβάλλωμαι Bodl. 7. τι προβάλλω σοι σοφὸν Hirsch. τι προβάλλω σοι σοφὸν Mein. Kock. Numerosius forsan προβάλλω τί σοι σοφόν. Excidisse videatur σοι ante σοφόν; deinde προβάλλωμαι metri causa scriptum. Cf. 757. εἴ γ', ἀλλ' ἕτερον αὖ σοι προβαλῶ τι δεξιόν. Vesp. 916. ἦν μὴ τι κάμοι τις προβάλλῃ τῷ κυνί. Av. 626. Pl. 799. Plat. Crat. 408 D. περὶ δὲ ἄλλων εἶ τινων βούλει, πρόβαλλέ μοι. Hipp. Maj. 293 D. προβάλλει ἐρωτῶν. Conv. 180 C. οὐ καλῶς μοι δοκεῖ προβεβλήσθαι ἡμῖν ὁ λόγος. Charm. 162 B. Polit. 285 D. 286 D.

490. περὶ τῶν μετεώρων in fine versus habent S.T.V. ὑφαρπάσει D.R.V.Θ. Bodl. 8. Par. 19. 20. Ald. ὑφαρπάσεις A.G.U.Φ.X. Mon. Urb. Bodl. 1. 6. Harl. 1. Par. 1. ὑφαρπάσης C.E.T.U corr. W.Y.Z.Δ.Ψ.Ω. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 7. Elb. Par. 8. 17. 20 supr. ὑφαρπάσειν T. ὑφ' ἀρπάσης Bodl. 4. συναρπάσει Schol. R. (Cf. 775. ἄγε δὴ ταχέως τουτί ξυνάρπασον. Soph. Aj. 16. φώνημ' ἀκούω καὶ ξυναρπάζω φρενί.) Futurum est ὑφαρπάσομαι.

491. τί δαί; κυνηδὸν . . .] τί δέ; . . . V. Cant. 3 pr. Malim τί δ'; ἢ κυνηδὸν . . .; Cf. 481.

- δέδοικά σ', ὧ πρεσβύτα, μὴ πληγῶν δέη.
 φέρ' ἴδω, τί δρᾶς, ἦν τίς σε τύπτῃ; ΣΤ. τύπτομαι.
 ἔπειτ' ἐπισχῶν ὀλίγον ἐπιμαρτύρομαι 495
 εἶτ' αὐθις ἀκαρῆ διαλιπῶν δικάζομαι.
 ΣΩ. ἴθι νῦν κατάθου θοιμάτιον. ΣΤ. ἡδίκηκά τι;
 ΣΩ. οὐκ, ἀλλ' γυμνοὺς εἰσιέναι νομίζεται.
 ΣΤ. ἀλλ' οὐχὶ φωράσων ἔγωγ' εἰσέρχομαι.
 ΣΩ. κατάθου. τί ληρεῖς; ΣΤ. εἶπέ δὴ νῦν μοι τοδί· 500
 ἦν ἐπιμελῆς ὧ καὶ προθύμως μανθάνω,
 τῷ τῶν μαθητῶν ἐμφορῆς γενήσομαι;
 ΣΩ. οὐδὲν διοίσεις Χαιρεφῶντος τὴν φύσιν.
 ΣΤ. οἴμοι κακοδαίμων, ἡμῖθνης γενήσομαι.
 ΣΩ. οὐ μὴ λαλήσεις, ἀλλ' ἀκολουθήσεις ἐμοὶ 505

493. πρεσβύτα A. δέη V. Mut. 1. Par. 8 corr. 17. 20 corr. Bodl. 1 corr. 6. 7. 8. Dind. δέει A.D.G.R. Par. 1. 8. 19. 20. Mut. 2. 3. &c. Br. Pors. Reisig. Herm. Kock. Teuf. Postulatur subjunctivus. V. Elmsl. ad Eurip. Med. 310. ubi negat apud Atticos poetas indicativum post δέδοικα μὴ usurpari, nisi in praeteritis verborum temporibus. Sensus est: *I fear you require beating.* Cf. Soph. Oed. R. 747. δεινῶς ἀθνωῶ, μὴ βλέπων ὁ μάντις ἦ. Trach. 551. ταῦτ' οὖν φοβοῦμαι μὴ πόσις μὲν Ἡρακλῆς | ἐμὸς καλῆται (καλεῖται al.), τῆς νεωτέρας δ' ἀνήρ. Ant. 1113. δέδοικα γὰρ μὴ τοὺς καθεστῶτας νόμους | ἄριστον ἦ σῶζοντα τὸν βίον τελεῖν. Eur. Hel. 1395. δέδοικα γάρ σε μή τις ἐμπεσῶν πόθος | πείση μεθεῖναι σῶμ' &c. Exempla indicativi post μὴ haec habes, Dem. p. 372. ἦν . . . δέδοικα μὴ λελήθαμεν . . . ἐπὶ πολλῶ ἄγοντες. p. 816, 15. δέδοικα μὴ τὸν αὐτὸν τρόπον ὥσπερ οἱ δανειζόμενοι ῥαδίως ἐπὶ τοῖς μεγάλοις τόκοις μικρὸν εὐπορήσαντες χρόνον ὕστερον καὶ τῶν ἀρχαίων ἀπέστησαν. Eund. de f. l. § 377. δέδοικα μὴ τὸνναντίον οὐ βούλομαι ποιῶ, σφύδρα ἀκριβῶς δεικνύμαι πειρώμενος διοχλῶ. Plat. Phaed. 77 D. δεδιέναι τὸ τῶν παίδων, μὴ ὡς ἀληθῶς ὁ ἄνεμος . . . διαφυσᾶ καὶ διασκεδάννυσιν. 84 E. φοβεῖσθε μὴ δυσκολώτερόν τι νῦν διακείμει (coll. 93 A.). Hom. Od. ε'. 300. δεῖδω μὴ δὴ πάντα θεὰ νημερτέα εἶπεν. Cf. Dobr. Adv. I. 415.

495. κάπειτ' A.G.V.Δ.Φ.X. vulg. Dind. ἔπειτ' unus R. Bergk. Ko. Teuf. Mein.

496. ἀκαρῆ] ἀκαρεῖ Par. 3. Bodl. 7. Harl. 2. Mut. 1. ἀκαρεῖ Leid. 5. Mut. 2. Subauditur χρόνον αὐτ χρόνου. Pl. 244. ἐν ἀκαρεῖ χρόνῳ. Vesp. 541. 701. Av. 1649. V. Pierson. ad Moer. p. 43.

497. νῦν A. θοιμάτιον (sic) A. ἡδίκηκα A.R.S.T.U.V.W.Y.Z.Δ.Θ.Ψ. Bodl. 6. 7. 8. &c. ἡδίκησα Φ.X.

498. οὐ. ἀλλὰ Bodl. 4.

499. ἔγωγ' om. X.

500. δὴ νῦν A.G. Bodl. 7. 8. δὴ νῦν R.V.Δ.Φ. νῦν δὴ X. νῦν Cant. 3. Harl. 3. δὴ Bodl. 6. Eadem verba εἶπέ δὴ νῦν μοι τοδί (al. τὸ τί) leguntur 748.

501. προθύμως om. Bodl. 7.

502. τῶν] Qu. σῶν.

505. λαλήσεις R. supr. U.W.Δ.Φ. Bodl. 8. Par. 12. 20. pr. Dawes. λαλήσης A.G.R.S.V corr. Y.Z.X. Mut. 2. 3. Bodl. 1. 6. 7. Par. 1. 8. 17. 19. 20 corr. Harl. 1. Mon. Elb. Med. 4. λαλήσεις (s. ov) T. ἀκολουθήσεις A.G.S.W.

ἀνύσας τι δευρὶ θάττον ; ΣΤ. ἐς τὸ χεῖρέ νυν
δός μοι μελιτοῦτταν πρότερον, ὡς δέδοικ' ἐγὼ
εἶσω καταβαίνων ὥσπερ εἰς Τροφωνίου.

ΣΩ. χώρει τί κυπτάζεις ἔχων περὶ τὴν θύραν ;

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ἴθι χαίρων τῆς ἀνδρείας 510
εἵνεκα ταύτης.

εὐτυχία γένοιτο τὰν-
θρώπων, ὅτι προήκων
ἐς βαθὺ τῆς ἡλικίας
νεωτέροις τὴν φύσιν αὐ-

515

Z.Δ.Φ.Χ. Par. 1. 8. 12. 17. 19. 20. Harl. 1. 3. Bodl. 1. 4. Cant. 1. 2. 4. Elb.
Mon. Med. 4. Dawes. ἀκολουθήσοις (s. ov) T. ἀκολουθήσης U.Y. Mut. 2. 3.
Bodl. 6. 7. 8. Cant. 3. Harl. 2.

506. δευρὶ A.G.R. Bodl. 1. 6. 7. 8. Par. 8. δεῦρο V. νυν G.R.V.
Bodl. 6. 7. 8. νυν A.

507. μελιτοῦτταν C.G.Δ.Θ. Br. μελιτοῦταν R.S.T.V.X. Mut. 1. 2. 3. Bodl.
6. 7. Ald. μελιτοῦταν A.Φ. Harl. 1. Bodl. 1. 4. Ar. Par. 1. 3. μελιτοῦσαν
Bodl. 8. πρότερον A.G.R. Bodl. 6. 7. 8. πρῶτον V. Cant. 1.

508. ἐς A.G. Bodl. 1. 6. 7. 8. εἰς R.V.

510. ἀνδρείας A.G.R.V.W.Δ.Φ.Χ. Bodl. 1. 6. 7. 8. ἀνδρίας T.Y.Z. Par. 3.
8. 19. Leid. 5. "Ἀνδρίαν Graeci veteres non aliter dixerunt quam ut ex
Andro insula oriundam significaret. Fortitudinem vero ἀνδρείαν dixerunt,
quam unam veram esse vocabuli formam non solum Ionica dialysis ἀνδρηή,
sed etiam poetarum usus observatio docere potuerat, quorum in scriptis nullum
usquam inventum est exemplum quod alteram formam sibi postulare. Nam
in Euripidis versu Herc. fur. 475. πατὴρ ἐπύργου, μέγα φρονῶν ἐπ' ἀνδρία,
certissima Elmsleii emendatio est μέγα φρονῶν εὐανδρία. Accedit ad haec
disertum testimonium Etym. M. p. 461, 53. ex quo cognoscitur scripturam
antiquam ἀνδρείαν, Apollonii vero inventum esse ἀνδρίαν. Τὸ ἀνδρεία, inquit,
τὸ ἐπὶ τῆς ἀρετῆς Ἀπολλώνιος διὰ τοῦ ι γράφει, ὁ δὲ Ὄρος διὰ τῆς ει διφθόγγου.
εὐρηται γὰρ κατὰ διάστασιν ἀνδρεία, οὕτω καὶ ἡ παράδοσις. Quae partim repetiit
Choeroboscus in Cramerii Anecd. Vol. II. p. 174, 7. In libris scriptis etsi non
pauca inveniuntur ἀνδρίας formae exempla, longe major tamen alterius formae
exemplorum copia est. In contrariam partem peccant ἀνανδρεία εὐανδρεία
φιλανδρεία, quae passim in codicibus inventa in -ανδρία sunt mutanda, ut ab
ἀνανδρος εὐανδρος φιλανδρος formata." DIND.

511. εἵνεκα A.G.R.U.W.Y.Z.Δ.Θ.Φ.Ψ.Ω. Mut. 1. 2. 3. Par. 8. 19. Bodl. 1. 6.
7. 8. Cant. 1. 2. εἵνεκα C.S.T.V. ταύτης εἵνεκα Cant. 1. ταύτης εἵνεκα T.
οὕνεκα Br. Dind. Mein. &c.

512. γένοιτο τὰνθρώπων G.R.Θ.Φ. Reisig. Herm. Dind. γένοιτ' ἀνθρώπων
A.S.T.U.V.Y.Z.Δ.Χ.Ω. Par. 8. 17. 19. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 1. 6. 7. 8. Ar.

513. ὅτι] ὅτιη Reisig. ἐπεὶ conj. Mein. Fortasse recte. Notanda productio
posterioris syllabae in ὅτι.

515. αὐτοῦ libri et vulg. αὐτοῦ Dind. &c.

τοῦ πράγμασιν χρωτίζεται
καὶ σοφίαν ἐπασκεῖ.

ὦ θεώμενοι, κατερῶ πρὸς ὑμᾶς ἐλευθέρως
τάληθῆ νῆ τὸν Διόνυσον τὸν ἐκθρέψαντά με.
οὕτω νικήσαιμί τ' ἐγὼ καὶ νομιζοίμην σοφὸς, 520
ὡς ὑμᾶς ἠγούμενος εἶναι θεατὰς δεξιούς,
καὶ ταύτην σοφώτατ' ἔχειν τῶν ἐμῶν κωμωδιῶν,
πρώτους ἠξίωσ' ἀναγεύσ' ὑμᾶς, ἢ παρέσχε μοι
ἔργον πλείστον· εἴτ' ἀνεχώρουν ὑπ' ἀνδρῶν φορτικῶν
ἠττηθεῖς, οὐκ ἄξιος ὢν. ταῦτ' οὖν ὑμῖν μέμφομαι 525
τοῖς σοφοῖς, ὧν εἶνεκ' ἐγὼ ταῦτ' ἐπραγματευόμην.
ἀλλ' οὐδ' ὡς ὑμᾶς ποθ' ἐκὼν προδώσω τοὺς δεξιούς.
ἐξ ὅτου γὰρ ἐνθάδ' ὑπ' ἀνδρῶν, οἷς ἠδὺ καὶ λέγειν,
ὁ σῶφρων τε χῶ καταπύγων ἄριστ' ἠκουσάτην,
κἀγὼ· παρθένος γὰρ ἔτ' ἦ, κοῦκ ἐξῆν πῶ μοι τεκεῖν· 530
ἐξέθηκα, παῖς δ' ἐτέρα τις λαβοῦσ' ἀνείλετο,
ὑμεῖς δ' ἐξεθρέψατε γενναίως κἀπαιδεύσατε,
ἐκ τούτου μοι πιστὰ παρ' ὑμῶν γνώμης ἔσθ' ὄρκια.
νῦν οὖν Ἡλέκτραν κατ' ἐκείνην ἦδ' ἡ κωμωδία

516. πράγμασι A.

518. πρὸς γ' C.D. Bodl. 8.

520. νικήσαιμ' ἔγωγε libri. νικήσαιμί τ' ἐγὼ Bentr. Reisig. Herm. &c.
καὶ om. R.

523. πρώτους vulg. Herm. Teuf. Dind. πρώτην Welck. Kock. Mein. Bergk.
πρῶτος citat Fritsch. ad Th. p. 623. Qu. πρώτιστ' (the very first). Cf.
Lys. 316. πρώτιστ' ἐμοί. Infra 1118. ὕσομεν πρώτοισιν ὑμῖν. Eq. 643.
εὐαγγελίσασθαι πρῶτον (πρῶτος V corr.) ὑμῖν βούλομαι. ἀναγεύσ' A.G.R.V.
Bodl. 1. 8. &c. ἀναγεῦσαι Bodl. 4. 6. 7. Par. 4. Leid. 5. De elisione diph-
thongi v. ad 7. et Br. ad Thesm. 916.

526. εἶνεκ' recte V. Mut. 1. οὐνεκα A. οὐνεκ' reliqui (ut vid.) et vulg.

527. ὑμῶν vulg. ὑμᾶς A.V. Mut. 2. Br. Herm. "Male," inquit Dind. Imo
fortasse recte. Sic v. praec. ὑμῖν . . . τοῖς σοφοῖς. Cf. 535.

528. καὶ λέγειν vulg. καὶ ψέγειν Herw. Ex. Crit. p. 199. Fort. πᾶν
ψέγειν ("quibus volupe est quidvis reprehendere"), vel πᾶν λέγειν. Tentabam
etiam οἷς ἠδὺ δῆ (vel ἦδιστον) λέγειν, vel οἷς ἦδομαι λέγων. Latet, ni fallor,
aliquid vitium.

529. χῶ G. Bodl. 6. 7. 8. χ' ὦ A. χ' ὁ Bodl. 4.

530. ἔτ' om. V. Par. 3. ἦν libri et vulg. Herm. Ko. Teuf. Mein. ἦ Dind.

531. τις add. A.R.S.T.V.Δ.Θ.X.Ψ. Par. 8. 19. 20. Bodl. 6. 8. om. G.Φ.
Mut. 1. 2. Bodl. 1. 7. Harl. 1.

533. μοι om. V. ὑμῖν libri et vulg. Herm. Dind. ὑμῶν Saupp.
Kock. Mein. prob. Teuf. Cf. ad 412.

534. ἦδ' ἦ] ἦδη Bodl. 6 pr. ἦδι Fritsch. ad Th. 606. Cf. ad Th. 606. ἦδ'
ἦ (ἦδε R. ἦδι al.) γυνή.

ζητούσ' ἦλθ', ἦν που 'πιτύχη θεαταῖς οὕτω σοφοῖς· 535
 γνώσεται γὰρ, ἦνπερ ἴδῃ, τὰδελφοῦ τὸν βόστρυχον.
 ὡς δὲ σῶφρων ἐστὶ φύσει σκέψασθ'· ἤτις πρῶτα μὲν
 οὐκ εἰσῆλθε ῥαψαμένη σκυτίον καθειμένον
 ἐρυθρὸν ἐξ ἄκρου, παχὺ, τοῖς παιδίοις ἴν' ἢ γέλωσ'
 οὐδ' ἔσκωψε τοὺς φαλακροὺς, οὐδὲ κόρδαχ' εἴλκυσεν· 540
 οὐδὲ πρεσβύτης ὁ λέγων τᾶπη τῇ βακτηρία
 τύπτει τὸν παρόντ', ἀφανίζων πονηρὰ σκώμματα
 οὐδ' εἰσῆξε δάδας ἔχουσ', οὐδ' ἰοὺ ἰοὺ βοᾶ,
 ἀλλ' αὐτῇ καὶ τοῖς ἔπεσιν πιστεύουσ' ἐλήλυθε.
 καὶ γὰρ μὲν τοιοῦτος ἀνὴρ ὢν ποιητῆς οὐ κομῶ, 545
 οὐδ' ὑμᾶς ζητῶ ἔξαπατᾶν δις καὶ τρις ταῦτ' εἰσάγων,
 ἀλλ' αἰεὶ καινὰς ιδέας εἰσφέρων σοφίζομαι,
 οὐδὲν ἀλλήλαισιν ὁμοίας καὶ πάσας δεξιὰς
 ὃς μέγιστον ὄντα Κλέων' ἔπαισ' εἰς τὴν γαστέρα,
 κοῦκ ἐτόλμησ' αὐθις ἐπεμνηδῆσ' αὐτῷ κειμένῳ. 550

535. ἦλθ' A.G.S.T.V.Z.Δ.Φ. Bodl. 1. 7. Par. 4. Bentl. ἦλθεν R.U.Y.Θ.X.Ψ. Bodl. 6. 8. Par. 1.

536. τοῦδελφοῦ Par. 2. τουδελφοῦ Elb. τοῦ δελφοῦ Mon.

537. τῇ φύσει G. πρῶτα μὲν] πρῶτον Bodl. 7. Mut. 2.

538. οὐδὲν ἦλθε vulg. οὐδ' ἐσῆλθε conj. Bentl. Malim οὐκ εἰσῆλθε. Cf. Schol.: εἰσῆσαν γὰρ οἱ κωμικοὶ &c. et 543. Confer tamen infra 974. Thesm. 496. Ἴνα . . . μηδὲν κακὸν δρᾶν ὑποτοπῆται 382. ἦλθε R.V. Bodl. 6. 7. 8. &c. ἦλθεν A.G. Bodl. 1. Par. 1. σκύτιον A.G.R.S.V.Δ.Θ.Φ. Bodl. 6. 7. 8. &c. vulg. Dind. Teuf. σκυτίον X. Harl. 2. (gl. δερμάτιον) Dobr. Mein. Kock. καθειμένον conj. Dobr.

540. ἔσκωψεν A.R. Par. 1.

542. τὸν παρόντ'] Qu. τὸν φεύγοντ' (Pac. 741).

543. εἰσῆξε G. Bodl. 6. 7. 8. &c. εἰσῆξε A.R. Cant. 1. ἐσῆξε V. εἰσῆλθε Borg.

544. ἔπεσι A.R. ἐλήλυθεν G.R.V. Bodl. 6. 7. 8. ἐλήλυθε A. Par. 1.

546. ταῦτ' G. Bodl. 6. 7. 8. ταῦτ' A.S.T.Z.Φ. Bodl. 1. Bekk. ταῦτ' Kust. V. Schol.

547. αἰεὶ G.V. Mut. 2 pr. Bodl. 1. αἰεὶ A.R. Bodl. 6. 7. 8. εἰσφέρων libri et vulg. ἐσφέρων Dind. εἰσάγων ιδέας Mut. 1.

550. κοῦκ ἐτόλμησ' αὐθις (αὐθις R.) ἐπεμνηδῆσ' R.S.V. Reisig. Herm. Dind. &c. οὐκ ἐτόλμησ' αὐθις ἐμνηδῆσαι αὐτῷ Suid. in ἐμνηδῆσαι. κοῦκ ἐς αὐθις ἐμπεπήδηκ' A. κοῦκ ἐσαῦθις ἐμπεπήδησ' X. κοῦκ ἐς αὐθις (s. θ) . . . Bodl. 4. κοῦκ ἐσαῦθις ἐμπεπήδηκ' G.Z.Φ. et (-δησ') Bodl. 1. Harl. 1. Par. 17. 19. 20. et (πεπήδησ' in ras.) Θ. κοῦκ ἐσαῦθις ἐπεπήδησ' Mut. 1. 2. Par. 3. 8. Borg. Bodl. 3. 7. Harl. 2. κοῦκ ἐσαῦθις ἐπεπήδησ' T. κοῦκ ἔτ' αὐθις ἐπεπήδησ' U. κοῦκέτ' ἐς αὐθις ἐπεπήδησ' Cant. 1. κοῦκέτ' αὐθις ἐμπεπήδηκ' Mon. Par. 4. κοῦκέτ' αὐθις ἐπεπήδηκ' Leid. 5. κοῦκέτ' ἐσαῦθις γ' ἐπεπήδησα Mut. 3. κοῦκ ἔτ' (έ * τ' Cant. 3.) αὐθις ἐμπεπήδηκ' Med. 4. Cant. 3. κοῦκέτ' ἐσαῦθις (ἐσ. Ω.) γ' ἐπεπήδησά γ' W.Y.Δ.Ψ.Ω. Bodl. 6. 8. Ald. κοῦκέτ' ἐσαῦθις ἐπήδησ' Ar. Cf. v. ἐπεμπίπτειν Pac. 471. ἐπεμβῆναι (ἐπιβῆναι al.) Soph. El. 456. ἐπεγ- γελᾶν, &c. ἐπεμνηδῆσ' αὐτῷ κειμένῳ] ἔτ' ἐμνηδῆσαι τῷ κειμένῳ Lenting.

οὔτοι δ', ὡς ἄπαξ παρέδωκεν λαβὴν Ἵπέρβολος,
 τοῦτον δείλαιον κολετρῶσ' ἀεὶ καὶ τὴν μητέρα.
 Εὐπόλις μὲν τὸν Μαρικᾶν πρώτιστον παρείλκυσε
 ἐκστρέψας τοὺς ἡμετέρους Ἴππέας κακὸς κακῶς,
 προσθεὶς αὐτῷ γραυὴν μεθύσην τοῦ κόρδακος εἵνεχ', ἦν 555
 Φρύνιχος πάλαι πεποίηχ', ἦν τὸ κῆτος ἤσθιεν
 εἶθ' Ἑρμιππος αὐθις ἐποίησεν εἰς Ἵπέρβολον
 ἄλλοι τ' ἤδη πάντες ἐρείδουσιν εἰς Ἵπέρβολον,
 τὰς εἰκοὺς τῶν ἐγχέλεων τὰς ἐμὰς μιμούμενοι.
 ὅστις οὖν τοῦτοισι γελᾷ, τοῖς ἐμοῖς μὴ χαιρέτω 560
 ἦν δ' ἐμοὶ καὶ τοῖσιν ἐμοῖς εὐφραίνεσθ' εὐρύμασιν,
 ἐς τὰς ὥρας τὰς ἑτέρας εὐφρονεῖν δοκήσετε.
 ὑψιμέδοντα μὲν θεῶν στ.
 Ζῆμα τύραννον ἐς χορὸν
 πρῶτα μέγαν κικλήσκω 565
 τὸν τε μεγασθενῆ τριαίνης ταμίαν,

551. παρέδωκεν] Fort. ἐνέδωκεν. Lys. 671. εἰ γὰρ ἐνδώσει τις ἡμῶν ταῖσδε κᾶν σμικρὰν λαβήν.

552. τοῦτον τὸν . . . Par. 3. Bodl. 6. Suid. οὐ τὸν δειλαιον . . . μητέρα; Geel. in Mnem. I. 420. Herw. Ex. Crit. p. ix. Fort εὐ (vel ἐς) τὸν δειλαιον . . .

553. πρώτιστον A.G.V. &c. vulg. Teuf. πρότερον R. πρῶτον Dobr. πρώτιστος Cobet. Koek. Mein. Dind. Correctio non necessaria.

554. ἐκστρέψας A.G.R.S.U.V.Y.Δ.Φ.X. Bodl. 1. &c. ἐκτρέψας T. Mut. 1.

555. αὐτῷ] εἰαυτῷ V. τοῦ κόρδακος οὐνεκα (al. εἴν.) | ἦν . . . libri et edd. vet. τοῦ κόρδακος οὐνεχ', ἦν | . . . Bentl. Br. εἵνεκα A.S.V. Mut. 2. Elb. Bodl. 1. 3. Harl. 1. 2. 3. Mon. Cant. 4. εἵνεκα T. οὐνεκα G.R.Θ.Ψ. Bodl. 4. 6. 7. 8.

556. πεποίηχ' G.V.Θ. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 6. 7. 8. πεποίηχ' A.R.X. πεποίηκεν (pr. σ) Bodl. 1. Perfectum vix aptum videtur hoc loco. Qu. ἦν | Φρύνιχος πάλαι ἔπειθει τὸ κῆτος ἐσθίον (vel ἐσθίειν), i. e. whom Phrynichus had long since represented the sea monster as devouring. Vel . . . πάλαι γ' (πρώην) ἐποίησεν &c.

557. αυτις unus R. Solennis hic hujus libri error videtur esse. ἐποίησεν Δ. (ni fallor) Br. ἐποίησ' S.V. πεποίηκεν G.R.T.U.W.Y.Z.Θ.Φ.X.Ψ.Ω. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 1. 6. 7. 8. Ar. Par. 8. 17. 19. 20. Med. 4. πεποίηκεν A.R. ἐπήδησεν conj. Bergk. Schneidewin. (Idem ipse conjeceram. Cf. 550.) ἐπώλησεν Fritsch. Qu. Arist. p. 200. et ad Th. 616. significari ratus Hermippi Ἄρτοπώλιδας.

558. ἄλλοι vulg. ἄλλοι malit Mein. Recte. ἐρείδουσ' V. non S.

559. εἰκοὺς G.R.V. Bodl. 6. 7. 8. εἰκοὺς A. Bodl. 1. Athen. VII. 299. Hesych: εἰκοὺς, εἰκόνας. Cf. Valck.ad Phoen. p. 168. τὰς ἐμὰς] τῶν ἐμῶν.V.

561. τοῖσιν ἐμοῖς S.V.W.Y.Δ.X.Ψ. Bodl. 6. 8. Mut. 1. 3. τοῖς ἐμοῖσιν A.G.R.T.U.Θ.Φ corr. Bodl. 1. 7. Mut. 2. τοῖς ἐμοῖς Z. Elb. Par. 8. 19.

εὐφράνησθ' X. εὐφραίνεσθε ῥήμασιν Par. 1. Non male. Cf. Pac. 603. Eupolin II. 546. ἀλλ' ἀκούετ', ὧ θεαταί, τὰμὰ καὶ ξυνίετε | ῥήματ'.

562. ἑτέρας] προτέρας V.

563. θεὸν Bodl. 4.

565. κικλήσκων Bodl. 4.

γῆς τε καὶ ἀλμυρᾶς θαλάσσης ἄγριον μοχλευτήν
καὶ μεγαλώνυμον ἡμέτερον πατέρ',
Αἰθέρα σεμνότατον, βιοθρέμμονα πάντων 570
τόν θ' ἵππονώμαν, ὃς ὑπερ-
λάμπροις ἀκτίσιν κατέχει
γῆς πέδον, μέγας ἐν θεοῖς
ἐν θνητοῖσί τε δαίμων.

ὦ σοφώτατοι θεαταί, δεῦρο τὸν νοῦν πρόσσχετε' 575
ἡδίκημένοι γὰρ ὑμῖν μεμφόμεσθ' ἐναντίον.

πλείστα γὰρ θεῶν ἀπάντων ὠφελούσαι τὴν πόλιν,
δαιμόνων ἡμῖν μόνοις οὐ θύετ' οὐδὲ σπένδετε,
αἴτινες τηροῦμεν ὑμᾶς· ἦν γὰρ ἢ τις ἔξοδος
μηδενὶ ξὺν νῶ, τότ' ἢ βροντῶμεν ἢ ψακάζομεν. 580

εἶτα τὸν θεοῖσιν ἐχθρὸν βυρσοδέψην Πιαφλαγόνα
ἡνίχ' ἠρείσθε στρατηγὸν, τὰς ὄφρῦς ξυνήγομεν
κάποιοῦμεν δεινά· βροντῆ δ' ἐρράγη δι' ἀστραπῆς·

567. θαλάσσης A.G.R.V. Bodl. 6. 8. &c. θαλάττης Mut. 2. Bodl. 7. Harl. 2. Leid. 5.

569. ἡμέτερον] ἐμόν R.

571. ἵππονώμαν G. Bodl. 1. 6. 8. ὑπονώμαν A. ἵππονόμαν R.V. Mut. 1. 2. Bodl. 7. &c. Forma ἵππονώμας legitur Eur. Hipp. 1399. Soph. Aj. 232. (ἵππονόμος mss.). Cf. ad Soph. Aj. 604.

572. ἀκτίσι A.R.

573. γῆς δάπεδον Bodl. 4.

575. ποιηταί A. προσέχετε libri et vulg. Bergk. Teuf. πρόσχετε Bentl. Pors. Herm. Mein. Kock. πρόσσχετε Elmsl. ad Ach. 733. Dind. Recte, ni fallor. Cf. 1122. Eq. 503. ὑμεῖς δ' ἡμῖν πρόσχετε τὸν νοῦν | τοῖς ἀναπαίστοις. Vesp. 1015. Av. 688. Pherecrat. ap. Schol. ad 563. Plat. Theaet. 198 B. τῶ δὲ δὴ ἐντεῦθεν ἤδη πρόσσχε τὸν νοῦν. Herod. III. 48. προσχόντων (προσχόντων recte F.). Sic etiam προσστὰς (προστὰς vulg.) Pac. 1183. Quamquam multo saepius legitur πρόσσχε quam πρόσσches. Plenum προσέχετε legitur ap. Hyperid. in Dem. p. 65. μηδὲ τοῖς δακρύοις . . . προσέχετε τὸν νοῦν. et alibi. Quare non nimis festinanter corrigendum πρόσσχετε. Similiter plurium brevium syllabarum concursus vitandi causa dicebant, ut videtur, περιῶν pro περιῶν. Conferre licet etiam ἀπέθρισας Eur. Hel. 1188.

576. ὕμιν A. Par. 1.

577. ὠφελούσαις vulg. ὠφελούσαι R. "Quod defendi potest." DIND. Imo verum videtur ὠφελούσαι. Cf. ad Av. 47. Soph. Oed. R. 60. νοσεῖτε πάντες, καὶ νοσοῦντες ὡς ἐγὼ, | οὐκ ἔστιν ὑμῶν ὅστις ἐξ ἴσου νοσεῖ.

578. τὴν πόλιν | δαιμόνων θ' ἡμῖν (ut cohaereant θεῶν ἀπάντων δαιμόνων θ') Cobet. Herw. Ex. Crit. p. ix.

580. ψακάζομεν R. ψεκάζομεν reliqui. Cf. ad Ach. 1150. Pac. 1107. Nicophon II. 851. υφέτω μὲν ἀλφίτοις, | ψακαζέτω δ' ἄρτοισιν, ὑέτω δ' ἔνναι.

582. ξυνήγομεν Bodl. 3. 7. Leid. 5. Dind. συνήγομεν A.G.R.V. Bodl. 1. 6. 8.

583. κάποιοῦμεν G.Δ.Ψ. Bodl. 6. 7. 8. Mut. 1. 2. 3. κάποοῦμεν A.R.T. Par. 1. Bodl. 1. καὶ ποοῦμεν S. καὶ ποοῦμεν V.

ἡ σελήνη δ' ἐξέλειπε τὰς ὁδοὺς· ὁ δ' ἥλιος
 τὴν θρυαλλίδ' εἰς ἑαυτὸν εὐθέως ξυνελκύσας 585
 οὐ φανεῖν ἔφασκεν ὑμῖν, εἰ στρατηγήσοι Κλέων.
 ἀλλ' ὅμως εἴλεσθε τοῦτον. φασὶ γὰρ δυσβουλίαν
 τῆδε τῇ πόλει προσεῖναι, ταῦτα μέντοι τοὺς θεοὺς,
 ἅτ' ἂν ὑμεῖς ἐξαμάρτητ', ἐπὶ τὸ βέλτιον τρέπειν.
 ὡς δὲ καὶ τοῦτο ξυνοίσει ῥαδίως διδάξομεν. 590
 ἦν Κλέωνα τὸν λάρων δώρων ἐλόντες καὶ κλοπῆς
 εἶτα φιμώσητε τοῦτου ἔν τῷ ξύλῳ τὸν αὐχένα,
 αὐθις ἐς τάρχαϊον ὑμῖν, εἴ τι κἀξημάρτετε,
 ἐπὶ τὸ βέλτιον τὸ πρᾶγμα τῇ πόλει συνοίσεται.
 ἀμφὶ μοι αὐτε, Φοῖβ' ἄναξ 595
 Δῆλιε, Κυνθίαν ἔχων
 ὑψικέρατα πέτραν
 ἦ τ' Ἐφέσου μάκαιρα πάγχρυσον ἔχεις

584. ἐξέλειπε Φ. Bodl. 1. Harl. 1. Bentr. Bergk. Reis. Herm. ἐξέλειπεν
 G. ἐξέλιπε R.S.T.U.V.Y.Z.X.Ω. Cant. 1. 2. 3. 4. Harl. 2. 3. Ar. Par. 3. 17.
 19. 20. Leid. 5. Bodl. 6. 7. 8. Mut. 1. 2. 3. Med. 4. Ald. ἐξέλιπεν Δ.Ψ. Par.
 8. ἐκλείοιπε A.Θ. Borg. Br. Error frequens. Cf. Dem. p. 1195. οὐς κατέ-
 λειπε (al. κατέλιπε) ἀποδημῆν μέλλων. Isae. IX. 15. κατέλιπε [ita vulg.
 κατέλειπε pr. A. recte]. Elmsl. ad Eur. Her. 710.

585. θρυαλίδ' G.V.X. Mut. 2. Par. 2. Bodl. 6. 7 non A.R.Y.Z.Δ.Φ.
 συνελκύσας Bodl. 6. 8. ξυν. A.G.R.V. Bodl. 1. 3. 7. Par. 1. Leid. 5. &c.

586. εἰ στρατηγήσει A.G.R. Par. 8. 17. 19. 20. Bodl. 1. 6. 8. ἦν στρατη-
 γήση Bodl. 3. 7. Harl. 2. Leid. 5. Par. 3. Mut. 2. εἰ στρατηγήῃ V. in annot.
 schol. Malim εἰ στρατηγήσοι. Idem proponit Dind.

588. ταῦτα] πάντα conj. Bentr. Reisk. Mein. Recte, opinor.

589. ἅτ' Bodl. 7. ἐξαμάρτοι' Harl. 2. Bodl. 7. Mut. 2.

592. φιμώσηται A. τῷ ξύλῳ τοῦτου Bodl. 7. Par. 3. Leid. 5. τῷ
 ξύλῳ vulg. ἔν τῷ ξύλῳ Elmsl. ad Ach. 343. Koek. Mein. Dind. Recte, opinor.
 Praepositio ubique, ni fallor, inserenda in hujusmodi locis. Cf. ad Eq. 367.
 1049. Lys. 680. ἀλλὰ τούτων χρῆν ἀπασῶν ἐς τετρημένον ξύλον | ἐγκαθαρμόσαι
 λαβύοντας τουτοῖν τὸν αὐχένα. Unde hic pro εἶτα φιμώσητε reposuerim ἐγκα-
 θαρμόσητε, et fortasse ἔς τὸ ξύλον. Vix placet locutio φιμοῦν αὐχένα.

593. ἐς A.G. Bodl. 1. 6. 7. 8. εἰς Bodl. 3. ὡς Bentr. ὑμῖν] ὑμεῖς . . .
 Bentr.

κἀξημάρτετε A.E.G.S.V.Δ.Φ corr. Urb. Harl. 1. Bodl. 1. pr. m.
 Par. 1. Br. κἀξημάρτηται R.T.U.W.Y.Z.Θ.X.Ψ.Ω. Bodl. 6. 7. 8. Mut. 1. 2. 3.

Ar. Par. 8. 17. 19. 20. Med. 4. Cant. 1. 2. 3. 4. Harl. 2. 3. κἀξημάρτετο Bentr.
 594. ξυνοίσεται G. Par. 8. 20. Bodl. 1. 6. 7. ξυνήσεται Mut. 3. συνοίσεται
 A.R.V. Bodl. 4. 8.

595. αὐτε] αὐτῷ R. αὐ σέ Bergk. Φοῖβε A.

597. ὑψικέραταν A.C. Mut. 1. 2. 3. Par. 3. 4. Leid. 5.

599. Ἐφέσου] Malim Ἐφέσω. ἔχεις οἶκον A.G.R.S.T.V.Δ.Θ.X.Ψ.Ω.
 Bodl. 1. 6. 8. Par. 8. 19. 20. οἶκον ἔχεις Φ. Bodl. 3. 7. Par. 3. Leid. 5. Harl. 2.

οἶκον, ἐν ᾧ κόραι σε Λυδῶν μεγάλως σέβουσιν 600
 ἢ τ' ἐπιχώριος ἡμετέρα θεὸς,
 αἰγίδος ἡνίοχος, πολιούχος Ἀθάναι'

Παρνασσίαν θ' ὅς κατέχων

πέτραν σὺν πύκαις σελαγεί

Βάκχαις Δελφίσιον ἐμπρέπων, 605

κωμαστῆς Διόνυσος.

ἡνίχ' ἡμεῖς δεῦρ' ἀφορμᾶσθαι παρεσκευάσμεθα,

ἢ Σελήνη συντυχοῦσ' ἡμῖν ἐπέστειλεν φράσαι

πρῶτα μὲν χαίρειν Ἀθηναίοισι καὶ τοῖς ξυμμάχοις·

εἶτα θυμαίνειν ἔφασκε· δεινὰ γὰρ πεπονθέναι,

ὠφελούσ' ὑμᾶς ἅπαντας, οὐ λόγοις, ἀλλ' ἐμφανῶς, 610

πρῶτα μὲν τοῦ μηνὸς εἰς δᾶδ' οὐκ ἔλαττον ἢ δραχμῆν,

ὥστε καὶ λέγειν ἅπαντας ἐξιόντας ἐσπέρας,

Μὴ πρίη, παῖ, δᾶδ', ἐπειδὴ φῶς Σεληναίας καλόν.

603. Παρνασίαν A.G.V.Δ.Φ.X. Par. 8. 19. 20. Bodl. 1. 6. 7. 8. Mut. 1. 2. 3. Παρνασσίαν R. Παρνασιάν Bodl. 4. De scriptura vocis Παρνασός Παρνασίος Παρνασίς v. Blomf. ad Aesch. Cho. 555. Παρνήσιοι est in titulo antiquo v. 25. ap. Wordsw. Athens &c. p. 227. (ed. 2.) Cf. ad Ran. 1212. Eadem discrepantia est Thuc. VIII. 108. Ἀλικαρνασείας (ἀλικαρνασσείας A.).

604. πύκη unus X. σελαγείς Bodl. 3. Borg. Secunda persona est σελαγεί. 605. ἐκτρέπων Bodl. 7.

608. ἐπέστειλεν G. Bodl. 6. 7. 8. Br. &c. ἐπέστειλε A.R.V. Ald. Bekk. Post φράσαι virgulam deleverim. Cf. Pl. 321. &c.

611. ἅπαντας om. Par. 3. Leid. 5. Bodl. 7.

612. εἰς libri. ἐς Dind. δραχμῆς Bodl. 7. Mut. 2. Par. 3. Leid. 5.

614. πρίη (aut πρήη) G.R.S.U.V.W.Z.Δ.Φ.Ψ. Par. 2. 4. 17. Bodl. 1. 4. 6. Med. 4. Cant. 2. 4 pr. Elb. Par. 20 corr. Ald. Herm. &c. πρήης Harl. 3 pr. πρίε Harl. 2. Bodl. 3. πρίε Mut. 1. πρίω A.T.Y.X.Ω. (U.W.Δ.Ψ. Bodl. 1 corr.) Par. 8. 19. 20. Cant. 1. 3. Bodl. 8. Br. Reisig. πρί' ὧ Mut. 3. πρίου Ar. Mut. 2. Bodl. 7. Leid. 5. πρί (ult. erasa) ©. Cf. Apost. XI. 40. Μὴ πρίω μικρὰν ἡδονὴν μεγάλου κινδύνου. ἐπεὶ Bodl. 6. σεληναίας Harl. 2. Bodl. 3.

7. Dind. &c. σεληναίαις Mut. 2. σεληναίης A.G.R.V.Δ.Φ.X. Mut. 1. 3. Ar. Bodl. 1. 6. 8. Par. 8. 20. Med. 4. σεληναίων Cant. 3. Herm. prob. Mein. Herw. Ex. Crit. p. x. "Aliquot libri σεληναίων, male, quum ipsum Lunae nomen hic nominari aptius sit quam adjectivum poni. Recte vero in aliis quibusdam libris Σεληναίας scriptum est, quod restituendum posthabita auctoritate Eustathii, qui p. 84, 7. σεληναίης ex hoc loco attulit, sed σεληναία probare videtur p. 1181. καλεῖ δὲ τὴν καλίμην ὁ πολὺς ἄνθρωπος καλαμαίαν, ὡς καὶ ἡ σελήνη σεληναία λέγεται. Et recte quidem: nam antiqua forma Attica σεληναία est, memorata ab Herodiano apud Stephanum Byz. in Γενήτης, Dorica σελαναία apud Plat. Crat. p. 409 B., Ionica σεληναίη apud Lucian. Vit. auct. c. 6. Eadem ratio est similitium nominum, ἀναγκαία δικαία νικαία ὠραία, de quibus recte praecipit Phrynichus in Bekkeri Anecd. p. 73, 31. ὠραίαν: τὴν

ἄλλα τ' εὖ δρᾶν φησιν, ὑμᾶς δ' οὐκ ἄγειν τὰς ἡμέρας 615
 οὐδὲν ὀρθῶς, ἀλλ' ἄνω τε καὶ κάτω κυδοιδοπαῖν
 ὥστ' ἀπειλεῖν φησιν αὐτῇ τοὺς θεοὺς ἐκάστοτε,
 ἡνίκ' ἂν ψευσθῶσι δέλπνου κἀπίωσι οἰκαδε
 τῆς ἑορτῆς μὴ τυχόντες κατὰ λόγον τῶν ἡμερῶν.
 κᾶθ', ὅταν θύειν δέη, στρεβλοῦτε καὶ δικάζετε. 620
 πολλάκις δ' ἡμῶν ἀγόντων τῶν θεῶν ἀπαστίαν,
 ἡνίκ' ἂν πενθῶμεν ἢ τὸν Μέμνον' ἢ Σαρπηδόνα,
 σπένδεθ' ὑμεῖς καὶ γελᾶτ'. ἀνθ' ὧν λαχὼν Ἔπέρβολος
 τῆτες ἱερομνημονεῖν κἀπειθ' ὑφ' ἡμῶν τῶν θεῶν
 τὸν στέφανον ἀφῆρέθη· μᾶλλον γὰρ οὕτως εἴσεται 625
 κατὰ σελήνην ὡς ἄγειν χρῆ τοῦ βίου τὰς ἡμέρας.

ΣΩ. μὰ τὴν Ἀναπνοήν, μὰ τὸ Χάος, μὰ τὸν Ἀέρα,
 οὐκ εἶδον οὕτως ἄνδρ' ἄγροικον οὐδένα
 οὐδ' ἄπορον οὐδὲ σκαιὸν οὐδ' ἐπιλήσιμονα
 ὅστις σκαλαθυρμάτι' ἄττα μικρὰ μανθάνων 630
 ταῦτ' ἐπιλέλησται πρὶν μαθεῖν· ὅμως γε μὴν
 αὐτὸν καλῶ θύραζε δευρὶ πρὸς τὸ φῶς.
 ποῦ Στρεψιάδης; ἕξει τὸν ἀσκύντην λαβῶν;

ῶραν. ἡ δὲ τοιαύτη τροπὴ Ἀττικοῖς ἰδίᾳ Ἀθηναῖα Ἀθηναία, ἴση ἰσαία. οὕτω καὶ ὦρα ὠραία. Ἀθηναία restitutum ex libro Ravennate Equit. v. 763. Vulgo Ἀθηναίη, forma ab librariis etiam aliis scriptoribus saepius illata." DIND. Eur. Phoen. 178. ὦ λιπαροζώνου θύγατερ Ἀελίου Σελαναία. Theocr. II. 165. Sic πύλη πυλαία. Et Diana Ἄγρα et Ἀγραία dicitur (Plat. Phaedr. p. 337 F.).

615. φησιν ὑμᾶς κοῦκ (ὑμᾶς. οὐκ Par. 19) ἄγειν libri. φησιν, ὑμᾶς δ' οὐκ ἄγειν Bentl. Schol. Harl. 2: ὑμᾶς δὲ οὐκ. Cf. ad Eccl. 239.

622. Hunc v. om. R. ἢ τὸν Μέμνον'] Fort. ἢ τοι Μέμνον'. ἢ Σαρπηδόνα S.V.Δ. Bentl. ἢ τὸν Σαρπηδόνα A.G.R.T.U.W.Y.Z.Θ.Φ.Χ.Ψ.Ω. Bodl. 1. 6. 7. 8. Mut. 1. 2. 3. Par. 8. 17. 19. 20. Cant. 1. 2. 3. 4. Harl. 2. 3. Med. 4. Cf. 1465. τὸν Χαιρεφῶντα τὸν μιάρων καὶ (τὸν add. Bodl. 3. 4.) Σωκράτη. 104. 1418. Eccl. 198. τοῖς πλουσίοις δὲ καὶ γεωργοῖς οὐ δοκεῖ. 51. Ran. 773. Av. 1435. Pl. 400. Antiphan. (Mein. III. 56.) τὰς γνάθους καὶ τιθθία.

623. γελᾶτε A.

624. ἔπειθ' malit Seager. Fortasse recte. Cf. ad 495.

625. om. A.

628. οὐδ' X. εἶδον] οἶδ' Mut. 1. ἄνδρ' οὕτως Mut. 1. οὐδένα A.G.R.T.U.W.Y.Z.Δ.Φ. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 1. 6. 7. 8. οὐδαμοῦ S.V.X.

630. ἄττα A.G.R.T.V. Par. 8. 19. 20. Cant. 1. Bodl. 1. 6. 8. Schol. ἄτα Bodl. 7. Harl. 2. ἄττα S. Cant. 3. σκαλαθυρμάτιάττα Θ.Φ.Ψ. Cant. 2. Harl. 3.

631. ταῦτ'] αὐτ' Dobr. ad 324. Qu. πάντ' (cf. ad 588.) aut εἶτ'. Sed cf. 592.

633. ἕξει fort. A. ἕξελθ' Δ. Schol: ἀντὶ τοῦ ἕξελθε. Post λαβῶν interrogationis signum ponendum, ut vidit Dobraeus; vulgo plene interpungitur.

- ΣΤ. ἀλλ' οὐκ ἔωσί μ' ἐξενεγκεῖν οἱ κόρεις.
 ΣΩ. ἀνύσας τι κατάθου, καὶ πρόσεχε τὸν νοῦν. ΣΤ. ἰδοῦ.
 ΣΩ. ἄγε δὴ, τί βούλει πρῶτα νυνὶ μανθάνειν 636
 ὧν οὐκ ἐδιδάχθης πώποτ' οὐδέν; εἰπέ μοι.
 πότερα περὶ μέτρων ἢ ῥυθμῶν ἢ περὶ ἐπῶν;
 ΣΤ. περὶ τῶν μέτρων ἔγωγ'. ἔναγχος γάρ ποτε
 ὑπ' ἀλφिताμοιβοῦ παρεκόπην διχοινίκου. 640
 ΣΩ. οὐ τοῦτ' ἔρωτῶ σ', ἀλλ' ὅ τι κάλλιστον μέτρον
 ἡγεί, πότερον τὸ τρίμετρον ἢ τὸ τετράμετρον.
 ΣΤ. ἐγὼ μὲν οὐδὲν πρότερον ἡμικτέον.
 ΣΩ. οὐδὲν λέγεις, ὠνθρωπε. ΣΤ. περιίδου νυν ἐμοὶ
 εἰ μὴ τετράμετρόν ἐστιν ἡμικτέον. 645
 ΣΩ. ἐς κόρακας, ὡς ἄγροικος εἶ καὶ δυσμαθής.

Idem monuit Richter ad Pac. 259. "Ita οὐκὼν omittitur Pac. 259. οἴσεις ἀλετριβανον τρέχων; Av. 1572. ἔξεις ἀτρέμας;" DOBR. Adde 1299. ἄξεις; Nisi forte pro ἔξει reponendum ἔξιθι.

634. ἔωσί μ'] ἔωσιν Bodl. 1. Harl. 1. Mut. 1. αἰ (s. oi al. m.) A. αἰ Borg.

635. τι om. Harl. 1. Bodl. 1. Cant. 3.

636. πρῶτον βούλει Mut. 2. Bodl. 3. 7. Par. 3. Qu. τίνα βούλει.

637. οὐδὲν Strepsiadī tribuunt R.V. Cf. 655—657.

638. πότερα A.G.S.T.U.V.Z.Δ.Θ.Φ.X.Ω. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 1. 6. 8. Cant. 3. Med. 4. vulg. Mein. πότερον R.W. Bodl. 7. Leid. 5. Par. 3. Harl. 2. Longin. Fr. 3, 5. Dind. Bergk. Ko. Te. ἢ περὶ ἐπῶν ἢ ῥυθμῶν R.T.U.W.Y.Δ.Θ.Y.Ψ. Par. 19. Bodl. 6. 7. 8. Mut. 3. Med. 4. vulg. ἢ περὶ ῥυθμῶν ἢ ἐπῶν A.G.Φ. Urb. Bodl. 1. ἢ περὶ ἐπῶν ἢ περὶ ῥυθμῶν Longin. ἢ ἐπῶν ἢ ῥυθμῶν S.V.X. Mut. 2. Par. 8. et (s. περὶ) 20. ἢ ῥυθμῶν ἢ ἐπῶν Z. Par. 1. Mut. 1. Harl. 1. Bodl. 1. Par. 17. ἢ περὶ ἐπῶν καὶ ῥυθμῶν Elmsl. n. ms. ἢ ῥυθμῶν ἢ περὶ ἐπῶν Herm. Dind. Mein. Bergk. Ko. (Apte enim μέτρων et ῥυθμῶν, rerum cognatarum, consociari mentionem; a quibus longe diversam esse ἐπῶν scientiam seu ὀρθοπέπειαν.) Qu. πότερα περὶ μέτρων καὶ ῥυθμῶν ἢ περὶ ἐπῶν. Recte enim consociantur μέτρα et ῥυθμοί. V. Schol.

639. τῶν om. X. ἔναγχος γὰρ ἔγωγέ ποτε A.

640. διχοινίκα vulg. Imo, ni fallor, διχοίνικον, vel potius διχοινίκου. Cf. Eq. 807. γνῶσεται οἶων ἀγαθῶν αὐτὸν τῇ μισθοφορᾷ παρεκόπτου. 859.

641. μέτρων Cant. 1. supr. Fortasse recte. Cf. ad Pl. 439.

642. πότερον A.G.R.S.T.U.V.W.Y.Z.Δ.Θ.Φ.X.Ψ.Ω. Bodl. 6. 7. 8. &c. πότερα Cant. 1. Br. Cf. ad 638. 845. In fine versus vulgo interrogatur.

644. ὦ ὠνθρωπε S.T. ὠνθρωπε A.Φ. περιίδου G. Bodl. 8. Br. &c. περιδοῦ A.R. Bodl. 1. 6. 7. &c. Ald. Cf. ad Ach. 772. Sic ἀπόδου Ran. 1235.

νυν omnes libri, opinor, certe A. Br. Herm. &c. νυν Reis. Dind. &c.

645. ἡμικτέον A.G.R.Δ.Φ.X. Par. 19. Bodl. 6. 8. Ar. ἡμικτέον V. Mut. 1. 2. et tres Dobraei. ἡμικταῖον (ἡμικτεον libri opt.) Suid. in περιίδου. Error librarii ad v. 643. aberrantis. Ceterum virgulam sustuli post ἐμοί.

646. ἔρ' ἐς κόρ. (et gl. ἀπέλθε) Harl. 3.

- ταχύ γ' ἂν δύναιο μανθάνειν περὶ ῥυθμῶν.
 ΣΤ. τί δέ μ' ὠφελήσουσ' οἱ ῥυθμοὶ πρὸς τάλφιστα ;
 ΣΩ. πρῶτον μὲν εἶναι κομψὸν ἐν συνουσίᾳ,
 ἐπαῖονθ' ὅποῖός ἐστι τῶν ῥυθμῶν 650
 κατ' ἐνόπλιον, χῶποῖος αὖ κατὰ δάκτυλον.
 ΣΤ. κατὰ δάκτυλον ; νῆ τὸν Δί' ἀλλ' οἶδ'. ΣΩ. εἰπέ δῆ.
 ΣΤ. τίς ἄλλος ἀντὶ τουτουὶ τοῦ δακτύλου ;
 πρὸ τοῦ μὲν, ἔτ' ἐμοῦ παιδὸς ὄντος, οὔτοσί.
 ΣΩ. ἀγρείος εἶ καὶ σκαίος. ΣΤ. οὐ γὰρ, ὦζυρέ, 655

647. ταχύ γ' A.G.R.S.U.V.W.Y.Z.Δ.Φ.Χ. Mut. 2. 3. Bodl. 1. 6. 7. 8. Par. 17. 20. Med. 4. vulg. ταχύς Mut. 1. vulg. ταχὺ δ' T. Par. 19. Schol. Reis. τάχα δ' (at forte) Reisk. Kock. Dind. Mein. (V. Vesp. 277. 281. 1456. Av. 453.) Recte se habet vulgata. Ironice loquitur Socrates. περὶ ῥυθμῶν R.S.V. Par. 20 pr. Med. 4. Schol. Br. Reis. Herm. Dind. σὺ περὶ ῥυθμῶν A.G.T.U. W.Y.Z.Δ.Θ.Φ.Ψ.Ω. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 1. 6. 7. 8. Cant. 1. 2. 3. 4. Harl. 2. 3. Par. 8. 17. 19. 20 supr. Ar. Ald. σὺ μανθάνειν π. ρ. X. Cf. Markl. ad Suppl. 94. et ad Cycl. 397.

648. ὠφελήσουσ' A.R.S.V.Δ.Θ.Χ. Bodl. 7. 8. ὠφελήσουσιν G.T.Φ. Bodl. 6. Ἄν ὠφελήσουσι ῥυθμοί ?

649. κομψὸν] σοφὸν V.

650. ἐπαῖονθ' unus R. εἶτ' ἐπαίειν reliqui omnes, Schol. et vulg. ἐπαῖονθ' Herm. Dind. &c. Cf. Vesp. 517. Aesch. Suppl. 759. Soph. Aj. 1263. Qu. ἐπαίειν θ.

652. νῆ τὸν Δί' ἀλλ' οἶδ'] νῆ τὸν Δί', ἀλλ' οἶδ' vulg. ante Dind. Cf. Pl. 202. νῆ τὸν Δί' ἀλλὰ καὶ λέγουσι πάντες ὡς . . . Av. 954. νῆ τὸν Δί' ἀλλ' ἤδη πέφηνυγας ταυταγί. Thesm. 259. νῆ τὸν Δί' ἀλλὰ κάπιτηδεῖα πάνυ. 260. νῆ Δί' ἀλλ' ἄριστ' ἔχει. Vesp. 912. νῆ τὸν Δί' ἀλλὰ δῆλός ἐστ'. Verba νῆ τὸν Δί' Socrati tribuunt Hirschig. (coll. 681. ἀλλ' οἶδ' ἔγωγ' . . . et Ran. 51. σφῶ ; ΔΙ. νῆ τὸν Ἀπόλλω) Kock. Bergk. Mein. Male, opinor. τὸν om. Bodl. 7.

653-4. Distinguendum forsitan sic: τίς ἄλλος ἀντὶ τουτουὶ τοῦ δακτύλου, | πρὸ τοῦ μὲν, ἔτ' ἐμοῦ παιδὸς ὄντος ;—οὔτοσί ('eccum'). Why, what but this here finger, at least formerly, when I was still but a lad? See here it is! Vel sic: τίς . . . δακτύλου ; | πρὸ τοῦ δέ γ' . . . οὔτοσί. Nisi senis agrestis interrumpi sermonem statuas. Nulla enim apodosis est ad μὲν. Latet, vi fallor, menda nonnulla.

654. προτοῦ Α. πρὸ τοῦ G.V. Med. 4. πρῶτον R. Par. 3. Leid. 5. Mut. 2. Bodl. 3. καὶ π. τ. T. εἶτ' ἐμοῦ T.W.Y.Δ.Ω. Bodl. 7. 8. Mut. 2. 3. Par. 8. 20. ἐπ' ἐμοῦ G.R.S.V.Φ. Bodl. 1. Par. 19. Bergk. Teuf. ὄτ' ἐμοῦ Bodl. 6. Elb. ἐμοῦ A.Z.Θ.Χ. Par. 1. Mut. 1. Cant. 3. ἐμοῦ γε U corr. Cf. Athen. I. 20 E. εἶτι παῖς ὄν. οὔτοσί] Fort. τουτουί.

655. ἀγρείος A.G.R.T.V.Δ.Φ. Bodl. 1. Par. 8. 20. Harl. 1. 3 pr. Cant. 3. Schol. Suid. in v. Kust. Br. ἀχρείος W.Y. Mut. 2. 3. Bodl. 6. 7. 8. Cant. 1. 2. 4. Harl. 3 corr. Ald. ἀρχείος C. ἀχροῖος Elb. ἀγροῖκος S.T.U supr. X. Mut. 1. Par. 17. 19. ἄγροικος D.Z. ἀγροῖος v. l. in Cant. 4. Gl. Cant. 1. et Bodl. 1: ἄγροικος. Gl. Harl. 3: ἀπαίδεντος. Cf. Thesm. 160. ἀγρείον ὄντα καὶ δασύν. Sed supra 628. ἄγροικον . . . σκαίον. ὦζυρέ A.G. &c. ὠζυρέ R.

- τούτων ἐπιθυμῶ μανθάνειν οὐδέν. ΣΩ. τί δαί;
 ΣΤ. ἐκεῖν' ἐκείνο, τὸν ἀδικώτερον λόγον.
 ΣΩ. ἀλλ' ἕτερα δεῖ σε πρότερα τούτου μανθάνειν,
 τῶν τετραπόδων ἄττ' ἐστὶν ὀρθῶς ἄρρενα.
 ΣΤ. ἀλλ' οἶδ' ἔγωγε τᾶρρεν', εἰ μὴ μαίνομαι
 κριὸς, τράγος, ταῦρος, κύων, ἀλεκτρύων.
 ΣΩ. ὀρᾶς δ' πάσχεις; τήν τε θήλειαν καλεῖς
 ἀλεκτρύονα καὶ ταῦτ' οὐκ ἄρρενα.

660

δ'ζυρέ Bodl. 4. ὠζυρέ Par. 1. 3. 4. δ' ὄζυρέ Leid. 5. διζυρέ Ald. δ' ἔζυρέ
 Be. Br. Correpta penultima, ut in Vesp. 1504. 1514. Av. 1641. Lys. 948.
 Producitur eadem in δ'ζυρός Hom. Il. XIII. 569. Od. IV. 197. &c.

656. δαί A.G.S.T.V.Z.Θ.Φ.X. Bodl. 1. 4. Par. 1. Cant. 1. 3. δῆ R. Bodl. 8
 pr. δέ U.W.Y.Δ. Bodl. 6. 7. 8 corr. Mut. 2. 3.

657. ἐκεῖν' ἐκείνον Cant. 3. τὸν ἀδικώτατον libri et vulg. Legendum
 aut τὸν ἀδικώτερον (ita etiam Mein. Dind.), aut τὸν ἄδικον τούτου. Cf. 116. τὸν
 ἄδικον τούτου λόγον. Saepe in libris permutantur numeri comparativi et
 superlativi, ut supra 115. νικῶν λέγοντά φασι τὰδικώτερα (vulg. -tata). Cf.
 884. ὅς τὰδικα λέγων ἀνατρέπει τὸν ἥττονα.

658. δεῖ σε post τούτων (aut τούτου) S.V. πρότερα A.G.R.V.W.Y.Z.
 Δ.Φ.Ω. Bodl. 1. 7. 8. Par. 17. Harl. 3 corr. al. m. πρότερον T.Θ.X. Par. 19. 20.
 Bodl. 4. Cant. 1. 3. πρὸ U pr. Bodl. 3. 6. Par. 2. 4. Cant. 4. Harl. 2. 3.
 Mon. Elb. τούτων R. Mut. 2. Bodl. 3. 7. Par. 3. Harl. 2. Reis. Herm.
 τούτου A.G.S.T.V.W.Y.Z.Δ.Θ.Φ.X.Ω. Mut. 1. 3. Cant. 4. Harl. 3. Mon. Elb.
 Bodl. 1. 4. 6. 8. Par. 2. 4. 8. 17. 19. 20. Med. 4. Br. Dind. Mein. &c. Qu.
 πρότερον αὐτοῦ.

659. ὀρθῶς ὄντως Kiehl. Mnem. I. 421. Cf. supra 251.

660. ἔγωγ' ἄττ' ἄρρεν' Bodl. 3. 7. Non male. εἰ ἢ A pr. (ut vid.)

661. ταῦρος, τράγος A.R.V. Bodl. 7. Par. 1. 3. 4. non G. Bodl. 6. 8.

662. ἃ A.G. Mut. 1. 2. 3. Par. 8. 17. 19. 20. Bodl. 1. 6. 7. 8. vulg. ὁ R.V.
 Bekk. Dind. ὅ τι Cobet. τήν γε θήλειαν malit Hanov. Exerc. p. 107.

663. ἀλεκτρύονα in fine versus collocatum in S.V.X. om. A. ἀλεκτρύων
 Harl. 3 pr. Bodl. 6 pr. prob. Hanov. Ex. Crit. p. 109. (coll. 664. ἀλεκτρύων
 κάλεκτρύων). ἀλεκτρύω Porson. Opusc. p. 195. probat Elmsl. ad Med. 398. et
 in Class. Journ. VIII. 437. Dind. ἀλέκτορα κατὰ ταῦτ' imperite conj. Mein.
 coll. 666. "De tribracho ante anapaestum posito dixi ad Acharn. 47. Eum
 recte ab hoc loco removit Porsonus restituta forma contracta ἀλεκτρύω. Idem
 ἀλεκτρύους infra v. 1427. et ἰππαλεκτρύω Ran. 932. ἰππαλεκτρύους 937. ubi
 libri ἀλεκτρύονας ἰππαλεκτρύονα ἰππαλεκτρύονας." DIND. Qui tamen vulgatam
 servat. Forma contracta ἀλεκτρύω plane hic rejicienda videtur, quia quotidianam
 dicendi consuetudinem vituperaturus ea debet Socrates forma uti, quae vulgaris
 erat. κατὰ ταῦτ' R.S.Θ. Bodl. 8. Br. κατὰ ταῦτ' Ald. καταπαντὸ G.
 καταπαντὸ Bodl. 1. Par. 17. Harl. 1. κατ' αὐτὸ X. κατ' αὐτὸ Bodl. 4. καταπαντὸ
 (τὰ supr. κα) V. καταπαντο (sic, supr. τὰ) Z. κατὰ ταυτὸν A.U.W.Y.Δ.Ψ.Ω.
 Bodl. 3. 6. 7. Par. 3. 4. 8. 19. 20. Cant. 1. 2. 3. Harl. 2. 3. Mon. Elb.
 Schol. καταπαντὸν (sic) T. καὶ ταῦτ' diserte Φ. Herm. Kock. Bl. ad Ach. 47.
 Recte, opinor. Cf. 849. ἄμφω ταῦτ' (καλεῖς); De particulae καὶ repetitione cf.

- ΣΤ. πῶς δὴ; φέρε. ΣΩ. πῶς; ἀλεκτρῶν κάλεκτρῶν.
 ΣΤ. νῆ τὸν Ποσειδῶ. νῦν δὲ πῶς με χρῆ καλεῖν; 665
 ΣΩ. ἀλεκτρύαιναν, τὸν δ' ἕτερον ἀλέκτορα.
 ΣΤ. ἀλεκτρύαιναν; εὖ γε νῆ τὸν Ἀέρα
 ὥστ' ἀντὶ τούτου τοῦ διδάγματος μόνου
 διαλφιδώσω σοῦ κύκλω τὴν κάρδοπον.
 ΣΩ. ἰδοῦ μάλ' αὐθις τοῦθ' ἕτερον τὴν κάρδοπον 670
 ἄρρενα καλεῖς θήλειαν οὖσαν. ΣΤ. τῷ τρόπῳ
 ἄρρενα καλῶ γὰρ κάρδοπον; ΣΩ. μάλιστα γε,
 ὥσπερ γε καὶ Κλεωνύμου. ΣΤ. πῶς δὴ; φράσον.
 ΣΩ. ταυτὸν δύναται σοὶ κάρδοπος Κλεωνύμου.

Ecol. 438. καὶ νῆ Δία | καὶ συκοφάντην (σ' ἔφη εἶναι). Aesch. Fr. 280. οἶκοι μένειν δεῖ τὸν καλῶς (βροτῶν?) εὐδαίμονα, | καὶ τὸν κακῶς πράσσοντα καὶ τοῦτον μένειν. Thuc. III. 21. πύργοι . . . διήκοντες ἕς τε τὸ ἔσω μέτωπον αὐτοῦ καὶ οἱ αὐτοὶ καὶ ἐς τὸ ἔξω. Hyperid. c. 37. καὶ νῆ Δία καὶ δύνασαι. Lucian. Q. H. S. C. 37. καὶ νῆ Δία καὶ ἐν στρατοπέδῳ γεγωνῶς ποτε &c. Prom. I. καὶ νῆ Δία καὶ τὸ θερμὸν αὐτῶν ἐστὶ διαπυρον. Ταῦτὸ legitur praeterea 849. Vesp. 22. Rare etiam apud Tragicos. V. Elmsl. ad Med. 550. ad Oed. C. 789. ad Aesch. Prom. 800. Blomf. ad Ag. 306. Quod si recte se habet κατὰ ταῦτὸ eodem modo, cf. Herod. I. 142. II. 30. 41. 48. Lucian. Herm. 40. Aesch. II. 123. κατὰ ταῦτά [καταντὰ d.]. Isae. XI. 30. μὴ κατὰ ταῦτὸ [καταντὸ pr. A.] ἀμφισβητούσαις. Arist. Pol. I. 3, 18. κατὰ ταῦτὸν (καταντὸν libri aliquot). Schol: τῷ αὐτῷ ὀνόματι (R.V.). Hermannus (De M. p. 139) defendit lectionem ἀλεκτρύνα, κατὰ ταῦτὸ, καὶ . . . (sic interpungens).

664. πῶς; om. S.V. ὅπως Harl. 3. (cum gl. ἤγουν πῶς). φέρ'. ΣΩ. ὅπως Pors. Herm. Dind. Ko. Mein. (Cf. 677. 690. 753. 760. 1495. Vesp. 48.) πῶς δὴ; φέρε, πῶς; ΣΩ. ἀλεκτρῶν κάλεκτρῶν Elmsl. ad Eur. Med. 1103. Idem conj. Mein. Nihil opus correctione. Cf. Ecol. 761. νῆ τὸν Δία τὸν σωτήρα. B. πῶς; A. πῶς; ῥαδίως. Av. 608. παρὰ τοῦ; ΠΕ. παρὰ τοῦ; (παρ' ὅτου Bekk. &c.) 1234. Pac. 847. Ecol. 761. Ran. 1424. Antiphan. Athen. p. 402 D. 666. τὸν δ' ἕτερον] τὸν ἕτερον δ' Cobet.

668. τουτοῦ τοῦ Harl. 3. Par. 2. μόνου Cant. 3.

669. σου] σοὶ Cobet. Ipse haereo nonnihil in κύκλω.

671. τῷ τρόπῳ ἄρρενα . . . vulg. τῷ τρόπῳ; ἄρρενα . . . Lenting., "ut salva lingua responderi possit per particulam γε." Forsan recte. Nisi spurius est v. 672.

672. γὰρ R.S.T.V.Y.W.Δ.Ψ. Mut. 2. 3. Bodl. 6. 7. 8. Par. 8. 20. γὰρ τὴν A.D.G.U.Z.Θ.Φ.X.Ω. Mut. 1. Ar. Par. 17. 19. Harl. 1. Bodl. 1. 4. γ' ὁ τὴν A.

673. γε add. A.G.U. sec. m. Δ.Φ. Mut. 1. Bodl. 6. 8. om. R.S.T.V.W.Y.X. Mut. 2. 3. Bodl. 1. 7. Harl. 1. Cant. 3.

674-7. Personae om. Cant. 1.

674. ταῦτὸ Bodl. 4. ταυτὸ Mut. Cant. 1. In fine versus interrogationis signum est in Cant. I. prob. Lenting. Minus recte. Recte vertunt: *Idem valet tibi kardopos et Cleonymos*. Sensus est: Et *cardopum* et *Cleonymum* utrumque masculino genere pronuntias, quum dici oporteat *cardope* et *Cleonyme*.

- ΣΤ. ἄλλ', ὠγάθ', οὐδ' ἦν κάρδοπος Κλεωνύμω, 675
 ἄλλ' ἐν θυεῖα στρογγύλῃ 'νεμάττετο.
 ἀτὰρ τὸ λοιπὸν πῶς με χρὴ καλεῖν; ΣΩ. ὅπως;
 τὴν καρδόπην, ὥσπερ καλεῖς τὴν Σωστράτην.
 ΣΤ. τὴν καρδόπην θήλειαν; ΣΩ. ὀρθῶς γὰρ λέγεις.
 ΣΤ. ἐκεῖνο δ' ἦν ἂν καρδόπη, Κλεωνύμη. 680
 ΣΩ. ἔθ' ἐν τι περὶ τῶν ὀνομάτων μαθεῖν σε δεῖ,

675. οὐδ' A.G.R.V. Bodl. 1. 6. 8. οὐκ Bodl. 7. Mut. 2. Cant. 1. Harl. 2. 3. Paupertatem Cleonymi perstringit. Apte conferas Eq. 1290-99.

676. θυεῖα A.G.T. Bodl. 1. 6. 7. 8. Med. 4. θυῖαι R.V. θυῖα S. στρογγύλῃ γ' ἀνεμάττετο A.G.R.T.U.Y.Z.Φ.X ΨΩ. Bodl. 1. 6. 7. 8. Par. 8. 17. 19. 20. Ar. vulg. Herm. Teuf. Lenting. στρογγύλῃ γ' ἂν ἐμάττετο Δ. στρογγύλῃ ἀνεμάττετο S.V. Med. 4. στρογγύλῃ 'νεμάττετο Dobr. (Add. p. 105.) Dind. Kock. Mein. Infra certe simplex verbum est v. 788. τίς ἦν ἐν ἡ' ματτόμεθα . . . ; Compositum habet Schol. R. 669. σκαφίδιον, ἐν ᾧ ἀναμάττειν καὶ ἀναφυρᾶν ἔθος τὰ ἀλφίτα. Vide an legendum, ἀλλ' ἐν θυεῖα μάττεται τῶν στρογγύλων. Ita in v. praec. οὐδ' ἦν valebit, non ne erat quidem, sed ne est quidem, ut alibi vaep. Et profecto multo credibilis est notari vivum aliquem, quam mortuum, praesertim ignotum. Vel . . . στρογγύλῃ γε μάττεται (γ' ἐμάττετο).

678. καλεῖν Bodl. 6. Ar.

679. τὴν καρδόπην θήλειαν ὀρθῶς γὰρ λέγεις A.R.S.V. &c. τὴν κάρδοπον θήλειαν (comma addit Ald., interrogandi notam codices aliquot Dobraei) ὀρθότερον λέγεις G.T.U.W.Y.Z.Δ.Φ.Ω. Par. 8. 17. 20. Med. 4. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 6. 7. 8. et (ὀρθώτερον) X. Bodl. 1. Par. 19. τὴν κάρδοπον θήλειαν; ΣΩ. ὀρθῶς γὰρ λέγεις Herm. Dind. τὴν καρδόπην; ΣΩ. θήλειαν ὀρθῶς γὰρ λέγεις Reisig. Bergk. τὴν καρδόπην; θήλειαν; ΣΩ. ὀρθῶς . . . Mein. Teuf. Kock. Verba ὀρθῶς γὰρ λέγεις senis an Socratis sint dubitat Lenting.

680. ΣΤ. om. A. ΣΩ. praef. G. ἐκεῖνο δ' ἦν ἂν ἐκεῖνο δ' ἂν ἦν Cant. I. ἐκεῖνο δ' ἦν Bodl. 4. Schol. Latet menda, opinor. Sensus loci hic debet esse: *Igitur dicendum erit* (vel foret), *ut καρδόπη, sic Κλεωνύμη*. Sed verba ἐκεῖνο δ' ἦν ἂν nihil aliud significare possunt quam *illud vero fuisset*, non *illud vero foret* &c. Vide igitur an reponendum ἐκεῖνο τᾶρ' (τᾶν, γ' ἄρ') ἦν, vel ἐκεῖν' ἄρ' ἂν εἶη, vel denique ἐκεῖνο δὴ 'στί. Certe ἂν non agnoscit schol. κάρδοπος Bodl. 7. καρδόπην κλεωνύμη (et gl. ὅμοιον ὄνομα) Cant. 3. Gl. Par. 19: ὅμοιον.

681. ἔτι γε περὶ R.S.T.V.Ω. Cant. 3. Par. 8. 19. ἔτι (supr. δὴ) γε περὶ (supr. γε) Par. 20. ἔτ' ἔτι γε περὶ G.Z.Φ. Mut. 1. Bodl. 1. Harl. 1. Par. 17. ἔτ' ἔτι περὶ A. ἔτι περὶ Med. 4. ἔτι δὴ περὶ W.Y.Ψ. Par. 3. 18. Harl. 2. Mut. 2. 3. Bodl. 3. 7. ἔτι δὴ περὶ γε Cant. 1. ἔτι δὴ γε περὶ Δ. Bodl. 6. 8. Cant. 2. 4. Ar. Ald. ἔτι δὴ γε περὶ (δὴ in rasura) ©. ἔτι δέ γε περὶ U. Kock. Mein. ἔτι δὴ γε περὶ τε Bodl. 4. καὶ περὶ X. ἔτι δὴ δέ . . . Herm. ἀλλ' ἔτι γε . . . Bergk. εἶ γ' ἔτι δέ . . . malit id. ἀλλ' ἔτι γε περὶ Kock. ἔτι δὴ γε . . . defendit Reisig. C. 230. ἔθ' ἐν τι περὶ Dobr. (ad Pl. 980.) Dind. Fortasse recte. Cf. Vesp. 818. ἐν ἔτι ποθῶ . . . Eccl. 655. ἐν ἔτι ζητῶ. Soph. Oed. R. 748. ἦν ἐν ἐξείπης ἔτι. Dem. p. 788. ἐν τοίνυν εἰπὼν ἔτι &c. p. 799. ἐν δ' εἰπὼν ἔτι &c. Ipse tentabam *raeterea ἐν ἔτι τι περὶ*. (Eur. Ion. 854. ἐν γὰρ τι τοῖς δούλοισιν αἰσχύνῃν φέρεται.)

- ἄττ' ἄρρεν' ἐστίν, ἄττα δ' αὐτῶν θήλεα.
 ΣΤ. ἀλλ' οἶδ' ἔγωγ' ἂ θήλε' ἐστίν. ΣΩ. εἰπέ δῆ.
 ΣΤ. Λύσιλλα, Φίλινα, Κλειταγόρα, Δημητρία.
 ΣΩ. ἄρρενα δὲ ποῖα τῶν ὀνομάτων; ΣΤ. μυρία. 685
 Φιλόξενος, Μελησίας, Ἀμυνίας.
 ΣΩ. ἀλλ', ὦ πονηρὲ, ταῦτά γ' ἔστ' οὐκ ἄρρενα.
 ΣΤ. οὐκ ἄρρεν' ὑμῖν ἐστίν; ΣΩ. οὐδαμῶς γ', ἐπεὶ
 πῶς ἂν καλέσειας ἐντυχῶν Ἀμυνία;

Vel ἐν ἔτι*περί γε . . . (Scilicet postquam excidisset ἐν ante ἔτι, interpolatum fuit γε aut δῆ.) Vel ἔτι δῆ τι περί . . . Vel ἔτι δῆ περί γε . . . Cf. Plat. Phil. 35. ἔτι δῆ καὶ τόδε . . . κατανοήσωμεν. 52. ἔτι δῆ τοῖνυν τοῦτοι προσθῶμεν . . . Euthyd. 277. ἔτι δῆ ἐπὶ τὸ τρίτον &c. Prot. 324. ἔτι δῆ λοιπὴ ἀπορία ἐστίν. Lach. 198. ἔτι δῆ τὸ τρίτον σκεψώμεθα. Legg. II. 655. ἔτι δῆ τοδέ. Parm. 156. ἔτι δῆ τὸ τρίτον λέγωμεν. 164. ἔτι δῆ λέγωμεν &c. 165. ἔτι δῆ ἀπαξ ἐλθόντες &c. Charm. 174. τόδε δῆ ἔτι προσυποθῶ. Lucian. Tim. 26. ἔτι δῆ μοι καὶ τοῦτο ἀπόκριμαι. Particulae γε locus hic non est.

682. ἄττα δ' αὐτῶν θήλεα vulg. Qu. ἄττα δ' αὐ' ὅτι θήλεα.

684. Λύσιλλα, Φίλινα] Anapaesti incisio minus numerosa in rerum numeratione excusatur. Cf. etiam ad Vesp. 1301. φίλινα Bodl. 6. 7. Par. 3. 4. Leid. 5. φίνιλλα V. Φίλινα (Φιλίη al.) Alexidis nomen fabulae est Athen. 442 A. et Hegemonis p. 699. Idem nomen legitur in Lucian. dial. mer. III. Plut. Alex. 77. Cf. nomen Κόρινα (formatum a κόρη), Ἥρινα, Τύρινα (nomen feminae in Inscr. Samiaca in Mus. Crit. I. 350), Μαλάκινα. Masculinum est Φιλίνος.

685. ἄρρενα A.Φ. Par. 1.

686. μελισίας Bodl. 1. μιλισίας Bodl. 4. μιλησίας Harl. 3. Nomen formatum ut Κημισίας, Ἀμειψίας, Πεισίας, Τισίας, &c. ἀμεινίας (s. v) V. ἀμηνίας Mut. 2.

687. πόνηρε A. ταῦτά γ' ἔστ' οὐκ A.G.V.Δ.Φ. Bodl. 6. 7. 8. ταῦτά γ' ἔστιν οὐκ R.S.T.X. ταῦτ' ἔστ' οὐκ Ψ. ταῦτ' ἐστίν οὐκ Bodl. 4. ταῦτά γ' οὐκ ἔστ' Par. 4. ταῦτ' οὐκ ἔστ' Harl. 3. ταῦτά γ' οὐκ ἔστ' (sensu postulante) Kock. Mein. Idem ipse conjeceram. Qu. ταῦτα δῆ' ὅστ' οὐκ.

688. ὑμῖν T.Δ. Cant. 1. 2. Bodl. 8. Par. 8. 17. 20. Mut. 1. Ald. Reisig. Elmsl. ad Ach. 178. ἐν ὑμῖν C.D.F. Bodl. 3. 6. 7. Mut. 2. 3. Par. 2. 3. 4. Elb. Cant. 3. 4. Harl. 2. 3. Br. Herm. ἡμῖν A.R.S.V.Φ.X. Par. 1. ἐν ἡμῖν G. Bodl. 4. Par. 19. γ' add. R.S.T.U.V.W.Y.Δ.Θ.Ψ.Ω. Mut. 2. 3. Bodl. 6. 7. 8. Par. 8. 19. 20. om. A.G.Z.Φ.X pr. m. Mut. 1. Bodl. 1. 4. Par. 17. Harl. 1. Cf. Vesp. 79. οὐδαμῶς γ', ἐπεὶ | αὐτῆ γε . . . 1393. οὐδαμῶς γ', ἐπεὶ | λόγοι διαλλάξουσιν . . . 1164. μηδαμῶς τοῦτόν γ', ἐπεὶ | πάνν μισολάκων αὐτοῦ ὅστιν εἰς τῶν δακτύλων. Pac. 1260. μηδαμῶς γ', ἐπεὶ | τοῦτφ γ' . . . Supra v. 672 particula iteratur, μάλιστά γε, | ὥσπερ γε &c.

689. πῶς ἂν A.G.S.T.U.V.W.Y.Z.Δ.Θ.Φ.X.Ψ.Ω. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 1. 6. 7. 8. Med. 4. Par. 8. 17. 19. 20. πῶς γ' ἂν unus, ut videtur, R. "Quae tanto vitiosior scriptura est quod praecedat οὐδαμῶς γ'." DIND. Non vitiosa foret haec scriptura, sed non addi solet particula γε in huiusmodi locis

- ΣΤ. ὄπως ἄν ; ὠδὶ, Δεῦρο δεῦρ', Ἀμυνία. 690
 ΣΩ. ὄρας ; γυναικα τὴν Ἀμυνίαν καλεῖς.
 ΣΤ. οὐκ οὖν δικαίως ἦτις οὐ στρατεύεται ;
 ἀτὰρ τί ταῦθ' ἂ πάντες ἴσμεν μανθάνω ;
 ΣΩ. οὐδὲν μὰ Δί', ἀλλὰ κατακλινεῖς δευρὶ — ΣΤ. τί δρῶ ;
 ΣΩ. ἐκφρόντισόν τι τῶν σεαυτοῦ πραγμάτων. 695
 ΣΤ. μὴ δῆθ', ἰκετεύω σ', ἐνθάδ'· ἀλλ', εἴπερ γε χρῆ,
 χαμαὶ μ' ἕασον αὐτὰ ταῦτ' ἐκφροντίσαι.
 ΣΩ. οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἄλλα. ΣΤ. κακοδαίμων ἐγὼ,
 οἶαν δίκην τοῖς κόρεσι δώσω τήμερον.

nisi quando metrum postulat, aut hiatus vitandi causa. Cf. exempla modo allata. Particulae quidem γε locum non esse in interrogando recte monuit Elmsleius ad Med. 1334. Oed. C. 977. Sed. cf. ad Pl. 485. Th. 709.

690. om R. ὄπως γ' ἄν Bodl. 4. 6.

691. τὴν A.G.R.V.Δ.Φ.X. Ar. Bodl. 1. 4. 6. 8. Par. 1. 9. Ald. τὸν Bodl. 3. 7. Cant. 3. Harl. 2. Mut. 3. δὴ τὸν Cant. 1. Bentl.

692. οὐκοῦν A. ὅστις vulg. Reisig. ἦτις unus R. non. V. (si Bekkero fides) Herm. Dind. Ko. Teuf. Bergk. Mein. ἦτις in ὅστις ab male sedulo grammatico mutatum, ut in praec. v. τὴν in τόν. Similis attractio est in Eur. Alc. 17. οὐχ εὔρε πλὴν γυναικός, ἦτις ἤθελεν | θανεῖν πρὸ κείνου. Ubi ὅστις exspectabas, sed ἦτις propter praecedens γυναικός infertur, ut in nostro loco ἦτις propter γυναικα. Cf. ad 878. Hesychii glossa, ab Dindorfio allata, ἦτις: ὅστις, huc pertinere videtur.

694. κατακλινεῖς A.G.R.T.V.W.Δ.Φ.X. Bodl. 8. et Schol. Av. 122. κατακλινεῖς S.U.Y. Bodl. 1. 6. 7. κλινεῖς Z. Vesp. 1208. δευρὶ κατακλινεῖς &c. Sed Sophilus Athen. 640 D. κατακλιθεῖς.

696. ἐνθάδ' G.U.W.Y.Z.Δ.Ψ. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 6. 7. 8. Ar. Par. 5. 17. Med. 4. ἐνταῦθ' A.R.S.T.V.Θ.Φ.X. Par. 1. 19. Cant. 3. ἐνταῦθα Θ. Bodl. 1. Harl. 1. ἐνταῦθά γ' Par. 8. 20. Cant. 1. ἐνταῦθεν Borg. ἐνταῦθα est pro gl. in Harl. 2. 3. forsan pro v. l. in Cant. 2. ἀλλ' om. S.V. εἴπερ γε U pr. W.Y.Z.Δ.Θ.Ψ. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 6. 8. Par. 3. εἴπερ X. Ar. εἴπερ με Bodl. 7. εἴπερ σε Par. 17. εἴ γε A.R.S.V.Θ.Φ. Par. 1. 8. 19. 20. Cant. 1. 3. Borg. Med. 4. εἴ γέ με G.T. Bodl. 1. Harl. 1. χρῆ om. Med. 4. Locum sic constituit Lenting: μὴ δῆθ', ἰκετεύω σ', ἐνθαδὶ γ'· ἀλλ' εἴ γε χρῆ. Praestat forsan μὴ δῆθ', ἰκετεύω, ἠταῦθά γ'· ἀλλ', εἴπερ γε χρῆ. (Ita etiam Dobr. Bergk. Mein. Teuf. Fritsch. ad Ran. 77.) μὴ δῆθ' ἰκετεύω ἠταῦθά σ' . . . Ko. Saepe in precationibus occurrit μὴ δῆτα . . . γε. Eur. Med. 330. μὴ δῆτα τοῦτό γ', ἀλλὰ . . . Tenendum autem est saepe permutari inter se ἐνθάδε et ἐνταῦθα.

697. αὐτὰ ταῦτ'] αὐτ' ἐνταῦθ' Bodl. 1. αὐτὰ ταῦτα φρ. Cant. 3. αὐτὰ om. X. Scribendum, ni fallor, ταῦτὰ ταῦτ'. Cf. 1280. ἦ τὸν ἥλιον | ἔλκειν κάτωθεν ταῦτό τοῦθ' ὕδωρ πάλιν. 234. 1328. Vesp. 483. Pac. 972. Pl. 153. Conferri non debet Lys. 888. ταῦτ' αὐτὰ δὴ κάσθ' ἄμ' ἐπιτρίβει τῷ πόθφ.

699. σήμερον Bodl. 1. Harl. 1. τήμερα Ald.

ΧΟΡΟΣ.

φρόντιζε δὴ καὶ διάθρει, πάντα τρόπον τε σαυτὸν στρ. 700
 στρόβει πυκνώσας.
 ταχύς δ', ὅταν εἰς ἄπορον πέσης,
 ἐπ' ἄλλο πήδα
 νόημα φρενός. ὕπνος δ' ἀπέστω γλυκύθυμος ὀμμάτων. 705
 ΣΤ. ἀτταταῖ ἀτταταῖ. 707
 ΧΟ. τί πάσχεις ; τί κάμνεις ;
 ΣΤ. ἀπόλλυμαι δειλῖαιος· ἐκ τοῦ σκίμποδος
 δάκνουσί μ' ἐξέρποντες οἱ Κορίνθιοι, 710
 καὶ τὰς πλευρὰς δαρδάπτουσιν,
 καὶ τὴν ψυχὴν ἐκπίνουσιν,

700—716. Chori partes in libris Socrati tribuuntur. Correxist Herm.

700. τρόπον σαυτὸν A. Par. 1. Bodl. 4. τρόπον σεαυτὸν Par. 19. τρόπον σε (s. τ) σαυτὸν Bodl. 8. τρόπον τε σεαυτὸν Borg. τρόπον τ' ἐς αὐτὸν R. τρόπον τε σαυτὸν G. Par. 8. 20. Bodl. 1. 6. 7. Cf. Eq. 386. ἀλλ' ἐπιθι καὶ [σεαυτὸν add. ?] στρόβει.

702. στρόφει Mut. 3. στρόμβει X. ὅταν γ' Bodl. 8.

703. ταχὺ (s eras.) Cant. 2. Gl. Cant. 3: ταχέως. ἐπ' D.R.S.V.Δ.X. Mut. 2. Par. 19. Suid. v. ταχύς. Br. ἐς W.Y.Ψ.Ω. Bodl. 6. 7. 8. Ar. Mut. 3. Ald. εἰς A.G.T.U.Z.Θ.Φ. Mut. 1. Bodl. 1. Par. 8. ἐς (aut εἰς) Cant. 1. 2. 3. 4. Harl. 2. 3. ἐμπέσης Suid.

705. γλυκύθυμος] γλυκύδεσμος Burges. in Class. Journ. XXVI. 377. coll. Mosch. Id. II. 4. ὕπνος ὅτε γλυκίων μέλιτος . . . πεδάμ μαλακῶ κατὰ φάεα δεσμφ. Pind. Pyth. I. 16. βλεφάρων ἀδὺ κληῆστρον (sc. somnum). Frustra. Cf. Lys. 551. γλυκύθυμος Ἔρωσ. "Imperfectum hoc carmen in secunda editione reliquisse videtur poeta, unde factum ut versus antistrophici 812. et 813. non habeant in stropha qui respondeant. Non absolutam autem hanc partem fabulae a poeta esse ex eo colligimus quod cantica chori desiderantur post v. 730. et post 888. et in alio chori carmine, de quo vide ad v. 949, versus non accurate sibi respondent." DIND. Lacunam indicant Herm. Bergk.

707. ἀτταταῖ ἀτταταῖ R. Herm. Dind. &c. ἀτταταῖ ἀτταταῖ V. Bekk. ἰατταταῖ ἰατταταῖ A.G.Δ.Φ.X. Mut. 1. 2. 3. Par. 8. 19. 20. Bodl. 6. 7. 8. ἰαταταῖ ἰαταταῖ Bodl. 1. 3. Cant. 3. Harl. 2. In Thesm. 223. ἀτταταῖ ἰατταταῖ, sed in senario.

711—715. "δαρδάπτουσιν—ἀπολοῦσιν] In his verbis omnibus ν ἐφέλκυστικὸν omittit R. ut alibi saepissime. Quod satis habemus semel dixisse." DIND. δαρδάπτουσι etiam A. ν ἐφέλκυστικὸν quater addit Bentl.

712-13. Ordine vulgato exhibent A.G.R.T.U.V.W.Y.Z.Δ.Φ. Bodl. 1. 6. 7. 8. Mut. 1. 2. 3. Inverso S.X. Mut. 1. 2. 3.

712. ψυχὴν] ψωλὴν conj. Mein. ad perditos Corinthiorum mores respici existimans. Quod et ipse conjeceram. Sed v. Comm. Gl: αἶμα. Ceterum cum hoc loco (711-14) cf. Lys. 962-65.

καὶ τοὺς ὄρχεις ἐξέλκουσιν,
καὶ τὸν πρωκτὸν διορύττουσιν,
καὶ μ' ἀπολοῦσιν.

715

ΧΟ. μὴ νυν βαρέως ἄλγει λίαν.

ΣΤ. καὶ πῶς, ὅτε μου

φρούδα τὰ χρήματα, φρούδη χροιά,
φρούδη ψυχῇ, φρούδη δ' ἐμβάς,
καὶ πρὸς τούτοις ἔτι τοῖσι κακοῖς
φρουρᾶς ἄδων

720

ὀλίγου φρούδος γεγένημαι ;

ΣΩ. οὗτος, τί ποιεῖς ; οὐχὶ φροντίζεις ; ΣΤ. ἐγώ ;

νῆ τὸν Ποσειδῶ. ΣΩ. καὶ τί δῆτ' ἐφρόντισας ;

ΣΤ. ὑπὸ τῶν κόρεων εἴ μού τι περιλειφθήσεται.

725

ΣΩ. ἀπολεῖ κάκιστ'. ΣΤ. ἀλλ', ὄγιάθ', ἀπόλωλ' ἀρτίως.

713. ἐξέλκουσιν] Legendum, ni fallor, ἐξελοῦσιν, *exulcerant*, ut proposuit Reisk. Diod. Sic. XIV. 88. τὸ πρόσωπον ἐξήλωσε (Angl. *grazed or lacerated*). Hipp. Vet. Med. 15. ἐξελοῦται τὸ χωρίον. Diod. Sic. III. 28. ἐξέλκωσις. Eur. Hec. 405. ἐλκῶσαι τε σὸν | γέροντα χρῶτα. Alc. 878. ἔμμησας ὁ μου φρένας ἤλωσεν. Suppl. 223. ἤλωσας οἴκους. Quamquam obstare videtur Av. 442. μήτ' ὄρχιπεδ' ἔλκειν μήτ' ὀρύττειν ... ΧΟ. οὐ τί που | τὸν ... ; οὐδαμῶς.

714. Cf. Lys. 720. διαλέγουσαν τὴν ὀπὴν &c. ibique adnot. Anaxandr. Athen. 131. διὰ τοῦ πρωκτοῦ καὶ τῶν πλευρῶν (711).

715-17. Ita Bentl: καὶ μ' ... | ἄλγει ... μου. ἀπολοῦσι A.R. In fine v. καὶ διαφθείρουσι add. Bodl. 1.

716. μὴ νῦν A.

717. ὅτε μου A.G.R.S.V.Δ.Φ.X. Bodl. 7. 8. ὄτ' ἐμοῦ T. Bodl. 1. 6. Br. Qu. ὅτε μοι. Cf. ad Ach. 470. Pro καὶ πῶς qu. πῶς δ' οὐχ.

719. φρούδ' ἢ ψυχῇ Harl. 3. Mut. 1. ψυχῇ et hic suspectum habet Mein. δ' A.G.R.S.U.V.Y.Z.Δ.Φ.X. Bodl. 6. 7. 8. τ' T. Bodl. 1. Harl. 1.

720. ἔτι] ἐπι (sic) R. ἔτι τούτοις Bodl. 3. τοῖσι κακοῖς G.W.Y corr. Z.Δ.Φ.X. Par. 8. 19. Bodl. 6. 7. 8. τοῖς κακοῖς T.U.Y pr. Bodl. 1. Harl. 1. τοῖσι κακοῖσι R.S.V. τοῖσι κακοῖσιν A. Par. 1. Bodl. 4.

721. φρουρᾶς A. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 7. 8. Par. 8. 19. 20. Med. 4. 5. Suid. in φρούδος et Apostol. 20, 33. φρουρᾶς G.R.V. Bodl. 1. 6. Fritsch. ad Thesm. 935. Memoratur haec lectio in scholiis. φρούδας Herw. Ex. Crit. p. x.

722. ὀλίγον V. Bodl. 6. φρούδος] φρουρῶς Fritsch. ad Th. 935.

723. ποεῖς R. πάσχεις Par. 2. οὐχὶ φροντίζεις ;] Fort. οὐχὶ (οὔτι) φροντίζεις. Vel ἢ τι φροντίζεις ; (735.) Vel ἄρα φροντίζεις ; Vel denique ἢ τι φροντίσας ἔχεις. ἐγὼ om. Mut. 3. Post ἐγὼ plene interpungitur in Ald. Fortasse recte. Signum interrogationis ponunt Br. Herm. Dind. &c. Cf. Eq. 1336. 1344.

725. εἴ μοί τι Elb. εἴ τί μου G.

726. ἀπολῆ Bodl. 6. ἀπολεῖ (supr. η) Bodl. 4.

- ΣΩ. οὐ μαλθακιστέ, ἀλλὰ περικαλυπτέα.
 ἔξευρετέος γὰρ νοῦς ἀποστερητικὸς
 κἀπαιόλημ'. ΣΤ. οἴμοι, τίς ἂν δῆτ' ἐπιβάλοι
 ἔξ ἀρνακίδων γνώμην ἀποστερητρίδα ; 730
- ΣΩ. φέρε νυν ἀθρήσω πρῶτον ὃ τι δρᾷ τουτονί.
 οὔτος, καθεύδεις ; ΣΤ. μὰ τὸν Ἀπόλλω ἄγω μὲν οὔ.
- ΣΩ. ἔχεις τι ; ΣΤ. μὰ Δί' οὐ δῆτ' ἔγωγ'. ΣΩ. οὐδὲν πάνυ ;
 ΣΤ. οὐδέν γε πλὴν ἢ τὸ πέος ἐν τῇ δεξιᾷ.
- ΣΩ. οὐκ ἐγκαλυψάμενος ταχέως τι φροντιεῖς ; 735
 ΣΤ. περὶ τοῦ ; σὺ γάρ μοι τοῦτο φράσον, ὦ Σώκρατες.
 ΣΩ. αὐτὸς ὃ τι βούλει πρῶτον ἐξευρεῖν λέγε.

727. μαλθακιστέον G. Mut. 2. Cant. 3. (γρ. μαλθακιστία.) Error solennis.
 περικαλυπτέον G. Mut. 1. 2.

728. ἔξευρετέος S.Φ.X corr. Suid. in παιόλημα (codd. A.V.) Pors. Lobeck. ad Phryn. p. 446. Dind. ἔξευρητέος A.G.R.T.V.Z.Ω. Bodl. 1. 3. 4. 7. Par. 3. 19. Leid. 5. Cant. 3. Harl. 1. 2. Ar. Borg. εὔρητέος U.W.Y.Δ.Θ.X.Ψ. Bodl. 6. 8. Mut. 1. 2. 3. Cant. 4. Sic ἀνευρετέον Plat. Pol. 294 C. ἐξευρετέον Rep. II. 380 A. εὔρετέον (al. εὔρητέον) Thuc. III. 45. Cf. Eccl. 607. σὺ γὰρ ἐξευρῶν ἀπόδειξον.

729. καὶ παιόλημ' (et ἀπαιόλημ' pro v. l.) Suidas in παιόλημα. ἐπιβάλλοι S.X. non A.G.R.T.V.Δ.Φ.

730. ἀρνακίδων R. ἀποστερητρίδα A.D.V.Θ.Φ. Par. 19. Suid. in h. v. et in ἀρνακίδα. Br. ἀποστερητρίδα G.S.T.U.W.Y.Z.Δ.X.Ω. Mut. 1. (v. l.) 2. 3. Bodl. 1. 6. 7. 8. Par. 8. 20. Ald. ἀποστερητικὴν R. Harl. 3. (ex 747.) Sic αὐλητῆς αὐλητρὶς, ὄρχηστῆς ὄρχηστρὶς, &c. Cf. Lob. ad Phryn. p. 256. Dictum γνώμην ἀποστερητρίδα, quasi σισύραν Θυμαίτιδα. V. ad Vesp. 1138.

731. "Ante hunc versum desideratur carmen chori: v. ad v. 705. Quod dum canitur, in interiore parte aedium versatur Socrates, finito autem denuo in conspectum prodit, φέρε νυν, inquiens, ἀθρήσω πρῶτον ὃ τι δρᾷ τουτονί. Quae verba absurda sunt, si nihil aliud intercedat quam paucula illa verba Strepsiadis, οἴμοι . . . ἀποστερητρίδα." DIND. νῦν Δ. τουτονί πρῶτον ὃ τι δρᾷ X. πρῶτον Bergkium offendit.

732. ἄγω οὔμενον (sic) Bodl. 1. Harl. 1.

733. οὐδέν γ' W.Y.Δ.Ψ.Ω. Mut. 3. Par. 8. 20. Cant. 1. 2 corr. Duker. Herm. Cobet. οὐδέν A.G.T.U.Z.Θ.Φ.X. Mut. 1. 2. Bodl. 1. 6. 7. 8. Par. 17. 18. Cant. 3. 4. Harl. 2. 3. Ald. Suid. in ἔχεις τι. οὐ δῆτ' D.R.S.V. Par. 19. Br. Reis. Dind. Ko. Teuf. Bergk. Mein. ἔγωγε U. Bodl. 6. Suid. οὐδέν πάνυ Strepsiadis continuat R.

734. οὐδέν πλὴν ἢ Cant. 3. Bodl. 7. οὐδέν γ' ἢ Cant. 1. οὐδέν γε πλὴν εἰ Kock. Mein. Cf. 361. πλὴν ἢ Προδίκω. Qu. οὐ δῆτα πλὴν γε . . .

737. πρῶτος A.R.S.V.Δ.Φ.X. Bodl. 6. 8. Par. 8. 17. 19. vulg. Herm. recce. πρῶτον G. Mut. 2. 3. Bodl. 4. 7. Harl. 3. Par. 3. 4 pr. Leid. 5. Reisig. πρῶτος Bodl. 1. Praestat, ὁπινor, πρῶτον: alioqui enim non πρῶτος, sed πρότερος dicendum fuisset. Hermannus exponit: "Tu ipse primus [prior] sensus postulat] aliquid inveni, idque mihi expone." Addit autem, si ἐξευρεῖν legatur,

- ΣΤ. ἀκήκοας μυριάκις ἀγὼ βούλομαι
περὶ τῶν τόκων, ὅπως ἀποδώσω μηδενί.
- ΣΩ. ἴθι νυν καλύπτου καὶ σχάσας τὴν φροντίδα 740
λεπτὴν κατὰ μικρὸν περιφρόνει τὰ πράγματα,
ὀρθῶς διαιρῶν καὶ σκοπῶν. ΣΤ. οἴμοι τάλας.
- ΣΩ. ἔχ' ἀτρέμα, κῆν ἀπορῆς τι τῶν νοημάτων,
ἀφείδς ἀπελθε, κᾶτα τὴν γνώμην πάλιν
κίνησον αὐθις αὐτὸ καὶ ζυγώθρισον. 745

etiam πρώτων oportere scribi. ἐξευρεῖν A.G.Δ.Φ.Χ. Bodl. 1. 6. 7. 8. Par. 8. 17. 20. Mut. 1. 2. 3. vulg. ἐξευρῶν R.V. Par. 19. Herm. rec.

738. ἀ' γὰ Α.

739. ὅπως ἂν ἀποδῶ vulg. Legendum omnino ὅπως ἀποδώσω. Sensus enim est quomodo (qua ratione) nemini mihi solvendum sit. Sic 1398. ὅπως δόξεις. Thesm. 431. ὅπως ἀπολείται. Thuc. V. 36. ἐδέοντο Βοιωτοὺς ὅπως παραδῶσι (παραδώσουσι recte E.G.). VII. 56. τὴν ἐπιμέλειαν ἐποιούοντο . . . ὅπως ἐκείνους κωλύσωσι (l. κωλύσουσι). Dem. p. 807. παραφυλάξατε, ὅπως μηδενὶ δῶτ' (δώσετ') ἐξουσίαν &c. Isae. VII. 36. πρόνοιαν ποιούονται . . . ὅπως μὴ ἐξερημώσωσι [-σουσι recte A.B.] τοὺς . . . οἴκους, ἀλλ' ἔσται τις &c. Antiphan. Athen. 8 D. δεῖ μ' αἰεὶ κανὸν πόρον | εἰρεῖν, ὅπως μάρσημα ταῖς γνάθους ἔχω (malim ὅπως ἔξω μάρσημα ταῖς γνάθους). Cf. etiam 776.

740. ἴθι νυν καλύπτου] ἴθι νῦν . . . Α. ἴθ' ἐγκαλύπτου Cobet. Mein. σχάσας] σχίσας ingeniose conj. Bentl. An χαλάσας? Cf. 762. ἀλλ' ἀποχάλα τὴν φροντίδ' ἐς τὸν ἀέρα. Ut jubeatur primum χαλᾶν τὴν φροντίδα λεπτὴν κατὰ μικρὸν (i. e. εἰλλων περὶ ἑαυτὸν 761), postea ἀποχαλᾶν eam ἐς τὸν ἀέρα (i. e. latius et liberius). Cf. 229.

741. κατὰ λεπτόν Mut. 2. Leid. 5. καταλεπτόν Bodl. 7.

743. ἀτρέμα A.R.U corr. V.W.Δ.Φ.Ψ. Mut. 3. Bodl. 8. Par. 8. 19. 20. ἀτρέμας G.S.T.U.Y.Z.X. Mut. 1. 2. Leid. 5. Par. 2. 3. 4. 17. Bodl. 1. 3. 6. 7. Mon. Elb. Cant. 1. 2. 3. 4. Harl. 1. 2. 3. ἀτρεμας Bodl. 4. κᾶν] ἀλλ' (i. e. ἂν δ', opinor) unus Bodl. 4. Legendum, ni fallor, ἔχ' ἀτρέμας ἦν δ' ἀπορῆς &c. Cf. ad 615. Legitur tamen ἔχειν ἀτρέμα Av. 1244. ἔχ' ἀτρέμα φέρ' ἴδω &c. Th. 230. ἔχ' ἀτρέμα σαυτὸν κἀνάκνυπτε. Ran. 339. οὔκουν ἀτρέμ' ἔξεις . . . ; Hom. Il. σ'. 318. αἰγίδα χερσὶν ἔχ' ἀτρέμα Φοῖβος Ἀπόλλων.

744. κᾶτα Med. 4. vulg. κατὰ (sic) R. καὶ κατὰ satis probabiliter conj. Bergk. τὴν γνώμην libri et vulg. τῇ γνώμῃ Reisk. Herm. Kock. Elmsl. ad Ach. 178. Meinek. Fr. Com. IV. 436. τῇ γνώμῃ (aut αὐτὸν pro αὐτὸ 745.) conj. Mein. Eadem varietas lectionis Ran. 355. Sed dubito an recte Nam κινεῖν τὴν γνώμην bene dicitur (cf. supra 477. καὶ διακίνει τὸν νοῦν αὐτοῦ καὶ τῆς γνώμης ἀποπειρῶ), non item κινεῖν νόημα. Soph. Ant. 413. ἐγεργὶ κινῶν ἄνδρ' ἀνήρ . . . κακοῖσιν. Plat. Erast. 134. καὶ μοι ἔδοξεν ἦδη ἐνταῦθα κινήτος εἶναι ὁ φιλογυμναστής. πάλιν A.G.T.Δ.Φ.Χ. Med. 4. &c. vulg. πάλα R.S.V.

745. αὐθις αὐτὸ G.R.V. Mut. 1. 3. Par. 8. 19. 20. αὐθις, αὐτὸ . . . T. αὐθις εἰς αὐτὸ A.C. Bodl. 7. αὐθις εἰς (corr. εἰς) αὐτὸ Harl. 2. Br. Wolf. αὐτὸ (om. αὐθις) Ar. αὐθις αὐτὸν Kust. αὐθις αὐτὸν (?) Herw. Ex. Crit. p. x. αὐθ' (?) εἰς αὐτὸ Bentl. (qui ait: "Neque syntaxis, neque sententia constat.") Latere

- ΣΤ. ὦ Σωκρατίδιον φίλτατον. ΣΩ. τί, ὦ γέρον ;
 ΣΤ. ἔχω τόκου γνώμην ἀποστερητικήν.
 ΣΩ. ἐπίδειξον αὐτήν. ΣΤ. εἰπέ δὴ νῦν μοι — ΣΩ. τὸ τί ;
 ΣΤ. γυναῖκα φαρμακίδ' εἰ πριάμενος Θετταλὴν,
 καθέλομι νύκτωρ τὴν σελήνην, εἶτα δὲ 750
 αὐτὴν καθείρξαιμ' εἰς λοφέϊον στρογγύλον,
 ὡσπερ κάτοπτρον, κᾶτα τηροίην ἔχων, —
 ΣΩ. τί δῆτα τοῦτ' ἂν ὠφελήσειέν σ' ; ΣΤ. ὅ τι ;
 εἰ μηκέτ' ἀνατέλλοι σελήνη μηδαμοῦ,
 οὐκ ἂν ἀποδοίην τοὺς τόκους. ΣΩ. ὀτὴ τί δὴ ; 755

videtur menda. Qu. κίνησον αὐθις, αὐτό τε (vel καὶ τάχα, καὶ πάλιν, καὶτίκα, καὶ τι καὶ) ζυγώθρισον. Vel κίνησον αὐ, κᾶτ' αὐτίκα (αὐ πάλιν) ζυγώθρισον. Vel denique κίνησον αὐθις, αὐτό καὶ ζ., postposito καὶ, ut fortasse in Ach. 884. Pac. 417. Aesch. Prom. 51. ἔγνωκα τοῖσδε κούδεν ἀντειπεῖν ἔχω. Archedic. Athen. 292 E. τοὺς ἄνθρακας | ἔρραν' εἰλαίφ πάντα καὶ (i. e. καὶ πάντα) ποιῶ φλόγα. Cf. Meinek. Fr. Com. IV. 436. Quae constructio Dindorfio hic placet. Sed nimis illa ab antiquae comoediae elegantia abhorret quam ut eam adhibuisse nostrum credam. ζυγώθρισον G.R.V.Z.Δ.Φ.X. Bodl. 8. Ar. Med. 4. ζυγώθρησον (s. ι) Bodl. 1. ζυγώθρισον A.S.T.U.W.Y. Bodl. 6. 7. Par. 1. 2. 4. Leid. 5. Cant. 2. 3. 4. Harl. 3. Antiquam lectionem fuisse κἀναζύγωσον suspicati sunt Valck. (ad Theocr. Adon. p. 335). Br. Harles. Gl. A: ζυγοστάτησον. Est autem ζύγωθρον *jugum librae*.

746. Fort. ὦ φίλτατον Σωκρατίδιον. γέρον Harl 3. et (s. o) Bodl. 7.

747. ἀποστερητίδα Harl. 3. Par. 4. Ex v. 730.

748. δὴ om. Par. 4. Leid. 5. (?) νῦν μοι A.Δ.X. Bodl. 6. 7. 8. μοι νῦν Z.Φ. τοδὶ C. Z. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 6. 7. Harl. 2 (gl. τοῦτο) Par. 2. 17. Leid. 5. vulg. Dind. τὸ τί (praeft. ΣΩ.) G corr. R.S. Bodl. 8. Par 20. Med. 4. Herm. Mein. &c. et (cont. Streps.) A.G.T.U.V.W.Y.Δ.Θ.Φ.X.Ω. Bodl. 1. Par. 8. 19. Harl. 3. Totum versum Soerati tribuunt Cant. 2. 3. 4. Par. 2. Mut. 3. &c. Cf. 500. εἰπέ δὴ νῦν μοι τοδί. Thesm. 740. σὺ δ' ἀπόκριναί μοι τοδί. Quod ad τὸ τί, cf. Pac. 826. ἴθι νυν κάτειπέ μοι. TP. τὸ τί ; Pl. 902. καὶ μὴν ἐπερωτηθεὶς ἀπόκριναί μοι. ΣΥ. τὸ τί ; infra 775. (ubi praecedit τουτί.) Ran. 7. (ubi praec. ἐκείνο.)

749. τί γυναῖκα φαρμακίδ' εἰ πριάμενος . . . Fritsch. ad Th. 773. Θετταλῶν Bodl. 6.

750. δὴ libri et vulg. Teuf. δὲ Herm. Dind. Kock. Mein. Recte. "Fort. ΣΩ: εἶτα τί;" Bergk.

751. αὐτὴν A.R.S.T.V.Δ.X. ταύτην Φ.Ω. Mut. 1. ἐς A.G. Bodl. 6. 7. 8. εἰς Bodl. 1.

753. τί δῆτ' ἂν X.

754. ἀνατέλλοι A.C.D.F.R.T.V.Δ.Θ.Ω. Harl. 2. Bodl. 3. 7. Par. 19. 20. ἀνατέλλει R.V. (?) ἀνατέλοι Bodl. 1. Harl. 1. ἀνατείλη S. ἀντέλλοι G.Φ.Ψ. Mut. 1. Cant. 2. Bodl. 8. Par. 8. ἀντέλοι Bodl. 4. 6. Elb. ἀντέλλει X. ἂν τέλλοι Cant. 4.

755. οὐκ ἂν C.E.R.S.V.Z.Δ.Φ. Bodl. 3. 6. 7. 8. Par. 4. Mon. Elb. Cant. 4. Harl. 2. οὐκ ἂν γ' A.T.W.Θ.X.Ψ. Bodl. 1. Mut. 3. Ald. οὐκ ἂν γε U.Y.

- ΣΤ. ὅτιή κατὰ μῆνα τὰργύριον δανείζεται.
 ΣΩ. εὖ γ' ἄλλ' ἔτερον αὖ σοι προβαλῶ τι δεξιόν.
 εἶ σοι γράφοιτο πεντετάλαντός τις δίκη,
 ὅπως ἂν αὐτὴν ἀφανίσειας εἰπέ μοι.
- ΣΤ. ὅπως; ὅπως; οὐκ οἶδ'. ἀτὰρ ζητητέον. 760
 ΣΩ. μὴ νυν περὶ σαυτὸν εἶλλε τὴν γνώμην ἀεὶ,
 ἄλλ' ἀποχάλα τὴν φροντιδ' εἰς τὸν ἀέρα,
 λινόδετον ὥσπερ μηλολόνην τοῦ ποδός.
- ΣΤ. ἤρρηκ' ἀφάνισιν τῆς δίκης σοφωτάτην,
 ὥστ' αὐτὸν ὁμολογεῖν σ' ἐμοί. ΣΩ. ποῖαν τινά; 765
 ΣΤ. ἤδη παρὰ τοῖσι φαρμακοπώλαις τὴν λίθον

ὅτιή τί δὴ S.U.V.W.Z.Δ.Ψ.Ω. Bodl. 4. 6. Par. 8. 19. 20. Cant. 2. 4. Harl. 3. Herm. Dind. &c. (ὅτιή) ὅτιή τί δὴ R. Mon. Elb. Par. 2. 4. ὅτι τί δὴ Bodl. 1. 3. 7. Harl. 1. 2. Par. 1. 3. Leid. 5. ὅτιή δὴ (sic) T. τίη τί δὴ A.G. pr. Θ.Φ.Χ. pr. Bodl. 8. vulg. τὴ τί δὴ Cant. 3. "Ὅτιή τί δὴ, ut ὅτιή τί v. 784, et ὅτι (ὅτιή) τί δὴ Pl. 136. more usitato Graecis, quo partem eorum, quae alterum dicere volunt, anticipant, adjuncta interrogatione, quasi dicas, *Quia . . . quid?* Simile est τὸ τί 748. 775." HERM. Plat. Charm. 161. ὅτι δὴ τί γε; (?) ἔφη. Legitur τὴ τί δὴ; Vesp. 1155. Pac. 1018. Th. 84. Fr. 476, 14. Simplex τὴ Eq. 126. 731. Pac. 927. Eccl. 796. 1086.

756. τὰργύριον (vel τ' ἀργύριον) omnes fere libri. γ' ἀργυρίων Ald. γ' ἀργύριον unus Bodl. 8. (liber optimus et bellissimus.) Quam scripturam ipse jamdudum conjeceram. Sed nil mutandum. V. Pl. 131. Vesp. 795. &c.

757. αὖ A.G.R.S.V. &c. οὖν T. Bodl. 1. Harl. 1. δεξιὸν προβαλῶ (om. τι) Bodl. 7. Post δεξιὸν recte gravius interpungunt Br. Herm. &c. virgula tantum Reisig. Dind. Bergk. Mein. Teuf. Ko.

758. τις add. A.R.S.U.W.Z. supr. Δ.Θ.Φ.Ω. Bodl. 6. 7. 8. om. T.Y.X.Ψ. Cant. 4. Harl. 1. 3. πεντετάλαντος A.R.U.V.W.Y.Z.Δ.Θ.Φ.Ψ.Ω. Cant. 3. Bodl. 7. 8. Par. 19. πεντατάλαντος G.S.T.X. Bodl. 1. 6. Par. 8. 20. Forma non Attica. Atticae formae sunt πεντεμέδμνος, πεντεσύριγγος (Eq. 1049.) πεντέγράμμος (Soph. Fr. 381.). V. Blomf. ad Prom. 878.

760. ὅπως; ὅπως οὐκ οἶδ' Bodl. 6. 7. 8. Both. Fortasse recte. Sed cf. 787.

761. μὴ νῦν A. εἶλλε R.S.U.V. Bodl. 8. Suid. in εἶλλειν. Ald. Pors. Herm. &c. εἶλλε A.Φ. Par. 1. εἶλε T.W.Y.Δ.X. Par. 8. 19. 20. Bodl. 3. 6. 7. 8. Cant. 3. Harl. 3. Suid. ms. Junt. εἶλε Θ.Ψ.Ω. Cant. 2. 4. Harl. 2. Mut. 2. 3. Bodl. 1. ἔλλε E. Z. Med. 4. Mut. 1. Par. 17. Br. Reis. ἔλε G. Bodl. 4. ἀεὶ] Qu. ἔτι. *Noli amplius* &c.

762. ἀποχάλα A.G.R.V. Par. 8. 19. 20. Bodl. 1. 6. 8. ἵποχάλα Mut. 1. 2. Bodl. 3. 7. Cant. 3. Harl. 2. Leid. 5. ἐς A.G.V. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 8. εἰς R. Bodl. 1. 6. 7.

764. εὖρηκ' vulg. Ko. Teuf. ἤρρηκ' Dind. Mein.

765. σ' ὁμολογεῖν Bodl. 3. 7. σ' ἐμοί A.G.R.V. &c. vulg. σέ μοι Bodl. 1. Teuf. Add. Quod videtur praeferendum.

766. ἤδη ποτὲ παρὰ Leid. 5. Bodl. 3. 7. Mut. 2. Par. 19. supra. τοῖς R. ταῖσι Bodl. 3. Harl. 2.

- ταύτην ἑώρακας, τὴν καλὴν, τὴν διαφανῆ,
 ἀφ' ἧς τὸ πῦρ ἄπτουσι ; ΣΩ. τὴν ὕαλον λέγεις ;
 ΣΤ. ἔγωγε. φέρε, τί δῆτ' ἂν, εἰ ταύτην λαβὼν,
 ὁπότε γράφοιτο τὴν δίκην ὁ γραμματεὺς, 770
 ἀπωτέρω στὰς ὧδε πρὸς τὸν ἥλιον
 τὰ γράμματ' ἐκτῆξαιμι τῆς ἐμῆς δίκης ;
 ΣΩ. σοφῶς γε νῆ τὰς Χάριτας. ΣΤ. οἴμ' ὡς ἦδομαι
 ὅτι πεντετάλαντος διαγέγραπται μοι δίκη.
 ΣΩ. ἄγε δὴ ταχέως τουτί ξυνάρπασον. ΣΤ. τὸ τί ; 775
 ΣΩ. ὅπως ἀποστρέψαις ἂν ἀντιδικῶν δίκην,

767. τὴν καλὴν] Imo, ni fallor, τὴν χυτὴν. Epinicus Athen. 432 B. συγκυρκανήσας ἐν σκύφει χυτῆς λίθου. Plat. Tim. 61 B. ὅσα . . . λίθων χυτὰ εἶδη καλεῖται. ἑώρακας R.V. Bodl. 4. Mut. 3. Reis. Herm. &c. ἑώρακας A.C.D.F.G.S.T.Z.Θ.Φ.X.Ψ.Ω. Par. 1. 4. Leid. 5. Bodl. 1. 3 corr. 7. Mut. 1. 2. Ar. Cant. 4. Harl. 1. 2. 3. Par. 17. 19. Med. 4. ἑώρας E.U.W.Y.Δ. Cant. 2. 3. Bodl. 6. 8. Par. 8. (in ras.) 20 (id.) Ald. Postulatur perfectum. Cf. ποῦ γὰρ ὕοντ' . . . ἦδη τεθέσσαι ; τὴν διαφανῆ A.G.R.V. Ar. Bodl. 1. 6. 8. Par. 8. 17. 19. 20. Leid. 5. καὶ διαφανῆ Harl. 2. Bodl. 1. 3. 7. Mut. 2. Par. 3.

768. ὕαλον] Atticum esse ὕαλος, vulgare ὕελος docent Moeris p. 373. et Photius p. 614, 2. V. Hemst. ad Thom. M. in v.

769. φέρε, τί δῆτ' (δῆ τί τ' V.) ἂν] Haec Socrati tribuebantur. Correxist Reisig.

770. ὁπότε A.

771. ἀπωτέρω T. Bodl. 7. 8. ὧδε R.W.U.Z.Δ.Θ.Φ.Ψ. Mut. 1. 2. Bodl. 6. 7. 8. ὧδὶ A.S.T.V.Y.X. Bodl. 1. Mut. 3.

774. πεντετάλαντος A.R.V.Δ.Φ. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 7. 8. Par. 8. 19. Med. 4. πεντατάλαντος G.S.T.X. Bodl. 1. 6. Par. 20. Cant. 3. Atticam formam per ε scribi tradit Suidas in πεντετ. Cf. Etym. M. in ἐξάκλιων. διαγέγραπται μοι A.G.R.V. Bodl. 6. 8. Par. 8. &c. μοι διαγέγραπται Bodl. 3. 7. Harl. 2. Mut. 2. et Suid. ms.

775. συνάρπασον A. Par. 1. et (supr. ξ) G.

776. ἀποστρέψαις ἂν A.G.R.S.U.V.W.Z.Φ.Ψ. Bodl. 6. Par. 1. 3. 19. Mut. 1. 2. 3. Cant. 2. 4. Urb. Kust. Br. Herm. Dind. Teuf. ἀποστρέψαις Y.X. Cant. 3. Harl. 2. Bodl. 3. 7. Ar. Urb. ἀποστρέψεως ἂν Harl. 3. Bodl. 4 corr. ἀποτρέψαις ἂν Δ. Bodl. 8. Par. 2. 4. Ald. ἀποτρέψαις Leid. 5. ἀποτρέψεως ἂν T. (-ης) Bodl. 1. Harl. 1. Par. 8. 20. ἀποστρέψαι' ἂν Mein. Kock. Legendum, ni fallor, ὅπως ἂν ἀποστρέψεως (aut ἀποτρέψεως). Cf. 759. ὅπως ἂν αὐτὴν ἀφανίσαις εἰπέ μοι. Eq. 81. ὅπως ἂν ἀποθάνοιμεν ἀνδρικώτατα. Soph. Oed. C. 190. Eur. Cycl. 468. ἀντιδικῶν libri et vulg. ἀντιδικῶν Reisig. Sed

ita postularetur articulus, τῶν ἀντιδικῶν. Plat. Legg. XII. 948 D. τῶν ἀντιδικούντων ἐκατέρων. Scholiasta per ἀντεγκαλῶν, ἀντιλέγων explicat. Sensus est: Quomodo avertere litem possis, iudicio contendens, si jam in eo sis ut condemnaris, ob defectum testium. (Br.) Qui enim accusator causam suam probare contra reum non posset, mulctae obnoxius fuit, quam nisi solvisset intra certum tempus, quadruplum, solvere tenebatur. Qui autem solvendo non essent, in carcerem publicum conjiciebantur.

- μέλλων ὀφλήσειν, μὴ παρόντων μαρτύρων.
 ΣΤ. φαυλότατα καὶ ῥᾶστ'. ΣΩ. εἶπε δὴ. ΣΤ. καὶ δὴ λέγω.
 εἰ πρόσθεν, ἔτι μιᾶς ἐνεστώσης δίκης,
 πρὶν τὴν ἐμὴν καλεῖσθ', ἀπαγχαίμην τρέχων. 780
 ΣΩ. οὐδὲν λέγεις. ΣΤ. νῆ τοὺς θεοὺς ἔγωγ', ἐπεὶ
 οὐδεὶς κατ' ἐμοῦ τεθνεώτος εἰσάξει δίκην.
 ΣΩ. ἕθλεις. ἄπερρ' οὐκ ἂν διδάξαιμ' ἂν σ' ἔτι.
 ΣΤ. ὅτιγί τί; ναὶ πρὸς τῶν θεῶν, ὦ Σώκρατες.
 ΣΩ. ἀλλ' εὐθύς ἐπιλήθει σύ γ' ἄττ' ἂν καὶ μάθης· 785
 ἐπεὶ τί νυνὶ πρῶτον ἐδιδάχθης; λέγε.

780. καλεῖσθ' om. R.

782. Cf. Vesp. 826. τὴν αὐτῶ πρῶτον εἰσαγάγω δίκην; 840. 847. Eccl. 983.

783. ἄπερρ' A.G.R.V.Y.Z.Δ.Φ.X. Bodl. 6. 7. 8. Cant. 3 corr. Suid. in v. ἄπερ' (sic) S. ἄπερ U. Bodl. 4. ἄπερρ' Cant. 2. ἄπελθ' T. Bodl. 1. Cant. 1. f. Harl. 1. 3. φθείρου supr. in Harl. 1. διδάξαιμην libri et vulg. διδάξαιμεν Reisk. διδάξαιμ' ἂν Elmsl. ad Med. 290. Mein. Cobet. διδάξαιμ' ἂν (vel διδάξαιμεν) Lenting, coll. Av. 127. ποίαν τιν' οὐν ἦδιστ' ἂν οἰκοῦτ' ἂν πόλιν; Elmsleii emendationem certam habet Cobetus V. L. p. 310. Saepissime certe iteratur particula ἂν in sentiētiis negativis cum optativo; hic autem optime convenit particulae repetitio. Cf. 1106. et ad 1338. Vesp. 750. Idem error est in Xen. Mem. II. 5. 3. τὸν δ' οὐδ' ἂν ἡμιναῖον προτιμησαίμην (προτιμησάιμ' ἂν recte Cobet.). Vox media διδάσκεισθαι (discipulum aliquem sibi instituere, discendum sibi curare, &c.) legitur Pl. 687. Soph. Tr. 680. προῦδιδάξαιτο. Pind. Ol. 8, 77. τὸ διδάξασθαι δέ τοι εἰδότε ῥαῖτερον. Simonid. Fr. 54. Gaisf. τοσσάκι δ' ἡμερόντα διδάξιμενος χορὸν ἀνδρῶν | εὐδόξου νίκας ἀγλαὰν ἄρμ' ἐπέβας. Mosch. Id. III. 96. ἂν τ' (ὠδὸν) ἐδιδάξαι σείο μαθητάς. Bion. Id. IV. 9. ὅς νυν τάνδε τέχνην ἐδιδάξαιτο. Lucian. V. A. 22. ἄλλα γάρ σε διδάξομαι θαναυστότερα. Id. Harm. 1. ἐδιδάξω με ἦδη ἀρμόσασθαι τὸν αὐλόν. De magistro activum usurpatur in Plat. Apol. 20 B. πόσου διδάσκει (non διδάσκειται). Rep. IV. 421 E. τοὺς υἱεῖς ἢ οὓς ἂν διδάσκη χείρους δημιουργοὺς διδάξεται (διδάξει Cobet. V. L. p. 310). σ' om. S.V.

784. τί; ναὶ πρὸς] "τίναισ πρὸς R. σ ex superiore versu repetito." DIND. ναὶ σέ πρὸς θεῶν Herm. ναὶ σε . . . Κο. ὁ om. Bodl. 7. gl. in Bodl. 3. Fort. ναὶ, Σώκρατες. Cf. Th. 1184. Posses etiam ναὶ σε, Σώκρατες, πρὸς τῶν θεῶν.

785. γ'] τ' R. om. V. μάθοις Harl. 2. 3. Bodl. 3. Mut. 2.

786. νυνὶ R.S.V. Dind. Teuf. νῦν A.G.T.Z.Φ.X. Mut. 1. Bodl. 1. 3. 4. 7. Par. 1. 19. Harl. 1. 2. νῦν (supr. δὴ) Θ. Par. 20. τὸ νῦν Leid. 5. δὴ νῦν Cant. 1. 3. δὴ γε W.Y.Δ.Ψ.Ω. Par. 8. Mut. 3. Ar. Bodl. 6. 8. Borg. Cant. 2. Harl. 3. vulg. δέ γε U. μοι νῦν Med. 4. δὴτα Cant. 4. δὴτα Elmsl. n. ms. νῦν δὴ Br. Bergk. νῦν, τί Herm. ἦν, ὁ . . . Κο. Mein. δὴ τὸ conj. Mein. ἐπεὶ ταῦν τί . . . Reisig. Conj. p. 232. Praestat forsān νῦν δὴ et hic et infra 825. Cf. ad Th. 934. Pl. 517. Phot. p. 305, 9. Nῦν δὴ: ἀρτίως ἢ μικρὸν ἔμπροσθεν. Sic Plat. Phaed. 61 E. ὕπερ νῦν δὴ σὺ ἦρου (aor.). Clit. 410. ἂ καὶ νῦν δὴ διήλθον. Theaet. 146. ἄς νῦν δὴ σὺ διήλθες. Sed νυνὶ cum aoristo vulgo legitur 825. ὄμοσας νυνὶ Δία. Pl. 517. πάνθ' ὅσα νυνὶ (νῦν δὴ al.) κατέλεξας. Photius p. 305, 22. νυνὶ μ' ἔπεισας: μᾶλλον νῦν λέγε. πρότερον Harl. 3. ἐδιδάχθης

- ΣΤ. φέρ' ἴδω, τί μέντοι πρῶτον ἦν ; τί πρῶτον ἦν ;
 τίς ἦν ἐν ἧ' μαπτόμεθα μέντοι τάλφιτα ;
 οἴμοι, τίς ἦν ; ΣΩ. οὐκ ἐς κόρακας ἀποφθερεῖ,
 ἐπιλησμότατον καὶ σκαιότατον γερόντιον ; 790
- ΣΤ. οἴμοι, τί οὖν δῆθ' ὁ κακοδαίμων πείσομαι ;
 ἀπὸ γὰρ ὀλοῦμαι μὴ μαθῶν γλωττοστροφεῖν.
 ἀλλ', ὦ Νεφέλαι, χρηστόν τι συμβουλεύσατε.

ΧΟΡΟΣ.

- ἡμεῖς μὲν, ὦ πρεσβῦτα, συμβουλεύομεν,
 εἶ σοί τις υἱὸς ἔστιν ἐκτεθραμμένος, 795
 πέμπειν ἐκείνον ἀντὶ σαυτοῦ μαθάνειν.
- ΣΤ. ἀλλ' ἔστ' ἔμοιγ' υἱὸς καλὸς τε κάγαθός·
 ἀλλ' οὐκ ἐθέλει γὰρ μαθάνειν, τί ἐγὼ πάθω ;

G.R.S.V.Z. Mut. 1. 2. Bodl. 7. Leid. 5. Cant. 1. 3. Harl. 2. et (s. σκου) Par. 20. ἐδιδάσκου A.T.U.W.Y.Δ.Θ.X.Ψ.Ω. Mut. 3. Bodl. 1. 6. 8. Cant. 2. 4. Harl. 3. Ar. Borg. Med. 4. et (s. χθης) Par. 8. 19. ἐκδιδάσκου (sic) Bodl. 4. Praestat, opinor, edιδάσκου. Idem sentit Reisius (Conj. p. 231.) coll. Th. 629. 630. σὺ δ' εἶπέ μοι | ὅ τι πρῶτον ἡμῖν τῶν ἱερῶν ἐνεδείκνυτο, | MN. φέρ' ἴδω, τί μέντοι πρῶτον ἦν ; ἐπίνομεν. Xen. Oecon. 7, 9. πρὸς θεῶν . . . τί πρῶτον διδάσκειν ἤρχου διηγού μοι. Cf. etiam ad 788.

788. μαπτόμεθα A.G.S.T.V.Θ. Bodl. 1. 8. Par. 19. μαπτόμεθα R. μαπούμεθα Bodl. 3. 7. Par. 3. μαπτόμεθα Δ.Φ.X.Ψ.Ω. Bodl. 6. Recte, opinor. Respicit enim ad doctrinam illam de voce κάρδοπος 670 sq. Cf. ad 786.

μέντοι] Qu. νῦν δὴ ποδο, sed cf. 787.

789. ἀποφθερῆ Bodl. 6. 7.

795. ἐκτεθραμμένος] εἰ τεθρ. conj. Mein. Quod non probandum.

797. ἔστ' ἔμοιγ' A.G. Bodl. 6. 8. Ald. ἔστι μοι γ' V. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 7. ἔσται μοι γ' R. ἔστι μοι γ' Fr. Thiersch. p. 671, qui, "Offendit grammaticum," inquit, "γε pronomini subjectum. Hoc autem non ad moe pertinet, sed ad asseverationem ἀλλ' ἔστι eique augendae iuservit. Cf. ad Vesp. 84."

798. οὐκ ἐθέλει R.V.W.Δ.Φ.X. Bodl. 6. 7. 8. Par. 8. 19. οὐ θέλει A.G.Z. Par. 1. 20 pr. Mut. 1. γὰρ om. Bodl. 3. 4. 7. Leid. 5. τί ἐγὼ πάθω G.R.V.W.Z.Δ.Φ.X. Mut. 3. Bodl. 1. 8. Par. 8. Basil. Wolf. Herm. Dind. &c. τί δ' ἐγὼ πάθω E. Par. 19. Br. τί γὰρ πάθω A.C. Mut. 1. 2. Par. 1. 3. Leid. 5. Bodl. 4. 6. 7. Harl. 2. 3. Elb. τί γὰρ πάθω Reisius. "τί γὰρ πάθω propterea hic non scripsit Aristophanes, quia modo praeceessit γὰρ particula." DIND. Cf. Vesp. 318. ἀλλ' οὐ γὰρ οἴος τ' ἔτ' εἴμ' ἄδειν, τί ποιήσω ; Soph. El. 256. ἀλλ' ἢ βία γὰρ ταῦτ' ἀναγκάζει με δρᾶν, | σύγγνωπε. Ant. 392. ἀλλ' ἢ γὰρ . . . χαρὰ | ζοικεν . . . , ἦκω &c. Arponi non debent Ach. 738. ἀλλ' ἔστι γὰρ μοι Μεγαρικά τις μαχανά. | χοίρους γὰρ ἡμέ σκενάσας φασῶ φέρειν. Th. 616. Pl. 76—78. Soph. Oed. C. 988 ἀλλ' οὐ γὰρ . . . ἀκούσομαι κακὸς . . . ἐν γὰρ μ' ἄμειψαι &c. 1615. ἀλλ' ἐν γὰρ μόνον | τὰ πάντα λύει ταῦτ' ἔπος μοχθήματα. | τὸ γὰρ φιλεῖν &c. Quod ad locutionem τί γὰρ πάθω ; cf. Lys. 884. οἶον τὸ τεκεῖν. καταβατόν· τί γὰρ πάθω ; Eccl. 860. βαδιεῖ δὲ δειπνήσων ὄμως ; . . .

ΧΟ. σὺ δ' ἐπιτρέπεις ; ΣΤ. εὐσωματεῖ γὰρ καὶ σφριγᾶ,
 κᾶστ' ἐκ γυναικῶν εὐπτέρων τῶν Κοισύρας. 800
 ἀτὰρ μέτειμί γ' αὐτόν· ἦν δὲ μὴ θέλη,
 οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ ἐξελω' κ τῆς οἰκίας.
 ἀλλ' ἐπανάμεινόν μ' ὀλίγον εἰσελθὼν χρόνον.

ΧΟΡΟΣ.

ἄρ' αἰσθάνει πλείστα δι' ἡμᾶς ἀγάθ' αὐτίχ' ἔξω
 μόνας θεῶν ; ὡς 806
 ἔτοιμος ὄδ' ἐστὶν ἅπαντα δρᾶν
 ὅσ' ἂν κελεύης.
 σὺ δ' ἀνδρὸς ἐκπεπληγμένου καὶ φανερώς ἐπηρμένου 810
 γνοὺς ἀπολάψεις ὅ τι πλείστον δύνασαι

Τί γὰρ πάθω ; | τὰ δυνατὰ γὰρ . . . Av. 1432. τί γὰρ πάθω ; σκάπτειν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι Pl. 603. Eur. Suppl. 257. στέργειν ἀνάγκη τοῖσι σοῖς· τί γὰρ πάθω ; Phoen. 902. τὸ μέλλον, εἰ χρῆ, πείσομαι· τί γὰρ πάθω ; Hec. 614. Tro. 787. τί πάθω ; Herod. IV. 118. τί γὰρ πάθωμεν μὴ βουλομένων ἡμέων τιμωρεῖν ; Plat. Euthyd. 302. ὁμολόγηκα, ἔφην· τί γὰρ πάθω ; Praeiverat jam Homerus Il. λ'. 404. Eodem sensu legitur nonnunquam τί γὰρ ἂν πάθοιμι. Lucian. D. Mort. X. 6. οὐχ ἐκῶν μὲν, ἀπορρίψω δέ· τί γὰρ ἂν καὶ πάθοιμι ; V. Valck. ad Phoen. p. 335.

800. τῶν] καὶ V. om. R. Κοισύρας] V. ad 49. Cf. Vesp. 1267. Ἀμυνίας . . . οὐκ τῶν Κρωβύλου (al. κρωβύλων). Qu. ὦν Κοισύρα (sc. ἐστί).

801. αὐτὰρ Mut. 1. εἰς αὐτόν X.

802. ἐξελῶ R. Bodl. 6. Cf. 123. et ad Eq. 143. ἐξελω' γ' αὐτόν ἐκ τῆς Bodl. 7.

803. Idem fere versus 843. Unde eum hic delent Kock. Mein. Fortasse recte. Socratem tamen φροντιστήριον suum hic intrare constat e v. 866 sq. Sequentia Chorus Socrati exeunti accinit. εἰσελθὼν A.G.R.V.Δ.Φ.X. Bodl. 1. 6. 8. Par. 19. 20. ἐνταυθοῖ Bodl. 7. Mut. 2. Par. 3. Leid. 5. Ex v. 843.

804. ἄρ' G.R.S.V. Reis. Herm. ἄρά γ' A.T.U.W.Y.Z.Δ.Θ.Φ.X.Ψ.Ω. Bodl. 1. 7. 8. ἄρα γ' Bodl. 6. Ald. 806. μόνας] μόνος R.V.

807. ἅπαντα A.G.R.V.Φ.X. Par. 1. Mut. 1. Leid. 5. Bodl. 1. 3. 4. 7. Harl. 1. Reis. πάντα Δ. Bodl. 6. 8. Ald.

808. κελεύεις Bodl. 7.

811-12. In stropha non habent qui respondeant: quam non librariorum, sed poetae culpam esse, qui secundam hujus fabulae editionem non omni ex parte absolverit, in annotatione conjeci p. 162. (Dind. in Metris.)

811. γνοὺς] χροῖν Reisk. ἀπολάψεις A.C.D.E.G.R.S.T.U.V.W.Z. Δ.Φ.X. Bodl. 1. 4. 6. Mut. 1. 3. Cant. 1. 2. 3. 4. Harl. 1. 3. Med. 4. Ar. Urb. Elb. Par. 1. 2. 4. 8. 19. 20. (in ras.) Suidas v. ἀπολάψεις. Br. Reis. ἀπολείψεις Y. ἀπολαύσεις Mut. 2. Bodl. 3. 7. Par. 3. 20 pr. Leid. 5. Harl. 2. Cant. 3. in schol. ἀπολέψεις (s. a) Bodl. 8. ἀπολέψεις Ald. ἀπολέψεις vel ἀπολόψεις

τριχέως· φιλεῖ γὰρ πῶς τὰ τοιαῦθ' ἑτέρα τρέπεσθαι.
 ΣΤ. οὔτοι μὰ τὴν Ὀμίχλην ἔτ' ἐνταυθὶ μενεῖς·

(i. e. ἀπολεπίσεις, *deglubes*, *decorticabis*, Angl. *flay*, l. Hesychio, Ὀλόπτειν: λειπίζειν, τίλλειν, κολάπτειν &c.) Bentr. ἀπολόφεις Reisk. ἀπολαύσεις Herm. "Utranque scripturam (ἀπολάφεις, ἀπολέφεις) memorant scholiasta et Suidas in ἀπολάφεις, et hoc recte interpretantur ἀφαρπάσεις, ἀποκερδανείς, ἀποσπάσεις. Pauci libri ἀπολαύσεις vitio manifesto." DIND. Non minus vitiosum est ἀπολάφεις quam ἀπολαύσεις, nam futurum Atticis est ἀπολάφομαι (Pac. 885. ἐκλάφεται. Ach. 1229. ἐξέλαφα). Futurum epicum λάφουτες est Il. π'. 161. λάφουτες γλώσσησιν ἀραιῆσιν μέλαν ὕδωρ. Ipse tentabam ἀπολείξεις, vel ἀπολέφεις (Phot. p. 215, 10. λέπτει: κατεσθίει. οὕτως Εὐπολις), vel ἀπαμέλξεις (*emulgebis*). Sed maxime mihi probabilis videtur Hermanni conjectura ἀπολαύσεις. Sic Eccl. 426. ἵνα τοῦτ' ἀπέλασαν Ναυσικύδους τὰγαθόν. Conveniret tamen melius infinitivus ἀπολαύειν aut ἀπολαύσασθ', si faverent libri. Cf. 850. Certè ἀπολαύειν τί τινος multo elegantius est quam ἀπολάπτειν aut ἀπολέπειν. Cf. Fr. 492. τὸ δ' αἶμα λέλαφας τοῦμόν. Diphil. Athen. 227 E. εἶν ἀπολαύειν (ἀπολάπτειν Jacobs.) τοῦτον ἦδη τὸν βίον.

812. ταχέως add. A.G.R.V.Δ.Φ supr. X.Ψ. Bodl. 1. 6. 8. Par. 8. 19. 20. &c. om. Harl. 2. Mut. 1. Bodl. 7. ταχέως φιλεῖ γὰρ . . . Br. Herm. τὰ πόλλ' Suid. in φιλεῖ γὰρ.

813. ἑτέρα A. Par. 1. Reis. Herm. Dind. ἑτέρα Φ. ἕτερα G.R.S.V.Θ. Par. 8. 19. 20 pr. ἐτέρως T.U.W.Y.Z.Δ.X.Ψ.Ω. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 1. 6. 7. 8. vulg. Cf. Ran. 64.

814. οὔτοι R.V.Δ.X. Par. 8. 19. 20. &c. οὔκουν A.G.Φ. Par. 1. ἔτ' om. Bodl. 7. ἐνταυθὶ X. Cant. 1. Herm. Dind. &c. ἐνταυθοῖ A.G.R.S.T.U.V. Y.Z.Δ.Φ. Bodl. 1. 6. 7. 8. Par. 8. 19. vulg. Cf. Lys. 570. ἐνταυθὶ (sic R.). Th. 646. ἐν γε ταυθὶ (libri). Dem. p. 1181. ἐνταυθὶ (al. . . . σοῖ). Antiph. V. 2. ἐνταυθοῖ. 10. ἐνταυθί [-σοῖ plur.]. "ἐνταυθοῖ particulae formam, qua interdum poetae epici, saepissime vulgaris dialecti scriptores usi sunt, nusquam ab scriptoribus Atticis esse usurpatam primus animadvertit Elmsleius ad Acharn. 152. Grammaticorum veterum sententiam retulit Eustathius p. 1839, 60. σημειοῦνται δε οἱ παλαιοὶ ὡς τὸ μὲν ἐνταυθοῖ τὴν ἐν τόπῳ σημασίαν δηλοῖ, τὸ δὲ ἐνταῦθα καὶ τὴν ἐν τόπῳ καὶ τὴν εἰς τόπον. Quod significationis discrimen qui excogitarunt, haud dubie etymologica ratione ducti fuerunt, de qua conjecturam facere licet ex praecedentibus Eustathii verbis, τὸ δὲ ἐνταυθοῖ δοκεῖ Δωρικὸν εἶναι, εἰ καὶ παρ' Ἀττικοῖς τέτριπται, οὕτω δὲ καὶ ἐνταῦθα. ἔστι δὲ τοῦ μὲν ἐνταῦθα ὁ Δωρισμὸς ἀπλοῦς, διπλοῦς δὲ ὁ τοῦ ἐνταυθοῖ. καὶ δῆλον ἐντεῦθεν. ἔθος Δωριεῦσιν, ὡς καὶ ἐν τοῖς τοῦ Πινδάρου φαίνεται, συντάσσειν ἔστιν ὅτε τὴν ἐν πρόθεσιν μετὰ αἰτιατικῆς, ἔτι δὲ καὶ τὸ ἔνδον λέγειν ἐνδοῖ . . . καὶ τὸ πέδον πεδοῖ ἐπιρρηματικῶς ἀντὶ τοῦ εἰς γῆν . . . τούτων οὖν οὕτως ἐχόντων εἴη ἂν Δωρικὴ σύνταξις τὸ ἐνταυθοῖ (hoc necessario ἐνταῦθα scribendum, quam formam servavit inscriptio Elea apud Boeckh. I. p. 26. τῷ ἑταῦτ' ἐγραμμένῳ) ἦγον εἰς τοῦτον τὸν τόπον, καὶ αὖθις τροπῇ Δωρικῇ ληροσύης τὸ ἐνταυθοῖ, καὶ τροπῇ συνήθει τοῦ ψιλῶ εἰς δασὺ ἐνταυθοῖ. ὁμοίᾳ δὲ συντάξει τῆς ἐν προθέσεως καὶ ἀντιμεταχωρήσει τοῦ ἀφώνου γίνουτ' ἂν καὶ τὸ ἐνταῦθα. Brevius et verius Herodianus apud Joannem Alexandrinum p. 36, 2. τὸ ἐνταυθοῖ τὴν αὐτὴν ἔχει σημασίαν τῷ ἐνταῦθα. utramque enim formam sine ullo significationis discrimine usurpari facile

- ἀλλ' ἔσθι' ἔλθων τοὺς Μεγακλέους κίονας. 815
- ΦΕ. ὦ δαιμόνιε, τί χρῆμα πάσχεις, ὦ πάτερ ;
οὐκ εὖ φρονεῖς μὰ τὸν Δία τὸν Ὀλύμπιον.
- ΣΤ. ἰδοὺ γ' ἰδοὺ Δί' Ὀλύμπιον. τῆς μωρίας,
τὸ Δία νομίζεω σ' ὄντα τηλικουτοῦ.
- ΦΕ. τί δὲ τοῦτ' ἐγέλασας ἐτέον ; ΣΤ. ἐνθυμούμενος 820
ὅτι παιδάριον εἶ καὶ φρονεῖς ἀρχαϊκά.

animadvertet qui usum scriptorum diligentius observare volet. Aristophanis quae ferebantur exempla de forma *ἐνταυθοῖ* partim ex libris partim ex conjectura correxi. Vide Ach. 152. Nub. 842. Vesp. 1442. Lys. 4. 568. 570. Thesm. 225. Plut. 225. 608." DIND. Cf. Elmsl. ad Ach. 152.

815. τοῦ Α. . τὰς Cant. 3.

816. Prius ὦ om. V. δαιμόνιε (om. ὦ) in fine versus X.

817. μὰ τὸν Δί' οὐ τὸν Ὀλ. Mein. prob. Ko. In qua scriptura minus eleganter disjungerentur τὸν Δία et τὸν Ὀλύμπιον, quae verba raptim pronuntiantur. Δί' τὸν (sic) Bodl. 8. οὐλύμπιον Ald.

818. ἰδοὺ γ' ἰδοὺ . . .] ἰδοὺ ἰδοὺ Bodl. 1. Qu. ἰδοὺ γέ σοι Δί' Ὀλύμπιον, ut in Eccl. 136. ἰδοὺ γέ σοι πίνουσι. Idem proponit Elmsleius n. ms. Sarcastice dictum. Cf. 1469. ἰδοὺ γε Δία πατρῶον. 872. Eq. 87, 344.

819. τὸν libri et vulg. τὸ Valck. de Aristobulo p. 4. Herm. Reis. &c. Simili fere errore λάβρακα in λάβρακας propter sequens *Μιλησίου* abiit Eq. 361. Cf. ad Eccl. 663. "Δία sine articulo legisse videtur, quem scholiasta memorat. Symmachus, qui Δία producto a pronunciarī dicat. Quod confirmare potuisset accusativi χά exemplis." DIND. νομίζεω vulg. νομίζεω σε Bodl. 6. Cant. 4. Mon. Elb. νομίζεις Ar. Bodl. 3. Praestat, opinor, νομίζεω σ'.

820. τί δαὶ τοῦτ' R. τί δὴ τοῦτ' Bodl. 3. 7. τί δὴτ' Bodl. 4.

821. ἀρχαῖκὰ libri et vulg. Phryn. Bekk. p. 22, 30. Herm. ἀρχαῖκὰ (R. Med. 4?) gramm. Bekk. p. 449. 10. Phryn. p. 39. ed. Lob. (Eclog. p. 12.) Dind. Kock. Bergk. Mein. Ita Phrynichus: Ἀλκαϊκὸν ἄσμα, δι' ἐνὸς ἰοῦ χροῖ λέγειν, ἀλλ' ἐν τοῖν δυοῖν Ἀλκαϊκὸν, προχαικὸν καὶ ἀρχαϊκὸν (ubi copiose rem tractat Lobeck.). Bekk. Anecd. p. 449, 11. Ἀρχαῖκὸν καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα διὰ τῶν δύο υ. (h. l. citato.) Antiatt. p. 83, 1. Ἀρχαῖκῶς: ἀντὶ τοῦ ἀρχαῖος. Ἀριστ. Νεφ. Diogen. III. 40. Ἀρχαῖκὰ φρονεῖν: ἀντὶ τοῦ εὐθητικά. Cf. Elmsl. ad Eur. Her. 84. et Blomf. ad Agam. 607, qui antiquiorem formam Ἀχαιϊκὸς esse iudicat. Ἀχαικὸν certe veteres critici in Homeri carminibus retinendum censuerunt, ut monet Lobeck ad Phryn. p. 39. "Nullus est fere locus, inquit, in quo usus et consuetudo cum grammaticorum praeceptis acrius contendat." Sic Ἀχαιϊκὸς, non Ἀχαικὸς, ab Ἀχαιία. (Il. α'. 254. Ἀχαιῖδα γαίαν. Odyss. α'. 24. Ἀχαιῖδος. Isoer. p. 241. τὰς πόλεις τὰς Ἀχαιῖδας, sic G. Bekk. Ἀχαιῖδας vulg.) Πλαταικὸς ab Πλαταιία. (Philemon Clem. Al. Paed. III. p. 108. Πλαταικῶν. Lysias III. 5. Πλαταικῶν μερακίον. Thuc. II. 71. τὴν γῆν τὴν Πλαταιίδα. et 74. III. 58. χάραν τὴν Πλαταιίδα Θηβαῖδα ποιήσετε.) Εὐβοῖς Εὐβοικὸς ab Εὐβοία. (Soph. Tr. 237. ἀκτὴ . . . Εὐβοῖς. 401. Sed Eur. Rhad. Fr. 2. Εὐβοῖδα . . . πόλιν, i. e. Εὐβοῖδα. El. 442. Εὐβοῖδας. Alexis Athen. p. 30 F. πολὺν πῶν | Εὐβοικὸν οἶνον. Thuc. I. 87. τὰ Εὐβοικὰ, sic libri et vulg.)

ὅμως γε μὴν πρόσελθ', ἵν' εἰδῆς πλείονα,
καὶ σοι φράσω πρᾶγμ' ὃ σὺ μαθὼν ἀνήρ εἶσει.
ὅπως δὲ τοῦτο μὴ διδάξεις μηδένα.

ΦΕ. ἰδοῦν τί ἐστίν; ΣΤ. ὤμοσας νυνὶ Δία; 815

ΦΕ. ἔγωγ'. ΣΤ. ὀρᾶς οὖν ὡς ἀγαθὸν τὸ μαθαίνειν;
οὐκ ἐστίν, ὦ Φειδιππίδη, Ζεὺς. ΦΕ. ἀλλὰ τίς;

ΣΤ. Δίνος βασιλεύει, τὸν Δί' ἐξεληλακῶς.

ΦΕ. αἰβοῖ, τί ληρεῖς; ΣΤ. ἴσθι τοῦθ' οὕτως ἔχον.

ΦΕ. τίς φησι ταῦτα; ΣΤ. Σωκράτης ὁ Μήλιος 810
καὶ Χαιρεφῶν, ὃς οἶδε τὰ ψυλλῶν ἵχνη.

ΦΕ. σὺ δ' εἰς τοσοῦτονὶ μανιῶν ἐλήλυθας

'Αθηναϊκὸν bis legitur in Marm. Elg. Tit. XXXI. 13. et 14. Sic τροχαικός, ἄλκαϊκός &c. Latini dicunt *Achaeus* et *Achaicus*, non item *Achaicus*. Θηβαϊκός (non Θηβαϊκός) legitur Herod. II. 4.

824. διδάξεις Θ.Φ. Dawes. Br. διδάξης (aut -ης) A.G.R.S.T.U.V.W.Y. Z.Δ.X.Ψ.Ω. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 1. 6. 7. Par. 8. 19. 20. Ald. Med. 4. διδάξη Par. 4. διδαχθῆς Bodl. 8.

825. τί ἐστίν (sic) A. νῦν δὲ G.Ψ. Par. 19. 20 pr. Reisig. Conj. p. 109. Bergk. νυνδὴ (sic) Cobet. V. L. p. 234. νῦν νῆ A.T.U.W.Y.Z.Δ.Θ.Φ.X. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 1. 6. 7. 8. Ar. νυνὶ S.V. Cant. 1. Par. 8. 20 corr. ed. Basil. Herm. Dind. Kock. Teuf. Mein. νῦν R. νυνδὴ scribi jubet Cobetus (V. L. 233). quoties significat ἀρτίως, ὀλίγον ἐμπροσθεν; sed νῦν δὲ, ubi vim suam nativam servat νῦν, adjecta particula intensiva δὲ. Post Δία interrogat S. Cf. ad 786. Dem. de Cor. 76. οὐδὲν ἂν αὐτοῦ πρότερον νυνὶ παρέσχου. Νῦν δὲ modo cum aoristo, modo cum imperfecto construitur. Thesm. 934. νῦν δὲ . . . ἀφείλετ'. Plat. Crat. 411. ὃ καὶ νῦν δὲ ἐνενόησα. 415. ὅπερ νῦν δὲ εἶπον. 411. οὐ νῦν δὲ ἐσκέμμεθα. Symp. 207. ὅπερ νῦν δὲ εἶπον. Phil. 49. ὅσα νῦν δὲ διήλομεν. 56. ὅσα . . . ἐφθέγξω νῦν δὲ. Alc. I. 104 E. ἂ νῦν δὲ διήλθον. Charm. 163. ἂ καὶ νῦν δὲ ἠρώτων. Discrimen inter νῦν δὲ (*nunc ipsum*) et νυνδὴ (*modo*) statuit Cobetus V. L. p. 233, qui inde colligit νυνδὴ conjunctim scribendum, quod νυνδὴ μὲν semper, nunquam νῦν μὲν δὲ dicatur. Magnes (Mein. II. 10): εἰπέ μοι, νῦν δὲ μὲν ὤμνυς μὴ γεγονέαι, νῦν δὲ φῆς. Cf. Lobeck. Phryn. p. 19.

826. ἔγωγε Mon. Elb.

827. οὐκ ἐστίν vulg. Herm. Dind. Teuf. οὐκ ἔνεστιν R. οὐκ ἐστ' ἔτ' Pors. ad 1470. Kock. Mein. Fortasse recte. Cf. Thesm. 946. οὐκ ἐστ' ἔτ' ἐλπίς. Sed v. 367, 381, 1470. ἀλλὰ τίς Δίνος . . . (del ΦΕ;) Herm. Recte fortasse.

τίς] τί A. Mut. 1. Par. 1.

828. Δίνος] δέϊνος Cant. 2. ἀλλὰ δίνος A.

830. Σωκράτης, ὁ Μήλιος distinguit Palmerius Exerc. p. 733, ut intelligatur Diagoras. Ernestio alienum ab rustico videtur, qui Socratis dogma probet, hoc nomine illum perstringere. Idcirco tentat ΣΤ. Σωκράτης. ΦΕ. ὁ Μήλιος. (imo;) ΣΤ. καὶ . . . Sic infra 853. Phidippides Socraticos γηγενεῖς deridens vocat. Non male. 831. εἶδε Par. 1.

832. τοσοῦτον τῶν μανιῶν vulg. τοσοῦτον μανιῶν Elb. Bodl. 6. Malim τοσοῦ-

ὥστ' ἀνδράσιν πείθει χολῶσιν ; ΣΤ. εὐστόμει,
καὶ μηδὲν εἴτης φλαῦρον ἄνδρας δεξιούς
καὶ νοῦν ἔχοντας, ὧν ὑπὸ τῆς φειδωλίας 835
ἀπεκείρατ' οὐδεὶς πάποτ' οὐδ' ἠλείψατο
οὐδ' εἰς βαλανεῖον ἦλθε λουσόμενος· σὺ δὲ
ὥσπερ τεθνεῶτος καταλόει μου τὸν βίον.
ἀλλ' ὡς τάχιστ' ἔλθων ὑπὲρ ἐμοῦ μάνθανε.
ΦΕ. τί δ' ἂν παρ' ἐκείνων καὶ μάθοι χρηστόν τις ἄν ; 840
ΣΤ. ἄληθες ; ὅσαπερ ἔστ' ἐν ἀνθρώποις σοφά·

τονὶ μανίων. Dem. p. 1147. ἂν δ' οὐκ ἂν φήθην εἰς τοσοῦτον πονηρίας ἐλθεῖν. Xen. Hell. VI. 2. 6. εἰς τοῦτο τρυφῆς ἐλθεῖν ὥστε &c. Neutrum τοσοντονὶ est Eq. 578. 868. 875. Pl. 427. Lys. 255. Pac. 370. 971. Idem error in libris plerisque Soph. Phil. 446. εἰς libri. εἰς Dind. τοσοῦτον A.G.V. Bodl. 1. 3. 4. 7. Par. 1. Mut. 1. 2. 3. Schol. ad Pac. 65. Suid. in μανίων et χολῶσι. Herm. τοσοῦτο R.Δ.Φ.Χ. Bodl. 6. 8. vulg. Mein. ad Pl. 897. Vid. Elmsl. ad Eurip. Med. 254.

833. πείθει A.D.R.V. Par. 8. 19. 20. Bodl. 6. 7. 8. πείθη Mon. Elb. Par. 2. Suid. in χολῶσιν. πείθειν G pr. Bodl. 1. Par. 8 corr. 20 corr. πείθει χολῶσιν] Corrigendum suspicor χολῶσι πείθεισθ'.

834. καὶ om. Bodl. 1.

835. ὧν ὑπὸ τῆς φειδ.] Qu. ὧνπερ ὑπὸ φειδωλίας. Sic Ach. 689. ὑπὸ γήρωσ. Vesp. 106. ὑπὸ δυσκολίας. Pac. 25. ὑπὸ φρονήματος. Av. 1300. ὑπὸ φιλορμιθίας. Lys. 792. ὑπὸ μίσους. Pl. 307. ὑπὸ φιληδίας. 818. ὑπὸ τρυφῆς. 1174. ὑπὸ λιμοῦ. ὑπὸ] ὑπὲρ Bodl. 7. Par. 3. Leid. 5.

837. εἰς libri. εἰς Dind.

838. καταλόει μου A.R.S.V.W.Φ.Χ.Ψ.Ω. Bodl. 8. Par. 1. 8. 19. 20. Med. 4. Suid. in καταλόη. vulg. καταλόη (-η) T.U.Y.Z.Δ. Ar. Mon. Elb. Mut. 1. Bodl. 1. 6. 7. καταλούεις μου G. μου καταλόει G. Brunck. et Keisigk. καταλόει (om. μου) Mut. 3. καταλόει μου Bekk. Herm. Dind. Kock. Bergk. Teuf. Mein. Cf. ad Pl. 657. ἐλουμέν. Vesp. 118. ἀπέλου. Sic alibi λούμαι, λούσθαι, λούμενος. V. Buttmann. de verbis anomalis. Vide an vera scriptura sit καταλόει μου, ut τὸν βίον pro τὸ σῶμα positum sit. Sensus loci paullo obscurus est.

840. τί δ' ἂν παρ' ἐκείνων καὶ μάθοι . . . ;] Impromptu est conjicere . . . παρ' ἐκείνων, vel . . . παρ' ἐκείνων μανθάνοι (v. ἐκμάθοι). Sed saepe sic in interrogationibus adhibetur particula καὶ: cf. ad Pac. 1289.

841. ὅσαπερ ἔστ' ἐν ἀνθρώποις E.U.W.Δ.Θ.X.Ω. Bodl. 6. 8. Par. 8. 20. (in ras.) vulg. ὅσαπερ ἔστιν ἀνθρώποις A.D.Φ. Par. 1. 19. Harl. 3. (gl. ἐν.) ὅσαπερ ἔστιν ἐν ἀνθρώποις Cant. 1. ὅσαπερ ἔστ' ἀνθρώποις V.Y.Z.Ψ. Bodl. 4. ὅσαπερ ἔνεστ' ἀνθρώποις Par. 4. ὅσαπερ ἀνθρώποις ἔστιν G. ὅσαπερ ἀνθρώποις Mut. 1. ὅσα πάρεστιν ἀνθρώποις R. ὅσα πάρεστ' ἐν ἀνθρώποις Med. 4. ὅσα πάρεστ' ἀνθρώποις S.T. Mut. 3. Bodl. 1. Cant. 3. (gl. ἐν τοῖς.) ὅσα πάρ' ἔστ' ἀνθρώποις Harl. 1. ὅσα παρ' ἀνθρώποις ἔστι Harl. 2. Bodl. 3. ὅσα παρ' ἀνθρώποις Mut. 2. Par. 3. Bodl. 7. ὅσαπερ ἔστι παρὰ τοῖς ἀνθρώποις ap. Joann. Alex. τον. παρ. p. 30, 14. Leg. ὅσαπερ ἔστ' ἐν ἀνθρώποις, vel ὅσαπερ ἔστιν ἀνθρώποις. Cf. Eccl. 53. ὅσαπερ ἔστ' (πάρεστ' Ald.) ὄφελος ἐν τῇ πόλει.

γνώσει δὲ σαυτὸν ὡς ἀμαθῆς εἶ καὶ παχύς.
 ἄλλ' ἐπανάμεινόν μ' ὀλίγον ἐνταυθὶ χρόνον.

ΦΕ. οἷμοι, τί δράσω παραφρονοῦντος τοῦ πατρός ;
 πότερα παρανοίας αὐτὸν εἰσαγαγὼν ἔλω, 845

ἢ τοῖς σοροπηγοῖς τὴν μανίαν αὐτοῦ φράσω ;
 ΣΤ. φέρ' ἴδω, σὺ τουτονὶ τί νομίζεις ; εἰπέ μοι.

ΦΕ. ἀλεκτρυόνα. ΣΤ. καλῶς γε. ταυτηνὶ δὲ τί ;

ΦΕ. ἀλεκτρυόν'. ΣΤ. ἄμφω ταυτό ; καταγέλαστος εἶ.
 - μὴ νυν τὸ λοιπὸν, ἀλλὰ τήνδε μὲν καλεῖν 850
 ἀλεκτρύαιναν, τουτονὶ δ' ἀλέκτορα.

ΦΕ. ἀλεκτρύαιναν ; ταῦτ' ἔμαθες τὰ δεξιὰ
 εἶσω παρελθὼν ἄρτι παρὰ τοὺς γηγενεῖς ;

ΣΤ. χᾶτερά γε πόλλ'. ἀλλ' ὅ τι μάθοιμ' ἐκάστοτε
 ἐπελαυθανόμην ἂν εὐθύς ὑπὸ πλήθους ἐτών. 855

Pl. 144. καὶ νῆ Δί' εἶ τί γ' ἐστὶ λαμπρὸν καὶ καλὸν | ἢ χάριεν ἀνθρώποισι.
 Ach. 873. ὅσ' ἐστὶν ἀγαθὰ Βοιωτοῖς ἀπλῶς. Soph. Phil. 1056. ἐπεὶ πάρεστι
 (ἐπέπερ' ἐστι Wund. ex conj.). Cf. ad Eq. 333.

843. ἐνταυθὶ Cant. 1. Herm. Dind. ἐνταυθοὶ (sic) Cant. 3. ἐνταυθοὶ
 A.G.R.V.Δ.Φ.X. Bodl. 1. 6. 7. 8. Med. 4. Par. 8. 19. Bergk. εἰσελθὼν (sed
 ἐνταυθοὶ in marg.) Leid. 5. Cf. ad 814.

845. πότερον A.G.T.U.W.Y.Z.Δ.Φ.X.Ψ.Ω. Mut. 1. 2. 3. Par. 8. 19. Bodl. 1.
 6. 7. 8. Cant. 1. 2. 3. Harl. 3. Suid. v. παρανοίας. vulg. Reis. Herm. Ko. Teuf.
 Bergk. Mein. Hanov. Exerc. Crit. p. 138. Enger. ad Lys. 982. πρότερον Bodl. 4.
 πότερ' ἂν R.S.V. πότερα Br. Dind. (cui πότερ' ἂν corruptum videtur ex πότερα,
 ut in libris Soph. Trach. 949.) Revocandum πότερον, ne tribrachum anapaestus
 in eadem dipodia excipiat. Cf. ad Ach. 47. Πότερον ante consonantem
 legitur Ran. 1052. Eccl. 754. &c. Cf. ad 638. εἰσάγων Leid. 5. Cf.
 Vesp. 826. τίν' αὐτῷ πρῶτον εἰσαγάγω (εἰσάγω R.) δίκην ; ἔλω] λέγω S.V.

847. σὺ δὲ A. Par. 1. Leid. 5. τοῦτον τίνα U.W.Y.Θ.Ψ.Ω. Mut. 1. 3.
 Bodl. 6. 8. vulg. Herm. τουτονὶ τίνα A.R.S.T.V.Z.Δ.Φ.X. Par. 1. 8. Bodl. 1.
 3. 4. 7. Leid. 5. Cant. 3. Harl. 2. Med. 4. τουτονὶ (add. supr. τίνα) G. Par. 19.
 τουτονὶ τί Reisig. Dind. Bergk. τοῦτον τίν' ὀνομάζεις Mehler. (Mnem. I. 421.)
 τοῦτον τί ὀνομάζεις Mein. (coll. seqq. ταυτηνὶ δὲ τί ;) Ko. Sed pōs ὀνομάζεις
 potius dicendum foret, opinor. Praestat τουτονὶ τί νομίζεις, ut mox ταυτηνὶ
 δὲ τί ; Cf. 1248. τουτὶ τί ἐστι ; ΠΑ. τοῦθ' ὅ τι ἐστὶ ; κάρδοπος.

848. ταῦτην δὲ G. Bodl. 4. ταυτὶ δὲ Par. 19. Cf. 851. τουτονὶ δ'.

849. ἀλεκτρυόνα A. Bodl. 6. 7. ἄμφω ταυτό] De ταυτὰ cogitat Elmsl.
 in Class. Journ. VIII. 437, qui rarissimum apud scenicos poetas esse ταυτὸ
 monet, conferri jubens ad Eur. Ph. 502. Iph. A. 1279. Iph. T. 1471.

ταῦτὸ Bodl. 6. 8. &c. ταῦτὸν G. Bodl. 3. 4. ταυτὸν A.R.V. Mut. 2. Bodl. 1. 7.

850. μὴ νῦν A.

851. γρ. τὸν δ' ἕτερον Cant. 2 corr.

852. ἀλεκτρύαινα Bodl. 7.

854. γε om. G. Harl. 1. Bodl. 1.

855. ἵπελαυθανόμην Cant. 1. ἀπολαυθανόμην Cant. 3. ἐπελαθόμην Bentl.

- ΦΕ. διὰ ταῦτα δὴ καὶ θοῖμάτιον ἀπώλεσας ;
 ΣΤ. ἀλλ' οὐκ ἀπολώλεκ', ἀλλὰ καταπεφρόνιτικα.
 ΦΕ. τὰς δ' ἐμβάδας ποῖ τέτροφας, ὄνῳητε σύ ;
 ΣΤ. ὥσπερ Περικλέης εἰς τὸ δέον ἀπώλεσα.
 ἀλλ' ἴθι, βιάδιζ', ἴωμεν· εἶτα τῷ πατρὶ
 πιθόμενος ἐξάμαρτε. κἀγὼ τοῖ ποτε
 οἶδ' ἐξέτει σοι τραυλίσαντι πιθόμενος·
 ὄν πρῶτον ὀβολὸν ἔλαβον Ἑλιαστικόν,
 τούτου ᾗριάμην σοι Διασίοις ἀμαξίδα.

860

ἀν add. E.F.R.T.U.W.Y.Δ.X.Ψ.Ω. Mut. 3. Bodl. 1. 6. 8. Cant. 1. 2. 3. 4. Harl. 3. om. A.C.D.G.S.V.Z.Θ.Φ. Mut. 1. 2. Par. 1. 3. 19. Urb. Harl. 2. Bodl. 3. 4. Med. 4. πλήθους ἐτῶν E.U.W.Y.Δ.Ψ.Ω. Cant. 1. 2. 3. 4. Harl. 3. Par. 8. 20. Mut. 3. Bodl. 6. 8. Med. 4. vulg. πλήθους τῶν ἐτῶν A.F.R.S.T.V.Θ.Φ.X. Bodl. 1. 4. Par. 1. 3. Leid. 5. Urb. τοῦ πλήθους τῶν ἐτῶν C.G.D.Z. Mut. 1. 2. Bodl. 3. 7. Harl. 2. Par. 19.

858. πῆ Bodl. 1. τέτροφας recte omnes libri. τέτροπας Kust. Cf. Soph. Tr. 1009. ἀνατέροφας (ἀντέροφας libri) ὅ τι καὶ μύση. Aesch. c. Ctes. 158. τὸν . . . τὴν πόλιν ἄρδην ἀνατετραφότα (alii codd. recte . . . τροφότα). Aesch. I. 190. πόλεις ἀνατετροφότας vulgo (ἀνατετραφ. alii et Bekk.). Dem. de Cor. 296. ἀνατετροφότες (ἀνατετραφότες aliq. codd.). Andocid. de myst. §. 131. ὅς ἀνατέροφεν (sic libri) ἐκείνου τὸν πλοῦτον &c. Dinarch. I. 31. ποῖα . . . οὐκ ἀνατέτραφεν ; I. 110. ἡ . . . πονηρία ταῦτα εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτῷ τέτραφε (l. τέτροφε). III. 4. ἄπαντ' ἀνατετραφῶς (ἀνατεροφῶς recte Z.) τὰ ἐν τῇ πόλει. Longin. 32, 2. ἀνατεροφότες (ita libri). Liban. IV. 726 Reisk. πολλοὺς οἴκους ἀνατέροφε (ita cod.). M. Antonin. IV. 31. θεοῖς μὲν ἐπιτεροφῶς τὰ σεαυτοῦ πάντα. Hesychius, τετρόφασι : ἀπενηρόχασι. Formatur autem τέτροφα ab τρέφω, ut κέκλοφα ab κλέπω, πέπομφα ab πέμπω, κέχοδα ab χέζω &c. Sic etiam ἔστροφα (ἀνέστροφεν Theognet. Athen. 671 C.), ἀπέκτονα, διέφθορα, τέτοκα. Cf. Buttm. Gr. ampl. I. 423. Dobr. Adv. I. 185. Veram formam τέτροφα censere videtur Buttmannus (Irreg. Verbs p. 244), quam in τέτροφα postea confusionis vitandae causa mutatam esse. Quod probabile non videtur.

ὦ ὄνητε Α.

859. εἰς libri. εἰς Dind.

860. εἶτα τῷ πατρὶ πιθόμενος ἐξάμαρτε] Notandum εἶτα ante participium positum, quod sequi debebat. Cf. Lys. 654. τὸν ἔρανον . . . εἴτ' ἀναλώσαντες οὐκ ἀντεισφέρετε τὰς εἰσφοράς. Pl. 1004. ἔπειτα πλουτῶν οὐκέθ' ἦδεται φακῆ. Sensum loci bene explicat Hermannus. V. Comm. Nihil opus igitur Seageri emendatione εἶα τῷ πατρὶ &c.

861. πιθόμενος unus Δ. Bentl. Reis. Herm. &c. πειθόμενος reliqui omnes libri (mei 21) et vulg. τοι om. Bodl. 3. 7. Mut. 2. Mox Kockius sic distinguit: κἀγὼ τοῖ ποτε, | οἶδ', ἐξέτει . . . πιθόμενος, | ὄν &c. Idem tamen malit οἶσθ', parenthetice positum et hoc. Quod probat Mein. Fort. ἦδη ἐξέτει (ἔξέτει) . . .

862. πιθόμενος unus Φ. Suid. in ἐξέτει. Bentl. πειθόμενος reliqui fere omnes.

863. ὄν] τὸ (corr. τὸν) Bodl. 6.

864. τούτου] ὅτ' Suid. in ἀμαξίς. Quod Bentleio placet, qui, "Nisi ὅτε

- ΦΕ. ἡ μὴν σὺ τούτοις τῷ χρόνῳ ποτ' ἀχθέσει. 865
 ΣΤ. εὐ γ' ὅτι ἐπέισθης. δεῦρο δεῦρ', ὦ Σώκρατες,
 ἔξελθ'. ἄγω γάρ σοι τὸν υἱὸν τουτουῖ,
 ἄκουτ' ἀναπέλας. ΣΩ. νηπύτιος γάρ ἐστ' ἔτι,
 καὶ τῶν κρεμαθρῶν οὐπω τρίβων τῶν ἐνθάδε.
- ΦΕ. αὐτὸς τρίβων εἴης ἂν, εἰ κρέμαιό γε. 870
 ΣΤ. οὐκ ἐξ κόρακας; καταρᾶ σὺ τῷ διδασκάλῳ;
 ΣΩ. ἰδοὺ κρέμαι', ὡς ἡλίθιον ἐφθέγγετο

legas," inquit, "sententia hiat: refertur autem ad τὸ ποτὲ v. sup." Probat etiam Reisig. 'πριάμην Par. 8. &c. πριάμην A.G. Par. 19. 20. Bodl. 6. 7. "'πριάμην] Debebat πριάμενος dicere: sed indicativum posuit nulla habita ratione praecedentis verbi οἶδα. Similem negligentiam animadvertimus v. 759." DIND.

865. ἀχθέσει A.G.R.S.V.Δ.Θ.Φ.Ψ. Bodl. 6. 8. Par. 8. 19. 20. ἀχθέση T.U.Y.Z. Bodl. 1. 7. Par. 2. ἀχθεσθήσει X. Cf. 1441. Av. 84. ἀχθέσεται. Moeris, 'Αχθέσεται, 'Αττικῶς' ἀχθεσθήσεται, 'Ελληνικῶς.

866. ὄτ' Bodl. 7. ὄστ' Bodl. 6. 867. τουτουῖ τὸν υἱὸν A. Bodl. 7.

868. ἐστ' ἔτι] ἐστίν (om. ἔτι) R.V. Mut. 2. ἐστι Bodl. 7. ἔτι om. etiam Par. 3.

869. τῶν κρεμαθρῶν οὐ τρίβων libri et schol. ad Vesp. 1420. Suid. in νηπύτιος. Eust. p. 1450. vulg. Reis. Herm. Dind. Teuf. τῶν κρεμαστρῶν οὐ τρίβων Bentl. (auctoritate fretus Pollucis X. 157, qui v. κρεμάστραν e Nubibus affert) Pors. (Diar. Class. v. 139. Mus. Crit. II. 120.) Bergk. τῶν κρεμαθρῶν οὐπω τρίβων idem Bentl. Kock. Mein. καὶ τῶν γε κρεμαθρῶν Br. Wolf. Praeferendum videtur τῶν κρεμαθρῶν οὐπω τρίβων. Quanquam fortasse sic scripserat comicus: καὶ τῶν κρεμαθρῶν τῶν ἐνθάδ' οὐ τρίβων. ΦΕ. τρίβων; Facile excidere potuit alterum τρίβων; dein transpositio metri causa fuerit facta. Frustra, opinor, vulgatam defendunt Reisigius Conj. p. 102, ("Pronuntiasse cogitemus Socratem a illud superbo ore.") et Dind. ("κρεμαθρῶν producta syllaba media dixit ut ponderosius hoc vocabulum videretur. Male Bentleius κρεμαστρῶν. Cf. ad v. 218. Καπνίου producta syllaba prima Vesp. 151.") Sic quidem sermonem tragicum imitari Socratem statuendum foret. Τῶν κρεμαστρῶν legisse videtur schol. ad 870. Voce κρεμάστρα utitur Aristoteles Rhet. III. 11. 5. ἡ εἰ τις φαίη ἄγκυραν καὶ κρεμάστραν τὸ αὐτὸ εἶναι. Τῶν κρεμαθρῶν facete pro τῶν μαθημάτων (doctrinarum sublimium de rebus coelestibus) dicit, respectu habito ad corbem pensilem, in quo ipse primum apparebat sublimis v. 218. Moeris: Κρεμάθρα 'Αττικῶς. κρεμάστρα 'Ελληνικῶς (ubi v. Pierson.). τόνδ' R. ἐνθάδε] ἐνθαδὶ Mein.

870. αὐτὸς τρίβων A.C.D.R.S.V.Z.Θ.Φ. Bodl. 3. 7. Par. 1. 3. 18. Leid. 5. Harl. 2. Ar. Mut. 1. 2. 3. Reis. Herm. &c. αὐτὸς σὺ τρίβων G.U.W.Y.Δ.Ψ.Ω. Bodl. 6. 8. Par. 8. 20 supr. Ald. ἀλλ' αὐτὸς τρίβων T. Bodl. 1. Harl. 1. ἀλλὰ σὺ αὐτὸς τρίβων X.

872. κρέμαιό γ' A.R.S.T.U.V.W.Y.Z.Δ.Φ.X.Ψ.Ω. Ar. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 1. 7. 8. Par. 8. 18. 20. Med. 4. Ald. Mein. κρέμαιό γε Elb. Cant. 1. κρέμαι' unus G. Bentl. Pors. (quem v. ad Med. 675) Br. Herm. Dind. &c. ἰδοὺ γε κρέμαι' Reisig. Conj. p. 93. (ut Nub. 818. ἰδοὺ γ' ἰδοὺ Δι' Ὀλύμπιον. 1469. ἰδοὺ γε

καὶ τοῖσι χεῖλεσιν διερρηγκόσιν.
 πῶς ἂν μάθοι ποθ' οὗτος ἀπόφυξιν δίκης
 ἢ κλήσιν ἢ χαύνωσιν ἀναπειστηρίαν; 875
 καίτοι ταλάντου γ' αὐτ' ἔμαθεν Ὑπέρβολος.
 ΣΤ. ἀμέλει, δίδασκε· θυμόσοφός ἐστιν φύσει.
 εὐθύς γέ τοι παιδάριον ὄν τυννουτοῖ

Δία πατρῶν. Eq. 87. ἰδοῦ γ' ἄκρατον. Th. 206. ἰδοῦ γε κλέπτειν. Eccl. 93. ἰδοῦ γέ σε ξαίνουσαν. 136. ἰδοῦ γέ σοι πίνουσι. Lys. 441. ἰδοῦ γ' ἐπιχεσεῖ.) "Elisa ultima," addit, "magis etiam auribus vastitas vocis inculcatur, quando in media potissimum syllaba os rusticum et agreste cernitur." "Libri κρέμαί γ', quod ex v. 870. repetitum videtur: nisi quis κρέμαι γ' scribi malit, quod ferri potest, quum Socrates propterea tantum repetat ut imperite pronunciatam diphthongum reprehendat." DIND. "Look ye there now—klemaio! did any but a noodle, and whose lips cannot come close together, ever talk in that fashion?" MITCH. Ita enim balbutientem pro *kremaio* dixisse videri adolescentem. Cf. Vesp. 45. ὡς om. Θ. ὡς ἡλίθιον] ὡς ἴδιον ("singulare, peculiare, extraordinarium") Mein., coll. Ran. 890. Aesch. 3, 99. καὶ γὰρ τοῦτο ἄνθρωπος ἴδιον καὶ οὐ κοινὸν ποιεῖ. Suspicionem mihi jamdudum moverat illud ἡλίθιον. Qu. ἡλιθίως. Sic 1258. στή' κάλεσας εὐθηκῶς τὴν κάρδοπον. Istud ὡς nihil aliud videtur quam ὡς supra ἡλίθιον scriptum.

873. χεῖλεσι A. Par. 1. διερρηγκόσι Med. 4.

874. ἀπόφειξιν vulg. Cf. ad Vesp. 558. 562. Soph. Ant. 362. φεύξιν. Plat. Legg. VI. 713 E. ἀπόφυξις. Thuc. III. 23. et VII. 38. διάφειξις. VII. 41. κατάφειξις. Praestat, opinor, ἀπόφυξιν, ut ἀπόφυκτος, φύξιμος &c. V. Lob. Phryn. p. 726. Et sic hodie legit Dind.

876. καίτοι ταλάντου τοῦτό γ' ἔμαθ' Ὑπέρβολος Porson. ad Hec. 1206. (Sic 1257. καίτοι σε τοῦτό γ' οὐχὶ βούλομαι παθεῖν. 918. Lys. 905. καίτοι σ' οὐκ ἐρῶ γ' ὡς οὐ φιλῶ. Soph. Aj. 552. καίτοι σε καὶ νῦν τοῦτό γε (ἡλοῦν ἔχω.) καίτοι ταλάντου γ' ἔμαθεν αὐθ' Herm. Reisig. Kock. καίτοι ταλάντου γ' αὐτ' (sc. ἀπόφειξιν δίκης καὶ κλήσιν &c.) ἔμαθεν . . . optime Reisigius Conj. p. 95. Dobr. Idem mihi in mentem venerat. Cf. ad 901. καίτοι γε R.S.V. Teuf. καίτοι A.C.G.T.U.W.Y.Z.Δ.Φ.X.Ψ.Ω. Bodl. 1. 6. 7. 8. vulg. Cf. ad Ach. 611. τοῦτ' ἔμαθεν libri et Suid. in τάλαντον. vulg. τοῦτ' ἔμαθ' Suid. in ἀναπειστηρίαν.

877. θυμόσοφός γ' Par. 1. (non A.) Reisig.

878. γέ τοι] γὰρ Bodl. 7. Mut. 2. ὄν A.F.G.R.S.T.U.W.Y.Z.Δ.Θ. Φ.X.Ψ.Ω. Urb. Bodl. 1. 3. 6. 7. Par. 1. 3. 8. 20. Med. 4. Ar. Leid. 5. Cant. 1. 2. 3. 4. Harl. 1. 2. 3. Suid. in σίδια et τυννουτί. Br. in Add. Reis. Herm. Dind. &c. ὄν V. (?) Mut. 1. 2. 3. Bodl. 4. 8. om. C. Par. 4. vulg. Neutrum genus ponitur per attractionem ad praecedens παιδάριον. Cf. Av. 607. ἢ παιδάρι' ὄντ' ἀποθνήσκειν δεῖ; Pac. 1271. 1275. Dem. p. 539. μειρακύλλιον ὄν (ὄν corr. O.) κομιδῆ. Plat. Prot. 354 C. τὴν ἡδονὴν διώκετε ὡς ἀγαθὸν ὄν (pro οὖσαν). Parm. 126 C. μειράκιον γὰρ ὄν . . . τυννουτοῖ A.R.S.U.V.W.Δ.Θ.Φ.Ω pr. Bodl. 1. Par. 20. Mut. 1. 3. Suid. in v. Reis. Herm. τυννουτοῖ F.X.Ψ. Urb. Cant. 1. Par. 8. Med. 4. τυννουτοῖ Cant. 2 pr. 4 pr. Harl. 3. τυννουτοῖ C.G.T.Y.Z. Cant. 3. Harl. 2. Par. 2. 3. 4. Leid. 5. Bodl. 1. 3. 6. τυννουτοῖ Mut. 2. Bodl. 7. τυννουτοῖ Bodl. 3. τουτοῖ Suid. ms. in σίδια.

ἔπλαττεν ἔνδον οἰκίας ναῦς τ' ἔγλυφεν,
 ἀμαξίδας τε σκυτίνας εἰργάζετο, 880
 κάκ τῶν σιδίων βατράχους ἐποίει πῶς δοκεῖς.
 ὄπως δ' ἐκείνω τὸ λόγῳ μαθήσεται,
 τὸν κρείττον', ὅστις ἐστὶ, καὶ τὸν ἥττονα,
 ὃς τᾶδिका λέγων ἀνατρέπει τὸν κρείττονα·
 ἐὰν δὲ μὴ, τὸν γοῦν ἄδικον πάσῃ τέχνῃ. 885

ΣΩ. αὐτὸς μαθήσεται παρ' αὐτοῖν τοῖν λόγοιιν,
 ἐγὼ δ' ἀπέσομαι. ΣΤ. τοῦτό νυν μέμνησ', ὄπως

880. τε C.G.R.S.T.V.Δ.Φ.Ψ.Ω. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 1. 3. Leid. 5. Suid. in σίδια.
 δὲ A.Θ.X. Suid. in σκυτ. εἰργάσατο X.

881. σίδων X pr. m.

883. Idem versus 113. unde hic repetitus videtur. Spurium et hunc et proxime sequentem judicat Dobraeus. V. Introd. Kock. § 40. 41.

884. Hunc v. addunt A.G.R.V.Δ.Φ.X. Urb. Ar. Mon. Elb. Bodl. 1. 3. 4. 6. 7. 8. Harl. 1. om. Ald. in margine ab alia manu habet Harl. 3. Spurium judicant Bergk. Kock. Mein. Hirschig. Cobet. (metri labem notans: cf. ad Eur. El. 324.) "Primum enim importune abrumpi seriem orationis, deinde in scholio ad voces τὸν ἥττονα iisdem prorsus litteris eodemque ordine totum versum legi." HIRSCH. ὡς σ' ἄδικα A. ὃς τᾶδिका λέγων . . .] Ultima vocabuli τᾶδिका minus eleganter sub ictum cadit. Idem fit in Lys. 52. μήτ' ἀσπίδα λαβεῖν. In utroque loco excusanda est ictūs duritas ex eo quod nomen cum verbo suo adeo arcte conjungitur, ut quasi unum vocabulum faciant. Cf. Fr. 309, 14. ὑποδεδίδασ, ἐλικτήρας . . . (ubi ex enumeratione multarum rerum eadem excusanda). Leucon. Fr. (Mein. II. 749.) Ὑπέροβολος τὰκτώματα κατεδήδοκεν (ubi transponendum forsā . . . κατεδήδοκεν τὰκτώματα). Alioqui in hoc loco non male transponendo legeretur (ut suadet etiam Reisig. Conj. p. 246) ὃς τᾶδικ' ἀνατρέπει λέγων τὸν ἥττονα. Sic 99. λέγοντα νικᾶν καὶ δίκαια κᾶδिका. 115. νικᾶν λέγοντά φασι τᾶδικώτερα. Similis transpositionis exempla in libris notavi ad Ach. 487. Eccl. 483. Pl. 1011. &c. Cf. Eur. Or. 499. αὐτὸς κακίων μητέρ' ἐγένετο (ἐγένετο μητέρα vulgo ante Pors.) κτανών. 739. τοῦτο πάντ' ἔχω μαθών. 1098. εἰ γὰρ τοῦτο καθάνοιμ' ἰδών. De hac tribrachi caesura dixi ad Ach. 1023. Vide etiam Dind. ad Soph. Oed. T. 867. Enger. Praef. Lys. p. xxvi.—viii.

886. αὐτοῖν] ἀμφοῖν Mon. Elb. Cant. 4. Bodl. 6. Par. 2. Leid. 5. in marg. non A. Bodl. 6. 7. 8. &c. Cf. ad 410. Meliores existent numeri, si transpueris, αὐτὸς παρ' αὐτοῖν τὸν λόγῳ μαθήσεται.

887. ΣΤ. ἐγὼ δ' ἀπέσομαι τοῦτο . . . G. Bodl. 1. 6. 7. 8. Par. 7. &c. vulg. Herm. (Dind.) Teuf. ΣΤ. om. A.C.R. Med. 4. Cant. 1 pr. m. ἐγὼ δ' ἀπέσομαι (Socrati cont.). ΣΤ. τοῦτο . . . Beer. Kock. Dind. ἐγὼ δ' ἄπειμι. ΣΤ. τοῦτο . . . Bergk. Mein. Nimirum, inter se opponuntur αὐτὸς μαθήσεται et ἐγὼ δ' ἀπέσομαι (*ipse discet, ego autem absens ero*). Cf. Th. 279. ἔσπευδε ταχέως . . . ἐγὼ δ' ἄπειμι. MN. δεῦρό νυν, ὦ Θράτθ', ἔπον. Lucian. Tim. 40. σκάπτε, ὦ Τίμων, βαθείας καταφέρων· ἐγὼ δὲ ὑμῖν ἀποστήσομαι. Soph. Phil. 130. οὐ δῆτα (δὴ σὺ), τέκνον, ποικίλως αὐδωμένου | δέχου τὰ συμφέροντα τῶν λόγων αἰεί.

πρὸς πάντα τὰ δίκαι' ἀντιλέγειν δυνήσεται.

(ΧΟΡΟΥ.)

ΔΙΚΑΙΟΣ.

χώρει δευρὶ, δεῖξον σταντὸν
τοῖσι θεαταῖς, καίπερ θρασὺς ὢν.

890

ΑΔΙΚΟΣ.

ἴθ' ὅποι χρήξεις· πολὺ γὰρ μᾶλλον σ'
ἐν τοῖς πολλοῖσι λέγων ἀπολω̄.

ἐγὼ δὲ πρὸς ναὺν εἶμι, σοὶ παρὲς τάδε. Eur. Hel. 1022. αὐτοὶ μὲν οὖν τὴν ἐξοδὸν γ' εὐρίσκετε, | ἐγὼ δ' ἀποστᾶσ' ἐκποδῶν σιγήσομαι. Hic exeunt simul ambo Socrates et Strepsiadēs, qui mox in scenam redibunt ut Λόγος δίκαιος et Λόγος ἄδικος ornati, in gallorum gallinaceorum fortasse speciem. In scena manet unus Phidippides certamen inter Λόγους duos spectaturus. Ita tres actores, qui justus est numerus, in scena erunt. Noli igitur putare aut Socratem aut Strepsiadem in scena cum adolescente remanere: ita enim major aequo foret numerus actorum. Redeunt duo senes infra v. 1105. ἀπέσομαι (ἀπέσομαι A.R.) libri et Suid. in v. et vulg. ἄπειμι Bentl. Bergk. Mein. "Vix tamen crediderim non solito suo more hic dedisse, ἐγὼ δ' ἄπειμι." BENTL. ἐγὼ δ' ἄπειμι legitur Thesm. 279. τοῦτο δ' οὖν C.Δ. Bodl. 6. 7. 8. Mut. 2. Par. 20 corr. Ald. τοῦτο γοῦν A.G.V.Φ.X. Bodl. 1. Cant. 3. Mut. 1. 3. Par. 1. 8. 20. Br. Reis. τοῦτό γ' οὖν Med. 4. τοῦτο νῦν R. τοῦτό νυν Herm. Dind. Kock. Teuf. Bergk. Mein. Recte. Cf. ad Vesp. 217. Soph. El. 818. Eq. 495. μέμνησό νυν | δάκνουν &c.

888. Post hunc versum desideratur chori canticum, non ab librariis omissum, sed a poeta, quum hanc fabulam retractaret, non adjectum. Recte igitur in R. Ald. et Cant. 2. adscriptum ΧΟΡΟΥ, de quo scholiasta, τοῦ δὲ χοροῦ τὸ πρόσωπον ἐκλέλοιπεν. ἐπιγραφὴ δὲ φέρεται χοροῦ. Cf. prooemium annotationum ad Plutum. Mutatam autem in secunda editione hanc fabulae partem testatur scriptor argumenti quarti, αὐτίκα ἡ παράβασις τοῦ χοροῦ ἡμειπται καὶ ὅπου ὁ δίκαιος λόγος πρὸς τὸν ἄδικον λόγον λαλεῖ καὶ τελευταῖον ὅπου καίεται ἡ διατριβὴ Σωκράτους. DIND. Unde apparet canticum Chori deesse antiquitus. Quod dum caneretur histriones personas mutabant. Qui enim Strepsiadem et Socratem egerant histriones in postscenio personas induunt oratorum, mutatoque habitu prodeunt veterem et novam disciplinam defensuri. HERM. Choro in illo cantico res fuisset cum Phidippide, qui solus in scena restat. TEUF. ΧΟΡΟΣ adscribunt Herm. Mein. Ko. Teuf.

890. ἐν τοῖσι Bodl. 7. ὢν θρασὺς Bodl. 1.

891. ὅποι A.G.R.V. Bodl. 7. 8. ὅπη C.E.F. Bodl. 1. 6. Cant. 3. 4. Elb. Par. 2. βούλει Mut. 1. σ' om. Bodl. 7.

892. τοῖσι πολλοῖς Bodl. 1. 7. τοῖς πολλοῖσιν A. σ' ἀπολω̄ Mut. 2. Bodl. 7. Par. 3. Leid. 5.

- ΔΙ. ἀπολείς σύ; τίς ὦν; ΑΔ. λόγος. ΔΙ. ἤττων γοί ν.
 ΑΔ. ἀλλά σε νικῶ τὸν ἐμοῦ κρείττω
 φάσκουτ' εἶναι. ΔΙ. τί σοφὸν ποιῶν; 895
 ΑΔ. γνώμας καινὰς ἐξευρίσκων.
 ΔΙ. ταῦτα γὰρ ἀνθεὶ διὰ τουτουσι
 τοὺς ἀνοήτους.
 ΑΔ. οὐκ, ἀλλὰ σοφούς. ΔΙ. ἀπολώ σε κακῶς.
 ΑΔ. εἶπέ, τί ποιῶν; ΔΙ. τὰ δίκαια λέγων. 900
 ΑΔ. ἀλλ' ἀνατρέψω ἄν' αὐτ' ἀντιλέγων
 οὐδὲ γὰρ εἶναι πάνυ φημί δίκην.
 ΔΙ. οὐκ εἶναι φής; ΑΔ. φέρε γὰρ, ποῦ ἴσθιν;
 ΔΙ. παρὰ τοῖσι θεοῖς.
 ΑΔ. πῶς δῆτα δίκης οὔσης ὁ Ζεὺς
 οὐκ ἀπόλωλεν τὸν πατέρ' αὐτοῦ
 δήσας; ΔΙ. αἰβοί, τουτὶ καὶ δὴ 905
 χωρεῖ τὸ κακόν· δότε μοι λεκάνην.
 ΑΔ. τυφογέρον εἰ κἀνάρμοστος.
 ΔΙ. καταπύγων εἰ κἀναίσχυτος.
 ΑΔ. ῥόδα μ' εἴρηκας. ΔΙ. καὶ βωμολόχος. 910
 ΑΔ. κρίνεσι στεφανοῖς. ΔΙ. καὶ πατραλοίας.
 ΑΔ. χρυσῶ πάττων μ' οὐ γιγνώσκεις.
 ΔΙ. οὐ δῆτα πρὸ τοῦ γ', ἀλλὰ μολύβδω.

893. γ' ὦν A.G.R.S.T.U.Y.Z.Δ.Θ.X.Ψ. Bodl. 6. 7. 8. vulg. ὦν (om. γ') V. Mon. Par. 4. Fort. γοῖν, γ' οὖν, vel γ' εἶς. Sensus enim est: *Yes, but the worse (or weaker) one.* Satis enim audacter alter λόγον se professus erat. Reisiigius exhibet: τίς ὦν; ΑΔ. λόγος ἤττων γ' ὦν | ἀλλά . . . Qu. λόγος ἤττων ὦν (εἴμ') | ἀλλά &c. Vel λόγος ἤττων ἐγώ | ἀλλά . . .

896. ἐφευρίσκων E. Bodl. 8. Ald. ἐξευρίσκων omnes fere libri. Br. &c.

897. ταῦτα] καὶ ταῦτα R.

901. ἀνατρέψω A. Par. 8. 20. &c. vulg. ἀναστρέψω G.R.V. Urb. Bodl. 6. ταῦτ' A.G.S.T.U.V.W.Y.Z.Δ.Θ.X.Ψ.Ω. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 1. 6. 7. 8. Par. 8. 20. Med. 4. vulg. γ' αὐτὰ unus R. γ' αὐτ' Reis. Dobr. ἄν' αὐτ' Herm. Kock. Teuf. Mein. Dind. Fritzsch. ad Thesm. 926. ἄν' αὐτ' (per crasin) Dind. olim. Bergk. Eadem fere crasi ταῦτῳ pro τῳ αὐτῳ scribitur. Cf. ad Lys. 734 et ad 1373 infra. 902. οὐδέν A.

903. τοῖς R. φέρε γὰρ, ποῦ ἴσθιν;] Malim φέρε, ποῦ δ' ἐστίν; vel φέρε, καὶ ποῦ ἴσθιν; vel φέρε ποῦ ἴσθιν γάρ; Vulgata non ferenda videtur.

905. οὐκ eras. in A. ἀπόλωλε A. ἀπόλεσε Bodl. 7. αὐτοῦ A.

908. κἀνάρμοστος] Praestat καὶ ἀνάρμοστος. Cf. 1007. Lys. 571. καὶ ἀτράκτων (anap.). Sed κακόντιον est Ibid. 533. κάπειτα 585.

909. κἀναίσχυτος] Praestat et hic καὶ ἀναίσχυτος.

912. γνώσκεις A.G.R. Par. 8. 19. Bodl. 1. 6. 7. 8.

913. γ' A.G.R.T. τ' S.V. δ' X. μολύβδω R.Δ.Θ corr. Mut. 2. Harl. 1. 2.

- ΑΔ. νῦν δέ γε κόσμος τοῦτ' ἐστὶν ἐμοί.
 ΔΙ. θρασὺς εἶ πολλοῦ. ΑΔ. σὺ δέ γ' ἀρχαῖος. 915
 ΔΙ. διὰ σέ δὲ φοιτᾶν
 οὐδεὶς ἐθέλει τῶν μειρακίων.
 γνωσθήσει τοί ποτ' Ἀθηναίοις
 οἷα διδάσκεις τοὺς ἀνοήτους.

Bodl. 3. Br. &c. μολίβδφ A.G.S.T.U.V.W.Y.Z.Θ.Φ.Χ.Ψ. Mut. 1. 3. Bodl. 1. 6. 8. Par. 8. 19. schol. Ald. Atticum esse μολυβδος docet Zonaras p. 1366. Μόλιβος per ι, μολυβδος per ν efferi docet Etym. M. p. 590, 8. Cf. ad Pac. 1242. 1246. Eccl. 1110. Dem. p. 766. μολίβδον (al. μόλυβδον). Pierson. ad Moerin. h. v. 914. γε om. X. Bodl. 3. 7. Par. 3. add. Α.Δ.Φ. &c.

915. σὺ δέ γ' A.G.R.V.Δ.Φ. Bodl. 1. 8. Par. 8. 19. σὺ δ' X. Mon. Elb. Bodl. 3. 4. 6. 7. Leid. 5. σὺ δὲ Par. 3.

916. Personam delendam censet Reiskius, et adscribendam ν. 918. διὰ σέ δὲ R.U.W.Y.Ψ.Ω. Mut. 2. Bodl. 6. 8. schol. vulg. Reis. Dind. Ko. Teuf. Bergk. διὰ σέ δὲ A.G.T.Z.Θ.Φ.Χ. Bodl. 1. 4. Med. 4. Harl. 1. Mut. 1. 3. Par. 8. 19. Cant. 1. διὰ σέ C.S.V.Δ. Bodl. 3. 7. Par. 4. Harl. 2. 3. διὰ σ' οὐ Herm. Mein. Vulgatam tuetur Herm. El. D. M. p. 376. In liberioribus anapaestis aliquando invenitur proceleusmaticus, ut Av. 310. 315. 328. 329. 344. 345. 1400. Lys. 545-46. Eundem pedem in anapaesto comico agnoscit Marius Vict. p. 2546. Sed Διὰ aliquando concise ut διὲ pronuntiatum esse, haud aliter atque νηδὶ pro νῆ Δία, suspicari licet. Quod si verum est, hic legendum forsitan erit διὲ σέ δὴ . . ., in Eccl. 1156. διὲ τὸν γέλων pro διὰ τὸν γέλων, et in Vesp. 1169. τρυφερόν τι δισαλακώμισον. Nisi potius ubique scribendum διὰ δια . . ., pronuntiandum autem διὲ. Aeoles certe διὰ in ζὰ contraxerunt, ut in vocibus ζάκορος, ζάβατος, ζαελεξάμαν, ζαβάλλειν, ζανκτὸς, ζάδηλος, ζάκολος, ζάκοτος, ζατρεφῆς, ζαφλεγῆς, ζαπληθῆς, ζαμενῆς, ζάπλουτος, ζάχρυσος, ζάπυρος, ζάθεος, ζαμπερέως, &c. Unde hic et in Eccl. l. l. διὰ quasi ζὰ pronuntiatum videatur. Cf. Theocr. XXIX. 6. ζὰ (sic Vat. ζῆ vulg.) τὰν σὰν ιδέαν. Conferri potest προσέχετε pronuntiatum πρόσχετε (?) Vesp. 1015 &c. Cf. ad Vesp. 1169. Blomf. Gl. Pers. 321. Dind. Praef. ad Poet. Scen. “διὰ σέ δέ] Av. 1752. in versu dactylico διὰ σέ τὰ πάντα κρατήσας. Scribendum utrobique ζὰ. De quo dixi ad Thes. Steph. Vol. II. p. 1107.” DIND. “Si διὰ per synizesin pro una syllaba accipias, versus stat.” ERN. Qu. διὰ σ' οὐ φοιτᾶν . . . Vel διὰ σ' οὐκ ἐθέλει | φοιτᾶν οὐδεὶς . . . Vel διὰ σ' οὐδεὶς ἔτι | φοιτᾶν ἐθέλει . . . Post φοιτᾶν excidit fortasse aliquid.

917. οὐδεὶς τῶν μειρακίων ἐθέλει Bodl. 4. ἐθέλει] θέλει R.V.

918. καὶ γνωσθήσει (-ση, -ση) ποτ' Ἀθηναίοις C.D.G.Z.Φ. Urb. Par. 3. 19. Harl. 1. 2. 3. Bodl. 3. 7. Br. Dobr. Dind. et (om. και) A.R.S.T.V.X. Bodl. 1. Par. 1. 3. 8. 20. Cant. 1. 3. 4. Med. 4. γνωσθήσει ποτ' Ἀθηναίοισιν U.W.Y. Δ.Ψ.Ω. Bodl. 6. 8. Elb. Ald. Bentr. καὶ γνωσθήσει ποτ' Ἀθηναίοισιν Cant. 2. Harl. 3. Ar. Bodl. 4. γνωσθήσει τοί ποτ' Ἀθηναίοις Herm. Bergk. Kock. Teuf. Mein. ὡς γνωσθήσει ποτ' Ἀθηναίοις Fritzsch. ad Th. 707. Quae duae conjecturae mihi etiam in mentem venerant. “καὶ γνωσθήσει] Eq. 832. καὶ σ' ἐπιδείξω . . . δωροδοκῆσαντ'. Th. 729. κἀγὼ σ' ἀποδείξω θυμάλωπα.” DOBR.

919. χ' οἷα Bentr.

- ΑΔ. αὐχμείς αἰσχυρῶς. ΔΙ. σὺ δέ γ' εὖ πράττεις. 920
 καίτοι πρότερόν γ' ἐπτόχευες,
 Τηλεφος εἶναι Μυσοῦς φάσκων,
 ἐκ πηριδίου
 γνώμας τρώγων Πανδελετείους.
- ΑΔ. ὦμοι σοφίας — ΔΙ. ὦμοι μαρίας — 925
 ΑΔ. ἧς ἐμνήσθης. ΔΙ. σῆς τῆς πόλεως θ'
 ἦτις σε τρέφει
 λυμαινόμενον τοῖς μεираκίοις.
- ΑΔ. οὐχὶ διδάξεις τοῦτον Κρόνος ὦν.
 ΔΙ. εἴπερ γ' αὐτὸν σωθῆναι χρῆ 930
 καὶ μὴ λαλιὰν μόνον ἀσκῆσαι.
- ΑΔ. δεῦρ' ἴθι, τοῦτον δ' ἔα μαίνεσθαι.

921. γ' om. A. Par. 3. Leid. 5.

922. φάσκων Μυσοῦς Bodl. 7. φάσκων] δύστροπος addunt R.V.

923. Pro ἐκ πηριδίου speciosius quam verius Eὐριπιδίου conjicit nescioquis.

924. τρώγων] ἐσθίων Par. 3. Leid. 5. Bodl. 7. Πανδελετείους Δ.
 Cant. 2. Bodl. 8. Πανδελετίους A.G.R.V.Θ.Φ.X. Bodl. 1. 6. 7. Leid. 5. Cant.
 1. 3. 4. Harl. 2. 3. Par. 1. 19. 20. Πανδελετίας S.T.

925. ὦμοι σοφίας, ἧς ἐμνήσθης. ΔΙ. ὦμοι μαρίας τῆς σῆς . . . vulg. et omnes
 libri mei, etiam Med. 4. ὦμοι (οἴμοι V.) σοφίας — ΔΙ. ὦμοι (οἴμοι V.)
 μαρίας — ΑΔ. ἧς ἐμνήσθης. ΔΙ. τῆς σῆς . . . soli R.V. Herm. Dind. Bergk.
 Ko. Teuf. Mein. ΑΔ. ὦμοι σοφίας — ΔΙ. ὦμοι μαρίας — ΑΔ. τῆς σῆς. ΔΙ.
 πόλεως, ἦτις σε τρέφει . . . malit Kock. Uterque alterius prae impatientia
 sermonem abrumpere videtur. Cf. Eur. Bacch. 966. φερόμενος ἦξεις — ΠΕ.
 ἀβρότητ' ἐμὴν (ἐμοὶ conj. Elmsl.) λέγεις. ΔΙ. ἐν χερσὶ μηρός. ΠΕ. καὶ τρυφᾶν
 μ' ἀναγκάσεις. οἴμοι bis S.V. ὦμοι aut ᾤμοι reliqui. Cf. 1476. οἴμοι
 παρανοίας. Soph. Aj. 367. οἴμοι (al. ὦμοι) γέλωτος, οἶον ὑβρίσθην ἄρα. Theogn.
 891. οἴμοι ἀναλκίης. V. Koen. ad Greg. p. 64. ὦμοι σοφίας] ἄγαμαι
 σοφίας conjicit Kock. Cf. Av. 1744. ἄγαμαι δὲ λόγων. Plat. Euth. 276
 D. ἀγασθέντες τῆς σοφίας αὐτοῖν.

926. ἧς ἐμνήσθης] ἧς ἐμνήθης conj. Mein., cui languida videtur vulgata.
 τῆς σῆς πόλεως θ' vulg. Melius, opinor, scriberetur σῆς τῆς πόλεως θ'. Cf.
 Eur. Iph. A. 714. σὴν ἐμὴν τε παρθένον. θ' add. A.G.T.U.W.Y.Z.Δ.Φ.X.
 Mut. 1. 2. 3. Bodl. 1. 6. 7. 8. τ' R.V. om. S.

929. οὐχὶ . . . ὦν] ἦ σὺ . . . ὦν; Dobr. dubitanter. τοῦτον om. R.V.
 αὐτὸν Cant. 4.

932. τοῦτον δ' ἔα A.C.D.E.G.R.V.Φ.X. Cant. 1. 2 corr. 3. 4. Elb. Med. 4. Bodl.
 1. 3. 4. 6. 7. Harl. 1. 2. 3. Par. 1. 3. 4. Leid. 5. Br. recc. τοῦτον ἔα Δ. Bodl.
 8. Ar. Ald. τοῦτον δ' ἄ olim Dind., qui comicis synizesin abjudicat. ἔα
 monosyllabum est etiam in Eccl. 784. ὦ δαιμόνι ἀνδρῶν, ἔα με τῶν προύργων τι
 δρᾶν. Th. 64. ὦ δαιμόνιε, τοῦτον μὲν ἔα χαίρειν, σὺ δὲ &c. Soph. Ant. 95.
 ἀλλ' ἔα με . . . Oed. C. 1451. ἀλλ' ἔα με ναίειν . . . Archiloch. ap. Athen.
 76 B. ἔα Πάρον καὶ σῦκα κείνα καὶ θαλάσσιον βίον. Cf. etiam ad Av. 1495.

ΔΙ. κλαύσει, τὴν χεῖρ' ἣν ἐπιβάλλης.

ΧΟΡΟΣ.

παύσασθε μάχης καὶ λοιδορίας.

ἀλλ' ἐπίδειξαι

935

σύ τε τοὺς προτέρους ἄτ' ἐδίδασκες,

σύ τε τὴν καινὴν

παιδευσιν, ὅπως ἂν ἀκούσας σφῶν

ἀντιλεγόντοιν κρίνας φοιτᾶ.

ΔΙ. δρᾶν ταῦτ' ἐθέλω. ΑΔ. κᾶγωγ' ἐθέλω.

ΧΟ. φέρε δὴ πότερος λέξει πρότερος ;

940

ΑΔ. τούτῳ δώσω

κᾶτ' ἐκ τούτων ὧν ἂν λέξη

ῥηματίοισιν καινοῖς αὐτὸν

Jam apud Homerum monosyllaba sunt εἶ et εἴωμεν. Il. V. 256. τρεῖν μ' οὐκ εἶ Παλλὰς Ἀθήνη. X. 344. ἀλλ' εἴωμέν μιν &c. Similiter θᾶσ' Pac. 906.

933. κλαύσει Bodl. 1. 4. 6. 7. ἣν ἐπιβάλλης Urb. Bodl. 1. Par. 1. 3. Leid. 5. Harl. 1. ἣν ἐπιβάλλης A.C.G.R.V. Par. 19. Med. 4. Bodl. 3. 4. 7. Mut. 2. ἣν ἐπιβάλλεις Urb. Bodl. 6. 8. Mut. 1. 3. ἐπιβάλλεις (om. ἣν) Δ. Bodl. 6. 8.

935. ἐπίδειξαι] Fort. ἐπίδειξον, ut in 748. Et cf. ad 368. Aut ἐπίδειξατε.

937. κοινὴν Par. 3. Bodl. 7.

939. ΑΔ. . . ΔΙ. in Bodl. 4. κᾶγωγ'] Praestat forsank κᾶγώ γ'.

940. φέρε τίς λέξει πρότερος ὑμῶν W.Y.Δ.Ψ.Ω. Mut. 3. Bodl. 6. 8. Ald. et (πρῶτον) U. φέρε δὴ τίς λέξει πρότερον ὑμῶν G.T.Z.X. Harl. 1. Bodl. 1. Par. 8. 19 (s. os). φέρε δὴ τίς λέξει πρότερος ὑμῶν S.V.Θ.Φ. (s. on) Cant. 1. Par. 20. Med. 4. et (ἡμῶν) A. φέρε δὴ τίς πρότερος ὑμῶν λέξει Bodl. 4. φέρε τίς λέξει πρότερον ὑμῶν Bodl. 7. φέρε τίς λέξει πρότερος ὑμῶν Cant. 2. 3. 4. Harl. 3. Ar. Mut. 3. φέρε τίς λέξει πρότερον (om. ὑμῶν) Bodl. 3. 7. Harl. 2. Par. 3. Leid. 5. Mut. 2. φέρε δὴ τίς λέξει πρότερον Mut. 1. φέρε τίς λέξη πρότερον C. φέρε δὴ πότερος λέξει πρότερον (om. ὑμῶν) R. Unde φέρε δὴ πότερος λέξει πρότερος Herm. Dind. &c. prob. Cobet. V. L. p. 206. φέρε δὴ πότερος λέξει πρότερος (vel -ον) Porson. φέρε δὴ πότερος πρότερος λέξει Reisisg. Cf. Eccl. 1082. ποτέρας ποτέρας οὖν κατελάσας ἀπαλλαγῶ; Soph. Trach. 947. πότερα πρότερον ἐπιστήνῃ . . .; Eur. Phoen. 1288. πότερος ἄρα πότερον αἰμάζει. Dem. p. 86. πᾶσι γνώριμα, πότερος πρότερος μὴν ἐστίν, ἐν ᾧ &c. Plat. Legg. 712 C. φέρε δὴ τοίνυν, πότερος ὑμῶν ἀποκρίνασθαι πρότερος ἂν ἐθέλοι; Isocr. Pan. 269 E. ποτέρων διεξίω πρότερον τοὺς κινδύνους. Max. Tyr. XXI. 2. πότερος τοίνυν πρότερος ἡμῖν τοῖς δικασταῖς τὰ αὐτοῦ δίκαιον; Lucian. Conv. 9. εἶτα ἐνεδοιάζετε πότερον χρῆ πρότερον (κατακλίνεσθαι). Hom. Il. γ'. 299. ὀπότεροι πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια πημῆνιαν.

942. λέξοι Bodl. 7.

943. ῥηματίοις Bodl. 1.

αὐτὸν om. Bodl. 3. 7. Mut. 1. 2.

καὶ διανοίαις κατατοξεύσω.

τὸ τελευταῖον δ', ἦν ἀναγρύξη,

945

τὸ πρόσωπον ἅπαν καὶ τὸ φθαλμῶ

κεντούμενος ὡσπερ ὑπ' ἀνθρηγῶν

ὑπὸ τῶν γνωμῶν ἀπολείται.

ΧΟΡΟΣ.

νῦν δεῖξετον τὸ πισύνω τοῖς περιδεξίοισιν

στρ. 949

λόγοισι καὶ φροντίσι καὶ γνωμοτύποις μερίμναις

ὅπότερος αὐτοῖν λέγων ἀμείνων φανήσεται.

945. ἦν ἀναγρύξη A.G. Mut. 1. 2. 3. Par. 8. 19. Bodl. 6. 7. 8. vulg. ἦν ἀναγρύξη R.V. Bodl. 4. ἦν ἂν γρύξη Bodl. 3. Harl. 2. Leid. 5. Xen. Oecon. II. 11. ὅτε οὐδ' ἀναγρύξει μοι ἐξουσίαν ἐποίησας. Qu. τὸ τελευταῖον δέ γ', εἰν γρύξη. Cf. Vesp. 373. ὡς ἐγὼ τοῦτόν γ', εἰν γρύξη τι, ποιήσω δακεῖν &c.

947. ἀνθρηγῶν V.(?) Bodl. 8. vulg. ἀνθρήνων A.C.G.R.S.Δ.Θ.Φ.Χ.Ψ. Bodl. 1. 6. 7. Cant. 1. 2. 3. 4. Harl. 2. 3.

948. ὑπὸ τῶν γνωμῶν ἀπολείται] τῶν γνωμιδίων ἀπ. aut τῶν γνωμῶν ἐξαπολείται conj. Mein., cui contra usum additum videtur alterum ὑπό. Vulgatam idem defendi posse arbitratur, ὡσπερ ὑπ' ἀνθρηγῶν κεντούμενος, ὑπὸ τῶν γνωμῶν ἀπολείται.

949. νῦν δὴ δεῖξετον (δείξ. δὴ?) πισύνω conj. Mein., coll. Eccl. 571. νῦν δὴ δεῖ σε . . . ἐγείρειν. Lys. 1108. Eq. 526. Th. 776. περιδεξίοισι vulg. Malim περιδεξίοισιν. Cf. 1025. δείξον V.

950. φροντίσιν A. γνωμοτύποις A. γνωμοτύποισι R.V.

953-54. "Huic versui in antistropho respondet choriambicus tetrameter εὐδαίμονες δ' . . . προτέρων v. 1026. Ex quo sequitur v. strophicum aut interpolatum ab librariis esse, aut non reductum in metri formam ab poeta. Neque enim de integritate versus antistrophicae videtur dubitari posse." DIND. in Metris.

953. ὅπότερος A.C.D.G.R.V. Cant. 1. 3. Harl. 1. 2. Bodl. 1. 3. Par. 1. 3. Leid. 5. ὀπότερος Δ. Bodl. 6. 8. ὀπότερός γ' Ald. ὀπότερός γ' Cant. 2. Bodl. 8. Mut. 3. ὀπότερος δ' Ar. αὐτοῖν A.G.R.V. Bodl. 1. 6. 8. αὐτῶν Mut. 3. Bodl. 3. 7. Par. 3. Leid. 5. λέγων ἀμείνων] Cf. 1211. ἠνίκ' ἂν σὺ νικᾷς λέγων τὰς δίκας. 1334. καὶ σε νικήσω λέγων. 1446. Vesp. 1470. τί γὰρ ἐκείνος ἀντιλέγων οὐ κρείττων ἦν . . . ; Legendum, ni fallor, λέγειν ἀμείνων, ut ἀγαθὸς λέγειν dicitur. Cf. Vesp. 232. κρείττων . . . βαδίζειν. Aesch. Prom. 335. πολλῶ γ' ἀμείνων τοὺς πέλας φρενοῦν. Soph. Aj. 120. θρᾶν ἀμείνων . . . τὰ καίρια. Nisi praestat λέγειν (v. λέγων) ἄμεινον. Cf. Thuc. III. 42. ἀπὸ τοῦ ἴσου φαίνεσθαι ἄμεινον λέγοντα. Plat. Hipp. Min. 369. ὅπότερος ἄμεινον λέγει. Bergkii conjicit: λέγειν ἀμείνων πότερος φανήσεται.

954. φανήσεται A.G.R.T.U.W.Y.Z.Δ.Φ.Χ. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 6. 7. 8. Par. 8. 19. 20. vulg. γανήσεται S.V. Cf. Vesp. 528. ὅπως φανήσει . . . μὴ κατὰ τὸν μενίαν τόνδε λέγειν.

νῦν γὰρ ἅπας ἐνθάδε κίνδυνος ἀνείται σοφίας, 955
ἣς πέρι τοῖς ἐμοῖς φίλοις ἐστὶν ἀγὼν μέγιστος.

ἀλλ', ὦ πολλοῖς τοὺς πρεσβυτέρους ἤθεσι χρηστοῖς στεφά-
νώσας, 959

ῥήξον φωνὴν ἦτιμι χαίρεις, καὶ τὴν σαυτοῦ φύσιν εἰπέ. 960

ΔΙ. λέξω τοῖνυν τὴν ἀρχαίαν παιδείαν ὡς διέκειτο,
ὅτ' ἐγὼ τὰ δίκαια λέγων ἦνθον καὶ σωφροσύνην ἑνόμιστο.
πρῶτον μὲν ἔδει παιδὸς φωνὴν γρύξαντος μηδὲν ἀκοῦσαι
εἶτα βαδίζειν ἐν ταῖσιν ὁδοῖς εὐτάκτως εἰς κιθαριστοῦ
τοὺς κωμήτας γυμνοὺς ἀθρούους, κεῖ κριμνώδη κατανίφοι. 965
εἴτ' αὖ προμαθεῖν ἄσμι' ἐδίδασκεν, τῷ μῆρῳ μὴ ξυνέχοντας,
ἣ Παλλάδα περσέπολιν δεινὰν, ἣ Τηλέπορον τι
βόαμα,

955. ἐνθάδε libri omnes. ἐνταῦθα Br. Quod glossema est in Cant. 2. Harl. 2. Bodl. 4.

959. πρεσβύτας Bodl. 6. ἔπεισι χρηστοῖς Bodl. 4.

960. σαυτοῦ A.G.Δ.Φ.Χ. &c. vulg. αὐτοῦ R.V. αὐτοῦ Bo. Kock. Cf. ad 1449. 1455. εἰπέ om. Bodl. 6.

962. δίκαι' ἀντιλέγων Bodl. 6. ἑνόμιστο (ἐνόμιστο Elb. ἑνόμισται X.) libri et vulg. Bergk. ἑνόμιστο Br. Reis. Herm. Teuf. Kock. Mein. Dind. Legitur quidem in eodem metro γένητ' in Av. 701. ξυμμυγνυμένων δ' ἐτέρων ἐτέροις γένητ' οὐρανὸς ὠκεανὸς τε. Sed non abjicitur augmentum, opinor, nisi quando metrum postulat. Hoc autem loco non postulat: itaque praeferendum ἑνόμιστο. Cf. ad Ach. 10. ὅτε δὴ ἑκεχῆνη (vulg. κεχ.). Th. 596. εἰ μὴ πεπύσμην (vulg. πεπ.). In Pac. 754. pro μίχομαι reponendum forsitan μαχόμεν.

963. παιδὸς φωνὴν A.C.D.G.R.S.V.Z. Mut. 1. 2. Cant. 1. 3. Harl. 2. Bodl. 1. 3. 4. 7. Par. 1. 3. 8. 19. 20. Med. 4. Sext. Empir. VI. 15. et Aristid. II. 162. φωνὴν παιδὸς W.Y.Δ.Φ.Χ. Mut. 3. Bodl. 6. 8. Ald. μηδὲν A.S. Med. 4. Bodl. 1. 8. Harl. 1. Cant. 1. 2 corr. 3. Par. 8. μηδὲν C.G.R. Par. 19. 20 pr. Bodl. 3. 4. 6. 7. Harl. 2. 3. prob. Lenting. Fortasse recte.

964. εὐτάκτως ἐν ταῖσιν ὁδοῖς Mon. Elb. Bodl. 6. Cant. 4. Par. 3. ἐς C.E.G. Par. 3. Mon. Elb. εἰς A.R.V. Ald. κιθαριστὰς V.

965. ἀθρούους A.G.R. &c. vulg. ἄθρους Harl. 2 pr. ἀθρούους Med. 4. Mein. κριμνώδη A.G.R.Δ.Φ.Χ. Bodl. 8. Par. 8. 19. 20. Cant. 2. Mut. 1. Elb. vulg. κρημνώδη S.U.V.W.Y.Z. Par. 2. 4. Bodl. 6. Ar. Cant. 3. 4. κρυμνώδη C.T. Mut. 2. 3. Par. 3. Leid. 5. Harl. 1. 2. Bodl. 1. 3. 7. κριμνώδη Cant. 1. Cf. Suid. in κρημνώδη, qui utramque scripturam (κριμν. et κρημν.) explicat. Eadem discrepantia lectionis est apud Aristidem.

966. ἐδίδασκεν] ἐδίδαξε V. ἐδίδασκον (ἐγὼ) et ἐντεινόμενος 968. conj. Bücheler p. 686. Quam conjecturam probat Kock., coll. 935. 986-87. "Fortasse recte," Mein.

967. ἣ prius add. A.G.R.V.Θ.Φ.Χ. Bodl. 1. 7. 8. om. W.Δ.Ψ.Ω. Par. 4. Bodl. 6. Cant. 2. Harl. 3. Elb. περσέπολιν A.V.(?) Par. 1. Elb. Benti. Pors. Br. περσέπολιν G.R.S.T.U.W.Y.Z.Δ.Θ.Φ.Ω. Mut. 1. 2. 3. Med. 4. Cant. 1. 2. 3. 4. Harl. 2. 3. Par. 8. 19. 20. Bodl. 1. 6. 7. 8. Aristid. Suid. Ald. περσί-

ἐντειναμένους τὴν ἄρμονίαν, ἣν οἱ πατέρες παρέδωκαν.
εἰ δέ τις αὐτῶν βωμολοχεύσεται ἢ κάμψειεν τινα καμπὴν,
οἷας οἱ νῦν τὰς κατὰ Φρῦνιν ταύτας τὰς δυσκολο-
κάμπτους, 971

ἐπετρίβετο τυπτόμενος πολλὰς ὡς τὰς Μούσας ἀφανίζων.
ἐν παιδοτρίβου δὲ καθίζοντας τὸν μηρὸν ἔδει προβαλέσθαι
τοὺς παῖδας, ὅπως τοῖς ἔξωθεν μηδὲν δείξειαν ἀπηνές·

εἴτ' αὖ πάλιν αὖθις ἀνιστάμενον συμψῆσαι, καὶ προ-
νοεῖσθαι 975

πτολιν X. περσόπολιν Par. 2. δειῶν om. S. βόαμα A.R.S.T.U.V.
W.Y.X.Ψ.Ω. Mut. 2. 3. Bodl. 1. 6 pr. 7. 8. Par. 8. 20. βόαμα (supr. ἠ) Cant.
2. 3. βόημα G.Δ.Φ. Mut. 1. Bodl. 4. Par. 19.

969. ἐντειναμένους] ἐντυναμένης R. ἐντηναμένης vel ἐντηνομένης V. ἐντεινά-
μενος conj. Bergk. Cf. ad Soph. Aj. 451. ἐπ' αὐτοῖς χεῖρ' ἐπεντείνοντ' (al. ἐπεν-
τύνοντ') ἐμήν. "Post hunc versum Brunckius, auctore Valckenario in
Diatr. Eurip. p. 224, intulit versum ab Suida in χιάζειν allatum, αὐτὸς δείξας
ἐν θ' ἄρμονίαις χιάζων ἢ σιφμαίζων, ineptum huic loco, ubi non de magistro
artis musicae agitur, sed de discipulo, qui non diei poterat αὐτὸς δείξας. Itaque
inter fragmenta retuli 558." DIND.

970. κάμψειε A.R.

971. οἷαν Bodl. 1. τὰς κατὰ Φρῦνιν in fine versus habet Bodl. 7. Φρῦνιν
C.G.U.Y.Z.Δ.Φ. Bodl. 6. 7. 8. Φρῦνιν A.S. Φρῦνην R.T.X. δυσκολο-
κάμπτους A.G.R. Mut. 1. Bodl. 1. 7. 8. &c. δυσκολοκάμπτους Cant. 1. 3 pr. Bodl.
6. Mut. 3. δυσκολοκάμπτας V. (Unde δυσκολοκαμπτεῖς conjicere licet. Sed
vulgatam tuetur Pollux IV. 66.)

972. ἐπετρίβετο] ἐνετρίβετο prop. Mein. Sed cf. 1407. τυπτόμενον ἐπιτρι-
βῆναι.

973. "ἐν] ἐμ R. qui σὺν πένκαϊς v. 604. ἦμ πως Vesp. 399. ἐμ Φαναῖσι
Av. 1694. ξὺμ παιῶνι Thesm. 1034. ἦμ περ Eccl. 1035." DIND. Quod
indicium inter nonnulla alia videtur codicem Ravennatem non ex ipsius tran-
scriptibentis inspectione, sed ex alterius dictatione seu recitatione exaratum esse.
Quod memoria tenere operae pretium erit. καθίζοντας A.G.R. &c. vulg.
καθίζοντος V. καθέζοντας Harl. 3. Mut. 3. βαδίζοντας Suid. in παιδοτρίβου.
προβαλέσθαι A.R.T. &c. vulg. προβάλλεσθαι G.X.

974. ἀπηνές] Fortasse vitiosum. An ἀναιδές? Gl: ἀναισχυντον, ἀπαίδεντον.
Vict: σκληρόν.

975. εἴτα πάλιν αὖθις Mon. Elb. Bodl. 6. εἴτ' αὖθις πάλιν Bodl. 4. κόνιν
pro πάλιν conj. Bücheler. ἀνιστάμενον R.V. Herm. Dind. Bergk. Ko.
Teuf. Mein. ἀνισταμένους reliqui libri (A.G.Δ.Φ.X. Par. 8. 19. 20. &c.) et
vulg. Reis. Similes ab numero plurali ad singularem transitiones confert
Dindorfius, infra 989 (ubi προέχοντας nonnulli libri). Vesp. 564. Cf. Eccl.
302. προνοῆσαι A.C.G.S.T.U.W.Y.Z.Δ.Φ.X.Ψ. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 1. 6.
7. 8. Par. 8. 20. Med. 4. Suid. in συμψῆσαι. vulg. προνοεῖσθαι R.V.(?) Reis.
Dobr. Herm. Dind. &c. Cf. Eq. 421. προῖνοῆσω. 801. οὐχ ἵνα γ' ἄρξῃ . . .
προνοοῦμενος. Qu. ἀνισταμένους συμψῆσαντας προνοεῖσθαι.

εἶδωλον τοῖσιν ἐρασταῖσιν τῆς ἡβης μὴ καταλείπειν.
 ἡλείφετο δ' ἂν τοῦμφαλοῦ οὐδεὶς παῖς ὑπένερθεν τότ' ἂν,
 ὥστε

τοῖς αἰδοίοισι δρόσος καὶ χνοῦς ὥσπερ μήλοισιν ἐπήνθει
 οὐδ' ἂν μαλακὴν φυρασάμενος τὴν φωνὴν πρὸς τὸν ἐραστὴν
 αὐτὸς ἑαυτὸν προαγωγέου τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐβάδιζεν. 980
 οὐδ' ἀνελέσθαι δειπνοῦντ' ἐξῆν κεφάλαιον τῆς ραφανίδος,
 οὐδ' ἄνηθον τῶν πρεσβυτέρων ἀρπάζειν οὐδὲ σέλιον,

976. τοῖς Med. 4. ἐρασταῖς (ἐρασταὶ Elb.) libri et Ald. ἐρασταῖσιν Tourp. Emend. II. 217. Br. &c. εἶδωλον τοῖσιν ἐρασταῖς τῆς ἡβης μηδὲν καταλείπειν Kust. ὡστ' εἶδωλον τοῖσιν ἐρασταῖς τῆς ἡβης μὴ καταλείπειν Bentr. καταλείπειν A.G. Med. 4. Bodl. 1. 8. Par. 19. 20. καταλιπέιν R.V.X. Bodl. 6. 7. Mut. 2. μηδὲν pro μὴ Med. 4. In fine versus γε additum in G. (supr.) Bodl. 6. 8. Ald. μὴ τί γε Par. 8. Qu. εἶδωλον μηδὲν τῆς ἡβης τοῖσιν ἐρασταῖς καταλείπειν.

977. ἡλείψατο libri et vulg. Malim ἡλείφετο, quod exhibet Mein. Idem suadet Cobet. Cf. Av. 520. ὦμυν δ' οὐδεὶς τότ' ἂν ἀνθρώπων θεῶν. Sed aoristus est Eq. 573. καὶ στρατηγὸς οὐδ' ἂν εἰς . . . σίτησιν ἦτησ'. Pl. 982. δραχμῆς ἂν ἦτησ' εἴκοσιν. 985. ἐκέλευσεν ἂν. 986. ἂν ἐδείθη. ἂν] Fort. αὔ, quod exhibet unus liber X. παῖς om. Bodl. 6. ὑπένερθε R. Med. 4.

979. ἂν om. Par. 1. (non A.) Leid. 5. αὔ Mut. 2. Fortasse recte. Cf. ad 977. φυρασάμενος] κερασάμενος V. φυρασάμενος Bentrleium offendit, qui tentat μαλακῆ ψιθυριζόμενος (vel κνυζησ. vel σκυζησ.) τῇ φωνῇ. τὸν ἐραστὴν ἂν Bodl. 6. 8.

980. ἐβάδιζεν] ἐβάδιζας (i. e. ἐβάδιζ' ἂν?) V.

981. οὐδ' ἂν ἐλέσθαι A.G.R.S.T.V.W.Y.Δ.Φ.X.Ψ. Bodl. 1. 6. 7. 8. Par. 8. 19. 20. &c. vulg. οὐδ' ἐλέσθαι schol. ad Ran. 854. et Suid. in ῥαφ. οὐδ' ἀνελέσθαι recte U.Z.Θ. Med. 4. Elmsl. n. ms. Quam ipse jamdudum veram scripturam esse suspicatus sum. I. e. *to take, to help himself to*. Cf. Ach. 810. ἐγὼν γὰρ αὐτῶν τάνδε μίαν ἀνειλόμαν. Theophr. Char. 10. ἐλάαν ἢ φοίνικα τῶν χαμαὶ πεπτωκότων ἀνελέσθαι. Lucian. Cor. 42. ἀνείλοντο . . . τὰ πρὸ αὐτοῦ ἐκάτερος. 43. τὴν παρ' αὐτὸν ἀφείς τὴν πρὸ τοῦ Ἐρμῶνος ἀνείλετο, πιστέραν . . . οὔσαν. κεφάλαιον τῆς ραφανίδος vulg. Miror articulum additum non offendisse editores. Reponendum forsitan οὐδ' ἀνελέσθαι δειπνοῦντ' ἐξῆν ἂν κεφάλαιον ραφανίδος. Vel . . . κεφαλὴν αὐτὸν (vel παῖδα, vel ἰσχυρῆς) ραφανίδος. Vel . . . οὐδ' ἂν κεφαλὴν ραφανίδος. Turbarum causa fortasse fuit ἀνελέσθαι in ἂν ἐλέσθαι mutatum; quod eo facilius fieri potuit, quum οὐδ' ἂν legeretur in initio versusum 979. 982. Cf. Pl. 718. σκορόδων κεφαλὰς τρεῖς. Fr. 251. σχῖνον κεφαλῆν. ραφανίδος G. Producitur penultima. Fr. 249. ραφανῖσιν. Infra 1083. ραφανιδωθῆ (ῖ).

982. οὐδ' ἂν ἄνηθον A.C.G.T.U.W.Y.Θ.Φ.X.Ψ. Bodl. 1. 7. 8. Med. 4. Par. 8. 19. 20. vulg. Reis. Herm. οὐδ' ἂν ἄνηθον Δ. οὐδ' ἄνηθον R.S.V.Z. Bodl. 3. 6. Elb. Harl. 2. Suid. in ῥαφ. οὐδ' ἄνηθον Dind. Kock. Teuf. Bergk. Mein. prob. Fritzsch. ad Thesm. 486. Qu. οὐδ' αὔ ἄνηθον. "Libri R. V. et Harl. οὐδ' ἄνηθον. Ergo scribendum fuit οὐδ' ἄνηθον, quae scriptura in Atticorum libris ubique est restituenda. ἄνηθον ab metro postulatum etiam in Thesm.

οὐδ' ὄψοφαγεῖν, οὐδὲ κιχλίζειν, οὐδ' ἴσχειν τὰ πόδ' ἐναλλάξ.

ΑΔ. ἀρχαία γε καὶ Διπολιώδη καὶ τεττίγων ἀνάμεσα
καὶ Κηκείδου καὶ Βουφονίων. ΔΙ. ἀλλ' οὖν ταῦτ' ἐστὶν
ἐκεῖνα,

985

edidi v. 486. καὶ ὁ μὲν ἔτριβε κεδρίδας, ἄνηθον, σφάκον. Eadem ratio vocabuli ἄνηθος. Nicander Ther. v. 650. σὺν δὲ καὶ ἀνήθσιοιο τὸ διπλὸν ἄχθος αἰείρας. ubi scholiasta, διὰ δύο ν Ἀπτικῶς, ἤγουν ἀήσου. Sciens omitto alia quae ex Athenaeo aliorumque, medicorum imprimis et grammaticorum, libris facile congeri possent opera quam fructu majore. ἄνητον correpta syllaba prima dixit Alcaeus apud Athen. XV. p. 674 D. ἀλλ' ἀνήτω μὲν περὶ ταῖς δέραισι | περθέτω πλέκτας ἵποθυμίδας τις. ubi codex ἀλλὰ ἀνήτουμεν, et Sappho p. 674 E. "Ἄνηττον ab Suida annotatum et grammatico Bekkeri p. 403, 3. ἄνηττον: τὸ ἄνηττον ἐν τοῖς δύο νν καὶ δύο ττ." DIND. Cf. Eubul. Athen. 347 E. ἀμύλων παρόντων ἐσθίουσ' ἐκάστοτε | ἄνηθα καὶ σέλινα καὶ φλυαρίας | καὶ κάρδαμ' ἐσκευασμέν'. Alexis ibid. 170 A. μάραθον, ἄνηθον, νάπυ, καυλὸν, σίλφιον. Alexis Poll. VI. 66. ὀρίγανον, γήτειον, ἄμισον (ἄμισον Meinek.), θύμον. Sed quum σκόροδον pro ἄμισον habeat Athenaeus 170 A, vide an legendum potius, ὀρίγανον, σκορόδια, γήτειοι, θύμον, quum praesertim apte consocientur tria ultima. Theocr. XV. 119. Χλωραὶ δὲ σκιάδες, μαλακῶ βρίζοισαι ἀνήθω. VII. 63. ἀνήθινον . . . στέφανον. Schol. Theocr. VII. 63. ἄνηθον τὸ μάλαθρον (μάραθον ἢ) ἄμισον δὲ τὸ γλυκάνισον ἰ. ἀρπάζειν τῶν πρεσβυτέρων Mut. 1. 2. Bodl. 3. τοῖς πρεσβυτέροις X. e v. 993.

984. καὶ om. V. Διπολιώδη A.C. (non διπ.) G.R.S.T.U.Z.Δ.Θ.Φ.X.Ψ.Ω. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 1. 7. 8. Par. 8. 19. 20. Ald. διπολιώδη (sic) V. διπολιώδη Bodl. 6 pr. Διπολιώδη Br. Cf. Bekk. Anecd. p. 91, et ad Pac. 420. "Διπόλια, ut Διθύραμβος, Διάσια, quorum prima itidem producitur. Διπόλια et Βουφόνια diversa sunt ejusdem festi nomina, de quo v. Meurs. Gr. Fer. Hujus autem, ut et cicadarum, quas olim Athenienses capillorum cincinnis inserebant, et Cecidae poetae dithyrambici vetustissimi mentione significat injustus orator, omnia quae adversarius dixit, stulta et inepta esse, antiquam simplicitatem referentia. De cicadis aureis, quas in comae vertice prisca Athenienses gerebant, videndus Thucydides I. 6 [et Eq. 1331]." BR. "Διπόλεια dixerunt veteres, non Διπόλεια, quod fere ubique posuerunt librarii." DIND. Sic Δίφελος dicebant, non Διίφελος. An Διπολιώδη pro Διπολιώδη posuit propter metrum? Festum Διπόλεια (Διπόλια?) memoratur Pac. 420. De quo festo v. Pausan. Attic. p. 57—70. Aelian. H. V. VIII. 3. Schol. ad Pac. 420.

985. Κηκείδου G.R.T.W.Y.Z.Δ.Φ.X. Mut. 3. Bodl. 1. 6. 8. Par. 8. 19. 20. Med. 4. vulg. Κηκίδου V. Κυκίδου A.C.S. Κυκείδου Mut. 1. 2. Bodl. 3. 7. Harl. 2. Κακίδου Elb. Κηκῆδου Leid. 5. Κικείδου Cant. 4. Harl. 3 (ῖ). Fort. Κηκείδου, quod proponit etiam Nauck. Phot. p. 160, 19. Κηκίδης (Κηκείδης Schleusn.): διθυράμβων ποιητής. Etym. M. 166, 4. Idem videtur esse qui memoratur supra ab schol. ad 966. τινὲς δὲ φασὶ Κυκίδου (sic) τινὲς Ἐρμονίως. Κερκίδας ὁ μελοποιὸς memoratur Helladii Chrest. p. 17. Βουφονείων Bodl. 3. καὶ Βουφονείων καὶ κικείδου Harl. 3. ἐστὶν A.G.R.V.Δ.Φ.X. Bodl. 6. 7. 8. &c. ἐστὶ U.Y. τὰδ' ἔρεστον Aristides III. 269.

ἐξ ὧν ἄνδρας Μαραθωνομάχας ἡμῆ παιδεύσεις ἔθρεψεν.
 σὺ δὲ τοὺς νῦν εὐθύς ἐν ἱματίοις προδιδάσκεις ἐντετυλίχθαι
 ὥστε μ' ἀπάγχεσθ', ὅταν ὀρχεῖσθαι Παναθηναίοις δέον
 αὐτοὺς
 τὴν ἀσπίδα τῆς κωλῆς προέχων ἀμελῆ τις Τριτογενείας.

Unde τάδε γ' ἐστὶν conj. Porson. Qu. ἀλλ' οὖν ταῦτ' ἐστὶ γ' ἐκείνα. Cf. 1002.

986. Μαραθωνομάχους A.G.R.T.Δ.Φ.Χ. Bodl. 1. 6. 7. 8. Par. 8. 19. 20. Aristid. II. 162. Suid. h. v. vulg. Herm. Dind. olim. Teuf. Kock. Bergk. Mein. Μαραθωνομάχας V. Benth. Dind. Cf. ad Ach. 181. 570. Diog. L. I. 2. 8. ὅθεν καὶ ἐξήλουν καλοὶ κάγαθοὶ γίνεσθαι κατὰ πόλεμον, ὡς Πολύζηλος, ὡς Κυναίγειρος, ὡς Καλλιμάχος, ὡς σύμπαντες οἱ Μαραθωνομάχοι.

987. ἐν ἱματίοις διδάσκει A.G.R.S.T.U.V.Z.Δ.Φ.Χ.Ψ.Ω. Mut. 2. 3. Bodl. 8. Ald. Dind. Teuf. Kock. Bergk. ἐν ἱματίοις διδάσκει Bodl. 1. 3. 6. 7. Cant. 3. Harl. 1. 2. Elb. Suid. in εὐθύς. et forsan V. Mut. 1. ἐν ἱματίοις προδιδάσκει V.(?) Mut. 1.(?) Br. Herm. Bekk. Mein. prob. Reiszg. Conj. p. 151. Dobr. Vere, ut videtur. ἐν ἱματίοις γε διδάσκει Benth. Cf. Brunckii notam. "Recte legitur ἱματίοις cum caesura post syllabam primam tertiae dipodiae. Av. v. 600. τῶν ἀργυρίων· οὔτοι γὰρ ἴσασι· λέγουσι δέ τοι τάδε πάντες. Callias apud Athen. XII. p. 524 F. τί γὰρ ἢ τρυφερὰ καὶ καλλιτρέπετος Ἰωνία εἶψ' ὃ τι πρίσσει. et post spondeum Vesp. 600. κἂν μὴ τοῦτοις ἀναπειθόμεσθα, τὰ παιδάρι' εὐθύς ἀνέλκει. Plato apud Eust. p. 1161, 46. εἷς δ' ἀμφοτέρων ὄστρακον αὐτοῖσιν ἀνίσσ' ἐς μέσον ἐστῶς." DIND. In Avium loco legendum videtur cum Porsono, οὔτοι γὰρ ἴσασ'. ὥστε λέγουσιν τάδε πάντες. In Vesp. loco cum eodem, ἀναπεισθῶμεν, τὰ γε παιδάρι'. In Platonis loco reposuerim εἷς δ' ἀμφοτέρων ἐς μέσον ἐστῶς ὄστρακον αὐτοῖς ἀνίσσιν. Neque enim offendere debet in versu anapaestico secundae syllabae correptio in ἀνίσσιν. Denique Calliae loci incertum est metrum; trimetrorum enim iambicorum reliquiae videntur esse. Cf. Meinek. Fr. Com. II. 736. De verbo προδιδάσκειν Dobraeus conferri jubet Heind. ad Gorg. 489 D. Antiatt. S. G. προδιδάξει ἀντὶ τοῦ διδάξει. Pherecrat. Athen. 107 E. ποῖκα προδιδάσκειν ἂν θέλῃ τις μανθάνειν. Stob. cxv. p. 591. Cf. supra 476.

988. ἀπάγχεσθαι A.

989. κωλῆς] Imo ψωλῆς, ni fallor. Cf. ad 1018. Pl. 1128. Av. 560. Lys. 143. 979. Idem suadet Br. ad Av. 560. προέχων A.G.R.V.Δ.Φ.Χ. Bodl. 1. 6. 8. προσέχων Harl. 3 pr. &c. προσέχων τις Harl. 3. Bodl. 3. προσέχοντας (i. e. προσέχων τις) Bodl. 7. Mut. 2. et v. 1. in Harl. 2. Bodl. 3. προέχει σ' vet. Scal. προέχων' ἀμελείς τῆς Τρ. vel προέχων' ἀμέλει τὴν (sc. ἀσπίδα) Τρ. Benth. προέχων' prob. Fr. Thiersch. p. 674. Vide an legendum προέχων' ἀμελοῦντες Τριτογενείας. ἀμελῆ A.G.V.Δ.Φ.Χ. Par. 8. 19. 20. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 1. 7. 8. Med. 4. ἀμελεί S. Bodl. 4. 6 pr. Elb. ἀμέλει R. prob. Fr. Thiersch. τῆς add. R. Med. 4. &c. vulg. om. Bodl. 4. Legendum, ni fallor, τις, quod exhibent Herm. Mein. Vulgatam servant Dind. Ko. Teuf. Bergk. Τριτογενείης A. (ni fallor) R.V. Herm. Ko. Teuf. Bergk. Mein. Fritzsch. ad Thesm. 966. Τριτογενείας plerique omnes libri et vulg. "τριτογενείης R.V. Sic Ἰναχείης pro Ἰναχείας libri plures apud

πρὸς ταῦτ', ὃ μειράκιον, θαρρῶν ἐμὲ τὸν κρείττω λόγον
αἰροῦν 990

κάπιστήσῃ μισεῖν ἀγορὰν καὶ βαλανείων ἀπέχσθαι
καὶ τοῖς αἰσχροῖς αἰσχύνεσθαι, κῆν σκώπτῃ τίς σε,
φλέγεσθαι

καὶ τῶν θάκων τοῖς πρεσβυτέροις ὑπανίστασθαι προσιοῦσι,
καὶ μὴ περὶ τοὺς σαυτοῦ γονέας σκαιουργεῖν, ἄλλο τε μηδὲν
αἰσχρὸν ποιεῖν, ὃ τι τῆς Αἰδοῦς μέλλει τᾶγαλμ' ἀνα-
πλήσειν 995

Aesch. Prom. 590. et *σεληναίης* pro *σεληναίας* omnes supra v. 614." DIND. Forma epica est *Τριτογενείης*. Cf. Eq. 763. τῇ μὲν δεσποίνῃ Ἀθηναίῃ (Ἀθηναία V.).

990. κρείττονα Bodl. 7. Par. 3.

992. κᾶν vulg. Dedi κῆν.

993. θάκων G.V.W.Δ.Φ.X. Bodl. 8. Cant. 1. 2. Herm. &c. θακῶν R. Ald. Br. θώκων A.C.D.E.F.Y.Z. Mut. 1. 2. 3. Urb. Bodl. 1. 4. 6. 7. Par. 1. 3. Mon. Cant. 2 corr. 3. 4. Harl. 2. 3. θωκῶν Harl. 1. Bodl. 3. προσιοῦσι A.R.V. (s. Bekk.). προσιοῦσιν G. vulg.

994. περὶ A.G.T.U.Y.Z.Δ.Φ.Ω. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 6. 7. 8. Cant. 1. 2. 3. 4. Harl. 2. vulg. Dind. Ko. Bergk. Mein. παρὰ R.S.V.Θ.X. Med. 4. schol. Reis. Herm. Teuf. om. (et pro gl. habet) Harl. 3. Confunduntur παρὰ et περὶ Vesp. 392. Ran. 194. 1068. σεαυτοῦ R. ἐαυτοῦ Med. 4. σκαιουργεῖν R. Cant. 1 pr. Par. 8. 20. Reis. Herm. recc. κακουργεῖν A.C.D.E.F.S.T.U.W.Y.Z.Δ.Θ. Y.X.Ψ.Ω. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 1. 3. 4. 6. 7. Ar. Cant. 1 corr. 2. 3. 4. Harl. 1. 2. 3. Med. 4. 5. 8. Suid. in ἄχρηστα. κακοεργεῖν G.V. Par. 6. 19. Bodl. 8. Ald. Br. κακεργεῖν (sic) Φ. Κακοεργεῖν fortasse in versu anapaestico defendi potest. Cf. ad 268. Lys. 589. Plat. Prot. 326. σωφροσύνης τε ἐπιμελοῦνται καὶ ὅπως ἂν οἱ νέοι μηδὲν κακουργῶσι. Qu. μηδέ τι ἄλλο.

995. ὅτι τῆς αἰδοῦς μέλλεις τᾶγαλμ' (aut τ' ἄγαλμ') ἀναπλήσειν D.R.Z.Θ.Φ. Bodl. 8. Par. 17. Med. 4. 8 (eras. τ') Laur. 31, 66. Ald. Kust. . . μέλλεις τᾶγαλμ' ἀναπλάσειν G. Mut. 1. . . μέλλεις ἄγαλμ' ἀναπλάσειν U.W.Y.Δ.Y. Ψ.Ω. Mut. 3. Par. 11. Ar. Par. 8. 20. Cant. 3. Med. 5. . . μέλλεις ἄγαλμ' ἀναπλάσειν C.T. Bodl. 1. 3. 6. 7. Par. 6. 13. 18. Cant. 1. 2 corr. Harl. 2. 3. . . μέλλεις ἄγαλμ' ἀναπλήσειν S.V. Mut. 2. . . μέλλεις τᾶγαλμ' ἀναπλάττειν R. . . μέλλεις ἀγάλματ' ἀναπλήσειν Par. 9. . . ἀγάλματα μέλλεις ἀναπλήσειν X. . . μέλλεις τᾶγαλμα (sic, om. verbo, quod excidit aut periit) A. . . μέλλεις πλάσειν E. Mon. . . μέλλει ἀγάλματ' ἀναπλήσειν Par. 19. ὅτι τῆς Αἰδοῦς μέλλεις τᾶγαλμ' ἀναπλάττειν (ut in R.) Br. Reisig. (Dind.) Teuf. Fritsch. ad Thesm. 1018. ὅτι τῆς Αἰδοῦς μέλλεις τᾶγαλμ' ἀναπλήσειν ('inquinare') Harles. ὃ τι τῆς Αἰδοῦς μέλλεις τᾶγαλμ' ἀναπλήσειν (sc. δρών) Herm. ὅτι τῆς Αἰδοῦς μέλλεις τᾶγαλμ' ἀναπλάσειν ("quia id institutum tuum est, ea disciplina, ut verum te Pudoris signum effingas," addens: "si ἀφανίζῃν a principio extitisset, quis tam laevus, ut ἀναπλήσειν ex conjectura substitueret?") Bentl. ὃ τι τῆς Αἰδοῦς μέλλει τᾶγαλμ' ἀναπλήσειν Wolf. Both. Bergk. Mein. Dind. ὃ τι . . . μέλλει τᾶγαλμα παλάσειν Kock. ὃ τι . . . μέλλει τᾶγαλμ' ἀφανίζῃν (quod decus Pudoris obscuraturum sit) Reitz. Praef. Chrestom.

μηδ' εἰς ὄρχηστρίδος εἰσάπτειν, ἵνα μὴ πρὸς ταῦτα κε-
χηνῶς,

Gr. Harlesio etiam mirifice placet ὅτι . . . μέλλει. Μέλλεις offendit etiam Teuffel. Deinde ἀφανίζειν pro ἀναπλήσειν conjicit Kust. ex schol. Ut in loco obscureissimo et fere conclamato nonnullas hariolationes meas, diversis temporibus factas, apponere libet:—(1.) ὅτι τῆς Αἰδοῦς μέλλει τᾶγαλμ' ἀναπλήσειν. Quod proponebam in Praef. Av. p. iv. Cf. schol. ad 955. ὅπερ μέλλει μολύνειν τὴν αἰδῶ. Unde suspiceris eum legisse ὅτι τῆς Αἰδοῦς μέλλει τᾶγαλμ' ἀναπλήσειν. Suidas enim ἀναπλήσας explicat per μολύνας. (2.) ὅτι τῆς Αἰδοῦς μέλλει τᾶγαλμ' ἀφανίζειν. Cf. Ach. 482. μέλλων . . . λέγειν. 493. (3.) ὅτι τῆς Αἰδοῦς μέλλει τᾶγαλμα (vel σὸν ἄγαλμα) μολύνειν. (4.) ὅτι τῆς Αἰδοῦς μέλλει τᾶγαλμ' ἀναφλέξειν (i. e. ἐρυθρίαν ποιήσειν, *tubescere facere*). Ἀναφλέγειν legitur Eur. Tro. 320. (5.) ὅτι τῆς Αἰδοῦς μέλλεις πλάττεσθαι ἄγαλμα. (6.) ὅτι τῆς Αἰδοῦς μέλλω τί σ' (vel σέ γ') ἄγαλμ' ἀναπλάττειν (ἀναθῆσειν). Recte autem dicitur ἄγαλμα ἀναπλάττειν. Ipse enim Philippides Αἰδοῦς ἄγαλμα futurus est. Abesse debere articulum ostendit vel Aristidis locus laudatus ab Dindorfio. (7.) ὅτι τῆς Αἰδοῦς μέλλω ἔν σοι (v. ἔκ σου) ἄγαλμα ποιήσειν. Cf. v. ἀγαματοποιός. (8.) ὅτι τῆς Αἰδοῦς μέλλω σὸν ἄγαλμ' ἀναπλήσειν. (9.) ποιεῖν, ὅτι ταῖσχροῦ τῆς Αἰδοῦς μέλλει τᾶγαλμ' ἀναπλήσειν. (10.) ποιεῖν αἰσχροῦ, ὅτου τῆς Αἰδοῦς μέλλεις τᾶγαλμ' ἀναπλήσειν. Causa turbarum ita fuisset ὅτου in ὅτι depravatam. (11.) ὅτι τῆς Αἰδοῦς μέλλει τὸ βλέμμ' (vel τὰ πρόσωπ', τὰ μέτωπ') ἀναπλήσειν. Cf. 1023. καταπυγούσης σ' ἀναπλήσει. Sed vereor ut pravo sensu accipi queat αἰδῶς. Semper mihi suspectus fuit articulus in τᾶγαλμα, quem non legisse videtur Aristides in l. l. Hermannus vertit: *quicquid pudoris tui decus contaminet*. Quod probat Mein. Explicat autem Hermannus: *nilhil omnino turpe decet committere, qui modestiae exemplum exhibiturus sis*, coll. Julian. Or. III. p. 123. ἐδόκουν . . . ἄγαλμα σωφροσύνης ὄραν. (Similiter fere nos dicimus, *he is the picture of modesty*, &c.) Dind: “Veram scripturam ἀναπλάττειν in libro suo invenit recteque intellexit Aristides, Vol. I. p. 77, 16. ὁ δ' ἔπρεπε καὶ διὰ πάντων (hoc ex Hom. Il. μ'. 104), ἄγαλμα δ' ἂν τις ἔφησε τῆς Αἰδοῦς αἰτὸν εἶναι, ὃ γὰρ τὰ μὲν πολλὰ σιωπᾶν ἐξήρει, εἰ δέ τι φθέγγοιτο, εἶδει φλέγεσθαι (ex v. 992). Similia dicta comparavit Jacobsius ad Philostr. p. 404.” Ex quo loco hoc saltem constat, ipsum juvenem fingi ἄγαλμα Αἰδοῦς, non illud effingere (ἀναπλάττειν, sed potius ἀναπλάττεσθαι). “Vulgo legitur τᾶγαλμ' ἀναπλήσειν, quod quid sit nemo unquam dixit, neque dicet.” BR. Quum nullam hujus loci aut lectionem aut interpretationem viderim, quae ex omni parte satisfaciat, mendosum eum esse suspicor. Cf. annot. exeg. μέλεις F. Bodl. I. 4. Ar. μέλους Bodl. I. μέλουσ' Porsoni unus. μέλλει v. l. ap. schol. ἄγαλμ' etiam F. Elb. Cant. 4. Bodl. 4. 6 pr. (corr. ἄγαλμα) Suid. in ἄχρηστα. ἄγαλμ' Cant. 3. ἀναπλάσειν etiam Cant. 4. Elb. ἀναπλάσειν F. Harl. 1. Par. 2. 3. Leid. 5. ἀναπλήσειν schol. Suid.

996. εἰσάπτειν R. Δ. Suid. in ἀποθραυσθῆς et ἄχρηστα. ἄπτειν S. V. εἰσάγειν E. T. U. W. Y. X. Ψ. Ω. Bodl. I. 3. 4. 6. Mut. 3. Elb. Harl. 1. 2. 3. Par. 3. 4. 6. 8. 20. Ar. Cant. 1. 2. 4. Med. 4. εἰσιέναι A. C. G. Z. Φ. Mut. 1. 2. Bodl. 7. 8. Ald. εἰσάπτειν Dawes. p. 425. Br. &c. Cf. 543. οὐδ' εἰσῆξε δάδας ἔχουσ'. Ran. 468. ἀπῆξας. Aristid. I. 553. σνοσπειραθεῖς ὡς εἶχον εἰσῆξα εἰς τὸ δωμάτιον.

μήλω βληθεῖς ὑπὸ πυρινιδίου, τῆς εὐκλείας ἀποθραυσθῆς
μηδ' ἀντειπεῖν τῷ πατρὶ μηδὲν, μηδ' Ἰαπετὸν καλέσαντα
μνησικακῆσαι τὴν ἡλικίαν, ἐξ ἧς ἐνεοττοτροφίθης.

ΑΔ. εἰ ταῦτ', ᾧ μειράκιον, πείσει τούτῳ, νῆ τὸν Διόνυσον 1000
τοῖς Ἰπποκράτους υἷσιν εἴξεις, καὶ σε καλοῦσι βλιτο-
μάμμαν.

ΔΙ. ἀλλ' οὖν λιπαρός γε καὶ εὐανθῆς ἐν γυμνασίοις δια-
τρίψεις,
οὐ στωμύλλων κατὰ τὴν ἀγορὰν τριβολεκτράπελ' οἰάπερ οἱ
νῦν,
οὐδ' ἐλκόμενος περὶ πραγματίου γλισχραντιλογεξεπι-
τρίπτου 1004

997: Legendum suspicor τὴν εὐκλείαν ἀποθραυσθῆς, hoc sensu, *ne malo percussus fama mancus* (i. e. spoliatus) *evadis*. Metaphora petita, ut videtur, ab hircis, arietibus, bubus, cervis, aliisque corniferis animalibus, quibus aliquando eliduntur aut effringuntur cornua. Cf. Plat. Phaedr. 248. οὐ δὴ . . . πολλαὶ πολλὰ πτερὰ θραύονται. Genitivum videntur posuisse librarii, qui male intelligerent verbum ἀποθραυσθῆς: explicant enim per ἐκπέσης, ἀποπέσης. Cf. 1264. ᾧ τύχαι θραυσάντυγες.

998. καλέσαντα] καλέσας Bodl. 7. Id quod certe expectavisses, si quidem subauditur ἐπιστήσει e v. 991. Vide igitur an legendum καλέσ' αὐτὸν, | μνησικακῆσας &c. Tentabam etiam sic: μηδ' Ἰαπετὸν καλέσ' αὐτῷ | μνησι-
κακῆσας τὴν ἡλικίαν &c. (i. e. μηδὲ μνησικακῆσας αὐτῷ καλέσαι Ἰαπετὸν τὴν
ἡλικίαν &c.). Certe graviter offendit accusativus, nisi liberius loqui nostrum
statuas. Cf. ad 999.

999. μνησικακῆσης Bodl. 7. Par. 3. Leid. 5. τὴν ἡλικίαν] Praestat
forsan τῆς ἡλικίας οὐ αἰατάτην. Cf. annot. exeg.

1001. καλοῦσι A.G.R.T.V. Bodl. 1. 6. 7. 8. Par. 8. 20. &c. schol. vulg. Dind.
Mein. καλοῦσιν Bodl. 4. Herm. Kock. Teuf. καλοῦμεν Suid. in βλιτομάμμαν.
Est autem futurum καλοῦσι. Cf. 452. βλιτομάμμαν S. Herm. κλιτομάμμαν
(βλ. ?) R.V. βλιτομάμμαν A.G.Δ.Θ.Φ.X. Mut. 1. Bodl. 6. 7. Par. 8. 20. lemm.
schol. Suid. in τοῖς Ἰππ. vulg. Bekk. βλιτομάμμαν T.U.Y.Z.Ψ. Par. 4. Leid.
5. Mut. 2. 3. Cant. 1. 2. 3. 4. Harl. 2. 3. Bodl. 1. 3. 7. βλητομάμμαν Bodl. 4.

1002. οὐ (pro οὖν) R.

1003. τριβολεντράπελ' conj. Kock., coll. Arist. Eth. II. 7. Isocr. VII. 49.
καὶ τοὺς εἰτραπέλους δὲ καὶ σκάπτειν δυναμένους, οὓς νῦν εὐφνεῖς προσαγορεύ-
ουσιν, ἐκείνοι δυστυχεῖς ἐνόμιζον.

1004. γλισχραντιλογεξεπιτρίπτου A.G.R.V.Δ.X. Bodl. 6. 7. 8. γλισχραντι-
λογεξεπιτρίπτου Φ. -λογοξεπιτρίπτου Cant. 3. -λεγεξεπιτρίπτου Cant. 1.
-λογολεξεπιτρίπτου T. Bodl. i. Harl. 1. -λογοεπιτρίπτου Θ. Reponendum
suspicio γλισχραντιλογεξεπιτρίπτου (-εξ- ab ἰξὸς *viseus*). γλισχρ.] i. e.
opinor, γλισχρὸν ἀντιλόγον ἔχοντος καὶ ἐπίτρίπτου, *adversarium habentis
subtilem et improbum*. Cum -εξ- conferas -ληψ- in Ephippi l. Athen. 509
C. Βρυσωνοθραυσμαχειοληψικερμάτων . . . ληψιλογομισθῶ τέχνη (v. Mein.).
Sic etiam προδωσέταιρος, &c.

ἀλλ' εἰς Ἀκαδήμειαν κατιῶν ὑπὸ ταῖς μορίαις καταθρέξεις
στεφανωσάμενος καλάμῳ λευκῷ μετὰ σῶφρονος ἡλι-
κιώτου,

1005. Ἀκαδήμειαν aut Ἀκαδημίαν (Med. 4.) libri. Ἀκαδημίαν Ald. Br. Ἀκαδημίαν ap. Steph. in Ἐκαδήμεια. Ἐκαδημίαν Suid. in ἀκαδημία. Ἀκαδήμειαν Herm. Dind. rec. "Alexis apud Athenaeum VIII. p. 336 E. Λύκειον, Ἀκαδήμειαν, Ὠιδείου πύλας. (Hic quoque codex ἀκαδημίαν.) Diogen. Laert. 4. 27. ἔστηκεν Ἀκαδήμεια χήρη. Epigr. in Anth. Pal. 6, 44. οὐδ' Ἀκαδήμειαν (ἀκαδημίαν codex) πολυγαθία. Ἀκαδήμεια recto accentu apud schol. Aug. Demosth. p. 736, 6. In loco Aristophanis Ἐκαδημίαν, quae antiquior est nominis forma, posuerunt Suidas in Ἀκαδημία et scholiasta codicis Bavarici Demosthenis p. 736, 6." DIND. Alexis Athen. 610 E. τοῦτ' ἐστὶν Ἀκαδήμεια (Ἀκαδημία libri); τοῦτο Ξενοκράτης; Epierates Athen. 59 D. Παναθηναίους γὰρ ἰδὼν ἀγέλην | μεираκίων | ἐν γυμνασίοις Ἀκαδημείας (Ἀκαδημίας libri), | ἦκουσα λόγων ἀφάτων. Antiphanes Athen. 545 A. αὐτὴν ὄραν γὰρ τὴν Ἀκαδήμειαν (Ἀκαδημίαν et hic libri) δοκῶ. Hyperid. in Dem. p. 52. ἐπιστάτης γενόμενος τῆς Ἀκαδημίας (sic cod. antiquissimus). Theocrit. Chius (Brunckii Anal. I. 184): ὅς διὰ τὴν ἀκρατῆ γαστρὸς φύσιν εἴλετο ναίειν | ἀντ' Ἀκαδημίας Βορβόρου ἐν προχοαῖς. Dem. p. 736. ἐξ Ἀκαδημίας (al. -είας). Laureae Tullii Epigr. ap. Plin. H. N. XXXI. 2. *Atque Academiae celebratam nomine villam.* Penultimam corripuerunt recentioris aevi scriptores, ut Claudianus in hoc versu, *In Latium spretis Academia migrat Athenis.* Exempla attulit anonymus "B" in Class. Journ. VI. 124, qui sinceram scripturam Ἀκαδήμειαν, ut ab Ἀλέξανδρος Ἀλεξάνδρεια (Horat. Od. IV. 14. 35. *Portus Alexandriae suppleat*), fuisse suspicatur. Scripturam Ἀκαδημία (ut αἰθρία) probat Herm. ad h. l., qui usu evenisse censet, ut syllaba natura brevis vi accentus contra prosodiae leges produceretur (cf. de Metr. I. 23). Idem in Ciceronis v. De Div. I. 13. *Inque Academia umbrifera nitidoque Lyceo*, quartam syllabam brevem esse, non elisa ultima, statuit [quare?]. Eandem scripturam Ἀκαδημία probant etiam Meinek. ad Menandr. p. 169. et Buttm. Gr. Gr. I. 38. Ἀκαδημακὸς certe (quasi ab Ἀκαδημία) legitur in Epigr. Aristocreon. Plutarch II. p. 1033 E. Vera scriptura videtur Ἀκαδήμεια, ab librariis, ut solent, in Ἀκαδήμια et dein in Ἀκαδημία depravata. Nisi utramque potius scripturam in usu fuisse statuas. Sic media in αἰθρία in trimetris quidem iambicis corripitur (Pl. 1129), sed eadem in anapaesticis producitur (ut supra 371). Fortasse igitur in anapaestis praeferenda forma Ἀκαδημία, quamquam fatendum est alteram formam aequè bene capere hoc metrum. Cf. Class. Journ. No. XI. p. 123. XXII. p. 221. ἀποθρέξεις A.U.W.Y.Δ.Θ.Ψ. Mut. 1. 3. Bodl. 6. 8. Cant. 2. 4. Harl. 3. Par. 8. 20 corr. Schol. ad Soph. Oed. C. 701. Ald. Br. ἀποθρέξει R. Cant. 1. Par. 20 corr. Reis. Herm. Dind. Ko. Teuf. Bergk. Mein. ἀποθρέξη T.X. Bodl. 1. Harl. 1. Cant. 3. ὑποθρέξεις G.Z. Mut. 2. Bodl. 3. 7. Harl. 2. Leid. 5. Par. 17. ὑποθρέξει Φ. καταθρέξεις S.V. Quod recipiendum opinor, i. e. *decurres*. Ἀποθρέξεις significaret *aufugies*. Apud Homerum legitur aoristus ἔθρεξα, et περιθρέξαι Thesm. 657. Cf. Lobeck. ad Phryn. p. 719. Forma usitata futuri est *δραμοῦμαι*. Cf. ad Pac. 261. Ran. 193.

1006. λευκῷ om. R.V.

μίλακος ὄζων καὶ ἀπραγμοσύνης καὶ λεύκης φυλλοβολούσης
ἦρος ἐν ὥρᾳ χαίρων, ὅπότεν πλάτανος πετελέα ψιθυρίζει.

ἦν ταῦτα ποιῆς ἀγὼ φράζω,

καὶ τούτοισιν προσέχης τὸν νοῦν,

1010

ἔξεις αἰεὶ στήθος λιπαρὸν,

χροιὰν λαμπρὰν, ὦμους μεγάλους,

1007. *μίλακος* G.R.S.V.W.Z.Δ.Θ.Φ.Ψ.Ω pr. m. Mut. 1. Bodl. 6. 8. Med. 4. Par. 17. schol. Suid. in v. Ald. Dind. *σμίλακος* A.C.D.F.T.U.Y.X. Mut. 2. 3. Bodl. 1. 3. 7. Par. 1. 8. 20. Mon. Ar. Cant. 1. 3. Harl. 1. 2. Leid. 5. Br. Herm. "Formam antiquam *μίλαξ* servarunt libri optimi Euripidis Bacch. 108, 702. eademque ex libris melioribus restituenda Theophrasto. *μίλακα* χωρὶς τοῦ σίγμα dixisse Aristophanem annotavit Eustathius p. 1822, 22. In Av. 216. *σμίλακος* male R.V." DIND. Etiam ap. Plin. 16, 10. cod. vet. *mīlax*. Sic *μικρὸς* et *σμικρὸς*, *κόνυζα* et *σκόνυζα*, *μύρανα* et *σμύρανα*, &c. Eupolis ap. Plut. Mor. 662 E. *σμίλακα* τὴν πολύφυλλον. Eur. Bacch. 108. βρῦτε χλοῖρει *σμίλακι* (al. *μίλακι*) *καλλικάρπῳ*. 702. ἐπὶ δ' ἔθεντο *κισσίνους* | *στεφάνους* δρυὸς τε *μίλακός* τ' *ἀνθεςφόρου*. *Σμίλαξ* habent Theophrastus et Dioscorides, *σμίλον* Nicander Alex. 624. "Hic intelligitur herba coronaria, similis hederæ, quæ et *nicorophoros* dicitur. Plin. 24, 10." ERN. *Smilax aspera* hic dicitur, cujus flores ac radices suaviter redolent, qua causa sæpe hodie cum vino miscetur. *κάπραγμοσύνης* Cant. 1. Male. Crasis non fit in anapaestis, nisi ubi metrum postulat, ut 363. *κάνυπόδητος*. Cf. ad Vesp. 602. *φυλλοβολούσης*] *φυλλοκομούσης* conj. Mein., quum non populi tantum sed omnium arborum commune sit *φυλλοβολεῖν*.

1008. *ψιθυρίζει* Bodl. 7.

1009. ἀ γὰ A. Ald. Crasis exprimenda, ut in *ἀνεστιν* infra 1072. *ἀμοῦ* Ran. 1062. *φράζω*] *φράσω* soli R.V.

1010. καὶ πρὸς τούτοις *προσέχης τὸν νοῦν* vulg. "Notanda constructio verbi cum *πρὸς τούτοις*, quæ alibi vix occurrit." ERN. *πρὸς* adverbialiter, *praeterea*, accipit Lenting. Certe non dicebant *προσέχειν τὸν νοῦν πρὸς τι*, sed *τι*. Malim igitur καὶ *τούτοισιν προσέχης τὸν νοῦν* (quod suadet etiam Mein.), vel (ut conj. Bergk. ed. Kock.) καὶ *πρὸς τούτοισιν ἔχης* . . . Plat. Prot. 324 A. οὐδεὶς γὰρ *κολάζει* τοὺς ἀδικούντας *πρὸς τούτῳ τὸν νοῦν ἔχων*. *προσέχης* A.C.D.G.R.V. Elb. Harl. 1. Par. 1. &c. Scal. Bendl. Br. *προσέχοις* Bodl. 8. Ald. *προσέχεις* Par. 3. 4.

1011 sq. *ἔξεις* . . . | *στήθος* . . . | *ὦμους* . . . | *πυγὴν* . . . *μικρὰν* (sic) disponunt Herm. Teuf. Mein. Fritsch. ad Thesm. 191. αἰεὶ A.R. &c. αἰεὶ V. Bodl. 1. 6. 7. 8. Mut. 1. 2. 3. &c. Ald.

1012. *λαμπρὰν* A.G.U.W.Y.Z.Δ.Θ.Φ.Ψ.Ω. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 6. 7. 8. Par. 8. 20. Med. 4. vulg. Reis. prob. Mein. et Fritsch. ad Thesm. 191. *λευκὴν* R.S.T.V.X. Bodl. 1. Harl. 1. Ar. Herm. Dind. recce. Frustra *λαμπρὰν* pro glossemate habet Dind. Vulgata revocanda. *Χροιά λαμπρᾶ* (Angl. *a clear, sleek skin*) mox opponitur *χροιά ὠχρά*. Validi ac sani corporis certius indicium est *λαμπρότης* quam *λευκότης* (i. e. *paleness*). *Λευκοὶ* dicebantur homines molles, delicatuli, et albi coloris. Cf. Ran. 1092. *βραδὺς ἄνθρωπος* . . . *λευκὸς πῖων*. Thesm. 192. Eccl. 699: Hesych. Phot. v. *λευκοί*. Plut. Prov. I.

- γλώτταν βαιάν, πυγὴν μεγάλην,
 πόσθην μικράν.
 ἦν δ' ἄπερ οἱ νῦν ἐπιτηδεύης, 1015
 πρῶτα μὲν ἕξεις χροιάν ὠχράν,
 ὤμους μικροὺς, στήθος λεπτόν,
 γλώτταν μεγάλην, πυγὴν μικράν,
 κωλὴν μεγάλην, ψήφισμα μακρόν·
 καὶ σ' ἀναπείσει
 τὸ μὲν αἰσχρὸν ἅπαν καλὸν ἠγείσθαι, 1020
 τὸ καλὸν δ' αἰσχρόν·
 καὶ πρὸς τούτοις τῆς Ἀντιμάχου
 καταπυγούσης σ' ἀναπλήσει.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ καλλίπυργον σοφίαν κλεινοτάτην ἐπασκῶν, ἀντ. 1024

64. App. Prov. III. 61. Mulieres enim, ut quae in umbra domestica sedent, λευκαὶ vulgo sunt; viri autem, qui sub aperto coelo solem ac labores subire solent, nitidam (λαμπράν) cutem habere debent. Cf. ad Eccl. 387. Eur. Bacch. 457. λευκὴν δὲ χροιάν . . . ἔχεις, | οὐχ ἡλίου βολαΐσιν, ἀλλ' ὑπὸ σκιᾶς. Lucian. Anach. 29. τῶν τε λευκῶν τινα ἐκείων καὶ ὑπὸ σκιᾶ δεδιητημένων. Antiphan. Athen. 623 F. λευκανγῆ φύσιν σαρκός. Eust. ad Il. 8. 141. ὅτι δὲ τὸ ἐν σώμασι λευκὸν οὐκ ἐν ἐπαίνῳ ἦν καὶ ἐν ῥητορικοῖς δηλοῦται λεξικοῖς &c. Id. ad Il. λ'. 572. τὸ λευκὸν ἐλοιδορεῖτο τοῖς παλαιοῖς. ὅθεν, φασί, καὶ Ἄλεξις ὁ κωμικὸς λευκόπυργον ἔφη τὸν ἄνδρον. Cf. proverbium Οὐδὲν λευκῶν ἀνδρῶν ὄφελος εἰ μὴ σκυτοτομεῖν (ap. Schol. Pac. 1308). Contra μέλας (Th. 31) et μελάμπυγος (Iys. 802) de fortibus et validis.

1013. βεβαίαν A. Par. 1.

1014. Post h. v. excidisse aliquid suspicatur Mein., quod respondeat verbis ψήφισμα μακρόν.

1016 sq. πρῶτα . . . | στήθος . . . | ὤμους . . . | πυγὴν . . . | ψήφισμα μακρόν disponunt Herm. Mein. Fritsch. ad Thesm. 191. Cf. ad 1011. Transponit eum Bücheler Meinckius, πρῶτα μὲν ἕξεις στήθος λεπτόν, | χροιάν ὠχράν, ὤμους μικροὺς. Cf. 1011. 1012.

1017. H. v. om. Bodl. 7. Pro μικροὺς alii λεπτοὺς, alii λευκοὺς, teste Schol.

1018. πυγὴν . . . μεγάλην om. A. Par. 1. 3. κωλὴν libri et vulgo. Legendum forsitan ψωλήν. V. annot. exeg. Cf. ad 989.

1022. τούτοις A. Med. 4. τούτοις ἔτι Bodl. 3.

1023. σ' ἀναπλήσει Mut. 2. Cant. 3. Harl. 2. Bodl. 3. (qu.) Par. 3. Leid. 5. Koek. prob. Mein. ἀναπλήσει A.G.R.S.U.V.W.Y.Δ.Φ.X. Bodl. 6. 7. 8. vulg. ἀναπλήση Bodl. 4. καταπλήσει Z. Bodl. 1. Mut. 1. Harl. 1. Activae vocis esse ἀναπλήσει probable facit praecedens καὶ σ' ἀναπείσει. Futurum passivum foret ἀναπλησθήσει potius quam ἀναπλήσει. Quare legendum καταπυγούσης σ' ἀναπλήσει. Cf. Ach. 846. κοῦ ξυντυχῶν σ' Ὑπέρβολος | δικῶν ἀναπλήσει.

1024. κλεινοτάτην τ' E.U.W.Δ.Ψ.Ω. Mut. 3. Bodl. 1. 6. 8. Par. 8. 20. Ald. τ' om. A.G.R.V.©.Φ.X. Mut. 1. 2. Bodl. 3. 4. 7. Par. 1. 3. Leid. 5. Cant. 1. Harl. 2. Br. Cf. Elmsl. ad Med. 807.

ὡς ἡδύ σου τοῖσι λόγοις σῶφρον ἔπεστιν ἄνθος
 εὐδαίμονες δ' ἦσαν ἄρ' οἱ ζῶντες τότε ἐπὶ τῶν προτέρων.
 πρὸς οὖν τάδ', ὧ κομψοπρεπή μούσαν ἔχων, 1030
 δεῖ σε λέγειν τι καινὸν, ὡς ἠδδοκίμηκεν ἀνὴρ.
 δεινῶν δέ σοι βουλευμάτων ἔοικε δεῖν πρὸς αὐτὸν,
 εἴπερ τὸν ἀνδρ' ὑπερβαλεῖ καὶ μὴ γέλωτ' ὀφλήσεις. 1035

ΑΔ. καὶ μὴν πάλαι γ' ἐπνυγόμεν τὰ σπλάγχχνα κάπεθύμου

1025. σου A.R.S.T.U.V.W.Y.Δ.Θ.X.Ψ.Ω. Bodl. 6. 7. 8. Par. 8. 20. σοι
 G.Φ. Mon. vocem om. Z. τοῖσι G.Δ.Φ. Bodl. 6. 7. 8. τοῖς A.R.S.T.V.
 Θ.X. Bodl. 1. 4. σῶφρόν τ' T. Cant. 1. Ald. τ' om. A.G.R.S.V. Bodl. 6.
 7. 8. &c.

1028. Non respondet hic versus strophico 953. Cf. ad 949. δ' om.
 Δ.Ω. Br. An γ' ἦσαν ἄρ' E.R.S.T.V. Bodl. 1. ἦσαν ἄρ' Cant. 3.
 ἄρ' ἦσαν A.G.W.Z.Δ.Θ.Φ.Ψ.Ω. Mut. 1. 2. 3. Cant. 1. Par. 8. 20. Bodl. 6. 7. 8.
 Ar. Ald. ἄρ' (om. ἦσαν) X. οἱ ζῶντες τότε ἐπὶ τῶν προτέρων A.E.R.S.T.
 V.Θ.Φ.X. (γρ. ὀπηνίκ' ἦς; Cant. 1. 3. Bodl. 1. 4. Mon. οἱ ζῶντες τότε ἐπὶ τῶν
 πρ. Harl. 1. οἱ τότε ζῶντες ἠνίκ' ἦς τῶν πρ. W.Δ.Ψ. Mut. 2. 3. Bodl. 6. 7. 8.
 Cant. 2. Harl. 2. 3. Ald. οἱ ζῶντες τότε ἠνίκ' ἦς τῶν Ω. οἱ τότε ζῶντες ἠνίκ'
 ἦς ἐπὶ τῶν πρ. Ar. οἱ τότε ζῶντες ὀπηνίκ' ἦς τῶν πρ. G. οἱ ζῶντες ἠνίκ' ἦς
 τότε ἐπὶ τῶν πρ. Par. 1. οἱ τε ζῶντες ἠνίκ' ἦς τότε ἐπὶ τῶν πρ. Mut. 1. οἱ τότε
 ζῶντες, ἠνίκ' ἦς, τῶν προτέρων Br. (Cf. Ach. 698. 708.) εἷς pro ἦς Bodl. 3. et
 Dobraei unus. ἔτι pro ἐπὶ Reisig. προτέρων] Fort. πρότερον. Cf. ad
 Av. 599. Soph. Ant. 102.

1030. πρὸς οὖν τάδ' A.G.Φ.X. Bodl. 1. 8. Mut. 1. Cant. 1. 3. πρὸς τάδ' Δ.
 Mut. 2. 3. Par. 2. 3. 4. Leid. 5. Bodl. 3. 7. Cant. 4. Harl. 2. 3. πρὸς τάδε σ'
 Bodl. 6. πρὸς τάδε δ' Ar. Cant. 2. Herm. πρὸς τάδ' οὖν R.(?)V.(?) Bekk.
 πρὸς δὲ τάδ' Benth. Kock. κομψοπρεπή unus V.

1031. ὡς A. εὐδοκίμηκεν A.R.S.U.V.W.Θ.X.Ψ.Ω. Mut. 2. 3. Bodl. 6. 7.
 8. Par. 8. 20 pr. εὐδοκίμησεν G.T.Y.Z.Δ.Φ. Mut. 1. Bodl. 1. 4. Cant. 1. 3.
 4 pr. Harl. 3 corr. Par. 2. 20 corr. ἠδδοκίμηκεν Dind. ἀνὴρ A.R.V. Mut.
 1. 3. vulg. ὁ ἀνὴρ Harl. 2. Mut. 2. Bodl. 3. 7. Par. 3. Leid. 5. οὗτος Par. 8.
 ἀνὴρ Herm. &c. et sic (nī fallor) G. Bodl. 6. 7. 8.

1035. ὑπερβαλεῖ A.G.R.V.Δ.Φ.X. Bodl. 8. &c. ὑπερβαλῆ F. Bodl. 1. 6. Elb.
 ὑπερβαλεῖς C.D. Bodl. 3. 7. Mut. 2. Harl. 2. Par. 3. Leid. 5. ὑπερβάλλεις
 Mon. ὀφλήσεις A.G.R.V. Bodl. 3. 4. 6. 7. 8. &c. Benth. Dawes. &c.
 ὀφλήσης Par. 2. Leid. 5.

1036. καὶ μὴν πάλαι γ' F.T.Δ. Bodl. 1. Harl. 1. Leid. 5. Par. 1. Benth. Br.
 Reisig. Herm. Dind. Teuf. Kock. Bergk. Mein. καὶ μὴν πάλαι γ' ἔγωγ' A.
 Z.Φ.X. Mut. 1. καὶ μὴν πάλ' ἔγωγ' G.U.W.Y.Θ.Ψ. Par. 8. Ar. schol. Mut. 2.
 3. Bodl. 6. 7. 8. Ald. et sic (aut πάλαι ἔγωγ') Cant. 1. 2. 3. 4. Harl. 2. 3. καὶ
 μὴν πάλαι ἔγωγ' Par. 20. καὶ μὴν πάλαι ἔγωγ' Bodl. 4. καὶ μὴν ἔγωγ' R.S.V.
 (Dind.) καὶ μὴν πάλαι γ' ὀπνυγόμεν Benth. Porson. καὶ μὴν πάλαι γ' ὀπνυγομαι
 . . . κάπεθμῶ Lenting. Comicum enim πάλαι sic cum praesenti construere
 solere, ut Lys. 1164. Av. 49. 465. 921. Vesp. 317. 320. In Eq. 236. pro
 ξυνώμντον πάλαι hodie bene repositum ξυνόμντον πάλαι. Praestat tamen
 fortasse καὶ μὴν πάλαι γε πνυγομαι &c. Cf. 4. καὶ μὴν πάλαι γ' . . . 1353. καὶ
 μὴν ὅθεν γε πρῶτον . . . Eq. 624. καὶ μὴν ἀκοῦσαί γ' ἄξιον τῶν πραγμάτων.

ἅπαντα ταῦτ' ἐναντίας γνώμασι συνταράξαι.
 ἐγὼ γὰρ ἤττων μὲν λόγος δι' αὐτὸ τοῦτ' ἐκλήθη
 ἐν τοῖσι φρονισταῖσιν, ὅτι πρῶτιστος ἐπενόησα
 τοῖσιν νόμοις καὶ ταῖς δίκαις τάναντί' ἀντιλέξαι
 καὶ τοῦτο πλεῖν ἢ μυρίων ἔστ' ἄξιον στατήρων,
 αἰρούμενον τοὺς ἤττους λόγους ἔπειτα νικᾶν.
 σκέψαι δὲ τὴν παιδευσιν ἢ πέποιθεν ὡς ἐλέγξω
 ὅστις σε θερμῶ φησι λούσθαι πρῶτον οὐκ εἴσειν.
 καίτοι τίνα γνώμην ἔχων ψέγεις τὰ θερμὰ λουτρά ;

1040

ΔΙ. ὅτι κακίστον ἐστὶ καὶ δειλὸν ποιεῖ τὸν ἄνδρα.

ΑΔ. ἐπίσχεσ' εὐθύς γάρ σ' ἔχω μέσον λαβὼν ἄφυκτον
 καὶ μοι φράσον, τῶν τοῦ Διὸς παίδων τίν' ἄνδρ' ἄριστον

1038. μὲν addit A.G.R.S.U.V.W.Y.Z.Δ.Φ. Bodl. 3. 6. 7. 8. om. T.X. Bodl. 1. Harl. 1. Displicet hic μὲν. Qu. ἐγὼ γὰρ οὖν (vel ἴσθ') . . . , vel ἐγὼ γὰρ οὐχ . . . ;

1039. πρῶτιστος A.G.R.U.W.Y.Z.Δ.Φ. Bodl. 6. 7. 8. πρῶτος X. Bodl. 4. Harl. 3. πρότερος S.V. Qu. πρῶτος τόδ'.

1040. καὶ τοῖσι νόμοις T.U.W.Y.Θ.Ψ.Ω. Bodl. 1. 6. 7. 8. Mut. 3. vulg. καὶ τοῖς νόμοις Δ. Mut. 2. Cant. 1. 3. Pors. Reis. Herm. Dind. καὶ τοῖς νόμοις A.Z.Φ. Mut. 1. Par. 1. καὶ τοῖσι νόμοισι X. τοῖσιν νόμοισιν (om. καὶ) R.V. sec. Bekk. τοῖσι νόμοισι (om. καὶ) S. et R.V. sec. Dind. τοῖσιν νόμοις Elmsl. (Ed. Rev. 1811.) Dobr. (ad 1431) Bo. Teuf. Kock. Bergk. Mein. Recte : cf. 1315. 1339. καὶ ταῖς δίκαις] ἐν ταῖς δίκαις Kock. Mein. Non male, sed v. Comm. τάναντί' ἀντιλέξας Par. 4. τάναντί' ἀντιλέγειν Leid. 5. τάναντί' ἀντιλέγων Par. 3. τάναντί' λέγειν Bodl. 7.

1041-42. desunt in A, nisi in margine sunt.

1041. Qu. καίτοι πλέον γ' ἢ . . . ἐστὶν X. ἐστ' ἄξιον ἢ μυρίων στ. Bodl. 3. στατήρων ἔστ' ἄξιον Bodl. 4.

1044. λούσθαι A.G.R.T.W.Y.Z.Δ.Φ. Bodl. 6. 7. 8. &c. λούσασθαι S.X. εἴσειν] εἰς εἶναι V. Mut. 3.

1046. ὅτι (sic) R. ὅτι X. Med. 4. Versus valde frigidus et nostro indignus. Qu. ὅτι κακίστον ἄνδρα καὶ δειλότατον ἄνδρα ποιεῖ. (Idem conj. Reisig.) Vel ὅτι κακὸν τὸν χρώμενον (vel λούμενον) καὶ δειλὸν ἄνδρα ποιεῖ. Vel ὅτι γυναικώδη τε καὶ κακὸν (δειλὸν) ποιεῖ τὸν ἄνδρα. Vel . . . δειλότατον ἄνδρα ποιεῖ. Kockius conj: ὅτι ποιεῖ βλακίστατον καὶ δειλότατον τὸν ἄνδρα, coll. Schol: κακίστόν ἐστι· ἐψοὶ γὰρ καὶ χαυνοὶ τὰ σώματα. δειλότατον δὲ εἶπεν ἐκλείει γὰρ. et Olympiodoro ap. Ruhnk. ad Tim. 61., qui βλάκα per χαυνοὺν τῇ προαιρέσει explicat. δειλὸν T.U.W.Y.Δ.Ψ. Mut. 2. 3. Bodl. 1. 6. 7. 8. Par. 8. 20. vulg. δειλότατον A.D.E.G.R.S.V.Z.Θ.Φ.X.Ω. Mut. 1. Mon. Med. 4. 8. Bodl. 4. Par. 19. schol.

1047. σ' ἔχω μέσον F.T. Bodl. 1. Cant. 1. 3. Harl. 1. Par. 8. 20. Suid. in εὐθύς. Bentl. Herm. σε μέσον ἔχω G.R.U.V.W.Y.Z.Δ.Φ.X. Bodl. 6. 7. 8. vulg. Dind. μέσον ἔχω (om. σε) Par. 19. σε μέσον λαβὼν ἔχω γ' ἄφ. A. Par. 1. μέσον σ' ἔχω malit Dind. Cf. ad Eq. 190. ἄφυκτον Bodl. 6. ἄφυκτα malit Dobr.

1048. παίδων om. R.V. Unde τῶν τοῦ Διὸς τίν' ἄνδρ' ἄριστον εἶναι conj.

ψυχὴν νομίζεις, εἶπέ, καὶ πλείστους πόνους πονῆσαι ;

ΔΙ. ἐγὼ μὲν οὐδέν' Ἡρακλέους βελτίον' ἄνδρα κρίνω. 1050

ΑΔ. ποῦ ψυχρὰ δῆτα πώποτ' εἶδες Ἡράκλεια λουτρά ;
καίτοι τίς ἀνδρείότερος ἦν ; ΔΙ. ταῦτ' ἐστὶν αὐτ' ἐκεῖνα,
ἃ τῶν νεανίσκων αἰεὶ δι' ἡμέρας λαλοῦντων

πλήρες τὸ βαλανεῖον ποιεῖ, κενὰς δὲ τὰς παλαιίστρας.
ΑΔ. εἴτ' ἐν ἀγορᾷ τὴν διατριβὴν ψέγεις· ἐγὼ δ' ἐπαινῶ. 1055

εἰ γὰρ πονηρὸν ἦν, "Ὀμηρος οὐδέποτ' ἂν ἐποίει
τὸν Νέστορ' ἀγορητὴν ἂν οὐδὲ τοὺς σοφοὺς ἅπαντας.

ἄνεμι δῆτ' ἐντεῦθεν εἰς τὴν γλῶτταν, ἦν ὀδί μὲν
οὐ φησι χρῆναι τοὺς νέους ἀσκεῖν, ἐγὼ δὲ φημι.

καὶ σωφρονεῖν αὐτὸ φησι χρῆναι· δύο κακῶ μεγίστω. 1060

ἐπεὶ σὺ διὰ τὸ σωφρονεῖν τῷ πώποτ' εἶδες ἤδη
ἀγαθόν τι γενόμενον ; φράσον καὶ μ' ἐξέλεγξον εἰπών.

ΔΙ. πολλοῖς. ὁ γοῦν Πηλεὺς ἔλαβε δι' αὐτὸ τὴν μάχαιραν.

Mein. Fort. τῶν τοῦ Διὸς παίδων τίν' εἶν' ἄριστον | ψυχὴν νομίζεις ἄνδρα καὶ . . .
Displicet enim tautologia φράσον et εἶπέ. Cf. 1062. Nisi corrigendum, . . .
τίν' ἄνδρ' ἄριστον | ψυχὴν νομίζεις γεγονέν' ἢ . . . Vel . . . τίν' εἶν' ἄριστον |
ψυχὴν νομίζεις ἄνδρα καὶ . . .

1049. πόνους πλείστους Bodl. 7.

1050. ἡρακλέος V.

1051. πώποτ'] ποτ' Bodl. 3. Par. 3.

1052. ταῦτ' ἐστὶ ταῦτ' ἐκεῖνα libri et vulg. Herm. (Dind. Ox.) Teuf. Bergk.
Mein. ταῦτ' ἐστὶν αὐτ' ἐκεῖνα Reisis. Kock. Dind. Mein. Idem ipse con-
jeceram. Sic Ach. 239. οὐτος αὐτός ἐστιν ὃν ζητοῦμεν. Sed altera scriptura
vehementiam oratoris melius exprimit. Cf. 26. τοῦτ' ἐστὶ τουτὶ τὸ κακὸν ὃ μ'
ἀπολώλεκεν. 353. ταῦτ' ἄρα ταῦτα Κλεώνυμον &c. Pac. 64. τοῦτ' ἐστὶ τουτὶ τὸ
κακὸν αὐθ' οὐγὼ λέγον.

1054. ποεῖ unus R.

1056. οὐδέποτ' ἂν ἐποίει] Qu. οὐδέποτ' ἐποίησ' ἂν.

1057. ἂν om. Z.X. Mut. 1. addunt plerique omnes.

1058. ἄνεμι] Qu. παρέμι, ut in 1075. εἰς A.R. Bodl. 1. 6. 7. 8. &c.

vulg. ἐς G.V. Dind.

1059. οὐ φησι (sic) A. δὲ φημί vulg. Scrib. δέ φημι.

1060. φησι (sic) A. δύο T.Δ. Bodl. 1. 6. 8. δύο A.G.R.S.V.Θ.Φ.X.
Bodl. 3. 7. Mut. 2. 3. Gl: συνίησις. μεγίστω κακῶ K.

1061. Qu. ἐπεὶ διὰ γε τὸ (vel τό γε) σωφρονεῖν. Cf. ad Ran. 1019.
ἤδη om. Harl. 2. Mut. 2. Bodl. 3. 7. Par. 3. Leid. 5. Cf. 346. Eupolis Poll.

III. 115. ἤδη χορηγὸν πάποτε ῥυπαρώτερον | τοῦδ' εἶδες ;
1062. γινόμενον Bodl. 1. Harl. 1. ἔλεγξον Elb. Bodl. 1. 3. 6. 7. Harl.
1. non A.G.R.V. Bodl. 8. &c. εἰπών] εἰρῶν Mein., coll. Eccl. 607. ὥστε

τί κέρδος μὴ καταθεῖναι ; σὺ γὰρ ἐξευρῶν ἀπόδειξον. Fortasse recte.

1063. πολλοῖς A.G.R.U.W.Z.Δ.Φ.X. Bodl. 1. 6. 7. 8. Cant. 4. Par. 8 cor: r.
πολλοὺς S.T.V.Y. Cant. 1 pr. 3. Par. 8 pr. 20. om. Ar. γοῦν] γὰρ Cant.

ΑΔ. μάχαιραν ; ἀστέϊόν γε κέρδος ἔλαβεν ὁ κακοδαίμων.

Ἵπέρβολος δ' οὐκ τῶν λύχνων πλεῖν ἢ τάλαντα πολλὰ 1065
εἴληφε διὰ πονηρίαν, ἀλλ' οὐ μὰ Δία μάχαιραν.

1 corr. 4. ἔλαβε διὰ τοῦτο G.U.V.W.Y.Z.Δ.Θ corr. Φ.Χ.Ψ.Ω. Bodl. 1. 6. 7. 8. Ar. Par. 19. 20. vulg. Bergk. Teuf. ἔλαβεν διὰ τοῦτο A.R. Par. 1. διὰ τοῦτ' (τοῦτο Θ.) ἔλαβε Θ pr. Par. 8. Harl. 3. ἔλαβε διὰ τοῦτο Herm. Reisig. Elmsl. in Ed. Rev. a. 1811. Hanov. Exerc. Crit. p. 138. ἔλαβε δι' αὐτὸ Porson. (Praef. Hec. p. xlv.) Dind. Kock. Mein. Recte. Cf. Thuc. I. 84. μόνου γὰρ δι' αὐτὸ . . . οὐκ ἐξυβρίζομεν. Anapaestum in quarto pede hujusmodi versus defendi posse putabat Elmsleius in Ed. Rev. a. 1811. Contra jure Dind: "Neque anapaestum ejusmodi in quarto tetrametri pede posuisse, neque anapaestum tribracho subjecisse credo Aristophanem, quum in promptu esset δι' αὐτὸ, quod recte restituit Porsonus." De anapaesto in quarto tetrametri iambici loco v. Fritsch. ad Thesm. 560, qui λαβὼν διὰ τοῦτο (sc. τὴν Θέτιν ἔγημε) hic conjicit, ἔλαβεν huc fluxisse ratus ex seq. v. In Cratini loco (Mein. II. 40), ὁ δ' ἡλίθιος ὥσπερ πρόβατον βῆ βῆ λέγων βαδίζει, corrigendum forsitan . . . ὥσπερ προβάτιον βῆ λέγων &c.

1064. γε A.G.S.U.V.W.Y.Δ.X. Mut. 3. Par. 8. 19. 20. vulg. Dind. Mein. τὸ R.Φ. Bodl. 1. 6. 8. Mon. Herm. Kock. Teuf. Bergk. γε τὸ Z. Mut. 1. om. Θ. Bodl. 4. 7. Mut. 2.

1065. οὐκ τῶν λύχνων R.S.V. (s. Dind.) Mut. 2. (?) ὁ ἐκ τῶν λύχνων Mut. 1. οὐκ ἐκ τῶν λύχνων A.C.D.E.G.T corr. Z.Φ.X.Ω. Bodl. 1. 3. 4. 7. Urb. Par. 1. 8. 19. 20. Mon. Cant. 3. Harl. 1. 2. Mut. 3. Med. 4. οὐκ ἐκ λύχνων U.W.Y.Δ. Ar. Bodl. 6. 8. Cant. 1. 2. 4. Harl. 3. Ald. ἐκ τῶν λύχνων V. (s. Bekk.) Kust. Br. prob. Bergk. Comm. p. 250 (allato Schol: οὔτος . . . τοὺς πριαμένους, et simili collata Cleonis fraudulentia Eq. 315-21). οὐκ τῶν λύχνων Reisig. Herm. &c. Recte. Cf. Av. 13. οὐκ τῶν ὀρνέων . . . Φιλοκράτης. Vesp. 1267. Ἀμμυίας . . . οὐκ (οὐκ S.) τῶν κρωβύλων. Lys. 389. οὐπὶ τῶν τεγῶν. Similiter fere οὐκέγῳλεγον pro οὐγῶ λεγον libri Lys. 240. Redde: *Ille ex lychnorum foro.* πλεῖν] πλίον Elb. πλὴν Bodl. 7.

1066. ἀλλ' οὐ μὰ Δί οὐ μάχαιραν A.G.R.V.Δ.Φ.Χ. Par. 8. 19. 20. Bodl. 1. 6. 8. Ar. Med. 4. 8. &c. vulg. (Dind. Ox.) Teuf. Bergk. ἀλλὰ μὰ Δί οὐ μ. Harl. 2. 3. Bodl. 3. 7. Mut. 3. Herm. Mein. Vind. p. 78. ἀλλ' οὐ μὰ Δία μ. Elmsl. (in Ed. Rev. a. 1811. et n. ms.) Dind. Kock. Mein. prob. Fritsch. ad Ran. 917. Legendum videtur vel ἀλλ' οὐ μὰ Δία μάχαιραν (ut in Ran. 937. οὐχ ἰππαλεκτρύνας μὰ Δί οὐδὲ . . .), vel ἀλλὰ μὰ Δί οὐ μάχαιραν (ut in Aesch. c. Ctes. 255. ἀλλὰ μὰ τὸν Δία τὸν Ὀλύμπιον οὐχ ὅς ἀγρίου κνηγετῶν &c.). Quanquam fortior est duplex negatio. Cf. Ran. 1043. ἀλλ' οὐ μὰ Δί οὐ Φαίδρας ἐποίουν πόρνας. 493. οὐ μὰ Δί οὐδ' ἐφρόντισα. 28. οὐ δῆθ' ὅ γ' ἔχω γῶ καὶ φέρω, μὰ τὸν Δί οὐ. Pl. 704. οὐ μὰ Δί οὐδ' ἐφρόντισεν. Lys. 1171. οὐ τὸ σὺ οὐχὶ . . . [Vesp. 396.] Plat. Parm. 131. οὐ μὰ τὸν Δία, φάσαι, οὐ μοι δοκεῖ &c. Lach. 190. οὐ μὲ τὸν Δία, ὦ Σώκρατες, οὐ χαλεπὸν εἰπεῖν. Phaedr. 261. οὐ μὰ τὸν Δί οὐ παντάσιν οὔτως. Dem. p. 97. οὐ μὰ Δί οὐ δαπάναις. p. 307. οὐ μὰ Δί οὐκ ἀποστάτα. p. 407. οὐ μὰ Δί οὐκ ἀπηγόρευε καλεῖν. p. 432. οὐ μὰ Δί οὐχὶ . . . p. 522. οὐ μὰ Δί οὐχὶ . . . κρίνειν αὐτόν. p. 603. τότε γὰρ ποιήσομεν, οὐ μὰ Δί οὐχὶ νῦν. p. 709. οὐ μὰ Δί οὐχ ἔν' . . . p. 749. οὐ μὰ Δί οὐ Τιμοκράτει χαρίσασθαι βουλόμενοι πόθεν; p. 862. οὐ μὰ

- ΔΙ. καὶ τὴν Θέτιν γ' ἔγημε διὰ τὸ σωφρονεῖν ὁ Πηλεὺς.
 ΑΔ. κατ' ἀπολιποῦσά γ' αὐτὸν ᾤχετ'. οὐ γὰρ ἦν ὑβριστῆς
 οὐδ' ἠδὺς ἐν τοῖς στρώμασιν τὴν νύκτα παννουχίζειν
 γυνὴ δὲ συναμωρομένη χαίρει. σὺ δ' εἶ κρόνιππος. 1070
 σκέψαι γὰρ, ὦ μειράκιον, ἐν τῷ σωφρονεῖν ἅπαντα
 ἄνεστιν, ἠδονῶν θ' ὄσων μέλλεις ἀποστερεῖσθαι,
 παιδῶν, γυναικῶν, κοττάβων, ὄψων, πότων, κιχλισμῶν.
 καίτοι τί σοι ζῆν ἄξιον, τούτων ἐὰν στερηθῆς ;
 εἶεν. πάρειμ' ἐντεῦθεν ἐς τὰς τῆς φύσεως ἀνάγκας. 1075

ΔΙ οὐχ ὅτι . . . p. 1067. οὐ μὰ Δί οὐ Θεοπόμπῳ. p. 1240. οὐ μὰ Δί οὐχ ὡσπερ . . . p. 1294. οὐ μὰ Δί οὐ (οὐ om. r.) ταῖθ'. p. 1445. οὐ μὰ Δί οὐχ ὡσπερ ἡμεῖς. Isae. XI. 50. οὐ μὰ Δία οὐ γραφὰς . . . Ibid. οὐ μὰ Δί οὐκ ἐπὶ τοῖς ἐμοῖς. Xen. Oecon. XI. 25. ὅταν δὲ ψευδῆ (λέγειν συμφέρη), τὸν ἦττω λόγον, ὃ Σώκρατες, οὐ μὰ τὸν Δί οὐ δύναμαι κρείττω ποιεῖν. I. 17. οὐ μὰ Δί, ἔφη, οὐκ ἔγωγε. I. 7. II. 14. VII. 7. XXI. 7. Symp. II. 4. Cf. ad Eq. 338. De anapaesto in sexta sede cf. ad 1075. Eq. 909. Ran. 917.

1067. γ' F.R.T.V. Bodl. 1. Harl. 1. Herm. rec. δ' A.U.Z.Δ.Θ.Φ.Ω. Mut. 1. 3. Bodl. 8. Cant. 2. Par. 8. 19. particulam om. G.S.W.Y.X.Ψ. Mut. 2. Bodl. 3. 4. 6. 7. Ar. Cant. 1. 4. Harl. 2. 3. Par. 20. Med. 4. vulg. Reis. Cf. ad Pl. 838. ἔγημεν Α.

1069. στρώμασι Α.

1070. συναμωρομένη Α corr. G corr. R.V. Par. 20. Med. 4. Bodl. 6. 8. Mut. 3. schol. συναμορομένη Mut. 1. συναμωρομένη Α pr. G pr. Mut. 2. Harl. 2. Par. 3. 8. 19. Bodl. 3. 4. 7. Elb. συναμορομένη Bodl. 1. Harl. 1. Cant. 1. 2 corr. 3. Harl. 3.

1071. Multo numerosius erit, si legamus, σκέψαι γὰρ ἐν τῷ σωφρονεῖν, ὦ μειράκιον, ἅπαντα. ἐν] εἶ G.

1072. ἄνεστιν Bodl. 6. 7. ἄνεστιν A.R.V. Bodl. 4. Par. 3. ἀν' ἔστιν Par. 2. ἄ ἔστιν Bodl. 1. ἔνεστιν G. Mut. 1. μέλλεις om. Bodl. 6.

1073. ὄψων om. Bodl. 7. Par. 3. Mut. 2. πότων] ποτῶν malit Mein. κιχλισμῶν vulg. et schol. καχασμῶν unus R. Herm. Dind. Mein. Teuf. Cf. 983. οὐδ' ὀψοφαγεῖν οὐδὲ κιχλίζειν. Etym. M: Κιχλισμός: πορνικός γέλως, πολὺς καὶ ἄκοσμος. Κιχλισμός et καχασμός sunt apud Clem. Alex. Paed. II. 5. Glossema videtur καχασμῶν.

1074. τί σοι] Ἀν τί ἐτι? ζῆν ἔστιν ἄξιον Par. 3. Leid. 5. Bodl. 7.

1075. εἶεν πάρειμ' ἐντεῦθεν A.G.R.V.Δ.Φ.X. Mut. 1. 3. Bodl. 1. 6. 8. Par. 8. 19. 20. (ras. post πάρειμ') Med. 4. εἶεν πάρειμι δῆτ' ἐντεῦθεν Mut. 2. Harl. 2. Bodl. 3. 7. Par. 3. Leid. 5. εἶεν ἀνειμ' conj. Kayser. (Pac. 663. εἶεν ἀκούω.) εἶεν μέτειμ' Mein., coll. 1408. ἐκέισε δ' ὄθεν ἀπέσχισάς με τοῦ λόγου μέτειμι. Cf. 1058. ἀνειμι δῆτ' ἐντεῦθεν ἐς τὴν γλώτταν. Etiam hoc loco nescio an reponendum sit, εἶεν | ἀνειμι δῆτ' ἐντεῦθεν. Turbas fecisse videtur librarius, qui εἶεν intra versum includere conaretur, et, ejecto δῆτ', ἀνειμι in πάρειμ' metri gratia mutaret. Εἶεν extra versum est Eq. 1078. 1238. Eur. Iph. A. 1185. Med. 386. Tro. 945. &c. εἶς Α. ἐς G.R.V. Bodl. 6. 7. 8. Par. 8. 19. &c. τῆς om. X. φύσεως libri et vulg. rec. φύσεος Bentl. Elmsl. (in Ed.

ἡμαρτες, ἡράσθης, ἐμοίχευσάς τι, κᾶτ' ἐλήφθης ;
 ἀπόλωλας· ἀδύνατος γὰρ εἶ λέγειν. ἐμοὶ δ' ὀμιλῶν
 χρῶ τῇ φύσει, σκίρτα, γέλα, νόμιζε μηδὲν αἰσχρόν.
 μοιχὸς γὰρ ἦν τύχης ἀλοῦς, τὰδ' ἀντερείς πρὸς αὐτὸν,
 ὡς οὐδὲν ἡδίκηκας· εἶτ' ἐς τὸν Δί' ἐπανευεγκεῖν,
 κἀκέινος ὡς ἤπτων ἔρωτός ἐστι καὶ γυναικῶν
 καίτοι σὺ θνητὸς ὦν θεοῦ πῶς μείζον ἂν δύναιο ;

1080

ΔΙ. τί δ', ἦν ραφανιδωθῆ πιθόμενος σοι τέφρα τε τιλθῆ ;

Rev. XXXVII. p. 86). φύσεος (vel φύσεως disyllabum pronuntiandum) Fritsch. ad Ran. 917. "Qua genitivi forma (φύσεος) Aristophanes utitur in carminibus melicis Vesp. 1282. 1458. et in trimetro Pluti 1044. τάλαι' ἐγὼ τῆς ὕβρεος ἧς ὑβρίζομαι. Nostro loco probabile est poetam anapaestum admittere quam φύσεος cum ictu in syllabam secundam cadente ponere maluisse." DIND. In locis laudatis (Vesp. 1282. 1458. Pl. 1044) ὕβρεως habent aut omnes aut plures libri. Cf. Th. 465. τῆς ὕβρεος (ὕβρεως libri et vulg.) ἡμῖν τὸν ἄνδρα περιφανῶς δοῦναι δίκην. Theopomp. ap. Athen. p. 471 A. ἄρ' εἶ κάτοπτρον φύσεος ; Eubul. ibid. 25 C. τῆς πόλεος (metro postulante). Eubul. ibid. 36 C. ὕβρεος. Eubul. ibid. 569 A. ὕβρεος. Φύσεος legitur Eur. Tro. 886. πόλεος Ion. 595. Hec. 860. El. 410. Suppl. 1235. Erechth. Fr. 17, 21. Aesch. Sept. 218. ὄφεος Eur. Bacch. 1027. 1331. Suppl. 703. 1329. κόνεος Cycl. 641. V. Seidl. ad El. 410. 296. 1255. Meinek. Fr. Com. V. p. 54. De anapaesto pro iambo in sexta sede cf. ad 1066. Ran. 917.

1076. τι κατελήφθης Z.Θ.Φ.Χ. Bodl. 1. 8. et (ni fallor) R.V. τι κατελείφθης Bodl. 4. τι, κατελήφθης A.R. τί, κατελήφθης Ald. τί; κατελήφθης S.T. τί, κατελήφθης G. Par. 20. Med. 4. . . . τί κατελείφθης Par. 19. τί δὴ κατελήφθης U.W.Y.Δ.Ψ.Ω. Cant. 1. 2. 3. Harl. 2. Mut. 2. 3. Bodl. 7. Par. 2. 3. 8. 20 corr. τί δὴ κατελείφθης Bodl. 6. τί δὴ κατελήφθεις E. Elb. τί δὴ κατελήφθης Ar. τί δὲ κατελείφθης Harl. 3. εἶτα τί, κατελήφθης Mut. 1. τι κᾶτ' ἐλήφθης V. (?) . . . τι, κᾶτ' ἐλήφθης Bentl. Br. rec. . . . τε κᾶτ' ἐλήφθης Porson. . . . τι κατελήφθης conj. Mein. Cf. Eq. 1242. καί τι καὶ βινεσκόμην (vulgo καὶ τί; . . . καὶ βινεσκόμην). Et de corruptela κατελήφθης cf. ad Eq. 25. In fine versus notam posui interrogationis.

1079. αὐτοὺς Par. 2. 4. πρὸς αὐτόν] Sc. maritum, a quo deprehensus es. Cf. ad Plut. 503.

1080. ἡδίκηκας R.S.V.Y.Φ. Mut. 3. Par. 19. 20 pr. Harl. 3. Ald. rec. ἡδίκησας A.C.E.G.T.U.W.Z.Δ.Θ.X.Ψ.Ω. Mut. 1. 2. Par. 2. 4. 8. 20 corr. Bodl. 1. 3. 4. 6. 7. 8. Harl. 2. Cant. 1. 2. 3. 4. Br. εἶτ' εἶτ' οὖν unus V. εἰς A.R. &c. ἐς G. Dind. &c. ἐπανευεγκεῖν R.S.T.U.V.W.Z.Δ.Φ. Bodl. 6. 7. 8. &c. ἐπενεγκεῖν A.X. ἐπαναγαγεῖν Y. Qu. ἐς τὸν Δία γ' ἀνευεγκεῖν.

1081. ὡς] ὦν V. γὰρ Bodl. 7. Par. 3. Leid. 5. Μοχ ἤπτων post γυναικῶν collocant R.V. ἐστι] τε R.V.

1082. ἂν μείζον Mut. 1. 2. Bodl. 7.

1083. πιθόμενος D. (qu.) Φ. (ni fallor) Par. 8 corr. 19. Bentl. Kust. Br. Herm. &c. πειθόμενος A.C.E.F.G.R.S.T.U.V.Y.Z.Θ.X.Ψ. Bodl. 1. Harl. 1. Mut. 1. 3. Cant. 1. 3. Urb. Par. 2. 20. γε πειθόμενος Δ. Mut. 2. Bodl. 4. 6.

ἔξει τινὰ γνώμην λέγειν τὸ μὴ εὐρύπρωκτος εἶναι ;

- ΑΔ. ἦν δ' εὐρύπρωκτος ἦ, τί πείσεται κακόν ; 1085
 ΔΙ. τί μὲν οὖν ἂν ἔτι μείζον πάθοι τούτου ποτέ ;
 ΑΔ. τί δῆτ' ἐρεῖς, ἦν τοῦτο νικηθῆς ἐμοῦ ;
 ΔΙ. σιγήσομαι τί δ' ἄλλο ; ΑΔ. φέρε δὴ μοι φράσον
 συνηγοροῦσιν ἐκ τίνων ;
 ΔΙ. ἔξ εὐρυπρώκτων. ΑΔ. πείθομαι. 1090
 τί δαί ; τραγωδοῦς' ἐκ τίνων ;
 ΔΙ. ἔξ εὐρυπρώκτων. ΑΔ. εὖ λέγεις.
 δημηγοροῦσι δ' ἐκ τίνων ;
 ΔΙ. ἔξ εὐρυπρώκτων. ΑΔ. ἄρα δῆτ'
 ἔγνωκας ὡς οὐδὲν λέγεις ; 1095
 καὶ τῶν θεατῶν ὀπότεροι
 πλείους σκόπει. ΔΙ. καὶ δὴ σκοπῶ.
 ΑΔ. τί δῆθ' ὄρας ;

7. 8. Par. 1. 3. 4. Leid. 5. πεισθεῖς supr. in Par. 8. γε πιθόμενος (om. σοι) Reis. τί δ' ἦν πιθόμενός σοι ῥαφανιδωθῆ Kock. Quod ipse olim conjeceram. Tentabam etiam τί δ' ἦν ῥαφανιδωθῆ γέ (τέ) σοι πεισθεῖς &c. Cf. ad Vesp. 568. ubi ἀναπεισθῶμεν pro ἀναπείθωμεθα Porson. σοι om. Harl. 2. Bodl.

3. Par. 3. "Quae correctoris metrici conjectura est qui γε πειθόμενος servavit." DIND. τέφρα τε] καὶ τέφρα γε Par. 8.

1084. τινὰ G.R.V. Bodl. 1. 6. 8. Par. 20. Ald. Br. Reis. Bekk. Teuf. Kock. τίνα A. Par. 8. 19. Med. 4. 8. schol. Herm. Dind. Bergk. Mein. Unice verum est τινὰ: aliter enim mox postularetur non τὸ μὴ, sed τὸ μὴ οὐκ (vel μὴ οὐκ) in seqq Cf. Ran. 68. et ad Soph. Trach. 90. λέγειν om. Bodl. 1. Harl. 1.

1086. Qu. τί μὲν οὖν ἂν ἔτι μείζον ποτ' (vel τις) ἂν τούτου πάθοι ; Vel τί μὲν οὖν τις ἂν μείζον ποτ' ἂν τούτου πάθοι (vel μείζον πάθοι τούτου ποτέ) ; οὖν ποτ' ἂν Par. 3. Leid. 5. ἂν om. R.V. ἔτι om. Δ. τι Mut. 2. ποτέ τούτου Bodl. 4. ποτέ A.G.R.V. Bodl. 1. 6. 8. Mut. 1. 3. &c. ποτ' ἂν Bodl. 3. 7. Mut. 2. Harl. 2.

1088. σιγήσομαι. ΑΔ. τί δ' ἄλλο ; φέρε . . . R.S.V. Vulgatam exhibent A.G.T. &c.

1090-3. om. S.V.

1090. ΑΔ. om. A.X. Par. 1. (et ΑΔ. in v. seq.) πείθομαι] εὖ λέγεις (c. gl. πείθομαι, καλῶς λέγεις) Par. 2.

1091. *ΑΔ. praef. A. δαί A.V.Δ.Ψ. Par. 8. 20. in ras. δὲ G.R.T.Φ.X. Bodl. 1. Cant. 1. Par. 19. τραγωδοῦς' G.R.V.Δ.Φ.Ψ. Bodl. 6. 8. Mut. 1. 2. 3. τραγωδοῦσιν A.T.X. Bodl. 1. 3. 7.

1092. εὖ λέγεις Justo continuat X.

1093. δημηγοροῦσι δ' R.V. Reis. Herm. Dind. rec. δημαγωγοῦσι δ' A.G. T.Φ.Φ.X. Par. 1. 19. 20. Cant. 1. Bodl. 1. 4. καὶ δημαγωγοῦς' W.Y.Δ.Ψ. Par. 8. Bodl. 6. 8. Cant. 2. vulg. Mut. 2. 3. καὶ δημαγωγοῦσιν Ω. Bodl. 7. καὶ δημαγωγοῦσι δ' Z. Mut. 1. τί δὲ δημαγωγοῦς' U. in lit.

- ΔΙ. πολὺ πλεονας νῆ τοὺς θεοὺς
τοὺς εὐρυπρώκτους· τουτονὶ
γούν οἶδ' ἐγὼ κάκεινονι
καὶ τὸν κομήτην τουτονί. 1100
- ΑΔ. τί δῆτ' ἐρεῖς ;
- ΔΙ. ἡττήμεθ'. ὦ βινούμενοι,
πρὸς τῶν θεῶν δέξασθέ μου
θοιμάτιον, ὡς
ἐξαυτομολῶ πρὸς ὑμᾶς.
- ΣΩ. τί δῆτα ; πότερα τοῦτον ἀπάγεσθαι λαβὼν 1105
βούλει τὸν υἱὸν, ἢ διδάσκω σοι λέγειν ;

1099. καὶ τουτονὶ Mut. 1. 2. 3. Bodl. 6. 7. 8. Ald. καὶ om. A.G.R.V. Bodl. 1. Harl. 1. Cant. 1. Ar. Mon. &c. Bentr. Br.

1100. om. R.V.

1102. τί δῆτ' ἐρεῖς om. V. καὶ τί ἔτι' ἐρεῖς Cant. 4. Ortum potuerit esse ex praec. τί δῆτ' ὄρῃς ;

1103. ἡττήμεθ' A.C.D.F.G.R.V. Bodl. 1. 3. 4. 6. 7. Harl. 1. 2. Par. 1. 8. 19. 20. Cant. 1. 2. 3. Leid. 5. ἡττώμεθ' E. Ar. Bodl. 8. Cant. 4. Ald. ἡττόμεθ' Harl. 3. ἡττούμεθ' Bodl. 6. "In quibusdam codicibus (Bodl. 3. 7. Ar. Par. 3. 8.) Phidippidae persona est ante ὦ κινούμενοι, in aliis (G.X. Bodl. 4. 6. Par. 1. 2. 4. 19. 20.) ante πρὸς τῶν θεῶν posita est. Quam diversitatem ex suis quoque codicibus memoravit scholiasta." DIND. Vulgatam exhibent A.R.V. Cant. 3. Bodl. 1. 4. 8. Par. 19. 20. κινούμενοι libri omnes et vulg. Herm. Teuf. Ko. Bergk. βινούμενοι Dind. Mein. Quae forma alibi non raro codicum auctoritate est restituta. Cf. ad Eq. 877. 879. Conferri non debet Latinum *cinaedus*, in qua voce prima corripitur.

1104. θοιμάτιον R. ῥ οἰμάτιον Med. 4. Qu. ἐγὼ αὐτομολῶ (vel ἐγαῖτ.). Cf. ad 901. De anapaesto in secundo dimetri loco cf. Eq. 374.(?) 445. Ran. 984. 987.

Post h. v. excidit forsan Chori canticum. Quod dum canitur, ὁ δίκαιος λόγος post scenam personam induit Socratis et in scenam regreditur v. 1105. Cf. ad 886-7. Itaque ΧΟΡΟΥ addendum esse contendit Bergk.

1105. 1106. 1111. ἀδικῶ λόγῳ tribuit cum Beerio Bergk. Male, opinor. Non Λόγος ἀδικος, sed ipse Socrates, Phidippidis instructionem et disciplinam suscepturus est.

1105. πότερα F.R.S.T.V. Bodl. 1. Cant. 1. 3. Harl. 1. Par. 8. 20. Reis. Herm. Dind. rec. πότερον A.G.Y.Z.Δ.Θ.Φ.Χ.Ψ.Ω. Par. 8 corr. 19. Mut. 1. 2. 3. Med. 4. Bodl. 4. 6. 7. 8. Ar. vulg. τοῦτον om. Bodl. 4. ἀπάγεσθαι R.S.U corr. V.Δ. Urb. Par. 8. 20. Ar. Cant. 1. Harl. 3. Kust. Br. Herm. &c. ἐπάγεσθαι A.G.T.U.W.Y.Φ.Χ.Ψ.Ω. Par. 19. Mut. 1. 2. 3. Cant. 2. 3. 4. Harl. 2. Mon. Bodl. 1. 6. 7. 8. Ald. ἀνάγεσθαι Med. 4. Gl. Harl. 2 : κομίσασθαι. ἐπάγεσθαι τοῦτον G.Φ.Χ. Mut. 1. ἐπάγεσθαι etiam R. (qu?) Bekk.

1106. διδάσκω] διδάξω D. Par. 19. Cf. ad 966. Elmsl. ad Med. 371. Melius huic loco convenit praesens quam aoristus. Sensus enim est: *or am I to be his teacher?* διδάσκω σοι λέγειν R.S.V.W.Y.Z.Δ.Ψ. Bodl. 6. 7. 8. Ar.

- ΣΤ. δίδασκε καὶ κόλαζε καὶ μέμνησ' ὅπως
εὔ μοι στομώσεις αὐτὸν, ἐπὶ μὲν θάτερα
οἶον δικιδίοις, τὴν δ' ἑτέραν αὐτοῦ γνάθον
στόμωσον οἶαν ἐς τὰ μείζω πράγματα. 1110
- ΣΩ. ἀμέλει, κομιεῖ τοῦτον σοφιστὴν δεξιόν.
- ΦΕ. ὠχρὸν μὲν οὖν, οἶμαί γε, καὶ κακοδαίμονα.

διδάσκω τοῦ λέγειν A.G.Φ. Par. 1. 19. Cant. 3. διδάσκω τὸ λέγειν T.U.X. Bodl. 1. Harl. 1. Par. 2. Med. 4. διδάσκω δὴ λέγειν Cant. 1. (γρ. σοὶ ἢ τό) Par. 8. et (supr. σοι) 20. διδάσκω λέγειν Ω. Harl. 3. διδάξω τοῦ λέγειν D. Vide an reponendum διδάσκω γὰρ λέγειν (sc. βούλει), vel διδάσκεσθαι λέγειν (cf. 1338. ἐδιδάξάμην μέντοι σε νῆ Δί' . . .).

1108. στομώσεις A.G.W.Y.Δ.Θ.Φ. Bodl. 6. 8. Mut. 3. στομώσης C.E.R.S. T.U.V.Z.X.Ω. Mut. 1. 2. Bodl. 1. 7. Cant. 1. 3. Harl. 2. 3. Par. 3. Mon. θάτερα (sic) A.R.V.Δ.Φ.Χ. θάτερα Bodl. 6. 7. Par. 8. 19. 20. θατέραν G.Ω. Mon. θάτερα Reisig.

1109. οἶαν A.G.R.S.T.V.W.Y.Z.Δ.Θ.Φ.Χ.Ψ.Ω. Bodl. 1. 7. 8. vulg. οἶαν (sic) Bodl. 6. οἶον Teuf. Kock. Mein. Dind. Quod jamdudum ipse legendum suspicatus eram. Aegre enim subaudiri potest γνάθον, quasi dixisset τὴν μὲν ἑτέραν γνάθον. Οἶαν ex prox. v. irrepsit, ubi οἶον R.V. Porro legendum fortasse οἶον δικάσασθαι. Cf. 434. πλὴν ὅσ' ἑμαντῶ στρεψοδικῆσαι. Sed cf. Soph. Phil. 273. οἶα φωτὶ δυσμύρῳ ῥάκη.

1110. στόμωσον om. Bodl. 7. οἶαν] οἶον R.V. Quod pro οἶαν reponendum videtur in v. praec. 1109.

1111. ΦΕ. praef. Bodl. 6. κομιεῖ A.G.R.V. &c. κομιεῖς S.

1112. ΣΤ. praef. A.R.S.V. Med. 4. Bergl. Dind. Bergk. ΦΕ. G.T. Med. 8. Par. 2. 3. 4. 8. 19. Bodl. 1. 7. 8. Ald. Br. Herm. Teuf. Kock. Mein. Socrati continuant D. Bodl. 4. 6. "De se conjecturam facit, nam et ipse apud philosophos nitorem corporis amiserat, ut dicit 718. ὅτε μου . . . φρούδη χροιά." BERG. "Egregie hic versus convenit Strepsiadi, qui post ea quae in schola ipse est expertus, diffidere quidem coepit Socrati, sed nihilominus filium erudiendum ei tradit, quoniam metu creditorum in angustias compulso ultima haec est spes salutis. Spectatoribus autem poeta his Strepsiadis proximisque chori verbis subindicat qui sit exitus fabulae futurus." DIND. Contra Hermannus: "Strepsiadis nihil interest pallidusne redeat filius an non, dummodo dicendi artes didicerit; sed Phidippidis est coloris et formae jacturam dolere, postquam invitus ad Socratem est adductus." Mihi quidem Phidippidi potius quam Strepsiadi haec videntur convenire. Cf. 120.

οἶμαί γε A.G.T.Δ.Φ. Bodl. 1. 3. 6. Mut. 2. Med. 4. 8. Par. 2. 8. 19. 20. (αι in ras.) vulg. Kock. Teuf. Bergk. Mein. οἶομαί γε Mut. 3. οἶμαί σε Par. 9. οἶμαι (om. γε) X. Bodl. 7. 8. ἦδη Mut. 1. ἔγωγε R.S.V. Dind. (Qui alias lectiones librorum interpolationes versum hunc Phidippidis personae accommodantium esse arbitratur.) ὠχρὸν μὲν οἶμ' ἔγωγε male Herm. Legendum forsitan: ΦΕ. ὠχρὸν μὲν οὖν ἐμέ γε σὺ (vel ἐμέ γ' ὅδε) . . . Sic Vesp. 953. κλέπτῃς μὲν οὖν οὗτός γε καὶ ξυνωμότης. Pl. 1036. διὰ δακτυλίου μὲν οὖν ἐμέ γ' ἂν διελκύσῃς. Nisi quidem totus versus, ut suspicari licet, interpolatio grammatici alicujus est. βλεπεδαίμονα conj. Bergk. ex Hesychio.

ΧΟΡΟΣ.

χωρεΐτέ νυν' οἶμαι δέ σοι ταῦτα μεταμελήσειν.
 τοὺς κριτὰς ἅ κερδανούσιν, ἦν τι τόνδε τὸν χορὸν 1115
 ὠφελῶσ' ἐκ τῶν δικαίων, βουλόμεσθ' ἡμεῖς φράσαι.
 πρῶτα μὲν γὰρ, ἦν νεᾶν βούλησθ' ἐν ὥρᾳ τοὺς ἀγροὺς,
 ὕσομεν πρῶτοισιν ὑμῖν, τοῖσι δ' ἄλλοις ὕστερον.
 εἶτα τὸν καρπὸν τε καὶ τὰς ἀμπέλους φυλάξομεν,
 ὥστε μήτ' ἀνχμὸν πιέξειν μήτ' ἄγαν ἐπομβρίαν. 1120
 ἦν δ' ἀτιμάση τις ἡμᾶς θνητὸς ὦν οὔσας θεὰς,
 προσσχέτω τὸν νοῦν πρὸς ἡμῶν οἷα πείσεται κακὰ,

1114. ἐπίρρ. praef. in G. ΣΩ. χωρεΐτε νύν. ΦΕ. οἶμαι . . . Α.Φ. Βρ. Totum versus Phidippidi tribuunt R.S.V. Bodl. 1. Choro Bodl. 8. Par. 9. Ald. Reis. Herm. Sch. Dind. rec. Strepsiadi C. Phidippidi continuant D.E.F.T.Ψ. Par. 19. 20. Med. 8. &c. Reisk. Chorus introire jubet Socratem et Phidippidem; reliqua ad Strepsiadem loquitur. Duos versus facit Reisigius: χωρεΐτε . . . | ταῦτα . . . χωρεΐτε νύν A.D.G.Y corr. Φ.X: Par. 9. 19. vulg. Herm. Teuf. Bergk. χωρεΐτέ νυν Bodl. 8. Dind. Koek. Mein. χώρει νυν (νύν R. Med. 4.) E.F.R.S.T.U.V.Y pr. Δ.Ψ.Ω. Mut. 1. 2. 3. Par. 8. 20. Bodl. 1. 6. 7. Med. 4. Ald. οἶμαι A.D.E.F.G.R.S.T.V.Φ.X.Ω pr. m. Med. 4. Bodl. 1. 8. Cant 1. 3. Par. 9. 19. 20. οἶμαι U.Y pr. Δ.Ψ.Ω corr. Mut. 1. 2. 3. Par. 8. Bodl. 6. 7. σοι δὲ Cant. 1. Par. 20. (in ras.) σου pro σοι V.

1115. ΧΟ. praef. G. Par. 8. 19. Bodl. 6. 7. ἐπίρρημα praefixum in Ald. τοὺς κριτὰς] Annon τοῖς κριταῖς? Cf. Av. 1101. τοῖς κριταῖς εἰπεῖν τι βουλόμεσθα τῆς νίκης πέρι, | ὅσ' ἀγάθ', ἦν κρίνωσιν ἡμᾶς, πᾶσιν αὐτοῖς δάσομεν. Eccl. 1154. Sed v. 1148. α] δ' ἅ Halbertsm. Mein.

1116. ὠφελούσ' Bodl. 1. τῶν δικαίων] τοῦ δικαίου Cobet. βουλόμεθ' X. ἡμεῖς R.V. Herm. Dind. &c. ὑμῖν G.Δ.Φ.X. Bodl. 1. 6. 7. 8. Mut. 1. 2. 3. Par. 8. 19. 20. vulg. ἡμῖν (ὑ. fort. corr.) A.

1117. πρῶτα A.G.R.V. Bodl. 6. 7. 8. πρῶτον T. Bodl. 1. Mut. 3. Par. 3. 8 corr. γὰρ om. V. Mut. 1. Bodl. 7. νεᾶν A.R.S.T.V.Δ. Mut. 1. Bodl. 1. Harl. 1. Par. 1. 9. 20 pr. Cant. 4 corr. νεῶν G.U.W.Y.Z.Φ.X.Ψ.Ω. Mut. 2. 3. Bodl. 6. 7. 8. Cant. 2. 4. Harl. 1 corr. 2. 3. Par. 8. Ar. βούλησθ' A.G.R.S.V.Δ.Φ. Bodl. 6. 7. 8. &c. βούλοισθ' T.X.

1118. τοῖσιν δ' A.

1119. τὸν καρπὸν τεκούσας ἀμπέλους (τὰς ἀμπ. Mut. 1. Bodl. 1. 3 supr. Harl. 1.) libri et vulg. τὸν καρπὸν τεκούσης ἀμπέλου Reisk. καὶ καρπὸν τεκούσας ἀμπέλους conj. Bergk. τὸν καρπὸν τε καὶ τὰς ἀμπέλους Coraë's ad Plutarch. V. 352. Palmaria conjectura. "Verissime haec Coraë's: neque enim satis est ut agros novantibus auxilio se esse futuras Nubes polliceantur, sed illud inprimis dici debebat, curaturas se esse ne fruges aut siccitate nimia aut pluvia pessumdarentur." DIND. Cf. 1124.

1120. ἄγαν γ' Δ. Bodl. 6. 8. Ald. γ' om. A.G.R.V.Φ.X. Bodl. 1. 3. 4. 7. Harl. 1.

1121. ἡμᾶς om. X.

1122. προσσχέτω libri et vulg. Herm. Teuf. Koek. προσχέτω Bentl. Mein. προσσχέτω Dind. Cf. ad 575. ἡμᾶς Elb. Bodl. 6. πῆσεται Mut. 1.

λαμβάνων οὐτ' οἶνον οὐτ' ἄλλ' οὐδὲν ἐκ τοῦ χωρίου.
 ἥνικ' ἂν γὰρ αἶ τ' ἐλαίαι βλαστάνωσ' αἶ τ' ἄμπελοι,
 ἀποκεκόφονται τοιαύταις σφενδόλαις παιήσομεν. 1125
 ἦν δὲ πλιυθεύοντ' ἴδωμεν, ὕσομεν καὶ τοῦ τέγους
 τὸν κέραμον αὐτοῦ χαλάζαις στρογγύλαις συντρίψομεν.
 κῆν γαμῆ ποτ' αὐτὸς ἢ τῶν ξυγγενῶν ἢ τῶν φίλων,
 ὕσομεν τὴν νύκτα πᾶσαν ὥστ' ἴσως βουλήσεται
 κὰν ἐν Αἰγύπτῳ τυχεῖν ὦν μᾶλλον ἢ κρίναι κακῶς. 1130

ΣΤ. πέμπτη, τετράς, τρίτη, μετὰ ταύτην δευτέρα,
 εἶθ' ἦν ἐγὼ μάλιστα πασῶν ἡμερῶν
 δέδοικα καὶ πέφρικα καὶ βδελύττομαι,
 εὐθύς μετὰ ταύτην ἔσθ' ἔνη τε καὶ νέα.
 πᾶς γάρ τις ὀμνύς, οἷς ὀφείλων τυγχάνω, 1135

1124. ἥνικ' ἂν γὰρ G.U.W.Y.Δ.Φ.Ψ. Mut. 3. Bodl. 8. Par. 19. ἥνικα γὰρ
 A.R.S.T.V.Θ.X.Ω. Mut. 1. 2. Bodl. 1. 3. 4. 6. 7. Cant. 1. 3. Harl. 1. 3. Par. 8.
 20. ἥνικ' ἂν (sine γὰρ) Harl. 2. Ut ὅταν (ὅτ' ἂν) γὰρ . . . Cf. Eccl. 273. ἥνικ'
 ἂν δέ γε . . . Pl. 107. ἥνικ' ἂν δέ μου . . . Pac. 1179. Eur. Iph. T. 1217.
 ἥνικ' ἂν δ' ἔξω περῶσι οἱ ξένοι. El. 1136. ἥνικ' ἂν δέ με . . . Aesch. Ag. 749.
 Herod. II. 63. εἶθ' ἂν δέ. VII. 8. ὅς ἂν δέ. I. 138. Soph. Oed. R. 749. ἂν δ'
 ἔρη. Eccl. 829. ἄττ' ἂν δὲ δόξῃ. Diphil. Athen. 227 F. Similiter Ach. 296.
 πρὶν ἂν γε στῶ τρέχω. ἐλαίαι (ἐλαίαι R.V.) libri. ἐλαίαι Br. Dind. &c.
 V. Thom. M. in v. βλαστάνωσ' A.R.S.U.V.W.Δ.Φ. Bodl. 4. 6. 8. Par. 8.
 19. 20. βλαστάνωσι G.Y.X. Mut. 1. Bodl. 7. βλαστάνουσ' T. Bodl. 1.
 Harl. 1.

1126. ἴδομεν Bodl. 3. τέγους R.S.T.U.V.Z.Δ.X.Ψ. Bodl. 1. 6. 7. 8.
 Harl. 3 corr. Par. 8. 20. στέγους A.G.Θ.Φ. Bodl. 4. Par. 19. τέους (sic) W.
 1127. αὐτοῦ post τοῦ τέγους durum Ernestio videtur. Fort. αὐτῶ.

1128. αὐτός] ἠτύος Herw. Exerc. Crit. p. x. Scribendum saltem erat ἢ αὐτός.
 ξυγγενῶν A.G.R. Bodl. 7. 8. &c. συγγενῶν V. Bodl. 1. ἢ τῶν
 ξυγγενῶν ἢ τῶν φίλων] Legerim ἢ τῶν ξυγγενῶν τις ἢ φίλων. Vel ἢ τις τῶν
 φίλων ἢ ξυγγενῶν. Cf. ad 622. Eq. 320. τοῖς δημόταισι καὶ φίλοις (al. τοῖς
 δημόταις καὶ τοῖς φίλοις). Ran. 1489. ἐπ' ἀγαθῶ δὲ τοῖς ἑαυτοῦ ξυγγενέσι
 τε καὶ φίλοισι. Eccl. 51. Sed infra 1209. οἱ φίλοι χοῖ δημόται.

1130. ὦν] ἂν Suid. in βουλήσεται (edd. vett., sed ὦν ex codd. restituit
 Gaisf.). Quod non debebat recipere Kock. Ita citat etiam Bergk. Comm.
 p. 262.

1134. εὐθύς γὰρ Bodl. 1. 4. Harl. 1. μετ' αὐτὴν Leid. 5. ἔστ' ἔνη
 A.E.Δ.Φ.X. Cant. 1. 3. Br. ἔσθ' ἔνη G.V. Bodl. 7. 8. Par. 8. 19. 20. Ald.
 Herm. Ko. Teuf. Bergk. Mein. Dind. ἔσθ' ἔνη R. Mut. 3. Bodl. 3. Harl. 2.
 ἔστ' ἔνη Bodl. 1. Mon. ἔσθ' ἔνη Elb. Harl. 3. Bodl. 6. Cf. ad 1178. 1197.
 1222.

1135. ὀμνύς T.U.Θ.X. Bodl. 1. 4 pr. (in quo ὀμνωσ') Par. 20. Cant. 1. 3.
 Med. 4. Reisk. Reis. Herm. Kock. Teuf. Mein. Cobet. Dind. ὀμνωσ' A.G.R.
 S.V.W.Y.Z.Δ.Φ.Ψ. Bodl. 7. 8. Ar. Med. 8. vulg. Bergk. ὀμνωσῶ Ω. ὀμνωσ'
 Bodl. 6. "In aliquot codicibus ὀμνύς scripserunt librarii, qui non intellexerunt

θεῖς μοι πρυτανεῖ' ἀπολεῖν τέ φησι κάξολεῖν
 κάμου μέτρι' ἄττα καὶ δίκαι' αἰτουμένου,
 "ὦ δαιμόνιε, τὸ μὲν τι νυνὶ μὴ λάβης,
 τὸ δ' ἀναβαλοῦ μοι, τὸ δ' ἄφες," οὗ φασίν ποτε .
 οὕτως ἀπολήψεσθ', ἀλλὰ λοιδοροῦσί με 1140
 ὡς ἄδικός εἰμι, καὶ δικάσεσθαι φασὶ μοι.
 νῦν οὖν δικαζέσθων ὀλίγον γάρ μοι μέλει,
 εἶπερ μεμάθηκεν εὖ λέγειν Φειδιππίδης.
 τάχα δ' εἶσομαι κόψας τὸ φροντιστήριον.
 παῖ, ἡμί, παῖ παῖ. ΣΩ. Στρεψιάδην ἀσπάζομαι. 1145

quod sequitur φησὶ ita esse in fine sententiae adjectum quasi non praecessisset
 ὄμνησι. De qua ratione dixi ad v. 759." DIND. Nihilominus praeplacet
 ὄμνός. Anglice, *with an oath*. Quod reponendum verisimillimum esse dicit
 Herm. ad Eur. Orest. 34.

1136. με A.G.R.V. Bodl. 6. 7. 8. vulg. τε Mut. 3. Br. Recte, ni fallor.

1137. ἐμοῦ vulg. καί μου Mein. Dind. κάμου Ko. Melius certe procedet oratio,
 si κάμου legeris, quod jam pridem ipse conieceram. μέτριά τε A.G.R.V.Δ.Φ.Χ.
 Med. 4. 8. Par. 8. 19. 20. Ar. Bodl. 1. 6. 8. Cant. 1. 2. 3. (gl. τινά) 4. Harl. 3.
 vulg. Reis. μέτρι' ἄττα Harl. 2. (gl. ὀλίγα τινά) Bodl. 3. 7. Mut. 2. μέτρι'
 ἄττα unus Par. 17. Pors. (Opusc. p. 240.) Dobr. Herm. Dind. recc. ἐμοῦ δὲ
 μέτρια καὶ conj. Bergk. Cf. Av. 1389. ἀέρια καὶ σκότι' ἄττα. Vesp. 55. ὀλίγ'
 ἄτθ' ὑπειπών (ibique annot.). Dem. p. 1261. οὐ μετρίως τινὰς καὶ φαύλας λαβῶν
 πληγὰς. p. 967. δεήσομαι δὲ καὶ μέτρια καὶ δίκαια ὑμῶν. p. 985. δεήσομαι δὲ
 καὶ δίκαια καὶ μέτρια ὑμῶν. p. 1007. μέτρια ὑμῶν . . . δέομαι καὶ δίκαια. Dion.
 Aug. p. 641. μέτριά τινα διαλεχθέντες. Dion. Hal. VI. 23. μετρίους τινὰς καὶ
 ἐπιεικέας (τιμωρίας). Plutarch. Artax. p. 306. μετρίαν τινὰ . . . δίκην. Tour.
 Emend. II. 334.

1138. τὸ μὲν τι A.G.Δ.Φ.Ψ. Mut. 2. Bodl. 7. Par. 8. 19. vulg. τὸ μέντοι
 (μέντοι) R.S.T.U.V.W.Y.Z.X.Ω. Bodl. 1. 6. 8. Mut. 1. 3. Harl. 1. 3. Par. 19.
 Mon. Med. 4. τὸ μὲν γε Cant. 1. Par. 8. 20. Sic Pl. 1180. ὁ δέ τις.
 νυνὶ A.G.R.S.U.V.W.Y.Z.Δ.Φ.Ψ.Ω. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 1. 6. 7. 8. νῦν
 T.X.

1139. τά δ' Bodl. 4. ἀναβαλοῦ μοι] ἀναβαλοῦμαι V. Diastolen
 (—) ante οὗ φασιν ponit Reisig. Conj. p. 317.

1141. δικάσεσθαι A.Θ.Ψ.Ω. Par. 1. Kust. Br. Dind. Kock. Mein. δικά-
 σασθαι G.R.S.T.U.V.W.Y.Z.Δ.Φ.Χ. Med. 4. Bodl. 1. 6. 7. 8. Cant. 1. 2. 3. 4.
 Harl. 2. 3. Par. 2. 3. 4. 8. 19. 20. Leid. 5. Ald. Reis. Herm. Teuf. Bergk.
 κὰν δικάσασθαι (?) conj. Mein. Postulatur futurum. Cf. ad 35. 1180. οὐ
 φανεῖν ἔφασκεν . . . Av. 1552. ἐπιστρατεύσειν φάσ' &c. Eq. 576. οὐ
 μάχεσθαι φασιν. Dem. p. 1268. φασὶ γὰρ . . . ὀμείσθαι καὶ . . . ἐπαράσεσθαι
 (-σασθαι fere omnes). Cf. etiam ad 35 supra.

1142. δικαζέσθων A.G.R.V. Par. 8. 19. 20. Bodl. 1. 8. δικασάσθων Mut. 2.
 Bodl. 3. 6. 7. Harl. 2. Par. 2. 3. δικαζέσθωσαν (supr. σαν) Bodl. 4.

1143. μεμάθηκεν] μεμάθηκέ γ' Cobet. Mein.

1145. παῖ semel A.

- ΣΤ. κάγωγε σ' ἀλλὰ τουτοῖ πρῶτον λαβέ-
 χρῆ γὰρ ἐπιθauμάζειν τι τὸν διδάσκαλον.
 καὶ μοι τὸν υἱὸν εἰ μεμάθηκε τὸν λόγον
 ἐκεῖνον εἴφ' ὃν ἀρτίως εἰσήγαγες.
- ΣΩ. μεμάθηκεν. ΣΤ. εὖ γ', ὦ παμβασιλεῖ 'Απαιόλη. 1150
- ΣΩ. ὥστ' ἀποφύγοις ἂν ἦντιν' ἂν βούλη δίκην.
- ΣΤ. κεί μάρτυρες παρήσαν, ὅτ' ἔδανειζόμεν ;
- ΣΩ. πολλῶ γε μᾶλλον, κεί παρήσαν χίλιοι.
- ΣΤ. βοάσομαί τᾶρα τὰν ὑπέρτονον
 βοάν. ἰὼ κλάετ' ὠβολοστάται,
 αὐτοί τε καὶ τάρχαῖα χοὶ τόκοι τόκων 1155

1146. κάγωγέ σ' vulg. Malim κάγωγε σ', vel κάγώ γε σ'. πρῶτον τὸν
 τοῦ ἀλεύρου θύλακον τουτοῖ λαβέ X.

1147. χρῆ etiam Eust. ad Il. μ'. p. 912. 58. δεῖ Suid. in ἐπιθauμάζειν.
 ἀποθauμάσαι Eust. l. 1. ὑποθωπεύειν vel πιθηκίζειν tentat Bentleius, Suidae et
 Eustathii interpretationi misθοῖς τιμᾶν fidem non habens. Qu. χρῆ γὰρ με
 θauμάζειν . . .

1148. κάμοι Cant. 3. κάμοι (sic) Bodl. 1. Harl. 1.

1149. εἴφ' G.R.S.V. Bodl. 8. εἴφ' A.T.Θ.Φ.Ψ. Bodl. 1. 6. 7.

1150. εἰ pro ὦ Bodl. 1. 'Απαιόλη] 'Απαιόλη Lob. Kock.

1151. ἦντινα βούλει V.X. ἦντιν' ἂν βούλει R. Bodl. 1. 6. 7. Par. 2. Leid. 5.
 ἦν βούλει Bodl. 7. Recte A.G.Δ.Φ. Bodl. 8. &c.

1152. κεί] καὶ R. Comma post παρήσαν deleri jubet Teuf. Add.

1153. κᾶν παρῶσι F.R.S.T.U.V.W.Y.Z.Δ.Θ.X.Ψ.Ω. Bodl. 1. 6. 7. 8. Mut. 2. 3.
 Cant. 1. 2. 3. 4. Harl. 2. 3. Med. 4. Par. 8. 20. Mon. Ald. Pors. Reis. Herm.
 Dind. rec. κᾶν πάρῶσι (sic) F. κᾶν παρήσαν A.E.G.Φ pr. (corr. -ᾶσι) Mut.
 1. Par. 1. Mon. prob. Ern. κᾶν παρῶσαν (sic) D. Par. 19. κεί παρήσαν Br. Sch.
 Gl. Harl. 3: ὑπήρχον. Similis discrepantia lectionis est infra 1492. Sensus
 haud dubie κεί παρήσαν postulat, quod reponendum. Alteram scripturam
 frustra tuetur Hermannus, qui: "Quod de uno facto dixerat Strepsiadēs,
 Socrates universe de quavis simili caussa eloquitur." Sensus enim est, non
 si adsint, sed si aderant (ὅτ' ἔδανείζου).

1154-64. "Utitur metris tragicis. Primorum versuum forma haec est
 ∪ ∟ ∪ — — | ∪ ∟ ∪ — ∪ —" DIND.

1154. βοάσομαί τ' ἄρα R.Δ.Φ. Mut. 2. Bodl. 3. 7. Harl. 2. Par. 3. Leid. 5.
 βοάσομαί γ' ἄρα A.C.D.E.G.T.U.W.Y.Z.X. Mut. 1. 3. Cant. 1. 2. 3. 4. Harl.
 1. 3. Ar. Par. 8. 19. 20. Elb. Bodl. 1. 4. 6. βοάσομαι γὰρ ἄταν S.V. βοάσομ'
 ἄρα Bodl. 8. Ald. ἄρα om. Suid. v. βοάσομαι. βοάσομαι τᾶρα Reis. Herm.
 &c. βοάσομ' ἄρα τὰν ὑπέρτονον βοάν' ἰὼ ἰὼ conj. Bergk. τὴν ὑπέρτατον
 Suid. ms. sed ὑπέρτονον in h. v.

1155. βοὴν Bodl. 4. κλάετ' A.R. Bodl. 1. 3. 6. 7. 8. Harl. 1. Par. 8.
 19. &c. κάετ' V. κλαίετ' G. Cf. Koen. ad Greg. Gr. p. 30. Moerin. p. 231.
 Thom. M. p. 535. ὀβολοστάται R.V. Mut. 1. Par. 19.

1156. τάρχαῖα D.R.T.V.Δ.X. Par. 19. Elb. Biset. Bendl. Br. &c. τάρχεῖα

οὐδὲν γὰρ ἄν με φλαῦρον ἐργάσαισθ' ἔτι

οἶος ἐμοὶ τρέφεται

τοῖσδ' ἐνὶ δώμασι παῖς,

ἀμφήκει γλώττη λάμπων,

1160

πρόβολος ἐμὸς, σωτὴρ δόμοις, ἐχθροῖς βλάβη,

λυσανίας πατρῶων μεγάλων κακῶν.

ὄν κάλεσον τρέχων ἔνδοθεν ὡς ἐμέ.

ΣΩ. ὦ τέκνον, ὦ παῖ, ἔξελθ' οἴκων,

1165

ἄϊε σοῦ πατρός.

ὄδ' ἐκείνος ἀνήρ.

A.G.S.W.Θ.Φ.Ψ. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 6. 7. 8. Par. 8. 20. Cant. 1. 2. 3. 4. Harl. 2. 3. Ald. καὶ τόκοι vulg. Dedi χοῖ τόκοι.

1157. οὐ pro οὐδὲν G. μοι pro με Bodl. 1. Harl. 1. ἐργάσεσθ' G.R.S.V.Z.X. Mut. 2. Harl. 3. vulg. ἐργάσεσθέ τι Par. 2. ἐργάσησθ' A.T. W.Y.Φ. Par. 8. 19. 20. Mut. 1. 3. Cant. 1. 2. 3. 4. Bodl. 1. 6. 8. ἐργάσαισθ' C.Δ.Ω. Bodl. 3. 7. Par. 3. Harl. 2 corr. pr. m. Leid. 5. et Suid. in ἰὼ κλάετ'. Herm. Dind. recce. ἐργάσασθ' Bodl. 4. Vide an reponendum οὐ γὰρ με φλαῦρον οὐδὲν ἐργάσεσθ' ἔτι.

1158. οἶος γὰρ Bodl. 1. Harl. 1. Annon legendum τοῖος? Aesch. Prom. 920. τοῖον παλαιοτὴν νῦν παρασκευάζεται | ἐπ' αὐτὸς αὐτῶ. Soph. Aj. 562. οὔτοι σ' . . . μὴ τις ὑβρίση . . . τοῖον πυλωρὸν φύλακα Τεῦκρον ἀμφὶ σοι | λείψω &c. Eur. Hec. 907.

1159. ἐν Bodl. 4.

1161. πρόβολος ἐμὸς] Qu. πρόβλημ' ἐμόν. Vesp. 615. τάδε κέκτημαι πρόβλημα κακῶν. Sed probabilior videtur correctio πρόμαχος ἐμὸς, Anglice *my champion*. σωτὴρ ἐν δόμοις Reisig. βλάβη R.S.T.U corr. V. Bodl. 1. Harl. 1. Par. 8. 20. v. 1. et gloss. in Θ.Ψ. Cant. 3. Mut. 3. Herm. &c. ἀνιάρως A.G.W.Y.Z.Δ.Θ.Φ.X.Ψ.Ω. Mut. 1. 2. Bodl. 6. 7. 8. Ar. Cant. 1. 2. 4. Harl. 2. 3. Med. 4. Par. 19. 20. in ras. vulg. Reis. βλάβος Porson. Vulgata fluxit, ut videtur, ex Pl. 561. τοῖς ἐχθροῖς ἀνιάρω. Cf. etiam ad Ach. 231.

1164. ἔνδοθεν τρέχων soli R.V.

1165. ΣΩ. praef. R.V. Bodl. 1. 3. 4. 6. 7. Par. 2. 3. Cant. 1. 2. 4 corr. Harl. 1. 2. 3. Bergk. Mein. Strep-siadi continuant A.G. Cant. 3. Bodl. 8. Ald. Br. Herm. Dind. Ko. Teuf. ὦ τέκνον A.G.R.S.T.V.Δ.X. Mut. 2. 3. Bodl. 6. 7. 8. &c. τέκνον Z.Φ. Mut. 1. Mon. ὦ παῖ R.S.V. Par. 20. (sup. alt. παῖ) Herm. &c. ὦ παῖ παῖ A.G.T.U.Y.Z.Δ.Φ.X. Bodl. 1. 6. 7. 8. Mon. Mut. 1. 2. 3. Par. 8. 20 corr. vulg. ὦ παῖ, ὦ παῖ W. Par. 19. Harl. 3. ἔξελθ' ἔξελθ' Mut. 2. Bodl. 7. παῖ, ἔξελθ'] Hiatus post vocativum excusandus, saltem in metro anapaestico. Cf. Soph. Oed. C. 188. ἄγε νῦν σύ με, παῖ, ἴν' ἂν εὐσεβίας | ἐπιβαίνοντες &c. ὦ . . . | ἔξελθ' . . . πατρός vulg. Herm. Bergk. ὦ . . . | ἄϊε σοῦ πατρός Reisig. Conj. p. 186. Dind. Teuf. Ko. Mein.

1167. ΣΩ. praef. A. Cant. 3. Bodl. 8. Spatium in Harl. 3. Nulla persona in G. Cant. 1. 2. Harl. 1. 2 corr. 3. Par. 19. Bodl. 1. 3. 4. 6. 7. Mox ΣΤ. om. Par. 19. Hunc locum sic constituit Reisigius Conj. p. 186. ἄϊε σοῦ πατρός, ὦ φίλος, ὦ φίλος. . . | ἰὼ, ἰὼ τέκνον. | ΣΩ. ὄδ' ἐκείνος ἀνήρ, ἀλλ' ἄπιθι νῦν (!)

ΣΤ. ὦ φίλος, ὦ φίλος.

ΣΩ. ἄπιθι τὸν υἱὸν συλλαβῶν.

ΣΤ. ἰὼ ἰὼ τέκνον.

ἰοῦ ἰοῦ.

1170

ὡς ἤδομαί σου πρῶτα τὴν χροιάν ἰδῶν.

νῦν μὲν γ' ἰδεῖν εἰ πρῶτον ἐξαρνητικός

κάντιλογικός, καὶ τοῦτο τούπιχώριον

ἀτεχνῶς ἐπανθεῖ τὸ “τί λέγεις σύ;” καὶ δοκεῖν

ἀδικοῦντ' ἀδικεῖσθαι καὶ κακουργοῦντ' εὖ ποιεῖν

1175

συλλαβῶν, de ἀλλ' ἄπιθι conferens Ach. 110. Eccl. 997. Ran. 507. Pl. 22^o

ἀνήρ] Fort. ὄραν. Cf. Eq. 1331. ὄδ' ἐκείνος ὄραν . . . λαμπρός, &c.

1168. ΣΩ. om. Par. 19.

1169. ἄπιθι σὺ λαβῶν A.G.T.W.Y.Z.Δ.Φ.X.Ω. Bodl. 1. 6. 7. 8. Par. 19. 20.

in ras. Med. 4. Ar. vulg. ἄπιθι σὺ λαβῶν (supr. τὸν υἱὸν) Par. 8. ἄπιθι

συλλαβῶν Par. 3. Reisig. C. p. 186. Dobr. Herm. ἄπιθι συλαβῶν (sic) Cant.

3. ἄπιθι λαβῶν τὸν υἱὸν σου R.S.V. Unde ἄπιθι λαβῶν τὸν υἱὸν Dind. Kock.

Teuf. Bergk. Mein. “συλλαβῶν an λαβῶν diceretur nihil intererat: sed τὸν

υἱὸν hic omitti a poeta non magis poterat quam τὴν μείρακα in Pl. 1079.”

DIND. ἄπιθί νυν λαβῶν (del. τὸν υἱὸν) Herm. Ex. Crit. p. x. Vera scriptura

videtur esse ἄπιθι τὸν υἱὸν συλλαβῶν (quod facile in σου λαβῶν depravari

poterat). Cf. Pl. 1079. νῦν δ' ἄπιθι χαίρων, συλλαβῶν (συλαβῶν Bodl. 7. σὺ

λαβῶν Harl. 2.) τὴν μείρακα. ἰὼ ἰὼ τέκνον A.G.R.Δ.Φ.X. Bodl. 6. 7. 8. ἰὼ

ἰὼ τέκνον Harl. 2. ἰὼ ἰὼ τέκνον ἰὼ S.V. ἰὼ τέκνον T. Bodl. 1. ἰὼ τέκνον

τέκνον Y. Dindorfio totum hoc ἰὼ ἰὼ τέκνον ex superiore ὦ τέκνον confictum

ab librario videtur.

1170. ἰοῦ ἰοῦ G.R.S.V.W.Z.Φ.Ψ. Bodl. 1 corr. 6. 8. Par. 8. 19. 20. ἰοῦ ἰοῦ

bis Bodl. 4. ἰοῦ ἰοῦ A.Δ.Θ. Bodl. 7. Harl. 2. Schol. Harl. 2: τὸ ἰὼ καὶ τὸ

ἰοῦ ἐπὶ χαρᾶς περισπᾶται. Cf. schol. ad Pac. 317. et Suid. in ἰοῦ. Aesch. Ag.

25. ἰοῦ ἰοῦ.

1171. πρῶτον Cant. 1. 3.

1172. γε Bodl. 7.

εἰ πρῶτον] πρῶτον μὲν R. εἰ πρῶτον ἐξαρνητικός

εἰ Bodl. 3. Harl. 2. πρῶτον per *detum* explicat Herm. Latet, opinor, mendum

aliquod. V. Add.

1173. κάντιλογος V.

Qu. κᾶτ' ἀντιλογικός, κᾶτα τούπιχώριον &c.

1174. τὸ τί Phidippidi, λέγεις . . . Socrati tribuunt R.V. Qu. ἐπανθεῖ σοι

τὸ “τί λέγεις σύ;”

δοκεῖν σ' Bodl. 1.

1175. κακουροῦντ' οἷδ' ὅτι libri et vulg. rec. κακουργοῦντ' . . . οἷδ' ὅ τι

(and when you rob your neighbour . . . I know what!) scribit Walsh.

κακουργεῖν οὐδένα modeste proponit Rogers p. 131. κακουργοῦντ' εὖ ποιεῖν vel

εἰσοεῖν Bentl. (qui, “Certe, inquit, aut ita scripsit Aristophanes, aut dormi-

tavit”). Conjectura εὖ ποιεῖν jamdudum mihi ipsi in mentem venerat,

priusquam Bentleium eam proposuisse cognovissem, et parum dubito quin

verissima sit haec emendatio. Tentabam etiam οὐ δοκεῖν. Vulgata certe

mendosa est, et miror interpretes neque in illa haesisse, neque ingeniosam

principis criticorum conjecturam amplexos esse. Εὖ ποιεῖν in eadem sede

legitur Eq. 734. ἐρῶν πάλαι σου βουλόμενός τε σ' εὖ ποιεῖν. De phrasi οἷδ'

ὅτι Teuffel conferri jubet Iys. 154. Pl. 838. (Av. 1408. Th. 12. Pl. 183.)

- ἐπὶ τοῦ προσώπου τ' ἐστὶ τὰπτικὸν βλέπος.
 νῦν οὖν ὅπως σώσεις μ', ἐπεὶ κατώλεσας.
 ΦΕ. φοβεῖ δὲ δὴ τί; ΣΤ. τὴν ἔννην τε καὶ νέαν.
 ΦΕ. ἔνη γάρ ἐστι καὶ νέα τις ἡμέρα;
 ΣΤ. εἰς ἣν γε θήσῃν τὰ πρυτανεῖά φασί μοι. 1180
 ΦΕ. ἀπολοῦσ' ἄρ' αὖθ' οἱ θέντες· οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως
 μὴ ἡμέρα γένοιτ' ἂν ἡμέραι δύο.

Alexid. Fr. 264, 5. Soph. Ant. 276. πάρειμι δ' ἄκων οὐχ ἐκούσιν οἶδ' ὅτι. 758. ἦρθ' ὅτι. et simile p̄ws δοκεῖς supra 881.

1176. τοῦ om. G.Φ. Mut. 1. τ' A.R.V.Φ. Par. 8. 19. 20. &c. vulg. γ' G. Mon. Wolf. Reis. Koen. ad Greg. C. p. 17. γὰρ schol. ad Pl. 342. δ' Lenting. ad Med. 1090. Cf. ad Pl. 667. Praestat, ni fallor, aut δ' aut γ'. Praecessit enim μέν. Cf. ad 1172. ἐστὶν plerique libri et schol. ad Pl. 342. et Suid. in τί λέγεις. ἔπεστιν Φ. ἔνεστιν C. Bodl. 4. Par. 19. ἐστὶν Ἀπτικὸν βλέπος vulg. Praestat, opinor, ἐστὶ τὰπτικὸν βλέπος. Articulo vix carere possumus in comico scriptorē. Idem nunc video proponere Meinekium. ἀπτικὸν κλέπος Burges. ad Aesch. Suppl. 189, coll. Hesych: Κλέπος . . . φώριον κλέμμα. "Non enim omnes, inquit, e terra Attica, verum urbani solummodo, erant impudici."

1177. σώσεις A.D.G. Cant. 2. Harl. 2. Par. 1. Bodl. 3. Toup. in Suid. 1. 31. Br. Herm. &c. σώσης (σώσης) R.V. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 1. 6. 7. 8. Ald. Teuf. Male. μ' om. G.

1178. δὲ om. Bodl. 1. δὴ om. G.R.V. Mut. 2. 3. Bodl. 6. 7. Leid. 5. add. A. Bodl. 8. Par. 8. 19. 20. ἔνην A. vulg. ἔνην G.R.V. Bergk. &c. Bodl. 8. Par. 8, 19. 20. ἔνην Bodl. 1. 6. ἔνην Bodl. 7. Par. 2. (semper.) Cf. ad 1134.

1179. ἔνη A.G. vulg. ἔνη R.V. Bodl. 7. 8. ἔνη Bodl. 1. 6. τις ἡμέρα; ΣΤ. εἰς ἣν vulg. Herm. Dind. et (τίς) Teuf. τίς; ΣΤ. ἡμέρα, εἰς ἣν Geel. (in Mnem. I. 422.) Kock. (τίς) Bergk. Mein. Male. 1180. μου R.

1181. ἀπολοῦσ' R.S.V. Reis. Herm. rec. ἀπολοῦντ' A.C.D.E.F.G.T.U. W.Y.Z.Δ.Θ.Φ.X.Ψ.Ω. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 1. 6. 7. 8. Ar. Par. 8. 19. 20. Harl. 1. 2. 3. Cant. 1. 2. 3. 4. et haud dubie reliqui omnes. schol. vulg. ἀπολοῦσιν conj. Br. (coll. 1256.) αὖθ' οἱ G.U.W.Y.Z.Δ.Φ.X. Bodl. 6. 7. 8. Par. 8. αὖθ' οἱ A.T. Par. 19. αὐτοὶ R.S.V.

1182-3. γένοιτ' . . . γένοιτο] γένοιτ' bis Fritsch. ad Th. 771. "Demonstrare vult, inquit, ἔνην καὶ νέαν duo dies, non unum censi debere (1189. sq.). Ergo verba ἡμέραι δύο, neque vero μὴ ἡμέρα, necessario locum tenent subjecti." Frustra, opinor.

1182. γίνοιτ' unus R. ἡμέραι A.G.V.Δ.Φ.X. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 1. 6. 8. Par. 8. 19. 20. om. Bodl. 7. Mut. 2. Med. 4. vulg. ἡμέρα unus R. Elmsl. n. ms. (hic et 1189. 1223.) prob. Fritsch. ad Ran. 264. Dind. Recte, opinor. Sic Eq. 1001. ξυνοικία δύο. Ach. 527. πόρνα (πόρνas R.) δύο. Vesp. 928. κλέπτα δύο. Av. 1127. δὺ ἄρματε. Eq. 721. δυοῖν δοχμαῖν. Fr. 721. δύο δοχμά. Supra 483. δύο τρώπω. 1060. δύο κακὸν μεγίστω. Sed δὺ ἡμέρας legitur infra 1189. 1223. Quod aequè bene Graecum esse atque δὺ ἡμέρα ostendunt exempla ab Lobeckio congesta ad Ajac. 1304. δύο A.G.T. Bodl. 1. 6. 7. 8. Med. 4. Par. 8. 19. &c. δύο R.S.V.

- ΣΤ. οὐκ ἂν γένοιτο ; ΦΕ. πῶς γὰρ, εἰ μὴ πέρ γ' ἅμα
αὐτὴ γένοιτ' ἂν γραυῖς τε καὶ νέα γυνή ;
- ΣΤ. καὶ μὴν νενόμισται γ'. ΦΕ. οὐ γὰρ, οἶμαι, τὸν νόμον
ἴσασιν ὀρθῶς ὅ τι νοεῖ. ΣΤ. νοεῖ δὲ τί ; 1186
- ΦΕ. ὁ Σόλων ὁ παλαιὸς ἦν φιλόδημος τὴν φθσιν.
- ΣΤ. τουτὶ μὲν οὐδέν πω πρὸς ἔνην τε καὶ νέαν.
- ΦΕ. ἐκείνος οὖν τὴν κλήσιω εἰς δὺ ἡμέρας
ἔθηκεν, εἷς γε τὴν ἔνην τε καὶ νέαν, 1190
ἵν' αἱ θέσεις γίγνοιτο τῇ νομηνίᾳ.
- ΣΤ. ἵνα δὴ τί τὴν ἔνην προσέθηχ' ; ΦΕ. ἵν', ὃ μέλε,
παρόντες οἱ φεύγοντες ἡμέρα μιᾷ
πρότερον ἀπαλλάττωιθ' ἐκόντες· εἰ δὲ μὴ,

1184. αὐτὴ S. αὐτῆ R.V. Cant. 3. ("fortasse rectius" Mein.) αὐτῆ
A.G.T.W.Z. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 6. 7. 8. Par. 8. (supr. ἠ) 19. 20. vulg. ἠ αὐτῆ
Ω. Par. 8 corr. Cant. 2 corr. αὐτῆ Reis. Herm. γένοιτ' ἂν G.R.S.V.Z.Φ.
Bodl. 7. Cant. 1. Harl. 2. Reis. Herm. Dind. Teuf. Bergk. γένοιτο A.T.U.W.Y.
Δ.Θ.X.Ψ.Ω. Bodl. 1. 6. 8. Ald. Br. Kock. prob. Mein. Male.

1185. καὶ μὴν καὶ Bodl. 7. γ' om. A.T. Par. 1. Bodl. 4.

1186. δὲ δὴ (δῆ R.) τί R.V. ex 1178.

1187. Alterum ὁ om. V.

1188. post 1191. ponit Mut. 1. ἔνην A.G. ἔνην Bodl. 7. 8. ἔνην Bodl.
1. 6.

1189. 1223. ἡμέρας libri et vulg. Malim ἡμέρα. Cf. ad 1182. ἐς
G.R.V. Dind. εἰς A. Mut. 2. 3. vulg.

1190. ἔθηκεν A.R.V.Δ.Φ.X. Bodl. 1. 6. 8. Ar. Mut. 1. 2. &c. vulg. ἔδωκεν
Mut. 3. Bodl. 7. &c. Redde: *constituit*. ἐς G. Dind. Mein. εἰς A. vulg.
γε R.V. (s. Bekk.) Reis. Dind. recc. τε A.G.Δ.Φ.X. Mut. 1. 2. 3. Bodl.
1. 6. 7. 8. Par. 8. 19. 20. vulg. εἷς τε τὴν ἔνην καὶ τὴν νέαν Cobet. Particula
γε hic valet, *nempe, scilicet*. ἔνην A.G. &c. ἔνην Bodl. 7. ἔνην Bodl. 1. 6.

1191. γίγνοιτο A.R.V.Δ.Φ.X. &c. γίνουτο G. Par. 8. 19. γένοιτο Mut. 3.

1192-5. post 1200. ponit Mut. 2.

1192. ἵνα δὴ τί A.G.R.V.Δ.Φ.X. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 1. 6. 8. Par. 8. 19. 20.
Med. 4. vulg. ἵνα δὴ τι A. ἵνα τί δὴ Bodl. 3. Harl. 2. ἵνα τί δὲ Bodl. 7. Cf. ad
Pac. 409. ἵνα δὴ τί τοῦτο δρᾶτον ; Eccl. 791. ἵνα δὴ τί ; 719. ἵνα τί ; Plat.
Apol. 26 D. ἵνα τί ταῦτα λέγεις ; Praestat tamen hic forsā ἵνα τί δέ ; Cf. Pac.
409. ἵνα τί δὲ τοῦτο δρᾶτον ; Plat. Symp. 205. ἵνα τί δὲ βούλεται εὐδαίμων
εἶναι ; ἔνην A.G. ἔνην Bodl. 7. 8. ἔνην Bodl. 1. 6. προσέθηκεν
G.R.V.Δ.Φ.X. Bodl. 1. 6. 7. 8. Par. 8. 19. Med. 4. vulg. Reis. Herm. (Dind.)
Teuf. Bergk. προσέθηκε A. προσέθηκ' Cant. 1. προσέθηχ' Bentl. (ut nume-
rosius) Hirsch. Kock. Mein. Dind. Herm. Epit. D. M. p. xvi. Recte, parum
dubito. μέλε G.R.V. Mut. 1. Bodl. 6. 7. 8. μέλεε A. Mut. 2. 3. Harl. 1.
2. 3. Bodl. 1. 3. 4. Cant. 1. 3. 4. Par. 1. μέλαιε Cant. 2.

1193. ἡμέρα μία A.

1194. ἀπαλλάττωιθ'] διαλλάττωιθ' (i.e. *conciliarentur*, coll. Vesp. 1421.

- ἔωθεν ὑπανιῶντο τῇ νομηνίᾳ. 1195
- ΣΤ. πῶς οὐ δέχονται δῆτα τῇ νομηνίᾳ
 ἀρχαὶ τὰ πρυτανεῖ, ἀλλ' ἔνη τε καὶ νέα ;
- ΦΕ. ὅπερ οἱ προτένθαι γὰρ δοκοῦσί μοι ποιεῖν
 ἴν' ὡς τάχιστα τὰ πρυτανεῖ ὑφελόιατο,
 διὰ τοῦτο προὔτένθουσαν ἡμέρα μιᾷ. 1200
- ΣΤ. εὖ γ'. ὦ κικοδαίμονες, τί κάθησθ' ἀβέλτεροι,
 ἡμέτερα κέρδη τῶν σοφῶν ὄντες, λίθοι,

ἐγὼ μὲν οὖν αὐτῷ διαλλαχθήσομαι | ἐκῶν) Hirschig. Kock. Mein. "Est verbum proprium in tali re, cum quis per compositionem aut alio modo se expedit e controversia aliqua et molestia." ERN. Cf. Plat. Legg. XI. 936 E. εἰν δὲ εἰδέναί μὴ φῆ, τοὺς τρεῖς θεοὺς Δία καὶ Ἀπόλλωνα καὶ Θέμιν ἀπομόσας ἢ μὴν μὴ εἰδέναί ἀπαλλακτέσθω τῆς δίκης. "Plat. Polit. 304 E. εἶτε πολεμητέον εἶτε διὰ φιλίας ἀπαλλακτέον. Legg. XI. 915 C. εἰν μὴ πρότερον . . . ἐν αἰρετοῖσι δικασταῖς ἀπαλλάττωνται (κατ. vel δι. ?) πρὸς ἀλλήλους τῶν ἐγκλημάτων. Ib. 920 D. εἰν . . . ἔμπροσθεν μὴ δύνωνται διαλλάττεσθαι." TEUF. Sic ἀπαλλάττειν τινα, *to get rid of a person, of a creditor.* "Isaeus 53, 36. ἀπαλλάττει τοὺς χρίστας. Dem. p. 914, 4. μολὶς τοὺς τὰ ἑτερόπλοια δανείσαντας ἀπήλλαξε. p. 1249. συλλέξας ἔρανον, ἐπειδὴν τοὺς ξένους ἀπαλλάξω." MITCH.

1195. ὑπομανῶν τὴν νομηνίαν R. Latet forsā aliquid.

1197. ἀρχαὶ libri et vulg. αἱ ἀρχαὶ Athenaeus IV. 171 C., qui vv. 1196-1200 ex prioribus Nubibus citat. ἀρχαὶ Herm. Dind. &c. Schol: ἀρχαί, οἱ ἄρχοντες. ἔνη A.G. Bodl. 6. 8. ἔνη Bodl. 7. ἔνη Bodl. 1. ἔνην τε καὶ νέαν V.

1198. γὰρ (post προτένθαι) add. A.G.T.U.W.Y.Z.Δ.Φ. Bodl. 6. 7. 8. Med. 4. om. R.S.V.X. Cant. 1. Harl. 3. Fortasse δή. παθεῖν A.G.Δ.Φ.X. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 1. 6. 7. 8. Par. 3. 19. 20. &c. vulg. Reis. Teuf. ποεῖν R. ποιεῖν V. Med. 4. Herm. Dind. Kock. Bergk. Mein. Si vera est vulgata, cf. 234. Eq. 864. Reisig. Conj. p. 251.

1199. ἴν' ὡς τάχιστα C.U.W.Y.Z.Δ.Θ.X.Ψ.Ω. Mut. 1. 2. 3. Ar. Cant. 1. 2. 3. (gl. ὅπως) Harl. 2. 3. (gl. ὅπως λίαν) Par. 8. 20. Med. 4. Bodl. 4. (gl. ὅπως λίαν) 6. 7. 8. Br. Reis. Dind. ὅπως τάχιστα A.D.E.F.G.R.S.T.V.Φ. Mon. Par. 1. 19. Bodl. 1. 4 sup. Harl. 1. Herm. Wolf. Teuf. Kock. Bergk. Mein. Kockius conferri jubet Ach. 756. τοῦτ' ἔπραττοντᾶ πόλει, | ὅπως τάχιστα καὶ κάκιστ' ἀπολοίμεθα. Utrobique, inquit, ὅπως conjunctio finalis est. Hic certe malim ἴν' ὡς τάχιστα (ut *quamprimum*). Cf. e. g. Lys. 1009. ἀλλ' ὡς τάχιστα φράζε. Vel ἴν' ὅπως τάχιστα . . . Tentabam etiam ὅπερ οἱ προτένθαι μοι ποιεῖν δοκοῦσ' ἵνα | ὅπως τάχιστα . . . Ὅπως glossema videtur ad ἵνα adscriptum. Cf. ad 58. Th. 285. ὑφέλοιο A.

1200. προὔτένθησαν Mut. 2. προὔτένθουσαν Bodl. 1. 7.

1201. εὖ γ', ὦ κακ. vulg. εὖ γ'. ὦ κακ. recte Lenting., qui: "εὖ γε dicens filium collaudat; tum ad foeneratores [imo spectatores] apostrophen facit." Et sic Dind. ed. 1825. Walsh. Cf. 1150.

1202. τῶν σοφῶν, ὄντες λίθοι vulg. Herm. Dind. Malim sic interpungere: τῶν σοφῶν ὄντες, λίθοι, &c. Et sic profecto distinguitur in Cant. 2. 3. Ita etiam Ko. Teuf. Mein. Nisi vera lectio est τῶν σοφῶν, ὄντως λίθοι (*stones indeed, very stones*), vel τῶν σοφῶν, ἄχθος, λίθοι.

ἀριθμὸς, πρόβατ' ἄλλως, ἀμφορῆς νενησμένοι ;
ὥστ' εἰς ἔμαντὸν καὶ τὸν υἱὸν τουτουὶ
ἐπ' εὐτυχίαισιν ἄστέον μούγκώμιον.

1205

“ μάκαρ ὦ Στρεψιάδες,
αὐτός τ' ἔφυς ὡς σοφὸς,
χοῖον τὸν υἱὸν τρέφεις,”
φήσουσι δὴ μ' οἱ φίλοι
χοῖ δημόται,

1210

ζηλοῦντες ἡνίκ' ἂν σὺ νικᾷς λέγων τὰς δίκας.
ἄλλ' εἰσάγων σε βούλομαι πρῶτον ἐστίασαι.

ΠΑΣΙΑΣ.

εἰτ' ἄνδρα τῶν αὐτοῦ τι χρῆ προίεναι ;

1203. ἀριθμὸς om. Mut. 2. Bodl. 7. πρόβατ', ἄλλως . . . Kust. Br. Walsh. πρόβατ', ἄλλως, . . . Herm. πρόβατ' om. R. ἀμφορῆς R. V. Bodl. 6. 8. Cant. 2 pr. ἀμφορῆς A. ἀμφορεῖς G. Bodl. 7. Par. 3. 8. 19. 20. Leid. 5. νενησμένοι A.G.R.V.Δ.Φ.X. Cant. 1. 2 corr. 3. Harl. 1. 3. Urb. Elb. Par. 4. Bodl. 1. 4. 6. 7. Suid. in ἀμφορεαφόρους et νενησμένην. Herm. Dind. &c. νενησμένοι Cant. 4. νενησμένοι Harl. 2. Bodl. 3. Par. 2. νενησμένοι Bodl. 8. Par. 1. vulg. νενησμένοι malit Bentleius. Cf. ad Eccl. 838. Alexin Athen. 562 B. συννησμένος (ita Meinek. coll. Lobeck. ad Ajac. p. 318. συννησμένος PVL. συννησμένος Casaub. Dind.) πανταχόθεν. Thuc. VII. 87. τῶν νεκρῶν ὁμοῦ ἐπ' ἀλλήλοις ξυννησμένων. Xen. An. V. 4. 27. θησαυροῦς . . . ἄρτων νενησμένων περυσινῶν.

1205. μούγκώμιον G.R.V.Θ. Par. 8. 19. 20. μ' ἐγκώμιον A. Bodl. 1. 3. Simili crasi μούχρησεν Vesp. 159. μέντοϋφασκεν Eccl. 410. οὔμοι Eq. 1003. οὔπιχώριοι Ran. 461. μέντοϋγῶ 971. &c. V. Elmsl. Praef. Soph. Oed. R. p. viii.

1206. μακάρι' vel μακάρτατ' conj. Bergk. Qu. μακάριε Στρεψιάδες, ut duo cretici sint. Sed cf. Eur. Bacch. 565. μάκαρ ὦ Πιερία. στρεψιάδη Bodl. 6 pr. “ Iterum metris lyricis utitur, quemadmodum jam v. 1154. fecerat. Στρεψιάδες per jocum dictum esse pro Στρεψιάδη annotavit scholiasta.” DIND. [μακάρτατ' etiam Westphal.] 1207. τ' om. V.

1208. τρέφεις R. Mut. 2. Bodl. 7. Harl. 2. Par. 3. Leid. 5. Reis. Herm. &c. ἐκτρέφεις A.G.V.Δ.Φ.X. Mut. 1. 3. Bodl. 1. 6. 8. Par. 8. 19. 20. Ald. Br.

1209. δ' οἶμ' οἱ (γρ. δὴ μοι in mar.) Cant. 1. Malim φήσουσι νῦν οἱ φίλοι (νῦν vel νυν in δὴ, ut solet, permutatum videtur, postea μ' hiatus vitandi causa additum). Vel φήσουσιν, οἶμ', οἱ φίλοι. In vulgata displicet pronomen post φήσουσι additum, quod omittit schol. Cf. Pac. 916.

1211. λέγων νικᾷς Harl. 2. Bodl. 6. Cant. 4 corr. Elb.

1212. εἰσάγων R.V. Bodl. 6. Harl. 2. Elmsl. (Ed. Rev. a. 1811.) Herm. recc. εἰσαγαγῶν A.G.Δ.Φ.X. Par. 8. 19. 20. Med. 4. Bodl. 1. 7. 8. Ald. Br. Simile vitium Eq. 282. ἐξάγων (ἐξαγαγῶν libri omnes). Cf. Thesm. 930. δῆσον αὐτὸν εἰσάγων, et ad Av. 1078. Pl. 406. Vesp. 826. ἐστίασαι A.

1214. ΠΑΣΙΑΣ] δανειστῆς A. et R. hic et posthac. εἰτ' G.R.V. εἰτά γ' A. Bodl. 1. 4. Harl. 1. ἄνδρα τινὰ Bodl. 7. αὐτοῦ A. χρῆν Reisk.

- οὐδέποτε γ', ἀλλὰ κρείττον ἦν εὐθύς τότε 1215
 ἀπερυθριάσαι μᾶλλον ἢ σχεῖν πράγματα,
 ὅτε τῶν ἔμαντοῦ γ' ἔνεκα νυνὶ χρημάτων
 ἔλκω σε κλητεύσοντα καὶ γενήσομαι
 ἐχθρὸς ἔτι πρὸς τοῦτοισιν ἀνδρὶ δημότῃ.
 ἀτὰρ οὐδέποτε γε τὴν πατρίδα καταισχυνῶ 1220
 ζῶν, ἀλλὰ καλοῦμαι Στρεψιάδην — ΣΤ. τίς οὐτοσί;
 ΠΑ. ἐς τὴν ἔννην τε καὶ νέαν. ΣΤ. μαρτύρομαι,
 ὅτι ἐς δὺ εἶπεν ἡμέρας. τοῦ χρήματος;
 ΠΑ. τῶν δώδεκα μνῶν, ἃς ἔλαβες ὠνούμενος
 τὸν ψαρὸν ἵππου. ΣΤ. ἵππον; οὐκ ἀκούετε; 1225
 ὃν πάντες ὑμεῖς ἴστε μισοῦνθ' ἵππικῆν.
 ΠΑ. καὶ νῆ Δε' ἀποδώσειν γ' ἐπώμυς τοὺς θεούς.
 ΣΤ. μὰ τὸν Δε' οὐ γάρ πω τότε' ἐξηπίστατο

1215. ἦν εὐθύς A.T.U.W.Y.Δ.Θ.Χ.Ψ.Ω. Par. 19. Mut. 2. 3. Bodl. 1. 6. 7. 8. vulg. εὐθύς ἦν G.R.S.V.Z.Φ. Mut. 1. Par. 8. 20. Cant. 1. Herm. Dind. recc. Praestat, opinor, vulgata. Cf. Vesp. 209. Eccl. 145. Alexis Athen. 244 D. ἐμοὶ παρασιτεῖν κρείττον ἦν τῷ Πηγάσφ . . . ἢ Δημέα. Dobr. Adv. II. 259.

1216. ἀπερυθριάσαι G.R.V.Δ.Φ.Χ. Bodl. 4. 7. 8. Par. 8. 19. 20. Med. 4. ἀπερυθριάσαι A. Bodl. 1. 6. Deinde γε addunt Bodl. 3. 6. 7. 8. Ar. Mut. 2. 3. Ald. Br. om. A.R.V. Bodl. 1. 4. Harl. 1. Par. 1. Mon. Suid. v. ἀπερ. Reis. Herm. &c.

1217. ὅτε A.G.R.S.U.W.Y.Z.Δ.Θ.Φ. Bodl. 4. 6. 7. 8. ὅτι T.V.X. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 1. ὅτε γε Harl. 2. Bodl. 3. Par. 3. ἔνεκα A.D.G.R.V.Δ.Φ. Mut. 1. Bodl. 1. Par. 8. 20. Cant. 1. 2 supr. 3. Harl. 1. Suid. in κλητέυει. Bentr. Br. Herm. &c. οὐνεκα W.X.Ψ. Mut. 2. 3. Bodl. 6. 7. 8. Ald. Reis. Cf. ad 238.

1218. ἔλκω σ' ἐκκλητεύσοντα R. ἔλκω σ' ἐγκλητεύσοντα V. κλητεύοντα Cant. 3. Fortasse recte.

1220. γε add. A.G. Bodl. 3. &c. om. R.T.V. Bodl. 1. Harl. 1.

1221. ἀλλ' ἐκαλοῦμαι X. De anapaesti caesura in ἀλλὰ καλοῦμαι v. Enger. Praef. ad Lys. p. xxv.

1222. ἔννην A.G. ἔννην Bodl. 7. 8. Bekk. &c. ἔννην Bodl. 1. 6.

1223. ὄτ' A. ἐς G.R.V. &c. εἰς A. δὺ ἡμέρας vulg. δὺ ἡμέρα R.(?) Cf. ad 1182.

1226. ὃν A.R.S.T.U.V.W.Y.Δ.Θ.Φ.Ψ.Ω. Harl. 1. 2. 3. Bodl. 1. 3. Ar. Cant. 1. 2. 3. 4. Par. 1. 4. 8. 19. 20. οὐ G.Z.X pr. m. Harl. 3 corr. Mut. 1. Bodl. 8. Ald. Gl. Cant. 2. 3. Harl. 3: ὄντινα ἐμέ.

1227. Qu. γ' ἔτ' ὄμυς.

1228. τὸ χρέος. ΣΤ. μὰ Δε' οὐ γάρ πω Ald. Reis. μὰ Δε' οὐδέποτ' οὐ γάρ πω Herm. μὰ τὸν Δε' οὐ γάρ πω Dind. Bergk. Mein. μὰ τὸν Δε' οὐ γάρ πω Bodl. 6. 7. Br. Dind. ed. 1825. Walsh. Kock. Teuf. Lenting. μὰ Δε' οὐ γάρ οὐ γάρ πω &c. conj. Kock. Verissima videtur scriptura μὰ τὸν Δε' οὐ γάρ πω . . . Cf. Pl. 106. μὰ τὸν Δε' οὐ γάρ ἔστιν ἄλλος . . . Vesp. 1126. μὰ τὸν Δε' οὐ γάρ οὐδαμῶς μοι ξύμφορον. 231. μὰ τὸν Δε' οὐ μέντοι πρὸ τοῦ γ'. Lys. 594. οὐκουν χᾶνδρες γηράσκουσιν; ΛΥ. μὰ Δε' ἀλλ' οὐκ εἶπας ὁμοιον. Thesm. 175.

Φειδιππίδης μοι τὸν ἀκατάβλητον λόγον.

- ΠΑ. νῦν δὲ διὰ τοῦτ' ἔξαρνος εἶναι διανοεῖ; 1230
 ΣΤ. τί γὰρ ἄλλ' ἂν ἀπολαύσαιμι τοῦ μαθήματος;
 ΠΑ. καὶ ταῦτ' ἐβελήσεις ἀπομόσαι μοι τοὺς θεοὺς;
 ΣΤ. - ποίους θεοὺς;
 ΠΑ. τὸν Δία, τὸν Ἑρμῆν, τὸν Ποσειδῶ. ΣΤ. νῆ Δία,
 κἂν προσκαταθεῖην γ', ὥστ' ὀμόσαι, τριῶβλον. 1235

μὰ τὸν Δί' οὐ ζηλώ σε . . . Ran. 192. μὰ τὸν Δί' οὐ γὰρ ἄλλ' ἔτυχον ὀφθαλμιῶν.
 1045. μὰ τὸν Δί' οὐ γὰρ ἐπῆν τῆς Ἀφροδίτης οὐδέν σοι. Xen. Mem. I. 4. 9. μὰ
 Δί' οὐ γὰρ ὀρώ (I. μὰ Δί' οὐ γὰρ . . .). Similiter Vesp. 217. νῆ τὸν Δί' ὄψέ
 γοῦν ἀνεστήκασι νῦν. 912. νῆ τὸν Δί' ἀλλὰ δῆλός ἐστ'. Nec tamen displiceret
 altera scriptura, parum illa librorum auctoritate munita, νῆ τὸν Δί' οὐ γὰρ
 πω . . . Quanquam oriri illa potuisset ex prava interpunctione μὰ τὸν Δί' οὐ
 γὰρ &c. Redde: *Jurabam profecto, nondum enim hercle &c.* τὸ χρέος.
 ΣΤ. μὰ . . . A.D.F.R.V.X. Bodl. 1. 8. Ald. τὸ χρέος om. C.E.G.Δ.Φ. Mon. Ar.
 Elb. Cant. 1. 2. 3. 4. Harl. 2. 3. Bodl. 3. 4. Par. 3. Leid. 5. &c. Glossa inepta
 ad v. praec. pertinens, quam jure delevit Brunck. μὰ τὸν Δί' C.E.W.Y.
 Δ.Ψ.Ω sec. m. Mut. 2. 3. Ar. Mon. Bodl. 3. 6. 7. Par. 2. 4. 20. Cant. 3 corr. 4.
 Harl. 2. 3. schol. Br. μὰ Δί' A.D.F.G.R.S.T.U.V.Z.Θ.Φ.X.Ω. Mut. 1. Bodl.
 1. 4. 8. Cant. 1. 3. Harl. 1. Par. 19. Ald. νῆ τὸν Δί' Par. 8. Cant. 2. (c. gl. μά)
 et gl. Vict. οὐ γὰρ πω E.R.S.U.V.W.Y.Δ.Ψ.Ω. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 1. 6. 7.
 Harl. 1. 2. 3. Par. 8. 19. 20. Cant. 1. 2. 3. 4. vulg. οὐ δῆτ' οὐ γὰρ πω A.D.F.
 T.Θ.X. Par. 1. 19. Bodl. 1. Harl. 1. Cant. 1. 3. οὐδέποτ' οὐ γὰρ πω G.Z.Φ.
 Bodl. 4. Herm. πῶ τοτ' A.D.F.T.Θ.X. Par. 8. 19. 20. Bodl. 1. 4. 6. 7.
 8 corr. πῶποτ' G.R.S.V. Bodl. 6. 8. Ar.

1231. ἄλλ' ἂν G.U.W.Y.Δ.Ψ. Bodl. 6. 8. Cant. 2. ἄλλο γ' ἂν A.Z.Θ.Φ.X.Ω.
 Mut. 1. Bodl. 4. Leid. 5. Cant. 2. v. l. ἂν ἄλλο γ' Bodl. 3. 7. Mut. 2. Harl. 2.
 Leid. 5. ἂν ἄλλο γ' ἂν T. Bodl. 1. Harl. 1. ἂν (om. ἄλλ') R.S.V.

1232. ταῦτα θελήσεις V. ταυθελήσεις (s. τα) Bodl. 1. ταῦτ' ἐθέλεις Par. 2. 4.
 ἀπομῶσαι Bodl. 3. ἀπομόσεις Bodl. 6. ἀπομόσαι Bodl. 1.

1233. ΣΤ. ποίους θεοὺς; R. Legebatur, continuata Pasiae oratione, ἴν' ἂν
 κελεύσω γ' ἰώ σε; ΣΤ. τοὺς ποίους θεοὺς; Similiter apud Soph. Antig. 1281.
 e versu monometro inter trimetros posito τί δ' ἔστιν αὐ; trimetrum fecerunt
 librarii τί δ' ἔστιν αὐ κάκιον ἢ κακῶν ἔτι; apud Euripidem autem Iph. Aul.
 1133. ἔχ' ἥσυχος in libris quibusdam omiserunt. Monometro ἄλλ' οὐ σχολῆ
 in Acharn. 407. utitur Aristophanes. DIND. ὄν ἂν κελεύσω γ' ἰώ σε. ΣΤ. τοὺς
 ποίους θεοὺς; Lenting. εἶν κελεύσω γ' ἰώ σ' ὀμόσαι; ΣΤ. ποίους θεοὺς;
 Reisig. (cf. Conj. p. 76.) ποίους θεοὺς; ΠΑ. ὄν ἂν κελεύσω γ' ἰώ σε, | τὸν
 Δία . . . Bergk. ποίους θεοὺς; ΠΑ. τὸν Δία, τὸν Ἑρμῆν. ΣΤ. νῆ Δία, | κἂν . . .
 Hirschig. ποίους θεοὺς; (reliquis ejectis) Herm. Dind. Kock. Teuf. Mein.
 Recte: cf. 1337. ἴνα κελεύσω Δ. γ' ἰώ (corr. γ' ἰώ) Φ. ποίους
 A.G.R.S.T.V.Θ.Φ.Ω. Harl. 1. Bodl. 1. Par. 1. 19. Urb. τοὺς ποίους W.Y.Δ.X.Ψ.
 Bodl. 3. 6. 7. 8. Par. 8. 20. θεοὺς om. Harl. 3.

1234. ἐρμῆ Cant. 1. 2. 3. Bodl. 1. Harl. 3 pr.

1235. κἂν A.G.T.U.W.Y.Z.Δ.Φ.X. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 1. 6. 7. 8. καὶ R.S.V.
 προσκαταθεῖην A.G.R. Bodl. 1. 8. Ar. &c. προκαταθεῖην V. Mut. 2. 3.

- ΠΑ. ἀπόλοιο τοίνυν ἔνεκ' ἀναιδείας ἔτι.
 ΣΤ. ἄλσιν διασημηθεῖς ὄναιτ' ἂν οὔποσί.
 ΠΑ. οἴμ' ὡς καταγελᾶς. ΣΤ. ἔξ χόας χωρήσεται.
 ΠΑ. οὐ τοι μὰ τὸν Δία τὸν μέγαν καὶ τοὺς θεοὺς
 ἐμοῦ καταπροῖξει. ΣΤ. θαυμασίως ἤσθην θεοῖς, 1240
 καὶ Ζεὺς γέλοιοις ὀμνύμενος τοῖς εἰδόσιν.
 ΠΑ. ἦ μὴν σὺ τούτων τῷ χρόνῳ δώσεις δίκην.
 ἀλλ' εἴτ' ἀποδώσεις εἴτε μὴ τὰ χρήματα
 ἀπόπεμφρον ἀποκρινάμενος. ΣΤ. ἔχε νυν ἤσυχος'
 ἐγὼ γὰρ αὐτίκ' ἀποκρινοῦμαι σοι σαφῶς. 1245
 ΠΑ. τί σοι δοκεῖ δράσειν ;

Par. 3. Leid. 5. Bodl. 6. 7. γ' om R. add. A.G.S.T.U.V.W.Y.Z.Δ.Φ.Χ.
 Bodl. 1. 6. 7. 8. Mut. 1. 2. 3. Suidas in προσκαταθέρην.

1236. τοίνυν γ' Harl. 3. ἔνεκ' A.G.R.V. Bodl. 1. 6. 8. &c. οὔνεκ' Bodl.

3. 7. Harl. 2. 3. Leid. 5. Cant. 3. Mut. 2. Cf. ad 238.

1237. ἄλσιν G.R.V. Bodl. 6. 7. 8. &c. Br. &c. ἄλσι A. et Choerob. I. 269.

Ald. ὄνοιτ' Choerob. l. c.

1238. οἴμοι ὡς G. χόας A. Cant. 2 corr. 4. Harl. 3. Ald. χοῶς R.V.
 Cant. 2 pr. 3. Bodl. 4. Par. 1. 2. Leid. 5. schol. Bergl. Br. Herm. χόας (ab
 χουῶς) Elmsl. Dind. rec. et sic, ni fallor, G. Bodl. 6. 7. 8. Cf. schol. ad Ach.
 960. Suid. in ν. et ad Eccl. 45. Eq. 95. Accusativus pluralis vocis χοεὺς
 foret χοέας, ut βασιλέας a βασιλεῦς.

1240. καταπροῖξει A.G. Par. 8. &c. Ald. Correxuit Bentleius. θαυμασίως
 γ' A. Par. 1. Reisig. γ' om. G.R.V.Δ.Φ.Χ. &c.

1241. καὶ] Malim ὡς. Quam correctionem confirmat quodammodo lectio
 γελοῖος pro γέλοιοι in A. γέλοιοι G.R. Par. 8. 19. 20. γελοῖος A.V. Par. 1.

1242. ἦν μὴ A. Par. 1. τούτῳ temere Kock.

1243. εἴτ' ἀποδώσεις μοι τὰ χρήματ', εἴτε μὴ C.U.W.Y.Δ.Ψ. Mut. 2. 3. Med.
 4. Bodl. 8. Ald. et (om. μοι) S.T.V.Θ.X.Ω. Bodl. 1. Par. 20 pr. Dind. Bergk.
 εἴτ' ἀποδώσεις μοι τὰ χρήματα, εἴτε μὴ Bodl. 6. 7. εἴτ' ἀποδώσεις τὰ χρήματα,
 εἴτε μὴ R. Par. 18. εἴτ' ἀποδώσεις δὴ τὰ χρήματ', εἴτε μὴ Par. 8. Cant. 1. 3.
 Herm. εἴτ' ἀποδώσεις μοι τὰ χρήματα, εἴτε καὶ μὴ Elb. εἴτ' ἀποδώσεις μοι τὰ
 χρήματα εἰπέ μοι εἴτε μὴ (sic) Ar. εἴτε γ' ἀποδώσεις τὰ χρήματ' εἴτε μὴ
 A.D.E.G.Z.Φ. Mut. 1. Bodl. 1. 4. Harl. 1. Par. 1. 19. (χρήματα) Br. Reis.
 Kock. Teuf. Mein. Vera scriptura videtur esse, εἴτ' ἀποδώσεις εἴτε μὴ τὰ
 χρήματα. Quum male transcriptum esset τὰ χρήματα, metri sustinendi causa
 alii εἴτε γ', alii μοι interpolarunt. Cf. Aesch. Ag. 261. σὺ δ' εἴτε κεδνὸν εἴτε
 μὴ πεπνυμένη. Eum. 468. σὺ δ' εἰ δικαίως εἴτε μὴ κρίνον δίκην. 612. ἀλλ' εἰ
 δικαίως εἴτε μὴ &c. Confer tamen 1267. ἀλλά μοι τὰ χρήματα | τὸν υἱὸν ἀπο-
 δύναι κέλευσον &c.

1244. νῦν A. ἡσύχως (γρ. ἤσυχος in mg.) Bodl. 4.

1246. ΠΑ. τί σοι δοκεῖ δράσειν ; ΜΑ. ἀποδώσειν σοι δοκεῖ A.G. Ald. ΠΑ. τί
 σοι δοκεῖ δράσειν ; ΜΑ. ἀποδώσειν μοι δοκεῖ Br. Herm. Dind. ΠΑ. τί σοι δοκεῖ
 δράσειν ; ἀποδώσειν σοι δοκεῖ ; Beer. Kock. Teuf. Bergk. Mein. Quae lectio
 in scholiis memoratur. μοι R.X. Par. 8 supr. Bntl. Br. Reis. Herm. Dind.

ΜΑΡΤΤΣ.

ἀποδώσειν μοι δοκεῖ.

- ΣΤ. ποῦ ἴσθ' οὔτος ἀπαιτῶν με τὰργύριον ; λέγε,
 τουτὶ τί ἐστὶ ; ΠΑ. τοῦθ' ὅ τι ἐστὶ ; κάρδοπος.
- ΣΤ. ἔπειτ' ἀπαιτεῖς τὰργύριον τοιοῦτος ὢν ;
 οὐκ ἂν ἀποδοίην οὐδ' ἂν ὀβολὸν οὐδενί,
 1250 ὅστις καλέσειε κάρδοπον τὴν καρδόπην.
- ΠΑ. οὐκ ἄρ' ἀποδώσεις ; ΣΤ. οὐχ, ὅσον γ' ἔμ' εἰδέναί.
 οὐκουν ἀνύσας τι θάττον ἀπολιταργεῖς
 ἀπὸ τῆς θύρας ; ΠΑ. ἄπειμι, καὶ σοὶ γ' ἴσθ' ὅτι

σοι A.G.S.U.V.W.Y.Z.Δ.Θ.Φ.Ψ.Ω. Cant. 1. 2. 3. 4. Harl. 2. 3. Par. 19. Ar. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 6. 7. 8. Ald. Kock. Teuf. Bergk. Mein. σοι δοκεῖ μοι F.T. Bodl. 1 (supr. σοι et μοι) Harl. 1. Glossa ἐμοὶ in Cant. 2. Harl. 2. Bodl. 3.

1247. ἀπαιτῶν R.S.V.Θ. ὁ ἀπαιτῶν Y. Med. 4. ὁ παितῶν A.E.F.T. Mut. 2. Cant. 2. 3. 4 corr. Harl. 2. 3. Ar. Par. 3. 4. Bodl. 1. 3. 4. 6. 7. ὦ παितῶν D.F.G.U.W.Z.Φ.Ψ.Ω. Mut. 1. 3. Bodl. 8. Par. 8. 19. 20. Ald. Br. ἀπαιτῶν Herm. ἀπαιτῶν Dind. &c. λέγω Mut. 1.

1248. ὅτι Harl. 1. Bodl. 1. 3. 4. &c. ἐστὶν A.

1249. ἀργύριον A. Bodl. 3. 6. Ar. Elb. Cant. 1. 2 pr. 4. Harl. 2. τὰργύριον G.R.V. Bodl. 1. 4. 7. 8. vulg. Fort. μ' ἀργύριον.

1250. οὐδ' ἂν ὀβολὸν A.C.E.F.R.S.T.U.V.W.Y.Δ.Ψ.Ω. Mut. 2. 3. Elb. Ar. Par. 1. 2. 4. 8. 20. Med. 4. Leid. 5. Bodl. 1. 3. 4. 6. 7. Harl. 1. 2. 3. Cant. 1. 2. 3. 4. Br. &c. οὐδ' ὀβολὸν ἂν D.Z.Φ. Mut. 1. Bodl. 8. Par. 19. Ald. οὐδ' ὀβολὸν (om. ἂν) G.Θ.X. Mon.

1252-3. Inverso ordine in R.

1252. οὐκ ἄρ' ἀποδώσεις A.G.R.S.T.V.W.Z.Δ.Θ.Ψ.Ω. Bodl. 1. οὐκ ἄρ' ἀποδώσεις Y.Φ. Bodl. 6. 8. οὐκ ἂν ἀποδώσεις X. Bodl. 7. οὐκ ἂν ἀποδοίης Suid. in recta serie. prob. Bentl. (qui: "Repetere verba est hominis irati.") Praestat, opinor, οὐκ ἄρ' ἀποδώσεις ; *Itane vero non reddes argentum?* Anglice, *You will not then . . . ?* In hujusmodi enim locis negatio confidenter exspectatur. Cf. Thesm. 8. οὐδ' ἄρ' ὄρᾶν δεῖ μ' ; Av. 91. οὐκ ἄρ' ἀφήκας . . . ; Eccl. 672. οὐδὲ κυβεύουσ' ἄρ' ἄνθρωποι ; 462. οὐδὲ στένειν τὸν ὄρθρον ἄρα πρᾶγμα μοι ; Soph. Aj. 1238. οὐκ ἄρ' Ἀχαιοὶς ἄνδρες εἰσὶ πλὴν ὅδε ; Phil. 106. οὐκ ἄρ' ἐκείνω γ' (στ' ?) οὐδὲ προσμίξει θρασύ ; 114. οὐκ ἄρ' ὁ πέρσων σφ', ὡς ἐφάσκει', εἴμ' ἐγώ ; Cf. ad Vesp. 299. ὅσον γ' ἔμ' T. Mut. 3. Bodl. 1. 6. Br. ὅσον γέ μ' A.G.R.S.U.V.W.Y.Z.Δ.Θ.Φ.Χ.Ψ. Mut. 1. 2. Bodl. 7. 8. Ald. Reis. Herm. rec. Praestat, opinor, ὅσον γ' ἔμ'. V. annot. exeg. Qu. οὐχ, ὅσα γε κἄμ' εἰδέναί.

1253. ἀπολιταργεῖς Bodl. 1. Qu. ἀπολιθαργεῖς. Sed λιταργιοῦμεν est Pac. 562.

1254. ἀπὸ τῆς θύρας habet A. in marg. καὶ τοί γ' C.F corr. W.Y. Δ.Θ.Χ.Ψ.Ω. Mut. 2. 3. Bodl. 3. 6. 7. 8. Cant. 1. 2. 3. 4. Harl. 2. 3. Par. 8. 20. Ald. καὶ τοῦτ' A.D.E.F pr. G.R.S.U corr. V.Φ. Urb. Mut. 1. Bodl. 4. Med. 4. Mon. Par. 1. 19. Harl. 2. v. l. Br. Herm. Dind. Kock. Teuf. Bergk. Mein. καὶ τοῦτό γ' T. Bodl. 1. Harl. 1. καὶ σοὶ γ' optime Reisig. κἄτ', εὖ ἴσθ' ὅτι

- θήσω πρυτανεῖ, ἢ μηκέτι ζῶν ἐγώ. 1255
 ΣΤ. προσαποβαλεῖς ἄρ' αὐτὰ πρὸς ταῖς δώδεκα.
 καίτοι σε τοῦτό γ' οὐχὶ βούλομαι παθεῖν,
 ὅτι ἡ κάλεσας εἰρηθικῶς τὴν κάρδοπον.

ΑΜΤΝΙΑΣ.

- ἰὼ μοί μοι.
 ΣΤ. ἔα.
 τίς οὔτοσί ποτ' ἔσθ' ὁ θρηγῶν; οὐ τί που 1260
 τῶν Καρκίνου τις δαιμόνων ἐφθέγγετο;
 ΑΜ. τί δ' ὅστις εἰμὶ, τοῦτο βούλεσθ' εἰδέναι;
 ἀνὴρ κακοδαίμων. ΣΤ. κατὰ σεαυτὸν νυν τρέπου.

Elmsl. ad Ach. 611. Gl. Cant. 3. et Harl. 3: γίνωσκε. Particulis conjunctis καίτοι γε non utuntur Attici (cf. ad Ach. 611). Certissima videtur Reisigii conjectura, in quam et ipse incideram. Cf. 1136. θεῖς μοι πρυτανεῖ. 1180. θήσειν τὰ πρυτανεία . . . μοι. ἴσθ' A.C.D.E.G.R.S.T.U.V. Bodl. 1. 3. 6. 7. 8. Harl. 1. Urb. Par. 1. 8. 19. οἴσθ' Mut. 1. Cant. 1. 3. 4. Harl. 3. Par. 2. 20. Bodl. 4. Gl. Cant. 3: γίνωσκε.

1255. θήσω σοι πρυτανεῖ Harl. 2. Bodl. 3. 7. Par. 3. Cf. ad 1254.

1256. προσαποβαλεῖς A.G.Δ.Φ.X. Bodl. 1. 6. 7. 8. Mut. 1. 2. 3. Med. 4. Par. 9. 18. 19. schol. vulg. Dind. recs. καὶ προσαποβαλεῖς R. Par. 8. 20. Cant. 1. 3. καὶ προσαπολείς V. Herm. Dind. (Ox.) Quod quodammodo defendi potest ex v. 1181. ἀπολοῦσ' ἄρ' αὖθ' οἱ θέντες. Sed causa erroris fuit προσαποβαλεῖς in προσαπολείς (cf. 1181) permutatum; quo facto καὶ metri sustinendi causa additum est.

1257. τοῦτ' οὐχὶ Mut. 1. τοῦτο οὐχὶ Mut. 3.

1259. ἄμ. praef. Bodl. 1. ἔτ. δαν. Bodl. 8. ἰὼ μοί μοι (sic) A.

1260. ἔα semel A.G.R.S.T.V. Mut. 1. 2. 3. Med. 4. &c. Ald. ἔα ter E. Mon. Elb. Bodl. 6. prob. Br. ἔα quater Par. 2. 4. ἔα bis (Amyniae cont.) Ern. Teuf. Praestat forsā ἔα ἔα (vel ἄ ἄ), ut in Pac. 60. Th. 699. Av. 327. Semel tantum ponitur Th. 1009. Sic ἄ ἄ Vesp. 1379. Pl. 1052. sed semel ἄ Pl. 127.

τίς οὔτοσί ποτ' ἔσθ' ὁ θρηγῶν A.G.T.U.W.Y.Z.Δ.Φ. Par. 8. 19. 20. Med. 4. Mut. 1. 2. 3. τίς οὔτος . . . X. τίς ἔσθ' ὁ θρηγῶν οὔτος R.S.V. Quam librarii conjecturam esse senarium ab ἔα incipientem utcumque restituentis arbitratur Dind. Mihi quidem probabilius videtur senarium τίς οὔτοσί ποτ' ἔσθ' ὁ θρηγῶν; &c. interpolando effecisse librarium, qui ἔα Amyniae tribueret, ut in nonnullis libris tribuitur. Vera scriptura videtur esse, ἔα (vel ἄ ἄ), τίς οὔτος ἔσθ' ὁ θρηγῶν; Versum sic exhibet Teuffel: τίς ἔσθ' ὁ θρηγῶν οὔτοσί ποτ'; &c. Cf. ad Vesp. 973. οὐ τί που A.D.G.R. S.V.Φ. Par. 1. 19. Med. 4. Br. ἦ τί που T.W.Y.Z.Θ.Ψ. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 1. 6. 7. 8. Par. 8. 20. Ald. ἦ τί που Δ. ἦ τοι που Ar. ἦ που X.Ω. μὴ οὖν Schol. ad Dion. Chrys. II. 651. Gl. in Θ: μὴ ἄρα. Gl. in Φ: ἄρα.

1261. δαιμόνων τις X. Bodl. 7.

1262. τίς δ' A.Δ. Par. 4. τί δ'; ὅστις conj. Mein. ed. Kock. Sed cf. Soph. Oed. R. 1056. τί δ' (al. τίς δ') ὄντιν' εἶπε (sc. ἐρωτῆς);

1263. σεαυτὸν G.Δ.Ψ. Bodl. 8. Elb. σεαυτὸν R.S.T.V.Θ.Φ.X.Ω. Mut. 1. 2.

- AM. ὦ σκληρὲ δαίμον, ὦ τύχαι θραυσάντυγες
ἵππων ἐμῶν. ὦ Παλλὰς, ὡς μ' ἀπόλεσας. 1265
- ΣΤ. τί δαί σε Τληπόλεμός ποτ' εἵργασται κακόν ;
- AM. μὴ σκῶπτέ μ', ὦ τᾶν, ἀλλά μοι τὰ χρήματα
τὸν υἱὸν ἀποδοῦναι κέλευσον ἄλαβεν,
ἄλλως τε μέντοι καὶ κακῶς πεπραγότι.
- ΣΤ. τὰ ποῖα ταῦτα χρήμαθ' ; AM. ἀδανείσατο. 1270
- ΣΤ. κακῶς ἄρ' ὄντως εἶχες, ὡς γ' ἐμοὶ δοκεῖς.
- AM. ἵππους ἐλαύνων ἐξέπεσον νῆ τοὺς θεούς.
- ΣΤ. τί δῆτα ληρεῖς ὡσπερ ἀπ' ὄνου καταπεσών ;
- AM. ληρῶ, τὰ χρήματ' ἀπολαβεῖν εἰ βούλομαι ;
- ΣΤ. οὐκ ἔσθ' ὅπως σύ γ' αὐτὸς ὑγιαίνεις. AM. τί δαί ; 1275

Bodl. 3. 6. σαντοῦ A. Bodl. 1. 7. σεαντοῦ Par. 1. Mut. 3. νων G. Bodl.
6. 7. 8. νῶν A.R.V. Mut. 1. 2. 3. οῦν malebat Duker.

1264. δαίμον A.G.R.V.Φ.X. Bodl. 6. 8. &c. δαίμων Δ. Bodl. 7. θραυ-
σάντυγες] Schol: Εὐφρόνιος παρὰ Ξενοκλεί φησιν εἶναι τὸ χρυσάντυγες (χρυσάμ-
πυκες R. χρυσάμπυκες V.), ἐξ οὗ παραπεποιήσθαι τὸ θραυσάντυγες. Wagner
(Fr. Trag. Gr. III. 95) ὦ Τύχαι χρυσάμπυκες dixisse Xenoclem suspicatur,
coll. Pindar. Ol. VII. 64. χρυσάμπυκα . . . Λάχσειν. Pyth. III. 89. χρυσάμ-
πύκων . . . Μοισῶν, quum praesertim τύχαι χρυσάντυγες vix aptam sententiam
praebent.

1266. τί δαί σε Τληπόλεμός ποτ' . . . Ald. Br. Dind. Ko. Teuf. Bergk. Mein.
τί δὲ Τληπόλεμός σε πάποτ' . . . Herm. Bo. Praestat forsans τί δὲ δῆ σε Τληπό-
λεμός ποτ' . . . ; vel τί γάρ σε Τληπόλεμός ποτ' . . . ; δαί G.R.U pr. m. Z.Φ.
Bodl. 6. 8. δὲ A.S.T.V.W.Y.Δ.Θ.X.Ψ pr. Ω. Bodl. 1. 3. 4. 7. Mut. 1. 2. 3.
Cant. 1. 3. Harl. 2. Par. 3. 8. 20. Leid. 5. δῆ Ψ corr. om. Par. 19. ποτ'
A.G.R.T.W.Y.Δ.Θ.Φ.X.Ω. Mut. 1. 3. Bodl. 1. 6. 7. 8. πάποτ' S.V. om. Mut.
2. σε πάποτ' Par. 8. 19. 20. Bodl. 4. Cant. 3. κακῶν unus W.

1267. ὦ τᾶν A.G.S.T.Δ.Θ.Φ.X.Ω. Bodl. 1. ὦ τᾶν Bodl. 8. Junt. ὦ τᾶν Bodl.
7. ὦ τᾶν Ald. Br. ὦ τᾶν Bodl. 6. Cf. Eccl. 1005. μὴ σκῶπτέ μ', ὦ τάλαν
(ὦ τᾶν Bentl. &c.).

1268. ἀλαβεν A. Cf. 1306. ἀδανείσατο. Ran. 527. ἄδωκας. Thesm. 542.
ἀγίγνωσκον.

1269. om. Bodl. 7. Par. 3. Leid. 5. Cancellis includit Bergk. ἄλλ
ὡς A. τε A.G. Bodl. 6. 8. &c. γε R.V. Bodl. 1. Harl. 1. 2. Cant. 1. 3.
Teuf. Male. πέπραγά τι Herm. Male.

1270. ταῦτα om. X. ἀδανείσατο A.

1271. εἶχες ὄντως A.X. Par. 1. γ' ἐμοὶ G.S.V. Mut. 2. 3. Bodl. 1. 6. 8.
Par. 8. γέ μοι A.R.T.Y.Z.Ψ. Bodl. 7. Mut. 1. δοκεῖς A.G.R.S.T.V. Par.
8. Bodl. 1. 7. 8. δοκεῖ Cant. 4. Bodl. 6.

1272. ἵππους R.V. Herm. &c. ἵππους γ' A.G.W.Y.Z.Δ.Φ.X. Mut. 1. 2. 3.
Bodl. 1. 6. 7. 8. Par. 8. 19. Harl. 1. 2. 3. Cant. 1. 2. 3. 4. et haud dubie reliqui
omnes. vulg. Reisig.

1275. ὑγιαίνεις Mut. 1. Cant. 3. Bodl. 1. 7. Gl. Cant. 3 : ὑγιῶς ἔχεις.
Legerim οὐκ ἔσθ' ὅπως σὺ καὶ τὸς (etiam ipse, per te ipsum, per morbi vim)

- ΣΤ. τὸν ἐγκέφαλον ὥσπερ σεσεῖσθαι μοι δοκεῖς.
 ΑΜ. σὺ δὲ νῆ τὸν Ἑρμῆν προσκεκλήσεσθαι γ' ἐμοί,
 εἰ μάποδώσεις τὰργύριον. ΣΤ. κάτειπέ νυν,
 πότερα νομίζεις καινὸν αἰεὶ τὸν Δία
 ἕιν ὕδωρ ἐκάστοτ', ἢ τὸν ἥλιον 1280
 ἔλκειν κάτωθεν ταῦτό τοῦθ' ὕδωρ πάλιν ;
 ΑΜ. οὐκ οἶδ' ἔγωγ' ὀπότερον, οὐδέ μοι μέλει.
 ΣΤ. πῶς οὖν ἀπολαβεῖν τὰργύριον δίκαιος εἶ,
 εἰ μηδὲν οἶσθα τῶν μετεώρων πραγμάτων ;
 ΑΜ. ἀλλ', εἰ σπανίζεις, τὰργυρίου μοι τὸν τόκον 1285

&c. Cf. Th. 920. οἴμ' ὡς πανοῦργος κατὸς εἶναι μοι δοκεῖς. Bergkii conjectura *σὺ γ' αἰθῆς ὑγίανεις* inepta est. Haec Amyniae continuanda esse suspicatur Meinekius. Idem pro *τί δαί* fortasse *ιαί* (?) reponendum putat, cum sequentibus connectendum. "Non currus modo tuus videtur laborasse, sed etiam tu ipse; ne tua mens quidem videtur sana." TEUF. Cf. Pl. 364. οὔτοι μὰ τὴν Δήμητρ' ὑγίανειν μοι δοκεῖς.

1276. ὥσπερ] ὄνερ conj. Mein.

1277. Ἑρμῆ Bodl. 6. Mon. Elb. alique Dobraei. non A.G.R.V. Bodl. 1. 7. προσκεκλήσεσθαι γέ μοι A.G.U.W.Y.Z.Δ.Θ.Φ. Mut. 1. Bodl. 1. 4. 6. 8. Harl. 1. Par. 8. 17. 19. 20. Suid. s. v. προσκ. vulg. Reis. Dind. Bergk. Mein. προσκεκλήσεσθαι γέ μοι Leid. 5. προσκεκλήσεσθαι γ' ἐμοί T. Mut. 3. Mon. Elb. Kock. Cobet. προσκεκλήσεσθαι μοι X.Ω. Bodl. 3. 7. Mut. 2. Par. 3. προσκεκλήσεσθαι μοι δοκεῖς R.S.V. Hermann. et Teuf. ("In jus vocatum iri illum tam certum esse dicit, quam si jam sit in jus vocatus." HERM.) πρὸς κεκλήσεσθαι μοι (c. gl. ἐγκληθήσεσθαι δοκεῖς) Harl. 2. Gl. A : δοκεῖς. Corruptelam fecit invectum ex interpretatione δοκεῖς. Cf. ad 1260. Ceterum praestat γ' ἐμοί potius quam γέ μοι : utrumque enim pronomen emphaticum hic est. Cf. 1385. σὺ δ' ἐμέ (non σὺ δέ με).

1278. εἰ μὴ ἀποδώσεις A.G.R.S.T.U.W.Y.Z.Θ.Φ.X.Ψ.Ω. Bodl. 1. 6. 7. 8. Med. 4. Par. 19. Ald. εἰ μὴ ἰποδώσεις V. Mut. 1. 2. 3. Par. 8. Bentl. Br. Herm. εἰ μάποδώσεις Dind. rec. "Veram crasis exprimendae rationem libri antiqui non raro servarunt in μὴ ἀλλὰ particulis in μάλλὰ contractis." DIND. νυν G. Bodl. 6. 7. 8. νῦν A.R.V.

1279. πότερα (supr. ον) Bodl. 1. πότερα reliqui omnes. αἰεὶ A.G.R.V. Bodl. 1. 7. Cant. 4. Harl. 1. Par. 1. Herm. &c. αἰεὶ Bodl. 6. 8. vulg.

1280. ὕδωρ ἕιν Mut. 2. ὕδωρ om. A.

1281. ταῦτό τοῦθ' Δ.Φ.X. Bodl. 6. 8. Mut. 1. ταῦτό τοῦθ' (sic) A. ταῦτό τὸ θ' R. αὐτό τοῦθ' Cant. 4. Mut. 2. 3. Par. 4. Bodl. 7. Herm. αὐτό τὸ Bodl. 1. Cf. ad 697. Pl. 153.

1282. οὐδέ μοι A.G.Δ.Φ.X.Ψ. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 1. 6. 7. οὐδέν μοι R.S.T.V.

1285. τὰργυρίου A.F.R.S.T.V.W.Y.Δ.Θ.X.Ψ.Ω. Bodl. 1. 6. 7. 8. Par. 8. 19. 20. Ar. Ald. vulg. ἀργυρίου E.G.Z.Φ. τὰργύριον Harl. 3. In libris nonnullis comma post τὰργυρίου positum (et sic Reisig.), in G. et Bodl. 3. post μοι, in A.F. post σπανίζεις. Omnem interpunctionem tollit Teuf. Meinekius γοῦν pro μοι exspectabat. Legendum, ni fallor, sic : ἀλλ', εἰ σπανίζεις (vel

- ἀποδοτέ. ΣΤ. οὔτος δ' ἔσθ' ὁ τόκος τί θηρίον ;
 ΑΜ. τί δ' ἄλλο γ' ἢ κατὰ μῆνα καὶ καθ' ἡμέραν
 πλέον πλέον τὰργύριον αἰεὶ γίγνεται
 ὑπορρέοντος τοῦ χρόνου ; ΣΤ. καλῶς λέγεις.
 τί δῆτα ; τὴν θάλατταν ἔσθ' ὅτι πλείονα 1290
 νινὴ νομίζεις ἢ πρὸ τοῦ ; ΑΜ. μὰ Δι', ἀλλ' ἴσην.
 οὐ γὰρ δίκαιον πλείον' εἶναι. ΣΤ. κᾶτα πῶς
 αὕτη μὲν, ὦ κακόδαιμον, οὐδὲν γίγνεται
 ἐπιρρέοντων τῶν ποταμῶν πλείων, σὺ δὲ
 ζητεῖς ποιῆσαι τὰργύριον πλέον τὸ σόν ; 1295
 οὐκ ἀποδιώξει σαυτὸν ἀπὸ τῆς οἰκίας ;

σπανίζετ') ἀργυρίον, τὸν γοῦν τόκον | ἀποδοτέ' (gl. μοι, cf. ad 1243). Vel ἀλλ', εἰ σπανίζεις, τὰργυρίον γε τὸν τόκον | ἀποδοτέ'. Dubito autem an σπανίζειν unquam absolute ponatur, sine addito genitivo. Cf. ad v. prox.

1286. ἀπόδοτε R.S.V.Z. Herm. Dind. rec. ἀπόδος γε U.W.Y.Δ.Ψ. (γε in ras.) Mut. 3. Par. 20. Bodl. 6. 8. Cant. 1 corr. vulg. Reis. ἀπόδος (sine γε) A.G.T.Z.Θ.Φ.X.Ω. Mut. 1. 2. Med. 4. Bodl. 1. 3. 7. Par. 1. 3. 8. 19. Harl. 1. 2. Cant. 1 pr. τοῦτο δ' ἔσθ' A.R. Bodl. 6. 7. 8. vulg. τοῦτ' ἔσθ' S.V. τί τοῦτο δ' ἔσθ' G.Φ. Med. 4. ἀπόδος. τί τοῦτο δ' ἔσθ' ὁ τόκος ; ἢ θηρίον ; conj. Mein. Legendum forsitan ἀπόδος. ΣΤ. τί δ' οὗτός ἐσθ' ὁ τόκος ; τί θηρίον ; Vel ἀπόδος. ΣΤ. τί δ' ἐστὶν οὗτος (vel ἐτεόν) ὁ τόκος θηρίον ; Vel potius ἀποδοτέ' (vel ἀπόδοτον). ΣΤ. οὔτος δ' ἔσθ' ὁ τόκος τί θηρίον ; Cf. Eccl. 1012. ἀναγκάσει τοῦτί σε. NE. τοῦτο δ' ἔστι τί ; Displicet hic τοῦτο. Si verum est ἀπόδοτε, Strepsiadem ejusque filium alloqui putandus erit Amynias. Sed vix in eadem sententia conjunxisset noster σπανίζεις et ἀπόδοτε.

1288. τὰργυρίον γ' Mut. 1. αἰεὶ A.G.R.V. Bodl. 1. 7. αἰεὶ Bodl. 6. 8. Mut. 1. vulg. γίνεται αἰεὶ Par. 1. (non A.) γίγνεται R.V. Mut. 1. 2. 3. &c. γίνεται A.G. Bodl. 1. 6. 7. 8. Par. 8.

1289. ὑπορρέοντος A.C.D.E.G.R.V. Ar. Bodl. 1. 6. 8. Cant. 1. 3. 4. Harl. 2. 3. Par. 8. 19. 20. Suid. v. τόκος. ἐπιρρέοντος Bodl. 7. Dawes. M. C. p. 159. Librarii oculus ad 1294 erraverat.

1290. ὅτι A.G.R.V. Mut. 2. 3. Bodl. 1. 6. 7. 8. Par. 8. 19. 20. Harl. 2 corr. ὅτε Mut. 1. Harl. 2 pr. Ar. Bodl. 3 pr. m. Leid. 5. Porson. (unquamne ?) Cf. Plat. Eryx. 401. ἢ ἔστιν ὃ τι χρώμεθα . . . τῷ διαλέγεσθαι . . . ; Ibid. ἔσθ' ὃ τι ἂν ἢ αὐτῶν τούτων δέοιτο . . . ; Heind. ad Plat. Gorg. § 129.

1291. πρὸ τοῦ R.V. Bodl. 6. 7. 8. προτοῦ A. πρώτου G.

1292. δίκαιον] Mendosum videtur. Conjicio δυνάτ' αὐτήν. Cf. Lys. 565. πλείον R. πλέον Cant. 3. πλείονα alii.

1293. γίγνεται R.V. γίνεται A.G.T. Par. 8. Bodl. 1. 6. 7. 8.

1294. πλείων A.G.R. Bodl. 6. 8. πλέων Mut. 2. Bodl. 7. πλειόνων V.

1295. πῶσαι A.R. πλείον A.G.R.V. &c. vulg. πλείον Mut. 1. Dind. πλείστον Bodl. 4. 6. Malim πλέον, ut in 1288. Eccl. 1063. 1094. Pl. 531. &c. Sed πλείον, metro postulante, legitur Eccl. 1132. Cf. ad 1292.

1296. ἀποδιώξει σαυτὸν Φ pr. Elmsl. (ad Ach. 278.) Dind. Mein. ἀποδιώξεις αὐτὸν G.X. Par. 19. Med. 4. ἀποδιώξεις σαυτὸν A.R.S.T.U.V.W.Y.Z.Δ.Θ.Ψ.Ω.

φέρει μοι τὸ κέντρον. ΑΜ. ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.
 ΣΤ. ὕπαγε· τί μέλλεις ; οὐκ ἐλάς, ᾧ σαμφόρα ;
 ΑΜ. ταῦτ' οὐχ ὕβρις δῆτ' ἐστίν ; ΣΤ. ἄξεις ; ἐπιαλῶ

Par. 8. 20. Bodl. 1. 6. 7. 8. Mut. 1. 2. 3. vulg. Herm. Kock. Teuf. Bergk. ἀποδιώξεις defendere conatur Reisig. (Comm. Crit. p. 252) ex Xen. Anab. I. 4. 8. οὐκ ἔγωγε αὐτοὺς διώξω (ubi legendum suspicor οὐκ ἔγωγε μὴ . . . vel οὐκ ἐγὼ μὴ . . . , ut διώξω aoristus sit). Bentleius conj: οὐκ ἀποδιβάξεις αὐτόθ', coll. Av. 1467. ("Quomodo enim ipse se ἀποδιώκει? duo sint necesse est.") Idem postea vulgatam tuetur, coll. Av. 1020. οὐκ ἀναμετρήσει σαυτὸν ἀπιὼν ἀλλαχῆ ; ἀπὸ U corr. W.Y.Δ.X.Ω. Mut. 2. 3. Bodl. 3. 4. 6. 7. Elb. Cant. 2. 4. Harl. 2. 3. Ar. Herm. Dind. &c. ἐκ A.E.G.R.S.T.V.Z.Φ. Mut. 1. Bodl. 1. 8. Cant. 1. 3. Par. 4. 8. 19. 20. Harl. 1. Leid. 5. Ald. Br. Cf. 1254. Vesp. 456. Pac. 1221. et ad Av. 991. Saepissime confundi cognatas prae-positiones, ut ἀπὸ et ἐκ, εἰς et πρὸς, monet Porsonus Opusc. p. 181.

1297. "ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι testi tribuebantur. Correctum ex A.B.D.R.V." DIND. Ita etiam G. Bodl. 6. 7. 8. Eadem formula Pl. 932. Ran. 528. &c.

1298. σαμφόρα Δ.Ψ. Bodl. 8. Cant. 1 supr. vulg. σαπφόρα A.G.T.U.Y.Z. Θ.Φ.X.Ω. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 1. 6. 7. Par. 1. 2. 4. 8. 19. 20. Elb. Cant. 1. 3. 4. Harl. 2 corr. 3. Leid. 5. σαπφόρους Bodl. 6. πασία (sic) R.S.V. "Quorum V. saepius in hoc colloquio Pasiae tribuit quae Amyniae sunt." DIND. Cf. 30-1.

1299. ἐστι Α. ἄξεις ἐπὶ ἀλῶ G.Φ. Bodl. 1. Harl. 1. ἄξεις ἐπὶ ἀλω Α. et (ἀλω) Med. 4. ἄξεις ἐπιαλῶ (sic) R. ἄξεις ἐπιαλῶ Θ. Bodl. 8. Ald. ἄξεις ἐπὶ σ' ἀλῶ D. Par. 19. ἄξεις ἐπὶ ἀλῶ C.E.F.S.T.U.V. (γρ.) W.Y.Z.Φ.X.Ψ.Ω. Mut. 1. 2. 3. Elb. Par. 2. 3. 4. 8. Bodl. 3. 4. 6. 7. Cant. 2. 3. 4. Harl. 2. 3. Leid. 5. ἄξεις ἐπὶ ἀλῶ Δ. ἄξεις ἐπὶ γ' ἀλῶ Cant. 1. Par. 20. ἄξεις ἐπὶ ἀλῶ Ar. ἄξεις ἐπὶ ἀλλων V. ἄξεις ; ἐπὶ ἐλῶ (nam impellam te) Kust. Berg. ἄξεις ; εἴτ' ἀλῶ Reisig. ἄξεις ; ἐπὶ σ' ἀλῶ Br. ἄξεις ; ἐπιαλῶ Wolf. ἄξεις ; ἐπιαλῶ Herm. Dind. recce. Duae videntur esse lectiones ap. schol. ἄξεις (vel ἄξεις) ; ἐπιαλῶ (ἐπὶ ἐλῶ) . . . σε τὸν σειραφύρον, et ἄξεις ἐπὶ ἀλων . . . σὺ τὸν σειραφύρον ; Locus obscurior et nondum sanatus, ut videtur. Ipse tentabam : ἄξεις ; ἢ ἄμβαλῶ (vel ἐμβαλῶ). (Pind. P. VIII. 235. ἐμβάλλων τ' ἐριπλεύρω φυνᾶ κέντρον αἰανές.) Vel ἄξεις ; ἐπιβαλῶ. (Sc. τὸ κέντρον, vel τὴν μάστιγα, vel simile quid. In marg. cod. Mon. post ἐγὼ (1301) additum ἐπιβαλῶν σοι τὴν μάστιγα καὶ δέρων τὸν προκτόν. Cf. Vesp. 1348. Pac. 432. Lys. 439. εἰ . . . ταύτη μόνον | τὴν χεῖρ' ἐπιβαλεῖς. Hom. Od. ζ'. 320. νόφ δ' [i. e. ἐπιστημόνος] ἐπέβαλλεν ἰμάσθλην. ο'. 182. ἦ καὶ ἐφ' ἵπποιον μάστιν βάλεν. Phrynich. ap. Schol. Av. 1463. Κερκυραῖαι δὲ οὐδὲν ἐπιβάλλουσι μάστιγες. Xen. Rep. Lac. II. 8. πολλὰς πληγὰς ἐπέβαλε τῷ ἀλισκομένῳ. Sic πληγὰς ἐπιτιθέναι in Nov. Test. et alibi.) Vel ἄξεις ; ἢ θενῶ. (Eur. Herc. 948. δίφρου τ' εἰσέβαινεν ἄντυγα | κᾶθεινε, κέντρον δῆθεν ὡς ἔχων χερί.) Vel ἄξεις ; ἢ ἔξελῶ. Vel ἄξεις ; ἢ ἀπελῶ. Vel potius ἄξεις ; ἀπὸ σ' ἐλῶ . . . γε &c. Vel ἄξεις ; ἢ σ' ἐλῶ . . . γε &c. (Cf. schol. ὅπερ ἐστὶν ἐλάσω σε καὶ διώξω σε κεντῶν &c.) Vel ἄξεις ; ἀπὸ σ' ὀλῶ. Vel denique ἄξεις ; ἐπαγάω . . . ; (Sc. τὸ κέντρον. Eur. Hipp. 1194. ἐπήγε κέντρον ἐς χεῖρας λαβῶν | πόλοις ὀμαρτῆ.) Quod si vera scriptura est ἐπιαλῶ (sc. τὸ κέντρον, *immittam, injiciam, stimulum* ; Anglice, *I will lay on the goad or whip*), cf. Hom. Od. ι'. 288. ἐτάροις ἐπὶ χεῖρας ἄλλεν.

κεντῶν ὑπὸ τὸν πρωκτὸν σε τὸν σειραφόρον. 1300
 φεύγεις; ἔμελλον ἄρα σε κινήσειν ἐγὼ
 αὐτοῖσι τοῖς τροχοῖσι καὶ ξυνωρίσιν.

ΧΟΡΟΣ.

οἶον τὸ πραγμάτων ἐρᾶν φλαύρων ὁ γὰρ στρ.
 γέρων ὄδ' ἐρασθεῖς
 ἀποστερήσαι βούλεται 1305
 τὰ χρήμαθ' ἀδανείσατο
 κοῦκ ἔσθ' ὅπως οὐ τήμερον
 λήψεται τι πρᾶγμ', ὃ τοῦ-

ὁ. 475. ἐπὶ δὲ Ζεὺς οὔρον ἴαλλεν. Od. χ'. 49. οὔτος γὰρ ἐπίηλεν τάδε ἔργα. Od. β'. 316. πειρήσω ὡς κ' ἔμμι κακὰς ἐπὶ κῆρας ἴηλω. Arist. Fr. 461. οὐδ' ἂν ἐπιήλαμεν ἂν (sic Mein.). Phryn. com. Mein. II. 581. "Alia verbi forma φιαλεῖν utitur in Vesp. 1348. et Pace 432. ad quos locos v. schol." DIND.

ἄξεις R.S.T.V. ἄξης Bodl. 6. ἄξεις A.G. Bodl. 1. 7. 8. et reliqui omnes, opinor. ἄξεις; Bentl. (cui latere hic videtur phrasis aliqua ad aurigationem pertinens). Br. Herm. &c. Vera scriptura videtur ἄξεις. Cf. Ran. 1001. ἀλλ' ὅπως . . . μᾶλλον μᾶλλον ἄξεις (ἄξεις vulg.). Utraque scriptura agnoscitur in scholiis.

1301. σ' ἄρα κινήσειν A.D.E.G.R.S.V.Z.Θ.Φ. Mut. 1. Par. 19. ἄρα κινήσειν σ' C.F pr. m. T.U.W.Y.Δ.X.Ψ.Ω. Mut. 2. 3. Bodl. 1. 4. 6. 7. 8. Med. 4. Mut. 2. 3. Ald. ἄρα σε κινήσειν F sec. m. Par. 8. 20. Cant. 1. Herm. Reis. Lenting. Cobet. σ' ἄρα κινήσειν Br. Dind. Teuf. Kock. Bergk. Mein. Cf. Herm. Praef. Soph. Oed. C. p. xxii. In nullo codice, ni fallor, legitur ἄρα. Usus autem loquendi postulat hic ἄρα, non ἄρα. Cf. Ran. 268. ἔμελλον ἄρα παύσειν ποθ' ὑμᾶς τοῦ κοῦξ. Ach. 347. ἐμέλλετ' ἄρα πάντως ἀνήσειν τῆς βοῆς. Soph. Ph. 1083. ὡς σ' | οὐκ ἔμελλον ἄρ', ὦ τάλας, | λείψειν σ' οὐδέποσ'. In sententia interrogativa locum habet ἄρα, ut in Vesp. 460. ἄρ' ἐμέλλομέν ποθ' ὑμᾶς ἀποσοβήσειν τῷ χρόνῳ; Cf. ad Ach. 347. Vesp. 460.

1302. αὐτοῖσι τροχοῖσι τοῖσι σοῖσι G.R.T.U.W.Y.Z.Φ.Ψ. Bodl. 1. 6. 7. 8. Mut. 1. 2. 3. αὐτοῖσι τροχοῖσι τοῖσι σοῖσι A.S. αὐτοῖσι τροχοῖσι τοῖσι σοῖσι V. αὐτοῖσι τροχοῖσι τοῖσι σοῖσι Δ.X.Ω. αὐτοῖσι τοῖσι τροχοῖσι Elmsl. n. ms. Recte, opinor, idemque ipse conjeceram. Tentabam etiam αὐτοῖσι σοῖσι τροχοῖσι, et αὐτοῖσι τροχοῖσι σοῖσι. Sed in hujusmodi locis nunquam, opinor, additur pronomem possessivum; articulus autem modo additur, modo omittitur. ξυνωρίσι R.

1303. φαύλων Harl. 3 corr. sec. m.

1304. ὄδ' ἐρασθεῖς A.C.D.E.G.R.S.T.V.Δ.Θ.Φ.X.Ψ.Ω. Bodl. 4. Mon. Par. 2. 4. Leid. 5. Cant. 1. 2. 3. 4. Harl. 2. 3. &c. Ald. Br. Herm. Bergk. (Dind.) Teuf. ὄδ' ἐραστῆς Par. 1. 3. Crat. Farr. ὄδ' ἐξαρθεῖς Reis. Kock. Mein. Dind. ὄδε χρήστας ingeniose Reisk. (sed ita postularetur articulus). Qu. ὄδ' ἐπαρθεῖς (cf. 810. 1457). Cf. ad v. antistr. 1312. Idem metrum vv. 1346. 1348. 1350 = 1392. 1394. 1396.

1305. ἀποστερήσαι τε A.Θ. Par. 19. 20.

1306. ἂ δανείσατο A.

1308. Ita constituit Bergk: κοῦκ . . . | πρᾶγμ' . . . σοφιστήν. et in anti-

τον ποιήσει τὸν σοφιστὴν ἴσως
 ἀνθ' ὧν πανουργεῖν ἤρξατ' ἐξαίφνης κακὸν λαβεῖν τι. 1310
 οἶμαι γὰρ αὐτὸν αὐτίχ' εὐρήσειν ὅπερ
 1311
 πάλαι ποτ' ἐθήρα,
 εἶναι τὸν υἱὸν δεινὸν οἱ
 γνώμας ἐναντίας λέγειν

stropha 1315. τοῖσιν . . . | ξυγγένηται . . . παμπόνηρα. λήψεταιί τι Φ. (ni fallor) Herm. &c. τι λήψεται A.D.G.Z.Θ.Ω. Par. 1. 8. 19. Mut. 1. Urb. Bergk. λήψεται (om. τι) R.S.T.U.V.W.Y.Δ.X.Ψ. Bodl. 1. 6. 7. 8. Ar. Med. 4. Par. 8. 20. Cant. 1. 2. 3. 4. Harl. 2. 3. vulg. τουτουί conj. Bergk.

1309. σοφιστὴν ὧν (nisi quod ἀνθ' ante ὧν interpolatum in Δ.) libri et vulg. σοφιστὴν ἴσως | ἀνθ' ὧν Reis. Dind. Kock. Mein. σοφιστὴν, ἀνθ' ὧν Bergk. σοφιστὴν * * | * ὧν Herm. σοφιστὴν ∪ — ∪ | ∪ ὧν Teuf. Vera correctio videtur ἀνθ' ὧν. Cf. Pl. 434. ἀνθ' ὧν . . . Quod ad τοῦτον . . . ita illatum, cf. Soph. El. 375. εἰ μὴ κακὸν μέγιστον εἰς αὐτὴν ἰὼν | ἤκουσ', ὃ ταύτην τῶν μακρῶν σχήσει γόων. πῶσει A.

1310. τι κακὸν λαβεῖν libri et vulg. κακὸν λαβεῖν τι Herm. (Dind.) Teuf. Kock. Bergk. λαβεῖν κακὸν τι Herm. (olim) Mein. Dind. κακὸν τι πάσχειν Reis.

1311. αὐτὸν add. A.D.E.G.R.V.Z.Φ.X. Bodl. 1. Cant. 3. Ar. &c. om. C.Y.Δ. Bodl. 6. 7. 8.

1312. ἐζήτει A.G.U.W.Y.Z.Δ.Φ.X. Mut. 1. 2. 3. Med. 4. Par. 8. 19. 20. Bodl. 6. 7. 8. Ald. Br. Reis. Kock. Teuf. Mein. Dind. ἐπεζήτει R.S.T. (fort. ἐξ.) V. ἐξεζήτει Bodl. 1. Cant. 1. et fort. T. ἐπήτει Herm. Bergk. ἐπέζει (Dind.) πάλαι γ' ἐπόθησεν Kayser. Versus strophicus est 1301. γέρων δδ' ἐρασθεῖς. Ipse tentabam ἐθήρα, cuius glossema fuerit ἐζήτει. (Cf. Soph. Oed. R. 542. τυραννίδα | θηρᾶν, ubi varia lectio ζητεῖν memoratur. Cf. supra 358. θηρατὰ λόγων φιλομούσων. Adagium Ἀδύνατα θηρᾶς Mant. Prov. I. 1. Nisi malis ἐθήρει, vel ἐθηρᾶτ', vel πάλαι ποτὲ θηρᾶ.) Vel ἐδίφα. (Theophr. Char. XI. 2. Cf. composita ἐρεβοδιφᾶν supra 192, μηχανοδίφης Pac. 790, πραγματοδίφης Av. 1424. et nostrum *to dive, dive into*. Bene autem inter se respondent εὐρήσειν et ἐδίφα. Eandem conjecturam facit Walsh, rarioris verbi glossemata habens ἐζήτει, ἐπεζήτει, ἐξεζήτει. Idem ejusdem metri versus post senarios iambicos inferri monet 1346. 1348. 1350 = 1392. 1394. 1396.) Vel ἐμάστευ'. (Eur. Hec. 754. τί χρῆμα μαστεύουσα; Xen. An. III. 1. 43. μαστεύουσι ζῆν ἐκ παντὸς τρόπου.) Vel ἐδίζητ' (vel πάλαι ποτὲ δίζητ'). Vel ἐβούλετ' (vel ποτὲ βούλετ'). Vel ἐμαίετ'. (Hom. Od. ξ'. 356. μαίεσθαι. Schol.: ἐπιζητεῖν.) Vel πάλαι γ' ἐπεθύμει (ἐπιθυμεί). Scriptura ἐπεζήτει conflata forsitan est ex duabus ἐπήτει et ἐζήτει. Si forte verum est ἐπέζει, subaudiendum erit αὐτῶ vel αὐτόν. Eurip. Hec. 583. δεινὸν τι πῆμα Πριαμίδαις ἐπέζεσε. Iph. T. 987. δεινὴ τις ὄργη δαιμόνων ἐπέζεσε | τὸ Ταντάλειον σπέρμα. V. etiam Ach. 321. Th. 468. Sed sensus verbum aliquod postulat quod *quaerebat* aut *quaerit* significet.

1314. γνώμας τ' R.S.T.U.V.W.Y.X. Mut. 2. 3. Bodl. 1. 6. 7. 8. Cant. 1. 2. 3. 4. Harl. 2. 3. Ald. γνώμας A.C.G.Z.Δ.Φ. Mut. 1. Bodl. 4. Par. 1. Scal. Bentl. Br.

- τοῖσιν δίκαιοις, ὥστε νι- 1315
kân ἅπαντας οἷσπερ ἂν .
 ξυγγένηται, κῆν λέγη παμπόνηρ'.
 ἴσως δ' ἴσως βουλήσεται κάφωνον αὐτὸν εἶναι. 1320
- ΣΤ. ἰὸν ἰού.
 ὦ γείτονες καὶ ξυγγενεῖς καὶ δημόται,
 ἀμυνάθετέ μοι τυπτομένῳ πάσῃ τέχνῃ.
 οἴμοι κακοδαίμων τῆς κεφαλῆς καὶ τῆς γνάθου.
 ὦ μιარέ, τύπτεις τὸν πατέρα ; ΦΕ. φῆμ', ὦ πάτερ.
 ΣΤ. ὀράθ' ὁμολογοῦνθ' ὅτι με τύπτει ; ΦΕ. καὶ μάλα. 1326
 ΣΤ. ὦ μιარέ καὶ πατραλοῖα καὶ τοιχωρύχε.
 ΦΕ. αὐθίς με ταῦτὰ ταῦτα καὶ πλείω λέγε.
 ἄρ' οἶσθ' ὅτι χαίρω πόλλ' ἀκούων καὶ κακά ;
 ΣΤ. ὦ λακκόπρωκτε. ΦΕ. πάττε πολλοῖς τοῖς ῥόδοις. 1330
 ΣΤ. τὸν πατέρα τύπτεις ; ΦΕ. κάποφανῶ γε νῆ Δία

1315. τοῖσιν A.D.G.R.V.Δ.Φ. τοῖσι C.E.S.T.U.W.Y.Z.Δ.Φ.X. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 6. 7. 8.

1316. ἅπαντας cancellis sepit Bergk. Cf. ad 1307.

1317. ξυγγένηται Bodl. 1. 7. 8. συγγένηται Bodl. 6. Post ξυγγένηται additum in C.V. &c. ἐπεὶ μείζω κακὰ πείσεται ἢ φέρειν οἶός τ' εἶναι. Quae glossa est suprascripta in D. *kân* vulg. Dedi κῆν.

1318. παμπόνηρ' A. Par. 1. παμπόνηρα Bergk.

1319-20. ἴσως . . . | κάφωνον . . . vulg. Herm. Unum versum faciunt Reisig. Dind. rece.

1319. ἴσως δ' ἴσως A.D.E.G.R.S.V.Z.Θ.Φ.Ω. Mut. 1. Par. 1. 19. Bodl. 4. Br. ἴσως ἴσως C.T.U pr. m. W.Δ.X.Ψ. Mut. 2. 3. Bodl. 1. 6. 7. 8. Par. 8. 20. Cant. 1. 2. 3. 4. Harl. 2. 3. Ald.

1321. ἰὸν ἰὸν A.G.R.V. Bodl. 6. &c. ἰὸν quater Cant. 4. Elb. Par. 2. 4. schol. ἰὸν quater Bodl. 4.

1323. ἀμυνάθετε A.E.G.R.V. Bodl. 1 corr. 8. Mut. 1. 3. Par. 8 corr. 19. 20. Br. ἀμυνάθε τε Elb. Ald. ἀμυνάθατε Bodl. 1 pr. 6. Harl. 1. Cant. 1. ἀμυνάσθετε Bodl. 4. Cant. 3 pr. ἀμύνασθε Ar. Par. 3. Bodl. 3. 7. Leid. 5. ἀμύνατε Cant. 4. Harl. 3. ἀμύνατέ γε Mut. 2. ἀμυνάθετε aoristum esse meminerit lector. V. Elmsl. ad Eur. Med. 185. Similia sunt διωκαθεῖν, εἰκαθεῖν, εἰργαθεῖν, σχεθεῖν, &c. Gl. E: ἀμυνάθετε: βοηθήσατε. Hesychius, ἀμυνάθειν: ἀμύνειν, βοηθεῖν. Photius, Ἡμύναθον: ἤμυνα. Soph. Oed. C. 1014. Eur. Andr. 1080. Iph. A. 910.

1326. τύπτει ; A. Hunc versum post 1330 habent Bodl. 7. Mut. 2.

1327. πατραλοῖα G.R.V.Φ. Cant. 1. Harl. 3. &c. πατραλοῖα A.S.T. Cant. 2. 3.

1328. ταῦτα ταῦτα A. Par. 1. ταῦτα om. Bodl. 8.

1329. ἴσθ' Mut. 3. &c. Ald. καὶ κακὰ A.E.G.R.V.Φ.X. Mon. Bodl. 1. Harl. 1. Cant. 1. 3. Br. δὴ κακὰ Δ. Ar. Mut. 3. Bodl. 6. 8. Cant. 2. Harl. 3. Ald. κακὰ (om. καί) V. Mut. 1. 2. Bodl. 3. 4. 7. Harl. 2.

1330. λακκόπρωκτε A.G.R.T.V. Bodl. 8. λακκόπρωκτε X. Bodl. 1. 6. 7. Par. 2. 3. 19. Elb. πάττε] Fort. βάλλε.

- ὡς ἐν δίκη σ' ἔτυπτον. ΣΤ. ὦ μιαρῶτατε,
καὶ πῶς γένοιτ' ἂν πατέρα τύπτειν ἐν δίκη ;
- ΦΕ. ἔγωγ' ἀποδείξω, καὶ σε νικήσω λέγων.
- ΣΤ. τουτὶ σὺ νικήσεις ; ΦΕ. πολὺ γε καὶ ῥαδίως. 1335
ἐλοῦ δ' ὀπότερον τοῖν λόγων βούλει λέγειν.
- ΣΤ. ποίον λόγων ; ΦΕ. τὸν κρείττον' ἢ τὸν ἥττονα.
- ΣΤ. ἐδίδαξάμην μέντοι σε νῆ Δί', ὦ μέλε,
τοῖσιν δίκαιοις ἀντιλέγειν, εἰ ταῦτά γε
μέλλεις ἀναπείσειν, ὡς δίκαιον καὶ καλὸν 1340
τὸν πατέρα τύπτεισθ' ἐστὶν ὑπὸ τῶν υἱέων.
- ΦΕ. ἀλλ' οἴομαι μέντοι σ' ἀναπείσειν, ὥστε γε
οὐδ' αὐτὸς ἀκροασάμενος οὐδὲν ἀντερεῖς.
- ΣΤ. καὶ μὴν ὅ τι καὶ λέξεις ἀκοῦσαι βούλομαι.

ΧΟΡΟΣ.

σὸν ἔργον, ὦ πρεσβῦτα, φροντίζειν ὄπη στρ. 1345
τὸν ἄνδρα κρατήσεις,
ὡς οὗτος, εἰ μὴ τῷ 'πεποιθῆεν, οὐκ ἂν ἦν

1332. ὡς] ὡστ' V. ἐν δίκη] ἐνδίκως Bodl. 7.
1333. πατέρα A.G.R.S.T.U.V.Y.Δ.Θ.X.Ψ.Ω. Bodl. 6. 7. 8. τὸν πατέρα Z.Φ.
Bodl. 4. ἐν δίκη] Fort. ἔνδικον.
1334. ἐγὼ ἀποδείξω malit Lenting. καὶ σὲ A. Recte fortasse.
1337. ποίον λόγων G.
1338. μέλε A.G.R.V. Mut. 1. Par. 19. 20. Bodl. 6. 8. μέλεε S.T. Bodl. 1.
7. Par. 3. 4. 8. Mut. 2. 3. μέλε' Bodl. 4. μέλεε (aut μέλαιε) Cant. 1. 2. 3. 4.
Harl. 2. 3. σε μέντοι X.
1339. τοῖσιν A.G.R.V. &c. τοῖσι Ψ. ταῦτά γε] γε om. Mut. 1. Qu.
ταῦτά με (1342), vel ταυταγί.
1340. ἀναπείσειν C.D.E.G.R.V.Δ.Φ.X. Borg. Bodl. 1. 2. 3. 4. &c. Herm. rec.
ἀναπείθειν A. Par. 1. Ald. Br. Cf. Ran. 1420. ὀπότερος οὖν ἂν . . . παραι-
νέσειν | μέλλη τι χρῆσθόν.
1341. τύπτεισθ' ἐστὶν A.G.S.T.U.Y.Z.Δ.Θ.Φ.X.Ψ.Ω. Bodl. 6. 7. 8. τύπτεισθαί
'στῖν Mut. 2. τύπτεισθαι 'στῖν Pors.
1342. οἴομαι A.G.R.V. &c. οἴμαι T.X. Bodl. 1. σ'] γ' Elb. Bodl. 6.
ὡς τέ γε A.
1344. ὅ τι λέξεις Elb. Cant. 4. Bodl. 4 (supr. περ) 7. ὅπῃ (gl. ὅπερ) Harl. 3.
ὅ τι καὶ λέγεις R. Cant. 1.
1347. πέποιθεν A.G.U.W.Y.Z.Δ.Θ (supr. εἰ) Ψ.Ω. Mut. 1. 2. 3. Ar. Bodl. 6.
7. 8. Par. 8. 19. Med. 4. vulg. πεποιθει (πεποιθει, ni fallor) R.Θ corr. Φ.
πέποιθ' F.S.T. (in ras.) V.X. Borg. Bodl. 1. Par. 20. Cant. 1. 3. Harl. 1.
'πεποιθῆεν Dawes. M. C. p. 426. Herm. &c. Similiter ἦδειν Vesp. 558. 635.
Pac. 1182. Eur. Ion. 1187. προσῆεν Pl. 696. ἦκειν (ἦκεν, ἦκεν, εἶκεν libri)
pro ἔφακε Av. 1298. εἰστήκειν Hom. Il. ψ'. 691. Od. σ'. 342. ἦσκεν Il. γ'. 387.
προσῆεν (ita enim codex opt. Par. A.) Plat. Criti. p. 114 D. καταρκῆκειν

οὕτως ἀκόλαστος.

ἀλλ' ἔσθ' ὅτω θρασύνεται· δῆλόν γε τάν-
θρώπου ὅστι τὸ λῆμα.

1350

ἀλλ' ἐξ ὅτου τὸ πρῶτον ἤρξαθ' ἡ μάχη γενέσθαι
ἐχρῆν λέγειν πρὸς τὸν χορόν· πάντως δὲ τοῦτο δράσεις.

ΣΤ. καὶ μὴν ὅθεν γε πρῶτον ἤρξάμεσθα λοιδορεῖσθαι

(id. cod.) ibid. p. 112 B. ἀπερρώγειν incert. ap. Bekk. Anecd. p. 422. V. Piers. ad Moerin v. ἦδει. Scholiasta per ἐθάρρει explicat.

1349. ἔσθ' ὅτω] Fort. ἔστ' ἐφ' ὅτω, vel ἔστ' ἐφ' ᾧ . . . Cf. Ach. 330. ἡ ᾗ τῷ θρασύνεται; Post θρασύνεται lacunam ∪ ∟ ∪ — indicat Dind.

1350. δῆλόν γε τὸ | λῆμ' ἐστὶ τάνθρώπου Δ. Ar. Bodl. 3. 6. 7. 8. vulg. δῆλον τὸ λῆμ' (λῆμμ' R.) ἐστὶ τάνθρώπου A.G.R.V.Δ.Φ.X. Mon. Mut. 1. Bodl. 1. Harl. 1. (Dind.) δῆλόν γε τὸ | λῆμ' ἐστὶ τάνδρος Bentl. Pors. (Sic ἄνδρες pro ἄνθρωποι reponendum monet Porsonus Lys. 615.) δῆλον τὸ λῆμ' | ἐστὶν τόδε τάνδρος Reisig. δῆλόν γε τὸ λῆμα τὸ τάνδρος Elmsl. n. ms. δῆλόν γε τοι | τὸ λῆμα τὸ τάνδρος Herm. prob. Walsh. δῆλόν γέ τοι | λῆμ' ἐστὶ τὸ τάνδρος Herm. (olim). δῆλον τὸ λῆμ' | ἐστὶν τάνθρώπου Herm. El. D. M. p. 705. δῆλόν γέ τοι | τάνδρος τὸ νόημα Kock. ed. I. δῆλόν γε τάν-θρώπου ὅστι τὸ λῆμα conj. Herm. ed. Bo. Teuf. Kock. Mein. δῆλον τὸ λῆμ' ἐστὶ τάνθρώπου Bergk. δῆλον τὸ λῆμα τάνδρος conj. Bergk. δῆλον δὲ τὸ λῆμα hodie Dind. Possis etiam δῆλόν γε τοῦ-ἵστι λῆμα τὸ τάνδρος. Certe bene hic conveniunt particulae γέ τοι (cf. e. g. Pl. 1041). Sed levissima correctio est Hermanni, δῆλόν γε τάν-θρώπου ὅστι τὸ λῆμα, in quam et ipse incidere.

1351. τὸ om. G.

1352. ἦδη λέγειν χρῆ A.G.R.V.Δ.Φ.X. Ar. Med. 4. vulg. Dind. Teuf. ἦδη χρῆ λέγειν Harl. 2. Bodl. 3. 7. ἦδει (s. εἶ) λέγειν χρῆ Bodl. 4. δεῖ δὲ λέγειν Herm. χρῆ δὲ λέγειν Mein. Ko. ἦδη λέγειν Dobr. Lenting. Bergk. ἐχρῆν λέγειν Dobr. (Ko.) ἡμῖν (vel ἦδη) λέγειν χρῆ πρὸς χάριν (i. e. χαριζόμενον) idem postea. Cf. Soph. Oed. R. 1152. σὺ πρὸς χάριν μὲν οὐκ ἐρείς. 1353. Ant. 908. Tr. 179. Certe articulus ante χορόν, modo sanum hoc sit, necessario postulatur. Ita e. g. Ach. 416. δεῖ γάρ με λέξαι τῷ χορῷ ῥῆσιν μακράν. Lectio Bodleiani 4. ducere videtur ad δεῖ δὲ λέγειν, quod Hermannum dare video. Neque improbabilis est correctio χρῆ (δεῖ) δὲ λέγειν . . . Sed vera emendatio videtur, etiam ab Dobraeo proposita, ἐχρῆν (gl. ἔδει) λέγειν πρὸς τὸν χορόν, vel ἔδει (gl. ἐχρῆν) λέγειν . . . Quam confirmant sequentia πάντως δὲ τοῦτο δράσεις. 'It was right that you should tell us, and no doubt you will do so.' πρὸς τὸν χορόν G.Z.Φ. Bodl. 3. 7. Mut. 1. 2. Harl. 2. Cant. 3 corr. Herm. Kock. Bergk. Mein. πρὸς χορόν A.R.S.T.U.V.Y.Δ.Θ.X.Ψ.Ω. Bodl. 1. 6. 8. Par. 8. 19. 20. Ar. Med. 4. vulg. Dind. Teuf. Articulum abesse posse recte negat Kock, coll. Ach. 416. δεῖ γάρ με λέξαι τῷ χορῷ ῥῆσιν μακράν. Nihil enim obstat Frag. inc. 104. τί δ' ἔστι; πρὸς χορόν γὰρ οἰκείων λέγεις. πάντως δὲ τοῦτο δράσεις] Haec paullum languida videntur. Vide an corrigendum sit, . . . πάνθ' ὅσα δέδρακεν (-κέ σ') οὗτος; vel . . . πάνθ' ἅπερ ἐκεῖ δέδρακεν, vel . . . πάντως ἅπερ δέδρακεν (σ' ἔδρασεν).

1353. γε πρῶτον D.E.G.R.V. Elb. Par. 4. Ar. Cant. 2. 3. 4. schol. τὸ πρῶτον Cant. 1. Bodl. 3. 7. 8. γε τὸ πρῶτον (vel τοπρῶτον) C. Harl. 2. Ald. πρῶτον

ἐγὼ φράσω πειδὴ γὰρ εἰστιώμεθ', ὥσπερ ἴστε,
 πρῶτον μὲν αὐτὸν τὴν λύραν λαβόντ' ἐγὼ κέλευσα 1355
 ἄσαι Σιμωνίδου μέλος, τὸν κριὸν ὡς ἐπέχθη.
 ὁ δ' εὐθέως ἀρχαίον εἶν' ἔφασκε τὸ κιθαρίζειν
 ἄδειν τε πίνονθ' ὥσπερ εἰ κάχρυσ γυναικ' ἀλούσαν.

ΦΕ. οὐ γὰρ τότε εὐθύς χρῆν σ' ἀράττεσθαι τε καὶ πατεῖσθαι,

A. Harl. 1. 3. Bodl. 1. 4. 6. Par. 1. Cf. 4. καὶ μὴν πάλοι γ' . . . Vesp. 548.
 καὶ μὴν εὐθύς γ' . . . ἠρξάμεθα A. Cant. 1. 2. 3. 4. Harl. 2. 3.

1354. ἐγὼ φράσω A.G.R.S.T.V.Φ.X.Ω. Bodl. 8. Par. 8. 19. 20. Ald. ἐγὼ
 φράσω γ' Δ.Ψ. Bodl. 4. 6. Par. 4. Cant. 2. 4. Harl. 3. Mut. 3. ἔωγε φράσω
 Par. 3. Leid. 5. Bodl. 3. 7. Harl. 2. 'πειδὴ G.Z.Θ.Φ.X.Ω. Bodl. 8. Par. 19.
 20. Ald. ἐπειδὴ A.R.S.T.V. Mut. 1. Med. 4. ἐπεὶ U.Y.Δ.Ψ. Harl. 2. Mut.
 2. 3. Bodl. 3. 4. 6. 7. Par. 3. 4. 8. Notanda aphaeresis post interpunctionem
 (ἐγὼ φράσω 'πειδὴ . . .), ut in Soph. Phil. 591. λέγω 'πὶ τοῦτον &c.
 εἰστιώμεθ' T. Par. 8. 19. 20. Med. 4. Bodl. 3. vulg. ἐστιώμεθ' A.G.R.S.V. Par.
 1. Bodl. 4. ὥσπερ] ὡς Bodl. 7.

1355. λαβόντα A. ἔγωγ' ἐκέλευσα Bodl. 6.

1356. κριὸν libri et vulg. Bergk. Green. Κριὸν (nom. propr.) Herm. (Dind.)
 Mein. Kock. Κριὸν Dind. Teuf. Κριός Aegineta memoratur Herod. VI. 50,
 ubi similis lusus est. Sed veram scripturam esse Κριός, non Κριός, docet
 Aristarchus. V. Lehrs. de stud. Arist. p. 285. ed. sec. Producitur autem prior
 syllaba in κριός non minus quam in Κριός (Κριός). ὡς om. Bodl. 6.

ἐπέχθη A.G.R.V.Δ.Φ.X. Par. 8. 20. Bodl. 1. 6. 8. ἐπάχθη Par. 4.
 ἐπήχθη Par. 3. Bodl. 7. ἐπαίχθη Mon. Bodl. 7 corr.

1357. ὁ δ' A. εὐθέως R.U.Y.X.Ψ.Ω. Cant. 2. 4. Harl. 2. 3. Bodl. 3.
 4. 6. 7. Par. 3. 4. 8. 20. Mon. Ar. Elb. Mut. 2. 3. Med. 4. Herm. Dind. Ko.
 Bergk. Mein. εὐθύς S.T.V. Bodl. 1. Harl. 1. Cant. 1. 3. Leid. 5. εὐθύς ὡς
 A.G.Z.Δ.Θ.Φ. Par. 19. Mut. 1. Bodl. 8. Ald. Br. Reis. Dobr. Teuf. ὁ δ' εὐθύς huc
 invecutum, ni fallor, e v. 1371. εὐθύς pro εὐθέως aliquot libri Eq. 646. Fort.
 ὁ δ' εὐθύς ὡς ἀρχαίον ἐστ' ἔφασκε τὸ κιθ., ut in 1469. ὡς ἀρχαίος εἶ! εἶν'
 ἔφασκε A.G.R.S.U.V.Y.Z.Θ.Φ.X.Ψ.Ω. Ar. Bodl. 6. 7. Par. 3. 4. Leid. 5. Ald.
 εἶναι ἔφασκε T. Bodl. 1. εἶναι ἔφασκε Br. Herm. ἀρχαίον γ' ἔφασκε εἶναι
 Cant. 1. ἀρχαίον in fine versus habent Par. 4. Leid. 5. Bodl. 7. Eadem elisio
 Av. 1340. Ran. 692. Menand. Athen. 247 F. φιλόμουσον εἶν' αὐτὸν πάνν.
 Phrynich. Fr. Inc. VI. (P)

1358. κάχρυσ R.S.V.Δ.Θ. schol. κάχρυσ A.C.D.E.G.T.U.Y.Z.Θ corr.
 Φ.X.Ψ.Ω. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 1. 3. 6. 7. Cant. 1. 2. 4. Harl. 2. 3. Elb. Par. 1.
 3. 4. 8. 19. καχρύων metrum postulat Vesp. 1306.

1359. οὐ γάρ] οὐκ ἄρα Kock. I. Male. χρῆν σ' ἄρα τύπτεσθαι A.D.G.R.
 T.U.V.Z.Θ.Φ.X (χρή) Ω. Bodl. 1. 3. Cant. 3. Harl. 1. 2. Mut. 1. Med. 4. 8. Par.
 19. 20. Br. Reis. Bergk. Teuf. χρῆν σέ γ' ἄρα τύπτεσθαι Y.Δ.Ψ. Bodl. 7. 8.
 Par. 8. Ar. Cant. 2. Harl. 3. Mut. 2. 3. Ald. χρῆν γ' ἄρα τύπτεσθαι Elb.
 Bodl. 4. Cant. 4. Bodl. 6. χρῆν σ' ἀλλὰ τύπτεσθαι S.V. ἄρα (ἄρα corr.)
 χρῆν σε τύπτεσθαι Cant. 1. χρῆν σε τύπτεσθαι Bentl. Elmsl. (ad Ach. 127.)
 Pors. (Praef. Hec. p. 39 Sch.) Dind. Kock. I. Fritzsch. ad 560. χρῆν σ'
 ἀράττεσθαι optime Mein. Kock. Eandem ipse conjecturam feceram. Scilicet

	ἄδειν κελεύονθ' ὡσπερὶ τέττιγας ἐστιῶντα ;	1360
ΣΤ.	τοιαῦτα μέντοι καὶ τότε ἔλεγεν ἔνδον, οἰάπερ νῦν, καὶ του Σιμωνίδην ἔφασκ' εἶναι κακὸν ποιητὴν. κἀγὼ μόλις μὲν, ἀλλ' ὅμως ἠνέσχόμην τὸ πρῶτον ἔπειτα δ' ἐκέλευσ' αὐτὸν ἀλλὰ μυρρίνην λαβόντα τῶν Αἰσχύλου λέξαι τί μοι κἀθ' οὗτος εὐθύς εἶπεν,	1365
	Ψόφου πλέων, ἀξύστατον, στόμφακα, κρημνοποιόν.	1367
	κάνταῦθα πῶς οἴεσθέ μου τὴν καρδίαν ὀρεχθεῖν ;	1368
	ἐγὼ γὰρ Αἰσχύλου νομίζω πρῶτον ἐν ποιηταῖς.	1366

turbas fecit in vectum glossema τύπτεσθαι. "Legebatur χρῆν σέ γ' ἄρα τύπτεσθαι καὶ πατεῖσθαι. Quae inutilis est conjectura correctoris metrici, qui quum scriptum invenisset χρῆν σε τύπτεσθαι καὶ πατεῖσθαι neque animadvertisset τε particulam excidisse, duplicem huic versui intulit corruptelam. Nam et γ' ἄρα posuit imperite et infinitivi τύπτεσθαι syllaba ultima brevi usus est recentiorum Graecorum more." DIND. τε addunt A.D.R.⊙.Φ. γε G.Z. Par. 19. Mut. 1. Bodl. 4. Reis. γε (vel τε) Bentl. particulam om. S.T.U.V.Y. Δ.X.Ψ.⊙. Bodl. 1. 6. 7. 8. Mut. 2. 3. Cant. 1. 2. 3. Harl. 2. 3. Par. 8. 20. Ar. Med. 4. 8. Reliqua post τύπτεσθαι om. Elb. Ar. Bodl. 6. Cant. 4.

1361. τοῖα V. ἔλεγεν ἔνδον A.Y.Δ X.Ψ. Mut. 2. 3. Bodl. 6. 7. 8. Par. 8. ἔνδον ἔλεγεν G.T.Z.⊙.Φ.⊙. Bodl. 1. Harl. 1. Cant. 3. Mut. 1. Par. 19. ἔνδον (om. ἔλεγεν) R.S.U pr. m. V. οἰάπερ καὶ νῦν T.V. οἶα καὶ νῦν Mut. 3.

1362. Qu. καὶ τὸν Σιμωνίδην γ' . . . ἔφασκεν R. Bodl. 7.

1364. μυρρίνην A.R.V. Bodl. 1. 7. 8. Par. 8. 20. &c. μυρίνας G. μυρίνης Par. 19. μυρίνων Bodl. 6.

1365. εὐθύς εἶπεν] εὐθύς om. V. Unde εἶπεν αἰβοῖ conj. Mein. Ita certe est quo referatur γάρ. Ipse tentabam, κἀθ' οὗτος ἐκάλεσ' αὐτὸν | ψόφου πλέων . . . κρημνοποιόν. | κάνταῦθα . . . ὀρεχθεῖν ; | ἐγὼ γὰρ . . . ποιηταῖς. Librarii oculus, ni fallor, ad εἶπεν aberravit pro ὀρεχθεῖν. Nisi praestat κἀθ' οὗτος εὐθύς εἶπεν, (vel εἶπεν, αἰβοῖ,) | ψόφου πλέων γ' . . . (sub λέγεις, cf. ad Ach. 430. οἶδ', ἀνδρα Μυσὸν Τηλεφον, sc. λέγεις) &c. Bergkii conj: κἀθ' οὗτος εἶπ' ἐκείνον | ψόφου πλέων, &c. Sed ineptum ita foret εἶπ'.

1366. Hunc v. ante v. 1365. transponunt Schutz. et Kock., sc. ut verba ἐγὼ γὰρ . . . ποιηταῖς in parenthesi sint. Melius post v. 1368. κάνταῦθα . . . transponendum censent Herm. Fritsch. ad Thesm. 1043. Ko. Versum suspectum habent Dind. Bergk. Vide an legendum ἦ γὰρ τὸν Αἰσχύλου νομίζεις . . . ; "Versus non scriptus, ut opinor, ab Aristophane. Consecutionem sententiarum ut aliquo modo expedirent, Schuetzius hunc versum post 1364. transposuit in locum vulgato non multo commodiorem, Brunckius autem, codicis cujusdam glossemate οὐκ ἄσω δηλαδὴ inductus, Strepsiadem haec ut Phidippidis verba ironice dicta memorare putavit. Quod ineptum est." DIND. πρῶτον]

πάντων Bodl. 4. 6. πάντων τ' Cant. 4. πρωκτὸν (prodicem!) conj. Fr. Thiersch. p. 662, subaudito οὐκ ἄδω. In πρῶτον convicium in Aeschylum latere suspicatur Mein., quale foret ῥῶπον. (Anonymus comicus ap. Plut. Dem. c. 8. Demosthenem appellavit ῥωποπερπερήθραν. Hesychius, ῥῶπος: ἀντὶ τοῦ οὐδενὸς ἄξιον.) Sed ironice fortasse loquitur.

1367. ψόφου πλέων] Sub λέγεις. Cf. ad Ach. 430. Fort. ψόφου πλέων

ὄμως δὲ τὸν θυμὸν δακῶν ἔφην, Σὺ δ' ἄλλὰ τούτων
 λέξον τι τῶν νεωτέρων, ἅττ' ἐστὶ τὰ σοφὰ ταῦτα. 1370
 ὁ δ' εὐθύς ἦσ' Εὐριπίδου ρῆσιν τω', ὡς ἐβίνει
 ἀδελφός, ὦλεξίκακε, τὴν ὁμομητρίαν ἀδελφήν.
 κἀγὼ οὐκέτ' ἐξηνεσχόμεν, ἀλλ' εὐθέως ἀράττω
 πολλοῖς κακοῖς καίσχροισι κᾶτ' ἐντεῦθεν, οἶον εἰκός,

γ'. πλέον R. Med. 4. ἀξύστατον A.G.R.V. Bodl. 1. Harl. 1. Par. 1.
 Suid. in v. Benth. Br. ἀύστατον Bodl. 6. 7. 8. Ald. κριμποιδόν Bodl. 8.

1369. δακῶν] Malim δάκνων. Qu. τὸν θυμὸν σχάσας.

1370. ἀτ' Elb. ταῦτα] Malim ταυτί. Cf. 1427. καὶ τᾶλλα τὰ βοτὰ ταυτί.

1371. εὐθέως Mon. ἦσ' D.G.R.Δ.Φ. Bodl. 3 pr. m. 8. Urb. Par. 3. 19.

Mut. 2. 3. vulg. ἦσεν (aut ἦσεν) A.S.T.U.V.Y.Θ.X.Ψ.Ω. Bodl. 1. 7. Par. 1. 4.
 8. 20. Cant. 1. 2. 3. 4. Harl. 2. 3. Ar. Leid. 5. Mon. Med. 4. ἦσαν Bodl. 4.
 Borg. ἦδεν Bodl. 6. om. Z. Mut. 1. ἐξ Εὐριπίδου unus, ut videtur,
 Bodl. 8. Ald. Εὐριπίδου Br. &c. ἐκίει libri et vulg. Herm. Teuf. Kock.
 Bergk. ἐβίνει Dind. Mein.

1372. ἀδελφός A.G.R.V. Bodl. 1. 6. 8. &c. vulg. Dind. Kock. Teuf. Bergk.
 ὁ δ' ἀδελφός Mut. 2. Par. 3. 13. Harl. 2. Bodl. 3. 7. ἀδελφός (supr. ὁ) Cant. 2.
 ἀδελφός Herm. ἀδελφός Mein. Recte, ut videtur. Cf. Th. 563. οὐδ' ὡς
 ὑπὸ τῇ πυέλφῃ κατώρυξεν ποτ' . . . Ἀχαρνική (ἀχ. Dobr. Dind. &c.) τὸν πατέρα.
 De qua vi articuli cf. ad Ach. 415.

1373. κἀγὼ οὐκέτ' ἐξηνεσχόμεν C.R.Y.Δ.X.Ψ. Mut. 2. 3. Bodl. 3. 6. 7. Par.
 8. 20. Elb. Cant. 2. 4. Harl. 2. 3. Herm. recc. κἀγ' οὐκ ἔτ' ἐξηνεσχόμεν R.(?)
 κἀγὼ δ' οὐκέτ' ἐξηνεσχόμεν S.T.V.Θ.Ω. Bodl. 1. Harl. 1. et (οὐκ ἔτ') Cant. 1.
 Leid. 5. Par. 1. Borg. κἀγῶγ' οὐκέτ' ἠνεσχόμεν Med. 4. Ar. κἀγὼ δ' οὐκέτ'
 ἠνεσχόμεν E. Par. 2. κἀγὼ δὲ γ' οὐκ ἠνεσχόμεν Z. κἀγὼ δὲ οὐκ ἔτ' ἠνεσχό-
 μην (sic) Bodl. 4. κἀγὼ δ' οὐκέτ' ἐξηνεσχόμεν A.F. (-εσχ.) ἐγὼ δὲ τ' οὐκ
 ἠνεσχόμεν D.G. Par. 3. 4. 19. Bodl. 1. Ald. ἐγὼ δ' ἔτ' οὐκ ἠνεσχόμεν Φ. (ni fal-
 lor) Toup. I. 179. Pors. App. ad Toup. p. 447. Br. ἐγὼ δὲ τοῦτ' οὐκ ἠνεσχόμεν
 Mut. 1. οὐκέτι δ' ἔγωγ' ἠνεσχόμεν U corr. κἀγὼκέτ' ἐξηνεσχόμεν Dind. in
 annot. Locum alii aliter interpolantur librarii crasis κἀγὼ οὐκέτ' ignari.
 Eadem crasis Eq. 1021. ταυτί . . . ἐγὼ οὐκ οἶδ' ὅ τι λέγει. Vesp. 490. ἦς ἐγὼ
 οὐκ ἦκουσα &c. κἀγὼ] κἀγ' R. κᾶτ' Mein. ἐξηνεσχόμεν A. εὐθύς ἐξαρᾶττω
 A.G.R.V. &c. vulg. εὐθέως ἐξαρᾶττω Cant. 3. Harl. 1. Bodl. 1. εὐθέως ἀράττω
 Cant. 1. conj. Mein. Idem ipse conjeceram. Conferri enim non debet Eq. 641.
 τὴν κυκλίδ' ἐξήραξα. Cf. ad 1357. 1371. Qu. αὐτὸν ἐξαρᾶττω, requiri enim
 videtur pronomen. Sed parum hic convenit compositum ἐξαρᾶττω. V. Comm.

1374. κακοῖσι καίσχροῖς A. Par. 1. 2. καίσχροισι] κασχρόισι Mein.
 Dind. Cf. Eur. Suppl. 777. καίσχυνην (κάσχυνην Seidl). Tro. 384. σιγᾶν
 ἄμεινον τᾶσχα (τᾶσχα Seidl. Malim ταίσχα, ut θαιμάτια, &c.). Hipp. 505.
 Archil. Fr. 80. καίετός. Timocles Stob. Fl. 79, 17. καίσχυνεται. Epicharm.
 Fr. 155. καιδώς. κᾶτ' ἐντεῦθεν D.Θ.Φ. Bodl. 8. Par. 19. Reis. Dind.
 recc. κἀντεῦθεν A.C.E.F.G.R.S.T.U.V.Z.X.Ω. Mut. 1. 2. 3. Bodl. i. 3. 7. Cant.
 1. 3. Harl. 1. 2. Par. 3. Borg. κἀντεῦθ' (οἶον εἰκός γε) Par. 8. 20. κἀντεῦθεν
 οὖν Y.Δ.Ψ. Bodl. 4. 6. Ar. Elb. Cant. 2. 4. Harl. 3. Par. 2. 4. (Sic κἀντεῦθεν
 pro κᾶτ' ἐντεῦθεν Suid. in πηδαλιουχείν.) κἀντεῦθεν μὲν Herm. καὶ τοῦντεῦθεν

ἔπος πρὸς ἔπος ἡρειδόμεσθ'· εἶθ' οὗτος ἐπαναπηδᾷ, 1375
 κᾶπειτ' ἔφλα με κᾶσπόδει κᾶπνυγε κᾶπέτριβεν.

ΦΕ. οὐκουν δικαίως, ὅστις οὐκ Εὐριπίδην ἐπαινεῖς
 σοφώτατον; ΣΤ. σοφώτατον γ' ἐκείνον· ὦ—τί σ' εἶπω;
 ἀλλ' αὐθις αὐ τυπτήσομαι. ΦΕ. νῆ τὸν Δί' ἐν δίκῃ γάρ.

conj. Mein. Cf. Eq. 543. κᾶτ' ἐντεῦθεν πρωρατεῦσαι. οἶον εἰκὸς A.R.V. &c.
 οἶα εἰκὸς G. οἶον εἰκὸς ἦν Par. 3. Leid. 5. οἶον εἰκὸς γε Par. 8. 20.

1375. ἡρειδόμεσθ' A.D.R.V.Φ.X. Cant. 1. Par. 1. 8. 19. Kust. ἡρειδόμεθα
 Urb. Suid. in ἔπος πρὸς ἔπος. et Eust. p. 1327, 14. ἡριδόμεσθ' Med. 4. Harl. 1.
 ἡριδόμεσθ' Bodl. 1. ἡριδόμεσθα G. ἡριζόμεσθ' Δ. Bodl. 8. Ald. ἡριζόμεθα Bodl. 6.
 ἐριζόμεσθ' Bodl. 3. 7. Harl. 2. Par. 3. Leid. 5. Mut. 2. ἡριζόμεσθ' Mut. 3.
 ἡρειδόμεσθα App. Prov. II. 83. ἐπαναπηδᾷ libri et vulg. Postulatur,
 opinor, imperfectum ἐπαναπήδα, quod cum verbis vicinis magis conveniet.
 Similis tamen variatio temporum exstat Aesch. Pers. 194-6. ἡ δ' ἐσφάδαζε
 . . . διασπαράσσει . . . ξυναρπάξει . . . θραύει. Soph. Ant. 406. καὶ πῶς δρᾶται
 κᾶπλιηπος εἰρέθη; Aj. 31. φράζει τε κᾶδήλωσεν. Eur. El. 821. Πυλάδην
 μὲν εἶλετ' ἐν πόνοις ὑπρήτην, | δμῶας δ' ἀπωθεῖ. Eur. Alc. 176. ἐνταῦθα δὴ
 δάκρυσε καὶ λέγει τάδε. Dem. p. 1156. ὡς ἐπεισηδῶσιν οὔτοι καὶ καταλαμ-
 βάνουσιν αὐτὰς καὶ ἥραζον τὰ σκεῦη &c. Et alibi saepe.

1376. κᾶπέτριβεν A.G.T.U.Y.Z.Δ.Φ.X. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 1. 6. 7. 8. Par.
 8. 19. 20. Suid. κᾶπέθλιβε R.S. κᾶπέθλιβεν V. κᾶθλιβε κᾶπέπνυγεν conj.
 Bergk. Recte se habet vulgata. Cf. 972. ἐπετρέβετο τυπτόμενος πολλὰς.

1377. οὐκουν G.R.V. Bodl. 6. 7. 8. &c. οὐκοῦν A.

1378. σοφώτατον γ' ἐκείνον] Distinguendum forsitan sic, σοφώτατόν γ' ἐκείνον;
 Ironice dictum. Anglice, *a most clever fellow indeed! him indeed!* Particula
 γε ironiae inservit, ut alibi. Cf. Ran. 968. Θηραμέντης ὁ κομψός. | ΔΙ. Θηραμέντης;
 σοφός γ' ἀνὴρ καὶ δεινὸς ἐς τὰ πάντα. Perperam post ἐκείνον interrogandi
 signum ponunt Br. Herm. Bekk. Kock. ὦ A.G.V. Par. 19. Med. 4. &c.
 Ald. Br. Herm. Bekk. Kock. Teuf. Mein. ὦ R. (aut ὦ) Bodl. 1. Cant. 1. 3.
 Par. 8. 20. Reis. Dind. Bergk. Praestat, opinor, ὦ. Vocativum enim aliquod,
 convicium exprimens, additurus erat; sed subito se ipse cohibet. Similiter
 omnino Av. 1273. ὦ μακάρι' . . . ὦ τρισμακάρι', ὦ . . . κατακέλευσον. Dem.
 p. 232. ἀλλ' ὦ . . . τί ἂν σέ τις εἰπὼν ὀρθῶς προσείποι; p. 1483. οἴτινες, ὦ
 —τί ἂν εἰπὼν μήθ' ἁμαρτεῖν δοκοῖην μήτε ψευσαίμην;—λίαν ὀλίγοροι, οὔτε . . .
 Ovid. Epist. XII. 133. *Ausus es, o . . . justo desunt sua verba dolori*, &c. Cf.
 etiam infra 1481. εἶθ' αὐτοὺς γραφὴν | διωκάθω γραψάμενος, εἶθ' . . . ὃ τι σοι
 δοκεῖ. Eur. Iph. A. 855. ὦ σέ τοι λέγω, | τὸν θεᾶς γεγῶτα παῖδα, καὶ σέ τὴν
 Λήδας κέρην. Hel. 1643. οὔτος, ὦ ποῖ σὸν πόδ' αἶρεις &c.

1379. αὐ ὀμ. V. τυπτήσομαι αὐ Bodl. 4. τυπτήσομαι libri et vulg.
 Herm. Teuf. Bergk. τυπήσομαι Buttm. (Gr. II. 55.) Dind. Kock. Mein. Cf.
 1444. τυπτήσω. Pl. 21. τυπτήσεις. Nub. 1125. παίησομεν. Lys. 460. παήσησ'.

Saepe autem passivo sensu usurpatur hujus formae futurum, ut Vesp. 543.
 καλούμεθ'. Ran. 797. σταθμήσεται. ἐν δίκῃ γ' ἂν G.R.S.T.U.V.Y.Z.Δ.X.
 Ψ.Ω. Ar. Cant. 1. 2. 3. 4. Bodl. 1. 3. 4. 6. 7. Harl. 1. 2. 3. Leid. 5. Par. 2. 3.
 8. 19. 20. Mon. Med. 4. Herm. Reis. Kock. Teuf. Bergk. Mein. ἐν δίκῃ γάρ
 ©. Elb. ἐν δίκῃ γ' αὐ Borg. ἐνδίκως γάρ A.Φ. Bodl. 8. Ald. Br. ἐν δίκῃ Par. 4.

- ΣΤ. καὶ πῶς δικαίως ; ὅστις, ὠναίσχυντέ, σ' ἐξέθρεψα, 1380
 αἰσθανόμενός σου πάντα τραυλίζοντος ὃ τι νοοίης.
 εἰ μὲν γε βρῦν εἵποις, ἐγὼ γνοὺς ἂν πιεῖν ἐπέσχον
 μαμμᾶν δ' ἂν αἰτήσαντος ἡκόν σοι φέρων ἂν ἄρτον
 κακκᾶν δ' ἂν οὐκ ἔφθης φράσας, κἀγὼ λαβὼν θύραζε
 ἐξέφερον ἂν καὶ προῦσχόμεν σε σὺ δ' ἐμὲ νῦν ἀπάγχων
 βοῶντα καὶ κεκραγὸθ' ὅτι 1386
 χέζητιώην οὐκ ἔτλης
 ἔξω ἕξενεγκεῖν, ὦ μαρᾶ,
 θύραζέ μ', ἀλλὰ πνιγόμενος

ἐν δίκη γε Dind. νῆ τὸν Δία καὶ δικαίως Elmsl. n. ms. Placet aut ἐν δίκη γε (ut Vesp. 508. νῆ Δί' ἐν δίκη γ'. Pac. 630. νῆ Δί', ὦ μελ', ἐν δίκη γ'. Eq. 258. ἐν δίκη γ'. Vesp. 421. Th. 830. Supra 1332. ὡς ἐν δίκη σ' ἔτυπτον), aut ἐν δίκη γάρ, minime autem ἐν δίκη γ' ἂν (sc. τύπτοιο). Cf. ad Pl. 485.

1380. ὅστις om. Bodl. 7. ὦ ναίσχυντε A.

1381. αἰσθανόμενός σου, πάντα τραυλίζοντος, ὃ τι νοοίης (*discovering your meaning, when you lisped in everything you said*) legerit Seager.

1382. γε om. Bodl. 7. βρῦν A.G.R.V. Bodl. 1. 6. 8. &c. Eust. p. 1106. βρῆν Bodl. 3. 7. βρῦ Phryn. Bekk. p. 31, 9. Antiatt. p. 85, 28. βροῦ v. 1. ap. Phryn. 1. c. βῦν conj. Scal. εἵποις A.G.R.V. Harl. 1. Bodl. 1. 3. &c. εἵπης Bodl. 4. 8. ἐπέσχον A.R.V. Par. 8. 19. 20. &c. vulg. παρέσχον E.G. Par. 4. Bodl. 4 supr. Fort. ἐπέσχον, ut mox ἐξέφερον.

1383. μαμμᾶν R.V. Par. 8. 19. 20. &c. μαμμᾶν (et mox κακκᾶν) Cant. 2. μαμμᾶν Harl. 2. μαμᾶν G. κακκᾶν A. ἡκόν σοι A.G.R.V. Bodl. 8. &c. ἡκῶσι Bodl. 6. ἡκῶ σοι Bodl. 1. 7. Par. 2. 3. Leid. 5. ἂν om. Bodl. 6. 7.

1384. κακκᾶν A.D.E.G.R.V.Δ.Φ.Χ. Par. 8. 19. 20. Elb. Bodl. 1. 6. κακκᾶν Par. 1. 2. Cant. 1. κακᾶν C.T. Bodl. 7. 8. Ar. Ald. κακᾶν Bodl. 3. δ' om. X. ἂν οὐκ G. &c. οὐκ ἂν A.R.S.T.V.X. οὐκ Ar. φράσαι R.S.U.V.W.Y. Z.Δ.Φ.Χ. Bodl. 6. 7. 8. Par. 20. Ar. Cant. 2. (gl. εἰπεῖν) vulg. Herm. Dind. Ko. Teuf. Bergk. φράσας A.G.Z. Bodl. 1. Par. 8 corr. 19. Cant. 1. 3. Elmsl. n. ms. Cobet. V. L. p. 316. Mein. Recte, opinor. Cf. ad Eq. 936.

1385. καὶ add. A.U.V.(?)W.Y.Z.Δ.X.Ω. Mut. 1. 3. Bodl. 6. 8. Par. 8. om. G.R.S.T.Θ.Φ. Mut. 2. Bodl. 1. 3. 4 pr. 7. Cant. 1. 3. Harl. 1. 2. Par. 3. 19.

0. προῦσχόμεν vulg. Requiritur imperfectum, ut ἐξέφερον. Unde προῦχόμεν temere conjiciebat Mein. Sed scribendum foret προειχόμεν. Vide an forte reponendum κἀγὼ λαβὼν θύραζε σ' | ἐξέφερον ἂν προειχόμεν τε. Quam conjecturam confirmat particulae καὶ omissio in plurimis libris. δ' ἐμὲ A.G. Par. 1. Dind. Bergk. Mein. (Recte.) δέ με R.S.T.V. Bodl. 1. 8. vulg. Herm. Ko. Teuf. δὲ νῦν μ' Mut. 1. ἂν om. R. 1386. κέκραγ' G.

1388. ἔξω ἕξενεγκεῖν A.D.E.G.R.T.Z.Θ.Φ.Ω. Mut. 1. Bodl. 1. Par. 1. 19. 20. Cant. 1. 3. Harl. 1. Br. ἔξω ἐξενεγκεῖν S.V. ἔξω γ' ἐξενεγκεῖν Y. Mut. 2. 3. Bodl. 7. Ar. ἔξω γ' ἐνεγκεῖν C.U.W.Δ.X.Ψ. Med. 4. Bodl. 4. 6. 8. Ald. ἔξω μ' ἐνεγκεῖν Par. 8. ἔξω γ' ἐνεγκεῖν μ' Harl. 2. Cf. 1384. Sic Dobraeus: ἔξω ἕξενεγκεῖν μ', ὦ μαρᾶ, ἀλλ' | ἀποπνιγόμενος | αὐτοῦ &c., ut θύραζε sit e glossa.

1389. μ' om. Cant. 1. Harl. 2. ἀλλ' ἀποπνιγόμενος A.G.Δ.Φ.Χ. Mut.

αὐτοῦ ποίησα κακῶν. 1390

ΧΟΡΟΣ.

οἰμαί γε τῶν νεωτέρων τὰς καρδίας ἀντ.
πηδᾶν ὃ τι λέξει.

εἰ γὰρ τοιαῦτά γ' οὗτος ἐξεργασμένος
λαλῶν ἀναπέσει,
τὸ δέρμα τῶν γεραιτέρων λάβοιμεν ἂν 1395
ἄλλ' οὐδ' ἐρεβίνθου.

σὸν ἔργον, ὦ καινῶν ἐπῶν κινητὰ καὶ μοχλευτὰ,
πειθῶ τινα ζητεῖν, ὅπως δόξεις λέγειν δίκαια.

ΦΕ. ὡς ἡδὺν καινοῖς πράγμασιν καὶ δεξιοῖς ὀμιλεῖν,
καὶ τῶν καθεστῶτων νόμων ὑπερφρονεῖν δύνασθαι. 1400
ἐγὼ γὰρ ὅτε μὲν ἰππικῇ τὸν νοῦν μόνον προσεῖχον,
οὐδ' ἂν τρί' εἰπέιν ῥήμαθ' οἷός τ' ἢ πρὶν ἐξαμαρτεῖν

1. 2. 3. Par. 8. 19. 20. Bodl. 1. 6. 7. 8. &c. vulg. ἀλλὰ πνιγόμενος R.V. Herm. Dind. rec.

1390. ποίησα R. κακῶν A.G.R.V. Bodl. 1. 6. 7. 8. &c. κακῶν Par. 2. Leid. 5. Similem terminationem habent μαμῶν et βρῦν. Forma declinabilis legitur Pac. 162. ἀπὸ μὲν κάκκης τὴν ῥῖν' ἀπέχων. An igitur hic legendum κάκκην? Sed cf. 1384. Cf. Latinum *cacare*.

1392. λέξει Bodl. 7. Par. 3. Leid. 5.

1393. ἐξεργασμένος] Scripserat, opinor, ἔργ' εἰργασμένος. Cf. e. g. Pl. 445-6. Nusquam alibi apud nostrum legitur ἐξεργάζεσθαι.

1395. τῶν γερόντων Borg. ἂν om. V. Mut. 1. 2. 3. post ἐρεβίνθου habet Par. 8.

1397. ὦ om. Bodl. 1. ἐπῶν A.G.R.V. Bodl. 3. 4. 6. 7. Cant. 1. 2. 4. Harl. 3. Ar. Urb. Par. 1. 2. 3. 4. 8. 19. 20. Leid. 5. λόγων Bodl. 1. Cant. 3. Harl. 1. Bentl. (qui "*Dogmata* intelligit sive *rationes*; non utique *versiculos*, ἔπη") Duker. Gl. Bodl. 3: λόγων. Gl. Harl. 3: καὶ λόγων. Probandum videtur λόγων. ἐπῶν κινητὰ om. Bodl. 8.

1398. ὅπως] Fort. ὄτω (ὄτωι). δόξεις C corr. pr. m. D.E.G. Harl. 2. Leid. 5. Bodl. 3. 7. Mon. Br. Dind. δόξης R.V. δόξης Δ. Ald. Teuf. δόξης A. Bodl. 1. 4. 6. 8. Cant. 1. 2. 3. 4. Harl. 3. Mut. 1. Cf. 1177. δίκαια λέγειν A. Bodl. 7. λέγειν δόξης δίκαια Mut. 1. 1399. πράγμασι A.

1401. τὸν νοῦν μόνη Δ. Bentl. Br. Herm. Dind. Ko. Mein. τὸν νοῦν μόνον R. Reis. Bergk. Teuf. τὸν νοῦν μου S.V. μόνη τὸν νοῦν A.G.T.Θ.Φ.Χ.Ψ. Mut. 1. 2. Ar. Bodl. 1. 3. 4. 6. 7. 8. Par. 8 pr. 19. 20. Med. 4. Harl. 1. Ald. Praestat, opinor, μόνον. Cf. Ran. 1410. ἐγὼ δὲ δὴ ἔπη τῶν ἐμῶν ἐρῶ μόνη (μόνον R.). Dem. p. 16. τριάκοντα ἡμέρας μόνη (al. μόνον).

1402. οὐδ'] οὐκ unus V. εἴποιμι G. οἷός τ' ἦν vulg. Herm. Ko. Teuf. Bergk. οἷος τὴν G. οἷος τ' ἦ Dind. Mein. πρὶν ἐξαμαρτεῖν G.R.V. Δ.Φ.Χ. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 1. 6. 7. 8. &c. πρὶν ἢ ἔξαμαρτεῖν A. Par. 1. πρὶν ἢ Atticis poetis abjudicant Pors. Adv. p. 295. Elmsl. ad Eur. Med. 179. et Dind. h. l. Aliter sentit Herm. ad Med. 1024. Neophron apud Stobaeum

νυνὶ δ', ἐπειδὴ μ' οὐτοσὶ τούτων ἔπαυσεν αὐτός,
 γνώμαις δὲ λεπταῖς καὶ λόγοις ξύνειμι καὶ μερίμναις,
 οἷμαι διδάξειν ὡς δίκαιον τὸν πατέρα κολάζειν.

1405

ΣΤ. ἵππευε τοίνυν νῆ Δί', ὡς ἔμοιγε κρείττον' ἐστὶν
 ἵππων τρέφειν τέθριππον ἢ τυπτόμενον ἐπιτριβῆναι.

ΦΕ. ἐκέισε δ' ὄθεν ἀπέσχισάς με τοῦ λόγου μέτειμι,
 καὶ πρώτ' ἐρήσομαί σε τουτί· παιδά μ' ὄντ' ἔτυπτες ;

ΣΤ. ἔγωγέ σ', εὐνοῶν τε καὶ κηδόμενος. ΦΕ. εἰπέ δή μοι,
 οὐ κάμῃ σοὶ δίκαιόν ἐστιν εὐνοεῖν ὁμοίως

1411

τύπτειν τ', ἐπειδὴ περ γε τοῦτ' ἔστ' εὐνοεῖν, τὸ τύπτειν ;

Floril. 20, 34. εἶν, τί δράσεις, θυμέ ; βούλευσαι καλῶς, | πρὶν ἢ ἔξαμαρτεῖν
 (πρὶν ἐξ. Pors. Adv. p. 295).

1403. νῦν δ' A. Par. 1. Bodl. 7. μ' οὐτοσὶ om. V. μ' οὗτος R.
 ἐξέπαυσεν A.

1405. ὄν pro τὸν Bentl. Male.

1406. ὡς ἔμοιγε] Praestat forsān ὡς ἐμοὶ γε . . .

1407. ἵππων A.C.E.F.R.T.Δ.Φ. Par. 2. 3 corr. 8. 20. Harl. 1. 2. Cant. 1. 2.
 4. Elb. Bodl. 1. 3. 4. 6. 7. Mut. 1. 2. 3. Reisk. Br. recc. ἵππον D.G.S.V.X.
 Par. 3 pr. 19. Cant. 3. Bodl. 8. Ald. Vix scripsisset Comicus, opinor, ἵππων
 . . . τέθριππον. Irepsit forsān ἵππων ex glossemate adscripto ἄρμα τεττάρων
 ἵππων. Qu. πολλῶν τρέφειν τέθριππον. Vel μάλλον . . . (cf. Eccl. 1131. μάλλον
 ὀλβιώτερος). τέθριππον om. R. τέθριππον τρέφειν V.

1408. ἐκέισε δ' A.G.R.S.T.U.V.W.Y.Z.Δ.Θ.Φ.Ω. Bodl. 6. 7. 8. ἐκέι δ' Ψ.
 ἐκέιθεν δ' X. τοῦ λόγου μέτειμι] Qu. τοῦ λόγου ἄνεμι, vel τῶν λόγων
 ἄνεμι.

1409. καὶ πρώτων V. Qu. πρώτων δ'. Cf. ad Ran. 1478. σε om. A.
 Par. 3. γε Bodl. 8. Ald. τουτί· παιδά μ'] τοῦτ' οὐ παιδά μ' Cobet. V. L.
 p. 335. ἔτυπτες] ἐτύπτησας R.V. "Hoc est ἔτυπτες et ἔτυπτας." DIND.

1410. ἔγωγέ σ' G.R.V.(?) Par. 8. 20. Bodl. 6. 8. Mut. 1. 3. ἔγωγ' S.T.X.
 Par. 19. Bodl. 1. 7. Mut. 2. ἐργέ σ' A. Par. 1. τε A.R.V. Bodl. 1. 7. 8.
 &c. vulg. om. Bodl. 6. γε Herm. Bergk. Teuf.

1411. κάμῃ σοι vulg. Praestat κάμῃ σοί. ἔστ' εὐνοεῖν Bodl. 4. εὐνοεῖν
 ἐστὶν Bodl. 7. ἐστ' ἀντενοεῖν Cobet. Non male. Cf. ἀντενοεῖν Pl. 1029.
 εὐνοεῖν ὁμοίως τύπτειν τ'] εὐνοοῦνθ' ὁμοίως τύπτειν Kock.

1412. τύπτειν τ' A.F.G.Δ.Φ.X. Ar. Par. 8. 19. 20. Bodl. 1. 6. 7. 8. Mut. 2.
 Ald. Reis. Teuf. Dind. τύπτειν δ' V. τύπτειν R. Borg. Kock. τύπτοντ' E.
 Cant. 2 corr. Harl. 3. Mut. 1. 3. Mon. Par. 17. Br. Pors. (ad Hec. 1161)
 Herm. Bekk. Mein. Totum versum cancellis includit Bergk., pro interpreta-
 mento versus praecedentis habet Herwerd. A. C. p. 50. ἐπειδὴ περ γε τοῦτ'
 ἔστ' C.W.Y.Δ.X. Mut. 2. 3. Bodl. 3. 7. Cant. 2. Harl. 2. 3. Par. 3. 4. 20 corr.
 Br. Herm. Dind. Bergk. ἐπειδὴ περ γε τοῦτ' ἐστὶν D. Par. 19. Bodl. 1. ἐπει-
 δὴ περ τοῦτ' ἐστὶν A. (ἐστὶν) E.F.G.S.T. Cant. 1. 3. 4. Par. 8. Ar. Borg. Urb.
 Bodl. 1. Harl. 1. prob. Kust. Bergk. ἐπειδὴ περ τοῦτ' ἔστ' R.U.V.Z.Θ.Ψ.Ω.
 Bodl. 4. 6. 8. Ald. ἐπεῖ περ τοῦτ' ἔστ' Z. Mut. 1. ἐπειδὴ περ γε τοῦτ' ἔστ' vel
 ἐπειδὴ περ τόδ' ἐστὶν Bentl. ἐπειδὴ περ τόδ' ἐστὶν εὐνοεῖν Porson. Kock. Teuf.
 Mein. Recte Brunck. Cf. Vesp. 1129. ἀλλ' οὖν πεπειράσθω γ', ἐπειδὴ περ γ'

πῶς γὰρ τὸ μὲν σὸν σῶμα χρὴ πληγῶν ἀθῶον εἶναι,
 τοῦμὸν δὲ μὴ ; καὶ μὴν ἔφυν ἐλευθέρος γε κἀγώ.
 κλάουσι παῖδες, πατέρα δ' οὐ κλάειν δοκεῖς ;
 φήσεις νομίζεσθαι γε παιδὸς τοῦτο τοῦργον εἶναι. 1416
 ἐγὼ δέ γ' ἀντεῖποιμ' ἂν ὡς δις παῖδες οἱ γέροντες,
 εἰκὸς δὲ μᾶλλον τοὺς γέροντας ἢ νέους τι κλάειν,

ἄπαξ . . . Plat. Apol. 27 D. θεοὺς αὐτὸν ἠγείσθαι πάλιν, ἐπειδήπερ γε δαίμονας ἠγοῦμαι. Hipp. Maj. 292. ἐπειδήπερ γε αὐτὸς ταῦτα οἶει. Euthyd. 296.

1413. τὸ μὲν σόν] τὸ σὸν μὲν Mein.

1414. γε G.R.T.V.(?)Y.Z.Δ.X.Ω. Bodl. 1. 8. Par. 8. 19. 20. τε A.W.Φ. Par. 1. om. S.Ψ. Mut. 2. Bodl. 3. 4. 6. 7. Elb. Par. 3. 4. Leid. 5.

1415. κλάουσι A.G.R.V. Mut. 1. 2. 3. Harl. 1. Bodl. 1. 3. 6. 7. 8. Par. 8. 19. κλάειν G.R.V. Harl. 1. Bodl. 1. 3. 6. 7. 8. Mut. 1. 2. 3. κλαίειν A.

Par. 1. τῆ δὴ (post δοκεῖς) add. D. in marg. Φ. Mut. 2. 3. Junt. 2. τῆ δὴ Cant. 2. τῆ τί δὴ ©. Par. 20. Στρ. τῆ τί δὴ G. Par. 8. ὅτι τί δὴ Y.Z. Mut. 1. Ar. (praef. Στρ.) Bodl. 4. (id.) τῆ δὴ Par. 19. (extra lin.) Futile additamentum, ut videtur, librarii omittunt A. (in quo in margine minio adscriptum τῆ τί δὴ) F.R.S.T.U pr. m. V.W.Δ.X.Ψ.Ω. Bodl. 1. 6. 7. 8. Mon. Elb. Par. 2. 3. 4. 20. Cant. 1. 3. 4. Harl. 2. 3. Schol. (qui trimetrum iambicum versum esse diserte narrat) Ald. Bentl. Dind. Kock. Teuf. ΣΤ. τῆ δὴ; Br. δοκεῖς τι ἦδῃ; Reisig. prob. Fritsch. ad Thesm. 194. (Probabilior correctio foret . . . τι χρῆναι.) δοκεῖς προσήκειν Herw. A. C. p. 51. Requiri enim hanc sententiam: *Plorant filii, at patri non plorandum censet?* Exemplo carere senarium mediis tetrametris interpositum vere monet idem. Verba τῆ δὴ; tuetur Fr. Thiersch. p. 679, coll. Eq. 126. et Eccl. 796. ubi simpliciter τῆ (τῆ) legitur. Lacunam indicant Herm. Mein. "Parodia versus Euripidei Alcestis 691. χαίρεις ὄρων φῶς, πατέρα δ' οὐ χαίρειν δοκεῖς; quo etiam in Thesmophoriazasis utitur v. 194. Inde factum ut tetrametris senarium immiscuerit. Quo non intellecto infimae aetatis librarius aliquis, cujus conjecturam deteriores MSS. servarunt, τῆ δὴ in fine versus adjecit, quod in libros editos primus intulit Francinius editionis Juntinae secundae auctor." DIND. V. schol. ad 1399. Similiter versum iambicum inter anapaesticos insertum interpolant librarii Pac. 733.

1416. τοῦργον (sic) A. Ald. γε E.Z.Φ. Mut. 1. Bodl. 4. Can. Reis. Teuf. σὺ C.D.G.R.S.T.U.V.W.Y.Δ.X.Ψ.Ω. Mut. 2. 3. Bodl. 1. 6. 7. 8. Par. 8. 19. 20. Ald. Br. Herm. Dind. Bergk. Mein. vocem om. A.©. Particula γε aegre caremus, ut monuit Teuf. Reddas Anglice: *You will say that at all events it is customary.* Neque emphatico pronomine σὺ opus hic est, quanquam mox sequitur ἐγὼ δέ γ' . . . Porro minus placeret pronomen sic collocatum. Cf. 1185. καὶ μὴν νερόμισται γ'.

1417. δέ γ' A.G.R. Bodl. 6. 8. &c. δ' V. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 1. 7. ἐγὼ δ' ἀντεῖποιμ' T.

1418-19. Inverso ordine in R.

1418. εἰκὸς δὲ A.D.F.G.V.Δ.Φ.X. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 1. 4. 6. 7. 8. Par. 8. 19. 20. Med. 8. Urb. Ar. vulg. Reis. Herm. Bergk. Dind. Ox. εἰκὸς τε A.R.©. Par. 1. Dind. Kock. Teuf. Mein. εἰκὸς τι Borg. Praestat vulgata. μᾶλλον A.D.G.R.U.Δ.Φ. Urb. Mut. 1. Borg. Par. 1. 19. Bodl. 4. Cant. 2. v. 1.

ὄσῳπερ ἔξαμαρτάνειν ἦττον δίκαιον αὐτοῦς.

- ΣΤ. ἀλλ' οὐδαμοῦ νομίζεται τὸν πατέρα τοῦτο πάσχειν. 1420
 ΦΕ. οὐκουν ἀνὴρ ὁ τὸν νόμον θεῖς τοῦτον ἦν τὸ πρῶτον,
 ὡσπερ σὺ κἀγὼ, καὶ λέγων ἔπειθε τοὺς παλαιούς ;
 ἦττόν τι δῆτ' ἔξεστι κάμοι καινὸν αὐτὸ τοῖσι
 θεῖναι νόμον τοῖς νείεσιν, τοὺς πατέρας ἀντιτύπτειν ;
 ὄσας δὲ πληγὰς εἶχομεν πρὶν τὸν νόμον τεθῆναι 1425
 ἀφίεμεν, καὶ δίδομεν αὐτοῖς προῖκα συγκεκόφθαι.

μάλιστα C.E.F.S.T.V.W.X.Ψ.Ω. Mut. 2. 3. Bodl. 1. 6. 7. 8. Par. 8. 20. Ar. Cant. 1. 2. 3. 4. Harl. 2. 3. Med. 4. 8. Ald. vocem omnino omittit Herm.

τοὺς γέροντας ἢ τοὺς νέους τι κλάειν Ald. τοὺς γέροντας ἢ νέους τι κλάειν Benth. Kust. Br. Reis. Dind. Ko. Teuf. Mein. τοὺς γέροντας ἢ νεωτέρους τι κλάειν (del. μάλλον) Herm. τοὺς γέροντας τοῦ νέου ὅτι κλάειν Bergk. τοὺς σαπρούς ἢ τοὺς νέους τι κλάειν conj. Kock. (ut τοὺς γέροντας glossema sit. Cf. Lys. 378.) τοὺς γέροντας τῶν νέων—Lenting. (Qui addit: "Id quidem non dubium, articulum poeta quin in utroque nomine aut omiserit, aut addiderit.") Equidem conjicio τοὺς γέροντας τῶν νέων τι κλάειν, vel τὸν γέροντ' ἢ τὸν νέον τι κλάειν, vel potius τὸν γέροντα τοῦ νέου ὅτι κλάειν. Prima, ni fallor, corruptela fuit τοὺς νέους τι κλάειν (ex τοῦ νέου ὅτι κλάειν); dein altera facile secuta est τοὺς γέροντας ἢ τοὺς (ex τὸν γέροντα τοῦ), particula ἢ sensus complendi gratia innecta. Nisi turbas fecerat glossa ἢ τὸν νέον ad τοῦ νέου adscripta, aut ἢ τοὺς νέους ad τῶν νέων. Otiosum certe videtur τι. Cf. 1439. κλάειν γὰρ ἡμᾶς εἰκὸς ἐστ', ἦν μὴ δίκαια δρῶμεν. Defendi tamen vulgatam posse ostendunt exempla congesta ad Ecel. 51. καὶ τὴν Φιλοδωρήτου τε καὶ Χαιρητάδου (pro τὴν Χαιρητάδου). Cf. etiam ad 622. 1128. ἢ τοὺς νέους A.G.R.U.Θ.Φ.Ψ. Bodl. 4. 6. 8. Cant. 4. Par. 19. 20. Med. 5. Borg. ἢ τοὺς νεωτέρους C.E.F.S.T.V.W.Y.Z.Δ.X.Ω. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 1. 3. 7. Ar. Par. 8. Cant. 1. 2. 3. Harl. 1. 2. 3. Med. 4. 8. ἢ νέους Benth. Kust. Br. Reis. Dind. Kock. Teuf. Mein. τοῦ νέου Bergk. ἢ νεωτέρους Herm. τι G.R. T.Θ.Φ. Bodl. 1. 8. Borg. Par. 19. Med. 8. vulg. γε Par. 8. ἐστὶ Med. 4. voculam om. A.C.E.S.U.V.W.Y.Z.Δ.X.Ψ.Ω. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 3. 4. 6. 7. Ar. Par. 1. 3. 20. Elb. Cant. 1. 2. 3. 4. Harl. 2. 3. Med. 5. ὅτι Bergk. κλάειν A.G.R. pr. S.V. Ar. Borg. Par. 8. 19. 20. Med. 4. 8. &c. κλάειν R corr. T.

1419. ἔξαμαρτεῖν Par. 1. non A.

1421. οὐκουν G.R.V.T. &c. οὐκοῦν A.S.Θ.Φ. θεῖς τοῦτον A.G.Δ.Φ.X. Med. 4. &c. vulg. Dind. Bergk. τιθεῖς τοῦτον R.V. Cant. 1. 3. τοῦτον θεῖς B.dl. 7. τοῦτον τιθεῖς Herm. Teuf. θεῖς τουτοῦ Mein. τόνδ' ἦν τιθεῖς Kock. I. τιθεῖς τόνδ' ἦν Kock. τὸ πρῶτον ἦν Cant. 1. 3. τοπρῶτον A.

1423. ἦττόν τι X. Kock. Teuf. ἦττον τί A.G.R.S.T.V.Θ. vulg. Herm. Dind. Bergk. Mein. Praestat ἦττόν τι. Cf. Pl. 535. σὺ γὰρ ἂν πορίσαι τί (hic etiam malim τι) δύναϊ ἀγαθὸν . . . ; et ad Av. 369. τολοιοῦν A.

1424. νείεσι A.

1425. εἶχομεν] ἐλάβομεν Cobet. Conjectura satis probabilis.

1426. αὐτοῖς A.G.V.Δ.Φ.X. Bodl. 1. 6. 7. 8. &c. vulg. αὐτοὺς R. αὐτοὺς Reisig. C. 207. Legendum forsitan αὐτοὺς aut ἡμᾶς, i. e. ut *ipsi fuerimus*

σκέψαι δὲ τοὺς ἀλεκτρύονας καὶ τᾶλλα τὰ βοτὰ ταυτί,
ὡς τοὺς πατέρας ἀμύνεται· καίτοι τί διαφέρουσιν
ἡμῶν ἐκεῖνοι πλὴν γ' ὅτι ψηφίσματ' οὐ γράφουσιν ;

ΣΤ. τί δὴτ', ἐπειδὴ τοὺς ἀλεκτρύονας ἅπαντα μιμῆι, 1430
οὐκ ἐσθίεις καὶ τὴν κόπρον κάπῃ ξύλου καθεύδεις ;

gratis concisi. Ut vulgo legitur, sensus hic videtur esse : *ut gratis concisi fuerint* (illi). Qui alienus est.

1427. τοὺς ἀλεκτρύονας libri et vulg. Herm. Dind. Kock. Teuf. Bergk. τοὺς ἀλεκτρούους Porson. Opusc. p. 195. τοὺς ἀλέκτορας Beck. Both. Mein. Herw. Fritzsch. ad Thesm. 560. ("Dixerat Phidippides Socraticus, σκέψαι δὲ τοὺς ἀλέκτορας, id quod concluditur e v. 851.") Cf. ad Ran. 963. 968. τὸν τ' ἀλεκτρύονα (vel τοὺς τ' ἀλεκτρύονας ἦ) Lenting. "V. ad 663. Quod si recte conjecit Porsonus, v. 1430. quoque ἀλεκτρούους scribi praestabit." DIND. τοὺς ἀλεκτρύονας per synizesin proferri (et similiter in Ran. 932. 937.) existimat Hermannus El. D. M. p. 147, quum nulla auctoritate niti videatur forma contracta ἀλεκτρούους &c. Idem vulgatam defendit Epit. D. M. § 169. Formam ἀλέκτωρ usurpant Pind. Simonid. Plat. com. ap. Eust. p. 1479, 45. Cf. Vesp. 1490. Altera forma fuit ἀλεκτορίς. Ferraro sane occurrit anapaestus in quarto pede tetrametri iambici. Ran. 932. τὸν ξουθὸν ἰππαλεκτρύονα ζητῶν, τίς ἐστὶν ὄρνις (ubi item ἰππαλέκτορα corrigi potest). 937. οὐχ ἰππαλέκτρύονας μὰ Δί' οὐδὲ τραγελάφους, ἄπερ σύ (μὰ Δία καὶ τραγελάφους Elmsl.). Fr. 476. ὕρισους δ' ἴδοις ἂν νιφομένους σύκων ὁμοῦ τε μύρτων. Cratin. ap. Etym. M. p. 196, 7. ὁ δ' ἠλίθιος ὥσπερ πρόβατον βῆ βῆ λέγων βαδίζει (ὡς προβάτιον . . . Pors. Praef. ad Hec. p. 43. ὁ δ' ἠλίθιος βῆ βῆ λέγων ὥσπερ πρόβατον βαδίζει Elmsl. Corrigendum forsitan ὥσπερ προβάτιον βῆ λέγων βαδίζει). καὶ τᾶλλα τὰ βοτὰ ταυτί] Malim καὶ τὰ βοτὰ τᾶλλα ταυτί, vel καὶ πάντα τὰ βοτὰ ταυτί, vel καὶ τᾶλλα βοτὰ τοιαντί. Cf. ad Vesp. 939. καὶ τᾶλλα τὰ σκεύη τὰ προσκεκαμμένα. ταυτί om. Bodl. 4.

1428. τί διαφέρουσιν A.C.G.Θ.Φ.Ω. Cant. 3. Par. 19. Br. &c. τί διαφέρουσ' Ἄρ. τί διαφέρουσιν οὐδὲν R.S.T. (τί eras.) V.X. Mut. 1. Par. 1. τί διαφέρουσ' οὐδὲν Bodl. 4. διαφέρουσιν οὐδὲν Bodl. 1. Mut. 2. 3. διαφέρουσ' οὐδὲν Δ.Ψ. Bodl. 6. 7. 8. Par. 8. 20. σφόδρ' οὐδὲν διαφέρουσιν E. Mon. Par. 4. διέφερον οὐδὲν Bentl. "Saepe interrogativam expulit negativa," ut monet Porson. ad Hec. 296.

1429. πλὴν γ' S.V.(?) Δ.Χ.Ψ.Ω. Cant. 1. 2. 3. 4. Mut. 3. Elb. Harl. 2. 3. Bodl. 3. 4. 6. Par. 2. 3. 4. 8. 20. Reis. Herm. Ko. Teuf. Mein. πλὴν A.G.R.T.Θ.Φ. Bodl. 1. 7. 8. Par. 19. Ald. Br. Dind. Bergk. Praestat, opinor, πλὴν γ', quanquam particulam γε post πλὴν inferre amant librarii, ut monet Dind. ὅτι ψηφίσματ'] Rarissime syllabam τι longam fieri positione monet Richter. ad Vesp. 853. Cf. Av. 1246. ἄρ' οἴσθ' ὅτι Ζεὺς &c. Pl. 746. ὅτι βλέπειν &c. (ὅτι) βλέπειν malit Richterus). γράφουσιν vulg. Malim γράφουσι.

1430. ἀλεκτρύονας] ἀλεκτρούους conj. Dind. Cf. ad 1427. ἅπαντας R.V. Borg. μιμῆ A.R.

1431. καὶ add. A.G.R.V. Mut. 1. 2. 3. Ar. Bodl. 1. 6. 8. Par. 8. 19. 20. &c. om. Bodl. 3. 7. Cant. 1. Harl. 2. An τε? Vel οὐκ αὐτὸς (οὐ καὐτὸς) ἐσθίεις κόπρον. Vel οὐ καὶ (τὴν) κόπρον τ' ἐπεσθίεις. Vel οὐ καὶ κόπρον κατεσθίεις.

- ΦΕ. οὐ ταυτὸν, ὦ τᾶν, ἐστίν, οὐδ' ἂν Σωκράτει δοκοίη.
 ΣΤ. πρὸς ταῦτα μὴ τύπτ'· εἰ δὲ μὴ, σαυτὸν ποτ' αἰτιάσει.
 ΦΕ. καὶ πῶς; ΣΤ. ἐπεὶ σὲ μὲν δίκαιός εἰμ' ἐγὼ κολάζειν,
 σὺ δ', ἣν γένηταί σοι, τὸν υἱόν. ΦΕ. ἣν δὲ μὴ γένηται,
 μάτην ἐμοὶ κεκλαύσεται, σὺ δ' ἐγχανὼν τεθνήξεις. 1436
 ΣΤ. ἐμοὶ μὲν, ὦνδρες ἥλικες, δοκεῖ λέγειν δίκαια
 κάμοιγε συγχωρεῖν δοκεῖ τούτοισι τὰπειικῆ.
 κλάειν γὰρ ἡμᾶς εἰκός ἐστ', ἣν μὴ δίκαια δρῶμεν.
 ΦΕ. σκέψαι δὲ χυτέραν ἔτι γνώμην. ΣΤ. ἀπὸ γὰρ ὀλοῦμαι.
 ΦΕ. καὶ μὴν ἴσως γ' οὐκ ἀχθέσει παθῶν ἃ νῦν πέπονθας. 1441
 ΣΤ. πῶς δὴ; δίδαξον γὰρ τί μ' ἐκ τούτων ἐπωφελήσεις.

- τὸν (corr. τὴν) Φ. κατὶ ξύλου A.F.G.R.V.Δ.Φ.X. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 6. 7. 8. &c. vulg. κατὶ ξύλω (sic) Bodl. 1. Cant. 3. Harl. 1. κατὶ πλείον R. κάπ' ἰκρίων conj. Kock., coll. Phot: ἴκρια. ὀρθὰ ξύλα. Hesych. v. ἰκρία. Poll. X. 157. Nicand. Ther. 198. ἔνθα λέχος τεύχονται ἐπ' ἴκριον. Praestaret κάπ' ἰκρίον. καθεύδεις A.G.R.S.U.V.W.Y.Z.Δ.Φ.X. Bodl. 3. 6. 7. 8. Mut. 1. 2. 3. καθίζεις F.T. Bodl. 1. Cant. 3. Harl. 1. Praestat forsā καθίζεις; non modo enim in perticis dormire solent galli, sed etiam sedere vel quando non dormiunt.
 1432. ταυτὸν (sic) A. ὦ τᾶν A. Bodl. 6. 8. ὦ τᾶν Bodl. 7. Σωκράτη Bodl. 1 pr. 6. δοκοίη A. Bodl. 1. 7. &c. δοκεῖ Elb. Bodl. 6.
 1436. κλαύσεται G. τεθνήξει A.G.R.V. Mut. 1. 2. 3. Par. 8. 19. 20. Bodl. 8. &c. Ald. Br. Teuf. τεθνήξη Bodl. 1. 6. 7. Mon. Elb. τεθνήξεις Dawes. Elmsl. Herm. Dind. Kock. Bergk. Mein. Cf. ad Ach. 325. 590.
 1437. ὦ νδρες A. ἄνδρες Mut. 1. μὲν om. Bodl. 1. Harl. 1.
 1438. κάμοι γε A. κάμοι (om. γε) Bodl. 6. τούτοις] An τοῖς παισὶ?
 1439. ἐστ' A.R.V. Bodl. 6. 8. &c. ἐστίν Bodl. 1. 3. 7.
 1440. χ' ἀτέραν A.
 1441. ἐγὼ (pro ἴσως) Par. 3. γ' add. A.G.S.T.V.W.Y.Z.Δ.Θ.Φ. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 1. 7. 8. Par. 8. 19. 20. om. R.U.X.Ψ. Bodl. 4. 6. Par. 3. 4. ἀχθέσει A.G.V.Δ.Θ.Φ. Bodl. 8. Mut. 2. ἀχθήση S.T. Bodl. 1. 7. Elb. ἀχθήση Mut. 1. Par. 4. ἀχθεσθήση X. Bodl. 4. 6. Mon. Borg. (-ει.) ἀπεχθέσει R. ἀχθήσομαι Par. 3. Moeris p. 21. ἀχθέσεται Ἀττικῶς: ἀχθεσθήσεται Ἑλληνικῶς.
 1442. πῶς δὴ A.G.R.V. Bodl. 1. 7. 8. &c. πῶς δὲ Bodl. 6. πῶς νῦν Bodl. 3. Cf. Ran. 1162. δίδαξον γὰρ τί δὴ μ' ἐκ τούτων ἐπωφελήσεις Ald. vulg. δίδαξον γὰρ τί δὴ μ' ἐκ τῶνδ' (vel τί δὴ μ' ἐκ τούτων μ') ἐπωφελήσεις Bentl. δίδαξον εἴ τι μ' ἐκ τούτων ἐπωφελήσεις Reisig. δίδαξον γὰρ τί μ' ἐκ τούτων ἐπωφελήσεις Br. Herm. recc. Valde placet posterior Bentleii conjectura. γάρ] εἰ Mut. 2. Bodl. 3. 7. τί μ' A.D.G.R.S.T.V.Z.Θ.Φ.Ω. Mut. 1. 2. Bodl. 1. 3. 7. Borg. Harl. 1. 2. Cant. 1. 3. Par. 8. 19. 20. τί δὴ μ' A.U.W.Y.Δ.X.Ψ. Mut. 3. Bodl. 4. 6. 8. Cant. 2. Harl. 3. Ar. Ald. ἐπωφελήσεις A.D.G.R.S.V.Z.Θ.Φ.Ω. Mut. 1. Bodl. 8. Par. 17. 19. Ald. ὠφελήσεις F.T.U.W.Y.Δ.X.Ψ. Mut. 3. Bodl. 1. 3. 4. 6. 7. Ar. Harl. 1. 2. 3. Cant. 2. 3. Borg. ὠφελήσης C. ὠφελήσεις Bodl. 1. σύ γ' ὠφελήσεις Cant. 1. Par. 8. 20.

ΦΕ. τὴν μητέρ' ὡσπερ καὶ σὲ τυπτήσω. ΣΤ. τί φῆς, τί φῆς σύ ;
 τοῦθ' ἕτερον αὖ μεῖζον κακόν. ΦΕ. τί δ', ἦν ἔχων τὸν
 ἦττω 1445

λόγον σε νικήσω λέγων

τὴν μητέρ' ὡς τύπτειν χρεῶν ;

ΣΤ. τί δ' ἄλλο γ' ἦ, ταῦτ' ἦν ποιῆς,
 οὐδέεν σε κωλύσει σεαυ-
 τὸν ἐμβαλεῖν ἐς τὸ βάραθρον 1450
 μετὰ Σωκράτους
 καὶ τὸν λόγον τὸν ἦττω.

1443. τί φῆς; τί φῆς σὺ D.G.W.Δ.Φ. Mut. 1. Par. 1. 17. 19. Br. Herm. Dind.
 τί φῆς, τί φῆς σὺ (sic) A. τί φῆς σὺ R.S.T.V. Cant. 1. 3. Harl. 1. Bodl. 1. Par.
 20 pr. τί δῆτα φῆς σὺ X. Mut. 2. 3. Bodl. 6. 7. 8. Cant. 2. Harl. 2. 3. Par.
 8. (φῆς) 20 corr. Ald. Bergk. τί φῆς (om. σὺ) Ω. τί φῆς, τί φῆς σὺ Kock.
 τί φῆς, τί φῆς σὺ Teuf. τί φῆς, τί φῆς σὺ Mein.

1445. τί δ' ἦν ἔχων G.U.W.Y.Z.Δ.Φ. Bodl. 6. 7. Par. 19. 20. Mut. 1. 2. 3.
 Ald. Benth. Br. Herm. Dind. Ko. Teuf. Bergk. τί δ' ἦν ἔχω Bodl. 3. τί δ'
 ἦν ἐγὼ Ar. τί δῆτ' ἦν (ἀν S.) ἔχων A.S.T.X. Par. 8. Bodl. 1. τί δῆτα ἦν ἔχων
 Harl. 1. τί δ' ἦνθ (sic) Bodl. 8. τί δῆτ' ἀν ἔχων V. τί δῆτ' ἀνέχων R. τί δῆτ'
 ἀν ἦν τὸν ἦττω | λόγον Herm. (olim.) τί δῆτ' ἀν, ἦν τὸν ἦττω | ἔχων . . .
 Fritsch. ad Thesm. 633. Mein. Equidem malim τί δῆτ' ἀν, ἦν (vel τί δῆτ',
 ἐὰν) τὸν ἦττω | ἔχων σε νικήσω λόγον &c. Cf. 1452. Quam conjecturam
 confirmat omissio nominis λόγον post ἦττω in R. Cf. Lys. 399. τί δῆτ' ἀν, εἰ
 πύθοιο καὶ τὴν τῶνδ' ὕβριν; Sed Eccl. 1023. τί δ', ἦν ἀφαιρηταί μ' ἀνῆρ . . .;

1446. λόγον om. R. σὲ vulg. Dind. σε A. Mein. Recte.

1447. Στρ. praef. et interrogat Bodl. 3.

1448. τί δ' ἄλλο γ'; ἦν ταυτὶ ποιῆς vulg. Herm. τί δ' ἄλλο γ' ἦ, ταῦτ'
 ἦν ποιῆς, . . . Kock. (coll. 1287. 1495. Fr. 199. et Eq. 615. τί δ' ἄλλο γ' εἰ μὴ)
 Teuf. Bergk. Mein. Dind. Valde probabilis correctio, ne dicam certa. Possis
 etiam non male, τί δ' ἄλλο; ταῦτ' ἐὰν ποιῆς . . . Cf. 1088. σιγήσομαι. τί δ'
 ἄλλο; Eur. Melan. Fr. 27. τί δ' ἄλλο; φωνὴ καὶ σκιά γέρον ἀνῆρ. δ']
 δῆτ' V. (an 1445?) ἦν A. &c. vulg. ἦ Bodl. 8. (unus, ut vid.) ταυτὶ
 R. Par. 19. 20. vulg. ταῦτα A.G.R. Bodl. 7. Mut. 1. 2. ταύτην V. ταυτὸ
 Par. 8. Quae discrepantia lectionis Kockii conjecturam valde confirmat.

ποιῆς A. &c. vulg. ποιῆς R. ποιεῖς Bodl. 8 pr. "Simplicem vocalem R. etiam
 ubi metrum diphthongum postulat praebet interdum, velut v. 1502." DIND.

1449. Qu. οὐδέν ἐτι κωλύσει σέ τ' αὐτὸν . . . σε om. U.Ψ. Bodl. 6. Elb.
 κωλύσειν (αὐτὸν) Z. κωλύει S.V. (qu.) κωλύσει reliqui. σεαυτὸν
 G.U.W.Y.Δ.Φ.Ψ. Mut. 2. 3. Bodl. 6. 7. 8. Par. 19. 20. σαντὸν A.R.T.Θ.X.
 Mut. 1. Bodl. 1. Par. 8. ἐαυτὸν S.V. αὐτὸν (et κωλύσειν) Z. σέ τ' αὐτὸν
 probabiliter Reising. Comm. Crit. p. 313. Mox enim sequitur καὶ τὸν λόγον
 τὸν ἦττω.

1450. Malim, ut numerosius, ἐς τὸ βάραθρον ἐμβαλεῖν. Cf. Eq. 1362.
 ἐς G.R. Bodl. 6. 7. 8. εἰς A.V.(?)

1451. τοῦ Σωκράτους unus Bodl. 6.

- ταυτὶ δι' ὑμᾶς, ὦ Νεφέλαι, πέπονθ' ἐγώ,
 ὑμῖν ἀναθεῖς ἅπαντα τὰμὰ πράγματα.
- ΧΟ. αὐτὸς μὲν οὖν σαυτῷ σὺ τούτων αἴτιος,
 στρέψας σεαυτὸν ἐς πονηρὰ πράγματα. 1455
- ΣΤ. τί δῆτα ταῦτ' οὔ μοι τότε ἡγορεύετε,
 ἀλλ' ἄνδρ' ἄγροικον καὶ γέροντ' ἐπήρετε ;
- ΧΟ. αἰεὶ ποιούμεν ταῦθ' ἐκάστοθ' ὄντιν' ἂν
 γνώμεν πονηρῶν ὄντ' ἐραστὴν πραγμάτων,
 ἕως ἂν αὐτὸν ἐμβάλωμεν ἐς κακὸν, 1460

1452. ἐγὼ om. Par. 3. Leid. 5. Bodl. 7.

1454. σαυτῷ σὺ A.G.W.Y.Δ.Φ. Mut. 2. 3. Bodl. 7. 8. σὺ σαυτῷ R.S.T.V.X. Bodl. 1. σαυτῷ (om. σὺ) Ψ. Mut. 1. Bodl. 4. 6. Par. 3. 4. Cf. Ran. 630. αὐτὸς σεαυτὸν (ita R. σὺ σαυτὸν vulg.) αἰτιῶ. Av. 1642. βλάπτεις δέ τοι σὺ σαυτόν. Plat. Soph. 217. αὐτὸς ἐπὶ σαυτοῦ . . . διεξιέναι. et ad Soph. Oed. C. 853.

1455. στρέψας] Qu. τρέψας. Sed fortasse in στρέψας allusio est ad nomen Στρεψιάδης. σεαυτὸν G.R.V. &c. vulg. ἐαυτόν A. Mut. 1. Par. 1. Br. in annot. Fritsch. ad Thesm. 234. Teuf. Male. ἐς G.R.V.Δ.Φ.X. &c. εἰς A. Bodl. 1. 3. πονηρὰ A.G. &c. τὰ πονηρὰ R.V. Cf. 1303. 1459.

1456. ταῦτ' A.C.G.R.V.Δ.Φ.X. Mut. 1. 2. Bodl. 3. 6 pr. Par. 8. 20. Ar. Urb. Borg. Cant. 1. Harl. 2. Bentr. Br. &c. ταῦτά γ' D.E.F.U.W.Y.Ψ. Mut. 3. Bodl. 1. 4. 6 corr. 8. Par. 9. 19. Cant. 2. 3. Harl. 3. Med. 4. Ald. τοῦτ' Bodl. 7. Par. 3. Leid. 5. ἡγορεύετε C.D.E.F.R.T.U.W.Y.Δ.Θ corr. Mut. 2. 3. Bodl. 1. 6. 7. 8. Par. 3. 8. 9. 19. 20. Med. 4. Cant. 1. 2. 3. Harl. 2. 3. Borg. Ar. Leid. 5. Ald. Reis. Herm. rec. ἡγορεύσατε A.G.S.V.Z.Θ.Φ.Ω. Mut. 1. Cant. 2. v. l. Urb. Par. 1. 17. Br. ἡγορεύεται Bodl. 3. ἐγορεύετε Ψ. Cf. Fr. 284. οὐκ ἡγόρευον; Herod. VII. 10. ἐγὼ δὲ καὶ πατρὶ τῷ σῶ . . . ἡγόρευον μὴ στρατεύεσθαι. Sic alibi saepe ἐκέλευσε in libris pro ἐκέλευε &c. Barbarum vero est ἡγορεύσατε, pro quo dicebant εἴπετε.

1457. ἐπήρετε R. (unus, ut vid.) Herm. rec. ἐπήρατε (aut ἐπήρατε) A.G.T.U.V.Y.Z.Δ.Φ.X. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 1. 6. 7. 8. Par. 8. 17. 19. 20. Med. 4. vulg. Diversa tempora ἡγορεύετε . . . ἐπήρατε frustra tuetur Reisig. ad Oed. C. 419. ἄγροικον ἐπήρατε καὶ σκαῖον Mut. 2. Bodl. 7.

1458. αἰεὶ A.G.T.U.W.Z.Δ.Φ.X. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 1. 7. 8. Par. 8. 9. 17. 19. 20. Med. 4. Ar. vulg. Herm. ἂν Bodl. 6. ἡμεῖς R.S.V. Med. 5. Reis. Dind. Kock. Teuf. Bergk. Mein. Praestat, opinor, vulgata. Bene conjunguntur αἰεὶ ἐκάστοτε, ut in v. 1279. Pronomen autem ἡμεῖς otiosum videtur. Confer tamen 258. ταῦτα πάντα τοὺς τελομένους | ἡμεῖς ποιούμεν. 1116. ποοῦμεν R.V.Φ. Bodl. 1. Harl. 1. Med. 4. ἐκάστοτ' Bodl. 1. 6. 7. 8. Par. 9. &c. ἐκάστ' Ar. ὅταν τινα A.D.E.G.R. (στ' ἂν) S.V.Z.Θ.Φ.Ω. Mut. 1. Cant. 1. Par. 8. 17. 19. 20. vulg. Bergk. ὅταν τινα (sic) Ar. στ' ἂν τινα Bodl. 8. ἂν τιν' οὖν C.F.T.U.W.Y.Δ.X.Ψ. Mut. 2. 3. Bodl. 1. 3. 6. 7. Cant. 2. 3. Harl. 1. 2. 3. Par. 9. Elb. Med. 4. 5. ὄντιν' οὖν Leid. 5. ὄντιν' ἂν Porson. (ad Hec. 1175, tacite) Elmsl. (ad Ach. 178.) Herm. Dind. Ko. Teuf. Mein. ὄντιν' ἂν in fine versus legitur 245. Cf. Vesp. 586. ἔδομεν ταύτην ὅστις ἂν ἡμᾶς . . . ἀναπέιση. Male vero nonnulli virgula post ἐκάστοθ' distinguunt.

1460. ἂν add. A.G.R.V. Harl. 1. Bodl. 1. 3. &c. Bentr. Kust. om. T.

ὅπως ἂν εἰδῆ τοὺς θεοὺς δεδοικέναι.

ΣΤ.

οἶμοι, πονηρά γ', ὦ Νεφέλαι, δίκαια δέ.
οὐ γάρ μ' ἐχρῆν τὰ χρήμαθ' ἀδανεισάμην
ἀποστερεῖν. Νῦν οὖν ὅπως, ὦ φίλτατε,
τὸν Χαιρεφῶντα τὸν μιαρὸν καὶ Σωκράτη
ἀπολείς μετ' ἐμοῦ ἴθων, οἷ σε κᾶμ' ἐξηπάτων.

1465

ΦΕ.

ἀλλ' οὐκ ἂν ἀδικήσαιμι τοὺς διδασκάλους.

ΣΤ.

ναὶ ναὶ καταιδέσθητι πατρῶον Δία.

ΦΕ.

ἰδοῦ γε Δία πατρῶον ὡς ἀρχαῖος εἶ.

Ζεὺς γάρ τις ἔστιν; ΣΤ. ἔστιν. ΦΕ. οὐκ ἔστ', οὐκ, ἐπεὶ

Bodl. 8. Ald.

ἐμβάλωμεν R.S.T.V.Δ.Θ.Φ.Χ. ἐμβάλλωμεν G. ἐσβάλωμεν

A.Φ. Par. 1.

ἐς A.G. Bodl. 6. 7. 8. εἰς R.V.

1462. οἶμοι A.G.Θ.Φ. Bodl. 8. Ald. Dind. Ko. Bergk. ὄμοι C.D.E.F.R.S.
T.V.Δ.X.Ω. Bodl. 1. 4. 6. 7. Cant. 1. 2. 3. Harl. 2. 3. Elb. Par. 4. 8. 9. 19. 20.
Teuf. Mein. ᾄμοι Br. Herm. Eadem discrepantia 1473. 925. Vesp. 202.
1504. πόνηρά γ' A. Quod fortasse praestat. Sensus enim est, molesta,
acerba, dura.

1463. ἂ ἴδαν. A. Cf. ad 1270. 1306.

1464. οὖν om. X.

1465. Σωκράτη Bodl. 8. (unus, ut vid.) Ald. Dind. Mein. Σωκράτην A.C.D.
E.G.R.V. Mut. 1. 2. 3. Urb. Ar. Bodl. 1. 3. 4. 6. 8. Par. 3. 8. 19. 20. Br. Herm.
Ko. Teuf. Bergk. τὸν σωκράτην Bodl. 3. 4. 6. 7. Mut. 2. τὸν om. A.G.R.V.
&c. Cf. ad 622. et ad Eccl. 51.

1466. μετ' ἐμοῦ ἴθων diserte G.Z.Φ.Ω. Par. 17. μετ' ἐμοῦ ἔλθων A.T.Θ.X.
Par. 1. 7. 19. Bodl. 1. Cant. 3. Harl. 1. μετ' ἐμοῦ γ' ἔλθων R.S.V. Ar.
Cant. 1. Par. 8. 20. Mut. 1. Junt. μετ' ἐμοῦ γ' ἔλθ' U.W.Y.Δ.Ψ. Bodl.
4. (s. ἦγουν ἔλθων) 6. 7. 8. Harl. 2. 3. Cant. 2. Par. 9. Mut. 2. Ald. Br. Reis.
Dind. et (add. οἴκαδ') Par. 3. μετ' ἐμοῦ ἔλθ' Mut. 3. μετελθὼν Herm. Kock.
Teuf. Bergk. Mein. Vera scriptura proculdubio est μετ' ἐμοῦ ἴθων. Cf.
Vesp. 320. βούλομαι . . . μεθ' ἡμῶν ἔλθων . . . κακόν τι ποιῆσαι. Causa tur-
barum fuit, ut alibi persaepe, crasis librariis minus intellecta. Prima corruptela
fuit μετ' ἐμοῦ γ' ἔλθων, secunda metri salvandi gratia μετ' ἐμοῦ γ' ἔλθ'.
ἀπολήs Mon. Elb. οἷ σε A. Br. οἷ σέ Dind. ὦν σέ Mein.

κἀμέ γ' V. ἐξηπάτουν R.V.

1470. τίς ἐστιν A. τίς ἔστιν V. (s. Dind.) τί ἔστιν V. (s. Bekk.) τι ἔστιν R.
οὐκ ἔστ', οὐκ, ἐπεὶ R. (s. Dind.) Herm. Dobr. (Dind.) Teuf. Bergk. Mein.
οὐκ ἔστιν οὐκ, ἐπεὶ R. (Bekk.) S.V. οὐκ ἔστιν, ἐπεὶ F.T.W.X.Ω. Bodl. 1. Cant. 3.
Harl. 1. Med. 4. οὐκ ἔστιν γ', ἐπεὶ Δ. Ar. Cant. 1. 2. Med. 5. Par. 8. 20. Br.
οὐκ ἔστι γ', ἐπεὶ C.E.U.Y.Ψ. Elb. Mut. 2. 3. Bodl. 3. 4. 6. 7. Harl. 2. 3. Cant. 4.
Par. 3. Leid. 5. οὐκ ἔνεστ', ἐπεὶ A.G.Z.Φ. Mut. 1. Bodl. 8. Par. 19. Borg.
Cant. 2 corr. Ald. οὐκ ἔνεστιν, ἐπεὶ Θ. Par. 1. οὐκ ἔτ' ἔστ', ἐπεὶ Porson. Adv.
p. 225. prob. Monk. (ad Hipp. 778. βασιλις οὐκέτ' ἔστι δῆ | γυνή). οὐκέτ' ἔστ',
ἐπεὶ Kock. Dind. (Certe facile excidere potuisset ἔτ' ante ἔστ'. Cf. Soph. Ant.
1025. κείνος οὐκ ἔτ' ἔστ' ἀνήρ.) ΣΤΡ. ἔστιν οὖν. ΦΕ. οὐκ ἔστ', ἐπεὶ Reisig.
Tentabam praeterea: οὐ μὲν οὖν, ἐπεὶ (gl. ἔστιν). Vel οὐ δῆτ', οὐκ, ἐπεὶ. Vel
ἔστι . . . Μὰ δι' οὐκ ἔστ', ἐπεὶ. Vel ἔστι δῆτ' . . . Οὐκ ἔστ', ἐπεὶ. Cf. Soph.
Oed. R. 370. σοὶ δὲ τοῦτ' οὐκ ἔστ', ἐπεὶ | τυφλὸς . . . εἶ.

- Δίνος βασιλεύει τὸν Δί' ἐξεληλακώς. 1471
 ΣΤ. οὐκ ἐξελήλακ', ἀλλ' ἐγὼ τοῦτ' ῥόμην
 διὰ τουτονὶ τὸν δῖνον. οἶμοι δεῖλαιος.
 [ὄτε καὶ σὲ χυτρεοῦν ὄντα θεὸν ἠγησάμην.]
 ΦΕ. ἐνταῦθα σαυτῷ παραφρόνει καὶ φληνάφα. 1475

1471. Δία Α.

1472. ἐξελήλακεν Elb. τοῦτ' G.R.S.T.U.V.W.Y.Z.Δ.Θ.Φ corr. X.Ψ.Ω.
 Bodl. 1. 6. 7. 8. Med. 4. ταῦτ' Α.Φ pr. τὸτ' Benti. Kust. Br. Harl. prob.
 Kock. Scilicet Bentleius sibi invicem respondere putabat τότε et ὄτε v. 1474.
 ῥόμην Bodl. 3. ὄμην Bodl. 7. ὄμην Bodl. 6.

1473. διὰ A.G.U.W.Y.Z.Δ.Φ.Χ. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 6. 7. 8. &c. vulg. Δία C.
 Δία (sic) R.S.T.V. Δία Benti. Br. Cf. ad 1472. τουτονί] τουτουὶ Mein.
 Kock. Quod non probandum. Cf. modo 83. δῖνον unus Bergk. Post δῖνον
 virgula tantum distinguatur, ut in parenthesi sint verba οἶμοι δεῖλαιος. Sed
 cf. ad 1474. οἶμοι A.G.Θ.Φ. Bodl. 8. Par. 8. Ald. ὄμοι R.U.V.W.Y.Z.Δ.Χ.Ω.
 Mut. 1. 2. 3. Bodl. 1. 4. 6. Par. 4. 19. 20. Cant. 1. 2. 3. 4. Harl. 2. 3. ῥ' μοι Br.

1474. Hunc versum, ut interpolatum, merito damnant Dind. Kock. Mein.
 Fuit enim haud dubie interpolatus ab librario aliquo, qui de praesenti Δίνῳ
 propter τουτονὶ cogitaret. "Perabsurdum est commentum scholiastarum de
 Dino testaceo, quo nihil alienius ab Socratis numinibus cogitari potest. Mihi
 non dubitandum videtur quin versus hic ὄτε (libri aliquot ὄτι) καὶ σὲ χυτρεοῦν
 (χυτραιοῦν R.) ὄντα θεὸν ἠγησάμην ab interprete confictus sit δεικτικὸν illud
 τουτονὶ (de quo v. ad v. 83.) explicante ad eamque rem vasculum adhibente
 quod δῖνον Graeci vocant nomine a forma ducto." DIND. ὄτε A.G.R.S.
 V.Θ.Χ. Mut. 2. Bodl. 1. 7. 8. Par. 8. 19. 20. Ald. Herm. Dind. Teuf. Bergk.
 ὄτι T.Δ.Φ.Ψ.Ω. Mut. 1. 3. Bodl. 4. 6. Cant. 4. Harl. 3. Elb. Br. Reis. Cf. 34.
 ἀλλ', ὃ μὲλ', ἐξήλικας ἐμέ γ' ἐκ τῶν ἐμῶν, | ὄτε καὶ δίκας ὄφληκα . . . καὶ
 σὲ A.G.R.T. Bodl. 1. 6. 7. 8. &c. σε καὶ S.V. χυτρεοῦν A.G.S.T.V.W.Z.Δ.
 Θ.Φ.Ψ.Ω. Bodl. 1. 4. 6. 8. Mut. 1. 3. schol. vulg. χυτρεοῦν τ' Bodl. 3. Par.
 3. Leid. 5. χυτρεοῦντ' (sic) Mut. 2. Bodl. 7. Harl. 2. χυτραιοῦν R.X. Med.
 4. χυτραίουν γ' Par. 9. χύτρεον Ar. χυτρεοῦν probat Porson. ad Med. 675.
 Equidem malim, nisi quidem spurius est versus, ὄτε καὶ (cf. 34) χυτραίων σ'
 ὄντα . . ., vel ὄτε σε χυτραίων (vel χυτρείον) ὄντα . . ., vel ὄτε γε χυτραίων σ'
 ὄντα . . . Vel ὄτε σε κεραμεοῦν ὄντα &c. Cf. Fr. 399. λήκυθον | τὴν ἐπτα-
 κότυλον, τὴν χυτραίαν (χυτρίαν vulg.), τὴν καλὴν (τὴν χυτρεάν, τὴν ἀγκύλην Lob.
 Bekk.). Lys. 329. πατάγου χυτρείου (χυτραίου?). Greg. Cyp. III. 37 L.
 Χυτρεοῦς [θεός]: ὀστράκιος, εὐτελής. Apost. XVIII. 44. Χυτρεοῦς θεός, καὶ
 Χυτρεοῦς ἄνθρωπος: ὀστράκιος, εὐτελής. Cf. Schol. et Suid. Scripturae χυτρεοῦν
 favet nonnihil analogia formae κεραμεοῦς. Athen. 496 B. σκεῖος κεραμεοῦν
 βεμβικῶδες. Apost. XVI. 70. Τίθει παρὰ χρυσοῦν κεραμεοῦν ποτήριον. V. Lob.
 ad Phryn. p. 147.

1475. φληνάφα A.R.V.Δ.Φ.Χ. Br. &c. φληνάφει G. Mut. 1. 2. 3. Cant. 1.
 2. 3. 4. Harl. 2. 3. Bodl. 1. 6. 7. 8. Par. 8. 9. 19. 20. Ald. Cf. Eq. 644.
 ἐφληνάφα (ἐφληνάφει liber unus). Alexis Athen. 337 E. τί ταῦτα ληρεῖς
 φληναφῶν ἄνω κάτω . . .; Hesych: φληναφᾶ, φλυαρεῖ, μωρολογεῖ. At Suidas,
 φληναφεῖ: φλυαρεῖ.

ΣΤ. οἶμοι παρανοίας ὡς ἐμαινόμεν ἄρα,
 ὄτ' ἐξέβαλλον τοὺς θεοὺς διὰ Σωκράτη.
 ἀλλ', ὦ φίλ' Ἑρμῆ, μηδαμῶς θύμαιέ μοι,
 μηδέ μ' ἐπιτρίψης, ἀλλὰ συγγνώμην ἔχε
 ἐμοῦ παρανοήσαντος ἀδολεσχία· 1480
 καί μοι γενοῦ ξύμβουλος εἴτ' αὐτοὺς γραφῆν
 διωκάθω γραψάμενος εἶθ'—ὄ τι σοι δοκεῖ.
 ὀρθῶς παραινείς οὐκ ἐὼν δικορραφεῖν,
 ἀλλ' ὡς τάχιστ' ἐμπιμπράναι τὴν οἰκίαν
 τῶν ἀδολεσχῶν. δεῦρο δεῦρ', ὦ Ξανθία, 1485
 κλίμακα λαβὼν ἐξελθε καὶ σμινύην φέρων,
 κᾶπειτ' ἐπαναβὰς ἐπὶ τὸ φροντιστήριον
 τὸ τέγος κατὰσκαπτ', εἰ φιλεῖς τὸν δεσπότην,

1476. οἶμοι A.G.R.V. Mut. 1. 3. Bodl. 1. 6. 8. Par. 8. 19. 20. ὄμοι Mut. 2. Bodl. 7.

1477. ὅτε Bodl. 8. ὅτε καὶ τοὺς θεοὺς ἐξέβαλον Θ. ἐξέβαλλον R.T.V. Bodl. 1. Harl. 1. Cant. 3. Herm. rec. ἐξέβαλον A.G.S.U.W.Y.Z.Δ.Θ.Φ.X. Ψ.Ω. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 6. 7. 8. Par. 8. 19. 20. schol. Ald. Br. Aoristo ἡγησάμην modo usus erat v. 1474, si quidem nostri est iste versus. τοὺς θεοὺς R. (unus, ut vid.) καὶ τοὺς θεοὺς A.G.S.T.U.V.W.Y.Z.Δ.Θ.Φ.X.Ψ.Ω. et reliqui. Σωκράτη Bodl. 8. (unus, ut vid.) Σωκράτην A.G.R.V. Bodl. 1. 3. 4. 6. 7. Par. 3. 8. 20. Cant. 1. 2. 3. 4. Harl. 2. 3. Cf. ad 1465.

1479. μηδ' ἔμ' ἐπιτρίψης Par. 1. (non A.) μηδ' ἐπιτρίψης X. Bodl. 6.

1480. παρανοήσαντος A.G.R.Δ.Φ.X. Bodl. 1. 6. 7. 8. Par. 8. 19. 20. Med. 4. 5. Cant. 1. v. l. παρανοήσαντος V. Cant. 1. Par. 20. v. l. Cf. 1476. οἶμοι παρανοίας. 845. 844.

1481. μοι G.T.V.Δ.Φ corr. X. Mut. 1. 2. 3. vulg. μου A.R.Φ. Par. 1. εἴτ' A. αὐτὸς Elb. Harl. 1. Bodl. 1.

1482. εἶθ' A.

1484. ἐμπιμπράναι Δ. Med. 4. Bodl. 1 pr. m. Harl. 2.(?) vulg. ἐμπιπράναι A.G.R.S.T.U.V.(ā)Y.Θ.Φ.X. Mut. 1. 2. 3. Bodl. 6. 7. 8. Par. 8. 19. 20. Cant. 1. 2. 3. 4. Harl. 3. τάχιστα πιμπράναι Med. 5. Cf. ad Ach. 447. Lys. 311. Av. 1310. Th. 749. Lob. ad Phryn. p. 95. Ἐμπιπράναι potius quam ἐμπιμπράναι euphoniae gratia dixisse veteres statuunt, et ἐμπιπλάναι quam ἐμπιμπλάναι. Hic tamen saltem quominus ἐμπιπράναι scribatur obstat metrum; nam secunda syllaba non longa est natura.

1486. ἐξελθε om. Bodl. 1. 3. 7. Harl. 1. σμινύην (hic et 1500) Bodl. 7. φέρε Bodl. 7. φέρων (s. ε) Mut. 2.

1487. κᾶπειτ' ἐπαναβὰς A.G.R.S.V.W.Y.Z.Δ.Θ.Φ.Ψ.Ω. Bodl. 3. 6. 7. 8. Par. 9. 19. κᾶπειτ' ἀναβὰς T.U.X. Bodl. 1. Harl. 1. κᾶπειτά γ' ἀναβὰς Par. 8. 20. Cf. Eq. 169.

1488-89. Inverso ordine leguntur hi versus in F.T.U.W.Y.Δ.X.Ψ. Mut. 3. Bodl. 1. 6. 7. 8. Cant. 1. 2. 3. 4. Harl. 2. 3. Ar. Par. 8. 20 corr. Ald. Hoc ordine in A.D.G.R.S.V.Z.Θ.Φ. Urb. Mut. 1. 2. Par. 19. 20. Br. &c.

ἕως ἂν αὐτοῖς ἐμβάλῃς τὴν οἰκίαν.
 ἐμοὶ δὲ δᾶδ' ἐνεγκάτω τις ἡμμένην
 κἀγὼ τιν' αὐτῶν τήμερον δοῦναι δίκην
 ἐμοὶ ποιήσω, κεὶ σφόδρ' εἶσ' ἀλαζόνες.

1490

ΜΑΘΗΤΗΣ Α.

ιοῦ ἰοῦ.

ΣΤ. σὸν ἔργον, ὦ δᾶς, ἰέναι πολλὴν φλόγα.

ΜΑ. Α. ἄνθρωπε, τί ποιεῖς; ΣΤ. ὅ τι ποιῶ; τί δ' ἄλλο γ' ἢ
 διαλεπτολογοῦμαι ταῖς δοκοῖς τῆς οἰκίας.

1496

ΜΑΘΗΤΗΣ Β.

οἴμοι, τίς ἡμῶν πυρπολεῖ τὴν οἰκίαν;

ΣΤ. ἐκείνος οὔπερ θοιμάτιον εἰλήφατε.

ΜΑΘΗΤΗΣ Γ.

ἀπολείς ἀπολείς. ΣΤ. τοῦτ' αὐτὸ γὰρ καὶ βούλομαι,

ἦν ἢ σμινύη μοι μὴ προδῶ τὰς ἐλπίδας,

ἦ γὰρ πρότερόν πως ἐκτραχηλισθῶ πεσών.

1500

ΣΩ. οὔτος, τί ποιεῖς ἐτέον, οὐπὶ τοῦ τέγους;

1488. ποιῶ R.

1491. αὐτοὺς Bodl. 7. Unde conjicias κἀγὼ τὰχ' αὐτοὺς . . .

1492. ποιῶ A. κεὶ A.G.R. (κ' εἰ) V.Φ.X. Ar. Par. 8. 19. 20. Borg.
 Bodl. 1. 4 corr. Harl. 1. Cant. 1. 2. v. l. schol. ad 1452. Br. recec. κᾶν Δ. Par.
 9. 20 corr. Bodl. 4 pr. 6. 7. 8. Mut. 3. Cant. 2. 4. Harl. 2. 3. Ald. καὶ Cant.
 3. Cf. Vesp. 1333. ἦ μὴν σὺ δώσεις . . . δίκην . . . κεὶ σφόδρ' εἶ νεανίας. ad
 Pl. 65. σφόδρ' A.G.R.V. Bodl. 1. 4. 6. 8. &c. Ald. recec. σφόδρα Bodl. 7.
 σφόδρα γ' Harl. 2. Mut. 2. Bodl. 3. Leid. 5. Br. εἶσ' A.G.R.V.Δ.Φ.X.
 Ar. Borg. Par. 8. 9. 19. 20. Med. 4. 5. Bodl. 1. 4. 6. 7. 8. Cant. 2. 3. 4. Harl.
 2. εἶσ' Cant. 1. ὦσ' Harl. 3. Par. 2. 4. Gl. Cant. 3. et Harl. 2: ὑπάρχουσι.

1493. 1495. 1497. 1499. Uni eidemque discipulo assignat Bergkiius, sc.
 illi qui ab initio fabulae interfuit. Diversis discipulis tribuunt Br. Dind. &c.
 Cf. 195-6.

1494. δᾶς Cant. 4. δᾶς Cant. 1. 2 pr. 3. ἰέναι A.

1495-96. 1499-1501. ΣΤ.] Θεράποντι tribuit Bergk.

1495. σω. praef. Cant. 1. ἔτ. μαθ. Harl. 3. ΣΤ.] ξανθ. οἰκ. V.

ποιεῖς et ποῶ A.R. ποῶ etiam Bodl. 1. Harl. 1. Par. 1.

1497. ἔτ. μαθ. praef. Harl. 3. σωκ. R. ΜΑΘ. Bergk. οἴμοι omnes, ni
 fallor, libri. ἰμῶν R. Bodl. 7.

1499. ΜΑΘ. Γ.] σωκ. R. ΜΑΘ. Bergk. ἀπολείς ἀπολείς] Malim ἀπολείς
 μ' ἀπολείς, ut in Pae. 166. Soph. Trach. 1008. γὰρ om. X. καὶ add.
 A.G.T.U.W.Y.Z.Δ.Φ.X. Bodl. 1. 7. &c. om. R.S.V. Bodl. 6.

1500. σήμερον Mut. 1.

1502. ποιεῖς R. οὐπὶ T.Δ.Φ. οὐπὶ S. ὀ ἐπὶ Ψ. ἐπὶ A.X.

ΣΤ. ἀεροβατῶ καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον.
ΣΩ. οἶμοι τάλας, δέλαιος ἀποπνιγῆσομαι.

ΧΑΙΡΕΦΩΝ.

ἐγὼ δὲ κακοδαίμων γε κατακαυθήσομαι. 1505
ΣΤ. τί γὰρ μαθόντες τοὺς θεοὺς ὑβρίζετε,

1503. ΣΤ.] ξανθ. οἰκ. V. οἰκ. R.

1504-5. Inverso ordine exhibent Par. 8. 20.

1504. ΜΑΘ. praef. Reisig. ΜΑΘ. Γ. Herm. οἶμοι A.G.R.S.T.V.
Mut. 1. 2. Bodl. 1. 6. Par. 8. 19. 20. ὄμοι Mut. 3. Bodl. 7. Par. 4. Cant. 2.
Harl. 2. 3. ἀποπνιγῆσομαι A.G.R.S.T.V.Δ.Θ.Φ corr. X.Ψ.Ω. ἀποπνίγομαι
Φ. Cant. 1. ὑποπνίγομαι Par. 4.

1505-6. Inverso ordine leguntur in A.T.U.W.Y.X.Ψ.Ω. Bodl. 1. 6. 8. Mut. 3.
Med. 4. Cant. 1. 2. 3. 4. Harl. 3. Ald. Hoc ordine in G.R.S.V.Z.Δ.Θ.Φ.
Mut. 1. 2. Bodl. 3. 7. Harl. 2. Ar. Urb. Bentl. Kust. &c.

1505. om. A.(?) Bodl. 6.(?) ΧΑΙΡ. vulg. Dind. μαθ. R. ἕτερος
φιλόσοφος V. MA. Bergk. prob. Mein. Coniuncti nominantur Socrates et
Chaerephon v. 104. γε om. G.V. Par. 20.

1506. μαθόντες τοὺς θεοὺς ὑβρίζετε A.D.G.R.Z.Σ. Mut. 1. Par. 1. 19. Reisig.
Bergk. μαθόντες εἰς τοὺς θεοὺς ὑβρίζετε S.V. μαθόντες τοὺς θεοὺς ὑβρίζετον
Urb. Mon. μαθόντ' τοὺς θεοὺς ὑβρίζετε (-τον Φ corr. sec. m.) Θ.Φ. μαθόντε
τοὺς θεοὺς ὑβρίζετε Par. 17. μαθόντ' εἰς τοὺς θεοὺς ὑβρίζετον Par. 8. 20. Cant.
1. (ε supr. -όντ') Mut. 2. (ἐς). μαθόνθ' ὑβρίζετον εἰς τοὺς θεοὺς C. (ἐς) F.T.U.Ψ.Ω.
Bodl. 1. 3. 4. 7. Harl. 1. 2. (ἐς) Cant. 3. 4. Med. 4. 8. Ar. Elb. μαθόνθ' ὑβρίζε-
τόν γ' εἰς τοὺς θεοὺς W.Y.Δ. Cant. 2. Harl. 3. Par. 9. Med. 5. 9. μαθόντ'
ὑβρίζετον εἰς τοὺς θεοὺς E.X. μαθόντ' ὑβρίζετόν γ' εἰς τοὺς θεοὺς Mut. 2.
μαθὼν ὑβρίζετόν γ' εἰς τοὺς θεοὺς Bodl. 8. Ald. μαθόντ' ὑβρίζετόν γε τοὺς
θεοὺς Borg. τί γὰρ παθόντες ὑβρίζετε εἰς τοὺς θεοὺς v. l. in Harl. 2. et Bodl. 3.
παθόντες glossa adscripta etiam in Bodl. 4. Versum om. Par. 2. παθόντ' ἐς
τοὺς θεοὺς ὑβρίζετην Dind. μαθόντ' ἐς τοὺς θεοὺς ὑβρίζετην Dind. (Ox.) μαθόντ'
εἰς (vel μαθόντες) τοὺς θεοὺς ὑβρίζετε Fritsch. ad Thesm. 1157. παθόντες τοὺς
θεοὺς ὑβρίζετε Kock. II. Mein. μαθόντ' ἐς τοὺς θεοὺς ὑβρίζετον Teuf. παθόντ'
ἐς τοὺς θεοὺς ὑβρίζετον Br. Herm. I. Kock. I. (Sic Pac. 407. ἐπιβουλεύοντε ...
προδίδοτον. Lys. 438. κἀνύσατε δήσετε. Av. 655. ὁ διατραγόντ' ἔσεσθον
ἐπετραμένω.) μαθόνθ' ὑβρίζετόν γ' εἰς τοὺς θεοὺς Bentl. παθόνθ' ὑβρίζετην εἰς
τοὺς θεοὺς Herm. μαθόνθ' ὑβρίζετην εἰς τοὺς θεοὺς Elmsl. ad Ach. 733. et
Med. 1334. Scriptura maxime probabilis videtur ea, quam exhibet Ravennas.
Non enim de Socrate et Chaerephonte tantum agitur, sed de omnibus omnino
Socraticis. Sic pluralis εἰλήφατε est v. 1498. ἡδίκουν v. 1509. Dualem
invexisse videntur librarii, de Socrate et Chaerephonte tantum cogitantes.
Cf. 1465. In v. 1509. plurale ἡδίκουν, quia minus facile depravari potuit,
servatum est. Ejusdem sententiae sunt Fritsch. et Dind. Gradus erroris
primus fuit μαθόντ' ἐς τοὺς θεοὺς ὑβρίζετον; deinde, transpositione facta, metri
fulciendi causa γε insertum est. Quod si constaret de Socrate tantum disci-
puloque ejus primario Chaerephonte hic agi, praeferendam ducerem hanc

καὶ τῆς σελήνης ἐσκοπέισθε τὴν ἔδραν ;
διώκε, βάλλε, παῖε, πολλῶν εἴνεκα,
μάλιστα δ' εἰδὼς τοὺς θεοὺς ὡς ἡδίκουν.

1509

ΧΟ. ἡγείσθ' ἔξω· κεχόρευται γὰρ μετρίως τό γε τήμερον ἡμῖν.

lectionem, τί γὰρ μαθόντ' ἐς τοὺς θεοὺς ὑβρίζετε, | καὶ . . . ἐσκοπέισθε &c. Ceterum utrumque recte dicitur ὑβρίζειν τινα et εἰς τινα. Cf. Pac. 1229. παῦσαι μ' ὑβρίζων. Pl. 899. τοὺτους ὑβρίζων εἰς ἔμ'.

1507. ἐσκοπέισθε C.E.R.S.U.V.W.Y.Δ.X.Ψ.Ω. Mut. 2. 3. Med. 4. 5. 9. Bodl. 7. 8. Par. 5. 7. 8 corr. 9. 10. 11. 12. 13. 15. 20 corr. Ald. Reis. Kock. Mein. Bergk. Fritzsch. ἐσκοπεῖτε F.G.T.Z. Bodl. 1. Harl. 1. Par. 17. ἐσκοπεῖτε Cant. 3. ἐσκοπέισθον A.D.Θ.Σ.Φ. Mut. 1. Bodl. 6. Par. 8. 19. 20. Cant. 1. Bentr. Br. Herm. Teuf. Dind. τὴν ἔδραν G.R.S.U.V.W.Y.Z.Δ.Φ.X. Mut. 1. 2. 3. Med. 4. 5. 9. Bodl. 6. 7. 8. Par. 5. 7. 8. 10. 11. 12. 13. 15. 17. 19. 20. Cant. 1. Ald. Br. Dind. Teuf. Bergk. τὰς ἔδρας F.T. Bodl. 1. Harl. 1. Cant. 3. Reis. Herm. Kock. Mein. Gl. Harl. 3: τὴν ὁδόν. Gl. E: τὴν στήριξιν. Gl. F: στηρίζεις. An τὰς ὁδοὺς? Cf. 171. ζητούντος αὐτοῦ τῆς σελήνης τὰς ὁδοὺς. 584. Sed cf. annot. exeg. "Per se optimum τὰς ὁδοὺς. In Aesch. Prom. 457. mihi valde placet Stobaei ὁδοὺς. Sed ex 171. fluxisse videtur lectio; et vulgata loco accommodatior. In ἔδραν cum scholiaste credo esse cacemphaton. V. Thesm. 140." DOBR.

1508. ἐρμ. praefixum in R. ἐρμῆς in V. (Cf. 1478.) ΧΟ. praef. Beer. Bergk. Mein. Strep-siadi continuant, ut vulgo, Herm. Dind. Kock. Teuf. Ad δίωκε annotatum in R. πρὸς τὸν οἰκέτην, in V. πρὸς τὸν Ξανθίαν ὁ Ἐρμῆς. βάλλε παῖε R.T.U.V.W.Y.Δ.Ω. Mut. 2. 3. Bodl. 1. 6. 7. 8. Par. 8. 9. 20 corr. παῖε βάλλε A.G.S.Θ.Φ. Mut. 1. Par. 19. Cant. 2 corr. παῖε βάλε Z. πολλῶν γ' Harl. 3. οὐνεκα libri et vulg. Dedi εἴνεκι.

1509. ὡς ἡδίκουν] γρ. οὐς ἡδίκουν schol.

1510. γε om. R.V. (soli, ut vid.) τό γε τήμερον ἡμῖν] Moeris p. 364. (210, 14. ed. Bekk.) τήμερον εἶναι, Ἀττικῶς, ὡς Νεφέλαις κεχόρευται γὰρ μετρίως ἡμῖν τοῦ τήμερον εἶναι, memoriae, ut videtur, errore. DIND. εἶναι recepit Mein. Sic Plat. Crat. p. 273 C. δοκεῖ οὖν μοι . . . τὸ μὲν τήμερον εἶναι χρῆσασθαι αὐτῇ. Lach. 201. τὸ δὲ νῦν εἶναι τὴν συνουσίαν διαλύσωμεν. Rep. VI. 506 E. τὸ νῦν εἶναι. Crat. p. 257. τὸ μὲν τήμερον εἶναι. Prot. p. 100. κατὰ τοῦτο εἶναι. Herod. VII. 143. τὸ σύμπαν εἶναι. Isocr. Or. XV. § 289. τὸ νῦν εἶναι. Xen. An. III. 2. 37. τὸ νῦν εἶναι. Isae. II. 40. κατὰ δύναμιν εἶναι. Lucian. q. h. s. c. 13. τοιοῦτοι . . . οἱ πολλοὶ εἰσι τὸ τήμερον. Id. Herm. 10. τὸ τήμερον γὰρ ἔκεχειρία ἐπήγγελται. Id. adv. ind. 30. τό γε νῦν εἶναι. (Sat. 1.) Id. de m. c. 6. τὸ δὲ νῦν εἶναι. Alciph. III. 39. ἡ νηστεία δὲ τὸ τήμερον εἶναι ἐορτάζεται. I. 1. Aristid. T. I. p. 275. Phot. p. 595, 2. τὸ νῦν εἶναι. Adde ἐκὼν εἶναι. Sed pronomine aegre carebimus. Cf. Th. 1227. ἀλλὰ πέπαισται μετρίως ἡμῖν. et annot. exeg. Ceterum hunc versum in dimetros duos dividi fortasse praestat. Cf. Th. 1230.

ARISTOPHANIS

EQUITES,

RECENSUIT ET CRITICA ANNOTATIONE INSTRUXIT

FREDERICUS HENRICUS BLAYDES,

AEDIS CHRISTI APUD OXONIENSES QUONDAM ALUMNUS.

LONDINI.

EXCUDEBANT GILBERT ET RIVINGTON.

1875.

LONDON :
GILBERT AND RIVINGTON, PRINTERS,
ST. JOHN'S SQUARE.

CATALOGUS CODICUM MANUSCRIPTORUM HUIUSCE FABULAE.

A.	Par. Bibl. Nat. 2712.
B.	Par. Bibl. Nat. 2715.
C.	Par. Bibl. Nat. 2717.
P.	Vaticano-Palatinus.
R.	Ravennas.
S.	Ven. Bibl. Marc. 475.
V.	Ven. Bibl. Marc. 474.
Γ.	Flor. Bibl. Laur. 31, 15.
Δ.	Flor. Bibl. Laur. 31, 16.
Θ.	Flor. Abbat. 2779.
Υ.	Flor. Bibl. Laur. 31.
X	Flor. Bibl. Laur. 31, 13.
Med. 5.	Mediol. Bibl. Ambros. D. 64.
Med. 8.	Mediol. Bibl. Ambros. L. 39.
Med. 9.	Mediol. Bibl. Ambros. L. 41.
Par. 6.	Par. Bibl. Nat. 2716.

Ex his ipse *verbatim et accurate* contuli A. (cum ed. Dind. 1835.) B. (cum eadem) C. (paene *verbatim cum eadem*). S. (cum ed. Weis. 1842.) Γ. (vv. 1—100, cum ed. Bergk. 1857.) Δ. (vv. 1—100, cum eadem). Θ. (vv. 1—100, cum ed. Bergk. 1857.) X. (cum ed. Weis. 1842.) Par. 6. (cum ed. Dind. 1835.) Passim, non tamen *verbatim*, contuli Med. 5. 8. et 9.

EDITIONES SINGULARES HUIUSCE FABULAE.

- Dindorfius, Gul., ed. 8vo. Lips. 1821.
 Mitchell, Thomas, 8vo. Lond. 1836.
 Kock, Theod., 8vo. Lips. 1853. (Ed. II. 1867.)
 Ribbeck, Woldemar, 8vo. Berlin, 1867.
 Velsen, Adolphus von, 8vo. Lips. 1869.
 Green, W. C., (et Acharnenses), cum notis Anglicis, 12mo. Lond. 1870.

CATALOGUS PRAECIPUARUM ARISTOPHANIS EDITIONUM.

- Ald.—Insunt novem fabulae (desunt Lys. et Thesm.) cum scholiis Graecis.
Curavit Marcus Musurus. Fol. ap. Ald. Venetiis, 1498. (Editio princeps.)
- Junt. I.—Sumptu Philippi Juntae, 8vo. parv. Flor. 1510. (Secundum volumen,
separatim editum, continet Lys. et Thesm.)
- Junt. II.—Insunt novem fabulae Aldinae, 8vo. parv. Flor. 1525.
- Gorm.—Insunt novem fabulae, 8vo. Par. 1528.
- Crat., vel Bas. I.—Ed. Grynaeus, 8vo. ap. Cratandrum, Basil. 1532.
- Zan., vel Ven. I.—Ed. Zanetti, 8vo. Ven. 1538.
- Junt. III.—8vo. Flor. 1540.
- Wech.—Ed. Wechel. 4to. Paris, 1540.
- Farr., vel Ven. II.—Ed. Farreus, 18mo. Ven. 1542.
- Brub.—Ed. Brubachius, 12mo. Francof. 1544.
- Frob., vel Basil. II.—Ed. Gelenius, folio, ap. Frobenium, Basil. 1547.
- Canin.—Ed. Caninius, 8vo. min. ap. Gryph. Lugd. 1548.
- Frischl.—Insunt quinque fabulae (Pl. Eq. Nub. Ran. Ach.), Francof. 1586.
- Raph., vel Plant.—Ed. Raphelius, 18mo. ap. Plantin. Lugd. 1600.
- Port.—Ed. Portus, fol. Genevae, 1600.
- Mair.—18mo. (aut 24mo.), Lugd. Bat. 1624.
- Amst.—2 voll. 18mo. Amstel. 1670.
- Kust.—Ed. Lud. Kusterus, fol. Amst. 1710.
- Be., vel Bergl.—Ed. Steph. Berglerus, 2 voll. 4to. Lugd. Bat. 1760.
- Br.—Ed. R. F. P. Brunckius, 3 voll. 8vo. Argentorati, 1781—3.
- Inv.—Ed. Phil. Invernizius, 13 voll. 8vo. Lips. 1794—1826.
- Sch., vel Schaef.—Ed. G. H. Schaeferus, 3 voll. 18mo. Lips. 1812.
- Schutz.—Ed. C. G. Schutzius, Vol. I. (Ach. Eq. Nub.) 8vo. Lips. 1821.
- Dind. I.—Ed. G. Dindorfius, 2 voll. 8vo. Lips. 1825.
- Boiss.—Ed. Boissonade, 4 voll. 32mo. Paris, 1826.
- Bekk.—Ed. Imm. Bekkerus, 5 voll. 8vo. maj. Lond. 1829.
- Bo.—Ed. F. H. Bothe, 4 voll. 8vo. Lips. 1828—30. (Ed. II. Lips. 1845.)
- Dind. II.—Ed. G. Dindorfius, 2 voll. 8vo. min. ap. Black. Lond. 1830.
- Dind. III.—Ed. G. Dind. in Poetis Scenicis Graecis, 8vo. maj. Lips. 1830.
- Dind. IV., vel Dind. Ox.—2 voll. 8vo. Oxon. 1835.
- Dind. V., vel Dind. Par.—8vo. maj. Paris, 1838.
- Dind. V.—Ed. correctior, in Poetis Scenicis Graecis, 4to. Lond. 1867.
- Weis.—Ed. C. H. Weise, 3 voll. 12mo. Tauchn. Lips. 1842.
- Hold.—Ed. Hubert Holden, 8vo. Cant. 1848.
- Bgk.—Ed. Th. Bergk, 2 voll. 12mo. Teubner, Lips. 1852. (Ed. II. 1857.)
- Mein.—Ed. Aug. Meineke, 2 voll. 8vo. Lips. 1860.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΙΠΠΗΣ.

ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ.¹

I.

ΤΟ δράμα τοῦτο ποιεῖται εἰς Κλέωνα, τὸν² Ἀθηναίων δημαγωγόν. ὑπόκειται δὲ ὡς Παφλαγὸν νεώνητος, δουλεύων τῷ Δήμῳ, καὶ προαγόμενος παρ' αὐτῷ περιττότερον. ἐπιτιθεμένων³ δὲ αὐτῷ δυοῖν τοῖν ὁμοδούλοιν καὶ κατὰ τινα λόγια πονηρία διάσημον ἀλλαντοπώλην Ἀγοράκριτον ἐπαγόντων, ὡς ἐπιτροπεύσῃ⁴ τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων, αὐτοὶ οἱ⁵ Ἀθηναίων ἱππεῖς συλλαβόντες⁶ ἐν χοροῦ σχήματι παραφαίνονται ὑφ' ὧν προπηλακιζόμενος ὁ Κλέων ἀγανακτεῖ, καὶ διενεχθεὶς ἱκανῶς περὶ τοῦ ἀνώτερος⁷ εἶναι τῶν ἐναντιουμένων, σφᾶς⁸ ὡς συνομωμοκότας⁹ κατὰ¹⁰ τῆς πόλεως [διαβαλῶν]¹¹ πρὸς τὴν βουλὴν ἴεται.¹² διώξαντος δὲ καὶ τοῦ ἀλλαντοπώλου κατὰ πόδας οἱ ἱππεῖς περὶ τε τοῦ ποιητοῦ τινα καὶ τῶν προγόνων, ἔτι δὲ καὶ τῶν συγκινδυνεύοντων¹³ σφίσιν ἐπὶ ταῖς μάχαις ἵππων,¹⁴ πρὸς τοὺς πολίτας ἀδρότερος διαλέγονται. ὁ δὲ ἀλλαντοπώλης περιγεγενημένος¹⁵ ἐν βουλῇ μάλα γελοῖως τοῦ Κλέωνος, καὶ λοιδορούμενος ἀθις αὐτῷ προσέρχεται ἔκκαλεσαμένου δὲ τοῦ Κλέωνος τὸν Δήμον, προσελθὼν οὗτος διαφερομένων¹⁶ ἀκροᾶται. λόγων δὲ πολλῶν γενομένων κατὰ τοῦ Κλέωνος, τοῦ Ἀγορακρίτου μάλ' ἐντέχνως τοῖς ἐπινοήμασι καὶ ταῖς θωπείαις καὶ προσέτι ταῖς ἐκ τῶν λογίων ὑπερβολαῖς κρατοῦντος, κατὰ μικρὸν τοῖς λόγοις ὁ Δήμος¹⁷ συνεφέλκεται. δέισαντος δὲ τοῦ Κλέωνος κἀπὶ τὸ ψωμίσειν τὸν Δήμον ὀρμήσαντος, ἀντιψωμίσειν ἄτερος ἐγχειρεῖ. καὶ τέλος τοῦ Δήμου τὴν ἑκατέρου κίστην¹⁸ συνέντος, εἶτα τῆς μὲν κειῆς, τῆς δὲ τοῦ Κλέωνος μεσητῆς εὐρεθείσης, ἐλεγχθεὶς αὐτὸς ὡς περιφανῶς¹⁹ τὰ τοῦ Δήμου κλέπτων εἶκει θατέρῳ²⁰ τῆς ἐπιτροπείας. μετὰ ταῦτα δὲ τοῦ

I. ¹ Argumenta om. R. ² τὸν V. τῶν Ald. ³ Ἀν ἐπιτιθεμένοι, ut mox ἐπαγόντων? ⁴ ὡς ἐπιτροπεύει A.V. &c. ⁵ αὐτοὶ δὲ οἱ V. ⁶ Annon συλλεγόντες? ⁷ ἀλογώτερος V. Qu. λογιώτερος. ⁸ σφᾶς vulg. σφᾶς A. Vels. ⁹ Post συνομωμοκότας deesse verbum διαβάλλον vel simile quid monuit Kust. Imo post πόλεως. ¹⁰ κατὰ] ἐκ A.V. &c. ¹¹ διαβαλῶν adj. Bergk. ¹² ἴεται Dind. ἴεται V. vulg. ¹³ Sic V. κινδυνεύοντων Ald. ¹⁴ ἵππων additum ex A. ¹⁵ Sic ed. Br. ὁ τε . . . παραγεγενημένος V. Ald. ¹⁶ διαφθειρομένων V. ¹⁷ Sic ed. Br. ὁ δήμος τοῖς λόγοις Ald. ¹⁸ Sic V. σίτησιν Ald. ¹⁹ Sic ed. Br. ὡσπερ περιφανῆς Ald. ²⁰ εἶκει

ἀλλαντοπώλου τὸν Δῆμον ἀφεψήσαντος, εἶτα νεώτερον ἐξαυτῆς²¹ εἰς²² τοῦμφανὲς γεγονότα προαγαγόντος,²³ Κλέων²⁴ περικείμενος τὴν²⁵ Ἀγορακρίτου σκευὴν²⁶ ἐπὶ παραδειγματισμῶ²⁷ διὰ μέσης πόλεως ἀλλαντοπωλῶν²⁸ ἀνὰ μέρος καὶ τῇ τέχνῃ χρῆσάμενος²⁹ πέμπεται, καὶ ἡ ἐπιτροπὴ τῶ ἀλλαντοπώλῃ παραδίδοται. τὸ δὲ δρᾶμα τῶν ἄγαν καλῶς πεποιημένων.

II.

ΑΛΛΩΣ.

Ὁ σκοπὸς αὐτῶ πρὸς τὸ καθελεῖν Κλέωνα. οὗτος γὰρ βυρσοπώλης ὢν ἐκράτει τῶν Ἀθηναίων ἐκ προφάσεως τοιαύτης. Ἀθηναῖοι πόλιν Πύλον,¹ λεγομένην Σφακτηρίαν,² ἐπολιόρκουν διὰ Δημοσθένους στρατηγοῦ καὶ Νικίου ὢν στρατηγῶν χρονισάντων ἐδυσχέρανον οἱ Ἀθηναῖοι. καὶ εἰς ἐκκλησίαν συνελθόντων αὐτῶν καὶ ἀδημονούντων Κλέων τις³ βυρσοπώλης ἀναστὰς ὑπέσχετο δεσμίους φέρειν⁴ τοὺς ὑπεναντίους⁵ εἰς ἡμέρας ἡμερῶν, εἰ στρατηγὸς αἰρεθείη ὅπερ καὶ γέγονε. κατὰ τὰς ὑποσχέσεις οὖν⁶ ἐστρατήγει, κυκῶν τὴν πόλιν. ἐφ' οἷς μὴ ἐνεγκῶν Ἀριστοφάνης καθίησι τὸ τῶν Ἰππέων δρᾶμα δι' αὐτοῦ, ἐπεὶ τῶν σκευοπωλῶν οὐδεὶς ἐπλάσατο τὸ τοῦ Κλέωνος πρόσωπον διὰ φόβον. καὶ τὰ μὲν πρῶτα κύπτει⁷ φοβούμενος⁸ εἶτα προφανεῖς αὐτὸς⁹ ἀνεδίδαξε τὸ δρᾶμα.

*Εοικεν ὁ προλογίζων εἶναι Δημοσθένης, ὃς ἐκεκμήκει περὶ τὴν Πύλον πολιορκίαν, ἀφηρέθη δὲ τὴν στρατηγίαν ὑπὸ Κλέωνος, ὑποσχομένου τότε τοῖς Ἀθηναίοις παραστήσεσθαι τὴν Πύλον εἰς ἡμέρας ἡμερῶν ὃ καὶ κατῴρθωσε διὰ τὸ τὰ⁹ πλείεστα τῆς ἀλώσεως προπεπονήσθαι Δημοσθένει. εἶκοι δὲ ὡς ἐπὶ οἰκίας δεσποτικῆς ποιεῖσθαι τὸν λόγον. εἴη δ' ἂν δεσπότης ὁ Δῆμος, οἰκία ἢ πόλις, θεράποντες οἱ στρατηγοί.¹⁰ οἰκέται δὲ δύο τοῦ Δήμου προλογίζουσι, κακῶς πάσχοντες ὑπὸ Κλέωνος. ὃ δὲ χορὸς ἐκ τῶν ἰππέων ἐστίν, οἱ καὶ ἐξημίωσαν τὸν Κλέωνα πέντε ταλάντοις¹¹ ἐπὶ δωροδοκία ἀλόντα. λέγουσι δὲ τῶν οἰκετῶν τὸν μὲν εἶναι Δημοσθένην, τὸν δὲ Νικίαν, ἵνα ᾧσι δημηγόροι οἱ δύο.

θατέρῳ Br. ἐκβάλλεται Ald. ²¹ Ita Br. ἐξ αὐτῆς vulg. ²² εἰς V. ἐς Ald.

²³ προάγοντος A. Br. γεγονότα ἐς τοῦμφανὲς προάγοντος conj. Bergk.

²⁴ Sic Kust. κλέωνος V. Ald. ²⁵ τὴν Ald. τὴν τε V. τὴν τοῦ conj. Dind. Qu. τὴν θατέρου σκευήν.

²⁶ σκευὴν V. et ed. Br. θατέραν σκευὴν Ald. ²⁷ Sic Kust. παραδειγματισμοῦ A.V. et Ald. Μοχ τῆς πόλεως Δ.Θ.

²⁸ An ἀλλαντοπωλήσαν? ²⁹ χρῆσάμενος] Annon χρῆσόμενος?

II. ¹ πύλον V. om. Ribb. Recte fortasse. ² Qu. καὶ Σφακτηρίαν, vel Πύλον λεγομένην ἢ Σφακτ. ³ τις] τῆς V. ⁴ ἂν φέρειν conj. Mein.

⁵ Sic V. ἐναντίους Ald. ⁶ Malim ὅπερ καὶ γέγονε κατὰ τὰς ὑποσχέσεις. ὃ μὲν οὖν . . . ⁷ κρύπτει A. Qu. κρύπτεται vel ἀναδύεται. ⁸ προφανεῖς αὐτὸς A. προφανὲς αὐτὸς V.Γ. προφανῶς αὐτὸ Ald. ⁹ τὰ additum ex V.

¹⁰ θεράποντες οἱ στρατηγοὶ om. Ald. additum ab Dindorfio ex V., qui infra post Ἰγλοφόροις repetit verba οἰκία ἢ πόλις, δεσπότης ὁ δῆμος, θεράποντες οἱ στρατηγοί. ¹¹ ἐξημίωσαν πέντε ταλάντοις] . . . τάλαντα V. Cf. ad Ach. 6.

Ἰστέον δὲ ¹² ὅτι εἰς τέτταρα μέρη διήρητο ὁ δῆμος τῶν Ἀθηναίων, εἰς πεντακοσιομεδίμνους, εἰς ἱππέας, εἰς ζευγίτας, καὶ εἰς θήτας.

Ἐδιδάχθη τὸ δράμα ἐπὶ Στρατοκλέους ἄρχοντος δημοσίᾳ ¹³ εἰς Λήνια δι' αὐτοῦ Ἀριστοφάνους. πρῶτος ἐνίκα· δεύτερος Κρατίνος Σατύροις· ¹⁴ τρίτος Ἀριστομένης Ὑλοφόροις.

III.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥΣ.

Παράγει τινὰ Κλέωνα, τὸν καλούμενον
 Παφλαγόνα, καὶ ¹ βυρσοπώλην, πικρότατα
 κατεσθλιοντά πως τὰ κοινὰ χρήματα,
 καὶ ² παραλογισμοῖς ³ διαφέρONT' ⁴ ἐρρωμένως
 ἄλλαντοπώλην, εὐθέως τε ⁵ σκατοφάγον,
 πεισθέντα τ' ⁶ ἐπιθέσθαι ⁷ σὺν ἱππεῦσιν τισι,
 ἐν τῷ ⁸ χορῷ παρούσι, τῇ τῶν πραγμάτων
 ἀρχῇ· Κλέωνός τ' ἐν μέσῳ κατηγορεῖ.⁹
 ἐγένετο τοῦτ' ἐξέπεσεν ὁ Κλέων παγκάκως·
 ὁ δὲ ¹⁰ σκατοφάγος ἔτυχε προεδρίας καλῆς.

¹² δὲ add. V. om Ald. ¹³ δημοσίᾳ] Hinc Ranke (V. Arist. 382, 3) colligit publico sumptu doctam esse hanc fabulam, quum tanta omnes cives Cleonis formidine tenerentur, ut nemo per se illam exhibere auderet. Ab Equitibus tandem, corpore publico, quorum et ipse Comicus fuisse videatur, id factum suspicatur Mitchell. ¹⁴ σατύροις V.

III. ¹ καὶ ed. Br. καὶ ἔτι V. Ald. ² καὶ] καὶ Kust. ἐν V. Ald. καὶ Bekk. Bergk. ³ παραλογισμῷ V. Bergk. ⁴ διαφέρONT' Kust. διαφοροῦNT' Ald. διαφοροῦNTA V. ⁵ τε addidit Br. ⁶ τ' add. V. ⁷ σκατοφάγον τιν' εὐθέως | πεισθέντ' ἐπιθέσθαι . . . conj. Bergk. ⁸ τῷ add. V. ⁹ κατηγορεῖν conj. Bergk. ¹⁰ δὲ add. V.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.¹

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ. (ΟΙΚΕΤΗΣ Α.²)

ΝΙΚΙΑΣ. (ΟΙΚΕΤΗΣ Β.)

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΔΗΣ οὐ ὄνομα ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ.³

ΚΛΕΩΝ. (ΠΑΦΛΑΓΩΝ.)

ΧΟΡΟΣ ΠΗΠΕΩΝ.

ΔΗΜΟΣ.

¹ Index personarum deest in P.R.

² Pro οικήτης α et β est δημοσθένης et νικίας in codicibus, adjecta voce οικέται in Δ.Θ. οικέται post κλέων est in Α.Γ. Personas ΟΙΚΕΤΗΣ Α. et Β. et ΠΑΦΛΑΓΩΝ (pro ΚΛΕΩΝ) exhibent Mein. Kock. Ribbeck. Velsen. ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ, ΝΙΚΙΑΣ et ΚΛΕΩΝ (ut vulgo) Dind. Both. Bergk. "Tria nomina ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ, ΝΙΚΙΑΣ, ΚΛΕΩΝ non leguntur in hac fabula, sed in exemplaribus ab Aristophane histrionibus traditis latebant sub personis Οικέτου α', Οικέτου β', et Παφλαγόνος, etsi spectatores statim intelligebant Παφλαγόνα Cleonem esse, neque obscurum erat servos duos Demosthenem et Niciam, copiarum Atheniensium duces, repraesentare. Ipsa Demosthenis, Niciae, et Cleonis nomina ab grammaticis demum Alexandrinis praescripta sunt, ut ex υποθέσει tertia [secunda] scholiastarumque annotationibus colligi potest." DIND.

³ ἀγοράκριτος ὁ καὶ ἀλλαντοπώλης V. Vide v. 1257.

Ι Π Ι Η Σ.

ΟΙΚΕΤΗΣ Α.

Ἰατταταιᾶξ τῶν κακῶν, ἱατταταῖ.
κακῶς Παφλαγόνα τὸν νεώνητον κακὸν
αὐταῖσι βουλαῖς ἀπολέσειαν οἱ θεοί.
ἐξ οὗ γὰρ εἰσήρρησεν εἰς τὴν οἰκίαν,
πληγὰς αἰεὶ προστρίβεται τοῖς οἰκέταις.

5

ΟΙΚΕΤΗΣ Β.

κάκιστα δὴθ' οὗτός γε πρῶτος Παφλαγόνων
αὐταῖς διαβολαῖς. ΟΙ. Α. ὦ κακόδαιμον, πῶς ἔχεις ;
ΟΙ. Β. κακῶς καθάπερ σύ. ΟΙ. Α. δεῦρό νυν πρόσελθ', ἵνα

1. Δημ. vulg. Δημ. οἰκ. praef. in S.Γ. Med. 8. ΟΙΚ. Α. Mein. Ribb. Vels.
ἰατταταιᾶξ ©. ἱαττανταιᾶξ Γ. ἱατταταῖ Α.Β.С. R. V. Γ. Δ. ©. II. Med.
8. 9. Par. 6.

2. κακῶς . . . κακόν] Nescio an praestet κακὸν . . . κακῶς. Cf. ad Soph. Phil.
1369. Eur. Tro. 1055.

4. ἐξ οὗ] ἀφ' οὗ Suidas in εἰσήρρησεν. Quod alterius scripturae interpre-
tamentum esse videtur. (Hesychius ἐξ οὗ: ἀφ' οὗ.) Apud Thomam M. p. 273.
scriptum est ἐπεὶ γάρ. DIND. εἰσήρρησεν] εἰσέφρησεν v. l. in schol. Quod
verbum transitivo quidem sensu occurrit apud nostrum Vesp. 892, intransi-
tivo autem nonnisi apud recentiores. Sic Alciph. III. 53. εἰσέφρησα εἰς
τοῦπτόνιον. Cf. v. διαφρέιν. Av. 193. τῶν μηρίων τὴν κῦσαν οὐ διαφρήσετε.
eis A. B. C. S. Γ. Δ. ©. Par. 6.

5. τοῖς οἰκέταις] τοὺς οἰκέτας R. πληγαῖς lemma schol. "Accusativum
πληγὰς legit scholiasta, qui κακὰ πράγματα interpretetur, estque haec usitata
ratio dicendi." DIND.

6. ΟΙΚ. Β. praef. Mein. Ribb. Vels. γε Α. Β. (in ras.) Par. 6. γε (supr. τ)
Δ. τε C.

7. αὐταῖς B. C. R. II. Med. 5. αὐταῖσι Α. V. Γ. Δ. ©. Par. 6. Med. 8. 9. schol. ad
h. l. et ad 495. Suid. in αὐταῖσι διαβολαῖς. Haud dubie ex αὐταῖσι βουλαῖς v. 3.

8. νῦν Α. Β. C. S. Γ. Δ. ©. X. Med. 8. 9. νῦν V. (Bekk.) δὴ R. Ko. Bergk.
om. Par. 6. Saep̄e νῦν (νῦν) per δὴ explicatur.

ξυναυλίαν κλαύσωμεν Οὐλύμπου νόμον.

ΟΙΚΕΤΑΙ Α. καὶ Β.

μυμῦ μυμῦ μυμῦ μυμῦ μυμῦ μυμῦ.

10

ΟΙ. Α. τί κινυρόμεθ' ἄλλως; οὐκ ἐχρῆν ζητεῖν τινα
σωτηρίαν νῶν, ἀλλὰ μὴ κλάειν ἔτι;

ΟΙ. Β. τίς ἂν οὖν γένοιτ' ἄν; ΟΙ. Α. λέγε σύ. ΟΙ. Β. σὺ μὲν
οὖν μοι λέγε,

ἵνα μὴ μάχωμαι. ΟΙ. Α. μὰ τὸν Ἀπόλλω ἴγώ μὲν οὐ.

9. Qu. ξυναυλία. κλαύσωμεν] πενήσωμεν Suidas in ξυναυλίαν. Οὐλύμπου A.B.C.R. &c. Ὀλύμπου S. Par. 6. ἡ Ὀλύμπου (!) conj. Bergk. Cf. ad Lys. 1242. "Ionica nominis forma utitur Euripides qui dicitur Iph. Aut. 577. Φρυγίων | αὐλῶν Οὐλύμπου καλάμοις | μμήματα πνείων." DIND. Similis Ionismi exempla apud Atticos sunt πουλύπους (v. Athen. 316 B.), Πουλυτίων (Pherecr. Phot. 626), Πουλυδάμας Plat. Rep. I. 338 D. Eur. Herc. 872. στεῖχ' ἐς Οὐλυμπον. "Nomina propria veteris linguae tenacia. Ἀρχεπτόλεμος Eq. 794. Νεοπτόλεμος Demosth. Infirmum ergo argumentum Elmsleii Oed. T. 361. Quin in communibus πουλύπους, ὄστρεια." DOBR. νόμον] νόμῳ Suidas s. v. et Eust. p. 1175, 63. Fortasse recte: cf. Ach. 773.

10. Niciae tribuunt A.B.C.P.R.V.Γ.Δ. Med. 8. Demostheni edd. vett. Ego ambobus tribui ex scholiasta, qui recte monet, ὁμοφωνοῦσιν ἀμφοτέροι μύζοντες. Sic ἰδοὺ et ἐχόμεθα Aeschylus et Euripides simul pronunciant Ran. 1378. 1381. Ceterum sexies scripsi μυμῦ. Libri μὲν μῦ. Μυγμοῦ exempla sunt apud Aeschylum Eum. 117. 120. 129. DIND. μυμῦ sexies Med. 9. Bo. Dind. Mein. Ribb. μὲν μῦ sexies S.Δ.Θ. Med. 5. μὲν μῦ sexies B.Γ. Vels. μὲν μῦ μῦ μῦ &c. A.

11. κινυρόμεθ' R. Par. 6. κινυρόμεθ' B. Ἄν κινυρόμεθ' ? Eccl. 880. κινυρομένη τι πρὸς ἐμαυτὴν μέλος. Thesm. 100. διαμινύρεται. Et simplex κινυρίζειν est Vesp. 219. Av. 1414. Secunda hujus verbi syllaba producitur, ut verbi κινυροῦσθαι Eccl. 880. οὐς ἐχρῆν Reisk. Cf. ad Nub. 1226. Qu. οὐς ἐχρῆν σωτηρίας | ζητεῖν ὁδὸν τιν'.

12. νῶν B.C.Δ. Med. 9. Par. 6. νῶιν Γ.Θ. Med. 5. νῶιν A. Suspectum est νῶν. Impromptu est conjicere νῦν. Sed cf. ad v. 11. κλάειν A.B.C. R.V.Δ.Θ. Med. 5. Par. 6. κλάειν Med. 9. κλαίειν Γ.

13 sq. NI. τίς οὖν . . . ΔΗ. σὺ . . . μάχωμαι. NI. μὰ . . . οὐ libri et vulg. Οἰκ. β'. τίς . . . ; Οἰκ. α'. λέγε σύ. Οἰκ. β'. σὺ . . . μάχωμαι. Οἰκ. α'. μὰ . . . οὐ Kock. Ribb. Velsen. NI. τίς οὖν . . . Δη. λέγε σύ. NI. σὺ . . . ἵνα μηχανῶμαι. Δη. μὰ . . . οὐ Beer. Bergk. Dind. τίς οὖν γένοιτ' ἄν; vulg. τίς ἂν οὖν γένοιτο; Hirschig. Ann. Crit. p. 97. Sic Vesp. 348. τίς ἂν οὖν εἴη; Eccl. 363. τίς ἂν οὖν ἰατρὸν μοι μετέλθοι καὶ τίνα; Aesch. Suppl. 19. τίν' οὖν (l. τίν' ἂν οὖν) χώραν εὐφρονα μᾶλλον τῆσδ' ἀφικοίμεθα; Legendum τίς ἂν οὖν γένοιτ' ἄν; Cf. ad 17. Lys. 191. τίς ἂν οὖν γένοιτ' ἂν ὄρκος; λέγε σύ μοι. Δ. σὺ μὲν ὀρν ἐμοί Elmsl. n. ms. Probabilis admodum correctio. Turbas fecit, ni fallor, invecum alterum λέγε ex interpretatione.

14. ἵνα μὴ B.R.S.Π.Y. Med. 5. ἵνα σοι μὴ A.C.P.V.Δ.Θ.X. Med. 8. 9. Par. 6. ἵνα μὴ (supr. σοι) Γ. οὐ A.B. &c. οὐ P. οὖν C.

- ΟΙ. Β. ἀλλ' εἰπέ θαρρῶν, εἶτα κἀγὼ σοι φράσω. 15
 ΟΙ. Α. πῶς ἂν σύ μοι λέξειας ἀμέ χρῆ λέγειν ;
 ΟΙ. Β. ἀλλ' οὐκ ἔνι μοι τὸ θρέττε. πῶς ἂν οὖν ποτε
 εἴποιμ' ἂν αὐτὸ δῆτα κομψευρικῶς ;
 ΟΙ. Α. μὴ μοί γε, μὴ μοι, μὴ διασκανδικίσῃς·
 ἀλλ' εὔρε τιν' ἀπόκινον ἀπὸ τοῦ δεσπότηου. 20
 ΟΙ. Β. λέγε δὴ μόλωμεν ξυνεχῆς ὡδί ξυλλαβῶν.
 ΟΙ. Α. καὶ δὴ λέγω, μόλωμεν. ΟΙ. Β. ἐξόπισθε νῦν
 αὐτὸ φαθὶ τοῦ μόλωμεν. ΟΙ. Α. αὐτό. ΟΙ. Β. πάνν
 ὡσπερ δεφόμενος νῦν ἀτρέμα πρῶτον λέγε
 τὸ μόλωμεν, εἶτα δ' αὐτὸ, κᾶτ' ἐπάγων πυκνόν. 25
 ΟΙ. Α. μόλωμεν αὐτὸ μόλωμεν αὐτομολῶμεν. ΟΙ. Β. ἦν,

15. 16. Inverso ordine legunt Bergk. Saupp. Mein. Dind. Velsen. Ribbeck sic: ΟΙΚ. Β. πῶς . . . ; ΟΙΚ. Α. ἀλλ' . . .

15. ἀλλ' om. R. Qu. εἶ, quod ante εἶπέ excidere facile potuisset. κἀγὼ σοι libri et vulg. κἀγὼ σοι C. Cobet. Mein. Bergk. Vels. Ribb.

16. ἀμέ χρῆ Α.Β. ἄμε χρῆ V.Γ.Δ.Θ. Med. 8. 9. Par. 6. ἄμε 'χρῆ C. ἄ'με χρῆ Π. Med. 5. 17. ἂν om. B. Cf. ad 13.

19. μὴ 'μοί γε, μὴ 'μοι Mein. et (μὴ μοι) Ribb.

20. εὔρε τιν' εὔρε νῶν vel εὔρετέ' Dobraeus. εὔρε τὴν Elmsl. in Q. Rev. XIV. 449. Absque causa.

21. ξυνεχῆς ὡδί] Qu. ὡδε συνεχῶς. Cf. Ran. 915. Sed Lucian. Somn. 4. συνεχῆς ἀναλύζων καὶ δακρῶν. μολωμεν] Scholiasta, τινὲς τὸ μολωμεν προπερισπῶσι. Sic v. 26. liber Ravennas μολωμεν αὐτὸ μολῶμεν. Male. DIND.

22. ἐξόπισθε . . . καλῶς desunt in Par. 6. νῦν A.B.C. Br. &c. νυν Ald.

23. αὐτὸ φάθι] Sic libri. Scholiasta, ὅπερ (τὸ φαθὶ) ὁ μὲν 'Απολλώνιος ὀξύνει, ὁ δὲ 'Ηρωδιανὸς (ap. Dracon. p. 58) βαρύνει· παραλόγως γὰρ ὀξύνεσθαι. Apparet ex his antiquitas φαθὶ esse pronunciatum ὀξυτόνως, grammaticos vero quosdam rationem usu potiorenam habentes φάθι scripsisse. Arcadius p. 148, 26. καὶ τὸ φθὲ οὕτως (ὀξυτόνως) ἐπεκράτησε λέγεσθαι. (Codex Havn. φθί. Corrigendum φαθί.) Alia corruptela p. 172, 27. τὸ δὲ βαθὶ ὀξύτονον σεσημειώται. DIND. αὐτὸ φάθι Mein. αὐτο φάθι Ribb. ἀτρέμας (sup. s) Δ.

25. κατεπάγων Α. C. Γ pr. Θ. Π. Med. 8. vulg. κατεπάγων (supr. δ) Δ. κᾶτεπάγων (sic) X. κατεπαίδων R. (qu.) κατεπάδων B. S. Γ corr. Par. 6. Reponendum procul dubio κᾶτ' ἐπάγων, ut viderunt etiam Enger. Mein. Velsen. V. not. exeg. Frequens hic error librorum. Cf. Ach. 1197. κᾶτ' ἐγχάνοι (κατεγχάνοι plures libri). Nub. 1076. κᾶτ' ἐλήφθης (κατελήφθης al.). Vesp. 792. κᾶτα βδελυχεῖς (καταβδ. V.). Pac. 1284. κᾶτ' ἦσθιον (κατήσθιον C. &c.). Lys. 645. κᾶτ' ἔχουσα (κατέχουσα al.). Ran. 1440. κᾶτ' ἔχοντες (κατέχοντες libri) ὀξίδας. Eccl. 397. κᾶτ' εὐθέως (κατευθέως Γ.). 682. κᾶτα στήσασα (καταστ. Γ.). Thesm. 783. καθ' ὁδοῦς (καθόδοις N. R. Junt.). Fr. 523. κατατιβολεῖτον (I. κᾶτ' ἀντιβολεῖτον). Cf. etiam ad Pac. 890. Av. 825. Th. 482. Ran. 951. Pl. 69.

26. αὐτὸ μόλωμεν C. αὐτομολωμεν Α. Γ. Med. 8. 9. Par. 6. αὐτομολῶμεν B. αὐτὸ μολῶμεν R. Med. 5. De numeris v. ad Ach. 178. αὐτομολῶμεν Α. Β. C. Δ. Θ. Π. Med. 9. Par. 6. αὐτομολωμεν Med. 8. ἦν B. S. Δ. X. ἦν

οὐχ ἡδύ; ΟΙ. Α. νῆ Δία· πλήν γε περὶ τῷ δέρματι
δέδοικα τουτουὶ τὸν οἰωνόν. ΟΙ. Β. τί δαί;

ΟΙ. Α. ὅτι τὸ δέσμ' ἀπέρχεται τῶν δεφομένων.

ΟΙ. Β. κράτιστα τοίνυν τῶν παρόντων ἐστὶ νῶν,
θεῶν ἴοντε προσπεσεῖν του πρὸς βρέτας.

30

ΟΙ. Α. ποῖον βρέτας, ὦ τᾶν, ἐτεόν; ἡγεῖ γὰρ θεούς;

A.C.P.R.V.F.Θ. Med. 8. 9. Par. 6. Post ἢν virgula recte ponitur in B.S.X. &c. Aberat ante Brunck.

27. νῆ Δία vulg. Mein. Ribb. Vels. νῆ Δί Dind., quem vide ad 319.

28. δὲ Γ. (ε in ras.) Med. 8.

29. ὅτι (ὅτι unus Med. 8.) τὸ δέσμα τῶν δεφομένων ἀπέρχεται libri quasi omnes. τὸ δέσμ' ὅτι τῶν . . . B. Br. Weis. ὅτι τὸ δέσμα δεφομένων Benti. Dind. Vels. &c. (δεφομένοις malit Vels.) ὅτι τὸ δέσμ' ἀπέρχεται τῶν δεφομένων Reisig. Conj. p. 245. Ipse tentabam ὅτι τὸ δέσμ' ἀνατρίβεται (aut ἀναδέρεται, Ran. 1106) τῶν δεφομένων. Aut ὅτι τὸ δέσμα τῶν δεφομένων ἔλλυται (aut simile quid). De articulo ante participium omisso v. ad Vesp. 967.

30. Qu. κράτιστά νυν ἐκ τῶν παρόντων &c.

31. ἴοντας Med. 8. ποι B.C.F.H. Med. 8. 9. Par. 6. Suid. in βρέτας. vulg. ποῖ Α.Δ.Θ. Med. 5. του R. Dind. Recte: aliter enim βρέτη, non βρέτας, dicendum fuisset.

32. ποῖον βρέτας; ἐτεόν ἡγεῖ σὺ θεούς R. ποῖον βρέτας ἐτεόν ἡγεῖ (ἡγεῖ Θ. Med. 8.) γὰρ θεούς A.C.Θ.Y.X. Med. 8. ποῖον βρέτας (corr. βρετέτας aut βρετέτας) ἐτεόν ἡγεῖ . . . Γ. ποῖον βρετέτας (corr. βρεττ.) ἐτεόν ἡγεῖ . . . Par. 6. ποῖον βρετέτας ἐτεόν ἡγεῖ (ἡγεῖ Med. 9.) . . . S.V. Med. 9. ποῖον βρετέτας ἐτεόν ἡγεῖ γὰρ θεούς Ald. ποῖον βρέτας ἐτεόν ἡγεῖ γὰρ θεούς Δ. βρέτας; ποῖον βρέτας; ἐτεόν ἡγεῖ (ἡγεῖ Δ. Med. 5.) γὰρ θεούς B.P.Δ corr. Med. 5. βρέτας; ποῖον . . . (eras. duabus literis) βρέτας . . . Π. ποῖον βρέτας, ὦ τᾶν; ἐτεόν . . . Dobraeus (coll. Lys. 1178. τοῖς ξυμμάχοις ἐλθόντες ἀνακοινώσατε. | ΑΘ. ποίοισιν, ὦ τᾶν, ξυμμάχοις;) βρέτας; τὸ ποῖον ἐτεόν; ἡγεῖ γὰρ θεούς; citat Pors. ad Hec. 788. ποῖον βρέτας θεῶν; ἐτεόν . . . Reisig. Conj. p. 77. prob. Herm. El. D. M. p. 129. conj. etiam Bergk. ποῖον βρέτας πρὸς; ἐτεόν . . . minime probabiliter conj. Dind. ποῖον βρέτας; φέρ' ἐτεόν ἡγεῖ . . . Mein. ποῖον βρέτας σύ γ'; . . . Kock. prob. Vels. ποῖον βρέτας; σὺ δ' ἐτεόν ἡγεῖ γὰρ θεούς; (!) Hanovius Exerc. p. 111. Ipse tentabam ποῖον βρέτας, ὦ τᾶν (vel ὦ μέλ'), ἐτεόν; ἡγεῖ γὰρ θεούς; (Cf. 1392. πῶς ἔλαβες αὐτὰς ἐτεόν; Facile autem excidere potuisset ὦ τᾶν ante ἐτεόν.) Vel ποῖον βρέτας πρὸς ἐτεόν; ἡγεῖ γὰρ θεούς; Vel ποῖον βρέτας νῶν ἐτεόν; ἡγεῖ γὰρ θεούς; Vel ποῖον βρέτας; σὺ δ' ἐτεόν εἰν' ἡγεῖ θεούς; Vel ποῖον βρέτας; ἡ γὰρ ἐτεόν εἰν' ἡγεῖ θεούς; Vel ποῖον βρετέτας ἐτεόν; ἡγεῖ γὰρ θεούς; Vel ποῖον βρετέτας (vel βρέτας, ὦ τᾶν); ἐτεόν εἰν' ἡγεῖ θεούς; (Ut prae timore superstitioso balbutiens loqui fingatur. Si vera scriptura est βρετέτας, conferri quodammodo potest illud Hermippi (ἐν Ἀρτοπώλιων) Δοκικῶ barbare dictum pro Δοκῶ. Balbum fuisse Demosthenem nusquam, quod sciam, traditur.) Sed praestat, opinor, correctio, in quam ipse etiam incidam, ποῖον βρέτας θεῶν; ἐτεόν ἡγεῖ θεούς; Certe ἐτεόν cum ἡγεῖ conjungendum potius videtur quam cum ποῖον βρέτας. In hujusmodi enim exclamationibus, qualis est ποῖον βρέτας, nusquam alibi adjicitur ἐτεόν. Adde quod valde displicet particulae collocatio minus elegans in ἐτεόν ἡγεῖ γὰρ θεούς. Suspicio

- ΟΙ. Β. ἔγωγε. ΟΙ. Α. ποίω χρώμενος τεκμηρίω;
 ΟΙ. Β. οτιῆ θεοῖσιν ἐχθρός εἰμ'. οὐκ εἰκότως;
 ΟΙ. Α. εὖ προσβιβάσεις μ'. ἀλλ' ἑτέρα πη σκεπτέον. 5
 βούλει τὸ πρᾶγμα τοῖς θεαταῖσιν φράσω;
 ΟΙ. Β. οὐ χεῖρον· ἐν δ' αὐτοὺς παραιτησώμεθα,
 ἐπιδηλον ἡμῖν τοῖς προσώποισιν ποιεῖν,
 ἦν τοῖς ἔπεσι χαίρωσι καὶ τοῖς πράγμασι.
 ΟΙ. Α. λέγοιμ' ἂν ἤδη. νῦν γὰρ ἔστι δεσπότης 40
 ἄγροικος ὀργῆν, κυαμοτρῶξ, ἀκράχολος,
 Δῆμος πυκνίτης, δύσκολον γερόντιον
 ὑπόκωφον. οὗτος τῇ προτέρα νομηνία

igitur, quum excidisset vocabulum θεῶν, quoquomodo suppletum esse metrum. Ineptum illud βρετέττας legit etiam scholiasta (ἐν παρολκῇ, inquit, παίξων). Quod ad ἐτεόν (Lat. *quaesio*, Angl. *prythee*), quae particula modo in initio modo in fine sententiae poni solet, cf. Ach. 609. ἐτεόν, ὦ Μαριλάδη, | ἦδη πεπρέσβευκας σὺ . . . ; Nub. 35. ἐτεόν, ὦ πάτερ, | τί δυσκολαίνεις . . . ; An. 393. ἐτεόν . . . κατορυχησώμεσθα ποῦ γῆς; Eq. 733. σὺ δ' εἴ τίς ἐτεόν; &c. 1392. πῶς ἔλαβες αὐτὰς ἐτεόν; Nub. 93. ὄρω. τί οὖν τοῦτ' ἐστὶν ἐτεόν, ὦ πάτερ; 820. τί δὲ τοῦτ' ἐγέλασας ἐτεόν; 1502. οὗτος, τί ποιεῖς ἐτεόν . . . ; Vesp. 184. τίς εἶ ποτ', ἄνθρωπ', ἐτεόν; 836. τί δ' ἔστιν ἐτεόν; Eccl. 376. ἀτὰρ πόθεν ἦκεις ἐτεόν; Ach. 322. Eq. 1246. Vesp. 8. [ποῖον βρέτας θεῶν Kock.]

34. εἰμ' οὐκ εἰκότως vulg. Correxerit Bergl. Cf. ad Nub. 340.

35. 36. ΔΗ. εὖ . . . ΝΙ. ἀλλ' . . . | ΔΗ. βούλει . . . vulg. Utrumque versum Demostheni tribuunt Herm. Bergk. Dind. οἰκέτη ἄ Beer. Mein. Ko. Vels. Ribb.

35. εὖ προσβιβάσεις μ'. ΝΙ. ἀλλ' ἑτέρα πη σκεπτέον] οὐ προσβιβάσεις μ', ἀλλ' ἑτέρα πη σκεπτέον corrigiit Elmsleius ad Ach. 828. Reete, opinor, nisi quod non sollicitandum erat εὖ. προσβιβάσεις B.R.S.V.Γ.Δ.Θ. προβιβάσεις C. Par. 6. προσβιβάσεις A. Νι. B.C. Par. 6. Δη. Α. ἀλλ' om. S. ἑτέρα A.P.R.V.Γ.Δ.Θ.Π. Med. 5. 8. 9. πη A.Γ.Δ.Θ. Dobr. Dind. ποι B.C.P.R.V.Γ. v. l. Δ sup. Med. 5. 8. 9. Par. 6. πῆ schol. v. l.

36. Δη. Β. C. Νι. Α. om. Par. 6. θεαταῖσιν Δ pr. θεαταῖσι A.B.C.R.V. Γ.Δ corr. Θ. Med. 5. 9. Par. 6. θεαταῖς Med. 8.

38. προσώποισιν A.Γ.Δ.Θ. προσώποισι B.C.R.V.Θ. Med. 9. Par. 6. προσώποις (supr. δῆ) Med. 8. ποιεῖν A.B.S.V pr. Med. 5. ποεῖν P.R.V corr. Γ.Θ corr. Med. 8 corr. Ald.

39. ἦν . . . χαίρωσι] Qu. εἰ . . . χαίρουσι. πράγμασι A.C.R.Γ.Δ.Θ. πράγμασιν B.V pr. (ut vid.) Par. 6.

40. γάρ ἐστι A.B.Γ.Δ.Θ. &c. γάρ ἔστι C. γάρ ἐστὶ Par. 6.

41. ἄγροικος A.B.S.V.Δ.Θ. ἀγροῖκος R.Γ. κυαμοτρῶς v. l. ap. schol., cum interpretatione ὁ κνάμοις δικάζων, ὁ τιτρώσκων. ἀκράχολος C.R.S.V. Γ corr. Θ corr. X. Med. 5. ἀκρήχολος B.Δ corr. ἀκρόχολος A.Γ pr. Θ. Par. 6. Med. 9. Suid. in ἄγροικος.

42. πυκνίτης A.R.S.V.Δ pr. Par. 6. Med. 9. schol. Suid. in πυκνί. Dio Chrys. Or. 32. p. 362. πυκνίτης Γ. (γρ. πυκνίτης) Δ.Θ. πυκνίτης B.C.P.Γ corr. Θ corr. Δ corr. Π. Med. 5. 8. Cf. ad 16. Poll. VIII. 133. τὸν τοῦ δήμου θύρυβον πυκνίτην (a comico aliquo dictum). Thuc. 8, 97. ἐς τὴν Πύκνα καλουμένην.

ἐπρίατο δούλον, βυρσοδέψην Παφλαγόνα,
 πανουργότατον καὶ διαβολώτατόν τινα. 45
 οὗτος καταγνοὺς τοῦ γέροντος τοὺς τρόπους,
 ὁ βυρσοπαφλαγῶν, ὑποπεσῶν τὸν δεσπότην
 ἤκαλλ', ἐθώπευ', ἐκολάκευ', ἐξηπάτα
 κοσκυλματίοις ἄκροισι, τοιαυτὶ λέγων,
 ὦ Δῆμε, λούσαι πρῶτον ἐκδικάσας μίαν, 50
 ἐνθοῦ, ρόφησον, ἔντραγ', ἔχε τριώβολον.
 βούλει παραθῶ σοι δόρπον; εἴτ' ἀναρπάσας
 ὅ τι ἂν τις ἡμῶν σκευάσῃ τῷ δεσπότη
 Παφλαγῶν κεχάρισται τοῦτο. καὶ πρῶν γ' ἐμοῦ
 μάζαν μεμαχότος ἐν Πύλῳ Λακωνικῆν, 55
 πανουργότατά πως περιδραμῶν ὑφαρπάσας
 αὐτὸς παρέθηκε τὴν ὑπ' ἐμοῦ μεμαγμένην.
 ἡμᾶς δ' ἀπελαύνει, κοῦκ ἐὰ τὸν δεσπότην
 ἄλλον θεραπεύειν, ἀλλὰ βυρσίνην ἔχων
 δειπνοῦντος ἐστὼς ἀποσοβεῖ τοὺς ῥήτορας. 60
 ἄδει δὲ χρησμούς· ὁ δὲ γέρων σιβυλλιᾶ.
 ὁ δ' αὐτὸν ὡς ὄρᾶ μεμακκοηκότα,
 τέχνην πεποίηται. τοὺς γὰρ ἐνδον ἄντικρυς
 ψευδῆ διαβάλλει, κᾶτα μαστιγούμεθα
 ἡμεῖς, Παφλαγῶν δὲ περιθέων τοὺς οἰκέτας 65

48. ἤκαλλεν lemma scholii. V. ad Ach. 531.

49. ἄκροισι] τισὶ Suid. v. κοσκυλματίοις. Unde ἄττοισι (?) conj. Benti. σαθροῖσι (*mucidus*) conj. Helbig. "elegantier et fortasse recte" Mein. ταυτὶ © sec. m.

51. ἐνθοῦ libri et vulg. ἐνθοῦ Dind. &c. Cf. ad Av. 361. Ran. 483. De accentu v. Goettling. de Acc. p. 25.

54. κεχάρισται τοῦτο] Vide an potius legendum ἐχαρίσατ' αὐτό, *id largiri solet*. Nimirum τοῦτο ortum ex . . . τ' αὐτό. χάριν (pro πρῶν) Δ. © corr. πρῶν Γ. γ' add. B.C.R.V.Γ.Δ. ©. Par. 6. om. A. Med. 8.

55. μάζαν hic, ut solent, libri, contra praeceptum Herodiani π. μ. λ. p. 31. et Moeridis p. 258. μάζαν Dind. &c. ἐν Πύλῳ] ἐν πνέλω C. F. Herm. Kock. Mein. Vels. V. 1060. Sed cf. 1167. 76. 355. 702. 742. 846. 1005. 1058. 1201.

56. περιδραμῶν A.B.P.R.Γ.Δ. ©. Π. X. Med. 5. 8. 9. παραδραμῶν S.V. Suid. in Μάζα. Bergk. (Cf. ad 887. Vesp. 1528.) Cf. 65. περιθέων. Qu. ὑποδραμῶν.

61. ὁ δὲ γέρων R.X. Med. 8. Suid. s. v. σιβυλλιᾶ. Dind. εἴθ' ὁ γέρων A.B.C.S.V.Γ.Δ. ©. Π. Med. 5. 8. 9. Par. 6. Sensus est, *senex enim oracula amat*.

62. ὄρῃ A. In qua lectione ἦ, opinor, ad vocem μεμακκοακότα pertinet. ὁ δ'] εἴτ' conj. Bergk. Fortasse recte: cf. ad 61. μεμακκοηκότα R. μεμακκίακότα A. μεμακκοακότα B.C.S.V.Γ.Δ. ©. Y.X. Par. 6. vulg. Bergk. Mein. Dind.

αἰτεῖ, ταραττει, δωροδοκεῖ, λέγων ταδί,
 Ὅρατε τὸν Ὑλαν δι' ἐμὲ μαστιγούμενον ;
 εἰ μὴ μ' ἀναπέισετ', ἀποθανεῖσθε τήμερον.
 ἡμεῖς δὲ δίδομεν εἰ δὲ μὴ, πατούμενοι
 ὑπὸ τοῦ γέροντος ὀκταπλάσια χέζομεν. 70
 νῦν οὖν ἀνύσαντε φροντίσωμεν, ὦγαθέ,
 ποῖαν ὁδὸν νῶν τρεπτέον καὶ πρὸς τίνα.

ΟΙ. Β. κράτιστ' ἐκείνην τὴν μόλωμεν, ὦγαθέ.

ΟΙ. Α. ἀλλ' οὐχ οἶόν τε τὸν Παφλαγόν' οὐδὲν λαθεῖν.
 ἐφορᾷ γὰρ αὐτὸς πάντ'· ἔχει γὰρ τὸ σκέλος 75
 τὸ μὲν ἐν Πύλῳ, τὸ δ' ἕτερον ἐν τῆκκλησίᾳ.
 τοσόνδε δ' αὐτοῦ βῆμα διαβεβηκότος
 ὁ πρωκτός ἐστιν αὐτόχρημ' ἐν Χαόσι,

66. αἰτεῖ] Qu. σείει. Cf. 840. σείων τε καὶ ταραττων. τάδε libri.
 ταδί Br. Dind. Bergk. Mein.

67. Ὑλαν A.C.S.V.Γ.Χ. Ὑλλαν B.P.R.Δ.Θ. Med. 5. 8. 9. Par. 6.

68. ἀναπέισετ' C. schol. Pors. ἀναπέισητ' A.B.R.S.V.Γ.Δ.Θ.Π. Med. 5. 8.
 Par. 6. Suid. h. v. Ald. Vide an reponendum ἦν μ' ἀναπέισητ'. τήμερον
 A.B.R.V.Γ.Θ. Med. 8. 9. σήμερον Med. 5. τήμερον (supr. σ) Δ. πατού-
 μενοι] Praestat, ni fallor, πεκτούμενοι. Cf. Lys. 685.

70. ὀκταπλάσια R. Dind. ὀκταπλάσιον (supr. α) A. ὀκταπλάσιον B.P.S.
 V.Γ.Δ corr. Θ.Υ.Χ. Med. 5. 9. Par. 6. vulg. ὀκταπλασίονα (utraque scriptura
 confusa) Δ pr. Med. 8. Suid. in χέζομεν. ὀκτοπλάσιον C. Ὁκταπλάσιον scriptum
 ut πολλαπλάσιον. Sed ὀκτωδάκτυλος Lys. 109. V. Elmsl. ad Med. 1150.

71. ἀνύσαντε C.R.S.V.Γ corr. Θ corr. Med. 9. Par. 6. Bentl. Dind. ἀνύ-
 σαντες A.B.Γ pr. Δ.Θ pr. Π. Med. 5. 8. vulg. Cf. Pl. 447. ὦ γαθέ Γ.Δ.Θ.

72. Niciae hunc v. dat R. νῶ B.S.V.Γ.Δ.Θ.Χ. Med. 8 corr. Dind. Ko.
 Bergk. νῶν C. νῦν A. νῶ Par. 6. νῶ Med. 9. νῶι (aut νῶι, non νῶ) R. νῶν
 Pierson. ad Moerin p. 265. Br. Recte omnino. Idem Ravennatis error est
 Av. 15. νῶν (νῶ R.). Contrarius error est Pl. 401. βλέψαι ποιῆσαι νῶ (νῶν
 R.V.). Cf. Pac. 922. τί νῶν ἐντευθενὶ ποιητέον; Av. 392. οὐ φευκτέον νῶν.
 Vulgatam frustra tuetur Dind., coll. Av. 1237. οἷς θυτέον αὐτοῦς (αὐτοῖς al.).
 Vesp. 1514. Addere potuisset Eccl. 876. βαδιστέον | ὁμός' ἐστὶ δειπνήσουσα,
 κοῦ μελλητέον.

73. Demostheni tribuit R. τὴν μόλωμεν A.B.C.S.Γ.Δ.Θ.Χ. Med. 5. 8.
 9. ἦν μόλωμεν R. ἦν μόλωμεν Bergk. Vels. ὦ γαθέ Γ.Δ.Θ.

74. Niciae dat R.

75. αὐτὸς A.B.C.S.V.Γ.Δ.Θ.Χ. Med. 5. vulg. Dind. οὗτος R. Med. 8. Bergk.
 Mein. Ribb. Vels. τὸ σκέλος] Qu. τοῖν σκελοῖν. Sed cf. 173. et ad Av. 843.

76. τῆ κκλησία A.C. τῆ ἐκκλησία B. Par. 6. τῆ κκλησία Γ.Δ.Θ. τῆ
 κκλησία R.

77. τοσόνδε δ' B.C.V.Π. Med. 5. 8. τοσόνδ' A.Γ.Δ pr. Θ. Med. 9. Par. 6.
 τὸσόνδε δ' R.

78. Χαόσι C.P.R.V.Δ.Θ. Par. 6. Med. 8. Χαόσιον A.Γ.Δ corr. Med. 5.
 Χαόσιον B. vulg. Ribb.

τὸ χεῖρ' ἐν Λίτωλοις, ὁ νοῦς δ' ἐν Κλωπιδῶν.

- OI. B. κράτιστον οὖν ῥῶν ἀποθανεῖν. OI. A. ἀλλὰ σκόπει 80
 ὅπως ἂν ἀποθάνοιμεν ἀνδρικότατα.
- OI. B. πῶς δῆτα πῶς γένοιτ' ἂν ἀνδρικότατα ;
 βέλτιστον ἡμῖν αἶμα ταύρειον πιεῖν
 ὁ Θεμιστοκλέους γὰρ θάνατος αἰρετώτατος.
- OI. A. μὰ Δί' ἀλλ' ἄκρατον οἶνον ἀγαθοῦ δαίμονος. 85
 ἴσως γὰρ ἂν χρηστόν τι βουλευσαίμεθα.
- OI. B. ἰδοῦ γ' ἄκρατον. περὶ ποτοῦ γὰρ ἔστι σοι ;
 πῶς δ' ἂν μεθύων χρηστόν τι βουλεύσαιτ' ἀνήρ ;
- OI. A. ἄληθες, οὗτος ; κρουνοχυτρολήραιοι εἶ.

79. Fort. τὸ χεῖρε δ' ἐν Λίτωλοις. ὁ νοῦς δ' B.C.R.S.X. Med. 5. ὁ δὲ νοῦς A.V.Γ.Δ.Θ. Med. 8. 9. Par. 6. Plut. Mor. p. 517 A. Suid. in κλωπεύειν (duo codd.). Eust. p. 1764, 34.

80. Δη. κράτιστον . . . Νι. ἀλλὰ . . . R. (errore inde a versu 72. continuato.) Νι. κράτιστον . . . Δη. ἀλλὰ . . . Bergk. Dind. Oik. β'. κράτιστον . . . Oik. α'. ἀλλὰ . . . Saupp. Kock. Mein. Ribb. Vels. Νι. om. Δ. add. A.B.Γ.Θ. Med. 9. &c. Nulla persona ante ἀλλὰ in A.B.S.Γ.Δ.Θ. Med. 5. 9. Fort. κράτιστά νυν . . . Cf. 30. 73. Sed βέλτιστον est 83.

81. ἀποθάνοιμεν A.Γ. (ut vid.) Δ pr. Θ. Junt. 2. Br. Dind. ἀποθάνοιμεν B.C.R.S.V.Π.Υ.Χ. Med. 5. 8. 9. Δ corr. Par. 6. Kock. Bergk. Mein. Quod soloecum est. Cf. ad Soph. Oed. C. 190.

82. ΔΗ. vulg. OIK. B. Saupp. Mein. &c. NI. Bergk. Dind. Versum om. P.

83. NI. praef. vulg. Demostheni continuant Bergk. &c. servo alii.

84. αἰρετώτερος vulg. αἰρετώτατος Herwerden (ex cod. Oxon. Suidae v. ῥῶν) Mein. Ribb. Vels.

85. 88. Ita Mein. Vels: OIK. A. μὰ Δί' . . . OIK. B. ἰδοῦ γ' . . . | OIK. A. ἴσως . . . | OIK. B. πῶς δ' &c.

86. τι χρηστόν X. βουλευσαίμεθα A.R.V.Γ pr. Δ pr. Θ.X. Med. 8. Scal. Br. tacite. βουλευσάμεθα B.C.P.S.Γ corr. Δ corr. II. Med. 5. 9. Par. 6. Ald. βουλευσαίμεθ' ἂν Mein.

87. περὶ ποτοῦ A.B.P.R.V.Γ corr. Med. 5. 8. 9. vulg. Dind. περὶ πότου Γ.Δ.Θ. Ko. Bergk. Mein. Vels. Frequens haec confusio. Cf. Cratin. II. 122. πῶς τις ἂν | ἀπὸ τοῦ πότου παύσειε, τοῦ λίαν πότου (ποτοῦ bis libri). Soph. Oed. C. 159. μελιχίων ποτῶν (πότων L.). περὶ πότου νοῦς (ut νοῦς ἐν κατήλου Plat. Com. II. 674) vel περὶ πότου νυν conj. Mein. Certe γοῦν in interrogatione parum convenit, ut vidit etiam Mein. Qu. περὶ πότους νοῦς. γὰρ C.P. V corr. sec. m. Δ marg. Π.Υ. Med. 5. γὰρ (supr. γοῦν) B. γοῦν A.S.Θ. Med. 9. Par. 6. vulg. γ' οὖν V pr. Γ. Kock. οὖν R. et (supr. γὰρ sec. m.) Med. 8. γε X. νοῦς vel νυν conj. Mein. "Videtur librariorum γοῦν in interrogatione positum offendisse, quo Euripides utitur Hel. 1247. ἐν εὐμαρεῖ γοῦν σὴν κασιγνήτην θανεῖν;" DIND. Notam interrogationis in fine versus deleri jubet Walsh. Vix enim post γοῦν interrogari posse. Reponendum potius γὰρ vel γ' ἄρ'. Nisi vera scriptura est πρᾶγμ'.

89. κρουνοχυτρολήραιοι A.B.C.R.S.V.Δ.Θ.Π.X. Med. 5. 8. 9. Par. 6. Ald.

οἶνον σὺν τολμᾶς εἰς ἐπίνοιαν λοιδορεῖν ; 90
 οἶνου γὰρ εὔροις ἄν τι πρακτικώτερον ;
 ὀρᾶς ; ὅταν πίνωσιν ἄνθρωποι, τότε
 πλουτοῦσι, διαπράττουσι, νικῶσιν δίκας,
 εὐδαιμονοῦσιν, ὠφελοῦσι τοὺς φίλους.
 ἀλλ' ἐξένεγκέ μοι ταχέως οἶνου χάα, 95
 τὸν νοῦν ἵν' ἄρδω καὶ λέγω τι δεξιόν.

ΟΙ. Β. οἶμοι, τί ποθ' ἡμᾶς ἐργάσει τῷ σῶ ποτῷ ;

Suid. h. v. Ulpian. ad Dem. p. 38. ed. Wolf. vulg. Ribb. κρονοχυτρολήραιοι (supr. ον) Γ. Θ corr. al. m. Dind. Vels. κρονοχυτρολήμιοι conj. Bentl., coll. Plut. de Lib. Educ. II. p. 13. χρονόληρος (κρονόληρος H. Steph.). κρονοχυτροληραῖος Dobr. Mein. κρονοχυτρολήναιοι Fritzsch. ad Thesm. 290. κρονοχυτρολήμιοι conj. Mein. κρονοχυτρολημαῖος conj. Bergk. ("Haud dubie scribendum κρονοχυτρολημαῖος εἶ, ut est in proverbio χύτραις λημᾶς καὶ κολοκύνταις (Diogenian. V. 63), quamquam fuit cum praeterea Κρονοχυτρολημαῖος εἶ conjiцерem, ut est in Pluto 581. Κροναῖς λήμαις λημᾶν.") κρονοχυτρολήρους φιλεῖς conj. Vels. ("sed altius latet corruptela.") Qu. κρονοχυτρολήμιοι (vel κρονοχυτρολήμαιοι). Cf. Pl. 581. ἀλλ' ὃ Κροναῖς λήμαις ὄντως λημῶντες τὰς φρένας ἄμφω, et proverbium χύτραις λημᾶν. Certe probabilius formatur terminatio λήμαιοι ab λήμη, quam λήραιοι ab λήρος. Adde quod aliter nullum sensum praebet istud χυτρο, nisi ad proverbium illud allusio sit. Possis etiam κρονοχυτρολήρός τις. Vel κρονοχυτρολήρός τις. Vel κρηνο—. Vel κρονοχυτρο—. Vel οὔτωςι κρονοκλήραιοι (κρονοκλήρός τις). Quod si ad dictum proverbiale κρῆναι καὶ λῆροι respiceretur, scribendum foret potius κρηνοχυτρολήραιοι. Haec jam multis abhinc annis scripseram, antequam Bergkii notam vidissem. Aquae potorem, cui aqua fontana pro vino sit, significari putat Mein. ἀληθές R.V. ἀληθες ; οὔτος . . . Bentl. ἀληθες οὔτος (sic) ap. Scal. Qu. ἀληθες ; οὔτω . . . Sed cf. Vesp. 1412. ἀληθες, οὔτος ; Av. 1049.

90. ἐπίνοιαν vulg. Mein. Dind. Vels. Ribb. ἀπόνοιαν Sylburg. ad Etym. M. p. 618, 23. Dind. olim (coll. Duker. ad Thuc. 8, 88.) Bergk. Vulgata revocanda. Aliud enim est ἀπόνοια, Angl. *desperate folly, frantic despair* (Thuc. 7, 67). Theophrasto (Char. 6) ἀπόνοια est ὑπομονὴ αἰσχροῶν ἔργων τε καὶ λόγων. Ammon. p. 159. ἀπόνοια μανία τίς ἐστι καὶ ὑπερηφανία μισομένη. Plutarch. Alc. 13. ἀναισχυντίαν καὶ ἀπόνοιαν.

92. ἄνθρωποι libri et vulg. Bergk. Ribb. ἄνθρωποι Dind. Mein. &c. Cf. ad Eccl. 672.

93. νικῶσιν A. B. Γ. Med. 5. &c. νικῶσι P. R. V. Δ. Θ. Med. 8. 9.

95. ἐξένεγκαι A. Cf. 98. χάα R. Γ pr. X. (?) χάα B. C. χοᾶ Par. 6. χοᾶ A. S. Γ corr. Δ. Θ. Π. Med. 5. 9. Schol. ad Nub. 1238. vulg. χοᾶ (γρ. χοῖα) V. Γ. Cf. ad Ach. 1000.

96. Hunc versum, qui repetitur infra 114, recte, opinor, hic deleri jubet Fr. Thiersch. p. 694, qui, quod utrobique versus proxime praecedens eodem vocabulo χάα terminetur, versum male repetitum putat. Similiter idem versus repetitur Ach. 384. 436. λέξω R. τι Γ. Δ. Θ. Med. 9.

97. ἐργάση Γ. Δ. Θ. Med. 9. ποτῷ libri et vulg. Dind. Ribb. πότῳ Kock. Bergk. Mein. Vels.

- ΟΙ. Α. ἀγάθ'· ἀλλ' ἔνεγκ'· ἐγὼ δὲ κατακλινήσομαι.
ἦν γὰρ μεθυσθῶ, πάντα ταυτὶ καταπάσω
βουλευματίων καὶ γνωμιδίων καὶ νοιδίων. 100
- ΟΙ. Β. ὡς εὐτυχῶς ὅτι οὐκ ἐλήφθην ἔνδοθεν
κλέπτων τὸν οἶνον. ΟΙ. Α. εἶπέ μοι, Παφλαγὸν τί δρᾷ ;
- ΟΙ. Β. ἐπίπαστα λείξας δημιόπραθ' ὁ βάσκανος
ρέγκει μεθύων ἐν ταῖσι βύρσαις ὑπτιος.
- ΟΙ. Α. ἴθι νυν ἄκρατον ἐγκάναξόν μοι πολὺν 105
σπονδῆν. ΟΙ. Β. λαβὲ δὴ καὶ σπείσου ἀγαθοῦ δαίμονος·
ἔλχ' ἔλκε τὴν τοῦ δαίμονος τοῦ Πραμνίου.
- ΟΙ. Α. ὦ δαῖμον ἀγαθὲ, σὸν τὸ βούλευμ', οὐκ ἐμόν.
- ΟΙ. Β. εἶπ', ἀντιβολῶ, τί ἔστι ; ΟΙ. Α. τοὺς χρησμούς ταχὺ
κλέψας ἔνεγκε τοῦ Παφλαγόνος ἔνδοθεν, 110
ἕως καθεύδει. ΟΙ. Β. ταῦτ'. ἀτὰρ τοῦ δαίμονος
δέδοιχ' ὅπως μὴ τεύξομαι κακοδαίμονος.
- ΟΙ. Α. φέρε νυν ἐγὼ μαντῶ προσαγάγω τὸν χῶα.

98. Qu. ἀγαθὰ γ' ἔνεγκ'.

99. μεθύσω Α.Γ. v. l. Δ pr. © pr. καταπάσω B.C.M. (eraso á, et supr. κ ab sec. m.) R.V.F. (π in rasura et ab sec. m.) Par. 6. &c. καταπάσω S. κατασπάσω Α.Δ pr. Latet forsán vitium. Qu. καταπάσω | βουλευματίους &c. Cf. 502. στεφάνοις κατάπαστος.

100. νοιδίων S.Γ corr. Suid. Dind. νοιδίων A.B.C.Δ.Θ. Par. 6. &c. vulg. Sic βοΐδια pro βοΐδια bene repositus Meinek., (Fr. Com. II. 393.) in Hermippi loco Athen. 551. B. ἀνάπηρά σοι θύουσιν ἤδη βοΐδια (ubi βοΐδια Dind.).

101. ὡς εὐτυχῶ γ' vel ὡς εὐτύχησ' Reisk. ἔτ B. Ald.

103. λείχων Pollux 10, 96. Etym. M. p. 362, 51. Confuso hoc loco cum v. 1089. λείχων ἐπίπαστα. "Photius p. 225, 11. convenienter literarum ordini, λίξαι: ἐκτεταμένως, Ἀριστοφάνης Ἰππεύσιν." DIND.

104. ρέγκει B.C.S.V.Γ corr. sec. m. Δ. corr. X. Par. 6. ρέγγει A.R.Θ. Suid. in ἐπίπαστα. ρένχει (supr. κ) Δ.

105. νῦν A.B.C. Par. 6.

106. Νι. σπονδῆν λαβὲ δὴ A.C. Par. 6. et (δὴ in ras.) B. vulg. Demostheni continuat A. σπονδῆν. Νι. λαβὲ δὴ R. Dind. &c.

107. ΟΙ. Α. aut ΔΗ. praef. Herm. Bergk. Kock. Dind. Mein. Vels. Ribb. Niciae haec continuabant. ἔλχ' ἔλκε] ἔχε χ' ἔλκε (debebat χᾶλκε) conj. Bentl., coll. 1187. Vesp. 1135. Qu. ἔχ' ἔλκε. Vel φέρ' ἐλκύσω.

108. ΔΗ. praef. vulg. Dind. Demostheni aut οἰκέτη α' continuant Herm. Bergk. Kock. &c. δαίμων Α.

109. εἶπ' P.S.V.Γ.Θ. Med. 8. τί ἔστι (sic) A.B.C.P.Θ. Med. 8. Par. 6. τί ἔστι Dind. &c. 110. ἔνεγκαι Α.Θ corr. Cf. ad 95.

111. ταῦτα γὰρ τοῦ . . . Reisk. Interpunctionem post ταῦτ' restituit Bergl.

113. φέρε νυν αὐτῷ pr. S. νῦν A.B.C.P.R.V.Γ.Θ. Par. 6. προσαγῶ B.Δ. χῶα R.X.(?) Med. 8 corr. Dind. χῶα A.B.C.P.S.V.Γ.Θ. Med. 5.9. Par. 6. vulg.

[τὸν νοῦν ἰν' ἄρδω καὶ λέγω τι δεξιόν.]

- ΟΙ. Β. ὡς μεγάλ' ὁ Παφλαγὼν πέρδεται καὶ ρέγκεται· 115
 ὥστ' ἔλαθον αὐτὸν τὸν ἱερόν χρησμὸν λαβών,
 ὄνπερ μάλιστ' ἐφύλαττεν. ΟΙ. Α. ὦ σοφώτατε,
 φέρ' αὐτὸν, ἰν' ἀναγνώ· σὺ δ' ἔγχεον πιεῖν
 ἀνύσας τι. φέρ' ἴδω τί ἄρ' ἔνεστιν αὐτόθι.
 ὦ λόγια. δὸς σύ μοι τὸ ποτήριον ταχύ. 120
- ΟΙ. Β. ἰδού· τί φησ' ὁ χρησμὸς; ΟΙ. Α. ἐτέραν ἔγχεον.
 ΟΙ. Β. ἐν τοῖς λογίοις ἔνεστιν “ἐτέραν ἔγχεον”;
 ΟΙ. Α. ὦ Βάκι. ΟΙ. Β. τί ἔστι; ΟΙ. Α. δὸς τὸ ποτήριον ταχύ.
 ΟΙ. Β. πολλῶ γ' ὁ Βάκις ἐχρήτο τῷ ποτηρίῳ.
 ΟΙ. Α. ὦ μιαρὲ Παφλαγῶν, ταῦτ' ἄρ' ἐφυλάττου πάλαι 125
 τὸν περὶ σεαυτοῦ χρησμὸν ὄρρωδῶν. ΟΙ. Β. τή;
 ΟΙ. Α. ἐνταῦθ' ἔνεστιν αὐτὸς ὡς ἀπόλλυται.
 ΟΙ. Β. καὶ πῶς. ΟΙ. Α. ὅπως; ὁ χρησμὸς ἄντικρυς λέγει
 ὡς πρῶτα μὲν στυππειοπώλης γίγνεται,
 ὃς πρῶτος ἔξει τῆς πόλεως τὰ πράγματα. 130
 ΟΙ. Β. εἰς οὔτοσὶ πώλης. τί τούντεῦθεν; λέγε.

114. Versus inepte repetitus. Nam supra quidem 96. id agebat Demosthenes ut consilium aliquod utile reperiret bibendo; nunc autem reperto (v. 108.) animi tantum caussa, ut homo bibosus, majoribus se invitat poculis. Recte igitur haec omisit Wielandus. BOTH. Delent eum Dind. Mein. Vels. Dobr. Wieland. Lenting. &c. Agnoscit tamen schol.

115. πέρδεται καὶ ρέγκεται B.C.R.S.V.Γ corr. sec. X. Med. 5. 8. 9. Par. 6. ρέγκεται καὶ πέρδεται A.Γ.Δ.Θ. et, ut videtur, schol.

119. ἄρ'] ποτ' v. l. ap. schol. ἔνεστιν B.C. &c. ἐστὶν A.

120. δὸς σύ μοι A.B.C.P.S.V in ras. a sec. m. X. vulg. δός μοι Γ. Med. 8. δός μοι δὸς R.V pr. (ut vid.) Γ corr. Θ pr. Par. 6. Dind. Mein. Ribb. Vels. δὸς σύ μοι δὸς Δ.Θ sec. Vulgatam revocavi. Exciderat, opinor, σὺ, dein alterum δὸς metri gratia invecum. Nec displiceret δὸς σὺ δός. Cf. ad 123.

121. Hic versus intra lineas est in B. φησ' S. (ni fallor) Bentl. Dind. φησὶν aut φησιν reliqui libri. Cf. 195. 1025. ἐτέραν A.C. &c. ἕτερον (corr. ἐτέρην) B.

122-3. Om. B pr. (add. in marg.) 122. λόγοις R.

123. Βάκι A. Βάχη C. τί ἐστι (sic) A.C. Par. 6. τί ἔστι Dind. &c. δός μοι S.V.

124. διεχρήτο Athen. 460 C., memoriae forsitan errore.

125. Παφλαγῶν] Qu. Παφλαγόν. ἐφυλάττου] Qu. ἐφύλαττες. Cf. 117.

126. τή;] τίνα S. Cf. Eccl. 796.

127. αὐτός] Annon οὗτος? Cf. ad 75.

129. στυππειοπώλης B. (peio in ras.) C.Γ sec. m. Δ. (sup. τ). στυππειοπώλης S.V.Δ pr. Par. 6. Ald. στυππειοπώλης R.Γ pr. στυππειοπώλης A. γίνεται A.B.C.P.R.S.V.Γ.Δ sec. Θ. Par. 6. Ald.

131. εἰς] εἶθ' R. εἰς γ' conj. Dobr. εἶθ' οὔτοσὶ πώλης et paullo post δύο

- ΟΙ. Α. μετὰ τοῦτον αὐθις προβατοπώλης δεύτερος.
 ΟΙ. Β. δύο τώδε πώλα. καὶ τί τόνδε χρῆ παθεῖν;
 ΟΙ. Α. κρατεῖν, ἕως ἕτερος ἀνὴρ βδελυρώτερος
 αὐτοῦ γένοιτο μετὰ δὲ ταῦτ' ἀπόλλυται. 135
 ἐπιγίγνεται γὰρ βυρσοπώλης ὁ Παφλαγὸν,
 ἄρπαξ, κεκράκτης, Κυκλοβόρου φωνὴν ἔχων.
 ΟΙ. Β. τὸν προβατοπώλην ἦν ἄρ' ἀπολέσθαι χρεῶν
 ὑπὸ βυρσοπώλου; ΟΙ. Α. νὴ Δι'. ΟΙ. Β. οἴμοι δειλαῖος.
 πόθεν οὖν ἂν ἔτι γένοιτο πώλης εἰς μόνος; 140
 ΟΙ. Α. ἔτ' ἔστιν εἰς ὑπερφυᾶ τέχνην ἔχων.
 ΟΙ. Β. εἶπ', ἀντιβολῶ, τίς ἐστίν; ΟΙ. Α. εἶπω; ΟΙ. Β. νὴ Δία.
 ΟΙ. Α. ἀλλαντοπώλης ἔσθ' ὁ τοῦτον ἐξελῶν.

τώδε πώλα Demostheni tribuit R. τὸντεῦθεν A.B. &c. τὸ ἐντεῦθεν C.
 λέγε B.C. &c. λέγω A.

132. δεύτερος] ὁ δεύτερος R. δεύτερον A.

133. δύο B.C.S.V.X.Par. 6. δύο A.R.Θ. τόνδε A.R.Δ.Θ. Dind. τοῦτον
 B.C.Δ marg. S.V.X. Par. 6. vulg. χρῆ vulg. χρῆν ob sequens γένοιτο malit
 Elmsl. ad Eur. Her. 959. Malim τί τόνδ' ἐχρῆν. Χρῆ pro χρῆν omnes habent
 libri Eur. Alc. 960. ἐγὼ δ' ὄν οὐ χρῆ (χρῆν Monk) ζῆν &c. V. Elmsl. ad Her.
 959. Sed cf. Ran. 761-766. νόμος τις ἐνθάδ' ἐστὶ κείμενος . . . σίτησιν αὐτὸν
 ἐν πρυνταεῖφ λαμβάνειν . . . ἕως ἀφίκοιτο τὴν τέχνην σοφώτερος | ἕτερός τις αὐτοῦ.

134. ἕως R.S.V.Γ corr. Θ corr. Med. 8. 9. Par. 6. Elmsl. ad Her. 959. Reisig.
 Conj. p. 63. Hanov. Dind. ἕως ἂν A.B.C.P.Δ.Θ pr. Y.X. Med. 5. Ald. Cf. ad
 Ran. 766. Pac. 32. ἕτερος ἀνὴρ] ἀνὴρ ἕτερος Dobr. ἕτερος αὐ Bentl.
 Qu. ἕτερός τις αὐ. Vel κρατεῖν ἕως ἂν ἕτερος αὐ . . . γένηται. Sed cf. 328.

135. γένοιτο A.B.R.S.V.Y. Med. 8. 9. γένηται C.P.X. ταῦτα A.

136. ἐπιγίγνεται A.Γ pr. Δ pr. Par. 6. ἐπιγίνετα B.C.R.S.V. ὁ add.
 A.C.R.S.V.Γ.Δ.Θ.X. Par. 6. &c. om. B. &c.

137. κεκράκτης] καὶ κράκτης R. κεκράτης A. κυκλοφόρου S. κυκλοβόλου
 Par. 6. 138. ἦν] ἴν' R.

139. δειλαῖος B.C.S.V.Γ.Δ.Θ. Par. 6. vulg. δειλαος A.R. Cf. Nub. 1473.
 Vesp. 40. 165. 202. 1150. Pl. 850. &c. Dind. ad Soph. El. 849. Eodem jure
 recipiendum foret ποεῖν, quae ejusdem antiqui libri scripturae fere constans est.
 Diphthongus corripienda videtur, ut in ποίαν Vesp. 1369. Βοιωτῶν et Βοιωτοῖς
 Vesp. 479. 480. φιλαθήναιος Vesp. 282. ροιᾶς Vesp. 1150. οἶει Lys. 247.
 1149. τοιοῦτος, τοιοῦσδε, οἶος, ποιεῖν, &c. νὴ Δία R.

140. ἂν οὖν Par. 6. ἔτι om. R. πώλης] πώλης ἀνὴρ A.Δ.Θ.

141. ἐστὶν A.P.R.Γ.Δ.Θ. Med. 8. vulg. ἐστὶν V. ἔστιν Ribbeck. Vels.
 εἰς om. Par. 6.

142. εἶπ' A.R.(?)V sec. m. εἶπ' P.Γ.Δ.Θ. Med. 8.

143. Hunc versum om. R pr. ἐξολῶν A.B.C.P.S.V.Γ.Δ.Θ.X. Par.
 6. Suid. in h. v. vulg. ἐξελῶν R. Dind. &c. Eadem scripturae diversitas est
 365. Nub. 123. 802. Revocandum forsitan ἐξολῶν. Cf. 127. 135. 138. Pl.
 418. ὑμᾶς ἐξολῶ. Lys. 34, 3. τοὺς ὑπάρχοντας πολίτας ἀπολοῦμεν [ἀπελῶμεν
 Bekk.];

- ΟΙ. Β. ἀλλαντοπώλης; ὦ Πόσειδον, τῆς τέχνης.
 φέρε ποῦ τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐξευρήσομεν; 145
- ΟΙ. Α. ζητῶμεν αὐτόν. ΟΙ. Β. ἀλλ' ὀδὶ προσέρχεται
 ὥσπερ κατὰ θεὸν εἰς ἀγοράν. ΟΙ. Α. ὦ μακάριε
 ἀλλαντοπῶλα, δεῦρο δεῦρ', ὦ φίλτατε,
 ἀνάβαινε σωτῆρ τῇ πόλει καὶ νῦν φανεῖς.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

- τί ἔστι; τί με καλεῖτε; ΟΙ. Α. δεῦρ' ἔλθ', ἵνα πύθῃ
 ὡς εὐτυχῆς εἶ καὶ μεγάλως εὐδαιμονεῖς. 151
- ΟΙ. Β. ἴθι δὴ κάθελ' αὐτοῦ τοῦλεόν καὶ τοῦ θεοῦ
 τὸν χρησμὸν ἀναδίδαξον αὐτὸν ὡς ἔχει
 ἐγὼ δ' ἰὼν προσκείμεμαι τὸν Παφλαγόνα.
- ΟΙ. Α. ἄγε δὴ σὺ κατὰθου πρῶτα τὰ σκεύη χαμαί' 155
 ἔπειτα τὴν γῆν πρόσκυσον καὶ τοὺς θεοὺς.
- ΑΛ. ἰδοῦ τί ἔστιν; ΟΙ. Α. ὦ μακάρι', ὦ πλούσιε,
 ὦ νῦν μὲν οὐδεὶς αὔριον δ' ὑπέρμεγας,
 ὦ τῶν Ἀθηνῶν ταγὲ τῶν εὐδαιμόνων.
- ΑΛ. τί μ', ὦγάθ', οὐ πλύννειν ἑᾶς τὰς κοιλίας 160
 πωλεῖν τε τοὺς ἀλλάντας, ἀλλὰ καταγελάς;

147. κατὰ θεῖον vulg. καταθείων R. Articulo opus foret, sed ne ita quidem quisquam loquebatur. Quare κατὰ θεὸν vere corrigere videtur Cobetus V. L. p. 358. "Graeca sunt, inquit, κατὰ δαίμονα, κατὰ θεὸν, κατὰ θεὸν τινα, quae significant τοῦ θεοῦ οὕτω ἄγοντος, ut in Av. 544. σὺ δέ μοι κατὰ δαίμονα καὶ κατὰ συντυχίαν ἀγαθὴν ἦκεις ἐμοὶ σωτῆρ. Plato Legg. III. 682 E. νῦν ἐπὶ τὰ αὐτὰ πάλιν ἀφίγημεθα ὥσπερ κατὰ θεόν." Quam correctionem receperunt Mein. Vels. An κατὰ δαίμον'?

148. ἀλλαντοπῶλα A.C.R.V.Δ.Θ. Med. 8. Par. 6. ἀλλαντοπώλης B.

150. ΑΛΛ.] ΑΓ. praef. Hirschig. In caeteris enim comoediis ubique ipsa personarum nomina scribi; nomen autem huic Cleonis adversario esse Agoracritum. τί ἔστι (sic) A.B.C.P.Γ.Δ.Θ. Par. 6. Med. 8. vulg. τί ἔστι V. τί ἔστι Dind. &c. ἔλθ' A.B.R. (ἐλθέ) S.V.Δ marg. vulg. ἴθ' P.Θ.X. ἴσθ' Δ. Reponendum forsā ἴθ'. Cf. ad Pl. 824.

152. τοῦλεόν B.C. &c. τὸν λεῶν A.

153. ἀναδίδαξον αὐτὸν B.C.R.S.V.X. Par. 6. &c. αὐτὸν ἀναδίδαξον A.Θ.

154. προσκείμεμαι B.C. Med. 8 pr. Par. 6. προσσκέψομαι A.R.S.V.Γ.Θ.Y.X. Male.

157. τί ἔστιν (sic) A.Β.C.P.V.Δ.Θ. Med. 8. Par. 6. τί ἐστιν R. τί ἔστι Γ. vulg. τί ἔστιν Dind. &c.

158. ὁ χθές μὲν Themist. Or. XVI. p. 206 B.

159. Ἀθηναίων libri et vulg. Ἀθηνῶν Dawes. Dind. &c. Ἀθηνίων Bergk. Ko. Vels. Frequens error librariorum. Cf. ad 1005. 1007. Th. 329. Herod. V. 63.

161. δέ C. ἀλλάντας A.B.V. Med. 8 corr. ἀλλάντας C.P.R. Par. 6. καταγελάς] καταγελάι R. Cf. ad Ach. 1081.

- ΟΙ. Α. ὦ μῶρε, ποίας κοιλίας ; δευρὶ βλέπε.
τὰς στίχας ὄρᾱς τὰς τῶνδε τῶν λαῶν ; ΑΛ. ὀρῶ.
- ΟΙ. Α. τούτων ἀπάντων αὐτὸς ἀρχέλαος ἔσει
καὶ τῆς ἀγορᾶς καὶ τῶν λιμένων καὶ τῆς πυκνός, 165
βουλὴν πατήσεις καὶ στρατηγὸς κλαστάσεις,
δήσεις, φυλάξεις, ἐν πρυτανείῳ λαικάσει.
- ΑΛ. ἐγώ ; ΟΙ. Α. σὺ μέντοι, κούδέπω γε πᾶνθ' ὄρᾱς.
ἀλλ' ἐπανάβηθι κάπὶ τοῦλεδὸν τοδὶ
καὶ κάτιδε τὰς νήσους ἀπάσας ἐν κύκλῳ. 170

162. δευρὶ A.R.V.Γ pr. ©. δεῦρο B. Ald. vulg. δεῦρο νῦν C.P.S.V.Y.X. Par. 6. Med. 8 pr. δευρὶ forsan correxit librarius, qui syllabam brevem ante βλ produci ignoraret. Cf. Pl. 51. οὐκ ἔσθ' ὅπως ὁ χρῆσμός εἰς τοῦτο (τουτὶ αἰ.) ῥέπει.

163. ὄρᾱς τὰς τῶνδε S.V.Γ sec. m. Par. 6. Dind. ὄρᾱς τῶνδε A.C.R.Γ. ὄρᾱς γε τῶνδε B.X. vulg. ὄρᾱς σὺ (vel δὴ) τῶνδε Elmsl. ad Med. 1334. Supervacaneum foret pronomen. Exciderat τὰς post simile ρᾱς in ὄρᾱς. λαῶν] λεῶν Cobet. Vulgarem formam λεῶν ideo obtrudi nostro nolit Mein., quod manifesto ei obversaretur Homeri illud (Il. δ'. 90), λαῶν στίχες ἀσπιστάων.

164. αὐτός] Qu. αὐτὶκὶ vel εὐθύς. ἀρχέλαος A.Δ pr. ἔση S.Γ.©. Med. 8.

165. πυκνός C.S.Γ.© pr. X. Par. 6. schol. Suid. in πνύξ. πνυκός A.B.P.Γ corr. © corr. Y. Bentl. "Causa obliqui nominis hujus a πυκνός derivati sunt πυκνός πυκνὶ πύκνα, nominativus vero πνύξ est transposita ν litera, quia pronunciari aliter nequit. Quam rationem, dilucide expositam ab Herodiano apud Stephanum Byzantinum in πνύξ, quum non perspexissent librarii, casus obliquos nominativo non raro assimilarunt πνυκός πνυκὶ et πνύκα scribendo, in codicibus quidem recentioribus: nam libri antiqui quum Aristophanis tum aliorum scriptorum plerumque immunes ab hoc vitio sunt, velut Thucydidis 8, 97. Demosthenis p. 244, 1, Posidonii apud Athenaeum 5. p. 213 d. Declinationem πνυκός Eustathius p. 1322. extr. τῇ κοινῇ χρῆσει tribuit. Πνυκὶ Harpocrationi contra literarum seriem illatum ab librariis correxit Valesius.— De adjectivo πυκνίτης, quod ipsum quoque memorat Stephanus, dixi ad v. 42." DIND. Cf. Thuc. VIII. 97. ἐς τὴν πύκνα καλουμένην. Dem. de Cor. p. 244, 1. ἐν Πυκνὶ (ita plures mss. πνυκὶ vulgo) ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. Aesch. c. Ctes. 34. ἐν πυκνὶ (sic libri optimi). In Plat. Critia p. 112. τὴν πύκνα et τῆς πυκνός servavit opt. ms. Paris. Hesychius, Πυκνά: τὸ ἐν Ἀθήναις δικαστήριον, τὴν Πνύκα. Ἰων. Bekk. Anecd. p. 299. Πνύξ: ἔστιν ἡ γενικὴ πνυκός, διὰ δὲ τὴν εὐφωνίαν πυκνός. Lexic. Rhet. ms. Πνύξ: τὸ δικαστήριον. καὶ ἔστιν ἡ γενικὴ πνυκός· διὰ δὲ τὴν εὐφωνίαν ἐστὶ Πυκνός. Cf. ad 749. 751. 1109. 1137. Vesp. 31. Pac. 680. Th. 658. Eccl. 243. 281. 283. 384.

166. πατήσεις καὶ . . .] Aliena hic videtur particula καί. Vide an legendum καταπατήσεις, aut πατήσεις λάξ (i. q. λακπατήσεις). Vel βουλὴν πατήσεις, τοὺς στρατηγὸς &c. κλαστάσεις A.C.R.S.V. Par. 6. κλαστάσει B pr. κλαστήσεις A. et (adser. a a sec. m.) ©. στρατηγόν S. Virgula fortasse ponenda est post στρατηγόν.

167. λαικάσει B pr. V corr. λαικάσεις A.C.R.S.V pr. X. Med. 8. (ai in ras.) Par. 6.

168. κούδέποτε Par. 6. γε om. S. 169. ποδὶ pro τοδὶ A.© pr.

ΑΛ. καθορώ. ΟΙ. Α. τί δαί; τὰμπόρια καὶ τὰς ὀλκάδας;
 ΑΛ. ἔγωγε. ΟΙ. Α. πῶς οὖν οὐ μεγάλως εὐδαιμονεῖς;
 ἔτι νῦν τὸν ὀφθαλμὸν παράβαλλ' ἐς Καρίαν
 τὸν δεξιόν, τὸν δ' ἕτερον ἐς Καλχηδόνα.

171. τί δέ P.R. Med. 8.

173. 174. ἐς] eis libri.

173. νυν B. Kock. νῦν A.C. Par. 6. vulg. παράβαλλ' R.X. vulg. Dind. παράβαλ' A.B.C.S.V.Γ.Θ. Par. 6. Br. "Scribatur παράβαλλ', quod revocandum. Simplex λ pro duplici ponere solent librarii. Sic in Nub. 133. βάλλ' ἐς κόρακας libri duo βάλ' vitio manifesto." DIND. Cf. Av. 176.

174. Καρχηδόνα libri et vulg. Kust. Bergk. Ko. Mein. Vels. Καρχηδόνα (κ supr. pr. χ) C. Καλχηδόνα Boeckh. Publ. Oecon. I. p. 388. Dind. Ribbeck. Χαλκηδόνα Scal. Palmer. Exerc. p. 728. Br. "Libri Καρχηδόνα vitio solemnī. Cujusmodi in locis Καλχηδόνα potius esse restituendum quam Χαλκηδόνα, quod Palmerio aliisque placuit, pridem ab Holstenio est animadversum ad Stephanum Byz. p. 125, haud dubie numero auctoritate moto, de quibus v. Eckhel. vol. 2. p. 411." DIND. Scripturam Καλχηδόνα, non Χαλκηδόνα, tuetur Osann. Syll. Inscr. p. 238-9, apud quem ter in uno titulo legitur Καλχηδόσιος. Item in lapide ap. Boeckh. Publ. Oecon. II. 358. et in inscript. Lat. ap. Gorium II. 255. ubi Calchadona. Eandem scripturam confirmat nummorum auctoritas, in quibus constanter ΚΑΛ. vel ΚΑΛΧΑ. vel denique ΚΑΛΧΑΔΟΝΙΩΝ, et scriptura nominis Κάλχας. Cf. Eckhel. de Doctr. Num. II. 411. Bekk. Anecd. p. 1207: Καλχηδὼν Καλχηδόσιος ἢ κατὰ τὸ Βυζάντιον, ἧτις καὶ Χαλκηδὼν καλεῖται' εὐρίσκομεν γὰρ διαφορομένην τὴν χρῆσιν. Similia Zonaras Lex. p. 1158. Contra Steph. Byz. v. Καρχηδὼν, Bithyniae urbem Χαλκηδόνα scribi docet. Forma Καλχηδὼν legitur ap. Strab. et Herod. bis IV. 144, tertio loco Χαλκηδὼν. In Thuc. IV. 75. Χαλκηδόνα (καλκεδόνα unus) exhibent libri. Latini tamen Chalcedon, non Calchedon, scribunt. Cf. ad Soph. Ant. 20. καλχαίνουσ' (χαλκαίνουσ' al.). Eur. Her. 40. Mus. Crit. II. 576. Palmerii observatio haec est: "Quomodo conveniret de Carthagine intelligi? Nihil rei Atheniensibus fuit cum Carthagine; nullum tributum, nullum vectigal inde accipiebant. At Chalcedo erat sub eorum imperio, ut et Byzantium. Id nos docet Thuc. I. et IV. Nec minus διεστραμμένος fuisset, et distortis oculis spectasset, si unum oculum ad Cariam, alterum vero ad Chalcedonem direxisset: nam Caria et Chalcedon erant in duabus extremitatibus peninsulae magnae Asiae, una ad meridiem, altera ad Boream sitae. Nulla igitur lucri spes erat Agoracrito et caeteris demagogis ex Carthagine vix illis cognita, et quae non poterat ab iis πέρνασθαι. Contra vero ex Chalcedone, quae tunc erat Athenis subjecta et tributaria. Certo certius est legendum esse Χαλκηδόνα." De Siciliae subigendae spe v. Thuc. VI. 15, 90. Isocr. συμμ. 29. Plutarch. Alc. 17. Ἀλκιβιάδης δὲ Καρχηδόνα καὶ Λιβύην ὄνειροπολῶν, ἐκ δὲ τούτων προσγενομένων Ἰταλίαν καὶ Πελοπόννησον ἤδη περιβαλλόμενος ὀλίγου δεῖν ἐφόδια τοῦ πολέμου Σικελίαν ἐποιοεῖτο. Id. Nic. 12. οὐ γὰρ ἄθλον ἐποιοῦντο τοῦ πολέμου Σικελίαν, ἀλλ' ὄρμητήριον (Angl. a starting-point), ὡς ἀπ' αὐτῆς διαγωνισόμενοι πρὸς Καρχηδονίους καὶ σχήσοντες ἅμα Λιβύην καὶ τὴν ἐντὸς Ἡρακλείων σπηλῶν θάλασσαν. Id. Pericl. 20. Cf. ad 1303.

- ΑΛ. εὐδαιμονήσω γ', εἰ διαστραφήσομαι. 175
- ΟΙ. Α. οὐκ, ἀλλὰ διὰ σοῦ ταῦτα πάντα πέραται·
γίγνεται γὰρ, ὡς ὁ χρησμὸς οὐτοσί λέγει,
ἀνὴρ μέγιστος. ΑΛ. εἰπέ μοι, καὶ πῶς ἐγὼ
ἀλλαντοπώλης ὦν ἀνὴρ γενήσομαι ;
- ΟΙ. Α. δι' αὐτὸ γὰρ τοι τοῦτο καὶ γίγνεται μέγας, 180
ὅτι πονηρὸς καὶ ἀγορᾶς εἰ καὶ θρασύς.
- ΑΛ. οὐκ ἀξιῶ γ' ὅτι μαντὸν ἰσχύειν μέγα.
- ΟΙ. Α. οἴμοι, τί ποτ' ἔσθ' ὅτι σαυτὸν οὐ φῆς ἄξιον ;
ξυνειδέναι τί μοι δοκεῖς σαυτῷ καλόν.
μῶν ἐκ καλῶν εἰ κάγαθῶν ; ΑΛ. μὰ τοὺς θεοὺς, 185
εἰ μὴ ἔκ πονηρῶν γ'. ΟΙ. Α. ὦ μακάριε τῆς τύχης,
ὅσον πέπουθας ἀγαθὸν ἐς τὰ πράγματα.
- ΑΛ. ἀλλ', ὦγάθ', οὐδὲ μουσικὴν ἐπίσταμαι,
πλὴν γραμμάτων, καὶ ταῦτα μέντοι κακὰ κακῶς.
- ΟΙ. Α. τουτὶ μόνον σ' ἔβλαψεν, ὅτι καὶ κακὰ κακῶς· 190

175. γ' A.B.C.P.S.V.Γ.Θ.X. Med. 8. Par. 6. vulg. Lenting. δ' R. Reisig. Comm. Crit. p. 279. Dind. Mein. Ko. Vels. Ribb. Revocanda, ni fallor, vulgata, ut ironice haec dieta sint. Cf. ad Av. 177. νῆ Δία | ἀπολαύσομαι τί γ' (δ' unus R.), εἰ διαστραφήσομαι. οὐκ ἀλλὰ Mein.

177. γίγνεται A.B.C.R.Δ.Θ. &c. γίγη R. γίγη S.Θ. γίγη P. Med. 9. ὄντως ὡς R. Quod defendi potest deletο λέγει. DIND. ὄντως, ὡς ὁ χρησμὸς σοι λέγει Kock. Possis etiam ὄντως, ὡς ὁ χρησμὸς ὅδε λέγει (vel φησ' ὅδε).

178. ἐγὼ] μέγας conj. Bergk. Mox μέγας pro ἀνὴρ ap. Scal.

180. γίγνεται A.B.V.Θ pr. Par. 6. γίγει C. γίγη P.S. γίγη R.

182. γ' ὅτι μαντὸν A.B.C.R.V. Med. 5. 8. γ' ἔμαντὸν Δ pr. Med. 9. Par. 6. ἰσχύειν R. Med. 8. Suid. in ἀξιῶ. Dind. ἰσχύσειν A.S.V. (ἰσχ.)

Γ.Δ.Θ.Υ. Med. 5. 9. Par. 6. vulg. ἰσχίσειν X. Ald. ἰσχύσαι B.C.P.

183. φῆς B.

184. ξυνειδέναι B.C.R.V. Par. 6. συνειδέναι A.

186. εἰ μὴ ἔκ A.R.V. Med. 8. 9. Par. 6. Dind. εἰ μὴ ἐκ S. εἴμ' ἐκ πονηρῶν γ' X. Med. 5. vulg. εἴμ' ἐκ C.P. ἀλλ' ἐκ B pr. Δ sec. Cf. Thesm. 898. μὰ τῷ θεῷ, | εἰ μὴ Κρίτυλλά γ'. S. Matth. XII. 4. οὐδ' οὐκ ἐξὸν ἦν αὐτῷ φαγεῖν, οὐδὲ τοῖς μετ' αὐτοῦ, εἰ μὴ τοῖς ἱερεῦσι μόνοις. S. Luc. Ev. IV. 26. καὶ πρὸς οὐδεμίαν αὐτῶν ἐπέμφθη Ἡλίας, εἰ μὴ . . . πρὸς γυναῖκα χήραν. S. Paul. Ep. Gal. II. 16. οὐ δικαιοῦται ἄνθρωπος ἐξ ἔργων νόμου, εἰ μὴ (i. e. ἀλλὰ) διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ. I. 7. D. Joann. Apocal. IX. 4. καὶ ἐρρέθη αὐταῖς ἵνα μὴ ἀδικήσωσι τὸν χόρτον τῆς γῆς, οὐδὲ πᾶν χλωρὸν, οὐδὲ πᾶν δένδρον, εἰ μὴ τοὺς ἀνθρώπους μόνους. γε A.Θ.

187. ὅσον R.V. v. l. schol. Bentl. Dind. οἶον A.B.C.P.S.V.Γ.Θ.X. Par. 6. Med. 8. vulg. γρ. καὶ ὅσον V.Γ. ἐς] εἰς libri, ni fallor, omnes.

189. καὶ ταῦτα μέντοι κακὰ κακῶς] Vix placet μέντοι. Qu. νηδί. Vel καὶ ταῦτα μεμάθηκ' οὐ καλῶς, vel καὶ ταῦτά γ' ἔμαθον οὐ καλῶς. Sed obstat, ni fallor, versus proximus. De κακὰ κακῶς cf. ad 2.

190. τουτὶ μόνον σ' R. Dind. &c. τουτὶ σε μόνον reliqui libri et vulg. "Sic

ἡ δημαγωγία γὰρ οὐ πρὸς μουσικοῦ
 ἔτ' ἐστὶν ἀνδρὸς οὐδὲ χρηστοῦ τοὺς τρόπους,
 ἀλλ' εἰς ἀμαθῆ καὶ βδελυρόν. ἀλλὰ μὴ παρῆς
 ἃ σοι διδάσας ἐν τοῖς λογιόισιν οἱ θεοί.

- ΑΔ. πῶς δητὰ φησ' ὁ χρησμός ; ΟΙ. Α. εὖ νῆ τοὺς θεοὺς 195
 καὶ ποικίλως πως καὶ σοφῶς ἡνιγμένους
 Ἄλλ' ὅποταν μάρψῃ βυρσαίετος ἀγκυλοχῆλης
 γαμφηλῆσι δράκοντα κοάλεμον αἱματοπότῃν,
 δὴ τότε Παφλαγόνων μὲν ἀπόλλυται ἡ σκοροδάλμη,
 κοιλιοπώλῃσιν δὲ θεὸς μέγα κῦδος ὀπάξει, 200
 αἶ κεν μὴ πωλεῖν ἀλλάντας μάλλον ἔλονται.

in Vespis 1123. ἐπεὶ μόνος μ' ἔσωσε παρατεταγμένον scripsit, non ἐπεὶ με μόνος. Similiter Nub. 1047." DIND. καὶ om. Θ. Fort. ὅτι καὶ κακῶς.

193. ἀλλ' εἰς ἀμαθῆ καὶ βδελυρόν. ἀλλὰ μὴ παρῆς vulg. ἀλλ' εἰς ἀμαθῆ καὶ βδελυρόν ἦκει μὴ παρῆς &c. Herw. Ex. Crit. p. vii. (Cf. Pl. 919. ὥστ' εἰς ἔμ' ἦκει τῆς πόλεως τὰ πράγματα.) ἀλλ' εἰς ἀμαθῆ καὶ βδελυρόν ἦκεν' ἀλλὰ μὴ | παρῆς ἃ σοι διδάσασιν (ita R. alii) ἐν λογιόισι θεοὶ conj. Mein. (Praestaret, opinor, ἀλλ' εἰς ἀμαθῆ καὶ βδελυρόν ἔρχετ' ἀλλὰ μὴ —.) Vitium aliquod in hoc versu latere jure suspicatur Meinekiius. Ipse tentabam ἀλλ' εἰς ἀμαθῆ ἦκει καὶ βδελυρόν. μὴ νυν παρῆς &c. Facile excidere potuisset ἦκει propter simile vicinum καί. De crasi autem in ἀμαθῆ ἦκει cf. ad Th. 536. Soph. Phil. 782. Vera nunc lectio videtur, ἀλλ' ἀνδρὸς ἀμαθούς καὶ βδελυροῦ μὴ νυν παρῆς &c. Turbas fecit, opinor, ἀλλ' ἀνδρὸς in ἀλλ' εἰς corruptum.

194. διδάσας ἐν B.C.S.V.X. Med. 5. 9. Par. 6. διδάσασιν ἐν A.R.Δ.Θ. Med. 8.

195. πῶς δητὰ φησ'] πῶς δῆ; τί φησ' malit Mein. Cf. 128. φῆς A.

196. ἡνιγμένους] ἡνιγμένα malit Mein. καὶ σοφῶς R. schol. Suid. in ἡνιγμένους. Dind. καὶ σαφῶς A.B.C.P.S.V.Θ.Y.X. Par. 6. vulg. κοὺ σαφῶς conj. Pflugk. ad Her. 495. Cf. ad Ach. 401. πῶς P.R.V. Med. 8.

197. et 204. ἀγκυλοχῆλης libri et Suid. in h. v. vulg. ἀγκυλοχῆλης schol. (qui ὁ ἐπικαμπεῖς τὰς χηλὰς ἔχων interpretetur) Bo. Dind. Mein. Bergk. Vels. Ko. Ribb. Quod confirmari videatur v. 205. ἀγκύλαις ταῖς χερσίν. Av. 1180. χωρεῖ δὲ πᾶς τις ὄνυχας ἡγκυλωμένους. Sed cf. Hom. Il. π'. 429. οἱ δ', ὥστ' αἰγυπιοὶ γαμφώνυχες ἀγκυλοχεῖλαι &c. Od. τ'. 538. μέγας αἰετὸς ἀγκυλοχῆλης. χ'. 302. Hes. Scut. 405. Alciph. III. 59. αἰετὸν . . . ἀγκυλοχῆλην τὸ στόμα. Schol. Soph. Ant. 121. τὰ χεῖλη τοῦ αἰετοῦ. "Nescio, inquit, an etiam ap. Hom. Od. XIX. 538. corrigendum sit, ἐλθὼν δ' ἐξ ὄρεος μέγας αἰετὸς ἀγκυλοχῆλης. Sed αἰγυπιοὶ γαμφώνυχες ἀγκυλοχεῖλαι rectissime legitur etiam Od. XXII. 302. et Hesiod. Scut. H. 405." (Bergk. Comm. p. 258.)

197. ὅποταν B.C. Par. 6. ὅπῳ ἂν A. βυρσαίετος Suidae codex Ox. in μάρψῃ.

198. αἱματοπότῃν B.C.R.S.Δ sec. Med. 8. αἱματοπότῃν A.V.Γ.Δ pr. Θ. Par. 6. Med. 8 corr.

200. κοιλιοπώλῃσι B. Par. 6. κοιλιοπώλοισι C. κυλιοπώλῃσι A.

201. Om. A. αἶκεν B.Δ.X. vulg. αἶκε C.P.S.V.Γ.Θ. Par. 6. Med. 8. αἶ κα A.R. Dind. Mein. &c. Revocanda forma epica αἶκεν vel αἶ κεν : cf. 210. Doricum est αἶκα vel αἶ κα. V. Elmsl. ad Ach. 799. ἀλλάντας B.C. ἀλλάν-

- ΑΔ. πῶς οὖν πρὸς ἐμέ ταῦτ' ἐστίν; ἀναδίδασκέ με.
 ΟΙ. Α. βυρσαιέτος μὲν ὁ Παφλαγῶν ἐσθ' οὔτοσί.
 ΑΔ. τί δ' ἀγκυλοχήλης ἐστίν; ΟΙ. Α. αὐτό που λέγει,
 ὅτι ἀγκύλαις ταῖς χερσὶν ἀρπάζων φέρει. 205
 ΑΔ. ὁ δράκων δὲ πρὸς τί; ΟΙ. Α. τοῦτο περιφανέστατον.
 ὁ δράκων γὰρ ἐστι μακρὸν ὃ τ' ἀλλὰς αὖ μακρὸν
 εἶθ' αἵματοπώτης ἐσθ' ὃ τ' ἀλλὰς χῶ δράκων.
 τὸν οὖν δράκοντά φησι τὸν βυρσαιέτον
 ἤδη κρατήσειν, αἶ κε μὴ θαλφθῆ λόγους. 210
 ΑΔ. τὰ μὲν λόγι' αἰκάλλει με, θαυμάζω δ' ὅπως
 τὸν δῆμον ὀλός τ' ἐπιτροπέειν εἴμ' ἐγώ.
 ΟΙ. Α. φαυλότατον ἔργον. ταῦθ' ἄπερ ποιεῖς ποίει'

τας R.V.Γ.Θ. Med. 8. Par. 6. Frequens vitium librorum. μᾶλλον
 om. R.

202. ἐστὶν V.Θ. ἐστίν P. ἔστιν Γ. Med. 8. Qu. πῶς οὖν πρὸς ἔμ' ὀρᾶ
 ταῦτά γ' (vel ἀήκει τὰδ', vel πρὸς ἐμέ γ' ὀρᾶ τὰδ'); ἀλλὰ δίδασκέ με P.

203. ἐστὶν R. ἔσθ' P.V.Γ.Δ.Θ. ἐστί; ΟΙ. Α. τοῦτό που Vels. Cf.
 Vesp. 921. αὐτό γὰρ βοᾷ. 205. ὅτι B.C.R.S.V. &c. ὅτ' Α.Δ.Θ.

207. δράκων (om. ὁ) Med. 8. ἀλλὰς τ' B.R.S.Y.X. ἀλλὰς τ' A.C.P.V.
 Med. 5. 8. 9. Par. 6. ὃ τ' ἀλλὰς Dawesius M. C. p. 202. Fortasse prius μακρὸν
 corruptum est, et ἀλλὰς τ' scribendum. Cf. 1074. ὅτι ἡ τριήρης ἐστὶ χῶ κύων
 ταχύ. Qu. ὁ δράκων γὰρ ἐστι χρῆμ' ὃ τ' ἀλλὰς αὖ μακρὸν.

208. αἵματοπώτης A.B.R. αἵματοπότης P.S.V.Θ. Par. 6. ἔσθ' A.S.V.
 Γ.Δ.Θ. Par. 6. Benti. Elmsl. n. ms. Dind. ἐστὶν B.C.P.R.X. Med. 8. vulg.
 ἀλλὰς B. ἀλλὰς A.C.P.V. Med. 8. Par. 6.

209. φασὶ Α.Δ.Θ. τοῦ βυρσαιέτου Benti.

210. αἶ κε (ἀ κε Δ. et Θ pr.) libri et vulg. Cf. ad 201. αἶκα Mein. Vels. Quod
 Doricum est. θαλφθῆ] Qu. θελχθῆ. Cf. Soph. Trach. 355. Verba αἶκα
 μὴ θαλφθῆ λόγους Sophroni (Fr. 14) tribuuntur Etym. M. p. 732, 34.

211. λόγι' αἰκάλλει X. Med. 8. λόγια αἰκάλλει R. λόγια κάλλει Med. 9.
 λόγια καλεῖ A.B.P.S.V corr. Δ.Θ. Med. 5. schol. v. l. (γράφεται καὶ καλεῖ με, ἀντὶ
 τοῦ κινεῖ, προτρέπεται). λόγια 'κάλει (aut λόγιακάλει) C.P. λόγι' ἀκάλλει Γ.
 αἰκάλλει] Cf. 48. Thesm. 869. ἀλλ' ὥσπερ αἰκάλλει τι καρδίαν ἐμήν.
 Soph. Ant. 1214. παιδός με σαίνει φθόγγος. Eur. Rhes. 55. σαίνει μ' ἔννουχος
 φρυκτωρία. Ion 685. οὐ με σαίνει θέσφατα.

212. ἐπιτροπέειν εἴμ' R. Dind. &c. ἐπιτροπέειν εἴμ' Med. 8. εἴμ' ἐπιτρο-
 πέειν A.B.C.S.V.Δ.Θ.X. Med. 5. 9. Par. 6. vulg. Recte, ut videtur, Dind.
 Eandem sedem occupat ἐπιτροπέειν v. 949. Cf. ad Vesp. 350. Qu. ἔσομ'
 ἐπιτροπέειν.

213. ταῦθ' vulg. ταῦθ' Lenting. Cobet. Mein. Vels. &c. Cf. ad Vesp. 621.
 ὅστις ἀκούω ταῦθ' ἄπερ ὁ Ζεὺς. 767. ταῦθ' (ταῦθ' ?) ἄπερ ἐκέῖ πράττεται. Dem.
 Or. XV. 7. ταῦτ' (ταῦτ' Cobet.) ἂν αὐτῷ παρανέσαιμι ἄπερ ὑμῖν. Prooem.
 XXXIV. ἂν τοίνυν ταῦθ' (ταῦθ' Cobet.) ἄπερ πρότερον ποιήσητε. ἀ pro ἄπερ
 Par. 6. ποιεῖς ποίει P.S.Δ sec. m. ποεῖς ποεί A.R.V.Γ.Δ pr. Θ. Med. 8.
 Par. 6.

	τάραττε καὶ χόρδεν' ὁμοῦ τὰ πράγματα ἅπαντα, καὶ τὸν δῆμον αἰὲ προσποιοῦ	215
	ὑπογλυκαίνων ῥηματίοις μαγειρικῶς. τὰ δ' ἄλλα σοι πρόσσεστι δημαγωγικὰ, φωνὴ μιὰρὰ, γέγονας κακῶς, ἀγόραιοις εἶ. ἔχεις ἅπαντα πρὸς πολιτείαν ἃ δεῖ χρησμοὶ δὲ συμβαίνουσι καὶ τὸ Πυθικόν.	220
	ἀλλὰ στεφανοῦ καὶ σπένδε τῷ Κοαλέμφ' χῶπῳ ἀμυνεῖ τὸν ἄνδρα. ΑΛ. καὶ τίς ξύμμαχος γενήσεται μοι ; καὶ γὰρ οἱ τε πλούσιοι δεδίασιν αὐτὸν ὃ τε πένης βδύλλει λεῶς.	
ΟΙ. Α.	ἀλλ' εἰσὶν ἱππῆς ἄνδρες ἀγαθοὶ χίλιοι μισοῦντες αὐτὸν, οἱ βοηθήσουσί σοι, καὶ τῶν πολιτῶν οἱ καλοὶ τε κάγαθοι, καὶ τῶν θεατῶν ὅστις ἐστὶ δεξιός. κἀγὼ μετ' αὐτῶν χῶ θεὸς ξυλλήψεται. καὶ μὴ δέδιθ'· οὐ γάρ ἐστιν ἐξηκασμένος.	225
	ὑπὸ τοῦ δέους γὰρ αὐτὸν οὐδεὶς ἤθελε τῶν σκευοποιῶν εἰκάσαι. πάντως γε μὴν γνωσθήσεται· τὸ γὰρ θέατρον δεξιόν.	230

214. καὶ χόρδεν'] Fort. καταχόρδεν'. Herodot. 6, 75. καὶ ταύτην (τὴν γαστέρα) καταχόρδεῦον ἀπέθανε τρόπῳ τοιοῦτῳ. Aristid. II. p. 393. τὸ αὐτοῦ σῶμα κατεχόρδευεν ἐκ ποδῶν ἀρξάμενος.

215. Versum om. R. Uncinis includit Kock. αἰὲ A.Δ pr. Par. 6. αἰεὶ B.C.P.V.Γ. Ald. προσποιοῦ A.Γ.Δ pr. Θ. non B.S. Par. 6.

216. μαγειρικοῖς vulg. μαγειρικῶς probabiliter Lenting. Vels. Cf. 376. Ach. 1015. Pac. 1017. Quod mihi etiam in mentem venerat.

218. φωνὴ μιὰρὰ] An φωνὴ μεγάλη? Sed cf. 638. φωνὴν τ' ἀναιδῆ. κακῶς A.B corr. R.V.Θ. Par. 6. Dind. κακὸς B pr. C.S.X. vulg. Vitium frequens. V. comm. ἀγόραιοι C.R. Dind. ἀγοραῖοι A.B.S.V.Θ. Med. 8. Par. 6. vulg.

219. ἅπαντα A.B.C.R.V. ἅπαντα τὰ Par. 6. Ald. τὰ πάντα P. Versum hunc suspectum habent Bergk. Vels.

220. χρησμοὶ τε vulg. Malim χρησμοὶ δέ. Cf. ad 438.

222. ἀμυνεῖ C.R.S.V.Γ sec. m. Par. 6. ἀμύνει A.B.(?)Δ.Θ. Med. 8.

225. ἱππῆς aut ἱππῆς B.C.R.Y.X. Med. 8. ἱππεῖς A.S.V.Γ.Δ. Par. 6. Formas γονῆς, βασιλῆς, et similes Atticis tribuit Gramm. Meerm. p. 644. Sch. Sic Lys. 422. κωπῆς. Ran. 1093. οἱ Κεραμῆς. Eccl. 415. κναφῆς. Thuc. V. 50. ἱππῆς. IV. 44. οἱ ἱππῆς. III. 57. Πλαταιῆς. II. 100. οἱ ἄλλοι βασιλῆς. Eur. Ph. 1147. ἱππῆς. 1226. ἀριστῆς. Suppl. 666. ἱππῆς. Andr. 1021. βασιλῆς. El. 877. βασιλῆς. Tab. L. ap. Rose: οἱ πλυνῆς.

230. ἐξηκασμένος A.B. (in ras.) R.S.V.Y. Par. 6. ἐξεκασμένος C. ἐξεικασμένος X. Ald.

231. οὐδεὶς αὐτὸν R. ἤθελε C.P.R.Θ pr. Med. 8. Par. 6. ἤθελεν A.B.

ΑΛ. οἶμοι κακοδαίμων, ὁ Παφλαγῶν ἐξέρχεται.

ΠΑΦΛΑΓΩΝ.

οὔτοι μὰ τοὺς δώδεκα θεοὺς χαιρήσεται, 235

ὅτι ἢ πὶ τῷ δήμῳ ξυνόμνυτον πάλαι.

τούτῃ τί δρᾷ τὸ Χαλκιδικὸν ποτήριον ;

οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ Χαλκιδέας ἀφίστατον.

ἀπολείσθον, ἀποθανεῖσθον, ὦ μαρωτάτω.

ΟΙ. Α. οὔτος, τί φεύγεις ; οὐ μενεῖς ; ὦ γεννάδα 240

ἀλλαντοπόωλα, μὴ προδῶς τὰ πράγματα.

ἄνδρες ἱππῆς, παραγένεσθε· νῦν ὁ καιρός. ὦ Σίμων,

ὦ Παναίτι', οὐκ ἐλάτε πρὸς τὸ δεξιὸν κέρας ;

ἄνδρες ἐγγύς· ἀλλ' ἀμύνου κἀπαναστρέφου πάλιν.

ὁ κοιιορτὸς δῆλος αὐτῶν ὡς ὁμοῦ προσκειμένων. 245

ἀλλ' ἀμύνου καὶ δῖωκε καὶ τροπῆν αὐτοῦ ποιοῦ.

ΧΟΡΟΣ.

παῖε παῖε τὸν πανοῦργον καὶ ταραξιππόστρατον

234. NI. vulg. ΑΛ. praef. C.F. Herm. Mein. Vels. Ribb.

235. χαρήσεται R.

236. ξυνόμνυτον R.X. Moschopul. π. σχ. p. 31. Elmsl. ad Ach. 733. Dind. Fritsch. ad Thesm. p. 534 (cui vitiosa et parum Attica videtur syntaxis ξυνόμνυτον πάλαι). &c. ξυνόμνυτον A.B.C.P.S.V.Γ.Δ.Θ. Med. 5. 8. 9. Par. 6. schol. vulg. Bergk. ξυνωμνύτην Elmsl. ad Eur. Med. 1041. Similis diversitas lectionis est in v. 478. Cf. 314. πάλαι καττύεται. Eur. Cycl. 450. σοφόν τοῖ σ' ὄντ' ἀκούομεν πάλαι. et ad Nub. 1036.

238. ἔσθ' R.V. Bentl. Elmsl. n. ms. Dind. ἔστιν A.B.C.S.Γ.Υ.Χ. Par. 6. ἐστιν V.

239. ἀποθανεῖσθον] ἀπολείσθον R. ἐξαπολείσθον Mein., coll. Nub. 1136. θείς μοι πρῦτανεῖ' ἀπολείν μέ (τέ?) φησι κἀξολεῖν.

240. ΔΗ.] θέ. R. Id est θεράπων. Et sic scholiasta, qui versus 240. 241. ab libris quibusdam abesse narrat. DIND.

241. ἀλλαντοπόωλα A.B.Δ.Θ. Med. 8. 9. Par. 6. ἀλλαντοπόωλης C.P. Med. 5. Ante Reisigium οὐ μενεῖς, ὦ γεννάδα | ἀλλαντοπόωλα ;

242-244. Aliam personarum notationem commemorat scholiasta: τινὲς τὸ μὲν ἄνδρες ἱππεῖς ἀλλαντοπόωλην λέγειν· ἄλλοι δὲ τὸ ἄνδρες ἐγγύς τὸν θεράποντα. Et sic R. DIND.

242. ἱππῆς B.C.R.V.Θ pr. Med. 5. 8. ἱππεῖς A.S.Θ sec. Med. 9. Par. 6. παραγένεσθε R.X. Par. 6. Bentl. Pors. Br. παραγίνεσθε A.S.V.Γ.Δ pr. Θ. παραγίνεσθε B.C.P.Δ sec. Υ. Med. 8. Ald.

243. ὦ Παναίτι'] ὦ παιναίτι' R. καὶ Παναίτι' probabiliter Dind. olim.

244. Θερ. praef. in R. Δημ. in A.(?) ἄνδρες libri. ἄνδρες Bekk. Dind. &c.

245. Qu. ὁμοῦ πικειμένων. Cf. 252. κἀπικείμενος βόα. 266. ξυνεπείκεισθ' ἡμεῖς ; Vesp. 1285. Idem jam proposuerat Bentleius. Sed cf. 761. Vesp. 142.

246. ποοῦ R.V.Γ.Δ pr. Θ. Med. 8. Ald.

247. παῖ παῖε B pr.

καὶ τελώνην καὶ φάραγγα καὶ Χάρυβδιν ἀρπαγῆς
καὶ πανούργου καὶ πινούργου· πολλάκις γὰρ αὐτ' ἐρῶ.
καὶ γὰρ οὗτος ἦν πανούργος πολλάκις τῆς ἡμέρας. 250
ἀλλὰ παῖε καὶ δίωκε καὶ τάραττε καὶ κύκα
καὶ βδελύττου, καὶ γὰρ ἡμεῖς, κἀπικείμενος βόα.
εὐλαβοῦ δὲ μὴ κφύγη σε· καὶ γὰρ οἶδε τὰς ὁδοὺς,
ἄσπερ Εὐκράτης ἔφευγεν εὐθὺ τῶν κυρηβίων.

ΠΑ. ὦ γέροντες ἤλιασται, φράτερες τριωβόλου, 255

248. φάραγγα] φάλαγγα S.V. φάρυγγα forsan reponendum putat Bergk. Comm. p. 255. Idem ipse cogitaveram. Comicus anon. (Mein. IV. 666) ap. Phryn. Bekk. p. 58, 32. ποντοφάρυξ. αὐτ' P.R.V.G. Med. 8.

250. ἦν om. B. 251. καὶ primum om. R. supr. in B.

252. καὶ γὰρ ἡμεῖς] καὶ γὰρ ἡμᾶς (for so he treats us) conjicit Seager. Sed ita postuletur, ni fallor, pronomem ἐκείνος additum.

253. κφύγη (supr. ἐκ) A.

254. ἄσπερ A.R.V.G.Δ sec. ὡσπερ Δ pr. Θ. (γρ. ἄς) Elmsl. ad Ach. 441. ἄπερ S. ἔφευγεν X. Kust. Br. ἔφυγεν A.B.C.P.R.S.V.G.Δ.Θ.Y.X. Par. 6. Med. 8. Ald. Qu. ποτ' ἔφυγεν.

255. Fort. φράτερες, τριωβόλω | οὗς ἐγὼ βόσκω. φράτορες libri et vulg. Bergk. φράτερες Dind. Ko. Mein. Vels. Ribb. "Scribendum φράτερες, eademque forma, qua sola usi sunt Attici veteres, restituenda Av. 766. 1669. Ran. 418. Eustathius p. 239, 33. Αἴλιος δὲ Διονύσιος ἐν τῷ κατ' αὐτὸν ῥητορικῷ λεξικῷ φησι, φατρία, ἦν Ἴωνες πατριὰν, καὶ ὅτι φράτορες οἱ τῆς αὐτῆς φατρίας. οἱ δὲ ἀρχαῖοι φράτερός φασι διὰ τοῦ ε, οὐ, φησίν, ἢ ὀρθῆ φράτηρ. ἐν ἐτέρῳ δὲ ὁμοίῳ λεξικῷ φέρεται ὅτι φράτηρ Ἀττικοί φασι, Ἴωνες δὲ διὰ τοῦ ω. Forma Attica raro manus effugit librariorum. Apud Platonem Timæo p. 21. φρατέρων codex unus in scholiasta: vulgo φρατόρων. Demostheni p. 1364, 1. et 1365, 7. φρατέρων et φράτερας e libris pluribus restitutum est. Διὰ φρατέρων κύων proverbium apud grammaticum in Montefalc. Bibl. Coisl. p. 608. Leuconis comoedia Φράτερες fuit, quod Φράτορες scriptum in didascalica Pacis et apud alios grammaticos, recte ἐν Φράτερσιν apud Hesychium in Πάσις." DIND. Luculenter Steph. Byz. v. φρατρία: ἐλέγετο δὲ φράτηρ καὶ φράτωρ, ἀλλὰ τὸ μὲν φράτηρ ἀρχαῖον μετὰ τῆς αὐτοῦ κλίσεως, θάτερον δὲ νεώτερον. Harpocr. v. Φράτερες: φρατρία ἐστὶ τὸ τρίτον μέρος τῆς φυλῆς, φράτερες δὲ οἱ τῆς αὐτῆς φρατρίας μετέχοντες. Philemon p. 112 Burn. οἱ δὲ ἀρχαῖοι φράτερας διὰ τοῦ ε· οὐ, φασίν, εὐθεία φράτηρ. φέρεται καὶ ὅτι φράτηρ Ἀττικοί φασίν, Ἴωνες δὲ διὰ τοῦ ω μεγάλην. Theodos. Bekk. p. 992. Forma φράτηρ hic ibi in codicibus servata est (ut Athen. 302 D. 343 C. Phot. p. 587, 17. Hesych. et ap. oratores), sed plerumque in alteram formam, quae Ionica videtur, depravata est. V. Meinek. Hist. Crit. Com. p. 218. Bergk. Comm. p. 107-8. Eandem nuper Demostheni constanter restituit Dind. ut pp. 1305. 1306. 1311. 1312. 1313. &c. Aesch. Eum. 655. ποία δὲ χέρνυψ φρατέρων προσδέξεται; Cratin. jun. Ath. 460 F. ξυγγενεῖς | καὶ φράτερας (sic A. φράτορας P.V.L.) καὶ δημότας εὐρῶν μόλις. Dem. p. 1304. ἐν τοῖς φράτορσιν (ut ῥήτορσιν). 1320. 1306. p. 1364. τῶν φρατόρων (φρατέρων S.Q.). Isae. III. 96. τοῖς φράτορσι. VIII. 25. φράτορσι. Id. Fr. I. 9. φράτορσι. Dem. p. 1054. μεθ' ὧν... ἐφρατρίαζεν. ibid.

οὐδ' ἐγὼ βόσκω κεκραγῶς καὶ δίκαια κᾶδिका,
 παραβοηθεῖθ', ὡς ὑπ' ἀνδρῶν τύπτομαι ξυνωμοτῶν.

- ΧΟ. ἐν δίκη γ', ἐπεὶ τὰ κοινὰ πρὶν λαχεῖν κατεσθίεις
 κἀποσुकάζεις πιέζων τοὺς ὑπευθύνους σκοπῶν
 ὅστις αὐτῶν ὠμός ἐστιν ἢ πέπων ἢ μὴ πέπων 260
 κῆν τιν' αὐτῶν γνῶς ἀπράγμον' ὄντα καὶ κεχηνότα,
 καταγαγὼν ἐκ Χερρονήσου διαλαβὼν ἀγκυρίσας
 εἴτ' ἀποστρέψας τὸν ὄμιον αὐτὸν ἐνεκολήβασας·
 καὶ σκοπεῖς γε τῶν πολιτῶν ὅστις ἐστὶν ἀμνοκῶν

τοῦ Διὸς τοῦ φρατρίου. (Utrumque a φράτηρ.) Dubitari tamen potest annon revera genuina forma sit φράτωρ, aut saltem annon ambae formae Atticis in usu fuerint. Ut enim φράτεροι pro φράτοροι reponas, quid fiet voce φρατορικὸς (Dem. p. 1092. ἐνέγραψεν εἰς τὸ φρατορικὸν γραμματεῖον), quae plane non a φράτηρ, sed a φράτωρ deducta est? Certe Ionicam formam (φράτωρ) etiam antiquiorem fuisse existimari consentaneum est.

256. οὐδ' οἷς Α.Δ.

257. παραβοηθεῖθ' παραβοηθεῖσθ' R. Med. 8. Cf. Thuc. I. 47. III. 22. παραβοήθεια Plat. Legg. 778 A. Nusquam alibi apud nostrum legitur v. παραβοηθεῖν.

261. κῆν Α.Μ.Ρ.Σ.Γ.Δ.Θ. vulg. Bo. κ' ἢν R. κ' ἢν V. κᾶν Γ sec. m. Dind. Mein. &c. Ubique κῆν (quoties contractum est ex καὶ ἦν) reposui. Cf. ad Ach. 717. Ραε. 1356. Pl. 196. Contra κᾶν contractum est ex καὶ ἄν. ἀπράγμον'] ἀφράδμον' Hotibius. ὄντα om. R. Unde κᾶν τιν' αὐ γνῶς τῶν ξένων ἀπράγμον' ἀνακεχηνότα Kock. Qu. κῆν ξένον που γνῶς ἀ. δ. κ. κ.

262. χερρονήσου S. χερρονήσου B. διαβαλῶν Α.Β.Ρ.Σ.Υ.Γ.Δ.Θ.Υ.Χ. Med. 5. 8. Par. 6. Suid. in ἀγκύρισμα. διαβάλλον Med. 9. διαβολῶν C. διαλαβῶν Casaub. Reisk. V. comm. ἀγκυρίσας libri et vulg. Bergk. Mein. Ko. Ribb. Vels. ἠγκυρίσας Br. Dind. Revocanda lectio librorum, ut vel seq. αὐτὸν ostendit. Ἄγκυρίσας recte, opinor, defendit Mitchell. Eam enim esse Graecae linguae indolem, ut participiis sine particula conjunctiva accumulatis gaudeat. Cujus consuetudinis bene multa apponit exempla.

263. αὐτόν] Corrigenendum forsitan αὐτίκ' aut εὐθύς. ἐνεκολήβασας © m. rec. ἐνεκολάβησας B.C.P.R.S.V.Δ.Υ.Χ. Med. 5. 9. Par. 6. Suid. v. Ἄγκυρ. et Ἐκολάβ. Ald. ἐνεκολάβησας (i sup. η) Med. 8. ἀνεκολάβησας Α.Θ. ἐνεκολώβησας C. ἐνεκολήβασας © sec. m. Bentl. Br. rec. "Hesychius, ἐνεκολάβησε: κατέπιεν, ἀπὸ τῶν ἀκόλων ἢ καὶ ἐπέρανεν, ὡς τινες. οἱ δὲ ἐνεκολήβασεν. Idem, κοληβάξει: ἐσθίει, καταπίνει. Etym. M. p. 340, 33. ἐνεκολληβάσε: κατέπιεν, ἴσως ἀπὸ τοῦ κόλου καὶ τοῦ βύσαι. Etymologia absurda. Eustathius p. 1817, 56. ἐνεκολληβάσειν interpretatur δίκην κολληβάσαι κατέπιεν. In Excerptis Scaligeri ἐνεκολληβάσας ἄν annotatum. Apertum est Scaligerum non hoc voluisse, sed ἄν ἐκολληβάσας. Quod metro accommodatum erit si ἄν ἐκολήβασας scribatur, quod Schneiderus in lexico Graeco conjecit." DIND. Qu. ἐνεκυρήβασας. Cf. 272. τὸ σκέλος κυρήβασει.

264. καὶ σποδεῖς γε conj. Mein. (coll. Av. 1016. σποδεῖν ἅπαντας τοὺς ἀλαζύνας δοκεῖ). καὶ πέκεις γε Kock., σκοπεῖν ex v. 259 huc translatum esse existimans, et coll. Nub. 1356. Lys. 685. Frustra.

- πλούσιος καὶ μὴ πονηρὸς καὶ τρέμων τὸ πράγματα. 265
- ΠΑ. ξυνεπίκεισθ' ὑμεῖς; ἐγὼ δ', ὦνδρες, δι' ὑμᾶς τύπτομαι,
ὅτι λέγειν γνώμην ἔμελλον ὡς δίκαιον ἐν πόλει
ἰστάναι μνημεῖον ὑμῶν ἐστὶν ἀνδρείας χάριν.
- ΧΟ. ὡς δ' ἀλαζών, ὡς δὲ μάσθλης. εἶδες οἳ ὑπέρχεται
ὡσπερὲι γέροντας ἡμᾶς καὶ κοβαλικεύεται; 270
ἀλλ', ἐὰν ταύτη γε νικᾷ, ταυτηὶ πεπλήξεται
ἣν δ' ὑπεκκλίνη γε δευρὶ, τὸ σκέλος κυρηβάσει.
- ΠΑ. ὦ πόλις καὶ δῆμ', ὑφ' οἷων θηρίων γαστρίζομαι.
- ΑΛ. καὶ κέκραγας ὦνπερ αἰεὶ τὴν πόλιν καταστρέφει;

265. In πλούσιος latere suspicor τοὺς τρόπους. Cf. Pac. 935. ἀμνοὶ τοὺς τρώπους. Nisi praestat ὅστις ἐστὶ τοὺς τρόπους | ἀμνοκῶν &c. Vel ὅστις ἐστὶ πλούσιος | ἀμνοκῶν. V. Add.

266. Recte signum interrogandi post ὑμεῖς ponunt Casaub. Dind. Mein. Vulgo colon ponebatur. ἄνδρες R. Ko. Bergk. ὦνδρες reliqui libri et vulg. 267. λέγειν om. S. ἔλεγον pro ἔμελλον R. (s. Bekk.)

268. ἰστάναι libri et vulg. ἰστάναι Elmsl. ad Heracl. 937. Dind. Mein. Vels. Correctio necessaria. Idem vitium Pac. 1249. ὑμῶν] Fort. ὑμίν. ἀνδρείας A.R.S.V.X. ἀνδρίας B.C.P.Γ.Δ. Par. 6. Vitiose. Cf. ad Nub. 510.

269. ὡς δ'] Fort. ὡς. Sed cf. 397.

270. ὡσπερὲι . . . ἐκκοβαλικεύεται libri et vulg. ὡσπερὲι . . . καὶ κοβαλικεύεται R. (sec. Cobet. N. L. p. 37.) Kock. Bergk. Mein. (Idem ipse jamdiu conjeceram.) ὡσπερὲι . . . κάκκοβαλικεύεται Toup. Emend. II. 311. Br. Pors. Dind. Vels. χῶσπερὲι . . . ἐκκοβαλικεύεται Bentl. Weiss. Cf. κοβαλικεύμασι v. 332. κόβαλος 450. et v. βωμολοχεύεσθαι Nub. 970. βωμολόχευμα Eq. 902. Pac. 748. πονηρέεσθαι, &c. ἡμᾶς A.C.P.S.V. vulg. ὑμᾶς B. om. R. ὄντας Cobet. Mein. Cf. ad Ach. 221. μηδέπερ γέροντας ὄντας (ὄντας om. R.) ἐκφυγῶν Ἀχαρνέας.

271. 272. Vide an Hemichoriis duobus hi versus tribuendi sint, ut praefigendum sit HMI X.

271. ταύτη γε] Fort. μὲν τῆδε. νικᾷ] Parum dubito quin pravatum hoc sit. Aliud quid postulari ostendunt sequentia ἣν δ' ὑπεκκλίνη γε δευρὶ. Qu. νεύση, aut κλίνη. Scriptura νικᾷ forsan huc venit e v. 276. Cf. 337.

ταυτηὶ A.R.S.V. Med. 5. 8 pr. 9. ταύτη γε Δ corr. Med. 8 corr.

272. ἣν δ' ὑπεκκλίνη A.B.S.V.X. vulg. ἣν δ' ἐκκλίνη R. εἰ δ' ἐκκλίνει Suidas in κυρηβάσει. πρὸς A.B.S.V.X. Par. 6. vulg. Vels. πάντῳ C.P. sec. τὸ R. Dind. Mein. Ko. Ribb. Recte, ut videtur: vide comm. Vulgatam agnoscit Schol., qui, πρὸς τὸ σκέλος διαπεσεῖται. Qu. δεῦρ', ἐς τὸ σκέλος κυρηβάσει. κυρηβάσει B.C.R.S.V.T. (η in ras.) Δ.Θ. Med. 8. Par. 6. κηρυβάσει A.

273. Post h. v. lacunam unius versus indicant Saupp. Kock. Bergk. Mein. Vels. Duos enim versus loqui oportere Chorum, ut 276-7. Excidisse praeterea nonnihil ostendere particulam καὶ, nullo sensu positam, ut nunc quidem locus legitur.

274. XO. praef. vulg. Dind. Mein. Ko. Vels. ΑΛ. Ribb. ὡσπερ A.C.P. R.S.V.Θ. Med. 8. 9. Par. 6. Dind. ὡσπερ B.Δ.Υ.Χ. Med. 5. vulg. Walsh.

- ΠΑ. ἀλλ' ἐγὼ σε τῇ βοῇ ταύτῃ γε πρῶτα τρέφομαι. 275
- ΧΟ. ἀλλ', ἐὰν μὲν τόνδε νικᾷς τῇ βοῇ, τήνελλά σου
ἦν δ' ἀναιδεία παρέλθῃ σ', ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς.
- ΠΑ. τουτουὶ τὸν ἄνδρ' ἐγὼ ὑδείκνυμι καὶ φήμ' ἐξάγειν
ταῖσι Πελοποννησίων τριήρεσι ζωμέυματα.
- ΑΛ. ναὶ μὰ Δία κᾶγωγε τούτον, ὅτι κενῇ τῇ κοιλιᾷ 280
ἐσδραμῶν ἐς τὸ πρυτανεῖον εἶτα πάλιν ἐκθεῖ πλέα.
- ΟΙ. Α. νῆ Δί' ἐξάγων γε τὰπόρρηθ', ἄμ' ἄρτον καὶ κρέας
καὶ τέμαχος, οὐ Περικλῆς οὐκ ἠξιώθη πώποτε.
- ΠΑ. ἀποθανεῖσθον αὐτίκα μάλα.
- ΑΛ. τριπλάσιον κεκράζομαί σου. 285
- ΠΑ. καταβοήσομαι βοῶν σε.
- ΑΛ. κατακεκράζομαί σε κράζων.

(ὡσπερ pro ὅσπερ libri Ach. 441.) ὅσπερ Kock. Mein. Veram lectionem suspicor esse ὦνπερ, *etiamne clamas eos, quorum urbem semper subjugas?* Cf. 1402.

(ὡσπερ pro ὦνπερ exhibent omnes libri Thesm. 398.) De re cf. 351-2.

ἀεὶ A.B.C.R.Θ. Par. 6. αἰεὶ V. Ald. καταστρέφεις A.B.C.P.S.V.Γ.Δ.Θ.Χ. Med. 5. 8. 9. Par. 6. vulg. καταστρέφει R. Dind. Mein. &c.

275. ΑΛ. vulg. ΠΑ. aut ΚΑ. Bergk. Ko. Mein. Dind. Ribb. Vels. Recte, opinor. ἀλλ' ἐγὼ (ἔγωγέ Γ pr.) σε τῇ βοῇ ταύτῃ γε libri et vulg. Qu. ἀλλ' ἔγωγε τῇ βοῇ ταύτῃ σε —. πρῶτα R. Dind. πρῶτον A.B.C.P. S.V.Θ.Υ.Χ. Par. 6. Med. 5. 8. 9. vulg. πρῶτον pro πρῶτα contra metrum plures libri v. 542.

276. μέντοι γε libri et vulg. μὲν τόνδε Pors. Dobr. Ko. Bergk. Mein. Recte, opinor. Possis etiam non male μὲν τῆδε νικᾷς. Cf. 271. ἀλλ' ἐὰν ταύτῃ γε νικᾷ. Apud probos scriptores barbarum est μέντοι γε: cf. ad Th. 709.

τήνελλος εἶ libri et vulg. Dind. τήνελλ' ἔσει Pors. Vels. τηνελλίσει Bergk. Comm. p. 369. τήνελλά σοι Kock. Ribb. τηνελλάσει (i.e. τηνελλασθήσει, τήνελλα tibi acclamabitur) Mein. Qu. τηνελλίεις. Postulari enim videtur non praesens, sed futurum. τῇ βοῇ om. R.

277. παρέλθῃ σ' Med. 8. Bergk. Ko. Mein. Dind. Ribb. Vels. παρέλθῃς (παρέλθεις Δ.) reliqui libri et vulg. Cf. ad 275.

278. ἐγὼ δείκνυμι libri et vulg. ἐγὼ ὑδείκνυμι Dobr. Adv. I. 186. (ex schol.) Dind. Mein. &c.

279. πελοποννησίων P.S.Θ.Χ. 280. ΔΗ. praef. Θ. Med. 8.

281. ἐσδραμῶν B.C.R.V. Par. 6. εἰσδραμῶν A.Γ.Θ. Med. 8. ἐς B.C. Par. 6. εἰς A.Γ.Θ.

282. Choro fortasse haec tribuenda, ut et 375-381. et 434. ἐξαγαγὼν libri. ἐξάγων Pors. &c. Sic εἰσάγων in εἰσαγαγὼν corruptum Nub. 1213. τὰπόρρηθ' ἄμ' ἄρτον] Qu. τὰπόρρητα, κᾶρτον. Particulae ἄμα vim hic non perspicio. κρέα R.

283. ποτέ R. Pro οὐ qu. ὦν.

287. σε R.V.Γ. Par. 6. Θ corr. sec. Priscian. XVIII. p. 1187. Porson. σου A.B.C.P.S.V sec. Θ.Υ.Χ. Med. 8. Ald. κατακράζομαι R.

ΠΑ.	διαβαλῶ σ', ἐὰν στρατηγήῃς.	
ΑΛ.	κυνοκοπήσω σου τὸ νῶτον.	
ΠΑ.	περιελῶ σ' ἀλαζονείαις.	290
ΑΛ.	ὑποτεμοῦμαι τὰς ὁδοὺς σου.	
ΠΑ.	βλέψον ἔς μ' ἀσκαρδαμυκτί.	
ΑΛ.	ἐν ἀγορᾷ κἀγὼ τέθραμμαι.	
ΠΑ.	διαφορήσω σ', εἴ τι γρύξει.	
ΑΛ.	κοπροφορήσω σ', εἰ λακήσει.	295
ΠΑ.	ὁμολογῶ κλέπτειν, σὺ δ' οὐχί.	
ΑΛ.	νῆ τὸν Ἑρμῆν τὸν ἀγοραῖον, κάπιوركῶ γε βλεπόντων.	

289. τὸ A.B. Med. 5. 8 corr. τὸν C.R.S.V. Med. 9. Par. 6. Suid. in v. κυνοκοπήσω. Frequens vitium. Cf. Vesp. 1295. Av. 497. Attica esse τὰ νῶτα et τὸ νῶτον, vulgare τοὺς νῶτους, docet Moeris p. 267.

290. ἀλαζονείας libri et vulg. ἀλαζονείαις Elmsl. ad Soph. Oed. C. 1454. Dind. Meinek. ad Fr. Com. V. 117. &c. Qu. ἀλαζονεία (-αι). Cf. 903. 409. 291-2. Om. C.

291. τὰς ὁδοὺς σου] Fort. τοὺς πόρους σου. Sed cf. 253.

292. εἰς μ' R. εἰς ἐμ' A. μ' (om. εἰς) B.Δ corr. sec. m. εἰς ἔμ' P.V.Γ.Θ. Med. 8. Ald. εἰς ἐμέ Etym. M. p. 716, 13. et Suid. in ἀσκαρδ. εἷς μ' Bentl. ad Horat. Od. I. 3, 18. Br. &c. Cf. Th. 83. περί μου (περὶ ἐμοῦ R. &c.). Av. 964. Ran. 562. 674. Eur. Bacch. 804. οἶμοι, τόδ' ἤδη δόλιον εἶς με μηχανᾶ. Or. 394. ὁ δαίμων δ' εἷς με (εἰς ἐμέ Ald.) πλούσιος κικῶν. 734. Μενέλεως κάκιστος εἷς με (εἰς ἐμέ Ald.) —. Elmsl. ad Bacch. 804. ἀσκαρδάμυκτος A.B.R.S.V.X. Pollux 2, 67. ἀσκαρδαμύκτως Θ. Med. 8. et (supr. os a sec.) Γ.Δ. ἀσκαρδαμύκτως Eust. p. 756, 59. ἀσκαρδαμυκτί Bekk. Anecd. p. 452, 22. Suid. h. v. Etym. M. 716, 11. Mein. Vels. Quod recipiendum. Sic ἀσκαρδαμυκτί, ut ἀκηρυκτί, ἀστακτί, ἀκληγί, ἀψοφηγί, ἀκλαντί, ἀμεταστρεπτί, ἀνοιμωκτί, et similia. Cf. Lucian. Icar. 14. γνήσιος αἰετὸς, ἦν ἀσκαρδαμυκτί πρὸς τὰς ἀκτῖνας βλέπη. Catapl. 26. τοῦτον ἀσκαρδαμυκτί προσέβλεψεν. Eur. Cycl. 625. οὐδὲ πνεῖν ἐῶ, | οὐ σκαρδαμύσσειν, οὐδὲ χρέμπτεσθαι τινα. Xen. Cyr. I. 4. 28. ὄρᾶν ἐξέσται (αὐτὸν) — ἀσκαρδαμυκτί. Ibid. ὅσον σκαρδαμύσσω χρόνον. Symp. IV. 24. νῦν δὲ εἶδον αὐτὸν καὶ σκαρδαμύξαντα.

294. γρύξεις B.S.V.Γ sec. Δ sec. Θ sec. Par. 6. Bergk. Mein. Ko. Ribb. γρύξεις A.P.R.Γ.Δ.Θ.Υ.X. Med. 8. Ald. γνύξεις C. γρύξει Elmsl. ad Ach. 278. Dind. Vels. Recte. γρύξομαι dixit Alcaeus comicus apud Athen. 9. p. 396 C.

295. κοπροφορήσω σ'] κοπροφαγήσεις conj. Vels. Fort. κοπροβολήσω σ'. Κοπροβολεῖον legitur ap. Eust. λαλήσεις A.C.R.S.V.X. Par. 6. λακήσεις B. λαλήσεις (supr. κ a sec. m.) Δ. Reponendum, ni fallor, λακήσει. Cf. Pac. 381. 384. Adde quod melius cum γρύξει convenit λακήσει quam λαλήσεις.

298. Cleoni, 299. isiciario, 300-302. Cleoni tribuunt P.R.V.Γ.Δ.Θ.

298. γε βλεπόντων] γ' ἐμβλεπόντων malit Porsonus ad Ach. 739. Quod non necessarium. Dobraeus confert Aeschin. 67, 11. τὰ δέκα τάλαντα, ὀρώντων φρονούντων βλεπόντων ἔλαθον ὑμῶν ὑφελόμενοι. Cf. Soph. El. 995. ποῖ γὰρ ποτ' ἐμβλέψασα (l. ποτε βλ.) . . . ;

- ΠΑ. ἀλλότρια τοίνυν σοφίζει
καὶ σε φαίνω τοῖς πρυτάνεσιν 300
ἀδεκατεύτους τῶν θεῶν ἰ-
ρὰς ἔχοντα κοιλίας.
- ΧΟ. ὦ μιარὲ καὶ βδελυρὲ κρᾶκτα, τοῦ σοῦ θράσους στρ. α΄.
πᾶσα μὲν γῆ πλέα, πᾶσα δ' ἐκκλησία, καὶ τέλη 305
καὶ γραφαὶ καὶ δικαστήρι', ὦ βορβοροτάραξι καὶ
τὴν πόλιν ἅπασαν ἡμῶν ἀνατετυρβακῶς 310
ὅστις ἡμῶν τὰς Ἀθήνας ἐκκεκώφωκας βοῶν

299. ΚΛ. vulg. ΑΛ. R.V. &c. om. Med. 8. Cf. 420-4. σοφίξῃ S. Med. 8. Post h. v. talem fere versum excidisse suspicatur Velsen, δῆλος εἶ τις ὧν σοφιστής. Locus nondum sanatus, ut videtur.

300. καὶ σε B. vulg. καὶ σὲ A.C.Γ.Δ.Θ. Par. 6. “φανῶ R., ut αἶρας et αἰρῶ in libris vetustis scribitur pro ἄρας et ἀρῶ. φανῶ producto a interdum dixisse poetas ex Apollonio de adverb. p. 600, 28. ostendit Bekkerus. Ita ἀναφανῶ Eur. Bacch. 528.” DIND. φανῶ reliqui libri et Ald. φαίνω Bentl. Br. Burges. Bergk. Ko. Dind. Mein. Ribb. καὶ φανῶ σε Pors. Dobr. Bl. Praef. Av. p. iv. Vels. καὶ φανῶ γῶ (cf. Ach. 827), vel καὶ σὲ γε φανῶ (Ach. 914), vel potius καὶ σε φαίνω (Ach. 917) conj. Bentl. Futurum postulari videatur, ut in praecedentibus. Cf. Av. 84. ἐπεγερω̄ (ἐπεγεῖρω R.). Soph. Oed. R. 1225. ἀρείσθε (αἰρείσθε P.). Contra restituendum non inepte suspiceris praesens φαίνω, si conferas v. 278. τουτοῦ τὸν ἄνδρ' ἐγὼ ἠνδείκνυμι καὶ φῆμ' ἐξάγειν &c. et Ach. 912. 917. Lectionem libri Ravennatis confusam arbitror e duplici scriptura φαίνω (quae vera videtur) et φανῶ (quae interpolata videtur ab librario quem offenderet praesens φαίνω). Prima in φανῶ corripitur Ach. 914. καὶ σὲ γε φανῶ πρὸς τοῖσδε. Nub. 586. οὐ φανεῖν ἔφασκεν ὑμῖν. Soph. Aj. 1362. et alibi quasi semper. Vix igitur credibile est licentia hujusmodi usum esse Aristophanem, praesertim ubi nihil opus esset. Cf. tamen 832. καὶ σ' ἐπιδείξω &c.

301. ἰρὰς Hermannus Elem. doctr. metr. p. 81. Scribebatur ἰεράς. Forma disyllaba utitur Aristophanes in anapaestis Thesm. 1068. Ran. 1525: in versu ex iambis et trochaeis composito ib. 441. 447: longe frequentius in omni metrorum genere tragici, de quibus dixi ad Sophoclis Oedip. Col. 16. DIND. ἰρὰς etiam Mein. Ribb. Vels. &c. ἔχοντά σ' ἰεράς serius Herm.

304. καὶ κερᾶκτα B.C.R.V.Θ. (ā sec.) Par. 6. vulg. Bergk. καὶ κράκτα A.Δ. Dobr. καὶ κρᾶκτα Mein. (qui: “locus nondum persanatus”) Vels. Ribb. καὶ κατακεκράκτα Herm. Dind. καὶ κατακεκράκτα Dobr. καὶ κερᾶκτα Both. Verba καὶ κερᾶκτα τοῦ debebat Bentl. Κερᾶκτης dicitur Cleo supra 137. Legitur vox etiam Plutarch. ap. H. Steph. II. 229 A. Κατακεκράκτης α κατακράζω (287). σοῦ B. in marg. τοῦ cancellis sepit Bergkius, ut cretico respondeat dipodia trochaica, coll. 322. σοῦ, κερᾶκτα, θράσους Herm. de M. p. 189. 305. ἡ γῆ R.

309. βορβοτάραξι A. Pro καὶ qu. ὦ.

312. Verba ὅστις . . . βοῶν parenthetice accipienda videntur. ἦμιν (ἡμῖν) pro ἡμῶν Bentl. ἐκκεκώφωκας B.C.P.R.V sec. © corr. Med. 8. vulg. Dind. Ribb. ἐκκεκώφωκας A.Δ pr. © pr. ἀνακεκώφωκας Suidas in h. v. ἐκκεκώ-

κάπο τῶν πετρῶν ἄνωθεν τοὺς φόρους θυννοσκοπῶν.

ΠΑ. οἶδ' ἐγὼ τὸ πρᾶγμα τοῦθ' ὅθεν πάλαι καττύεται.

ΑΛ. εἰ δὲ μὴ σύ γ' οἶσθα κάττυμ', οὐδ' ἐγὼ χορδεύματα, 315
 ὅστις ὑποτέμνων ἐπῶλεις δέρμα μοχθηροῦ βοδὸς
 τοῖς ἀγροίκοισιν πανούργως, ὥστε φαίνεσθαι παχὺ,
 καὶ πρὶν ἡμέραν φορῆσαι μείζον ἢν δυοῖν δοχμαῖν.

ΟΙ. Α. καμὲ νῆ Δί' αὐτὸ τοῦτ' ἔδρασεν, ὥστε καὶ γέλων

φωκας Reisk. Pors. Mein. Vels. Cf. Eur. Or. 1279. ἄρ' εἰς τὸ κάλλος ἐκκεκώφωται ξίφη; Plat. Lys. 204 C. ἡμῶν γούν . . . ἐκκεκώφωκε τὰ ὄτα &c. Lucian. Epist. Sat. IV. 36. ἐκκεκώφωται πρὸς αὐτῶν ἀναβοῶντων. Id. Nav. 10. δυοῖν θάτερον, ἢ δυσχεραίνει . . . ἢ ἐκκεκώφωται. Id. Bis accus. 1. (Ubi inter ἐκκεκώφηται et ἐκκεκώφωται fluctuant libri. Hoc reponi jubet Cobet. V. L. p. 162.) Analogiae certe magis consentaneum est ἐκκεκώφωκας. Sic ἐκτυφλοῦν (non ἐκτυφλεῖν) Pl. 301. Dubitat Dind.

313. τῶν πετρῶν] τῆς πέτρας Dobraeus, ut in 754. τὰς pro τοὺς A. φόρους A.B.R.S.F.Δ.Θ.Y.X. schol. Dobr. Dind. πόρους V. Med. 8. vulg. Cf. Vesp. 657. 671. θυννοσκοπῶν vulg. Dind. Ribb. θυννοσκοπεῖς Lenting. Kock. Bergk. Mein. θυννοσκοπῶν—(sic) Velsen, qui, “Non finita est sententia, interruptente Cleone.” θυννοσκοπῶν cum βοῶν non nisi per Zeugma durissimum connecti potest. Quare θυννοσκοπεῖς corrigendum susciperis. Melius fortasse θυννοσκοπῶν cum ἀνατετυρβακῶς connectes, verbis ὅστις . . . βοῶν per parenthesis interpretationis loco adjectis ad v. ἀνατετυρβακῶς.

314. τοῦτο R.

315. κάττυμα A.Θ.

316. ὑποτεμῶν Suid. in μοχθηρία.

317. ἀγροίκοισιν B.Δ sec. ἀγροίκοισι A.C.P.R.V.F.Θ. Med. 8. Par. 6.

318. δυεῖν R. “δοχμαῖν] γρ. καὶ δραχμαῖν Γ. De accentu disceptatum a grammaticis esse narrat Eustathius p. 896, Aristarchumque δόχμη scripsisse paroxytonum ut λόχμη.” DIND.

319. XO. Beer. Bergk. Dind. Mein. ΔΗΜ. Α.Β.С. R. V. vulg. Ribb. Vels. om. Med. 8. Haec Nicias potius quam Demostheni convenire monuit Elmsl. in D. Cl. VI. 222. Niciam enim Περγασῆθεν fuisse ex Athenaeo 537 C apparere. Neque obstat quod supra v. 154. ἐγὼ δ' ἰὼν προσκέψομαι τὸν Παφλαγόνα dixerat Nicias; nam in scenam rursus ingredi potuisset cum Cleone v. 235. Demosthenes fuit Aphidnaeus.

νῆ Δία καμὲ τοῦτ' ἔδρασε ταῦτὸν R. Tyrwh. καὶ νῆ Δία καμὲ (κῆμὲ A.Δ sec.) . . . A.B.C.S.V.F.Δ.Θ.Y.X. Med. 5. 8. 9. Par. 6. καμὲ νῆ Δία . . . vel καμὲ τοῦτ' ἔδρασε νῆ Δία ταῦτὸν Bentl. καμὲ νῆ Δία . . . Kust. νῆ Δι καμὲ . . . Dind. καμὲ τοῦτ' ἔδρασε ταῦτὸ νῆ Δι' ὥστε κατάγελων tacite Porson. Praef. Hec. p. xlv. Ribb. Vels. καμὲ νῆ Δι' αὐτὸ τοῦτ' ἔδρασεν, ὥστε καὶ γέλων Elmsl. in Diar. Class. VI. 222, magis hic convenire admonens αὐτὸ τοῦτο *this very thing* quam ταῦτὸ τοῦτο *the very same thing*. (Quod ad ὥστε καὶ, conferri jubet Ach. 143. Nub. 613. Av. 1290.) νῆ Δι' αὐτὸ τοῦτο κάμ' ἔδρασεν conj. Mein. Locum interpolatum censet Mein. “Legebatur καὶ νῆ Δία. καὶ abest ab libro Ravennati: unde veram restitui scripturam νῆ Δι, nisi quis conjunctim scribi malit νηδι. Usitatissimam jurandi formulam νῆ Δία Atticos in sermone vulgari νῆ Δι vel νηδι pronunciasset ex Photio colligi poterat p. 297, 23. νηδι καὶ νηδία, ἐκατέρως. Cui nunc disertum accedit testimonium Choerobosci in Bek-

πάμπολυν τοῖς δημόταισι καὶ φίλοις παρασχεθεῖν 320
πρὶν γὰρ εἶναι Περγασῆσιν ἔνεον ἐν ταῖς ἐμβάσιιν.

ΧΟ. ἄρα δῆτ' οὐκ ἀπ' ἀρχῆς ἐδήλους ἀναί- στρ. β. 322
δειαν, ἥπερ μόνη προστατεῖ ῥητόρων ;

keri Anecdotis p. 1362. χωρὶς τοῦ Δι, ὅπερ ἀπὸ τοῦ Δία γέγονεν, ὅπερ καὶ μετὰ τοῦ νῆ ἐπιρρήματος γίνεται νῆ Δί. et ibidem p. 1231. διὰ τὸ νῆ Δία αὕτη γὰρ ἡ αἰτιατικὴ γίνεται κατ' ἀποκοπὴν νῆ Δί. Quam apocopen non dubitavi talibus quoque locis restituere, qualis est nostrae fabulae v. 27. οὐχ ἡδύ; νῆ Δί; πλὴν γε περὶ τῷ δέρματι . . . Thesm. 206. ἰδοὺ γε κλέπτειν νῆ Δί βινεῖσθαι μὲν οὖν. 240. ἐμοὶ μελήσει νῆ Δί, πλὴν γ' ὅτι κάομαι. 640. καὶ νῆ Δί τιτθούς γ' ὥσπερ ἡμίρε οὐκ ἔχει. Ran. 41. ὡς σφύδρα μ' ἔδεισε. νῆ Δί μὴ μαῖνοιοί γε. 164. καὶ χαῖρε πόλλ', ὄδελφέ. νῆ Δί καὶ σύ γε. 863. καὶ νῆ Δί τὸν Πηλέα γε καὶ τὸν Αἰόλον. Eccles. 779. ἡμᾶς μόνον δεῖ νῆ Δί (νῆ δε' eum apostropho liber Ravennas) καὶ γὰρ οἱ θεοί. Neque Lys. 24. credible est scripsisse poetam καὶ νῆ Δία παχύ. κᾶτα πῶς οὐχ ἤκομεν; quum in promptu esset numeris melioribus scribere καὶ νῆ Δί παχύ. κᾶπειτα πῶς οὐχ ἤκομεν; Ceterum apocope haec propria videtur fuisse νῆ Δία formulae, quae omnium maxime in ore vulgi versaretur, neque admissa in νῆ τὸν Δία, μὰ Δία et quae sunt reliqua." DIND. "Fateor me parum fidei huic doctrinae habere, quae quo errore nata sit facile intelligitur." MEIN. Cf. 280. ναὶ μὰ Δία κᾶγωγε τοῦτον. 899. νῆ τὸν Ποσειδῶ καὶ πρὸς ἐμέ τοῦτ' εἶπ' ἀνὴρ κόπρειος. 1201. νῆ τὸν Ποσειδῶ, καὶ σύ γὰρ τοὺς ἐκ Πύλου. 1092. νῆ Δία καὶ γὰρ ἐγώ. Pl. 764. Ipse tentabam νῆ Δί ἐμέ γὰρ (vel γε, vel γοῦν) . . . (Cf. Pac. 630. νῆ Δί, ὦ μὲλ', ἐνδίκως γε δῆτ', ἐπεὶ . . . Nub. 408. νῆ Δί ἐγὼ γοῦν ἀτεχνῶς ἔπαθον τουτί ποτε Διασίοισιν. Av. 501. νῆ τὸν Δίονυσον ἐγὼ γοῦν ἐκυλινδούμην . . . Vesp. 500. κάμ' γ' ἡ πόρνη . . .) Vel νῆ Δί ἐμέ γὰρ αὐτὸ τοῦτ' ἔδρασεν, &c. Vel νῆ Δί αὐτὸ τοῦτο κάμ' ἔδρασεν, &c. Erunt tamen fortasse qui daetylum pro trochaeo defendant propter nomen proprium, ut in Hermippi versu ap. Athen. p. 486. τῷ Διονύσῳ πάντα τὰμαντοῦ δίδωμι χρήματα. ταυτὸν (sic) A.C. Par. 6. ὥστε κατάγελων libri et vulg. ὥστε καὶ γέλων Elmsl. in Diar. Class. fasc. 11. p. 222. Recte, ut videtur, quum non solum γέλων παρασχεῖν dici solet, sed etiam ὥστε καὶ aptissimum huic loco sit, ut in exemplis ab Elmsleio collatis, Acharn. 143. ἰμῶν τ' ἐραστῆς ἦν ἀληθῶς, ὥστε καὶ | ἐν τοῖσι τοίχοις ἔγραφ' "Ἀθηναῖοι καλοί." Nub. 613. Av. 1290. DIND. Recte haud dubie Elmsleius. Cf. Eccl. 379. πολὺν ἢ μίλτος . . . γέλων παρέσχεεν. Eur. Herc. 285. ἐχθροῖσιν γέλων | διδόντας. Simile vitium in Vesp. 1305. κατεγέλα (leg. κάγέλα). De tribracho autem in septima sede tetrametri trochaici catalectici v. ad Vesp. 461.

320. δημόταισι B.C.R.S. Par. 6. Ald. Kust. Dind. δημόταις A.V.Γ.Δ.Θ. Br. φίλοις R.Γ sec. Kust. Dind. τοῖς φίλοις A.C.P.S.V.Δ.Θ.X. Par. 6. Ald. τοῖς φίλοις B. Praestat forsan τοῖς δημόταις καὶ τοῖς φίλοις. Ita Nub. 1209. οἱ φίλοι χοῖ δημόται. Cf. ad Nub. 1128. Ran. 772. 773. 1488. παρασχεθεῖν (πασχεθεῖν A.) libri. παρασχεθεῖν recte Elmsl. recc. Cf. Hipp. 1289. φανεράν δ' ἔσχες ἄταν. Phoen. 411. τίν' ἐπίνοϊαν ἔσχες; Ἔσχεςθον poeticam formam esse aoristi ἔσχον monet Elmsleius. 321. ἔναιον R.

322-3. ΧΟ.] Cf. 382. Uno versu ἄρα . . . ῥητόρων Dind. in Metris.

325. τῶν ῥητόρων libri et vulg. Bergk. ῥητόρων Bentr. Herm. de Metr. p. 189. Dind. &c. ῥήτορος Dobr.

ἦ σὺ πιστεύων ἀμέλγει τῶν ξένων τοὺς καρπίμους 326
πρῶτος ὢν· ὁ δ' Ἴπποδάμου λείβεται θεώμενος.

ἀλλ' ἐφάνη γὰρ ἀνὴρ ἕτερος πολὺ

σοῦ μιαιώτερος, ὥστε με χαίρειν,

ὃς σε παύσει καὶ πάρεισι, δῆλός ἐστιν αὐτόθεν, 330

πανουργία τε καὶ θράσει

καὶ κοβαλικεύμασιν.

ἀλλ', ὦ τραφεῖς ὄθενπέρ εἰσιν ἄνδρες οἵπερ εἰσὶ,

νῦν δεῖξον ὡς οὐδὲν λέγει τὸ σωφρόνως τραφήναι.

ΑΛ. καὶ μὴν ἀκούσαθ' οἴός ἐστιν οὕτως πολίτης. 335

326. ἦ πιστεύων Par. 6. ἀμέλγει R. (Dind.) Bergk. ἀμέλγεις A.B.C. S.V.X. Par. 6. Suid. in ἀμέλγειν. Ald. Br. ἀμέργεις Both. Vels. ἀμέργει Kock. (coll. Sapph. Athen. 554 B. ἀνθε' ἀμέργουσαν παῖδ'. Eur. Herc. 396. μηλοφόρον χερὶ καρπὸν ἀμέργων. Apoll. Rh. IV. 1142. ἄνθεα δέ σφιν | νύμφαι ἀμεργόμεναι . . . ἐσφόρειον. Theocr. XXVI. 3. ἀμερξάμεναι λασίας δρυὸς ἄγρια φύλλα) Mein. Dind. Ribb. Unice verum est ἀμέλγει *mulges*. Aliud est ἀμέργειν *decerpere*. Vide comm.

327. Ἴππόδαμος Schol. alter et Suid. in λείβεται. Kust. Walsh. Ἴπποδάμου conj. Herm. Kock. (Cf. vv. τοξόδαμος, πωλοδαμνεῖν.) Notanda est penultima producta in Ἴπποδάμου, id quod comica licentia factum crediderim propter metrum, quia aliter hoc nomen in hujusmodi versu stare nequit. Alibi semper corripitur. Similiter atque item in tetrametris trochaicis contra analogiam producitur antepenultima in Δισχινάδου Pac. 1154, ut monuit Elmsleius. Similiter fere Hermesianax ap. Athen. 597. ἀλλὰ Μακεδονίη . . . dixit, metro coactus. Vix enim Doricum Ἴππόδαμος pro Ἴππόδημος, ut Ἀρχέδαμος pro Ἀρχέδημος, quae Fritzchii est sententia Quaest. Arist. p. 215, hic positum credibile est. "Quid impedit, inquit Mein., quominus Hippodami nomen ex δήμος compositum esse statuatur? Doricarum nominum formarum non rara sunt apud Athenienses exempla." Confer nomen Εὔδαμος Pl. 884. Cf. ad Eq. 417. Ach. 220. Elmsl. Ed. Rev. XXXVII. 72. σε λείβεται conj. Vels. λείπεται Van Eldik, adhibito Schol. alt: λείβεται καὶ ἡττάται. Male.

330. πάρεισι, δῆλός ἐστιν αὐτόθεν, . . . sic interpunctum in B. Par. 6. πάρεισι, δῆλός ἐστιν, αὐτόθεν Walsh. Vereor ut recte. πάρεισι A.C.R. S.V.F.X. πάρεστι B. Ald. schol. παρελθὼν δῆλος . . . Bentl. αὐτόθεν B.C.R.S.V. Par. 6. &c. ἐνταῦθα A.B marg. Γ.Δ.Θ.

331-2. Uno versu πανουργία . . . κοβαλ. Dind. in Metris.

331. πανουργία A.C.R.S.V.Θ. ἐν πανουργία B.Y.X. καὶ om. Par. 6.

332. κοβαλικεύμασι Θ.

333. ὄθενπέρ εἰσιν B.C.R.V. Med. 5. 9. Par. 6. ὄθεν πάρεισιν A. Med. 8. Cf. ad Vesp. 1050. Pac. 649. Aesch. Pers. 447. Soph. Phil. 425. Vide an legendum ὄθενπέρ εἰς' ὅσοιπερ ἄνδρες εἰσὶ (vel ὅσοιπέρ εἰσιν ἄνδρες). Vel ὄθενπέρ εἰσιν ἄνδρες οἱ κράτιστοι.

334. λέγει] λυεῖ (?) vel τελεί Reisk.

- ΠΑ. οὐκ αὖ μ' ἑάσεις ; ΑΛ. μὰ Δί', ἐπεὶ κἀγὼ πονηρός εἰμι.
 ΧΟ. ἐὰν δὲ μὴ ταύτη γ' ὑπέικη, λέγ' ὅτι κἀκ πονηρῶν.
 ΠΑ. οὐκ αὖ μ' ἑάσεις ; ΑΛ. μὰ Δία. ΠΑ. ναὶ μὰ Δία. ΑΛ. μὰ
 τὸν Ποσειδῶ,
 ἀλλ' αὐτὸ περὶ τοῦ πρότερος εἰπεῖν πρῶτα διαμαχοῦμαι.
 ΠΑ. οἴμοι, διαρραγήσομαι. ΑΛ. καὶ μὴν ἐγὼ οὐ παρήσω.
 ΧΟ. πάρες πάρες πρὸς τῶν θεῶν αὐτῷ διαρραγήηαι. 341
 ΠΑ. τῷ καὶ πεποιθὸς ἀξιόις ἐμοῦ λέγειν ἔναντα ;
 ΑΛ. ὅτιν' λέγειν οἶός τε κἀγὼ καὶ καρυκοποιεῖν.

336-9. Hoc ordine 336. 339. 337. 338. in A. 336-7. om Par. 6.

336. οὐκ αὖ] οὐκοῦν unus P. οὔκουν Dobr. (cui vulgata fluxisse videtur e v. 338.) Vels. Sed quum sensus postulet non με sed ἐμέ, vide an utrobique scribendum sit οὐκ αὖ μ' ἑάσεις ; κήγῳ B.

337. ἐὰν δὲ A.R.V. &c. εἰ δὲ C.P. ἀλλ' εἴ γε B.Δ marg. a sec.

338. οὐκοῦν et hic unus P. μὰ Δία A.B.R.S.V.Γ.Δ.Θ. Bentl. Herm. Pors. Elmsl. Dind. οὐ μὰ Δία Y.X. vulg. Cf. 185. 336. et ad Nub. 1066.

339. Post 336. habent A.B.P.V.Θ. om. Δ. Par. 6. "Hunc v., vulgo post 336. lectum, hoc loco exhibet R. Sed ineptum est αὐτό. Mihi haec verba non ab Aristophane, sed ab interprete, adjecta videntur, qui id ipsum, ni fallor, scripserat quod in libris quibusdam est servatum, ἀλλ' αὐτὸ τοῦτο, περὶ τοῦ πρότερος εἰπεῖν πρῶτα διαμαχοῦμαί σοι." DIND. Spurium habent etiam Ko. Mein. Vels. Legendum, ni fallor, ἀλλ' αὐτὸ τοῦτο πρότερος εἰπεῖν πρῶτα διαμαχοῦμαι (vel σοι μαχοῦμαι). Vulgata soloeca videtur. Cf. Eccl. 621-2.

αὐτὸ B.R.X. Par. 6. αὐτὸ τοῦτο A.C.P.S.V.Γ.Δ.Θ. Med. 5. πρῶτον Med. 8. om. 8. διαμαχοῦμαί σοι R. Cf. ad 14.

340. ἐγὼ σ' οὐ B.C.P.R.S.V.Γ.Y.X. Par. 6. Med. 8. 9. ἐγὼ σε οὐ A.Δ.Θ. Med. 5. σ' ἐγὼ οὐ Bentl. Kust. Pors. Br. Dind. ἐγὼ οὐ Lenting. Fritsch. ad Thesm. 926. (coll. ad Nub. 345.) Bo. Ko. Bergk. Mein. Vels. Ribb. Transposuit fortasse pronomem grammaticus aliquis crasis hujus ignarus, ut in Th. 926. Eccl. 748. 1075. Cf. etiam Dind. ad Nub. 1373. Sed interpolatum videtur pronomem, ut solet fieri (v. 346) : nam dativus σοι postularetur, non accusativus. Cf. v. prox.

341. πάρες bis A.B.C.P.R.S.V.Γ.Θ. Junt. Bentl. semel Y.X. Ald. πάρες μὲν οὖν conjecerat Kust. τὸν θεὸν R.

342. τῷ καὶ . . .] Qu. τῷ δαί . . . πεποιθὸς B.R.V. Par. 6. πέποιθ' ὡς C. πέποιθας A.Γ.Δ.Θ. λέγειν vulg. Annon βλέπειν? Idem suadet Kock. Cf. 1239. Soph. Ant. 1299. τὸν δ' ἔναντα (al. ἐναντία et ἔναντι) προσβλέπω νεκρόν. V. Add. ἐναντία libri et vulg. ἔναντα Both. Dind. Vels. &c. ἐναντί Bentl. ἐμοῦ γ' ἐναντί (ἐναντί ed. Brub.) εἰπεῖν Reisig. Conj. p. 117. ("Suam enim Cleon dicendi vim et copiam eximie ornat particula γε pronomini adjuncta.") λέγειν ἐναντίον μου Burneius *Month. Rev.* Sept. 1789. p. 253. "Sic in verbis Cydiae apud Platon. Charmid. p. 155 d. κατέναντα λέοντος libri alii κατέναντι, alii κατ' ἐναντία." DIND. Cf. Porson. ad Or. 1485.

343. καρυκοποιεῖν A.V.Θ.X. Suid. in καρύκη. καρυκοποιεῖν B.C.R.S. Med. 5. 8. 9. Par. 6. Ald.

- ΠΑ. ἰδοὺ λέγειν. καλῶς γ' ἂν οὖν τι πρᾶγμα πρόσπεσον σοι
 ὀμοσπάρακτον παραλαβὼν μεταχειρίσαιο χρηστῶς. 345
 ἀλλ' οἴσθ' ὃ μοι πεπονθέναι δοκεῖς; ὅπερ τὸ πλήθος.
 εἶ που δικίδιον εἶπας εὖ κατὰ ξένου μετοίκου
 τὴν νύκτα θρυλῶν καὶ λαλῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς σεαυτῷ
 ὕδωρ τε πίνων κάπιδεικνὺς τοὺς φίλους τ' ἀνιῶν,
 ἄρου δινατὸς εἶναι λέγειν. ὦ μῶρε τῆς ἀνοίας. 350
- ΑΛ. τί δαὶ σὺ πίνων τὴν πόλιν πεποιήκας ὥστε νυνὶ
 ὑπὸ σοῦ μονωτάτου κατεγλωττισμένην σιωπᾶν;
- ΠΑ. ἐμοὶ γὰρ ἀντέθηκας ἀνθρώπων τιν'; ὅστις εὐθύς
 θύννεια θερμὰ καταφαγὼν, κᾶτ' ἐπιπιῶν ἀκράτου
 οἶνον χόα κασαλβάσω τοὺς ἐν Πύλῳ στρατηγούς. 355
- ΑΛ. ἐγὼ δέ γ' ἤνυστρον βοὸς καὶ κοιλίαν ὑέλιαν
 καταβροχθίσας κᾶτ' ἐπιπιῶν τὸν ζωμὸν ἀναπόνητος

344. ἰδοὺ V. λέγειν (?) A. τι B.X. vulg. σοι R. om. A.C.P.S.V.
 Γ.Δ.Θ. Med. 8. Par. 6. σὺν Herm. Ko. Bergk. Mein. Ribb. Vels. Recte, opinor.
 σοι A.B.C.R.V. vulg. ποι Par. 6. Reponendum videtur aut τι . . . σὺν,
 aut σὺν . . . τι. Vide tamen an legendum καλῶς γὰρ ἂν . . ., vel καλῶς γ' ἂν, εἶ
 τι πρᾶγμα πρόσπεσοι σοι. Vix enim convenit hic particula οὖν.

345. χρηστῶς A.B.C.V. &c. χρηστοῖς Par. 6. χρητῶς R.

346. ὃ μοι A.B.C.X. ὅπερ R.S.V.Γ. Par. 6. Bergk. δοκεῖς A.B.C.X.
 μοι δοκεῖς R.S.V. Par. 6. δοκεῖς πεπονθέναι δοκεῖς B.

347. κατὰ ξένου vulg. καταξένου P.R.V.Γ. κατ' Ἀξένου temere Vels.

348. θρυλῶν A.C.P.R.S.V. Par. 6. Dind. θρυλλῶν B.Δ.Θ. Med. 8. vulg.
 Eust. II. 23, 396. ἢ πλείων χρήσις οἶδε δι' ἐνὸς προφέρειν. Cf. Bekk. Anecd.
 p. 263. Veram scripturam saepe exhibent libri. Sic ἐθρυλεύετε libri aliquot
 Dem. p. 10. θρυλούμενον libri p. 19.

349. τ' γ' A. (ut vid.)

351. Delenda virgula vulgo post πεποιήκας posita. δαὶ A.C.R.V. &c. δὲ
 B. Par. 6. Verum videtur δ' αὖ.

353. τιν' Γ. Br. Vels. τίν' A.B.P.R.V.Δ.Θ. Med. 8. Par. 6. vulg. Dind.
 Mein. &c.

354-357. Qu. κάπεμπιῶν (cf. ἐπέγκαψον 493) aut κάπεκπιῶν. Cf. ad 357.

354. θύννεια A.B.R.V.X. Dind. θυνεία C.Θ. θύννια S. Par. 6. θυνία Γ.
 θυννεία vulg. V. Athen. III. p. 116. ἀκράτου R. Dind. ἄκρατον A.B.
 C.S.V.X. Par. 6. vulg. ἄκρατα Θ. ἄκρατει (s. ον) Δ.

355. οἶνου] Reponendum forsitan ὄλον, in cuius locum irrepserit glossema
 οἶνου ad ἀκράτου adscriptum. Sed cf. 85. χόα R.Γ sec. X. (qu.) Dind.
 χῶα A.B.C.P.S.Γ.Δ.Θ. Par. 6. vulg. χῶᾶ V. Med. 8.

356. δέ γ' B.S.V. δ' R. Med. 8. Par. 6. δὲ A.C.P.

357. ἐπιπιῶν R. Suid. in ἀναπόνητος. Dind. ἐκπιῶν A.C.P.S.V.Γ sec.
 Δ.Θ sec. X. Med. 8. Par. 6. vulg. κᾶτα πιῶν B. κάπεκπιῶν Dobraeus, ut κάπε-
 κροφήσας (κᾶτ' ἐκρ.) 701. ἐπέγκαψον 493. Cf. ad 354. τὸν om.
 Med. 8.

λαρυγγιώ τοὺς ῥήτορας καὶ Νικίαν ταραξῶ.

- ΟΙ. Α. τὰ μὲν ἄλλα μ' ἤρεσας λέγων, ἐν δ' οὐ προσίεταιί με
τῶν πραγμάτων, ὅτι μόνος τὸν ζωμὸν ἐκροφήσει. 360
- ΚΛ. ἄλλ' οὐ λάβρακας καταφαγὼν Μιλησίου κλονήσεις.
- ΑΛ. ἀλλὰ σχελίδας ἐδηδοκῶς ὠνήσομαι μέταλλα.
- ΠΑ. ἐγὼ δ' ἐπεσπηδῶν γε τὴν βουλὴν βία κυκήσω.
- ΑΛ. ἐγὼ δὲ κινήσω γέ σου τὸν προκιδὸν ἀντὶ φύσκης.
- ΠΑ. ἐγὼ δέ γ' ἐξέλεξω σε τῆς πυγῆς θύραζε κύβδα. 365

358. Νικίαν ταραξῶ] “Cur hoc, ait Bentleius, cum Nicias et Demosthenes hic ab ejus partibus stent? Fort. σφηκιὰν ταραξῶ, ut Vesp. 229. σφηκιὰν διασκεδῶ. Sed de Nicia adolescente rhetore v. Eccl. 428. ὅμοιος Νικία.” Νικίαν agnoscunt Athen. 94. et Plut. Nic. p. 525. Quid si legas λαρυγγιώ, τοὺς ῥητοράς τε Νικίας ταραξῶ? Νικίας (quasi νικίας), ut Ἀμνυίας (ἀμνυίας) v. 570. Νικόβουλος (νικ.) 615. Ἀντιλέων Eq. 1044? Anglice, *I will bawl, and Nicias-like (victoriously) confound the public orators.*

359-60. ΧΟ. vulg. ΟΙ. Α. tribuunt Enger. Ribb. Vels.

359. ἤρεσας A.C. &c. ἤνεσας B.Δ sec. με A.B.C.R.V. &c. μοι Par. 6. Hesychius, οὐ προσίεταιί μοι (με?): οὐκ ἀρέσκει μοι. προσίεταιί με, τῶν πραγμάτων ὅτι . . . Herm. Kock. Mein. Vix quidem placet ἐν τῶν πραγμάτων; minus tamen τὸν ζωμὸν τῶν πραγμάτων.

360. ἐκροφήσεις libri et vulg. ἐκροφήσει Elmsl. ad Ach. 278. Dind. &c.

361. Cleoni tribuit Casaubonus. Continuabatur Choro. λάβρακας libri et vulg. Mein. &c. λάβρακα Dind. Suspectum est plurale: nam grandis mensurae piscis λάβραξ erat, ut unus, ne dicam unius tantum caput (κρανίου), cuilibet quamvis voraci sufficere posset. Facile autem λάβρακα in λάβρακας propter Μιλησίου mutari potuisset in libris, ut νεανίαν in νεανίας propter praecedens ὁ δὲ in Ach. 685. Cf. etiam ad Nub. 819. Eccl. 663. Fieri tamen potest ut jocum Comicus, ut solet (cf. ad Vesp. 1237), ex ambigua collocatione vocis Μιλησίου, quae vel ad λάβρακας vel ad Miletī urbis incolas referri possit, quaerere voluerit. Adde quod scripturam λάβρακας commendat plurale σχελίδας in v. prox. Suspiceris forsā veram lectionem esse λάβρακος, sed post καταφαγὼν requiritur potius accusativus. “Ceterum in hoc loco luporum, piscium et Milesiorum simul facit mentionem, quia circa Miletum erant egregii lupi, teste scholiasta et Athenaeo VII. p. 311.” BERGL.

362. σχελίδας] Fort. σχελίδα γ', aut σχελίδος. Cuius vel voracissimo satis, opinor, una σχελίς.

363. εἰσπεσὼν P. ἐπεισπηδῶν (ἐπ' εἰσπ. R.) reliqui. ἐπεσπηδῶν Dind. “Forsan ἐπεισπεσὼν (schol.). V. Oed. Col. 915. Sed vulgatam defendit 545. ἐσπηδήσας.” DOBR. Cf. v. ἐπεισπαίειν Pl. 805. γε om. Med. 8.

364. κινήσω] Qu. βινήσω, aut φύσῃσω. σου B.C.P.R.S.V.Γ sec. in ras. Δ corr. X. Par. 6. σοι A. in ras. a sec. Γ.Δ.Θ. ἀντὶ φύσκης om. Par. 6.

365. ἐγὼ δέ γ' Γ.X. Br. ἐγὼ δέ τ' A corr. B.C.P.S.V.Γ sec. in ras. Δ.Θ. Par. 6. Med. 5. 8. 9. Ald. ἐγὼ δ' A.R. “Ubi persona secunda prioris sententiam auget aut corrigit, post δέ, modo interposito, modo non interposito alio verbo, sequitur particula γε.” PORS. ad Orest. 1234. ἐξελῶ

ΧΟ. νῆ τὸν Ποσειδῶ κάμὲ τᾶρ', ἦνπερ γε τοῦτον ἔλκῃς.

ΠΑ. οἶόν σε δῆσω ἔν τῷ ξύλῳ.

ΑΛ. διώξομαί σε δειλίας.

ΠΑ. ἡ βύρσα σου θρανεύσεται.

ΑΛ. δερῶ σε θύλακον κλοπῆς.

370

ΠΑ. διαπατταλευθήσει χαμαί.

ΑΛ. περικόμματ' ἔκ σου σκευάσω.

ΠΑ. τὰς βλεφαρίδας σου παρατιλῶ.

A.B.C.P.S.V.X. Med. 5. 8. 9. Par. 6. Suid. in κύβδα. vulg. ἐξολῶ (adser. ἐξελῶ) Δ.Θ. ἐξ' ἐλλέγξω (sic) R. ἐξέλξω Pors. Kock. Mein. Vels. Recte.

τῆς πυγῆς R.S. Med. 9. Par. 6. Pors. Br. τῆς πυγμῆς Α.Δ.Θ. Med. 5. τῆ πυγῆ C.P.V.Θ marg. Υ.Χ. Med. 8. Suid. Ald. τῆ πηγῆ B.Δ marg. κύβδαι V. κύβδα Mein.

366. γὰρ libri. γ' ἄρ' Br. Reisig. Conj. p. 239. Fritzsch. ad Ran. 77. Weis. τᾶρ' Both. Lenting. Ko. Bergk. Mein. Dind. Ribb. Vels. κάμὲ γ' ἔλκε, τοῦτον ἦνπερ ἔλκῃς (vel κάμὲ γ' ἔλκ', ἦνπερ γε τοῦτον ἔλκῃς) Bentl. κάμὲ γὰρ, τοῦτόν γ' ἔάνπερ ἔλκῃς Reisig. C. p. vii. Probabilis videatur posterior Bentleii conjectura, si conferas schol. (καὶ ἐμὲ τὸν θεράποντα ἔλκε, ἐὰν τὸν ἀλλαντοπώλην ἔλκῃς.) Sed verum est τᾶρ'. Idem vitium in Soph. Oed. C. 837. πόλει μαχεῖ γὰρ (leg. τᾶρ'), εἴ τι πημανεῖς ἐμέ. Cf. Fr. 506. ὀξυγλύκειαν τᾶρα κοκκιεῖς ῥοάν. 533. ἐπὶ Παλλαδίῳ τᾶρ', ὦ πάτερ, δώσεις δίκην. Soph. Phil. 1253. οὗ τᾶρα Τρωσῖν, ἀλλὰ σοὶ μαχοῦμεθα. Aesch. Cho. 222. ἀλλ' ἐν κακοῖσι τοῖς ἐμοῖς γελᾶν θέλεις. | OP. κὰν τοῖς ἐμοῖς ἄρ', εἴπερ ἔν γε τοῖσι σοῖς. Eur. Phoen. 1675. νύξ ἄρ' (τᾶρ'?) ἐκείνη Δαναῖδων μ' ἔξει μίαν. ἦνπερ γε Α.Β. (supr. γε) R.S.V.Γ.Δ.Θ.Υ.Χ. schol. ad 334. εἴπερ Δ marg. γε om. Ald. ἔάνπερ γε Pors. "Posterior versus pars ἦνπερ γε τοῦτον ἔλκῃς supplementum videtur esse librarii lacunam parum scite explentis." DIND. Cui minime assentior. ἔλκεις B. Malim ἔλξῃς, vel potius εἴπερ γε τοῦτον ἔλξῃς.

367. οἶον (supr. μόνον) C. οἶον Med. 8. schol. Bergkio displicet οἶον, qui versum antea fortasse excidisse suspicatur. σε] σὲ Vels. "quia ad οἰκέτην conversus est sermo." δῆσω τῷ ξύλῳ libri et vulg. δῆσω ἔν τῷ ξύλῳ Elmsl. ad Ach. 343. Dobr. Bergk. Ko. Mein. Vels. Dind. Ribbeck. Recte omnino. Frequens vitium librorum. Cf. ad 1049. Nub. 592. Vesp. 435. Ach. 343. Th. 941. Pac. 1084. 1146. Lys. 913. Pl. 658. Infra 394. ἐν ξύλῳ δῆσας. 705. ἐν τῷ ξύλῳ δῆσω σε. Lys. 680. Ran. 618. Th. 930. Herod. IX. 37. ὡς γὰρ δὴ ἐδέδετο ἐν ξύλῳ σιδηροδέτω &c. I. 66. 86. III. 23. V. 77. Dem. p. 746. δησάντων οἱ ἔνδεκα ἐν τῷ ξύλῳ. Aesch. de f. l. 76, 9. δεδεμένον ἐν πέδαις. Lysias X. 16. ἡ ποδοκάκη αὕτη ἐστὶν . . . ὃ νῦν καλεῖται ἐν τῷ ξύλῳ δεδέσθαι. Andoc. I. 45. ἔδησεν ἐν τοῖς ξύλοις. I. 93. ἐδέδετ' ἂν ἐν τῷ ξύλῳ. Eur. Bacch. 444. κᾶθησας ἐν δεσμοῖσι. Aesch. Prom. 618. τῷ ξύλῳ] Dem. de Cor. 129. χοίνικας παχείας ἔχων καὶ ξύλον.

369. θρανεύσεται Α.Ρ.Υ. &c. θρανεύεται B. (supr. σ) C.P.Δ sec.

372. ἐκ σοῦ (ἐξ οὗ Γ.) libri et vulg. ἔκ σου Dind. &c. prob. Mein. Cf. Nub. 455. νῆ τὴν Δήμητρ' ἔκ μου χορδὴν | τοῖς φροντισταῖς παραθέντων.

373. παρατιλῶ B. Dind. περιτιλῶ A.B.C.P.S.V.Γ.Δ.Θ. (πε a sec.) X. Med. 8. vulg.

- ΑΛ. τὸν πρηγορῶνά σου ἵκτεμῶ.
 ΟΙ. Α. καὶ νῆ Δί' ἐμβαλόντες αὐ- 375
 τῷ πάτταλον μαγειρικῶς
 ἐς τὸ στόμ', εἶτα δ' ἔνδοθεν
 τὴν γλῶτταν ἐξείραντος αὐ-
 τοῦ σκεψόμεσθ' εὖ κἀνδρικῶς
 κεχηνότος 380
 τὸν πρωκτὸν εἰ χαλαζῆ.
 ΧΟ. ἦν ἄρα πυρός θ' ἕτερα θερμότερα ἀντ. α'.
 καὶ λόγων ἐν πόλει τῶν ἀναιδῶν ἀναιδέστεροι 385
 καὶ τὸ πρᾶγμ' ἦν ἄρ' οὐ φαῦλον ᾧδ'. ἀλλ' ἔπιθι καὶ στρόβει,

374. πρηγορεῶνα libri et vulg. πρηγορῶνα Bentl. Dind. &c. Eadem forma restituenda videtur Av. 113. Sic ἰστών (non ἰστεών), καλαμών, ἰππών, ἀνδρών, et similia, scribi jubet Phryn. p. 166 Lob. Quamquam contraria tradit Eust. p. 1573, 25. Similia sunt παρθενῶν, γυναικῶν, ξενῶν, μυλῶν, οἰνῶν, κοπρῶν, πιθῶν, κεραμῶν, ἀχυρῶν, ἀχυροβολῶν, &c. σου ἵκτεμῶ A. Br. σοῦκτεμῶ B.C.S.V.X. Dind. σου γ' ἕκτεμῶ R. σου ἕκτεμῶ Γ.Δ.Θ. (v. é in ras. a sec. m.) Med. 8. 9. Par. 6. σοῦ ἕκτεμῶ Med. 5. Revocandum σου ἵκτεμῶ. In σοῦκτεμῶ crasis est ex σοι ἕκτεμῶ. Convenit autem hic genitivus, ut in praec. v.

375. Qu. ἐμβαλοῦμεν. Vel ἐμβαλόντε γ' . . . ἐξείρατε, κᾶτα σκεψόμεσθ' &c.

377. εἰς libri. ἐς Dind. εἶτα δ' R. Dind. εἶτά γ' B.X. vulg. εἶτ' A.P.Γ.Δ.Θ. Med. 8. εἶτ' A.C.S.V. Par. 6.

378. γλῶσσαν R. Med. 8. ἐξείρατες C.R.S.V. vulg. ἐξήρατες A.B. Γ.Δ.Θ. ἐξείρατος (ipso easerente) Reisk. Idem ipse conjeceram, ut sensus sit: *when he has put out his tongue*. Cf. Vesp. 423. κἀξείρας τὸ κέντρον. Herod. III. 87. ἐξείρατα τὴν χεῖρα. Alioqui legendum fuisset ἐξέλαξαντες vel ἐκοπάσαντες vel simile quid. αὐτοῦ] αὐτοῦ τοῦ A. Qu. οὔτω.

379. σκεψόμεσθ' B. σκεψόμεθ' A.C.R. Par. 6. σκεψόμεθα Δ. (sup. σθα) Θ. σκεψώμεθ' S.Γ. εὔ] αἶ A.

380. κεχηνότος vulg. κεχηνότ' ἐς Schütz. Fortasse recte. Cf. Vesp. 1493. πρωκτὸς χάσκει. Ach. 104. χαννὸπρωκτ' Ἰαοναῦ.

381. τὸν πρωκτὸν suspectum. Nisi praeter expectationem dictum est.

382. πυρός γ' B.Δ sec. X. Med. 5. vulg. πυρός A.C.P.R.S.V.Γ.Δ.Θ.X. Med. 8. 9. Par. 6. Legendum πυρός θ'. Atque ita Velsen. καὶ λόγιοι τῶν λόγων ἐν πόλει Herm. de M. p. 190.

386. πρᾶγμ' B. Par. 6. πρᾶγμα A.C.P.Γ.Δ.Θ. Med. 5. ἦν ἄρ' (ἄρ' R.) οὐ R. Γ γρ. Med. 8. Dind. rec. οὐκ ἄρ' ἦν A.B.C.S.V.Γ.Δ.Θ. Par. 6. Med. 5. 9. schol. Bentl. Pors. Herm. de Metr. p. 190. prob. Mein. οὐκ ἦν X. Ald. οὐκ ἄρ' ἦ B. Post ᾧδ' Bergkiius οὐδ' ἐλαφρὸν supplet. (Recte, opinor. Idem jam pridem mihi in mentem venerat. Similiter φαύλως et ἐλαφρῶς conjuncta occurrunt Ach. 215. οὐκ ἂν . . . ᾧδε φαύλως ἂν . . . ἐξέφυγεν οὐδ' ἂν ἐλαφρῶς ἂν ἀπεπλίξατο. Qui locus valde conjecturam meam sustinet. Ad ἐλαφρὸν spectare suspicor lectionem ἔλαττον pro ὀλίγον v. 387. Nisi reponendum potius hic ὀλίγον, et ἐλαφρὸν pro ὀλίγον infra. Cf. ad 387.)

- μηδὲν ὀλίγον ποίει· νῦν γὰρ ἔχεται μέσος.
 ὧς, ἐὰν νυνὶ μαλάξης αὐτὸν ἐν τῇ προσβολῇ,
 δειλὸν εὐρήσεις· ἐγὼ γὰρ τοὺς τρόπους ἐπίσταμαι. 390
- ΑΔ. ἀλλ' ὅμως οὗτος τοιοῦτος ὧν ἅπαντα τὸν βίον
 κᾶτ' ἀνὴρ ἔδοξεν εἶναι, τὰλλότριον ἀμῶν θέρος.
 νῦν δὲ τοὺς στάχους ἐκείνους, οὓς ἐκεῖθεν ἤγαγεν,
 ἐν ξύλῳ δήσας ἀφαύει κάποδόσθαι βούλεται.
- ΠΑ. οὐ δέδοιχ' ὑμᾶς, ἕως ἂν ζῆ τὸ βουλευτήριον 395
 καὶ τὸ τοῦ δήμου πρόσωπον μακκοᾶ καθήμενον.
- ΧΟ. ὧς δὲ πρὸς πᾶν ἀναιδεύεται κοῦ μεθί- ἀντ. β'.
 στησι τοῦ χρώματος τοῦ παρεστηκότος.
 εἴ σε μὴ μισῶ, γενοίμην ἐν Κρατίνου κώδιον, 400

ἀλλὰ καλὸν excidisse suspicatur Velsen. Deinde ante *στρόβει* suppleverim *σεαυτὸν*. Exciderunt enim duo cretici. Cf. Nub. 702. πάντα τρόπον τε *σαντὸν* | *στρόβει* πυκνώσας. Vesp. 1529. Itaque locus sic legendus erit, *φαῦλον* ὡδ' οὐδ' ἑλαφρόν (vel ὀλίγον)· ἀλλ' ἔπιθι καὶ *σεαυτὸν* *στρόβει*.

387. ὀλίγον A.B.S.V.X. Par. 6. ἑλαττον R. Med. 8. et v. l. in V.Γ sec. et schol. ἑλαφρόν Dind. 1835. Cf. ad 385. ποίει B.C.R. πῶς A.V.Γ.Δ.Θ. Med. 8. Par. 6. Ald. ποιῶ Bergk.

389. ἐὰν R.S.V. Benti. Pors. Br. ἂν A.B.C.X. Par. 6. Ald. *μαλάξας*
 B.Δ corr. ἐν τῇ om. A. τῇ om. Δ pr. Θ.

391-6. His sex versibus respondent octo 314-21.

391. οὗτος om. A. 392. εἶτ' Both. 393. νῦν τε conj. Vels.

394. ἀφαύει A.B.S.V.X. ἀφανει (sine acc.) R. ἀφύνει (supr. αυ) Δ. ἀφείναι schol. ἀφαίνει (?) Ribb. Qu. ἀφεύει. Cf. Pac. 1144. ἄφευε τῶν φασήλων. Eccl. 13. ἀφεύων τὴν ἐπανθοῦσαν τρίχα. Th. 216. 236. 590. Verbum ἀφαναίνειν est Eccl. 146. Cf. ad Ran. 1089.

396. μακκοᾶ A.R.V. Par. 6. μακοᾶ B.C.P. Ἄν καθήμενον? Latet vitium.

397. "Longe aliter Heliodorus hunc locum in suis libris legit: ὧς δὲ πρὸς πᾶν ἀναιδεύει | κοῦ μεθίστης τοῦ χρώματος | τοῦ παρεστῶτος." BERGK. Uno versu ὧς . . . παρεστηκότος Dind. in Metris. δὲ om. B. non A.C. Par. 6.

ἀναδεύεται B. "ἀναιδίξεται in exemplari suo invenisse videtur Antiaticeista p. 80, 90. ἀναιδίξεται: Ἀριστοφάνης Ἰππεύσιν. Nisi haec glossa ad v. 1206. referenda, ubi ὑπερναυιδεσθήσομαι legitur, quod ex ὑπερναυιδισθήσομαι corruptum esse possit." DIND.

398. μεθίστησι] μεθέστηκε Hirschig. Idem ipse conjeceram. Cf. Pl. 365. ὧς πολὺ μεθέστηχ' ὧν πρότερον εἶχεν τρόπων. Vesp. 1451. μετέστη ξηρῶν τρόπων.

400-1. Cleoni tribuebantur, et sic A. Θεράποντι tribuunt B.P.R.V.Γ.Δ.Θ. Correxerunt Dind. Chori haec esse docet vel comparatio versuum stroph. 326-7.

400. εἴ σε libri et vulg. εἰ σε Bergk. Vels. μὴ om. A. supr. in Δ. ἐν disertis B. schol. (γενοίμην οὖν εἰς τὴν οἰκίαν Κρατίνου κώδιον, ὥστε μου κατορεῖν ἐκείνον) Bos. p. 8. Pors. Elmsl. ad Ach. 1222. Mein. Bergk. Ribb. Vels. Fritsch. Qu. Arist. p. 259. Cobet. ἐν A.C. (supr. ἂν) P.R.S.V.Γ.Θ. γρ.

καὶ διδασκοίμην πρὸς ἄδειν Μορσίμου τραγωδίαν.
 ὦ περὶ πάντ' ἐπὶ πᾶσί τε πράγμασι
 δωροδόκοισιν ἐπ' ἄνθεσιν ἕζων,
 εἴθε φαύλως, ὥσπερ ἦῤυρες, ἐκβάλοις τὴν ἔνθεσιν.
 ἄσαιμι γὰρ τὸτ' ἂν μόνον,
 Πίνε πῖν' ἐπὶ συμφοραῖς.

405

X. Med. 8. 9. Par. 6. Schol. ad Pind. Pyth. 4, 410. Suid. in κώδιον. Dind. ἂν Δ.Θ. (γρ. ἐν sec. m.) Med. 5. τῶν Κρατίνου κώδιον Kock. ἐν Κρατίνου κωδία Vels. "Si ἐν scripsisset Comicus, inquit, non κώδιον, sed κωδίων [imo τῶν κωδίων] sequi deberet." BOS. "ἐν Κρατίνου κώδιον pro ἐν τῶν Κρατίνου κωδίων dictum, ut apud Thucydidem 4, 50. Ἄριστείδης εἰς τῶν ἀργυρολόγων νεῶν Ἀθηναίων στρ ατηγὸς pro εἰς τῶν στρατηγῶν, quod propter reliquos genitivos dici commode non poterat." DIND. Verum proculdubio est ἐν Κρατίνου. Loci ab Dindorfio allati longe alia ratio est. Infra v. 1127. dicitur quidem κλέπτουτὰ τε βούλομαι | τρέφειν ἕνα προστάτην, sed ibi ἕνα emphatice positum est. Ut etiam in Avib. 1292. Πέρδιξ μὲν εἰς κάπηλος ὠνομάζετο. In hoc loco ἐν additum ineptum foret. Cf. Fr. 430. ἐν Ἀγχομενοῦ. Eurip. ap. Athen. III. 106 B. ἐν Φαίακος ἔφαγον καρίδας. Crates Athen. VI. 247 E. ἐν Μεγαβύζου. Antiphan. Athen. 14 F. ἐν (ἐκ?) Φαινεστίου. Herod. I. 35. διαίταν εἶχε ἐν Κροίσου. I. 111. ἐν Ἀράπου. Dem. in Mid. p. 8, 9. ἐν Διονύσου. Eur. I. A. 926. ἐν ἀνδρὸς εὐσεβεστάτου τραφεῖς. Lucian. Charid. 1. ἐν Ἀνδροκλέους. Id. Conv. 1. ἐν Ἀριστωναίου. Prov. ap. Zenob. II. 42. Ἄει τις ἐν Κύδωνος. Plura vide ad Ach. 1222.

401. προσάδειν] πρὸς ἄδειν cum Hermanno Kock. (coll. 578. Vesp. 1420. Pac. 19. Lys. 628. Ran. 415. Pl. 1001.) ὑπάδειν Cobet. παράδειν conj. Bergk. Praestat, opinor, πρὸς ἄδειν. Cf. ad Ach. 700. Qu. ὑπάδειν. τραγωδίαν] τραγωδία Cobet. Mein. Dind. Vels. Recte fortasse, si vera est scriptura προσάδειν. Nusquam alibi apud comicos legitur προσάδειν.

402. ὦ περὶ πάντα πανοῦργε σὺ πᾶσί τε conj. Vels. ex schol.

404. εὔρες vulg. ἦῤυρες Dind. Mein.

405-6. Uno versu ἄσαιμι . . . συμφοραῖς Dind. in Metris.

406. πίνε πῖν' B.S.Δ corr. X. Med. 5. 8. πίνε πῖν' C.P. πίνε πίνε A.R.V. Γ.Θ. Med. 9. Par. 6. schol. "Simonidis Cei versus: unde excusationem habet dactylus, qui in metro Simonideo proprium sibi locum habuit, apud Aristophanem autem pro trochaeo positus est. Simonidis verba corrupta apud scholiastam sunt πίνε πῖν' ἐν ταῖς συμφοραῖς. Neque enim probabile est poetam πίνε πῖν' ἐν συμφοραῖς scripsisse, quum usus loquendi ἐπὶ postulet. Euripides Alcest. 1155. χοροὺς ἐπ' ἐσθλαῖς συμφοραῖσιν ἰσθάναι. Infra v. 655. ἐπὶ συμφοραῖς ἀγαθαῖσιν εἰσηγγελημέναις | εὐαγγέλια θύειν." DIND. Adde infra 1318. ἐπὶ καιναῖσιν δ' εὐτυχίασιν παιωνίζεον τὸ θέατρον. Lys. 1276. ἐπ' ἀγαθαῖς συμφοραῖς | ὀρησάμενοι θεοῖσιν. Nub. 1205. ἐπ' εὐτυχίασιν ἀστέον μολγκάμιον. Soph. El. 1230. ὀρώμεν, ὦ παῖ, κἀπὶ συμφοραῖσί μοι | γενηθὸς ἔρπει δάκρυον ὀμμάτων ἄπο. Oed. C. 1554. ἐπ' εὐπραξία. Eur. Iph. A. 1523. κλῆσωμεν Ἄρτεμιν . . . ὡς ἐπ' εὐτυχίᾳ πότμῳ. Plat. Phaed. 69 C. Facilis est correctio loci legendo πῖν' ἐπ' ἐσθλαῖς (vel ἀγαθαῖς) συμφοραῖς, quod restituendum videtur.

τὸν Ἰουλίου τ' ἂν οἶομαι, γέροντα πυροπίπην,
ἦσθέντ' ἠπαιωνίσαι καὶ Βάκχε Βάκχ' ἂν ᾄσαι.

ΠΑ. οὐ τοί μ' ὑπερβαλείσθ' ἀναιδεία μὰ τὸν Ποσειδῶ,
ἦ μή ποτ' ἀγοραίου Διὸς σπλάγχχουσι συγγενοίμην. 410

ΑΛ. ἔγωγε νῆ τοὺς κουνδύλους, οὓς πολλὰ δὴ π'ὶ πολλοῖς
ἦνεσχόμην ἐκ παιδίου, μαχαιρίδων τε πληγὰς

407. τὸν Ἰουλίου] Mihi suspectum est hoc τὸν Ἰουλίου: nam hoc nomen aetate Aristophanis in Graecia notum fuisse nusquam legi. DUCK. Jure Duckerus miratur nomen non Graecum. Quod si recte legitur neque ex Οὐλίου aut simili corruptum est, hominem putandum est peregrinum fuisse. Οὐλίου conjecit Bothius, qui quod desiderabat hujus nominis exemplum, Pindarus praebet Nem. 10, 43. Οὐλία παῖς. DIND. τὸν Βουλίου Mein. (qui, "Insolens et sine exemplo apud veteres Julii nomen est"). τὸν Ἰουλιήτην τ' Ducker. Bo. (om. ἂν) Vels. Ab nom. Ἰουλίης (ab Ἰουλος) derivat Meinek. Fr. Com. V. 24. Nomen patronymicum Ἰουλιάδης legitur [Aesch.] Ep. V. p. 671. Oppidi nomen fuit Ἰουλίς. Animalculae nomen Ἰουλον est Hesych. v. ὄνος ἰσόσπριος. Qu. τὸν Σκελλίου (Av. 126). οἶομαι B.Δ sec. X. οἶμαι A.C.P.R.S.V.Γ.Δ.Θ. Med. 8. Par. 6. Suid. in ὧ περί. Cf. ad Nub. 1112.

πυροπίπην diserte C.Θ sec. Dind. Mein. prob. Fritsch. ad Thesm. 391. πυροπίπην A.R.Γ. πυροπίπην B.S.V.Γ sec. X. Par. 6. Suid. (vulg.) Eust. p. 679, 39. et 1856, 2. vulg. πυρροπίπην © pr. πυρροπίτον (supr. ην sec.) Δ. παιδοπίπην schol. "Veram scripturam πυροπίπην ex Cratino servasse videtur scholiasta, qui παιδοπίπην in libro suo legit. παιδοπίπην δέ, inquit, τὸν παράγοντα καὶ παρακρούμενον καὶ ἀναπέθοντα τὰ μειράκια. τοῦτον [οὔτω?] δέ ὁ Κρατίων πυροπίπην (corrīg. πυροπίπην) λέγει, τοτέστι τὸν φύλακα τοῦ σίτου, ὡς εἰς τὸ πρυτανεῖον παρέχοντα ἄρτους. Talem hominem gaudere [imo gavisurum esse] dicebat si Cleonem videret ἐκβαλεῖν τὴν ἔνθεσιν. Cf. v. 281." DIND. Scripturae πυροπίπης (potius quam πυρρ.) favet analogia vocum παιδοπίπης, παρθενοπίπης, οἰνοπίπης, γυναικοπίπης, &c. Cf. versum ap. Plut. Praec. reip. ger. c. 15. Μητίοχος δ' ἄρτους ἐποπτῆ, Μητίοχος δὲ τάλφιστα. et vocabulum βατιδοσκόπος (i. e. ὄψοφάγος) Pac. 811.

408. ἦσθέντ' ἠπαιωνίσαι R. Suid. Dind. ἦσθέντ' ἠ παιῶν αἰσαι (ᾄσαι aut ᾄσαι S.) S.V. ἦσθέντ' ἠ παιῶν ᾄσαι A.C.Δ.Θ. (-να). ἦσθέντ' ἠ παιῶν ᾄσαι (ᾄσαι) C.P.V.Γ. Par. 6. ἦσθέντ' ἠπαιων (sic) ᾄσαι Med. 8. 9. ἦσθέντα καὶ παιῶν ᾄσαι Δ sec. Med. 5. ἦσθέντα καὶ παιῶνα δὴ B.Y.X. Ald. ἦσθέντ' ἂν . . . Bo. Vels. Scholiasta: τὸ δὲ παιῶνα δὴ γράφεται παιηανίσαι. βακχέβακχον A.B.C.P.R.S.V.Γ.Δ.Θ. Med. 8. βακχέ Βάκχον Par. 6. βακχέβακχον Α.

Βακχέβακχον ᾄσαι] Qu. Βάκχε Βακχεῦ ᾄσαι, vel potius Βάκχε Βάκχ' ἐπάσαι, vel . . . ἂν ᾄσαι. Quid sit Βακχέβακχος nescio. 409. ποσειδῶ P.V.

410. παραγενοίμην vulg. Dedi συγγενοίμην. Idem proponit Mehler. prob. Mein. Cf. 1291. Eupol. II. 470. ἵνα σπλάγχχουσι συγγενόμεθα. II. 438. ξυγγεγνόμεν ἄει τοῖς ἀγαθοῖς φάγοισιν. Teleclid. II. 374. ξυγγενέσθαι. . . δρυνπεπέσι.

411. ἔγωγε] ἐγὼ R. ἐγὼ δὲ conj. Dind. ed. 1825. Recte, opinor. τοῖς πολλοῖς R.

412. παιδίου R. Dind. παιδίων A.B.P.S.V.Γ.Δ.Θ.X. Par. 6. vulg.

ὑπερβαλείσθαι σ' οἶομαι τούτοις, ἢ μίτην γ' ἂν
ἀπομαγαδάλιας σιτούμενος τοσοῦτος ἐκτραφεῖην.

ΠΑ. ἀπομαγαδάλιας ὥσπερ κύων ; ὦ παμπόνηρε, πῶς οὖν 415
κυνὸς βορὰν σιτούμενος μαχεῖ σὺ κυνοκεφάλῳ ;

μαχειρίδων R. Pollux 10, 104. Dind. μαχειριδίων A.B.C.P.S.V.Γ.Δ.Θ.Χ.
Med. 8. Par. 6. vulg. τε om. A.C.P.Δ.Θ. et B pr.

414. om. R.

414-415. ἀπομαγαδάλιας V.X. Suid. in ἀπομαγαδάλια. Bergl. Br. Dind. &c.
ἀπομαγαδάλιας B.V.Δ.Θ. ἀπομυγαδάλιας A. ἀπό μαγαδάλιας C.P.S.Γ.Θ corr.
Med. 8. 9. Par. 6. schol. Ald. ἀπό μυγαδάλιας Θ. Med. 5. ἀπομαγαδάλιας R.
(v. 415.) "Vulgatam agnoscit Eustathius, prava codicis sui scriptura deceptus,
p. 1887, 51. τοῦ δὲ ἀπομάσσειν παράγωγον καὶ ἀπομαγαδάλια, ἢ παρὰ τῷ κωμικῷ
μαγαδάλια. Et p. 1857, 17. ἐκ δὲ τοῦ τοιούτου μάσσειν καὶ ἀπομάγματα καὶ
ἀπόμακτρα, τὰ ἀποκαθάρματα. καὶ μαγαδάλια παρὰ τῷ κωμικῷ. παρὰ δὲ ἄλλοις
καὶ ἀπομαγαδάλια καὶ ἀπομαγαδάλιας, ψωμὸς εἰς ὃν ἐκματτόμενοι τὰς χεῖρας μετὰ
δεῖπνον ἔρριπτον κυσί." BR. "Analogia postulare videtur ut oxytonum scri-
batur ἀπομαγαδάλιας. Utriusque scripturae exempla collegit Schweigh. ad
Athen. Vol. II. p. 499." DIND. ἐκτραφεῖην A.B.C.P.R.S.V.Γ.Θ. ἐκτρα-
φοῖην Par. 6. Qu. ἐξεθρέφθη, excrevissem. Requiritur enim indicativus.
Aoristus ἐθρέφθη legitur Hes. Theog. 192. Eur. Hec. 351. Plat. Polit. 310.
τέθραφθε Plat. Legg. I. 625 A. τεθράφθαι Plat. Gorg. 525 A. et Xen. Hell.
II. 3. 24. 415. ἀπομαγαδάλιας R. ἦν pro κύων S.

416. μάχει A.B.C.P.R.Γ sec. Δ.Θ. vulg. μαχει V. μάχη Γ. Par. 6. μαχεῖ
S.(?) Dind. &c. κυνοκεφάλῳ (κεφάλῳ A.) libri et vulg. κυνοκεφάλῳ
Dind. Bergk. Mein. Ribb. Vels. "Phrynichus Bekkeri p. 49, 19. κυνοκέφαλος:
διὰ τῶν δυοῖν λ οἱ Ἄττικοί. Photius p. 188, 11. κυνοκέφαλον ἐν τοῖς δύο λλ
λέγουσιν. οὕτως Ἄριστοφάνης. Duplex λ est in nomine Κεφαλλήνων." DIND.
"Aesch. Prom. Sol. Fr. 13. (Strabo I. p. 62, 1. VII. 432, 11.) τετρα-
κέφαλος Eustathii II. ὦ. p. 1353, 8. hexameter. ἀμφικέφαλος Eubul. Athen.
450 A. in mss." DOBR. κυνοκαρήνῳ Burges. ad Troad. p. 195 A. Idem
et ipse conieceram. [Cf. Hesiod. Th. 287. Χρυσάωρ δ' ἔτεκε τρικέφαλον
(τρικάρηνον unus cod.) Γηρουνηᾶ. 310. Κέρβερον . . . πεντηκοντακάρηνον (πεντη-
κοντακέφαλον al.)] κυνοκαρήνῳ idem ad Eumen. 184, coll. schol. μάχει
κυνοκεφάλῳ σὺ transponit Burneius *Month. Rev.* Sept. 1789. κυνοκεφάλῳ
μαχεῖ σὺ vel μαχεῖ κυνοκεφάλῳ σὺ conj. Mein. (Cui valde dubium videtur
istud praeceptum grammaticorum.) Cf. Soph. Phil. 264. Κεφαλλήνων (κεφα-
λήνων al.) ἀναξ. Epigramma ap. Eust. ad II. ὦ. p. 1353. Ἐρμῆ τετρακέφαλε
(I. τετρακέφαλλε), καλὸν Τελεσαρχίδου ἔργον. Eubul. Athen. 450. μὴ πρόστομος
ἀμφικέφαλος (ἀμφικέφαλος vulg. ἀμφικνέφαλλος V.). Hesiod. Theog. 312.
πεντηκοντακέφαλλον ἀναιδέα τε κρατερόν τε. et 287. Χρυσάωρ δ' ἔτεκε τρικέφαλλον
Γηρουνηᾶ. Orph. Arg. 974. τρισσοκέφαλος ἰδεῖν ὄλοον τέρας οὐδὲ δαητόν.
Sic Σαρδανάπαλος et Σαρδανάπαλλος. Saepe, quod ad pronunciationem quidem
attinet, literae mutae duplicantur, ut in Ἰππόδαμος Eq. 327, Αἰσχυνάδης
Pac. 1154, λινοπτᾶσθαι Pac. 1178, Ἰππομέδων Aesch. Sept. 483, Παρθενοπαῖος
542, (et Eur. Suppl. 889,) Τελέυτας Soph. Aj. 210, ἄλληκτος Soph. Tr. 985,
Διώνυσος (Διώνυσος), Ὀλυμπος (Ὀύλυμπος), et apud Latinos "religio, sollicito,

- ΑΛ. καὶ νῆ Δί ἄλλα γ' ἔστι μου κόβαλα παιδὸς ὄντος.
 ἐξηπάτων γὰρ τοὺς μαγείρους ἐπιλέγων τοιαυτὶ,
 "Σκέψασθε, παῖδες· οὐχ ὀράθ' ; ὦρα νέα, χελιδῶν."
 οἱ δ' ἔβλεπον, κἀγὼ ἔν τοσοῦτῳ τῶν κρεῶν ἔκλεπτον. 420
- ΧΘ. ὦ δεξιότατον κρέας, σοφῶς γε προῦνοήσω
 ὥσπερ ἀκαλήφας ἐσθίων πρὸ χελιδόνων ἔκλεπτες.
- ΑΛ. καὶ ταῦτα δρῶν ἐλάνθανόν γ'. εἰ δ' οὖν ἴδοι τις αὐτῶν,
 ἀποκρυπτόμενος ἐς τὸ κοχῶνα τοὺς θεοὺς ἀπώμνυν
 ὥστ' εἶπ' ἀνὴρ τῶν ῥητόρων ἰδὼν με τοῦτο δρῶντα, 425

nummus," &c. Idem obtinet in literis sibilantibus, ut in Ἀλφεισίβοια Soph. Fr. 785. De duplicato ρ satis notum est. Similiter prima in φάλανα producit Nicand. Ther. 761. κνώδαλα φαλαίγη ἐναλίγκια &c. Sic μήκελλα et μακέλη. Similiter κυνηγετεῖν scribi Phryn. in Bekk. Anecd. p. 48, 31. V. Dobr. Adv. II. 180. Meinek. ad Menandr. Fr. p. 11. Herm. ad Orph. Arg. 979.

417. καὶ νῆ Δί A.C.S.V. Par. 6. νῆ Δί (om. καὶ) B pr. νῆ τὸν Δί R. ἄλλα B.C.P.R.V. Med. 8. Par. 6. ἀλλά A. ἔστι Γ.Δ.Θ. Med. 8. ἔστι A.B. Par. 6. vulg. μου A.B.C.P.R.Γ.Δ.Θ.X. Med. 8. μοι S.V.Γ sec. © sec. Par. 6. Cf. 787. τοῦτό γέ τοί σου τοῦργον ἀληθῶς.

418. μαγείρους ἐπιλέγων] μαγειρίσκους λέγων Bergk. Mein. μαγείρους ἂν λέγων Bernhard. Cobet. Vels. prob. Mein. ἐπιλέγων B.Δ sec. m. X. λέγων A.C.P.R.S.V.Γ.Δ pr. ©. Med. 8. Par. 6. ἦρι λέγων Kock. ποτέ λέγων Enger. ἔτι λέγων Ribb. Cf. ad Av. 505.

420. κῆγὼ B.Δ corr. ἔν B.C.R.S.V.Γ sec. Par. 6. ἐν A.Θ. om. Γ pr. Med. 8.

421. ὡς σοφῶς γε libri et vulg. σοφῶς γε Bentl. Reisig. Conj. 89. Elmsl. Pors. Praef. Hec. p. 39 Sch. Dind. &c. Similiter ὡς infertum est Av. 287. Cf. Nub. 773. σοφῶς γε, νῆ τὰς Χάριτας. Av. 362. ὃ σοφώτατ', εὖ γ' ἀνῆρες αὐτὸ καὶ στρατηγικῶς. 1442. δεινῶς γε . . . 1511. εὖ γ' ἐπενόησας αὐτὸ καὶ προμηθικῶς. προῦνοήσω] προῦνοήθησ Mehler. in Mnem. I. 415.

422. ἀκαλύφας B.Δ sec.

423. γ' add. Δ sec. m. X. Med. 5. Ald. Br. &c. om. A.B.C.P.R.S.V.Γ.Δ.Θ. Par. 6. Med. 8. 9. καὶ ταῦτα δρῶν ἐλάνθανον τότε· εἰ δ' ἴδοι τις αὐτῶν conj. Vels. εἰ δ' οὖν ἴδοι] Fort. εἰ δ' αὐτ' ἴδοι. Vel εἴ που δ' ἴδοι.

424. εἰς libri. ἐς Dind. &c. τὰ κοχῶνα P.S.Γ.X. Bentl. Ribb. τὰ κόχωνα A.C.R.V sec. Δ.Θ. Ald. Ribb. τὰ κόχωνα Par. 6. τὰς κοχῶνας B.P.Δ. Med. 5. Br. τὰς κοχῶνας B. (γρ. τὰ κόχωνα) V.Δ sec. τὸν κόχωνα Med. 8. 9. τὸ κοχῶνα Dobr. Ko. Mein. Dind. Vels. Recte, opinor, τὸ κοχῶνα, ut τὸ χεῖρε. Cf. ad Lys. 229. ubi pro τὰ Περσικὰ Dindorfius τὸ Περσικὰ reposuit ex schol. Ven. ad Nub. 174. Eadem medela adhibenda fragmento nostri apud schol., ἀλλὰ συσπᾶσθαι (leg. συσπᾶσαι) | δεῖ τὰς κοχῶνας (leg. τὸ κοχῶνα). Semper τὸ in dualis feminino scribere solere nostrum, sed ταῖν, non τοῖν, monet Kock. Cf. ad 484. Hesych. Κοχῶνα : τὰ ἰσχία. ἀπώμνυν S. et (supr. ov) Par. 6. Bentl. ἀπώμνον A.B.C.R.V.Γ.Δ.Θ.Y.X. Med. 8. Ald.

425. ὡς pro ὥστ' R. ταῦτα Δ marg.

“Οὐκ ἔσθ' ὅπως ὁ παῖς ὄδ' οὐ τὸν δῆμον ἐπιτροπεύσει.”

- ΧΟ. εὖ γε ξυνέβαλεν αὐτ'. ἀτὰρ δὴλόν γ' ἀφ' οὗ ξυνέγνω
 ὀτιῆ ἰπιώρκεις θ' ἠρπακὸς καὶ κρέας ὁ πρωκτὸς εἶχεν,
 ΠΑ. ἐγὼ σε παύσω τοῦ θράσους, οἶμαι δὲ μᾶλλον ἄμφω. 430
 ἔξειμι γάρ σοι λαμπρὸς ἤδη καὶ μέγας καθιεῖς,
 ὁμοῦ ταράττων τήν τε γῆν καὶ τὴν θάλατταν εἰκῆ.
 ΑΛ. ἐγὼ δὲ συστειλας γε τοὺς ἀλλᾶντας εἶτ' ἀφήσω
 κατὰ κύμ' ἐμαντὸν οὔριον, κλάειν σε μακρὰ κελεύσας.
 ΟΙ. Α. κἀγὼ γ', ἐάν τι παραχαλᾶ, τὴν ἀντλίαν φυλάξω.
 ΠΑ. οὐ τοι μὰ τὴν Δήμητρα καταπρόϊξει τάλαντα πολλὰ 435
 κλέψας Ἀθηναίων. ΧΟ. ἄθρει καὶ τοῦ ποδὸς παρίει
 ὡς οὔτος ἤδη καικίας καὶ συκοφαντίας πνεῖ.

426. ἐπιτροπεύει Γ.Θ. (s. σ).

427. ΧΟ. om. Med. 8. ΟΙ. Α. Ribb. Demostheni haec tribuerit Bergk. αὐτ'
 Β. Par. 6. αὐτ' A.C.P.R.V.Γ.Θ. Med. 8. γ' om. Β pr. Med. 8. ξυνέγνω
 Α.Β.С. συνέγνω R.S.V. Par. 6.

428. ἰπιώρκεις C.R.V. Par. 6. &c. Bentl. ἰπιώρκεις Α.Β. Ald. θ' add.
 Α.Β.С.V.X. om. R. Kock. Mein. καὶ κρέας ὁ πρωκτὸς εἶχεν plerique libri
 et vulg. καὶ τὸ κρέας . . . R. Med. 8. καὶ τὸ κρέας εἶχ' ὁ πρωκτὸς Mein. τὸ
 κρέας θ' ὁ πρωκτὸς εἶχεν Bergk. Vels. τὸ κρέας δ' ὁ πρωκτὸς εἶχεν Kock.
 εἶχε (ut vid.) Α.

430. μέγας Α.Β.С. &c. μέγα Par. 6. μέγας καταεῖς Dawes. M. C. p. 248.
 ἤδη καικίας μέγας τε Pors.

431. ταράττω Reisk. θάλασσαν unus R. εἰκῆ Α.Ρ.Γ. εἰκῆ al. Br.

432. γε Α.Β.С.Ρ.Υ. &c. τε Par. 6. ἀλλᾶντας Α.Β. ἀλλάντας C.P.
 R.V.Γ. Med. 8. Par. 6. ἀλλαντας Δ.Θ.

433. αὔριον Β pr. κλάειν Α.Β.С.С.V. Par. 6. Med. 5. 8. 9. κλαίειν R.
 σε Β.С. supr. V. Par. 6. τε Α.Δ.Θ. πολλά pro μακρὰ R.
 κελεύσας R.X. Dind. κελεύων Α.Β.С.Ρ.Υ.Γ.Δ.Θ. Par. 6. Med. 5. 8. 9.
 vulg.

434. ΧΟ. vulg. ΟΙ. Α. Beer. Mein. &c. ΔΗ. Dind. ἐάν Β.Ρ. ἄν Α.С.
 Ρ.С.V.Γ.Δ.Θ. Med. 8. Par. 6. schol.

436. Chori verba isiciario tribuunt R.V.Γ.Δ.Θ. spatium vacuum in Med. 8.
 Οἰκέτη α' tribuit Mein.

437. ἤδη . . . καὶ Α.Β.С.С.V. (ἤδη) Γ.Θ.Χ. Par. 6. Med. 5. 8. 9. vulg. Bergk.
 ἤτοι . . . ἤ R. Plut. Mor. p. 853 B. Pors. Kock. Ribb. ἤδη . . . ἤ Mein. Vulgam
 tam recte revocavit Dind. “Vesp. 642. ὡς οὔτος ἤδη σκορδιῶνται κάστιν
 οὐκ ἐν αὐτοῦ. Ἦτοι . . . καὶ legisse videtur scholiasta, qui ad v. 441. scribit,
 ἐπειδὴ φθάσας εἶπεν ἤτοι καικίας καὶ συκοφαντίας αὐτὸν πνεῖν. Ἦτοι . . . ἤ neque
 dictum alibi ab Aristophane neque aptum huic loco est.” DIND. Particulis
 ἤτοι . . . ἤ utitur Menander Stob. Flor. LXX. 7. ἤτοι προσήνη γ' ὄψιν ἢ χρηστὸν
 τρόπον. Et incert. Stob. Fl. 69, 1. καὶ δαίμων' ἤτοι χρηστὸν ἢ τούναντιον.
 καικίας Γ.Δ. et v. 1. in Β.Θ. (γρ. καὶ κίας) schol. Dawes. Kust. Br.
 καικίας Α.Β.С.Ρ.С.V.Θ.Υ.Χ. Par. 6. Med. 5. 8. 9. Plut. Ald. πνεῖ]
 ποιεῖ S.

ΑΛ. σὲ δ' ἐκ Ποτειδαίας ἔχοντ' εὖ οἶδα δέκα τάλαντα.

ΠΑ. τί δῆτα ; βούλει τῶν ταλάντων ἐν λαβῶν σιωπᾶν ;

ΧΟ. ἀνὴρ ἂν ἠδέως λάβοι. τοὺς τερθρίους παρίει.

440

ΑΛ. τὸ πνεῦμ' ἔλαττον γίγνεται.

ΠΑ. * * * φεύξει γραφὰς

ἑκατονταλάντους τέτταρας.

ΑΛ. σὺ δ' ἀστρατείας γ' εἴκοσι,

438. Cleoni, 439. isiciario tribuunt libri. Correxerit Kusterus. (Κλ. praef. A.P.R.V.Γ.Δ.Θ. Nulla persona in Med. 8.) σὲ δ' A.R.X. σέ τ' B.C.P.S.V. Γ.Δ.Θ. Par. 6. Qu. σὲ δ' ἐκ Ποτειδαίας γ' . . . Cf. ad 443. Ποτειδαίας vulg. Ποτειδαίας F. Thiersch. Dind. Mein. Vels. Scriptura Ποτειδαία confirmatur inscriptionibus Marm. Elgin. Tit. IV. 6. et V. 35. (C. I. 170. 171.) Et ἐμ Ποτειδαία legitur in Catal. Fourm. Col. I. l. 40. Neptuni nomen Doricum fuit Ποτειδάν. V. Koen. ad Greg. de D. Dor. n. 86. Falsam igitur scripturam codicum Ποτειδαία esse statuit Rose Inscr. p. 379, qui etiam Ποτειδανία pro Ποτειδανία legerit ap. Steph. Byz. Cf. Herod. VIII. 126. 128. 129. Thuc. I. 62-3. III. 96. Ποτειδα (vario accentu) omnes fere libri et Schol. in Ach. 798. V. Rose Inscr. p. 114. Osann. Syll. Inscr. p. 19. Forma Ποτειδαία ubique restituenda videtur. Idem sentit Dind. Apud Herodotum semper, ni fallor, scribitur Ποτειδαίη, VIII. 127. &c.

439. τί δῆτα ; . . .] ΑΛΛ. praef. A.P.R.V.Γ.Δ.Θ. Personam om. Med. 8. Demostheni (ΟΙΚ. Α.) tribuit Vels. Isiciario continuat Lenting. Ita consilium modo datum (ἄθρει &c.) secutus fuerit. τί δῆτα ; βούλει] Fort. μὴ δῆτα βούλει &c. Cf. Av. 1025. βούλει δῆτα τὸν μισθὸν λαβῶν | μὴ πράγματ' ἔχειν, ἀλλ' ἀπίεσαι ;

440. ΔΗ. praef. Bergk. ἀνὴρ libri. ἀνὴρ Dind. &c. λάβοι B.C.R.V. Par. 6. λάβῃ A. τοὺς τερθρίους R. Med. 8. Scal. Pors. τοὺς τεθρίους A.B.C.P.S.Y.X. Med. 5. 9. τοὺς τεθρέους Par. 6. τοὺς τε θρίους V.Γ.Δ. Ald. Qu. τοῦ τερθρίου παρίει. Cf. 436. τοῦ ποδὸς παρίει. παρίει A.C. R.S.V. Par. 6. παρίοι B.

441. Choro continuant A.R. Mein. Dind. Kock. &c. Isiciario tribuunt B.C. V. (del. ras.) Γ.Θ. vulg. Recte, opinor. Cf. 436. Demostheni continuat Bergk. γίγνεται A.B. γίνεται C.P.R.S.V. Med. 8. Par. 6.

442. "Personae notam om. R. loco vacuo. Mirum vero est trimetrum inter dimetros poni. In libro Ravennate haec verba in monometrum et dimetrum sunt divisa. Excidisse igitur videtur dipodia iambica. * * * φεύξει γραφὰς | ἑκατονταλάντους τέτταρας." DIND. λιποταξίου supplet Kock. (Nimirum vocem λιποταξίου, opinor, quum λειποταξίου, ut solet, scriptum esset, omisit librarius aliquis ut senarium efficeret.) εὖ δὲ μὴ supplet Bergk. σὺ δειλίας Mein. Γραφῆς nomen commemorari hic debet, ut in isiciarii responso ἀστρατείας. Dimetri proculdubio restituendi sunt. φεύξει γραφὰς] σὺ δειλίας addunt Mein. Vels. — — — Dind. ἑκατὸν τάλαντον V pr. ut vid. ἑκατονταλάντου S.

443 sq. 447 sq. 449. Isiciarii verba Cleoni tribuit R. Cleonis verba isiciario 445 sq. 448. 450.

443. ἀστρατείας A.B.S.V.X. Par. 6. ἀστρατίας C.P.R. Med. 8. γ' add.

- κλοπῆς δὲ πλεῖν ἢ χιλίας.
 ΠΑ. ἐκ τῶν ἀλιτηρίων σέ φη- 415
 μι γεγονέναι τῶν τῆς θεοῦ.
 ΑΛ. τὸν πάππον εἶναι φημί σου
 τῶν δορυφόρων — ΠΑ. ποῖον ; φράσον.
 ΑΛ. τῶν Βυρσίνης τῆς Ἴππιου.
 ΠΑ. κόβαλος εἶ. ΑΛ. πανούργος εἶ. 450
 ΧΟ. παῖ ἀνδρικῶς. ΠΑ. ἰὸν ἰού,
 τύπτουσί μ' οἱ ξυνωμόται.
 ΧΟ. παῖ αὐτὸν ἀνδρικώτατ' αὐ,
 γάστριξε καὶ τοῖς ἐντέροις
 καὶ τοῖς κόλοις, 455
 χῶπως κολᾷ τὸν ἄνδρα.
 ὦ γεννικώτατον κρέας ψυχὴν τ' ἄριστε πάντων

A.S.V.Γ.Δ.Θ.Χ. Par. 6. vulg. Dind. Koek. om. B.C.P.R. Med. 8. Mein. Ribb. Vels. Recte additur particula. Cf. ad 423. εἴκοσι R.V. Med. 8. Par. 6. εἴκοσι A.B.C.P.Γ.Δ.Θ. Ribb.

444. πλεῖν B.C.P.R.V. Med. 8. Par. 6. πλείον A.Δ.Θ pr.

445. 418. 451. Cleonis verba isiciario tribuit R. ΚΑ. om. Med. 8.

446. ἀλιτηρίων] ἀλιτηρῶν Bentleius, collato loco Sophoclis Oedip. Col. 371. ad quem vide quae dixi. DIND. Qu. ἐκ τῶν δέ γ' ἀλιτηρῶν.

449. βυρσίνας (supr. η) B.

450. πανούργος εἶ om. Par. 6.

451. παῖε Par. 6.

453 sq. ΧΟ. Α.Ρ.Ρ.Γ.Θ. om. V. Med. 8. Demostheni (OI. A.) dat Velsen.

453. ἀνδρικώτατα καὶ A.B.C.R. (-κώτα) S.V.Γ.Δ.Θ. Par. 6. Med. 5. 9. Br. ἀνδρικώτατα (om. καὶ) B pr. X. Med. 8. Ald. ἀνδρικώτατ' αὐ Reisig. C. 43. ἀνδρικώτατ', εἰ Elmsl. in Ed. Rev. a. 1811. ἀνδρειότατα καὶ Dind. ("Similiter ἀνδρείως in ἀνδρικῶς corruptum in libris omnibus Pac. 498. σπαῖτ' ἀνδρείως.") Mein. Vels. (Cf. Th. 656. εἰ κἀνδρείως. Adverbium ἀνδρειότατα est Plat. Euthyd. p. 224 B. Menand. Bekk. Anecd. p. 411. ὕδρευον ἀνδρειότατα.) Qu. ἀνδρικώτατ' αὐ. Vel ἀνδρικῶς μάλ' εἶ. (Fr. 142. καὶ ξυννέοφε καὶ χειμέριον βροντᾷ μάλ' εἰ. Vesp. 450. ἐξαγαγὼν πρὸς τὴν ἐλάαν ἐξέδειρ' εἰ κἀνδρικῶς.) Vel εἰ μάλ' ἀνδρικῶς. (Aelian. V. H. 2, 13. ὑποθέσεως εἰ μάλα ἀνδρικῆς.) Vel ἀνδρικῶς μάλ' αὐ. Vel ἀνδρικώτερον. (Pac. 515. ἐπεντείνωμεν ἀνδρικώτερον.) Vel ἀνδρικῶς πάλιν. Vel ἀνδρικῶς σὺ καὶ—. Vel denique sic locum correxeris, παῖ αὐτὸν ἀνδρικώτατ', εἶ | γάστριξε, καὶ τοῖς ἐντέροις | καὶ τοῖς κόλοις | ὅπως κολᾷ τὸν ἄνδρα. Offendit multum particula καὶ vulgo quater repetita; adde quod γαστρίξειν ἐντέροις parum probabiliter dicitur. Gradus comparationis sunt ἀνδρικῶς, ἀνδρικώτερον, ἀνδρικώτατα (non ἀνδρικωτάτως). Adverbium est ἀνδρικώτατα supra 81.

454. γαστρί γε R. γάστριξε τοῖσιν ἐντέροις Br. (ex conj.) Weis.

455. κόλοις B.P.R.S.V.Γ sec. Med. 8. Par. 6. κώλοις A.C.P corr. Γ.Δ.Θ. Vitium frequens librorum. Cf. Nicand. Alex. 23.

456. χ' ὄπως A.P.R. χ' ὄπως V. χ' ὄπως Γ. χῶπως Δ.Θ. Med. 8. ὄπως Kayser. Vels. Cf. ad 497.

457. γεννικώτατον B.R corr. S.V. Par. 6. γενικώτατον A.C.P.R pr. Γ pr. Δ.Θ.

καὶ τῇ πόλει σωτήρ φανείς ἡμῖν τε τοῖς πολίταις,
ὡς εὖ τὸν ἄνδρα ποικίλως θ' ὑπήλθες ἐν λόγοισι.
πῶς ἂν σ' ἐπαινέσαιμεν οὕτως ὥσπερ ἡδόμεσθα ; 460

IIA. ταυτὶ μὰ τὴν Διήμητρά μ' οὐκ ἐλάνθανε
τεκταινόμενα τὰ πράγματ', ἀλλ' ἠπιστάμην
γομφούμεν' αὐτὰ πάντα καὶ κολλώμενα.

XO. οἴμοι, σὺ δ' οὐδὲν ἐξ ἀμαξουργοῦ λέγεις ;

AA. οὐκουν μ' ἐν Ἀργεῖ γ' οἶα πράττει λανθάνει. 465
πρόφασιν μὲν Ἀργείους φίλους ἡμῖν ποιεῖ,
ιδία δ' ἐκεῖ Λακεδαιμονίοις ξυγγίνεται.
καὶ ταῦτ' ἐφ' οἷσιν ἐστι συμφυσώμενα
ἐγῶδ'· ἐπὶ γὰρ τοῖς δεδεμένοις χαλκεύεται.

XO. εὖ γ' εὖ γε, χάλκευ' ἀντὶ τῶν κολλωμένων. 470

458. σωτήρ om. R. ἡμῖν A.B.C.R.V. &c. ἡμῶν Par. 6.

459. θ' ὑπήλθες A.B.C.S.V.X. Par. 6. vulg. Mein. &c. τ' ἐπήλθες R. Dind. Kock. (qui confert Eur. Andr. 688. ταῦτ' εὖ φρονῶν σ' ἐπήλθον, οὐκ ὕργης χάριν. Iph. A. 349. ταῦτα μὲν σε πρῶτ' ἐπήλθον . . .) Revocanda vulgata. λόγοισιν B.S.V.Γ corr. λόγοισι A.P.R.Γ.Δ.Θ. Med. 8. Par. 6.

460. σ' om. Par. 6. ἐπαινέσαιμεν A.C.R.V. &c. ἐπαινέσωμεν B.S.Γ sec. Par. 6. ἡδόμεσθα R. ἡδόμεθα A.B.C.P.S.V.Γ.Δ.Θ. Par. 6. Med. 8.

461. Διήμητρά μ' B.C.R.V. Par. 6. Διήμητράν μ' A. Med. 8. Διήμητρ' ἔμ' malit Dobr. II. 261. Sine causa. Cf. Pac. 20. 77. Av. 95. Thesm. 1134. Lys. 376. 753. 905. Ran. 504. Eq. 851. ἐλάνθανεν B.R.Γ.Θ. ἐλάνθανε A.C. P.V.Δ. Med. 8. Par. 6.

463. γομφούμεν' αὐτὰ R. Med. 8. Dind. γομφούμενα τὰ A.C.S.V.Γ.Δ.Θ. Par. 6. Med. 5. 9. γομφούμενά γε τὰ B.X. vulg.

464. Hunc v. om. A.Δ. post v. 467 transponunt Herm. Kock. Bergk. Mein. Vels. (coll. schol.) non Dind. Ribb. ἀμαξουργοῦ Ald. ἐξ ἀμαξουργοῦ] Qu. ὡς ἀμαξουργός. Dicere potuisset ἐξ ἀμαξουργίας: an item ἐξ ἀμαξουργοῦ?

465. οὐκουν vulg. οὐκ οὖν R. μ' ἐν Ἀργεῖ οἶα B.C.P.V.Γ.Δ.Θ. Med. 5. 8. 9. vulg. μὲν Ἀργεῖ γ' (γ' om. A.) οἶα A.R. Par. 6. ἐν Ἀργεῖ μ' οἶα Pors. (coll. Markland. ad Suppl. 109.) Dind. Mein. Ribb. μ' ἐν Ἀργεῖ γ' οἶα Herm. Lenting. Vels. μ' ἐν Ἀργείοις à Dobr. Bergk. prob. Mein. Quod mihi etiam in mentem venerat. Sic ἐν Βοιωτοῖς 480. ἐν Ἀθηναίοις Ach. 630. &c. Sed verum haud dubie est μ' ἐν Ἀργεῖ γ'. Saepe sic usurpantur, interposito alio vocabulo, particulae οὐκουν . . . γε. Cf. ad Pl. 342. Eur. Hel. 124. οὐκουν ἐν Ἀργεῖ [Ἀργεῖ γ' Musgr.] οὐδ' ἐπ' Εὐρώτα ῥοαῖς. πράττει A.B.C.P.R. S.V.Γ.Δ.Θ.X. Med. 8. Par. 6. Ald. πράττει Benti. Reisk. Br. Bekk. (tacite) Dind. &c. πράττει tuetur Lenting, coll. Lys. 486. Ran. 1007. Cf. ad Pl. 375.

466. ποιῖ A.R.Γ corr. Θ. Par. 6. ποιῖ B.S.V.

467. ξυγγίνεται A.P.R.S.V.Γ.Δ.Θ. Med. 5. συγγίνεται Med. 8.

469. γὰρ om. S. non V. Qu. ἐπὶ τοῖσι δεδεμένοις.

470. εὖ γ' B.R.V. Par. 6. εὖ γ' S. εὖ γε C.P. εὖ A. εὖ γ' ἐχάλκευ' S.V.

- ΑΛ. *καὶ ξυγκροτοῦσιν ἄνδρες αὐτ' ἐκείθεν αὐ.
καὶ ταῦτά μ' οὐτ' ἀργύριον οὐδὲ χρυσίον
διδούς ἀναπείσεις οὔτε προσπέμπων φίλους
ὅπως ἐγὼ ταῦτ' οὐκ Ἀθηναίοις φράσω.*
- ΠΑ. *ἐγὼ μὲν οὖν αὐτίκα μάλ' ἐς βουλὴν ἰὼν
ὑμῶν ἀπάντων τὰς ξυνομοσίας ἐρῶ,
καὶ τὰς ξυνόδους τὰς νυκτερινὰς ἐν τῇ πόλει,
καὶ πάνθ' ἃ Μήδοις καὶ βασιλεῖ ξυνόμνυτε,
καὶ τὰκ Βοιωτῶν ταῦτα συντυρούμενα.* 475
- ΑΛ. *πῶς οὖν ὁ τυρὸς ἐν Βοιωτοῖς ὄνιος ;* 480
- ΠΑ. *ἐγὼ σε νῆ τὸν Ἑρακλέα παραστορῶ.*
- ΧΟ. *ἄγε δὴ σὺ τίνα νοῦν ἢ τίνα ψυχὴν ἔχεις ;
νυνὶ διδάξεις, εἶπερ ἀπεκρύψω τότε
ἐς τὸ κοχῶνα τὸ κρέας, ὡς αὐτὸς λέγεις.*

471. ξυγκροτοῦσιν B.C.S.V. Par. 6. ξυγκροτοῦσι schol. συγκροτοῦσιν A.R. Γ.Θ. ἄνδρες] ἄνδρ' A. αὐτ' B. αὐτ' A.C.P.R.V.Γ.Δ.Θ. Med. 8. Par. 6. Cf. ad 427.

472. οὔτε vulgo soloece. Corrigo οὐδέ.

473. προσπέμπων A.C.S.Γ.Δ.X. et γρ. Par. 6. προπέμπων B. (supr. σ) R. Med. 8. προσπεσὼν V. Par. 6. et γρ. Γ sec.

474. Qu. ὅπως ἐγὼ οὐχὶ τοῖς Ἀθηναίοις φράσω. Praecessit jam ταῦτα 475.

475. οὖν αὐτίκα A.R.S.V. Par. 6. αὐτίκα C.P. αὐτίκ' ἂν B. ἐς B. εἰς A.C.R.V. Par. 6.

477. ἐν τῇ πόλει A.R. Par. 6. Dind. ἐπὶ τῇ πόλει B.C.S.V. vulg. Kock. τὰς ἐν πόλει Cobet. Mein. τὰς ἐπὶ πόλει conj. Mein.

478. om. Par. 6. ξυνόμνυτε B.C.R.S.V.X. ξυνώμνυτε A. Bentl. Bergk. ξυνώμνυτε (supr.: ο) Θ.

479. τὰκ A.C. τὰ κ B.R.V.Γ. τὰ ἐκ Par. 6. συντυρούμενα B.R.V. ξυντυρούμενα A.Δ.Θ. συντηρούμενα P.S. Med. 8. Par. 6.

480. ΟΙΚ. A. (i. e. Demostheni) tribuit Velsen. πόσου δ' pro πῶς οὖν sine causa Horreus Anim. II. 18, coll. Lucian. II. 779. πόσου νῦν ὁ πυρὸς ἐστὶν ὄνιος ; Cf. ad Ach. 758. ἐν Βοιωτοῖς] οὖν Βοιωτοῖς Vels.

481. ἐγὼ σε] ἐγὼ σέ conj. Vels.

482. ψυχὴν A.B.S.V.X. Par. 6. vulg. Dind. γνώμην R. Bekk. Mein. Ribb. Vels. Eadem varietas Nub. 415.

483. νυνὶ διδάξεις A.C.R.S.V. Par. 6. νῦν διδάξεις B. νυνὶ δὲ δείξεις C marg. νυνὶ γε δείξεις Cobet. Mein. Vels. Recte, opinor; nam multo aptius hic est δείξεις quam διδάξεις. Idem ipse jam pridem conjeceram. Qu. ἄγε δὴ σὺ . . . νυνὶ δίδαξον. Cf. 155. ἄγε δὴ σὺ κατὰθου . . . τότε A.B.C.S.V. Par. 6. vulg. Ko. Bergk. Mein. ποτέ R. Bekk. Dind. Revocanda vulgata. Respicitur ad v. 424. Cf. Lys. 1023.

484. ἐς A.B.C.R.S.V.Y.X. Med. 5. 8. 9. Par. 6. τὰς κοχῶνας A.B.C.S.V. Y.X. Med. 5. 8. 9. Par. 6. τὰ κοχῶνα R. τὸ κοχῶνα Dobr. Ko. Mein. Dind. Vels. Recte: cf. ad 424.

- θεύσει γὰρ ἄξας ἐς τὸ βουλευτήριον 485
 ὡς οὗτος ἐσπεσὼν ἐκεῖσε διαβαλεῖ
 ἡμᾶς ἅπαντας καὶ κράγον κεκραῖζεται.
 ΑΛ. ἀλλ' εἶμι πρῶτον δ', ὡς ἔχω, τὰς κοιλίας
 καὶ τὰς μαχαίρας ἐνθαδὶ καταθήσομαι.
 ΧΟ. ἔχε νυν, ἄλειψον τὸν τράχηλον τουτῶι, 490
 ἵν' ἐξολισθάνειν δύνῃ τὰς διαβολάς.
 ΑΛ. ἀλλ' εὖ λέγεις καὶ παιδοτριβικῶς ταυταγί.
 ΧΟ. ἔχε νυν, ἐπέγκαψον λαβὼν ταδί. ΑΛ. τί δαί;
 ΧΟ. ἵν' ἄμεινον, ὦ τᾶν, ἐσκοροδισμένος μάχῃ.
 καὶ σπεῦδε ταχέως. ΑΛ. ταῦτα δρῶ. ΧΟ. μέμνησό
 νυν 495
 δάκνειν, διαβάλλειν, τοὺς λόφους κατεσθίειν,

485. ἄξας B. αἶξας A. Par. 6. ἄξας C. ἐς B. εἰς A.C.R.V. Par. 6.
 486. εἰσπεσὼν R. ἐσπεσὼν Dind. Mein. &c. ἐμπεσὼν A.B.C.S.V.
 Υ.Γ.Δ.Θ.Χ. Par. 6. Med. 8. vulg. ἐκεῖσε] ἐκεῖ σε Vels. διαβαλλεῖ Par. 6.

487. ἡμᾶς] ἡμᾶς θ' Vels. κραγὸν C.S. vulg. Dind. Ribb. κεκραγὸν (pro
 καὶ κρ.) R. κραγὼν A.B. Par. 6. Reisk. κράγον Bergk. Mein. Ko. Vels.
 Perperam scholiasta cum Aristarcho acuit ὀξυτόνωος, et pro adverbio accipit,
 κραυγαστικῶς exponens. Est enim nomen substantivum, ut βάδος Av. 42.
 τῶνδε τὸν βάδον βαδίζομεν. Recte Hesychius, Κράγον (aut κραγόν) : κραυγῆν.
 Id. Κράγον: βόημα. V. Lobeck. Paral. p. 506.

488. ὡς ἔχω] Fort. ἄς ἔχω. Sed v. comm.

490-7. Quae Choro tribuunt codices et Dind., Demostheni aut Οἰκίτη α' dant
 Enger. Bergk. Mein. Ko. Ribb. Vels.

490. νῦν A.B.C.R.V. &c. νοῦν Par. 6. ἀλειψον] Malim ἀλειψαι, vel
 ἀλείφου. Cf. schol: στέαρ διδοῦσιν αὐτῶ ἀλείφεσθαι, &c. Eccl. 63. ἀλειψαμένη
 τὸ σῶμ' ὄλον. Contra activum recte adhibetur Ach. 1066. τουτῶι | νύκτωρ
 ἀλειφέτω τὸ πῆος τοῦ νυμφίου. τουτῶι R.S.V.Θ sec. X. Med. 8. Par. 6.
 τῶδε B. τουτονὶ A.Δ.Θ pr. et (supr. ω) C.

491. ἐξολισθάνειν R.V. Dawes. Pors. Bekk. Dind. recc. ἐξολισθαίνειν
 A.B.C.P.S.Γ.Δ.Θ.Χ. Par. 6. vulg. Forma non Attica. V. Pors. ad Phoen.
 1398. Sophocl. Fr. 963. θαυμαστὰ γὰρ τὸ τόξον ὡς ὀλισθαίνει.

492. ταῦτά γε A.B.C.S.V. (ras. sup. τα) Γ.Δ.Θ.Χ. Par. 6. Med. 8. Ald.
 ταυταγί R. Br. Bekk. Dind. &c.

493. νῦν A.B.C.R.V. &c. νοῦν Par. 6. ἐπέγκαψον] Fort. ἔχ' ἔγκαψον.

494. ὦ τᾶν A.B.C.P.Γ.Δ.Θ. Med. 8. ὦ τᾶν Par. 6. Bergk. ὦ τ' ἂν R.
 Moeris p. 423. ὦ τᾶν, Ἀττικῶς. ὦ σὺ, Ἑλληνικῶς.

495. ταῦτα δρῶ] Ἄν ταῦτα δῆ, ut in Ach. 815? μέμνησο νῦν A.B.C.R.V.
 Par. 6. &c.

496. καταβάλλειν A.Γ. (supr. δια) Δ.Θ. Med. 5. Br. διαβάλλειν B. (supr.
 κατα) C.R.S.V.Y.X. Par. 6. Med. 8. 9. Sensui convenire videtur καταβάλλειν
 potius quam διαβάλλειν, nisi hoc pro illo joci causa posuit Comicus, ut διαβάλοι
 pro προβάλοι Pac. 643. Cf. Dem. p. 1423. κατηγοροῦσι καὶ διαβάλλουσιν

χῶπως τὰ κάλλαι ἀποφαγῶν ἤξεις πάλιν.

ἀλλ' ἴθι χαίρων καὶ πράξειας

κατὰ νοῦν τὸν ἐμὸν, καὶ σε φυλάττοι

Ζεὺς ἀγοραῖος, καὶ νικήσας

500

αὐθις ἐκεῖθεν πάλιν ὡς ἡμᾶς

ἔλθοις στεφάνους κατάπαστος.

ὕμεῖς δ' ἡμῖν πρόσχετε τὸν νοῦν

τοῖς ἀναπαίστοις,

ὦ παντοίας ἤδη μούσης

505

πειραθέντες καθ' ἑαυτούς.

ἀλλήλους. Est autem καταβάλλειν vox ab palaestra sumpta. Vesp. 1385. τῇ πυγμῇ θενῶν | ὁ πρεισβύτερος κατέβαλε τὸν νεώτερον. Plat. Rep. 616 A. καταβαλόντες καὶ ἐκδείραντες εἶλκον . . . Plut. Per. 8. ὅταν ἐγὼ καταβάλω παλαιῶν. Paus. VI. init. Ἀρχίδαμος . . . καταβαλὼν καὶ οὗτος παλαιστὰς παῖδας. S. Paul. II. Ep. Cor. IV. 9. καταβαλλόμενοι, ἀλλ' οὐκ ἀπολλύμενοι. Confer v. καταπίπτειν. κατεσθίειν vulg. ἀπεσθίειν (ut in seqq. ἀποφαγεῖν τὰ κάλλαια) vel παρεσθίειν malit Mein. (Non enim ut devoraret cristas monere voluisse isiciarium, sed ut roderet.) παρεσθίειν Vels.

497. χῶπως] χ' ὦπως B.C.P. χῶπως ©. Par. 6. χ' ὦπως V. χῶπως Med. 8. ὄπως A. κάλλαι' A. Par. 6. κάλλ' B pr. C. ἤξεις A.C. Par. 6. ἤξης B.

499. φυλάττοι] φυλάξαι conjicias aoristum, ut πράξειας et ἔλθοις. Sed de actione continuanda bene ponitur praesens.

500. ἀνειραῖος B pr.

502. ἤξεις Snid. in κατάπαστος.

503-6. ὕμεῖς δ' ἡμῖν πρόσχετε τὸν νοῦν | τοῖς ἀναπαίστοις, | ὦ παντοίας ἤδη μούσης | πειραθέντες καθ' ἑαυτούς vulg. Mirum est post paroemiacum solennem continuari κομμάτιον et alterum subjungi paroemiacum (506). Adde quod Scholiasta parabasis versus 41 enumerat; vulgo autem leguntur nonnisi 40. Hinc non sine veri specie unum tetrametrum ex his reffinxit Hermannus, ὕμεῖς δ' ἡμῖν πρόσχετε τὸν νοῦν καὶ τοῖς ἡμῶν ἀναπαίστοις (del. ὦ . . . ἑαυτούς). Meinekus ita locum constituit, ὕμεῖς δὲ τέως πρόσχετε τὸν νοῦν χίροντες τοῖς ἀναπαίστοις. Ita etiam Velsen. Duos tetrametros sic olim scriptos fuisse suspicatur Hirschig: ὕμεῖς δὲ τέως πρόσχετε τὸν νοῦν τοῖς ἡμετέροις ἀναπαίστοις, | ὦ παντοίας . . . ἑαυτούς. Ipse conjicio, ὕμεῖς δ' ἡμῖν πρόσχετε τὸν νοῦν νυνὶ (v. ἤδη) καὶ τοῖς ἀναπαίστοις. Exciderat, opinor, νυνὶ propter similitudinem vicinae vocis νοῦν. Vel . . . καὶ τοῖς ἡμῶν ἀναπαίστοις.

503. ἡμῖν] ἡμῶν inscite arbitrio suo Brunck. Cf. e.g. Soph. Oed. C. 1518. ἄ σοι . . . τῆδε κείσεται πόλει. προσέχετε libri. Bergk. πρόσχετε Benti. vulg. πρόσχετε Dind. πρόσχετε pro προσέχετε, propter metrum, ut Nub. 575. Vesp. 1015. Av. 688. Sic προσχέτω pro προσεχέτω Nub. 1122. Non enim de aoristo cogitandum.

504. del. Herm. Mein. τοῖς C.R.S.V.X. Par. 6. Med. 8. καὶ τοῖς A.Γ.Δ.Θ. τοῖς (καὶ rubr. extra lin.) B.

505. ὦ παντοίας . . .] Spuria haec habent Herm. Vels.

506. καθ' ἑαυτούς] καθ' ἑορτὰς V. D. in Mnem. I. p. 416.

εἰ μὲν τις ἀνὴρ τῶν ἀρχαίων κωμφοδοδιδάσκαλος ἡμᾶς
 ἠνάγκαζεν λέξοντας ἔπη πρὸς τὸ θέατρον παραβῆναι,
 οὐκ ἂν φαύλως ἔτυχεν τούτου· νῦν δ' ἄξιός ἐσθ' ὁ ποιητής,
 ὅτι τοὺς αὐτοὺς ὑμῖν μισεῖ τολμᾷ τε λέγειν τὰ δίκαια 510
 καὶ γενναίως πρὸς τὸν Τυφῶ χωρεῖ καὶ τὴν ἐριώλην.
 ὁ δὲ θαυμάζειν ὑμῶν φησιν πολλοὺς αὐτῷ προσιόντας
 καὶ βασανίζειν πῶς οὐχὶ πάλαι χορὸν αἰτοίη καθ' ἑαυτὸν,
 ἡμᾶς ὑμῖν ἐκέλευε φράσαι περὶ τούτου. φησὶ γὰρ ἀνὴρ
 οὐχ ὑπ' ἀνοίας τοῦτο πεπουθῶς διατρίβειν, ἀλλὰ νομίζων 515
 κωμφοδοδιδασκαλίαν εἶναι χαλεπώτατον ἔργον ἀπάντων·
 πολλῶν γὰρ δὴ πειρασάντων αὐτὴν ὀλίγοις χαρίσασθαι·

507. Heliodorus parabasin versu auctiorem in suis reperit libris. BERGK.
 κωμφοδοδιδάσκαλος V. Med. 8. Par. 6. κωμφοδοδιδάσκαλος A. κωμφοδοδιδάσκαλος B pr. C.

508. ἠνάγκασεν R. ἠνάγκασε Med. 8. λέξοντας ἔπη R. scriptor Arg. Nub. Bentr. Pors. Praef. Hec. p. 55. Herm. El. D. M. p. 401. Dind. ἔπη λέξοντας A.B.C.S.V.Γ.Δ.Θ.Χ. Par. 6. vulg. ἐπιλέξοντας P. πρὸς R. Pors. in Diar. Class. V. 139. Bekk. Dind. &c. ἐς A.P.S.V.Γ.Δ.Θ. Par. 6. εἰς C. γ' ἐς B. vulg. Cf. Ach. 629. οὐπω παρέβη πρὸς τὸ θέατρον λέξων ὡς δεξιός ἐστι. Pac. 735. εἴ τις κωμφοδοποιητής | αὐτὸν ἐπήγει πρὸς τὸ θέατρον παραβὰς ἐν τοῖς ἀναπαιστοῖς. παραβάντας cod. V. in Proleg. c. vii.

509. ἔτυχεν B.Δ pr. ἔτυχε A.C.P.R.V.Θ. Med. 8. Par. 6.

510. ἡμῖν A.C.P.R.S.V.Γ.Δ.Θ. Par. 6. ὑμῖν B. Med. 8. Praestat, opinor ὑμῖν; nam in parabasi idem est Chorus et Poeta. Cf. ad 522.

511. χωρεῖ B.R.S.V.X. vulg. χωρεῖν A.Γ.Δ. Hoc praefendum videtur, et cum τολμᾷ construendum. τυφῶ B.R.V. Par. 6. τυφῶ A.Δ. τυφῶν (ν eras.?) C. Τυφῶ (sic) vulg. Male: cf. Lys. 974. ἐριώλην B pr.

512. ἂ A.C.R.S.V. Par. 6. ὁ B. Hoc praefendum videtur, quum mox respondeat περὶ τούτου 514. Cf. etiam 985. ἀλλὰ καὶ τὸδ' ἔγωγε θαυμάζω τῆς ὁμοουσίας αὐτοῦ. θαυμάζειν] γὰρ add. B. φησιν B. φησὶν R.V. φησι A.C.P.Θ. Med. 8. Par. 6. φησὶ A.Δ. αὐτῷ A.

513. ὡς pro καὶ S. ὡς libri et vulg. πῶς Bentr. Mein. Dind. Vels. Cobet. V. I. p. 109. Legendum omnino πῶς, quare, quia de causa. Cf. Hom. Od. κ'. 326. θαυμά μ' ἔχει ὡς [πῶς Cobet. l. 1.] οὔτι πῶν τάδε φάρμακ' ἐθέλχθης. Lucian. Prom. 2. ἐκείνο δέ γε θαυμάζω, πῶς μάντις ὦν οὐ προεγίνωσκες &c. Dicitur etiam θαυμάζειν εἰ &c. Diog. L. VI. 2. 30. θαυμάζειν τ' ἔφη εἰ χύτραν μὲν καὶ λοπάδα ὠνούμενοι κομποῦμεν (σκοπ.?)· ἄνθρωπον δέ, μόνῃ τῇ ὄψει ἀρκοῦμεθα.

514. ἐκέλευε R.Γ. Dind. ἐκέλευσε A.B.C.P.S.V.Γ corr. Δ.Θ.Χ. Par. 6. Frequens discrepantia. φράσαι A.B.C.P.R.Γ.X. Med. 8. φράζειν S.V.Γ sec. Par. 6. Cf. ad Pl. 42. ἀνὴρ] ἀνὴρ libri.

515. ἀνοίας A.C.R.V. Med. 8. Par. 6. &c. ἀγνοίας B.

516. κωμφοδοδιδασκαλίαν A.Δ. κωμφοδιδασκαλίαν C.P. Par. 6. κωμοδιδ. (δο in marg.) B.

517. δὴ A.B.R.V.X. Med. 8. ἦδη P.S.Γ Δ.Θ. Unde conjicere licet. πολλῶν δ' ἦδη... ὀλίγοις B.X. ὀλίγοις ἦδη A.C.P.S.V.Γ.Θ. Par. 6.

ὕμᾱς τε πάλαι διαγιγνώσκων ἐπετείουσ τὴν φύσιν ὄντας,
καὶ τοὺς προτέρους τῶν ποιητῶν ἅμα τῷ γήρᾳ προδιδόντας·
τοῦτο μὲν εἰδὼς ἄπαθε Μάγνης ἅμα ταῖς πολιαῖς κατιούσαις,
ὃς πλείστα χορῶν τῶν ἀντιπάλων νίκης ἔσθησε τροπαῖα,
πάσας δ' ὑμῖν φωνὰς ἰεῖς καὶ ψάλλων καὶ πτερυγίζων
καὶ Λυδίζων καὶ ψηνίζων καὶ βαπτόμενος βατραχείοις
οὐκ ἐξήρκεσεν, ἀλλὰ τελευτῶν ἐπὶ γήρῳ, οὐ γὰρ ἐφ' ἤβης,
ἔξεβλήθη πρεσβύτης ὢν, ὅτι τοῦ σκόπτειν ἀπελείφθη 525
εἶτα Κρατίνου μεμνημένος, ὃς πολλῶν ρέυσας ποτ' ἐπαίνῳ

ὀλίγας ἤδη Δ. ὀλίγοις πάνυ R. Qu. ὀλίγοισιν δὴ (om. αὐτήν). Vel ὀλίγοις πάνυ δὴ. αὐτήν ὀλίγοις] Malim ὀλίγοις αὐτήν. Emphasis enim est in ὀλίγοις. Transposuisse videtur librarius aliquis, qui αὐτήν objectum participii πειρασάντων putaret.

518. διαγιγνώσκων A.⊙ sec. διαγιγνώσκων B.C.P.R.S.V.Γ.⊙. Med. 8. διαγιγνώσκων Par. 6.

520. τοῦτο μὲν] πρῶτα μὲν Hirschig, ob seq. εἶτα in v. 526. Sic enim loqui solere comicum. Sed cf. Soph. Phil. 1345. Ant. 61. ἄπαθε A.C. ἄπαθε (corr. ἄπαθε) B. ἄπαθε Par. 6. ἄπαθε P.Γ. ἄπαθε R.Δ.⊙.

521. νίκης] Ἀνικῶν? Si vera est vulgata, connecte νίκης τροπαῖα, *victorious trophies*. ἔσθησεν A. τρόπαια A.B.C.P.R.S.V.Δ.⊙. Par. 6. Med. 8. et, ni fallor, reliqui omnes. vulg. τροπαῖα Dind. Mein. &c.

522. ὑμῖν B.R.V. Med. 8. ἡμῖν A.C.P.Γ. Par. 6.

523. λυδίζων C. λυδίζων vulg. Scripsi Λυδίζων. ψηνίζων A. ψανίζων P. et (s. η) B.C.

524. οὐκ ἐξήρκεσεν] Exempla dactyli in secunda sede (neque enim in hoc anapaestici genere in reliquis paribus sedibus ponitur, ut statuit Porson. ad Hec. p. 51) praeterea haec sunt Nub. 351. 409. Vesp. 673. 708. Eccl. 676. Qu. οὐκ ἀντήρκεσεν. Cf. 540. Verba ἀλλὰ . . . ἔξεβλήθη, ut ineptam tautologiam, delenda censet Herm. Ex. Cr. p. vii. τελευτῶν A. Par. 6. τελευτῶν B.C.P. ἐπιγῆρως R.Γ.

526. ὅς] ὡς Bergk. ὅς ἐπὶ πολλῶν ρέυσας ποτ' ἐπαίνῳ Moschop. π. σχ. p. 31, de hoc ipso praepositionis ἐπὶ usu agens. Unde ὡς ἐπὶ πολλῶν δὴ ποτ' ἐπαίνῳ eruit Dind. ed. 1825. Quem cf. ad Soph. Ant. 324. πολλῶν ρέυσας ποτ' ἐπαίνῳ libri et vulg. πολλῶν πρέφας . . . Kock. (At sic dicendum fuisset πρέπων.) πολλῶν βρίσας ποτ' ἐπαίνῳ conj. Bergk. (Βρίσας etiam Kayser. Cf. Π. λ'. 492. κ'. 137.) ρεύματι πολλῶν ποτ' αἰνῶς conj. Mein. πολλῶν ῥῶ τῶν ἐπινοῶν Herwerden Ex. Cr. p. vii. πολλῶν ρέφας ποτ' ἐπαίνῳ Fritzsch. Quaest. Arist. p. 259. (coll. Plat. Rep. VIII. 544 E. οἱ ἂν ὡς περ ρέψαντα [hic quoque irrepserat ρέυσαντα] τᾶλλα ἐφεκλύσθηται. "Similiter, addit, Latini *pronus amnis*, ut Virg. De sententia cf. Hor. Od. IV. 2, 5. *monte decurrens velut amnis, imbres quem . . .*".) Ipse tentabam πολλῶν πρηγῆς (*pronus*) . . . Vel πολλῶν ἐπαρθείς . . . (Cf. Vesp. 1024. Ran. 777.) Vel πολλῶν βλύξας (v. βλύζων) . . . (Pherecr. Athen. 269 D. ποταμοὶ . . . κοχυδοῦντες ἐπιβλύξ | ἀπὸ τῶν πηγῶν τῶν τοῦ Πλούτου ρέουσονται σφῶν ἀρύτεσθαι. Hom. Π. ε'. 487. οἴνου ἀποβλύζων. Theocr. 17, 80. Νεῖλος ἀναβλύζων. Hesychius,

διὰ τῶν ἀφελῶν πεδίων ἔρρει, καὶ τῆς στάσεως παρασύρων
ἐφόρει τὰς δρυὲς καὶ τὰς πλατάνους καὶ τοὺς ἐχθροὺς προ-
θελύμνους.

ἄσαι δ' οὐκ ἦν ἐν ξυμποσίῳ πλὴν Δωροῖ συκοπέδιλε
καὶ Τέκτονες εὐπαλάμων ὕμνων· οὕτως ἤνθησεν ἐκεῖνος.
νυνὶ δ' ὑμεῖς αὐτὸν ὀρώντες παραληροῦντ' οὐκ ἐλεεῖτε, 531
ἐκπιπτουσῶν τῶν ἠλέκτρων καὶ τοῦ τόνου οὐκ ἔτ' ἐνότος
τῶν θ' ἁρμονιῶν διαχασκουσῶν, ἀλλὰ γέρον ὦν περιέρρει,
ὥσπερ Κοινῆς, στέφανον μὲν ἔχων αὖον, δίψῃ δ' ἀπολωλώς·

Βλύζει: βρύει, πηγάζει, ἀναβρύει ὕδατα.) Vel πολλῶ βρύσας . . . (I. e. scaturiens. Hesychius, Βρύει: ῥέει, πηγάζει, ἀναβλύζει, πηδᾷ, ἀνθεῖ, ἀνίησιν, αἰξεται.) Vel πολλῶ ἐνεχθεῖς . . . (Demad. § 16. φερομένῳ συναπενεχθῆναι τῷ ρέυματι.) Vel πολλῶ μέγας ὦν . . . Vel πολλῶ νέος ὦν ἔτ' . . . Vel ρέυματι πολλῶ ποτ' αἰείῳ . . . Vel πολλῶ πολλοῦ ποτ' ἐπαίνῳ (valide multa laude) . . . (Cf. Ran. 1046. ἀλλ' ἐπὶ τοι σοὶ καὶ τοῖς σοῖσιν πολλῇ πολλοῦ π' ἐκάθητο. Eq. 822. Exciderat forsā non intellectum πολλοῦ, deinde ineptum ρεύσας invecum.) Vel πολλῶν βλύζων ἀπὸ κρουνῶν. (Menand. IV. 101. ἀπὸ κρουνῶν τριῶν ὕδατι περρίρων'). Vel πολλοῦ γ' ἐμπλήμενος οἴνου. Suspectum mihi non nihil est ἐπαίνῳ. Latet fortasse aliquid quod ad ipsius Cratini verba (ap. schol.) spectet, aut fortasse nomen οἴνῳ. Conjuncta ρεύσας . . . ἔρρει merito suspicati sunt Lobeck. ad Phryn. p. 739. (ubi de aoristo ἔρρεσσα agit) et Fr. Thiersch. p. 696. qui ἔρρων (verrens) pro ἔρρει reposuerit. Simili vitio laborat vulgata Eq. 627-8. ἦριδε . . . ἐρείδων. et Soph. Aj. 308. ἐν δ' ἐρείπιους | νεκρῶν ἐρείφθεις. Quod ad aoristum ρεύσας, perraro illo et futuro ρεύσεσθαι usos esse veteres Atticos scriptores monet Dind. Aoristum ἔρρεσσα Atticis omnino abjudicant Lobeck. ad Phryn. p. 738. et Fritsch. Quaest. Arist. p. 259. Euripides apud schol. Ran. 476. ὀμμάτων δ' ἄπο | αἰμοσταγῇ πρηστῆρε ρεύσσονται κάτω. Id. Fragm. Dan. 5, 32. ρεύσειεν. Lyeurg. § 98. λέγεται γὰρ κύκλω τὸν τόπον ἐκείνον περιρρεύσαι τὸ πῦρ. Pherecr. com. II. 316. ποταμοὶ . . . κοχυδοῦντες ἐπιβλύξ . . . ρεύσσονται. Pseudo-Phocyl. 192. μηδ' ἐς ἔρωτα γυναικὸς ἅπας ρεύσης ἀκάθεκτος. Mosch. III. 33. μάλων οὐκ ἔρρευσε καλὸν γλάγος. Aesop. Fab. 66. ἔρρευσε χρυσός. ποτ' A.B.V. πόντ' P.R.G. Med. 8. τόντ' Δ.Θ. ἐπαίνῳ (' in ras.) Θ.

527. ἀφελῶν] ἀφύων (ἀφύτων vel ἀφῶν ab ἀφύης Dobr.) v. l. ap. schol. φελλέων (!) conj. Bergk. ἀφελῶν suspectum habet Mein., μεγάλων convenire posse admonens. παιδίων A. ἔρρει] Si quid mutandum esset, prona foret correctio ἦει. παρασύρων Suid. s. v. Στάσις. παρασύρας Etym. M. p. 176, 19. παρέσυρεν in Bekkeri Anecd. p. 470, 1. Qu. καὶ τῆς στάσεως.

529. οὐκ ἦν] οὐδ' ἦν Dobraeus. ἐν om. Par. 6. ξυμποσίῳ A.C.S.V. Γ.Δ. Par. 6. συμποσίῳ B.R.V.Θ. Med. 8. συμποσίῳ Suidas in v. ἀφελεια.

530. ἤνθησεν A.B.R.S.V.X. ἤνθησ' Γ.Δ.Θ.

531. νυνὶ A.B.S.V.X. Med. 8. &c. νῦν R. Suid.

534. κοινῆς A.B.C.S.V. κοινῆς R. Par. 6. "In Κοινῆς corruptum apud Hesychium notavit Kusterus. Est autem Κοινῆς diminutivum formae primitivae Κόννος, qua Aristophanes in Vespsis, Plato in Euthydemo p. 272 C.

ὄν χρῆν διὰ τὰς προτέρας νίκας πίνειν ἐν τῷ πρυτανείῳ, 535
καὶ μὴ ληρεῖν, ἀλλὰ θεᾶσθαι λιπαρὸν παρὰ τῷ Διονύσῳ.
οἷας δὲ Κράτης ὀργὰς ὑμῶν ἠνέσχετο καὶ στυφελιγμούς·
ὃς ἀπὸ σμικρᾶς δαπάνης ὑμᾶς ἀριστίζων ἀπέπεμπεν,
ἀπὸ κραμβοτάτου στόματος μάπτων ἀστειοτάτας ἐπινοίας.
χοῦτος μέντοι μόνος ἀντήρκει, τοτὲ μὲν πίπτων, τοτὲ δ' οὐχί.

295 D. Menexeno p. 235 E. aliiq. utuntur. Amipsiae comoedia Κόννος fuit, eodem quo Nubes Aristophanis tempore acta." DIND. Κοινᾶς pro Κόννος per contemptum dictum, ut φαγᾶς pro φάγος &c., autumat Bergk. Comm. p. 72. Cf. Κλονᾶς (nom. propr. ap. Plut. de Mus. c. 3), Ἀλεξᾶς, Ἀρτεμῆς, Ἐπαφρᾶς, Ἐρμᾶς, Μητρᾶς, Φιλᾶς, Δημᾶς, Θευδᾶς. Vide tamen an hic gerendum sit Κόννος. Vide an scribendum sit στέφανον μὲν ἔχων, αἶδος δίψη δ' ἀπολωλός. Cf. Lucian. Luct. 8. Τάνταλος ἐπ' αὐτῇ τῇ λίμνῃ αἶδος (αὐτὸς libri) ἔστηκε κινδυνεύων ὑπὸ τοῦ δίψους ἀποθανεῖν. αἶδον add. B sup. R.S.V. Γ sec. Par. 6. om. A.C.Δ.Θ. &c. δίψη B.C.R. et (supr. εἰ) Δ.Θ. Med. 5. δίψει A.S.V.Γ.X. Med. 8. 9. Par. 6. schol. Diogenian. 4, 26. Append. Vat. 1, 59. Praeferenda prior forma, ut antiquior. Apud Homerum aut δίψᾶ aut δίψη legitur, nunquam δίψος. Cf. ad Eccl. 146. Thuc. VII. 87. καὶ λιμῶ ἄμα καὶ δίψει (δίψη ms. Reg.) ἐπιέζοντο. Aesch. Pers. 490. δίψει (δίψη Med.). ubi v. Blomf. ἀπολωλός χαλεπῇ B.

535. χρῆν Med. 8. Aid. χρῆ A.B.C.P.R.S.Γ.Δ.Θ. Par. 6. χρῆ V.

536. μὴ ληρεῖν] μάκληρεῖν (?) conj. Mein. Scribendum potius foret in anapaestis μὴ ἀκληρεῖν. θεᾶσθαι λιπαρὸν B.R.S.V.X. λιπαρὸν θεᾶσθαι A.Γ.Δ.Θ. θεᾶσθαι] Qu. καθῆσθαι (sc. ἐν τῷ πρυτανείῳ). Cf. Th. 840. τῷ γὰρ εἰκός, ὃ πόλις, | τὴν Ὑπερβόλου καθῆσθαι . . . πλησίον τῆς Λαμάχου; Theophrast. (περὶ ἀρσκειᾶς), τοῦ δὲ θεάτρον καθῆσθαι, ὅτ' ἂν ἢ θεᾶ, πλησίον τῶν στρατηγῶν. Sed opponi hic videtur τὸ θεάτρον τῷ πρυτανείῳ in v. praec. παρὰ τῷ Διονύσῳ vulg. παρὰ τῷ Διονύσου (sc. ἱερῆ) Elmsl. ad Ach. 1087. Kock. Vels. Cf. Thuc. VIII. 93. ἢ ἐν Διονύσου ἐκκλησία. Dem. p. 58. εἰ γὰρ ἐν Διονύσου (-σφ Y.) τραγῳδοὺς ἐθεῖσθε &c. Aeschin. II. 64. τὴν ἐν Διονύσου (-σφ alii) ἐκκλησίαν. Phot. p. 106, 4. τὸ ἐν Διονύσου (διονύσω ms.) θεάτρον. Plat. com. Athen. 441 E. ἐν τῷ καπήλῳ (imo ἐν τοῦ καπήλου). Cf. ad Ach. 685. 1093. Eccl. 663. Sed nil mutandum. Sensus enim est: ad (prope) Dionysi statuum, in loco honestissimo. Cf. Eccl. 682. στήσασα παρ' Ἄρμодиῷ κληρώσω πάντας (i. e. ad statuum Παρμῳδίου). Aliter, ni fallor, scribendum fuisset παρὰ τῷ τοῦ Διονύσου, ut in Ach. 1087. ὁ τοῦ Διονύσου γὰρ σ' ἱερῆς μεταπέμπεται. Scholiasta explicat ἐν τῷ θεάτρῳ.

537. ὑμῶν B.C.R.V. Med. 8. &c. ἡμῶν A. στυφελιγμούς Θ. v. l. R. Bekk. Dind. στυφελισμούς A.B.C.P.S.V.Γ.Δ.Θ.X. Par. 6. Med. 8. vulg.

538. σμικρᾶς B.R.S.V.Γ sec. Par. 6. μικρᾶς A.C.P.Γ pr. Δ.Θ. Med. 5. ἡμᾶς Suid. s. v. στυφελισμούς.

539. κραμβοτάτου eleganter Kiehl. in Mnem. I. p. 49. Vulgatam tamen tueri monet Meinekius Hesychii glossam Κραμβότατον: καπυρώτατον, ad hunc ipsum locum referendam. Idem confert Theoc. VII. 37. καπυρὸν Μοισῶν στόμα. Qu. κραυροτάτου. (Plat. Tim. 60 C. κραυρότερον. 74 B. κραυροτέραν.)

540. τοτὲ (aut τότε) bis B.C.R.S.V.X. Par. 6. ποτὲ bis A.P. Cf. ad Ran. 290.

ταῦτ' ὄρρωδῶν διέτριβεν αἰεὶ, καὶ πρὸς τούτοισιν ἔφασκεν
 ἐρέτην χρῆναι πρῶτα γενέσθαι πρὶν πηδαλίοις ἐπιχειρεῖν,
 καὶτ' ἐντεῦθεν πρῶρατεῦσαι καὶ τοὺς ἀνέμους διαθρῆσαι,
 καὶτα κυβερνᾶν αὐτὸν ἑαυτῷ. τούτων οὖν εἵνεκα πάντων,
 ὅτι σωφρονικῶς κοῦκ ἀνοήτως ἐσπηδήσας ἐφλνάρει, 545
 αἶρεσθ' αὐτῷ πολὺ τὸ ῥόθιον, παραπέμψατ' ἐφ' ἔνδεκα κώπαις

542. πρῶτα B.S.X. Med. 8. πρῶτον A.C.P.R.V.Γ.Δ.Θ. Cf. ad Av. 611.

544. Hoc versu terminatur codex Par. 6. οὖν R. Benti. Pors. Dind.

οὖν (sic) S. om. A.B.C.P.V.Γ.Δ.Θ.X. Par. 6. Med. 8. Ald. γοῦν Br.

εἵνεκα A.Γ pr. Δ.Θ. Bergk. ἔνεκα R. οὔνεκα B.S.V.Γ sec. X. Par. 6. Med. 8.
 vulg. Dind. Mein. οὔνεκα C.P. πάντων] πάντως Hotibius.

545. σωφρονικός Br. Dobr. Quod non probandum. Supplendum, sensu
 postulante, verbum aliquod ut εἰσῆγει, εἰσήρχετο. Sic Vesp. 678. πολλὰ μὲν
 ἐν γῆ, πολλὰ δ' ἐφ' ἕγρᾳ πιτυλεύσας. Sensus enim est, quod modeste ad vos
 accedebat. Qu. ὅτι σώφρων ἔστ' οὐδ' ἀνοήτως . . . ἐπεπηδήσας (sic) S.

546. παραπέμψατ' ἐφ' ἔνδεκα κώπαις A.B.R.S.V. (παρὰ πέμψατ') Med. 9. vulg.

παραπέμψατε ἐφ' . . . C.P. Med. 8. παραπέμψαντες ἐφ' . . . Δ.Θ. Med. 5.

παραπέμψαντος (del. os a sec. m.) Γ. "Ἀποπέμψατ' ἐφ' ἔνδεκα Suidas in

h. v. An leg. παραπέμψατέ θ' ἔνδεκα?" BENTL. παραπέμψατέ θ' ἔνδεκα

κώπαις Mein. "Quid sit quod undenis remis poetam chorus prosequi jubeat

nondum explicatum a quoquam vidi, neque ego me intelligere fateor. Intel-

ligerem si ἐννέα scripsisset poeta: eo enim numero passim ad multitudinem

indicandam utuntur Graeci." MEIN. Juncturam vocabulorum incommodam

notat Fr. Thiersch. p. 697. "Non enim θύρυβος, inquit, sed ποιητῆς

παραπέμπεται, i. e. παραπομπῇ comitatu deducitur, honoratur." Qui, in

parenthesin conclusis verbis παραπέμψατ' ἐφ' ἔνδεκα κώπαις, θύρυβον ad τὸ

ῥόθιον referri jubet. Verbis ἐφ' ἔνδεκα κώπαις cuneos theatri intelligi putat

Kock., quos undecim fuisse Athenis hinc colligi posse suspicatur, ut novem

erant Syracusis. Fortasse ἔνδεκα de numero magno adhibetur, ut ἐνδεκάκλιος

κεφαλὴ Periclis dicitur ab Teleclide (Plut. Per. 3). Sed obscura est

sententia verborum, neque sanus videtur esse locus. Scripserat fortasse

Comicus αἶρεσθ' αὐτῷ πολὺ τὸ ῥόθιον, παραπέμποντες δέκα κώπαις, θύρυβον . . .

Aut . . . παραπέμπετε θ' ἔνδεκα κώπαις &c. (Quod cum αἶρεσθε melius conveniret

quam παραπέμψατε.) Aut . . . παραπομπῆν ἔνδεκα κώπαις &c. Aut . . .

παραπομπὸν ἐφ' . . . &c. Aut αἶρεσθ' αὐτῷ, πολὺ τὸ ῥόθιον ποιοῦντες ἐφ' ἔνδεκα

(αὐτ ποιησάντες δέκα) κώπαις, θύρυβον . . . Aut αἶρεσθ' αὐτῷ πολὺ τὸ

ῥόθιον παραπέμψον ἐφ' ἔνδεκα κώπαις, θύρυβον . . . (Ut ipsum τὸ ῥόθιον

abeuntem poetam παραπέμπει dicatur.) Aut αἶρεσθ' αὐτῷ πολὺ τὸ ῥόθιον,

πιτυλεύοντες δέκα κώπαις, θύρυβον . . . (Cf. Vesp. 678. πολλὰ δ' ἐφ' ἕγρᾳ

πιτυλεύσας. et v. πιτυλίσειν, Hippocr.) Aut . . . πλατυγίζοντες (83?) δέκα

κώπαις &c. Aut . . . ῥοθιάζοντες (παίοντες ὁμοῦ) &c. Aut . . . παίοντες ἄλ'

ἔνδεκα κώπαις &c. Aut αἶρεσθ' αὐτῷ, πολὺ τὸ ῥόθιον πιτυλεύοντες . . ., θύρυβον . . .

Aut αἶρεσθ' αὐτῷ, πολὺ τὸ ῥόθιον παρατίνοντες δέκα κώπαις, θύρυβον . . .

Aut αἶρεσθ' αὐτῷ, πολὺ τὸ ῥόθιον παρέχοντες ἐφ' ἔνδεκα κώπαις, θύρυβον . . .

Bentleii etiam conjectura mihi in mentem venerat. Sed vim loci nondum

θόρυβον χρηστὸν ληναίτην,
 ἵν' ὁ ποιητὴς ἀπίη χαίρων,
 κατὰ νοῦν πράξας,
 φαιδρὸς λάμπουτι μετώπῳ. 550
 ἵππι' ἀναξ Πόσειδον, ᾧ
 χαλκοκρότων ἵππων κτύπος
 καὶ χρεμετισμὸς ἀνδάνει
 καὶ κνανέμβολοι θοαὶ
 μισθοφόροι τριήρεις 555
 μειρακίων θ' ἄμιλλα λαμ-
 πρνομένων ἐν ἄρμασιν
 καὶ βαρυδαιμονούντων,
 δεῦρ' ἔλθ' ἐς χορὸν, ᾧ χρυσοτρίαιν', ᾧ
 δελφίνων μεδέων Σουνιάρατε, 560
 ᾧ Γεραλστιε παῖ Κρόνου,
 Φορμίωνί τε φίλτατ' ἐκ
 τῶν ἄλλων τε θεῶν Ἀθη-
 ναίοις πρὸς τὸ παρεστὸς.

penitus perspectam mihi esse fateor. Vide comm. Locutio certe inusitata est αἴρεσθαι ῥόθιον aut θόρυβον. Dein ἔνδεκα κόπαις suspicionem movet; non enim impari remorum numero remigatur navis, sed pari. Nisi quidem κόπαις cum scholiasta pro κωπηλασίαις accipias. Cur autem ἔνδεκα? De δέκα κόπαις cogitasse videatur Eustathius l. 1.

548. ἀπίη B.R.V. Med. 8. &c. ἀπίη A. αἰπίη C.

550. φαιδρὸς B.C.R.V. Med. 8. φαιδρῶ A. φαιδρῶς A. (s. Vels.) S.T. pr. μετώπῳ A.B.C.R.S. Med. 8. προσώπῳ V. Cf. Pac. 774.

553. ἀνδάνει B. ἀνδάνει A.C.P.R.V.F.Θ.

555. μισθοφόροι] ἰστοφόροι Vels., coll. Hesych.

557. ἐν C.R.V. Med. 8. &c. om. A. supr. in B. ἄρμασιν B.R. ἄρμασι A.C.P.V.F.Δ.Θ. Med. 8.

559. δεῦρ' . . . ᾧ] Idem metrum Soph. Aj. 628. 640. Phil. 710. 722. Oed. C. 696. 701. 703. 709. 714. 716. ἐς A.B.R.V. Med. 8. εἰς C.P.Δ.Θ.

560. σουνιάρατε B. in marg. Post μεδέων tollenda virgula vulgo posita.

562. φορμίων A.

563. Qu. ἐκ τῶν ἄλλων τ' ἐθνέων.

564. -οις πρὸς τὸ παρεστὸς om. S. πρόσθε παρεστὸς conj. Reisk.

παρεστὸς R. Seal. Dind. recc. παρεστὸς A.B.C.P.V.F.Δ.Θ. Med. 8. vulg. Cf. Herod. III. 89. κατεστηκὸς (κατεστεῶς S. κατεστεῶς conj. Schw.). Thuc. III. 9. καθεστὸς (-ὼς A.B.F.G.). Soph. Oed. R. 633. τὸ νῦν παρεστὸς (παρεστὸς pr. m. L.) νεῖκος. Plat. Tim. 33 C. πνεῦμα . . . περιεστὸς (al. et vulg. περιεστὸς). Id. Criti. 114. ἀφεστὸς (neut.). Scripturam per -ὸς commendant ubique fere optimi codices. Vide Herm. ad Soph. Oed. R. 632. Eandem probat Buttmanus (Irreg. Verbs p. 137), quanquam contra analogiam pugnet, et casus obliqui sint ἰστῶτος &c. Qu. πλείστα παρεστὸς.

εὐλογῆσαι βουλόμεσθα τοὺς πατέρας ἡμῶν, ὅτι 565
 ἄνδρες ἦσαν τῆσδε τῆς γῆς ἄξιοι καὶ τοῦ πέπλου,
 οἵτινες πεζαῖς μάχαισιν ἐν τε ναυφράκτῳ στρατῷ
 πανταχοῦ νικῶντες ἀεὶ τήνδ' ἐκόσμησαν πόλιν.
 οὐδεῖς γὰρ πάποτ' αὐτῶν τοὺς ἐναντίους ἰδὼν
 ἠρίθμησεν, ἀλλ' ὁ θυμὸς εὐθύς ἦν ἀμννίας. 570
 εἰ δέ που πέσοιεν ἐς τὸν ὄμιον ἐν μάχῃ τινί,
 τοῦτ' ἀπεψήσαντ' ἄν, εἴτ' ἠρνοῦντο μὴ πεπτωκῆναι,
 ἀλλὰ διεπάλαιον αὐθις. καὶ στρατηγὸς οὐδ' ἄν εἰς
 τῶν πρὸ τοῦ σίτησιν ἤτησ' ἐρόμενος Κλεαίνετον
 νῦν δ', εἰ μὴ προεδρίαν φέρωσι καὶ τὰ σιτία, 575
 οὐ μαχεῖσθαί φασιν. ἡμεῖς δ' ἀξιούμεεν τῇ πόλει
 προῖκα γενναίως ἀμύνειν καὶ θεοῖς ἐγχωρίοις.
 καὶ πρὸς οὐκ αἰτοῦμεν οὐδέν, πλὴν τοσοντονὶ μόνον
 ἦν ποτ' εἰρήνη γένηται καὶ πόνων παυσώμεθα,
 μὴ φθονεῖθ' ἡμῖν κομῶσι μηδ' ἀπεστλεγγισμένοις. 580
 ὦ πολιοῦχε Παλλὰς, ὦ
 τῆς ἱερωτάτης ἀπα-

565. βουλόμεσθα B.R. βουλόμεσθ' V. βουλόμεθα A.C.P.S.Γ.Δ.Θ.

566. τῆς om. A.

567. ναυφράκτῳ libri et vulg. ναυφάρκτῳ Dind. Cf. ad Ach. 95.

569. οὐδεῖς γὰρ πάποτ' A.C.P.S.V.Γ.Δ.Θ. οὐ γὰρ οὐδεῖς πάποτ' R. Herm. de Metr. p. 117. Dind. κοῦδεις οὐδεπάποτ' (οὐδὲ πάπ. B.) B.X. vulg. κοῦτις οὐδεπάποτ' Bentl. Porson. Scribendum, ni fallor, οὐδεῖς (sive οὐδὲ εἰς) γὰρ πάποτ'. Turbae ortae fuerint οὐδεῖς in οὐδεῖς mutato. Similiter in Lys. 1044. οὐδεέν (sic Aug. οὐδὲ ἐν B.C.R.Δ.) in οὐδέν mutatum fuit. Ubi formae trisyllabae exempla apud veteres comicos contuli.

570. ἠρέμησεν cod. Suid. s. v. ἠρίθμησεν, et ita (ut vid.) Schol. prob. Kust. conj. Reiske. εὐθύς om. S. Ἄμννίας Be. Herm. Ko. Mein. Vels. ἀμννίας Br. Dind. Bergk. Ribb.

571. ποτε (supr. που) B.

572. τοῦτ' R.X. Suid. in ἀπεψήσάμην et ψευδόπτωμα. Dind. recc. ταῦτ' A.B.C.P.S.V. Med. 8. vulg. κάρτ' conj. Bentl.

574. τῶν om. A. προτοῦ A.B.C.P.R. Med. 8. ἤτησ' B.R.X. ἤτησεν (ἦτ.) A.C.P.V.Γ.Δ.Θ pr. Med. 8. ἤτησαν (sic) S. ἐρόμενος] ἐλόμενος (sc. φίλον vel προστάτην, ut ap. Dem.) conj. Dobr. Male. Cf. Lys. 1067. εἴσω βαδίζειν, μηδ' ἐρέσθαι μηδένα.

575. προεδρίαν (supr. σ) A.

576. μαχεῖσθαι φασίν B.C.

577. ἐγκαίριοις (supr. χω) B.

578. τουτονὶ S. μόνον A.B.C.P.R.S.V. Br. Dind. &c. μόνως X. Ald.

580. φθονεῖσθ' R., qui παραβοηθείσθ' 257.

582. Qu. τῆς ἱεράς τε καὶ ἀπασῶν. Cf. 562. Comma post ἱερωτάτης posuit Dind. Vide Elmsl. ad Soph. Oed. R. 380. Nescio tamen an haec potius constructio sit: τῆς ἱερωτάτης ἀπασῶν ὑπερφερούσης τε πολέμαυ καὶ ποιηταῖς &c.

σῶν πολέμῳ τε καὶ ποιη-
 ταῖς δυνάμει θ' ὑπερφερού-
 σης μεδέουσα χώρας, 585
 δεῦρ' ἀφικου̅ λαβοῦσα τὴν
 ἐν στρατιαῖς τε καὶ μάχαις
 ἡμετέραν ξυνεργὸν
 Νίκην, ἣ χορικῶν ἐστὶν ἑταῖρα
 τοῖς τ' ἐχθροῖσι μεθ' ἡμῶν στασιάζει. 590
 νῦν οὖν δεῦρο φάνηθι· δεῖ
 γὰρ τοῖς ἀνδράσι τοῖσδε πά-
 ση τέχνη πορίσαι σε νί-
 κην εἶπερ ποτὲ καὶ νῦν.

ἂ ξύνισμεν τοῖσιν ἵπποις βουλόμεσθ' ἐπαινέσαι. 595
 ἄξιοι δ' εἶσ' εὐλογεῖσθαι· πολλὰ γὰρ δὴ πράγματα
 ξυνδιήνεγκαν μεθ' ἡμῶν, ἐσβολάς τε καὶ μάχας.
 ἀλλὰ τὰν τῇ γῇ μὲν αὐτῶν οὐκ ἄγαν θαυμάζομεν,
 ὡς ὅτ' ἐς τὰς ἵππαγωγούς εἰσεπήδων ἀνδρικῶς,
 πριάμενοι κόθωνας, οἱ δὲ καὶ σκόροδα καὶ κρόμμυα· 600
 εἶτα τὰς κόπας λαβόντες ὥσπερ ἡμεῖς οἱ βροτοὶ
 ἐμβαλόντες ἀνεφρῦάζανθ', "Ἴππαπαῖ, τίς ἐμβαλεῖ;
 ληπτέον μᾶλλον. τί δρῶμεν; οὐκ ἔλας, ὦ σαμφόρα;"

583. πολίταις tentat Benti.

586. ἀφικου̅ libri, opinor, omnes et vulg. ἀφικου̅ Dind. &c.

589. χορικῶν] Ἀπ τρυγκῶν (sc. χορῶν)? Cf. Ach. 628. χοροῖσιν . . .
 τρυγκοῖς. ἐστὶν A.B.F.Δ.Θ. ἐστὶν reliqui. μοῦστιν Vels.

590. ἐχθροῖσι B.C.R.V. &c. ἐχθροῖς A. 591. δεῖ γὰρ | τοῖς . . . A.

595. τοῖσιν B.C.R.V. &c. τοῖς A.Γ pr. Δ.Θ. βουλόμεσθ' A.B corr. C.
 Γ sec. βουλόμεσθ' B.R.F.Δ.Θ. Med. 8.

597. ἐσβολάς A.B.C.P.S.V.F.Δ.Θ. εἰσβολάς Suidas in διενέγκαντες et
 ξυνδιήνεγκαν. εἰσβουλὰς R.

598. οὐκ ἄγαν] οὐ τόσον Herwerden Ex. Crit. p. vii. Ipse tentabam οὐκ ἴσως.

599. εἰς A.B.C. et reliqui, opinor, libri. ἐς Dind.

600. οἱ δὲ σκόροδα καὶ κρόμμυα A.B corr. C.P.R.S.V.F.Δ.Θ. Med. 8. Athen.
 483 E. οἱ δὲ σκόροδα . . . X. vulg. Dind. Ko. Ribb. καὶ lineola transfixa
 in B. οἱ δὲ σκόροδ', ἐλαὰς, κρόμμυα Mein. Bergk. Vels. Non male: cf.
 Ach. 550. σκοροδῶν, ἐλαῶν, κρομμύων ἐν δικτύοις. Ubi item de com meatu
 navali agitur. Qu. οἱ δὲ γε σκόροδα . . .

602. ἀνεβρῦάζαν vulg. ἀνεφρῦάζανθ' probabiliter conjicit Walsh. ἀνε-
 φρῦάζαν Herwerden in Mnem. IV. 217. Scilicet equorum est φρῦάττεσθαι
 'to neigh.' Alienum ab hoc loco est ἀναβρῦάζειν. ἵππαπαῖ C.P.R.V.F.Θ.
 Med. 8. ἵππαπαῖ A. ῥίπαπαῖ B. ἵππαπαῖ (et ῥυππαπαῖ, ut παπαῖ) Dind.

603. ληπτέον μᾶλλον τι, ὄνδρες Herw. Ex. Crit. p. vii. σαμφόρα
 C.P.R.V.X. σαμφόρα A.B.S.F.Θ. Med. 8. σαμφότερα Δ. Cf. ad Nub. 122.

ἐξεπήδων τ' ἐς Κόρινθον· εἶτα δ' οἱ νεώτεροι
 ταῖς ὀπλαῖς ὄρυττον εὐνάς καὶ μετῆσαν στρώματα. 605
 ἦσθιον δὲ τοὺς παγούρους ἀντὶ ποίας Μηδικῆς,
 εἴ τις ἐξέρποι θύραζε, κακ' βυθῷ θηρώμενοι·
 ὥστ' ἔφη Θέωρος εἰπεῖν καρκίνον Κορίνθιον,
 "Δεινὰ γ', ὦ Πόσειδον, εἰ μῆτ' ἐν βυθῷ δυνήσομαι
 μῆτε γῆ μῆτ' ἐν θαλάττῃ διαφυγεῖν τοὺς ἵππεάς." 610

ΧΟ. ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν καὶ νεανικώτατε,

604. ἐς R.V. Med. 8. Dind. εἰς A.B.C.P.Γ.Θ. τ' B.C.R.V.Γ sec.
 τε A.Γ.Δ.Θ. εἶτα δ' R. Dind. εἶτά γ' A.B.C.P.S.V.Γ.Δ.Θ.Χ. vulg. Cf.
 ad 377. Vesp. 1087. εἶτα δ' ἐσπόμεσθα. νεώτεροι A.B.C.P.S.V.Γ.Δ.Θ.Χ.
 vulg. νεώτατοι R. Dind. rec. Male. Cf. Nub. 1392. τῶν νεωτέρων. 1395.
 τῶν γεραιτέρων. Eccl. 845. αἱ νεώταται (νεώτεραi?). et ad Nub. 115.

605. ὄρυττον A.B.R.S.V.X.Γ. γρ. Med. 8. ὄρυσσον Γ.Δ.Θ. μετῆσαν (αὐτ
 μετῆσαν) A.R.S.V.Γ.Θ. Med. 8. Bentl. Br. μετήεσαν B.C. (del. alt. ε) P.
 μετήεσαν Ald. Forma contracta μετῆσαν ex antiqua et Ionica μετήεσαν.
 Tertiae personae antiqua forma est μετήιε pro μετήιεε (μετήιει), ut ὁ μέλεε pro
 ὁ μέλεε. Attici veteres semper ἦμεν ἦτε ἦσαν, παρήμεν παρήτε παρήσαν &c.
 scripserunt, non ἦεμεν αὐτ ἦεμεν &c., ut ostendit Cobetus V. L. p. 32 sq.
 Cf. Fr. 216. ἦσαν εὐθὺ τοῦ Διονυσίου. στρώματα] βρώματα unus R.

606. ποίας A.B.P.R.V sec. Γ pr. Θ pr. πόας S.V.Γ sec. Θ corr. X. Med. 8.
 Ald. ποίας acui jubent Etym. M. p. 704, 59. Greg. Cor. p. 220. Eust. p. 70,
 34. Et ποία et ποία scribi docet Goettling. de Acc. p. 37. Herod. I. 132.
 ὑποπάσας ποίην ὡς ἀπαλωτάτην. Eur. Cycl. 333. ἡ γῆ . . . τίκτουσα ποίαν
 τὰμὰ πιαίνει βοτά. In Pindaro leguntur ποία (P. 4, 240. 8, 21. 9, 38), ποιάεις
 N. 5, 54. Altera forma est πόα. Plat. Polit. 272. μαλακὰς δὲ εὐνάς εἶχον
 ἀναφυομένης ἐκ γῆς πόας ἀφθόνου. Athen. XIII. 604 D. ἰμάτιον ἐπὶ τῇ πόᾳ
 ὑπέστρωσε. Μηδικῆς] Scribendum Μηδικῆς, si quid tribuendum canonī
 Herodiani apud Arcadium p. 107. et Eustathii p. 1967, 27. DIND. μηδικῆς
 Mein. Ribb.

607. ἐξέρποι B.R. Med. 8. ἐξέρπει A.C.S.V.Γ.Δ.Θ.

608. ἔφη A.R.Γ pr. Med. 8 corr. Junt. Bentl. Br. ἔφθη B.C.P.S.V. Ald.

609. πόσειδον C.R.V. &c. ποσειδῶν B pr. ποσόειδον A. μῆτ' (μητ' A.Δ.
 μῆ τ' R.) libri et Ald. μηδ' Br. (coll. Av. 987. καὶ φείδου μηδὲν μηδ' αἰετοῦ
 ἐν νεφέλῃσι, μῆτ' ἦν Λάμπων ἢ μῆτ' ἦν ὁ μέγας Διοπείθης) rec. Qui tamen locus
 non omnino similis est. Revocanda, opinor, vulgata. Quod si hic reponeretur
 μηδ', reponendum foret etiam μηδὲ . . . μηδ' in v. prox. Cf. ad Av. 987. Confer
 Ach. 533. ὡς χρῆ Μεγαρέας μῆτε γῆ, μῆτ' ἐν ἀγορᾷ, | μῆτ' ἐν θαλάττῃ, μῆτ' ἐν
 ἠπείρῳ μένειν. ubi, ut in Timocreonis scholio, μῆτε γῆ et μῆτ' ἐν ἠπείρῳ,
 quanquam idem significant, junguntur, ut hic μῆτ' ἐν βυθῷ et μῆτ' ἐν θαλάττῃ.
 Utrouque fortasse Timocreonem ridet noster propter inanem ejusdem rei
 sub diversis nominibus repetitionem. In fine versus virgulam vulgo positam
 deleverim.

610. μῆτ' ἐν γῆ libri. μῆτε γῆ Bentl. Br. Cf. Ach. 533. μῆτε . . . μῆτ']
 Fort. μηδὲ . . . μηδ'. Cf. ad 609. θαλάττῃ A.S.V. θαλάσση B.C.P.R.

611. νεανικώτατε B.C.R.S.V.X.Γ. γρ. Med. 8. γενικώτατε A.Γ.Δ.Θ.

- ὄσσην ἀπὼν παρέσχεσ ἡμῖν φροντίδα.
 καὶ νῦν, ἐπειδὴ σῶς ἐλήλυθας πάλιν,
 ἄγγελιον ἡμῖν πῶς τὸ πρᾶγμ' ἠγωνίσω.
- ΑΛ. τί δ' ἄλλο γ' εἰ μὴ νικόβουλος ἐγενόμην ; 615
 ΧΟ. νῦν ἄρ' ἄξιον πᾶσιν ἐστὶν ἐπολολύξαι. στρ.
 ὦ καλὰ λέγων, πολὺ δ' ἀμείνον' ἔτι τῶν λόγων
 ἐργασάμεν', εἴθ' ἐπέλθοις ἅπαντά μοι σαφῶς·
 ὡς ἐγὼ μοι δοκῶ
 κἂν μακρὰν ὁδὸν διελθεῖν 620
 ὥστ' ἀκοῦσαι. πρὸς τὰδ', ὦ βέλ-
 τιστε, θαρρήσας λέγ', ὡς ἅ-
 παντες ἠδόμεσθά σοι.
- ΑΛ. καὶ μὴν ἀκοῦσαί γ' ἄξιον τῶν πραγμάτων. 625
 εὐθύς γὰρ αὐτοῦ κατόπιν ἐνθένδ' ἴεμην.
 ὁ δ' ἄρ' ἔνδον ἐλασίβρουτ' ἀναρρηγνύς ἔπη
 τερατεούμενος ἤρειδε κατὰ τῶν ἰππέων,
 κρημνοὺς ἐρείδων καὶ ξυνωμότας λέγων

614. ἠγωνίσω] ἠγώνισαι conj. Cobet. Bergk.

615. γ' add. B.C.S.V.Γ sec. X. Med. 8. om. A.R.Γ pr. Δ.Θ. Νικό-
 βουλος (sic) Be. Herm. Bergk. Mein. Vels. νικόβουλος Dind. Ribb.
 Nomen Νικόβουλος legitur Dem. Or. 37. et in Corp. Inscr. I. 175.

616. ἄξιον πᾶσιν ἐστὶν A.C.P.R.S.V.Γ.Δ.Θ. Med. 8. ἄξιόν γε πᾶσιν ἐστὶν
 B.X. vulg. ἄξιόν τι . . . Vels. Latet mendum. Tentabam ἄξιον (624) μέλος τι
 πᾶσιν (aut σουστίν) . . . (Cf. Av. 782. Ὀλυμπιάδες δὲ μέλος Χάρτιες Μοῦσαι
 τ' ἐπωλόλυξαν.) Vel ἄξιον πολίταις πᾶσιν . . . Nihil opus est verbo ἐστίν.
 Cf. 624. ἐπολολύξαι A.B.V.X. ἀπολολύξαι C.P.S. ὀλολύξαι R. Med. 8.

617. ἄμεινον libri. ἀμείνον' recte Bergl. Dind. Mein. Vels. &c.

618. εἰργασμέν' A.R.S.V.X. Br. εἰργασμένε B.C. Ald. ἐργασάμεν' Bentl.
 Herm. de Metr. p. 367. Dind. Cf. v. ant. 685. ἅπαντα] ἅπαν conj. Bentl.
 Melius foret τὸ πᾶν.

619. ὥστ' unus R.

622. θαρρήσας A.R.V pr. Γ. γρ. θαρρήσας B.C.P.S.V sec. Δ.Θ.X. Ald.
 λέγειν Α.

623. ἠδόμεσθα V.(?) ἠδόμεθα A.B.C.P.R.S. Med. 8.

625. ἴεμην libri et vulg. ἴεμην V pr. Dind. Frequens vitium librorum.

627. ἤρειδε A.B.S.V sec. Med. 8. ἤρει δὲ R. ἤρει δὲ Δ.Θ. pr. ἤρει δὲ
 Θ sec. ἤριδε Med. 9. Cf. ad Nub. 1375. Qu. ἔρριπτε. Tentabam praeterea
 ἤρειπε κατὰ τῶν ἰππέων | κρημνοὺς, ἐρείδων (cf. Nub. 558. ἐρείδουσιν εἰς
 Ὑπέρολον) καὶ . . . Cf. Soph. Aj. 251. τοίας ἐρέσσουσιν (ἐρείπουσιν, aut
 ἐρείδουσιν?) ἀπειλὰς δικρατεῖς Ἄτρείδαι καθ' ἡμῶν.

628. κρημνοὺς ἐρείδων libri et vulg. κρημνοὺς ἐρείπων Br. Dind. Mein. Vels.
 "Λογο κρημνοὺς ἐρείπων. Hom. Il. ο'. 355. προτάρουθε δὲ Φοῖβος Ἀπόλλων |
 βρεῖ ὄχθας καπέτοιο βαθείης ποσσὶν ἐρείπων | ἐς μέσσον κατέβαλλε. Scholiastes
 comici: κρημνοὶ δὲ εἰσι τὰ μέρη τὰ ἀπὸ τῶν ὀρῶν ἀποσπώμενα. καὶ τὴν ὄχθην

πιθανώταθ' ἢ βουλή δ' ἅπασ' ἀκρωμένη
 ἐγένεθ' ὑπ' αὐτοῦ ψευδατραφάξυος πλέα 630
 κᾶβλεψε νᾶπυ καὶ τὰ μέτωπ' ἀνέσπασε.
 κᾶγωγ', ὅτε δὴ ἔγνω ἐνδεχομένην τοὺς λόγους
 καὶ τοῖς φενακισμοῖσιν ἐξαπατωμένην,
 " Ἄγε δὴ Σκίταλοι καὶ Φένακες, ἦν δ' ἐγὼ,

δὲ κρημνὸν λέγουσιν, ἐπειδὴ πάντα τὰ ὑψηλὰ κρημοί. Cleo rupes avellit, dejecit, et in Equites jaculatur. Quam facile, quum praecessisset ἤρειδε, librarii ex ἐρείπων fecerint ἐρείδων, res ipsa ostendit coram oculis posita." BR. κρημνὸς ἐρείπων conj. Bergk. Ἐρείπων huic loco non convenire (ἐρείπων enim in rudera ἐρείπια convertere significare, cf. e.g. Soph. Ant. 592.) bene sensit Fr. Thiersch. p. 697. qui ipse ἐρεύγων (eructans) scribi jubet, coll. Hom. Il. ρ'. 265. ἠϊὼς βοῶσιν ἐρευγομένης ἀλὸς ἕξω. Scholiastae interpretatio est: ἐπιπέμων καὶ ἀκουτίζων . . . τὰ μέρη τὰ ἀπὸ τῶν ὀρῶν ἀποσπώμενα. Sic κρημνοποιὸς dicitur Aeschylus Nub. 1367. Sed vereor ne graviter depravata haec sint. Vide an restituendum sit χρησμούς ξυνείρων (ἐπάδων, vel προτείων). Cf. Lucian. Pisc. 22. ξυνείρετε τὴν κατηγορίαν. Prom. 5. σὺ μὲν περὶ τῆς κλοπῆς ἦδη σύνειρε. Cleo enim ut venditor oraculorum notatur in hac ipsa fabula, v. 61. ἄδει δὲ χρησμούς. 818. διατειρίζων καὶ χρησμοφῶν. 109. 961. &c. Nisi praestat κρημνὸς ἐρεισάμενος (sc. ἤρειδε) ξυνωμότας λέγων. Cf. Hom. Il. π'. 736. ἦκε δ' ἐρεισάμενος. Olim tentabam κρημνὸς (aut κρημνὸς τ') ἀνασπῶν. Cf. Ran. 902. 824. Aj. 302. Vel προδότας Ἀθηνῶν. Sed minus apte connectuntur κρημνὸς ἐρείδων (aut simile verbum) et ξυνωμότας λέγων. Certe scripturam ἤρειδε . . . ἐρείδων non minus vitiosam esse constat quam ῥέυσας . . . ἔρρει 526-7. καὶ ξυνωμότας λέγων] Qu. κᾶλεγεν (κᾶλεγε) ξυνωμότας. Interpunctionem post λέγων vulgo positam post πιθανώταθ' transtulit Dind.

629. πιθανώταθ' ἢ A.Θ. Med. 5. 8. 9: Bentl. Br. πιθανώτατα (add. a et supr. θ' a sec. m.) Γ. πιθανώτατα δ' ἢ P.R.X. Ald. πιθανώτατα δ' ἢ B.C. πιθανώτατά θ' ἢ S.V.Δ. πιθανώταθ' ἢ Dind. δ' A.Δ.Θ. Bentl. Br. γ' B.X. Ald. Particulam om. C.R.S.V.T. Med. 8. 9.

630. ψευδατραφάξυος S.Γ. schol. Suid. in h. v. Eust. p. 539, 6. Dind. &c. ψευδατραφάξιος C.X. ψευδατραφύξιος P. ψευδατραφύξυος A.B. (supr. a) Γ. (supr. γρ. a) Δ. ψευδάτραφάξυος R.

631. νάπυ A.B.C.R.S.V. et haud dubie omnes libri. νᾶπυ Dind. Alexis Athen. 170 A. μάραβον, ἄνηθον, νᾶπυ (νάπυ et hic libri), καυλὸν, σίλφιον.

633. τοῖς A.B.C.R.S.V.Γ.Δ.Θ.X. Bentl. Dind. &c. τοῖσι Ald. Br. φενακισμοῖς P.Δ.Θ. Med. 8. ἐξαπατωμένην B.C.R.V. &c. ἐξηπατημένην A.

634. δὴ supr. in B. σκίταλοι A.B.S.V. Med. 5. 9. σκίταλοι R. Med. 8. σκίταλοι τε καὶ Suid. in h. v. Σκίμαλοι tentabat Bentl. Cf. Hesych. v. Σκίταλοι. Toup. Emend. II. 172. Post h. v. lacuna est unius versus et dimidii in A., dein sequitur καὶ κόβαλοι &c. Unde suspicari licet intercidissee nonnulla, et vitio laborare locum. Certe vix placet proxime sequentis loci scriptura, ut hodie legitur. Locum ita constituit Reisig. C. 305. ἄγε δὴ Φένακες καὶ Μύθωνες, ἦν δ' ἐγὼ, | Βερέσχεθοι, Σκίταλοι τε καὶ Κοάλεμοι, eo ductus, quod Photius p. 385 voces Σκιδῶν, Βερέσχεθοι, Κοάλεμοι (sic), et Μύθων deinceps interpretatur. De v. κοάλεμος cf. 198. 221.

Βερέσχεθοί τε καὶ Κόβαλοι καὶ Μόθων, 635
 ἀγορά τ', ἐν ἧ παῖς ὦν ἐπαιδεύθη ἐγὼ,
 νῦν μοι θράσος καὶ γλώτταν εὐπορον δότε
 φωνήν τ' ἀναιδῆ." ταῦτα φροντίζοντί μοι
 ἐκ δεξιᾶς ἀπέπαρδε καταπύγων ἀνῆρ.
 κἀγὼ προσέκυσα, κᾶτα τῷ πρωκτῷ θενὼν 640
 τὴν κυγκλίδ' ἐξήραξα κἀναχανὼν μέγα
 ἀνέκραγον, "ὦ βουλή, λόγους ἀγαθοὺς φέρων
 εὐαγγελίσασθαι πρῶτον ὑμῖν βούλομαι·
 ἐξ οὗ γὰρ ἡμῖν ὁ πόλεμος κατερράγη,
 οὐπώποτ' ἀφύας εἶδον ἀξιοτέρας." 645
 οἱ δ' εὐθέως τὰ πρόσωπα διεγαλήμισαν,

635. Βερέσχεθοί τε om. A. Cf. ad v. 634. Βερέσχεθοι agnoscit Suid. h. v. et v. Σκίταλοι. Ἐρέσχελοι tentabat Bentl. Qu. Μαιμμάκυθοι, ut in Ran. 990. καὶ κόβαλοι καὶ μόθωνες A.C.P.R.S.V.Γ.Δ.Θ.Χ. Med. 8. Ald. καὶ μόθωνές τε (supr. καὶ) κόβαλοι B. (adser. β α). καὶ μόθωνές γε κόβαλοι P. καὶ Κόβαλοι καὶ Μόθων Kust. (ex schol.) Bentl. Toup. Br. &c. κοβαλομοθάωνες Fritzsch. "Κοάλεμοι schol. et Μόθων. An igitur legebatur, Βερέσχεθοι Κοάλεμοί τε καὶ Μόθων;" DOBR. Verum suspectum habeo. Quorsum enim inter pluralia singulare Μόθων? Grammatici alicujus interpolatio videtur.

637. εὐπορον] εὐτροχον satis probabiliter Burges. ad Aesch. Suppl. 989. (coll. Eur. Bacch. 264. γλώσσαν εὐτροχον, et Lex. Bekk. p. 35. Δρομική γλώσσα ἢ διατρέχουσα πανταχοῦ &c.) vel εὔροον, coll. Lex. Bekk. p. 347. Ἄεινως γλώττα. Praestaret εὔτροφον (Ran. 892. γλώττης στρόφυγις). γλώτταν A.R.S.V. Γ.Δ.Θ. Bentl. γλώσσαν B.C. pr. X. Ald.

639. ἀπέπαρδε] ἐπέπαρδε Halbertsm. Mein. Vels. Malim προσέπαρδε. Cf. Ran. 1074. καὶ προσπαρδεῖν γ' ἐς τὸ στόμα τῷ θαλάμακι. Sed cf. Pl. 699. προσιόντος γὰρ αὐτοῦ μέγα πάνν | ἀπέπαρδον.

640. θένων (σθένων X.) libri. θενὼν Dind.

641. ἐξήραξα R. Bentl. Reisk. Br. ἐξάραξα A.P.V.Γ.Δ.Θ. Med. 8. vulg. κἀχανὼν Lenting.

642. ὦ om. R.

643. πρῶτον A.B.P.R.V pr. X. Med. 8. vulg. πρῶτος S.V. corr. et Phryn. p. 266. Kock. Bergk. Mein. Dind. Vels. Cf. ad Nub. 523. πρῶτους ἤξιωσ' ἀναγεῖσθ' ὑμᾶς. Verum videtur πρῶτος, nam eo senatus favorem captat isiciarius, quod primus faustum nuntium apportet. "Soph. Trach. 180. δέσποινα Δηάνειρα, πρῶτος ἀγγέλων | ἔκνου σε λύσω. 190. ἀπῆξ', ὅπως τοι (σοι;) πρῶτος ἀγγελίας τάδε &c. Aeschin. 2, 171." KOCK. Minus convenit πρῶτον, sive ad εὐαγγελίσασθαι, sive ad ὑμῖν (cf. ad Nub. 523) referatur. Cf. Soph. Aj. 719. ἄνδρες φίλοι, τὸ πρῶτον (l. πρῶτον τόδ') ἀγγεῖλαι θέλω. Eur. El. 230. ζῆ' πρῶτα γάρ σοι τάγάθ' ἀγγελλειν θέλω.

646. οἱ δ' R. Med. 8. Dind. Mein. &c. τῶν δ' A.B.C.P.S.V.Γ.Δ.Θ.Χ. Med. 5. 9. schol. vulg. Bergk. ἢ δ' (sc. ἢ βουλή) . . . διεγαλήμισεν Fritzsch. Kock. εὐθέως B.C.R.S.V.Γ. γρ. X. Med. 8. εὐθὺς A.Γ.Δ.Θ. Med. 5. 9. Cf. ad Nub. 1357. διεγαλήμισαν P.R. Med. 8. Dind. Mein. Ribb. &c. διεγα-

εἶτ' ἐστεφάνουν μ' εὐαγγέλια· κἀγὼ ᾠφρασα
 αὐτοῖς ἀπόρρητον ποιησάμενος ταχὺ,
 ἵνα τὰς ἀφύας ὠνοῖντο πολλὰς τοῦβολοῦ,
 τῶν δημιουργῶν ξυλλαβεῖν τὰ τρύβλια. 650
 οἱ δ' ἀνεκρότησαν καὶ πρὸς ἔμ' ἐκεχήμεσαν.
 ὁ δ' ὑπονοήσας, ὁ Παφλαγῶν, εἰδὼς θ' ἅμα
 οἷς ἦδεθ' ἡ βουλή μάλιστα ῥήμασι
 γνώμην ἔλεξεν, " Ἄνδρες, ἦδη μοι δοκεῖ
 ἐπὶ συμφοραῖς ἀγαθαῖσι ταῖς ἠγγελμέναις 655
 εὐαγγέλια θύειν ἑκατὸν βουῖς τῇ θεῶ."
 ἐπένευσεν εἰς ἐκείνον ἡ βούλη πάλιν.
 κᾶγωγ', ὅτε δὴ ἔγνω τῶν βολίτοις ἠττημένος,
 διακοσίαισι βουσὶν ὑπερηκόντισα·

λήμισεν A.B.C.P.R. (sec. Bekk.) S.Γ.Δ.Χ. Med. 5. 9. schol. vulg. Bergk. Koek. διεγαλήνησεν V. Vera videtur correctio οἱ δ' . . . διεγαλήμισαν.

647. κἀγὼ ᾠφρασα (sic) A. κἀγὼφρασα (sic) B. κἀγὼφρασα (sic) C.

648. ποιησάμενος ταχὺ, | ἵνα . . . vulg. ποιησάμενος, ταχὺ | ἵνα . . . Bergk. Male. ταχὺ cum ξυλλαβεῖν construendum est. Pro ταχὺ legendum forsitan πάνν. Tentabam etiam φθάσαντας ἐν τάχει (vel πάνν ταχύ) . . . Sed nil mutandum: vide comm. ποιησάμενος] ποιησαμένους Bentl. ποιησαμένους Reisk. Vels. προαλαμένους (cum συλλαβεῖν construendum) conj. Reisk.

649. τοῦβολοῦ (sic) Med. 5. 8. τοῦ βολοῦ V. τοῦ ᾠβολοῦ A.B.P.

650. ξυλλαβεῖν A.B.C.P.V. (ξυλ.) Γ.Δ.Θ. συλλαβεῖν R. Med. 8. Tentabam ξυλλέγειν. Herod. III. 6. συλλέξαντα πάντα τὸν κέραμον. Sed v. comm.

τρύβλια B corr. R.S.V. Med. 8. 9. Bergk. Dind. Mein. &c. τρυβλία A.B.C.Δ.Θ. Med. 5. vulg. 651. οἶδ' A.B.C.Δ.Θ. Med. 8. οἶδ' R.V.Γ.

652. ὑπονοήσας] ἐπινοήσας conj. Mein. Recte, opinor. εἰδὼς ἄρα A.B.C.S.V.X. Med. 5. 8. 9. vulg. Mein. Cobet. Vels. εἰδὼς τᾶμα (aut τ' ᾶμα) R. εἰδὼς θ' ἅμα Dind. olim. εἰδὼς τ' ἄρα Dind. hodie. (Quod non probandum.) εἰδὼς γ' ἄρα conj. Mein. Verum est aut εἰδὼς ἄρα, aut εἰδὼς θ' ἅμα (cf. ad 686). Hoc videtur praefendum. Cf. Av. 1750. Lys. 1259. Pl. 756.

653. ῥήμασιν B.R. ῥήμασι A.C.P.V.Γ.Δ.Θ. Med. 8.

654. ἄνδρες] Ἄν ὠνδρες? ἦδη μοι] καμοὶ R. Unde ἡ κάμοι Bergk.

655. ἀγαθαῖσιν εἰσηγγελμέναις A.B.V. Med. 8. vulg. ἀγαθαῖς . . . lemma schol. in V. ἀγαθαῖσιν ἠγγελμέναις (-as pr.) R. ἀγαθαῖσι ταῖς ἠγγελμέναις Cobet. Mein. Ribb.

656. τῇ θεῶ B.C.P.R.S.V.Γ sec. X. Med. 8. et γρ. in Θ. τῇ θεᾷ A.Γ.Δ.Θ. Cf. 903. ἡ θεός. 1169. τῆς θεοῦ. 1173. ἡ θεός. 1185. Pac. 560. Lys. 303. Post h. v. talem fere versum excidisse suspicatur Velsen, τὰς κοιλίας δὲ πρόικα τὴν βουλὴν ἔχειν, coll. schol.

657. Qu. ἐπένευσε δ'. Sed cf. 651. 663. Andoc. I. 43. ἀναστὰς δὲ Πείσανδρος ἔφη χρῆναι λύειν . . . Ἄνεκραγεν ἡ βουλή ὡς εὐ λέγει.

658. κᾶγωγ' B.C.R.V. &c. κᾶγωγε A.Δ.Θ. ἔγνω B.V.Δ. ἔγνω (sic) A.Θ.

659. δικοσίησι (aut -ησι) A.R.S.V.Γ.Δ.Θ. Med. 8. vulg. δικοσίαισι

τῇ δ' Ἀγροτέρᾳ κατὰ χιλίων παρήνεσα
 εὐχὴν ποιήσασθαι χιμάρων εἰσαύριον,
 αἱ τριχίδες εἰ γενοίαθ' ἑκατὸν τοῦβολοῦ.
 ἔκαραδόκησεν εἰς ἔμ' ἢ βουλή πάλιν.
 ὁ δὲ ταῦτ' ἀκούσας ἐκπλαγεῖς ἐφληνάφα.
 καῖθ' εἶλκον αὐτὸν οἱ πρυτάνεις χοῖ τοξόται.
 οἱ δ' ἐθορύβουν περὶ τῶν ἀφύων ἐστηκότες.
 ὁ δ' ἤντεβόλει τ' αὐτοὺς ὀλίγον μεῖναι χρόνον,
 "Ἴν' ἄτθ' ὁ κῆρυξ οὐκ Λακεδαίμονος λέγει
 πύθησθ' ἀφίκται γὰρ περὶ σπονδῶν πάλιν."

B.P.X. Ald. διακοσίοισι C. διακοσίαισι Dind. &c. *δηκοσίησι* tuetur Kock. Cf. ad 763. 739. 740. 1013. 1327. Av. 868. Ne quis autem διακοσίοισι legendum putet, ut *ἄλους βοῦς* Ach. 85, v. Schol. ad 660.

660. τῇ δ'] Malim τῇ τ'. χιλίων libri et vulg. Mein. χιλίων Dind. Bergk. Kock. Ribb. Vels. Cf. schol. Ven. τὸ δὲ χιλίων περισπῶσι. et ad Pac. 1237. Eur. Iph. T. 10. χιλίων (χιλιῶν?) ναῶν στόλον.

661. ἐς αὔριον A.V.Γ. εἰσαύριον B.C.P.S.Δ.Θ. vulg. εἰσαύριον R. Dind. εἰς αὔριον Med. 8.

662. εἰ B.R. δ' εἰ A.C.P.V.Γ.Δ.Θ. Med. 8. γένοιθ' B pr. Forma antiqua et Ionica. Cf. Nub. 1199. ἰφελοίατο. Pac. 209. αἰσθανοίατο. Av. 1147. ἐργασαίατο. Lys. 42. τοῦ βολοῦ A.B.C.P.

663. Qu. ἔκαραδόκησε δ'. Cf. ad 657.

664. ὁ δὲ ταῦτ' ἀκούσας] ὁ δὲ τοῦτο νοήσας Herw. Ex. Crit. p. viii. Praestaret ὁ δ' ἐπινοήσας. Cf. 652. ὁ δ' ἵππονοήσας. ἐφληνάφα A.C.P.R.V.Γ. Δ.Θ. ἐφληνάφει B. Med. 8. 665. χ' οἱ P.R.V.Γ. χοῖ Θ. Med. 8.

666. οἱ δ' R.V.Γ. οἷδ' A.B.C.Δ.Θ. Med. 8. ἀφύων B.C.R.V. &c. ἀφύων A.

667. ὄδ' A.B.C. ὁ δ' ἤντιβόλει γ' vulg. Quum nulla vi adsit particula γ', cujus tamen post δὲ magna solet vis esse, τ' (τ' i. e. ἔτι) jure substituit Lening p. 10, coll. Lys. 766. καὶ προσταλαιπωρήσατ' ἔτ' ὀλίγον χρόνον. Idem legit οὐδ' ἀγοράσει τ' ἀγένης . . . infra 1373, et similem elisionem confert εἰ μὴ φ' οἴσω Lys. 251. Adde Pl. 891. ὡς δὴ π' ἀληθεία. Ran. 928. ἢ π' ἀσπίδων ἐπόντας. Cf. ad Lys. 646. ἤντιβόλει vulg. Dind. Ko. ἤντεβόλει Cobet. Mein. Vels. Ribb. Quod ipse conjeceram. Cf. ad Ach. 147. Fr. 101. 460.

668. ἴν' ἄτθ' B.C. ἴν' ἄθ' S. Med. 5. ἴν' ἄτ' R. ἴνα θ' A. Med. 8. 9. κῆρυξ A.B.R.V. Med. 8. κῆρυξ C.Γ. Med. 5. οὐκ A.B.C. λέγει B.Γ pr. X. λέγει R. λέγει Θ sec. λέγει πάλιν A.C.P.S.V.Γ sec. in ras. λέγει πάλιν Δ.Θ. Med. 5. 8. 9. πάλιν repetitum e v. 663 censet Dind.

669. λέγων B.C.P.R.S.V.Γ. γρ. sec. m. Med. 8. λόγων A.Γ.Δ.Θ. Med. 5. πάλιν Porson. ad Hec. 1161. Bergk., ut de iterata Lacedaemoniorum legatione sit sermo. "ἴν' ἄτθ' . . . περὶ σπονδῶν" λέγων (sic) Ko. Mein. Certe dicebant Graeci ἀφίκται περὶ σπονδῶν, non περὶ σπονδῶν λέγων, ut monuit jam Porsonus l. l. Cf. Av. 1532. 1577. 1588. 1595. Pac. 216. Lys. 984. 1009. 1101. Xen. Anab. II. 3. 1. κήρυκας ἔπεμψε περὶ σπονδῶν. Vera videtur Porsoni emendatio. Πάλιν ex hoc versu in proxime superiore inventum fuit.

οἱ δ' ἐξ ἑνὸς στόματος ἅπαντες ἀνέκραγον, 670
 “ Νυνὶ περὶ σπονδῶν ; ἐπειδὴ γ', ὦ μέλε,
 ἦσθοντο τὰς ἀφύας παρ' ἡμῖν ἀξίας.
 οὐ δεόμεθα σπονδῶν ὁ πόλεμος ἐρπέτω.”
 ἐκεκράγεσάν τε τοὺς πρυτάνεις ἀφιέναι
 εἴθ' ὑπερεπήδων τοὺς δρυφάκτους πανταχῆ. 675
 ἐγὼ δὲ τὰ κορίαν' ἐπριάμην ὑποδραμῶν
 ἅπαντα τὰ τε γήτει' ὄσ' ἦν ἐν τὰγορᾷ·
 ἔπειτα ταῖς ἀφύαις ἐδίδουν ἡδύσματα
 ἀποροῦσιν αὐτοῖς προῖκα κἀχαριζόμεν.
 οἱ δ' ὑπερεπήνουν ὑπερεπύππαζόν τέ με 680
 ἅπαντες οὕτως ὥστε τὴν βουλὴν ὄλην

670. οἷδ' A.C.Δ.Θ. δ' om. S. ἅπαντες B.C.R.V. &c. πάντες A.
 Γ pr. Δ.Θ pr.

671. μέλε' Γ.Δ.Θ. Med. 8. “Frequentissimum codicum vitium μέλε' cum apostropho. Ab nominativo μέλεος vocativus factus per aphæresin est μέλε, ut ὄλε ab ὄλοδς et ἡλέ ab ἡλεός.” DIND.

672. In fine versus interrogant Br. Dind. &c. plene pungunt Mein. &c.

673. γρ. ἐρρέτω Γ. et Suid. in ἐρρέτω. Eandem lectionem memorat Schol. Cf. Lys. 129.

674. ἀπιέναι libri. ἀφιέναι Br. &c.

675. εἴθ' B.C. οἷδ' A.Γ.Δ.Θ. δρυφάκτους A.B.R.S.V.X. δρυφάκτας Γ.Δ.Θ. πανταχῆ R. Dind. πανταχοῦ A.B.C.P.S.V.Γ.Δ.Θ.X. Med. 8. vulg.

676. κορίαν' A. ὑποδραμῶν A.B.S.V.X. &c. ὑπεκδραμῶν R. Unde ἐγὼ δ' ἐπριάμην τὰ κορίαν' ὑπεκδραμῶν Fritsch. ad Ran. 488. Kock. Mein. Vels. Idem ipse conjeceram. Confusio orta videatur, ὑπεκδραμῶν in ὑποδραμῶν depravato, metri fulciendi causa. ὑποδραμῶν vero forsan illatum e v. 742. Valeret autem ὑπεκδραμῶν *having secretly run out before the rest*. Sed nil temere mutandum. Vulgatam servabat Porson. Ne ad sensum quidem aptum ὑπεκδραμῶν putat Hermannus El. D. M. p. 129. Cf. ad 1161. ὑποθεῖν οὐκ ἐώ. 742. ὑποδραμῶν (ὑπεκδραμῶν A.C. alii contra metrum). 1353. Xen. Cyr. I. 2. 12. ἢ κακούργους ἐρευνῆσαι, ἢ ληστὰς ὑποδραμεῖν. Verbum ὑπεκδραμεῖν cum accusativo junctum legitur Eurip. Med. 524. ὑπεκδραμεῖν τὴν σὴν . . . γλωσσαλγίαν. Phoen. 887. ὡς δὲ θεοὺς ὑπεκδραμούμενοι. Andr. 414. ἦν δ' ὑπεκδράμης μόνον. Eur. Alc. Fr. 14. ὅμως δ' ἀγῶνα τόνδε δεῖ μ' ὑπεκδραμεῖν (ὑποδραμεῖν m. pr. ὑπερδραμεῖν m. sec. cod. Paris.).

677. τε τὰ pro τὰ τε R. τ' ἀγορᾷ A.C.P.R.Γ.Δ.Θ. τῇ ἀγορᾷ B.V. Med. 8. Ald.

680. οἱ δ' B. οἷδ' A.C. ὑπερεπήνουν] Fort. ὑπερεπλήττονθ'. Cf. Schol: γράφεται καὶ ὑπερεπλήσσοντό με. Quod ad ὑπερεπίνουν adscriptum fuisse censet Lenting. ὑπερεπύππαζόν τέ με A.B.S.V.Γ.Δ.Θ.X. &c. ὑπερεπύππαζόν τέ με P. Med. 8. ὑπερεπυππάζοντό με R. et Suidas.

681. οὕτως om. A.

ὀβολοῦ κοριάννοις ἀναλαβῶν ἐλήλυθα.

- ΧΟ. πάντα δὴ πέπραγας οἶα χρή τὸν εὐτυχοῦντα· ἀντ.
 ἦῤρε δ' ὁ πανοῦργος ἕτερον πολὺ πανουργίαις
 μεῖζοσι κεκασμένον καὶ δόλοισι ποικίλοις 685
 ῥήμασιν θ' αἰμύλοις.
 ἀλλ' ὅπως ἀγωνιεῖ φρέν-
 τιζε τὰπίλοιπ' ἄριστα·
 ξυμμάχους δ' ἡμᾶς ἔχων εὐ-
 νους ἐπίστασαι πάλαι. 690
- ΑΔ. καὶ μὴν ὁ Παφλαγῶν οὐτοσὶ προσέρχεται
 ὠθῶν κολόκυμα καὶ ταράττων καὶ κυκῶν,
 ὡς δὴ καταπιόμενός με. μορμῶ τοῦ θράσους.
- ΠΑ. εἰ μὴ σ' ἀπολέσαιμ', εἴ τι τῶν αὐτῶν ἐμοὶ
 ψευδῶν ἐνείη, διαπέσοιμι πανταχῇ. 695
- ΑΔ. ἦσθην ἀπειλαῖς, ἐγέλασα ψολοκομπίαις,
 ἀπεπυδάρισα μόθωνα, περιεκόκκασα.
- ΠΑ. οὐ τοι μὰ τὴν Δήμητρ', ἐὰν μὴ σ' ἐκφάγω

683. δὴ A.B.C.S.V sec. Γ.Δ.Θ.Χ. Med. 8. vulg. τοι R. Dind. Mein. Re-
 vocanda vulgata. πέπραγας A.B.R. &c. Bentl. πέπραχας V pr. Ald.

εῤρε vulg. ἦῤρε Dind. Mein. 685. δόλοισ Bentl.

686. ῥήμασιν B.R. ῥήμασι A.C.P.V.Γ.Δ.Θ. Med. 8. τ' pro θ' R.

αἰμύλοις B.X. αἰμυλίοις A.B corr. C.P.R. (αιμ.) S.V.Γ.Δ.Θ. Med. 8. αἰμυλίοις R.

688. τ' ἀπίλοιπ' A.

689. ξυμμάχους A.B.C.P.V.Γ.Δ.Θ. Dind. συμμάχους R. Mein. &c.

ἔχων ἡμᾶς A.P.V.Γ.Δ.Θ.

690. ἐπίστασαι εὐνους A. εὐνους ἐπίστασαι (dein εὐνους supr.) B.

694. Qu. εἴ τι τῶν εἰωθότων (Ran. 1). Vix sanum videtur τῶν αὐτῶν.

695. ἐνείη] ἔνεστι Reisk. ἐφέιο conj. Vels. Certe secunda persona requiri
 videtur, non tertia. Expende scholiastae verba, εἴ τι τῶν ἐμῶν ὑποκρίναιο ψευσ-
 μάτων. Reponendum forsitan ἐρεῖς σὺν aut λέγοις σὺν, aut νοοίης aut νοεῖς σὺ.
 Latet haud dubie mendum. πανταχῇ A.R.V.

697. περιεκόκκασα A.C.P.S.V.Δ.Θ.Χ. Med. 8. vulg. Schol. et Suid. in h. v. et
 v. ἀπεπυδάρισα. περιεκόκκασα B. περιεκόκκασα (confusa gemina scriptura) R.
 περιεκοκκασα Dind. Fritzsch. ad Th. 1059. Kock. Mein. Vels. Ribb. Photius
 p. 416, 16. περιεκόκκασα : περιεγέλασα καὶ κατωρησάμην. Ἀριστοφάνης. Hinc
 ἐπικοκκάστρια Thesm. 1059. Qu. περιεκάγχασα.

698. Δήμητρ' ἐὰν A.B.C.P.S.V.Γ.Δ.Θ.Χ. vulg. Δήμητρά γ' εἰ R. Kock. Vels.
 Ribb. Δημήτερ' εἰ μὴ σ' ἐκφάγω Fritzsch. ad Th. 225. Δήμητρ' ἔτ', εἰ Reisig.
 Conj. p. 254. Mein. Dind. Miror Ravennatis scripturam recepisse ullos :
 nam particula γε nunquam post nomen numinis jurati infertur, nisi interjecto
 uno minimum vocabulo. Vulgatam revocavi. Ceterum de εἰ cum subjunctivo
 cf. ad Pac. 450. ἐκφάγω ἐκ τῆσδε τῆς γῆς, οὐδέποτε βιώσομαι vulg. Quae
 distinctio vitiosa est, ni fallor. Locus sic fortasse refigendus : ἐκφάγω, | ἐκ
 τῆσδε τῆς γῆς οὐδέποτε βιώσομαι, i. e. ni te devoravero, nunquam ex hac terra

	ἐκ τῆσδε τῆς γῆς, οὐδέποτε βιώσομαι.	
ΑΔ.	ἦν μὴ 'κφάγῃς ; ἐγὼ δέ γ', ἦν μὴ σ' ἐκπίω, κᾶτ' ἐκροφήσας αὐτὸς ἐπιδιαρραγῶ.	700
ΠΑ.	ἀπολῶ σε νῆ τὴν προεδρίαν τὴν ἐκ Πύλου.	
ΑΔ.	ἰδοὺ προεδρίαν. οἶον ὄψομαί σ' ἐγὼ ἐκ τῆς προεδρίας ἔσχατον θεώμενον.	
ΠΑ.	ἐν τῷ ξύλῳ δῆσω σε νῆ τὸν οὐρανόν.	705
ΑΔ.	ὡς ὀξύθυμος. φέρε τί σοι δῶ καταφαγεῖν; ἐπὶ τῷ φάγοις ἦδιστ' ἄν ; ἐπὶ βαλλαντίῳ ;	
ΠΑ.	ἐξαρπάσομαί σου τοῖς ὄνυξι τάντερα.	
ΑΔ.	ἀπονουχιῶ σου τὰν πρυτανείῳ σιτία.	
ΠΑ.	ἔλξω σε πρὸς τὸν δῆμον, ἵνα δῶς μοι δίκην.	710
ΑΔ.	κἀγὼ γε σ' ἔλξω καὶ διαβαλῶ πλείονα.	

(i. e. hujus terrae sumptu) *vivam* (seu *alar*). Cf. Xen. III. 3. 16. *θρεψόμεθα ἐκ τῆς πολεμίας*. (V. Add.) Vel . . . ἐκ τῆς τέχνης τῆσδ' οὐδέποτε βιώσομαι. Cf. 63. Sed praestat, opinor, ἐκβάλω | ἐκ τῆσδε τῆς γῆς, &c. Cf. Pl. 463. σὲ πρῶτον ἐκβαλόντες ἐκ τῆς Ἑλλάδος. Menand. IV. 189.

699. οὐδέποτε] An οὐκέτι δῆ, vel οὐκέτ' ἐγὼ, vel οὐκέτ' ἐκβιώσομαι, vel οὐκέθ' ἔξω τὸν βίον?

700. ἦν μὴ A.B.C.P.S.V.Γ.Δ.Θ. Med. 8. &c. vulg. εἰ μὴ R. Dind. &c. Vulgatam revocavi. Cf. ad 698. ἦν μὴ 'κφάγῃς vulg. ἔμ' ἐκφάγῃς conj. Mein. (coll. Av. 1691. βούλεσθε . . . ὀπτῶ τὰ κρέα ; . . . ὀπτᾶς τὰ κρέα;) εἰ μὴ 'κφάγῃς μ' Bergk. Vels. prob. Mein. Malim ἦν μὴ 'κφάγῃς μ'. ἐγὼ δέ γ', εἰ μὴ σ' ἐκπίω R. ἐγὼ δέ σε ἦν μὴ 'κπίω A.Δ.Θ. Med. 5. ἐγὼ δέ σε ἦν μὴ ἐκπίω B. ἐγὼ δέ σ' ἦν (ἦ'ν V.) μὴ 'κπίω (μὴκπίω Med. 8.) C.P.S.V.Γ.X. Med. 8. 9. ἐγὼ δέ γ', ἦν μὴ σ' ἐκπίω Bendl. prob. Fr. Thiersch. p. 699. ἐγὼ δέ σ' ἦν μὴ 'πεκπίω Dobraeus ad 357. ἐγὼ δ', ἐάν σε μὴ 'κπίω Pors. Recte Benteleius. Cf. 356. 365.

701. κἀπεκροφήσας A.B.C.P.R. (κᾶπ.) S.V. (ras. sup. ε) Γ.Δ.Θ.X. Med. 8. vulg. Dobr. ad 357. (Cf. ad 940.) κᾶτ' ἐκροφήσας Seager in Diar. Class. Lond. IV. 715. Dind. κᾶν ἐκροφήσας Both. Kock. Mein. Ribb. Vels. Recte Seager. ἐπὶ διαρραγῶ Θ. ἐπεὶ διαρραγῶ A.P.Δ.

705. ὀξύθυμος] ὀξυθυμεῖ Halbertsma. Fort. ὡς ὀξύθυμος εἶ. φέρε τί σοι δῶ φαγεῖν; Sed cf. Pac. 257. ὡς δριμύς. Vel ὡς ὀξύθυμος. φέρε τί δῆ (δαί) δῶ σοι φαγεῖν; δῶ A.B.R.X. δοκῶ S.V.Δ.

707. φάγοις ἦδιστ' ἄν] φαγὼν ἦδοι' ἄν Enger. Vels. φαγὼν ἦδοιτ' ἄν Kock. φάγοις γήγει' ἄν conj. Bergk. βαλλαντίῳ C.R.X. Ald. Dind. Kock. Bergk. Ribb. Vels. βαλαντίῳ A.B.S.V. Med. 5. 8. Br. Solennis discrepantia scripturae. Scripturam antiquam βαλάντιον esse statuit L. Dind. in Thesouro Stephani. Cf. ad Ran. 722.

711. κἀγὼ δέ σέ γε, καὶ διαβαλῶ γε Sauppius ap. Kock. κἀγὼ δέ σ' ἔλκων διαβαλῶ γε conj. Bergk. κἀγὼ δέ σ' ἐλῶ καὶ διαβαλῶ γε conj. idem.

κἀγὼ δέ σ' ἔλξω libri et vulg. Leg. κἀγὼ γε σ' ἔλξω. Cf. 769. ad Pl. 764. καὶ διαβαλῶ B.R.X. καὶ διαβαλῶ γε A.C.P.S.V.Γ. (γε supr.

- ΠΑ. ἄλλ', ὦ πονηρὲ, σοὶ μὲν οὐδὲν πείθεται
ἐγὼ δ' ἐκείνου καταγελῶ γ' ὅσον θέλω.
- ΑΛ. ὡς σφόδρα σὺ τὸν δῆμον σεαυτοῦ νενόμικας.
- ΠΑ. ἐπίσταμαι γὰρ αὐτὸν οἷς ψωμίζεται. 715
- ΑΛ. κᾶθ' ὥσπερ αἱ τίτθαι γε σιτίζεις κακῶς.
μασώμενος γὰρ τῷ μὲν ὀλίγον ἐντίθης,
αὐτὸς δ' ἐκείνου τριπλάσιον κατέσπακας.
- ΠΑ. καὶ νῆ Δί' ὑπὸ γε δεξιότητος τῆς ἐμῆς
δύναμαι ποιεῖν τὸν δῆμον εὐρὺν καὶ στενόν. 720
- ΑΛ. χῶ πρωκτὸς οὐμὸς τουτογὶ σοφίζεται.
- ΠΑ. οὐκ, ὦγάθ', ἐν βουλῇ με δόξεις καθυβρίσαι.
ἴωμεν ἐς τὸν δῆμον. ΑΛ. οὐδὲν κωλύει.
ἰδοὺ, βαδίζω· μηδὲν ἡμᾶς ἰσχέτω.
- ΠΑ. ὦ Δῆμε, δεῦρ' ἔξελθε. ΑΛ. νῆ Δί', ὦ πάτερ, 725
ἔξελθε δῆτ'. ΠΑ. ὦ Δημίδιον ὦ φίλτατον,

a sec. m.) ©. Med. 8. καὶ διαβαλῶ σε Δ. διαβαλῶ τε conj. Kock. διαβαλῶν
γε Vels. Legerim διαβαλῶ τε πλείονα. πλείονα V. in ras., et a sec. m.

712. πόνηρε A.B.P.R.V.Γ.©. Med. 8. Ald.

713. γ' ὅσον] Qu: 'φ' ὅσον, vel χῶσον.

716. κᾶθ' ὥσπερ C corr. S.V.X. Bentl. Dawes. Br. κᾶθ' ὥσπερ Med. 8. 9.
καθ' ὥσπερ Γ. καθῶσπερ P.Δ.©. Med. 5. Ald. Suid. s. v. τίτθαι. Greg. Cypri.
II. 35 L. II. 82. Apost. IX. 55. XI. 16. κάθως περ Α.Β. καθῶσπερ R.

Qu. ὥσπερ εἰ τίτθ γε. Sed cf. 864. τίτθαι γε Α. τίτθαι γε P.R.Γ.Δ.©.

717. μασώμενος A.B.C.X. Med. 5. μασώμενος R.S.V.Γ. τὸ R.S.
V.Δ. &c. ἐντίθης Α. (non ἐντιθῆς, ut ap. Vels.) Dind. ἐντιθείς B.C.P.R.
S.V.Γ.X. Med. 9. ἐντιθείς V sec. Δ.©. Med. 5. 8. vulg.

718. κατέσπακας A corr. An legendum κατέσπασας?

720. ποεῖν R.V. Med. 8. Ald.

721. ἐμὸς Med. 5. τουτογὶ R.Γ sec. Elmsl. ad Ach. 108. Reisig.
Conj. p. xviii. Dind. τουτογὶ V. τουτοῖ Α.V sec. X. Med. 5. 9. vulg. τουτοῖ
C.P.Δ.©. τουτό γε S. Med. 8. τουτί γε Suidas in πρωκτός. τωδεῖ (pr. του) B.

722. ὦ γάθ' Α.Β.С. με δόξεις] μ' ἔθ' ἔξεις Herwerden Ex. Crit. p. viii.
Eandem correctionem ipse multis abhinc annis feceram. Tentabam etiam
ἰκ, ὦγάθ', ἔτ' ἐν βουλῇ με δόξεις &c. Sed nil mutandum. Sensus est, *you
shan't be thought to have insulted me* &c. δόξεις Α.С. R.V. &c. διδάξεις B.

723. ΚΑ. hic (non v. 722) praef. Med. 9. ΑΛ. praef. B.C.Γ in ras.

© supr. om. Α. R. Δ. et (relicto spatio) Med. 8. ἐς R. Med. 8. Kock.

Ribb. εἰς Α.Β.С. P.V.Γ.Δ.©. vulg. ὡς Mein. Dind. Vels. Cf. 710.

724. ἄλλ. praef. Α. βάδιζε Α. R. V. &c. vulg. βαδίζω (supr. ε) B.
Verum videtur βαδίζω, idque reposui.

725. ΠΑ. om. R. lineola est in Med. 8. ΑΛ. P. om. Α. R. V. Γ. Δ. ©. Med. 8.
δεῦρ', ὦ δῆμ', ἔξελθε νῆ Α. Γ. Δ. ©. ἔξελθε νῆ Δί' Α. Β. R. Med. 8.
vulg. ἔξελθε. ἄλλ. νῆ Δί' C. Reisk. Elmsl. ad Ach. 475. Dind. Mein. &c.

726. ἄλλ. praef. in Α. Β. V. Γ. Med. 5. 9. Lineola est in R. Med. 8. ΚΑ.

ἔξελθ , ἴν εἰδῆς οἶα περιυβρίζομαι.

ΔΗΜΟΣ.

τίνας οἱ βοῶντες ; οὐκ ἄπιτ' ἀπὸ τῆς θύρας ;
τὴν εἰρεσιώνην μου κατασπαράξατε.

τίς, ὦ Παφλαγῶν, ἀδικεῖ σε ; ΠΑ. διὰ σέ τύπτομαι 730
ὑπὸ τουτουὶ καὶ τῶν νεανίσκων. ΔΗ. τῆς ;

ΠΑ. ὀτιῆ φιλῶ σ', ὦ Δῆμ', ἐραστής τ' εἰμὶ σός.

ΔΗ. σὺ δ' εἰ τίς ἐτεόν ; ΑΛ. ἀντεραστής τουτουὶ,

ἐρῶν πάλαι σου βουλόμενός τέ σ' εὖ ποιεῖν,
ἄλλοι τε πολλοὶ καὶ καλοὶ τε κάγαθοί.

735

ἀλλ' οὐχ οἰοί τ' ἐσμὲν διὰ τουτονί. σὺ γὰρ
ὁμοῖος εἶ τοῖς παισὶ τοῖς ἐρωμένοις·

τοὺς μὲν καλοὺς τε κάγαθοὺς οὐ προσδέχει,
σαυτὸν δὲ λυχνοπῶλαισι καὶ νευρορράφοις

καὶ σκυτοτόμοις καὶ βυρσοπῶλαισιν δίδως.

740

om. A.B.C.P.R.S.V.Γ.Δ.Θ.Χ. Med. 5. 8. 9. vulg. add. Dind. (unde ?) ὦ

Δημίδιον φίλτατον libri et vulg. ὦ Δημίδιον ὦ φίλτατον Elmsl. ad Ach. 475.

Reisig. Conj. p. xxiii. Dind. Mein. ἔξελθε δῆτα, Δημίδιον ὦ φίλτατον

Br. Poison. (ap. Dobr. Add. p. 128). ὦ Δημίδιον, ὦ φίλτατε Cobet. ὦ

Δημίδιον. ΠΑΦ. ὦ φίλτατε Cobet. Vels. Infra 1199. ὦ Δημίδιον. Ach. 475.

Εὐριπίδιον, ὦ γλυκίτατον καὶ φίλτατον. Nub. 746. ὦ Σωκρατίδιον φίλτατον.

Lys. 872. ὦ γλυκίτατον Μυρρινίδιον. Pac. 1198. ὦ φίλτατ', ὦ Τρυγαί'. Soph.

Phil. 799. ὦ τέκνον, ὦ γενναῖον. Eur. Cycl. 266. ὦ κάλλιστον, ὦ Κυκλώπιον.

727. Hunc versum hic habent R. Med. 5. 8. Post v. 729 habent

A.B.C.P.S.V.Γ.Δ.Θ.Χ. vulg. Correxit Dind. ΚΑ. praeifixum in Θ.

οἷαπερ (aut οἰάπερ) ὑβρίζομαι A.C.P.R.S.V.Γ.Δ.Θ.Χ. Med. 5. 8. οἷαπερ γ'

ὑβρίζομαι B. vulg. οἷα περ ἐφρυβρίζομαι Reisig. Conj. p. xv. οἷα περιυβρίζομαι

Elmsl. Dind. Bergk. Mein. &c. Cf. Th. 535. τοιαῦτα περιυβρίζειν (περὶ ὑβρ. R.).

728. οὐκ ἄπιτ' ; οὐκ ἀπὸ τῆς θύρας ; Elmsl. ad Ach. 321. 475. ἀπὸ

A.B.C.P.S.V.Γ.Δ.Θ.Χ. ἐκ R. Med. 8. ἐκτὸς Bo. Vels.

729. τίνας pro τὴν Med. 8. τὴν τ' εἰρεσιώνην μὴ κατασπαράξετε ; Herw. Ex.

Crit. p. viii. Malim μῆδ' εἰρεσιώνην μου κατασπαράξετε ;

730. ὦ C.P.R.V. Med. 8. ὦ (sic) B. ὁ Α.Δ.Θ. Παφλαγῶν (sup. γόν)

Med. 8. 731. τῆ Α.Β.Θ. τῆ R.V. τῆ Med. 8. τῆ P.

732. δῆμε Α.Θ. ἐραστής τ' C.P.R.V. τ' om. Α.Γ.Δ.Θ. Med. 8.

supr. in B.

734. ποεῖν Γ pr. Δ.Θ corr. ποιεῖν Α.Β.Ρ.Σ.Υ.Θ pr. σου Α.С. R. &c.

σοῦ B.V. 735. καὶ supr. in B. om. Med. 8.

736. τε Α.Δ. 738. προσδέχη S.

739. λυχνοπῶλαισι R.Θ. Dind. λυχνοπῶλῃσι (aut -ῃσι) Α.Β.С. S.V.

Γ.Δ.Θ sec. X. vulg. νευροράφαις R.

740. βυρσοπῶλαισιν R. Med. 8. Dind. &c. βυρσοπῶλῃσιν (aut ἠ) Α.Β.С. S.

V.Γ.Δ.Θ.Χ. vulg. βυρσοπῶλαισιν δίδως] βυρσοπῶλαις ἐπιδίδως Cobet.

Mein. Cf. ad Soph. Phil. 972. νῦν δ' ἄλλοισι δούς | οἷς εἰκὸς &c.

- ΠΑ. εὖ γὰρ ποιῶ τὸν δῆμον. ΑΔ. εἶπέ μοι, τί δρῶν ;
 ΠΑ. ὅτι ; τῶν στρατηγῶν ὑποτρεμόντων ἐκ Πύλου,
 πλεύσας ἐκέϊσε, τοὺς Λάκωνας ἤγαγον.
 ΑΔ. ἐγὼ δὲ περιπατῶν γ' ἀπ' ἐργαστηρίου
 ἔψοντος ἐτέρου τὴν χύτραν ὑφειλόμην. 745
 ΠΑ. καὶ μὴν ποιήσας αὐτίκα μάλ' ἐκκλησίαν,
 ὦ Δῆμ', ἵν' εἰδῆς ὀπότερος νῶν ἐστὶ σοι
 εὐνούστερος, διάκρινον, ἵνα τοῦτον φιλήῃς.
 ΑΔ. ναὶ ναὶ διάκρινον δῆτα, πλὴν μὴ ἔν τῇ πυκνί.
 ΔΗ. οὐκ ἂν καθιζοίμην ἐν ἄλλῳ χωρίῳ. 750

741. ποιῶ A.B.C.P.S.V. ποῶ R.Γ.Δ.Θ. Med. 5. 8. 9. εἶπε (sic) V.
 νυν S.X. vulg. νῦν A.C.P.V.Γ.Δ.Θ. ναὶ B. μοι νῦν R. Med. 8. μοι
 Bergk. Kock. Pronomen inferre solet R. Cf. Nub. 87. 345. Eq. 14. 339.
 742. ὅτι τῶν vulg. Scrib. ὁ τι ; τῶν . . . Idem proposuerat Elmsleius ad Ach.
 959. Ita etiam Velsen. probat Mein. ὅτι τῶν στρατηγῶν ἀποδραμόντων
 (ὑποδραμώντων R sec. Inv.) ἐκ Πύλου conj. C. F. Herm. ὅτι τῶν στρατηγῶν
 ὑποδραμόντων ἐκ Πύλου Mein. ὅτι, τῶν στρατηγῶν ὑποτρεμόντων, ἐκ Πύλου
 . . . ingeniose Kock. (De re coll. Thuc. IV. 27. καὶ ἐς Νικίαν στρατηγὸν ὅτα
 ἀπεσῆμαινε, ῥάδιον εἶναι παρασκευῆ, εἰ ἄνδρες εἶεν οἱ στρατηγοί, πλεύσαντας
 λαβεῖν τοὺς ἐν τῇ νήσῳ, καὶ αὐτὸς γ' ἂν, εἰ ἤρχε, ποιῆσαι τοῦτο. Quae verba
 Cleonis sunt ignaviam ducum reprehendentis. Aperte sic sibi invicem responde-
 bunt πλεύσας ἐκέϊσε et περιπατῶν, atque τῶν στρατηγῶν ὑποτρεμόντων et
 ἔψοντος ἐτέρου &c.) Certe valde expeditur constructio legendo ὑποδραμόντων
 aut ἀποδραμόντων aut ὑποτρεμόντων. τῶν στρατηγῶν . . . τῶν A.C.P.R.S.V.
 Γ.Δ.Θ. Med. 5. 8. 9. schol. Dind. τὸν στρατηγὸν . . . τὸν B.Γ corr. supr.
 sec. m. X. Ald. Vels. τοὺς στρατηγούς . . . τοὺς Br. ὑποδραμών B.R.S.V.
 Γ.Δ.Θ. Med. 9. ὑπεκδραμών A. (ὑπέκ. s. Vels.) C. P. (-ῶν) Γ. (sup. εκ
 sec. m.) Med. 5. 8. Ald. τοὺς ἐκ Πύλου Benteleius, coll. 1201. νῆ τὸν
 Ποσειδῶ, καὶ σὺ γὰρ τοὺς ἐκ Πύλου (ὑφήρπασας). Nub. 186. τοῖς ἐκ Πύλου
 ληφθεῖσι τοῖς Λακωνικοῖς. Adde Eq. 1167. Idem sentiunt Dind. Reisig.
 Holden. ἐκ Πύλου A.B.R.S.V. Ald. Vels. ἐν Πύλῳ X. Br. (coll. 55. 76.
 &c.) prob. Dobr. Verum videtur aut τῶν ἐν Πύλῳ, aut τοὺς ἐκ Πύλου. Cf.
 355. κασαλβάσω τοὺς ἐν Πύλῳ στρατηγούς. 744. δὲ om. V. δὲ et γ' om. S.
 745. ἐψόντος R. 746. ποιήσας Γ.Δ.Θ. ποιήσας A.B.R.S.V.
 747. ὦ Δημίδιον, εἶθ' ὀπότερος ingeniose Herw. Ex. Cr. p. viii.
 748. ἵνα τοῦτον R. Med. 8. Bekk. Dind. recc. ἵν' ἐκείνον A.B.C.P.S.V.
 Γ.Δ.Θ. X. Br. Illud verum, Cf. 1109.
 749. μὴ ἔν B.C. μὴν Med. 8. μὴν R. μὴν Δ. μὴ (sup. ν) A. πυκνί
 X. et Suid. in h. v. Dind. &c. πυκνή R. πυκνί A.B.C.P.S.V.Γ.Δ.Θ. Med. 8.
 vulg. Cf. ad 165. Aeschin. I. 81. ἐν τῇ πυκνί (πύκνη f. πυκνί Bekk.).
 750. καθιζοίμην libri et vulg. καθεζοίμην Bergk. Pro καθίζεσθαι nescio an
 ubique reponendum sit καθέζεσθαι, unde futurum καθεδοῦμαι. (V. Ach. 841. Av.
 727. Eccl. 617. Ran. 200. 792. 1523. Pl. 382.) Cf. 785. κᾶτα καθίζου
 μαλακῶς. Vesp. 90. καθίζηται. Th. 1182. καθιζομένη. Dem. p. 553. καθι-
 ζόμενος (al. καθεζ.). Futurum tamen καθιζήσομαι est in Plat. Phaedr. 229 A.

- ἀλλ' ἐς τὸ πρόσθε χρὴ παρείν' ἐς τὴν πύκνα.
 ΑΛ. οἶμοι κακοδαίμων, ὡς ἀπόλωλ'. ὁ γὰρ γέρω
 οἴκοι μὲν ἀνδρῶν ἐστὶ δεξιώτατος
 ὅταν δ' ἐπὶ ταυτησὶ καθῆται τῆς πέτρας,
 κέχηεν ὥσπερ ἐμποδιζῶν ἰσχάδας. 755
- ΧΟ. νῦν δὴ σε πάντα δεῖ κάλων ἐξιναί σεαυτοῦ στρ.
 καὶ λῆμα θούριον φορεῖν καὶ λόγους ἀφύκτους
 ὅτοισι τόνδ' ὑπερβαλεῖ. ποικίλος γὰρ ἀνὴρ
 κάκ τῶν ἀμηχάνων πόρους εὐμήχανος πορίζειν.

751. ἐς R. Med. 8. Dind. Ribb. εἰς A.B.C.P.V.Γ.Δ.Θ.Χ. vulg. ὡς S. Casaub. Bentl. Reisk. Pors. Br. Bekk. Ko. Bergk. Vels. Ita Mein: ἀλλ' ἐς τὸ πρόσθε (*vorwärts*). χρὴν παρειν ες τὴν πύκνα. (Et χρὴ Ribb.) πρόσθε χρὴ R.X. Dind. Bergk. &c. πρόσθεν χρὴ A. πρόσθε χρὴν B.Γ. vulg. Mein. πρόσθ' ἐχρῆν C.P.S.V.Δ.Θ. schol. παρείν' B.R. παρείναι A.C.P.S.V. Γ.Δ.Θ. παριέν' Herw. Ex. Cr. p. viii. Si vera sunt quae disputavit Cobetus V. L. p. 33 sq., scribendum erit παριέν'. Aeschin. in Ctes. p. 63, 44. παρῆμεν (*παρῆμεν* Cobet.) τῇ ὑστεραία εἰς τὴν ἐκκλησίαν. Dem. alicubi, παρῆσαν (*παρῆσαν* Cobet.) . . . ἐπὶ τουτὶ τὸ βῆμα. Quam scripturam confirmant hujusmodi loci, Aesch. in Ctes. p. 67, 16. παρελθὼν εἰς τὴν ἐκκλησίαν. p. 84, 12. παρελθόντα εἰς τὴν ἐκκλησίαν. Vide comm. ἐς R.S. Med. 8. εἰς A.B.C.P.V. (s. Vels.) Γ.Δ.Θ. 's V. (s. Bekk.) πύκνα R. πύκα A.B.C.P.S.V. Γ.Δ.Θ.Χ. Med. 8. Hesychius: πύκνα, τὸ ἐν Ἀθήναις δικαστήριον, τὴν πύκα.

752. Κλ. praef. in R. 753. ἐστὶ A.R.V.Γ.Θ.

754. κάθηται (*καθῆται* V. s. Vels.) libri et vulg. καθῆται Bekk. Dind. &c. πέτρας] Subsellia saxea Pnycis intellige. Cf. 783. Schol: τῆς πέτρας δὲ τῆς πνυκός. ὀρεινὴ γὰρ ἦν, ὡς ἔοικεν.

755. ἐμποδιζῶν] Scriptum olim fuisse ἐμβροχίζων conjicit Kock.

756. Xo. praef. A. Nulla persona in C. νῦν δὴ σε πάντα δεῖ S.V. Dind. Bergk. Fritzsch. ad Thesm. 529. νῦν δὴ σε πάντα δὴ R. νῦν δεῖ σε παντὰ δὴ B.Γ. pr. Δ.Θ.Χ. vulg. et (om. δὴ) C. P. νῦν δὴ σε πάντα δὴ A. Γ. sec. Cf. 964. ψωλὸν γενέσθαι δεῖ (δὴ R.) σε &c. et ad 798. Recte Dind., quanquam tenendum est saepe δὴ post pās inferri. Cf. Vesp. 526. νῦν δὴ τὸν ἐκ θῆμετέρου | γυμνασίου δεῖ τι λέγειν καινόν. Eccl. 571. νῦν δὴ δεῖ σε πυκνὴν φρένα . . . ἐγειρεῖν. Lys. 1108. δεῖ δὴ νυνὶ σε γενέσθαι δεινὴν, &c. Ran. 1056. πάντῃ δὴ δεῖ χρηστὰ λέγειν ἡμᾶς. Soph. Phil. 587. δεῖ δὴ. Eur. Hel. 843. ἐκ τῶνδε δεῖ σε δὴ (δὴ σε δεῖ?) γυναικεῖόν τι δρᾶν. Hipp. 1008. δεῖ δὴ σε δειξαι . . . El. 71. δεῖ δὴ με . . . Herod. I. 179. δεῖ δὴ . . . Dem. p. 213. οὐ δὴ δεῖ . . . p. 555. οὐ δὴ δεῖ . . . p. 566. οὐ δὴ δεῖ (al. δεῖ δὴ) . . . p. 575. οὐ δὴ δὴ (al. δὴ δεῖ) . . . p. 684. οὐ δὴ δεῖ μνησικακεῖν. p. 798. δεῖ δὴ πάντας . . . p. 914. δεῖ δὴ μαθεῖν . . . p. 791. δεῖ δὴ σε . . . p. 605. p. 621. Isae. VIII. 5. δεῖ δὴ . . . xi. 7. δεῖ δὴ σε . . . Isocr. Or. XV. § 211. δεῖ δὴ μηδ' ἡμᾶς προαιπειν &c. Plat. Theaet. 282. δεῖ δὴ, ὡς ἔοικεν, &c. Phil. 11. Menex. 239. Polit. 300. Pol. 300 A. et E.

757. λῆμμα S. φρονεῖν καὶ λόγους Suid. s. v. νῦν.

758. ἀνὴρ libri. ἀνὴρ Dind. &c.

759. πόρους εὐμήχανους πορίζειν libri et vulg. πόρους εὐμήχανος πορίζειν

πρὸς ταύθ' ὅπως ἔξει πολὺς καὶ λαμπρὸς ἐπὶ τὸν ἄνδρα· 760
ἀλλὰ φυλάττου καὶ πρὶν ἐκείνον προσκείσθαι σοι πρότερον
σὺ

τοὺς δελφίνας μετεωρίζου καὶ τὴν ἄκατον παραβάλλου.

ΠΑ. τῇ μὲν δεσποίνῃ Ἀθηναίᾳ, τῇ τῆς πόλεως μεδεούσῃ,

Bentl. Br. Bergk. Mein. Dind. Vels. Recte proculdubio. *Εὐμήχανος* quidem primum in *εὐμηχάνους* propter vicinum *πόρους*, deinde sensus eliciendi causa *πορίζειν* in *πορίζων* mutatum. Vulgata scriptura tolerari nequit. Cf. Eccl. 236. *χρήματα πορίζειν εὐπαρώτατον γυνή.* Ran. 1429. καὶ πόριμον αὐτῷ, τῇ πόλει δ' ἀμήχανον. Aesch. Prom. 59. *δεινὸς γὰρ εὐρεῖν καὶ ἀμηχάνων πόρους* (ubi v. Blomf.). Eur. Iph. T. 1032. *δειναὶ γὰρ αἱ γυναῖκες εὐρίσκειν τέχνας.* Iph. A. 356. *τίνα δὲ πόρον εὐρὼ πόθεν;* Soph. Ant. 359. *παντοπόρος* (Schol.: *εἰς πάντα μηχανὰς ἐξευρίσκων*). Aristarch. ap. Stob. LXI. p. 387. *οὗτος γὰρ ὁ θεὸς καὶ τὸν ἄσθενῆ σθένειν | τίθησι καὶ τὸν ἄπορον εὐρίσκειν πόρον.* Aeschyli versum comparavit scholiasta.

760. *ἔξει* C.R.S.V. (et lemma schol.) Br. *ἔσει* X. Ald. *ἔξει* A.V sec. Γ.Δ.Θ. Med. 8. *ἔξεις* B. *ρεύσει* conj. Bentl. Magis placeret *πνεύσει* aut *πνευσεῖ*. (Cf. Ran. 1221. *τὸ ληκύθιον γὰρ τοῦτο πνευσεῖται πολὺ.* Dem. p. 787.) Sed fortasse nil mutandum. Cf. 430. Scholiasta per *ἐπεξελεύση* explicat. Est enim secunda persona praesentis *ἔξιμι*, quod sensu futuro usurpari solet. *ἐς* A.B.C.R.V. &c. vulg. *ἐπὶ* probabiliter Cobet. Mein. Dind. Vels. Idem ipse conieceram.

761. *προσκείσθαι* σοι B.P.S.Γ.X. vulg. Bergk. Mein. *προκείσθαι* σοι A.C.V. Δ.Θ. Med. 8. *προσκείσθαι* σου R. Suid. in *δελφίς*. *προϊκέσθαι* σου Dind. Fort. καὶ πρὶν ἐκείνον προσκείσθαι ὁμοῦ, πρότερον σὺ . . . Prima corruptela *προσκείσθαι* σου, secunda . . . σοι. Cf. 245. *ὁ κοινορτὸς δῆλος αὐτῶν ὡς ὁμοῦ προσκειμένων.* Vesp. 142. *σὺ δὲ τῇ θύρᾳ πρόσκεισο.* Eur. Iph. T. 325. *προσκείμενοι | ἔβαλλον αὐτούς.* Thuc. IV. 127. *οἱ δὲ βάρβαροι ἰδόντες πολλῇ βοῇ καὶ θορύβῳ προσέκειντο.* 125. *ὑποχωρῶν τοῖς τῶν ἐναντίων πρώτοις προσκεισομένοις.* Cf. ad Ran. 1176. Quod si verum est *προσκείσθαι* σου, cf. Aesch. Cho. 1033. *τόξω γὰρ οὔτις πημάτων προσίξεται* (ἐφ. ?). Isocr. p. 64 B. *τίνος γὰρ οὐκ ἐφίκοντο;* p. 80 B. *οὐκ ἐφικνοῦμαι τοῦ μεγέθους αὐτῶν.* Xen. An. I. 8. 19. *πρὶν δὲ τόξενμα ἐξικνεῖσθαι* (ἐφ. ?) *ἐκκλίνουσιν οἱ βάρβαροι καὶ φεύγουσι.* πρότερον C.R. Suid. Dind. Vels. πρότερος A.B.P.V.Γ.Δ.Θ. Med. 8. vulg. Bergk. Mein. Recte fortasse. Cf. 1110. 1164. Sed quum praecedat *πρὶν*, verum videtur πρότερον. σὺ om. R.

762. *παραβάλλου* R.X. *παρὰ βάλλον* V. *παραβαλοῦ* A.B.C.P.Γ.Δ.Θ. Suid. in *δελφίς*. *παραβάλου* A. (s. Vels.) Γ sec. *περιβάλλου* S. (ut vid.) *παράβαλε* Γ. γρ. Med. 8.

763. *τῇ δεσποίνῃ μὲν Ἀθηναίῃ* Bentl. Ἀθηναίᾳ S.V. Pors. ad Xen. Anab. VII. 527, 6. Dind. &c. Ἀθηναίῃ A.B.R.X. vulg. Kock. prob. Mein. Cf. ad Nub. 989. *Τριτογενείας* (Τριτογενείης R.V. ubi idem metrum est) et 614. Pac. 271. *ὧ πότνια δέσποινα Ἀθηναία.* Av. 828. Ἀθηναίαν. 1653. *τὴν Ἀθηναίαν.* Eur. Suppl. 1183. Ἀθηναίας. Plat. Euthyd. 302 D. Ἀθηναίῃ φρατρία. Xen. An. VII. 3. 39. *σύνθημα δ' εἶπον Ἀθηναίαν.* Theocr. V. 23. Ἀθαναίαν. Herod. I. 19. Ἀθηναίης. VII. 99. ἀναγκαίης. Theocr. II. 165. *σελαναία.* Eur. Ph. 181. *σελαναία.* Forma epica et Ionica est Ἀθηναίη, ut *σεληναίη*, &c.

εὔχομαι, εἰ μὲν περὶ τὸν δῆμον τὸν Ἀθηναίων γεγένημαι
βέλτιστος ἀνὴρ μετὰ Λυσικλέα καὶ Κύνναν καὶ Σαλαβακχῶ,
ὥσπερ νυνὶ μηδὲν δράσας δειπνεῖν ἐν τῷ πρυτανείῳ 766
εἰ δέ σε μισῶ καὶ μὴ περὶ σοῦ μάχομαι μόνος ἀμφιβεβηκῶς,
ἀπολοίμην καὶ διαπρισθεῖην κατατμηθεῖην τε λέπαδνα.

ΑΛ. κᾶργῳ, ὦ Δῆμ', εἰ μὴ σε φιλῶ καὶ μὴ στέργω, κατατμηθεῖς
ἐψοίμην ἐν περικομματίοις· κεῖ μὴ τοῦτοισι πέποιθας, 770
ἐπὶ ταυτησὶ κατακησθεῖην ἐν μυττωτῷ μετὰ τυροῦ
καὶ τῇ κρεάγρῳ τῶν ὀρχιπέδων ἐλκοίμην ἐς Κεραμεικόν.

ΠΑ. καὶ πῶς ἂν ἐμοῦ μᾶλλον σε φιλῶν, ὦ Δῆμε, γένοιτο πολίτης ;
ὅς πρῶτα μὲν, ἥνικ' ἐβούλευόν σοι, χρήματα πλεῖστ' ἀπέδειξα

764. μὲν om. A.Γ pr. Δ.Θ. τὸν X. τῶν A.B.C.P.R.S.V.Γ.Θ. Med. 8.
τὸν Δῆμον τονδι πάντων hic et in v. 832 conj. Vels. Sed cf. 831. Thesm. 306.

765. κύναν R.S.V.X. Med. 8. κύναν A.C.P.Γ.Δ.Θ. κίνναν B. κατὰ
Κύνναν schol. Vesp. 1027. Σαλαβακχῶ schol. ad Pac. 754. et Stuid. in
Κύννα. Dind. &c. Σαλαβάκχῳ R. Σαλαβάκχαν A.B.C.P.S.V.Γ.Δ.Θ.X. Med. 8.
vulg. Σαλαβάκχην schol. Vesp. 1027. Cf. Thesm. 825. Σαλαβακχοῦς.

766. ὥσπερ νυνί] Fort. ὥσπερ ἐκεῖνοι.

767. ἀντιβεβηκῶς R.Γ pr. Reisk. Dind. Mein. &c. ἀντιβεβηκῶς A.B.C.P.S.
V corr. Δ.Θ.X. vulg. ἀντιβεβημένος Γ corr. (del. etiam μόνος). ἀμφιβεβηκῶς
verissime Dawes. p. 204, coll. Hom. Π. α'. 37. κλυθί με ἀργυρότοξ', ὅς
Χρῦσῃ ἀμφιβέβηκας. Od. ι'. 198. ὅς Ἰσμαρον ἀμφιβεβήκει. Callim. Hymn.
Del. 27. Δῆλε φίλη, τοῖός σε βοηθός ἀμφιβέβηκεν. Hom. Od. υ'. 14. ὡς δὲ
κύων ἀμαλῆσι περὶ σκυλάκεσσι βεβῶσα. Infra 1038. ὅς περὶ τοῦ δῆμον πολλοῖς
κῶνωψι μαχεῖται, | ὥστε περὶ σκύμοισι βεβηκῶς. Adde Aesch. Sept. 181. ἰὼ
φίλοι δαίμονες λυτήριοι ἀμφιβάντες πόλιν. Hom. Π. ε'. 299. ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
βαῖνε, δαῖμον ὦς, ἀλλὶ πεποιθός. Π. ε'. 22. Scholiastarum explicationes sunt
πρὸς βίαν ἀγωνιζόμενος, ἀνθιστάμενος τοῖς ἀδικεῖν σε προαιρουμένοις. "Sc. τοῖς
ἐχθροῖς σου. Soph. El. 575. βιασθεῖς πολλὰ κἀντιβὰς μόλις | ἔθυσεν αὐτήν.
Eur. Iph. A. 1016. ἦν δ' ἀντιβαίνη. Herod. VI. 73. οὐκ ἐδικαίουν ἔτι
ἀντιβαίνειν." KOCK.

768. κατατμηθεῖην R. schol. (ut vid.) Dind. διατμηθεῖην A.B.C.R.S.V.Γ.Δ.
Θ.X. vulg. Cf. ad 496.

769. κατατμηθεῖς ἐψοίμην ἐν περικομματίοις] Qu. κατατμηθεῖς | περι-
κομματί' εἶθ' (aut περικόμματ', ἔπειθ') ἐψηθεῖην. Convenit magis impreca-
tioni aoristus, ut ἀπολοίμην, διαπρισθεῖην, κατατμηθεῖην, κατακησθεῖην. Cf.
supra 372. περικόμματ' ἔκ σου σκενάσω. Metag. Athen. 269 F. ἀλλῆσι καὶ
περικόμμασιν. Athenion Athen. 661 B. περικομματίῳ . . . γλυκεῖ. Alex.
Mein. III. 442.

770. τοῦτοισι S.

771. κατακησθεῖην] Etymolog. Gudian. p. 330, 51. Ἀριστοφάνης ἱππεῦσιν,
ἐπὶ ταύτης κατακείσθῃ τε αὐτῷ τὸ μετὰ τυρόν. παραιτητέον δὲ τοὺς γράφοντας
κατακησθεῖην. Grammaticum κατακναισθεῖην legisse suspicatur Dind. Cf.
ad Pac. 251. διακναισθήσεται. ἐν μυττωτῷ] An ἐς μυττωτόν?

772. ἐς A.B.C.R.Γ.Δ.Θ. Med. 8. εἰς V.

774. ἥνικ' ἐβούλευον, σοὶ . . . distinguunt Kock. Mein. Vels. Ipse malim
ἥνικ' ἐβούλευον, χρήματί σοι . . . feci ut in aerario tibi quam maximae pec-
cuniae essent.

ἐν τῷ κοινῷ τοὺς μὲν στρεβλῶν, τοὺς δ' ἄγχων, τοὺς δὲ μεταίτων,
οὐ φροντίζων τῶν ἰδιωτῶν οὐδενός, εἰ σοὶ χαρισίμην. 776

ΑΔ. τοῦτο μὲν, ὦ Δῆμ', οὐδὲν σεμνόν· κἀγὼ γὰρ τοῦτό σε δράσω.
ἄρπάζων γὰρ τοὺς ἄρτους σοὶ τοὺς ἄλλοτριούς παραθήσω.
ὡς δ' οὐχὶ φιλεῖ σ' οὐδ' ἔστ' εὐνους, τοῦτ' αὐτό σε πρῶτα διδάξω,
ἀλλ' ἢ διὰ τοῦτ' αὐθ' ὅτιή σου τῆς ἀνθρακιάς ἀπολαύει. 780
σε γὰρ, ὅς Μῆδοισι διεξιφίσσω περὶ τῆς χώρας Μαραθῶνι
καὶ νικήσας ἡμῖν μεγάλως ἐγγλωττοτυπεῖν παρέδωκας,
ἐπὶ ταῖς πέτραις οὐ φροντίζει σκληρῶς σε καθήμενον οὕτως·

775. μεταίτων] Qu. καθείργων (794). Sed cf. Vesp. 972.

776. εἴ σοι R.V. χαρισίμην R. Dind. χαριζοίμην A.B.C.P.S.V.Γ.Δ.Θ.X.
Med. 8. vulg. χαρισοίμην barb. Scal. Benti. Br. χαρισαιίμην Porson. Sic
γνωρίσοιμι pro γνωρίοιμι libri Soph. Oed. R. 538. Confer βαδιοίμην Pl. 90.
Xen. An. I. 4. 7. Ξενίαν καὶ Πασίωνα ἔκτειρον εἰ ἄλώσοιτο. Thucyd. III. 49.
μεγάλα ὑποσχομένων εἰ φθάσαιεν (corr. φθάσοιεν).

777. τοῦτό (aut τοῦτο) σε libri et vulg. ταῖτό σε Vels.

779. τοῦτ' αὐτό σε πρῶτα διδάξω] Qu. τοῦτό σε (vel τοῦτ' αὐ) πρῶτιστα δι-
δάξω, vel εὐνους ὅδε, τοῦτό σε πρῶτα διδάξω.

780. τοῦθ' C. αὐθ' B. αὐθ' A.C.P.R.V.Γ.Δ.Θ. αὐθ' Med. 8.
ὀτιή σου B.C. ὀτιή σου A.Δ.Θ.

781. ὅς B.C.R.V. &c. ὡς A.Δ.Θ. χώρας B. ἐν Μαραθῶνι libri. Μαρα-
θῶνι Benti. Br. "Similem mendam eluimus supra v. 610. Promiscue dicitur
ἐν Μαραθῶνι et Μαραθῶνι. Exemplis prolatis ad Lys. 1299. adde Thesm. 806.
πρὸς ἐκείνην τὴν Μαραθῶνι. Et Critiae versum ap. Athen. p. 28 C. ἢ τὸ καλὸν
Μαραθῶνι καταστήσασα τρόπαιον." BR. Ach. 696. ἄνδρ' ἀγαθὸν ὄντα Μαρα-
θῶνι. Simonid. Fr. 93. Ἑλλήνων προμαχοῦντες Ἀθηναῖοι Μαραθῶνι &c.
Thuc. I. 73. φαιμέν γὰρ Μαραθῶνι τε μόνοι προκινδυνεύσαι. Plat. Menex. 240.
οἱ Μαραθῶνι δεξάμενοι τὴν τῶν βαρβάρων δύναμιν. ibid. μαθηταὶ τῶν Μαραθῶνι
γενόμενοι. 241. τοῖς Μαραθῶνι. ibid. οἱ μὲν γὰρ Μαραθῶνι &c. ibid. τῶν τε
Μαραθῶνι μαχεσαμένων. ibid. τῶν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχησάντων. Dem. de Cor.
208. μὰ τοὺς Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας τῶν προγόνων καὶ τοὺς ἐν Πλαταιαῖς
παραταξαμένους καὶ τοὺς ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχήσαντας. Aesch. c. Ctes. 259. τοὺς
ἐν Μαραθῶνι τελευτήσαντας καὶ τοὺς ἐν Πλαταιαῖς. Id. II. 174. ἐμαχέσασθε ἐν
Μαντινείᾳ. Lycurg. § 106. οἱ . . . ἐν Μαραθῶνι παραταξάμενοι &c. § 110. ἐν
Θερμοπύλαις παραταξάμενοι. Isocr. p. 166. τοῖς ἐν Μαραθῶνι τοὺς βαρβάρους
νικήσασι. Plura vide infra ad 1334.

782. ἐγγλωττοτυπεῖν B.P. (ἐγγλ.) S.V. (ἐγγλωτ.) X. εὐγλωττο-
ποιεῖν A. (s. Vels.) Δ.Θ. ἐγγλωττοποιεῖν A. et (s. τυπεῖν) Γ.

783. Qu. ἐπὶ πέτραις (v. πέτρας) οὐ φροντίζει ὄρων . . . ταῖς πέτραις libri
et Suid. in v. Σαλαμῖνος. ταῖσι πέτραις Br. Dind. Mein. τῆς πέτρας Benti.
(coll. 754). τῆσδε πέτρας (vel ταῖσδε πέτρας) Lenting. hoc Velsen.
Brunckii correctio necessaria non est. Productio prioris in πέτραις excu-
sationem habet in metro anapaestico. Cf. ad Nub. 320. Si quid mutan-
dum, malim cum Bentiō τῆς πέτρας. Cf. 754. ὅταν δ' ἐπὶ ταυτησί καθῆται
τῆς πέτρας. 956. λάρος κεχρηῶς ἐπὶ πέτρας δημηγορῶν. Av. 836. οἰκεῖν ἐπὶ

οὐχ ὥσπερ ἐγὼ ραψάμενός σοι τουτὶ φέρω. ἀλλ' ἐπαναίρου
κᾶτα καθίζου μαλακῶς, ἵνα μὴ τριβῆς τὴν ἐν Σαλαμῖνι. 785

ΔΗ. ἀνθρωπε, τίς εἶ ; μῶν ἔκγονος εἶ τῶν Ἀρμοδίων τις ἐκείνων ;
τουτό γέ τοί σου τοῦργον ἀληθῶς γενναῖον καὶ φιλόδημον.

ΠΑ. ὡς ἀπὸ μικρῶν εὐνοὺς αὐτῷ θωπευματίων γεγένησαι.

ΑΛ. καὶ σὺ γὰρ αὐτὸν πολὺ μικροτέροις τούτων δελεάσμασιν εἶλες.

ΠΑ. καὶ μὴν, εἴ πού τις ἀνὴρ ἐφάνη τῷ δήμῳ μᾶλλον ἀμύνων 790
ἢ μᾶλλον ἐμοῦ σε φιλῶν, ἐθέλω περὶ τῆς κεφαλῆς περιδόσθαι.

ΑΛ. καὶ πῶς σὺ φιλεῖς, ὅς τουτοῦ ὄρων οἰκοῦντ' ἐν ταῖς φιδάκναισι

πετρῶν. 742. ἰζόμενος μελίας ἐπὶ φυλλοκόμῳ. Pl. 382. ἐπὶ τοῦ βήματος καθε-
δούμενον. Soph. Oed. C. 19. οὐ κῶλα κάμψον τοῦδ' ἐπ' ἀξέστου πέτρου. Plat.
p. 328 C. καθῆστο δὲ ἐστεφανωμένος ἐπὶ τινοσ προσκεφαλαίου τε καὶ δίφρου.
Xen. Hell. 4, 1, 30. ράπτὰ, ἐφ' ὧν καθίζουσιν &c. Lucian. de dom. 24. ἐπὶ
πέτρασ καθήμενοσ. Plut. Lucull. 24. ἐπ' αὐτῆσ (τῆσ πέτρασ) ἔστη. Nihil ob-
stat Thesm. 886. σῆμ' ἐφ' ᾧ καθήμεθα, ubi ἐφ' ᾧ valet ad quod, prope quod.
Contra scripturam ἐπὶ ταῖσ πέτραισ confirmant illa v. 313. κατὰ τῶν πετρῶν
ἄνωθεν . . . θυνοσκοπῶν. Pac. 1236. ἐπὶ δεκάμῳ . . . καθήμενοσ. Pl. 185. ἐφ'
οἷσ ἂν οὗτοσ ἐπικαθέζηται μόνον. Hes. Scut. 214. ἐπ' ἀκταῖσ (ἀκτᾶσ ?) | ἦστο ἀνὴρ
ἀλιεύσ. Qu. ἐν ταῖσ πέτραισ . . . Aratus ap. Macrobian. V. 20. αἰάζω Διότιμον, ὅσ
ἐν πέτρῃσι κάθηται &c. φροντίζει B. R. V. φροντίζεισ A. C. V sec. Γ. Δ. Θ.
Med. 8. σε om. S. οὔτωσ] Fort. ἀθρῶν. Cf. ad Av. 591.

784. Numerosius, opinor, foret ἐγὼ σοι ραψάμενοσ οὐχ ὥσπερ.

785. τριβῆσ (aut τριβῆσ) A. B. C. S. V. Γ. Δ. Θ. Med. 8. Suid. τριβῆσ R. (qu.)
Br. tacite. Vide schol. καθίζου] Suspiceris reponendum καθέξου. Sed
praeferendum hic videtur καθίζου, i. e. κάθιζε σεαυτὸν, seat yourself.

786. ἔκγονοσ B. C. X. Ald. ἔγγονοσ A. R. S. V. Γ. Δ. Θ. Discrepantia solennis.
Dem. p. 356. Φιλίππῳ καὶ τοῖσ ἐγγόνοισ (al. ἐγγ.). Eodem errore Plat. Polit.
288 D. legebatur ἔγγονον pro ἔκγονον. Cf. Dinarch. I. 64. ἐδέθη τῶν ἀφ'
Ἀρμοδίου γεγούστων εἶσ. Nisi hic valet ἔγγονοσ cognatus. τῶν Ἀρμοδίου
τισ ἐκείνων vulg. μῶν ἔγγονοσ εἶ τῶν Ἀρμοδίων τισ ἐκείνων Ribb. in Add. Idem
suadet Vels., coll. schol. Vere, opinor. Idem ipse conieceram, ut et τοῦ γ'
Ἀρμοδίου τισ ἐκείνου. τισ (aut τίσ) A. R. V. Θ. τινὸσ B. C. P.

787. τουτ' αὐτό γέ τοι τοῦργον ἀληθῶσ Reisig. Conj. p. 150. τουτό γέ τοί σου
ἀληθῶσ τοῦργον Kock. τουτό γε τουστίν τοῦργον ἀληθῶσ conj. Bergk. ὡσ τουτ'
ἐστιν τοῦργον . . . Bentl. Qu. τουτό γέ σου 'στιν τοῦργον . . . Vel τουτό γέ τοι
δὴ τοῦργον . . . (Nub. 372). δέ, Med. 9. γε om. V. (s. Bekk.). τοι add.
R. et schol. Pors. Praef. Hec. p. 54. Bekk. Dind. Ko. Mein. Vels. om. A. B. C.
P. S. V. Γ. Δ. Θ. Π. X. Med. 5. 8. 9. vulg. τουτό γε τοι lemma schol. Cf. 1054.
τουτό γέ τοι Παφλαγῶν &c. Nub. 372. Ran. 1047. σ' ἀληθῶσ αὐτουρ-
γον (sic) R. τοῦργον A. B. P. τοῦργον Γ. Δ. Med. 5. 8. Ald. τοῦργον Θ.
τ' οὔργον V.

788. μικρῶν R. σμικρῶν A. B. C. P. S. V. Γ. Δ. Θ.

789. δελεάσμασι συνείλεσ R. V. Γ. Δ. Θ. Med. 8. δελεάσμασι (om. εἶλεσ) P.

790. ἀμείνων R. Med. 8.

791. παραδόσθαι S.

792. Qu. ὅσ γ' αὐτὸν ὄρων οἰκοῦντ', vel ὅστισ γ' οἰκοῦντ' (vel ὅστισ ἐνοικοῦντ')

καὶ γυπαρίοις καὶ πυργιδίοις ἔτος ὄγδοον οὐκ ἐλαιίρεις,
ἀλλὰ καθείρξας αὐτὸν βλέπτεις, Ἀρχεπτολέμου δὲ φέροντος
τὴν εἰρήνην ἔξεσκέδασας τὰς πρεσβείας τ' ἀπελαύνεις 795
ἐκ τῆς πόλεως ῥαθαπυγίζων, αἱ τὰς σπονδὰς προκαλοῦνται.

ΠΑ. ἵνα γ' Ἑλλήνων ἄρξῃ πάντων. ἔστι γὰρ ἐν τοῖς λογιόισιν
ὡς τοῦτον δεῖ ποτ' ἐν Ἀρκαδίᾳ πεντωβόλου ἠλιάσασθαι,
ἣν ἀναμελῆν. πάντως δ' αὐτὸν θρέψω γὰρ καὶ θεραπεύσω,
ἔξευρίσκων εὖ καὶ μιαρῶς ὀπόθεν τὸ τριῶβολον ἔξει. 800

ΑΔ. οὐχ ἵνα γ' ἄρξῃ μὰ Δι' Ἀρκαδίας προνοούμενος, ἀλλ' ἵνα
μᾶλλον

αὐτὸν ὄρων ἐν φιδάκναισι. Cf. 1328. ἵν' ὁ κλεινὸς Δῆμος ἐνοικεῖ. Av. 1107. Nub. 95. In vulgata displicet pronominis τοῦτον collocatio, quod in priori clausula poni debebat. Adde quod otiosus videtur articulus ante φιδάκναισι. Parum probabilis est correctio Elmsleii ad Ach. 142. καὶ πῶς τοῦτον σὺ φιλεῖς, ὃς ὄρων οἰκοῦντα μὲν ἐν πιθάκναισι, ut μὲν respondeat particulae δὲ v. 794. Place-ret magis: καὶ πῶς τοῦτον σὺ φιλεῖς, ὃς ὄρων μὲν ἐνοικοῦντ' ἐν φιδάκναισι. Causa turbarum fuisse videtur particulae μὲν omissio propter simile vicinum ἐν-. τοῦτον ὄρων οἰκοῦντ' A.B. (οἰκοῦντ' s. ὄρων) C.S.V. &c. ὄρων οἰκοῦντα τοῦτον R. Med. 8. οἰκοῦντα τοῦτον Suid. in γυπαρίοις. ἐν ταῖς πιθάκναισι A.R.Θ. ἐν ταῖσι πιθάκναισι C.S.V.Γ. Ald. ἐν ταῖσι πιθάκναισι X. ἐν ταῖσιν πιθάκναισι B. ἐν ταῖς πιθάκναισι schol. ἐν πιθάκναισι (πυθάκναισι cod. Ox. πιθάκναισι cod. Leid.) Suid. in γυπαρίοις. ἐν ταῖς πιθάκναισι Bentl. Dawes. Bergk. Mein. Dind. ἐν ταῖς φιδάκναισι Br. Vels. Cf. Schol: οἱ δὲ παλαιοὶ φιδάκνην λέγουσι. Moeris: φιδάκνη, Ἀττικῶς πιθάκνη, Ἑλληνικῶς. Ubi consulendus Piersonus. Phot. p. 429, 14. πιθάκνη: μικρὸς πίθος, ὃν οἱ παλαιοὶ φιδάκνην λέγουσιν. Cf. ad Pl. 546. Dem. p. 871. τῶν πιθακῶν (libri). Poll. X. 74. Similiter κιβῶν et χιτῶν, σπόγγος et σφόγγος, &c.

793. γυπαρίοις] γυργαθίοις vel καλυβαρίοις (coll. Thuc.) tentabat Bentl. Vulgatam agnoscunt Schol. Hesych. Suid.

795. τε Α.

796. ῥαθαπυγίζων] ῥοθοπυγίζων schol. et Suidas. Vulgatam tuentur Hesychius et Eustath. p. 861, 16. 1818, 57. Confer Homericum ῥαθάμυγξ. αἱ ἴσ τὰς σπονδὰς dubitanter Reisk. Cf. ad Ach. 652.

797. ἄρξει B. πάντων ἄρξει R. μονολογίοισιν S.

798. δεῖ B.R.S.V. &c. δὴ A.C pr. P.Δ.Θ.X. Cf. ad 756.

πεντῶβο-
λον libri et vulg. πεντωβόλου Kust. Dobr. Dind. Mein. Ko. Ribb. Vels. Cobet. Simile vitium librorum in Pac. 254. Lys. 574. Vulgatam tuetur Brunckius, ἠλιάσασθαι exponens ἠλιαζόμενον λαβεῖν, collatis Homericis κάμνεσθαι λαδο-
nando acquirere et ληξίεσθαι praedando acquirere. V. Hom. Il. σ'. 341. 28. Nub. 863. ὃν πρῶτον ὀβολὸν ἔλαβον ἠλιαστικὸν (quasi dixisset ἠλιασάμην). Sed genitivus postulari omnino videtur, ut in Phrynichi versu plane simili ap. schol. ad Vesp. 299. τριῶβολον ὅσον ὑπερηλιάζομαι, quem sic fere cum Her-
manno corrigo τριῶβολόν γ', ὅσουπερ ἠλιάζομαι. ἠλιάσαι S.

799. θρέψω θ' ἐγὼ A.Γ.Δ.Θ. θρέψῳ Med. 8. θρέψ' ἐγὼ Γ.Δ.Θ.

801. ἵνα γ' B.C.R.V. &c. ἵν' A.Δ.Θ. μᾶλλον A.B.S.V.X. μόνον R.Γ. γρ. a sec. Med. 8.

σὺ μὲν ἀρπάξης καὶ δωροδοκῆς παρὰ τῶν πόλεων, ὁ δὲ δῆμος ὑπὸ τοῦ πολέμου καὶ τῆς ὀμίχλης ἂ πανουργεῖς μὴ καθορᾶται, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης ἅμα καὶ χρειᾶς καὶ μισθοῦ πρὸς σέ κεχήνη. ἦν δέ ποτ' εἰς ἀγρὸν οὗτος ἀνελθὼν εἰρηναῖος διατρίψῃ 803 καὶ χίδρα φαγῶν ἀναθαρρήσῃ καὶ στεμφύλῳ ἐς λόγον ἔλθῃ, γινώσεται οἷων ἀγαθῶν αὐτὸν τῇ μισθοφορᾷ παρεκόπτου· εἶθ' ἦξει σοι δριμύς, ἀγροικος, κατὰ σοῦ τὴν ψῆφον ἰχνεύων. ἂ σὺ γινώσκων τόνδ' ἐξαπαταῖς καὶ ὄνειροπολεῖς περὶ σαυτοῦ.

ΠΑ. οὐκ οὖν δεινὸν ταυτί σε λέγειν δῆτ' ἔστ' ἐμέ καὶ διαβάλλειν 810 πρὸς Ἀθηναίους καὶ τὸν δῆμον, πεποιηκότα πλείονα χρυστὰ

802. ἀρπάξης B.X. Bentl. Br. ἀρπάσης (aut -ης) A.C.P.S.V.Γ corr. Δ.Θ. Ald. ἀρπάξης R. ἀρξῆς Med. 8.

803. τῆς ὀμίχλης καὶ τοῦ πολέμου S. πανουργῆς S. καθορᾷ σου B.C. R.S.V. καθορῶ σου A. καθορᾶται (-τε C. sec. m.) Suid. v. Ὀμίχλη. Recte, ut videtur: saepe enim ὁρᾶσθαι et ιδέσθαι pro ὁρᾶν et ιδεῖν usurpantur. Cf. ad Vesp. 183. Dem. de Cor. 14. ὑμεῖς δὲ ὑφορώμενοι τὰ πεπραγμένα καὶ δυσχεραίνοντες ἦγατε τὴν εἰρήνην ὅμως. Eur. Suppl. 694. ὑπέιδετο. Tentabam etiam καθορᾷ σε (cf. 926), vel καθορᾷ ῥτι (ῥτι). In vulgata non habet σου quo referatur, nisi ἂ πανουργεῖς . . . σου pro τὰ πανουργήματά σου dictum putes, quod valde durum foret. Neque genitivum, quod sciam, regit verbum καθορᾶν. Conferri fortasse possunt infra v. 876. ἐμοῦ δὲ μὴ μνείαν ἔχειν ὄσων πέπονθας. Lys. 507. ἠνειχόμεθ' ὑμῶν . . . τῶν ἀνδρῶν ἅπτ' ἐποιεῖτε.

804. πρὸς σέ A.B.C. &c. πρὸς σε vulg. κεχήνει R.

805. εἰ libri et vulg. ἦν Dobr. Lenting. Recte, opinor. Cf. 578. ἦν ποτ' εἰρήνη γένηται καὶ πόνων παυσώμεθα. Saepe permutantur in libris εἰ et ἦν. Cf. ad 1311. ἀπελθῶν (a in ras. et a sec. m.) Γ. Corrigen dum, ni fallor, ἀνελθῶν, reversus. Cf. Pac. 587. δαιμόνια βουιόμενος εἰς ἀγρὸν ἀνερπύσαι (i. q. ἀνελθεῖν). εἰρηναῖος Δ.Θ. διατρίψῃ A pr. m. B.C.R.S.V. Med. 5. 9. διατρίψει A corr. Γ. (εἰ in ras. a sec. m.) Med. 8. Br. Hirsch. διατρίψοι A. (s. Vels.)

806. χίδρα libri et vulg. χίδρα Dind. Cf. ad Pac. 595. ἀναθαρρήσῃ A pr. m. B.C.R.S.V.Δ.Θ. Med. 5. 9. schol. ἀναθαρρήσει A corr. C.P.Γ. (εἰ in ras. a sec. m.) Med. 8. Br. Hirschig. ἀναθαρρήσοι A. (s. Vels.) στεμφύλῳ R.S.X. Med. 5. στεμφύλων A.B.C.V.Δ.Θ. Med. 8. 9. Ald. ἐς Δ.Θ. Dind. εἰς A.B.C.P.R.V. Med. 8. 9. vulg. λόγους Med. 8. ἔλθῃ A. (ni fallor) B.C.R.S.V.X. Med. 9. schol. ἔλθοι A. (s. Vels.) Γ. (οἰ in ras. a sec. m.) Δ.Θ. Med. 5. 8. Br. ἔλθει Γ. ἐλθῶν Hirschig. Mein. Vels. Probabilis correctio. Ipse tentabam ἦξει (εἰ διατρίψει, ἀναθαρρήσει). "Coniunctivum quomodo defendi possint dixi ad v. 701. Scribi tamen etiam ab Aristophane potuit διατρίψει . . . ἀναθαρρήσει . . . ἔλθῃ." DIND. Cf. S. Luc. Evang. VIII. 17. οὐ γὰρ ἐστὶ κρυπτόν, ὃ οὐ φανερόν γενήσεται· οὐδὲ ἀπόκρυφον, ὃ οὐ γνωσθήσεται καὶ εἰς φανερόν ἔλθῃ.

808. τὴν ψῆφον ἰχνεύων] Latet mendum. Qu. ψῆφον υ υ υ --.

809. γινώσκων A.B.C.P.R.S.V.Γ.Δ.Θ. σαυτοῦ A.B.R.V.X. Bentl. Br. σεαυτοῦ P.S.Δ.Θ. Ald.

810. δεινὰ R. Med. 8.

811. πρὸς Ἀθηναίους καὶ τὸν δῆμον] πρὸς τὸν δῆμον τὸν Ἀθηναίων Halbertsma. Sed cf. ad Pl. 334.

νὴ τὴν Δήμητρα Θεμιστοκλέους πολλῶ περι τὴν πόλιν ἤδη;
 ΑΔ. ὦ πόλις Ἄργους, κλύεθ' οἷα λέγει. σὺ Θεμιστοκλεῖ ἀντι-
 φερῖζεις;

ὅς ἐποίησεν τὴν πόλιν ἡμῶν μεστὴν εὐρῶν ἐπιχειλῆ,
 καὶ πρὸς τούτοις ἀριστώσῃ τὸν Πειραιᾶ προσέμαξεν, 815
 ἀφελὼν τ' οὐδὲν τῶν ἀρχαίων ἰχθύς καινοὺς παρέθηκε.
 σὺ δ' Ἀθηναίους ἐζήτησας μικροπολίτας ἀποφῆναι
 διατειχιζῶν καὶ χρησμοφῶν, ὁ Θεμιστοκλεῖ ἀντιφερίζων.
 κἀκείνος μὲν φεύγει τὴν γῆν, σὺ δ' Ἀχιλλείων ἀπομάττει.

ΠΑ. οὐκουν ταυτὶ δεινὸν ἀκούειν, ὦ Δῆμ', ἐστίν μ' ὑπὸ τούτου,
 ὅτι σέ φιλῶ; ΔΗ. παῦ παῦ, οὗτος, καὶ μὴ σκέρβωλλε
 ποιηρά. 821

πολλοῦ δὲ πολὺν με χρόνον καὶ νῦν ἐλελήθης ἐγκρυφιάζων.

812. περί] Qu. πάνν, ut τὴν πόλιν pendeat ab participio πεποιηκότα. Con-
 structionem duriores, ut vulgo legitur, notavit Koek.

814. ἐποίησε A.B pr. C.P.V. Med. 8. μεστῆν]·μεγάλην Herw. Ex.
 Crit. p. viii., coll. v. 817.

816. γρ. πολλοὺς sup. καινοὺς in Med. 8. παρέθηκεν B.Γ sec. παρέθηκε
 A.C.P.R.Γ.Δ. Med. 8.

817. ἐζήτησας B. ἀποφανῆναι S.

820. ταῦτα R. Idem μ' om.

821. παῦ οὔτωσι libri. παῦ ὁ οὔτος (coll. Vesp. 1355.) vel παῦ οὔτωσι (ita
 Kust. Lenting.) vel denique παῦε (παῦ?) παῦ οὔτος (coll. 919. Vesp. 37.) Bentl.
 ὦ παῦ οὔτος Koek. παῦ ὁ οὔτος vel παῦ οὔτος, καὶ μὴ μοι Porson. ap. Dobr.
 Add. p. 128. Illud suadet Mein. παῦ οὔτος, καὶ μὴ μοι Dobraeus. παῦ παῦ
 οὔτος Elmsl. in *Class. Journ.* VIII. 218, coll. Phot. p. 403, 4. Παῦ: τὸ
 παῦσαι λέγουσι μονοσυλλάβως. "Cui addendus Aelius Dionysius ap. Eust.
 p. 1408, 26. τὸ δῶ — καὶ ἦλ — καὶ ἄλλα ὁμοία, καὶ ὡς τὸ παῦσαι παῦ ἔλεγον
 μονοσυλλάβως κατὰ Αἴλιον Διονύσιον. Qui minus accurate pro παῦσαι dictum
 accipiunt, quum παῦε potius sit. Similem apocopen imperativi ἄλευ pro ἄλευε
 Aeschilo restituit Prom. 568. εἶδωλον Ἄργου γηγενούς, ἄλευ δᾶ, ubi librorum
 varietates sunt ἄλευ ὦ δᾶ, ἄλευ ἄ δᾶ, ἀλευάδα." DIND. νῦν παῦ, οὔτος
 Vels. Elmsleium secuti sunt Dind. Bergk. Mein. Hanov. Exerc. p. 120. Si-
 militer δῖαν δῖαινε pro δῖαινε δῖαινε reponendum suspicatur Dind. in Aesch.
 Pers. 1038. Conferri possunt νῆ Δι (νηδι), ὦ μέλε (pro ὦ μέλεε), ἄμ (pro ἄμα),
 et Homerica δῶ et κρῖ. V. Dind. Praef. Poet. Scen. p. vi. Παῦε παῦε legitur
 919. Pac. 326. 648. Vesp. 37. 1194. Av. 1504. Ran. 269. 580. Ipse tentabam
 παῦ, ὦ οὔτος. Nisi malis ὦ παῦ οὔτος (ut ὦ χαῖρε καλλίνικε &c.), καὶ μὴ . . .
 Ubi non offendere debet hiatus, neque productio posterioris in φιλω, propter
 personae mutationem. Tentabam etiam παῦ, οὔτος· μὴ 's τούτον . . . Vel
 παῦ, οὔτος, καὶ μὴ μοι . . . Cf. Vesp. 652. παῦσαι, καὶ μὴ πατέριζε. μὴ om.
 S.V. σκέρβωλλε πόνηρα R.Δ.

822. καὶ νῦν B.C.P.R.S.V. om. A.Γ. (supr. sec. m. λείπει καὶ νῦν) Θ. Dis-
 plicet nonnihil hic καὶ νῦν. ἐλελήθεις libri et Bergk. ἐλελήθης Br.

- ΑΔ. *μιαρώτατος, ὃ Δημακίδιον, καὶ πλείστα πανούργα δεδρακῶς, ὅποταν χασμᾶ, καὶ τοὺς καυλοὺς τῶν εὐθυνῶν ἐκκαυλίζων* 825
καταβροχθίζει, κάμφοῖν γε χεροῖν μυστιλᾶται τῶν δημοσίων.
- ΠΑ. *οὐ χαιρήσεις, ἀλλὰ σε κλέπτουθ' αἰρήσω ἕγω τρεῖς μυριάδας.*
- ΑΔ. *τί θαλαττοκοπεῖς καὶ πλατυγίζεις,* 830
μιαρώτατος ὧν περὶ τὸν δῆμον τὸν Ἀθηναίων; καὶ σ' ἐπιδείξω

Dind. Mein. Vels. Cf. ad 1044. Pl. 684. ἐγκρυφιάζων] Qu. ἐγκρυφίας ὦν. Quid sit ἄρτος ἐγκρυφίας notum est. Lucian. D. Mort. XX. 4. σποδοῦ ἀνάπλεως, ὡσπερ ἐγκρυφίας ἄρτος. Sotades com. III. 586. ἐνέκρυψά θ' ὡσπερ δαλὸν εἰς πολλὴν τέφραν. Sic πιτυρίας, &c.

823. Vitii nonnihil contraxit hic locus. Velsen conjicit μιαρῶτατος, ὃ Δημάκιον, ὧν (vel μιαρῶτατος ὧν, ὃ Δημίδιον). Qu. μαρὸς δῆτ', vel μαρὸς γ' ἔστ', vel μαρὸς γ' ὧν, vel μιαρῶτατος ὧν, Δημ. Vel μιαρῶτατός ἐστ', ὃ Δημίδιον, καὶ πλείστα πανούργα σ' ἔδρασεν (vel δέδρακεν) &c. Diminutivum Δημίδιον legitur 726. 1199. Ceterum post δεδρακῶς majori puncto distinguendum videtur, et legendum ὅποταν χασμᾶ γὰρ (vel ὅπ. γ. χ.) τοὺς καυλοὺς &c. Nisi praestat δεδρακῶς, | ὅποταν χασμᾶ. τοὺς γὰρ καυλοὺς &c. ΑΔ. om. R. Med. 8. ὃ (sed punctis not.) μιαρῶτατος, ὃ . . . B. ὃ] ὧν Geel. in Mnem. II. 416. Mein. Μοχ δεδράκως (sic) Δ.

824. καλοὺς C pr.

826. καταβροχθίζη (sup. ει) Med. 8. καταβροχθίζειη Porsonus. κάμφοῖν χεροῖν libri. κάμφοῖν χεροῖν Benti. Pors. Br. Dind. &c. κάμφοῖν γε χεροῖν Lenting. Quod et ipse conjeceram. Χεροῖν legitur Ran. 1348. 1362. Cf. Av. 35. ἀμφοῖν ποδοῖν. Soph. Oed. C. 483. ἐξ ἀμφοῖν χεροῖν. Diogen. II. 77 B. Ἀμφοῖν χεροῖν: ἐπὶ τῶν ἀφειδῆ προσκειμένων. Plat. Prot. 314 D. ἀμφοῖν τοῖν χεροῖν.

827. μυστιλᾶται A.C.R.S.V.Γ. Med. 9. Suid. h. v. Dind. μυστιλλᾶται B. vulg. μυστιλᾶται Med. 5. 8. (s. Vels.) μυστιλλᾶται Med. 8. Sic κηρυβίων pro Κυρηβίων tres libri Athen. 242 D. Similiter fluctuant libri inter μυστιλη et μυστύλη, Μυτιλήνη et Μιτυλήνη, πυτίνη et πιτύνη, τάγγηον et τήγγηον, συβίνη et σιβύνη, &c. Cf. ad 1168. Pl. 627.

829. Nulla interpunctio post μυριάδας in P.V. μυριάδας . . . (oratione interrupta) Vels. Idem τρεῖς μνᾶς πόλεως reponendum suspicatur, voce πόλεως sumpta ex schol. ad v. 834 in exitu.

830. πλατυγίζεις] πτερυγίζεις scholiasta Pacis v. 91. ex eoque Suidas in μετewροκοπεῖς. Πτερυγίζειν legitur Pl. 575. ἀλλὰ φλυαρεῖς καὶ πτερυγίζεις. Hic praestat vulgata: v. schol. Qu. πλαταγίζεις, ab πλατάγη. V. Dion. Cass. p. 256. 99. Eubul. Ath. 519 A. ἡ χῆνα πλατυγίζοντα (πλαταγ. P.V.L.) καὶ κεχνηότα.

831. περὶ] πρὸς R. Sed cf. ad 873.

832. τὸν X. (ni fallor). τῶν A.B.C.P.R.S.V.Γ.Θ. Med. 8. Cf. ad 764. ἐπιδείξω] ἀποδείξω conj. Walsh. Qu. ἐνδείξω. Cf. 278.

νῆ τὴν Δήμητρ, ἥ μὴ ζώην,
 δωροδοκήσαντ' ἐκ Μυτιλήνης
 πλεῖν ἢ μνᾶς τετταράκοντα.

835

- ΧΟ. ὦ πᾶσιν ἀνθρώποις φανείς μέγιστον ὠφέλημα,
 ζηλώ σε τῆς εὐγλωττίας· εἰ γὰρ ὦδ' ἐποίσεις,
 μέγιστος Ἑλλήνων ἔσει, καὶ μόνος καθέξεις
 τὰν τῆ πόλει, τῶν ξυμμάχων τ' ἄρξεις ἔχων τρίαίαν,
 ἥ πολλὰ χρήματ' ἐργάσει σείων τε καὶ ταραττων. 840
 καὶ μὴ μεθῆς τὸν ἄνδρ', ἐπειδὴ σοι λαβὴν δέδωκε
 κατεργάσει γὰρ ῥαδίως πλευρὰς ἔχων τοιαύτας.
- ΠΑ. οὐκ, ὦγαθοί, ταύτ' ἐστὶ πω ταύτη μὰ τὸν Ποσειδῶ.
 ἐμοὶ γάρ ἐστ' εἰργασμένον τοιοῦτον ἔργον ὥστε
 ἀπαξάπαντας τοὺς ἐμοὺς ἐχθροὺς ἐπιστομίζειν, 845
 ἕως ἂν ἡ τῶν ἀσπίδων τῶν ἐκ Πύλου τι λοιπόν.
- ΑΔ. ἐπίσχεσ ἐν ταῖς ἀσπίσιν· λαβὴν γὰρ ἐνδέδωκας.
 οὐ γάρ σ' ἐχρήν, εἴπερ φιλεῖς τὸν δῆμον, ἐκ προνοίας

833. ἡ μὴ] εἰ (supr. μὴ) B.

834. δωροδοκήσαντ' R. Μυτιλήνης A.B.C.R.V.X. vulg. Μυτηλήνης S. Μυτιλήνης Dind. &c. "Scribebatur Μυτιλήνης. Quae forma legitur in marmore Pario epoch. 55. (in Boeckhii Corp. Inscr. vol. 2. p. 296, 51.) sed Μυτιλήνη, quod posuit Stephanus Byzantinus, constans est numerum scriptura, cuius vestigia non rara apparent in codicibus Herodoti, Thucydidis, Platonis, aliorum." DIND. "The epigraph is invariably, I believe, Μυτιληναίων, not Μυτιληναίων. Sestini p. 79." (Cramer Asia Min. I. 160.) Cf. Thuc. VIII. 22. 23. Μυτιλήνη (ita libri). Herod. I. 160. ἐς Μυτιλήνην (Μυτιλήνην plerique libri). II. 178. Dem. p. 196. Μυτιληναίων (Μυτιλ. alii). p. 1019. ἐκ Μυτιλήνης (Μυτιλ. S. 2). p. 1223. ἐκ Μυτιλήνης (Μυτιλήνης F.S.Q.). p. 1446. Μυτιληναίων (al. Μυτιλ.). Voss. ad Melam II. 7. Cf. Ran. 775. λυγισμῶν (λυγισμῶν A.). Contra ἑλισπᾶται pro ἰλυσπᾶται ap. Apostol. XVII. 75.

835. τετταράκοντα B.C.R.S.V.Γ corr. τεσσαράκοντα A.Γ.Δ.Θ.

836. ἀνθρώποις B.R.X. ἀνθρώποισι A.C.P.S.V.Γ.Θ. Med. 8. μέγιστον] μεστὸν B. 837. ἐποίσει Kock.

838. ἔση S. καθέξεις B.C.R.S.V.X. et γρ. Γ.Θ. καθέξη (-η A.) A.Γ.Δ.Θ. Qu. ποθ' (vel τάδ') ξείεις, vel κρατήσεις.

839. ξυμμάχων B.C.S.V. συμμάχων A.R.Γ.Δ.

840. ἡ C. ἡ V. ἡ A.B.Θ. ἡ R. Med. 8.

841. ἄνδρα A.Δ.Θ. δέδωκεν B.C.R. δέδωκε A.P.V.Δ.Θ. Med. 8.

843. πω A.V.Γ sec. Θ sec. πη (supr. ω) B. ποι A.C pr. P.R.Γ.Δ.Θ. Med. 8. ταύτη C.B.P.V.Γ.Θ. ταῦτα A pr. ταυτὶ R.

844. γὰρ ἔστ' R.V.Δ.Θ. γάρ ἐστ' Ald. 845. ἅπαξ ἅπαντας R.

846. τῶν] τι τῶν A pr. S.V.Δ. Med. 8. τῶν ἀσπίδων . . . τι λοιπόν] Cf. Soph. Phil. 131. τὰ συμφέροντα τῶν ἀεὶ λόγων. 24. τὰπίλοιπα τῶν λόγων. Fort. ἕως ἂν ἡ τις ἀσπίδων τῶν ἐκ Πύλου 'τι λοιπὴ.

847. ἀσπίσιν B.R.V. ἀσπίσι A.C.P.Γ.Δ.Θ. Med. 8.

848. σ' ἐχρήν A.B.C.S.V.X. σε χρήν A. (s. Vels.) R.

ταύτας ἂν αὐτοῖσι τοῖς πόρπαξιν ἀνατεθῆναι.
 ἀλλ' ἐστὶ τοῦτ', ὃ Δῆμε, μηχάνημ', ἴν', ἣν σὺ βούλη 850
 τὸν ἄνδρα κολάσαι τουτοῖ, σοὶ τοῦτο μὴ γγένηται.

ὀράς γὰρ αὐτῷ στίφος οἶόν ἐστι βυρσοπωλῶν
 νεανῶν· τούτους δὲ περιουκοῦσι μελιτοπῶλαι
 καὶ τυροπῶλαι. τοῦτο δ' εἰς ἓν ἐστὶ συγκεκυφός·
 ὥστ', εἰ σὺ βριμήσαιο καὶ βλέψειας ὄστρακίνδα, 855
 νύκτωρ καθαρπάσαντες ἂν τὰς ἀσπίδας θέοντες
 τὰς ἐσβολὰς τῶν ἀλφίτων ἂν καταλάβοιεν ἡμῶν.

ΔΗ. οἶμοι τάλας· ἔχουσι γὰρ πόρπακας ; ὃ πονηρῆ,
 ὅσον με παρεκόπτου χρόνον τοιαῦτα κρουσιδημῶν.

ΠΑ. ὦ δαιμόνιε, μὴ τοῦ λέγοντος ἴσθι, μηδ' οἰηθῆς 860
 ἐμοῦ ποθ' εὐρήσειν φίλον βελτίον', ὅστις εἰς ὧν
 ἔπαυσα τοὺς ξυνωμότας· καί μ' οὐ λέληθεν οὐδὲν
 ἐν τῇ πόλει ξυνιστάμενον, ἀλλ' εὐθέως κέκραγα.

849. αὐτοῖσι τοῖς B.R.X. Med. 8. αὐτοῖς A.C.P.S.V.Γ.Δ.Θ.

850. ἔστι libri. ἐστὶ Dind. Mein. Kock. Vels. τοῦτ', ὃ Δῆμε, μηχάνημ']
 τοῦτο μηχάνημ', ὃ Δῆμ' malit Reisig. C. 120.

851. μὴ γγένηται (μηγγ.) R. μὴ κγένηται A.B.S.V.Δ corr. X. Med. 5. 8. 9.
 vulg. μὴ ἐκγένηται Δ. Recte R. Ἐγγενέσθαι τί τινα valet licere alicui aliquid,
 ἐκγενέσθαι contingere, ut in Pac. 346. εἰ γὰρ ἐκγένουτ' ἰδεῖν τὴν ἡμέραν ταύτην
 ποτέ. Sic ἐγγόνους pro ἐκόνους A.R.V. in v. 786. Cf. Ran. 690. ἐγγενέσθαι
 φημὶ χρῆναι τοῖς ὀλισθοῦσιν τότε &c. Cf. etiam ad Vesp. 1530. Pac. 346.
 Lys. 634. Qu. μὴ τοῦτο σοὶ γγένηται (σοὶ ἐγγ.).

852. στίφος A.P.V. pr. Γ.Θ. Med. 8. ἔστι Γ. ἐστὶ R.V. Med. 8.

853. δὲ om. S. περιουκοῦσι suspectum. περιουκοῦσι Geel. in Mnem.

Π. 416. περικυκλοῦσι conj. Bergk. περιβομβοῦσι conj. Mein. περιπολοῦσι
 conj. Kock. Qu. περιέχουσι. μελιτοπῶλαι B.

856. κατασπάσαντες R.Γ. Med. 8. Suid. in βριμήσαιο. Dind. Mein. Kock.
 Velsen. Ribbeck. καθαρπάσαντες A.B.C.P.S.V.Γ sec. X. Med. 5. 8 corr. 9.
 vulg. Vera videtur vulgata. Cf. Eur. Andr. 1122. παραστάδος | κρεμαστὰ
 τεύχη πασσάλων καθαρπάσας. 813. ξίφη καθαρπάζουσι. Suppl. 698. λάμπρ'
 ἀναρπάσας ὄπλα. Dem. p. 212. ἀρπάσαντας ... τὰ ὄπλα. Xen. Anab. VI. 1. 8.
 ἀρπάσας τὰ ὄπλα. Contra Diodor. Sic. IV. 10. κατέσπασεν ἐκ τῶν ναῶν τὰς
 προσηλωμένας πανοπλίας. Diog. L. V. 5. 8. κατασπάσαντες αὐτοῦ τὰς εἰκόνας.

857. εἰσβολὰς A.B.C.R.S.V.X. ἐσβολὰς Γ. Dind. &c. ἂν καταλάβοιεν]
 κατ' ἂν λάβοιεν conj. Lenting, ne in quinta sede dactylus sit, coll. Lys. 262.
 κατὰ μὲν ἄγιον ἔχει βρέτας, | κατὰ δ' ἀκρόπολιν ἐμὰν λαβεῖν. Ran. 1047. κατ'
 οὖν ἔβαλεν.

858. πόνηρε A.B.C.R.V. &c. πονηρῆ ed. Br.

861. εὐρήσειν A.B.R.S.V.X. εὐρήσεις P. εὐρεῖν Δ.Θ. Unde εὐρεῖν ἂν repo-
 nendum suspiceris. Sic Plato Conv. 219 D. οἶφ' οὐκ ἂν ὄμην ποτέ ἐντυχεῖν.

862. ξυνωμότας A.R.S.V. συνωμότας B.C.P.Γ.Δ.Θ. Ald.

863. ξυνιστάμενον A.R.S.V.Γ.Δ.Θ. Br. συνιστάμενον B.C. Ald.

- ΑΛ. ὅπερ γὰρ οἱ τὰς ἐγγέλεις θηρώμενοι πέπονθας.
 ὅταν μὲν ἡ λίμνη καταστῆ, λαμβάνουσιν οὐδέν' 865
 ἐὰν δ' ἄνω τε καὶ κάτω τὸν βόρβορον κυκῶσιν,
 αἰρούσι· καὶ σὺ λαμβάνεις, ἣν τὴν πόλιν ταρατῆς.
 ἐν δ' εἶπέ μοι τοσουτονί· σκύτη τοσαῦτα πωλῶν
 ἔδωκας ἤδη τουτωὶ κάττυμα παρὰ σεαυτοῦ
 ταῖς ἐμβάσιν, φάσκων φιλεῖν; ΔΗ. οὐ δῆτα μὰ τὸν
 Ἄπόλλω. 870
- ΑΛ. ἔγνωκας οὖν δῆτ' αὐτὸν οἷός ἐστιν; ἀλλ' ἐγὼ σοὶ
 ζεῦγος πριάμενος ἐμβάδων τουτὶ φορεῖν δίδωμι.
- ΔΗ. κρῖνω σ' ὅσων ἐγῶδα περὶ τὸν δῆμον ἄνδρ' ἄριστον
 εὐνούστατόν τε τῇ πόλει καὶ τοῖσι δακτύλοισιν.
- ΠΑ. οὐ δεινὸν οὖν δῆτ' ἐμβάδας τοσουτονὶ δύνασθαι, 875
 ἐμοῦ δὲ μὴ μνείαν ἔχειν σ' ὅσων πέπονθας, ὅστις
 ἔπαυσα τοὺς βινουμένους τὸν Γρύττον ἐξαλείψας;

864. ὅπερ] ὡσπερ Athenaeus 7. p. 299 D. (sed ὅπερ paullo post), Etym. M. p. 312, 50. ed. Ald. Eust. p. 1240, 2. Zonaras Lex. Vol. I. p. 601. ὅπερ . . . πεπόνθασι schol. ad Nub. 555. πεπόνθασ' Etym. M. l. l. DIND.

865. ὅταν] "Fort. οἱ γ', ἄν" BENTL. Non male, modo ἦν legas.

867. αἰρούσι A.S.X. Med. 8. Athen. p. 299. Etym. M. l. l. Kust. Br. αἶρουσι Γ. αἶρουσι B.C.P.Δ.Θ. Ald. αἶρουσιν R.V. "Cogitabam aliquando αἰρούσι, sed saepe αἶρειν pro eodem usurpatur." REISK. αἶρουσι forsan defendi posse putat Lenting. "Quis scit, inquit, an αἶρειν piscatorum verbum fuerit, sc. τὸ δίκτυον vel τὸ λίνον? Schol. quidem reddit ἀγρεῖν. Educere Plaut. Truc. 1, 1, 18." Verum haud dubie est αἰρούσι *capriunt*.

869. τουτωὶ κάττυμα S.Γ. τοῦτο κάττυμα A.Δ.Θ. Junt. a. 1515. τουτῶν (del. ν et corr. ι) κάττυμα C. τωδεὶ γε κάττυμα B. τουτωὶ γε κάττυμα X. Ald. κάττυμα τουτῶι R. τουτωὶ κάττυμα Bentl. Pors. Br. &c.

870. ἐμβάσιν B.V pr. ἐμβάσι A.C.V corr. Δ. Med. 8. ἐμβάσιν R. ἐμ-
 βασι Θ.

872. ἐμβάδων A.B.C.P.R.S.V. Med. 8. vulg. Ribb. ἐμβάδων (unde?) Dind. Mein. Kock. Vels. Plurale ἐμβάδας est v. 875. Vide comm.

873. σ' om. R. ὅσων A.C.P.R.S.V.Γ.Δ.Θ. Med. 5. ὅσον (supr. ω) γ' B. ὅσον γ' X. vulg. ὅλων Med. 8. ὅσων γ' Bentl. Dobr. ὅσων Bekk. Dind. Cobet. Mein. &c. Recte γ' deleri jubet Fr. Thiersch. p. 716. Nihil enim habere ὅσων quare cum vi aliqua pronounciari debeat. ἐγῶδα C.

ἄνδρ' R. Bekk. Dobr. Add. Dind. Mein. &c. (Cf. 1208.) ἄντ' A.B.C.S.V.X. vulg. Qu. εἶν'.

874. δακτύλοισιν A.B.V. &c. δακτύλοισι C.

875. οὖν om. A.C.P.Δ. non B.R.V. Cf. Nub. 791. οἶμοι, τί οὖν δῆθ' ὁ κακοδαίμων πείσομαι. Qu. οὐ δεινὰ δῆτ' ἔστ' ἐμβάδας &c. Cf. 878. δύνασαι S.

876. μνείαν ἔχειν vulg. Malim μνείαν σ' ἔχειν vel potius μνείαν ἔχειν σ'. Postulatur enim pronomen. Cf. 878.

877. βινουμένους A.C corr. P corr. R.V.Γ sec. Δ.Θ. Med. 5. 9. Suid. in βινεῖν et Γρύττος. Br. Dind. κινουμένους B.C.P.S.Γ.Δ corr. Θ corr. X. Ald.

- ΑΛ. οὔκουν σε δῆτα ταῦτα δεινόν ἐστι προκτοτηρεῖν
 παῦσαι τε τοὺς βινουμένους ; κοῦκ ἔσθ' ὅπως ἐκείνους
 οὐχὶ φθονῶν ἔπαυσας, ἵνα μὴ ῥήτορες γένωνται. 880
 τονδὶ δ' ὀρῶν ἄνευ χιτῶνος ὄντα τηλικούτου
 οὐπόποτ' ἀμφιμασχάλου τὸν Δῆμον ἠξίωσας,
 χεიმῶνος ὄντος· ἀλλ' ἐγὼ σοι τουτονὶ δίδωμι.
- ΔΗ. τοιουτονὶ Θεμιστοκλῆς οὐπόποτ' ἐπενόησε
 καίτοι σοφὸν κάκεῖν', ὁ Πειραιεύς· ἔμοιγε μέντοι 885
 οὐ μείζον εἶναι φαίνεται' ἐξεύρημα τοῦ χιτῶνος.
- ΠΑ. οἴμοι τάλας, οἷοις πιθηκισμοῖς με περιελαύνεις.
- ΑΛ. οὐκ, ἀλλ' ὅπερ πίνων ἀνὴρ πέπονθ', ὅταν χεσεῖη,

Restituenda semper forma βινεῖν. De literis β et κ confusis v. Bast. Comm. Pal. p. 708. 816. 906. Dobr. Adv. II. 275. 285. 333. γρύττον A.C.R.S.V. γρύπτων B. (supr. ττ) X. γρυπὸν conj. Bergk. prob. Mein. "Scholiastæ quum dubitant sitne γρύττον idem quod γρυῖ sive τὸ τυχόν, ut Cleo omnem protervitatem cum pulvisculo ab se abolitam gloriatur, an homo, cui Cleo δημαγωγῶν θάνατον ἐπέθηκε τὴν ζημίαν, impurus et cinaedus, certi nihil sibi de eo compertum fuisse produnt. Posterius affirmat Suidas in Γρύττος, nomen ab aliis addens scribi Γρύπος (Γρύπος), ceterum ipse in βινεῖν Γρίπον scribit in loco Aristophanis." L. DIND. An Γρύλλον? Quod nomen legitur in Xenophontis Vitæ scriptore et Lucian. Maer. 21. Ξενοφῶν ὁ Γρύλλου. Nomen Γρυλλίων habet Axionicus Athen. p. 244 F. Vel Γρυτων. Vel Γρίνον (aut Γρίνον), quod nomen legitur Herod. IV. 150.

878. δῆτα add. B.X. vulg. om. A.C.R.S.V.Γ.Δ.Θ. ταῦτα δῆτα Med. 8. ταῦτ', δὲ μαρὲ conj. Vels. Latet fortasse menda. Bergkii conjecturas memorare supersedeo. ταῦτα δεινόν ἐστι προκτοτηρεῖν] Malim δεινόν ἐστι ταῦτα πρ., vel προκτοτηρεῖν δεινόν ἐστι ταῦτα. Connectenda ταῦτα προκτοτηρεῖν in hunc modum podices observare. δεινόν ἐστὶ (sic) P.R.V.Γ.

879. βινουμένους A.P corr. S.V.Γ sec. Δ.Θ. (γρ. κ) Med. 8. κινουμένους B.C. (supr. β) R.Γ.X. Med. 8 corr. Ald. κοῦκ ἔσθ'] Malim fere οὐκ ἔσθ'. Cf. ad Ach. 116. ἐκείνως B.

880. γένουτο R. Bekk. Dind. &c. γένωνται A.B.C.P.S.V.Γ.Δ.Θ.X. Med. 5. 8. (sup. οιντο) 9. vulg. Revocanda, ni fallor, vulgata. Cf. 893. et ad 1393. ἀπέκρυπτε ταύτας ἔδον, ἵνα σὺ μὴ λάβης (λάβοις Br.). et ad 897. 1182.

881. τονδὶ A.R.S.V.Γ.Δ.Θ. Dind. τουτων B.X. vulg. τουτονὶ C. δ' ὀρῶν] διορῶν A.Δ. τηλικούτου X. (ni fallor) edd. Bas. 1532. et Zanetti. Bentl. Br. &c. τηλικουτονὶ A.B.C.P.R.S.V.Γ.Δ.Θ. Med. 8. Ald.

884. Θεμιστοκλῆς vulg. Malim Θεμιστοκλῆς. Sic Περικλῆς (non -κλῆς) ubique apud nostrum, ut et Σοφοκλῆς, &c. Excusatur anapaestus in quarto loco tetrametri Iambici propter nomen proprium. Sic Ἡρακλέους in eadem sede Nub. 1050. Πηγελόπην Thesm. 530. Νιώβην Ran. 912. οὐπόποτ' B.R.S.V. οὐδέποτ' A.C. ἐπενόησεν B.R.V. vulg. ἐπενόησε A.C.P.V sec. Δ.Θ. Med. 8.

885. ἔμοιγε (γρ. ὅμως γε m. sec.) Γ.

887. παρελαύνεις A. et γρ. in schol.

888. χέζη A.Δ.Θ. pr.

τοῖσιν τρόποις τοῖς σοῖσιν ὥσπερ βλαυτίοισι χρώμαι.

- ΠΑ. ἀλλ' οὐχ ὑπερβαλεῖ με θωπέαιαι· ἐγὼ γὰρ αὐτὸν 890
 προσαμφιῶ τοδί. σὺ δ' οἴμωζ', ὦ πονήρ'. ΔΗ. ἰαίβοι.
 οὐκ ἐς κόρακας ἀποφθερεῖ βύρσης κάκιστον ὄζων ;
 ΑΔ. καὶ τοῦτό γ' ἐπίτηδες σε περιήμπεσχ', ἵνα σ' ἀποπνίξῃ.
 καὶ πρότερον ἐπεβούλευσέ σοι. τὸν καυλὸν οἶσθ' ἐκεῖνον
 τὸν σιλφίου τὸν ἄξιον γενόμενον ; ΔΗ. οἶδα μέντοι. 895
 ΑΔ. ἐπίτηδες οὗτος αὐτὸν ἔσπευδ' ἄξιον γενέσθαι,
 ἵν' ἐσθιοῖτ' ἄνούμενοι, κάπειτ' ἐν Ἡλιαία
 βδέοντες ἀλλήλους ἀποκτείνειαν οἱ δικασταί.
 ΔΗ. νῆ τὸν Ποσειδῶ καὶ πρὸς ἐμέ τοῦτ' εἶπ' ἀνὴρ Κόπρειος.

889. τοῖσιν τρόποις R.(?) Br. τοῖσι τρόποις A.B.C.P.V.Γ.Δ.Θ. Med. 8. Ald.
 βλαυτίοισι A.B.X. βαλαντίοισι S. βαλαντίοισι R. βυλλαντίοισι V.
 Eadem varietas ap. Suid. in βλαυτίοισι. χρώμαι A.B.R.X. χρώμενος S.V.

890. ὑπερβαλεῖ A.B.C.R.S.V.Δ.Θ. Dawes. Br. ὑπερβαλεῖς X. Ald. ὑπερ-
 βαλῆ Γ. Cf. ad 409.

891. πόνηρε. Δη. αἰβοῖ A.B.C.P.S.V.Γ.Δ.Θ.X. Med. 5. 8. 9. vulg. πόνηρ'.
 Δη. αἰβοῖ (αἰβοῖ pr.) R. πονήρ'. Δη. ἰαίβοι Dind. Mein. &c. πόνω πόνηρε (αἰβοῖ
 extra versum posito, ut in Av. 1342, et coll. Vesp. 466. Lys. 350. Hesych.)
 Bentl. πόνω πονηρέ. ΔΗ. αἰβοῖ· οὐκ ἐς κόρακας . . . conj. Mein. Recte, opinor.

892. ὄζων vulg. Dind. Mein. ὄζον Lenting. (Qui: "Mireris Populum, qui
 nunc demum byrsam pessime olentem Cleonem odoretur, quicum jamdiu collo-
 quitur.") ὄζει Kock. Vels.

893. τοῦτ' libri. τοῦτό γ' Bentl. Pors. Elmsl. in Ed. Rev. XXXVII. 87.
 et Mus. Crit. V. 35. Reisig. Conj. p. 94. Dind. Mein. τοῦτο δ' Vels. τι pro
 σε Med. 8. περιήμπεσχεν R. Ko. Ribb. Vels. περιήμπισχεν A.B.C.P.S.V.Γ.
 Med. 5. 8. 9. Dind. περιήπισχεν Δ.Θ. περιήμπισχ' X. Ald. Mein. περι-
 ήμπεσχ' conj. Mein. ed. Ribb. Postulatur aoristus περιήμπεσχεν, quod habet
 R. Cf. Lys. 1156. τὸν δῆμον ὑμῶν χλαίναν ἡμπέσχον (ἡμπισχον vulg.) πάλιν.
 Eccl. 540. ἔπειθ', ἵν' ἀλεινοίμι, τοῦτ' ἡμπεσχόμεν (ἡμπισχ. vulg.).
 ἵν' A.C.S.V.Γ.Δ.Θ. Med. 5. ἵνα σ' R.Γ sec. X. Med. 8. Ald. Mein. Ribb.
 γ' ἵνα σ' B. ἀποπνίξῃ] Fort. ἀποπνίξαι. Cf. ad 897.

894. ἐπεβούλευε S. Med. 8. καλὸν A.C pr.

895. τὸν diserte A. Bentl. τοῦ B.C.R.S.V. vulg. Recipiendum τὸν, quod et
 ipse etiam conjeceram. Cf. 1085. Post γενόμενον colon fortasse ponendum.

896. ἔσπευδ' A.B.P.S.V. (εν in ras.) Γ.Δ.Θ.X. vulg. Dind. Ribb. ἔσπευσεν
 R. Med. 8. ἔσπευσ' Kock. Bergk. Mein. Vels.

897. ἐσθιοῖτ' B.C.S.V.X. Med. 8 pr. ἐσθίητ' A.R.Γ.Δ.Θ. Med. 8 corr.
 Cf. ad 880. 893. Optativum hic requiri ostendit quod mox sequitur ἀπο-
 κτείνειαν. ἠλιαία A. ἠλιαία B.C.V pr. ἠλιαία R.

898. ἀποκτείνειαν] Qu. ἀποκτενείαθ', quod cum praecedenti ἴσθιοιτ' congruet.

899. νῆ τὸν Ποσειδῶ πρὸς ἐμέ τοῦτ' ἀνὴρ Κοπρεαῖος εἶπε (om. καὶ) Bentl.
 Legendum suspicaris: νῆ τὸν Ποσειδῶ πρὸς ἐμέ τοῦτό γ' εἶπ' ἀνὴρ κόπρειος.
 τοῦτ' A.R.Γ.Δ.Θ. τοῦτό γ' C.P.S.V.Γ sec. τουτί γ' B.X. τότ'
 Geel: εἶπ' A.C.R.S.V. εἶπεν B.Δ. Med. 8. ἀνὴρ-τις Θ. κόπριος

- ΑΛ. οὐ γὰρ τόθ' ὑμεῖς βδεόμενοι δήπου ἔγενεσθε πυρροί; 900
 ΔΗ. καὶ νῆ Δί' ἦν γε τοῦτο Πυρράνδρου τὸ μηχανήμα.
 ΠΑ. οἴοισί μ', ὦ πανούργε, βωμολοχεύμασιν ταράττεις.
 ΑΛ. ἡ γὰρ θεός μ' ἐκέλευσε νικῆσαι σ' ἀλαζονεία.
 ΠΑ. ἀλλ' οὐχὶ νικήσεις; ἐγὼ γάρ φημί σοι παρέξειν,
 ὦ Δῆμε, μηδὲν δρῶντι μισθοῦ τρύβλιον ῥοφήσαι. 905
 ΑΛ. ἐγὼ δὲ κυλίχνιόν γέ σοι καὶ φάρμακον δίδωμι
 τὰν τοῖσιν ἀντικνημίοις ἐλκύδρια περιλαίφειν.
 ΠΑ. ἐγὼ δὲ τὰς πολιὰς γέ σου κλέγων νέον ποιήσω.
 ΑΛ. ἰδοὺ δέχου κέρκον λαγῶ τῶφθαλμιδίῳ περιψῆν.

A.B.C.S.V.Γ.Θ.X. Med. 8. Suid. in v. vulg. κοπρείος R. κοπρίως Δ. κόπρειος Br. Dind. Κόπρειος Boeckh. Bergk. Mein. Vels. Recte. Κόπρειος adjectivum gentile est a Κόπρος ductum, qui Hippothontidis tribus pagus fuit, ut ostendit Boeckhins in Corp. Inscr. I. 216. 903. Cf. Suid: Ἄνηρ κόπριος. ὡς ἀπὸ δήμου. λέγει δὲ τὸν κοπρολόγον &c. ΚΟΠΡΕΙΟΙΣ legitur in Marm. Elg. Tit VIII. 39. Cf. Boeckh. Inscr. 145, 172.

900. ἔγενεσθε V sec. γένεσθε B.C.P.R.Θ corr. Med. 8. γίνεσθε A.Δ.Θ.

901. Demo tribuunt A.R.V. ἀλλαντοπώλη Ald. ἦν γε R. Br. ἦν γε καὶ A.C.P.S.V.Γ.Δ.Θ.X. Med. 8. ἦν καὶ B. Ald. ἦν γὰρ Vels. Post h. v. hujusmodi aliquid excidisse suspicatur Velsen, ΑΔΔ. μὰ τοὺς θεοὺς, ἀλλ' οὔτοσί τις πυρρίας κάκιστος (πυρρίας ex schol. ad 991). πυρράνδρου B.C.P.R.V. πυράνδρου Α.Γ.Δ.Θ. Med. 8.

902. πανούργε R.Γ.Θ. γρ. Med. 8. Bekk. Dind. &c. πόνηρε A.B.C.P.S.V. Γ. γρ. Δ.Θ. vulg. πονηρὲ Br. &c. βωμολοχεύμασι A.C.P.R.V.Γ.Δ.Θ. Med. 8. et (supr. v) B.

903. ἐκέλευσε libri et vulg. Reponendum forsān ἐκέλευε. Frequens haec discrepantia lectionis. ἀλαζονεία (aut -εία) A.B.P.S.V.Γ.Δ.Θ.X. Med. 8. vulg. Ribb. ἀλαζονείας R. Unde ἀλαζονείαις Dind. Bergk. Mein. Ko. Vels. Cf. 290. περιελῶ σ' ἀλαζονείαις (ἀλαζονείας libri). Certe plurale ἀλαζονείαις melius responderet praecedenti βωμολοχεύμασιν. Cf. Aeschin. III. 101. ἀφελῶν τὸν κόμπον . . . καὶ τὴν ἀλαζονείαν (al. τὰς ἀλαζονείας). III. 238.

904. οὐχὶ A.C.R.Γ sec. Bekk. Dind. &c. οὐ P.S.Γ.Δ.Θ. οὐ με B.V.X. vulg.

905. μισθοῦ om. B. τρύβλιον B.R.S. Ald. Bergk. Dind. Mein. Ko. Ribb. τρίβλιον P. τρυβλίον A. Med. 8. Br. Praestat, opinor, τρύβλιον: non enim est diminutivum.

906. γε R.S.V.Γ.Θ corr. sec. Bekk. τε A.B.C.P.Γ.Δ.X. vulg. Cf. 1105. ἐγὼ δὲ μαζίσκας γε . . . et ad Ach. 79. ἡμεῖς δὲ λαικαστὰς τε (leg. γε) καὶ καταπίγονας.

907. ἀντικνημίοις A.R.V. &c. ἀντικνημίοισι C. ἀντικνημίοισιν B.P. Ald.

908. γε add. B.R. Med. 8. om. A.C.P.S.V.Γ.Δ.Θ. σου κλέγων Ald. Br. σουκλέγων (sic) B. Dind. Mein. &c. σου ἐκλέγων A.C.P.R.V.Γ.Θ. Med. 8. σου ἐκλέγω Δ. ἐγὼ δὲ σου τὰς πολιὰς ἐκλ. S. Praestat σου κλέγων, nam σουκλέγων valeret σοι ἐκλέγων. Cf. Fr. 360. νέον B.R.V. &c. νέον σε Α.Δ.Θ. σε supr. in C. Aegre certe desideratur pronomem.

909. τῶφθαλμίῳ H. Steph. ὀφθαλμίῳ (τῶφθ. P) conj. Bentl. τῶφθαλμιδία Elmsl. Anapaestus in sexta sede, ut in Th. 568.

- ΠΑ. ἀπομυξάμενος, ὦ Δῆμ', ἐμοῦ πρὸς τὴν κεφαλὴν ἀποψῶ. 910
 ΑΛ. ἐμοῦ μὲν οὖν. ΠΑ. ἐμοῦ μὲν οὖν.
 ἐγὼ σε ποιήσω τριη-
 ραρχεῖν [ἀναλίσκοντα τῶν
 σαυτοῦ,] παλαιὰν ναῦν ἔχοντ',
 εἰς ἣν ἀναλῶν οὐκ ἐφέ- 915
 ξεις οὐδὲ ναυπηγούμενος·
 διαμηχανήσομαί θ' ὅπως
 ἂν ἰστίον σαπρὸν λάβῃς.
 ΑΛ. ἀνὴρ παφλάζει. παῦε παῦ'
 ὑπερζέων. ὑφελκτέον 920
 τῶν δαλίων, ἀπαρυστέον

910. ἀπομυξάμενος B.R.F.X. ἀπομαξάμενος A.P.S.V.F. supr. Δ.Θ. Med. 8.
 ἀπομιξάμενος C.P. δῆμ' ἐμοῦ A.B.C.P.S.V.F.Δ.Θ. Ald. Br. δῆμέ μου
 R. Med. 8. Bekk. Dind. Mein.

911. Alterum ἐμοῦ μὲν οὖν om. S.V. Cleoni tribuunt A.B. (in quo supr.
 κλ.) R. Dind. Mein. &c. Spatium personae relictum est in C. Vulgo haec
 isiciario continuantur.

912. ΚΑ. praef. C.P.V. ΑΛ. Θ. om. A.B.R.F. Med. 8.

912-3. τριηραρχεῖν ἀναλίσκοντα τῶν σαυτοῦ παλαιὰν vulg. Dind. Kock.
 τριηραρχεῖν παλαιὰν Cobet. Mein. Vels. Ribb.

914. ἔχοντ' B.C.R.V. ἔχοντα Δ.Θ. ἔχοντά τ' Α.

915. ἐφέξεις] Qu. ἀνήσεις.

916. οὐδὲν S.V.F. pr. Med. 8.

917. διαμηχανησόμεθ' A.Δ.Θ. Qu. καὶ μηχανήσομαί γ'. Sed v. Comm.

918. ἂν ἰστίον] τὸν ἰστὸν ἂν Kock.

919. ΧΟ. vulg. Dind. ΑΛ. praef. Bergk. Ko. Ribb. Recte, opinor. Qu. ΧΟ.
 ἀνὴρ παφλάζει. ΑΛ. παῦε &c. Aut ΧΟ. ἀνὴρ παφλάζει· παῦε παῦ' ὑπερζέωνθ'.
 ΑΛ. ὑφελκτέον &c. Cf. ad 922. ἀνὴρ] ἀνὴρ libri. παῦε παῦ' B.S.
 παῦε παῦε A.C.P.R.V.F.Δ.Θ. Med. 5. 8. 9. παφλάζει· παῦε παῦ' ὑπερζέων
 Ald. Bekk. Kock. Bergk. (Cf. Pac. 326. παῦε παῦ' ὄρχούμενος. Ran. 269. ὦ
 παῦε παῦε.) παφλάζει, παῦε παῦ', ὑπερζέων Lenting. Dind. Mein. Ribb. Vels.
 (Cf. schol: τὸ δὲ ἐξῆς, ἀνὴρ παφλάζει ὑπερζέων.) παφλάζει· παῦε παῦ' ὑπερζέωνθ'
 (sc. αὐτὸν) Br. Pors. Non male. Sed verum videtur παῦε παῦ' ὑπερζέων (ad
 Cleonem dictum). Cf. Pac. 326. παῦε πᾶν' ὄρχούμενος.

920. ΑΛΑ. ante ὑφελκτέον addit Vels. ὑφελκτέον A.C.R.S.V. ὑφελκ-
 τέον δὲ B.F.Θ.X. Ald. et Suid. in ὑφελκτέον. ὑφελκτέον τι Br.

921. τῶν δαίδων (i. e. δάδων) B corr. R.V.F. Med. 8. τῶν δαδῶν A. (τῶν
 δαδίων s. Vels.) τῶν δάδων C.P.S.Δ.Θ. Med. 5. 9. τῶν ξύλων B. (supr.
 δάδων) X. Ald. Med. 8. Suid. Junt. 1. (Utramque scripturam novit schol., in
 plerisque exemplaribus inveniri τῶν δάδων admonens.) τῶν δαδίων vel τῶν
 δαλίων Benti. (coll. Suid. in v. Δάλιον. et Pac. 959.) τῶν δαδίων Pors. Mein.
 Kock. τῶν δαλίων Dind. Ribb. Vels. Vera videtur Bentleyi emendatio altera
 τῶν δαλίων (v. schol. ad Pac. 959). Non displiceret quidem altera scriptura τῶν
 ξύλων (v. Lys. 291. 307. 313), sed glossema sapit ξύλων (cf. schol.), quanquam

- ΠΑ. τε τῶν ἀπειλῶν ταυτή.
 δώσεις ἐμοὶ καλὴν δίκην,
 ἰπούμενος ταῖς ἐσφοραῖς.
 ἐγὼ γὰρ ἐς τοὺς πλουσίους 925
 σπεύσω σ' ὅπως ἂν ἐγγραφῆς.
- ΑΛ. ἐγὼ δ' ἀπειλήσω μὲν οὐ-
 δὲν, εὔχομαι δέ σοι ταδί
 τὸ μὲν τάγηνον τευθίδων
 ἐφειστάναι σίζον, σὲ δὲ 930
 γνώμην ἐρεῖν μέλλοντα περὶ
 Μιλησίων καὶ κερδανεῖν
 τάλαντον, ἣν κατεργάσῃ,
 σπεύδειν, ὅπως τῶν τευθίδων
 ἐμπλήμενος φθαίης ἔτ' εἰς 935
 ἐκκλησίαν ἐλθῶν ἔπει-
 τα, πρὶν φαγεῖν σ', ἀνὴρ μεθή-

Brunckio contra ξύλων per δαδῶν videntur explicuisse librarii. Sed aptius huic loco est δαλίων quam ξύλων: hoc enim est *lignum tantum*, illud *lignum accensum et torridum*. Cf. ad Pac. 959. ἀπαρυστέον τε] ἀπαρυστέον τι Kock.

923. δώσεις ἐμοὶ καλὴν] Malim καλὴν ἐμοὶ δώσεις.

924. ἰπούμενος B.C.R.V. ἰπτούμενος A. εἰσφοραῖς B.C.R.S.V.Γ. (supr. συμ) Eust. p. 16. συμφοραῖς A. Poll. 7, 41. Etym. M. p. 473, 30. Zonar. II. 1118. 1785. Suid. in ἰπούμενος. schol. Aesch. Prom. 365. ἐσφοραῖς Dind. &c.

925. εἰς libri. ἐς Dind:

926. ἐγγραφῆς B.R.V. &c. γραφῆς A.Δ.⊙ pr. ἐγγραφῶ C pr. P.

928. εὔχομαι] Malim εὔχομαι. ταδί A.B.C.S.V. (in ras.) X. τὰδὲ P. τάδε R. Med. 8.

929. τήγανον supr. in Δ.⊙. Quae Ionica est forma.

930. σίζον Δ.⊙.

933. κατεργάσῃ] An διεργάσῃ, i. q. διαπράξῃς? Pl. 378. ἐγὼ τοι τοῦτ' . . . ἐθέλω διαπρᾶξαι &c. Sed cf. Eccl. 247. ἦν ταυθ' ἀπνοεῖς κατεργάσῃ.

935. ἐμπλήμενος A.B.C.R.S.V.⊙. γρ. X. ἐμπλήσμενος Δ.⊙.

936. ἐλθεῖν A.B.C.P.R.Γ pr. Δ.⊙.X. Med. 8. ἐλθῶν S.V.Γ sec. Dind. Ko. Mein. Vels. Ribb. Cobet. V. L. p. 316. Recte. Cf. Nub. 1384. κακῶν δ' ἂν οὐκ ἔφθης φράσαι (φράσας?). Hom. II. XVI. 861. φθῆῃ ἐμῶ ὑπὸ δουρὶ τυπεῖς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσαι. Verum videtur ἐλθῶν. Schol.: προλάβοις ἔτι εἰς ἐκκλησίαν ἐλθῶν. Cf. e. g. Pl. 685. μὴ φθάσειέ με | ἐπὶ τὴν χύτραν ἐλθῶν. Eccl. 596. ἔφθης μ' ὑποκρούσας. Eurip. Orest. 1220. πρὶν ξύμμαχος τις . . . ἐλθῶν ἐς οἶκους φθῆ. 934. οὐ φθάνοιτ' ἔτ' ἂν θνήσκοντες. Alc. 665. φτυεῶν παῖδας οὐκέτ' ἂν φθάνοις. Exempla plura congerere supervacaneum foret. Nunquam, credo, post verbum φθάνειν sequitur infinitivus, semper participium, saltem apud Atticos scriptores.

937. φαγεῖν vulg. φαγεῖν (sup. σὲ sec.) Γ. Dedi φαγεῖν σ'. ἀνὴρ libri

κοι, καὶ σὺ τὸ τάλαντον λαβεῖν

βουλόμενος ἐ-

σθίων ἄμ' ἀποπνυγείης.

940

ΧΟ. εὖ γε νῆ τὸν Δία καὶ τὸν Ἀπόλλω καὶ τὴν Δήμητρα.

ΔΗ. κάμοι δοκεῖ, καὶ τᾶλλα γ' εἶναι καταφανῶς

ἀγαθὸς πολίτης, οἷος οὐδεὶς πω χρόνου

ἀνὴρ γεγένηται τοῖσι πολλοῖς τοῦβολου.

945

σὺ δ', ὦ Παφλαγῶν, φάσκων φιλεῖν μ' ἐσκορόδισας.

καὶ νῦν ἀπόδος τὸν δακτύλιον, ὡς οὐκ ἔτι

ἐμοὶ ταμιεύσεις. ΠΑ. ἔχε' τοσοῦτον δ' ἴσθ' ὅτι,

εἰ μή μ' εἴσεις ἐπιτροπεύειν, ἕτερος αὖ

ἐμοῦ πανουργότερός τις ἀναφανήσεται.

950

ΔΗ. οὐκ ἔσθ' ὅπως ὁ δακτύλιός ἐσθ' οὔτοσι

οὐμός· τὸ γοῦν σημεῖον ἕτερον φαίνεται,

ἀλλ' ἢ οὐ καθορῶ. ΑΛ. φέρ' ἴδω, τί σοι σημεῖον ἦν ;

et vulg. ἀνὴρ recte Lenting. Eum enim Milesium dici, quem sui cives miserint, Cleonem talento corrupturum, ut sibi patrocinaretur.

940. ἀποπνυγείης libri et vulg. ἐπαποπνυγείης Elmsl. in Ed. Rev. XIX. 91. Dind. ἐναποπνυγείης Bergk. Kock. (coll. Lucian. M. Peregr. 24. χρὴ ἐναποπνυγῆναι τῷ καπνῷ. Adde Iambli. ap. Phot. p. 244. ἐναποπνυγεται τῷ ποταμῷ). ἄμ' ἀποπνυγείης Mein., coll. Eccl. 85. τί γὰρ ἂν χεῖρον ἀκροφῆμν ἄμα | ξαίνουσα; "Etenim dum quis edit, non sane post esum, suffocari dici potest." Quod receperunt Vels. Ribb. Recte, opinor. Vix produci posset secunda in ἀποπνυγείης (cf. ad Nub. 320). Cf. 701. κατ' ἐκροφῆσας αὐτὸς ἐπιδιαρραγῶ. Lys. 615. ἐπαποδνώμεθ'. Ran. 1089. ἐπαφανάνθην. Cf. etiam ad Av. 780.

941. γε add. A.C. supr. in B. "εὖ γε νῆ τὸν Δία καὶ τὸν Ἀπόλλω καὶ τὴν Δήμητρα] Oratio soluta, qua Aristophanes aliquoties usus est in formulis solemnibus legibusve recitandis. V. Ach. 241. Av. 865 sq. 1661 sq. Th. 295. Saepius hoc factum esse ab Eupolide annotavit schol. De jurejurando per tres deos v. ad Nub. 1234." DIND. "Fuit fort. tetrameter anapaesticus, ut γε sit delendum, et fine exciderint tres syllabae." BERGK. δήμητραν Med. 8.

943. κάμοι B.C.R.F. γρ. sec. καὶ μοι A.S.V.F.Δ.Θ. Med. 5. 9. κάμοι δοκεῖ καὶ τᾶλλα γ' εἶναι vulg. κάμοι δοκεῖ καὶ τᾶλλα γ' ἐστὶ malit Mein. ed. Velsen. "Ad haec si praecedentia compares, orationem non bene junctam senties." (Mein.) Recte, opinor. καταφανοῦς Α. περιφανῶς malit Mein.

944. που Γ.

945. πολλοῖς B.C.R.S.V. πολίταις Α.

946. δ B.C.R.V. ὁ Α.Δ.Θ.

952. οὐμός Θ. οὐμός A.B.C.P.V.F. οὐμός R.Δ. Med. 8. γοῦν (supr. γὰρ) C. γοῦν V. γ' οὔν R. ἕτερον] Qu. ἐτέρου. Cf. 958. Idem nunc video proposuisse Reiskium.

953. ἀλλ' ἢ οὐ καθορῶ.] ἀλλ' ἢ οὐ καθορῶ; (sic, et interrogative) Lenting. p. 18. Quod ipse etiam aliquando praeferendum suspicatus sum, hoc sensu, *But do I not see? but am I blind?* Cf. Aeschyl. Ag. 276. Ch. 220. 774.

- ΔΗ. *δημοῦ βοείου θρίον ἐξωπτημένον.*
 ΑΛ. *οὐ τοῦτ' ἔπεστιν.* ΔΗ. *οὐ τὸ θρίον; ἀλλὰ τί;* 955
 ΑΛ. *λάρος κεχηνῶς ἐπὶ πέτρας δημηγορῶν.*
 ΔΗ. *αἰβοῖ τάλας.* ΑΛ. *τί ἔστιν;* ΔΗ. *ἀπόφερ' ἐκποδῶν.*
οὐ τὸν ἐμὸν εἶχεν, ἀλλὰ τὸν Κλεωνύμου.
παρ' ἐμοῦ δὲ τουτονὶ λαβῶν ταμιένέ μοι.
 ΠΑ. *μὴ δῆτά πῶ γ', ὦ δέσποτ', ἀντιβολῶ σ' ἐγὼ,* 960
πρὶν ἂν γε τῶν χρησμῶν ἀκούσης τῶν ἐμῶν.
 ΑΛ. *καὶ τῶν ἐμῶν νυν.* ΠΑ. *ἀλλ', ἐὰν τούτῳ πίθη,*
μολγὸν γενέσθαι δεῖ σε. ΑΛ. *κῆν γε τουτῶι,*
ψωλὸν γενέσθαι δεῖ σε μέχρι τοῦ μυρρίνου.
 ΠΑ. *ἀλλ' οἷ γ' ἐμοὶ λέγουσιν ὡς ἄρξαι σε δεῖ* 965
χώρας ἀπάσης ἐστεφανωμένον ῥόδοις.
 ΑΛ. *οὐμοὶ δέ γ' αὖ λέγουσιν ὡς ἄλουργίδα*
ἔχων κατάπαστον καὶ στεφάνην ἐφ' ἄρματος

Suppl. 913. Soph. El. 879. Phil. 414. Eurip. Alc. 58. 816. Hipp. 858. 932. Heracl. 425. Ph. 1704. Hel. 490. Ion 755. Bacch. 922. Herc. 1128. Iph. T. 1170. Iph. A. 847. Inc. Rhés. 36. Particulae ἀλλ' ἢ nisi valent, ut supra 780. V. comm. ἀλλ' ἢ οὐ A.B.R.S.V. Med. 5. 9. ἀλλ' ἢ X. ἀλλ' οὐ Med. 8. ἀλλ' ἢ οὐ καθορῶ; Lenting. p. 18. Cf. ad Th. 97. ἴδω B.C.R.V. εἶδω A. 954-5. θρίον R corr. θρίον A.B.C.P.R.V.Γ.Δ.Θ. Med. 8.

955. οὐ τοῦτό γ' ἐστίν. Δη. οὐ τὸ . . . A.P.V.Γ corr. Δ.Θ. οὐ τοῦτό γ' ἐστίν, οὐ τὸ θρίον. Δη. ἀλλὰ τί; B. et (οὐ pro οὐ) C. οὐ τοῦτό γ' ἐστίν etiam S.X. et sic vulg. οὐ τοῦτ' ἔνεστιν Dind. rec. Cf. Av. 974. ἔνεστι καὶ τὰ πέδιλα (sc. ἐν τῷ βιβλίῳ); 980. 989. Legendum, ni fallor, οὐ τοῦτ' ἔπεστιν (sc. ἐπὶ τῷ δακτυλίῳ). Vel οὐ τοῦτό γ' ἔπεστιν. Cf. Soph. Trach. 614. καὶ τῶνδ' ἀποίσεις σῆμ', ὃ κείνος εὐμαθὲς | σφραγίδος ἔρκει τῶδ' ἐπὸν μαθήσεται. et ad Pl. 1207.

957. τί ἐστιν R. τί ἐστίν V. τί ἐστίν A.P.Θ. Med. 8.

960. μὴ δῆτά πῶ γ', ὦ . . .] Qu. μὴ δῆτά πῶ, μὴ, δέσποτ'. Sed cf. 1100. μήπω γ', ἴκετεύω σ'. Soph. Phil. 1409. μήπω γε, πρὶν ἂν (μήπω πρὶν γ' ἂν?) τῶν ἡμετέρων | αἴης μύθων. Aesch. Prom. 652. μήπω γε. Cf. ad Nub. 267.

962. νῦν A.B.C.P.R.V.Γ.Δ.Θ. Med. 8. om. S. Fort. σύ γ'. Ita Reisig. Conj. p. 204: καὶ τῶν ἐμῶν. Κλ. ἀλλ' ἦν γε πείθη [malim ἦν πίθη γε] τουτῶι. De locatione particulae νυν cf. 971. Eccl. 192. μηδ' ἐθίζου νυν (νῦν libri) λέγειν.

πίθη R.S.X. Med. 8 corr. πιθῆ B.C.V.Γ. γρ. Med. 8. Ald. πείθη

A.Δ.Θ. πύθη Γ.

963. κᾶν vulg. Scribo κῆν. τουτῶι A.C.R.S.V. τῶδεῖ B.

963-4. δῆ pro δεῖ R. 964. τῶν μυρρίνου A. Ἀν τῆς μυρρίνης?

967. οὐμοὶ S.V. οἰμοὶ R. Med. 8. οἰ'μοὶ A.B.C.P.Θ. δέ γ' αὖ B.R.V. δ' αὖ A.C.P.Δ.Θ.

968. κατάπαστος legisse videtur schol. στεφάνην] στέφανον Mein.

“Qua forma quum plus quam triginta locis usus sit Aristophanes, vix credibile est eum semel femininum adhibuisse; neque alium scriptorem Atticum στεφάνην dicere memini pro στέφανος, quae ita differunt, ut στεφάνη de

	χρυσού διώξει Σμικύθην καὶ κύριον.	
ΧΟ.	καὶ μὴν ἔνεγκ' αὐτοὺς ἰὼν, ἴν' οὔτοσι αὐτῶν ἀκούσῃ. ΔΗ. πάνυ γε. καὶ σὺ νῦν φέρε.	970
ΠΑ.	ἰδού. ΑΛ. ἰδού, νῆ τὸν Δί'. οὐδὲν κωλύει.	
ΧΟ.	ἤδιστον φάος ἡμέρας ἔσται τοῖσι παροῦσι πᾶ- σιν καὶ τοῖς ἀφικνουμένοις,	στρ. 975

muliebri ornatu, masculinum de quovis serto dicatur. Serioris aetatis scriptores haec passim confundunt."

969. διώξεις (διώξης Δ.) libri et vulg. διώξει Elmsl. ad Ach. 278. Dind. &c. Διώξω est Xen. Anab. 1, 4, 8. διώξεις Cyr. 6, 3, 13. sed διώξη 1, 3, 14. διωξόμεθα 4, 1, 19. Σμικύθην B.C.R.S.V.X. μικύθην A. Σμικίθην Eust. p. 1754, 64. (cf. 1185, 20.) Σμηκίθην Suid. in v. καὶ κύριον] καὶ Πυρρίαν conj. Reisk. κάγύρριον conj. Dind.

970. ΔΗ. B.R.V.Γ.Θ. Med. 8. a sec. in ras. ΚΑ. A.P. Ald. ΧΟ. Eng. Vels. Kock. Ribb. Cleoni fortasse haec tribuenda; nam οὔτοσι est, ni fallor, Δήμος. Idem suadet Bergk. αὐτοὺς ἰὼν B. (supr. εἶσ) R.X. Med. 8. αὐτοὺς εἰσιῶν A.C.P.S.V.Γ.Δ.Θ. Reponendum suspicor αὐτ' εἰσιῶν (sc. τὰ λόγια). Cf. 997. 999. Non infrequens est hujusmodi vocum permutatio. Cf. ad 1110. Eccl. 925.

971. ΑΛ. πάνυ γε. καὶ σὺ νῦν φέρε A.S.V. ΚΑ. πάνυ γε. καὶ σὺ δὴ φέρε B.Γ.Θ. Junt. 1. ΑΛ. πάνυ γε. ΔΗ. καὶ σὺ φέρε C. ΑΛ. πάνυ γε. ΔΗ. καὶ σὺ δὴ φέρε P. Ald. Ante πάνυ et καὶ lineola est in Med. 8, duo puncta in R. Omnia πάνυ . . . φέρε isiciario tribuit Lenting, coll. Ach. 342. Vesp. 456 sq. Ejusdem sententiae est Bergk. Fortasse recte. Demo dant Enger. Kock. Ribb. Vels. σὺ νῦν A.R.S.V.Γ.Δ.Θ. Med. 8. Mein. σὺ δὴ B.X. vulg. σὺ C.P. σὺ νῦν Br. Dind. Bergk. Kock. &c. Cf. 962. et ad 1183.

972. ΚΑ. ἰδού. ΑΛ. ἰδού νῆ τὸν Α. ΑΛ. ἰδού. ΚΑ. ἰδού νῆ τὸν R.S.V. Med. 5. ΑΛ. ἰδού. ΚΑ. ἰδού.—νῆ τὸν (sic) B. ΚΑ. ἰδού ἰδού. ΑΛ. νῆ τὸν C. ΚΑ. ἰδού. ΑΛ. ἰδού. ΔΗ. νῆ τὸν Ald. ἰδού. νῆ τὸν Med. 8. 9. (om. pers.) "Ante νῆ rasura deletae sunt tres fere litterae in Γ." VELS. Post Δί' punctum, ni fallor, est in R.S.V. ΠΑ. ἰὸν ἰού. νῆ τὸν Δί' οὐδὲν κωλύει conj. Mein. ΠΑ. ἰδού γ' ἰδού νῆ τὸν Δί' οὐδὲν κωλύει conj. idem, de ἰδού γ' ἰδού coll. Nub. 818. ("Isiciarius, qui jam supra se paratum esse dixerat, illa loqui non potuit, ἰδού νῆ τὸν Δί' &c.") ΚΑ. ἴω; ΑΛ. ἴω; ΔΗ. νῆ τὸν Δί', οὐδὲν κωλύει conj. Bergk. Qu. ΠΑ. ἰδού. ΑΛ. ἰδού. μὰ τὸν Δί' οὐδὲν κωλύει. (Saepe enim in codicibus permutantur νῆ et μά.) Vel ΠΑ. ἰδού, ἰδού' μὰ τὸν Δί' οὐδὲν κωλύει. Vel ΠΑ. ἰδού. ΑΛ. ἰδού. ΠΑ. μὰ τὸν Δί' . . . Vel denique ΠΑ. ἰδού. ΑΛ. ἰδού. ΔΗ. θέοιτ' ἄν. ΠΑ. καὶ ΑΛ. οὐδὲν κωλύει. Cf. 1161. ΔΗ. ἄπιτον. ΠΑ. καὶ ΑΛ. ἰδού. ΔΗ. θέοιτ' ἄν. ΑΛ. ὑποθεῖν οὐκ ἔω. Locus certe emendatricem manum requirit. Ceterum excusationem habet hiatus in ἰδού ex eo quod in arsin cadit, et quod mutatio personarum fit.

974. τοῖσι A.B. &c. τοῖς R. τοῖσιν V. Qu. τοῖς τε. παροῦσι vulg. παροῦσιν V. παροῦσι πᾶσιν Dobr. Dind. Corrigas etiam non male ἤδιστον φάος ἡμέρας | τοῦτο τοῖσι παροῦσιν ἔσ- | ται. Sed altera praestat emendatio: nam facile confundi poterant παροῦσι et πᾶσιν. Cf. ad prox. v.

975. καὶ τοῖσιν ἀφικνουμένοισιν A.B.R.V.Γ.Δ.Θ.Χ. Med. 8. vulg. καὶ τοῖσι

ἦν Κλέων ἀπόληται.

καίτοι πρεσβυτέρων τινῶν
οἶων ἀργαλεωτάτων

ἐν τῷ δείγματι τῶν δικῶν
ἤκουσ' ἀντιλεγόντων

930

ὡς, εἰ μὴ ᾿γένεθ' οὗτος ἐν
τῇ πόλει μέγας, οὐκ ἂν ἤ-
στην σκευὴ δύο χρησίμω,
δοῖδουξ οὐδὲ τορύνη.

ἀλλὰ καὶ τόδ' ἔγωγε θαν-
μάζω τῆς ὕμουσίας

ἀντ. 985

αὐτοῦ. φασὶ γὰρ αὐτὸν οἱ
παῖδες οἱ ξυνεφόιτων

τὴν Δωριστὶ μόνην ἂν ἀρ-
μόττεσθαι θαμὰ τὴν λύραν,

990

ἄλλην δ' οὐκ ἐθέλειν μαθεῖν

ἀφικνουμένοισι C. καὶ τοῖσιν ἀφικνουμένοις S. schol. καὶ τοῖς ἀφικνουμένοις Dobr. Dind. καὶ τοῖσιν εἰσαφικνουμένοις Cobet. Mein. Vels. (Quod non probandum.) καὶ τοῖσι δεῦρ' ἀφικνουμένοις Bentl. et Herm. de Metr. p. 232. καὶ δεῦρο τοῖς ἀφικνουμένοις Porson. τοῖσιν ἔνθ' (?) ἀφικνουμένοις Hanon. Exerc. p. 142. παροῦσι καὶ τοῖς ἀποῦσιν, ἰκνουμένως ἦν Bergk. καὶ τοῖς ἀφιζομένοις, κακῶς . . . conj. Vels. Cf. ad 974. Reponendum forsitan τοῖσιν τ' ἀφικνουμένοις.

976. ἀπόλληται A.Γ.

978. ἀργαλεωτέρων Med. 8.

979. τῶν δικῶν] Latet fortasse in his vocibus participium aliquod eodem sensu quo βαδίζων, περιπατῶν.

980. ἀντιλεγόντων ὡς] Plut. 593. τὸ γὰρ ἀντιλέγειν τολμᾶν ὑμᾶς ὡς οὐ πάντ' ἔστ' ἀγάθ' ὑμῖν &c.

981. γένοιθ' libri et Suidas in δοῖδουξ (γέθ' C.*V.) Ald. Br. Bekk. ᾿γένεθ' Scal. Dind. &c. γένεθ' Both. Cf. ad Pac. 1210.

983. ἤστην] ἤστην ἐν τῇ πόλει A.Γ.Δ.Θ. δύο A.B pr.(?) Med. 8. Suid. in δοῖδουξ. Bentl. Br. δύο B.C.P.R.S.V.X. Med. 8 corr. Ald. δύο σκευὴ A.Γ.Δ.Θ.

984. δοῖδουξ C.P.S.V.Δ.Θ. Suid. Dind. Mein. &c. δοῖδουξ A.B.R.Γ. Med. 8. vulg.

988. συνεφ. S.

989. μόνην C. μόνον A.B. (supr. η) Δ.Θ. ἂν ἀρμόττεσθαι B. Ald. Bergk. Mein. ἐναρμόττεσθαι X. Dind. Kock. ἀρμόττεσθαι A.C.R.S.V.Γ.Δ.Θ. Med. 5. 8. 9. et Suid. in Δωριστί. μὲν (?) ἀρμόττεσθαι Bernhardy. Ribb. Vels. Verum est ἂν ἀρμόττεσθαι. Dicebant enim λύραν ἀρμόττεσθαι, non item ἐναρμόττεσθαι, opinor. V. comm.

991. μαθεῖν A.B.C.R.S.V.X. et haud dubie reliqui libri. vulg. Dind. Mein. Ko. Vels. &c. λαβεῖν Suid. in Δωριστί. prob. Pors. Opusc. p. 251. Recte fortasse. Librarii oculus aberrasse videatur ad μαθεῖν v. 995. Confunduntur μαθεῖν et λαβεῖν Soph. Tr. 675. Cf. Ran. 251. τουτὶ παρ' ὑμῶν λαμβάνω (i. e. μανθάνω).

κᾶτα τὸν κιθαριστὴν
ὀργισθέντ' ἀπάγειν κελεύ-
ειν, ὡς ἄρμονίαν ὁ παῖς
οὗτος οὐ δύναται μαθεῖν
ἦν μὴ Δωροδοκιστί.

995

- ΠΑ. ἰδοῦ, θέασαι, κοῦχ ἅπαντας ἐκφέρω.
ΑΛ. οἴμ' ὡς χεσεῖω, κοῦχ ἅπαντας ἐκφέρω.
ΔΗ. ταυτὶ τί ἐστι; ΠΑ. λόγια. ΔΗ. πάντ'; ΠΑ. ἐθαύμασας;
καὶ νῆ Δ' ἔτι γέ μουστι κιβωτὸς πλέα. 1000
ΑΛ. ἐμοὶ δ' ὑπερῶν καὶ ξυνοικία δύο.
ΔΗ. φέρ' ἴδω, τίνος γάρ εἰσιν οἱ χρησμοὶ ποτε;
ΠΑ. οὐμοὶ μὲν εἰσι Βάκιδος. ΔΗ. οἱ δὲ σοὶ τίνος;
ΑΛ. Γλάνιδος, ἀδελφοῦ τοῦ Βάκιδος γεραϊτέρου.
ΔΗ. εἰσὶν δὲ περὶ τοῦ; ΠΑ. περὶ Ἀθηνῶν, περὶ Πύλου,
περὶ σοῦ, περὶ ἐμοῦ, περὶ ἀπάντων πραγμάτων. 1006

Plat. Theaet. 175. οὐδέ γ' ἄρμονίαν λόγων λαβόντος. Eryx. 398. ἐτέραν τινὰ ἐπιστήμην λαβεῖν. *ibid.* ἦντινα λαβῶν (ἐπιστήμην) &c. Alc. I. 106. ἔμαθες γὰρ δὴ σύ γε κατὰ μνήμην τὴν ἐμὴν γράμματα καὶ κιθαρίζεις καὶ παλαίεις· οὐ γὰρ δὴ ἀλλεῖν γε ἤθελες μαθεῖν. Isocr. p. 147. τὰ γράμματα λαβεῖν παρ' ἀλλήλων.

992. κᾶτα τόν] κᾶτὸν B. Qu. κᾶτ' ἂν τὸν . . .

996. ἦν μὴ] ἦ 'ν μὴ V. (ν in ras.) Fort. ἀλλ' ἦ, πλὴν ἦ, vel εἰ μὴ (1106).

δωροδοκιστί R.V. Suid. in Δωριστί. prob. Bentl. δωροδοκηστί A.B.C. P.S.V sec. © sec. Γ.X. Med. 8. 9. Suid. in Τὴν Δωριστί. Ald. Br. Ko. Mein. Vels. Ribb. Dind. δωροδοκητί R.Δ.Θ. (supr. στ) Med. 5. Bergk. Praeferendum videtur δωροδοκιστί, ut propius accedens ad Δωριστί et similia. Ex aliis duabus formis δωροδοκηστί et δωροδοκητί longe haec praeferenda, illa nihili est.

997. ἅπαντας ἐκφέρω B.C.R.V. &c. ἅπαντά σ' ἐκφέρω A. ἅπαντας φέρω S. Unde ἅπαντά πω φέρω legendum suspicor.

998. οἴμ' A.B.C.S.V. οἴμοι R. Fortasse recte. Cf. ad Ach. 590.

999. πάντ' B. πάντα A.C.P.R.V.Γ.Δ.Θ. Med. 8.

1000. δία A. ἔτι γε μουστί S. ἔτι γέ μουστι R. ἔτι γέ μουστι V.Θ. ἔτι γε μουστι Med. 8. ἔτι γέ μ' οὔστι A. ἔτι γ' ἐμοῦ 'στί B.C.P.Δ. ἔτι γ' ἐμοῦσι X. Cf. ad Ran. 1180.

1001. Qu. ἐμοὶ δ' ὑπερῶν γ' ἐν ξυνοικία δύο. δύο B pr.(?) Δ corr. © corr. X. Med. 5 corr. δύο A.B.C.P.R.S.V.Γ.Δ.Θ. Med. 5. 8. 9. Ald.

1002. γάρ] γ' ἄρ' ©. Unde δ' ἄρ' legendum suspicaris. Sed nil mutandum. Cf. Nub. 218. φέρε, τίς γὰρ . . .; 191. Soph. Phil. 433. φέρ' εἰπέ . . . πού γὰρ &c.

1003. οὐμοὶ A.B.C.P.S.V sec. Γ.X. οὔμοι R.Δ.Θ. Med. 8. ομοὶ V pr. Eadem crasis in οὔπιχώριοι.

1004. τοῦ om. A.

1005. εἰσὶν δὲ B.R.Γ sec. εἰσὶ δὲ A.C.P.Γ.Δ.Θ. Med. 5. 8. 9. εἰσὶ δὲ δὴ S.V. ἀθηναίων R. non A.B.C.S.V.X. Frequens vitium.

1006. περὶ ἐμοῦ] περὶ om. (spatio relicto) A. ἀπάντων B.C.P.R. πάντων A.S.V.Γ.Δ.Θ.

- ΔΗ. οί σοί δὲ περὶ τοῦ ; ΑΛ. περὶ Ἀθηνῶν, περὶ φακῆς,
 περὶ Λακεδαιμονίων, περὶ σκόμβρων νέων,
 περὶ τῶν μετρούντων τάλφιτ' ἐν ἀγορᾷ κακῶς,
 περὶ σοῦ, περὶ ἐμοῦ, περὶ ἀπάντων πραγμάτων. 101C
- ΔΗ. ἄγε νυν ὅπως αὐτοὺς ἀναγνώσεσθέ μοι,
 καὶ τὸν περὶ ἐμοῦ κείνον, ᾧπερ ἤδομαι,
 ὥς ἐν νεφέλαισι αἰετὸς γενήσομαι.
- ΠΑ. ἄκουε δὴ νυν καὶ πρόσεχε τὸν νοῦν ἐμοί.
 Φράζευ, Ἐρεχθεΐδη, λογίων ὀδὸν, ἣν σοι Ἀπόλλων 1015
 ἴαχεν ἐξ ἀδύτοιο διὰ τριπόδων ἐριτίμων.
 σώζεσθαί σ' ἐκέλευσ' ἱερὸν κύνα καρχαρόδοντα,
 ὃς πρὸ σέθεν λάσκων καὶ ὑπὲρ σοῦ δεινὰ κεκραγῶς

1007. Ἀθηνῶν B.X. Ἀθηναίων A.C.P.R.S.V.Γ.Δ.Θ.

1008. Qu. περὶ τῶν Λακεδαιμονίων.

1009. καλῶς R. Med. 8.

1010. Post ἐμοῦ verba περὶ ἀπάντων πραγμάτων repetita sunt in B.C.P.S.V.X.

Ald. Γ supr. a sec. m. Θ. γρ. a sec. m. τὸ πῆος οὔτοσι δάκοι A.R.Γ.Δ.Θ. Med. 8.

(novus versus in C.P.V.) Br. Ko. Ribb. περὶ ἀπάντων πραγμάτων receperunt,

ejectis verbis τὸ πῆος οὔτοσι δάκοι, ut e v. 1029 illatis, Bergk. Mein. Dind.

Vels. Fortasse recte. Certe nonnihil offensiois habent ista τὸ πῆος &c.

Vide an Cleoni tribui debeant. οὔτοσι A.C.P.R.S.V.Γ.Δ.Θ. ἀν οὔτοσι B.

Ald.

1011. νῦν A.B.C.S. &c.

1012. κείνον A.C.S.V. Med. 9. κείνον B.R.Γ.Θ. Med. 5. 8.

1013. νεφέλαισι R. Dind. νεφέλησι (aut -ησι) A.B.C.P.S.Γ.Δ.Θ.X.

Med. 5. 8. vulg. νεφέλησι V. Med. 9. Formam Ionicam νεφέλησι tuetur

Kock. Cf. ad 659. αἰετὸς Med. 5. Dind. Mein. αἰετὸς A.B.C.R.S.V.

Med. 8. 9. vulg. Bergk.

1014. δὴ νῦν libri et vulg. δὴ νυν Dind.

1015. φράζευ A.R.S.V. φράζε B. (supr. εἰ) C.P. Reponendum fortasse

φράζε'. Ab φράζεο incipiunt oracula ap. Herodot. 8, 20. et schol. Euripid.

Phoen. 641. ab Berglero laudata, et oraculum ap. Plutarch. in Lys. 22.

φράζεο δὴ, Σπάρτη, &c. Vide etiam Pac. 1099. Hom. II. χ'. 358. φράζεο νῦν,

μή τοί τι θεῶν μήνιμα γένωμαι. Cf. ad 1030.

1017. ἐκέλευσ' B.C.R.S.V. ἐκέλευσεν A.Δ.Θ. Qu. ἐκέλευ'. Cf. 1042.

1048. 1058. et ad 1047. 1049. 1181.

1018. πρόσθεν A.B.S.V.Γ.Δ.Θ.X. Med. 5. 8. vulg. πρόσθε C.P.R. Med. 9.

πρὸ σέθεν Pors. Dobr. Both. Dind. &c. Recte: cf. 1023. Similiter σε μόνον

in σεμνὸν abiit, ut videtur, Vesp. 588. χάσκων R.Γ sec. Θ. γρ. Med. 8.

Ribb. Vels. λάσκων B.C.P.V. γρ. sec. m. Γ. Pors. Brunck. Dind. Ko. Mein.

"Fort. λάσκων." BERGK. δάκνων A.S.V.Γ. γρ. Θ.X. Med. 5. 9. vulg. Veri

speciem habet scriptura χάσκων *hians* (infra 1032. ὅταν σύ ποι ἄλλοσε χάσκης.

et Vesp. 1493. πρωκτὸς χάσκει), sed verum videtur λάσκων, *vociiferans*. Cf.

1023. πρὸ σοῦ γὰρ ἀπύω. Ach. 1046. φωνῆ τοιαῦτα λάσκων. Aesch. Ag. 596.

ἄλολνυγμόν... ἔλασκων εὐφημοῦντες. Hesyck: λάσκουσι κύνες. ἕλακτοῦσι.

Schol. V: γράφεται λάσκων. πρὸ σοῦ ἢ ὑπὲρ σοῦ ἕλακτῶν. Alciphr. III. 62. οὐ

γὰρ βούλομαι χείρων φανῆναι τῶν κυνῶν, αἱ τῶν τρεφόντων προῦλακτοῦσι καὶ

- σοὶ μισθὸν ποριεῖ, κῆν μὴ δρᾶς ταυτ' ἀπολείται.
πολλοὶ γὰρ μίσει σφε κατακράζουσι κολοιοί. 1020
- ΔΗ. ταυτὶ μὰ τὴν Δήμητρ' ἐγὼ οὐκ οἶδ' ὅ τι λέγει.
τί γάρ ἐστ' Ἐρεχθεὶ καὶ κολοιοῖς καὶ κυνί ;
- ΠΑ. ἐγὼ μὲν εἰμ' ὁ κύων, πρὸ σοῦ γὰρ ἀπύω
σοὶ δ' εἶπε σώζεσθαι μ' ὁ Φοῖβος τὸν κύνα.
- ΑΛ. οὐ τοῦτό φησ' ὁ χρησμὸς, ἀλλ' ὁ κύων ὀδί 1025
ὥσπερ θύρας σου τῶν λογιῶν παρεσθίει.
ἐμοὶ γὰρ ἔστ' ὀρθῶς περὶ τοῦτου τοῦ κυνός.
- ΔΗ. λέγε νυν' ἐγὼ δὲ πρῶτα λήψομαι λίθον,
ἵνα μὴ μ' ὁ χρησμὸς ὁ περὶ τοῦ κυνός δάκη.
- ΑΛ. Φράξεν, Ἐρεχθεΐδη, κύνα Κέρβερον ἀνδραποδιστήν, 1030

κίθονται. Hom. Od. XII. 85. Σκύλλη δεινὸν λελακνία. Hymn. II. 145. οὐδὲ
κύνες λελάκοντο. Quod si quem offendat tautologia λάσκων . . . κεκραγῶς,
meminerit alibi conjuncta esse κεκραγῶς καὶ βοῶν. σοῦ] σέο Brunck.

1019. σοὶ μισθὸν B.C.R.V. &c. σοι (sic) μισθὸν A. Qu. μισθὸν σοι.
κᾶν vulg. Scribo κῆν. δρᾶ (δρᾶ P.Θ.) libri et vulg. δρᾶς Both. Dobr.
Dind. Ko. Bergk. Mein. Ribb. Vels. I. e. *ni eum servas*, ἢν μὴ σώξῃ αὐτόν
(1017). Sed videndum est an idem significare queat vulgata, si δρᾶ eodem
sensu quo *πάσχη* positum status. Cf. ad Lys. 1165. Ceterum post ἀπολείται
colon tantum posuerim. Atque ita Ribbeck. Vulgo plene interpungitur.

1020. κατακράζουσι A.B.R.Γ sec. Θ. Dind. κατακράζουσι C.P. κατακρά-
ζουσι S.V.Γ.Δ. Med. 8. vulg. Cf. 1051. φθονεραὶ γὰρ ἐπικράζουσι κορώναι.
Αν. 2. ἦδε δ' αὖ (ἡ κορώνη) κρᾶζει πάλιν. 24. Pind. N. III. 82. κραγέται δὲ
κολοιοὶ ταπεινὰ νέμονται. Κατακράζειν τιμὴ est supra 287. κατακεκράξομαι σε
κράζων. Cf. schol. Latinum est *erocitare*.

1021. ἐγὼ οὐκ A.B.S.V.X. Med. 5. 8. 9. ἐγωγ' οὐκ R. Med. 8 sec. De
crasi ἐγὼ οὐκ cf. ad Nub. 1373. Ran. 33. λέγοι A.

1022. Ἐρεχθεΐδη Bentr. Vels. καὶ prius supr. in B. κολοιοῖς
B.C.R. κολοιοῖσι A.B corr. C corr. P.S.Γ.Δ.Θ. Med. 8. κολοιοῖσι V. ἔν
κολοιοῖς Vels. κυνί] Ἄν κυσί?

1023. μὲν] γὰρ R. πρὸ B.C.R.S.V. πρὸς A.

1025. φησ' A.B. φήσ' R. φῆς V. φῆσ' P.Γ.Δ.Θ. Med. 8.

1026. θύρας] ἀθάρησ Herm. Kock. Mein. Vels. Ribb. σου libri et vulg.
Ko. Vels. Ribb. σοῦ (unde?) Dind. Mein. σου Med. 8.

1027. ἐστ' A. Med. 8. vulg. ἔστ' (sic) A.B.C.P.R.V.Γ.Δ.Θ. Br. Vels.
Recte. ὀρθῶς] Ἄν ὀρθός?

1028. νῦν R. Med. 8. δὴ A.B.C.P.S.V.Γ.Δ.Θ. Ald. vulg. (sc. e gloss.).
δῆτ' V.X. Bentr. Br. νυν Bekk. Dind. Mein. &c. δὲ A.B.R.X. &c. γὰρ
(γρ. δὲ) V. γὰρ τὰ S.

1029. ὁ περὶ τοῦ κυνός δάκη A.B.P.R.S.V.Γ.Δ.Θ. Med. 8. vulg. τὸ πῆος
οὔτοσσι δάκη V. γρ. a pr. m. in marg. (sed rasura deletum) Bergk. Vels. Cf.
ad 1010.

1030. φράξεν A.R.S.V. φράξέ' C. φράξε B. (supr. υ) P. Qu. φράξέ'.
Cf. ad 1015.

ὃς κέρκῳ σαίνων σ', ὁπότεν δειπνήσῃ, ἐπιτηρῶν
ἐξέδεταί σου τοῦψον, ὅταν σύ ποι ἄλλοσε χάσκησ'
ἐσφοιτῶν δ' ἐς τοῦπτάνιον λήσει σε κνητῶν
νύκτωρ τὰς λοπάδας καὶ τὰς νήσους διαλείχων.

ΔΗ. νῆ τὸν Ποσειδῶ πολὺ γ' ἄμεινον, ὦ Γλάνι. 1035

ΠΑ. ὦ τᾶν, ἄκουσας εἶτα διάκρινον τόδε.

Ἔστι γυνή, τέξει δὲ λέονθ' ἱεραῖς ἐν Ἀθήναις,
ὃς περὶ τοῦ δήμου πολλοῖς κώνωφι μαχεῖται,
ὥστε περὶ σκύμνοισι βεβηκῶς· τὸν σὺ φύλασσε
τεῖχος ποιήσας ξύλινον πύργους τε σιδηροῦς. 1040
ταῦτ' οἶσθ' ὅ τι λέγει; ΔΗ. μὰ τὸν Ἀπόλλω γὰρ μὲν οὔ.

1031. ὃς B.C.R.V. &c. ὡς A. σ' add. A.B supr. Γ.Δ.Θ. Br. om.
C.P.R.S.V.X. Med. 8. Ald. ὁπότε ἂν P.R.V. Med. 8.

1032. ἐξέδεταί A.B.S.V. Med. 5. 9. ἐξέλεται R. Med. 8. σου] σοι
Cobet. Dind. Ribb. τοῦψον B.C corr. τοῦψον C.P.R. Med. 8. τ οὔψον V.
τ' οὔψον Γ. τ' ὄψον A.Δ.Θ. ὅτ' ἂν P.R.V.Γ. Med. 8. που A.B.C.R.S.V.
&c. vulg. ποι Cobet. Mein. Bergk. Vels. Dind. in annot. Eandem ipse
correctionem jampridem feceram.

1033. ἐσφοιτῶν libri. τ' R.Δ. Bekk. Dind. Mein. &c. δ' A.B.C.S.V.
Med. 8. 9. vulg. Vels. Vulgatam revocavi. ἐς A.B.R.S.V. &c. εἰς C.
τοῦπτάνιον B.C.R.S.V.Δ.Θ.Χ. Med. 8. 9. τοῦπτανεῖον A. Sosipater Athen.
377 F. τοῦπτάνιον (τοῦπτανεῖον aut τοῦπτανεῖον libri) ὀρθῶς &c.

1034. διαλίχων R.

1036. ὦ τᾶν A.C.P.R.V.Γ.Δ.Θ. Med. 8. 9. ὦ τᾶν Med. 5. ὦ τᾶν B.
Bergk. ἄκουσον A.B.R.S.V.Γ sec. Θ γρ. sec. X. ἀκούσας Γ.Δ.Θ. Quae
fortasse vera scriptura est. Cf. Vesp. 49. ἄνθρωπος ὦν (sic R.V. vulgo ἦν) εἴτ'
ἐγένετ' ἐξαίφνης κόραξ. Ach. 498. εἰ πτωχὸς ὦν ἔπειτ' ἐν Ἀθηναίοις λέγειν |
μέλλω. τότε suspectum habet Mein. Idem ipse jampridem senseram.
Reponendum, ni fallor, τόδε (sc. λόγιον), ut constructio sit, ὦ τᾶν, ἀκούσας
τόδε εἶτα διάκρινον. Cf. 1058. ἀλλὰ τόδε φράσσαι, &c. 1080. ἀλλ' ἔτι τόνδ'
ἐπάκουσον, &c. Idem suadent Mein. Vels. Holden. "Corruptela nata est
ex glossemate, cujus vestigia apparent in tribus codd. Flor., ἀκούσας τότε
διάκρινον." VELS. [Add. ΔΗ. τὸ τί; Bamberg Exerc. Crit. p. 50.]

1037. δὲ A.B.C.S.V.X. vulg. Dind. Mein. &c. τὲ R. τε Bekk. Recte vulga-
tam revocavit Dindorfius, conferri jubens oraculum apud Herodotum 5, 92, 3.
αἰετὸς ἐν πέτρῃσι κύει, τέξει δὲ λέοντα &c. Qu. ἔστι γυνή τέξουσα . . .

1039. ὥστει] ὡς R. Unde erit forsā qui corrigat ὡς περὶ τοῖς σκύμνοισι
βεβηκῶς. Sed ὥστε epico sermoni bene convenit. τὸν R.Γ γρ. sec. m.
Dind. ὦν A.B.C.P.S.V.Δ.Θ.Χ. vulg. φύλαξαι B.C.P.R.V corr. Γ sec. X.
Med. 8. vulg. φύλασσε A.S.Γ. (supr. ξαι) Δ.Θ. Dind. Bergk. φυλάξαι V pr.
Bekk. Mein. Ko. Ribb. Vels. Non male, sed praestat forsā media forma
verbi. Cf. 1017. 1024. σώζεσθαι, et supra 125. Quanquam σώζειν est 1042.
Librarii formas praesentis et aoristi saepe permutarunt.

1041. ΔΗ. ταῦτ' . . . ; ΑΛ. μὰ . . . B.C.M. (om. ΑΛ.) P.R. (: pro ΑΛ.) S.V.
Γ.Θ. (γρ. ΚΛ. pro ΔΗ.) X. vulg. Bekk. ΑΛ. ταῦτ' . . . ; ΔΗ. μὰ . . . Α.Θ. γρ.

- ΠΑ. ἔφραζεν ὁ θεός σοι σαφῶς σώζειν ἐμέ
ἐγὼ γὰρ ἀντὶ τοῦ λέοντός εἰμί σοι.
- ΔΗ. καὶ πῶς μὲ ἐλελήθης Ἀντιλέων γεγενημένος ;
- ΑΛ. ἐν οὐκ ἀναδιδάσκει σε τῶν λογίων ἐκῶν, 1045
ὁ μόνον σιδηροῦν τεῖχος ἐστὶ καὶ ξύλον,
ἐν ᾧ σε σώζειν τόνδ' ἐκέλευσ' ὁ Λοξίας.
- ΔΗ. πῶς δῆτα τοῦτ' ἔφραζεν ὁ θεός ; ΑΛ. τουτουὶ
δῆσαι σ' ἐκέλευ' ἐν πεντεσυρίγγῳ ξύλῳ.
- ΔΗ. ταυτὶ τελεῖσθαι τὰ λόγι' ἤδη μοι δοκεῖ. 1050

Lenting. ΚΑ. (cont.) ταῦτ' . . . ; ΔΗ. μὰ . . . Passov. Dind. Bergk. Ko. Mein. Ribb. Cf. 1069.

1042. ΚΑ. Α.Β.Ρ.Υ. &c. ἄλλ. C. om. Med. 8. ἔφραζεν R. Benti. Pors. Br. Bekk. &c. ἔφρασεν Α. C. P. S. V. Γ. Δ. Θ. X. Ald. ἔφρασεν Β. Ἐφραζεν ut alibi ἐκέλευε. Cf. 1048. 1058. et ad Pl. 199. σώζειν] Qu. σώζεσθ'. Cf. 1017. 1024. 1043. τοῦ om. Α. Δ. Θ. Qu. πον aut τοι.

1044. ἐλελήθεις libri et vulg. Bergk. ἐλελήθης Br. Dind. Mein. &c. Ἀντιλέων] ἄρτι λέων Β. γεγενημένος Β. C. R. V. &c. γενόμενος Α. Γ. &c. 1045. ἐν] ἐν δ' Cobet. Mein. Ribb. ἐκῶν | ὁ μόνον] μόνον | ὅτι τὸ Cobet Mein. Ribb. ἐκῶν | μόνον ὁ aut μόνον | ἐκῶν ὁ conj. Dind., non suo loco μόνον positum esse admonens. Scripserat fortasse Comicus ἐκῶν | ποῖον τὸ . . .

1046. ὁ μόνον libri et vulg. μόνον, ὁ Dind. ὅτι τὸ Cobet. Mein. Vels. Qu. ὅτι τὸ σιδήρου τεῖχος ἐστὶ καὶ ξύλου. τεῖχος ἐστὶ B. P. S. V. Med. 5. 9. vulg. Dind. τεῖχος ἐστὶ Γ. Δ. Θ. ἐστὶ τεῖχος Α. R. Med. 8. (ἐστι) Mein. Ribb. Freqentes sunt transpositiones in R. ξύλον V corr. Γ pr. Θ corr. X. Ald. vulg. Dind. ξύλων Α. P. R. S. V. (ων a sec. m. in ras.) Γ corr. a m. rec. Δ. Θ. Med. 5. et (supr. ων) Β. C. Med. 8. ξύλων V γρ. Γ corr. Med. 9. ξύλων olim Dind. ed. 1825. (coll. Av. 672. ῥύγχος ὀβελίσκου ἐχει). "Fort. ὁ μόνον σιδηροῦν τ' ἐστὶ τεῖχος καὶ ξύλων." BERGK. "Librarios turbavit recordatio lectionis in v. 1040. τεῖχος ποιήσας ξύλων." BR. Ξύλον ideo inferri videtur, ut facilis transitio sit ad πεντεσύριγγον ξύλον (1049), ut monuit Dind. Qu. μόνον, ὁ σιδήρου τ' ἐστὶ τεῖχος καὶ ξύλου. Vel . . . σιδηροῦν . . . καὶ ξύλου. (Sic Eur. Bacch. 702. κισσίνους | στεφάνους δρυός τε μιλκάδος τ' . . .).

1047. σφίζειν R. V. Med. 8. ἐκέλευσ' Α. Β. C. R. S. V. Med. 8. ἐκέλευσεν Med. 9. Malim ἐκέλευ'. Cf. ad 1017. 1049.

1048. Qu. ΔΠ. πῶς δῆτα ; ΑΛ. τοῦτ' . . . ὁ θεός' τουτουὶ . . . DOBR.

1049. ἐκέλευε Α. Β. C. P. S. V. Δ. Θ. X. Med. 5. 8. 9. et vulg. ἐκέλευσε R. Γ. ἐκέλευ' ἐν Pors. (ex Etym. M. p. 346, 18. ubi verba ἐν πεντεσυρίγγῳ ξύλῳ afferuntur) Elmsl. ad Ach. 343. Dind. Mein. Recte. Nisi praestat δῆσαι σ' ἐκέλευε πεντεσυρίγγῳ ἢ ξύλῳ. Cf. ad 367. Vesp. 435. Lys. 680. τουτουὶ | δῆσαι σ' ἐκέλευ' ἐν πεντεσυρίγγῳ ξύλῳ. Xen. Hell. III. 3. 11. δεδεμένος καὶ τῷ χεῖρε καὶ τὸν τράχηλον ἐν κλοιῷ &c. Arist. Rhet. III. 10. ἐν πεντεσυρίγγῳ νόσῳ δεδεμένος. Praecipue autem huc facit locus Herodoti 9, 37, 3. ὡς γὰρ δὴ ἐδέδετο ἐν ξύλῳ σιδηροδέτῳ &c. Unde constat hoc loco τεῖχος σιδηροῦν καὶ ξύλων (ξύλου, ξύλων) dici, i. e. ξύλον σιδηρόδετον, in quo servari Cleonem jubeat isiciarius. Suspiciari igitur licet ξύλων aut ξύλου, non autem ξύλου, veram hic lectionem esse.

1050. Isiciario continuat S. ταυτὶ] An ταύτη? DOBR.

- ΠΑ. μὴ πείθου· φθονεραὶ γὰρ ἐπικρώζουσι κορώναι.
ἀλλ' ἰέρακα φίλει, μεμνημένος ἐν φρεσὶν ὧς σοι
ἦγαγε συνδήσας Λακεδαιμονίων κορακίνους.
- ΑΛ. τοῦτο γέ τοι Παφλαγῶν παρεκιδύνευσε μεθυσθεῖς.
Κεκροπίδη κακόβουλε, τί τοῦθ' ἠγεί μέγα τοῦργον; 1055
καί κε γυνή φέροι ἄχθος, ἐπεὶ κεν ἀνὴρ ἀναθείη·
ἀλλ' οὐκ ἂν μαχέσαιτο· χέσαιτο γὰρ, εἰ μαχέσαιτο.
- ΠΑ. ἀλλὰ τόδε φράσσαι, πρὸ Πύλου Πύλον ἦν σοι ἔφραζεν.
Ἔστι Πύλος πρὸ Πύλοιο— ΔΗ. τί τοῦτο λέγει, πρὸ Πύλοιο;
- ΑΛ. τὰς πυέλους φησὶν καταλήψεσθ' ἐν βαλανείῳ. 1060
- ΔΗ. ἐγὼ δ' ἄλουτος τήμερον γενήσομαι;
- ΑΛ. οὗτος γὰρ ἡμῶν τὰς πυέλους ἀφήρπασεν.

1052. *ὧς σοι libri et vulg. Ribb. ὧς σοι Bergk. Kock. Mein. Dind. Vels. Recte, opinor. Cf. ad 1031.*

1053. *κορακίνους B.R.V.Γ γρ. X. κορακίνας S. καρκίνους A.Γ.Δ.Θ.*

1054. *γέ] δέ unus R.*

1055. *κεκροπίδα B. τοῦργον B.C. τοῦργον A.Δ.Θ. Med. 8. τοῦργον Γ. τ' οὔργον V. Qu. ἔργον. ἠγεί A.B.R.S.V.Γ sec. &c. ἠγῆ Γ.Δ.Θ. Med. 8.*

1056. *καί κε A.B.S.V.X. Med. 5. 9. et γρ. Γ. καί γε R.Γ.Δ.Θ. καί με Med. 8. Valet καί κε i. q. κᾶν. Cf. Hom. Od. θ'. 195. καί κ' ἀλαός τοι, ξεῖνε, διακρίνειε τὸ σῆμα | ἀμφαφοῶν. Pind. P. IV. 298. καί κε μυθήσαιθ' ὅποιαν &c. Theocr. III. 39. καί κέ μ' ἴσως ποτίδοι. φέροι B.R.Γ sec. φέρει A.C.P.S.V.Γ.Δ.Θ. Med. 5. 8. 9. ἐπεὶ κεν] ἐπειδὴ ἀνὴρ . . . conj. Madvig. Fort. ἐπεὶ νιν ἀνὴρ . . . Juze ἐπεὶ κεν cum optativo junctum suspicantur Cobet. Madvig. ἀναθείη B.C.R.S.V.Γ γρ. X. καταθείη A.Γ.Δ.Θ. ἀναθείη (conjunctivum) Cobet. V. L. p. 324. Bergk. Mein. Dind. Ribb. Vels. Qu. ἀναθήη aut ἀναθήκη. Cf. θήης Hom. II. ζ'. 432. Sed optativo locus erit, si pro ἐπεὶ κεν (= ἐπὶν) reposueris ἐπεὶ νιν. Nam post ἐπεὶ κε sequi debet subjunctivus. Cf. Homer. Od. λ. 220. ἐπεὶ κε λίπη. ρ. 23. ἐπεὶ κε γέννηται. Magis tamen conveniret compositum ἐπιθήη aut ἐπιθειή, *imposuerit*. Subjunctivus est θείη Hes. Op. 556. et εἶη 577. Cf. tamen Od. 24, 217. αἶ κέ μ' ἐπιγνοίη.*

1057. *χέσαιτο γὰρ] χέσαι γὰρ ἂν Dobraeus II. 240. Idem mihi in mentem venerat. V. comm. ἦ pro εἰ Med. 8.*

1058. *τόδε A.C.R.V. &c. τάδε B. φράζεν A.B.C.P.S.V.Γ.Δ.Θ.X. vulg. φράσαι R.Γ sec. Med. 8. φράσσαι Dind. Mein. &c. Cf. 1030. et ad 1067. ἔφραζεν B.C.R.V. &c. ἔφραζεν A.Δ.Θ.*

1059. *λέγει τὸ (pro πρὸ) R.*

1060. *ΑΛ. om. Med. 8. φησὶν B.S. φησι A.C.P.R.V.Γ.Δ.Θ. Med. 8. Qu. τοῦτον. Aegre enim caremus pronomine.*

1061. *In fine versus interrogationis nota ponenda cum Mein. Dind. Vels. Vulgo plene pungitur.*

1062. *ΑΛ. praef. A.B.S.V.X. vulg. Bergk. Ko. Mein. &c. Demo continuant R. Med. 8. Dind. Vulgata revocanda. οὔτος R. Med. 8. Bekk. Dind.*

- ἀλλ' οὔτοσ' ἰγάρ ἐστι περὶ τοῦ ναυτικοῦ
ὁ χρησμός, ᾧ σε δεῖ προσέχειν τὸν νοῦν πάνν.
- ΔΗ. προσέχω· σὺ δ' ἀναγίνωσκε τοῖς ναῦταισί μου 1065
ὅπως ὁ μισθὸς πρῶτον ἀποδοθήσεται.
- ΑΛ. Αἰγείδη, φράσαι κυναλώπεκα, μή σε δολώσῃ,
λαίθαργον, ταχύπουν, δολίαν κερδῶ, πολυίδριν.
οἷσθ' ὅ τί ἐστιν τοῦτο; ΔΗ. Φιλόστρατος ἢ κυναλώπηξ.
- ΑΛ. οὐ τοῦτό φησιν, ἀλλὰ ναῦς ἐκάστοτε 1070
αἰτεῖ ταχείας ἀργυρολόγους οὔτοσι·
ταύτας ἀπαυδᾷ μὴ διδόναι σ' ὁ Λοξίας.
- ΔΗ. πῶς δὴ τριήρης ἐστὶ κυναλώπηξ; ΑΛ. ὅπως;
ὅτι ἡ τριήρης ἐστὶ χῶ κύων ταχύ.

Mein. Vels. Ribb. αὐτὸς A.B.C.P.S.V.Γ.Δ.Θ.Χ. vulg. Bergk. Ko. γρ. οὔτοσι
Γ. ἡμῶν A.C.R.S.V.Γ.Δ.Θ.Χ. ἡμῖν B. Quod fortasse praeferendum.
ἀφήρπασεν] ὑφήρπασεν conj. Mein. (Idem ipse conjecerem. Cf. v. 56.
1200.) ὑφάρπασεν (?) Both. Vels.

1063. Lineola in R. ΑΛ. praef. Dind. Male: cf. ad 1062. ἐστι
A.B.S.V.X. vulg. ἐστὶ V. s. Vels. ἔστι C. ἐστὶν R. 1064. σε om. R.

1065. ἀναγίνωσκε A.B.C.P.S.V.Γ.Δ.Θ. Ald. ἀναγίνωσκε R. Med. 8. Br.
Bekk. &c. Plerique post ἀναγίνωσκε virgula interpungunt.

1067. αἰγείδη A.C. αἰγείδα (supr. η) B. φράσαι (ni fallor) X. Br.
φράσαι (supr. alt. σ) B. φράσαι A.C.P.R.S.V. Med. 5. 8. 9. φράσαι Γ.Δ.Θ.
Ald.

1068. λαίθαργον] Corrigendum forsā λήθαργον. V. Blomf. Gloss. Sept.
379. et cf. not. exeg. Nisi praestat λάθαργον, cum Phrynicho Bekkeri p. 50,
30. Cogitabam etiam de λαίμαργον *gulosam*. δολίαν κερδῶ, πολυίδριν vulg.
δολίαν, κερδῶ, πολυίδριν (sic) B. Fortasse recte. Meinekius ita distinguit:
λαίθαργον ταχύπουν, δολίαν κερδῶ πολυίδριν. Non male.

1069. ΚΛ. οἷσθ' . . . τοῦτο Lenting. Cf. ad 1041. οἷσθ' ὅ τι ἐστὶν
τοῦτο S. Dind. Mein. οἷσθ' ὅτι ἐστὶ (aut ἐστὶ) τοῦτο R.Γ sec. Med. 8. 9.
οἷσθ' ὅτι (ὅ, τί, V.) τί ἐστὶ (ἐστὶ V.) τοῦτο C.P.V. οἷσθ' ὅτι τοῦτο A.Γ.Δ.Θ.
Med. 5. οἷσθ' ὅτι τοῦτο τί ἐστὶ B.X. vulg. οἷσθας τοῦθ' ὅ τι ἐστὶ; Dobraeus.
“Scribi a poeta potuit etiam οἷσθ' ὅτι τοῦθ'; ΔΗ. ὅ τι τοῦτο; Φιλόστρατος
ἢ κυναλώπηξ. ut in Nub. 1248. τοῦτὶ τί ἐστὶ; Πα. τοῦθ' ὅ τι ἐστὶ; κάρδοπος.”
DIND. Post κυναλώπηξ forsā interrogandum.

1070. ἀλλὰ ναῦς] ἀλλ' ἂ ναῦς (*quod*, Angl. *whereas*) conj. Lenting. Ipse
tentabam ἂς δὲ ναῦς, cui mox respondeat ταύτας 1072. Cf. Thesm. 418. ἂ δ' ἦν
ἡμῖν πρὸ τοῦ . . . οὐδὲ ταῦτ' ἔτι ἕξεστιν. Vel ἀλλὰ ναῦς . . . αἰτεῖν . . . τουτονί.

1074. Δημ. praef. A. om. B. ὅτι ἢ A.R.S.V. (ἢ add. supr. a sec. m.)
Med. 5. 9. Br. ὀτιῆ B.C.P.Γ.X. Ald. ὅτι Med. 8. “Postulat enim sermonis
indoles, ut nomini τριήρης perinde ac sequenti κύων articulus adjungatur, non
secus ac in v. 207. quem similis invaserat corruptela: ὁ δράκων γάρ ἐστι
μακρὸν, ὅτ' ἀλλᾶς αὐ μακρόν.” BR. ἢ τριήρης] ἢ τριήρης τ' Mein. Dind. χῆ
τριήρης conj. Mein. Utrumque ipse conjeceram. Cf. 208. Sed cf. similem

- ΔΗ. πῶς οὖν ἀλώπηξ προσετέθη πρὸς τῷ κυνί; 1075
 ΑΛ. ἀλωπεκίοισι τοὺς στρατιώτας ἤκασεν,
 ὅτι τῆ βότρυς τρώγουσιν ἐν τοῖς χωρίοις.
 ΔΗ. εἶεν
 τούτοις ὁ μισθὸς τοῖς ἀλωπεκίοισι ποῦ;
 ΑΛ. ἐγὼ ποριῶ, καὶ τοῦτον ἡμερῶν τριῶν.
 ἀλλ' ἔτι τόνδ' ἐπάκουσον ὃν εἶπέ σοι ἐξαλέασθαι 1080
 χρησιμὸν Ληγοῖδης Κυλλήνην, μὴ σε δολώσῃ.
 ΔΗ. ποίαν Κυλλήνην; ΑΛ. τὴν τούτου χεῖρ' ἐποίησε
 Κυλλήνην ὀρθῶς, ὅτι τῆ φησ', "Ἐμβαλε κυλλῆ."
 ΠΑ. οὐκ ὀρθῶς φράζει τὴν Κυλλήνην γὰρ ὁ Φοῖβος
 ἐς τὴν χεῖρ' ὀρθῶς ἠνίξατο τὴν Διοπείθους. 1085
 ἀλλὰ γὰρ ἔστιν ἐμοὶ χρησιμὸς περὶ σοῦ πτερυγῶτος,
 αἰετὸς ὡς γίγναι καὶ πάσης γῆς βασιλεύεις.
 ΑΛ. καὶ γὰρ ἐμοὶ γ', ὡς γῆς καὶ τῆς Ἐρυθρᾶς γε θαλάσσης,

locum v. 207. ὁ δράκων γὰρ ἐστι μακρόν, ὃ τ' ἀλλᾶς αἰ μακρόν. χῶ
 Med. 8. 9. χῶ Δ.Θ. χ'ω V. χ' ὦ A.B.C.P.R.V sec. Γ. Med. 5.

1075. Δημ. B.C.V. om. A. Lineola in R. Med. 8. πρὸς om S.

1076. ἀλωπεκίοισι A.C.R.S.V. &c. ἀλωπεκίοις B. Qu. ἀλωπεκιδεύσι.
 ἤκασεν R.V.X. (ni fallor) Med. 8. ἤκασεν C.P. εἶκασεν A.B.S.Γ.Δ.Θ. εἶκασε
 V γρ. sec. m.

1078. εἶεν] εἶέν R. τούτοις] Malim τούτοις δ'. Cf. 1238. εἶεν | ἐν
 παιδοτριβίου δὲ τίνα &c.

1079. Interpungit Kock: ἐγὼ ποριῶ, καὶ τοῦτον . . . coll. Thuc. IV. 55.
 ξυνεστῶτες ναυτικῶ ἀγῶνι, καὶ τούτῳ πρὸς Ἀθηναίους. Cf. Pl. 546. Recte,
 opinor; nihil enim aliud se praestitutum esse pollicitus erat.

1080. τόνδ' A.B. &c. vulg. τὸν δ' V. τῶνδ' R. τοῦδ' Cobet. Vels.

1081. Ληγοῖδης R.

1082. ἐποίησε A.C.P.R.V.Γ.Δ.Θ. Med. 8. ἐποίησεν B.Γ sec. γρ. εἶπεν Γ.

1083. Κυλλήνην, ὀρθῶς, (sic) A.C. ὅτι A.B.C.R.V. ὅτι A pr. B pr.

ἔμβαλε A.R.V. &c. ἔμβαλλε B.C.P. κυλλῆ] Qu. κοίλη. Cf.

Th. 937.

1084. φράζει R. Dind. Mein. &c. φράζεις A.B.C.P.S.V.Γ.Δ.Θ. Med. 8. vulg.
 Recte Dindorfius, nam Cleo Demum alloquitur.

1085. εἰς A.B.C.P.R.V.Γ. &c.

1086. ἀλλὰ γὰρ ἔστιν (aut ἐστιν) ἐμοὶ B.R.X. ἀλλὰ γὰρ ἐστὶ μοι A.C.P.
 ἀλλὰ γὰρ ἔστι (ἔστί V.) μοι S.V.Γ.Δ.Θ. ἀλλὰ γὰρ ἐστιν ὁ χρησιμὸς ἐμοὶ
 Med. 8. Fort. ἀλλ' ἔστιν γὰρ ἐμοὶ . . . Cf. Ach. 738. ἀλλ' ἔστι γὰρ μοι
 Μεγαρικά τις μαχανά. et ad Vesp. 1114. περὶ σοῦ, πτερυγῶτος | αἰετὸς
 ὡς . . . Lenting. Non opus.

1087. γίγνη S. γίνη B.R.Θ. Med. 8. γίνη V sec. γίνει A.C.P.V.
 βασιλεύεις A.B.P.S.V.Γ.Δ.Θ.X. vulg. Dind. βασιλεύεις R. Mein. Ko. Ribb.
 Vels. Recte, ut videtur. Idem ipse conjeceram.

1088. καὶ γὰρ ἐμοὶ, καὶ γῆς vulg. Corregerim καὶ γὰρ ἐμοὶ γ', ὡς γῆς . . .

- χῶτι γ' ἐν Ἐκβατάνοις δικάσεις λείχων ἐπίπαστα.
 ΠΑ. ἀλλ' ἐγὼ εἶδον ὄναρ, καὶ μοῦδόκει ἢ θεὸς αὐτῇ 1090
 τοῦ δήμου καταχεῖν ἀρυταίνῃ πλουθυγίειαν.
 ΑΛ. νῆ Δία καὶ γὰρ ἐγὼ· καὶ μοῦδόκει ἢ θεὸς αὐτῇ
 ἐκ πόλεως ἐλθεῖν καὶ γλαυῆξ αὐτῇ ἵπικαθῆσθαι
 εἶτα κατασπένδειν κατὰ τῆς κεφαλῆς ἀρυσβάλλῃ
 ἀμβροσίαν κατὰ σοῦ, κατὰ τούτου δὲ σκοροδάλλμην. 1095
 ΔΗ. ἰὸν ἰοῦ.
 οὐκ ἦν ἄρ' οὐδεὶς τοῦ Γλάνιδος σοφώτερος.
 καὶ νῦν ἐμαυτὸν ἐπιτρέπω σοι τουτουὶ
 γερονταγωγεῖν κἀναπαιδεύειν πάλιν.
 ΠΑ. μήπω γ', ἱκετεύω σ', ἀλλ' ἀνάμεινον, ὡς ἐγὼ 1100
 κριθὰς ποριῶ σοι καὶ βίον καθ' ἡμέραν.
 ΔΗ. οὐδ' ἀνέχομαι κριθῶν ἀκούων, πολλὰ γὰρ
 ἐξηπατήθην ὑπὸ τε σοῦ καὶ Θουφάνους.
 ΠΑ. ἀλλ' ἄλφιτ' ἤδη σοι ποριῶ σκευασμένα.
 ΑΛ. ἐγὼ δὲ μαζίσκας γε διαμεμαγμένας 1105

καὶ γῆς om. Med. 8. ἐρυθρῆς B. non A.S.X. γε B.R.Γ sec. Δ.X.
 τε A.C.P.S.V.Γ.Θ. με Med. 8. σὺ Vels.

1089. γ' ἴμμεριτο delendum suspicatur Dind.

1090. 1092. μ' οὐδόκει R. μοῦδόκει Bekk. Dind. μοι ἴδοκει Γ.Θ γρ. X.
 Med. 9. μοι δοκεῖ A.B.C.P.S.V.Δ.Θ. (μοί) Med. 5. 8. μοι ἴδοκει vel μοῦ-
 δόκει Bentl.

1091-2. om. A.

1091. τοῦ πλοῦτου S. ἀρυταίνειν B. πλουθυγίειαν A.B.V.Γ corr.
 πλοῦθ' ὑγίειαν R.S.V sec. Γ. Med. 8. πληθυγίειαν C. (supr. ου) P.

1092. ΑΛ. om. P.R. Med. 8. μοῦδόκει R. μοι δοκεῖ A.P.V.Δ.Θ.
 Med. 8. μοι ἴδοκει Γ.Θ γρ.

1093. γλαυῆξ B.C. Dind. &c. γλαυῆξ A.P.R.Σ.V.Γ.Δ.Θ. vulg. Med. 8. For-
 mam Atticam esse γλαυῆξ ostendit Dind. in Steph. Thes.

1096. ἰὸν ἰοῦ] Malim ἰοῦ ἰοῦ, quae exclamatio gaudentis est. V. ad Nub.
 1170. Pac. 317. Atque ita Koek.

1098. νῦν A.R.Γ.Δ. Dind. Mein. &c. μὴν B.C.S.V.X. vulg.

1100. Qu. μή μοί γ' . . . Cf. ad 19. Sed cf. 960. μὴ δῆτα πῶ γ'. Nub.
 267. Soph. Phil. 1409. Aesch. Prom. 631. ἐγὼ B.X. ἔγωγε A.C.P.R.
 S.V.Δ.Θ. Med. 8.

1101. καθημέραν P.Γ.Δ.Θ. Med. 8.

1102. οὐδ' S.V. οὐκ A.B.C.R.Γ.Δ.Θ.X. vulg. Praestat οὐδ', quod ipse jam
 conjectura assecutus eram. Cf. Vesp. 1337. οὐδ' ἀκούων ἀνέχομαι δικῶν.
 Dem. 1459, 21. τούτους οὐδ' ὀρώντες ἀνέξεσθε. πολλὰκις libri et vulg.
 Reponendum, ni fallor, πολλὰ γάρ.

1103. Θουφάνους A.B.R.S.V. (θ' ουφ.) Γ corr. Θ. Θεοφάνους Γ.Θ γρ. sec. m.

1105. γε add. B.C.R.V. Med. 8. om. A.Γ.Δ.Θ.

- καὶ τοῦψον ὀπτόν· μηδὲν ἄλλ' εἰ μὴ ᾿σθιε.
 ΔΗ. ἀνύσατέ νυν ὃ τι περ ποιήσεθ', ὡς ἐγὼ,
 ὀπότερος ἂν σφῶν νῦν με μᾶλλον εὖ ποιῆ,
 τούτῳ παραδώσω τῆς πυκνὸς τὰς ἡνίας.
- ΠΑ. τρέχοιμ' ἂν εἴσω πρότερος. ΑΛ. οὐ δῆτ', ἀλλ' ἐγώ. 1110
 ΧΟ. ὦ Δῆμε, καλήν γ' ἔχεις στρ.
 ἀρχήν, ὅτε πάντες ἀν-
 θρωποι δεδίασι σ' ὥσ-
 περ ἄνδρα τύραννον.
 ἀλλ' εὐπαράγωγος εἶ, 1115
 θωπευόμενός τε χαί-

1106. τοῦψον B. τοῦψον R. τ' οὔψον V. τοῦψον A.C.P.Δ.Θ. Med. 8.
 ἄλλ' A.B.R.V. ἀλλ' P.S.Δ.Θ. Med. 8. Cf. 615. et ad Nub. 1287.
1107. ἀνύσατε B.R.V. &c. ἀνύσετε (supr. a) A. ἀνύσαντε C. νῦν
 A.B.C.R.V.Γ.Θ. Med. 8.
1108. Prius ἂν om. Suid. in ἡνία et πυκνός. εὖ . . . ἂν ποιῆ B.C.P.R.
 S.V.X. Med. 5. Suid. vulg. εὖ . . . ἂν ποιῆ Δ.Θ. Med. 9. εὖ . . . ἂν εὖ ποιῆ Γ.
 (εὖ sup.) Med. 8. εὖ . . . ποιῆ (om. ἂν) A. εὖ . . . αὖ ποιῆ Reisig. Conj.
 p. 188. Dind. "Nam antea jam Demi benevolentiam oblati muneribus certatim
 captaverant Cleo atque isiciarius." εὖ . . . νῦν ποιῆ Kock. Vels. νῦν . . . εὖ
 ποιῆ Herm. Elmsl. ad Aj. 469. (Mus. Crit. I. 362.) Bergk. Mein. Ribb. εὖ με
 νῦν μᾶλλον ποιῆ Herm. μᾶλλον εὖ με νῦν ποιῆ conj. Bergk. Mein. Possis etiam
 ὀπότερος αὖ σφῶν εὖ με μᾶλλον ἂν ποιῆ. In vulgata soloecum est ἂν duplica-
 tum ante subjunctivum, ut verissime monuit Dind. Maxime placet Her-
 manni et Elmsleii correctio, in quam ipse etiam incideram, νῦν . . . εὖ ποιῆ.
 Cf. 1131. εὖ ποιοίς. 1160. εὖ ποιῶμεν. με om. Med. 5.
1109. πυκνός R.S.V. Med. 8. Dind. πυκνός A.B.C.P.Γ.Δ.Θ.X. Med. 8 corr.
 Suid. vulg. Herodianus ap. Steph. Byz. in Πινύξ, πινύξ pro πῦκν rei
 necessitate pronuntiarum docet, deflexiones autem esse πυκνός, πυκνὴ (Pac. 680),
 πύκνα, πυκνίτης (Eq. 42). Bekkeri Anecd. p. 299. πυκνός, διὰ δὲ τὴν εὐφωνίαν
 πυκνός.
1110. Prior versus pars ἀλλαντοπόλῃ, altera Cleoni tribuebatur. Correctum
 ex A.B.R.V. DIND. ΚΛ. om. Med. 8. lineola est in R. ἡ κλέων ἢ ἀλλ. P.
 Lineola in Med. 8. duo puncta in R. ΚΛ. P. εἴσω C supr. R.Γ γρ.
 Med. 8. Dind. Mein. Ko. Ribb. Vels. ᾗδη A.B.C.P.S.V.Γ.Δ.Θ.X. vulg.
 Istud εἴσω fortasse interpolatio est, quales multae reperiuntur in libro Raven-
 nate. Εἰσιῶν pro ἰῶν plurimi exhibent libri v. 970. Cf. Pl. 318. ἐγὼ δ' ἰῶν ᾗδη
 (εἴσω Bamberg) λάθρα &c. Sed Theopomp. com. II. 818. εἴσω δραμῶν αἴτησον.
1112. πάντες ἄνθρωποι libri et vulg. Ne corrigendum censeas πάντες
 ἄνθρωποι, cf. 836. πᾶσιν ἀνθρώποις. Ran. 701. πάντας ἀνθρώπους. Pl. 461. 780.
 Th. 674. Hyperid. pro Lyc. c. 2. πάντας ἀνθρώπους. Isocr. p. 62 E. πρὸς
 πάντας ἀνθρώπους. Attamen πᾶσιν τοῖς ἀνθρώποις est Pl. 547. Cf. ad
 Eccl. 672.
1114. ἄνδρα supr. in A.

- ρεις κάξαπατώμενος,
 πρὸς τὸν τε λέγοντ' αἰὲ
 κέχηνας· ὁ νοῦς δέ σου
 παρὼν ἀποδημεῖ. 1120
- ΔΗ. νοῦς οὐκ ἔνι ταῖς κόμαις
 ὑμῶν, ὅτε μ' οὐ φρονεῖν
 νομίζετ'. ἐγὼ δ' ἐκὼν
 ταῦτ' ἠλιθιάζω·
 αὐτός τε γὰρ ἤδομαι 1125
 βρύλλων τὸ καθ' ἡμέραν,
 κλέπτουτά τε βούλομαι
 τρέφειν ἕνα προστάτην
 τοῦτον δ', ὅταν ἦ πλέως,
 ἄρας ἐπάταξα. 1130
- ΧΟ. οὔτω μὲν ἂν εὖ ποιοῖς,
 εἴ σοι πυκνότης ἔνεστ' ἀντ.

1118. πρὸς τὸν τε R. Suid. in εὐπαράγωγος. Kust. πρὸς τε τὸν A.B.C.P.S.V. Γ.Δ.Θ.Χ. Med. 8.

1119. δὲ B.C.R.S.V.X. et γρ. Γ. τε A.Γ.Θ.

1121. κόμαις B.C.R.S.V. γνώμαις A.

1122. ἡμῶν C.P. ὑμῖν Θ. ὅτε B.C.R.S.Γ.Θ. Med. 8. ὅτι A.V.Δ.Θ. Lectio fortasse vera.

1123. νομίζετε A.Δ.Θ. non B.C.R.V.

1125. τε add. B.C.R.S.V. om. A.

1126. Fort. βρύλλων τι, *sipping a little*. Καθ' ἡμέραν sine articulo legitur

1101. τὸ καθημέραν P.V.Γ. τοκαθημέραν Δ.Θ. Med. 8.

1128. προστάτην] πρὸς ταύτην A.

1129. ὅτ' ἂν R.V.Γ. Med. 8.

1130. ἄρας C. ἄρης (supr. a) B. ἄρά σ' A.

1131-2. εὖ ποιοῖς, εἴ σοι] εὖ ποιοῖς, εἰ conj. Mein.

1131. Χο. om. Med. 9. οὔτω A.C.P.V.Δ.Θ.Χ. Med. 5. 9. vulg. χ' οὔτω (χ' οὔτω V.Γ.) B.R.S.V.Γ. Med. 8. Suid. in πυκνότης. χούτω Med. 8. Bekk. Fritsch. ad Thesm. 799. χούτω Dind. recc. Vulgata revocanda. Altera lectio orta est ex scriptura male intellecta χο. οὔτω . . . Cf. ad 1214. et Eur. Med. 565. (562. ed. Elmsl.). Similiter Av. 656. οὔτω μὲν εἰσιώμεν. Qu. οὔτω γε τὰδ' (vel μάλ') εὖ ποιεῖς, καὶ σοι . . . ἂν] ἄρ' Mein. Vels. ποιοῖς R.V pr. Γ.Δ.Θ. Med. 8. Bekk. Dind. &c. ποιεῖς C.P. Br. Vels. ποιῆς A.B.S. V sec. m. X. ποιῆς vulg. ποιοῖς, εἰ πυκνότης conj. Mein. ποιοῖν legitur Vesp. 348. Cum ποιοῖς cf. φρονοῖ Pac. 640.

1132. εἴ σοι libri et vulg. καὶ σοι Bergl. Reisk. Quod et ipse conjeceram, melius sic procedere orationem existimans. Sed nil mutandum. Sensus enim loci hic est, ni fallor: "Ita quidem recte feceris, si prudentia indoli tuae inest, ut dicis, adeo multa, neque propter imbecillitatem et desipientiam, ut existimabamus, ista fieri in republica pateris." πυκνότητος C.

ἐν τῷ τρόπῳ, ὡς λέγεις,
 οὕτω πάνυ πολλή,
 εἰ τούσδ' ἐπίτηδες ὥσ- 1135
 περ δημοσίους τρέφεις
 ἐν τῇ πυκνῇ, καὶ θ', ὅταν
 μή σοι τύχη ὄψον ὄν,
 τούτων ὅς ἂν ἦ παχὺς
 θύσας ἐπιδειπνεῖς. 1140

ΔΗ. σκέψασθε δέ μ', εἰ σοφῶς
 αὐτοὺς περιέρχομαι,
 τοὺς οἰομένους φρονεῖν
 καὶ μ' ἐξαπατούλλειν.
 τηρῶ γὰρ ἐκάστοτ' αὐ- 1145
 τοὺς, οὐδὲ δοκῶν ὀρᾶν,
 κλέπτοντας· ἔπειτ' ἀναγ-
 κάζω πάλιν ἐξεμεῖν
 ἄττ' ἂν κεκλόφωσί μου
 κημὸν καταμηλῶν. 1150

ΠΑ. ἄπαγ' ἐς μακαρίαν ἐκποδῶν. ΑΛ. σύ γ', ὦ φθόρε.

ΠΑ. ὦ Δῆμ', ἐγὼ μέντοι παρεσκευασμένος
 τρίπαλαι κάθημαι, βουλόμενός σ' εὐεργετεῖν.

ΑΛ. ἐγὼ δὲ δεκάπαλαι γε καὶ δωδεκάπαλαι

1133. ὡς λέγεις] φ λέγεις Reisk. conj. Mein.

1134. τούτω libri et vulg. Dind. οὐτω Dobr. Ribb. Recte, opinor. Eandem ipse correctionem feceram, sensu postulante. Cf. Pl. 389. οὕτω πάνυ πολλὰ κέκλοφας; Eurip. Hec. 1286. ἐπείπερ οὕτω καὶ λίαν θρυσυστομεῖ.

1137. πυκνῇ R corr. V. Bekk. Dind. πυκνῇ R pr. πυκνῇ A.B.C.P.S. Γ.Δ.Θ.Χ. Med. 5. 8. vulg. Cf. ad 165. ὄτ' ἂν P.R.V.Γ. Med. 8.

1139. ἦ om. A.

1141. σκέψασθαι R.

1144. καὶ μ' R. Med. 8. καὶ μ' A.B. (supr. ᾶ) C.P.S.V.Γ.Δ.Θ.Χ. vulg. καὶ μ' Dind. Mein. Ko. Vels. Ribb.

1147. ἔπειτά γ' ἂν. S. ἀναγκάσω R.

1149. ἄττ' A.Γ. schol. Suid. in κημῶν. ἄττ' R. ἄτ' (aut ᾶ τ') C.S.V. ὄσο' B.X. Ald. (ex interpr.) ὄτ' P.

1150. κημὸν καταμηλῶν] Qu. κημῶ καταμηλῶν, probing with the κημῶς. Cf. ad Vesp. 99. καταβάλλων (supr. μηλῶν) B. καταμυλῶν Med. 8.

1151. ΔΗ. R.V. in ras. a sec. Med. 8. κλέων ἢ δῆμος (ἢ δῆμος a sec. m.) Γ. ΚΑ. V pr. (ut vid.) ΑΛ. del. in rasura V. om. R. Med. 8. ἄπαγ'] ἔρρ' varia lectio ap. scholiastam. ἐς A.B.C.R.S.V. &c. γρ. καὶ εἰς Γ.

1153. σ' add. B.C.R.V. om. A.Π.Γ.Δ.Θ.

1154. γε om. R. in fine versus add. S.

- καὶ χιλιόπαλαι καὶ πρόπαλαι πάλαι πάλαι. 1155
- ΔΗ. ἐγὼ δὲ προσδοκῶν γε τρισμυριόπαλαι
βδελύττομαι σφῶ καὶ πρόπαλαι πάλαι πάλαι.
- ΑΛ. οἴσθ' οὖν ὃ δράσον; ΔΗ. εἴσομ', ἦν φράσης γε σύ.
- ΑΛ. ἄφες ἀπὸ βαλβίδων ἐμέ τε καὶ τουτονί,
ἵνα σ' εὖ ποιῶμεν ἐξ ἴσου. ΔΗ. δρᾶν ταῦτα χρή. 1160
ἄπιτον. ΠΑ. ἰδοῦ. ΔΗ. θέοιτ' ἄν. ΑΛ. ὑποθεῖν οὐκ ἐῶ.
- ΔΗ. ἀλλ' ἢ μεγάλως εὐδαιμονήσω τήμερον
ὑπὸ τῶν ἐραστῶν νῆ Δί' ἢ γὰρ θρύψομαι.
- ΠΑ. ὀρᾶς; ἐγὼ σοι πρότερος ἐκφέρω δίφρον.
- ΑΛ. ἀλλ' οὐ τράπεζαν, ἀλλ' ἐγὼ προτεραιότερος. 1165

1155. πρόπαλαι πάλαι πάλαι C.R.V. Med. 8. et vulg. πρόπαλαι καὶ πάλαι πάλαι A.B.P.Γ.Δ.Θ. προπαλαιπαλαιπάλαι Dind. Ko. Mein. Ribb. Vels. Vulgatum ego retinui. Similiter Eur. Bacch. 1064. λαβὼν γὰρ ἐλάτης οὐράνιον ἄκρον κλάδον | κατήγεν ἤγεν ἤγεν ἐς μέλαν πέδον (sc. κλάδον).

1157. βδελύττομαι σφῶ A.B.C. vulg. Bergk. Mein. Kock. βδελύττομαι σφῶ Dind. Ribb. πρόπαλαι πάλαι πάλαι et hic libri et vulg. Cf. ad 1155.

1158. ΑΛ. add. A.B. &c. om. R.V. ΚΑ. Γ.Θ. lineola in Med. 8. ΧΟ. εἰ δὲ μὴ . . . Vels. Cf. 970. δράσον B.C. δράσον Α.Γ.Θ. δράσον V. δράσον R pr. εἰ δὲ μὴ, φράσεις γε σύ R. Dind. Vels. εἴ γε μὴ, φράσης (φράσης V. φράσης B.Γ.) γε σύ B.P.S.V. Med. 8. vulg. εἴ γε μὴ, φράσεις γε σύ Α.Α. Br. εἴσομ', ἦν φράσης γε σύ Pors. Kock. Mein. Ribb.

1159. ΑΛ. add. A.B. &c. om. R.V. ΚΑ. Γ.Θ. lineola est in Med. 8.

1160. ποιῶμεν Α.Β.Σ.Υ. ποιῶμεν Γ.Δ.Θ. Med. 8. Bekk. ποοῦμεν R. ἐξ ἴσου V. ἐξίσου Α.Β.Α.Ρ.Ρ.Γ.Δ.Θ. Med. 8.

1161. ΚΛ. ἰδοῦ. Β. Br. 'ἄλλ. . . Α.Α.Ρ.Υ. edd. vett. Lineola est in Med. 8, duo puncta in R. Ante θέοιτ' spatium vacuum est in Med. 8, duo puncta in R. 'ἄλλ. ὑποθεῖν Β. Br. ΚΛ. . . Α.Α.Ρ.Υ. edd. vett. "Prior, ut par est, Cleo Demi consilium probat, eique exsequendo se accingit, dicens ἰδοῦ. Postea isiciarius e scena erumpens ait, ὑποθεῖν οὐκ ἐῶ. His in verbis, Cleoni si tribuantur, parum est acuminis; sin isiciario, plurimum. Gloriatu fuerat Cleo v. 742. se duces exercitus ad Pylum *supplantavisse*: τοὺς στρατηγούς ὑποδραμὸν τοὺς ἐν Πύλῳ. Ideirco isiciarius ei nunc dicit: *haud sane me in hoc cursu, ut alias facere soles, supplantabis*. Ὑποθεῖν οὐκ ἐῶ, *supplantari me non sino*. Eadem est significatio verborum ὑποδραμείν et ὑποθεῖν: estque istuc eo facetius, quod simul adludit ad Demi verba θέοιτ' ἄν." BR. [Add. ΠΑ. ἰδοῦ θέοιτ' ἄν. ΑΛ. ὑποθεῖν οὐκ ἐῶ Enger. Ribb.]

1162. ἀλλ' ἢ Α.Β.Υ. &c. ἀλλ' ἢ Δ.Θ. ἀλλ' ἢ R.

1163. ἢ γὰρ θρύψομαι B.S.V. ἢ ἐγὼ . . . Δ. Med. 8. ἢ γὰρ . . . Α. ἢ γὰρ . . . R. ἐγὼ (om. ἢ) . . . C.P. εἰ γὰρ . . . Bentl. ἢ πειρίψομαι Kock. Mein. ἢ διαρραγήσομαι conj. Bergk. Corrigendum, ni fallor, εἰ μὴ θρύψομαι, aut ἢ μέγα θρύψομαι. Vel ἢ διαθρύψομαι (Theocr. VI. 15. XV. 99).

1165. ΑΛ. om. Med. 8. Ante ἀλλ' ἐγὼ lineola est in Med. 8, spatium vacuum in P. ΑΛ. supr. a sec. m. in V.

- ΠΑ. ἰδοὺ φέρω σοι τήνδε μαζίσκην ἐγὼ
ἐκ τῶν ὀλῶν τῶν ἐκ Πύλου μεμαγμένην.
- ΑΛ. ἐγὼ δὲ μυστίλας μεμυστιλημένας
ὑπὸ τῆς θεοῦ τῇ χειρὶ τηλεφαντίνῃ.
- ΔΗ. ὡς μέγαν ἄρ' εἶχες, ὦ πότνια, τὸν δάκτυλον. 1170
- ΠΑ. ἐγὼ δ' ἔτνος γε πίσινον εὐχρων καὶ καλόν
ἐτόρυνε δ' αὐθ' ἢ Παλλὰς ἢ Πυλαιμάχος.
- ΑΛ. ὦ Δῆμ', ἐναργῶς ἢ θεός σ' ἐπισκοπεῖ,
καὶ νῦν ὑπερέχει σου χύτραν ζωμοῦ πλέαν.
- ΔΗ. οἶε γὰρ οἰκείσθ' ἂν ἔτι τήνδε τὴν πόλιν, 1175
εἰ μὴ φανερώς ἡμῶν ὑπερέειχε τὴν χύτραν;
ΠΑ. τουτὶ τέμαχος σοῦδωκεν ἢ Φοβεσιστράτη.
- ΑΛ. ἢ δ' Ὀβριμοπάτρα γ' ἐφθὸν ἐκ ζωμοῦ κρέας
καὶ χόλικος ἡνύστρου τε καὶ γαστρὸς τόμον.

1166. Qu. ἰδοὺ φέρω (1164). τήνδε A.C.R.S.V.Γ. τὴν B.

1168. δέ] δὲ γ' Cobet. conj. Mein. Postulari videatur particula γε, ut
in vv. 1171. 1178. Sed cf. Lys. 760. μυστίλας B.C.R.S.V. Med.
5. 8. 9. μυστίλας A. μεμυστιλημένας B.C.R.S.V. Med. 8. 9. μεμυστιλη-
μένας A.Δ.Θ. Med. 5. (Cf. ad 827.)

1169. τῇ ἑλεφαντίνῃ A.B.C. τηλεφαντίνῃ R. τῇ ἑλεφαντίνῃ V. Med. 8.
τῇ ἑλεφαντίνῃ P.Δ.Θ.

1171. γε om. R. Med. 8. πίσινον C.R.S.V. πίσινον A.B.Γ.Δ.Θ. Med. 8.
εὐχρων καὶ καλόν] Scripserat, opinor, εὐχρων καὶ μάλα.

1172. δ' αὐθ' B. δ' αὐθ' R.V.Γ corr. Med. 8. δ' αὐ C.P.Δ. θ' αὐ A. θ'
αὐθ' Γ. πυλαίμαχος (corr. α) B.V. πυλαιμάχος A.C.R.V sec.
Γ.Θ.

1173. σ' A. supr. in B. om. C. Ald.

1175. οἰκείσθ' ἂν sine crasi. Vide Enger. ad Lys. 116. ἔτι supr.
in B.

1177. τουτί] τουτὶ τὸ V. Med. 8. τὸ (corr. τουτί) B. σοι δῶκεν
A.B.C.P.R.S.V(ρ)Γ.Δ.Θ. Med. 5. 8. 9. σοι δῶκεν X. vulg. σοῦδωκεν Reisig.
Bekk. Dind. &c. φοβεστράτη schol. Fortasse recte.

1178. ὀβριμοπάτρα A.R. (ὀβ.) V.Γ.Δ. Med. 5. 8. 9. Athen. 94 E. Br.
ὀμβριμοπάτρα B.S.X. Ald. ἐμβριμοπάτρα C.P. Producitur prima juxta
epicorum usum, ut in ἀθάνατος. Nub. 289. Av. 68. Κεβριόνα Av. 553.
Κεκροπίδης Eubulus Harp. p. 185, 21. ἡμεῖς ποτ' ἄνδρας Κεκροπίδας ἐπέισαμεν.
γ' om. S.V.

1179. χόλικος libri et Athen. vulg. Reponendum forsán χόλικας. Cf. Pac.
717. σσας δὲ κατέθει χόλικας ἐφθὰς καὶ κρέα. Fr. 52. ἢ βοιδαρίων τις ἀπέκτεινε
ζεύγος χολίκων ἐπιθυμῶν. 547. χόλικες. Pherecr. Com. II. 300. χόλικες βοός.
Eubul. III. 234. Anaxand. III. 184. Dioxipp. IV. 541. ἡνύστρα, μήτρας,
χόλικας. Sed κρόκης χόλιξ est Vesp. 1144. Sunt autem χόλικες αἱ τῶν
βοῶν κοιλίαι (Ammon. p. 149). ἡνύστρου V pr.

- ΔΗ. καλῶς γ' ἐποίησε τοῦ πέπλου μεμνημένη. 1180
 ΠΑ. ἡ Γοργολόφα σ' ἐκέλευε τουτουὶ φαγεῖν
 ἐλατήρος, ἵνα τὰς ναῦς ἐλαύνωμεν καλῶς.
 ΑΛ. λαβὲ καὶ ταδί νυν. ΔΗ. καὶ τί τούτοις χρήσομαι
 τοῖς ἐντέροις; ΑΛ. ἐπίτηδες αὐτ' ἔπεμψέ σοι
 ἐς τὰς τριήρεις ἐντερόνειαν ἢ θεός· 1185
 ἐπισκοπεῖ γὰρ περιφανῶς τὸ ναυτικόν.
 ἔχε καὶ πιεῖν κεκραμένον τρία καὶ δύο.
 ΔΗ. ὡς ἡδὺς, ὦ Ζεῦ, καὶ τὰ τρία φέρων καλῶς.
 ΑΛ. ἡ Τριτογενῆς γὰρ αὐτὸν ἐνετριτώνισε.
 ΠΑ. λαβὲ νυν πλακοῦντος πίνουσ παρ' ἐμοῦ τόμον. 1190
 ΑΛ. παρ' ἐμοῦ δ' ὄλον γε τὸν πλακοῦντα τουτουί.
 ΠΑ. ἀλλ' οὐ λαγῶν ἔξεις ὀπόθεν δῶς, ἀλλ' ἐγῶ.
 ΑΛ. οἴμοι· πόθεν λαγῶά μοι γενήσεται;

1180. μεμνημένος Α.

1181. ἡ γοργολόφα σ' B.C.R.S.V. (eras. alt. σ'). ἡ γοργολόφας Α.Ρ.Δ.Θ. Med. 5. 8. 9. Scribendum videtur ἡ Γοργολόφας σ'. Vocativus ὁ Γοργολόφα est Ach. 567. Cf. Lys. 344. ὁ χρυσολόφα. Th. 319. θηροφόνη παῖ. Eur. Ion. 1478. ἴστω Γοργοφόνα. Soph. Aj. 175. Ταυροπόλα Διὸς Ἄρτεμις. De hujus formae nominibus consulantur Valck. ad Phoen. 120. Elmsl. in Oed. R. p. 66. Dobr. Aristoph. (p. 129). ἐκέλευε Α.Β.С.Ρ.Δ.Θ.Χ. Med. 8. ἐκέλευσε S.V. τουτι S. τουτουί Med. 5. 8. 9.

1182. ἐλαύνωμεν Α.Β.С.Р.Γ. (sup. ο) X. Med. 8. ἐλαύνοιμεν V. ἐλαύνοιεν S. Med. 8. γρ. sec. m. Cf. ad 880. 1393. Vesp. 70. Av. 73.

1183. ταδί νῦν libri et vulg. ταδί νυν Dind. Mein. &c. Cf. ad 962. 971. Eccl. 192. τούτοισι Α. 1184. αὐτ' Β. αὐτ' Α.С.Р.Р.Υ.Γ.Δ.Θ. Med. 8.

1185. eis libri et vulg. ἐς Dind. &c. ἐντερόνειαν Γ. Med. 8. ἐντερονείαν Α.Β pr. C pr. P. R. V. Δ. Θ. ἐντερόνειαν proparoxytone scribendum ex auctoritate Herodiani ap. Schol. Cf. Choerob. Bekkeri p. 1314. Eust. Od. p. 1579, 27. Alii ἐντερονείαν scribunt.

1187. ἔγχεε πιεῖν Suid. in κεκραμένον. καὶ πιεῖν Α.Β.Р.Χ. κάκπιεῖν S.V. καὶ τρία καὶ δύο κεκραμένον Α.Γ.Δ.Θ. δύο Α.Β.С.Р.С.Υ.Γ.Δ.Θ.

1188. φέρω Α.

1189. Τριτογενῆς γάρ] Τριτογένει' ἀρ' Cobet. Mein. Sed non convenit hic particula ἀρα. Ipse conjeceram ἡ Τριτογένει' αὐτὸν γὰρ . . . Vel ἡ Τριτογένειά γ' αὐτὸν . . . Athenae enim cognomen est Τριτογένεια, Nub. 989. Lys. 347. &c. Apost. XVII. 26. Τριτογενείας ἔφθ παῖς. Schol. Ven. ad II. θ'. 39. καὶ παροιμία, Παῖς μοι τριτογενῆς εἶη, μὴ τριτογένεια. ἀρρενώδεις γὰρ αἱ τοιαῦται γυναικες. Herod. VII. 141. τεῖχος Τριτογενεῖ ξύλινον διδοῖ εὐρύστα Ζεύς (Orac.). ἐνετριτώνισε C.P.V corr. Θ. Med. 8. ἐνετριτώνισεν Α.Β.Р.Υ.

1190. νῦν Α.Β.С.Р.Υ. &c. νυν Dind. &c.

1192. Isiciario continuat S. λαγῶν C.Р.Υ. &c. λαγῶ Β. λαγῶ Α.

1193. Ἄλλ. praeft. B.C.V. &c. Κλ. R.S. om. Α. Verba οἴμοι . . . κακόδαιμον Cleoni dat S.

ὦ θυμὲ, νυνὶ βωμολόχον ἔξευρέ τι.

- ΠΑ. ὄρᾳς τάδ', ὦ κακόδαιμον; ΑΛ. ὀλίγον μοι μέλει 1195
 ἐκεينوὶ γὰρ ὡς ἔμ' ἔρχονται τινες
 πρέσβεις ἔχοντες ἀργυρίου βαλλάντια.
- ΠΑ. ποῦ ποῦ; ΑΛ. τί δὲ σοὶ τοῦτ'; οὐκ ἑάσεις τοὺς ξένους;
 ὦ Δημίδιον, ὄρᾳς τὰ λαγῶ' ἃ σοὶ φέρω;
- ΠΑ. οἴμοι τάλας' ἀδίκως γε τὰμ' ὑφήρπασας. 1200
- ΑΛ. νῆ τὸν Ποσειδῶ, καὶ σὺ γὰρ τοὺς ἐκ Πύλου.
- ΔΗ. εἴπ', ἀντιβολῶ, πῶς ἐπενόησας ἀρπάσαι;
- ΑΛ. τὸ μὲν νόημα τῆς θεοῦ, τὸ δὲ κλέμμ' ἐμόν.
- ΠΑ. ἐγὼ δέ γ' ὠνθύλευσα κἀξώπτησά γε.

1194. Κλ. praef. A. non B.C.R.V. &c.

1195. Κλ. praef. B.C. non A. Med. 8. 'Αλ. R. τάδ' B.C.R.V.X. τόδ'
 A.S.Γ.Δ.Θ. (supr. a). Ante ὀλίγον spatium vacuum in Med. 8. Κλ. in R.

1196. In initio versus ΑΛ. R. ΑΛ. eras. in Γ. Κλ. A. lineola in Med. 8.
 ἐκεῖνοι γὰρ A.C.P.R.S.V.Γ.Δ.Θ. Med. 5. 8. 9. ἀλλὰ γὰρ ἐκεῖνοί γ' B.X.
 vulg. ἐκεῖνοὶ γὰρ Elmsl. ad Ach. 754. Dind. &c. ἔρχονται. ΠΑ. τίνες;
 A.B.C.R.V. vulg. Ko. Ribb. ἔρχονται τινες v. l. ap. schol., quam receperunt
 Mein. Dind. Vels. Favere ei correctioni videtur Lys. 65. ἀτὰρ αἶδε καὶ δὴ
 σοὶ προσέρχονται τινες. Cf. ad Ran. 206. Ach. 824.

1197. ΑΛ. B.P.R.V.Γ.Θ. Κλ. A. lineola est in Med. 8. βαλλάντια
 R.Γ.Δ.Θ. Med. 5. 9 corr. Bergk. βαλάντια A. (supr. alt. λ ead. m.)
 B.C.P.S.V.X. Med. 8. vulg. Dind. Vide ad Ran. 772.

1198. Κλ. om. Med. 8. ΑΛ. in A. ΑΛ. om. Med. 8. spatium vacuum
 in R. Κλ. A. τὶ δέ σοι (δε σοι R.) τοῦτ'; libri et vulg. Mein. τί δέ σοι
 τοῦτ'; Kock. Ribb. Vels. Recte. Cf. ad Lys. 514.

1199. λαγῶ' ἃ σοὶ B.C.V. Med. 8. λαγῶά σοι A. λαγῶα σοι R.

1200. γὰρ pro γε Med. 8. τὰμ' P.R. τὰμ Med. 8. τὰ μ' Γ. τὰ μ'
 Δ.Θ. ὑφήρπασας libri et vulg. Corrigendum, opinor, ὑφαρπάσας, quod
 suadent etiam Lenting. et Dobr. Cf. 1231. τοῦμόν γε φράζων ὄνομα &c. Sed
 vulgata defendi fortasse potest ex v. 1180. καλῶς γ' ἐποίησε τοῦ πέπλου
 μεμνημένη, et Vesp. 46, ut monuit Dobraeus.

1202. εἴπ' B.R.(?) εἴπ' A.C.P.S.V.Γ.Δ.Θ. Med. 8.

1203. Cleonis nonnulla post h. v. excidisse putant Bergk. Bamberg.

1204. Κλ. ἐγὼ δ' . . . ΑΛ. ἐγὼ δ' . . . A.P.R.Γ.Θ. vulg. Κλ. minio et—
 atramento Med. 8. ΔΗ. versui praefixum in V. lineola pro ΑΛ. est in Med. 8.
 ΑΛ. ἐγὼ δ' . . . Κλ. ἐγὼ δ' . . . Lenting. Bergk. Totum versum Paphlagoni
 cum Bothio et Sauppio tribuunt Kock. Mein. Dind. Vels. Ultima certe Cleonis
 esse debent; quod ostendunt sequentia Demi verba, ἀπιθ' οὐ γὰρ . . . ἐγὼ
 δ' ἐκινδύνευσ' A.Γ. vulg. ἐγὼ δ' ἐκινδύνευσα B.C.P.R.V.Γ. sec. Δ.Θ. Med. 8.
 ἐγὼ δ' ἐκνηγέτησ' (venatus sum) Reisk. Fortasse recte. Cf. Lys. 789. ἐλαγο-
 θήρει (schol. ἐκνηγέται, λαγούς ἐθήρα). Latet certe menda, quam nemo huc
 usque sustulit. Corrigendum videtur ΠΑ. ἐγὼ δ' ἐκαρύκευσ' αὐτὰ κἀξώπ-
 ησά γε, vel potius ἐγὼ δέ γ' ὠνθύλευσα κἀξώπτησά γε. Cf. Alex. com. III.
 401. νάρκην . . . ὠνθυλευμένην ὀπτᾶν. III. 416. τὰς . . . τευθίδας . . . ὠνθύλευσα. Sotad.

- ΔΗ. ἄπιθ' οὐ γὰρ ἀλλὰ τοῦ παραθέντος ἡ χάρις. 1205
 ΠΑ οἶμοι κακοδαίμων, ὑπερναιδευθήσομαι.
 ΑΛ. τί οὐ διακρίνεις, Δῆμ', ὁπότερός ἐστι νῶν
 ἀνὴρ ἀμείνων περὶ σέ καὶ τὴν γαστέρα ;
 ΔΗ. τῷ δῆτ' ἂν ὑμᾶς χρησάμενος τεκμηρίω
 δόξαιμι κρίνειν τοῖς θεαταῖσιν σοφῶς ; 1210
 ΑΛ. ἐγὼ φράσω σοι. τὴν ἐμὴν κίστην ἰὼν
 ξύλλαβε σιωπῇ καὶ βασάνισον ἄτ' ἔνι,
 καὶ τὴν Παφλαγόνος· κάμελει κρινεῖς καλῶς.
 ΔΗ. φέρ' ἴδω, τί οὖν ἔνεστιν ; ΑΛ. οὐχ ὄρας κενὴν,
 ᾧ παππίδιον ; ἅπαντα γάρ σοι παρεφόρουν. 1215

III. 585. ἐφθῆ τευθις ὠνθυλευμένη. Athenion. IV. 558. γαστρίον . . . ὠνθυλευμένον. Diphil. IV. 419. ἄρν' . . . ὠνθυλευμένον. IV. 426. Menand. IV. 206. τὰς . . . ὠνθυλεύσεις καὶ τὰ κεκαρυκευμένα. Quod ad v. ἐξοπτᾶν cf. Ach. 1204. ἐξοπτᾶτε . . . τὰ λαγῶα. Eq. 954. θρίον ἐξωπτημένον. Pherecr. II. 299. τεμάχη . . . ἐξωπτημένα. Telecl. II. 361. Eubul. III. 212. Redde, *But I seasoned them and also roasted them.*

1206. ὑπερναιδεσθήσομαι A.B.C.S.V.X. Med. 5. 8. 9. Suid. h. v. vulg. ὑπερναιδευθήσομαι R. (ni fallor, sic certe ex ipso libro enotavi) H. Steph. in Thes. Elmsl. ad Heracl. 387. Kock. Bergk. Vels. ὑπερναιδισθήσομαι Dind. Mein. Ribb. Huc spectare suspicatur Dindorfius Antiaticistae glossam p. 80, 30. Ἐναιδίζεσθαι. Ἀριστοφάνης Ἰππεύσιν. Cf. ad 398. Conferas ἀληθίζεσθαι Herod. I. 136. III. 72. ἀληθίζειν Plut. II. 230 B. αἰθαδίσμασι Aesch. Prom. 964. Praeponenda tamen mihi videtur scriptura ὑπερναιδευθήσομαι. Recte quidem dicitur αἰδεσθήσομαι, non item ἀναιδεσθήσομαι aut ὑπερναιδεσθήσομαι, quod barbarum esse jure censet Elmsleius ad Her. 387. Vox nihili est ἀναιδούμαι. Verbum ὑπερναιδεύομαι sensu modo passivo, modo medio, usurpatum videtur, quemadmodum ἐνεχυράζομαι. V. ad Nub. 35. De εὔ in εῶ corrupto cf. Soph. El. 1141. κηδευθεῖς (κηδεσθεῖς al.). Ἐναιδεύεται legitur v. 398.

1207. τί οὐ διακρίνεις, δῆμ' (δῆμ' om. Med. 8.) libri. τί οὐ διακρίνεις δῆθ' conj. Kock. οὐ διακρινεῖς, ᾧ Δῆμ' Vels. Certe alibi semper in hac fabula ᾧ Δῆμε, non Δῆμε, dicitur. V. 50. 725. 732. 747. 769. 773. 777. 820. 850. 905. 910. 1111. 1152. 1173. 1261. 1341. et praecipue 747.

1208. περὶ σέ A.C.R.V. &c. περὶ σε B.

1209. ὑμᾶς B.C.S. &c. ἡμᾶς A.

1210. κρίνειν B.C. κρινεῖν A.P.Δ.Θ. κρίνειν Γ. θεαταῖσιν B.R. θεαταῖσι A.C.P.V.Γ.Δ.Θ. Med. 8. 1211. τὴν ἐμὴν] τὴν τ' ἐμὴν conj. Mein.

1212. ἄτ' C. Cf. ad 1149. ξύλλαβε A.B.R.S.V. &c.

1214. φέρ' ἴδω, τί ἔνεστιν ἐνθάδ' (vel τί οὖν ἔνεστιν) ; ΑΛ. οὐχ ὄρας κενὴν Dobr. Ipse tentabam φέρ' ἴδω, τί ἔνεστιν ; . . . Οὐχ ὄρας αὐτὴν κενὴν . . . ; ἔνεστιν A.R.S.V.Δ.Θ. Br. ἔνεστ' (γρ. ἔστιν) Γ. ἔστιν C. ἔστ' B. vulg. οὐχ R. Dobr. Bekk. Dind. &c. ἀλλ' οὐχ A.C.P.S.V.Γ.Δ.Θ. ἀλλὰ γ' οὐχ B. vulg. ἀλλ' Br. prob. Lenting. Istud ἀλλ' ex persona ἀλλ. ortum est, ut monuit Dobraeus. Similis corruptela est v. 1131.

1215. Fort. ᾧ Δημίδιον.

γὰρ om. S.

- ΔΗ. αὐτὴ μὲν ἢ κίστη τὰ τοῦ δήμου φρονεῖ.
 ΑΛ. βάδιζέ νυν καὶ δεῦρο πρὸς τὴν Παφλαγόνος.
 ὄρᾳς τάδ' ; ΔΗ. οἴμοι τῶν ἀγαθῶν ὄσων πλέα.
 ὄσον τὸ χρῆμα τοῦ πλακοῦντος ἀπέθετο
 ἐμοὶ δ' ἔδωκεν ἀποτεμῶν τυννουτουί. 1220
- ΑΛ. τοιαῦτα μέντοι καὶ πρότερόν σ' εἰργάζετο
 σοὶ μὲν προσεδίδου μικρὸν ὧν ἐλάμβανε,
 αὐτὸς δ' ἑαυτῷ παρετίθει τὰ μείζονα.
- ΔΗ. ὦ μιარέ, κλέπτων δὴ με ταῦτ' ἐξηπάτας ;
 ἐγὼν δέ τυ ἐστεφάνιξα κάδωρησάμαν. 1225

1217. γοῦν A.B.C.P.Γ.Δ.Θ. vulg. Ribb. γ' οὖν R.V. Med. 8. δ' οὖν Saupp. Kock. νυν Reisk. Cobet. Bergk. Dind. Mein. Vels. Recte : cf. Th. 485. 269. et ad Nub. 887. Saepe confusae sunt particulae γοῦν et νῦν.

1218. ὄρᾳς ; ΔΗ. οἴμοι A.C.R.S.V.Γ.Δ.Θ. ὄρᾳς νῦν ; ΔΗ. οἴμοι B. ὄρᾳς νυν ; ΔΗ. οἴμοι Brunck. ὄρᾳς τάδ' ; ΔΗ. οἴμοι Elmsl. ad Ach. 1230. Bekk. Dind. Ribb. ὄρᾳς ; ΔΗ. ἰώ μοι Bergk. Kock. Mein. Vels. Recte, ut videtur, Elmsleius. Cf. 1195. ὄρᾳς τάδ', ὃ κακῶδαμον ; Exceiderat, opinor, τάδ' post similem syllabam vicinam ρᾳς. ὄσων A.B.C.R.S.V. &c. Bentl. Reisk. Bergl. Br. ὄσον X. Ald. οἴμοι τῶν ἀγαθῶν, ὄσων πλέα vulg. οἴμοι τῶν ἀγαθῶν ὄσων πλέα Dind. Ribb. ἰώ μοι, τῶν ἀγαθῶν ὄσων πλέα Kock. Bergk. (Quasi non diversa sint ὄσων τῶν ἀγαθῶν et τῶν ἀγαθῶν ὄσων.) ἰώ μοι τῶν ἀγαθῶν ὄσων πλέα Mein. Cf. Pl. 1126. οἴμοι πλακοῦντος τοῦ &c. 1128. 1132. Av. 143. ὃ δειλακρίων σὺ τῶν κακῶν οἴων ἐρᾳς.

1220. τυννουτουί A.C.R.V. &c. Br. τυνουτουί B. Ald. τυννουτουί S.

1221. εἰργάζετο A.P.S.V.Δ.Θ pr. X. vulg. Dind. εἰργάξατο B. σ' ἡργάζετο R. σ' εἰργάζετο © sec. Kock. Bergk. Mein. Vels. Ribb. Recte, opinor. "σ' ἡργάζετο R. ἡργαζόμεν saepe scriptum in codice Parisino 2934. Demosthenis. ἡργάζετο in marmore Elginiano apud Boeckh. C. I. Vol. I. p. 287. Similiter ἡθισμένος pro εἰθισμένος et alia hujusmodi non raro inveniuntur in libris antiquis." DIND.

1222. προεδίδου S. μικρὸν A.B.R.S.V.X. vulg. σμικρὸν A. (s. Vels.) Br. Bekk.

1223. Versum om. S.

1224. κλέπτων δὴ (δὴ P.R.) με ταῦτ' ἐξηπάτας vulg. Qu. κλέπτων δὴτ' ἐμ' αἴτ' ἐξηπάτας ; Vel κλέπτων δὴτ' ἐμέ ταῦτ' . . . ; Vel κλέπτων δὴτα τάδ' ἐμ' . . . ; Vel κλέπτων δὴτά μ' αἴτ' (ὦδ') . . . ; ἐξηπάτησας C.P.V.Γ sec. Med. 8.

1225. τυ C.P.V.Γ sec. m. © γρ. sec. m. X. Med. 9 corr. vulg. τοι A.B.R.S.V sec. Γ.Δ.Θ. Med. 5. 8. 9. τ' Elmsl. ad Ach. 127. Cf. ad Ach. 730. 779. Epicharm. ap. Athen. p. 139 B. ἐκάλεσε γάρ τυ (τοι libri) τις &c. Sophr. Fr. 74. Theocr. XV. 12. 40. 41. Epigr. III. 3. κάδωρησάμαν V.X. Bekk. Dind. κάδωρησάμην A.B.C.R.S. Med. 5. 8. 9. Eust. p. 125. κάδωρηξάμαν scribendum suspicatur Dind., coll. Theocr. 7, 42. τάν τοι, ἔφα, κορύναν δωρύττομαι (δωρήσομαι plures libri). "Dorica dialecto carmen illud scriptum fuisse ex fragmentis apparet." DIND. Cf. ad Lys. 93. [Add. Pro vulgato ἐγὼ reponendum videtur Doricum ἐγών.]

- ΠΑ. ἐγὼ δ' ἔκλεπτον ἐπ' ἀγαθῷ γε τῇ πόλει.
 ΔΗ. κατάθου ταχέως τὸν στέφανον, ἵν' ἐγὼ τουτωῖ
 αὐτὸν περιθῶ. ΑΔ. κατάθου ταχέως, μαστιγία.
 ΠΑ. οὐ δῆτ', ἐπεὶ μοι χρησμός ἐστι Πυθικός
 ὑφ' οὗ δεήσει μ' ἀνδρὸς ἠττάσθαι μόνου.

1230

1226. ἐγὼ δ' ἔκλεπτον vulg. ἐγὼ δ' (sic) . . . P.Θ. Med. 8. Qu. ἔγωγ' ἔκλεπτον . . . Vel ἔγωγ' ἔκλεπτον, ἐπ' ἀγαθῷ δὲ τῇ πόλει. Latet, opinor, menda.

1227. τουτωῖ A.R.V. &c. τωδεῖ B. τουτουῖ C.

1228. περιθῶ B.C.R.S.V. &c. παραθῶ A. ΑΔ. om. Med. 8. Spatium est in R.

1229. μοι A.C.S. &c. μοι καὶ B. χρησμός ἐστι vulg. χρησμός ἐστι

G. Scribendum χρησμός ἔστι.

1230. φράζων ὑφ' οὗ δεήσει μ' (δεήσειν al.) libri et edd. ante Br. Medela incerta est. δεήσει μ' B.C.R.S.V.Γ. (η sup. lineam adjecto) © sec. X. Ald. δεήσειν A.Δ.© pr. Med. 5. 'δεήσει μ' Bentl. Lenting. Mein. δεῖ μ' ἀνδρὸς Herw. Ex. Crit. p. viii. δεήσει μ' conj. Bergk. με δεῖ ποθ' Br. (Cf. 798. ὡς τοῦτον δεῖ ποθ' . . . ἠλιάσασθαι.) δίκη 'στί μ' Κο. με χρή 'στω Dind. Vels. (V. Dind. ad Soph. Oed. C. 504. Qui hic δεήσει pro glossemate habet.) ὑφ' οὗ δεήσει μ' ἀνδρὸς ἠττάσθαι μόνου Herm. ad Soph. Oed. C. 504. (deleto φράζων, quod interpretandi causa adjectum aliam vocem expulerit.) χρῆσται με νικᾶσθαι conj. Mein. ("Apertum latere aliud quid.") Corrigendum videtur δεῖ μ' ἀνδρὸς. (Exturbatum ἀνδρὸς videatur, postquam ab librario aliquo δεῖ in δεήσει mutatum esset. Cf. 963. μολγὸν γενέσθαι δεῖ σε. 964. ψωλὸν γενέσθαι δεῖ σε. 965. ἄρξαι σε δεῖ | χώρας ἀπάσης. 798. ὡς τοῦτον δεῖ ποθ' . . . Herod. V. 33. οὐ γὰρ ἔδει Ναξίου ἀπολέσθαι. V. 92. ἔδει δὲ . . . Κορίνθω κακὰ ἀναβλαστῆν Plut. Sull. 37. καὶ φησι τοὺς τε Χαλδαίους αὐτῷ προειπεῖν, ὡς δεῖο βεβιωκότα καλῶς . . . καταστρέψαι.) Vel δέον ἐστὶ μ'. Vel 'δεήσει μ'. (Cf. Ran. 767. τότε δὲ παραχωρεῖν ἔδει.) Vel δήσει μ'. (I. e. δεήσει μ', ut δῆ pro δέη, de qua synizesi v. ad Pl. 216. Cf. Soph. Tr. 166. τὸτ' ἢ θανεῖν χρῆν σφε. Oed. R. 780. ἀνὴρ . . . με . . . καλεῖ παρ' οἴῳ πλαστός ὡς εἶην πατρι.) Vel δήσει ποτέ μ'. Vel χρεῶν ἔμ'. (Cf. 138. τὸν προβατοπώλην ἦν ἄρ' ἀπολέσθαι χρεῶν. Fr. 125. Aesch. Prom. 996. ὥστε καὶ φράσαι | πρὸς οὗ χρεῶν νιν ἐκπεσεῖν τυραννίδος. Apollod. I. 9. 21. ἦν δὲ ταῖς ἀρπυγίαις χρεῶν τεθνᾶναι ὑπὸ τῶν Βορέου παίδων.) Vel χρεῶν μ' ἀπόλλυσθαι. (Cf. ad 143.) Vel μοῖρ' ἐστὶ μ'. (Soph. Oed. C. 1546. ἵνα | μοῖρ' ἀνδρὶ τῷδε τῆδε κρυφθῆναι χθονί. El. 376. οὐ γὰρ σε μοῖρα πρὸς γ' ἐμοῦ πεσεῖν.) Vel χρεῖα 'στί μ'. Vel δήσει (δεήσει) με νικᾶσθαι. (Postquam δήσει in δεήσει mutatum esset, ἠττάσθαι pro νικᾶσθαι metri quoquo modo sustinendi gratia repositum videatur.) Vel δεῖ τόνδε νικᾶσθαι. (Cf. ad 1249.) Denique versum in hunc modum refingas, φράζων ὑφ' οὗ δεῖ μ' ἐξελάνεσθαι μόνου vel ὑφ' οὗ δεήσει μ' . . . (Cf. 143. ἀλλαντοπώλης ἔσθ' ὁ τοῦτον ἐξελῶν. Nub. 828. 1471-2. Ita ἠττάσθαι glossema habundum, ut ἦδειν pro ἦσθῆμην 1346.) Sed, omnibus perpensis, in Hermanni immerito neglectam correctionem propendeo, ὑφ' οὗ δεήσει μ' ἀνδρὸς ἠττάσθαι μόνου. Interpolatio videtur φράζων: si enim hic φράζων scripsisset Comicus, vix in proxime sequenti versu idem participium parum eleganter repetiisset. [Add. χρεῶν ἔμ' Dind. hodie, coll. Prom. 996. Adde Herod. VIII. 141. ἀναμηθηθέντες τῶν λογίων, ὡς σφεας χρεῶν (ita S. χρεῶν vulg.) ἐστὶ . . . ἐκπίπτειν ἐκ Πελοποννήσου.]

- ΑΛ. τοῦμόν γε φράζων ἄνομα καὶ λίαν σαφῶς.
 ΠΑ. καὶ μὴν σ' ἐλέγξει βούλομαι τεκμηρίω,
 εἴ τι ξυνοίσεις τοῦ θεοῦ τοῖς θεσφάτοις.
 καὶ σου τοσοῦτον πρῶτον ἐκπειράσομαι
 παῖς ὢν ἐφοίτας ἐς τίνος διδασκάλου; 1235
- ΑΛ. ἐν ταῖσιν εὔστραις κονδύλοις ἡρμοτόμην.
 ΠΑ. πῶς εἶπας; ὥς μού χρησμός ἄπτεται φρενῶν.
 εἶεν
 ἐν παιδοτρίβου δὲ τίνα πάλην ἐμάνθανες;
 ΑΛ. κλέπτων ἐπιорκεῖν καὶ βλέπειν ἐναντίον.
 ΠΑ. ὦ Φοῖβ' Ἄπολλον λύκιε, τί ποτέ μ' ἐργάσει;
 τέχνην δὲ τίνα ποτ' εἶχες ἐξανδρούμενος; 1241
- ΑΛ. ἡλλαντοπώλουν καὶ τι καὶ βινεσκόμην.

1233. ξυνοίσεις] Qu. ξυνάδεις, vel ξυνάσει.

1234. τοσοῦτο libri et vulg. Malim τοσοῦτον, ut in Nub. 832. &c. Cf. Ran. 1399. τοιοῦτο (τοιοῦτον V. Mut.). Alex. Athen. 654 F. τοσοῦτ'. Stob. Fl. 108, 33. τοσοῦτο. Dem. p. 702. τοσοῦθ' (al. τοσοῦτον) ὑπερείδεν. p. 757. τοσοῦτ' (τοσοῦτον F.) ἀπέχει. p. 1147. τοσοῦτο. p. 1319. εἰς τοσοῦτ' (τοσοῦτον al.) ἀναδείας. Τοιοῦτο et τοσοῦτο apud tragicos et comicos veteres damnat Elmsleius ad Oed. R. 734. Vide eundem ad Med. 254. [τοσοῦτον hodie Dind.] 1235. ἐς τίνος A.C.R.V. &c. ἐς τινος B. Sed cf. 1241.

1236. εὔστραις V pr. Mein. Ko. Ribb. Vels. εὔστραις R. εὔστραις A.B.C. V corr. Dind. Cf. νν. ἀφεύειν, ἀφαναίνειν.

1237. μ' οὐ S.V. μου A.B.C.P.R.Γ.Δ.Θ.X. Med. 8. vulg. μού Bekk. μού Dind. Mein. I. e. μοι ó. Cf. Vesp. 902. μού (δ' οὐ libri) διώκων . . .; Eadem crasis restituenda Eupolidi ap. Etym. M. p. 311, 55. ὡς οἴχεταί μου (vulgo μοι) τυρὸς ἐξηγλυμμένος. Nisi forte crasis hic est, qualis est in τοῦλύμπου (τοῦ Ολ.), &c. Cf. ad Th. 158.

1238. εἶεν add. B.S.V.X. om. A.C.P.R.Γ.Δ.Θ. Med. 8. Cf. 1078. δὲ τίνα A.R.V. &c. δὲ τίνα B. πάλιν R.S.V.Γ sup.

1239. κλέπτων B.C.R.S.V.X. κλέπτειν A.Γ.Δ.Θ. ἐναντίον A.B.C.P.S. V.Γ.Δ.Θ.X. vulg. ἐναντία R. Bekk. Dind. Mein. Ko. Ribb. Vels. Vulgatam revocavi. Cf. Nub. 576. Lys. 907. Eccl. 448. Eur. Med. 470. φίλους κακῶς δράσαντ' ἐναντίον βλέπειν. Hec. 984. αἰσχύνομαί σε προσβλέπειν ἐναντίον. 961.

1240. Λύκιε (sic) vulg. Dind. λύκιε Mein. Ribb. om. R.

1241. Qu. ἐξηγνδρωμένος. Sed cf. Ach. 786. δελφακουμένα.

1242. ΚΑ. καὶ τί; ΑΛ. καὶ βινεσκόμην vulg. καὶ τι καὶ βινεσκόμην Herm. Meinek. Dind. Kock. Ribb. Vels. Recte. Simile vitium invaserat Nub. 1076. ἐμοίχευσάς τι, κατ' ἐλήφθης (libri plures, ἐμοίχευσας, τί δῆ; κατελήφθης).

καὶ τί A.B.C.P.V.Γ. Med. 8. καὶ τί R.Δ. καὶ τι Θ. ΚΑ. praef. anto καὶ . . . in A.P.Γ.Θ. κάβινεσκόμην diserte V. s. Bekk. Med. 8. Br. Both. et ipse ego olim ad Ach. 10. καὶ βινεσκόμην reliqui libri. Cf. Ach. 522. κάπέπρατ' (καὶ πέπ. Δ.). Vesp. 118. κάκάθαιρ' (καὶ κάθαιρ' al.). Pac. 1152. κάκνυδοῖσπα (καὶ κνδ. al.). Ran. 426. κάκεκράγει (καὶ κεκράγει R.V.). Soph. Oed. R. 1052. ὄν κάμάτενες (al. καὶ μάτενες). Oed. C. 769. κάμάνθανον καὶ μάνθανον al.). Oed. C. 1585. κάπίνω (al. καὶ πίνω). Eur. Cycl. 406.

- ΠΑ. οἶμοι κακοδαίμων, οὐκέτ' οὐδέν εἰμ' ἐγώ.
λεπτή τις ἐλπίς ἔστ' ἐφ' ἧς ὀχοῦμεθα.
καί μοι τοσοῦτον εἶπέ ποτέρον ἐν ἀγορᾷ 1245
ἠλλαντοπώλεις ἐτεὸν ἢ πὶ ταῖς πύλαις ;
- ΑΛ. ἐπὶ ταῖς πύλαισιν, οὐ τὸ τάριχος ὄνιον.
- ΠΑ. οἶμοι, κέκρανται τοῦ θεοῦ τὸ θέσφατον.
κυλίνδεται εἴσω τόνδε τὸν δυσδαίμονα.
ὦ στέφανε, χαίρων ἄπιθι, καί σ' ἄκων ἐγὼ 1250
λείπω· σὲ δ' ἄλλος τις λαβὼν κεκτήσεται,
κλέπτῃς μὲν οὐκ ἂν μᾶλλον, εὐτυχῆς δ' ἴσως.
- ΑΛ. Ἑλλάνιε Ζεῦ, σὸν τὸ νικητήριον.
- ΧΟ. ὦ χαῖρε καλλίνικε, καὶ μέμνησ' ὅτι
ἀνὴρ γεγένησαι δι' ἐμέ· καί σ' αἰτῶ βραχὺ, 1255
ὅπως ἔσομαί σοι Φανὸς ὑπογραφεὺς δικῶν.
- ΔΗ. ἐμοὶ δέ γ' ὅ τι σοι τοῦνομ' εἶπ'. ΑΛ. Ἀγοράκριτος·

καὶ διηκόουν (κάδιακόουν recte Dind.). Sed augmentum in hujus formae verbis, i. e. in -έσκω desinentibus, omitti solere vix opus est ut moneam. Sic Hom. II. α'. 490. πωλέσκετο. Od. ω'. 208. σιτέσκοντο. Aesch. Fr. 285. κλαίεσκον. Soph. Ant. 963. παύεσκε. Theocr. 24, 19. λάμπεσκε. Herod. II. 174. κλέπτεσκε. VII. 106. πέμπεσκε. 119. σιτεύεσκον. IX. 74. βαλλέσκετο.

1244. ἐλπίς ἔστ' V.Γ.Δ.Θ. ἐλπίς ἔστ' A.B.R. &c. vulg. Qu. ἐλπίς ἔστ' ἔτ'.

1245. καί μοι] Qu. ἄγε μοι. ποτέρον ἐν ἀγ.] Qu. ποτέρ' ἐν τᾷγορᾷ. Cf. 1258.

1247. πύλαισιν A.R.S.V. πύλαις B pr. C.P. οὐ A.C.R.V. &c. οὐ καὶ B.

1248. πέπρακται inepte vulg. κέκρανται conj. Kock. πεπέρανται conj. Mein. Cf. Vesp. 799. ὅρα τὸ χρῆμα, τὰ λόγι' ὡς περαίνεται. Phoen. 1703. Qu. τελείται.

1249. κυλίνδετέ μ' εἴσω R.

1250. καί σ' ἄκων] κεί σ' ἄκων conj. Bergk. κᾶν σ' ἄκων Mein. Qu. μάλα σ' ἄκων. Vel κατὰ σ' ἄκων. Vel potius ἄπιθ', ἐπεὶ σ' ἄκων ἐγὼ . . .

1252. οὐκ ἄν] οὐχὶ Suidas in κλέπτῃς et οὐχὶ μᾶλλον. probat Porson. Reponendum videtur aut οὐχὶ (οὔτι) aut οὐκ ὦν. Quod si vera est vulgata, constructio haec esse putanda erit, ὅς κλέπτῃς μὲν οὐκ ἂν μᾶλλον γένοιτο. Cf. Eur. Med. 1229. ὄλβου δ' ἐπιρρυέντος εὐτυχέστερος | ἄλλον γένοιτ' ἂν ἄλλος, εὐδαίμων δ' ἂν οὔ.

1253. ΑΛ. om. R. ΧΟ. Α. ἐλλάνιε Θ. et lemma scholii in V. Ἀλλάντιε Ζεῦ conj. Burges. ad Aesch. Suppl. I., coll. Hesychii gl: Διὶ συκασιῶ' παραπεποιήται παρὰ τὸ συκοφαντεῖν. Fortasse recte.

1254. ΧΟ. vulg. schol. Mein. Bergk. Ko. Dind. Ribb. Vels. ΔΗ. (i. e. Δῆμος pr., Δημοσθένῃς corr.) R. Bekk.

1256. ἔσομαί σοι R.Γ γρ. et Suidas in Φανός. Bentl. Pors. Bekk. Dind. γένωμαι (-αι A.V.) σοι A.B.C.P.S.V.Γ.Δ.Θ.Χ. vulg. Γένωμαι correxit grammaticus aliquis, qui constructionem parum intelligeret et post ὅπως necessario requiri subjunctivum existimaret. Φανός vulg. Dind. Φᾶνος Ribb. Vels.

conj. Mein. Nomen proprium Φανός legitur Vesp. 1220. Dem. p. 861. Alex. Athen. p. 161 B. Confer nomen Φανίας (Lat. 'Phanias,' Cic.).

1257. ἐμοὶ μέγ' A.Δ.Θ. Personae hic mutationem fieri docent verba ἐμοὶ

- ἐν τᾶγορᾷ γὰρ κρινόμενος ἐβασκόμην.
 ΔΗ. Ἄγορακρίτῳ τοίνυν ἐμαντὸν ἐπιτρέπω
 καὶ τὸν Παφλαγόνα παραδίδωμι τουτονί. 1260
 ΑΔ. καὶ μὴν ἐγὼ σ', ὦ Δῆμε, θεραπεύσω καλῶς,
 ὥσθ' ὁμολογεῖν σε μηδέν' ἀνθρώπων ἐμοῦ
 ἰδεῖν ἀμείνω ἢ τῇ Κεχρηναίων πόλει.
 ΧΟ. τί κάλλιον ἀρχομένοισιν στρ.
 ἢ καταπαυομένοισιν
 ἢ θοᾶν ἵππων ἐλατῆρας ἀείδειν μηδέν ἐς Λυσίστρα-
 τον, 1265
 μηδὲ Θούμαντι τὸν ἀνέστιον αὖ λυπεῖν ἐκούση καρδίᾳ ;
 καὶ γὰρ οὗτος, ὦ φίλ' Ἀπολλον, αἰεὶ πεινῆ, θαλεροῖς δακρύ-
 οισιν 1270
 σᾶς ἀπτόμενος φαρέτρας Πυθῶνι διὰ μὴ κακῶς πένεσθαι.

δε γ' . . . Sed corrigendum suspicor ἐμοὶ δ' ὅ τι σοῦστί τοῦνομ' εἴπ'. εἴπ'

B.C.S.V. Med. 8. εἴπ' P.R.G.Δ.Θ. Med. 5. 8. εἴπε A. Med. 9.

1258. τᾶγορᾷ A.C.Θ. (ἀ in ras.) τ' ἀγορᾷ R.S.V.F. Med. 8. τῇ ἀγορᾷ B. Ald. 1259. τοίνυν A.C.R.S.V.F.Δ.Θ. τοίνυν γ' B.X. Ald.

1261. ΑΔ. praef. A.B.R. &c. Ald. om. V pr. Med. 8. σ' C.R.S.V. &c. σε A.B.

1263. τῇ libri et vulg. ἢ τῇ Hirsch. Mein. Dind. ("Non enim de utilitate quam ille civitati allaturus est agitur, sed de benevolo in Demum animo.") Recte, opinor. Aliter enim dixisset περὶ τὴν Κεχρηναίων πόλιν. Cf. 1208.

1264. ΧΟΡΟΣ] χοροῦ κομμάτιον R.

1266. θοᾶν B.C.P.R.V.Θ sec. &c. θοᾶν A.Δ.Θ. ἐλατῆρος αἰδεῖν R.

1267. μηδέν ἐς Α.Β.Θ. (sup. εἰς) S. μηδέν ἐς R.V. μηδέν εἰς Suid. in ἀνέστιος et Θούμαντις. "Supplendum e sensu εἰπεῖν. Non expectata est horum cum antecedentibus conjunctio." DIND. Oratio hic impedita est, neque clarus evadit sensus, adeo ut semper mendosum hunc locum esse existimaverim. Omnia plana et clara fore mihi videbantur, si legeretur μηδ' αἰεὶ Λυσίστρατον, aut μηδὲ τὸν Λυσίστρατον. Jampridem non convenire ἐς Λυσίστρατον cum λυπεῖν monuerat Bentleius. Sed fortasse nil mutandum. Construe ἀείδειν μηδέν ἐς Λυσίστρατον. Cf. Lys. 1243.

1268. τὸν add. A.B supr. C.R.S.V. Suid. in ἀνέστιος. Bekk. om. X. vulg.

1269. λυπεῖν etiam Suid. v. Λυσ. λυπεῖν idem v. Ἀνέστ. et Θούμ. "At ἐς Λυσίστρατον non convenit cum λυπεῖν." BENTL. λυπεῖν ἐκούση καρδίᾳ] Qu. λίπη δακεῖν τὴν καρδίαν.

1270. οὔτοσι, ὦ φίλ' A.C.R.S.V.F.Δ.Θ. οὔτοσι, φίλ' B.X. vulg. οὗτος, ὦ φίλ' Dind. Mein. Formam οὔτοσι in tali carmine non ferendam esse monuit Dind.

1271. πεινῆ libri et vulg. αἰεὶ πεινῆ S.(?) Dind. ex conj. Mein. Ko. Ribb. Vels. Spatium relictum in C. Facile excidere potuit αἰεὶ ante simile πει.

θαλεροῖς A.C.R.S.V. Bntl. Bekk. θαλεροῖσι B.X. Ald. δακρύοις libri et vulg. Bergk. δακρύοισιν Dind. Mein. &c.

1273. Πυθῶνι ἐν διὰ R.F. Med. 8. Bekker. Πυθῶνι ἐν διὰ S.Δ.Θ. Πυθῶνι ἐν, διὰ A.C.P. Πυθῶνι ἐν, διὰ Med. 9. Πυθῶνι ἐν, διὰ τὸ V.X. vulg.

- λοιδορήσαι τοὺς πονηροὺς οὐδὲν ἐστ' ἐπίφθονον,
 ἀλλὰ τιμὴ τοῖσι χρηστοῖς, ὅστις εὖ λογίζεται. 1275
 εἰ μὲν οὖν ἄνθρωπος, ὃν δεῖ πόλλ' ἀκοῦσαι καὶ κακὰ,
 αὐτὸς ἦν ἔνδηλος, οὐκ ἂν ἀνδρὸς ἐμνήσθην φίλου.
 νῦν δ' Ἀρίγνωτον γὰρ οὐδεὶς ὅστις οὐκ ἐπίσταται,
 ὅστις ἢ τὸ λευκὸν οἶδεν ἢ τὸν ὄρθιον νόμον.
 ἔστιν οὖν ἀδελφὸς αὐτῷ τοὺς τρόπους οὐ ξυγγενής, 1280
 Ἄριφράδης πονηρός. ἀλλὰ τοῦτο μὲν καὶ βούλεται
 ἔστι δ' οὐ μόνον πονηρός, οὐ γὰρ οὐδ' ἂν ἠσθόμην,
 οὐδὲ παμπόνηρος, ἀλλὰ καὶ προσεξήρρηκέ τι.
 τὴν γὰρ αὐτοῦ γλώτταν αἰσχροῖς ἡδοναῖς λυμαίνεται,
 ἐν κασωρείοισι λείχων τὴν ἀπόπτυστον δρόσον, 1285

Πυθῶνι ἐνί, διὰ τὸ B. ("cum hiatu vix excusando," Dind.) Πυθῶνι δία μὴ Dind. Bergk. Ko. Mein. Ribb. Vels. "Πυθῶνι δία sumpsit a Pindaro Pyth. 7, 10. Ἄπολλον, οἱ τεόν γε δόμον | Πυθῶνι δία | θαπτόν ἔτευξαν. Itaque vix dubitari potest quin ἐν ab interprete illatum sit: quo ejecto alia est restituenda vocula, μὴ, etiam propter sensum necessaria, sās ἀπτόμενος φαρέτρας Πυθῶνι δία μὴ κακῶς πένεσθαι." DIND. Πυθῶδ' ἰὼν διὰ τὸ Benti. (coll. Av. 188. ἰέναι . . . Πυθῶδε). Πυθῶνι μὴ διανεκῶς πένεσθαι olim Dind. Πυθῶνι ἐν δία κακῶς πένεσθαι (*tuam tangens pharetram Delphis sacris*, et dicens, querens, *se mala premi inopia*, ut praegnans sit locutio) Fritsch. ad Thesm. 951.

1274. παράβασις praescriptum in R. λοιδορήσαι] λοιδορεῖσθαι schol. et Suid. Cf. ad Nub. 975. Lys. 1128. ἰμάς λοιδορήσαι βούλομαι.

1275. ὅστις libri. εἰ τις Dawes. p. 280. (coll. Soph. Aj. 816. εἴ τῳ καὶ λογίζεσθαι σχολή). Fortasse recte. Sed cf. Thuc. 6, 14. καὶ τὸ καλῶς ἄρξαι τοῦτ' εἶναι, ὃς ἂν τὴν πατρίδα ὠφελήσῃ, &c. 6, 16. οὐκ ἄχρηστος ἦδ' ἡ ἄνοια, ὃς ἂν τοῖς ἰδίοις τέλεσι . . . τὴν πόλιν ὠφελῇ. Adde Eurip. Suppl. 850. "Saepè sic Graece plurali nominis numero, ut hic τοῖς χρηστοῖς, pronomen respondet singulare ὅστις. Loca congesta ad Eur. Med. 219. δίκη γὰρ οὐκ ἔνεστ' ἐν ὀφθαλμοῖς βροτῶν, | ὅστις . . ." LENTING.

1276. ἄνθρωπος vulg. Dind. Mein. &c. ἄνθρωπος Bernhard. Vels. Fortasse recte. Sed cf. Ran. 705. εἰ δ' ἐγὼ ὀρθὸς ἰδεῖν βίον ἀνέρος, &c.

1277. αὐτὸς R. Med. 8. Γ γρ. a sec. Suid. in εἰ μὲν οὖν et λοιδορεῖσθαι. Dind. οὗτος A.B.C.P.S.V.Γ.Δ.Θ.Χ. Med. 5. 8 γρ. 9. Cf. ad 75. et Th. 305-310. ἦν A.B.S.V.X. ὦν R. et Suid. in εἰ μὲν οὖν.

1279. οἶδεν B.C.R.V.Γ. &c. εἶδεν A. Cf. ad Ach. 613. ὄρθρον X.

1280. συγγενής A.B.C.R.S.V. Ald. Mein. ξυγγενής V. s. Bekk. Br. Dind.

1281. τοῦτο μὲν κἀλλων μέτα Herw. Ex. Crit. p. ix, coll. Herod. VI. 68. 3. Non male. Qu. τοῦτο μὲν κἀλλοι βροτοὶ. vel τοῦτο μὲν δὴ χᾶτεροι, vel τοῦτο πολλοὶ χᾶτεροι, vel τοῦτο μὲν καὶ μυριοί. Latet mendum. Vulgata inepta est.

1282. ἔστι A.B.C.P.R.S.V.Γ.Δ. (ἔστι) Θ. Med. 8. Mein. ἔστι vulg. Dind. &c. οὐ γὰρ . . . παμπόνηρος om. A.B.C.P.S.V.Γ.Δ.Θ. Med. 8. Sed adduntur in marg. a pr. m. in V. ἠσθόμην] ἠχθόμην conj. Benti.

1283. προσεξήρρηκε vulg. προσεξήρρηκε Dind. Mein.

1284. αὐτοῦ B.Θ corr. αὐτοῦ A.C.P.V sec. Γ.Θ pr. Med. 8. αὐτοῦ V pr.

1285. λίχων R. κασαυρίοισι B.C.P.R.S.V.Γ.Δ. Med. 5. 9. Suid.

καὶ μολύνων τὴν ὑπήνην, καὶ κυκῶν τὰς ἐσχάρας,
καὶ Πολυμνήστεια ποιῶν, καὶ ξυνὼν Οἰωνίχῳ.
ὅστις οὖν τοιοῦτον ἄνδρα μὴ σφόδρα βδελύττεται,
οὐ ποτ' ἐκ ταύτου μεθ' ἡμῶν πίεται ποτηρίου.

ἢ πολλάκις ἐννουχίαισι . . . ἀντ. 1290

φροντίσι συγγεγένημαι

καὶ διεξήτηχ' ὁπόθεν ποτὲ φαύλως ἐσθίει Κλεώνυμος. 1294

φασὶ γὰρ τοῦτον μὲν ἐρεπτόμενον τὰ τῶν ἐχόντων ἀνέρων

in v. vulg., et (sup. γρ. σαλ) Θ. καυσαρίοισι A. κασαυρίοις Med. 8. et Poll. VI. 188. (qui ἐν κασαυρίοις sine nomine scriptoris memorat). καιωρίοισι Steph. Byz. in κασώριον. Bentr. Ribb. κασωρείοισι Cobet. Mein. Dind. Vels. (Cf. ad Ran. 1301.) κασαλβίοις v. l. ap. schol. Κασαύριον habet Photius p. 134, 15, κασαυρείον et κασωρείον Hesychius. Vera scriptura videtur aut κασαυρείοισι aut κασωρείοισι. (Sic Λαυρειωτικά in Λαυριωτικά depravatam est Av. 1106. Plura vide ad Pac. 382.) Confer v. κασαλβὰς meretricia, et v. κασωρίτις, Eust. ad Il. p. 745, 29. Ἀντιφάνης δὲ, φασὶ, κασωρίτιν (-ίτιν;) ἔφη τὴν ἐπὶ τέγουσ προεστῶσαν, οὕτω δὲ καὶ Ἰππῶναξ.

1286. κυκῶν] Fort. κυνῶν. Idem conjicit Hermannus.

1289. οὔποτ' R. Suidas in Πολυμνήστεια. Junt. 1. Bentr. Pors. Br. οὔτε ποτ' A.C.V. Ald. οὔτέποτ' X. οὔτεπότ' S. οὐδέποτ' (aut οὐδεποτ') B. κοῦποτ' Athen. X. p. 446. μήποτ' Suid. in Ἀριφράδης, et schol. Luciani III. 164. De οὐκέτ' cogitat Reisig. Conj. 126, nil tamen mutandum censens. Qu. οὐδέποτε ταύτου . . . κ ποτηρίου. Sed οὔποτ' in eodem metri genere legitur Av. 1106. γλαυκές ὑμᾶς οὔποτ' ἐπιλείψουσι &c. ταύτου C. ταντοῦ A.B.R.Γ.Δ.Θ. Ald. τ' αὐτοῦ V. ἔκ τ' αὐτοῦ Med. 8. ποτήριον S.

1290. ἢ B.C.T sec. ἢ A.R.V.Γ.Δ.Θ. Med. 8. ἐννουχίαισι A.C.R.V. &c. ἐννουχίαισιν B.

1294. φασὶ γὰρ αὐτὸν libri et vulg. φασὶ μὲν γὰρ αὐτὸν Bentr. Dind. Mein. Ko. Ribb. Vels. Temeraria correctio, nam parum hic convenit particula μὲν sic locata, cui nihil est quod respondeat. Ipse tentabam φασὶ γὰρ τοῦτον μὲν . . . Vel φασὶ γὰρ πάντ' αὐτὸν . . . Vel φασὶ γὰρ δὴ τοῦτον . . . Vel φασὶ γὰρ τοῦτον κατερεπτόμενον? . . . Vel φασὶ γὰρ τόνδ' αἰὲ (vel αὐτὸν, vel οἶον) . . . Vel (quod maxime placet) φασὶ γὰρ ζῆν αὐτὸν . . . κοῦκ (v. οὐδ') ἂν &c.

1295. τὰ τῶν ἐχόντων ἀνέρων libri et vulg. τὰ . . . οὐσίας conj. Mein. τὰ . . . ἀνδρικῶς Vels. Notanda forma trisyllaba in comicis perquam insolens. Adde quod divites simpliciter οἱ ἔχοντες dicuntur, vix οἱ ἔχοντες ἄνδρες. Unde corruptelam aliquam jure suspicatur Meinekius Fr. Com. II. 579. Ipse etiam locum semper suspectum habui. Reponendum, ni fallor, τὰ (aut τὰς) τῶν ἐχόντων οὐσίας. Cf. Anaxil. Com. III. 353. τῶν ἐχόντων οὐσίας σκώληκες (parasiti). Diodor. Com. III. 544. τοὺς . . . ἔχοντας οὐσίας. Dem. p. 142. οἱ τὰς οὐσίας ἔχοντες. Lys. XXIX. 6. οἱ μὲν τὰς οὐσίας ἔχοντες. Plat. Pol. 291 E. τῶν τὰς οὐσίας ἔχόντων τὸ πλῆθος. Isocr. p. 146. οἱ τε τὰς οὐσίας ἔχοντες. Pl. 754. ὅσοι δ' ἐπλούτουν οὐσίαν τ' εἶχον συκὴν &c. Vel τὰ τῶν ἐχόντων χρήματα, | κοῦκ &c. Nunc placet τὰ . . . ἀνδρικῶς. Cf. ad Pac. 1307. ἀλλ' ἀνδρικῶς ἐμβάλλετον. Sed ἀνέρες legitur Av. 687. ἀνέρος Ran. 706.

οὐκ ἂν ἐξελεθῆν ἀπὸ τῆς σιπίης, τοὺς δ' ἀντιβολεῖν ἂν ὁμοίως,
 “Ἴθ', ὦ ἄνα, πρὸς γονάτων ἐξελθε καὶ σύγγνωθι τῇ τραπέζῃ.”

φασὶν ἀλλήλαις ξυνελεθῆν τὰς τριήρεις ἐς λόγον, 1300
 καὶ μίαν λέξαι τιν' αὐτῶν, ἥτις ἦν γεραιτέρα,

“Οὐδέπω πέπυσθε ταῦτ', ὦ παρθένοι, τὰν τῇ
 πόλει;

φασὶν αἰτεῖσθαι τιν' ἡμῶν ἑκατὸν ἐς Καλχηδόνα
 ἄνδρα μοχθηρὸν πολίτην ὀξίνην θ' Ὑπέρβολον.”

ταῖς δὲ δόξαι δεινὸν εἶναι τοῦτο κοῦκ ἀνασχετὸν, 1305
 καὶ τιν' εἰπεῖν, ἥτις ἀνδρῶν ἄσσον οὐκ εἰληλύθει,

1297. τῆς add. A.C.R.S.V.Γ.Δ.Θ. Bekk. Dind. om. B.X. vulg.

σιπίης B.R.V.Γ sec. Med. 8. σιπίης A.C.Γ.Δ.Θ. ἂν ὁμοίως R. Med. 8.
 Bekk. Dind. Mein. Ko. Vels. ἀνομοίως B.C.P.S.V.X. Med. 9. vulg. ἀνομοίως
 (vo a sec. m.) Γ. ἀλλ' ὁμοίως A.Γ γρ. Δ.Θ. (sup. sec. γρ. ἀνομοίως) Med. 5.
 εἰν ὁμοίως γρ. C.P. (-ois). ἂν ὁμοίως Bentl. Bergk. (Cf. ad 1270.) ἀνομήτως
 conj. Kock. ἐλευεῖως vel ἂν ἐλεινῶς Velsen. “ἀνομοίως suspectum. In
 principio vocis latet ἂν particula.” REISK. Aliud quid latere suspicatur
 Mein. Valet ὁμοίως aequo omnes, ἐκ μιᾶς φωνῆς, Anglice, *all without ex-*
ception. Sic πάντες ὁμοίως Pac. 1323. πᾶσιν ὁμοίως Pl. 489. Sed reponen-
 dum forsitan ἂν ἄμ' οὕτως, vel ἂν ὁμοίως ὡδ'.

1299. εἴσελθε Bergk. τῇ τραπέζῃ A.C.R.V. &c. ταῖς τραπέζαις B.

1300. ξυνελεθῆν B.C.P.R.S.V. Med. 8. συνελθεῖν A.Γ.Δ.Θ. εἰς pleri-
 que libri et vulg. ἐς Med. 8. Dind. ἐς λόγον om. S.

1301. τιν' P.R.V.Γ.Δ.Θ. Med. 8. et mox (1303) τιν' P.R.V. Med. 8.

1302. οὐδὲ πυνθάνασθε vulg. οὐδὲ π. V. Corrigo οὐδέπω πέπυσθε. V. Av.
 957. Pac. 615. Th. 596. Aesch. Cho. 526. ἦ καὶ πέπυσθε τοῦναρ, ὥστ' ὀρθῶς
 φράσαι; Vulgata inepta est. Requiritur praeteritum. τὰν A.B.R. &c.
 τ' ἂν C.V. τ' ἂν Γ.

1303. ἐς A.B.C.P.S.V.Γ.Δ.Θ. Med. 8. Καρχηδόνα (Χαλκ. Γ. a sec. m.)

libri. Kock. Bergk. Καλχηδόνα Casaubon. Dind. Mein. Vels. Ribb. Χαλκηδόνα
 Bentl. Palmer. Exerc. p. 728. Br. Et sic legebat proculdubio Schol., qui Καρχη-
 δῶν δὲ πόλις Θράκης περὶ τὸ Βυζάντιον. De Carthagine non minus quam de Sicilia
 subigenda cogitasse Athenienses constat ex Thuc. 6, 15. μάλιστα στρατηγήσαι
 τε ἐπιθυμῶν (Alcibiades), καὶ ἐλπίζων Σικελίαν τε δι' αὐτοῦ καὶ Καρχηδόνα
 λήψεσθαι. et Plutarch. Pericl. c. 20. πολλοὺς δὲ καὶ Σικελίας . . . ἔρωσ εἶχεν, ὃν
 ὕστερον ἐξέκασαν οἱ περὶ τὸν Ἀλκιβιάδην ῥήτορες. ἦν δὲ καὶ Τυρρηγία καὶ
 Καρχηδῶν ἐνίοις ὄνειδος, οὐκ ἀπ' ἐλπίδος διὰ τὸ μέγεθος τῆς ὑποκειμένης
 ἡγεμονίας καὶ τὴν εὐροίαν τῶν πραγμάτων. Cf. ad 174.

1304. μοχθηρὸν S.V.X. πονηρὸν A.B.C.P.R.Γ.Δ.Θ. Med. 8. An legendum
 ἄνδρα μοχθηρὸν, πονηρὸν, ὀξίνην Ὑπέρβολον? In vulgata displicet nonnihil
 πολίτην ita positum. ὀξίνην vulg. Dedi ὀξίνην θ'. Minus recte post πολίτην
 vulgo interpungitur. 1305. ταῖς B.C.S.V.X. τὰς A.R.Γ.Δ.

1306. ἐληλύθει vulg. ἐλήλυθεν B. εἰληλύθει Mein. Dind. Id quod postulat
 haud dubie analogia, sed dubito an usquam ea forma in libris reperiat. In
 hoc verbo ejusque compositis augmentum omitti solet, ut videtur. Sic
 Dem. p. 655. ἐξεληλύθεσαν. p. 667. ἐληλύθει. p. 1091. ἐπανεληλύθει. p. 1210.

“ Ἀποτρόπαι, οὐ δῆτ' ἐμοῦ γ' ἄρξει ποτ', ἀλλ', ἐὰν δέη,
ὑπὸ τερηδόνων σαπέϊσ' ἐνταῦθα καταγηράσομαι.”

“ Οὐδὲ Ναυφάντης γε τῆς Ναύσωνος, οὐ δῆτ', ὦ θεοί,
εἴπερ ἐκ πεύκης γε κἀγὼ καὶ ξύλων ἐπηγνύμην. 1310

ἦν δ' ἀρέσκη ταῦτ' Ἀθηναίους, καθῆσθαι μοι δοκεῖ
ἐς τὸ Θησεῖον πλεούσας ἢ 'ς τὸ τῶν σεμνῶν θεῶν.
οὐ γὰρ ἡμῶν γε στρατηγῶν ἐγχανεῖται τῇ πόλει
ἀλλὰ πλείτω χωρὶς αὐτὸς ἐς κόρακας, εἰ βούλεται,
τὰς σκάφας, ἐν αἷς ἐπῶλει τοὺς λύχνους, καθελκύσας.” 1315

ΑΔ. εὐφημεῖν χρῆ καὶ στόμα κλέειν καὶ μαρτυριῶν ἀπέχεσθαι,
καὶ τὰ δικαστήρια συγκλῆειν οἷς ἡ πόλις ἦδε γέγηθεν,

ἐξελθῆναι. Aesch. c. Ctes. 191. κατελθῆναι. Similiter Dem. p. 481. ἀπολώλει (ἀπωλ. plur. et opt.). p. 114. ὠμώμοκει (ὄμ. male S.). Cf. ad Ach. 10. et Pl. 744.

1307. ποτ' C. &c. πότ' P.R.V. Med. 8. ποτὲ B.Γ.Δ.Θ. ἐὰν με χρῆ
A.C. &c. ἐὰν με χρῆ R.V. Correxerim ἐὰν δέη, aut ἐὰν γε (Lys. 208) χρῆ.
ἐὰν με χρῆ B. χρῆ (V. in ras. a sec. m.) libri et vulg. χρῆ Bekk. Dind.
Mein. &c. 1309. οὐδὲ A.C.R.V. &c. οὐδὲν B.

1310. ἐκ πεύκης] Conjicere licet ἐκ πίττης. Nam sequitur mox καὶ ξύλων.
Nisi eadem hic locutio est atque ὦ Ζεῦ καὶ θεοί, &c. τε pro γε Reisk.
Quod non probandum.

1311. ἦν R. (ἦν) Γ.Θ γρ. Med. 8. Br. Bekk. Dind. ἂν A.S.V.Δ.Θ. Med. 5. 9.
εἰ B.C.P.Π.X. Ald. ἀρέσκη A. (-κη) R.S.V.Δ.Θ. Med. 8. Bekk. &c.
ἀρέσκει C.P. ἀρέσκοι B.Π.X. Ald. Ἀθηναίοισι R.P.S.V.Γ.Θ. Med. 5.
8. 9. Ald. Ἀθηναίους A.B. Bentr. Br. καθεῖσθαι μοι R. δοκῶ
libri et Suid. in Θησεῖον. vulg. Dawes. Mein. δοκεῖ X.(?) Bentr. Reisk. Br.
Dind. Mein. &c. Recte. Cf. ad Ran. 645. Av. 1578.

1312. εἰς libri et vulg. ἐπὶ Suid. ἐς Dind. &c. Fort. ἦ 'ς. πλεούσαις
libri et Ald. πλέουσ' ἂν Dawes. πλεούσας Reisk. Br. Dind. Ko. Mein. Vels.
Ribb. Cobet. Recte. Vide comm. ἦ 'πὶ τῶν A.C.R. (ἦπι) S.V. Med. 8. (ἦ
πὶ). ἦ ἐπὶ τῶν B. ἦ 'πὶ τῶν male Reisk. ἦ 'ις (ἦ εἰς debebat) τὸ τῶν Dawes.
M. C. p. 252. Legendum, ni fallor, ἦ 'ς τὸ τῶν σεμνῶν θεῶν, ut paullo ante
ἐς τὸ Θησεῖον. Et ita citat Elmsleius ad Ach. 612. Cf. Schol: εἰς τὸ τῶν
Ἐρινύων ἱερόν. Thesm. 224. οὗτος σὺ, ποί θεῖς; MN. ἐς τὸ τῶν σεμνῶν θεῶν.
Thuc. I. 24. ταῦτα δὲ ἰκέται καθιζόμενοι ἐς τὸ Ἑραῖον ἐδέοντο. Plat. Phaedr.
p. 337 F. ἦ πρὸς τὸ τῆς Ἀγραίας διαβαίνομεν. Cf. tamen Th. 83. ἐν
Θεσμοφόρῳ. 89. Eccl. 443. Pl. 411. εἰς Ἀσκληπιοῦ.

1314. εἰ A. (supr. γε) Γ pr. Δ.Θ.

1316. κλείειν libri et vulg. Kock. &c. κλέειν Dind. Mein. “Quae antiquior
scriptura Aristophani ubique restituenda videtur. ἀποκεκλήκαμεν (id est
ἀποκεκλήκαμεν) servarunt libri in Av. 1262.” (Dind.) Phot. p. 168, 13.
κλήσαι οἱ ἀρχαῖοι λέγουσιν, οὐ κλείσαι, καὶ κλήδα. οὕτω καὶ οἱ τραγικοὶ καὶ
Θουκυδίδης. Κλήω Ionas, Thucydidem, et Tragicos, κλείω Comicos usurpasse
testatur grammaticus Cramerī I. 226, 6. Cf. ad Ach. 1096. μαρτύρων B pr.

1317. συγκλείειν vulg. συγκλέειν Dind. Mein. Cf. ad 1316. ἦδε
γέγηθεν libri et vulg. Mein. ἦδ' ἐγεγήθην (!) Elmsl. ad Ach. 35. Reponen-

ἐπὶ καιναῖσιν δ' εὐτυχίασιν παιωνίζεω τὸ θέατρον.

ΧΟ. ὦ ταῖς ἱεραῖς φέγγος Ἀθήναις καὶ ταῖς νήσοις ἐπίκουρε, 1319
τὴν ἔχων φήμην ἀγαθὴν ἤκεις, ἐφ' ὅτῳ κνισῶμεν ἀγνιάς ;

dum, opinor, ἢδ' ἐγεγῆθει, i. e. *gaudebat*, ut monui olim ad Ach. 10. Nisi ante vocalem praestat ἐγεγῆθειν. Cf. ad Av. 1298. Praesentis locum habet γέγηθα, imperfecti ἐγεγῆθειν. Sic ἐργήγορα ἐργηγόρευε &c. Hesychius, ἐγεγῆθει : ἔχαιρεν. Pac. 335. ἦδομαι γὰρ καὶ γέγηθα &c. Eur. Cycl. 465. γέγηθα μαυρόμεσθα (μαῖνομαί τε?) τοῖς εὐρήμασιν. Aesch. Prom. 156. ὡς μῖτε θεὸς μῖτε τις ἄλλος | τοῖσδ' ἐγεγῆθει (ita recte Elmsl. ἐπεγῆθει L. ἐπεγεγῆθει libri multi).

1318. καιναῖσιν B.S. καιναῖσι C.P.R.V.Γ sec. Med. 8. 9. καιναῖς Γ pr. Med. 5. καιναῖς B. καιναῖς A.Δ.Θ. εὐτυχίασιν B.S. εὐτυχίασι A.C. P.R.V.Γ.Θ. Med. 5. 9. εὐτυχίασι (sic) Δ. εὐτυχίας Med. 8. παιωνίζεω Δ.B.R.S.V.Γ.Δ.Θ. Med. 5. 9. παιωνίζεω © corr. Med. 8. Cf. Herod. V. 1. ὡς ἐπαιώνιζον κεχαρηκότες (ubi παρήχησις est in h. v. et nomine gentili Παιόνες). Cf. Duker. ad Thuc. I. 50, ubi παιωνίζεω optimi quique libri praebent. Quae potior forma videatur esse. Schol. ad Plat. Conv. 177 A. παιῶνας] ἢ τοὺς λεγομένους παιῶνας ὕμνου εἰς Ἀπόλλωνα . . . ἢ παιῶνας, ὡς νῦν, ὠδὰς ἐπὶ εὐτυχία καὶ νίκη, διὰ τοῦ ὦ, ἐξ οὗ καὶ παιωνίζεω.

1319. ὦ ταῖς ἱεραῖς φέγγος Ἀθήναις καὶ ταῖς νήσοις ἐπίκουρε R. Pors. Bekk. Dind. Mein. &c. ὦ ταῖς ἱεραῖς νήσοις ἐπίκουρε καὶ φέγγος Ἀθήναις A.C.S.V. Γ.Δ.Θ. Med. 5. 8. 9. et (ἐν Ἀθήναις) B.X. vulg. (Post ἐπίκουρε colon est in V.Γ., virgula in Med. 8.) ὦ ταῖς ἱεραῖς νήσοις ἐπίκουρε φανεῖς καὶ φέγγος Ἀθήναις Bentr. ὦ ταῖς νήσοις ἐπίκουρε φανεῖς καὶ ταῖς ἱεραῖσιν Ἀθήναις Bentr. et Valck. ad Hipp. 1122. ταῖς ἡμετέραις ἐπίκουρε φανεῖς καὶ φέγγος Ἀθήναις Valck. ibid. Qu. ὦ ταῖς ἱεραῖς φέγγος Ἀθήναις νήσοις τε φανεῖς ἐπίκουρε. Vel ὦ ταῖς ἱεραῖσιν Ἀθήναις καὶ νήσοισι (vel Ἀθηναίων νήσοις τε) φανεῖς ἐπίκουρε. Vel ὦ ταῖς νήσοις ἐπίκουρε φανεῖς καὶ ταῖς ἱεραῖσιν Ἀθήναις. (Sed vereor ut insularum ante ipsas Athenas mentio apte fiat. V. Pac. 760.) Vel ὦ ταῖς ἱεραῖς φέγγος Ἀθήναις καὶ ταῖς νήσοισι φανεῖς σύ. Quod ad φανεῖς, cf. 149. ἀνάβαινε σωτῆρ τῇ πόλει καὶ ῥῶν φανεῖς. 458. ὦ . . . τῇ πόλει σωτῆρ φανεῖς ἡμῖν τε τοῖς πολίταις. 836. ὦ πᾶσιν ἀνθρώποις φανεῖς μέγιστον ὠφέλημα. Aesch. Prom. 634. ὦ κοινὸν ὠφέλημα θνητοῖσιν φανεῖς. Eubul. Athen. 300 B. ὦ μέγα μοι μέγα σοι φῶς φανθὲν ἐναργές. Eur. Andr. 891. ὦ ναυτίλοισι χείματος λιμὴν φανεῖς. Corruptum suspiceris φέγγος ex φανεῖς: vix enim omitti posse videtur φανεῖς.

1320. κνισῶμεν S.V. (s. Vels.) Δ.Θ. Med. 8. 9. schol. Dind. κνισῶμεν (sine acc.) R. κνισσῶμεν A.B.C.P.Γ.X. vulg. κνίσσωμεν V. (s. Bekk.) κνίσσωμεν lemma schol. in V. ἀγνιάς (ἀγνιας R. an sic A.) libri et vulg. An scribendum ἀγνιάς? Sic certe legisse videtur schol., qui per τοὺς ἀγνιαίους θεοὺς explicat. Cf. Vesp. 875. Th. 489. “κνισσᾶν ἀγνιάς est in vicis vel ante fores aedium diis sacrificare. Qua phrasi usus etiam est in Avibus v. 1233. et Demosth. c. Midiam: χοροὺς ἰστάναι κατὰ τὰ πάτρια καὶ κνισσᾶν ἀγνιάς καὶ στεφανηφορεῖν. Vide etiam Polluc. I. 28. Alii tamen scribendum censent ἀγνιάς cum circumflexo in ultima, tanquam a nomin. ἀγνιεύς, inter quos est Harpocrat. v. Ἀγνιάς, quem vide.” KUST.

- ΑΛ. τὸν Δῆμον ἀφεψήσας ὑμῖν καλὸν ἐξ αἰσχροῦ πεποίηκα.
 ΧΟ. καὶ ποῦ ᾽στιν νῦν, ὦ θαυμαστὰς ἐξευρίσκων ἐπινοίας ;
 ΑΛ. ἐν ταῖσιν ἰοστεφάνοις οἰκεῖ ταῖς ἀρχαίαισιν Ἀθήναις.
 ΧΟ. πῶς ἂν ἴδοιμεν ; ποίαν τιν᾽ ἔχει σκευήν ; ποῖος γεγενῆται ;
 ΑΛ. οἶός περ Ἀριστείδη πρότερον καὶ Μιλτιάδῃ ξυνεσίτει. 1325
 ὄψεσθε δέ· καὶ γὰρ ἀνοιγνυμένων ψόφος ἤδη τῶν προπυλαίων.
 ἀλλ' ὀλολύξατε φαινομέναισιν ταῖς ἀρχαίαισιν Ἀθήναις
 καὶ θαυμασταῖς καὶ πολυύμνοις, ἵν' ὁ κλεινὸς Δῆμος ἐνοικεῖ.
 ΧΟ. ὦ ταῑ λιπαραὶ καὶ ἰοστέφανοι καὶ ἀριζήλωτοι
 Ἀθά̄ναι, 1329
 δείξατε τὸν τῆς Ἑλλάδος ἡμῖν καὶ τῆς γῆς τῆσδε μόναρχον.

1321. ὑμῖν B.C.R.S.V. Reisk. ἡμῖν A.X. Ald.

1322. ποῦ ᾽στιν A.S.V. ποῦ ᾽στι B.C. Med. 8. ποῦστιν P. π' οὔστιν Γ.
 πό ᾽στιν R. νῦν B.C.R.S.V. Med. 8. om. A.Γ.Δ.Θ. Qu. ποῦ ᾽στ'.

1323. ἰοστεφάνοις A.B.S.V.X. ἰοστεφάνοισιν R.Δ.Θ.

1324. Spurius h. v. habent Bergk. Mein. Vels. delet eum Mein. Quam-
 obrem? ἴδοιμεν S. Br. &c. ἴδωμεν A.B.C.R.V.Γ.Δ.Θ.Χ. Med. 8. Ald.
 ποίαν ἔχει libri. ποίαν τιν᾽ ἔχει Pors. Dind. &c. τίν' ἔχει Br. ποίαν
 μὲν (τιν'?) Lenting. (coll. 1339.) Possis etiam ποίαν ποτ' (vel ἄρ') ἔχει, sed
 praestat ποίαν τιν'. "ποῖός τις conjunguntur Pl. 349. Ran. 60. 289. Eq. 1339.
 Vesp. 530. 1186. Pac. 674. Av. 127. Soph. Ant. 42. Eurip. Bacch. 477."
 PORSON. ἔχεις Med. 8. καὶ ποῖος libri et vulg. ποῖος Reisig.
 Conj. p. 151. Dind. &c. καὶ τίς Pors. Cf. ad 1339. 1361. et ad Pl. 335.
 (ubi καὶ πόθεν pro πόθεν plures libri). 450.

1325. οἶα B pr.

1326. δέ B.C.R. Med. 8. γε A.Γ.Δ.Θ. δέ γε S.V.

1327. φαινομέναισιν S. Pors. Bekk. φαινομέναισι C.P.R.V. Med. 8. φαινο-
 μένησι (-ησι A. Med. 5.) A.Γ.Δ.Θ.Χ. Med. 5. φαινομένας B. (supr. ἰ) Ald.
 φαινομένησιν Br. ταῖς φαινομένας ταῖσδ' Bentl. Qu. φαινομένας ἐπί. Cete-
 rum notandi tres dactyli in initio versus: qui numeri gaudio magis expri-
 mendo, opinor, inserviunt. ἀρχαίαισιν B.C.R.S.V. sec. ἀρχαίαισι V pr.
 Med. 8. ἀρχαίαις A.Γ.Θ. Med. 5. ἀρχαίαις σοι Med. 9.

1328. καὶ θαυμασταῖς] Malim ταῖς θαυμασταῖς. οἰκεῖ S.V. Med. 9.

1329. ὦ ταῑ λιπαραὶ] ὦ ταῑ (supr. αἰ sec. m.) Γ. Corrigen- dum, ni fallor, ὦ
 καὶ λιπαραί. Cf. Phrynich. II. 593. ὦ καὶ κάπραινα καὶ περίπολις καὶ δρομάς.
 Cephisodor. II. 885. ὦ καὶ λέων καὶ μυγαλῆ καὶ σκορπίος. Adde quod, si
 sincerum esset ω ταῑ, scribendum foret etiam Dorice Ἀθά̄ναι, ut in Pindari
 ipsius verbis. Nonnunquam tamen post ὦ additur articulus, ut in Lys. 137.
 ὦ παγκατάπυγον θῆμέτερον ἄπαν γένος. Aesch. Pers. 832. σὺ δ', ὦ γεραῖά μῆτερ
 ἢ Ξέρξου φίλη. Soph. El. 504. ὦ Πέλοπος ἄ πρόσθεν πολύπονος ἵππεῖα. Aj.
 861. ὦ κλειαὶ Ἀθήναι καὶ τὸ σύντροφον γένος. Phil. 867. ὦ φέγγος ἕπνου
 διάδοχον, τό τ' . . . οἰοῦρημα &c. Phil. 987. ὦ Δημνία χθῶν καὶ τὸ παγκρατές
 σέλας. Ἀθήναι vulg. Annon Ἀθά̄ναι, ut apud Pindarum?

1330. δείξαντε V. δείξαντες S. τὸν τῆς A.S. τῆς B.C.R. &c.

- ΑΔ. ὄδ' ἐκεῖνος ὄρᾶν τεττιγοφόρας, ἀρχαίῳ σχήματι λαμπρός,
οὐ χοιρινῶν ὄζων ἀλλὰ σπονδῶν, σμύρνη κατάλειπτος.
- ΧΟ. χαῖρ', ὃ βασιλεῦ τῶν Ἑλλήνων, καί σοι ξυγχαίρομεν ἡμεῖς·
τῆς γὰρ πόλεως ἄξια πράττεις καὶ τοῦ ἕν Μαραθῶνι τροπαίου.

1331. τεττιγοφόρος libri et vulg. τεττιγοφόρας Pors. Dind. Mein. τεττιγοφόρος κἀρχαίῳ vel τεττιγοφορῶν ἀρχαίῳ Bentl. "Correxit Porsonus ex Hesychio, qui ita scribit, τεττιγοφόρας: Ἄττικοι ἐπὶ τῶν τῆς κεφαλῆς τριχῶν εἰρομένων (supplendum ἐφόρου) χρυσοῦς τέττιγας. Quae Musurus inepte interpolavit ex Suida in τεττιγοφόροι." DIND. Sic σαμφόρας supra 603. τειχομάχας Ach. 570. γοργολόφας Ach. 567. Eq. 1181. βακτροφόρας et πετροφόρας ap. Lob. ad Aj. 604. λευκολόφας Eur. Phoen. 120. στηλοκόπας Herodicus Athen. 234 D. V. Valck. ad Phoen. 120. Elmsl. ad Ach. 178.

ἀρχαίῳ] τῷ ῥχαίῳ Br. λαμπρός] λαμ^π R. Unde λάμπων conjici posse monet Dind.

1332. χοιρινῶν R. (sine acc.) S. χοιρίνων A.B.C.P.V.Γ.Δ. Ald. Virgulum post σπονδῶν delet Walsh. κατάληπτος A.(?)Δ.Θ. Med. 8.

1333. καί σοι B.R.S.V. &c. καί σοι (sic) A.C. ξυγχαίρομεν A.B.R.S. συγχαίρομεν V.Δ.Θ.

1334. τοῦ ἕν Μαραθῶνι C.P.V. (s. Bekk.) X. vulg. τὸν Μαρ. A.B.S.V. (s. Vels.) Γ.Δ.Θ. Med. 5. 8. τὸν Μαρ. lemma schol. in V. τοῦμαραθῶνι (sine acc. s. Vels.) R. [I. e. τοῦ ἕν Μαρ. Cf. Soph. Ant. 1266. νέφ ξὺν μόρφ (ξυμ-μόρφ al.). Dem. p. 995. ἵνα τὰ μέσῳ (τὰν μέσῳ r.) συντέμω.] τοῦ Μαραθῶνι Med. 9. Bentl. Bekk. Dind. Ko. Bergk. Mein. Ribb. Vels. Cf. ad Vesp. 711. ἄξια τῆς γῆς ἀπολαύοντες καὶ τοῦ ἕν (τοῦ Bentl. Dind. &c.) Μαραθῶνι τροπαίου. Pl. 1126. Utrobique praepositionem delendam censet Cobet. V. L. p. 201, coll. Eq. 778. σὺ γὰρ, ὃς Μήδοισι διεξιφίσω περὶ τῆς χώρας Μαραθῶνι. Nil temere mutari oportere contra librorum auctoritatem ostendent exempla infra allata, ex quibus apparet modo addi, modo omitti, praepositionem ἐν; saepe autem interpolatam illam esse ab imperitis librariis. Fr. 363. καὶ κολλύραν τοῖσι περῶσιν (γέρουσιν?) διὰ τὸν Μαραθῶνι τροπαίον. Thesm. 806. πρὸς ἐκείνην τὴν Μαραθῶνι. Eupol. ap. Longin. c. 26. οὐ γὰρ μὰ τὴν Μαραθῶνι τὴν ἐμὴν μάχην | χαίρων τις αὐτῶν τοῦ μόνον ἀλγυνεῖ κέαρ. Plat. Menexen. 245 A. αἰσχυνομένη τὰ τρόπαια τὰ τε Μαραθῶνι καὶ Σαλαμίनि καὶ Πλαταιαῖς. ibid. 241. τὸ ἐν Πλαταιαῖς ἔργον. Gorg. 516. Μιλτιάδην δὲ τὸν ἐν Μαραθῶνι εἰς τὸ βάραθρον ἐμβαλεῖν ἐψηφίσαντο. Dem. p. 686. Θεμιστοκλέα τὸν τὴν ἐν Σαλαμίनि ναυμαχίαν νικήσαντα καὶ Μιλτιάδην τὸν ἡγούμενον Μαραθῶνι (al. ἐν Μαρ.). ibid. τὴν ἐν Σαλαμίनि ναυμαχίαν . . . τὴν ἐν Μαραθῶνι μάχην. Thuc. I. 18. ἡ ἐν Μαραθῶνι μάχη. Aeschin. 181. ὁ τὴν ἐν Μαραθῶνι μάχην τοὺς βαρβάρους νικήσας. Aesch. c. Ctes. 186. ἡ ἐν Μαραθῶνι μάχη. Id. II. 77. τῆς ἐν Σαλαμίनि . . . ναυμαχίας. 78. τὴν ἐν Πλαταιαῖς . . . πεζομαχίαν. ibid. τὴν ἐν Μαραθῶνι μάχην. Dem. p. 1378. τὴν Πλαταιαῖσι μάχην. ibid. τὴν ἐν Σαλαμίनि ναυμαχίαν. Dinarch. I. 76. τὴν ἐν Κερκύρα ναυμαχίαν. III. 17. τὴν ἐν Κερκύρα ναυμαχίαν. Isae. V. 66. ὅτε ἡ ἐν Ἐλευσίनि μάχη ἐγένετο. Lysurg. § 74. τὸ ἐν Σαλαμίनि τρόπαιον. Isocrat. 59 B. ζηλοῦν τὴν πόλιν τῆς ἐν Σαλαμίनि μάχης (ἐν om. G. del. Bekk.). 112 A. τῆς ἐν Μαραθῶνι μάχης (ἐν om. G. del. Bekk.) καὶ τῆς Σαλαμίनि ναυμαχίας (ἐν add. G. et Bekk.!). Paus. I. 21. 1.

- ΔΗ. ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, ἐλθέ δεῦρ', Ἀγοράκριτε. 1335
 ὅσα με δέδρακας ἀγάθ' ἀφεψήσας. ΑΛ. ἐγώ;
 ἀλλ', ὦ μέλ', οὐκ οἶσθ' οἶος ἦσθ' αὐτὸς πάρος,
 οὐδ' οἶ' ἔδρας· ἐμὲ γὰρ νομίζοις ἂν θεόν.
- ΔΗ. τί δ' ἔδρων, κάτειπέ μοι, πρὸ τοῦ; ποῖός τις ἦ;
 ΑΛ. πρῶτον μὲν, ὅπότε' εἴποι τις ἐν τῆκκλησίᾳ, 1340

τῆς γραφῆς ἢ τὸ ἔργον ἔχει τὸ Μαραθῶνι. Lucian. Dem. Enc. 36. τῶν Μαραθῶνι καὶ Σαλαμῖνι κατειργασμένων. Eq. 781. ὁς Μήδοισι διεξιφίσω περὶ τῆς χώρας Μαραθῶνι. Lys. 1299. τὸν Ἀμύκλαις σιόν. Eurip. Hipp. 545. τὰν μὲν Οἰχαλία πῶλον. Pind. Ol. IX. 95. ἐν Μαραθῶνι . . . μένεν ἀγῶνα. Isocr. Or. XV. § 328. ὁ τοὺς βαρβάρους Μαραθῶνι τῇ μάχῃ νικήσας. Critias Athen. 28 B. ἢ τὸ καλὸν Μαραθῶνι καταστήσασα τρόπαιον. Eur. Ion. 988. οἶδ', ἦν (μάχην) Φλέγγρα Γίγαντες ἔστησαν θεοῖς. Elmsl. ad Ach. 343. Cf. ad 781. et Ach. 696.

1336. με B.C.R.S.V. &c. μὲν A. ἀφεψήσας. ΑΛ. ἐγώ;] ἀφεψήσας ἔσω (!) cum Hermanno Kock. ἀφεψήσας νέον. | ΑΛ. ἀλλ' conj. Bergk. ἀγάθ'. ΑΛ. ἀφεψήσας γ' (aut σ') ἐγὼ conj. Mein. Qu. ἀφεψήσας. ΑΛ. ἔγωγ'. | ἀλλ' . . .

1337. ἀλλ' extra lineam in B. μέλ' R.S. μέλε Α.P.R. Med. 8. μέλε' B.C.V.Γ.Δ.Θ. αὐτὸς πάρος] Fort. ἀνὴρ πάρος. Vel ἐν τῷ πάρος.

1338. οἶ' A.B.R.S.V.Γ.Δ.Θ. Med. 8. Bentl. Dind. οἶον X. vulg.

νομίζεις ἂν S.V.Δ.Θ. ἂν νομίζοις A.

1339. τί δ' ἔδρων, κάτειπέ μοι, προτοῦ (aut πρὸ τοῦ) A.B.C.P.S.V.Γ.Δ.Θ.X. Med. 5. 8. 9. vulg. Lenting. τί δ' ἔδρων προτοῦ, κάτειπε, καὶ R. Dind. Bekk. Ko. Mein. Ribb. Vels. Vulgata revocavi. Si quid mutandum, magis placeret τί δ' ἔδρων προτοῦ, κάτειπέ μοι. Verba κάτειπέ μοι saepe in fine sententiae ponuntur. προτοῦ A.B.C.R. Med. 5. 8. 9. πρὸ τοῦ P.S.V.Γ.Δ.Θ.

ποῖός τις (τίς P.V.Γ.) B.P.V.Γ.X. vulg. Lenting. καὶ ποῖός τις A.C.R.S. Med. 5. 8. 9. Dind. Bekk. &c. Vulgata revocanda. Quid enim inelegantius particula καὶ sic posita? Cf. modo 1324. πῶς ἂν ἴδοιμεν; ποῖαν τιν' ἔχει σκευήν; ποῖος γεγένηται; Saepe inserta est ab librariis copula. Cf. ad 1324. Adde quod emphatica praecipue sunt verba τί δ' ἔδρων, post quae statim apte sequitur hortatio κάτειπέ μοι. Praeterea constat nihil transpositione verborum vel contra metrum frequentius esse in libro R. Sic πάντων ἄρξῃ pro ἄρξῃ πάντων exhibit in v. 797. κάττυμα τουτῶι pro τ. κ. in v. 869. οὐδεὶς αὐτὸν pro αὐ. οὐ. in v. 231. ἐν τ' ἀγορᾷ οὐδεὶς pro οὐδεὶς ἐν ἀγορᾷ in v. 1373. ὦ γυναῖκες, ἡμῖν pro ἡμῖν, ὦ γυναῖκες Eccl. 504. ὀλίγας οὐκ εἶχε pro εἶχεν οὐκ ὀλίγας Pl. 715. τῷ θεῷ δῶρα pro δῶρα τῷ θεῷ 849. σε ζῆν pro ζῆν | σ' 1033. μόνον γομφίον pro γομφίον μόνον 1059. ἐκείθεν ἴν' pro ἴν' ἐκείθεν 70. τὸ βάραθρόν σοι pro σοι τὸ βάραθρον 431. Ceterum κάτειπέ μοι legitur Nub. 155. 170. 224. 478. Pac. 657. 826. κάτειπέ νυν Nub. 1279. ἴθι δὴ κάτειπ' Pac. 405.

ἦ R. (aut ἦι, ἦι s. Vels.) S. Bekk. Dind. Ko. Mein. Lenting. εἶ B. ἦν A.C.V.Γ.Δ.Θ. Med. 8. 9. vulg. Bergk.

1340. τῇ κκλησίᾳ A.B.C.P.Γ.Δ.Θ. τῆ κκλησίαι R. hic et alibi. τῇ κκλησίᾳ V. τῆκκλησίᾳ Δ corr.

“ὦ Δῆμ, ἐραστής εἰμι σὸς φιλῶ τέ σε
καὶ κήδομαι σου καὶ προβουλεύω μόνος,”
τούτοις ὅποτε χρήσαιο τοῖς προοιμίαις,
ἀνωρτάλιζες κάκερουτίας. ΔΗ. ἐγώ;

- ΑΛ. εἶτ' ἐξαπατήσας σ' ἀντί τούτων ᾤχετο. 1345
ΔΗ. τί φῆς; ταδί μ' ἔδρων, ἐγὼ δ' οὐκ ἠσθόμην;
ΑΛ. τὰ δ' ὦτά γ' ἄν σου νῆ Δί' ἐξεπετάννυτο
ὥσπερ σκιάδειον καὶ πάλιν ξυνήγετο.
ΔΗ. οὕτως ἀνόητος ἐγεγενήμην καὶ γέρων;
ΑΛ. καὶ νῆ Δί' εἶ γε δύο λεγοίτην ῥήτορε, 1350

1341. ἐραστής A.B.R.X. Med. 5. 8. Dind. Mein. &c. ἐραστής τ' C.P.S.V. vulg. Bergk.

1343. χρήσαιτό τις προοιμίαις vulg. Lego χρήσαιτο τοῖς προοιμίαις. Jam praecessit τις 1340. Adde quod post τούτοις postulatur articulus. V. e. g. 787. Idem proposuit Lenting.

1344. καὶ κερουτίας S.

1346. τί φῆς (aut φῆς, φῆς, φῆς); ταυτί μ' ἔδρων, ἐγὼ δὲ τοῦτ' οὐκ ᾔδειν (aut ᾔδειν) A.C.R.S.V.Γ.Δ.Θ. Med. 5. 8. 9. τί φῆς (φῆς); τοιαυτά μ' ἔδρων, ἐγὼ δ' οὐκ ἠσθόμην B.X. vulg. τί φῆς; τοιαῦτ' ἔδρων μ' . . . Reisk. Dobr. τί φῆς; | ταυτί μ' ἔδρων, ἐγὼ δὲ τοῦτ' οὐκ ἠσθόμην Dind. Ko. Bergk. Mein. Ribb. Vels. Elmsl. ad Ach. 178. (τί φῆς; extra v. posito, ut in Nub. 235.) (Quae correctio vix placet; nam τοῦτο sic positum post ταῦτα parum elegans est.) ταυτί μ' ἔδρων, ἐγὼ δὲ γ' οὐκ ᾔδη; τί φῆς; conj. Mein. Spurious h. v. habet Vels. (“Paraphrasis versus 1349 sententiarum ordinem foede disturbans.”) Facile quidem ἐγὼ δὲ γ' αὐτ' οὐκ ἠσθόμην, vel ἐγὼ δὲ γ' οὐκ ἐπησθόμην corrigas, sed malim τί φῆς; ταδί μ' ἔδρων, ἐγὼ δ' οὐκ ἠσθόμην; Quanquam non temere repudianda vulgata. Mira hic est discrepantia scripturae ἠσθόμην et, quod habent optimi libri omnes, ᾔδειν. Latet fortasse aliquid. φῆς (aut φῆς) R. &c. φῆς P.Θ. Med. 5. 8. φῆς Γ. τί φῆς extra versum positum in Med. 8. non in A.B.C.R.S.V. Med. 5. 9.

1347. τὰ δ' ὦτά σου νῆ τὸν Δί' Cobet. τὰ γὰρ' ὦτά σου νῆ τὸν Δί' Mein. Vels. Quod non probandum. γ' ἄν R. Dind. &c. γὰρ A.B.C.S.V.Γ.Δ.Θ.Χ. vulg. Bekk. Bergk. Recte Dind. ἐξεπετάννυτο S.

1348. σκιάδειον Med. 5. 8. 9. Br. σκιάδιον B.C.P.R.S.V.Γ γρ. X. Ald. σκιάδειον A.Γ. σκιάδειον Δ.Θ.

1349. Qu. οὕτως ἀνόητος καὶ γέρων ἐμυγνόμην; Soph. Ant. 281. μὴ φευρεθῆς ἄνους τε καὶ γέρων ἄμα. Oed. C. 930. καὶ σ' ὁ πληθύνων χρόνος | γέρονθ' ὁμοῦ τίθησι καὶ τοῦ νοῦ κενόν.

1350. καὶ νῆ δία γ' εἰ δύο A.C.R. (δί' ἀγει) Γ. (εἰ) Δ.Θ. (διά Δ.Θ.) X. Med. 5. 8. et (δύω) Ald. καὶ νῆ δία εἰ δύο B. καὶ νῆ δι' εἰ δύο S.V. Med. 9. καὶ νῆ Δί' εἰ δύο γε Reisig. C. 255. καὶ νῆ Δί' ὅτε γε δύο Elmsl. ad Ach. 338. καὶ νῆ Δία γ' εἰ δύο σοι Br. καὶ νῆ Δί' εἶ γε δύο Pors. Dind. Mein. Ribb. Vels. Recte. Cf. ad Av. 11. Pl. 1010. ῥήτορες V pr. Med. 8. ῥήτορε reliqui.

ὁ μὲν ποιεῖσθαι ναῦς μακράς, ὁ δ' ἕτερος αὖ
καταμισθοφορῆσαι τοῦθ', ὁ τὸν μισθὸν λέγων
τὸν τὰς τριήρεις παραδραμῶν ἂν ᾤχετο.
οὗτος, τί κύπτεις; οὐχὶ κατὰ χώραν μενεῖς;

- ΔΗ. αἰσχύνομαί τοι ταῖς πρότερον ἁμαρτίαις. 1355
ΑΛ. ἀλλ' οὐ σὺ τούτων αἴτιος, μὴ φροντίσης,
ἀλλ' οἱ σε ταῦτ' ἐξηπάτων. νυνδὶ φράσον
ἕάν τις εἶπη βωμολόχος ξυνήγορος,
“ Οὐκ ἔστιν ὑμῖν τοῖς δικασταῖς ἄλφита,

1351. ποιεῖσθαι R.V. μακράς A.V pr. Γ.Δ.Θ. Med. 5. λέγων B.C.P.
R.S.V sec. II.X. Med. 8. et γρ. Γ. γρ. μακράς χωρὶς τοῦ λέγειν V. in marg. a
sec. m. Ex interpretatione ortum λέγων.

1352. τοῦθ' A.B corr. Bentl. Dind. Bergk. τοῦτο θ' (i. e. τοῦθ' et τοῦτο)
Γ.Δ.Θ. Med. 5. τοῦτον B.C.P.S.V.X. Med. 8. 9. vulg. (interpunctione posita
post καταμισθοφορῆσαι). τούτων R. τῶνδ' Kock. (Praestaret τοῖνδ', sed
multo magis postulatur τοῦθ'.) καταμισθοφορεῖν, τούτοις ὁ τὸν μισθὸν λέγων
Elmsl. ad Ach. 178. Mein. Ribb. Vels.

1353. παραδραμῶν B.C.R.S.V. &c. παραδραμόντ' A. ἂν om. V. (R sec. Vels.)

1355. αἰσχύνομαί τοι] Fort. αἰσχύνομαι ἴγώ. ταῖς . . . ἁμαρτίαις] ταῖς
. . . ἁμαρτίας Ald. Legitur vulgo Pl. 774. αἰσχύνομαι δὲ τὰς ἔμαντοῦ συμ-
φορὰς, | οἷος ἄρ' ἀνθρώποις ξυῶν ἐλάνθανον. Sed illic malim ταῖς ἔμαντοῦ
συμφοραῖς. Cf. Plat. Erast. 139. αἰσχυνηθεῖς τοῖς προειρημένοις. Eur. Her. 542.
οὐδ' αἰσχύνομαι | τοῖς σοῖς λόγοισι. Herc. F. 1160. αἰσχύνομαι γὰρ τοῖς δεδρα-
μένοις κακοῖς. V. Matth. Gr. § 399 c. πρότερον B.C.R.S.V.X. Ald. Br.
προτέραις A. et Suidas in αἰσχύνομαι.

1357. νῦν δὲ (de V pr. m.) libri et vulg. νῦν δ' αὖ Elmsl. n. ms. νῦν αὖ
Lenting. νυνδὶ Seidler. Dind. Ko. Bergk. Mein. Ribb. Vels. Praestat forsan
νυνὶ aut νῦν δῆ (et sic fort. X.). Saepe in libris permutantur particulae δὲ et
δῆ. “Eustath. p. 45, 6. ἐπέκτασιν ποιεῖ οὐ μόνον τὸ ἰ ἐν τῷ οὔτωσὶ καὶ νυνὶ καὶ
ἐντανθὶ κατὰ τὸν τεχνικὸν Γεώργιον—καὶ νυνμενὶ, φησὶ, καὶ νυνγαρὶ ἀντὶ τοῦ
νῦν—. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ θ μετὰ τοῦ ἰ, οἷον ὀδὶ καὶ νυνδὶ ἀντὶ τοῦ νῦν (ἴμο ἀντὶ
τοῦ νῦν δέ). νυνδὶ restitui Plut. 1033. Ejusmodi sunt apud Aristophanem,
praeter usitatissima illa τουτογὶ et ταυταγὶ, νυνμενὶ Av. 448. τηνδεδὶ 18.
Ecl. 989. ταυτηνδὶ Av. 1364. τουτουμενὶ Ran. 965. τουτοδὶ Plut. 227.
ἐνγεταυθὶ Thesm. 646. ἐμνευθενὶ et τηδεδὶ apud Metagenem Athen. VI.
269 f. Quorum pleraque ab librariis corrupta fuerunt.” DIND. Cf. Schol. ad
Av. 448. τὸ δὲ νυνμενὶ ἀντὶ τοῦ νυνὶ μὲν' πολλαχοῦ δὲ τούτω χρώτων. Adde
τασδεδὶ Lys. 1271. τωδεδὶ Av. 644. τοισδεδὶ (τοῖς δέ γε libri. τοῖσδε δὲ
Br.) Ecl. 873. τῶνδε δὲ (τωνδεδὶ?) Ecl. 989. τουτογὶ (qu.) Lys. 603.
ἐνγετεῦθεν (sic Fritzch.) Av. 11. Eupolis Fab. Inc. 62. παρὰ τηδεδὶ σὺ τῇ
σοβάδι κατηγίγον; Eupolis ap. schol. Av. 1569. ταδὶ δὲ (l. ταδεδὶ) τὰ δένδρα.
Antiphan. Athen. 342 E. νυνὶ δὲ (νυνδὶ Dind.) Μάτων συνήρπακεν. Longe
audacius est Ennianum illud, saxo cere comminuit brum. De violenta tmesi
disputavit Lob. ad Phryn. p. 414. Cf. Elmsl. ad Ach. 108.

1359. ὑμῖν B.R.S.V. ἡμῖν A.C.

- εἰ μὴ καταγνώσεσθε ταύτην τὴν δίκην," 1360
 τοῦτον τί δράσεις, εἰπέ, τὸν ξυνήγορον ;
 ΔΗ. ἄρας μετέωρον ἐς τὸ βάραθρον ἐμβαλῶ,
 ἐκ τοῦ λάρυγγος ἐκκρεμάσας Ὑπέρβολον.
 ΑΛ. τουτὶ μὲν ὀρθῶς καὶ φρονίμως ἤδη λέγεις·
 τὰ δ' ἄλλα, φέρ' ἴδω, πῶς πολιτεύσει ; φράσον. 1365
 ΔΗ. πρῶτον μὲν ὀπόσοι ναῦς ἐλαύνουσιν μακρὰς,
 καταγομένοις τὸν μισθὸν ἀποδώσω ἕντελῃ.
 ΑΛ. πολλοῖς γ' ὑπολίσφοις πυγιδίοισιν ἐχαρίσω.
 ΔΗ. ἔπειθ' ὀπλίτης ἐντεθεὶς ἐν καταλόγῳ

1360. καταγνώσεσθε R. (κατὰ γνώσ.) S.V. καταγνώσησθε A.B.C.P.F.Δ.Θ.

1362. ἄρας R.V. (αἴρας) Γ. ἐς A.B.C.P.R.V.Γ.Θ. Med. 8. εἰς Ald. et Suidas in Ὑπέρβολον.

1363. ἐκκρεμάσας A.B.R.X. κρεμάσας S.V.

1365. πῶς πολιτεύσει φράσον vulg. Malim πῶς πολιτεύσει ; φράσον. Cf. 953. 1002. 1214. et ad Eq. 119. Nub. 21. Pac. 602.

1366. ἐλαύνουσιν A.R.S.X. ἐλαύνουσι B pr. C.P.V.Γ. Med. 8. ἐλαύνουσι Δ.Θ.

1367. ἀποδώσω ἕντελῃ A corr. C.P.V.Γ.Θ. ἀποδώσω ἀτελῇ (supr. ἕν) B. ἀποδώσων τελῇ R.Δ.

1368. δ' pro γ' unus R. Cf. ad 1388. ὑπολίσποις (ὑπολίποις R. Med. 8.) libri et Ald. Kock. Bergk. Ribb. ὑπολίσφοις Br. Seidler. Dind. Mein. Vels. "Idiotismum Atticae dialecti librorum culpa oblitteratum fuisse arbitror. Scripserat Comicus ὑπολίσφοις. Moeris: λίσφοις, Ἀττικῶς ἀπύγους, Ἑλληνικῶς. Ad quam notam vide Piersonum p. 245. Hesychio λίσπη exponitur λεία καὶ ἐκτετριμμένη, καὶ ἄπυγος λίαν. Prior interpretatio pertinet ad Ran. 826, ubi λίσπη γλώσσα, neglecto Atticismo, bene in chorico cantico adhibetur. Sed in senariis alia res est, in quibus non solet comicus ab usu suae dialecti recedere." BR. "Scribendum ὑπολίσφοις cum Brunckio. V. Rubnk. ad Tim. p. 175, 176. Eadem forma λίσφη Ranarum quoque versui restituenda videtur. Similes Atticismi sunt φιδάκη, de quo v. ad v. 792. et σφόγγος et σφογγίον, de quo dictum ad Ach. 463." DIND. ὑπολίσποις tuetur Fritzschius ad Thesm. p. 611. Cf. ad Ach. 463. Pierson. ad Moerin p. 245, ubi plura de hac forma afferuntur. πυγιδίοισιν ἐχαρίσω vulg. Fort. πυγιδίοισι κεχαρίσαι. Ita Eccl. 1045. νῆ τὸν Δία τὸν σωτήρα κεχαρίσαι γέ μοι. Sed cf. Ach. 437. Εὐριπίδῃ, πειδῆπερ ἐχαρίσω ταδί. Av. 1401. Eq. 421. πυγιδίους S.V.

1369. ὀπλίτης diserte S.V. Fr. Thiersch. in Actis Acad. Bav. p. 700. (a. 1835.) Dind. &c. ὁ πολίτης reliqui libri et vulg. et Suidas in κατάλογος. Simili errore Lys. Or. XIII. 88. τοὺς ὀπλίτας (pro πολίτας) libri, et contra XIV. 7. πολιτῶν pro ὀπλιτῶν. Cf. Pac. 1180-1. Lys. XV. 5. ἐξαλείφειν . . . ἐκ τοῦ τῶν ὀπλιτῶν καταλόγου. ἐντεθεὶς B.C.R.S.Γ γρ. Θ sec. ἐντιθεὶς A.V.Γ.Δ.Θ. Qu. ἐγγραφεῖς. Cf. 1370. 1371. Pac. 1180. τοὺς μὲν ἐγγράφοντες ἡμῶν (sc. ἐν τῷ καταλόγῳ). Sed ἐγγράφειν εἰς κατάλογον potius quam ἐν καταλόγῳ dicebant, ut videtur. Ita certe Cratin. min. Com. III. 377. εἰς

οὐδείς κατὰ σπουδὰς μετεγγραφήσεται,
ἀλλ' οὐπερ ἦν τὸ πρῶτον ἐγγεγράφεται. 1370

ΑΛ. τοῦτ' ἔδακε τὸν πόρπακα τὸν Κλεωνύμου.

ΔΗ. οὐδ' ἀγοράσει τ' ἀγένειος οὐδείς ἐν ἀγορᾷ.

ΑΛ. ποῦ δῆτα Κλεισθένης ἀγοράσει καὶ Στράτων ;

ΔΗ. τὰ μειράκια ταυτὶ λέγω τὰν τῷ μύρῳ,
ἃ τοιαδὶ στωμύλλεται καθήμενα,
“ Σοφός γ' ὁ Φαίαξ, δεξιῶς τ' οὐκ ἀπέθανε.” 1375

τὸ κυλικεῖον ἐνεγράφη. ISOER. 374 D. εἰς τὸν μετὰ Δυσάνδρου κατάλογον ἐγγράφας. ἐν καταλόγῳ] Qu. τῷ καταλόγῳ.

1370. μετεγγραφήσεται A.B.P.R.S.V. Suid. Dawes. Br. μεταγραφῆσεται X. Ald.

1371. ὥσπερ A.B. Med. 5. 9. vulg. ὥσπερ A. (s. Vels.) R.S.V. Med. 8. Legendum, opinor, οὐπερ ὑβί. Cf. ad 274. 526. 1052. ἐγγεγράφεται B.C.S.V.X. Med. 8. ἐγγράφεται A.R.Δ.Θ. Med. 5.

1372. τὸν A.B.R.X. &c. τοῦ S.V. Cf. ad Pl. 303.

1373. οὐδ' ἀγοράσει τ' R. οὐδ' ἀγοράσει γ' A.B.C.S.V.T.X. Med. 8. vulg. Herm. Bo. Bergk. Mein. οὐδ' ἀγοράσει δ' Δ.Θ. Med. 5. οὐδ' ἀγοράσει σ' Med. 9. οὐδ' ἀγοράσ' ἀγένειος Dind. Ribb. (Craasi simili illi κλαύσᾱρα Pac. 532. οἰμῶξ' ἄρα Pl. 876. περισύομᾱπελθόντ' Ran. 509. Cf. ad Pl. 593. 641. 985. 1121.) ἐν τὰγορᾷ τ' ἀγένειος οὐδείς ἀγοράσει audacter Kock. οὐδ' ἀγοράσει τ' (ἔτι) ἀγένειος optime corrigit Lenting p. 10. Quod ipse etiam conieceram. Magis hic convenit ἔτι quam γε, quum suum ipsius sermonem continuet Populus. Cf. 667. ὁ δ' ἠνεβόλει τ' (sic Lenting. γ' vulg.) αὐτοὺς ὀλίγον μείναι χρόνον. Qu. οὐδ' ἀγοράσει γ' ἀγένειος ἔτι νεανίας. Vel οὐδ' ἀγοράσει γ' ἀγένειος οὐδεὶς ἔτι. οὐδείς ἐν ἀγορᾷ B. vulg. Dind. Mein. οὐδείς ἐν τ' ἀγορᾷ A.C.S.V.G. Med. 8. (ἔν). οὐδείς ἐν τὰγορᾷ P.Δ.Θ.X. Med. 5. 9. ἔν τ' ἀγορᾷ οὐδείς R. ἐν τ' ἀγορᾷ οὐδείς A. (s. Vels.) οὐδ' ἐν τὰγορᾷ cum Hermanno Bergk. οὐδείς ἐν πολλοὶ aut aliquid simile substituerit Velsen.

1374-81. Omnes hos versus isiciario dat Madvig, qui, “Populi si esset v. 1375, interrogaret : τὰ μειράκια ταυτὶ λέγεις . . . ;” Cf. 1382-3.

1375. Isiciario continuant P.R.S.V.G.Θ. Med. 8. Ald. Both. λέγω B.C.R.S.V.G.Δ.Θ. Med. 8. λέγων A. τὰν A.B.C.R.S. τὰν V. τὰ ἴν P.

1376. ἃ στωμυλεῖται τοιαδὶ A.R.S.V. Med. 8. &c. ἃ στωμυλεῖται τοιαδὶ B.C.P. Futurum est στωμυλεῖται verbi στωμύλλεσθαι, quod huic loco parum convenit, in quo praesens potius requiritur. Vide igitur an corrigendum sit, ἃ τοιαδὶ στωμύλλεται. (Ita nuper edidit Velsen.) Vel ἃ τοιάδ' αἰί (vel ἄπτα) στωμυλεῖ καθήμενα. Vel ἃ στωμυλεῖ τοιαῦτ' αἰί . . . Semper forma στωμύλλειν στωμύλλεσθαι utitur Aristophanes. Neque futurum hic convenit.

1377. σοφός γ' ὁ Φαίαξ δεξιῶς τ' οὐκ ἀπέθανε R. (ἀπέθανεν) S.V.G.Π.X. Med. 8. 9. Suid. in Φαίαξ (ubi δεξιῶς τ'). Ald. Bo. Bergk. (qui ἀπέθανεν). σοφός γ' ὁ Φαίαξ δεξιῶς ἐμάνθανε A.Δ.Θ. (γρ. τ' οὐκ ἀπέθανε) Med. 5. δεξιῶς ὁ Φαίαξ καὶ σοφῶς οὐκ ἀπέθανεν B. δεξιῶς γ' ὁ Φαίαξ (Φαίαξ pr.) σοφῶς τ' οὐκ ἀπέθανε C.P. (Φαίαξ). δεξιῶς ὁ Φαίαξ καὶ σοφῶς ἐμάνθανε Br. σοφός γ' ὁ Φαίαξ δεξιῶς τε κατέμαθε Dind. Vels. et (κατέμαθεν) Ko. Mein. Ribb. “Vulgo sic legitur hic

Ξυνερτικὸς γάρ ἐστι καὶ περαντικὸς

versus: σοφός γ' ὁ Φαίαξ, δεξιῶς τ' οὐκ ἀπέθανε. Quae lectio vitii suspecta est, ne manifestam dicam. Ei praeter Suidam nullus antiquus suffragatur liber. Importune et insulse in hoc adulescentium sermone, quem Demus refert, injicitur mentio capitalis judicii, quod effugerit Phaeax: commentum hoc esse videtur Graeculorum, qui, ne nihil ad mendosam lectionem adferrent, historiolum illam excogitaverunt. Nihil tale in A., cujus longe diversa est lectio: σοφός γ' ὁ Φαίαξ δεξιῶς ἐμάνθανε. Unde meliorem, et, ni fallor, veram reconcinnavi: δεξιὸς ὁ Φαίαξ, καὶ σοφῶς ἐμάνθανε. Quae sequuntur, sunt pleraque ambiguae significationis, et ad obscenum sensum auditorum mentem deflectebant." BR. "De sensu verborum verissime judicavit Brunckius, sed de scriptura fallitur. Cum A. consentiunt Δ.Θ., annotato tamen in Θ γρ. τ' οὐκ ἀπέθανε. Sed quum libri antiquiores, R.V. et Γ., in vulgata scriptura consentiant, sic potius corrigendum videtur σοφός γ' ὁ Φαίαξ δεξιῶς τε κατέμαθε." DIND. Scribendum olim putabam σοφός γ' ὁ Φαίαξ δεξιῶς τ' ἐμάνθανε (vel δεξιὸς τ' ἦν μανθάνειν, vel δεξιὸς τε μανθάνειν, sc. ἐστὶ), collato v. 1238. ἐν παιδοτρύβιον δὲ τίνα πάλην ἐμάνθανες; Vel σοφός γ' ὁ Φαίαξ καὶ πιθανὸς καὶ δεξιός. Vel . . . δεξιὸς τ' οὐδ' ἀπίθανος. (Cf. 629. Th. 464. Thuc. VI. 35. πιθανὸς τοῖς πολλοῖς. Dem. p. 928, 14.) Tentabam etiam . . . δεξιὸς τ' ἀνὴρ λέγειν. Vel . . . δεξιὸς τ' ἐν τοῖς λόγοις. Vel . . . καὶ δυνατὸς ἀνὴρ (vel ἐν τῷ) λέγειν. Vel . . . ἀπέφυγέν τε δεξιῶς. Nunc mihi in vulgata acquiescendum videtur, et in expositione scholiastae: δεινὸς ῥήτωρ ὁ Φαίαξ οὗτος, ὡς καὶ ἀποφυγεῖν ἐπὶ θανάτῳ ἐπ' αὐτοφάρῳ κρινόμενος. Quae sine idonea causa pro commento grammaticorum habet Brunck. Confer locum ex Andocidis oratione IV. allatum in comm. Cum verbis δεξιῶς τ' οὐκ ἀπέθανε (*dextreque mortem evasit*) cf. Av. 139. καλῶς γέ μου τὸν υἱὸν . . . οὐκ ἔκκυσας. Coniunguntur δεξιώτερον et σοφώτερον Vesp. 65-6. Pac. 1096. ἀλλ' ὁ σοφὸς τοι νῆ Δι' Ὀμηρος δεξιὸν εἶπεν. Sophocles δεξιὸς ἀνὴρ dicitur ab Ione Chio ap. Athen. XIII. 603 E. Cf. Ecl. 408. Εὐαίων ὁ δεξιώτατος | παρήλαθε. Vesp. 1345. σ' ὡς δεξιῶς ὑφειλόμην. Conjectura Dindorfiana nequaquam placet, δεξιῶς τε κατέμαθε. Nam καταμαθεῖν valet *intelligere, sentire, percipere*, ut in Herod. IV. 164. καταμαθόντες ἀγοράζοντα κτείνουσι. Latet fortasse ἀπέφυγε.

1378. συνερτικὸς A.B.C.P.R. (συνέρκ.) S.V.Γ.Δ.Θ.Χ. Med. 8. Ald. Suid. h. v. συνεριστικὸς (i. e. συνερκτ.) idem in Φαίαξ. συνεργητικὸς Med. 8 sec. συνερτικὸς Mein. &c. et (ξυν.) Dind. Ribb. "Recte interpretatur schol: συνεῖρειν τοὺς λόγους καὶ συντιθέναι δυνάμενος εὐκόλως. Demosthenes p. 328, 12. εἴτ' ἐπὶ τούτῳ τῷ καιρῷ ῥήτωρ ἐξαίφνης ἐκ τῆς ἡσυχίας ὡσπερ πνεῦμ' ἐφάνη καὶ πεφωραστικῶς καὶ συνειλοχῶς ῥήματα καὶ λόγους συνεῖρει τούτους σαφῶς καὶ ἀπνευστί. Alia hujusmodi vide in Thesaurο Stephani s. συνεῖρω. Ab συνεῖρειν autem non potest derivari συνερτικὸς. Quamobrem συνερτικὸς scribendum." DIND. ξυνεκτικὸς Bergk. Comm. p. 337, ut sensus sit, *multa paucis comprehendens verbis*, Anglice, *comprehensive, concise, not diffuse*. Ulpian. ad Dem. Ol. I. sub fin. δεῖ ἐκ τῶν ἰσχυρῶν αἰεὶ καὶ τῶν συνεκτικῶν . . . τοὺς ἐπιλόγους λαμβάνειν. Vide tamen an reponendum potius ξυνακτικὸς, a ξυνάγειν *concludere* (Sext. Emp. P. I. 106), i. e. *conclusive*, i. q. συλλογιστικὸς. Demosthenis τὸ συνακτικὸν καὶ κροστικὸν laudat Lucianus Dem. Encom. c. 32. μηδὲν μὲν ὁ Πύθων

καὶ γνωμοτυπικός καὶ σαφής καὶ κρουστικός,
καταληπτικός τ' ἄριστα τοῦ θορυβητικοῦ.”

1380

ΑΔ. οὐκ οὖν καταδακτυλικὸς σὺ τοῦ λαλητικοῦ ;
ΔΗ. μὰ Δί', ἀλλ' ἀναγκάσω κνηγετεῖν ἐγὼ
τούτους ἅπαντας παυσάμενους ψηφισμάτων.

ΑΔ. ἔχε νυν ἐπὶ τούτοις τουτονὶ τὸν ὄκλαδιαν,
καὶ παιδ' ἐνόρχην, ὅσπερ οἴσει τόνδε σοι
κῆν που δοκῆ σοι, τοῦτον ὄκλαδιαν ποίει.

1385

ΔΗ. μακάριος ἐς τὰρχαῖα δὴ καθίσταμαι.

ΑΔ. φήσεις γ', ἐπειδὴν τὰς τριακοντούτιδας
σπουδὰς παραδῶ σοι. δεῦρ' ἴθ', αἱ Σπουνδαί, ταχύ.

πρὸς αὐτὸν . . . καὶ συνεχείας ἀποδείξεων, καὶ τῷ συνακτικῷ γε καὶ κρουστικῷ.
Quod si *συνεργτικὸς* retineas, intelligendum videtur de eo, qui *in argumentis connectendis peritus* est, Anglice, *clever in stringing his arguments together*. Lucian. Somn. 8. εἶπεν ἡ Τέχνη, μάλα δὴ σπουδῆ συνείρουσα, &c. Id. de m. c. 27. Ἰωνικὰ ξυνείρων. Av. 1079. *συνείρων* τοὺς σπίνους.

1379. γνωμοτυπικός] Pro γνωμότυπος, ut in Nub. 950. Ran. 877. Nisi reponendum γνωμότυπος τις. Meinekius γλωττοτυπικός (κακεμφάτως et ambigue) malit. Fort. γλουτοτυπικός. καὶ σαφής] κάναφής Herm. καὶ συναφής (sensu ambiguo) conj. Mein. Ambiguae enim potestatis esse omnia hic epitheta praeter γνωμοτυπικός. Cf. Th. 54-62. Verum videtur aut καὶ συναφής, aut καὶ συνεχής (ξυνεχής ῥῆσις Thuc. V. 85). Κάσαφής vel καὶ σοφὸς malit Bergk. Comm. p. 338, cui perspicuitatem inter orationis virtutes ab istis juvenibus referri parum probabile videtur.

1380. καταληπτικός conjecterat Bergk. Co. p. 338, ut Phaeax dicatur optime populi rumores comprimere posse. Cui conjecturae postea vidit repugnare Plutarchi de illo testimonium V. Alc. 13. ἐντευκτικός γὰρ ἰδίᾳ καὶ πιθανὸς ἐδόκει μᾶλλον ἢ φέρειν ἀγῶνας ἐν δήμῳ δυνατός. Qu. καταληπτικός τε ῥᾶστα. Facilis foret depravatio τοῦ ῥάιστα in ἄριστα. Sed cf. 688. Nub. 529. Ran. 1395. Eccl. 111.

1381. XO. praef. libri (nulla persona in R.) et Ald. ΑΓ. Br. &c. (ΑΓ.) Bo. Schol: ἄδηλος ὁ στίχος, καὶ πάντες αὐτὸν ἐσημειώσαντο διὰ τὸ ἀκατάλληλον ἄδηλον γὰρ τίς τίμιν λέγει. οὐκοῦν—. A.B.C.P.R. (οὐκ οὖν) S.V.Γ.Δ.Θ. Med. 5. 8. 9. Ald. οὐκ οὖν—; © γρ. sec. Suid. in Φαίαιξ. Br. (tacite). Bo. Dind. Ko. Bergk. Mein. Ribb. Vels. Qu. οὐ γὰρ—;

1382. κνηγετεῖν] κνηγετεῖν dici tradit Phrynichus in Bekkeri Anecd. p. 48, 30. De quo dixi ad Soph. Ajac. 5. DIND.

1383. τούτους B.C.R.S.V.Γ.Θ corr. X. τούτοις A.Δ.Θ. παυσάμενους Δ. et (supr. ous) Θ.

1384. νῦν A.B.C.P.R.V.Γ.Θ. Med. 8.

1385. ἐνόρχην B.C.R.V.Γ corr. ἐνορχιν A.Γ.Δ.Θ.

1386. γρ. δεήσοι supra δοκῆ σοι in Med. 8. κ' ἄν R.V. ποίει B.S.X. πῶι A.R.V.Γ.Δ.Θ.

1387. ἐς τὰρχαῖα B.S. ἐς τ' ἀρχαῖα C.P.R.V.Γ. ἔστ' ἀρχαῖα A.

1388. γ' A.B.S.V sec. m. X. &c. Ald. δ' R. γὰρ V pr. m. Cf. ad 1368. Pac. 916. 1351.

1389. ἴθ' B.C.R.V. &c. ἴθι A.Δ.Θ.

- ΔΗ. ὦ Ζεῦ πολυτίμηθ', ὡς καλά. πρὸς τῶν θεῶν 1390
 ἔξεστιν αὐτῶν κατατριάκοντούσιαι ;
 πῶς ἔλαβες αὐτὰς ἐτεόν ; ΑΛ. οὐ γὰρ ὁ Παφλαγῶν.
 ἀπέκρυπτεν αὐτὰς ἔνδον, ἵνα σὺ μὴ λάβῃς ;
 νῦν οὖν ἐγὼ σοι παραδίδωμ' ἐς τοὺς ἀγροὺς
 αὐτὰς ἰέναι λαβόντα. ΔΗ. τὸν δὲ Παφλαγῶνα, 1395
 ὃς ταῦτ' ἔδρασεν, εἴφ' ὃ τι ποιήσεις κακόν.
- ΑΛ. οὐδὲν μέγ' ἀλλ' ἢ τὴν ἐμὴν ἔξει τέχνην
 ἐπὶ ταῖς πύλαις ἀλλαντοπωλήσει μόνος,
 τὰ κύνεια μινγὺς τοῖς ὄνειοις πράγμασι,
 μεθύων τε ταῖς πόρνοισι λοιδορήσεται, 1400
 κὰκ τῶν βαλανείων πίεται τὸ λούτριον.
- ΔΗ. εὖ γ' ἐπενόησας οὐπὲρ ἐστὶν ἄξιος,

1391. κατατριάκοντούσιαι C. et (κατα in ras.) B. κατατριάκοντούσιαι (supr. του) A.

1392. ἔλαβες ταύτας A.C.P.V pr. Γ.Δ.Θ. Med. 5. ἔλαβε ταύτας B.R. (ταύτας, s. Vels.) S.V. (eraso s) X. Med. 8. 9. Ald. ελαβεταύτας (sic, sec. Bekk.) R. ἔλαβες αὐτὰς Bentl. Tyrwhitt. Br. Dind. &c. ἐτεόν] ἔνδον B.

ΑΛ. om. R.Δ.Θ. Med. 8.

1393. ἀπέκρυπτε ταύτας (ταύτας R.) libri et vulg. *Legere ἀπέκρυπτεν αὐτὰς, ut corrigit Hirschig.* σὺ μὴ B.R.S.V.Γ sec. X. μὴ σὺ B.P.Γ.Δ.Θ. Ald. σὺ μὴ λάβῃς vel μὴ συλλάβῃς Bentl. λάβῃς A.B.C.P.R.S.V.Γ.Δ.Θ.X. Med. 8. Ald. Bergk. Ko. Mein. Vels. λάβοις Br. Dind. Reisig. Conj. p. 212. Ribb. Revocanda videtur librorum scriptura. Cf. Av. 73, ubi Trochilus ait: οὐκ, ἀλλ' ὅτε περ ὁ δεσπότης | ἔποψ ἐγένετο, τότε γενέσθαι μ' ἤξαστο | ὄρνιν, ἵν' ἀκόλουθον διάκονόν τ' ἔχη (ἔχει B.Δ.). Recte ibi ἔχη dicitur, nam eo ipso tempore Trochilus Eropi servire fingitur. Cf. ad 880 supra. 1182. Av. 73. Ach. 1052. Pac. 208. Lys. 490. Nub. 1191. Vesp. 391. Pl. 91. Dawes. M. C. p. 83-4.

1394. ἐς R. Bekk. Dind. &c. εἰς A.B.C.P.S.V.Γ.Δ.Θ. vulg.

1396. εἴφ' B.V. εἴφ' A.C.P.R.Γ.Δ.Θ. Med. 8.

1397. Post μέγ' colon est in R. ἀλλ' A.B.C.R.V. &c. Br. &c. ἀλλ' S. Ald. Cf. 953. et vide comm.

1398. ἐπὶ A.C.R.V. &c. ἐν (corr. ἐπὶ) B. Cf. 1246-7. πύλαισιν S.V. μόνος] μόνον probabiliter Reisk. Qu. μένων. Idem nunc suadet Velsen. Vulgata sana videbatur Elmsleio.

1399. κύνεια A.B.R.V. &c. κύνεια C. μινγὺς] μινγείς B. πράγμασιν A.B. Med. 9. Ald. πράγμασι C.P.R.S.V. Med. 5. 8. Br. Qu. πράγματα.

1400. τε B.C.P.R.S.V.X. Med. 8. vulg. δὲ A.Γ.Δ.Θ. Hoc praeferendum. ταῖς πόρνοισι λοιδορήσεται] ταῖς πόρνοις διαλοιδορήσεται malit Mein., coll. 1403. πόρνοισι διακεκραγένοι. Sed cf. Eccl. 248. Pl. 456.

1401. κὰκ τῶν βαλανείων πίεται τὸ λούτρον A.C. (λούτρον) P.R. (s. Vels. λουτρον s. Bekk.) Γ.Δ.Θ. Med. 5. 8. 9. Suid. in λούτρον. et (λουτρον) S.V. et lemma schol. in V. κείς τὸ βαλανεῖον αὐτὸ λούτρον πίεται B.X. vulg. κὰκ τῶν βαλανείων πίεται τὸ λούτριον Elmsl. Dind. Mein. &c.

πόρναισι καὶ βαλανεύσι διακεκραγένοι
καὶ σ' ἀντὶ τούτων ἐς τὸ πρυτανεῖον καλῶ
ἐς τὴν ἔδραν θ', ἕν' ἐκείνος ἦσθ' ὁ φαρμακός.
ἔπου δὲ ταυτηνὴ λαβὼν τὴν βατραχίδα
κάκείνον ἐκφερέτω τις ὡς ἐπὶ τὴν τέχνην,
ἕν' ἰδῶσιν αὐτὸν, οἷς ἐλωβᾶθ', οἱ ξένοι.

1405

1404. ἐς R.S.V. εἰς A.B.C.P.F.Δ.Θ. Med. 8. Suid. in ἔδρα.

1405. ἐς C.R.S.V.F. sec. Med. 8. εἰς A.B.F.Δ.Θ. θ' om. Med. 8.

ἦν προ ἕν' Med. 9. ἦν vulg. ἦσθ' feliciter conj. Mein., coll. Ran.

778. τοῦ θρόνου, | ἕν' Αἰσχύλος καθήστο. Cf. Cratin. II. 95. ἦσθε πανημέριοι. Soph. Aj. 311. καὶ τὸν μὲν ἦστο πλείστον ἄφθογγος χρόνον. Tr. 524. τηλαυγεί παρ' ὄχθῳ ἦστο. Eur. Suppl. 664. ἦστο πρόσθε τειχέων. 674. ἦστ' ἐφ' ὕπλοις σίγα. Hom. II. α'. 512. ζ'. 324. ι'. 190. ν'. 11. 524. ξ'. 209. ο'. 393. π'. 403. ψ. 451. Praesens ἦσται legitur Aesch. Sept. 495. Eur. Alc. 607. Rhes. 613. ἦσο Rhes. 846. ἦσθαι Aesch. Ag. 836. Compositum καθήστο Ran. 779. Eur. Bacch. 1100. καθήστο τλήμων. Phoen. 1466. καθήστο Κάδμου λαὸς ἀσπίδων ἔπι. Cum ἕνα ἦστο cf. Bacch. 1051. ἔνθα Μαινάδες καθήντο. Redde ubi sedebat. Facile exquisitius et rarius ἦσθ' in usitatius ἦν mutatum fuisset ab librariis. Nisi malis ἦν εἶχ' ὁ φαρμακός ποτε, vel ἦν οὗτος εἶχ' ὁ φαρμακός.

1408. ἕν' om. A.

οἷς C.R.F. sec. Eust. p. 1936 extr. Dind. Mein. &c.

οἷς A.B.S.V.F.Δ.Θ.X. vulg. "Phrynichus in Bekkeri Anecd. p. 50, 29. λωβᾶσθαι τόνδε καὶ τῷδε, αἰτιατικῇ καὶ δοτικῇ. Plato Criton. p. 47 E. εἶ (libri deteriores ὁ) τὸ ἄδικον μὲν λωβᾶται, τὸ δὲ δίκαιον ὀνίνησιν. Nec veteres tantum hac constructione utuntur, sed etiam recentiores scriptores. Procopius B. Vand. p. 259 B. τῶν ὄρκων οἷς ἐλωβήσασθε. In fine fabulae aliquot chori versus videntur excidisse, nisi ab usitato more, qui in decem reliquis fabulis est servatus, recessit Aristophanes, quod in Prometheus et Agamemnone fecit Aeschylus, in Trachiniis Sophocles." DIND. λωβᾶσθαι sine ullo casu Hom. II. I. 232. II. 242. Cum uno accusativo Herod. III. 154. Soph. Ant. 54. Eur. Or. 929. Plat. Prot. 318 D. Legg. IX. 870 B. Polit. 298 A. Cum duplici accus. II. XIII. 623. Herod. III. 154. Cum dativo Plat. Crit. 47 E. Dionys. Ant. VII. 73. Oppian. Hal. II. 639. Vox nusquam alibi legitur apud comicos. οἷς ἐλωβᾶθ', οἱ ξένοι] Qu. οἷς ἐλωβᾶτο ξένοις. Cf. ad Ran. 889. ἔτεροι γάρ εἰσιν οἷσιν εὔχομαι θεοῖς (al. θεοί). et 427.

ARISTOPHANIS

RANAE,

RECENSUIT ET CRITICA ANNOTATIONE INSTRUXIT

FREDERICUS HENRICUS BLAYDES,

AEDIS CHRISTI APUD OXONIENSES QUONDAM ALUMNUS.

LONDINI.

EXCUDEBANT GILBERT ET RIVINGTON.

1877.

LONDON :
GILBERT AND RIVINGTON, PRINTERS,
ST. JOHN'S SQUARE.

CATALOGUS CODICUM MANUSCRIPTORUM HUIUSCE FABULAE.

A.	Par. Bibl. Nat. 2712.
C.	Par. Bibl. Nat. 2717.
D.	Par. Bibl. Nat. (C. B. 2.)
E.	Par. Bibl. Nat. (D. B. 2.)
F.	Par. Bibl. Nat. 2820.
M.	Bibl. Monac. 137.
R.	Ravennas.
S.	Ven. Bibl. Marc. 475.
T.	Ven. Bibl. Marc. 472.
U. vel Urb.	Vaticano-Urbinas.
V.	Ven. Bibl. Marc. 474.
W.	Vind. Bibl. Imp. 163.
Y.	Vind. Bibl. Imp. 210.
Z.	Vind. Bibl. Imp. 227.
Δ.	Flor. Bibl. Laur. 31. 16.
©.	Flor. Abbat. 2779.
Φ.	Flor. Abbat. 2715.
X.	Flor. Bibl. Laur. 31. 13.
Ω.	Flor. Bibl. Laur. 31. 35.
Bodl. 1.	Oxon. Bodl. Baroce. 127.
Elb.	Elbingensis.
Borg.	Borgianus.
Cant. 1. 2.	Cantabrigienses. 3. 15.
Harl. 1.	Lond. Mus. Brit. Harl. 5664.
Harl. 3.	Lond. Mus. Brit. Harl. 6307.
Med. 4.	Mediol. Bibl. Ambros. C. 222.
Mut. 1.	Mutinensis Bekkeri.
Par. 6.	Par. Bibl. Nat. 2716.
Urb.	Vaticano-Urbinas.

Ex his ipse *verbatim et accurate* contuli A. (cum ed. Bergk. 1857.) M. (cum ed. Weis. 1842.) R. (vv. 208—268, cum ed. Bergk. 1857.) Φ. (cum ed. Weis. 1842.) Passim, non tamen *verbatim*, contuli S. T. W. Y. Z. Δ. ©. X. Ω. Med. 4. Par. 6.

EDITIONES SINGULARES HUIUSCE FABULAE.

- Höpfner, J. G. C., ed. 8vo. Halae, 1797.
 Dindorfius, Gul., 8vo. Lips. 1824.
 Thiersch, Bernard, 8vo. Lips. 1830.
 Cookesley, H. P., 8vo. Lond. 1837.
 Mitchell, Thomas, 8vo. Lond. 1839.
 Fritzche, F. V., 8vo. Turici, 1845.
 Kock, Theod., 8vo. Berlin, 1856.
 ————— ed. II. Berlin, 1868.
 Pernice, Herbert, Lex. 8vo. Leipzig, 1856.

CATALOGUS PRAECIPUARUM ARISTOPHANIS EDITIONUM.

- Ald.—Insunt novem fabulae (desunt Lys. et Thesm.) cum scholiis Graecis.
Curavit Marcus Musurus. Fol. ap. Ald. Venetiis, 1498. (Editio princeps.)
- Junt. I.—Sumptu Philippi Juntae, 8vo. parv. Flor. 1510. (Secundum volumen,
separatim editum, continet Lys. et Thesm.)
- Junt. II.—Insunt novem fabulae Aldinae, 8vo. parv. Flor. 1525.
- Gorm.—Insunt novem fabulae, 8vo. Par. 1528.
- Crat., vel Bas. I.—Ed. Grynaeus, 8vo. ap. Cratandrum, Basil. 1532.
- Zan., vel Ven. I.—Ed. Zanetti, 8vo. Ven. 1538.
- Junt. III.—8vo. Flor. 1540.
- Wech.—Ed. Wechel. 4to. Paris, 1540.
- Farr., vel Ven. II.—Ed. Farreus, 18mo. Ven. 1542.
- Brub.—Ed. Brubachius, 12mo. Francof. 1544.
- Frob., vel Basil. II.—Ed. Gelenius, folio, ap. Frobenium, Basil. 1547.
- Canin.—Ed. Caninius, 8vo. min. ap. Gryph. Lugd. 1548.
- Frischl.—Insunt quinque fabulae (Pl. Eq. Nub. Ran. Ach.), Francof. 1586.
- Raph., vel Plant.—Ed. Raphaelius, 18mo. ap. Plantin. Lugd. 1600.
- Port.—Ed. Portus, fol. Genevae, 1600.
- Mair.—18mo. (aut 24mo.), Lugd. Bat. 1624.
- Amst.—2 voll. 18mo. Amstel. 1670.
- Kust.—Ed. Lud. Kusterus, fol. Amst. 1710.
- Be., vel Bergl.—Ed. Steph. Berglerus, 2 voll. 4to. Lugd. Bat. 1760.
- Br.—Ed. R. F. P. Brunckius, 3 voll. 8vo. Argentorati, 1781—3.
- Inv.—Ed. Phil. Invernizius, 13 voll. 8vo. Lips. 1794—1826.
- Sch., vel Schaeef.—Ed. G. H. Schaeferus, 3 voll. 18mo. Lips. 1812.
- Schutz.—Ed. C. G. Schutzius, Vol. I. (Ach. Eq. Nub.) 8vo. Lips. 1821.
- Dind. I.—Ed. G. Dindorfius, 2 voll. 8vo. Lips. 1825.
- Boiss.—Ed. Boissonade, 4 voll. 32mo. Paris, 1826.
- Bekk.—Ed. Imm. Bekkerus, 5 voll. 8vo. maj. Lond. 1829.
- Bo.—Ed. F. H. Bothe, 4 voll. 8vo. Lips. 1828—30. (Ed. II. Lips. 1845.)
- Dind. II.—Ed. G. Dindorfius, 2 voll. 8vo. min. ap. Black. Lond. 1830.
- Dind. III.—Ed. G. Dind. in Poetis Scenicis Graecis, 8vo. maj. Lips. 1830.
- Dind. IV., vel Dind. Ox.—2 voll. 8vo. Oxon. 1835.
- Dind. V., vel Dind. Par.—8vo. maj. Paris, 1838.
- Dind. V.—Ed. correctior, in Poetis Scenicis Graecis, 4to. Lond. 1867.
- Weis.—Ed. C. H. Weise, 3 voll. 12mo. Tauchn. Lips. 1842.
- Hold.—Ed. Hubert Holden, 8vo. Cant. 1848.
- Bgk.—Ed. Th. Bergk, 2 voll. 12mo. Teubner, Lips. 1852. (Ed. II. 1857.)
- Mein.—Ed. Aug. Meineke, 2 voll. 8vo. Lips. 1860.
-

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΒΑΤΡΑΧΟΙ.

ΤΠΟΘΕΣΕΙΣ.

I.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ ἐστὶ ¹ μετὰ θεράποντος Ξανθίου κατὰ ² Εὐριπίδου πόθον εἰς ἄδου ³ κατιών· ἔχει δὲ λεοντήν καὶ ῥόπαλον, πρὸς τὸ τοῖς ἐντυγχάνουσιν ἐκπληξίν παρασχεῖν ⁴. ἔλθων δὲ ὡς τὸν Ἡρακλέα πρότερον, ἵνα ἐξετάσῃ τὰ ⁵ κατὰ τὰς ὁδοὺς, ἧ ⁶ καὶ αὐτὸς ἐπὶ τὸν Κέρβερον ὄχετο, καὶ ὀλίγα ἄττα ⁷ περὶ τῶν τραγικῶν τούτῳ ⁸ διαλεχθεὶς ὄρμᾶ ⁹ πρὸς τὸ προκείμενον. ἐπεὶ δὲ πρὸς τῇ Ἀχερουσίᾳ λίμνῃ γίνεται, ὃ μὲν Ξανθίας, διὰ τὸ μὴ συννεναυμαχηκέναι τὴν περὶ Ἀργινοῦσας ναυμαχίαν, ὑπὸ τοῦ Χάρωνος οὐκ ἀναληφθεὶς πεξῆ τὴν κύκλῳ πορεύεται ¹⁰. ὃ δὲ Διόνυσος δύο ὀβολῶν περαιούται ¹¹, προσπαίζων ἅμα τοῖς κατὰ τὸν πόρον ἄδουσι βατράχοις καὶ γελωτοποιῶν. μετὰ ταῦτα ¹² ἐν ἄδου τῶν πραγμάτων ἤδη χειριζομένων οἱ τε μύσται χορεύοντες ἐν τῷ προφανεῖ καὶ τὸν Ἰακχον ἄδοντες ἐν χοροῦ σχήματι καθορῶνται, ὃ τε Διόνυσος μετὰ τοῦ θεράποντος εἰς ταυτὸν ἔρχεται τούτοις. τῶν δὲ προηδικημένων ὑπὸ Ἡρακλέους προσπλεκομένων τῷ Διονύσῳ, διὰ τὴν ἐκ τῆς σκευῆς ἄγνοιαν ¹³, μέχρι μὲν ¹⁴ τινος οὐκ ἀγελοῖως χειμάζονται, εἶτα μέντοι γε ὡς τὸν Πλούτωνα καὶ τὴν Περσεφάτταν παραχθέντες ¹⁵ ἀλέωρας τυγχάνουσιν. ἐν δὲ τούτῳ ¹⁶ ὃ μὲν τῶν μυστῶν χορὸς περὶ τοῦ τὴν πολιτείαν ἐξιῶσαι ¹⁷ καὶ τοὺς ἀτίμους ἐντίμους ¹⁸ ποιῆσαι χατέρων τινῶν πρὸς τὴν Ἀθηναίων πόλιν διαλέγεται ¹⁹. τὰ δὲ λοιπὰ τοῦ δράματος μονόκωλα ²⁰, ἄλλως δὲ τερπνὴν καὶ φιλόλογον λαμβάνει σύστασιν. παρεισάγεται γὰρ Εὐριπίδης Αἰσχύλῳ ²¹ περὶ τῆς τραγικῆς διαφερόμενος ²², τὸ μὲν ἔμπροσθεν Αἰσχύλου παρὰ τῷ

I. ¹ ἐστὶ om. R. ² κατὰ R.V. δι' Ald. ³ ἄδου R.V. ἄδην Ald.
⁴ παρασχεῖν V. παρέχειν Ald. ⁵ τὰ om. V. ⁶ ἧ vel ἦ R.V.
δι' ὦν Ald. ⁷ ἄττα add. R.V. ⁸ τούτῳ add. R.V. ⁹ ὄρμᾶται V.
¹⁰ Sic R.V. τὴν λίμνην κύκλῳ διέρχεται Ald. ¹¹ Sic R.V. δὸς δὲ δῶβολοι
περᾶ Ald. ¹² ταῦτα δ' V. ¹³ διὰ τε (διὰ τὸν V.) . . . ἀγνοίας R.V.
¹⁴ μὲν οὖν V. ¹⁵ περιελθόντες Ald. παρελθόντες A. ¹⁶ Sic R.V. ἐν
τοσοῦτῳ δὲ Ald. ¹⁷ Sic R. ἀξιῶσαι V. ἐξελάσαι Ald. ¹⁸ ἐντίμους
om. R.V. ¹⁹ Sic R.V. διαλέγεται πόλιν Ald. ²⁰ Sic V. μονόκωλον
R. Ald. ²¹ Sic P.V. Αἰσχύλος Εὐριπίδῃ Ald. ²² Sic R.V. τραγωδίας
διαλεγόμενος Ald.

ἄδη βραβεῖον ἔχοντας²³, τότε δὲ Εὐριπίδου τῆς τιμῆς ἀντιποιησαμένου καὶ τοῦ τραγωδικοῦ θρόνου²⁴. συστήσαντος δὲ τοῦ Πλούτωνος αὐτοῖς τὸν Διόνυσον διακοῦεν²⁵, ἑκάτερος αὐτοῖν²⁶ λόγους πολλοὺς καὶ ποικίλους ποιεῖται²⁷, καὶ τέλος πάντα ἔλεγον καὶ πᾶσαν βάσανον οὐκ ἀπιθάνως ἑκατέρου κατὰ τῆς θατέρου ποιήσεως προσαγαγόντος²⁸, κρίνας παρὰ προσδοκίαν ὁ Διόνυσος τὸν Αἰσχύλον²⁹ νικᾶν, ἔχων αὐτὸν ὡς τοὺς ζῶντας ἀνέρχεται. οὐ δεδήλωται μὴν ὅπου ἐστὶν ἡ σκηνή· εὐλογώτατον δ' ἐν Θήβαις· καὶ γὰρ ὁ Διόνυσος ἐκεῖθεν καὶ πρὸς τὸν Ἡρακλέα ἀφικνεῖται Θηβαῖον ὄντα³⁰.

Τὸ δὲ δρᾶμα τῶν εὐ πάνυ³¹ καὶ φιλολόγως³² πεποιημένων. ἐδιδάχθη ἐπὶ Καλλίου³³ τοῦ μετὰ Ἀντιγένης διὰ Φιλωνίδου εἰς Λήναια³⁴. πρῶτος ἦν· δεύτερος Φρύνιχος³⁵ Μούσαις· Πλάτων τρίτος Κλεοφῶντι. οὗτω δὲ ἔθαιμάσθη τὸ δρᾶμα διὰ τὴν ἐν αὐτῷ παράβασιν, ὥστε καὶ ἀνεδιδάχθη, ὡς φησι Δικαίαρχος.

II.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΤΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΤ'.

Μαθὼν παρ' Ἡρακλέους Διόνυσος τὴν ὁδὸν
 πρὸς τοὺς κατοικομένους πορεύεται, λαβὼν
 τὸ δέρμα καὶ τὸ σκύταλον², ἀναγαγεῖν³ θέλων
 Εὐριπίδην· λίμνην τε διέβαινειν κάτω,
 καὶ τῶν βατράχων ἀνέκραγεν εὐφημος χορός.
 ἔπειτα μυστῶν ἐκδοχή. Πλούτων δ' ἰδὼν
 ὡς Ἡρακλεῖ προσέκρουσε⁴ διὰ τὸν Κέρβερον.
 ὡς δ' ἀνεφάνη, τίθεται τραγωδίας ἄγων,
 καὶ δὴ στεφανοῦται γ' ὁ Αἰσχύλος. τοῦτον δ' ἄγει
 Διόνυσος εἰς φῶς, οὐχὶ μὰ Δεῖ⁶ Εὐριπίδην.

²³ Sic R.V. Αἰσχύλου τὸ πρωτεῖον παρὰ τῷ ἄδη ἔχοντας Ald. ²⁴ καὶ τοῦ τραγωδικοῦ θρόνου vulgo post ἔχοντας legebatur, post τιμῆς transposuit Br., post ἀντιποιησαμένου Dind. ²⁵ διακοῦεν R.V. ἀροατὴν Ald. An διακρίνειν?

²⁶ Sic R.V. αὐτῶν Ald. ²⁷ Sic R.V. λόγους ποιεῖται πολλοὺς Ald.

²⁸ προσάγοντος R.V. ²⁹ ὁ et τὸν addita ex R.V. ³⁰ οὐ δεδήλωται . . . ὄντα] Annotatio inepta, quam infra post Δικαίαρχος ponit Ald., post argumentum autem metricum exhibent R.V. DIND. ³¹ πάνυ hic R.V., post φιλοπόνως Ald. ³² Sic R.V. φιλοπόνως Ald. ³³ Sic R.V. Καλλίου ἄρχοντος Ald. ³⁴ ληναῖα R. λιναῖα V. ³⁵ ἀντιγένη . . . φρύνιχος R.V. Ἀντιγένη ἐπὶ Ληναίῳ. Φιλωνίδης ἐπεγράφη καὶ ἐνίκα. Φρύνιχος Ald.

II. ¹ AP. GP. addidit Dind. ἄλλως inscriptum in V. ² Sic R.V. τὴν σκυτάλην Ald. ³ Sic Br. ἀνάγειν libri. ⁴ Sic R.V. προσέκοπτε Ald. ⁵ γ' om. R.V. ⁶ Sic R.V. οὐ μὰ δία γ' Ald.

III.¹

[ΘΩΜΑ ΤΟΥ ΜΑΓΙΣΤΡΟΥ.

Διώνυσος Εὐριπίδου πόθῳ ληφθεὶς καὶ οὐχ οἴος τ' ὦν ἄλλως θεραπεῦσαι τὸν ἔρωτα, εἰς ἄδου κατελθεῖν ἠβουλήθη, ὅπως ἐκεῖ τούτῳ ἐντύχη. ἐπεὶ δὲ τῆς ὁδοῦ ἄπειρος ἦν, ἔγνω δεῖν εἰς Ἡρακλέα πρόσθεν ἐλθεῖν. οὗτος γὰρ πάλαι, κελεύσαντος Εὐρυσθέως, Κερβέρον χάριν εἰς ἄδου κατῆι. ἐλθὼν δὲ καὶ πυθόμενος περὶ τῆς ὁδοῦ ἤκουσε παρ' αὐτοῦ ὅπως ἄρα δεῖ κατελθεῖν, χαριεντισαμένου πρὸς αὐτὸν πρότερον. Διώνυσος δὲ καὶ πρὶν ἀπαντῆσαι πρὸς Ἡρακλέα, κατ' αὐτὸν ἐσκευάσθη, λειοτῆν ἐνδεδυμένος καὶ ῥόπαλον φέρων. ὡς οὖν ἤκουσε παρ' Ἡρακλέους περὶ τῆς ὁδοῦ, μεθ' ἑαυτοῦ δοῦλόν τινα ἔχων Ξανθίαν ἐχώρει πρὸς ἄδην. Καὶ πρῶτον μὲν ἐντυγχάνει τῇ Ἀχερουσίᾳ λίμνῃ, καὶ ὄρᾳ ἐν αὐτῇ τὸν Χάροντα μετὰ σκάφους, δι' οὗ τοὺς τεθνεώτας εἰς ἄδου ἐπέρα². καὶ ὁ μὲν Ξανθίας οὐκ ἐπέβη τοῦ σκάφους, διὰ τὸ μὴ τὴν ἐν Ἀργινοῦσαις ναυμαχῆσαι μάχην· πεζῇ δὲ περιήει τὴν λίμνην. Διώνυσος δὲ ἐπιβάς, καὶ τῶν ἐν αὐτῇ βατράχων ἀκούσας μέλη παρὰ τὸν πλοῦν, διαπεραιοῦται, καὶ αὐθις Ξανθία συγγίνεται, καὶ σὺν αὐτῷ πάλιν ἀψάμενος τῆς ὁδοῦ εὐρίσκει, ἃ Ἡρακλῆς αὐτῷ προειρήκει, δυσχερῆ τινα θεάματα· καὶ τοὺς μύστας παρ' αὐτὰς τὰς πύλας τοῦ ἄδου χορεύοντας. εἶτα ὡς Ἡρακλῆς εἰσελθὼν, καὶ μεταξὺ πολλῶν τούτῳ συμβάντων, παραγίνεται πρὸς Πλούτωνα, καὶ ὅτου χάριν ἤκεν εἰπὼν ἔσχεν ὑπακούοντα Πλούτωνα³, οὐχ ἴν' Εὐριπίδην ἀναγάγη, ἀλλ' ἴν', ἀγωνισαμένων Αἰσχύλου καὶ Εὐριπίδου, ὅστις τούτων ἄριστος τὰ εἰς τέχνην φανείη, τοῦτον αὐτὸς εἰληφὼς ἀνενέγκη πρὸς βίον. τούτου δὲ γενομένου, καὶ κρείττονος ἀναφανέτος Αἰσχύλου, Διώνυσος τοῦτον λαβὼν ἀνήλθε.

Τὸ δὲ δρᾶμα τῶν εὖ καὶ φιλοπόνως πεποιημένων. Ἐδιδάχθη δὲ ἐπὶ Καλλίου ἄρχοντος τοῦ μετὰ Ἀντιγένῃ. οὕτω δὲ ἐθαυμάσθη διὰ τὴν ἐν αὐτῷ παράβασιν, καθ' ἣν διαλλάττει τοὺς ἐντίμους τοῖς ἀτίμοις καὶ τοὺς πολίτας τοῖς φυγάσιν, ὥστε καὶ ἀνεδιδάχθη, ὡς φησι Δικαίαρχος.]

IV.

[ΣΚΟΠΟΣ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΔΡΑΜΑΤΟΣ.

Ὁ παρὼν ποιητῆς¹, ὡς ἐν τῷ δρᾶματι τοῦ Πλούτου τῷ τότε τῶν Ἀθηνῶν² ἄρχοντι ὅπωςδῆποτε χαριζόμενος³, τότε τὸν Πλούτον ἀναβλέψαι φησὶ καὶ πλουτῆσαι τοὺς ἀγαθοὺς· τῶν Νεφελῶν δὲ τὸ δρᾶμα κατὰ τὸ φαινόμενον⁴ γράψας κατὰ Σωκράτους, κατὰ παντὸς συνετάξατο φιλοσόφου καὶ μετεωρολέσχου καὶ φυσικοῦ· [Σωκράτης γὰρ, μετερχόμενος τὴν ἠθικὴν φιλοσοφίαν, κατεγέλα μεταρσιολογίας καὶ φυσικῆς, ὡς γράφει Ξενοφῶν ἐν τοῖς Ἀπομνη-

III. ¹ Arg. III. et IV. om R. V. addita ex ed. Paris. seholorum. ² ἐπέρα] Ἀν ἐπεραίου aut ἐπέρευε? ³ καὶ ὅτου . . . Πλούτωνα ex cod. reg. supplevit Br.

IV. ¹ Verba ὁ ποιητῆς usque ad ἐξέθετο δρᾶμα exstant in Cod. Taur. 34. ² ἀθηναίων Taur. ³ χαρ. ὅπ. Taur. ⁴ Sic Taur. τῷ φαινομένῳ

(om. κατὰ) Ald.

μονεύμασι, θεολογίας δὲ ὡς ἀκαταλήπτου πάντη ἀπέιχετο· ὡς οὖν τὸ δράμα τοῦ Πλούτου ὑπὲρ τοῦ τότε ἄρχοντος Ἀθηνῶν ἀσυμφανῶς ξυνετάξατο, κατὰ παντὸς δὲ φιλοσόφου μεταρσιολέσχου⁵ καὶ ψευδοτύπου⁶ τὸ δράμα τῶν Νεφελῶν⁷.] οὕτω καὶ τήνδε τὴν κωμωδίαν τῶν Βατράχων κατὰ παντὸς⁸ ὑποψύχρου καὶ ὑποξύλου καὶ ἀφυοῦς καὶ ἀτεχνότατα γράφοντος, τῷ μεμνημένοι δὲ οὐ συνιέντος ἑαυτὸν⁹ ὄντα βάρβαρον, οἰομένου δὲ μὴ μόνον ἰσοῦσθαι, ἀλλὰ καὶ τὰ κρείττονα φέρεσθαι τῶν λίαν ἐπιστημόνων¹⁰. ὡς τῷ ὑπὲρ φύσιν Ὀμήρῳ τις ἀνώνυμος ἤριξε Σάτυρος¹¹, Ἡσιόδῳ δὲ Κέρκωψ¹², ἢ πλέον¹³ εἰπεῖν, Εὐρυτος μὲν τοξικῆ, Μαρσύας δὲ μουσικῆ¹⁴ τῷ Ἀπόλλωνι Σειρήσι δὲ καὶ Μούσαις¹⁵ Θάμυρις ὁ μαινόμενος· ἢ ὡς ὁ¹⁶ Αἰγύπτιος Σῶφισ καὶ ὁ Θετταλὸς Σαλμωνεὺς ταῖς οὐρανίαις ἀντιπαταγοῦντες βρονταῖς καὶ τοῖς κερανοῖς δῆθεν ἀνταστράπτοντες¹⁷. κατὰ τοιούτου παντὸς μὴ συνιέντος ἑαυτὸν¹⁸, [ἐξομοιουμένου¹⁹ δὲ φιληταῖς ἀλογίστοις καθάρμασι, δίκην βατράχων βοῶσι θορυβωδέστατα²⁰,] τὸ τοιούτον ὁ ποιητῆς ἐξέθετο δράμα²¹. Διασκευῆ δὲ καὶ ἐκθεσις τοιάδε τοῦ δράματος· πλάττεται τῷ ποιητῇ δυσφορῶν ὁ Διόνυσος διὰ τὸ ἐν τοῖς Διονυσίοις μὴ εἶναι τραγικὸν ἢ κωμικὸν δεξιὸν ποιητῆν. ὅθεν καὶ βουληθεῖς κατιέναι εἰς ἄδου, ὡς Εὐριπίδην ἐκείθεν ἀνάξειεν, ἐπὶ Διονυσιακοῖς τοῖς κοθόροις, καὶ λεοντῆν καὶ ῥόπαλον ἔχων τρόπῳ τοῦ Ἡρακλέους, μετὰ Ξανθίου οἰκέτου, ὄνῳ ἐποχουμένου, τοῖς ὤμοις δὲ ἀνάφορον φέροντος, ὃ ἀλλακτὸν δημοδεστέρως καλεῖται, εἰς Θήβας ἢ Τίρυνθα πόλιν τοῦ Ἀργεῦος ἀφικνεῖται πρὸς Ἡρακλέα, ὁδοὺς τὰς εἰς ἄδου χρήζων μαθεῖν ἐξ αὐτοῦ καὶ πανδοχεῖα καὶ ἐκτροπὰς, ἄτε τοῦ Ἡρακλέους εἰς ἄδου πρὶν κατελθόντος ἐπ' ἀναγωγῇ τοῦ Κερβέρου· εἰ καὶ δυσὶ γενεαῖς προγενέστερος ἦν Ἡρακλέους ὁ Διόνυσος. παρ' οὗ μαθὼν ὄσων ἔχρηξεν ἀπάρχεται τῆς πορείας. παρὰ τὴν λίμνην δὲ πεφθακῶς τὴν Ἀχερουσίαν, αὐτὸς μὲν ὁ Διόνυσος δυσὶν ὄβολοῖς περαιοῦται τῷ Χάρωνι, Ξανθίας δ' ἀνθ' ὧν τῇ περὶ Ἀργινούσας οὐκ ἐνανμάχησε ναυμαχίᾳ, τῷ Χάρωνι μὴ ἀναληφθεῖς πεζῇ τὴν λίμνην κύκλῳ περιπορεύεται· καὶ τί δεῖ λεπτολογεῖν τὸ πᾶν τοῦ συγγράμματος τέλος; Διόνυσος ξενίζεται Περσεφόνη καὶ Πλούτωνι, καὶ κρίσιν ποιησάμενος ποιητῶν Εὐριπίδου καὶ Αἰσχύλου, καὶ ἄριστον τῷ ὄντι Αἰσχύλου νομίσας, καὶ παρὰ προσδοκίαν τοῦτον λαβὼν ἄλλ' οὐκ Εὐριπίδην, αὐθις ἐς τοὺς ζῶντας ἀνέρχεται.]

⁵ Sic Taur. μεταρσιολόγου (om. καὶ) Ald. ⁶ Sic Beck. ψευδοτύπου Ald.

⁷ Verba Σωκράτης . . . Νεφελῶν om. Taur. secludit Dind. ⁸ παντὸς additum ex Taur.

⁹ Sic Taur. αὐτὸν Ald. ¹⁰ Sic Taur. (τ. λ. ἐ.) τινῶν αἰθερίων ἀνθρώπων Ald.

¹¹ Σάτυρος] Σάγαρις ap. Diog. L. II. 46. Σάγαρος conj. Dind., quem vide. ¹² Κέρκωψ] Sic Diog. L. κέρκωψ Ald.

¹³ πλέον Taur. τὸ πλέον Ald. ¹⁴ τοξικῆς . . . μουσικῆς Taur. An τοξικῆ Ἡρακλείη? ¹⁵ Sic Taur. Σειρήνες δὲ Μούσαις καὶ Ald.

¹⁶ ὁ add. Taur. om. Ald. ¹⁷ Sic Taur. ἀνταστράπτοντες Ald. ¹⁸ Sic Taur. αὐτὸν Ald.

¹⁹ Sic Beck. ἐξομνυμένου Ald. ²⁰ ἐξομ. . . θορυβωδέστατα om. Taur. secludit Dind. ²¹ Sic Taur. δράμα ἐξέθετο Ald.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ΝΕΚΡΟΣ.

ΧΑΡΩΝ.

ΠΑΡΑΧΟΡΗΓΗΜΑ ΒΑΤΡΑΧΩΝ ¹.

ΧΟΡΟΣ ΜΥΣΤΩΝ.

ΑΙΑΚΟΣ.

ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ ΠΕΡΣΕΦΟΝΗΣ.

ΠΑΝΔΟΚΕΥΤΡΙΑΙ ΔΥΟ ².

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

ΠΛΟΥΤΩΝ.

¹ Βάτραχοι Kock.

² ΠΑΝΔΟΚΕΥΤΡΙΑ Bergk. ΠΛΑΘΑΝΗ addit idem. Πανδοκείτρια Α. Πλαθάνη, πανδοκείτρια β' Kock.

ΒΑΤΡΑΧΟΙ.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

Εἶπω τι τῶν εἰωθότων, ὧ δέσποτα,
ἐφ' οἷς αἰεὶ γελῶσιν οἱ θεώμενοι;

ΔΙΟΝΤΣΟΣ.

νῆ τὸν Δί' ὃ τι βούλει γε, πλήν πιεῖζομαι.
τοῦτο δὲ φύλαξαι· πάννυ γάρ ἐστ' ἤδη χολή.

- ΞΑ. μηδ' ἕτερον ἀστεῖόν τι; ΔΙ. πλήν γ' ὡς θλίβομαι. 5
ΞΑ. τί δαί; τὸ πάννυ γέλοιον εἶπω; ΔΙ. νῆ Δία
θαρρῶν γ'· ἐκείνο μόνον ὅπως μὴ ῥεῖς— ΞΑ. τὸ τί;
ΔΙ. μεταβαλλόμενος τ' ἀνάφορον ὅτι χεῖζητιᾶς.

1. τί Α.

3. τοῦ Φ.

4. γὰρ ἔστ' Α. χολή A.C.D.E.F.R.V.Φ. χόλος Ζ. σχολή Α pr. D pr. et Suid. in πάννυ γάρ (ubi tamen χολή libri opt.). Frustra σχολή tuetur Dawesius, parenthetice positus istis πλήν . . . φύλαξαι, et collato Ach. 406. ἀλλ' οὐ σχολή. aliisque locis. Cf. Eur. Andr. 733. οὐ γὰρ ἄφθονον σχολήν (χολήν Pors. Adv. p. 225) ἔχω. Diog. L. VI. p. 143. καὶ τὴν μὲν Εὐκλείδου σχολήν ἔλεγε χολήν.

5. ἀστεῖον τί Α.

6. γέλοιον Α. Schol: γέλοιον Ἀττικῶς· γελοῖον δὲ κοινόν. ἡ δὲ σημασία ἢ αὐτῆ. Idem docet Moeris. Alii discrimen statuunt. V. Thiersch. ad h.l.

τὸ πάννυ γέλοιον] Fort. πάννυ τι γέλοιον. Cf. Pl. 697. γελοῖον . . . τι | ἐποίησα. Sed τὸ γέλοιον est v. 20.

7. θαρρῶν γε· μόνον ἐκείν' A.D.S.V.Z.Δ.Θ.Φ.X. Bentl. Br. θαρρῶν γε· μόνον δ' ἐκείν' M. Bodl. 1. θαρρῶν γε· μόνον δ' ἐκείνο μὴ ῥεῖς T. θαρρῶν γε· μόνον τ' ἐκείν' Urb. θαρρῶν γε· μόνον (om. ἐκείν') R. θαρρῶν γ'· ἐκείνο μόνον W.Y.Ω.

8. μεταβαλλόμενος M.

- ΞΑ. μηδ' ὅτι τοσοῦτον ἄχθος ἐπ' ἐμαυτῷ φέρων,
εἰ μὴ καθαιρήσει τις, ἀποπαρδήσομαι ; 10
- ΔΙ. μὴ δῆθ', ἰκετεύω, πλήν γ' ὅταν μέλλω ἔξεμείν.
- ΞΑ. τί δῆτ' ἔδει με ταῦτα τὰ σκευὴ φέρειν,
εἴπερ ποιήσω μηδὲν ὦνπερ Φρύνιχος
εἴωθε ποιεῖν καὶ Λύκις κάμειψίας,
οὐ σκευοφοροῦσ' ἐκάστοτ' ἐν κωμωδίᾳ ; 15
- ΔΙ. μὴ νυν ποιήσης· ὡς ἐγὼ θεώμενος,
ὅταν τι τούτων τῶν σοφισμάτων ἴδω,
πλεῖν ἢ ἵναυτῷ πρεσβύτερος ἀπέρχομαι.

9. μηδ' R.S.V.Z.Φ. μήθ' A.C.D.M.T.W.Y.Δ.X.Ω. Bodl. 1. Borg. Cant. 1. 2. Elb. Mut. 1.

10. καθαιρήση M.

11. ὅτε pro ὅταν Suid. v. ἐξεμείν. Unde πλήν γ' ὅτε μέλλω ἔγὼ ἔξεμείν tentat Benti. Sed ὅταν μέλλω γ' ἐξεμείν Suid. v. μέλλω.

13. ποιήσω A. ὥσπερ Fritsch. Male.

14. Ita Bergk: εἴωθε ποιεῖν; καὶ Λύκις κάμειψίας | σκευὴ φέρουσ'. Post Ἄμειψίας punctum tollit Reiskius, ut φέρουσι cum ποιεῖν cohaereat. Quod minime satisfacit. καὶ Λύκις] Quum de comico hujus nominis nihil constet, κάπιλυκος (καὶ Ἐπίλυκος) conjicit Koek. Idem ipse conjeceram, ut et κεῦπολις. Nil mutandum censet Mein. "Lycis inauditum sane poetae comici nomen est, nec tamen ideo tentandum. Etiam Pythangelum v. 87 nemo alius praeter nostrum inter tragicos poetas commemoravit."

15. σκευὴ φέρουσ' D.R.W.Y.Z.Φ. σκευηφοροῦσ' A.E.V.Δ.Θ.X.Ω. Med. 4. Mut. 1. σκευοφοροῦσ' T. Bodl. 1. (gl. τοῖς) Suid. v. Λύκις. οἱ σκευὴ φέρουσ' C. οἱ σκευοφοροῦσ' S.Δ corr. Cant. 2. Pors. Thiersch. οἷτις σκευηφοροῦσ' M. τοῖς σκευοφοροῦσ' Cant. 1. γρ. καὶ σκευοφοροῦσ' Leid. 3 corr. σκευηφόρους Fritsch. (cui tamen arridet magis τοὺς σκευοφόρους). οἷς σκευοφοροῦσ' . . . αἱ κωμωδίαὶ audacter Dobraeus. ὦνπερ . . . σκευηφοροῦσ' tuetur Lenting., similis constructionis exemplis collatis Eq. 832. ἀποσεμννεῖται πρῶτον, ἀπερ ἐκάστοτε | ἐν ταῖς τραγωδίαισιν ἑτερατεύετο. Ach. 647. ἐκείνων, ὡν ἐναυμαχήσαμεν. Lys. 887. ἃ δυσκολαίνει καὶ βρενθύεται. Eq. 875. ταῦτα πρωκτοτηρεῖν. 1121. ταῦτ' ἠλιθιάζω. Aeschyl. ap. schol. Av. 808. τάδε . . . ἀλισκόμεθα. Adde Eccl. 78. τῶν σκυτάλων ὡν πέρδεται. Triplicem scripturam memorat scholiasta, σκευηφοροῦσιν, σκευὴ φέρουσιν, σκευοφοροῦσιν. Versum spurium habent Dind. Bergk. Mein. "Versus non ab Aristophane, sed ab interprete scriptus. Quem qui addidit, poetae verbis eandem fere operam praestitit quam Nubium versui 296. (οὐ μὴ σκώψει μηδὲ ποιήσεις ἀπερ οἱ τρυγοδαίμονες οὗτοι) scholiasta annotatione sua, οἱ ἄλλοι ποιηταί· οὗτοι γὰρ ἐν τοῖς ποιήμασιν αὐτῶν ἀνθρώπους εἰσήγον χέζοντάς τε καὶ ἕτερα αἰσχρὰ ποιοῦντας." DIND. Verum fortasse οἱ σκευοφοροῦσ'. Cf. ad Av. 1283. Lys. 44. Quanquam analogia postulare videtur σκευηφορεῖν, ut στεφανηπλοκεῖν Th. 448. ἐν τῇ κωμωδίᾳ R. solus. Expectavisses ἐν ταῖς κωμωδίαις.

16. μὴ νυν A.

17. ὅταν τι A.

18. πλεῖν ἢ ἵναυτῷ M. πλήν ἡμιαυτοῦ R. πλήν ἡμὶ αὐτοῦ V.

- ΞΑ. ὦ τρισκακοδαίμων ἄρ' ὁ τράχηλος οὐτοσί,
 ὅτι θλίβεται μὲν, τὸ δὲ γέλοιον οὐκ ἐρεῖ. 20
- ΔΙ. εἴτ' οὐχ ὕβρις ταυτ' ἐστὶ καὶ πολλή τρυφή,
 ὅτ' ἐγὼ μὲν ἂν Διόνυσος, υἱὸς Σταμνίου,
 αὐτὸς βαδίζω καὶ πονῶ, τοῦτον δ' ὄχῳ,
 ἵνα μὴ τάλαιπωροῖτο μηδ' ἄχθος φέροι;
- ΞΑ. οὐ γὰρ φέρω ἴγώ; ΔΙ. πῶς φέρεις γὰρ, ὅς γ' ὄχει; 25
- ΞΑ. φέρων γε ταυτί. ΔΙ. τίνα τρόπον; ΞΑ. βαρέως πάνυ.
 ΔΙ. οὐκ οὖν τὸ βάρος τοῦθ', ὃ σὺ φέρεις, οὔνος φέρει;
- ΞΑ. οὐ δῆθ' ὅ γ' ἔχω ἴγὼ καὶ φέρω, μὰ τὸν Δί' οὐ.
 ΔΙ. πῶς γὰρ φέρεις, ὅς γ' αὐτὸς ὑφ' ἑτέρου φέρει;
- ΞΑ. οὐκ οἶδ'. ὁ δ' ὤμος οὐτοσὶ πιέζεται. 30
- ΔΙ. σὺ δ' οὖν, ἐπειδὴ τὸν ὄνον οὐ φῆς σ' ὠφελεῖν,
 ἐν τῷ μέρει σὺ τὸν ὄνον ἀράμενος φέρε.
- ΞΑ. οἴμοι κακοδαίμων τί γὰρ ἐγὼ οὐκ ἐναυμάχουν;
 ἦ τᾶν σε κωκύειν ἂν ἐκέλευον μακρά.
- ΔΙ. κατάβα, πανοῦργε· καὶ γὰρ ἐγγὺς τῆς θύρας 35
 ἦδη βαδίζων εἰμὶ τῆσδ', οἱ πρῶτά με

19. ὦ vulg. Dind. ὦ Cant. 1. Th. Mein. ἄρ' R.T.V. ἄρ' A.S.Δ.Θ.Φ.X. Mut. 1.

20. γελοῖον A. ἐρεῖ libri et vulg. ἐρῶ Cobet. Mein. Dind. conj. Bergk. Temere, ut collocatio ostendit particularum. Comica licentia cervici tribuitur quod proprie ipsi homini tribuendum erat.

21. ἐστὶ καὶ πολλή τρυφή vulg. ἐστὶ πολλή καὶ τρυφή Dobraeus, coll. Pl. 886. ἄρ' οὐχ ὕβρις ταυτ' ἐστὶ πολλή; Adde Lys. 659. ταυτ' οὖν οὐχ ὕβρις τὰ πράγματ' ἐστὶ | πολλή; Idem ipse conjeceram.

25. πῶς φέρεις γὰρ . . .] πῶς; φέρεις γὰρ . . . malit Lenting. ὅστις ὄχη M.

26-9. damnat ut spurios Hamaker, rationibus minus idoneis usus. "Concedendum tamen est, si abessent, neminem eos esse desideratum." MEIN.

27. οὐκοῦν A. οὔνος Φ. Dind. &c. ὄνος A. Ald. Br. ὄνος M. οὔνος V? Eust. p. 488, 10. Bekk. ὄνος R. Elb. Fr. Ko. Mein.

28. ὁ δ' ἔχω A. ὁ γ' ἔχω ἴγώ] ὁ γ' ἐγὼ ἴχω malit Mein. propter praec. v.

29. φέρη, ut solet, M.

31. φῆς A. σ' om. (gl. σε) Bodl. 1.

33. ἐγὼ οὐκ W.Y.Ω. ἔγωγ' οὐκ A.M.R.T.V.Z.Δ.Θ.Φ.X. Cant. 1. Elb. Mut. 1. (Scriptura confusa ex ἐγὼ οὐκ et ἐγ' οὐκ. Eadem crasis et corruptela est in Eq. 1021. Nub. 1373.) ἔγωγε, τί γὰρ οὐκ S.

34. ἦ τᾶν Δ.Φ. ἦ τ' ἂν A. ἦ γ' ἂν C. Bodl. 1. Th. εἴτ' ἂν Cant. 1. Restituendum videtur ἦ τᾶν Sophocli El. 314.

36. εἰμι A. vulg. εἰμὶ V. et Flor. unus. Wakef. S. C. IV. 16. Dind. Th. &c. Recte. Cf. Eccl. 1093. ἐγγὺς ἦδη τῆς θύρας | ἐλκόμενός εἰμι. Pl. 767. ὡς ἄνδρες ἐγγὺς εἰσιν ἦδη τῶν θυρῶν. τῆδε Elb.

ἔδει τραπέσθαι. παιδίον, παῖ, ἡμί, παῖ.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

τίς τὴν θύραν ἐπάταξεν; ὡς κενταυρικῶς
ἐνήλαθ' ὅστις. εἶπέ μοι, τουτὶ τί ἦν;

- ΔΙ. ὁ παῖς. ΞΑ. τί ἔστιν; ΔΙ. οὐκ ἐνεθυμήθης; ΞΑ. τὸ τί;
 ΔΙ. ὡς σφόδρα μ' ἔδεισε. ΞΑ. νῆ Δία μὴ μαίνοιοί γε. 41
 ΗΡ. οὐ τοι μὰ τὴν Δήμητρα δύναμαι μὴ γελᾶν.
 καίτοι δάκνω γ' ἐμαντόν' ἀλλ' ὅμως γελῶ.
 ΔΙ. ὦ δαιμόνιε, πρόσελθε· δέομαι γάρ τί σου.
 ΗΡ. ἀλλ' οὐχ οἶός τ' εἶμ' ἀποσοβῆσαι τὸν γέλων, 45
 ὀρῶν λεοντῆν ἐπὶ κροκωτῷ κειμένην.
 τίς ὁ νοῦς; τί κόθορνος καὶ ρόπαλον ξυνηλθέτην;
 ποῖ γῆς ἀπεδήμεις; ΔΙ. ἐπεβάτεον Κλεισθένει.
 ΗΡ. κἀναυμάχησας; ΔΙ. καὶ κατεδύσαμεν γε ναῦς
 τῶν πολεμίων ἢ δώδεκ' ἢ τρισκαίδεκα. 50
 ΗΡ. σφῶ; ΔΙ. νῆ τὸν Ἀπόλλω. ΞΑ. κᾶτ' ἔγωγ' ἐξηγρόμην.

37. Coniicias παῖ, παῖ, ἡμί, παιδίον. Cf. Nub. 132. παῖ, παιδίον. Ach. 404. Εὐριπίδη, Εὐριπίδιον. Nub. 80. Φειδιπίδη, Φειδιπίδιον. 223.

38. κενταυρικὸν Elb.

39. μοι om. M.

40. τί ἔστιν A.

41. νῆ Δία A.M.R.V.Y.Z.Φ. Cant. 2. μὰ Δία Cant. 1. Harl. 3. Bodl. 1. νῆ
 Δὶ Dind. Cf. ad Eq. 319. et infra 164. 863.

42. δήμητραν R. Bodl. 1.

43. δάκνων γ' A.

45. οὐχ' A.

47. κόθορνον A.

48. πῆ Bodl. 1.

ἐπεβάτεον (π supr. ν) A.

50. τρισκαίδεκα] τρισκαίδεκα Mein. "E Pollucis decreto I. 55 hic scribendum sit τρεῖς καὶ δέκα pro τρισκαίδεκα. Nihil tamen definire ausus est Lob. ad Phryn. p. 408." (Fritzsch.) Cf. Com. anon. IV. 691. τούτων δ' ἀπέδωκεν οὐδ' ὄλους τρισκαίδεκα (μεδίμους). Isae. VIII. 49. ἄξια τρισκαίδεκα (sic) μνῶν. Isae. Fr. I. 11. τρισκαίδεκαίτης. Neutrum τριακαίδεκα est Pl. 194. 846. Apud Herodotum sunt τρισκαίδεκαστάσιος III. 95. τεσσαρεσκαίδεκα (τεσσαρεσκαίδεκα ἡμέρας) I. 86. τεσσαρεσκαίδεκατος I. 84. Verum videatur τρισκαίδεκα, ut ἑκκαίδεκα, non ἐξ καὶ δέκα, dicebant (Thuc. VIII. 13). Sed τρισκαίδεκα scripsisse veteres testantur Herodianus aliique grammatici. V. Dind. in Thes. Gr. VII. 2461.

51. σφῶε A. κᾶτ' . . .] Haec Herculi tribuunt D.E.F.V. Borg. Bodl. 1. Cant. 1. 2. Suid. in κᾶτ' ἔγωγε. Br. Mein. Xanthiae aut servo A.C.R. Urb. Kust, Fr. Ko. Bergk. Dind. Dionyso continuat Bergl. Totum versum Herculi dant edd. ante Kust. Incertam personarum distinctionem jam notarat Schol. ἐξεγερόμην M. ἐξεγερόμην Borg. Qu. κᾶτ' ἔγῳ ἔξαγηρόμην.

- ΔΙ. καὶ δῆτ' ἐπὶ τῆς νεῶς ἀναγιγνώσκοντί μοι
τὴν Ἀνδρομέδαν πρὸς ἑμαυτὸν ἐξαίφνης πόθος
τὴν καρδίαν ἐπάταξε πῶς οἶει σφόδρα.
- ΗΡ. πόθος; πόσος τις; ΔΙ. μικρὸς, ἡλικὸς Μόλων. 55
- ΗΡ. γυναικίος; ΔΙ. οὐ δῆτ'. ΗΡ. ἀλλὰ παιδός; ΔΙ. οὐδαμῶς,
ἀλλ' ἀνδρός. ΗΡ. ἀπαπαῖ. ξυνεγένου τῷ Κλεισθένει;
- ΔΙ. μὴ σκῶπτέ μ', ὠδέλφ'. οὐ γὰρ ἀλλ' ἔχω κακῶς.
τοιούτος ἡμέρος με διαλυμαίνεται.
- ΗΡ. ποίος τις, ὠδεελφίδιον; ΔΙ. οὐκ ἔχω φράσαι. 60
ὅμως γε μέντοι σοι δι' αἰνιγμῶν ἐρῶ.
ἤδη ποτ' ἐπεθύμησας ἐξαίφνης ἔτνους;
- ΗΡ. ἔτνους; βαβαιὰξ, μυριάκις ἐν τῷ βίῳ.
- ΔΙ. ἄρ' ἐκδιδάσκω τὸ σαφές, ἢ ἕτερα φράσω;

52. νηὸς M. ἀναγιγνώσκοντι A.M.

53. τὸν pro τὴν A. ἐξαίφνης πρὸς ἑμαυτὸν A. παρ' pro πρὸς M.

54. πῶς οἶει σφόδρα; vulg. Fr. Scribe πῶς οἶει σφόδρα cum Dind. Mein. Cf. ad Ach. 12.

55. πόθος] πόθεν M. πόσος] ποίος V. μικρὸς A.R.Φ. Suid. in Μόλων. συμκρὸς M.S.V.X. Br. μακρὸς W.Y.Z.Δ.Θ.Ω. Mut. 1. Elb. v. l. ap. schol. μικρὸς (supr. α) T. Bodl. 1.

56. οὐδαμῶς. | ΗΡ. ἀλλ' ἀνδρός; ΔΙ. ἀταταῖ. ΗΡ. ξυνεγένου τῷ Κλεισθένει; vulg. οὐδαμῶς. | ἀλλ' ἀνδρός. ΗΡ. ἀταταῖ. ξυνεγένου τῷ Κλεισθένει; Lenting. Recte, opinor, quod ad personarum distributionem.

57. ἀταταῖ A.C.D.E.S.T.W.Y.Z.X.Ω. Ald. ἀταταῖ Δ.Θ.Φ. Mut. 1. Br. ἀταταῖ Cant. 1 corr. ἰαταταῖ M. ἀπαπαῖ R.(P)V.(P) v. l. ap. schol. Suid. h. v. ἀπαπαῖ (sic, tacens de R.V.) Bekk. ἀταταῖ Dind. Mein. ἀταταῖ Bergk. ἀπαπαῖ Fr. Ko. Verum videtur ἀταταῖ (vel ἀταταῖ), aut ἀπαπαῖ, ut in Vesp. 310. ἀπαπαῖ φεῦ, ἀπαπαῖ φεῦ. Κλεισθένει M. Ald. Th. Dind. Mein. τῷ Κλεισθένει A.C.D.E.R.S.T.V.W.Y.Z.Δ.Θ.Φ.X.Ω. Bodl. 1. Cant. 1. 2. Elb. Fr. Ko. Bergk.

58. ὦ δ' ἐλφ' A. οὐ γὰρ' ἀλλ' M.

60. ὦ δ' ελφίδιον A.

61. αἰνιγμάτων M.

63. ἔτνους] ἐγὼ v. l. in V. μυριάκις γ' D.R.S.Z.Δ supr. Φ.X. Cant. 1. Borg. Bekk. Fr. Ko. Bergk. γ' om. A.M.T.V.W.Y.Θ.Ω. Mut. 1. Cant. 2. Br. Dind. Th. Recte additur particula. Cf. ad Th. 741.

64. τὸ σαφές] Qu. τι σαφές. Cf. 592. βλέπειν . . . τὸ (τι?) δεινόν. et ad Av. 373. ἢ ἕτερα R. ἢ ἕτερα M.V. ἢ ἕτερα R. (s. Bekk.) ἢ ἕτερα (sic) A. ἢ ἕτερα Med. 4. ἢ ἕτερα Mut. 1. ἢ ἕτερα Bodl. 1. ἢ ἕτερα D. ἢ ἕτερα Cant. 1. ἢ ἕτερος Cant. 2. ἢ ἕτερα Bentl. Seidl. de V. D. p. 388. Pors. Reisig. Dobr. Dind. Mein. &c. ἢ ἕτερα Elmsl. ad Ach. 828. Both. Scribendum suspicor aut ἢ ἕτερα aut ἡτέρα. Cf. 169. ἐὰν δε μὴ εὔρω. Ach. 828. εἰ μὴ ἕτερωσε συκοφαντήσεις τρέχων. Pac. 252. μέλιτι χρῆσθαι ἕτερω. Lys. 736. αὕτη ἕτερα. Av. 1251. πλείν ἢ ἕξακοσίους. Damoxen. ap. Athen. 15 B.

- HP. μη δῆτα περὶ ἔττους γε πάνυ γὰρ μανθάνω. 65
- ΔΙ. τοιοῦτοσὶ τοίνυν με δαρδάπτει πόθος
Εὐριπίδου. HP. καὶ ταῦτα τοῦ τεθνηκότος;
- ΔΙ. κοῦδεὶς γέ μ' ἂν πείσειεν ἀνθρώπων τὸ μὴ οὐκ
ἐλθεῖν ἐπ' ἐκείνον. HP. πότερον εἰς Ἄιδου κάτω;
- ΔΙ. καὶ νῆ Δι' εἴ τί γ' ἔστιν ἔτι κατωτέρω. 70
- HP. τί βουλόμενος; ΔΙ. δέομαι ποιητοῦ δεξιοῦ.
οἱ μὲν γὰρ οὐκέτ' εἰσὶν, οἱ δ' ὄντες κακοί.
- HP. τί δ'; οὐκ Ἰοφῶν ζῆ; ΔΙ. τοῦτο γάρ τοι καὶ μόνον
ἔτ' ἔστι λοιπὸν ἀγαθόν, εἰ καὶ τοῦτ' ἄρα
οὐ γὰρ σάφ' οἶδ' οὐδ' αὐτὸ τοῦθ' ὅπως ἔχει. 75
- HP. εἴτ' οὐ Σοφοκλέα, πρότερον ὄντ' Εὐριπίδου,
μέλλεις ἀνάγειν, εἴπερ γ' ἐκείθεν δεῖ σ' ἄγειν;

ἐτῶν ἴσως ἑκαταίδεκα ἢ ἑπτακαίδεκα. Philem. ibid. 516 F. ἡ ἀμάρτημα. Soph. Phil. 985. ἦν μὴ ἔρρης ἐκάν. Oed. C. 195. ἡ ἐσθῶ; Oed. R. 420. ἔσται ἄλικῶν (λιμὴν vulg.).

67. Εὐριπίδου, καὶ ταῦτα τοῦ τεθνηκότος, κοῦδεὶς γέ μ' . . . vulg. Εὐριπίδου. HP. καὶ ταῦτα τοῦ τεθνηκότος; ΔΙ. κοῦδεὶς γέ μ' . . . Kust. Dind. &c. Recte. Cf. ad 116. "Verba καὶ ταῦτα τοῦ τεθνηκότος; in libris quibusdam Herculi tribui narrat scholiasta: recte, ut videtur." DIND. τεθνηκότος A.

68. ἄν τι πείσειεν W.Y. Qu. κοῦδεὶς γ' ἀναπείσειέν μ' ἂν ἀνθρώπων τὸ μὴ οὐκ . . . οὐκ] literam κ in versus proximi initio habet R.

69. πότερ' M. ἄδου A.

73. ζῆ A. τοῦτ' γὰρ καὶ V.

74. εἰ καὶ . . .] Qu. εἰ δὴ . . ., vel εἴπερ . . .

76. οὐχὶ libri et vulg. οὐ Bentl. Herm. Dind. &c. Saepe οὐ in οὐχὶ corruptum (ut Pl. 178. Antiph. Ath. 226 D. Anaxandr. ibid. 655 A.). Multo sic meliores fluent numeri, et majori cum vi et gravitate proferetur nomen Σοφοκλέα, quod Euripidi opponitur. Minus probabiliter Brunckius Σοφοκλέα tribus syllabis per synecphonesin efferrī vult. Cf. 79. ἄνευ Σοφοκλέους . . . 86. ὁ δὲ Ξενοκλῆς . . . 787. οὐ καὶ Σοφοκλῆς ἀντελάβετο τοῦ θρόνου; Th. 168. ταῦτ' ἄρ' ὁ Φιλοκλῆς (Φιλοκλῆς libri) αἰσχροὺς ὧν αἰσχροῦς ποιεῖ, | ὁ δὲ Ξενοκλῆς (Ξενοκλῆς libri) . . . 441. Ξενοκλῆς (Ξενοκλῆς libri) ὁ Καρκίνου . . . Av. 100. τοιαῦτα μέντοι Σοφοκλῆς (Σοφοκλῆς libri plures, metro pessumdato) λυμáινεται. 567. Ἡρακλέει (Ἡρακλεῖ libri). 1295. κορυδὸς Φιλοκλέει . . . Pac. 697. ἐκ τοῦ Σοφοκλέους γίγνεται Σιμωνίδης. Contra Ἡρακλέα trisyllabum est Thesm. 26. Πηλέα disyllabum Ran. 863. Confer etiam Soph. Tr. 232. Aj. 104. Eur. Ph. 913. Rhes. 977. &c. Οὐχὶ Σοφοκλέα tueri videtur Herw. An. p. 156. Εἴτ' οὐχὶ legitur infra 610. Pl. 794. &c. Fortasse in accusativo tantum hujusmodi nominum synecphonesin sive synizesin faciebant poetae scenici, ut nihil temere contra librorum auctoritatem mutandum sit. V. Bergk. Comm. p. 328-9.

77. ἀνάγειν C.D.R.S.T.V.W.Y.Ω. Elb. Borg. Cant. 1. 2. Bodl. 1. Elmsl. ad

- ΔΙ. οὐ, πρίν γ' ἂν Ἰοφῶντ', ἀπολαβὼν αὐτὸν μόνου,
 ἄνευ Σοφοκλέους ὃ τι ποιεῖ κωδωνίσω.
 κάλλως ὁ μὲν γ' Εὐριπίδης, πανούργος ὦν, 80
 καὶ ξυναποδράναι δεῦρ' ἐπιχειρήσειέ μοι
 ὁ δ' εὐκόλος μὲν ἐνθάδ', εὐκόλος δ' ἐκεῖ.
- ΗΡ. Ἀγάθων δὲ ποῦ 'σθ'; ΔΙ. ὅπου 'στ'; ἀπολιπὼν μ' οἴχεται,
 ἀγαθὸς ποιητῆς καὶ ποθεινὸς τοῖς φίλοις.
- ΗΡ. ποῖ γῆς ὁ τλήμων; ΔΙ. ἐς μακάρων εὐωχίαν. 85
- ΗΡ. ὁ δὲ Ξενοκλῆς; ΔΙ. ἐξόλοιτο νῆ Δία.
- ΗΡ. Πυθάγγελος δέ; ΞΑ. περὶ ἐμοῦ δ' οὐδεὶς λόγος
 ἐπιτριβομένου τὸν ὦμον οὕτωςι σφόδρα;
- ΗΡ. οὐκουν ἕτερ' ἔστ' ἐνταῦθα μεираκύλλια
 τραγωδίας ποιοῦντα πλεῖν ἢ μύρια, 90

Ach. 127. et Med. 805. Dind. &c. ἀναγαγεῖν A.M.Z.Φ.X. Mut. 1. Ald. Br.
 εἴπερ γ' S.T.Y.Z.X.Ω. Borg. Cant. 1. 2. Bodl. 1. Elmsl. Dind. &c. εἴπερ
 A.M.R.V.Φ. Ald. Br. εἴπερ τιν' Th. ἄγειν τινὰ D.

78. γ' om. R.

79. ποῖ A. Bodl. 1.

80. γ' om. V. Bodl. 1.

81. καὶ libri (om. Mut. 1.). καὶ Dobr. Dind. Bergk. Mein. &c. Cf. ad
 Av. 671. Pl. 946. Ach. 1021. ἐπιχειρήσειέ μοι R.V.Φ. vulg. ἐπιχειρήσειεν
 an A. Mut. 1. Br. ἐπιχειρήσειέ με D.

83. ΗΡ. Ἀγάθων δὲ ποῦ 'σθ'; ΔΙ. ὅπου 'στ'; ἀπολιπὼν μ' οἴχεται (οἴχ. libri
 optimi) conj. Mein. Ἀγάθων δὲ ποῦ ποτ' ἔστ';—Ἀπολιπὼν μ' οἴχεται Cobet.
 Possis etiam Ἀγάθων δὲ ποῦ 'στί; ΔΙ. ποῦ 'στ'; ἀποίχεται A. et vulg.
 Suid. in Ἀγάθων. οἴχεται C.(?)M.R.V. Bodl. 1. Borg. Mein. ἔμ' οἴχεται
 Dind.

84. τοῖς φίλοις libri et vulg. τοῖς σοφοῖς (Nub. 526) conj. Dobraeus, cui
 φίλοις videtur e glossa φιλοσόφοις (v. seq. schol. πολλῶν ἅμα φιλοσόφων &c.),
 aut ex mero compendio natum. Τοῖς σοφοῖς pro usitato τοῖς φίλοις scripsisse
 videtur comicus, irridendi Agathonis causa, cujus poesis maxime antithetica
 σοφίαν affectabat, non minus quam Euripidis. Praeterea quomodo σοφοῖς in
 φίλοις transire potuisset videre licet, non ita φίλοις in σοφοῖς. His perpensis,
 σοφοῖς reponendum censeo.

85. πῆ M. ἐς Μακετῶν (i. e. Μακεδόνων) εὐωχίαν conj. Kock.

86. Ξενοκλῆς E.M.R.V.Φ. Bodl. 1. Cant. 1. Br. Ξενοκλῆς A. Cant. 2.
 Mut. 1. Ald.

87. Πυθάγγελος δέ;] Post haec duorum hemistichiorum lacunam indicat
 Mein. Mirum enim esse de Pythagelo uno nihil praedicari.

89. οὐκουν A. ἔστ' ἐνταῦθα] Corrigendum suspicor ἔστι δῆτα.
 ἔστιν Bodl. 1. ἐνθάδε Suid. v. πλεῖν.

90. τραγωδίας A. (et alibi). πλεῖν . . . λαλίστερα] Haec, quae vulgo
 Herculi continuantur, Dionyso tribuit Mein. μυρία R. μύρια A. (ut

- Εὐριπίδου πλεῖν ἢ σταδίῳ λαλίστερα ;
- ΔΙ. ἐπιφυλλίδες ταῦτ' ἐστὶ καὶ στωμύλματα,
 χελιδόνων μουσεῖα, λωβηταὶ τέχνης,
 ἃ φρούδα θάττον, ἦν μόνον χορὸν λάβη,
 ἅπαξ προσουρήσαντα τῇ τραγωδίᾳ. 95
 γόνιμον δὲ ποιητὴν ἂν οὐχ εὖροις ἐτι
 ζητῶν ἂν, ὅστις ῥῆμα γενναῖον λάκοι.
- ΗΡ. πῶς γόνιμον; ΔΙ. ὠδὶ γόνιμον, ὅστις φθέγγεται
 τοιουτοῦ τι παρακεκινδυνευμένον,
 αἰθέρα Διὸς δωμάτιον, ἢ χρόνου πόδα, 100
 ἢ φρένα μὲν οὐκ ἐθέλουσαν ὁμόσαι καθ' ἱερῶν,
 γλώτταν δ' ἐπιορκήσασαν ἰδίᾳ τῆς φρενός.
- ΗΡ. σὲ δὲ ταῦτ' ἀρέσκει; ΔΙ. μᾶλλὰ πλεῖν ἢ μαίνομαι.
- ΗΡ. καὶ μὴν κόβαλά γ' ἐστίν, ὡς καὶ σοὶ δοκεῖ.
- ΔΙ. μὴ τὸν ἐμὸν οἴκει νοῦν ἔχεις γὰρ οἰκίαν. 105

vid.) μυρίας Dind. Quod non probandum. *μυρία* probat Thiersch., non enim cogitari certum numerum. Cf. ad Pl. 1184.

91. πλεῖν ἢ σταδίῳ A. (-ίω) R.V.Φ. &c. Aristid. II. 133. Suid. in πλεῖν. Eust. p. 1226, 13. πλεῖν ἢ σταδίου M. Borg. &c. πλεῖν σταδίου Etym. M. p. 262, 14. Cf. ad 18.

94. ἦν ἅπαξ μόνον λάβη | χορὸν, προσουρήσαντα . . . , aut potius ἦν ἅπαξ χορὸν λάβη, | μόνον προσουρήσαντα . . . conj. Mein. hoc sensu, *nihil isti aliud quam immingunt tragoediae, non autem eam foecundant*. Aperte legeretur, opinor, ἦν ἅπαξ χορὸν λάβη, | μόνον προσουρήσαντα &c.

96. εὖροις A.R.S.V.W.Y.Z. vulg. εὖρης M.Φ.

98. ὅστις δὲ φθ. M.

99. τι om. M.

102. ἰδίᾳ A.R.V. vulg. ἄνευ D.E.F.M.R. Bodl. 1. Cant. 1. Gl. in A. Suid. l. c. ἰδίᾳ ἢ ἄνευ.

103. σέ] σοὶ Bodl. 1. et (supr. σε) Mut. 1. Qu. σὺ δὲ τοῖσδ' ἀρέσκει, vel σοὶ δὲ τάδ' ἀρέσκει. ἀρέσκειαι Mut. 1. μάλα R.S.T. Bodl. 1. lemma schol. καὶ μάλα A.M.V.W.Y.Z.Δ.Θ.Φ.Χ.Ω. Cant. 1. 2. Mut. 1. Ald. vulg. Th. καὶ μὰ Δία Elb. μ' ἀλλὰ Suid. in σὲ δὲ ταῦτα. μὴ ἄλλὰ Pors. μᾶλλὰ recte Dobr. Dind. &c. "Similiter interpolatus fuit v. 751. Photius p. 244, 1. a Dobraeo emendatus, μᾶλλὰ: ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀλλά. Codex *μαλαν* (sine accentu): ἀντὶ τοῦ οὐ καλά." DIND. ("οὐκ ἀλλά pro οὐ καλά Mnesimacho et Cratino restituit Porson. Adv. p. 102. 284." DOBR.) πλὴν (supr. πλεῖν) Φ.

104. ἢ μὴν libri et vulg. καὶ μὴν Cobet. Recte, opinor. Cf. 104. ὡς καὶ σοὶ δοκεῖ] οὐ καὶ σοὶ δοκεῖ; Dobraeus (ut Vesp. 939). Dionyso haec tribuit Elmsleius ad Ach. 487. ὡς γε σοὶ δοκεῖ idem n. ms. Fallitur uterque, ut ostendunt ista μὴ τὸν ἐμὸν οἴκει νοῦν &c., quae plane ad Herculis verba ὡς καὶ σοὶ δοκεῖ spectant. Neque altera Dobraei correctione opus est, ἢ μὴν . . . ἔστ' ἴσως καὶ σοὶ δοκεῖ.

105. ἔχεις γὰρ οἰκίαν citat Suidas, et ut variam lectionem addit ἐγὼ γὰρ ἀρκέσω.

- HP. καὶ μὴν ἀτεχνῶς γε παμπόνηρα φαίνεταιαι.
 ΔΙ. δειπνεῖν με δίδασκε. ΞΑ. περὶ ἐμοῦ δ' οὐδεὶς λόγος ;
 ΔΙ. ἀλλ' ὦνπερ ἔνεκα τήνδε τὴν σκευὴν ἔχων
 ἦλθον κατὰ σὴν μίμησιν, ἵνα μοι τοὺς ξένους
 τοὺς σοὺς φράσειας, εἰ δεοίμην, οἷσι σὺ
 110 ἔχρω τόθ', ἠνίκ' ἦλθες ἐπὶ τὸν Κέρβερον,
 τούτους φράσον μοι, λιμένας, ἀρτοπάλια,
 πορνεῖ, ἀναπαύλας, ἐκτροπὰς, κρήνας, ὁδοὺς,
 πόλεις, διαίτας, πανδοκευτρίας; ὅπου
 κόρεις ὀλίγιστοι. ΞΑ. περὶ ἐμοῦ δ' οὐδεὶς λόγος ; 115
 HP. ὦ σχέτλις, τολμήσεις γὰρ ἰέναι; ΔΙ. καὶ σύ γε
 μηδὲν ἔτι πρὸς ταῦτ', ἀλλὰ φράζε τῶν ὁδῶν
 ὅπως τάχιστ' ἀφιξόμεθ' εἰς "Αἶδου κάτω
 καὶ μήτε θερμὴν μῆτ' ἄγαν ψυχρὰν φράσης.

106. γε om. M. &c. ταῦτα φαίνεταιαι M.

107. δειπνεῖν με δίδασκε] Notanda caesura minus numerosa. Cf. ad Nub. 62. Pronomen delendum censet Elmsl. ad Ach. 127. Post λόγος interrogandi signum ponendum et hic et in v. 115. Ita etiam Fritsch. Vulgo deest.

108. ἔνεκα A.D.E.M.R.V.Φ. Borg. Urb. Mut. 1. &c. Bentl. Br. οὔνεκα Ald. et fortasse codices aliquot deteriores. ἔχων plerique omnes libri et Br. &c. φέρων Ald. et codd. aliquot (?). φορῶν saltem malit (ut in Pl. 988) Thiersch. 109. κατὰ τὴν σὴν Bodl. 1. Cant. 1. Borg.

111. ἔχρῳ A.R.V. &c. Ald. ἔχρω Br. &c.

112. τοὺς τε λιμένας φράσον μοι M.

113. κρήνας A. κρημνοὺς v. l. ap. schol. ὁδοὺς] Qu. πόρους, vel σκιὰς.

114. πανδοκευτρίας] πανδοκεῖ ἄρισθ' conj. Herwerden. Tabernae enim potius quam mulieres cauponarias commemorari oportere. Ingeniosa conjectura.

116. "Versus totus Herculi tribuebatur. Correxerit Seidlerus. Alloquitur autem Hercules Dionysum, non Xanthiam, περὶ οὗ οὐδεὶς λόγος, quae scholiastae fuit opinio prava personarum distinctione decepti." DIND. Vulgatam interpunctionem male retinet Fritsch. (qui reddit, tu adeo cum tua ignavia, ut ego, ire aulebis? concinne enim haec referri ad v. 108-111), probat Hermannus.

ἰέναι κάτω (γρ. καὶ σύ γε) V.

117. φράζε τῶν ὁδῶν] φράζε νῶν ὁδῶν ingeniose corrigit Fritschius, coll. 275. οὗς ἔλεγεν ἡμῖν. 319. οὗς ἔφραζε νῶν. Av. 15. ὅς τῶδ' ἔφρασε νῶν φράσειν τὸν Τηρέα. Idem Xanthiam, ut comitem et socium itineris, non inepte commemorari monet, coll. v. 49-50. καὶ κατεδύσαμέν γε ναὺς . . . HP. σφῶ ; Sed obstat, opinor, v. 120. φέρε δὴ, τίν' αὐτῶν (sc. τῶν ὁδῶν) σοι φράσω πρώτην ; Non ita loqueretur, opinor, Hercules, nisi praecessisset τῶν ὁδῶν.

118. ὅπως A.R. &c. vulg. ὅπη (γρ. ὅπως) V. ὅπη Bergk. Ko. Mein. ὅτω non male Dind. ἀφίξομ' D. Cant. 1. 2. Borg. Ald. et vulg. ἀφίξομ' (γρ. ἀφιξόμεθ') V. - ἀφίξομαι D. Mut. 1. ἀφιξόμεθ' A.R.Φ. Harl. 3. Bodl. 1. Dind. rec. ἀφιξόμεθ' Harl. 1. Revocanda mihi videtur vulgata. In sequentibus enim Dionysi solius mentio fit ; Xanthiae, ut servi, οὐδεὶς λόγος. ἄδου A.

- ΗΡ. φέρε δὴ τίν' αὐτῶν σοι φράσω πρώτην, τίνα ; 120
 μία μὲν γὰρ ἔστιν ἀπὸ κάλω καὶ θραίνου,
 κρεμάσαντι σαυτόν. ΔΙ. παῦε, πνιγηρὰν λέγεις.
- ΗΡ. ἀλλ' ἔστιν ἀτραπὸς ξύντομος τετριμμένη,
 ἢ διὰ θυείας. ΔΙ. ἄρα κῶνειον λέγεις ;
- ΗΡ. μάλιστά γε. ΔΙ. ψυχράν γε καὶ δυσχείμερον 125
 εὐθὺς γὰρ ἀποπήγνυσι τάντικνῆμα.
- ΗΡ. βούλει ταχεῖαν καὶ κατάντη σοι φράσω ;
 ΔΙ. νῆ τὸν Δί', ὡς ὄντος γε μὴ βαδιστικοῦ.
- ΗΡ. καθέρπυσόν νυν ἐς Κεραμεικόν. ΔΙ. εἶτα τί ;
- ΗΡ. ἀναβὰς ἐπὶ τὸν πύργον τὸν ὑψηλὸν— ΔΙ. τί δρῶ ; 130
- ΗΡ. ἀφιεμένην τὴν λαμπάδ' ἐντεῦθεν θεῶ
 κᾶπειτ', ἐπειδὴν φῶσιν οἱ θεώμενοι
 εἶναι, τόθ' εἶναι καὶ σὺ σαυτόν. ΔΙ. ποί ; ΗΡ. κάτω.
- ΔΙ. ἀλλ' ἀπολέσαιμ' ἂν ἐγκεφάλου θρίω δύο.
 οὐκ ἂν βαδίσαιμι τὴν ὁδὸν ταύτην. ΗΡ. τί δαί ; 135

120. πρῶτον Cant. 1.

ΔΙ. τίνα ; Α.

121. Ηρ. praef. Α.

ἢ μία Mut. 1.

γὰρ om. Suid. in Θράϊνον.

Κάλως. Πνιγείυς.

γὰρ ἔστιν Α. vulg. Fr. Dind. γὰρ ἔστιν Bergk. Mein.

ὑπὸ κάλω conj. Burges. ad Aesch. Suppl. 327. Qu. ἐστι διὰ κάλω,

ut in v. 124. ἢ διὰ θυείας.

122. ΞΑ. κρεμάσαντι σαυτόν . . . ΔΙ. παῦε. malit Dobraeus.

παῦε] πάνν

M. om. Mut. 1. Fort. πάνν γε.

123. σύντομος A.M.R.V. &c. vulg. ξύντομος Br. &c.

124. θυίας R. hic et alibi. θυίας R.

κῶνειον R.

127. ταχεῖαν καὶ κατάντη A.R.Φ. vulg. κατάντη καὶ ταχεῖαν V. Bergk.

128. γε om. Borg., qui Δία habet. Legendum suspicor νῆ τὸν Δί', ὡς ἀνὴρ γε μὴ βαδιστικός. Vel νῆ τὸν Δί' ἔγωγ', ὡς ὦν γε μὴ βαδιστικός. Vel ὡς ὦν τίς γε (pro γέ τις propter metrum) μὴ βαδιστικός. Genitivus hoc loco quomodo defendi possit equidem non perspectum habeo. Qualis enim constructio est illa, νῆ τὸν Δί' (βούλομαι), ὡς ὄντος γε μὴ βαδιστικοῦ (μου) ?

129. νῦν Α.Μ. ἐς R.V. &c. εἰς Α.Μ. κεραμεικόν R. Elb.

εἶτα

M.R.S.T.Z.Φ.X. Bodl. 1. Borg. Dind. Th. Mein. εἶτα M. κᾶτα (aut κᾶτα) Α.V.W.Y.Δ.Θ. Mut. 1. vulg. Fr. Bergk. Photius p. 143, 21. κᾶτα τί : εἶτα τί. Ut in re dubia servanda videtur vulgata.

133. ποί Α.Ρ.Υ.Φ. Cant. 2. et, ni fallor, reliqui. πῆ Bodl. 1. Cant. 1.

εἶναι, τόθ' εἶναι . . .] Legendum suspicor ἀφίεσθαι, τότε καὶ σὺ σαυτόν. Cf. 131. ἀφιεμένην τὴν λαμπάδ' ἐντεῦθεν θεῶ. Eq. 1159. ἄφες ἀπὸ βαλβίδων ἐμέ τε καὶ τουτονί. Herod. III. 75. ἀπῆκε ἐωυτὸν ἐπὶ κεφαλῆν φέρεσθαι ἀπὸ τοῦ πύργου κάτω. A verbo ἀφίεσθαι *cursores dimittere* venit nomen ἀφετηρία *carceres*, Anglice *a starting-place*. Simplex εἶναι, sive de lampade sive de cursoribus intelligas, parum convenit.

134. ἐγκεφάλων V. ἐγκέφαλον Elb.

θρία Α.

δύο M.S.Δ. δύο

A.R.T.V.Z.Φ.X. Mut. 1.

135. τί δαί Α.Μ.Ρ.Υ.Ζ.Φ.Χ. τί δέ V. τί δὴ Ω. Qu. τί' οὖν ; Aliter

- ΔΙ. ἤνπερ σὺ τότε κατήλθες. ΗΡ. ἀλλ' ὁ πλοῦς πολὺς.
 εὐθύς γὰρ ἐπὶ λίμνην μεγάλην ἤξεις πάνυ
 ἄβυσσον. ΔΙ. εἶτα πῶς περαιωθήσομαι ;
- ΗΡ. ἐν πλοιαρίῳ τυννουτῶί σ' ἀνὴρ γέρων
 ναύτης διάξει δὺ' ὀβολῶ μισθὸν λαβών. 110
- ΔΙ. φεῦ. ὡς μέγα δύνασθον πανταχοῦ τῶ δὺ' ὀβολῶ.
 πῶς ἠλθέτην κάκεισε ; ΗΡ. Θησεὺς ἤγαγε.
 μετὰ τοῦτ' ὄφεις καὶ θηρί' ὄψει μυρία
 δεινότατα. ΔΙ. μὴ μ' ἐκπληττε μηδὲ δειμάτου
 οὐ γάρ μ' ἀποτρέφεις. ΗΡ. εἶτα βόρβορον πολὺν 145
 καὶ σκῶρ ἀείνων· ἐν δὲ τούτῳ κειμένους
 εἶ που ξένον τις ἠδίκησε πώποτε,
 ἧ παιῖδα βινῶν τάργυριον ὑφέιλτο,

enim inepta videtur Dionysi responsum, ἤνπερ σὺ &c. Nisi quidem τί δαί; reddas non *quid igitur?* sed *cur igitur?* Quod tamen vix satisfacit. Sed cf. ad v. prox.

136. ἤνπερ A.M.R.S.V.W.Y.Z.Φ. &c. ἀλλ' ἤνπερ (soli, opinor) T. Bodl. 1. Scripserat, opinor, Comicus ἀλλ' ἦν . . . Locum correxit grammaticus aliquis, ni fallor, qui non intelligeret continuari Dionysi sermonem, Herculis autem verba τί δαί; *cur vero?* διὰ μέσου esse accipienda, neque significare posse *quamnam vero?* Quod si significarent, inepte profecto sequeretur ἀλλ' ἦν . . . Ita ejectum fuit ἀλλ', et ἦν in ἤνπερ mutatum. τότε] ποτε Perizon. Add. ad Aelian. V. H. I. 18. Nihil opus.

137. ἐπι] εἰς V. solus, opinor.

138. πῶς γε A.M.R.S.T.W.Y.Z.Δ.Θ.Φ.X. Borg. Mut. 1. Ald. &c. πῶς (om. γε) Brunckii unus. V. (s. Bekk.) Ω. Suid. in φεῦ. Bentr. Elmsl. ad Oed. C. 977. et Med. 288. 1334. Vulgatam frustra defendit Reisig. ad Soph. Oed. C. p. 323. "πῶς γε positum fortasse ab librario περεωθήσομαι pronuntiante. πῶς γε λέγεις pro πῶς λέγεις scriptum in R. v. 515." DIND.

139. τυννουτῶι M. Bodl. 1. τυννουτῶι Ald. 141. τῶ om. Bodl. 1.

142. πῶς] πῶς δ' conj. Mein. Fortasse recte. Θησεὺς σφ' Br. Male.

ἤγαγε A. edd. vett.

143. ταῦτ' A.M.V.Φ. &c. vulg. Dind. Mein. τοῦτ' R. Fr. Ko. Cf. ad Vesp. 119. ὄφεις D. 144. μὴ δὲ A.

145. ἀποτρ.] τῶν ἐκέισε add. M. πολὺν] παχὺν M. Non male. Fort. βαθύν.

146. σκῶρ' A. σκῶρ Ald. ἀείνων W.Y.Z. (ni fallor) Elmsl. in Edinb. Rev. 37. p. 73. Dind. &c. αἰὲ νῶν A.M.R.S.T.Φ.X. Bodl. 1. Mut. 1. Suid. in αἰὲ νῶν et σκῶρ. vulg. αἰίναον V. Phrynichus Bekk. Anecd. p. 22, 16. αἰείων: πᾶν τὸ αἰὲ ζῶν. τοιοῦτον καὶ τὸ αἰίνων, τὸ αἰίναον. Idem p. 347, 7. Ἀείνωσ γλώττα, καὶ αἰίνωσ φωνή καὶ ὀργή καὶ ἐπιθυμία, καὶ ἐπὶ τῶν ὁμοίων χρῶ.

147. ἠδίκηκε V. solus, ut videtur.

148. κινῶν libri et vulg. Fr. Bergk. βινῶν Dind. Mein. Kock. τάργυριον] ἀργύριον solus Bodl. 1. Male. Cf. 270. et ad Nub. 179.

ἡ μητέρ ἠλόησεν, ἡ πατρὸς γνάθον
ἐπάταξεν, ἡ ἴπιόρκον ὄρκον ὤμοσεν, 150
ἡ Μορσίμου τις ῥῆσιν ἐξεγράψατο.

ΔΙ. νῆ τοὺς θεοὺς ἐχρῆν γε πρὸς τούτοισι κεί
τὴν πυρρίχην τις ἔμαθε τὴν Κινησίου.

ΗΡ. ἐντεῦθεν αὐλῶν τίς σε περιείσιν πνοιῆ,
ὄψει τε φῶς κάλλιστον ὥσπερ ἐνθαδὶ, 155
καὶ μυρρινῶνας, καὶ θιάσους εὐδαίμονας
ἀνδρῶν γυναικῶν, καὶ κρότον χειρῶν πολύν.

ΔΙ. οὔτοι δὲ δὴ τίνες εἰσίν; ΗΡ. οἱ μεμνημένοι—

ΞΑ. νῆ τὸν Δί' ἐγὼ γοῦν ὄνος ἄγω μυστήρια.

149. ἠλοίησεν R.T.V.W.Z.Δ.Θ.Φ.Χ.Ω. Cant. 2. Ald. Bergk. ἠλλοίησεν A. ἠλλοίωσεν M.S. ἠλοίωσεν (supr. η) Bodl. 1. ἠλλοίασεν Y. ἠλοίασεν Cant. 1. ἠλόησεν bis Suidas in h. v. Toup. Br. Dind. Fr. Mein. "Ammonium, qui ἠλοίησεν legisse videatur p. 10, interpolatum ab librariis esse perite ostendit Valekenar. in Animadvers. p. 21." DIND. Cf. Dem. p. 1040. σίτος . . . ἀπηλοημένος. Eubul. Athen. 622 E. κατηλόηται γαστρὸς ἐν μέσῳ κύκλος. Dicebant tamen πατραλοίας et μητρολοίας. Digna est quae legatur Fritzelii ad hunc locum annotatio de forma hujus verbi. Alio sensu legitur ἀλοῶν Th. 2.

150. ὄρκον om. M. Elb. inter lineas habet Bodl. 1. a pr. m.

151. ἡ εἰ conj. Mein. τις ῥῆσιν] Fort. ῥῆσιν τιν', ut in Nub. 1371. ὁ δ' εὐθύς ἴσ' Εὐριπίδου ὀρῆσιν τιν'. Vesp. 579. Idem suadet Cobetus. Sed nil temere mutandum ostendit loci sequentes, Thesm. 342. ἡ πεμπομένη τις . . . 345. ἡ δῶρά τις δίδωσι . . . Eur. Hec. 1169. εἴ τις γυναῖκας τῶν πρὶν εἴρηκεν κακῶς, | ἡ νῦν λέγει τις, ἡ πάλιν μέλλει λέγειν . . . τίς A.

152. τούτοισι κεί] τούτοις καὶ εἰ R. τούτοις εἰ Cant. 1. τούτοισι κείσθαι Borg. τούτοισι καὶ | εἰ πυρρίχην Fr. Ko. Hunc versum ignorabat Aristophanes Byz. Bergk. locum sic constituendum arbitratur: ΔΙ. νῆ τοὺς θεοὺς ἐχρῆν γε πρὸς τούτοισι καὶ | εἰ Μορσίμου τις ῥῆσιν ἐξεγράψατο. [ἡ πυρρίχην τις ἔμαθε τὴν Κινησίου.] Satis probabiliter.

153. ἡ πυρρίχην Aristophanes Byz. Cf. ad 152. τίς A. κιννησίου A.

154. σε om. Bodl. 1. περίεσι A.

155. τε vulg. τὲ A. Fort. δέ. κάλλιστον ὥσπερ] κάλλιον ἤπερ (?) malit Mein. "Communis, inquit, erat opinio initiatos apud inferos multo splendidiore sole frui quam in superis. Virg. Aen. VI. 640. largior [clarior?] hic campos aether et lumine vestit | purpureo solemque suum sua sidera norunt." ἐνθάδε libri et vulg. ἐνθαδὶ Mein. Recte.

157. πολύν χειρῶν κρότον A. Mut. 1. ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν Elb.

158. δὴ add. A.M.R.S.V.W.Δ.Θ.Χ.Ω. &c. om. T.Y.Z.Φ. Bodl. 1.

τίνες εἰσι A.

159. ἔγωγ' οὖν A. ἄγων vulg. et sic schol. in lemm. Phot. p. 336, 22. et Suid. in "Ονος ἄγων μυστήρια. ἄγω R. solus, ut videtur. ἄγει Hesych. Diogenian. VII. 98. Greg. Cypri. IV. 55. Verum videtur ἄγω. Nisi legendum

- ἀτὰρ οὐκ ἔτ' ἄξω ταῦτα τὸν πλείω χρόνον. 160
- HP. οἱ σοι φράσουσ' ἀπαξάπανθ' ὧν ἂν δέη.
οὔτοι γὰρ ἐγγύτατα παρ' αὐτὴν τὴν ὁδὸν
ἐπὶ ταῖσι τοῦ Πλούτωνος οἰκοῦσιν θύραις.
καὶ χαῖρε πόλλ', ὦδελφέ. ΔΙ. νῆ Δία καὶ σύ γε
ἰγίαινε. σὺ δὲ τὰ στρώματ' αὖθις λάμβανε. 165
- ΞΑ. πρὶν καὶ καταθέσθαι ; ΔΙ. καὶ ταχέως μέντοι πάνυ.
- ΞΑ. μὴ δῆθ', ἰκετεύω σ', ἀλλὰ μίσθωσαί τινα
τῶν ἐκφερομένων, ὅστις ἐπὶ τοῦτ' ἔρχεται.
- ΔΙ. ἐὰν δὲ μὴ εὕρω ; ΞΑ. τότ' ἔμ' ἄγειν. ΔΙ. καλῶς λέγεις·
καὶ γάρ τιν' ἐκφέρουσιν οὔτοι νεκρόν. 170

potius νῆ τὸν Δί' ἐγὼ γ' εἴμ' ὄνος &c. Parum enim hic convenit γοῦν αὐτ' γ' οὖν.

160. ἀτὰρ Mut. 1. οὐ καθέξω ταῦτα] Mendosum hoc videtur. Legendum suspicor οὐκ ἔτ' ἄξω ταῦτα (v. γ' αὐτά). Vel οὐκ ἔτ' οἶσω . . .

161. δέη R.V. &c. δέη A.M. Cant. 1. 2. δέει Ald.

162. ἐγγύτατα] Qu. ἐγγυτάτω, ut Av. 1665. Soph. Ant. 933. οἴμοι, θανάτου τοῦτ' ἐγγυτάτω | τοῦπος ἀφίκται. Ubi ἐγγύτατα metrum respuit. Sic ἀγχοτάτω Herod. VI. 102. Sed utrumque aequè usurpari videtur.

163-8. Personae desunt in A.

164. ὦ δελφέ A. νῆ Δία] νῆ Δι Dind. Cf. ad Eq. 319. Vulgatam tuentur Fr. Ko. Bergk. Mein.

168. del. Hamaker. Mein. τοῦτ' libri. ταῦτ' conj. Bergk. Στύγ' vel πλοῦν conj. Kock. Qu. ἐπὶ ταῦτ' ad haec loca, vel ἐπὶ ταῦτ' ad eadem loca (ut conj. etiam Bergk.), vel ἐνθάδ' huc. Gl. ©: ἐπὶ τὸν Ἄϊδην, ὁ κοινῶς ἐξέδιον λέγεται. Sed frigida haec explicatio est.

169. ἐὰν] ἂν M. Elb. μὴ εὕρω M.Y.Z.Φ. Elb. Kock. Mein. μηῦρω R.S.T. μηῦρω A. μηῦρω Med. 4. μὴ ὕρω Ald. μηῦρω X. μηῦρω (aut μηῦρω) W.Δ.Θ.Φ.Ω. Fr. Bergk. Herm. μὴ ἕχω (aut μὴ ἔχω v. l. ap. schol.) Dind. μὴ ἔχω Bo. μὴ ὕρω Br. "Recepi commemoratam ab scholiasta lectionem μὴ ἕχω, cujus interpretatio esse videtur μὴ εὕρω. Nam saepe sic loquuntur scholiastae, velut ad Pl. 476. ἴνα μὴ εὕρωσιν ἀνακύψαι. Apud Soph. Antig. 225. πολλὰς γὰρ ἔσχον φροντίδων ἐπιστάσεις, libri deteriores εὕρων." DIND. Cf. Lys. 361. φωνὴν ἂν οὐκ ἂν εἶχον (εὕρων al.). Menand. Fr. Inc. 178. ταῦθ' ὕστερον λάβοις (εὕροις tres codd.) ἂν ἡμαρτημένα. Non displiceret μὴ σχῶ. Cf. Soph. El. 1013. νοῦν ἔσχον. 1256. ἔσχον . . . ἐλεύθερον στόμα. Sed vera videtur librorum lectio μὴ εὕρω. De crasi μὴ εὕρω cf. ad Ach. 612. Nub. 1084. Similis crasis est ἐγὼ οὐκ supra 33. De vera ejus exprimendae ratione minus liquet. τότε μ' libri et vulg. Mein. τότ' ἔμ' fort. R. Ko. Bergk. Dind. Krüger. Gr. § 55. Recte, ut videtur: emphaticum enim est hic pronomen.

170. τινες φέρουσι A. (τίνες) M.R. Bodl. 1. Elb. &c. τινες ἐκφέρουσι D.V.Φ. Ald. Br. τιν' ἐκφέρουσι Elmsl. ad Ach. 127. Dind. Th. Fr. Hirsch. Ko. Bergk. Mein. ἐκφέρουσι τουτονὶ vulg. Dind. ἐκφέρουσιν οὔτοι Hirsch. Mein. prob. Ko. "τίνες semel scripto, ex οὔτοι deinde fecerunt τουτονί."

οὔτος, σὲ λέγω μέντοι, σὲ τὸν τεθνηκότα
ἄνθρωπε, βούλει σκευάρι' εἰς "Αἶδου φέρειν ;

ΝΕΚΡΟΣ.

- πόσ' ἄττα ; ΔΙ. ταυτί. ΝΕ. δύο δραχμὰς μισθὸν τελείῃς ;
 ΔΙ. μὰ Δί', ἀλλ' ἔλαττον. ΝΕ. ὑπάγεθ' ὑμεῖς τῆς οδοῦ.
 ΔΙ. ἀνάμεινον, ὦ δαιμόνι', ἐὰν ξυμβῶ τί σοι. 175
 ΝΕ. εἰ μὴ καταθήσεις δύο δραχμὰς, μὴ διαλέγου.
 ΔΙ. λάβ' ἐννέ' ὀβολούς. ΝΕ. ἀναβιοίην νυν πάλιν.
 ΞΑ. ὡς σεμνὸς ὁ κατάρατος· οὐκ οἰμώζεται ;
 ἐγὼ βαδιοῦμαι. ΔΙ. χρηστὸς εἶ καὶ γεννιάδας.
 χρωῶμεν ἐπὶ τὸ πλοῖον. 180

ΧΑΡΩΝ.

ὠδῶπ, παραβαλοῦ.

ΞΑ. τουτὶ τί ἐστι ; ΔΙ. τοῦτο ; λίμνη νῆ Δία

(Hirsch.) Optima et verissima emendatio. *τουτονὶ νεκρὸν* A.M.R.T.V.
 W.Y.Z.Ω. *τουτονὶ τὸν νεκρὸν* D.S.Δ.Θ.Φ.Χ. Mut. 1.

171. σὲ λέγω μέντοι] Qu. σέ τοι λέγω, id quod coniecissee video Elmsl. ad
 Aj. 1228. (Mus. Crit. I. 484). Vel σέ τοι λέγομεν. (Cf. 174. ὑπάγεθ' ὑμεῖς
 &c.) Cf. ad Pl. 1099. σέ τοι λέγω, | ὁ Καρίων, ἀνάμεινον. Av. 406. ἰὼ "Εποψ,
 σέ τοι καλῶ. 274. Aesch. Cho. 449. σέ τοι λέγω . . . Soph. Aj. 1228. σέ τοι,
 σέ τὸν τῆς αἰχμαλωτίδος λέγω. Eur. Iph. A. 855. ὦ σέ τοι λέγω τὸν . . .
 Plura dedi ad Pl. 1099.

172. ἄδου Α.

173. πόσ' ἄττα V. Mut. 1. Cant. 2. πόσ' ἄττα A. Ald. πόσος' ἄττα Cant. 1.
 πῶς ἄττα R. ποῖ' ἄττα Bodl. 1 corr. Bentr.

175. ἐὰν A.M.R.S.W.Y.Δ.Θ.X.Ω. Dind. Fr. Ko. Bergk. Mein. ἵνα D.Z.Φ.
 Urb. v. l. ap. schol. Etym. M. p. 734, 30. Reising. Conj. p. 76. Th. ἵν' ἂν V.
 Bodl. 1. Cant. 1 corr. Vera lectio alicui videatur ἵνα ξυμβῶ (unde ἵνα συμβῶ,
 ἵν' ἂν συμβῶ, ἐὰν συμβῶ). Sed optime se habet vulgata. Vide comm. et cf.
 praecipue Thuc. 2, 5. λόγων πρώτον γενομένων, ἦν τι ξυμβαίνωμεν. Schol.
 ἐὰν ξυμβῶ τί σοι : ἐὰν ξυμβῶ σοι ἀντὶ τοῦ ἵνα ξυμφωνήσω σοί τι. Unde patet
 glossema esse ἵνα. Etiam in Archilochi loco Stob. Fl. CX. 10. μηδεὶς ἔθ' ὑμῶν
 εἰσορῶν θαυμαζέτω, | μηδ' ἵνα (ἵν' ἂν Thiersch. Herm. Bergk.) δελφίσι θῆρες
 ἀνταμείψωνται νομὸν, reposuerim ἐὰν pro ἵνα.

177. ἀναβιοίην vulg. Fr. Mein. ἀναβιοίην Cobet. Dind. ad Trach. 902.
 νυν] νῦν Bergk. Cf. Lys. 531. μή νυν ζῶην. Nub. 1255.

178. διο. οὐκ . . . A. Cant. 1.

179. ξαν. ἐγὼ . . . A. Cant. 1. ἐγὼ βαδιοῦμαι] Qu. ἐγὼ τὰδ' οἶσω, vel
 ὡς βαστάσω 'γῶ. Vide schol.

180. delent Hamaker. Mein. ὦ ἦπ Α. ὦ ἦπ Bergk.

181. ΔΙ. τουτὶ . . . ; ΞΑ. τοῦτο . . . οὔτοσὶ ed. vett. ΞΑ. τουτὶ . . . ΔΙ.
 τοῦτο λίμνη . . . ΞΑ. αὔτη . . . ΔΙ. νῆ . . . A.D. Bodl. 1. ΞΑ. τουτὶ . . . ; ΔΙ.

αὐτῆ ᾽στὶν ἦν ἔφραζε, καὶ πλοῖόν γ' ὄρω.

ΞΑ. νῆ τὸν Ποσειδῶ, κᾶστι γ' ὁ Χάρων οὔτοσί.

ΔΙ. χαῖρ', ὦ Χάρων. ΞΑ. χαῖρ', ὦ Χάρων. ΝΕ. χαῖρ',
ὦ Χάρων.

ΧΑ. τίς εἰς ἀναπαύλας ἐκ κακῶν καὶ πραγμάτων ; 185

τίς ἐς τὸ Λήθης πεδίον ἢ εἰς ᾽Ονου πόκας

ἢ ᾽ς Κερβερίους ἢ ᾽ς κόρακας ἢ ᾽πὶ Ταίναρον ;

ΔΙ. ἐγώ. ΧΑ. ταχέως ἔμβαινε. ΔΙ. ποῖ σχήσειν δοκεῖς ;

τοῦτο . . . ὦ Χάρων C. E. Thiersch. Ita Bergkius distribuere haec velit :
Δι. τουτὶ τί ἔστι ; Ξα. τοῦτο ; λίμνη. Δι. νῆ Δία | αὐτῆ ᾽στὶν, ἦν ἔφραζε, καὶ
πλοῖόν γ' ὄρω. Schol. : τοῦτο λίμνη νῆ Δία : τοῦτο οἱ μὲν τὸν Διόνυσόν φασὶ
λέγειν, οἱ δὲ τὸν Ξανθίαν. ἔστι Α. τοῦτο λίμνη libri et vulg. τοῦτο ;
λίμνη Dobr. Fr. Ko. Bergk. Mein. Dind. Recte. Cf. 55. 63. Vulgata
τοῦτο . . . αὐτῆ ferri nequaquam potest.

182. ΞΑ. praef. A.D.T.Y.Z. Bodl. 1. ΔΙ. αὐτῆ . . . ΞΑ. καὶ . . . ὄρω
Cant. 1. Ut vulgo R.V.Φ.Ω. Cant. 2. αὐτῆ Mut. 1. ᾽στὶν Α.

183. ΔΙ. praef. in M.T. Bodl. 1. Cant. 1. Nulla persona in A.R.V. ΞΑ. Br.
Dind. Fr. &c. κᾶστι γ' A.R.V.Φ. &c. vulg. Cf. Thesm. 86. νῆ τὸν
Ποσειδῶ, καὶ δικάα γ' ἂν πάθοις. κᾶστιν F. Bodl. 1.

184. ΔΙ. vulg. ΔΙ. om. A.R.V. Cant. 1. delet Bentl. cum Schol. Scribendum
conjicit Scholiasta, ΔΙ. χαῖρ', ὦ Χάρων. ΞΑ. χαῖρ', ὦ Χάρων. ΝΕ. χαῖρ', ὦ
Χάρων. Quam rationem jure, opinor, probant Bentl. Herm. Vide comm.

186. εἰς libri et Eust. p. 1788, 20. ἐς Dind. &c. ἢ εἰς T.Z.Δ.Θ.Φ.Ω.
Bodl. 1. Pors. Th. prob. Dind. ἢ ᾽ς A.M.R.S.V.W.Y.X. Med. 4. vulg. Fr. Ko.
Bergk. Mein. τίς εἰς Suidas in νν. Ἀνάπαυλαν, τίς εἰς ἀναπαύλας, et Χάρων.
Praestat, opinor, scribi plene ἢ εἰς. Eadem crasis in μῆ εἰδέναι (Soph.
Oed. C. 1157. Ant. 33. 263. 531. Tr. 320. Eur. Or. 478. Hel. 923. Ion. 313),
χρῆ εἰδέναι (Rhes. 683), ἢ εἰδότος (Iph. T. 1048), μῆ εἰσίδῃ (Eur. El. 961),
&c. Cf. ad Ach. 242. Apud comicos εἰς ante vocalem, nisi in melicis et
anapaesticis ; ἐς ante consonantem scribi jubent. V. Enger. ad Lys. 2.

ὄνου πόκας libri et vulg. ter Suidas. Dind. Bergk. ᾽Ονου Πόκας Fr. Ko.
ὄκνου πλοκάς Mein. ᾽Οκνου πλοκάς conj. Bergk. Mein. (quem adi Fr. Com. II.
204.) αἰ τοῦ ὄνου πόκες habet Schol. αἰ τοῦ ὄνου πόκαι Suidas in ἀνάπαυλαν.
Photius p. 338, 8. ὄνου πόκαι : ἐπὶ τῶν ἀνηγύτων καὶ τῶν μὴ ὄντων λέγεται
ἢ παροιμία ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν. Verum videtur ᾽Οκνου πλοκάς. Vide add. et
comm.

187. ἢ εἰς bis Thiersch. κερβέρους Bodl. 1. Ταίναρον] Importune
Taenarus hic commemoratur, qui ne est quidem in inferis, &c. Vix dubi-
tandum videtur quin Τάρταρον a poeta scriptum sit. MEIN. Qui Τάρταρον
edidit. Non inepte enim postremum commemorari Tartarum, qui κατωτάτω
τοῦ ᾽Αιδου esse fingatur. Conjectura speciosa magis quam vera. Vide
comm.

188. ποῖ D.T.Z.Φ. Cant. 1. Harl. 3. Bodl. 1. Urb. Borg. Dind. Th. Mein.
ποῦ M.R.S.V.W.Y.Δ.Θ.X.Ω. Cant. 2. Suid. in ποῦ σχήσειν. vulg. Fr.
Ko. Bergk. δοκῆς Α.

ἐς κόρακας ὄντως; ΧΑ. ναὶ μὰ Δία σοῦ γ' εἶνεκα.
 ἔμβαινε δὴ. ΔΙ. παῖ, δεῦρο. ΧΑ. δούλον οὐκ ἄγω, 190
 εἰ μὴ νευανμάχηκε τὴν περὶ τῶν κρεῶν.

ΞΑ. μὰ τὸν Δί' οὐ γὰρ ἀλλ' ἔτυχον ὀφθαλμιῶν.

ΧΑ. οὐκουν περιθρέξεις δῆτα τὴν λίμνην κύκλω;

ΞΑ. ποῦ δῆτ' ἀναμενῶ; ΧΑ. παρὰ τὸν Αὐαίνου λίθου,

189. ΧΑ. ἐς κόρακας. ΔΙ. ὄντως; ΧΑ. ναὶ . . . V. Thiersch. ἐς
 κόρακας] Malim ἢ 's κόρακας. Δία] δι R. εἶνεκα A.B.R.Z.Φ. Suid. in
 σοῦ γ' εἶνεκα. Ald. Fr. Ko. Bergk. ἐνεκα T.V.Δ. Bodl. 1. Mut. 1. οὐνεκα C.D.E.
 M.Δ. corr. Ω. Cant. 1. 2. Elb. Br. Th. Dind. Mein. εἶνεκα revocavit ubique
 Holden, qui οὐνεκα nonni-i conjunctionem esse, neque praepositionis vim
 usquam induere contendit, laudatis Ammonio περὶ διαφ. λέξ. p. 106. et
 Donaldson New Cratylus p. 358. Idem ipse sentio.

190. ἔσβαινε δὴ Dionysio tribuit R. ἔμβαινε Φ. Mut. 1. vulg. Fr. Ko.
 Bergk. Mein. ἔσβαινε A.M.R.Ω. Cant. 1 pr. Cant. 2. Med. 4. Dind.
 εἴσβαινε V. ἔμβαινε libri omnes v. 188. Usitatus esse ἔμβαινε ἐς ναῦν
 quam εἰσβαίνειν monuit H. Stephanus in Thes. p. 2540 L. Cf. Herod. 2, 29.
 ἐς πλοῖον ἐμβάς (al. ἐσβάς). Thuc. I. 18. ἐς τὰς ναῦς ἐμβάντες (al. ἐσβάντες).
 I. 52. ἄνδρας ἐς κελήτιον ἐμβιβάσαντας (al. ἐσβ.). I. 73. et 74. ἐσβάντες ἐς
 τὰς ναῦς. II. 67. πρὶν ἐσβαίνειν. IV. 100. ἐς τὰς ναῦς ἐμβάντες. Eur.
 Hel. 1381. εἰσβῶμεν σκάφος. Xen. An. V. 7. 15. ἐμβὰς δὲ εἰς πλοῖον.
 VII. 3. 3. εἰς πλοῖα . . . ἐμβαινεῖν. Lysias II. 30. εἰς τὰς ναῦς εἰσβάντες
 (ἐμβάντες F.). 32. εἰ δὲ εἰς τὰς τριήρεις ἐμβήσονται &c. 40. εἰς τὰς ναῦς
 δ' ἐμβάντες (al. ἐσβ.). Hyperid. in Dem. p. 61. ἐμβαινεῖν εἰς τὸ πλοῖον.
 Plut. Lys. 10. ἐμβαινεῖν εἰς τὰς τριήρεις. Eq. 545. ἐσπηδήσας. 599. εἰσε-
 πήδων.

191. κρεῶν C.M.R.V.Θ.X.Ω. Cant. 2. Med. 4. Mut. 1. Urb. corr. Phot.
 p. 177, 3. Suid. in κρέας. Plutarch. Cent. II. 7. (memorata altera scriptura)
 vulg. νεκρῶν A.D.S.T.W.Y.Z.Δ.Φ. Bodl. 1. Cant. 1. Harl. 1. 3. Urb.
 (s. κρεῶν) Borg. v. 1. ap. schol. prob. Pors. ἄκρων conj. Benti. (qui tamen:
 "Sane τὸ νεκρῶν optime personae Charontis aptatur.") Ad lectionem νεκρῶν
 respicit Apollonius ap. schol. ad 420.

192. μὰ τὸν Δί', οὐ γὰρ . . . vulg. Scrib. μὰ τὸν Δί' οὐ γὰρ . . . Cf. Pl. 106.
 μὰ τὸν Δί' οὐ γὰρ ἔστιν ἄλλος πλὴν ἐγώ. τὸν om. M. Bodl. 1.

193. οὐκοῦν libri et vulg. οὐκουν Dind. &c. περιθρέξει A.R.V.Φ. vulg.
 περιθρέξη D.M.T. Elb. περιδιαθρέξει S. Dedi περιθρέξεις. Futurum enim
 est θρέξω, non θρέξομαι. Aoristus περιθρέξει legitur Th. 657. Nisi praestat
 alia futuri forma περιδραμεῖ. Cf. Vesp. 138. περιδραμεῖται. τὴν om. T.
 κύκλω D.R.S.T.V.Z. Urb. Borg. Bodl. 1. Cant. 1. Harl. 3. Dind. Fr.
 Ko. Bergk. Mein. τρέχων A.M.W.Y.Φ.X.Ω. Elb. Mut. 1. Cant. 2. schol. Ald.
 Br. Bo. Th. Schol: ἀπὶ δὲ τοῦ τρέχων γράφεται καὶ κύκλω. Si revera
 Comicus κύκλω scripserat, mirum est unde venerit lectio τρέχων, quae vera
 esse potest, si περιθρέξει mendosa est.

194. ποῦ A.M.R.S.W.Y.Z.Φ.X.Ω. vulg. ποῖ V. solus, ut videtur. Vera
 fortasse lectio, nam motum indicari patet. Ita praegnans locutio erit, cuius
 sensus plenus hic erit, *Proceeding how far shall I stop?* Cf. Lys. 526. ποῖ γὰρ

- ἐπὶ ταῖς ἀναπαύλαις. *μανθάνεις*; ΞΑ. πάνυ *μανθάνω*.
 οἶμοι *κακοδαίμων*, τῷ *ξυνέτυχον ἐξιώων*; 196
 ΧΑ. *κίθιζ'* ἐπὶ *κώπην*. εἴ τις ἔτι *πλεῖ*, *σπευδέτω*.
οὔτος, τί *ποιεῖς*; ΔΙ. ὅ *τι ποιῶ*; τί δ' ἄλλο γ' ἢ
ἴζω 'πὶ *κώπην*, οἵπερ *ἐκέλευές με σύ*;
 ΧΑ. *οὔκουν καθεδεῖ δῆτ' ἐνθαδὶ*, *γάστρων*; ΔΙ. *ιδού*. 200
 ΧΑ. *οὔκουν προβαλεῖ τῷ χεῖρε κάκτενεύεις*; ΔΙ. *ιδού*.
 ΧΑ. οὐ μὴ *φλυαρήσεις ἔχων*, ἀλλ' *ἀντιβὰς*

καὶ χρῆν ἀναμείναι; Sic ποί τελευτᾶ . . . λόγος Aeschyl. Cho. 521. ποί καταλήξει . . . μένος ἄτης ibid. 1071. ποί κεκύρωται τέλος Suppl. 598. Cf. ad Eccl. 672. περι τοῦ γὰρ τοῦτο ποιήσει (-ση²); ἀναμενῶ libri et vulg. ἀναμένο etiam dici potuisse, modo subjunctivo, monuit Dind. Idem ipse conieceram.

παρὰ Α.Μ.Ρ.Σ.Υ.Υ.Ζ.Δ.Θ.Χ.Ω. περὶ Τ. (ni fallor) Φ. Bodl. 1.
 τὸν om. Μ. παρὰ τιν' ἀναίνου λίθον Wakef. ad Soph. Phil. 954. Ipse tentabam παρὰ τίν' ἀναθῶ λίθον; (Xanthiae continuatum.) Scribendum saltem *Αναίνου*, non *Αναίνου*, ut ostendit compositum *ἀφαναίνω* (1089).

195. ταῖσιν pro ταῖς Mut. 1. ΔΙ. *μανθάνεις*; C.D.E.M.S.T.V.W.Y.Z.Ω. Elb. Cant. 1. 2. Bodl. 1. Mut. 1. Br. Dobr. Dind. Th. Fr. Ko. Bergk. Mein. Nulla persona in A. (sed vacuum relictum spatium) R.Φ.Χ. Ald. Kust. "Bacchi intererat, non vero Charontis, Xanthiam percontari an recte intellexisset ubi nam subsistere deberet herum opperiturus." BR. Contra Dionysi personam delet Reisk. Recte, opinor. Cf. Av. 1003. *ἐνθεῖς διαβήτην* . . . *μανθάνεις*; ΠΕ. οὐ *μανθάνω*. Vesp. 385. Pherecrat. Athen. 653 A. οὐκ *ισχάδας οἴσεις τῶν μελαινῶν*; *μανθάνεις*; Crates Poll. IX. 62. *ἡμίεκτόν ἐστι χρυσοῦ (μανθάνεις;)* ὀκτῶ ὀβολοί. Alex. Athen. 354 D. *τάγαθόν Πλάτων | ἀπανταχοῦ φησ' ἀγαθὸν εἶναι. μανθάνεις*; eund. Athen. 383 E. *καὶ παρατίθει γ' αὐτὰ, παῖ, | ὅταν παρατιθῆς (μανθάνεις;)* ἐψυγμένα. Anaxipp. Athen. 486 F. Hanc formulam (*μανθάνεις;*) illustrarunt Gaisf. ad Markl. Suppl. 901. et Kidd. ad Dawes. 446. *μανθάνω* om. Bar. Qu. igitur, ΧΑ. ἐπὶ ταῖσιν ἀναπαύλαισι. ΔΙ. *μανθάνεις*; ΞΑ. πάνυ. DOBR. Sed cf. 65. πάνυ γὰρ *μανθάνω*. Av. 1458. Av. 1003. . . . *μανθάνεις*; ΠΕ. οὐ *μανθάνω*.

196. *ξυνέτυχον* R.V. &c. *συνέτυχον* A.

197. ἐπιπλεῖ R.V.Φ. Ald. Br. ἐπιπλεῖν A. Bodl. 1. Cant. 1. ἔτι πλεῖ Kust. Reisk. Dind. recce. Simile mendum est in Pl. 1116. ἔτι θύει (ἐπιθύει plerique libri).

198. τι pro ὅ τι A. Mut. 1. ποεῖς . . . ποῶ R. ποῶ Bodl. 1.

199. οἵπερ A.M.T.W.Y.Z.Θ.Χ.Ω. Joann. Alex. τον. παρ. p. 32, 13. Dind. Th. οὔπερ R.V. Borg. Fr. Ko. Bergk. Mein. ἤπερ S.Δ. (in ras.) Φ. Post accusativum motionis ἐπὶ κώπην postulatur certe οἵπερ. Post ἐκέλευες enim subaudiendum *καθίξειν*. ἐκέλευες R. Fr. Ko. Bergk. Mein. ἐκέλευσας A.V.Φ. &c. Joann. Alex. vulg. Dind. σύ] σύ γε Bodl. 1.

200. ἐνταυθὶ M.

201. om. R. In margine ab al. m. habet Borg.

202. *φλυαρήσεις* M.R.S.V.Z.Φ. Elb. Br. recce. *φλυαρήσης* (aut -ης) A.D.T. W.Y.Z.X.Ω. Mut. 1. Ald. Frequens corruptela.

- ἔλας προθύμως ; ΔΙ. κᾶτα πῶς δυνήσομαι,
 ἄπειρος, ἀθαλάττευτος, ἀσαλαμίνιος
 ὦν, εἴτ' ἐλαύνειν ; ΧΑ. ῥᾶ σιτ' ἀκούσει γὰρ μέλη 205
 κάλλιστ', ἐπειδὰν ἐμβάλῃς ἅπαξ. ΔΙ. τίνων ;
 ΧΑ. βατράχων κύκνων θαυμαστά. ΔΙ. κατακέλευε δῆ.
 ΧΑ. ὠποπότ ὠποπότ.

ΒΑΤΡΑΧΟΙ.

βρεκεκεκέξ κοᾶξ κοᾶξ,
 βρεκεκεκέξ κοᾶξ κοᾶξ. 210
 λιμναῖα κρηνῶν τέκνα,
 ξύναυλον ὕμνων βοᾶν

204. ἀθαλάττωτος vulg. ἀθαλάττευτος bene conjicit Kock, coll. Poll. I. 121.
 αἱ μὲν νῆες ἀθαλάττευτοι, αἱ δὲ ἐντεθαλάττευκῖαι. Quod recepi. Cf. ad Th. 878.

205. ἀκούση D.M. Elb.

206. τίνων] τινῶν R., qui Charonti hoc continuat. Cf. ad Ach. 824.
 Eq. 1196.

207. βατράχων κύκνων] βατραχοκύκνων Both. Mein. Sic τραγέλαφος Ran.
 937. κυναλώπηξ Eq. 1067. κυνκοκάνθαρος Nicostrat. Athen. 474 B. ἵππο-
 κένταυρος, στρουθιοκάμηλος, καμηλοπάρδαλις, ἵππαλεκτρῶν, &c. Sed vide
 comm. θαυμαστά. ΔΙ. κατακέλευε δῆ] Qu. θαυμαστά τινα (vel μάλα, πάνν).
 ΔΙ. κέλευε δῆ. Proprium enim verbum in hac re est κελεύειν, non κατα-
 κελεύειν. Obstat tamen Av. 1273. ὦ . . . κατακέλευσον. κᾶτα κέλευε A.
 Bodl. I. κᾶτα κέλευε R. Med. I. 4.

208. ὦ ὠπόπ ter V. (qui κοᾶξ ter v. 214.) ὦ ὄποπ bis D. ὦ ὄποπ bis Med. 4.
 ὦ ὄπ. ὄπ ὦ ὄπ A. ὠπόπ ὄπ bis M.Y.Z.Φ. vulg. ὠπόπ ὄπ bis T. ὠπόπ bis S. et
 hodie Dind. ὠπόπ Mut. I. ὦ ὠπόπ bis Bergk. Mein. Versus deest in R.
 Scribendum potius conjunctim ὠποπότ ὠποπότ. Simplex ὠπόπ (eujus productior
 forma est ὠποπόπ) legitur 180. et Av. 1395, ubi schol. : κέλευσμα ἔστι τὸ ὠπόπ
 τῶν ἐρεσσόντων καταπαῶν τῆν κωπηλασίαν. Cf. οἰμομοῖ, &c.

209. ΧΟ. praef. in libris et vulg. ΒΑΤΡ. Dind. Th. Ko. Bergk. Mein.
 ΧΟ. ΒΑ. Fr. "Ranarum chorus ex iisdem personis est compositus, qui post-
 modum chororum mystarum repraesentant. Recte scholiasta, ταῦτα καλεῖται
 παραχορηγήματα, ἐπειδὴ οὐχ ὁρῶνται ἐν τῷ θεάτρῳ οἱ βάτραχοι οὐδὲ ὁ χορὸς,
 ἀλλ' ἔσθωθεν μιμοῦνται τοὺς βατράχους. ὁ δὲ ἀληθῶς χορὸς ἐκ τῶν εὐσεβῶν
 νεκρῶν συνέστηκεν. Et ad v. 319. ubi chorus initiatorum prodit, μετεβλήθη ὁ
 χορὸς εἰς μύστας. Cf. ad Thesm. 104." DIND. βρεκεκεκέξ D.M.R.V.Y.
 Z.Δ.Φ.Ω. βρεκεκέξ A.S.T. Elb. Bodl. I. Cant. 1. (sed βρεκεκεκέξ v. prox.)
 Suid. h. v. et in Αἰόλαν. et Joannes Alex. παραγγ. p. 38, 7. (ubi de
 adverbii in ξ exeuntibus agit). Fab. Aesop. 307. p. 125. ed. Fur. βρεκεκε-
 κεκέξ Bentl. κοᾶξ Bodl. I. Cf. τοροτιξ Av. 267. τιστιξ 741. &c.

210. om. A.V. Recte, ut videtur. Cf. 220. 225. 239. 250. 256. 261.
 268.

212. ὕμνον V.

φθεγξώμεθ, εὐγερυν ἐμὰν αἰοιδὰν,

κοὰξ κοὰξ,

ἂν ἀμφὶ Νυσήϊον

215

Διὸς Διώνυσον ἐν

Λίμναισιν ἀχήσαμεν,

ἦνίχ' ὁ κραιπαλόκωμος

τοῖς ἱεροῖσι Χύτροισι

χωρεῖ κατ' ἐμὸν τέμενος λαῶν ὄχλος.

βρεκεκεκέξ κοὰξ κοὰξ.

220

ΔΙ. ἐγὼ δέ γ' ἀλγεῖν ἄρχομαι

τὸν ὄρρον, ὦ κοὰξ κοὰξ.

222

ὑμῖν δ' ἴσως οὐδὲν μέλει.

224

ΒΑ. βρεκεκεκέξ κοὰξ κοὰξ.

225

213. φθεγξώμεθ' A.R. &c. φθεγξόμεθ' V. Cant. 1. φθεγγώμεθ' M. Elb. φθεγγώμεσθ' Bodl. 1. 214. κοὰξ ter V. bis reliqui. Cf. ad 208.

215. ἦν vulg. Dedi ἄν. νυσκίον M. Νύσιον tuetur Reisig. C. p. 194. ex schol.

216. Διώνυσον libri et vulg. Reisig. Conj. p. 194. Th. Bergk. Διώνυσον Herm. Dind. Fr. Ko. Mein. Forma Ionica et epica. Theogn. 976. οὔτε Διονύσου (Διονύσου plur. codd.) &c. Archiloch. Fr. 72. Theocr. II. 120. Διονύσοιο. λίμναισιν libri et vulg. Herm. Reisig. Dind. Th. Fr. Ko. Mein. λίμναισιν lemma schol. Bergk. et jam vir doctus in *Quart. Rev.* IX. 360.

ἀχέσαμεν A.M.R.V.Δ.Θ.Φ.X. &c. vulg. Herm. Reisig. Th. Fr. Ko. Bergk. Mein. ἠχέσαμεν Z. unus, ut videtur. ἀχέσαμεν Dind. Recte, opinor. Cf. ad Thesm. 327. et v. comm. Plures formae hujus verbi videantur fuisse, ἀχεῖν (ἠχεῖν), ἰαχεῖν (vel ἰακχεῖν), ἰαχέιν. Ἄχεῖν (ā) pro ἰαχεῖν (iā), et ἀχά ἄχημα pro ἰαχά ἰαχημα plurimis in locis reponendum suspicatur Elmsl. ad Eur. Her. 752. "Video enim, inquit, in plerisque versibus, ubi ἰαχεῖν, ἰαχά, ἰαχημα primam et secundam corripere videantur, mētro convenientiora esse ἀχεῖν, ἀχά, ἄχημα prima longa." V. etiam Elmsl. ad Oed. R. 1222.

217. κραιπαλαίκωμος R.

218. τοῖς ἱεροῖσι χύτροισι M.R.V.W.Y.Z.Φ. Borg. τοῖς ἱεροῖσι χύτροισιν Cant. 2. Ald. τοῖς ἱεροῖς χύτροισι X. ταῖς ἱερῆσι (pr. οἰ?) χύτρῃσι Δ. τῆς ἱερῆσι χύτραισιν Cant. 1. τῆς ἱερῆς χύτρῃσι Bodl. 1. τῆς ἱερῆς χύτρῃσι T. χύτροισι Dind. Th. Mein. Χύτροισι Ko. Bergk. Χύτροισιν Reisig. C. p. 194. Fr. Χύτρῃσι Br.

221. βρεκεκεκέξ R.V.Δ.Φ. Cant. 2. βρεκεκέξ A.T.Θ.X. Cant. 1. Versum om. Bodl. 1. (an 223?)

222. δέ γ' A.R. &c. δέ τ' D.M. Cant. 2. δ' V. τ' Mut. 1.

223. Χο. βρεκέκεξ κοὰξ κοὰξ A. Χο. βρεκεκεκέξ κοὰξ κοὰξ R.Φ. &c. Ald. Br. Reisig. Th. Versum om. V. Bodl. 1. Cant. 1. Herm. Dind. Fr. Ko. Bergk. Mein.

224. μέλλει M. Elb.

225. Χο. praef. A. Versum om. Bodl. 1. βρεκεκεκέξ R.V.Φ. &c. βρεκέκεξ A.T.Δ.

ΔΙ. ἄλλ' ἐξόλοισθ' αὐτῷ κοᾶξ·
οὐδὲν γὰρ ἐστ' ἄλλ' ἢ κοᾶξ.

ΒΑ. εἰκότως γ', ὦ πολλὰ πράττων.

ἐμέ γὰρ ἔστερξαν μὲν εὐλυροί τε Μοῦσαι
καὶ κεροβάτας Πάν ὁ καλαμόφθογγα παίζων.
προσεπιτέρπεται δ' ὁ φορμικτὰς Ἀπόλλων,
ἐνεκα δόνακος, ὃν ὑπολύριον

230

226. ἄλλ' om. V. κοᾶξ A.V.Φ. κοᾶξ κοᾶξ R. (s. Bekk.) Mut. 1. Bodl. 1. Cant. 1. Reisig. C. p. 194. κοᾶξ ter R. Med. 4. Fritzechius tres hinc versus efficit, quibus respondeant vv. 240-242, sic: ἄλλ' ἐξόλοισθ', ὦ κοᾶξ, | αὐτῷ κοᾶξ· οὐ γὰρ ἄλλ' | οὐδὲν ἐστ' ἄλλ' ἢ κοᾶξ. (ὦ κοᾶξ, ut in v. 222; et de οὐδὲν ἄλλο ἄλλ' ἢ vide ad Pl. 1172.) Similiter fere Hermannus apud Fritzechium: ἄλλ' ἐξόλοισθ', ὦ κοᾶξ, | αὐτῷ κοᾶξ· οὐ γὰρ ἐστ' | ἄλλο γ' ἢ κοᾶξ κοᾶξ.

227. Hunc v. om. Mut. 1. in margine habet A. ἔστ' R. Med. 4. om. A. Fort. ἔστ' aut ἦστ'. Cf. 740. ὅστις γε πίνειν οἶδε καὶ βινεῖν μόνον. 252. et ad Av. 19. τὸ δ' οὐκ ἄρ' ἦστην οὐδὲν ἄλλο πλὴν δάκνειν. Sed cf. 439. 1130. et Schol. ad v. prox. εἰκότως οὐδὲν ἄλλο ἐσμὲν ἢ κοᾶξ. ἄλλ' Med. 4. Dind. Kock. ἄλλ' R.V. Ald. Br. Bo. Th. Fr. Mein. ἄλλο γ' A. Borg. κοᾶξ semel V.Φ. &c. κοᾶξ bis A.R.X. Med. 4. Bodl. 1. Cant. 1.

228. Ita vulgo: εἰκότως . . . πράτ-|των . . . Μοῦσαι. (Et sic Dind. Ko.) Ita constituit Reisig. C. p. 195: εἰκότως γ' . . . πράττων | ἐμέ γὰρ . . . Μοῦσαι. (Sic Dind. in Metris. Bergk. Mein.) Hermannus sic: εἰκότως γ', ὦ | πολλὰ . . . ἔστερ-|ξαν μὲν . . . | καὶ κεροβάτας . . . καλαμό-|φθογγα . . . προσεπιτέρπε-|ται . . . Ἀπόλλων. Qui μὲν addidit v. 229. Fritzechius: εἰκότως . . . πράττων | ἐμέ γὰρ εὐλυροί τε Μοῦσαι | ἔστερξαν, [ἐμέ δὲ] καὶ κεροβάτας &c. χυ. praef. A. εἰκότως γ' R.V.Δ. (supr. σὺ) ©. Dind. rec. εἰκότως σὺ γ' A.D.S.Φ.X. Borg. Urb. Cant. 1. Harl. 1. 3. εἰκότως ἔγωγ' M.T.W.Y.Z.Ω. Cant. 2. vulg.

229. ἔστερξαν libri et vulg. Ko. Mein. ἔστερξαν μὲν Herm. Dind. (in Metris) Bergk. ἔστερξαν μάλ' Reisig. Conj. p. 195. Scilicet ut sit versus troch. trim. acat. Fritzechius sic: ἐμέ γὰρ εὐλυροί τε Μοῦσαι | ἔστερξαν, [ἐμέ δὲ] καὶ κεροβάτας | Πάν ὁ καλ. παίζων | προσεπιτέρπεται δ' [ἐπαίων] ὁ φορμικτὰς Ἀπόλλων. εὐλυροί] An εὐλύροι? Sic Th. 969. τὸν εὐλύραν μέλπουσα. Eur. Alc. 587. εὐλύρας Ἀπόλλων. Sed Eur. Licymn. Fr. 4. Ἀπολλων εὐλυρε (εὐλύρα ῥ?).

230. καὶ κεροβάτας] Corrigenendum fortasse κεροβάτας τε. κεροβάτας M.R.T.V.W.Y.X.Ω. Harl. 3. κερωβάτας S.Z.Δ.©.Φ. Mut. 1. κερωβότας A. κερωβάτης Cant. 1. καλαμόφθογγα V.

231. φορμικτῆς Bodl. 1. Cant. 1. Harl. 1. 3. φορμικτὰς Mut. 1. Quae forma legitur in Inscr. Orchom.

232. ὑπολύριον libri et vulg. ὑποβρύχιον ingeniose Bentleius. I. e. sub aqua submersam (arundinem). Cf. Hom. H. 33, 12. τὴν δ' ἄνεμός τε μέγας καὶ κῆμα θαλάσσης | θῆκαν ὑποβρυχίαν. Herod. 1, 189. Plat. Phaedr. 248 A. Lucian. Dips. 3. Eodem sensu ὑπόβρυχος et ὑπόβρυξ, Hom. Od. 5, 319.

ἔνυδρον ἐν λίμναις τρέφω.
βρεκεκεκέξ κοᾶξ κοᾶξ.

235

ΔΙ. ἐγὼ δὲ φλυκταίνας γ' ἔχω,
χὼ πρωκτὸς ἰδίει πάλαι,
κᾶτ' αὐτίκ' ἐγκύψας ἐρεῖ—

ΒΑ. βρεκεκεκέξ κοᾶξ κοᾶξ.

ΔΙ. ἀλλ', ὦ φιλωδὸν γένος,
παύσασθε. ΒΑ. μᾶλλον μὲν οὖν
φθεγξόμεσθ', εἰ δὴ ποτ' εὐ-
ηλίους ἐν ἀμέραισιν

240

Herod. 7, 130. Neque objiciat quis tautologiam sic fore in epithetis ὑποβρύχιον et ἔνυδρον; nam ὑποβρύχιος significat *submersus ita ut non cerni possit, celatus*, cui contrarium opponitur ἐπιπολάζων Lucian l. l., ἔνυδρος simpliciter *in aqua jacens aut crescens*. Sed vide comm.

234. τρέφων A.

235. βρεκεκέξ A. non R.V. &c.

236. γ' add. A.D.R.V.Φ. &c. Ald. om. M. Elb. Mut. 1. Br.

237. χ' ὦ R.

238. κᾶτ' αὐτίκ' ἐγκύψας ἐρεῖ vulg. Reponendum, ni fallor, καὶ γὰρ αὐτίκ' (nisi malis καταντίκ') ἐγκύψας ἐρῶ. Vix enim apte ipse podex ἐγκύπτειν aut λέγειν τι diceretur. Eadem autem crasis est in Nub. 901. ἀλλ' ἀνατρέψω γὼ αὐτ' (γαῦτ' Dind.) ἀντιλέγων. Vulgo per tropum quendam hoc dici existimant interpretes pro eo quod dici debeat, ἐγκύψαντος ἐμοῦ ἐρεῖ ὁ πρωκτὸς &c.

κᾶτ' αὐτίκ'] κᾶτ' αὐθις conj. Herm. in El. D. M. Fort. κείς αὐτίκ', ut Pac. 367. εἰς αὐτίκα μάλ'. In Thesm. 482. pro κᾶτ' εὐθὺς legendum forsitan καὶ γὰρ εὐθὺς. ἀγκύψας (aut αὐτίκα γκύψας) D. Bodl. 1. κοᾶξ semel ponit Mut. 1.

239. Haec, Dionysō vulgo continuata, Ranis aut Ranarum Choro tribuunt, lineola post ἐρεῖ posita, Reisig. Conj. p. 195. Fr. Ko. Bergk. Mein. non Dind. Dionysi cantum comice hic a Ranis interpellari monuit Fritzchius. Longe enim aliud dicturus erat Dionysus (ut παπαπαππάξ, Nub. 390), sed orationem ejus cantu suo interrumpunt, risus spectatorum movendi causa. "Qui stropham contulerit, eodem loco eosdem a Choro tolli clamores videbit." FRITZCH. βρεκεκεξ κοᾶξ (semel) A. κοᾶξ semel Mut.

240. ΔΙ. add. Med. 4. solus opinor. Reisig. &c. om. A.R. &c. vulg. παύσασθέ μοι τοῦ κοᾶξ Reisig. C. p. 195.

241 seq. Ita Reisig. C. p. 195: μᾶλλον μὲν οὖν φθεγξόμεσθ', | εἰ δὴ ποτ' εὐηλίους | ἀμέραισιν ἠλάμεσθα | διὰ κυπέρου καὶ φλέω χαίροντες ᾧδης | πολυκολύμβοισιν μέλεσσιν, ἢ Διὸς φεύγοντες ὄμβρον, ἔνυδρον ἐν βυθῷ χορείαν | &c. ΧΟ. μᾶλλον . . . A.R.

242. φθεγξόμεσθ' R. Med. 4. φθεγξόμεθ' A.V.Z.Φ. Cant. 1. Mut. 1. vulg. φθεγξόμεθ' Cant. 2. Herm. El. D. M. φθεγγόμεθ' M. δήποτε R. εὐηλίους ἐν] εὐηλίοισιν ἐν Cant. 1. Fort. εὐηλίοισιν ἀμέραισιν. Idem malit Mein.

243. ἀμέραισιν] ἀμέραισι A. ἀμέραις Cant. 1. ἡμέραισιν D.

ἠλάμεσθα διὰ κυπείρου
καὶ φλέω χαίροντες ῥῥαῖς
καὶ πολυκολύμβοισι μέλεσιν,
ἢ Διὸς φεύγοντες ὄμβρον
ἔνυδρον ἐν βυθῷ χορείαν
αἰόλαν ἐφθεγξάμεσθα
πομφολυγοπαφλάσμασι.

245

βρεκεκεκέξ κοᾶξ κοᾶξ.

250

- ΔΙ. βρεκεκεκέξ κοᾶξ κοᾶξ.
τουτὶ παρ' ὑμῶν λαμβάνω.
ΒΑ. δεινὰ τᾶρα πείσόμεσθα.

243. ἠλάμεθα D.R.S.T.V.Z.Δ.Θ.Φ.Χ. Med. 4. Bodl. 1. Mut. 1. ἠλάμεθα A. ἠλώμεθα Bodl. 1. ἠλλάμεθα Y. ἠλλάμεσθα M.Ω. ἠλάμεσθα Ald. Br. vulg. ἀλάμεσθα Th.

244. φλέω V. &c. φλῶ R. φλέως A. φῥῆς vulg. ὠῥῆς A. Dedi φῥαῖς. Qu. φῥᾶς τᾶς πολυκολύμβοιο μέλεσιν.

245. πολυκολύμβοισι μέλεσιν R.V.Φ. Suid. in φλέω. Benth. Th. Bergk. Ko. πολυκολύμβοισι . . . Z. Mut. 1. Ald. Br. πολυκολύμβοισι . . . M. πολυκαλαμβίοις μέλεσι A. (ut vid.) πολυκολύμβοισιν μέλεσιν Reising. Bo. Mein. πολυκολυμβήτοισι μέλεσιν Fr. ἐν πολυκολύμβοισι Herm. Dind. Ex his praestare videatur Fritzechii emendatio πολυκολυμβήτοισι μέλεσιν, qui conferri jubet Blomf. ad Pers. 108. Verbalia adjectiva modo passivo, modo activo, sensu usurpari notissimum est. Ipse tentabam τοῖς πολυκολύμβοισι (vel τᾶς πολυκολύμβοιο) μέλεσιν. Facile absorberi potuisset syllaba τῆς propter praecedens ῥῆς in φῥῆς, proclivis autem fuit depravatio -βοιο in -βοισι. Cf. Anaereont. 43, 11. φιλολοιδόροιο (-ροισι cod.) γλώττης. Vel, quod magis placet, χαίροντες ῥῥαῖς | πολυκολύμβοισιν τε μέλεσιν, vel . . . καὶ πολυκολύμβοισι μέλεσιν. Vide etiam Add. Certe non bene dicitur χαίρειν ἐν τιμ.

248. ἐφθεγξάμεσθα M.R.V.Ω. Ald. ἐφθεγξάμεθα A.D.S.T.Y.Z.Φ.Χ. Bodl. 1.

249. πομφολυγοπαφλάσμασιν R.V. Bodl. 1. &c. vulg. πομφολυγοπλάσμασι A. Cant. 1. 2. Elb.

250. Haec Choro cont. R. vulg. Br. ΔΙ. praef. V. Benth. Th. Ko. Iterandum hunc versum et hic et post vv. 256. 261. primus docuit Fritzechius, qui sic totius loci, adhuc nequaquam intellecti, vim et sensum restituit. Nunc non est cur haereamus in isto τουτὶ v. 251. et τούτῳ v. 262. Viam quidem monstraverat jamdudum Benthleius scribendo βρεκ. κοᾶξ κοᾶξ | τουτὶ &c. et in v. 262. βρεκ. κοᾶξ κοᾶξ | τούτῳ &c., sed non intellexerat versum integrum sententiae causa inserendum, neque his verbis quasi fundamentis sensum verborum τουτὶ . . . λαμβάνω innixum esse, ut monet Fritzech. Idem docet rationem metricam postulare ut versus iste aut ter addatur, aut ne semel quidem. Fritzechium secuti sunt Mein. Dind. βρεκεκεκέξ A.

251-266. Tres pari magnitudine strophas (251-256. 257-261. 262-266) cum Seidlero et Hermanno constituit Fritzech. ΔΙ. τουτὶ παρ' ὑμῶν λαμβάνω

libri et vulg. Dind. Bergk. ΔΙ. βρεκεκεκέξ κοᾶξ κοᾶξ. | τουτὶ παρ' ὑμῶν λαμβάνω Fr. Ko. Mein.

253. XO. in A.R. Nulla persona in Med. 4. δεινὰ τ' ἄρα V. δειναχ

- ΔΙ. δεινότερα δ' ἐγὼ γ', ἐλαύνων
εἰ διαρραγήσομαι. 255
- ΒΑ. βρεκεκεκέξ κοᾶξ κοᾶξ.
- ΔΙ. βρεκεκεκέξ κοᾶξ κοᾶξ.
οἰμῶζετ'· οὐ γάρ μοι μέλει.
- ΒΑ. ἀλλὰ μὴν κεκραξόμεσθ' ἂν γ'
ὅπόσον ἢ φάρυγξ ἂν ἡμῶν
χανδάνη δι' ἡμέρας 260
βρεκεκεκέξ κοᾶξ κοᾶξ.
- ΔΙ. βρεκεκεκέξ κοᾶξ κοᾶξ.
τούτῳ γὰρ οὐ νικήσετε.
- ΒΑ. οὐδὲ μὴν ἡμᾶς σὺ πάντως.
- ΔΙ. οὐδὲ μὴν ὑμεῖς γ' ἐμέ

(sic) R. δεινὰ γὰρ R. (s. Bekk.) δεινὰ γ' ἄρα A.M.Y.Z.Δ.Θ.Φ.X.Ω. Med. 4. δεινὰ γ' ἄρα S. Borg. Reisig. Th. δεινὰ τᾶρα Elmsl. ad Ach. 323. Fr. Mein. δεινὰ τᾶρα Dind. Ko. Bergk. πεισόμεθα R. Post πεισόμεσθα in A. illata est annotatio scholiastae, εἰ σιγήσομεν. Scribendum saltem fuisset εἰ σιγησόμεσθα.

254. ΔΙ. om. Med. 4. ἔγωγ' vulg. Praestat hic scribi ἐγὼ γ'.

256. XO. in A.R. BAT. in Med. 4. βρεκεκέξ A. Post hunc versum recte, opinor, addit Fritzehius, ΔΙ. βρεκεκεκέξ κοᾶξ κοᾶξ. Dionyso deinde continuat verba οἰμῶζετ' &c. Ut vulgo Mein. Dind. Kock.

257. οἰμῶζετ'] Malim κοᾶζετ' (cf. πυππάζειν formatum a πυππάξ).

258. XO. in R. Nulla persona in Med. 4. κεκραξόμεθα Φ.X. Bodl. 1. Ellb.

259. ἢ φάρυγξ A.D.E.M.S.T.W. Med. 4. ἢ φάρυξ R.V.Y.X. Cant. 1. 2. ἢ φάρυγξ Mut. 1. ὁ φάρυγξ D.Φ. Urb. Cf. ad 571. Thom. Mag. p. 570. Casus obliqui hujus nominis sunt φάρυγος φάρυγι φάρυγα. Cf. e.g. Fr. 515.

260. χανδάνει A.

261. ΔΙ. praef. in R. Bentl. Th. Ko. Nulla persona in Med. 4. Post hunc versum βρεκεκεκέξ κοᾶξ κοᾶξ inserunt (Dionyso tribuentes) Fr. Ko. Mein. Dind. Recte. Cf. ad 250. βρεκεκέξ A. βρεκεκεκέξ (sic) ©.

262. ΔΙ. praef. A. Med. 4. &c. Nulla persona in R. τοῦτο R. Fort. τούτῳ γέ μ' (γ' ἔμ') οὐ νικήσετε. Sed nulla opus mutatione erit, modo ista βρεκ. κ. κ. repetas. Ita Reisig. C. p. 196: τούτῳ γὰρ οὐ νικήσετ' ἔμεγε τῷ κοᾶξ. γ' ἄρ' Mut. 1. νικήσετέ με Bodl. 1. κινήσετε M.

263. ΒΑΤ. praef. A. Med. 4. XO. in R. οὐδὲ μὴν ἡμᾶς (ὑμ. pr. A.) σὺ πάντως A.Φ. οὐδὲ μὴν ἡμᾶς γε σὺ πάντως T. Bodl. 1. οὐδὲ μὴν ἡμᾶς γε (supr. σὺ) πάντως R. ἀλλὰ μὴν ἡμεῖς σὲ πάντως malit Bergk. E Ravennatis et Bodleiani lectione scriptum conjicias οὐδὲ μὴν ἡμᾶς σὺ γ' αὐτῷ (sc. τῷ κοᾶξ).

264. bis. οὐδὲ μὴν ὑμεῖς γ' ἐμέ A.R.T.V.Z.Θ.Φ.X. Med. 4. Bodl. 1. Cant. 1. Th. Ko. Bergk. (Quod retinui.) οὐδὲ . . . γέ με S. οὐδὲ . . . γ' ἔμ' Borg. οὐδὲ . . . τ' ἐμέ Δ. Mut. 1. οὐδὲ μὴν ὑμεῖς γε δὴ με M.W.Y.Ω. edd. vett. οὐδὲ μὴν ὑμεῖς γ' ἔμ' οὐδὲν Reisig. C. p. 195. Haec, ut scholiastarum supplementa, ejiciunt Dind. Fr. Mein., cancellis includunt Ko. Bergk. Frustra. Versum quamvis mutilum et depravatum servandum esse ostendit vel istud οὐδέποτε,

οὐδέποτε κεκράζομαι γὰρ,
 κῆν με δῆ δι' ἡμέρας,
 ἕως ἂν ὑμῶν ἐπικρατήσω τῶ κοᾶξ,
 βρεκεκεκέξ κοᾶξ κοᾶξ.

265

ἔμελλον ἄρα παύσειν ποθ' ὑμᾶς τοῦ κοᾶξ.

ΧΑ. ὦ παῦε παῦε, παραβαλοῦ τῶ κοπίω.

ἔκβαιν' ἀποδοὺς τὸν ναῦλον. ΔΙ. ἔχε δὴ τᾶβολῶ.

270

quod alioqui non haberet ad quod referretur. Scripserat, ni fallor, Comicus οὐδὲ μὴν πάντως ἔμ' ὑμεῖς.

264. οὐδεπόποτε A. Mut. 1.

265. Post hunc versum βρεκεκεκέξ κοᾶξ κοᾶξ addunt Reisig. Conj. p. 196. Fr. Bergk. Mein. Dind. Recte fortasse. κῆν libri et vulg., Scribo ubique κῆν, quando crasis est pro καὶ ἦν. δῆ R.V. Dind. Bergk. δέη A. δέη Br. Fr. Ko. et (om. με) Cobet. Mein. δεῖ M.T.Y.Z.Δ.Θ.Φ.X.Ω. Cant. 1. 2. Mut. 1. Med. 4. Ald. Reisig. Conj. pp. 44. 196. Th. Vocem om. W. Bodl. 1. "Correxi jam in prima hujus fabulae editione ex libris R. et V., monuique formam subjunctivi monosyllabam etiam aliis comicorum versibus esse restituendam, quibus synzesis adhiberi nequit, velut Aristoph. Plut. 216. Philetaeri apud Athen. 10. p. 416 f. Menandri apud Plut. Vit. Alex. c. 17. apud Stob. Floril. 15. 5. Antiquissimum hujus contractionis exemplum est δῆσεν in Iliad. σ. 100. ἔφθιτ', ἐμείο δὲ δῆσεν ἀρῆς ἀλκτῆρα γενέσθαι. Sophron apud Athenaeum 7. p. 306 D. ἀ δὲ γαστήρ ὑμέων καρχαρίας, ἔκκα τινὸς δῆσθε. Δῆ pro δεῖ male scriptum in R. Equit. v. 963. 964." DIND. Cf. Pl. 216. ἐγὼ γάρ, εὐ τοῦτ' ἴσθι, κῆν δῆ (κᾶν δεῖ vulgo. κεῖ δεῖ pauci libri) μ' ἀποθανεῖν. et ad Ach. 924. Inser. Corc. 1845, 138. καθὼς κα δῆ. Menandri locus (Plut. Alex. 17) est, κᾶν διελθεῖν δηλαδὴ | διὰ θαλάττης δῆ τόπον ('s τόπον?) τίν' &c. Ejusdem (Stob. Fl. 15, 5) ἂν δῆ δὲ φείσασθαι τι τοῦ γήρωσ χάριν. Philetaeri (Athen. 416 F.) κᾶν δῆ (δέη libri), τροχάζω &c. Cobeti lectionem confirmat quodammodo locus Vesp. 221. οὐκοῦν, ἦν δέη, | ἦδη ποτ' αὐτοὺς τοῖς λίθοις βαλλήσομεν. ἡμέρας ὄλης X.

266. ΔΙ. praeft. in Med. 4. ἂν om. M. κρατήσω T. Bodl. 1.

τῶ S.Δ.Θ corr. Φ. Borg. Ald. Fr. Ko. Bergk. τῶ A. τὸ R.T.V.Z. Mut. 1. Med. 4. (supr. ὦ) Bodl. 1. Harl. 1. 3. Cant. 1. τοῦ C.E.M.W.X.Ω. Cant. 2. Elb. Br. Reisig. Conj. p. 196. Th. Dind. Mein. οὐ (sic) Y. Praestat, opinor, τῶ κοᾶξ. Cf. 262. τούτῳ γὰρ οὐ νικήσετε. κοᾶξ κοᾶξ V.

267. ΧΟ. praeft. A.M.R.(?)S.Y.X.Ω. Med. 4. Ald. Br. Dionysio continuant V.Z.Φ. Mut. 1. &c. Dind. rece. Versum om. T. Bodl. 1. βρεκεκεξ A.Δ.

268. ΔΙ. praeft. A. Med. 4. Dionysio continuant R.V. Bodl. 1. &c.

ἄρα A. ποτε R. ποθ' ὑμᾶς παύσειν A. τοῦ] τῶ pro v. l. inter lineas in Bodl. 1. Quod spectat, opinor, ad v. 266.

269. 3 vulg. Fr. 3 Dind. Ko. Mein. τῶ κοπίω A. παραβαλοῦ τῶ κοπίω] An παραβαλοῦ τὸ κυμβίον? Cf. Eq. 762. τὴν ἄκατον παραβάλλου. supra 180. Κύμβη *cytha* legitur Soph. Fr. 129.

270. τὸν M.R.V.Φ. Med. 4. Cant. 2. Mut. 1. Suid. in ναῦλος. τὸ A. Bodl. 1. Harl. 1. 3. Cant. 1. Copiose hic de nominis hujus genere disquisivit Fritzsch. ἀπόδος vulg. ἀποδοὺς Halbeisma. Recte, ni fallor. τῶ βολῶ A.

ὁ Ξανθίας. ποῦ Ξανθίας; ἢ Ξανθίας;

ΞΑ. *ιαῦ*. ΔΙ. βάδιζε δεῦρο. ΞΑ. χαῖρ', ὦ δέσποτα.

ΔΙ. τί ἐστι τάνταυθί; ΞΑ. σκότος καὶ βόρβορος.

ΔΙ. κατείδες οὖν που τοὺς πατραλοίας αὐτόθι
καὶ τοὺς ἐπιόρκους, οὓς ἔλεγεν ἡμῖν; ΞΑ. σὺ δ' οὐ; 275

ΔΙ. νῆ τὸν Ποσειδῶ ἴγωγε, καὶ νυνὶ γ' ὄρω.

ἄγε δὴ, τί δρῶμεν; ΞΑ. προϊέναι βέλτιστα νῶν,

ὡς οὗτος ὁ τόπος ἐστὶν οὐ τὰ θηρία

τὰ δεῖν' ἔφασκ' ἐκείνος. ΔΙ. ὡς οἰμώξεται.

ἤλαζονεύεθ', ἵνα φοβηθείην ἐγὼ, 280

εἰδῶς με μάχιμον ὄντα, φιλοτιμούμενος.

οὐδὲν γὰρ οὕτω γαῦρόν ἐσθ' ὡς Ἑρακλῆς.

ἐγὼ δέ γ' εὐξαίμην ἂν ἐντυχεῖν τινι,

λαβεῖν τ' ἀγώνισμ' ἄξιόν τι τῆς ὁδοῦ.

ΞΑ. νῆ τὸν Δία καὶ μὴν αἰσθάνομαι ψόφου τινός. 285

ΔΙ. ποῦ ποῦ 'στ'; ΞΑ. ὀπισθεν. ΔΙ. ἐξόπισθέ νυν ἴθι.

271. ΔΙ. om. A. Ko. Mein. ἢ Ξανθίας A.M.Φ. &c. vulg. ἢ ποῦ Ξανθίας R. ἢ Ξανθία V. Fr. Bergk. Ko. ποῦ Ξανθίας Dind. Fritzelius ἢ pro interjectione (ut ὦῃ, *eho, Xanthia*) accipit, absque signo interrogationis. Lectionem Ξανθία suspicor pertinere ad praecedens ὁ Ξανθίας (ὦ Ξανθία, ut in 524).

273. ΔΙ. om. A. τάνταυθοί libri et vulg. Th. Fr. Ko. Bergk. τάνταυθι Dind. Mein. ΞΑ.] ΔΙ. praef. A.

274. ΞΑ. praef. A. κατείδες] Fort. κᾶτ' εἶδες. Sed vereor ut occurrant particulae κατὰ . . . οὖν.

275. ΞΑ.] ΔΙ. A. δ' om. A.

276. ΔΙ.] ΞΑ. praef. A. ἴγωγε (aut ἴγωγε) A.M.R.S.V.Y.Z.Φ.Ω. γε T.X. Bodl. 1. καὶ νυνὶ γ' A.M.R.S.T.W.Y.Φ.X.Ω. καὶ νῦν γ' Z. καὶ νυνὶ δ' V. Sed cf. 313. ἴγωγε, καὶ δάδων γέ με &c.

277. ΔΙ. praef. A. δρῶ M. ΞΑ. om. A. βέλτιστον Bodl. 1. νῶν] νοί V. Unde νῶ conj. Kock. Cf. ad Eq. 80.

278. ΞΑ. praef. A.

279. τὰ δεῖν' ἔφασκ' ἐκείνος] εἶναι τὰ δεῖν' ἔφασκεν Hamaker. Recte, opinor. Cf. 319. οὓς ἔφραζε νῶν. ἔφασκεν M. Elb.

281. φιλοτιμούμενος] φιλότιμον γένος V.

282. γαῦρον ἔσθ' A.

283. τινί A.

286. ποῦ ποῦ A.D.R. (s. Bekk., sed fallitur) S.V.Z.Δ.Θ.Φ. Mut. 1. Urb. Med. 4. Lenting. Ko. ποῦ ποῦ 'στ' W.X. Ald. ποῦ ποῦ 'στυν C.E.M.R.T.Y.Ω. Bodl. 1. Borg. Elb. Dobr. Dind. Th. Fr. Bergk. Mein. ἔξόπισθεν D.V.Φ. Urb. Lenting. Ko. ἐξόπισθεν R.T.Y. Elb. Cant. 1. Bodl. 1. Dobr. Dind. Th. Fr. Bergk. Mein. ὀπισθεν A.M.S.W.Z.Δ.Θ.X.Ω. Borg. Med. 4. Mut. 1. Ald. Br. ἐξόπισθε νῦν ἴθι M.Z.Δ.Θ.Φ. Borg. Mut. 1. Med. 4. Ald. Br. ἐξόπισθεν νῦν ἴθι A.S.T.W.Y. ἐξόπισθεν αὐ ἴθι V. ἐξόπισθεν ἴθι R. ἐξόπισθ' ἴθι Dobr. Dind. Th. Fr. Bergk. Mein. ἐξόπισθέ νυν ἴθι Lenting. Ko. Recte. Eadem

- ΞΑ. ἀλλ' ἔστιν ἐν τῷ πρόσθε. ΔΙ. πρόσθε νυν ἴθι.
 ΞΑ. καὶ μὴν ὀρῶ νῆ τὸν Δία θηρίον μέγα.
 ΔΙ. ποῖόν τι; ΞΑ. δεινὸν παντοδαπὸν γοῦν γίγνεται,
 τοτὲ μὲν γε βοῦς, νυνὶ δ' ὀρεὺς, τοτὲ δ' αὖ γυνή 290
 ὠραιότητι τις. ΔΙ. ποῦ 'στι; φέρ' ἐπ' αὐτὴν ἴω.
 ΞΑ. ἀλλ' οὐκέτ' αὖ γυνή 'στιν, ἀλλ' ἤδη κύων.
 ΔΙ. Ἔμπουσα τοίνυν ἐστί. ΞΑ. πυρὶ γοῦν λάμπεται
 ἅπαν τὸ πρόσωπον. ΔΙ. καὶ σκέλος χαλκοῦν ἔχει;
 ΞΑ. νῆ τὸν Ποσειδῶ. ΔΙ. καὶ βολίτινον θάτερον; 295

dictione utrumque uti decere, nec bene abesse voculam νυν recte monuit Lenting. Ἐξόπισθε legitur etiam Eq. 22. ἐξόπισθε νῦν | αὐτὸ φαθὶ τοῦ μολῶμεν. Ach. 260. 868. Philem. (Mein. IV. 45.) Com. anon. (IV. 687.) Sed ἐξόπισθεν nusquam legitur apud nostrum, et semel tantum apud comicos in Axionici loco (Mein. III. 530.) μεθύουσά τ' ἐξόπισθεν ἢ σοφωτάτη . . . πορεύεται. Contra ὄπισθεν saepius apud nostrum et reliquos comicos occurrit, ὄπισθε nusquam, nisi quod varia lectio est pro ὄπισθεν in Eupolidis loco (Mein. II. 562). Praestat ergo fortasse scribi ποῦ ποῦ 'στ'; ΞΑ. ὄπισθεν. ΔΙ. ἐξόπισθέ νυν ἴθι. Cf. 291. ποῦ 'στι; 483. ποῦ 'στιν; Languet certe versus ommissa particula νυν.

287. ἔστιν A. vulg. Fr. ἐστὶν Dind. Mein. πρόσθε R.T.V. πρόσθεν A.S. Elb. πρόσω Med. 4. πρόσθε νῦν M.R.V.Y.Φ. Med. 4. πρόσθεν γῦν A.W.Z. Elb.

288. καὶ μὴν ὀρῶ νῆ τὸν Δία] καὶ μὴν ὀρῶ γε νῆ Δία Cobet. Ipse jampridem conjeceram καὶ μὴν ὀρῶ γε νηδί. Cf. ad Ach. 107.

289. οὖν A. Bodl. 1. γίγνεται R.V. &c. γίνεται A.

290. τότε . . . τότε M.R.S.W.X.Ω. Δ. in marg. Suid. in ἔμπουσα. Th. Bergk. ποτέ . . . ποτέ A.T.V.Y.Δ. Elb. Bodl. 1. Mut. 1. Br. Dind. Mein. ποτέ . . . τότε D.F.Φ. Cant. 1. τότε . . . τότε Ald. Fr. Ko. Eadem discrepantia est in Eq. 540. τοτὲ μὲν πίπτων, τοτὲ δ' οὐχί. Praestat, opinor, τοτὲ . . . ποτέ . . . Cf. e. g. Av. 1398. τοτὲ μὲν νοτίαν στείχων πρὸς ὄδον, | τοτὲ δ' αὖ βορέα &c. 76. τοτὲ μὲν ἐρᾶ φαγεῖν ἀφύας Φαληρικὰς, &c. Soph. Oed. C. 1745. τοτὲ μὲν . . . ποτὲ δὲ . . . Dinarch. I. 73. τοτὲ μὲν εἶ, τοτὲ δὲ φαύλως (ποτέ . . . ποτέ Z). I. 97. ποτὲ μὲν . . . ποτὲ δὲ . . . Isae. V. 13. τοτὲ μὲν . . . ποτὲ δ' (al. ποτέ δ') . . . Xen. 3, 10, 14. τοτὲ μὲν . . . ποτὲ δὲ . . . 3, 10, 15. 4, 2, 21. Epich. Fr. 124. τόκα μὲν . . . τόκα δέ. γε add. A.R.V.Φ. Cant. 1. 2. Urb. Bodl. 1. Suid. om. D. Elb. Mut. 1. Ald. δ' αὖ R.V.Φ. &c. Ald. Dind. recc. δὲ A. (solus, opinor) Br. Cf. Av. 1398.

291. τίς A. ποῦ 'στ' εἴφ' ἐπ' M.

293. ἔμπουσα V. hic et v. 305. τοίνυν D.R.Φ. Bodl. 1. Suid. Br. τοίνυν γ' A.M.V. Mut. 1. Ald. λάμπεται] Fort. δαίεται. Cf. Lys. 1284.

294. Post ἔχει interrogationis notam recte ponunt T. Br. Bo. Bekk. Fr. Bergk. Mein. Plenum punctum Dind. Interrupti sermonis signum Th. Ko.

ΔΙ. καὶ σκέλος . . . A.R.S.T.V.Δ.Θ.Φ. Bodl. 1. Harl. 3. Cant. 1. Xanthiae continent M.Φ.X. Ald.

295. ΞΑ. νῆ τὸν Ποσειδῶ. ΔΙ. καὶ βολίτινον θάτερον; | ΞΑ. σάφ' ἴσθι recte

- ΞΑ. σάφ' ἴσθι. ΔΙ. ποῖ δῆτ' ἂν τραποίμην; ΞΑ. ποῖ δ' ἐγώ;
 ΔΙ. ἱερεῦ, διαφύλαξόν μ', ἵν' ὦ σοι ξυμπότης.
 ΞΑ. ἀπολούμεθ', ὄναξ Ἡράκλεις. ΔΙ. οὐ μὴ καλεῖς μ',
 ὠνθροφ', ἱκετεύω, μηδὲ κατερεῖς τοῦνομα;
 ΞΑ. Διόνυσε τοίνυν. ΔΙ. τοῦτό γ' ἔθ' ἦττον θατέρου. 300
 ΞΑ. ἴθ' ἦπερ ἔρχει. Δεῦρο δεῦρ', ὦ δέσποτα.
 ΔΙ. τί δ' ἔστι; ΞΑ. θάρρει πάντ' ἀγαθὰ πεπράγαμεν,
 ἕξεστί θ' ὥσπερ Ἡγέλοχος ἡμῖν λέγειν,

S. Cant. 1. Harl. 3. Lenting. Dobr. ("Distinguere possis ΞΑ. νῆ τὸν Ποσειδῶ. ΔΙ. καὶ βολίτινον θάτερον; V. Pl. 396." Dobr.) ΔΙ. νῆ τὸν . . . ΞΑ. σάφ' ἴσθι Ald. ΞΑ. νῆ τὸν . . . θάτερον. ΔΙ. σάφ' ἴσθι A. ΔΙ. νῆ τὸν . . . σάφ' ἴσθι M. ΞΑ. νῆ τὸν . . . σάφ' ἴσθι T. Br. Dind. Th. Fr. Ko. Bergk. Mein. (ΞΑ. νῆ τὸν . . . etiam Δ. Bodl. 1. ΞΑ. σάφ' ἴσθι etiam S.Z.Θ.Φ.) Notam interrogationis post θάτερον ipse addidi. Cf. Pl. 395. λέγεις ἀληθῆ; XP. φημί. ΒΑ. πρὸς τῆς Ἑστίας; | XP. νῆ τὸν Ποσειδῶ. ΒΑ. τὸν θαλάττιον λέγεις;

296. ποῖ δῆτ'] καὶ ποῖ δ' A.

297. ΔΙ. om. A. σοι om. A.

298. ΞΑ. praef. C.E.R.V. Cant. 1. 2. Bodl. 1. Zan. Br. IE. A.D. Ald.

δ' ἄναξ A. καλεῖς A.M.R.V.Φ. &c. καλῆς Y.Z. Cant. 1. 2.
 μ' in proximum versum transferunt libri et scholiasta. δ' in fine trimetri legitur Av. 1716. Eccles. 351. et saepius apud Sophoclem." DIND. οὐ μὴ καλεῖς, ὦ νθροφ' (om. μ') Porsonus, coll. Av. 1505. μὴ κάλει μου τοῦνομα.

299. ὦ νθροφ' A.

300. ΞΑ. Διόνυσε τοίνυν A.C.E.R.V. Bodl. 1. Zan. Br. IE. Διόνυσε τοίνυν D. Ald. τοῦτό γ' R.V. Bekk. Ko. Bergk. Mein. prob. Elmsl. ad Ach. 178. τοῦτό γ' ἔθ' D. Borg. schol. Bentr. Br. Bo. Th. τοῦτό γ' ἔσθ' A.S.Δ.Θ.Φ. Mut. 1. Cant. 1. Leid. 3. τοῦτο δέ γ' M.W.Y.X.Ω. Cant. 2. Ald. τοῦτο δ' ἔσθ' T.Z. Bodl. 1. τοῦτο δ' ἔθ' Dobr. τοῦτ' ἔθ' Fr. Dind. Mihi quidem praeplacet lectio τοῦτό γ' ἔθ' ἦττον θατέρου, cujus depravationes sunt reliquae. Aptissima hic est particula γε. Fallitur Fritzchius, qui hanc scripturam affirmet cum numeris sententiam quoque pessumdare. Quasi unum enim vocabulum efficiunt verba τοῦτο . . . ἦττον propter elisionem et quia raptim ac conjunctim pronuntiantur, ut ista μὴ δῆτα σύ γ' ἀλλ' infra 1462.

301. Kock. conj: ἴθ' ἦπερ ἔρχει πάντ' ἀγαθὰ πεπράγαμεν. | ΔΙ. τί δ' ἔστι; ΞΑ. θάρρει δεῦρο δεῦρ', ὦ δέσποτα. | ἕξεστιν ὥσπερ &c. ἴσθ' A.

ἦπερ (ἦπερ A.) A.M.R.V.W.Φ. οἶπερ D.T.Y.Z. Cant. 1. Harl. 1. 3. Bodl. 1. ἔρχη A.R. ἔχη M. δεῦρο δέσποτα Bodl. 1. Cf. ad 318.

302. ἔστι A. πάντ' ἀγαθὰ R.V.Φ. Urb. Bentr. Kust. πάντα τὰγαθὰ A.M.T.X.Ω. Cant. 1. 2. Ald. πάντα τὰγαθὰ δῆ (om. θάρρει) S.

303. ἕξεστι δ' A.M.S.T.W.Y.Z.Δ.Θ.Φ.X.Ω. (et reliqui, ni fallor, libri) Ald. Br. ἕξεστί θ' Bo. Bekk. (tacens de R.V. Mut.) Dind. Th. Fr. Ko. Bergk. Mein. Qu. ἕξεστί θ' ἡμῖν ὥσπερ Ἡγέλοχος λέγειν. Vel ἕξεστί θ' ὥσπερ Ἡγέλοχος ἡμῖν (vel καὶ νῶν) λέγειν. Cf. 320. Fr. 531. ἐστῶτας ὥσπερ τοὺς ὀρεωκόμους ἄθρους. Dispicet nonnihil nominativus Ἡγέλοχος sic collocatus.

“Ἐκ κυμάτων γὰρ αὖθις αὖ γαλήν ὀρώ.”

- ἤμπουσα φρούδη. ΔΙ. κατόμοσον. ΞΑ. νῆ τὸν Δία. 305
 ΔΙ. καθίς κατόμοσον. ΞΑ. νῆ Δί'. ΔΙ. ὄμοσον. ΞΑ. νῆ Δία.
 ΔΙ. οἴμοι τάλας, ὡς ὠχρίασ' αὐτὴν ἰδών.
 ΞΑ. ὀδὶ δὲ δείσας ὑπερπευρρίασέ σου.
 ΔΙ. οἴμοι, πόθεν μοι τὰ κακὰ ταυτὶ προσέπεσε ;

304. αὖθις αὖ] αὖθις R. Elb. ἀρτίως A. Mut. 1. Versum om. Borg. γαλήν' M.Φ. Cant. 2. Ald. Bo. γαλήν' A. Bodl. 1. Cant. 1. Harl. 1. 3. γαλήν R. γαλήν Br. Bekk. (tacens de V. Mut.) Th. Fr. Ko. Bergk. Mein. Dind. Scilicet Hegelochus, ut bene monet Porsonus ad Orest. 281, ita verba γαλήν' ὀρώ efferre debebat, ut elisionis significationem aliquam daret, nempe raptim et conjunctim ista verba pronuntiando, neque pausa ulla in ultima voce γαλήν' facta: is vero spiritu deficiente dixit γαλήν ὀρώ (vel γαλήν' ὀρώ, ut putat Meinekius Fr. Com. II. p. 788). Vide doctam Fritschii annotationem.

305. ἤ μπουσα A. ΔΙ. κατόμοσον. ΞΑ. νῆ τὸν Δία] ΔΙ. Δία κατόμοσον. ΞΑ. νῆ Δία corrigit Reisig. Comm. Crit. p. 404, ne in articulo illepidie varietur. Δία autem a vicino ΔΙ. obrutum esse suspicatur. Adde quod bis sequitur νῆ Δία absque articulo. Quam correctionem recepit Th. probavit Fritsch. Sic Eccl. 158. ἀνὴρ ὄν τῷ θεῷ κατόμοσας. Sed postularetur, opinor, articulus ante Δία, ut in Nub. 1233. &c. Si quid mutandum, malim κατόμόσον ννν (vel μοι). ΞΑ. νῆ Δία. Cf. Av. 441. διατίθεται γῶ. ΠΕ. κατόμόσον νν ταῦτά μοι. | ΧΟ. ὄμνυ' . . . 630. Eccl. 43. 158. Nub. 1232. καὶ ταῦτ' ἐθελήσεις ἀπομόσαι μοι τοὺς θεούς; Eandem correctionem (κατόμόσον μοι) fecit Bentleius; idem tamen postea κατόμοσον. ΞΑ. νῆ τὸν Δία praetulit. Possis etiam τὸν Δί' ὄμοσον. ΞΑ. νῆ Δία. νῆ τὸν Δία A.R.V.Φ. Bodl. 1. Cant. 1. 2. Harl. 1. &c. Kust. Br. rece. νῆ Δία Ald.

306. Hic versus deest in C.E.F.M.S.T.W.Y.X.Ω. Elb. Cant. 1. Harl. 1. 3. (Scil. ob homoeoteleuton.) Additur in A.R.V.Z.Φ. Cant. 2. αὖθις D. Δί'] δία R. Qu. ΞΑ. νῆ Δία. ΔΙ. καθίς (gl. ὄμοσον). ΞΑ. νῆ Δία.

307. ὠχρίασ' F.R.V. Bodl. 1. Urb. Elb. Kust. Br. ὠχρίασ' A.C.D.E.M. Borg. Ald.

308. Hunc versus Dionyso continuant libri, et sic Ald. Br. Bekk. Th. Fr. Bo. Xanthiae eundem recte tribuit Aristarchus ap. schol. et sic Dind. Ko. Bergk. Mein. Cf. 175 seq. ὀδὶ δὲ A.M.Φ. Med. 4. vulg. ὀ δὲ R. unus, opinor. ὑπερπευρίασε T. ὑπευρρίασε M. σου recte R. (solus) Ko. Mē n. Dind. σοῦ Bergk. μου A.M.V.Δ.Θ.Φ.Ω. Mut. 1. Med. 4. Ald. Br. Bekk. Th. Fr. Bo. μοι S.T.W.Y.Z.X. Bodl. 1. Cant. 1. 2. Harl. 1. Elb. Scripturam μου ab iis venisse constat, qui versus Dionysi esse credebant.

309. τὰ κακὰ ταυτὶ A.D.R.V.Φ. Bodl. 1. Cant. 1. Harl. 1. 3. Bentl. Br. ταυτὶ τὰ κακὰ M. Ald. προσέπεσεν R.Φ. &c. vulg. προσέπεσε A pr. (ut vid.) προσέπτω (γρ. προσέμπεσε) V. “Quo non abutendum est ad conjecturam olim ab me ipso excogitatam οἴμοι, πόθεν ταυτὶ τὰ κακὰ προσέπτω, comparatis tragicorum locis, Aesch. Prom. 644. Soph. Aj. 282. Eur. Alc. 421.” DIND. Posses etiam facilius sic, οἴμοι, πόθεν μοι τάδε τὰ κακὰ προσέπτω. Pronomina οὗτος et ὅδε perpetuo permutantur in libris.

τὴν αἰτιάσωμαι θεῶν μ' ἀπολλύναι ; 310
[αἰθέρα Διὸς δωμάτιον ἢ χρόνου πόδα ;]

ΞΑ. οὔτος. ΔΙ. τί ἔστιν ; ΞΑ. οὐ κατήκουσας ; ΔΙ. τίνος ;

ΞΑ. αὐλῶν πνοῆς. ΔΙ. ἔγωγε, καὶ δάδων γέ με
αὔρα τις εἰσέπνευσε μυστικωτάτη.

ἀλλ' ἤρεμει πτήξαντες ἀκροασώμεθα. 315

310. αἰτιάσωμαι libri et vulg. Fr. Ko. Bergk. Mein. αἰτιάσωμαι Dind. Recte. Cf. Th. 939. τί σοι χαρίσωμαι (χαρίσομαι R.) ; Pl. 1027. τί γὰρ ποιήσῃ (ποιήσει libri) ;

311. ΞΑ. praef. D.R. Bodl. 1. Cant. 1. 2. Ald. Fr. Ko. Dind. Dionyso continuant A.C.E.V. Br. Bergk. Mein. Respicit Dionysus ad v. 100. Sed verum esse interpolatum suspicari licet; inepte enim post proxime praecedentem verum additur. Cf. ad Ach. 384. 436. Ceterum post hunc versum parepigraphen αὐλεῖ τις ἔνδον (sic D.V. Mut. 1. Ald. Br. ἔνδοθεν R. Bodl. 1. schol.) addunt nonnulli libri, non A.M.Φ. Elb. &c. Dionyso tribuit D. (αὐλεῖ.) Fr. Ko. om. Dind. Bergk. Mein. Cf. ad Av. 223, ubi αὐλεῖ τις additum.

312. ΔΙ. οὔτος R. Cant. 1. 2. Ald. ΔΙ. om. Bodl. 1. ΞΑ. praef. C.D.E.F.V.(?) Br. &c. (ΞΑ.) cont. Dind. Nulla persona est in A. Mirum videri potest servum herum suum compellere οὔτος. Quamobrem Dionyso potius id tribuendum suspiceris, Xanthiae autem verba τί ἔστιν, et pariter in seqq. Sed cf. 479. "Personas distincti ad trium codd. fidem, qui Xanthiae tribuunt quae perperam editores in Bacchi transtulerunt partes, et vice versa. Error inde ortus est, quod in quibusdam exemplaribus v. 311. Xanthiae tributus fuerit, ut in D. unde perturbatae fuerunt in sequentibus personae." BR. ΞΑ. τί ἔστιν ; A.D.R. Ald. ΔΙ. . . . V.(?) Br. Dind. recce. ΔΙ. οὐ . . . ; A.D.R.(?) Ald. ΞΑ. . . . ; C.E.F.V.(?) Br. Dind. recce. οὐ κατήκουσας ;] Qu. οὐχὶ ἤκουσας ; ΞΑ. τίνος ; A.D.R.(?) Ald. ΔΙ. C.E.F.V.(?) Br. Dind. recce.

313. ΔΙ. A.D.R.(?) Ald. ΞΑ. C.E.F. Br. recce. πνοῆς Mut. 1. ΞΑ. ἔγωγε . . . A.D.R.(?) Ald. ΔΙ. . . . C.E.F. Br. recce. γέ με R.V.Φ. vulg. δέ με Bodl. 1. Cant. 1. γέ μοι Borg. Utramque vocem om. A. Praestat fortasse γέ μοι. Infra 338. ὡς ἡδύ μοι προσέπνευσε χοιρείων κρεῶν.

314. αὔρα τις R.T.V.W.Y.Δ.Θ.X.Ω. αὐρά τις M. αὔρα γέ τις S.Z.Δ corr. Φ. αὐρά γέ τις A.D. Cant. 1. 2. Cf. Pors. ad Hec. 444.

315. ἤρεμει A.R corr. m. sec. T.Y.Φ. Med. 4. Ald. Fr. Ko. Bergk. ἠρέμα C.E.M.S.V.W.Z.Δ.Φ sec. m. X.Ω. Mut. 1. Cant. 1. 2. Br. Th. ἤρεμει R corr. (s. Bekk.) ἤρεμι Dind. Bekk. Mein. ἤρεμει diserte probant gramm. rec. in Boiss. Anecd. I. 405. (hoc ipso loco usus). Theodos. p. 75, 4. et, qui ἀτρεμει ac ἤρεμει conjungunt, Herodian. Epim. p. 225. et Phavor. Ecl. p. 103, 35. Quos secutus est Fritzsch., rem confici ratus Nubium versu 261. ἀλλ' ἔχ' ἀτρεμει (ἀτρεμι R. ἀτρέμας vulgo). Similis discrepantia est in Alexidis versu ap. Athen. 383 D. ἔγχυλα δ' ἀτρέμα (sic PVL. ἀτρεμει A. ἀτρέμει B.) καὶ δροσώδη τὴν σχέσιν. Ἡρέμα legitur Pac. 82. ἥσυχος, ἥσυχος, ἠρέμα, κάνθων (v. anap. dim.), et fortasse in Fr. 135. Cf. ad Pac. l. c. Donec demonstratum fuerit ultimam in ἤρεμι et ἀτρεμι produci posse, tutius fortasse servare aut ἠρέμα aut ἤρεμει. πτύξαντες A.M.

ΧΟΡΟΣ.

Ἰακχ' ὦ Ἰακχε.

Ἰακχ' ὦ Ἰακχε.

- ΞΑ. τούτ' ἐστ' ἐκεῖν', ὃ δέσποθ'. οἱ μεμνημένοι
ἐνταυθά που παίζουσιν, οὗς ἔφραζε νῶν.
ἄδουσι γοῦν τὸν Ἰακχον ὄνπερ Διαγόρας. 320
- ΔΙ. κἄμοι δοκοῦσιν. ἤσυχίαν τοίνυν ἄγειν
βέλτιστόν ἐστιν, ὡς ἂν εἰδῶμεν σαφῶς.
- ΧΟ. Ἰακχ', ὃ πολυτίμοις ἐν ἔδραις ἐνθάδε ναίων, στρ.
Ἰακχ' ὦ Ἰακχε, 325
ἐλθὲ τόνδ' ἀνὰ λειμῶνα χορεύσων
ὀσίους ἐς θιασώτας,
πολύκαρπον μὲν τινάσσω
περὶ κρατὶ σῶ βρύοντα

316. χορὸς μυστῶν praef. Cant. 2. μυστῶν χορὸς Cant. 1. Δι. Bodl. 1.

Ἰακχε pro Ἰακχ' Α.

318. ἐστ' Α. ἐκεῖν', ὃ δέσποθ' R. Bekk. Dind. recce. ἐκεῖνο, δέσποθ' A.M.V.Φ. Mut. 1. et, ni fallor, reliqui omnes. Ald. Br. Cf. ad 301.

319. παίζουσ' Α. νῶν Α.

320. ἄδουσι γοῦν A.R.Φ. Bodl. 1. Harl. 3. Suid. in Διαγόρας. ἄδουσι οὖν V. (-σι?) Cant. 1. 2. ἄγουσι γοῦν D. ὄνπερ A.M.R.S.T.V.W.Y.Z.X.Ω. Ald. vulg. ὡσπερ Φ. (ni fallor) Suid. Br. διαγόρας A.M.R.S.T.W.Y.Z. Φ.X. Ald. vulg. δι' ἀγορᾶς V. (γρ. διαγόρας) Ω. Leid. 3. Varia lectio δι' ἀγορᾶς Apollodoro Tarsensi debetur (v. schol.). Eandem memorat Hesychius h. v.

321. τοίνυν A.R.V.Φ. Elb. Borg. Bodl. 1. τοίνυν γ' M.

322. ἐστιν ὡς A.R.Φ. vulg. ἔσθ' ὡς Mut. 1. ἔσθ' ἕως V. Quam veram esse lectionem suspicor. σαφῶς R.V.Φ. &c. σαφῆς A.D. Mut. 1. Urb.

323. πολυτιμήτοις ἔδραις M.W.Y.X.Ω. Cant. 2. Ald. Br. Th. Bergk. πολυτιμήτοις ἐν ἔδραις A.D.R.V.S.T.Z.Δ.Φ.X. Bodl. 1. Cant. 1. Harl. 1. 3. Borg. πολυτίμητ' ἐν ἔδραις Reisig. Conj. p. 299. πολυτίμοις ἐν ἔδραις Herm. de Metr. p. 501. Fr. Ko. Mein. Dind. Post ναίων Fritzschius Ἰακχε addit. Cf. ad 340.

325. Ἰακχ' ὃ Ἰακχε M.R.V.W.Y.Δ.Ω. Ἰακχ' ὃ Ἰακχ' Α. Ἰακχ' ὃ Ἰακχε bis Z.Φ. ὃ Ἰακχε bis T. Ἰακχ' ὃ Ἰακχε ὢ Ἰακχε Bodl. 1. Cf. ad v. ant. 341.

327. θιασώτας R.

328. πολύκαρπον] πολυκάρπων Lenting. Nihil opus. Cf. Lys. 196. Θάσιον οἶνον σταμνίων. et similia. Qu. πολύκαρπόν τε, et mox θρασεῖ τ'.

329. περὶ M. (ni fallor) R.V. Bekk. Dind. Herm. recce. ἀμφὶ A.S.T.W.Y. Z.Δ.Θ.Φ.X.Ω. Mut. 1. Eust. p. 1715, 62. Ald. Br. ἐπὶ Eust. p. 701, 2.

κρατὶ σῶ] Qu. σῶ (vel τῶ) κρατί. Sic Av. 1759. σὴν χεῖρα. Nub. 475. σὴ φρενί. Versus antistrophicus est ἀποσειόνται δὲ λύπας 346. σῶ] σὴ Bodl. 1.

στέφανον μύρτων, θρασεί δ' ἐγκατακρούων 330
 ποδὶ τὰν ἀκόλαστον
 φιλοπαίγμονα τιμὰν,
 χαρίτων πλείεστον ἔχουσαν μέρος, ἀγνὰν ὄσοις 335
 ἄμα μύσταισι χορείαν.

ΞΑ. ὦ πότνια πολυτίμητε Δήμητρος κόρη,
 ὡς ἡδύ μοι προσέπνευσε χοιρείων κρεῶν.
 ΔΙ. οὐκοῦν ἀτρέμ' ἔξεις, ἦν τι καὶ χορδῆς λάβης ;
 ΧΟ. ἔγειρε φλογέας λαμπάδας ἐν χερσὶ τινάσσων, ἀντ. 340
 Ἰακχ' ὦ Ἰακχε,
 νυκτέρου τελετῆς φωσφόρος ἀστήρ.

330. ἐγκατακρούων] ἔξαγε κρούων Hamaker. Frustra.

331. θρασεί R. θύρσῳ V.

332. τὰν . . . τιμὰν V.Φ. &c. τὴν . . . τιμὴν A.D.M.R. Elb. Borg. Med. 4. Cant. 1. 2. Bodl. 1.

333. τιμὰν] τ' ἐμὰν ingeniose Bentl. Kock. prob. Thiersch. (coll. 213. ἐμὰν ἀοιδάν. Idem asyndeton et insuetum locutionis τιμὴ usum ita removeri monet). πομπὰν Hamaker. Ipse tentabam τ' ἀμὰν. Cf. v. ant. 350.

335. ἀγνὰν ἱερὰν | ὄσοις μύσταις χορείαν vulg. Dind. Bergk. ἀγνὰν ὄσοις | ἄμα μύσταισι χορείαν Fritzsch. ἀγνὰν ὄσοις | μετὰ μύσταισι χορείαν Ko. Mein. Recte, opinor, Fritzsch. ἀγνὰν V.Φ. &c. Br. ἀγνὴν A.D.R.T. Ald. ἀγνὴν ἱερὰν post χορείαν positum in T.

336. ὄσοισι Cant. 1. μύσταισι A.D.R.S.T.V.Z.Δ.Θ.Φ. Borg. Bodl. 1. Cant. 1. 2. Fr. Ko. Mein. μύσταις M.W.Y.Ω. vulg. Th. Dind. Bergk. μύσται X.

337. κόρα Cant. 1. Harl. 1. 3.

339. οὐκοῦν A. ἀτρέμας A.

340. ἔγειρε φλογέας λαμπάδας ἐν χερσὶ γὰρ ἦκεις (ἦκει soli R.V.) τινάσσων (τυν. om. nonnulli) libri, et sic, puncto post λαμπάδας posito, Ald. Br. ἔγειρε φλογέας λαμπάδας, ἐν χερσὶ γὰρ ἦκει Th. ἔγειρε φλογέας λαμπάδας ἐν χερσὶ γὰρ ἦκει τινάσσων (sic) Mein. ἔγειρε φλογέας λαμπάδας ἐν χερσὶ γὰρ ἦκει τινάσσων Fr. Ko. ἔγειρε φλογέας λαμπάδας ἐν χερσὶ [τινάσσων] γὰρ ἦκει Bergk. ἔγειρε φλογέας λαμπάδας ἐν χερσὶ τινάσσων Herm. El. D. M. p. 501. Reisig. Conj. p. 299. Dind. Qu. ἔγειρε φλογέαν λαμπάδα σὴ χειρὶ τινάσσων. Cf. 350.

ἐγείρων (del τινάσσων) conj. Mein. "Si γὰρ ἦκει eliminandum est, praeterea ἔγειρ' ὧ scribendum erit." (Mein.) An ἐγείρου expurgiscere? ἦκει R.V. Th. Fr. Ko. Bergk. Mein. ἦκεις A.M.S.T.Y.Z.Δ.Θ.Φ.Ω. vulg. Verba γὰρ ἦκεις del. Herm. Dind. Irrepserunt in textum ea forsitan ex interpretatione scholiastae, qui: νοητόν οὕτως, ἔγειρε φλογέας λαμπάδας ἐν χερσὶ τινάσσων ἦκεις γὰρ νυκτέρου τελετῆς φωσφόρος ἀστήρ. τινάσσων add. A.R.S.T.V.Δ.Θ.Φ. Cant. 1. &c. vulg. om. W.Y.Z.X.Ω. Elb. Cant. 2. (adscripto abs Triclinio aliquo τὸ τινάσσων ἐξεβλήθη ὑπ' ἐμοῦ). φλογεράς Reisk.

341. Ἰακχ' ὧ Ἰακχε M.R.V.W.Φ. Borg. Elb. Urb. Cant. 1. 2. vulg. ὧ Ἰακχ' ὧ Ἰακχε D.S. ὧ Ἰακχε Ἰακχε Bodl. 1. ὧ Ἰακχ' Ἰακχε A. Ἰακχος (construendum cum ἦκει τινάσσων) Th. Ko.

φλέγεται δὲ φλογὶ λειμών
 γόνυ πάλλεται γερόντων
 ἀποσειούνται δὲ λύπας
 χρονίους τ' ἐτῶν παλαιῶν ἐνιαυτοὺς
 ἱερᾶς ὑπὸ τιμᾶς.
 σὺ δὲ λαμπάδι φαίνων
 34
 350
 προβάδην ἔξαγ' ἐπ' ἀνθηρὸν ἔλειον δάπεδον

344. φλογὶ (ἐν φλογὶ Δ.) φλέγεται δὲ λειμών A.D.V.Z.Δ.Θ.Φ. Urb. Mut. 1. Med. 4. schol. φλογὶ φέγγεται (φθέγγ. R pr.) δὲ λειμών C.E.M.R.T.W.Y. Δ corr. X.Ω. Ald. Br. Dind. Bergk. Mein. ἐν φλογὶ δ' αὖ φθέγγεται . . . S. φλέγεται δὴ φλογὶ λειμών Herm. Fr. Ko. φλόγα, quod pendeat ab τινάσσω, malit Kust. Post φλογὶ virgulam in Aldina positam deleri iussit Bentleius. Lectionem φθέγγεται ortam suspicor ex conflatis duabus φλέγεται φλεγέθει. Mihi legendum videtur φλέγεται (v. φλεγέθει) δὲ φλογὶ λειμών, aut φλεγέτω . . . Aut φλέγεται (φλεγέθει) φέγγεσι λειμών. (Cf. Aesch. Eum. 1022. πέμψω τε φέγγη λαμπάδων σελασφόρων.) Tentabam praeterea paullo audacius φλογέαν λαμπάδα σείων. In vulgata displicet admodum collocatio particulae δέ.

346. ἀποσειούνται A.D.R.S.T.V.Y.Δ. Urb. Borg. Mut. 1. Bodl. 1. ἀποσειέται M.W.Z.Φ. Ald.

347. χρονίους τ' ἐτῶν παλαιῶν ἐνιαυτοὺς R.V. Bekk. Herm. Dind. &c. χρονίους τ' ἐτῶν παλαιῶν ἐνιαυτοὺς Z. Borg. χρόνους (χρονίων Δ corr. χρόνων Θ corr.) τ' ἐτῶν παλαιῶν ἐνιαυτοὺς A.Δ.Θ. Mut. 1. χρονίων τ' ἐτῶν παλαιῶν ἐνιαυτοὺς C.E.M.S.W.Y.Φ.X.Ω. Ald. Th. χρονίων ἐτῶν παλαιῶν τ' ἐνιαυτοὺς D.T. Bodl. 1. χρόνων τ' ἐτῶν παλαιῶν ἐνιαυτοὺς Urb. χρονίων γυίων (vel γούνων) παλαιῶν ἐνιαυτοὺς conj. Reisk. λύπας χρονίων ἀτῶν παλαιῶν τ' ἐνιαυτοὺς conj. Dawes. (coll. Soph. Oed. C. 819. κακῶν ἄνατος). χρονίους τ' ἀλγῶν παλαιῶν ἐνιαυτοὺς conj. Kock. Fort. χρονίους (vel τρομερῶν) γυίων παλαιῶν τ' ἐνιαυτοὺς. Ex hoc loco ἐτῶν ἐνιαυτοὺς affert Eustathius p. 191. et ἐτῶν χρονίους ἐνιαυτοὺς p. 1384, 63. Respondet huic versus 330.

349. τιμῆς A.E.M.R.S.T.W.Y.Z.Δ.Θ.Φ.X.Ω. Ald. τιμᾶς V.(?) Br. Bekk. Dind. rece.

350. λαμπάδι A.M.R.V.Φ. &c. vulg. λαμπάσι F. Bodl. 1. soli. Fortasse recte: cf. 340. φλέγων libri et vulg. Th. Ko. φέγγων (!) Bo. Herm. Dind. Fr. Bergk. Mein. Scribendum, ni fallor, φαίνων. Cf. 1524. φαίετε τοίνυν ἡμεῖς τοῦτω | λαμπάδας ἱρὰς, χᾶμα προπέμπετε. Similiter in hoc loco Iacchus προπέμπειν (402. 408. 413) seu προβάδην ἔξάγειν a mystis iubetur. Cf. etiam v. 1361. σὺ δ', ὦ Διὸς διπύρου ἀνέχουσα λαμπάδας . . . Ἐκάτα, παράφηνον ἐς Γλίκης. Quae si vera conjectura est, λαμπάδι φαίνων (aeque autem bene dicitur λαμπάδι φαίνειν et λαμπάδα τινὶ φαίνειν) reddes *lampade praelucens*. Tentabam etiam λαμπάδα πάλλων (vel σείων), vel λαμπάδ' ἀνίσχων, vel denique φέγγεσι λάμπων (cf. ad 344. et Ach. 487). Versus qui respondet in strophæ est 334. φιλοπαίγμονα τιμάν.

351. ἔξαγ' ἐπ' ἀνθηρὸν A.M.R.V.Φ. Urb. Mut. 1. Bodl. 1. Cant. 1. 2. v. 1. in schol. ed. Canin. Reisk. Br. ἔξαγε πάνθηρον Borg. Schol. Ald. Utramque lectionem memorat Schol. Cf. 373. 440. 448. Av. 1093.

χοροποιόν, μάκαρ, ἦβαν.

- IE. εὐφημεῖν χρὴ κἀξίστασθαι τοῖς ἡμετέροισι χοροῖσιν
 ὅστις ἄπειρος τοιῶνδε λόγων, ἢ γνώμη μὴ καθαρεύει, 355
 ἢ γενναίων ὄργια Μουσῶν μήτ' εἶδεν μήτ' ἐχόρευσε
 μηδὲ Κρατίνου τοῦ ταυροφάγου γλώττης βακχεῖ' ἐτελέσθη,
 ἢ βωμολόχοις ἔπεσιν χαίρει μὴ 'ν καιρῷ τοῦτο ποιούντων,
 ἢ στάσις ἐχθρὰν μὴ καταλύει μηδ' εὐκόλος ἐστι πολίταις,
 ἀλλ' ἀνεγειρεῖ καὶ ριπίζει κερδῶν ἰδίων ἐπιθυμῶν, 360
 ἢ τῆς πόλεως χειμαζομένης ἄρχων καταδωροδοκεῖται,

353. χοροποιόν C.E.M.R.V.Φ. Med. 4. schol. vulg. χοροποιόν A.D. Urb. Eadem discrepantia librorum in Soph. Aj. 698. Eur. Phoen. 788. Hec. 916. alibi. χοροποιόν, μάκαρ, ἦβαν vulg. χοροποιόν μάκαρ ἦβαν Mein. Qu. χοροποιό' ὃ μάκαρ, ἦβαν. Vel χοροποιό' ὃ μάκαρ, ἡμᾶς. Cf. Soph. Aj. 698. ὃ Πάν, ὃ θεῶν χοροποιό' ἄναξ. Schol: χοροποιόν ἦβην λέγει ἢ τὴν αὐτοῦ τοῦ Διονύσου ἡλικίαν τὴν τοὺς χοροὺς καθιστῶσαν, ἢ τοὺς χορεύοντας μύστας.

354. ἐπίρρημα praefixum in Ald. ἡμίχορος Br. Th. Choro haec continent Dind. Ko. Bergk. Mein. Ἱερεῖ sive δαδούχῳ tribuit Fritsch. Recte, ut videtur; nisi Κήρυκος potius haec esse statuendum est, quod magis probabile videtur. ἡμετέροις R. Bodl. 1. Elb. χοροῖσι A.

355. γνώμη (aut γνώμη) A.D.M.R.V.Φ. Cant. 2. vulg. Plutarch. Mor. p. 349 B. Suid. in ἐξίστασθαι. γνώμην F. Borg. Bodl. 1. Cant. 1. Harl. 1. 3. γλώσση Plutarch. Mor. p. 348 D. καθαρεύει D.V.Φ. Plutarch. Priscian. XVIII. p. 1183. Br. καθαρεύει A.F.M.R. Borg. Mut. 1. Cant. 1. 2. Harl. 3. Suid. Ald.

356. εἶδεν R.Φ. Borg. Suid. in ταυροφάγον. Br. εἶδε D.V. Bodl. 1. Cant. 1. οἶδεν Urb. Kust. οἶδε A. Mut. 1. Harl. 1. ἴδε πω M. Cant. 2. Ald. Frequens corruptela. Cf. ad Ach. 613. ἐχόρευσεν R.V. Borg. Suid. vulg. ἐχόρευσε A. Urb.

357. μηδὲ M.S.T.W.Y.Z.Δ corr. X.Ω. Ald. Br. Dind. &c. μήτε A.R.V. Δ.Θ.Φ. Cant. 1. Mut. 1. Suid. Th. γλώττης A.

358. βωμολόχοις . . . τοῦτο ποιούσιν vulg. βωμολόχοις . . . δημοκοποῦσιν conj. Kock. (i. q. πολιτοκοποῦσιν, e Bekk. Anecd. p. 57, 30). Ipse jampridem conjeceram ἢ βωμολόχων ἔπεσιν χαίρει μὴ 'ν καιρῷ τοῦτο ποιούντων. Vix de ἔπεσιν praedicari posset τοῦτο ποιούσιν. Cf. e. g. Pl. 524. Lys. 1089. Vel ἢ βωμολόχοις . . . τοῦτο ποιήσας (v. τοῦτό γε ποιῶν). Vel ἢ βωμολόχοις ἀνδράσι (v. βωμολόχοισίν τισι) χαίρει μὴ 'ν καιρῷ τοῦτο ποιούσιν. Vel ἢ βωμολόχοις ἔπεσιν χαίρει μὴ 'ν καιρῷ καινοποιούσιν (vel καινοποιούντων). ἔπεισι A.R. τοῦ pro τοῦτο M. ποιούσιν M.R.S.T.V.Y.Z.Φ.X. vulg. ποιούσι A.

359. ἦ] καὶ A. Mut. 1. πολίτης Mut. 1. Non male.

361. καταδωροδοκεῖται libri et vulg. Corrigendum suspicabar καταδωροδοκεῖ τι, donis corrumpitur. Simile vitium Ach. 842. πημανεῖ τι (πημανεῖται libri). Cf. ad Vesp. 1036. Cratin. Νόμ. Fr. III. ὑμῶν εἰς μὲν ἕκαστος ἀλώπηξ δωροκεῖται (δωροδοκεῖ τι?) Sed vide Aristotelis locum citatum in comm.

ἢ προδίδωσιν φρούριον ἢ ναῦς, ἢ τὰ πόρρητ' ἀποπέμπει
 ἐξ Αἰγίνης Θωρυκίων ὧν εἰκοστολόγος κακοδαίμων,
 ἀσκώματα καὶ λίνα καὶ πίτταν διαπέμπων εἰς Ἐπίδαυρον,
 ἢ χρήματα ταῖς τῶν ἀντιπάλων ναυσὶν παρέχειν τινὰ πείθει,
 ἢ κατατιλᾷ τῶν Ἑκατείων κυκλίοισι χοροῖσιν ὑπάδων, 366
 ἢ τοὺς μισθοὺς τῶν ποιητῶν ῥήτωρ ὧν εἶτ' ἀποτρώγει,
 κωμωδηθεὶς ἐν ταῖς πατρίοις τελεταῖς ταῖς τοῦ Διονύσου.
 τούτοις πρωυδῶ καῦθις πρωυδῶ καῦθις τὸ τρίτον μάλα
 πρωυδῶ
 ἐξίστασθαι μύσταισι χοροῖς· ὑμεῖς δ' ἀνεγείρετε μολπῆν 370

362. προδίδωσι A.R. Ald. προδίδωσιν V.Φ. &c. Dawes. M. C. p. 316.
 Br.

363. ὧν om. A.R. Qu. ὡς Θωρυκίων, vel Θωρυκίων ὡς. Θωρυκίων hic et
 381 fortasse scribendum putat Mein.

364. λίνα A. λίνων Mut. 1.

365. τῶν om. Bodl. 1. ναυσὶ A.R. παρέχων A. τινὰ πείθει
 A.M.R.S.Y.Δ.Θ.X.Ω. Mut. 1. τινὰ πείθων V. πείθει τινὰ T. Bodl. 1. ἀνα-
 πείθει Z.Φ. Urb. παρέχειν ἀναπείθει defendit Lenting.

366. Ἑκαταίων libri et vulg. Correxī Ἑκατείων. Cf. ad Vesp. 804. Lys. 68.
 κυκλείοισι Bodl. 1. ὑπάδων A.F.V.Φ. Cant. 1. 2. vulg. Th.
 ἐπάδων C.D.E.R. et schol. ad 153. Male. V. ad 874. et ad Nub. 274.

368. ταῖς om. M. πατρίαις Elb. Cf. 1533.

369. τούτοις ἀπαυδῶ M.R.S.T.V.W.Y.Z.Δ.Θ.Φ.X.Ω. Mut. 1. Borg. Elb.
 Cant. 1. 2. Harl. 1. 3. Bodl. 1. Suid. in ἀπαυδῶ. τούτοις μὲν ἀπαυδῶ A.
 τούτοισιν ἀπαυδῶ Ald. τούτοις αὐδῶ V. (s. Bekk.) Gell. Praef. N. A. p. 11. Br.
 Dind. Th. Fr. Bergk. τοῖσιν ἀπαυδῶ Benth. prob. Th. τοῖσιδ' ἀπαυδῶ Porson.
 τοισίδ' ἀπαυδῶ Mein. οἷσιν ἀπαυδῶ conj. Valek. Dobr. Kock. τούτον ἀπαυδῶ
 (coll. Eq. 1072) conj. Mein. πᾶσιν ἀπαυδῶ Lenting. Miror omnes adhuc
 latuisse veram lectionem. Quis enim Graecus unquam dixit ἀπαυδῶ σοι ἐξίστα-
 σθαι? Certa, ut mihi videtur, emendatione reponendum τούτοις πρωυδῶ καῦθις
 πρωυδῶ καῦθις τὸ τρίτον μάλα πρωυδῶ. Cf. Av. 556. ἱερὸν πόλεμον πρωυδᾶν
 αὐτῷ . . . Post ἀπαυδῶ sequi oporteret particulam μὴ cum verbo junctam, ut ap.
 Herod. IV. 125. ἀπαγόρευσον Σκύθησι μὴ ἐπιβαίνειν &c. Turbarum causa
 fuit haud dubie rarius verbum πρωυδῶ in frequentius ἀπαυδῶ depravatam.
 Tentabam praeterea, quod tamen minus placet, τούτοις αὐδῶ, καῦθις ἔτ'
 αὐδῶ, καῦθις τὸ τρίτον μάλ' ἔτ' αὐδῶ. Cf. Eccl. 390. Ratio saltem postulat
 ut pariter in tribus locis legatur ἀπαυδῶ, ut recte monuit Thiersch. Et ita
 placeret scribi τοῖσιν (vel τοῖς μὲν, vel τοισίδ') ἀπαυδῶ . . . καῦθις τὸ
 τρίτον] Qu. καὶ τρίτον αῦθις. Eur. Hel. 1437. αῦθις κελύω, καὶ τρίτον γ',
 εἶ σοι φίλον. καῦθις ἀπαυδῶ libri et vulg. Correxī καῦθις πρωυδῶ.

τὸ τρίτον M.R.V.Φ. Gell. Suid. Br. τρίτον Borg. Mut. 1. Bodl. 1.
 Urb. Cant. 2. Harl. 1. 3. γε τρίτον A. Kust. γρ. καὶ τρίτον Leid. 3. τὸ
 τρίτον om. Ald. μάλ' M. Borg. om. A. Cant. 2. καῦθις μᾶλλον τρίτον
 Mut. 1. μάλ' ἀπαυδῶ vulg. Dedi μάλα πρωυδῶ.

370. χοροῖσιν A. ἀνεγείρατε M.

καὶ παννυχίδας τὰς ἡμετέρας, αἱ τῆδε πρέπουσιν ἑορτῇ.

XO.	χώρει νυν πᾶς ἀνδρείως	στρ.
	ἔς τοὺς εὐανθεῖς κόλπους	
	λειμώνων ἐγκρούων	
	κάπισκώπτων	375
	καὶ παίζων καὶ χλευάζων	
	ἠρίστηται δ' ἐξαρκούντως.	
	ἀλλ' ἔμβα χῶπως ἀρείς	ἀντ. 377
	τὴν Σώτειραν γενναίως	
	τῇ φωνῇ μολπάζων,	
	ἢ τὴν χώραν	380
	σώσειν φήσ' ἐς τὰς ὄρας,	
	κῆν Θωρυκίων μὴ βούληται.	381

371. καὶ παννυχίδας τὰς ἡμετέρας, αἱ τῆδε πρέπουσιν ἑορτῇ libri et vulg. κατὰ παννυχίδας τὰς ἡμετέρας καὶ . . . conj. Mein. καὶ παννυχίσιν ταῖς ἡμετέραις καὶ τῆδε πρέπουσαν ἑορτῇ Hamaker. Ipse malim τὴν παννυχίσιν ταῖς ἡμετέραις καὶ τῆδε πρέπουσαν ἑορτῇ. Vel διὰ παννυχίδος τῆς ἡμετέρας (ut δι' ἡμέρας 260) τὴν . . . Sed v. comm. Ineptum esse quod excitari dicantur pervigilia intellexit Hamaker. τὰς ἡμετέρας] ἱερὰς A. αἱ τῆδε πρέπουσιν] καὶ τῆδε πρέπουσαν Hamaker. Mein.

372. 384. ἡμιχ. praef. Thier. ἡμιχ. α'. Fritsch.

372. δὴ νῦν A.R.(?)V.(?) Ald. Br. δὴ [νῦν] Bekk. νῦν M.Φ. Bodl. 1. νυν Bentl. Dind. rec. Cf. 440.

373. εἰς libri et vulg. ἐς Dind. &c. κόλπους A.R.V.Φ. Mut. 1. Cant. 2. Bodl. 1. τόπους V. marg. Cant. 1. Harl. 1. 3. Bodl. 1. γρ.

374. τῶν καθ' ἄδου λειμώνων A.V. marg. Mut. 1. ed. Junt. 1. Br. tacite. ἐκκρούων A.

375. κάπισκώπτων R.V. Bekk. Dind. &c. καὶ σκώπτων A.M.T.W.Y.Z.Δ.Θ. Φ.X.Ω. Mut. 1. Ald. Br. σκώπτων (om. καὶ) S.

376. ἠρίστηται] ἠρίστευται Br. Fr. ἠγίστευται Ko. Mein. Vide comm.

377. ἡμιχ. β'. praef. Fritsch. χ' ὄπως A. αἰρείς schol. Ald. αἴρεις D.R. et (corr. αἴρης) Θ.Φ. αἴροις A. αἴρης (aut αἴρης) M.S.W.Y.Z.Δ.X.Ω. Mut. 1. Cant. 1. 2. Br. αἴρης Bodl. 1. αἴρης T. αἰρήσεις (i. e. αἴρης, supr. eis) V. ἀρείς Scal. Valck. ad Theocr. I. p. 112. Dind. rec. ἀρξει Hamaker (quod fortasse verum esse censet Mein.). Grammaticus in Bekkeri Anecd. p. 359, 22. αἰρείς [αἴρεις]: δοξάζεις, ἡγή. Vide comm.

378. Post h. v. spatium unius versus relictum est in A.

380. σώζειν A.M.R.T.W.Y.Z.Θ.Φ.X. vulg. Fr. Bergk. Ko. ἐς τὰς ὄρας σώζει S. σώσει V. Unde σώσειν dederunt Cobet. V. L. p. 64. Mein. Dind. Recte haud dubie. Cf. ad Nub. 1141. Idem ipse jam pridem conjeceram. σώζειν tuetur Reisig. Comm. Crit. p. 191, coll. Eur. Her. 494. οὔτε γὰρ τέκνα σφάζειν (σφάζειν Elmsl.) ὁδ' αὐτοῦ φησιν . . . Veram scripturam esse σώσειν vel eo indicari, quod ἦν . . . βούληται scriptum sit, non εἶ . . . βούλεται, vere monuit Cobetus. εἰς ὄρας (del. τὰς) Bentl.

381. κῆν vulg. Dedi, ut soleo, κῆν.

- ΙΕ. ἄγε νυν, ἑτέραν ὕμνων ἰδέαν, τὴν καρποφόρον βουσίλειαν
 Δήμητρα θεᾶν ἐπικοσμοῦντες ζαθέοις μολπαῖς κελαδεῖτε.
- ΧΟ. Δήμητερ, ἀγνῶν ὀργίων στρ.
 ἄνασσα, συμπαραστάτει 385
 καὶ σῶζε τὸν σαντῆς χορόν
 καὶ μ' ἀσφαλῶς πανήμερον
 παῖσαί τε καὶ χορεῦσαι
 καὶ πολλὰ μὲν γέλοιά μ' εἰ- ἀντ.
 πείν, πολλὰ δὲ σπουδαῖα, καὶ 390
 τῆς σῆς ἑορτῆς ἀξίως
 παῖσαντα καὶ σκώφαντα νι-
 κήσαντα ταινιοῦσθαι.
- ΙΕ. ἀλλ' εἶα 394
 νῦν καὶ τὸν ὠραῖον θεὸν παρακαλεῖτε δεῦρο
 ὠδαῖσι, τὸν ξυνέμπορον τῆσδε τῆς χορείας.
- ΧΟ. Ἰακχε πολυτίμητε, τέλος ἑορτῆς στρ. α΄.

382. ἡμιχ. ἢ ἱερεὺς (ἱερεῖς fort. A.) praef. A.R. ἡμιχ. Bodl. 1. Br. Th. Xο. Ald. ἱερεὺς Fritsch. Choro continuant Dind. Ko. Bergk. Mein. Sacerdoti, sive hierophantes ille sive daduchus sit, tribuenda haec videntur, qui choreutas alloquitur v. 383. κελαδεῖτε et v. 395. παρακαλεῖτε. Ceterum post ἰδέαν et μολπαῖς virgula interpungit Fritsch. νῦν A.M.R.V. &c. Br. Fr. νῦν Ald. Dind. Th. Ko. Bergk. Mein.

383. δήμητραν A.V. θεῶν A. ζαθέοις R.Φ. Bodl. 1. Elb. Dind. recce. ζαθείαις A.M.V. Mut. 1. Ald. Br. Th. Eur. Ion. 184. ἐν ταῖς ζαθείαις Ἀθάναις. Tro. 1070. ζαθεᾶν θεράπναν.

384. ἡμιχ. praef. A. Fr.

388. παῖξαι Bentr. prob. Kust.

389. ἡμιχ. β'. praef. Fritsch. γελοῖά μ' A. γελοῖ' ἄμ' Cant. 1. 2. Harl. 3. Quam scripturam tuetur Lenting. "Nam et pronomen, inquit, mox adfuit, et facilius γέλοιαιμ per negligentiam intelligi ac scribi potuit γελοῖά μ', quam γελοῖ' ἄμ'."

390. δέ] δὲ καὶ R. Mut. 1.

393. τεινοῦσθαι R.

394. Ἠμιχ. praef. Ald. Br. Th. Ἰερεῖ haec tribuit Fritsch. Cf. ad 382. Fritschius sic haec constituit, στρ. 394-6. ἀντ. 440-5. ἄγ' libri et vulg. Ko. Bergk. ἀλλ' Bentr. Dind. Fr. Mein. In antistrophe respondet χωρεῖτε v. 440. Cf. Pl. 316. ἀλλ' (ἄγ' V.) εἶα. Idem ipse conjeceram. εἶα A.

395. νῦν A.R.S.T.V.Φ.X.Ω. Bodl. 1. Mut. 1. Dind. recce. νῦν γε M. Ald. Br.

397. Ἰακχε] ἡμιχ. praef. in Z. Xο. Fr. Praefigendum videtur ἡμιχόριον et huic versui et vv. 404. 409. Namque chorus κοινῇ seu simul canere incipit demum v. 416. Eadem stropa ter repetita (vv. 398-413).

μέλος vulg. μέρος conj. Ko. (Cf. 370-1.) τέλος conj. Mein. (coll. Homericο οὐ

- ἡδιστον εὐρών, δεῦρο συνακολούθει
 πρὸς τὴν θεὸν καὶ δεῖξον ὡς 400
 ἄνευ πόνου πολλὴν ὁδὸν περαίνεις.
- *Ἰακχε φιλοχορευτὰ, συμπρόπεμπέ με.
 σὺ γὰρ κατεσχίσω γ' ἐπὶ τε γέλωτι στρ. β'.
 κὰπ' εὐτελεία τόν τε σανδαλίσκον 405
 καὶ τὸ ῥάκος, κάξηῦρες ὥστ'
 ἀζημίους παίζειν τε καὶ χορεύειν.
- *Ἰακχε φιλοχορευτὰ, συμπρόπεμπέ με.
 καὶ γὰρ παραβλέψας τι μειρακίσκης στρ. γ'.
 νῦν δὴ κατεῖδον καὶ μάλ' εὐπροσώπου 410
 συμπαιστρίας χιτωνίου
 παραρραγέντος τιθθίου προκῦψαν.
- *Ἰακχε φιλοχορευτὰ, συμπρόπεμπέ με.

γὰρ ἔγωγέ τί φημι τέλος χαριέστερον εἶναι, et Eur. Med. 1382. γῆ τῆδε Σισύφου σεμνὴν ἑορτὴν καὶ τέλη προσάφομεν). ed. Koek., qui non posse Iacchum carminum in hac bacchica solennitate canendorum auctorem praedicari vero monuit.

400-1. Fritschius sic: πρὸς τὴν θεὸν, | καὶ . . . πόνου | πολλὴν . . . περαίνεις. Et pariter in seqq. 406-7. 411-12.

402. μέρος χοροῦ praef. A.D. ἤμιχ. C.E.M.(?)Z. Bodl. 1. Cant. 1. 2. Junt. Br. Nulla persona in Ald.

403-4. Suidas in εὐτέλεια, huc respiciens, ut videtur, ex Aristophane haec citat: σοὶ γὰρ διδάμεν ἐπ' εὐτελεία τὸν σανδαλίσκον.

403. κατεσχίσω (κατασχίσω R.) μὲν ἐπὶ γέλωτι libri. κατασχισάμενος . . . Koek. Mein. Ineptā certe hic est particula μὲν. Legendum forsā σὺ γὰρ κατασχίσας ἔχεις γέλωτι | κὰπ' εὐτελεία &c. Vel σὺ γὰρ κατεσχίσω γ' (vel τ') ἐπὶ τε γέλωτι &c. Vel σὺ γὰρ κατεσχίσω τε μετὰ (μετὰ τε) γέλωτος &c.

404. κὰπ' εὐτελεία (εὐτελία R.V.) vulg. κατ' εὐτέλειαν D. Reponendum suspicor κὰς εὐτέλειαν. Cf. ad Av. 805. τόνδε τὸν A.M.R.T.V.W.Y. Δ.Θ.Φ.Χ.Ω. τοῦδε τὸν Z. τὸν σανδαλίσκον τόνδε S. τόνδε Reisig. C. p. 183. τὸν τε Bntl. Elmsl. ad Ach. 1201. Dobr. Dind. recce.

405. τό γε ῥάκος Z. unus, ut vid.

406. κάξηυρες vulg. κάξευρες A. Dind. Fr. Bergk. ἐξέυρες R. (ut vid.) Koek. κάξηυρες Mein. Dind.

407. ἀζημίους vulg. ἀζημίως D. Fortasse recte. Cf. Eur. Or. 1176. πτηνοῖσι μύθοις ἀδαπάνως τέρψω φρένας. συμπρόπομπε Cant. 1. μου Mut. 1.

408. ἤμιχ. praef. in A.C.D.E.M.Z. Bodl. 1. Ἰακχε semel A.R.S.T.V.Ω. bis D.Z.Δ.Θ.Φ.

409. Διο. praef. in Cant. 2. καὶ γὰρ ἦδη A.

412. διαρραγέντος R. unus, ut vid. προκῦψαν libri et vulg. Fr. Ko. Bergk. προκῦψαν Dind. Mein.

413. ἤμιχ. praef. A.R. &c.

ΔΙ. ἐγὼ δ' αἶε πως φιλακόλουθός εἰμι καὶ [μετ' αὐτῆς]
παίζων χορεύειν βούλομαι. ΞΑ. κᾶγωγε πρὸς.

415

ΧΟ. βούλεσθε δῆτα κοινῇ
σκώψωμεν Ἄρχέδημον ;
ὃς ἐπτέτης ὦν οὐκ ἔφυσε φράτερας,
νυνὶ δὲ δημαγωγεῖ
ἐν τοῖς ἄνω νεκροῖσι,
κᾶστιν τὰ πρῶτα τῆς ἐκεῖ μοχθηρίας.
τὸν Κλεισθένη δ' ἀκούω
ἐν ταῖς ταφαῖσι πρωκτὸν

420

414. ΞΑ. praef. A.M.R.V. &c. Br. Th. ΔΙ. praef. Dind. Ko. Bergk. Mein. IEPETYS. Fr. Nulla persona in Ald. Choro tribuendos vv. 414. 415. suspicatur Bergk. Ista duo Chori juvenes, inter puellas se commiscentes, dicere putat Kock, id quod ostendere κοινῇ 416. Vide notam ejus. Recte, opinor, Dind. Neque enim Xanthias, neque daduchus, sed ipse deus Iacchus chorum comitari rogatur. Iacchi persona suscepta facete respondet Dionysus, quem, ut par erat, sequi vult servus. Similiter Chori cantum interpellaverant Xanthias et Dionysus v. 337 sqq. Loquuntur autem inter se Dionysus et Xanthias ; chorum enim non nisi infra demum v. 431 compellant. ἐγὼ δ'] Fort. ἔγωγ'.

εἰμι καὶ] τις ὦν ex conj. Fritzsch. μετὰ ταύτης A. Verba μετ' αὐτῆς delent Beck. Welck. Dobr. Ko. Mein. Dindorfio probabilius videtur in fine versus proximi excidisse tres syllabas. Ipse reponendum suspicor ἐγὼ δ' . . . καὶ | παίζων μετ' αὐτῆς βούλομαι. Glossema fuit, opinor, χορεύειν ad παίζων adscriptum, quo in textum inveceto παίζων in παίζων mutandum fuit, et verba μετ' αὐτῆς exturbanda metri gratia. Trimetris enim ubique in hac scena colloquentes utuntur Dionysus et Xanthias. Nisi praestat sic, ἐγὼ δ' αἶε πως φιλακόλουθός εἰμι καὶ | παίζων μετ' αὐτῆς βούλομαι χορεύειν (ejectis istis κᾶγωγε πρὸς). Idem metrum in praecedentibus. Idem utriusque versus debere esse metrum, fortasse id quod est versuum 395-6, censet Dind. in Metris.

415. κᾶγωγε πρὸς] ΔΙ. praef. A.M.R.V. &c. Ald. Br. Th. Fr. ΞΑ. Bodl. 1. Ko. Bergk. Mein. "Scholiasta, τοῦτό τινες Διονύσου φασὶ μεταξύ παρεμβάλοντος εἶναι. Ex quo colligi potest in libro scholiastae non Dionysi, sed Xanthiae, personam notatam fuisse." DIND. πρὸς δὲ κᾶν ἔγωγε Fritzsch. ex conj. κᾶγωγε προσχορεύειν hodie Dind. Praestat forsán κᾶγὼ γε πρὸς.

418. φράτερας libri et vulg. Fr. Bergk. φράτερας Dind. Ko. Mein. Cf. ad Eq. 255. Soph. Oed. C. 804. χρόνῳ φύσας . . . φρένας. El. 1463. μηδὲ . . . φύσῃ φρένας. Aj. 1077.

419. νυνὶ M.R.Δ.Θ.Φ.Ω. νῦν A.V. Mox δὲ om. Φ. δημαγωγεῖ] Malim δημαγωγεῖ τ', et sic, ni fallor, Δ. Nisi legendum potius δημαγωγεῖ | κᾶν τοῖς ἄνω νεκροῖσιν | ἐστὶν &c.

421. κᾶστιν A. vulg. κᾶστι Borg. κᾶστιν (κᾶστιν ?) Bentl.

422. τὸν Κλεισθένην D.R.S.T.W.Y.Φ. Bodl. 1. Harl. 1. 3. τὸν Κλεισθένη Ald. Br. Dind. Th. Bergk. τὸν Κλεισθένου A.C.E.M.V.Z.X.Ω. Cant. 1. 2. Elb. Bekk. Fr. Ko. Mein. Gl. V : τὸν Καλλίαν. Cf. 57. ξυνηγμένου τῷ Κλεισθένει ;

- τίλλειν ἑαυτοῦ καὶ σπαράττειν τὰς γνάθους·
 κάκόπτειτ' ἐγκεκυφῶς 425
 κάκλαε κάκεκράγει
 Σεβίνον, ὅστις ἐστὶν ἀναφλύστιος.
 καὶ Καλλίαν γέ φασι
 τοῦτον τὸν Ἴπποβίνου
 κύσθου λεοντὴν ναυμαχεῖν ἐνημμένον. 430
- ΔΙ. ἔχοιτ' ἂν οὖν φράσαι νῶν
 Πλούτων' ὅπου 'νθάδ' οἰκεῖ;
 ξένω γάρ ἐσμεν ἀρτίως ἀφιγμένω.
- ΧΟ. μηδὲν μακρὰν ἀπέλθης,
 μηδ' αὐθις ἐπανέρη με, 435
 ἀλλ' ἴσθ' ἐπ' αὐτὴν τὴν θύραν ἀφιγμένος.
- ΔΙ. αἶροι' ἂν αὐθις, ὦ παῖ.

424. τὰς γνάθους A.M.R.S.T.V.Φ.X. &c. vulg. τὴν γνάθον Φ.

426. κάκλαε A.D.R.V.Δ pr. m. Φ. Borg. Med. 4. Dind. κάκλαε M. vulg.
 κάκεκράγει A.M.T.W.Z.X.Ω. κάκεκράγη Cant. 1. καὶ κεκράγει R.S.V.

Δ.Θ.Φ. Mut. 1. Cf. ad Eq. 1242.

427. Σεβίνος οὐκέτ' ἔστιν ingeniose Hamaker. Possis etiam Σεβίνον, ὅστις ἐστὶ, τὸν 'Αναφλύστιον. Vel Σεβίνον, ὅστις ἔστ', 'Αναφλύστιόν τινα (vel . . . ἐστὶ, τιν' 'Αναφλύστιον). Cf. Eccl. 979. 'Αναφλύστιον ζητῶν τιν' ἀνθρωπον. σεβίνον M.V.Φ. &c. vulg. σέβεινον R. σαβίνον S. σεβίνος A.

Nominativum forsitan posuit grammaticus qui constructionis rationem parum intelligeret. ἐστίν] ἐστὶ δῆτ' S. ἔστ' Br. ἀναφλύστιος libri et vulg. ὦ 'ναφλύστιος Bentl. et Pors. ad Orest. 1645. ἀναφλύστιος Dind. &c. Scribendum suspicor levi mutatione ἀναφλάστιος, cum allusione ad verbum ἀναφλᾶν (Lys. 1099), ut 'Αχραδούσιος pro 'Αχερδούσιος ponitur Eccl. 362. ἔργα νυκτερείσια pro νυκτερήσια Th. 204. Confer tamen Eccl. 979.

429. τοῦτον C.E.M.V.Φ. Br. τουτονὶ A.R. Mut. 1. Bodl. 1. Cant. 1. Ald.

430. κύσθου (κύθου Mut. corr.) libri et schol. ad 501. Suid. in ἱππόπορνε. Br. Th. Bergk. κίσθου Ald. κύσθω Bo. Fr. Ko. Mein. Dind. (Qui κύσθω cum ναυμαχεῖν conjungunt.) Eustathius ad Il. i. p. 746, 16. ἢ παρὰ τῷ κομικῷ δὲ κύσθου ἢ κύσου λεοντῆ . . . Eupolis Πολ. Fr. III. τὸν κύσθον (σκύθον cod.) ἐκκορίζειν. Legendum suspicor κύσθον λεοντῆν (i. e. ὡς λεοντῆν) ναυμαχεῖν ἐνημμένον. Cf. ad Nub. 178. κάμψας ὀβελίσκον, εἶτα διαβήτην λαβῶν (i. e. ὡς διαβήτην). Cf. etiam ad Lys. 231. οὐ στήσομαι λέαν' ἐπὶ τυροκνήστιδος. Vide comm.

431. δι. ξαν. praef. in A. Bodl. 1. Cf. schol. νῶϊν A.

432. Πλούτων' F.M.(P)T. Cant. 1. Bodl. 1. Br. Dind. &c. Πλούτων A.R.S.V.Y.Z.Δ.Θ.Φ.X.Ω. Mut. 1. Cant. 2. Harl. 3. Med. 4. Ald.

435. μήτ' Bodl. 1.

437. αἶροι' A.M.R.T.V.Δ.Θ.Ω. Elb. Borg. Bodl. 1. Cant. 1. 2. Harl. 3. Dawes. Br. αἶροις Φ. Ald. ἄροις S. αὐτις (αὐθις corr.) Δ. ὦ παῖ

ΞΑ. *τουτί τί ἦν τὸ πρᾶγμα;*
ἀλλ' ἢ Διὸς Κόρινθος ἐν τοῖς στρώμασι.

ΙΕ. *χωρεῖτε* 440
νῦν ἱερὸν ἀνὰ κύκλον θεᾶς, ἀνθοφόρον ἀν' ἄλσος,
παίζοντες οἷς μετουθία θεοφιλοῦς ἑορτῆς.
ἐγὼ δὲ σὺν ταῖσιν κόραις εἶμι καὶ γυναιξίν, 444
οὐ παννυχίζουσιν θεᾶ, φέγγος ἱερὸν οἴσων.

ΧΟ. *χωρῶμεν ἐς πολυρρόδους λειμώνας ἀνθεμῶδεις* στρ. 448

A.D.R.T.U.V.Z.Θ. (supra γε) Φ. Bodl. 1. Cant. 1. Harl. 3. Urb. Borg. Dind. Th. Fr. Ko. Bergk. Mein. παῖ (sine ὦ) Mut. 1. ὦ παῖ σὺ S.Δ. αὖ γε παῖ M.W.Y.X.Ω. Cant. 2. Ald. Br. γρ. καὶ ὦ Leid. 3. Post παῖ in margine τὰ στρώματα δηλονότι habet V. om. rec. Quae verba in textu habent reliqui codices et Ald. Br. Glossa videtur esse. Qu. αἶροι' ἀν αὐθις αὖ πάλιν τὰ στρώματα. Sed exaequandi videntur versus 437-9 cum versibus 434-6.

438. Post πρᾶγμα notam interrogationis ponunt Fr. Ko. Bgk. Mein. Dind.

439. ἀλλ' ἢ A.S.T.V.W.Y.Z.X.Ω. Mut. 1. schol. ad Plat. Euthyd. 292. vulg. Dind. Fr. Ko. Mein. ἀλλ' ἢ fort. M.Φ. et sic Thiersch. "τί ἄλλο ἢ et οὐδέν ἄλλο ἢ formulae nimis frequentes; neque me movet Valck. Hipp. 932." ἀλλ' ἢ Bergk. Fortasse recte. Sed cf. Th. 97. ἀλλ' ἢ τυφλὸς μὲν εἶμ'. De R. non liquet.

440. Xo. praef. A. F. Cant. 1. Ald. Dind. Ko. Bergk. Mein. Ἥμιχ. A.D.E. Cant. 2. Br. Bekk. Th. Ἱερὺς praef. Dobr. Fr. Nulla persona in C. "Cui tribuendi sint hi vv. 440-7. non constat. Videntur sane ejusdem esse, cujus sunt vv. 382-3. ἄγε νῦν . . . κελαδείετε. et 394-6. ἀλλ' εἶτα . . . τῆς χορείας. Sed quis ille demum fuerit, sive simpliciter Κορυφαῖος, sive potius, ut reor, Ἱεροφάντης vel Δαδοῦχος, dubito." TYRWHITT. p. 74. Praefigendum, ut videtur, Ἱερὺς. Cui mox respondet Chorus v. 448. χωρῶμεν &c.

χωρεῖτε νῦν] χωρεῖτέ νῦν Bentl. Cf. 372. Idem θεᾶς deleri jubet. Dobraeo delenda videntur verba ἀνὰ κύκλον, ut exaequetur hic versus versui 444. Thierschius sic distinguit: χωρεῖτε . . . κύκλον, θεᾶς ἀνθ. &c. Etiam Lenting' sic: χωρεῖτε νῦν ἱερὸν ἀνὰ κύκλον, θεᾶς | ἀνθοφόρον ἀν' ἄλσος. Recte, opinor. Sic Soph. El. 566. θεᾶς | παίζων κατ' ἄλσος. Dicitur enim lucus Cereris sacer.

440. 447. ἱερὸν libri et vulg. ἱρὸν Dind. non reliqui.

444-7. ΔΙ. praef. Ald. Dind. ("Similiter chorum interpellat Dionysus v. 414.") Ἱερὺς inter lineas postmodo additum in A. Praecedentibus haec continentur in C.D.E.R.V. Mut. 1. Bodl. 1. Cant. 1. 2. Χορῶ continuum Bo. Th. Ko. Bergk. Mein. Ἥμιχόρω dant Br. Bekk. Ἱερεῖ Dobr. Fr. Recte, opinor. Loquitur enim δαδοῦχος.

444. ταῖσιν Φ. Bentl. Dind. &c. ταῖσι A.M.R.T.V.Y.Z.Δ.Θ.X. Ald. Br. παῖσι Ω. κόραις vulg. κόραισιν Dind.

446. παννυχίζουσιν M.R.Φ. Bentl. Dind. &c. παννυχίζουσι A.V. Mut. 1. Ald. Br. θεᾶ · R.Φ.(P) schol. Inv. Dind. rec. θεαῖ A.M.V. Mut. 1. Ald. Br. θεᾶ cum φέγγος ἱερὸν οἴσων conjungit schol. φέγγος ἱερὸν οἴσων] καὶ φέγγος ἱερὸν οἴσων Dind.

448. Xo. praef. Ald. Dind. ἡμιχ. A. Urb. Bodl. 1. Cant. 1. 2. Br. Th. Continuant Fr. Ko. Bergk. Mein. πολυρρόδους A.M.R.T.V.Φ. Cant. 2.

τὸν ἡμέτερον τρόπον, 450
τὸν καλλιχορώτατον,
παίζοντες, ὃν ὄλβιαι
Μοῖραι ξυνάγουσι.

μόνοις γὰρ ἡμῖν ἥλιος καὶ φέγγος ἰλαρόν ἐστιν, ἀντ. 455
ὅσοι μεμυήμεθ' εὐ-
σεβῆ τε διήγομεν
τρόπον περὶ τοὺς ξένους
καὶ τοὺς ἰδιώτας.

- ΔΙ. ἄγε δὴ τίνα τρόπον τὴν θύραν κόψω, τίνα; 460
πῶς ἐνθάδ' ἄρα κόπτουσιν οὐπιχώριοι;
ΞΑ. οὐ μὴ διατρίψεις, ἀλλὰ γεύσει τῆς θύρας,
καθ' Ἑρακλέα τὸ σχῆμα καὶ τὸ λῆμ' ἔχων;
Δ. παῖ παῖ.

ΑΙΑΚΟΣ.

τίς οὗτος; ΔΙ. Ἑρακλῆς ὁ καρτερός.

- ΑΙ. ὦ βδελυρὲ καὶ τολμηρὲ κἀναίσχυντε σὺ 465
καὶ μιαρὲ καὶ παμμίλαρε καὶ μιαρώτατε,
ὃς τὸν κύν' ἡμῶν ἐξελάσας τὸν Κέρβερον

πολυρόδους Φ pr. m. Med. 4. πολυρρόθους Bodl. 1. Cant. 1. Harl. 1. 3.
Quod temere recepit Thiersch, quod πολυρρόδους cum ἀνθεμῶδεις junctum
tautologiam faciat, coll. Aesch. Sept. 7. ὑμοῖθ' ἵπ' ἀστῶν φροιμοῖσι πολυρρόθοις,
et prata intelligens, quae magno concentu saltantium et canentium resonant.
Gl. Cant. 1: πολυλήγουσι ἢ πολυανθεῖς.

453. Μοῖραι] Μοῦσαι vel Ὠραι conj. Mein. ξυνάγουσιν vulg.

455. καὶ om. Bodl. 1. ἰλαρόν A.M.Φ. Cant. 2. vulg. ἱερόν R.V.
Cant. 1. Harl. 1. Bodl. 1. (sc e v. 447.)

458. τρόπον] Fort. βίον. περὶ τοὺς D.R.S.V.Δ.Θ.Φ. Mut. 1. Suid. in
ιδιώται. Dind. Bekk. rece. περὶ τε M.W.Y.X.Ω. Cant. 2. Ald. Br. περὶ τε
τοὺς A.F.T.Z. Bodl. 1. Borg. Cant. 1. Harl. 3. prob. Br.

460. τρόπον τίνα A.

461. οὐπιχώριοι A.R.V. Cant. 1. Dind. οἱ πικῶριοι M.Φ. Cant. 2. vulg.

462. διατρίψεις R.S.V. Br. διατρίψης (aut -ης) A.D.M.T.W.Z.Δ.Θ.Φ.X.Ω.
Mut. 1. Med. 4. Ald. γεύσαι A.M.S.T.V.Y.Z.Δ.Θ.Φ.X.Ω. Mut. 1. Med. 4.
vulg. Bergk. γεύση (γεύσησι s. Bekk.) R. γεύσει Elmsl. Bekk. Dind. Fr. Ko.
Mein. Recte: cf. e. g. 524. et ad Eccl. 1146.

463. κοῦ τὸ λῆμ' Reisk. λῆμμ' Φ. et λῆμμα 602.

465. κἀναίσχυντε καὶ τολμηρὲ A.M.R.S.V.W.Y.Δ.Θ.X.Ω. vulg. καὶ τολμηρὲ
κἀναίσχυντε T.Z.Φ. Bodl. 1. Recte, opinor. Cf. Pac. 182. ὦ βδελυρὲ καὶ
τολμηρὲ κἀναίσχυντε σὺ.

467. ἡμῶν A.R.V.Φ. Mut. 1. &c. ἡμῖν Bodl. 1. Cant. 1. Bo. ἐξελὼν
conj. Reisk.

- ἀπῆξας ἄγχων κάποδρὰς ὄχου λαβῶν,
ὄν ἐγὼ φύλαττον. ἀλλὰ νῦν ἔχει μέσος·
τοία Στυγὸς σε μελανοκάρδιος πέτρα 470
Ἄχερόντιός τε σκόπελος αἱματοσταγῆς
φρουρούσι, Κωκυτοῦ τε περιδρομοὶ κύνες,
Ἐχιδνά θ' ἑκατογκέφαλος, ἥ τὰ σπλάγχα σου
διασπαράξει· πνευμόνων δ' ἀνθίφεται
Ταρτησσία μύραινα· τὼ νεφρῶ δέ σου 475
αὐτοῖσιν ἐντέροισιν ἡματωμένω
διασπάσσονται Γοργόνες Τιθράσιαι,
ἐφ' ἃς ἐγὼ δρομαῖον ὀρμήσω πόδα.
- ΞΑ. οὔτος, τί δέδρακας; ΔΙ. ἐγκέχοδα· κάλει θεόν.
ΞΑ. ὦ καταγέλαστ', οὐκουν ἀναστήσει ταχὺ 480
πρὶν τιὰ σ' ἰδεῖν ἀλλότριον; ΔΙ. ἀλλ' ὠρακιῶ.
ἀλλ' οἶσε πρὸς τὴν καρδίαν μου σφογγιάν.
- ΞΑ. ἰδοὺ λαβέ. προσθοῦ. ΔΙ. ποῦ 'στιν; ΞΑ. ὦ χρυσοῖ
θεοί,

468. ἀπῆξας S.T.X. Dind. ἀπῆξας R.V.Δ.Ω. vulg. ἀπῆξας (sic) ©.
ἀπῆξας W.Y.Z. κἀπῆξας Φ. ἀπῆγξας Α. ἀπῆγξας Μ.

469. φύλαττον Α. ἔχη Α.

473. ἔχιδνά θ' Α.Μ.Ρ.Υ.Ζ.Δ.Φ.Χ.Ω. Cant. 2. ἔχιδνα δ' Δ corr. ©. ἔχιδνά
τε T. ἔχιδνά γ' Cant. 1. Borg. ἔχιδνα W.Y. ἑκατογκέφαλος A.C.D.E.
M.R.V.W.Δ.Θ.Χ.Ω. Cant. 2. Harl. 3. Med. 4. Biset. Bentl. ἑκατοντακέφαλος
S.T.Y.Z.Φ. Bodl. 1. Cant. 1. Borg. Suid. in τοία. Ald. Cf. ad Nub. 336.
Aesch. Prom. 353. ἑκατοντακάρηνον (ita libri. ἑκατογκάρανον Blomf.).

474. πνευμόνων A.C.D.E.M.T.W.Y.Z.Δ.Θ.Φ.Χ. Bodl. 1. Cant. 1. 2. Urb.
Elb. Suid. Th. Fr. Ko. Bergk. Mein. πνευμόνων R.S.V.Δ marg. Eust. Ald.
Br. Bekk. Dind. Bo. πνευμάτων Mut. 1. Moeris: Πλεῦμων Ἀττικῶς πνεύμων
Ἑλληνικῶς. Consentit Greg. p. 63. Sic νίτρον et Attice λίτρον. V.
Blomf. ad Aesch. Theb. 61. et Lob. Phryn. p. 505. Cf. ad Lys. 367.
Soph. Tr. 567. 778. 1054. τ' vulg. Correxī δ'. Cf. v. prox.

476. Ταρτησία A.R.V.Φ. &c. Phot. p. 570, 10. vulg. Th. Ko. Bergk.
Mein. Ταρτησσία D.M. Fr. Dind. Recte, ut videtur. Ταρτησσίησι omnes
libri praebent Herod. 4, 192.

479. ἐγκέχοδα] Forsan ἐπικέχοδα. Av. 68. ἐπικεχοδῶς. Lys. 440. ἐπι-
χεσεῖ πατούμενος. Eccl. 640. Ξα. κάλει θεὸν in R. θεὸν suspectum
habet Reisk.

481. ὠρακιῶ (sic) Cant. 1. 2. Eust. 1535, 47.

482. 487. σπογγιάν libri et vulg. σφογγιάν conj. Br. ed. Dind. σφογγιάν
Mein. Dind. in Annot. conj. Bergk. Cf. ad Ach. 463.

483. ΞΑ. ἰδοὺ λαβέ. ΔΙ. πρόσθου. ποῦ 'στιν; ΞΑ. ὦ . . . Med. 4. Ald.
ΞΑ. ἰδοὺ λαβέ. ΔΙ. πρόσθου. ΞΑ. ποῦ 'στιν; ὦ . . . A.C.D.E.M.R.V. Urb.
Elb. Bodl. 1. Cant. 1. 2. Kust. Br. Bo. et (προσθοῦ) Dind. ΞΑ. ἰδοὺ λαβέ,
πρόσθου. ΔΙ. ποῦ 'στιν; ΞΑ. ὦ . . . Dobr. Lenting. Fr. et (προσθοῦ) Ko.

- ἐνταῦθ' ἔχεις τὴν καρδίαν; ΔΙ. δείσασα γὰρ
 ἐς τὴν κάτω μου κοιλίαν καθείρπυσεν. 485
- ΞΑ. ὦ δειλότατε θεῶν σὺ κἀνθρώπων. ΔΙ. ἐγώ;
 πῶς δειλὸς, ὅστις σφογγιὰν ἤτησά σε;
 οὐ τὰν ἕτερος αὐτ' εἰργάσατ' ἀνήρ. ΞΑ. ἀλλὰ τί;
- ΔΙ. κατέκειτ' ἂν ὀσφραϊνόμενος, εἴπερ δειλὸς ἦν
 ἐγὼ δ' ἀνέστην καὶ προσέτ' ἀπεψησάμην. 490
- ΞΑ. ἀνδρείαά γ' ὦ Πόσειδον. ΔΙ. οἶμαι νῆ Δία.
 σὺ δ' οὐκ ἔδεισας τὸν ψόφον τῶν ῥημάτων
 καὶ τὰς ἀπειλάς; ΞΑ. οὐ μὰ Δί' οὐδ' ἐφρόντισα.
- ΔΙ. ἴθι νυν, ἐπειδὴ λημματίας κἀνδρείος εἶ,
 σὺ μὲν γενοῦ ἄγῳ, τὸ ῥόπαλον τουτί λαβὼν 495
 καὶ τὴν λεοντὴν, εἴπερ ἀφοβόσπλαγχνος εἶ.
 ἐγὼ δ' ἔσομαί σοι σκευοφόρος ἐν τῷ μέρει.

Mein. ΞΑ. ἰδὸν λαβέ. προσθοῦ. ποῦ ἴστιν; ὦ . . . Bergk. Vera videtur Dobraei distributio personarum. Constat saltem proculdubio Xanthiae tribuendum esse προσθοῦ, i. e. *tibi ipse applica*. Tentabam ΞΑ. ἰδοῦ. φέρε προσθῶ (sc. τῇ καρδίᾳ σου). ποῦ ἴστιν; ὦ . . . Vel ΞΑ. ἰδὸν, λαβέ. ΔΙ. πρόσθες. ΞΑ. ποῦ ἴστιν; ὦ . . . (Cf. Th. 569. πρόσθες, sc. τὴν χεῖρα.) Sed nil temere mutandum. πρόσθου libri et vulg. Th. Fr. προσθοῦ Dind. Ko. Bergk. Mein. Cf. ad Av. 361. δξύβαφον προσθοῦ (πρόσθου et hic libri) λαβῶν. Eq. 51. ἐνθοῦ (ἐνθου libri). Soph. Tr. 1224. ταύτην . . . προσθοῦ (πρόσθου libri) δάμαρτα. χρυση θεα (supr. οι οι) V.

485. εἰς vulg. ἐς Dind. μου] A.M.R.T.V.W.Y.Z.Δ.Θ.X.Ω. vulg. μοι Φ. Urb. γε S.

487. σπογγιὰν libri et vulg. σφογγιὰν Dind. &c. Cf. ad 482.

488. οὔκουν M.R.W.Y.Z.Δ.Φ.Ω. Borg. Med. 4. vulg. Fr. οὔκοῦν A. οὐκ ἂν V. Scal. Bentr. Th. Ko. Mein. Dind. οὐ δειλότερος D. οὐκ ἂν γ' Bergk. οὔτᾶν (οὐ τὰν) Elmsl. in Mus. Crit. I. 478. 487. Scribendum forsans οὐ τὰν vel οὔτᾶν. γ' αὐτ' Φ. Cant. 1. Elmsl. Dind. Th. Mein. γ' αὐτ' R. αὐτ' (supr. αὐτὸ) T. αὐτ' Bodl. 1. ταῦτ' A.M.S.V.Δ.Θ.X.Ω. Cant. 2. Med. 4. vulg. Bergk. γ' ἂν Fr. οὐκ ἂν ἕτερός γ' εἰργάσατ' ἀνήρ αὐτ' Ko. Qu. αὐτ' aut τοῦτ'.

489. εἰ pro εἴπερ A.

491. ἀνδρείαά γ'] ἀνδρείας R.

494. νῦν A. λημματίας Φ. λημματίας reliqui et Suid. in ἴθι. vulg. Dind. λημματίας v. l. in schol. Bentr. Mein. Quae lectio parum dubito quin vera sit. Phot. p. 220, 15. λημματίας: φρονηματίας, γεννάδας. Hesychius: λημματίαν. φρονηματίαν. Suid. Formatum ut φρονηματίας (Xen. Ages. 1, 24), φρυαγματίας (Plut. Anton. 2), αὐχηματίας, στιγματίας, βαδισματίας (Cratin. Poll. 3, 92), ῥηγματίας (Hipp. Diosc.), σπερματίας (Cratin. ap. Phot. p. 530, 11), τραυματίας, ἡπατίας, λευκηπατίας (Zenob. 4, 87), κοππατίας, γυναικίας, στημονίας, κεραυνίας, &c. Contra ἀκερματίαν pro ἀκερματίαν reponendum suspicor in Arist. Fr. 119. (Poll. IX. 89. ἐν . . . τῷ Διολοσίκωνι τὸ μὴ ἔχειν κέρματα ἀκερματίαν ὠνόμασεν.) Cf. σιβυλλιᾶν Eq. 61.

- ΞΑ. φέρε δὴ ταχέως αὐτ'· οὐ γὰρ ἀλλὰ πειστέον
καὶ βλέψον ἐς τὸν Ἡρακλειοξανθίαν,
εἰ δειλὸς ἔσομαι καὶ κατὰ σέ τὸ λῆμ' ἔχων. 500
- ΔΙ. μὰ Δί' ἀλλ' ἀληθῶς οὐκ Μελίτης μαστιγίας.
φέρε νυν, ἐγὼ τὰ στρώματ' αἶρωμαι ταδί.

ΘΕΡΑΠΙΑΝΑ.

ὦ φίλταθ', ἦκεις, Ἡράκλεις; δεῦρ' εἴσιθι.
ἡ γὰρ θεός σ' ὡς ἐπύθεθ' ἤκουτ', εὐθέως
ἔπεπτεν ἄρτους, ἦψε κατερικτῶν χύτρας 505
ἔτνους δὺ ἢ τρεῖς, βοῦν ἀπηνθράκιζ' ὄλον,
πλακοῦντας ὄπτα κολλάβους τ'. ἀλλ' εἴσιθι.

- ΞΑ. κάλλιστ', ἐπαινῶ. ΘΕ. μὰ τὸν Ἀπόλλω μή σ' ἐγὼ

498. αὐτ'] αὐτ' A. αὐτὸν R. hic et 532. πιστέον R. Elb.

499. εἰς libri. ἐς Dind. Ἡρακλεοξ. M.R. Med. 4. Bodl. 1. Cant. 1.

Mut. 1. Qu. Ἡράκλειον Ξανθίαν.

502. νῦν A. αἶρωμαι D.R. ἄρωμαι Cobet. Mein. Dind. τάδε R.

504. σ' ὡς] ὡς σ' M.V.W.X.Ω. Cant. 2. ὡς A.R.T.Y.Z.Δ.Φ. Mut. 1.
Cant. 1. Harl. 1. 3. Bodl. 1.

505. ἔπεπτεν Elb. κατερικτῶν R.T.V.Θ.X. Etym. M. p. 387, 16. vulg.

Fr. Ko. Bergk. κατερικτῶν A.D.Y.Δ.Φ. Suid. in ἐρικτόν. Mein. Dind.
κατερηκτῶν M.S.W.Z. Cant. 1. 2. κατερρηκτῶν Ω. κατ' ἐρρηκτῶν Elb.
κατερικτοῦ Mut. 1. Diaconus ad Hesiodi Scut. 287. prob. Blomf. Gloss. ad
Aesch. Pers. 544. Fit autem ἐρικτὸς ab ἐρείκω, ut στυπτός a στείβω, τυκτὸς a
τεύχω (quanquam legitur etiam τυκτὸς, ut in Antiphana. Mein. III. 26. &c.),
ἄφυκτος ab φεύγω, πιστὸς a πείθομαι, &c. V. ad Soph. Phil. 2. Sed fatendum
est solennem esse errorem librariorum ἰ ponentium pro εἰ, de quo v. ad 1301.
et Pac. 924.

506. 515. δὺ γ' ἢ Μ. βοῦν] βοῦν τ' V. βοῦν δ' Suidas in ἀπηνθράκιζεν.
Particula τ' ex suo loco post κολλάβους in seq. v. huc migrasse videatur.

507. ὤπτει A. κολλάβους libri et vulg. Malim κολλάβους τ'. Cf. ad
v. 506. Aliud enim est πλακοῦς, aliud κόλλαβος (i. e. μικρὸς ἀρτίσκος, ut
explicat schol. ad Pac. 1196). ἀλλ' A.S.T.W.Y.Z.Φ. Ald. δεῦρ' M.R.V.X.
Sc. e v. 503. ἴθι Cant. 1.

508. Ἀπόλλω (sic) οὐ μή R. Ἀπόλλω (sic) μή S. Ἀπόλλω οὐ μή
A.M.T.V.W.Y.Z.Δ. (om. μὴ) Θ.Φ.X.Ω. Ἀπόλλ' οὐ μή M. Cant. 1. 2. Harl. 3.
vulg. Ἀπόλλω μὴ Elmsl. ad Suppl. 1066. (Quart. Rev. XIV. 454. "Perhaps οὐ
may be omitted. Cf. Av. 195. Eccl. 1000.") et ad Oed. Col. 177. Eidem con-
jecturae favere videtur Dobraeus Adv. II. 266. Reisigius (Synt. Crit. p. 44)
locum sic corrigit: . . . οὐ μή σ' ἐγὼ | περιόψομαι γ' ἀπίοντα. Ipse tenta-
bam . . . οὐ μὴ ποτε | ἀπίοντα περιῶδω σ' . . . Vel . . . οὐ μὴ σ' ἐγὼ | ἀπίοντα
περιῶδω γ'. Vel denique . . . οὐ μὴ ποτε | σέ περιῶδω ἀπελθόντ'. Olim mihi
praestare videbatur οὐ δὴ σ' (vel potius οὐ τσι σ') ἐγὼ | περιόψομαπελθόντ'. Sed,
omnibus bene perpensis, acquiescendum videtur in Elmsleii conjectura μὰ τὸν

περιόψομάπελθόντ', ἐπεὶ τοι καὶ κρέα
 ἀνέβραττεν ὀρνίθεια, καὶ τραγήματα 510
 ἔφρυγε, κῶνον ἀνεκεράννυ γλυκύτατον.
 ἀλλ' εἰσὶθ' ἅμ' ἐμοί. ΞΑ. πάνυ καλῶς. ΘΕ. ληρεῖς
 ἔχων
 οὐ γάρ σ' ἀφήσω. καὶ γὰρ αὐλητρὶς τέ σοι
 ἦδη ἕνδον ἔσθ' ὠραισιτάτη κῶρχηστρίδες
 ἔτεραι δὺ ἢ τρεῖς— ΞΑ. πῶς λέγεις; ὀρχηστρίδες; 515

'Απόλλω μή σ' ἐγὼ | περιόψομάπελθόντ'. Quae constructio mira certe et insolita est, sed exemplis aliquot parum dubiis satis munita. Cf. Eccl. 999. μὰ τὴν Ἀφροδίτην, ἣ μ' ἔλαχε κληρουμένη, | μὴ γ' ἄφ' ἔγω. Lys. 917. μὰ τὸν Ἀπόλλω (Ἀπόλλω Δ.) μὴ σ' ἐγὼ . . . κατακλινῶ χαμαί. Av. 194. μὰ γῆν . . . μὴ γὰρ νόημα κομψότερον ἤκουσά πω. Cf. etiam Th. 269. βιάδιζε τοίνυν. Μη. μὰ τὸν Ἀπόλλω (ἀπόλλω R.) οὐκ, ἦν γε μὴ | ὁμύσης ἐμοί. Vulgata certe soloeca est, nam post οὐ μὴ futuri indicativus sequi non potest, sed aoristi tantum subjunctivus, nisi quando interrogatio fit. Frustra, opinor, eam tuetur Hermannus ad Eur. Med. 1120, reddens: "Non ego te non abire sinam? i. e. non ego te retinebo? Immo retinebo." Interrogativam enim esse hanc formulam. Cf. ad Soph. Oed. C. 177. El. 1052. Plat. Crit. 44 B. οἷον ἐγὼ οὐδένα μὴ ποτε εἰρήσω (read εἴρω). σε pro σ' ἐγὼ Elb.

509. περιόψομαι ἀπελθόντα A.M.R.S.T.V.W.Y.Z.Δ.Φ.Ω. vulg. περιόψομα ἀπ. M.X. περιόψομάπελθόντ' Porson. ap. Gaisf. ad Heph. p. 222. Dind. recec. περιόψομαί γ' ἀπώντ' Reisig. Eadem crasis est Ach. 325. δῆξομάρ'. Th. 248. οἰμώξετάρ'. Similis Eq. 1370. ἀγοράσάγεινιος. Cf. ad Ach. 325.

511. ἀνεκεράννυ] Praestat, ni fallor, ἐνεκεράννυ. Eccl. 841. κρατῆρας ἐγκιρνᾶσιν. Eubulus com. III. 248. τρεῖς . . . μόνους κρατῆρας ἐγκεμανύω τοῖς εὖ φρονοῦσιν. Sed vide comm.

512. ληρεῖς . . .] ΔI. praef. in libris et schol. et edd. vett. ΘΕ. Scal. Br. Tyrwhitt. Dind. recec. "Absurde haec verba Baccho tribuuntur, quae ab ancilla proferri in sensum mihi nunc incurrit. Invitatus primo Xanthias lepide recusat his verbis, κάλλιστ', ἐπάνω. Instat ancilla: Ita me Apollo amet, ut ego te nunquam sinam abire, quandoquidem &c. Abnuit iterum Xanthias alia formula πάνυ καλῶς. Potestne Bacchus servo nolenti ingredi et usque recusanti dicere, Fatuus es, non enim te amittam? Hoc dicit ancilla, quod secundae recusationi Xanthiae congruit, ut superiora illa primae." BR. ἔχων om. A.

513. καὶ γὰρ . . .] ΘΕ. praef. A.E.V? Ald. om. R. Scal. Br. Dind. recec. γε A.M.R.Φ. vulg. τε S.V. malit Lenting. Recte, opinor.

514. ἦδ' ἔνδον A.M.T.V.W.Y.Z.Δ.Θ.Φ.Χ.Ω. Harl. 3. Cant. 1. 2. Ald. Kust. Bo. Th. Lenting. (coll. Terent. Phorm. 3, 3, 34. quid? istaec jam penes vos psaltria est? . . . Ellam intus. Hom. Od. 10, 282. ἔταροι δέ τοι οἶδ' ἐνὶ Κίρκης | ἔρχαται). ἦ τ' ἔνδον S. ἦδ' (non ἦδ') ἔνδον R. Med. 4. ἦδη ἕνδον Tyrwhitt. Seidler. Dobr. Dind. Fr. Ko. Bergk. Mein. μὲ ἔνδον Br. ex conj. Schol. V: τὸ τέλειον ἦδε. Praestat ἦδη ἕνδον. κ' ὀρχηστρίδες R.

515-516. Inverso ordine habet A., nulla persona notata ante ἡβυλλιώσας.

- ΘΕ. ἤβυλλιῶσαι κάρτι παρατετιλμέναι.
 ἀλλ' εἴσιθ', ὡς ὁ μάγειρος ἤδη τὰ τεμάχη
 ἐμελλ' ἀφαιρεῖν χῆ τράπεζ' εἰσήρητο.
- ΞΑ. ἴθι νυν φράσον πρώτιστα ταῖς ὄρχηστρίσι
 ταῖς ἔνδον οὔσαις αὐτὸς ὡς εἰσέρχομαι. 520
 ὁ παῖς, ἀκολουθεῖ δεῦρο τὰ σκευὴ φέρων.
- ΔΙ. ἐπίσχεσ, οὔτος. οὔτι που σπουδὴν ποιεῖ,
 ὅτιή σε παίζων Ἑρακλέα ἑνεσκεύασα;
 οὐ μὴ φλυαρήσεις ἔχων, ὦ Ξανθία,

Priorem om. Ald. πῶς γε λέγεις R. Cf. ad 138. Verba πῶς λέγεις;
 Dionyso cont. D. ὄρχ.] ΘΕ. praef. A.D.Z.Φ.X. Urb.

516. ἤβυλλιῶσαι . . .] Haec cum praecedenti ὄρχηστρίδες connectunt Z.Φ. Urb. alii. Et, opinor, recte: non enim erat cur miraretur Xanthias ὄρχηστρίδας intro esse. ἤβυλλιῶσαι γ', ἄρτι Lenting, qui in talibus copulam elegantius omitti censet. Idem ipse conjeceram. Sed nulla mutatione opus erit, modo servi sermonem ab Xanthia interruptum protinus continuari existimes, ita ut nullum hic responsum sit.

518. ἔμελλ' R.Φ. Bodl. 1. Bekk. Dind. Th. Mein. ἤμελλ' A.V. Mut. 1. vulg. Fr. Ko. Bergk. Praeferendum ἔμελλ'. Altera forma bis tantum legitur in anapaestis, Ran. 1038. Eccl. 597. ἀφαιρεῖν] Fort. ἀφέλκειν aut ἀφέλξειν.

519-20. spurios judicant Hamaker. Mein. "Totum illud quod adventum suum praenunciari jubet nullo pleno consilio factum est." (Mein.)

519. νῦν A. πρώτιστα] τάχιστα conj. Mein. Nihil enim prorsus praeter hoc ipsum jubere Dionysum. ὄρχηστρίσι Bodl. 1. Suid. in αὐτός. Br. ὄρχηστρίσι R. Dind. recc. αὐλητρίσι F.V.Φ. Cant. 2. Mut. 1. Ald. αὐλητρίσι A.

520. ἔνδον A.R.V.Φ. &c. ἔνδοθεν D.M. Elb. Mut. 1. Cf. ad Pac. 233. ὡς A.S.W.Y.Δ corr. Θ corr. Ω. vulg. ὅτι D.R.Z.Δ.Θ.Φ.X. Mut. 1. Suid. 1.1. Ko. Mein. ὄτ' T.V. Bodl. 1. ὅτι γ' M. Elb.

522. οὔτοι που Bodl. 1. et schol. ad Pl. 143. οὐ τοί που M. οὐ τις που V. ποιεῖ V. Dind. recc. ποιεῖς M.S.T.Φ.X.Ω. Bodl. 1. Harl. 3. Cant. 1. 2. vulg. ποεῖς A.R. Photius p. 532, 14. σπουδὴν ποιεῖσθαι: τὸ ὀργίζεσθαι, οὕτως Ἀριστοφάνης ἐν Βατράχοις.

523. Ἑρακλέα γ' ἐσκεύασα A.M.S.W.Y.Z.Φ.X.Ω. Cant. 1. 2. Ἑρακλέα γ' ἐσκεύασα V. Th. Ἑρακλέα σ' ἐσκεύασα Bodl. 1. Ἑρακλέ' ἐσκεύασα R. Ἑρακλέα σκεύασα T. Ἑρακλέα ἑνεσκεύασα Elmsl. ad Ach. 385. Dind. Fr. Ko. Bergk. Mein. Ipse tentabam ὅτιή γε παίζων Ἑρακλέα σ' ἐσκεύασα. Bene enim dicitur, opinor, σκευάζειν τινὰ Ἑρακλέα, non item ἐνεσκευάζειν. Cf. Ach. 121. εὐνοῦχος ἡμῖν ἦλθες ἐσκευασμένος. 739. χοίρωσ γὰρ ἡμέ σκευάσας &c. Thesm. 591. καὶ τᾶλλ' ἄπανθ' ὥσπερ γυναικ' ἐσκεύασεν (αὐτόν). Herod. V. 12. σκευάσαντες τὴν ἀδελφεὴν ὡς εἶχον ἄριστα. Plut. Caes. 31. οὕτω . . . σκευάσαντες ἑαυτούς. Sed parum hic conveniret particula γε.

524. φλυαρήσεις C.D.M.(?) R.W. Cant. 2. φλυαρήσης (-ης) A.E.S.T.V.Y.Z. Δ.Θ.Φ.X.Ω. Mut. 1. Cant. 1. Bodl. 1. Elb. ὁ Ξανθία ed. Zan. Fort. ὁ Ξανθίας, ut ὁ παῖς 521. Cf. ad 271.

- ἀλλ' ἀράμενος οἴσεις πάλιν τὰ στρώματα; 525
- ΞΑ. τί δ' ἔστιν; οὔτι πού μ' ἀφελέσθαι διανοεῖ
 ἄδωκας αὐτός; ΔΙ. οὐ τάχ', ἀλλ' ἤδη ποιῶ.
 κατάθου τὸ δέρμα. ΞΑ. ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι
 καὶ τοῖς θεοῖσιν ἐπιτρέπω. ΔΙ. ποίοις θεοῖς;
 τὸ δὲ προσδοκῆσαί σ' οὐκ ἀνόητον καὶ κενὸν 530
 ὡς δοῦλος ὦν καὶ θνητὸς ἀλκμήνης ἔσει;
- ΞΑ. ἀμέλει, καλῶς. ἔχ' αὐτ' ἴσως γάρ τοί ποτε
 ἐμοῦ δεηθείης ἂν, εἰ θεὸς θέλοι.
- ΧΟ. ταῦτα μὲν πρὸς ἀνδρός ἐστι 534 στρ.
 νοῦν ἔχοντος καὶ φρένας καὶ
 πολλὰ περιπεπλευκότος, 535
 μετακυλίνδειν αὐτὸν αἰεὶ
 πρὸς τὸν εὖ πράττοντα τοῖχον
 μᾶλλον ἢ γεγραμμένην
 εἰκόν' ἐστάναι, λαβόνθ' ἐν
 σχῆμα' τὸ δὲ μεταστρέφεσθαι

525. ἀράμενος D.E.M.R.V.Φ. &c. Dawes. Br. recc. ἀράμενός γ' A. Ald.
526. ἔστιν A. οὐ δὴ που A.M.R.Φ. &c. vulg. οὐ τι που V. (ut vid.), ut in 522. Recte, opinor. Scilicet οὐ δῆπου est suspicantis, οὐ τί που autem mirantis et indignantis, ut docet Stallb. ad Plat. Symp. 194 B. διανοῆ A.
527. ἄδωκας A. ἄ ἄδωκας vulg. ἄδωκας Bekk. Dind. &c. ποῶ A.R.V.(?) Bekk.
531. Qu. θνητὸς ὦν καὶ δοῦλος. Sed v. 583. Nempe in diis erant δοῦλοι, Apollo (Av. 516) et Mercurius. DOBR. Similis ordinis perversio est in Eur. El. 969. ἦ μ' ἔθρεψε κάτεκε. Ἀλκμήνης (γ' add. A.) libri et vulg. Dind. Fr. Ko. Bergk. ἀλκμήνης Lenting. Ἀλκμήνης (sic) Mein. Dind. Cf. ad Th. 563. Nub. 1372. Recipiendum videtur ἀλκμήνης. Non enim erat cur indignaretur Dionysus quod Alcmenae filius, sed quod Hercules (ἀλκμήνης), divinus ille et immortalis, videri vellet Xanthias. Neque ob stare debet v. 631. ἀθάνατος εἶναι φημι Διόνυσος Διός.
532. αὐτ' A. αὐτὸν R. Cf. ad 498. Ceterum offendit nonnihil καλῶς.
533. θέλοι A.M.R.V.Φ. &c. θέλει D. et schol. ad 463. θέλη Cant. 1.
535. καὶ πολλὰ A.M.R.S.T.V.Y.Z.X.Ω. καὶ om. Δ pr. Θ.Φ. Cant. 1.
536. μετακυλινδεῖν A.M.V.Y.Z.Φ. vulg. Bergk. μετακυλίνδειν R.S.T.X. Fr. Ko. Mein. Dind. Idem reponi jubet Cobet. V. L. p. 133. Alteram enim formam in veteribus scriptoribus sublestae fidei esse. Cf. Eq. 1249. κυλίνδετε. Eccl. 208. κυλίνδεται. Nub. 375. κυλινδόμεναι. Vesp. 492. κυλίνδεται. Pac. 134. ἐκκυλίνδων. Ita etiam apud Homerum. Sed in tetrametris anapaestis ἐκυλινδούμην est Av. 502. προκυλινδεῖσθαι 501. γ' αἰτὸν A. αἰεὶ A.R.V. Cant. 1. Bodl. 1. Suid. in ταῦτα πρὸς ἀνδρός. Dind. &c. αἰεὶ M.(?) &c. Ald. Br.
537. τοῖχον μᾶλλον M.R.V.Φ. &c. Ald. μᾶλλον τοῖχον A. Mut. 1. Br.
538. μεταστρέφεσθαι M.V.Φ. Suid. in δεξιός et μαλθακώτερον. Ald.

- πρὸς τὸ μαλθακώτερον
δεξιῷ πρὸς ἀνδρὸς ἐστι 540
καὶ φύσει Θηραμένους.
ΔΙ. οὐ γὰρ ἂν γέλοιον ἦν, εἰ
Ξανθίας μὲν δούλος ὦν ἐν
στρώμασι Μιλησίοις
ἀνατετραμμένος κυνῶν ὄρ-
χηστρίδ', εἴτ' ἤτησεν ἀμίδ', ἐ-
γὼ δὲ πρὸς τούτον βλέπων
τοῦρεβίνθου ὄραττόμην, οὐ- 545
τος δ' αἶτ' ὦν αὐτὸς πανούργος
εἶδε, κατ' ἐκ τῆς γνάθου
πύξ πατάξας μούξεκοψε
τοῦ χοροῦ τοὺς προσθίους;

ΠΑΝΔΟΚΕΤΤΡΙΑ Α.

Πλαθίνην, Πλαθίνην, δεῦρ' ἔλθ', ὁ πανούργος οὔτοσί,
ὃς ἐς τὸ πανδοκεῖον εἰσελθὼν ποτε 550

- μεταστρέφεισθ' αἰὲ R. Bodl. 1. μεταστρέφειν A.D. Cant. 1. Harl. 1. Br
Gl. D: μεταστρέφεισθαι. Cf. ad 594. Sed forma media est Lys. 125. 986.
541. ἂν F.R.T.V.Φ corr. Urb. Bodl. 1. Cant. 1. Harl. 3. Br. δὴ M.W.Y.
Δ.Φ.X.Ω. Cant. 2. Ald. τοι S.Δ corr. Particulam om. A.D.Z.Θ. Mut. 1.
γελοῖον A. Ald.
542. στρώμασι A.R. Mut. 1. Μιλησίοισιν A. Mut. 1.
543. κυνῶν R. et V. (ut vid.) Bentl. Pors. Br. ad Pac. 1138. Bekk. Dind. &c.
κυνῶν A.F.M.T.W.Y.Z.Φ.X.Ω. Mut. 1. Ald. βινῶν (gl. φιλῶν) S. φιλῶν Br.
ex conj.
544. ἀμίδ' Cant. 1. 2. "ἀμῖς asperant Attici, teste Bekk. Lex. S. G.
p. 380, 27. Vide Pierson. ad Moerin p. 179. Schweigh. ad Athen." DOBR.
Idem docet Eust. p. 1387, 9.
545. τοῦ ῥεβίνθου A. δραττόμην A. οὔτος δ' M.V.W.Y.Θ.X.Ω.
&c. vulg. αὐτὸς δ' R.T.Z.Φ. Urb. Bodl. 1. καὶ μὴν οὔτος (om. δ') A.
546. ὦν αὐτὸς A.M.V.W.Y.Θ.Ω. vulg. Dind. Fr. Ko. ὦν (om. αὐτὸς)
R.T.Z.Φ.X. Urb. Bodl. 1. ὦν καὐτὸς Bergk. Mein. ὦν πανούργος αἶτ' |
εἶδε Lenting. (servato μεταστρέφειν in v. stroph. 538.) Ipse tentabam ὦν
φύσει πανούργος | εἶδε.
548. μούξεκοψε A. μ' οὐκ ἐξέκοψε Elb. μ' ἐξέκοψε D. Bodl. 1. Cant. 1.
τοὺς χοροὺς vulg. τὸν χορὸν D. τοῦ χοροῦ Herw. A. C. p. 53. Recte,
opinor. Vide Kock. ad h. l.
549. ΠΑ. Α.] ΠΑ. libri. Haec (549-78) inter ΠΑΝ. et ΠΛΑΘ. distribuit
Bergk. ἔλθ' M.R.V.Φ. Mut. 1. Cant. 2. vulg. ἦλθ' A. Cant. 1.
Bodl. 1. Harl. 1. 3. Reisk. (sic: δεῦρ'. ἦλθ' ὁ . . .).
550. eis libri et vulg. ἐς Dind. πανδοχεῖον Cant. 1. ποτε] Fort.
τότε.

ἐκκαϊδεκ ἄρτους κατέφαγ' ἡμῶν.

ΠΑΝΔΟΚΕΤΤΡΙΑ Β.

νῆ Δία,

ἐκείνος αὐτὸς δῆτα. ΞΑ. κακὸν ἦκει τινί.

ΠΑ. Α. καὶ κρέα γε πρὸς τούτοισιν ἀνάβραστ' εἴκοσιν
ἀν' ἡμιωβολιαῖα. ΞΑ. δώσει τις δίκην.

ΠΑ. Α. καὶ τὰ σκόροδα τὰ πολλά. ΔΙ. ληρεῖς, ὦ γύναι, 555
κοῦκ οἶσθ' ὅ τι λέγεις. ΠΑ. Α. οὐ μὲν οὖν με προσεδόκας,
οτιῆ κοθόρνους εἶχες, ἂν γνῶναί σ' ἔτι.
τί δαί; τὸ πολὺ τάριχος οὐκ εἶρηκά πω.

551. κατέφαγ' V.Φ. Bentr. Herm. de Metr. p. 152. Dind. &c. κατέφαγεν
A.M.R. vulg. Cf. ad Ach. 1023. ἡμῶν A.M.R.V.Φ. &c. ἡμῖν Bodl. 1.
Cant. 1. πλαθ. praef. A.R. &c. vulg. ἑτέρα πανδ. C.D.E. Bodl. 1.
ἄλλη πανδ. aut πανδ. al. πάνδ. β'. Dind. Cf. ad 556. 558.

553. τούτοις Α. εἴκοσι A.R.

554. ἀν' ἡμιωβολιαῖα E.V. Cant. 2. Kust. Br. Bo. Dind. Th. Fr. Ko. Bergk.
Mein. ἀν' ἡμιωβολιαῖα M.Y.Z.Ω. ἀνημιωβολιαῖα A.R.S.T.X. Med. 4.
Harl. 1. Ald. ἀνήμιωβολιαῖα Δ. (aut -μαῖα). ἀνημιωβολιαῖα Cant. 1. ἀνη-
μιωβολιαῖα Φ. "Putant vulgo esse unam vocem ἀνημιωβολιαῖα, quae
composita sit ex ἀνὰ et ἡμιωβόλιον. Sed praestat divisim scribere ἀν'
ἡμιωβολιαῖα, quod si plene scribatur, erit ἀνὰ ἡμιωβολιαῖα, i.e. quorum
singula semiobolo constant. ἀνὰ enim interdum esse particulam distributivam
(ut grammatici loquuntur) et sensu aequipollere Latinae vocis *singuli* vel ex
lexicis vulgatis lector discere poterit. Sententiam hanc confirmat auctoritas
Pollucis 9, 64, qui locum hunc Arist. vocis ἡμιωβολιαῖα gratia citat: unde
ms. quidam codex recte ibi vocem hanc dividit scribendo ἀν' ἡμιωβολιαῖα."
KUST. Defendi fortasse potest vulgata ἀνημιωβολιαῖα, et conferre licet v.
θεοισεχθρία (Vesp. 418), καλοκαγαθία, ὑπόρθριος (Anacreont. 9, 9. ὑπορθρίασι
φωναῖς), φιληλιὰς (φῶδῃ φιληλιὰς, i.e. ἕξεχ', ὃ φίλ' ἦλιε, Athen. 619 B.),
Latinum *unus et vicesimus*, nostrum *analogous*, et similia. Sed praestat,
opinor, altera lectio. Cf. Xen. Mem. I. 3. 12. τὰ φαλάγγια οὐδ' ἡμιωβολιαῖα
τὸ μέγεθος. Timocl. com. III. 604. τῶν ἀν' ὀκτὼ τοῦβολοῦ | θέρμους μαλάξας.
Epicharm. ap. Poll. IX. 82. ἄμ πεντώκιον | ἀργυρίου . . . αἰ δ' ἀν' ἡμιλίτριον |
δεχόμεναι. Eupol. com. II. 493. ἡμιωβολίον κρέα. Similiter fere Xen. An. IV.
2. 28. εἶχον δὲ τόσα ἐγγὺς τριπήχη. Gl. D: ἄξιον ἡμίσεος ὀβολοῦ ἐν
ἕκαστον.

556. οἶσθ' Fort. οἶδ'. Eccl. 833. οὐκ οἶδ' ὅ τι ληρεῖς. 989. οὐκ οἶδ' ὅ τι
λέγεις. οὐκ οἶσθ' M. πανδ. A. Ald. Πλ. Kust. πανδ. α'. Br. Dind.
οὔμμενον Mut. 1. Ald. με] γε Bodl. 1.

557. εἶχες] ἔχεις Bodl. 1. ἀναγνῶναι A.M.R.S.T.V.W.Y.Z.Δ.Θ.Φ.Χ.Ω.
vulg. αὐ γνῶναι Borg. ἂν γνῶναι Elmsl. ad Ach. 178. Dobr. Dind. recce.
Ceterum male vulgo in fine versus interrogationis nota ponitur. Schol: οὐ
προσεδόκας με γνῶναί σε.

558. ἄλλη πανδ. praef. A.R. πανδ. α'. M. ἔτ. πανδ. T.W.Y.Z.Θ.Φ.Δ.

ΠΑ. Β. μὰ Δί', οὐδὲ τὸν τυρόν γε τὸν χλωρόν, τάλαν,
ὄν οὗτος αὐτοῖς τοῖς ταλάροις κατήσθιε 560
κᾶπειτ', ἐπειδὴ τὰργύριον ἐπραπτόμην,
ἔβλεψεν ἔς με δριμὺ κἀμυκᾶτό γε.

ΞΑ. τούτου πᾶνυ τοῦργον, οὗτος ὁ τρόπος πανταχοῦ.

ΠΑ. Β. καὶ τὸ ξίφος γ' ἐσπᾶτο μαινέσθαι δοκῶν.

ΠΑ. Α. νῆ Δία, τάλαινα. ΠΑ. Β. νὰ δὲ δεισάσα γέ που 565

Bodl. 1. Πανδ. praef. Ald. Πανδ. β'. Br. πλαθ. V. In omnibus libris alia persona praefigitur. Cauponae primae continuant Dind. Th. rec. "V. 558-562. in A.D. unius sunt personae. Contra in C.E. et Barocciano v. 559-562. alteri cauponae tribuuntur. Correxī haec ut res postulabat. Apparet enim v. 558. τί δαί; τὸ πολὺ τάριχος οὐκ εἴρηκά πω non alii convenire personae quam Πανδοκεντρία α', quae quum alia Herculis facinora commemorasset, hoc se *non dum* tetigisse dicit de salsamentis." DIND. τί δαί A.M.V.Z.Δ.Φ. τί δέ R.Y. Bodl. 1. εἴρηκα] εἴρηκας V. Conjectura librarii prava personarum descriptione decepti. DIND.

559. Πανδ. praef. V. Πανδ. β'. C.E. Bodl. 1. πλαθ. Bodl. 1. Nulla persona in A.D. Πανδ. α'. tribuit Seager. Qu. μὰ Δί' οὐδὲ τὸν χλωρόν γε τυρόν, ὃ τάλαν. Ceterum, ne reponendum putes τάλαν', ut infra v. 565; cf. Lys. 102. Eccl. 124.

560. ὄν οὗτος D.E.F.R.V.Φ. Urb. Cant. 1. Bodl. 1. Bekk. Dind. ὄν αὐτὸς A.E. Borg. Br. ὄν οὕτως Harl. 3. ὄνπερ σὺν C. Cant. 2. Ald. αὐτοῖς τοῖς C.D.E.V.Φ. Mut. 1. Borg. Urb. Cant. 2. schol. et gramm. Bekk. Anecd. p. 466, 30. αὐτοῖς A.F.R. Bodl. 1. Cant. 1. Harl. 3. Suid. in αὐτοῖς. σὺν τοῖς E. αὐτοῖσι Ald. Exciderat τοῖς post simile -τοῖς. Aliter facilis foret correctio αὐτοῖσιν ταλάροις.

561. Πανδ. praef. Bergk. Ko. Πανδ. α'. Dind.

562. εἰς ἐμέ A.M.T.V.W.Y.Z.Φ.X.Ω. Mut. 1. Ald. Br. Fr. εἰς με S. Med. 4. Suid. in ἐμυκᾶτο. Bekk. Bo. Ko. Bergk. εἰς με (sic) R. Th. ἔς με Dind. Mein. εἰς ἐμέ, ut a comico non alienum, tuetur Fritzsch. κἀμυκᾶτό γε A.C.D.E.M.R.V.Φ. Cant. 2. κἀπεμυκᾶτο γε F.T. Bodl. 1. Harl. 1. 3. κἀπεμυκᾶτο μέ (supr. γα, sic) Cant. 1. Legendum forsā κἀμωκᾶτό με, aut κἀμωκήσατο, aut κἀμωχᾶτ' ἔχων. (Alciaphr. I. 33. κυχλίζουσα . . . καὶ μωκωμένη. III. 27. κυχλίζουσα καὶ μωκωμένη με διατελείς. III. 74. Athen. II. 55 D. ἐπὶ καταμωκήσει. Phot. p. 283, 20. μωκωμένης: χλευαζομένης.) Vel κἀμύχθιζέ γε, vel κἀμύχθιζ' ἔχων. (Aesch. Fr. 337. Theocr. 20, 13. χεῖλεσι μυχθίσοισα. Meleag. Epigr. 52. τί μάταια γελᾶς καὶ σιμὰ σησηρῶς | μυχθίσεις;) Vel κἀμυκτῆρισε. Vel denique κἀβῶα μέγα. Ceterum, si recte se habet vulgata, tribuenda haec suspicor cauponae priori; personae enim mutationem indicant particulae καὶ . . . γε, Anglice *yes and*. Sic v. 564. καὶ τὸ ξίφος γ' ἐσπᾶτο. Locus, ut hodie legitur, neutiquam sincerus videtur.

563. Πανδ. cont. M. τοῦργον (sic) S.T. τοῦργον (sic) A.Δ.Φ.

564. Πανδ. β'. praef. Dind. Πανδ. α'. Ko. Πανδ. Bergk. γ' A.M.R.Φ. δ' Bodl. 1. om. V. Mut.

565. ΞΑ. νῆ . . . A.C.D.E.F.M.R.V. Bodl. 1. Cant. 1. 2. Urb. Elb. &c. Th.

ἐπὶ τὴν κατήλιφ' εὐθύς ἀνεπηδήσαμεν
ὁ δ' ὄχρετ' ἐξάξας γε τὰς ψιάθους λαβῶν.

ΞΑ. καὶ τοῦτο τοῦτου τοῦργον. ἀλλ' ἐχρῆν τι δρᾶν.

ΠΑ. Α. ἴθι δὴ κάλεσον τὸν προστάτην Κλέωνά μοι.

ΠΑ. Β. σὺ δ' ἔμουγ', ἐάνπερ ἐπιτύχῃς, Ὑπέρβολον,
ἵν' αὐτὸν ἐπιτρίψωμεν. ΠΑ. Α. ὦ μιὰρὰ φάρυγγε,
ὡς ἠδέως ἂν σου λίθῳ τοὺς γομφίους
κόπτοιμ' ἂν, οἷς μου κατέφαγες τὰ φορτία.

Πανδ. β'. Br. Πανδ. Fr. Πανδ. α'. Dind. Πλαθ. Mein. Ko. Cauponae continuat Ald. Thierschio languere videntur verba νῶ δὲ . . . , nisi Xanthiae tribuatur interpellatio νῆ Δία, τάλαϊνα. Πλαθ. νῶ . . . Ald. Fr. Πανδ. α'. Br. Ko. Πανδ. Mein. Πανδ. α'. cont. Dind. δεισάσα R.V.Δ.Θ.Φ. Med. 4. Bekk. Dind. rec. δεισάσαι A.M.S.T.W.Y.Z.Δ corr. Θ corr. X.Ω. Mut. 1. νῶ δὲ δὴ δέισαντέ που conj. Mein. ("δεισάσαι sciolli emendatio est metro timentis. Atticus sermo requirit δέισαντε.") Cf. Av. 120. ταῦτ' οὖν ἰκέται (ἰκέτα recte Elmsl. &c.) νῶ πρὸς σέ δεῦρ' ἀφίγμεθα. Soph. Ant. 58. μόνα . . . νῶ λελειμμένα . . . ἀπολούμεθ'. Oed. C. 1601. μολούσα (μολούσαι alii libri: cf. ad 1640. 1676). Vide Fritsch. ad Thesm. p. 529. που V. Dind. rec. πω A.M.R.T.W.Y.Z. Φ.X.Ω. Med. 4. Mut. 1. vulg. πως S.Δ. conj. Dobr. et Dind. Cf. Lys. 155. Soph. Oed. R. 105. ἔξοιδ' ἀκούων' οὐ γὰρ εἰσεῖδόν γέ πω (που recte Δ.). Aj. 489. θεοῖς γὰρ ὦδ' ἔδοξέ που. Confunduntur που et πω Av. 195. "Pudet enim Plathanem timoris sui, quae nunc Pseudherculi ipsa terrori sit." FRITZCH.

567. Plathanae tribuendum esse suspicatur Mein. Qu. Πανδ. α'. Mutari hic personam ostendere videtur particulae γε additio. Cf. 574. ἐξάξας edd. vett. Correxerunt Bentl. Kust. τὰς A.M.R.S.T.V.W.Y.Z.Φ.X.Ω. et haud dubie reliqui libri, et sic vulg. Th. Fr. Ko. Bergk. Mein. Dind. τοὺς Both. "Schol: τὰς ψιάθους. ἐν τῷ Καλλιστράτῳ γέγραπται τοὺς ψιάθους, καὶ ὅτι σεσημείωται τοῦτο, ὅτι ἀρσενικῶς εἶπε. Ψιάθους masculino genere dixisse Aristophanem annotat Suidas. Hoc recepi. Feminino utitur Lys. 921." DIND. Nil contra librorum omnium auctoritatem in re valde dubia mutandum. De genere vocis v. Phryn. p. 309.

568. τοῦργον Α. ἀλλ' ἐχρῆν τι δρᾶν] Haec, quae vulgo Xanthiae tribuuntur, cauponae dat Mein. Recte fortasse. Schol: δύναται καὶ ἡ γυνή (caupona) λέγειν. ἀντὶ τοῦ τιμωρήσασθαι. τί δρᾶν; M.

570. δ' ἔμουγε R. δέ μοι γ' M. Πανδ. β'. praef. D. Br. Dind. &c. Πλαθ. V. Praecedenti personae haec continuant A.C.E.R. Ald.

571. ΠΑ. Α.] Spatium relictum in Α. μιὰρὲ M. φάρυγγε A.M.R. Cant. 2. φάρυγγε D.V. Cant. 1. Cf. ad 259.

572. ὡς ἠδέως τοὺς γομφίους ἂν σου λίθῳ | κ'κόπτοιμ' ἂν malit Mein. Probabilior correctio foret ὡς ἠδέως ἂν σοῦκ (i. e. σοι ἐκ) λίθῳ τοὺς γομφίους | κόπτοιμ' ἂν, ut tmesis sit: nam κόπτειν pro ἐκκόπτειν dubito an recte poni queat. Sed nil temere mutandum. Vide comm.

573. τοὺς γομφίους κόπτοιμ' ἂν] Non κόπτειν τοὺς ὀδόντας dicere solere, sed ἐκκόπτειν, monet Mein., coll. 548. μούξεκοψε τοὺς χοροὺς τοῖς προσθίοις.

- ΠΑ. Β. ἐγὼ δέ γ' ἐς τὸ βάραθρον ἐμβάλοίμι σε.
 ΠΑ. Α. ἐγὼ δὲ τὸν λάρυγγά γ' ἐκτέμοίμι σου 575
 δρέπανον λαβοῦσ', ᾧ τὰς χόλικας κατέσπασας.
 ἀλλ' εἴμ' ἐπὶ τὸν Κλέων', ὃς αὐτοῦ τήμερον
 ἐκπηνιεῖται ταῦτα προσκαλούμενος.
 ΔΙ. κάκιστ' ἀπολοίμην, Ξανθίαν εἰ μὴ φιλῶ.
 ΞΑ. οἶδ' οἶδα τὸν νοῦν· παῦε παῦε τοῦ λόγου. 580
 οὐκ ἂν γενοίμην Ἡρακλῆς ἄν. ΔΙ. μηδαμῶς,

Phryn. com. II. 603. τοὺς γομφίους ἅπαντας ἐξέκοψε. Nub. 21. Sed correctio ejus parum est probabilis, ὡς ἡδέως τοὺς γομφίους ἂν σου λίθῳ | 'κκόποίμ' ἄν. κόπτοιμ' ἄν] Praestat fortasse κόψαιμ' ἄν, ut mox ἐμβάλοίμι et ἐκτέμοιμι. Solet enim in imprecationibus adhiberi aoristus. Qu. θραύσαιμ' ἄν. Cf. Fr. 488.

574. Παν. praef. A. Πλαθ. V. ἐγὼ δέ γ' A.R.S.V.W.Y.Z.Δ.Θ.Φ. Mut. 1. vulg. Th. Fr. Ko. Bergk. Mein. ἐγὼ δ' C.D.E.M.Ω. Elb. ἐγὼ δ' ἂν Elmsl. n. ms. Dind. ex conj. Lenting. ἐγὼ δέ γ' ἐς . . . σ' ἂν Enger. ad Lys. 760. Versum ejicit Mein. Vera est vulgata. Repetenda est particula ἂν ex alterius cauponae sermone, ut in v. prox. Cf. Eq. 1057. Pl. 1090-1. ἐγὼ δέ γ' . . . ἐγὼ δέ γ' . . . Lys. 115. ἐς C.E. Br. Dind. Th. &c. εἰς A.D. Ald. Bergk. ὡς (ni fallor) S.

575. Πλαθ. praef. A. ἐγὼ δέ γε τὸν Hamaker. Mein. τὸν λάρυγγ' (φάρυγ' V.) ἂν libri et omnes edd. Sed reponendum proculdubio τὸν λάρυγγά γ'. Subaudiri potest ἂν, contra plane postulatur γε. Cf. e.g. 567. et ad v. 574. Eq. 1057. Nisi praestat scribi ἐγὼ δέ τὸν (τὴν) φάρυγά γ' ἂν . . . ἐκτέμοιμι] ἐκτέμοιμι malit Mein. propter κόπτοιμι 573.

576. τοὺς κόλικας A.D.M.R.S.T.V.Z.Δ.Θ.Φ.Χ. Thom. Mag. p. 570. vulg. τὰς κόλικας (ni fallor) W.Y. κόλικας (sine art.) Ω. τοὺς χόλικας Schweigh. ad Athen. vol. 7. p. 540. τὰς χόλικας Schaefer. ad Greg. C. p. 550. Dind. recec. Ad utramque scripturam spectat scholiastae interpretatio, ἢ ἄρτους ἢ ἔντερα. Sed placenta fuit κόλλιξ, non κόλιξ, producta media in casibus obliquis, κόλλικος, &c. (Cf. ad Ach. 872.) Feminino genere τὰς χόλικας dixisse scriptores veteres ac probos testatur Phrynichus Bekkeri p. 72, 5. χόλικες: οἱ πολλοὶ ἀρρηνικῶς, οἱ δ' ἀρχαῖοι θηλυκῶς. et idem Appar. p. 469. Cf. Moerin. p. 404, qui veteribus Atticis χολάδας, mediis τὰς χόλικας, vulgaribus Graecis τοὺς χόλικας tribuit. Cf. Pac. 717. ὕσας δὲ κατέδει χόλικας ἐφθὰς καὶ κρέα. Inter χολάδας et χόλικας distinguit Ammonius.

577. Πλαθ. praef. Bergk.

578. ἐκπνιεῖται Bodl. 1. Cant. 1 pr. Eadem scriptura in scholiis memoratur. ἐκπνιεῖται agnoscunt Hesych. Suid. Eust. p. 1328, 48.

579. εἰ φιλῶ μὴ ξανθίαν A.

580. Lenting. conj: οἶδ' οἶδα τὸν νοῦν . . . παῦε παῦε . . . τοῦ λόγου. Male: cf. Pl. 1080. τοῦ λόγου] τούτους τοὺς λόγους V. Quod ferri potest, si semel scribatur παῦε. Sed cf. Pl. 1080.

581. οὐκ ἂν] οὐκ αὐ (!) Fritzsch. ad Th. 196. Ἡρακλῆς ἄν] Ἡρακλῆς αὐ Hirschig. Elmsl. n. ms. Mein. Dind. Jam enim Herculeum fuisse eum.

- ὦ Ξανθίδιον. ΞΑ. καὶ πῶς ἂν ἀλκμήνης ἐγὼ
 υἱὸς γενοίμην, δοῦλος ἅμα καὶ θνητὸς ὢν ;
 ΔΙ. οἶδ' οἶδ' ὅτι θυμοί, καὶ δικαίως αὐτὸ ἐρᾶς·
 κἂν εἴ με τύπτοις γ', οὐκ ἂν ἀντείποιμί σοι. 585
 ἀλλ', ἦν σε τοῦ λοιποῦ ποτ' ἀφέλωμαι χρόνου,
 πρόρριζος αὐτὸς, ἢ γυνή, τὰ παῖδιά,
 κάκιστ' ἀπολοίμην—κἀρχέδημος ὁ γλάμων.
 ΞΛ. δέχομαι τὸν ὄρκον, κἀπὶ τούτοις λαμβάνω.
 ΧΟ. νῦν σὸν ἔργον ἔστ', ἐπειδὴ ἀντ. 590
 τῆν στολὴν εἴληφας, ἦνπερ

Temere. Nunquam, opinor, ponitur *αὐ* solum per se pro *πάλιν rursus, iterum*. Bergkii conj: οὐκ . . . Ἑρακλῆς. ΔΙ. ἄ, μηδαμῶς.

582. ὦ Ξανθίδιον] Ξανθίδιον (ἰ) aut ὦ Ξάνθιον conj. Mein. (qui, "Nisi egregie fallor, Ξανθίδιον secunda brevi dici non potuit. Posset sane, si a Ξάνθος esset, at a Ξανθίας descendit Ξανθίδιον secunda longa, ut οικίδιον ab οἰκία, οὐσίδιον ab οὐσία, &c.") Confer χοῖριον, χοιρίδιον. Profecto saepe invecum ὦ ante vocativos ab librariis, ut infra 1273. Th. 4. In hoc autem loco additum videatur idem ab aliquo grammatico, quem offenderet producta antepenultima in Ξανθίδιον. Sed nil mutandum. Formatum est diminutivum Ξανθίδιον, non ab appellativo Ξανθίας, sed ab nomine primitivo ξανθός. Sic παππίδιον (ζ, Eq. 1215) ἄ πάππος, non a παππίας; μαμμίδιον a μᾶμμη, non a μαμμία; τὸ τοξικόν (Lys. 462) abs τόξον, non abs τοξότης; κομψευρικῶς (pro κομψευρικῶς) a κομψός et Εὐριπος, non ab Εὐριπίδης. Scilicet ab adjectivo ξανθός deducuntur et Ξανθίας et Ξανθίδιον, ut abs substantivo πάππος παππίας (Pac. 127) et παππίδιον (Eq. 1215. Vesp. 653). Alioqui, si formatum esset Ξανθίδιον directe a Ξανθίας, longa foret antepenultima, ut in Βοιωτίδιον a Βοιωτός (Ach. 872). Contractum enim foret ex Ξανθι-ίδιον. Ἑρακλήνης libri et vulg. Dind. Ἑρακλήνης Herwerden. Mein. Recte, opinor. Cf. ad 531.

584. θυμοί D.R.V.Φ. Cant. 1. 2. &c. Valck. Br. θυμῆ A.C.E. Ald. θυμῆ F.M. Elb. Bodl. 1.

585. κἂν εἴ με τύπτοις A.R.S.Δ corr. Borg. Ald. Dind. κἂν εἴ με τύπτεις E.M.Z. (aut -οις) X. κἂν εἴμι τύπτεις D. κἂν εἴ με τύπτῃς T.Δ.Θ.Φ. Cant. 1. Bodl. 1. Suid. in οἶδ' οἶδα. κἂν εἴ γε τύπτοις V. κἂν εἴ γε τύπτοις μ' C. Br. κἂν εἴ γε τύπτεις μ' W. Elb. Cant. 2. κἂν εἴ γε τύπτῃς μ' Ω. κἂν εἰ τύπτεις μ' Υ. Reponendum, ni fallor, κἂν εἴ με τύπτοις γ'. Cf. Lys. 572. κἂν ἴμιν γ' εἴ τις ἐνὴν νοῦς . . . ἐπολιτεύεσθ' ἂν ἅπαντα. et comm. Vel κούδ' εἴ με τύπτοις. οὐκ ἂν ἂν γ' εἴποιμ' ἔτι V.

586. ποτ' vulg. Malim τάδ'. Cf. 600. Nisi potius τάδε pro χρόνου, quod glossema fuerit, reponendum. Cf. Pac. 1084. οὔποτε δειπνήσεις ἔτι τοῦ λοιποῦ ἔν πρυτανείῳ. Ubi non additur χρόνου. Postulari hic videtur nomen.

589. δέχομαι τὸν ὄρκον Lenting, coll. Pl. 63. κλάειν ἔγωγέ σοι λέγω. ΚΑ. δέχου τὸν ἄνδρα καὶ τὸν ὄρκον τοῦ θεοῦ. Sine causa.

590. ἦνπερ M.R. &c. vulg. ἦν A.V.Φ.

εἶχες ἐξ ἀρχῆς πάλιν,
 ἀναεάζειν * *
 καὶ βλέπειν αὐθις τὸ δεινὸν,
 τοῦ θεοῦ μεμνημένον
 ᾧπερ εἰκάσεις σεαυτὸν.
 εἰ δὲ παραληρῶν ἀλώσει
 κὰκβαλεῖς τι μαλθακὸν,
 αὐθις αἴρεσθαί σ' ἀνάγκη
 ὕσται πάλιν τὰ στρώματα.

595

591. ἔσχες M. Virgulam, vulgo post ἐξ ἀρχῆς positam, post εἶχες recte ponunt Th. Fr. Ko. Nullam distinctionem facit Mein. Vulgatam tuentur Dind. Bo. Bergk. Vide comm. πάλιν] πάλιν αὐ S.Δ.

592. ἀναεάζειν A.R.S.T.V.Θ.Φ pr. m. X. Bodl. 1. Cant. 1. Harl. 1. 3. Borg. Mut. 1. ἀναεάζειν σεαυτὸν αἰεὶ M.W.Y.Z.Φ sec. m. Ω. Ald. Br. Bo. ἀναεάζειν αὐ σεαυτὸν conj. Dobr. ἀναεάζειν αὐ τὸ λῆμα Seidler. ἀναεάζειν πρὸς τὸ γαῦρον Fr. ἀναεάζειν πρὸς τὸ σοβαρὸν Mein. (ex schol. R.) "Nimirum glossator ad ἀναεάζειν adscripserat σεαυτὸν, ratus verbum hoc activa potestate dictum esse; cetera autem πρὸς τὸ σοβαρὸν, ut passim factum est, e contextu poetae in scholion detrusa sunt." (Mein.) ἀναεάζειν * * Dind. Ko. Bergk. Vulgata lectio Dindorfio nata videtur e v. 536. Schol. R: σεαυτὸν πρὸς τὸ σοβαρὸν. Eadem glossa in Bodl. 1. Cant. 1. Harl. Pro neutro verbo ἀναεάζειν habet Fritzchius. Νεάζειν certe neutrum est Aesch. Ag. 764. Soph. Tr. 143. Oed. C. 374. Eur. Phoen. 713. Menand. Fr. Inc. 190. Anth. P. XI. 256. Ita etiam ἀκμάζειν.

593. τὸ δεινὸν M.R.V.W.Y.Z.Φ. &c. vulg. εἰς τὸ δεινὸν A. Fortasse τι δεινόν. Sed cf. 64. τὸ σαφές.

594. ὥσπερ εἰκ. A. εἰκάζει F. εἰ δὲ D.M.R.S.T.V.W.Y.Z.Δ.Θ.X.Ω. Mut. 1. ἦν δὲ A.Φ. καὶ add. X. ἀλώσει R.W.Δ corr. Θ.X. Cant. 1. 2. Harl. 3 corr. Ald. ἀλώση M.S.T.V.Y.Z.Δ. Mut. 1. Bodl. 1. Elb. ἀλῶς Φ. ἀλῶς A. Urb. Harl. 1. (supr. εἰ) 3. ἀλωσση (i. e. ἀλῶς et ἀλώση) Ω. Qu. ἦν δὲ παραληρῶν ἀλῶς τι | κἀνδιδούς (vel κἀνδιδῶς) τι μαλθακόν. Cf. Pl. 488. μαλακὸν δ' ἐνδώσετε μηδέν. Eur. Hel. 509. ἦν δ' ἐνδιδῶ τι μαλθακόν.

595. καὶ βαλεῖς T.Y.Z. et gl. Cant. 1. Dind. καὶ βάλεις D. (aut καὶ βαλεῖς) Bodl. 1. καὶ βάλῃς R. καὶ βάλῃς Cant. 1. 2. Ald. Br. καὶ βάλῃς A.M.W. Φ.X.Ω. Med. 4. καὶ τι βάλῃς S. καὶ βάλλῃς Δ.Θ. Mut. 1. κἀκβάλῃς V. κἀκβαλεῖς Herm. Th. Fr. Ko. Bergk. Mein. Lud. Dind. in Thes. Gr. V. 553. Recte proculdubio. Vide comm.

596. σ'] ὁσ' Y. σε πάλιν (om. ἀνάγκη ὅστιν) A. ἀνάγκη τις C.E.M.W.Y.Ω. Cant. 2. Ald. Br. Both. Thiersch. ἀνάγκη tantum D.R.S.T. Z.Θ.Φ.X. Mut. 1. Bodl. 1. Cant. 1. Harl. 3. ἀνάγκη ὅστι V. Bekk. om. A. ἀνάγκη ὅστιν Bendl. Dind. Fr. ἀνάγκη ὅσται Dawes. p. 237. Ko. Mein. Dind. ἀνάγκη ὅσται Bergk. Correctio minime dubia. ἔσται in ἔστι corruptum etiam Pl. 531. Eccl. 689. In Aeschyli Eum. 217. ὄρκου ὅστι μείζων reposuit Porsonus pro ὄρκος τις μείζων. In Amipsia Athenaei p. 270 F. σοῦστιν idem pro σοὶ τις. τὰ om. S.V. σκεῦη pro στρώματα S.

- ΞΑ. οὐ κακῶς, ὦνδρες, παραινείτ',
 ἀλλὰ καὐτὸς τυγχάνω ταῦτ'
 ἄρτι συννοούμενος.
 ὅτι μὲν οὖν, ἦν χρηστὸν ἦ τι,
 ταῦτ' ἀφαιρεῖσθαι πάλιν πει- 600
 ράσεται μ' εἰ οἶδ' ὅτι.
 ἀλλ' ὅμως ἐγὼ παρέξω
 ἄμαντὸν ἀνδρείον τὸ λῆμα
 καὶ βλέποντ' ὀρίγανον.
 δεῖν δ' εἴκειν, ὡς ἀκούω
 τῆς θύρας καὶ δὴ ψόφον.
- ΑΙ. ξυνδεῖτε ταχέως τουτουὶ τὸν κυνοκλόπον, 605
 ἵνα δῶ δίκην ἀνύετον. ΔΙ. ἦκει τῷ κακόν.
- ΞΑ. οὐκ ἐς κόρακας; οὐ μὴ πρόσσιτον; ΑΙ. εἶεν, μαχεῖ;
 ὁ Διτύλας χῶ Σκεβλύας χῶ Παρδόκας

597. ὦ ἄνδρες A. ἄνδρες D.

598. ἄρτι συννοούμενος ταῦθ' Φ. et v. l. in Bodl. l.

599. ὅτι] Qu. ὅδε ob sequens ὅτι. Cf. ad 600. τι om. Φ.

600. ταῦτ' vulg. Dind. &c. τοῦτ' R. Ko. Cf. omnino 586.

603. καὶ (ante βλέπ.) om. A.

604. δεῖν θ' D. ψόφον M.R.V.Φ. vulg. ψόφου A. Mut. l.

605. συνδεῖτε A. ξυνδεῖ Elb.

606. ἀνύετον] Fort. ἀνύσαντες. Vel ἀνύσατον. Cf. Vesp. 1168. ἀνυσὸν ποθ' ὑποδησάμενος. Av. 242. ἀνύσατε πετόμενα &c. Eq. 1107. ἀνύσατέ νυν ὃ τι περ ποιήσεθ'. Vix enim ἀνύετον reponendum crediderim. Cf. ad Pl. 413. 607. τῷ A. κακόν τῷ Bodl. l.

607. οὐκ ἐς κόρακας; μὴ πρόσσιτον. ΑΙ. εἶεν καὶ μάχει; vulg. Bo. Fr. Bergk. Ko. Mein. et (μαχεῖ) Th. οὐκ ἐς κόρακας; οὐ μὴ πρόσσιτον; ΑΙ. εἶεν μάχει; Elmsl. ad Eur. Med. 1120. et (μαχεῖ) Dind. Ita quidem excidisse putanda erit particula οὐ, deinde metri ruentis sustinendi causa interpolatum καί. "Nec senarius talis [qualem finxit Elmsleius] probari potest, ut docui ad v. 488; neque καὶ expungi, quo nihil est aptius." FRITZCH. Mihi quidem vera scriptura videtur haec esse, ἐς κόρακας. οὐ μὴ πρόσσιτον; ΑΙ. εἶεν, καὶ μαχεῖ; Particulum οὐ transposuisse videtur grammaticus aliquis, qui parum intelligeret structuram οὐ μὴ προσσιτον; Locutio autem solennis est ἐς κόρακας. Quanquam etiam οὐκ ἐς κόρακας; legitur Pl. 394. Nub. 871. Possis etiam non male, οὐκ ἐς κόρακας; οὐ μὴ πρόσσιτον; ἦ καὶ μάχει; μάχει A.R.T.V.Φ.X.Ω. vulg. Fr. Ko. Mein. μάχη M.W.Y.Z. Elb. μαχεῖ Th. Dind. Cf. Eq. 416. μαχεῖ (μάχει libri) σὺ κυνοκεφάλῳ; Vesp. 191. περὶ τοῦ μαχεῖ (μάχει aliquot libri) νῶν δῆτα; Lys. 910. σὺ δ' οὐ κατακλίνει (-κλινεῖ plur.). Av. 759. αἶρε πλῆκτρον, εἰ μάχει. Eur. Iph. A. 1244. καὶ μαχεῖ (ita Elmsl. μάχει aut μάχη vulg.) πολλοῖσιν εἶς; Soph. Oed. C. 837. πόλει μαχεῖ (μάχη libri) τᾶρ, εἴ τι πημανεῖς (πημαίνεις libri) ἐμέ.

608-9. in marginem rejecit Mein. "Aeacus cum duobus satellitibus in

- χωρεῖτε δευρὶ καὶ μάχεσθε τουτῶι.
 ΔΙ. εἴτ' οὐχὶ δεινὰ ταῦτα, τύπτειν τουτονὶ 610
 κλέπτοντα πρὸς τ' ἀλλότρια; ΑΙ. μάλλ' ὑπερφυᾶ.
 ΔΙ. σχέτλια μὲν οὖν καὶ δεινὰ. ΞΑ. καὶ μὴν νῆ Δία,
 εἰ πώποτ' ἦλθον δεῦρ', ἐθέλω τεθνηκένας,
 ἧ' κλεψα τῶν σῶν ἄξιόν τι καὶ τριχός.
 καὶ σοι ποιήσω πρᾶγμα γενναῖον πάνν 615
 βασάνιζε γὰρ τὸν παῖδα τουτονὶ λαβῶν,
 κῆν ποτέ μ' ἔλῃς ἀδικούντ', ἀπόκτεινόν μ' ἄγων.

scenam proruperat, eosque Xanthiam Dionysi habitu indutum vincire jusserat. En subito tres prodeunt! Quae quidem res tanto difficiliorem explicationem habet, cum priores illi et ipsi in scena praesentes adsint. Non dubitavi tollere hos versus ex alia fabulae recensione servatos. Sublatis illis versibus ipse vides quam recte omnia procedant. Aliam viam ingressus est Hamaker."

608. Διτύλας A.M.V.Φ. &c. vulg. διτύχας R. δ' ἰτύλας (sic) Mut. 1. Cant. 1. 2. Junt. χ' ὦ bis A. χῶ Cant. 1. 2. Σκεβλύας R.T.V.W.Z. Cant. 1. 2. Elb. Borg. Ald. Dind. Fr. Ko. Bergk. Mein. Σκεβλίαις A.M.S.Y.Φ. Br. Th. Fort. Σκελλίας, quod nomen barbarum legitur Av. 126. et Plut. V. Anton. 66. Vel Σκυλλίας, quod nomen proprium memoratur Herod. VIII. 8. et in Tab. XLVII. Rose. Μιλύας servi nomen est Dem. p. 846. Μαδύης (Μαδύας) et Πρωτοθύης Seytharum reges commemorantur Herod. I. 103.

Παρδόκας] σπαρδόκας unus V. Et quidem recte, ni fallor; nisi potius reponendum est Σπαρδάκας. Confer Thuc. II. 101. Σείθου τοῦ Σπαρδάκου (sic plures libri et Goeller. Bekker. σπαρδόκου alii, σπαρδαδούκου vulg.). Idem, ut videtur, nomen est Latinum *Spartaeus*. Cum Παρδόκας nomen regis Thracum Μηδόκης comparat Bergk. Comm. p. 312. Μηδόκος nomen regis Odrysarum est Xen. An. VII. 2. 33. Ἀμάδοκος Thracis nomen ap. Dem. p. 623. Similis formae nomen est Πιπτάλακος (δημόσιος δοῦλος τῆς πόλεως, ergo Scythia, opinor) ap. Aeschin. Or. 1.

609. δευρὶ A.M.V.Φ. vulg. δεῦρο R. Fr. Ko.

610. ΑΙ. in V.

611. πρὸς τ' ἀλλότρια A.V. &c. vulg. πρὸς τ' ἀλλότρια R. Both. Thiersch. τ' ἀλλότρια (om. πρὸς) Med. 4. πρὸς γ' ἀλλότρια Reisig. ad Oed. C. p. 308. προσέτ' ἀλλότρια Fritzsch. (coll. 490. Ach. 946. Av. 855. Idem tamen fatetur τ' ἀλλότρια defendi Equitum versu 391.) ΞΑ. vulg. Dind.

ΔΙ. V. ΑΙ. Dobr. Fr. Bergk. Ko. Mein. μάλ' A.R.S.T.V.W.Y.Z.Θ.Φ.X. Mut. 1. Cant. 1. 2. Med. 4. schol. Ald. Br. μάλλ' Δ.Ω. μὴ ἀλλ' M. Th. Weis. μάλλ' Benth. (ex schol.) Dobr. Dind. rec. μάλα γ', non obstantibus veteribus magistris, scripserit Lenting. et hic et 103. 745. 751. Cf. Schol: συναλοιφῆς οὔσης ἐκ τῆς μὴ καὶ ἀλλά.

612. ΔΙ. praeft. C.E. Elb. Dobr. Fr. Bergk. Ko. ΑΙ. A.D.R.V. &c. vulg. Dind. ΞΑ. Mein. (Xanthiae continuans verba καὶ μὴν &c.)

613. εἴ πω πῶτ' Α.

614. ἧ' κλεψα (sic) Α.

615. ποιήσω Α.

617. κῆν vulg. Dedi κῆν.

ποτ' ἔμ' Μ.

- ΑΙ. καὶ πῶς βασανίσω; ΞΑ. πάντα τρόπον, ἐν κλίμακι
 δήσας, κρεμάσας, ὑστριχίδι μαστιγῶν, δέρων,
 στρεβλῶν, ἔτι δ' ἐς τὰς ῥίνας ὄξος ἐγχέων, 620
 πλινθους ἐπιτιθεῖς, πάντα τᾶλλα, πλὴν πρᾶσῳ
 μὴ τύπτει τοῦτον μηδὲ γητεῖω νέῳ.
- ΑΙ. δίκαιος ὁ λόγος· κῆν τι πηρώσω γέ σοι
 τὸν παῖδα τύπτων, τὰργυρίον σοι κείσεται.
- ΞΑ. μὴ δῆτ' ἔμοιγ'· οὕτω δὲ βασάνιζ' ἀπαγαγῶν. 625
- ΑΙ. αὐτοῦ μὲν οὖν, ἵνα σοὶ κατ' ὀφθαλμοὺς λέγῃ.
 κατὰθου σὺ τὰ σκευὴ ταχέως, χῶπως ἐρείς
 ἐνταῦθα μηδὲν ψεύδος. ΔΙ. ἀγορεύω τινὶ
 ἐμὲ μὴ βασανίζειν ἀθάνατον ὄντ'· εἰ δὲ μὴ,
 αὐτὸς σεαυτὸν αἰτιῶ. ΑΙ. λέγεις δὲ τί; 630
- ΔΙ. ἀθάνατος εἶναι φημι Διόνυσος Διὸς,
 τοῦτον δὲ δοῦλον. ΑΙ. ταῦτ' ἀκούεις; ΞΑ. φῆμ' ἐγώ.
 καὶ πολὺ γε μᾶλλον ἔστι μαστιγωτέος·
 εἴπερ θεὸς γὰρ ἔστιν, οὐκ αἰσθήσεται.
- ΔΙ. τί δῆτ', ἐπειδὴ καὶ σὺ φῆς εἶναι θεὸς, 635
 οὐ καὶ σὺ τύπτει τὰς ἴσας πληγὰς ἐμοί;

618. βασανίσω D.V. Cant. 1. 2. Dind. Fr. Mein. prob. Porson. ad Phoen. 740. Cobet. V. L. p. 178. βασανίζω A.C.E.M.R.Φ. Mut. 1. Suid. in βασανίζειν. vulg. Th. Fr. Ko. Bergk.

619. μαστίγων Mut. 1.

620. ἔτι δ' ἐς τὰς R.V. et Suid. in βασανίζειν et κλιμακίζειν. Dawes. p. 438. Bekk. Dind. recc. ἐπὶ τ' ἐς τὰς Borg. ἐπὶ τε τὰς A.M.S.T.W.Y.Z.Δ.Θ.Φ.X.Ω. Mut. 1. Med. 4. Cant. 1. 2. ἐς R.V. Borg. Suid. in κλιμ. Dind. Bergk. Mein. εἰς Suid. in βασ. et κλιμ. Dawes. Fr. Ko.

623. κῆν V. κᾶν reliqui et vulg.

625. δι. praef. A. Urb. ἔμοιγ'· οὕτω M.R.S.T.V.W.Y.Z.Δ marg. ἐμέ γε τοῦτον A.E.Φ. Urb. v. l. in schol. ἔμοιγε τοῦτον Δ.Θ.X. Mut. 1. ἔμοιγ'· οὗτος male Tyrwhitt. Pors.

626. ΑΙ. ὄμ. Α. αὐτοῦ M.R.S.T.V.W.Y.Z.Δ.Θ corr. sec. m. X.Ω. αὐτὸν A.Θ.Φ. Mut. 1. Urb.(?) et v. l. ap. schol. σοι A.M.R.Φ. &c. vulg. σου V. μοι D. ὀφθαλμῶν Mut. 1.

627. ταχέως τὰ σκευὴ A.M. χ' ὥπως A.

629. ἀθάνατόν γ' ὄντ' Cant. 1. ὄντα A.

630. αὐτὸς σεαυτὸν A.R.S.Z.Δ.Θ.Φ. Urb. Med. 4. Dind. Bekk. recc. αὐτὸς ἐαυτὸν V. Borg. αὐτὸς σὺ σεαυτὸν M.Θ corr. sec. m. Ω. vulg. αὐτὸς σαντὸν T.Y.X. Bodl. 1.

631. εἶναι φημί A.

632. τὸν δὲ δοῦλον M. Elb. φῆμ' A.

634. Qu. θεὸς γὰρ εἴπερ ἔστιν.

636. τύπτει A.M.S.Φ. τύπτῃ Y.Z.X.Ω. Qu. τίψει.

- ΞΑ. δίκαιος ὁ λόγος· χῶπότερόν γ' ἂν νῶν ἴδης
κλαύσαντα πρότερον ἢ προτιμήσαντά τι
τυπτόμενον, εἶναι τοῦτον ἡγοῦ μὴ θεόν.
- ΑΙ. οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ εἶ σὺ γεννάδας ἀνὴρ· 610
χωρεῖς γὰρ ἐς τὸ δίκαιον. ἀποδύεσθε δῆ.
- ΞΑ. πῶς οὖν βασανιεῖς νῶ δικάϊως; ΑΙ. ῥαδίως·
πληγὴν παρὰ πληγὴν ἐκάτερον. ΞΑ. καλῶς λέγεις.
- ΑΙ. ἰδοῦ. ΞΑ. σκόπει νῦν ἦν μ' ὑποκινήσαντ' ἴδης.
- ΑΙ. ἦδη 'πάταξά σ'. ΞΑ. οὐ μὰ Δί'. ΑΙ. οὐδ' ἐμοὶ δοκεῖ.
ἀλλ' εἴμ' ἐπὶ τονδὶ καὶ πατάξω. ΔΙ. πηνίκα; 646

637. χ' ὀπότερον A. γ' add. D.R.T.V.Y. Borg. Cant. 1. Harl. 1. 3. Bekk. Bo. Th. Fr. Ko. Mein. om A.M.S.W.Z.Φ.Ω. Ald. Br. Dind. Bergk. γε Mut. 1. Recte additur particula. Cf. 623. δίκαιος ὁ λόγος· κῆν τι πηρώσω γέ σοι &c. ἴδης A.D.R.S.T.V.Φ.X. Cant. 1. 2. Bodl. 1. ἴδοις M.Ω. Harl. 1. Ald.

639. εἶναι . . . ἡγοῦ] Melior collocatio, opinor, foret ἡγοῦ . . . εἶναι.

640. σὺ om. Bodl. 1.

641. χωρεῖς] Qu. ὄρᾱς vel βλέπεις. ἐς Φ.(?) Bodl. 1. Dind. eis A.R.V. vulg.

642. et Dionysio et Xanthiae tribuit R. (διο, ξθ). καὶ πῶς οὖν Cant. 1. Fort. καὶ πῶς (om. οὖν) . . . νῶ A.

643. Fort. πληγῆ παρὰ πληγῆν.

644. ἰδοῦ, σκόπει νῦν ἦν μ' ὑποκινήσαντ' ἴδης (Xanthiae continuatum) A.R.Φ. Cant. 1. Urb. Suid. in ὑποκινήσαντα. et (νῦν) Th. Fr. Ko. Bergk. Mein. ἰδοῦ, σκόπει νῦν ἦν μ' ἀποκινήσαντ' ἴδης F.V. Bodl. 1. ἰδοῦ, σκόπει νῦν ἦν με παρακινήσαντ' ἴδης M. Mut. 1. Borg. et (aliter distrib. pers.) D. ἰδοῦ σκόπει γ' ἦν με παρακινήσαντ' ἴδης C. Cant. 2. Harl. 3. Ald. et (om. γ') C.E. ἰδοῦ, σκόπει νῦν μ' ἦν παρακινήσαντ' ἴδης Dobr. ΑΙ. ἰδοῦ. ΞΑ. σκόπει νῦν (νῦν Dind.) ἦν μ' ὑποκινήσαντ' ἴδης Br. Dind. Recte. "In D. Aeaco tributum fuisse Xanthiae σκόπει νῦν ἦν με παρακινήσαντ' ἴδης. Eadem distinctio fuisse videtur in codice, e quo descriptus fuit A. Nam in eo post ἰδοῦ vacuum relictum spatium, quantum satis est personæ nomini, et ante ἰδοῦ est ξ, initium nominis Ξανθίας, quod non absolvit librarius, postquam scripta jam prima litera errorem suum deprehendit: Αἰακὸς scribere debuit. Perfecto unice vera est illa distinctio, quam juvat actio scenæ, multo sic lepidior. Ἰδοῦ dicit Aeacus, elato brachio et in plagam inficturi statu." BR. Scribendum forsitan ΑΙ. ἰδοῦ. ΞΑ. σκόπει νῦν ἦν μ' ὑποκινήσαντ' ἴδης . . .

645. ΞΑ. ἦδη 'πάταξας; ΑΙ. οὐ μὰ Δί'. ΞΑ. οὐδ' ἐμοὶ δοκεῖς Fr. (Qui inverso ordine exhibet vv. 645-6.) ΑΙ. ἦδη 'πάταξά σ'. ΞΑ. οὐ μὰ Δί', οὐκ ἐμοὶ δοκεῖς Bo. Ko. Dind. ΑΙ. ἦδη 'πάταξά σ'; ΞΑ. οὐ μὰ Δί' οὐκ ἐμοὶ δοκεῖς Mein. σε pro σ' M. οὐγ' D. δοκεῖς libri et vulg. δοκεῖ vel δοκῶ Bentl. δοκῶ vel δοκεῖν Reisk. Cf. 918. ἡλίθιος γὰρ ἦσθα, | σάφ' ἴσθι. ΔΙ. κάμαντῶ δοκῶ. 1220. ὑφέσθαι μοι δοκεῖ (δοκεῖς libri). Eq. 1311. καθῆσθαι μοι δοκεῖ (δοκῶ libri et Suid.). Av. 1578. ἄγχειν μοι δοκεῖ (δοκῶ, supr. εἰ, Voss.). Verum videtur δοκεῖ. Cf. Pl. 409. ἀλλ' οὐκ ἔστιν . . . Οὐδ' ἐμοὶ δοκεῖ.

646. ΑΙ. ἀλλ' εἴμ' . . . Bo. Ko. Mein.

- ΑΙ. καὶ δὴ ἴπαταξα. ΔΙ. κατὰ πῶς οὐκ ἔπτарου;
- ΑΙ. οὐκ οἶδα· τουδὶ δ' αἰθις ἀποπειράσομαι.
- ΞΑ. οὐκουν ἀνύσεις τι; ἀτταταῖ. ΑΙ. τί τὰτταταῖ;
μῶν ὠδωνήθης; ΞΑ. οὐ μὰ Δι', ἀλλ' ἐφρόντισα 650
ὀπόθ' Ἡράκλεια τὰν Διομείους γίγνεται.
- ΑΙ. ἄνθρωπος ἱερός. δεῦρο πάλιν βαδιστέον.
- ΔΙ. ἰὸν ἰού. ΑΙ. τί ἔστιν; ΔΙ. ἰππέας ὀρώ.
- ΑΙ. τί δῆτα κλάεις; ΔΙ. κρομμύων ὄσφραϊνομαι.
- ΑΙ. ἐπεὶ προτιμᾶς γ' οὐδέν. ΔΙ. οὐδέν μοι μέλει. 655
- ΑΙ. βαδιστέον τάρ' ἔστιν ἐπὶ τουδὶ πάλιν.

647. Fort. ἦδη ἴπαταξα, ut supra.

648. τουδί] τουτὶ Bodl. 1.

649. ἀνύσεις vulg. Dind. Fr. Bergk. Mein. ἀνύσεις τι Thiersch. Meier. Kock. ἱατταταῖ. Αἰ. τί δὴ ταταῖ; W. Mut. 1. Ald. ἱατταταῖ. Αἰ. τί ταταῖ; T.Y. Bodl. 1. ἱατταταῖ (ιατατταῖ Ω.). Αἰ. τί δ' ἱατταταῖ; E.M.Ω. Br. Bo. ἱατταταῖ. Αἰ. τί ἱατταταῖ; S.Δ.Φ corr. ἱαταταῖ. τί ἱαταταῖ; (Αἰ. τί ἀτταταῖ in marg.) A. et (add. Αἰ.) D. ἀτταταῖ. Αἰ. τί γ' ἀτταταῖ (corr. τί ἱαττ.); X. ἱαταταῖ ἱαταταῖ. τί ἀτταταῖ Borg. τί τατταταῖ. Αἰ. τί τατταταῖ V. ἱαττατταττατταττατταῖ (nihil aliud) R. ἱατταταῖ ἱατταταῖ (sic) Z. (Αἰ. om. A. Mut. 1. alii.) ἱατταταῖ. Αἰ. τί τὰτταταῖ; Dind. Bergk. οὐκουν ἀνύσεις; ἱατταταῖ, ἱατταταῖ. Αἰ. μῶν . . . Dobraeus et (ἱατταταῖ ἱατταταῖ) Mein. οὐκουν ἀνύσεις; ἱατταταττατατταταῖ Fr. οὐκουν ἀνύσεις τι; ἀτταταῖ. Αἰ. τί τὰτταταῖ; Th. Meier. Kock. Idem ipse conjeceram. Possis etiam . . . τί ἀτταταῖ; Cf. ad 1296. Vel οὐκουν ἀνύσεις τι; ἀτταταῖ ἱατταταῖ. | Αἰ. μῶν . . .; Sic ἱαιβοὶ αἰβοὶ Vesp. 1337. Hoc saltem constat, Xanthiae exclamationem nulla litera mutata iterare oportere Aeacum, ut monuerunt Br. Th.

650. οὐ μὰ Δι', ἀλλ' ἐφρόντισα | ὀπόθ' . . . γίγνεται | Scribendum suspicor οὐ μὰ Δι' οὐδ' ἐφρόντισα. | πόθ' (vel πότε δ') Ἡράκλεια . . . γίγνεται; Cf. 493. σὺ δ' οὐκ ἔδειςας . . .; ΞΑ. οὐ μὰ Δι' οὐδ' ἐφρόντισα. Pl. 704. αὐτὸς δ' ἐκείνος; ΚΑ. οὐ μὰ Δι' οὐδ' ἐφρόντισεν. Alioqui imperfectum ἐφρόντιζον potius quam aoristus ponendum fuisset. Cf. tamen Nub. 724. καὶ τί δῆτ' ἐφρόντισας;

651. γίγνεται A.R.V.Φ. Bodl. 1. γίνεται M.

652. ἄνθρωπος libri et vulg. Fr. Ko. Bergk. ἄνθρωπος Dind. Mein. Recte, opinor. Similiter Av. 1009. ἄνθρωπος (ἄν. P) Θαλής.

653. τί ἔστιν Α. ἰππέας A.R.V.Φ. Cant. 1. Bodl. 1. schol. Br. ἰππέας γ' M. Cant. 2. Mut. 1. Ald. Moeris p. 204. ἰππέας, μακρῶς Ἀττικῶς βραχέως Ἑλληνικῶς. Sic ultima producitur in ἱεράς Anaxandr. ap. Athen. 300 A. τοὺς ἱεράς ἐνθάδε μὲν . . . ΑΙ.] ΞΑ. Fr.

654. κλάεις A.R.V.Φ. Cant. 1. &c. κλαίεις M. &c.

655. ἐπεὶ προτιμᾶς γ' R.S.T.V.Y.X. Borg. Cant. 1. Harl. 1. 3. Dind. Th. Ko. Mein. Elmsl. ad Ach. 178. ἐπεὶ προτιμᾶς M.W.Ω. Cant. 2. Bodl. 1. Fr. ἐπεὶ προστιμᾶς τ' A. (-ās) D. ἔπειτα προτιμᾶς γ' Y.Φ. Ald. ἔπειτα προτιμᾶς C.E. Mut. 1. Br. εἴτ' εἰ προτιμᾶς Bergk. Ita Fritzschius: ἐπεὶ προτιμᾶς οὐδέν, οὐδ' ἐμοὶ μέλει, Baccho his continuatis.

656. τάρ' Z.Φ. Elmsl. ad Ach. 323. Dind. Ko. Bergk. Mein. τ' ἄρ' V. Br. Th. γ' ἄρ' M.Δ. (γ' in ras.) Θ corr. γάρ C.E.W.Ω. Cant. 1. 2. Harl. 1. 3.

- ΞΑ. οἶμοι. ΑΙ. τί ἔστι; ΞΑ. τὴν ἄκανθαν ἔξελε.
 ΑΙ. τί τὸ πρᾶγμα τουτί; δεῦρο πάλιν βαδιστέον.
 ΔΙ. Ἄπολλον, ὅς που Δῆλον ἢ Πύθων' ἔχεις.
 ΞΑ. ἤλγησεν οὐκ ἤκουσας; ΔΙ. οὐκ ἔγωγ', ἐπεὶ 660
 ἱαμβον Ἰππώνακτος ἀνεμνησκόμεν.
 ΞΑ. οὐδὲν ποιεῖς γὰρ, ἀλλὰ τὰς λαγόνας σπύδει.
 ΑΙ. μὰ τὸν Δί', ἀλλ' ἤδη παρέχε τὴν γαστέρα.
 ΔΙ. Πόσειδον— ΞΑ. ἤλγησέν τις.
 ΔΙ. ὅς Αἰγαίου πρῶνας ἢ γλαυκᾶς μέδεις 665
 ἄλὸς ἐν βένθεσιν.
 ΑΙ. οὗτοι μὰ τὴν Δήμητρα δύναμαί πω μαθεῖν
 ὀπότερος ὑμῶν ἐστι θεός. ἀλλ' εἴσιτον'
 ὁ δεσπότης γὰρ αὐτίχ' ὑμᾶς γνώσεται 670
 χῆ Φερσέφατθ', ἄτ' ὄντε κάκεινον θεῷ.

Mut. 1. ἄρ' D.F.R.S.T.Y.Θ.X. Bodl. 1. ἄρ' A. τᾶρ' Fr. Cf. ad Eccl. 711.
 τουδι A.M.R.T.V.Φ. &c. τουτουι S. Quod locum haberet, si legeretur
 . . . ἔστ' (vel ἦν) ἐπὶ τουτουι πάλιν. Qu. ἐπὶ τόνδ' αὖ πάλιν.

657. τί ἐστι Α.

659. Πυθῶν' vulg. Ko. Bergk. Mein. πυθῶ γ' M. Πύθων' Dind. Th. Fr.
 Πύθων' ἔχεις] Fort. Πυθῶ νέμεις. "Haec sic videntur legenda :
 Ἄπολλον . . . ὅς που &c. ut Bacchus, dolore victus cum exclamasset Ἄπολλον,
 continuo, quo id Aeacum celaret, sese reprehendens illa addiderit, ὅς που . . .
 ἔχεις, ut nil nisi senarium videretur recitasse. Hoc ni ponas, qui tandem
 Xanthias, quem Bacchus non latuit dolens, dicere potuit, ἤλγησεν οὐκ
 ἤκουσας;?" LENTING.

662. ποεῖς Α. τοὺς λαγόνας Mut. 1. τὰς λαγόνας A.M.R.T.V.Y.Z.Φ. et,
 opinor, reliqui.

663. Dionysi potius quam Aeaci esse suspicatur Bergkius, ut παρέχω sit
 scribendum pro παρέχε. Post hunc versum lacunam notat Kock.

664. ὦ πόσειδον V. ἤλγησέν τις A.R.Φ. Mut. 1. Dind. Mein. ἤλγησε
 M.V. vulg. Th.

665. πρῶνας libri et vulg. Fr. Ko. Bergk. Mein. πρῶνός Scal. Kust. Dind.
 "Accusativum πρῶνας Berglerus explicat repetendo ἔχεις ex versu Hipponactis
 659. constructione incredibili. Scribendum πρῶνός cum Kustero." (Dind.)

ὅς Αἰγαίους ἔχεις πρῶνας ἢ γλαυκᾶς μέδεις . . . conj. Bergk.
 Recte, opinor: cf. Soph. Ant. 1. 1. μέδεις] μεδέεις V. in textu et in schol.
 Cf. Eq. 585. μεδέουσα χώρας. Pind. Fr. 63. ὦ Πᾶν, Ἀρκαδίας μεδέων.

667. ἄλὸς γ' Cant. 1. Harl. 1. 3.

668. δήμητραν A. Mut. 1.

669. εἴσιτον] εἴσιτε V.

670. αὐτὸς ὑμᾶς A.V. vulg. ὑμᾶς αὐτὸς R.Φ. αὐτὸς ὑμῶν X. Correxerim
 αὐτίχ' (vel εὐθύς) ὑμᾶς.

671. χ' ἢ Α. φερσέφατθ' X. Ald. φερσέφατ' R. φερσέφασσ' W.
 Cant. 2. Elb. Med. 4. φερρέφατ' V. περσέφατθ' A.S.Δ. περσέφασσ' Φ.Ω.
 Elb. Cant. 1. περσέφασσ' D.M.T.Y. Bodl. 1. περσέφασσα Z. Borg. Περσέφατθ'
 Br. tacite. Φερσέφατθ' Dind. Bekk. Bo. Fr. Ko. Bergk. Mein. Φερρέφατθ'

- ΔΙ. ὀρθῶς λέγεις· ἐβουλόμην δ' ἂν τοῦτό σε
πρότερον νοῆσαι, πρὶν ἐμὲ τὰς πληγὰς λαβεῖν.
- ΧΟ. Μοῦσα, χορῶν ἱερῶν ἐπίβηθι καὶ ἔλθ' ἐπὶ τέρψιν ἀοιδᾶς
ἐμᾶς, στρ. 67⁵
τὸν πολὺν ὄψομένη λαῶν ὄχλον, οὐ σοφίαι
μυρίαί κάθηνται,
φιλοτιμότεραι Κλεοφῶντος, ἐφ' οὐ δὴ χεῖλεσιν ἀμφιλάλοισ
δεινὸν ἐπιβρέμεται 680
Θρηκία χελιδῶν
ὑποβάρβαρον ἐξομένη κέλαδον

Th. Φερσέφαττα legitur Thesm. 287. Soph. Ant. 894. Περσέφασσ' (sic vulg. Φερσέφασσ' L. Φερσέφασ' alius). Dem. p. 1259. ἀνυστρέφουσιν ἀπὸ τοῦ Φερρεφαττίου (al. Φερεφ.). Hesychius, Φερσεφάττιον: τόπος ἐν ἀγορᾷ. Epicrates com. III. 369. ἐπομνύουσα τὰν Κέραν, τὰν Ἄρτεμιν, | τὰν Φερρέφατταν (al. Φαρέφατταν). Plato Crat. 404 C. Φερρέφαττα δὲ, πολλοὶ μὲν καὶ τοῦτο φοβοῦνται τὸ ὄνομα . . . καὶ γὰρ μεταβάλλοντες σκοποῦνται τὴν Φερσεφόνην, καὶ δευρὸν αὐτοῖς φαίνεται. Sed Περσέφασσα est Aesch. Cho. 488. Eur. Orest. 914. Primarias formas fuisse Φερσέφασσα et Φερσεφόνη, postea καλλιφωνίας gratia scriptas Περσέφασσα et Περσεφόνη tradit Eust. p. 763, 61. Cf. Soph. El. 110. ὦ δῶμ' Ἀΐδου | καὶ Περσεφόνης. Eupolis II. 437. παρὰ Περσεφόνη. Apud Comicos saltem reponenda videtur forma vulgaris Φερρέφαττα. Antiquiores formae videntur Φερσέφασσα et Περσέφασσα. Sed nil certum statui videtur posse.

ἀτ' Α.
673. ποιῆσαι vulg. νοῆσαι V.(?) Mein. Kock. πρὶν με A.M.S.T.W.Y.Z. Θ.Φ.Χ.Ω. Ald. Br. πρὶν ἐμὲ R.V. Borg. Inv. Bekk. Dind. rece. Cf. Av. 964. πρὶν ἐμὲ (πρὶν με al.) τὴν πόλιν | τήνδ' οἰκίσαι.

674. Μοῦσα χορῶν . . . vulg. Scrib. Μοῦσα, χορῶν . . .

675. ἀοιδᾶς ἐμᾶς A.M.R.S.V.W.Y.X.Ω. ἐμᾶς ἀοιδᾶς T.Z.Φ. Bodl. 1. Cant. 1. Harl. 1. Hic desinit W., reliquis abscissis.

680. ἐπιβρέμει Schol. ad 1532. περιβρέμεται Schol. ad 93.

681. Θρηκία A. Borg. Ald. Θρηκία Bentl. Br.

682. ἐπὶ βάρβαρον ἐξομένη πέταλον vulg. ὑποβάρβαρον ἐξομένη κέλαδον conj. Mein. (Qui, "Nihil proficitur, inquit, Herwerdeni conjectura ἐπὶ βαρβάρου . . . πετάλον, siquidem aves non foliis arborum insident, sed ramis. Paulo melius esset ὑπὸ βάρβαρον ἐξομένη πέταλον, sub foliis latitans. Sed subest haud dubie gravior corruptela. Ad veram loci scripturam ducit, opinor, optimorum librorum scriptura, qui pro ῥύζει, quae Dindorfii conjectura est, κελαρύζει habent, aliis libris κελαιδί praebentibus. In κελαρύζει autem latere suspicor κέλαδον ῥύζει. Expungendum igitur videtur πέταλον ab interpolatrice manu ad ἐξομένη additum, postquam κέλαδον ῥύζει in κελαρύζει abierat.") ὅπῃ βάρβαρον ἠδομένη πίτυλον conj. Bergk. Qu. ὑπὸ βαρβάρῳ ἐξομένη πετάλω (sed quo sensu?). Verum videtur ἐξομένη, nisi praestat ἐξομένα Dorice, ut ἀοιδᾶς ἐμᾶς 675. Sed ὄψομένη legitur 676. ἐπίβηθι 674. Cf. Pac. 800. ὅταν ἠρινὰ μὲν φωνῇ χελιδῶν ἐξομένη (?) κελαδῆ. Eur. Phoen. 1514. τίς ἄρ' ὄρνυς δρυὸς ἢ ἐλάτας ἀκροκόμοις ἀμφὶ κλάδοις ἐξομένα &c. Ὑποβαρβαρίζειν legitur Plat. Lys. 223 A.

τρύζει δ' ἐπίκλαυτον ἀηδόσιον νόμον ὡς ἀπολείται,
κῆν ἴσαι γένωνται.

685

τὸν ἱερὸν χορὸν δίκαιόν ἐστι χρηστὰ τῇ πόλει
ξυμπαραινεῖν καὶ διδάσκειν. πρῶτον οὖν ἡμῖν δοκεῖ
ἐξισῶσαι τοὺς πολίτας κάφελειν τὰ δέιματα.

κεῖ τις ἡμαρτε σφαλεῖς τι Φρυνίχου παλαίσμασιν,
ἐγγενέσθαι φημὶ χρῆναι τοῖς ὀλισθοῦσιν τότε
αἰτίαν ἐκθειεῖσι λῦσαι τὰς πρότερον ἀμαρτίας.

690

εἴτ' ἄτιμόν φημι χρῆναι μηδέν' εἶν' ἐν τῇ πόλει.

καὶ γὰρ αἰσχρὸν ἐστὶ τοὺς μὲν ναυμαχήσαντας μίαν

683-4. κελαδεῖ . . . | νόμον . . . | κῆν . . . γένωνται vulg. τρύζει (ρύζει Mein.)
. . . | κῆν . . . γένωνται Fr. Ko. Mein. τρύζει . . . γένωνται (dact.-troch.)
uno versu Dind. Male enim in duos versus vulgo dividi ex antistropha
constare. Pariter in antistropha.

683. κελαδεῖ A.M.V.Φ. Mut. 1. Harl. 1. 3. Med. 4. vulg. Th. Bergk. κελάρυζει
R. Borg. Bodl. 1. Harl. 3. γρ. et Suid. in ἐπίκλαυτον. τρύζει Fr. Ko. Dind.
("Cleophon, inquit, utpote Ἐθρική χελιδῶν, profecto hirundinis sonum imitari
debet." FR.) ρύζει Dind. olim Mein. (ρύζει ab librario, fortasse recordato versus
Homericæ, facile in κελάρυζει converti potuisse monet Dind. ed. 1830. Sed
verbum ρύζειν alienum ab hoc loco est, ni fallor.) κρίζει Seidler. et olim Dind.
(Cf. Av. 1521. Hesych. h. v. Phot. p. 178, 22.) Fritschio κελάρυζει conflatum
videtur ex scripturis κελαδεῖ et τρύζει. Verum videtur aut κελαδεῖ aut τρύζει.
Cf. Pac. 800. ὅταν ἡρινὰ μὲν φωνῇ χελιδῶν | ἐξομένη κελαδῆ. Arrian. Anab. I.
25, 6. χελιδόνα δὲ περιπέτεσθαι ὑπὲρ κεφαλῆς τρύζουσαν μεγάλα . . . θορυβωδέσ-
τερον ἢ κατὰ τὸ εἰωθὸς ἄδουσαν. Nonn. Dion. XII. 75. καὶ ἰστοπόνος Φιλομήλη |
ἔσσεται αἰολόδειρος ὑποτρύζουσα χελιδῶν. Agathias Anthol. I. 56. 11. ἐπι-
δὲ χελιδῶν. Idem, ἀμφιπεριτρύζουσι χελιδόνες. Philostr. Ep. 21. ὅτι τρύζει
αὐτῆς τὸ ὑπόδημα. Lat. *trissare*. Sensui quidem et metro bene satisfaceret
etiam θρηνεῖ (Av. 211. &c.). Qu. τρύζει τ'.

684. ὡς] ἕως Bergk. Colon seu majus punctum post νόμον (νόμον ὡς
ἀπολείται) ponit Koek. Vulgo virgula tantum ponitur. ἀπόλοιτο Suid.
in ὡς ἀπόλοιτο.

685. κῆν vulg. Imo κῆν. ἴσαι Y.X. 686. ἐπίρρημα adscriptum in R.

687. ξυμπαραινεῖν A.D.M.R.V.Φ. vulg.

689. κῆν τις Borg. ἡμαρτε] ἔξημαρτεν R. Unde erit fortasse qui
conjiiciat, κεῖ τις ἐξῆμαρτε Φρυνίχου σφαλεῖς παλαίσμασιν. τι om. Bodl. 1.
Fort. Φρυνίχου ἔν παλαίσμασιν.

690. ἐγγενέσθαι A.M.R.S.T.V.Y.Δ.Θ.X.Ω. Mut. 1. &c. vulg. ἐγγενέσθαι
Z.Φ. Cf. Eq. 851. ἵνα . . . σοὶ τοῦτο μὴ ἔγγνηται (al. ἐγγ.). et ad Eq. 786.
Lys. 634. Pac. 346. Vesp. 1530. ὀλισθοῦσι A. Cf. ad Eq. 851.

691. τὰς] τῆς olim Bergk., quod fere probat Mein. Male. λῦσαι τε A.
χῦσαι Elb. Cf. ad Av. 210. προτέρας Bodl. 1.

692. Hunc v. delet Hamaker. ἄτιμον φημὶ A. Ald. Br. Th. Fr. Ko.
ἄτιμόν φημι Dind. Bergk. Mein. μηδέν Cant. 2. εἶν' ἐν M.R.S.V.Φ.X.Ω.
εἶναι ἐν F.T.Y.Z. Bodl. 1. ἐν (om. εἶναι) A. εἶναι ἔν Br. Pors. conj. Mein.
Praestat εἶν' ἐν. Eadem elisio est Av. 1340. Nub. 1357.

καὶ Πλαταιᾶς εὐθύς εἶναι κἀντὶ δούλων δεσπότας·
 κούδὲ ταῦτ' ἔγωγ' ἔχοιμ' ἂν μὴ οὐ καλῶς φάσκειν ἔχειν, 695
 ἀλλ' ἐπαινώ, μόνα γὰρ αὐτὰ νοῦν ἔχοντ' ἐδράσατε·
 πρὸς δὲ τούτοις εἰκὸς ὑμᾶς, οἳ μεθ' ὑμῶν πολλὰ δὴ
 χοῖ πατέρες ἐναυμάχησαν καὶ προσήκουσιν γένει,
 τὴν μίαν ταύτην παρέῖναι ξυμφορὰν αἰτουμένοις.
 ἀλλὰ τῆς ὀργῆς ἀνέντες, ὧ σοφώτατοι φύσει, 700
 πάντας ἀνθρώπους ἐκόντες ξυγγενεῖς κτησώμεθα
 κἀπιτίμους καὶ πολίτας, ὅστις ἂν ξυνναυμαχῇ.
 εἰ δὲ ταῦτ' ὀγκωσόμεσθα κἀποσεμννούμεθα,
 τὴν πόλιν καὶ ταῦτ' ἔχοντες κυμίτων ἐν ἀγκάλαις,
 ὑστέρω χρόνῳ ποτ' αὐθις εὐ φρονεῖν οὐ δόξομεν. 705

694. πλαταιᾶς (supr. εἰς) Φ. πλαταιᾶς reliqui.

695. ταῦτ' A.V.Φ. Br. recc. τοῦτ' M.R. Borg. Ald. τότ' Mut. 1. Recte
 habet ταῦτ', quum mox sequatur μόνα γὰρ αὐτά. οὐ om. M.

696. μόνα] μάλα aut πάνυ malit Mein. αὐτά] ταῦτα V. Quod
 ferendum, si legas μόνα δὲ ταῦτα, vel μόνα δὲ γ' αὐτά.

697. ὑμᾶς A.M.R.V.Φ. vulg. ἡμᾶς Elb. Cant. 2. ὑμῶν A.M.R.Φ.
 Cant. 2. vulg. ημῶν V. Mut. 1. Cf. ad Ach. 556. πρὸς δὲ, τούτοις (sic)
 Berg. Tenendum est πρὸς hic valere *praeterea*.

698. χοῖ Φ. &c. χ' οἱ A. καὶ V. Mut. 1. καὶ] χ' οἱ A.* προσ-
 ἦκουσιν] προσήκουσιν R. προσήκουσι M. προήκουσιν conj. Mein.

699. ξυμφορὰν A.M. vulg. συμφορὰν R.(?)V.(?) Bodl. 1. Bekk.
 αἰτουμένοις A.M.S.T.V.Y.Z.Φ.X.Ω. &c. αἰτουμένοῦς (sic) R. Mein. I. e.
rogatos, ad ὑμᾶς referendum. Sed recte se habet vulgata.

700. φύσει A.M.R.Φ. vulg. φύσω V. unus, ut vid.

701. ἐκόντας D. ξυγγενεῖς A.M.Φ. Ald. Br. Dind. Fr. Ko. συγγενεῖς
 R.V. Bodl. 1. Bekk. Th. Bergk. Mein.

702. ξυνναυμαχεῖ A.

703. ταῦτ' A.E.S.T.V.Y. Borg. Mut. 1. Med. 4. Ald. Th. Fr. Ko. ταῦθ' D.
 τοῦτ' E.M.Z.Φ. Br. Dind. Bergk. Mein. τοῦθ' C. Non temere sollicitanda
 optimorum librorum scriptura. Redde *in his rebus* vel *sic*. ὀγκωσόμεσθα
 M.R.S.T.V.Φ.X. &c. ὀγκωσόμεθα A. Elb. Cant. 1. 2. κἀποσεμννούμεθα
 A.M.R.T.V.Y.Z.Φ.Ω. κἀπισεμν. S. unus, ut vid. Ἀποσεμννείται legitur
 infra 833. ἀποσεμνύων Plat. Theaet. 168 D. In fine versus virgula recte
 distinguuntur in A.S.T.Y.Z.X.Ω. Ald. Fr. Ko. Bergk. Mein. Dind. Dobr.
 Lenting. Male post τὴν πόλιν in E. Br. Th. Constructio enim est καὶ ταῦτα
 τὴν πόλιν ἔχοντες . . . Alioqui postularetur αὐτὴν post ἔχοντες. Fallitur enim
 Brunckius, qui construit κἀποσεμννούμεθα τὴν πόλιν, et ἔχοντες neutraliter
 adhiberi censet. Ἐχοντες absolute dictum pro ὄντες perperam accipit etiam
 Elmsleius ad Bacch. 89. Defendi posse vulgatam ex Archilochi versu
 concedit etiam Dind. in Annot. Cf. 610-11.

704. κἀποσεμννούμεθα | τὴν πόλιν, καὶ ταῦτ' . . . (sic) Br. Both. prob. Dobr.
 ad Pl. 546. Quod non probandum.

705. ποτ' M.R.V.Φ. Urb. Bodl. 1. Cant. 1. Elb. τότ' A. Ald.

εἰ δ' ἐγὼ ὀρθὸς ἰδεῖν βίον ἀνέρος ἢ τρόπον ὅστις ἔτ'
οὐ πολλὸν οὐδ' ὁ πίθηκος οὗτος ὁ νῦν ἐνοχλῶν, ἀντ.

Κλειγένης ὁ μικρὸς,
ὁ πονηρότατος βαλανεύς ὅποσοι κρατοῦσι κυκησιτέφρου 710

ψευδολίτρου κονίας
καὶ Κιμωλίας γῆς,
χρόνον ἐνδιατρίψει· ἰδὼν δὲ τὰδ' οὐκ
εἰρηνικός ἐσθ', ἵνα μὴ ποτε κάποδυθῆ μεθύων ἄ- 715
νευ ξύλου βαδίζων.

πολλάκις γ' ἡμῖν ἔδοξεν ἢ πόλις πεπουθῆναι
ταυτὸν ἔς τε τῶν πολιτῶν τοὺς καλοὺς τε κάγαθοὺς

706. χο. praef. in A. (In eodem adscriptum ἀντφδῆ.) ἡμίχ. praef. Elb. ὀρθὸς A.M.V.Y.Z.Φ. vulg. "ὀρθὸς R." BEKK. Aliud quid voluit, opinor. Reponendum forsitan οἶος. Perquam certe insolens locutio est ὀρθὸς ἰδεῖν. ἀνδρὸς A. ἀνέρος βίον Φ. 707. ἢ τὸν τρόπον A.

708. πίθηκος οὗτος A.R.S.T.V.Y.Z.Δ.Θ.Φ.X. Bodl. 1. Cant. 1. Harl. 3. πίθηκός γ' οὗτος Elb. Br. πίθηκος οὗτός γ' C.E.F.M.Ω. Cant. 2. Ald.

709. Κλεισθένης Bodl. 1. Cant. 1. Harl. 3. 710. χ' ὅποσοι A.

711. κρατοῦσι A.M.R.T.V.Δ.X. &c. κρατοῦσιν Φ.

712. ψευδολίτρου R.V. (ut vid.) Pollux 7, 39. Eust. p. 483, 8. Suid. in κυκησιτέφρου (ms. V.) Br. Bekk. Dind. Th. rec. ψευδολίτρου A.C.D.E.M.S.T.Y.Z. Φ.X.Ω. Mut. 1. Med. 4. Suid. in Κλειγένης et κυκ. (vulg.) Ald. "Scribi debuit ψευδολίτρον. Sic enim olim fuisse in comici codicibus grammaticorum testimonio constat. Eustathius p. 483, 8. Ἀθηναῖοι γὰρ ἀντὶ τοῦ ν ἔστιν ὅτε λ τιθέασιν. ὁποῖον καὶ τὸ νίτρον, καὶ ὁ πνεύμων, ἃ ἐκείνοι λίτρον φασὶ καὶ πλεῦμονα, ὡς δηλοῖ καὶ ὁ κομικός ἐν τῷ ψευδολίτρου κονίας, καὶ ἐν τῷ πλευμόνων ἀνθάψεται. Pollux 7, 39. Ἀριστοφάνης δὲ τῶν πλυντικῶν καὶ τὴν κονίαν καὶ τὴν Κιμωλίαν εἶναι φησιν ἐν Βατράχοις, εἰπὼν, ψευδολίτρον τε κονίας καὶ Κιμωλίας γῆς. Moeris p. 246: λίτρον, Ἀττικῶς. νίτρον, Ἑλληνικῶς." BR. Phot. 227, 23. Λίτρον, οὐ νίτρον, Ἀττικοί. οὕτως Ἀριστ. Idem docent Greg. C. p. 63. (p. 148.) Phryn. p. 305. Eust. p. 1436, 61. Cf. ad Fr. 309. Herod. II. 86. ταριχεύουσι λίτρον (al. νίτρον) κρίψαντες. Similiter πνευμῶν et πλευμῶν (cf. ad 474). κονίας C.E.M.R.V.Φ. Cant. 2. Bendl. Dobr. Br. κονίας τε A. Mut. 1. Cant. 1. Harl. 1. Poll. Suid. utrobique. Ald. Cf. ad Ach. 18.

714. ἐκδιατρίψει Bodl. 1. διατρίψει Elb. εἰδῶς libri et vulg. ἰδῶν Bendl. Dind. ὀρῶν Seidler. Recte, opinor. Glossema videtur esse εἰδῶς. Offendere non debet in hujusmodi metro hiatus in ἐνδιατρίψει· ἰδῶν.

715. ἔσθ' A. Ald. Br. Dind. Th. Fr. Bergk. Mein. ἔσθ' R.V. (ut vid.) Bekk. Ko. ἐστὶν M. Praestat, opinor, praesens ἔσθ'. Gl. Br: οὐκ ἄσπλος διάγει.

716. ἄνευ A.R.S.T.V.Z.Φ.X. κἄνευ (aut κ' ἄνευ) C.E.M. Cant. 2.

718. ἀντεπίρρημα adscriptum in R. γ' add. A.M.Z.Φ. vulg. om. D.R.S.T.V.Y.X. Mut. 1. Bodl. 1. Cant. 1. Harl. 1. 3. δ' Fr. Fortasse recte. ἔς τε A.M.R.Φ. &c. εἰς τε Bodl. 1. ἐς (om. τε) V.

ἔς τε τὰρχαῖον νόμισμα καὶ τὸ καινὸν χρυσίον. 720
 οὔτε γὰρ τούτοισιν οὔσιν οὐ κεκιβδηλευμένοι,
 ἀλλὰ καλλίστοις ἀπάντων, ὡς δοκεῖ, νομισμάτων,
 καὶ μόνοις ὀρθῶς κοπέεισι καὶ κεκωδωνισμένοις
 ἐν τε τοῖς Ἑλλησι καὶ τοῖς βαρβάροισι πανταχοῦ,
 χρώμεθ' οὐδὲν, ἀλλὰ τούτοις τοῖς πονηροῖς χαλκίοις, 725
 χθές τε καὶ πρόην κοπέεισι τῷ κακίστῳ κόμματι
 τῶν πολιτῶν θ' οὐδ' μὲν ἴσμεν εὐγενεῖς καὶ σῶφρονας

719. τοὺς καλοὺς τε vulg. τοὺς κακοὺς τε Cant. l. Harl. Mein. in Vind.
 "Ita dicitur, inquit, quod dici debuit; malos cives novis, bonos antiquis
 nummis comparat."

720. ἔς τε A.C.E.M.R.V. &c. εἷς τε D. Bodl. l. τὸ καινὸν χρυσίον]
 καλῶς κεκομμένον satis audacter Mein. κρατίστου κόμματος (i. e. καλῶς
 κεκομμένον) idem olim. Interpolata haec esse statuit Hamaker. "Haec
 neque per se constant, neque cum sequentibus conciliari possunt. Prorsus
 enim absurdum est cives καλοὺς ἀγαθοὺς comparari cum veteribus nummis et
 novis (h. e. cum bonis et malis). Cum sequentibus autem haec pessime coeunt
 ideo, quod statim pergat οὔτε γὰρ τούτοισιν οὔσιν οὐ κεκιβδηλευμένοι, quae
 grammatica ratio ad τὸ καινὸν χρυσίον *adulterinos nummos* referri, sententia
 autem ad τὰρχαῖον νόμισμα trahi postulat." MEIN. Cf. ad 719. Qu. καὶ τὸ
 καθαρὸν χρυσίον.

721. τούτοισιν οὔσιν] Qu. τούτοισι τοῖσιν. Idem video suadere Meinekium.
 "Quibus jam ad amussim respondent in seqq. ἀλλὰ τούτοις τοῖς πονηροῖς
 χαλκίοις." Ita etiam edit Kock.

722. δοκεῖν V.

723-4. Transponendos suspicatur Bergkii sic, ἐν τε . . . | καὶ μόνοις . . .
 Recte, opinor: cf. ad 724.

724. βαρβάροισι πανταχοῦ A.C.R.S.Z.Δ.Θ.Φ.X.Ω. Ald. Dind. rec. βαρ-
 βάροις ἀπανταχοῦ E.M. Br. βαρβάροις πανταχοῦ D.T.V.Y. Bodl. l. Πανταχοῦ
 apud nostrum saepius legitur, non item ἀπανταχοῦ. Ceterum post hunc
 versum spatium unius versus relictum est in A. Unde confirmatur Bergkii
 conjectura transponentis vv. 723-4. Meinekii hunc versum transponit post
 v. 726. ("ut sic procedat oratio, *veteribus nummis nusquam, novis autem
 ubique utimur*"). Eo quo vulgo legitur loco ab Aristophane non potuisse
 poni hunc versum ostendit Meinekii: aperte enim grammaticae legi repugnare
 eum, quae orationem ita formatam postulet, οὔτ' ἐν Ἑλλησιν οὔτ' ἐν βαρβάροις.
 Hermannus versus deleri jubet. Non legitur hic versus ap. Poll. IX. 90,
 ubi afferuntur vv. 721-6.

725. χαλκίοις] Diminutivum a χαλκοῦς? An legendum χαλκείος (adj.)? P
 Sed χαλκοῦν est supra 294. χαλκοῖς infra 730. χαλκοῦν (in anap.) Lys. 562.
 Vel τῷ (vel τοῖς) πονηρῷ χαλκίῳ, vel τοῦ (vel τοῖς) πονηροῦ χαλκίου, vel τοῖς
 πονηροῖς καὶ κακοῖς. Non magis enim χαλκία, quam χρυσία aut ἀργύρια, dici
 potest, opinor, hoc quidem sensu. Χαλκία *athenea vasa* significat in Hermippi
 loco (Mein. II. 412).

727. θ' A.M.R.S.T.V.Y.Δ.Θ.X.Ω. vulg. δ' Z.Φ. Respondent haec versui
 721. οὔτε γὰρ &c.

ἄνδρας ὄντας καὶ δικαίους καὶ καλοὺς τε κἀγαθοὺς,
καὶ τραφέντας ἐν παλαιστραῖς καὶ χοροῖς καὶ μουσικῇ,
προσελούμεν, τοῖς δὲ χαλκοῖς καὶ ξένοις καὶ Πυρρῖαις 730
καὶ πονηροῖς κἄκ πονηρῶν εἰς ἅπαντα χρώμεθα

728. Alterum kai om. M.

729. παλαιστραῖς] παλαιστρα Stobaeus Floril. 43, 28. Vulgata fortasse nata est ex scriptura παλαιστρα. χοροῖσι Bodl. I. μουσικοῖς D.

730. προσελοῦμεν R. (sic manifesto) Bekk. Dind. Bo. Fr. Ko. Mein. Blomf. ad Prom. 447. προσελοῦμεν A.M.S.T.V.Y.Z.Δ.Θ.Χ.Ω. Mut. I. Bodl. I. Med. 4. Harl. 3. Ald. προσελοῦμεν Φ. προσελοῦμεν (supr. alt. σ) Cant. I. 2. προυγελοῦμεν Stob. Flor. 43, 28. (unus codex et Trinc. προσελοῦμεν vulg.) prob. Bentl. προσελοῦμεν Bergk. Eidem genuina scriptura videtur προζελοῦμεν, secundum Arcadum dialectum. Dawesius προσελοῦμεν pronuntiatum fuisse προσωελοῦμεν censebat (M. C. p. 163). Verum alicui videatur προυγελοῦμεν, i. e. προυφελοῦμεν. Hesychius, προυγελῖν: προπηλακίζειν, ὑβρίζειν. Idem, προσελεῖν (προσελεῖ cod.): προπηλακίζει. Etym. M. p. 690, 11. προσέληνοι: προσελλῖν (προσελλῖν vulg.) λέγουσι τὸ ὑβρίζειν. Cf. Aesch. Prom. 438. δάπτομαι κέαρ, | ὀρών ἐμαυτὸν ὠδε προσελοῦμενον (sic Fors. Dind. προσελοῦμενον codices plerique. προσσιλλοῦμενον aut προσηλοῦμενον alii. προσσελλοῦμενον Herm.). Sed praestat, opinor, προυελοῦμεν, i. e. προφελοῦμεν, ut εὔαδον pro εὔαδον Bion. Id. 3, 7. Mosch. 5, 7. αὐέλιος pro ἀφέλιος. Conferri etiam possunt αἰάτα (ἀφατά, ἄπη), ἀγατᾶσθαι et ἀγάτημα (βλάπτεισθαι et βέβλαμμα, Hesych.), αἴρη, αἴρητης, εὔριδε (i. e. εὔριδε, in epigr. ap. Ahrens Dor. p. 578), αἴως (in epigr. ibid. p. 580. Etym. M. p. 174, 48), Ἄρεα, εὔκηλος (φέκηλος?), Κραναλλίδα (Κραγαλλίδα, Phot. p. 176, 14), ὑπόδρα, κρήγους, θεοπροπέειν, κανάξις (Hes Op. 664), Σιγευέουσιν (in inser. Sigaeensi), ταλαύριμος (ταλάριμος, ab τλάω et ἰς?), ἀδλαξ (v. Buttm. Lexil. 59, 4), Σέλλοι (Γέλλοι), αἰελλαι, αἴρηκτος, εὐράγη, αἰδετοῦ, ἐνδεύη, ἐπιδευής (Theocr. 25, 50), δεινόμενος, ἀλεύεσθαι, πνεύω, ἐπιπνεύων, αἰταχοί, παρααί, ἀγανός, φαῖος, εὐάλωκεν (ἐφέλωκεν), θεύω, νεύω, χεύω, ναῖος, κλαύω (κλάφω, unde fit κλαύσω), καύω (κάφω, unde καύσω), formae Dorico-Aeolicae πρέιγυς, πρειγύτας, πρεῖγιστος, πρειγίμιον (i. e. πρέσφυς, πρέσβυς, &c. V. Bailie Fasc. Inscr. p. 368), et Latina suavis (φαδύς), αὐδίο (ἀφίω), gaudeo (γαφίω), prodesse (pro-esse), musarum (μουσάφω), &c. Quod si vera scriptura est προσελοῦμεν aut προυγελοῦμεν (pro προφελοῦμεν), putandum erit literam σ aut γ euphoniae gratia insertam fuisse, ut in Latino αὐδίο pro αὐίο (ἀφίω), &c. Videndum etiam an scripserit Comicus προσγελοῦμεν. Utramque formam προυγελεῖν et προυσελεῖν tuetur Buttm. in Lexil. II. 159. Idem (Lex. § 96) confert γέντο (φέντο) et glossas Hesychianas, γοῖνος, γοῖδα et γοῖδημι, γέαρ, γεστία, γέλουτρον (ἐλυτρον), γάδεσθαι, γαδέω, et voces Gallicas guépe, gâter, ab vespa, vastare. Adde gl. Γέντερ, κοιλία (unde Lat. venter). V. Kidd. ad Dawes. p. 295. Blomf. ad Prom. 447. Buttmann. Lexil. 2. c. 80. Qu. προὔξελωμεν. χαλκοῖς] μαλακοῖς conj. Mein.

πυρρῖαις vulg. Praestat scribi Πυρρῖαις. Namque nomen servile est Πυρρῖαις, ut Ξανθίας, Σωσίας, Μανῆς (Av. 523. &c.).

731. εἰς ἅπαντα χρώμεθα] οὖσι πάντα χρώμεθα Mein. Praestaret, opinor, οὖσιν αἰὲ χρώμεθα.

ὑστάτοις ἀφιγμένοισιν, οἷσιν ἡ πόλις πρὸ τοῦ
οὐδὲ φαρμακοῖσιν εἰκὴ ῥαδίως ἐχρήσατ' ἄν.
ἀλλὰ καὶ νῦν, ὠνόητοι, μεταβαλόντες τοὺς τρόπους
χρήσθε τοῖς χρηστοῖσιν αὐθις· καὶ κατορθώσασι γὰρ 735
εὐλογον, κῆν τι σφαλῆτ', ἐξ ἀξίου γοῦν τοῦ ξύλου,
ἦν τι καὶ πάσχητε, πάσχειν τοῖς σοφοῖς δοκίσετε.

- ΑΙ. νῆ τὸν Δία τὸν σωτήρα γεννάδας ἀνὴρ
ὁ δεσπότης σου. ΞΑ. πῶς γὰρ οὐχὶ γεννάδας,
ὅστις γε πίνειν οἶδε καὶ βινεῖν μόνον; 740
- ΑΙ. τὸ δὲ μὴ πατάξαι σ' ἐξελεγχθέντ' ἄντικρυς,
ὅτι δούλος ἂν ἔφασκες εἶναι δεσπότης.
- ΞΑ. ᾄμωξε μέντ' ἂν. ΑΙ. τοῦτο μέντοι δουλικὸν
εὐθύς πεποίηκας, ὅπερ ἐγὼ χαίρω ποιῶν.
- ΞΑ. χαίρεις, ἱκετεύω; ΑΙ. μᾶλλ' ἐποπτεύειν δοκῶ, 715
ὅταν καταράσωμαι λάθρα τῷ δεσπότη.
- ΞΑ. τί δὲ τουθορίζων, ἠνίκ' ἂν πληγὰς λαβῶν

732. ὑστάτοις] ὑστέροις requirit Mein. "Comparantur, inquit, novitii homines cum antiquis civibus, quibus illi seriores civitatem adepti erant." προτοῦ Α.

733. φαρμάκοισιν V. Qu. φαρμακοῖς ἄν.

734. καὶ νῦν] κᾶν νῦν malit Mein. καὶ om. M. ὦ νόητοι Α.

735. καὶ κατορθώσασι] Qu. ἦν κατορθώσητε, cui bene respondet κῆν τι σφαλῆτ'.

736. κᾶν vulg. Imo κῆν. σφαλεῖτ' Bodl. 1.

738. ΑΙ.] Codd. aliquot pro persona *Aeaci* habent *Famulum*. Inde est, quod in recensione fabulae personarum conspicitur vulgo ἱκετής, qui cum Aeaco unus et idem est. In C.E. recte ubique adscripta est persona Διακός; in D. primo loco Οἰκέτης Αἰακοῦ, postea semper Οἰκέτης; in A. modo Διακός, modo οἰκέτης, et perturbatae admodum personae. BR.

739. γὰρ om. Bodl. 1.

741. ἐξελεγχθέντ' A.R.V.Φ. Borg. Br. ἐλεγχέντ' Bodl. 1. ἐξελέξαντ' M. Mut. 1. Ald. Utraque lectio cognita fuit scholiastae.

743. οἴμωξε A.E.M.R. (s. Inv.) οἴμωξε R.S.T.V.Y.Z.Δ.Θ.Φ.X.Ω. Mut. 1. schol. Ald. ᾄμωξε Berg. ᾄμωξε Porson. ᾄμωξε Br. Dind. recc. μέντ' ἂν Α.

744. πεποίηκεν D. ξα. ὅπερ Α. ποῶν Α. ποεῖν V.

745. οἰκ. praef. in Α. ΑΙ.] ξα. praef. in Α. μάλ' Α.Φ.Υ.Δ.Θ.Χ. Bodl. 1. Cant. 1. Med. 4. μάλ' T.V. Mut. 1. καὶ μάλ' S.Δ corr. sec. m. μάλα γ' M.Z.Φ.Ω. Cant. 2. Ald. Br. μᾶλλον D. μάλιστα' Borg. μάλλ' R. μ' ἀλλ' Bentl. μὴ 'λλ' Porsonus (ex Symmacho ap. schol.). μάλλ' Dind. recc. μὴ, ἀλλὰ plene Blomf. ad Aesch. Cho. 905. ("quum particula μὴ per se sententiam faciat"). Cf. ad 103.

746. ὄτ' ἂν Α. καταράσσομαι M. λάθρα Bergk. δεσπότη μου Bodl. 1.

747. οἰκ. praef. Α. τί δὲ τουθορίζων vulg. Praestat, opinor, τί δέ;

πολλὰς ἀπίης θύραζε; ΑΙ. καὶ τοῦθ' ἤδομαι.

- ΞΑ. τί δὲ πολλὰ πράττων; ΑΙ. ὡς μὰ Δί' οὐδὲν οἶδ' ἐγώ.
 ΞΑ. ὁμόγνιε Ζεῦ· καὶ παρακούων δεσποτῶν 750
 ἄττ' ἂν λαλώσι; ΑΙ. μᾶλλον πλεῖν ἢ μαίνομαι.
 ΞΑ. τί δὲ τοῖς θύραζε ταῦτα καταλαλῶν; ΑΙ. ἐγώ;
 μὰ Δί' ἄλλ', ὅταν δρῶ τοῦτο, κάκμαινομαι.
 ΞΑ. ὦ Φοῖβ' Ἄπολλον, ἔμβαλέ μοι τὴν δεξιάν,
 καὶ δὸς κύσαι καὶ τὸς κύσον, καὶ μοι φράσον 755
 πρὸς Διός, ὃς ἡμῖν ἐστὶν ὁμομαστιγίας,
 τίς οὗτος οὐνδον ἐστὶ θόρυβος χῆ βοή
 χῶ λοιδορησμός; ΑΙ. Αἰσχύλου κεύριπίδου.

τονθορίζων, et pariter in vv. 749. 752, ut post τονθορίζων subaudiatur χαίρεις.
 δὲ M.R.Φ. &c. δαὶ A.V. Mut. 1. τονθορίζων Y.Z. Cant. 1.

τονθυρίζων Bodl. 1.

748. ἀπίης Δ.Θ. et (ut vid.) R.V. Kust. Br. ἀπίης A. Cant. 1. 2. Harl. 3.
 ἀπίης M.S.T.Y.Z.Θ corr. sec. m. Φ.X.Ω. ΑΙ.] ξα. Α. τόθ' A.M.V.Φ. &c.
 vulg. Bekk. Th. Dind. τοῦθ' R. Fr. Ko. Bergk. Mein. τόθ' Lienting. (hoc
 quomoe faciens gaudeo), coll. Ach. 4. φέρ' ἴδω, τί δ' ἦσθην; 7. ταῦθ' ὡς
 ἐγνώσθην. Adde Homeri illud τίς ἂν τάδε γηθήσειεν; Cf. ad Ach. 2. Eq.
 783.

749. οἰκ. . . . ξα. . . . Α. οἶδ' vulg. ἄλλ' Reisk. Quod recipiendum
 videtur. 750. οἰκ. prae f. A.

751. ΑΙ.] ξα. Α. ἄττ' ἂν A.D.R.Z.Φ. Urb. Borg. Br. Dind. ὅταν
 F.M.S.T.V.Y.X. Mut. 1. Ald. μᾶλλον R. μαλα X. μάλα D.T.V.Y.Δ.Θ.
 Cant. 1. Harl. 1. 3. Bodl. 1. Mut. 1. Med. 4. μάλα γε M.Ω. Cant. 2. Ald.
 καὶ μάλα A.R. (s. Inv.) S.Z.Δ sec. m. Φ. Urb. Kust. Br. μ' ἄλλα Bentl. μῆ
 ἄλλὰ Pors. μᾶλλον Dind. rece. μῆ ἄλλα Bekk. Th. Cf. ad 103.
 πλῆν ἢ Mut. 1. πλῆν εἰ S. πλῆν ἢ Cant. 2.

752. οἰκ. prae f. A. δέ] δαὶ M.V. Mut. 1. τοῖς θύραζε] τοῖς
 θύρασι Mein. Dind. Fr. ad Thesm. 69, θύραζε huc aberrasse putans e v. 748.
 ξα. Α.

753. κάκμαινομαι] κάκμολύνομαι V. Quod glossema est. Fort. τοῦτό γ',
 ἐκμαινομαι. 754. οἰκ. prae f. A.

755. om. A. κάμοι Borg. Br.

757-60. Ita Fritschius: τίς . . . βοή | χῶ . . . κεύριπίδου; ΑΙ. ἂ. πρᾶγμα
 . . . πάνν. Ita Mein: τίς . . . βοή; | ΑΙ. ἂ . . . μέγα | ἐν τοῖς . . . πάνν, | χῶ
 . . . κεύριπίδου. Bergkiius conjicit: τίς . . . χῆ βοή; | ΑΙ. ἂ πρᾶγμα . . . πολλή
 πάνν, | καὶ λοιδορησμός Αἰσχύλου κεύριπίδου. Quam correctionem fere probat
 Kock. ξαν. prae f. A. οὐνδον C.E. Ald. Br. οὐνδον D. Bekk.
 ὀνδον A. ὀνδον ed. Kust. ἐστὶ] ἐστὶν Α. ἐστὶν ὀ D. Mut. 1
 Qu. τίς οὗτος ἔνδον ἔσθ' ὀ θόρυβος &c. χ' ἢ Α. Borg. vulg. χῆ Φ.(F)
 Ko. Bergk. χῆ Bekk. Fr. χ' ἢ Th. καὶ R.V. Mein. Dind. Cf. ad 698. Cf.
 Lys. 387-8. τῶν γυναικῶν ἡ τρυφή | χῶ τυμπανισμός χοῖ πυκνοὶ Σαβάζιοι.

758. χ' ὦ Α. χῶ Fr. ὀ δὲ conj. Mein. λοιδορησμός A.R.V.Z.Φ.
 λοιδορισμός E.M. καὶ κεύριπίδου Bodl. 1.

- ΞΑ. ἄ.
 ΑΙ. πρᾶγμα πρᾶγμα μέγα κεκίνηται μέγα
 ἐν τοῖς νεκροῖσι καὶ στάσις πολλή πάνυ. 760
- ΞΑ. ἐκ τοῦ; ΑΙ. νόμος τις ἐνθάδ' ἐστὶ κείμενος
 περὶ τῶν τεχνῶν, ὅσαι μεγάλαι καὶ δεξιαί,
 τὸν ἄριστον ὄντα τῶν ἑαυτοῦ ξυντέχνων
 σίτησιν αὐτὸν ἐν πρυτανείῳ λαμβάνειν
 θρόνον τε τοῦ Πλούτωνος ἐξῆς, — ΞΑ. μανθάνω. 765
- ΑΙ. ἕως ἀφίκοιτο τὴν τέχνην σοφώτερος
 ἕτερός τις αὐτοῦ· τότε δὲ παραχωρεῖν ἔδει.
- ΞΑ. τί δῆτα τουτὶ τεθορύβηκεν Αἰσχύλου;

759. ΞΑ. om. R. add. A.V.Y.Z.Φ. &c. ΑΙ.] Sic Y.Z.Φ. &c. οἰκ. A.V. om. R. Urbinas sic, ΞΑ. ἄ, πρᾶγμα πρᾶγμα. ΑΙ. μέγα . . . In C. ἄ πρᾶγμα πρᾶγμα.—κεκ. μέγα. Totum verum Xanthiae dat D. ἄ] ἄ R. ὦ C. ὦ S. πρᾶγμα πρᾶγμα μέγα κεκίνηται μέγα R. et (om alt. πρᾶγμα) V. πρᾶγμα πρᾶγμα γὰρ κεκίνηται μέγα M.Δ.Θ corr. Ω. Mut. 1. Elb. Cant. 1. 2. Harl. 1. Ald. Br. Pors. πρᾶγμα πρᾶγμα μέγα κεκίνηται πάνυ A.S.T.Z.Φ. ΞΑ. ἄ, πρᾶγμα πρᾶγμα. ΑΙ. μέγα κεκίνηται πάνυ Urb. πρᾶγμα πρᾶγμα κεκίνηται μέγα Y. πρᾶγμα πρᾶγμα.—κεκίνηται μέγα C. Bodl. 1. πρᾶγμα πρᾶγμα σφόδρα κεκίνηται μέγα D.X. πρᾶγμα πρᾶγμα γὰρ σφόδρα μέγα κεκίνηται Borg. πρᾶγμα γὰρ καιρὸν κεκίνηται μέγα Reisk. πρᾶγμα γὰρ τι μέγα κ. μ. Dobr. ΞΑ. ἄ. ΑΙ. πρᾶγμα πρᾶγμα μέγα κεκίνηται πάνυ Kust. ΞΑ. ἄ. ΑΙ. πρᾶγμα πρᾶγμα μέγα κεκίνηται μέγα Dind. Th. Ko. Bergk. ΑΙ. ἄ. πρᾶγμα πρᾶγμα μέγα κεκίνηται μέγα Fr. Mein.

760. τοῖς νεκροῖσι R.V.Φ. vulg. τοῖσι νεκροῖσι A. τοῖσι νεκροῖς Mut. 1. τοῖς νεκροῖς M. Elb.

761. ΑΙ.] οἰκ. A. εἰσὶ Φ.

762. ἀπὸ vulg. ἐπὶ αὐτ περὶ conj. Mein. Verum hoc videtur. Cf. 793. ὅσαι M.R.Φ. Ald. ὁπόσαι A.V. Br.

763. συντέχνων A.M.R.V.Φ. Ald. Fr. Mein. Kock. ξυντέχνων F. Bodl. 1. Cant. 1. Br. Dind.

764. αὐτόν] Fort. αὐτίκ', vel εὐθύς.

765. ἐξῆς. ΞΑ. μανθάνω. | ΑΙ. ἕως . . .] ἐξῆς, μανθάνεις; | ἕως . . . corrigi Meinekius, de isto μανθάνεις sic interposito conferri jubens Crat. ap. Poll. IX. 62. ἡμίεκτόν ἐστι χρυσοῦ, μανθάνεις; ὁκτῶ ἑβδομῶν [scrib. ὁκτῶβηλοῖ]. Cratin. Athen. XIV. 653 A. Antiphan. ibid. F. Eubul. ap. schol. Il. π'. 234. Alex. Athen. IX. 383. et VIII. 354 D.

766. ΑΙ.] οἰκ. A. ἕως ἀφίκοιτο] ἕως ἂν ἀφίκοιτο V. unus, opinor. Idem vitium Eq. 134. κρατεῖν, ἕως (ἕως ἂν vulg.) ἕτερος ἀνὴρ βδελυρώτερος | αὐτοῦ γένοιτο. Cf. etiam ad Pac. 32. Alioqui prona conjectura foret ἕως ἂν ἔλθῃ (vel ἤκη).

767. τότε δὴ Bodl. 1. Cant. 1. ἔδει A.M.R.S.V.Y.Z.Δ.Θ.Φ.X.Ω. δεῖ supr. in T.Φ. δεῖ aut δέοι © corr. Qu. χρεῶν, vel ὀδευ (Xen. Mem. II. 3. 16).

768. τουτὶ A.M.R.Φ. &c. vulg. τοῦτο V. unus, ut videtur.

- ΑΙ. *ἐκείνος εἶχε τὸν τραγωδικὸν θρόνον,*
ὡς ὦν κράτιστος τὴν τέχνην. ΞΑ. νυνὶ δὲ τίς; 770
- ΑΙ. *ὅτε δὲ κατῆλθ' Εὐριπίδης, ἐπεδείκνυτο*
τοῖς λωποδύταις καὶ τοῖσι βαλλαντιοτόμοις
καὶ τοῖσι πατραλοῖαισι καὶ τοιχωρύχοις,

769. ΑΙ.] οἰκ. Α.

770. νῦν Α. Mut. 1. Bergk. conjicit: *τὴν τέχνην' νῦν δ' εὐθέως, ὅτε δὴ κατῆλθ' . . .*

771. ΑΙ. om. Α. *ὅτε δὲ* Bodl. 1. Cant. 1. Harl. 1. 3. Dobr. Mein. ("recte fortasse," Dind.) *ὅτε δὴ* A.D.F.M.R.S.T.V.Y.Z.Φ.X.Ω. Cant. 2. vulg. Dind. Ko. Bergk. *ὅτε δ' οὖν* Fr. Dobraeo venisse videtur δὴ e v. 789. "Sine controversia verum est ὅτε δέ. Sic enim demum narratio recte et ordine procedit.—Nimirum Aeacus, Xanthiae interrogationem νυνὶ δὲ τίς; nihil curans in coepta oratione pergit, prorsus ut in 798. 800. 808." MEIN. Praeferenda proculdubio lectio *ὅτε δέ*, quanquam saepe occurrit *ὅτε δὴ*, ut Ach. 10. 16. &c. Huc fortasse venit ex v. 789. *κατῆλθ'* A.D.F.M.R.V.Φ. &c. Reisk. Pors. Br. *κατῆλθεν* Cant. 2. Ald.

772. *τοῖσι βαλλαντιοτόμοις* R.Δ.Θ.Φ. corr. Mut. 1. Ko. Bergk. Mein. Lachmann. Dind. *τοῖσι βαλαντιοτόμοις* A.R. (s. Bekk.) S.V.Z.Φ. *βαλαντιοτόμοις* (om. *τοῖσι*) T.Y. Bodl. 1. *τοῖς βαλαντιοτόμοις* M.X. Med. 4. Cant. 1 corr. al. m. *τοῖς βαλαντιοτόμοις* Ω. Cant. 1. Ald. Th. Fritzsch. *τοῖσι βαλαντιοτόμοις* Br. Inv. (tacens de R.) Bekk. Bo. Dobraeus malit *τοῖς λωποδύταισι καὶ βαλαντιοτόμοις*, coll. Eq. 320. *τοῖς δημόταισι καὶ φίλοις* (sic R.). Infra 1488. *τοῖς ἑαυτοῦ ξυγγενέσι τε καὶ φίλοις*. Antiphan. Athen. 689 E. *τὰς γνάθους καὶ τιτθία*. Adde Lucian. Jup. Conf. c. 16. *τοὺς ἱεροσούλους καὶ ληστὰς*. Quae correctio confirmari videatur versu prox. καὶ *τοῖσι πατραλοῖαισι καὶ τοιχωρύχοις*, ubi articulus non iteratur. Cf. ad Eq. 320. Idem ipse conjeceram. De scriptura nominis *βαλάντιον* sive *βαλλάντιον* vix constat; constans enim est discrepantia librorum, neque ullus est locus dramaticorum aut aliorum scriptorum, in quo metrum veram scripturam ostendat, nisi Simonidis Fr. 181. (Epigr. 60.) *ἔμπορε καὶ φορτηγέ, τὸ σὸν βαλλάντιον οἶδεν* &c. Similiter modo *σάκκος* modo *σάκος* scribitur in libris. *Βαλαντίδια* quidem ex Eupolide laudat Pollux 10, 151. Sed, quum in fine senarii probabile est vocem illam locum habuisse, et necessario producat antepenultima, recte *βαλλαντίδια* corrigere videtur Meinek. Fr. Com. II. 434. Cf. etiam Epicharm. Fr. 6. *ἐγὼ γὰρ τό γα βαλάντιον λιτρᾶν* &c. Ubi *βαλλάντιον* respicere videtur metrum. Scripturae *βαλλάντιον* favere videtur vox *ἀρύβαλλος* (Eq. 1094), poculum *συσπαστοῦ βαλαντίου* formam habens (Athen. 467 F.). Eadem discrepantia obtinet Eq. 707. *βαλλαντίω* (sic vulg. *βαλαντίω* A.B.). 1197. *βαλλάντια* (sic R.Γ.Δ.Θ.). Av. 157. *βαλλαντίον* (sic R. schol.). 1107. *βαλλαντίος* (sic R. Ald.). Lys. 1054. *βαλλάντια* (sic R. Junt.). Plut. Rep. I. 348 D. *τοὺς τὰ βαλάντια* (al. *βαλλ*) *ἀποτέμνοντας*. Gorg. 508. E. *τὸ τέμνεσθαι . . . τὸ βαλάντιον* (al. *βαλλ*) Athen. III. 98 D. Forma *βαλαντιοτόμος* nusquam alibi exstat. V. Piers. ad Moer. p. 96. Thom. M. p. 139. Bornem. ad Xen. Symp. IV. 2. Schaef. Anim. ad Plut. V. 351. Lobeck. ad Phryn. p. 657. (qui tamen hoc loco *βαλαντιοτόμος* tolerare videtur).

773. *τοῖσι* M.R.S.T.V.X.Ω. *τοῖς* A.Δ.Θ.Φ. Mut. 1.

- ὄπερ ἔστ' ἐν "Αιδου πλήθος, οἱ δ' ἀκροώμενοι
 τῶν ἀντιλογιῶν καὶ λυγισμῶν καὶ στροφῶν 775
 ὑπερεμάνησαν κἀνόμισαν σοφώτατον
 κᾶπειτ' ἐπαρθεῖς ἀντελάβετο τοῦ θρόνου,
 ἕν' Αἰσχύλος καθήστο. ΞΑ. κοῦκ ἐβύλλετο ;
 ΑΙ. μὰ Δί', ἀλλ' ὁ δῆμος ἀνεβόα κρίσιν ποιεῖν
 ὀπότερος εἴη τὴν τέχνην σοφώτερος. 780
 ΞΑ. ὁ τῶν πανούργων; ΑΙ. νῆ Δί' οὐράνιον γ' ὄσον.
 ΞΑ. μετ' Αἰσχύλου δ' οὐκ ἦσαν ἕτεροι ξύμμαχοι ;
 ΑΙ. ὀλίγον τὸ χρηστόν ἐστίν, ὥσπερ ἐνθαδί.
 ΞΑ. τί δῆθ' ὁ Πλούτων δρᾶν παρασκευάζεταιαι ;
 ΑΙ. ἀγῶνα ποιεῖν αὐτίκα μάλα καὶ κρίσιν 785
 κᾶλεγγου αὐτῶν τῆς τέχνης. ΞΑ. κᾶπειτα πῶς
 οὐ καὶ Σοφοκλέης ἀντελάβετο τοῦ θρόνου ;
 ΑΙ. μὰ Δί' οὐκ ἐκεῖνος, ἀλλ' ἔκυσε μὲν Αἰσχύλου,
 ὅτε δὴ κατήλθε, κἀνέβαλε τὴν δεξιᾶν,
 κἀκεῖνος ὑπεχώρησεν αὐτῷ τοῦ θρόνου 790
 νυνὶ δ' ἔμελλεν, ὡς ἔφη Κλειδημίδης,

774. ὄπερ ἔστ'] Fort. ὄνπερ γ'.

775. λυγισμῶν M.R.V.Φ. &c. λογισμῶν Bodl. 1. et v. l. ap. schol. λυγισμῶν A. Cf. Plat. Rep. III. 405 C. ἀποστραφῆναι λυγιζόμενος (λογ. vulg.).

778. καθήστο legitur Eur. Phoen. 1476. Bacch. 1100. καθήντο infra 991.

779. ΑΙ.] οἰκ. A. et sic in seqq. ποεῖν A.

781. οὐράνιον γ' ὄσον] " Haec paullo tolerabiliora erunt, si totus versus post 779 transponatur." MEIN.

782. σύμμαχοι R. vulg. Mein. Kock. ξύμμαχοι A. Fr. Dind.

783. ἐνθάδε libri et vulg. ἐνθαδί Mein. Fort. ὥσπερ κἀνθαδί.

786. κᾶπειτα πῶς] An κᾶπειτα δῆτ' ? Quod melius conveniret cum sequentibus, μὰ Δί' οὐκ ἐκεῖνος.

787. καὶ add. A.M.R.V.Z.Φ.Ω. om. Y. Bodl. 1. supr. in T.

788. ἐκεῖνος] ἐκεῖνός γ' conj. Mein. Nihil opus. Mox qu. ἀλλὰ κᾶκυσ'

Αἰσχύλου.

789. κἀνέβαλλε R. Bodl. 1.

790. "Versum esse delendum paene suspicor. Tolerabilior esset, si Xanthiae daretur, cum nota interrogationis in fine." DOBR. Qu. ἵπεχώρησ' ἂν, cessisset, nempe si voluisset Sophocles. (Cui apte responderet νυνὶ δ' ἔμελλεν &c) Re ipsa enim, opinor, non cessit solio. Cf. schol. Spurius fortasse versus est.

791. νυνὶ δὲ μέλλειν A. Fort. νυνὶ δὲ μέλλει γ'. ὡς ἔφη Κλειδημίδης, ἔφεδρος καθ. vulg. ὡς ἔφη (sc. Sophocles), Κλειδημίδης, ἔφεδρος καθ. Mein. "Nunc autem, ut dicebat, tanquam alter Clidemides tertiarium sedere volebat. De Clidemide etsi nihil aliunde constat, hoc tamen nunc satis apparet, saepe eum tertiarium munere functum fuisse." MEIN. Cf. 794.

ἔφεδρος καθεδείσθαι, κῆν μὲν Αἰσχύλος κρατῆ,
ἔξειν κατὰ χώραν· εἰ δὲ μὴ, περὶ τῆς τέχνης
διαγωνιείσθ' ἔφασκε πρὸς γ' Εὐριπίδην.

- ΞΑ. τὸ χρῆμ' ἄρ' ἔσται; ΑΙ. νῆ Δ' ὀλίγον γ' ὕστερον. 795
κάνταῦθα δὴ τὰ δεινὰ κινηθήσεται.
καὶ γὰρ ταλάντῳ μουσικῆ σταθμήσεται—
ΞΑ. τί δέ; μειαγωγῆσουσι τὴν τραγωδίαν;
ΑΙ. καὶ κανόνας ἐξοίσουσι καὶ πήχεις ἐπῶν,
καὶ πλαίσια ξύμπηκτα— ΞΑ. πλιυθείσουσι γάρ; 800
ΑΙ. καὶ διαμέτρους καὶ σφήνας. ὁ γὰρ Εὐριπίδης
κατ' ἔπος βασανιεῖν φησι τὰς τραγωδίας.
ΞΑ. ἧ που βαρέως οἶμαι τόδ' Αἰσχύλον φέρειν.

792. κᾶν vulg. Imo κῆν. κρατεί M.

794. γ' add. Ald. et vulg. om. A.M.R.S.T.V.Y.Z.Δ.Θ.Φ.Χ.Ω. Elb. Bodl. 1. Cant. 1. 2. Harl. 1. 3. et, ni fallor, reliqui.

795. τί (aut τι) A.M.S.V.Y.Z.Θ.Φ.Χ.Ω. Mut. 1. Ald. Br. Th. τὸ R. Bekk. Dind. Fr. Ko. Bergk. Mein. Cf. Eccl. 148. τὸ χρῆμ' ἐργάζεται. 1164. τὸ χρῆμα δρᾶν. ΑΙ. om. Α. νῆ τὸν δι' X. ὀλίγον γ' V. γ' om. A.M.R.S.T.Y.Z.Φ.Χ. vulg. Recte, opinor, additur particula, quamvis contradicatur Fritsch. Cf. 781. Legendum tamen forsitan ἔστ' ἄρα (vel ἔσται) τι χρῆμα; Cf. Xen. An. IV. 1. 17. δῆλον ἦν ὅτι πράγμα τι εἴη.

796. δῆ] νῦν Mut. 1. τὰ δεινὰ] An δειν' ἄττα, ut in 925?

797. καὶ γὰρ] ἀλλ' ἢ Etym. M. p. 744, 20. Suid. in τάλαντον. Phot. et Pollux 9, 52. (eujus libri mss. partim ἀλλ' ἢ, partim ἀλλή exhibent). σταθμήσεται] σταθμηθήσεται Cant. 1. κριθήσεται Poll. Etym. M. Phot. non Suidas. In fine versus lineolam, interrupti sermonis signum, recte ponit Fritsch.

798. δέ] δαί A. Mut. 1. Bodl. 1. μειαγωγῆσουσι R.

800. πλαίσια] πλαίσι' εἰ (vel οἷς) Seidler. ξύμπηκτα S.Φ. Ald. Th. Fr. Ko. Bergk. Mein. Dind. σύμπηκτα A.X. ξύμπηκτα E.M.V.Ω. Cant. 2. σύμπηκτα D. Mut. 1. ξύμπηκτα F.T. Bodl. 1. Med. 4. Pollux 10, 148. Br. Dind. olim. σύμπηκτα Suid. in πλαίσια. συμπηκτα (sic) R. σύμπηκτα Z. Cf. Pherecrat. ap. Hephaest. p. 56. συμπύκτοις (συμπήκτοις alii mss. συμπύκτοις unus) ἀναπαίτοις. Diphil. Athen. p. 383 F. ἄρν' . . . συμπηκτὸν (συμπηκτὸν A.B.P. σύμπηκτον Dobr. συμπηκτὸν Mein.). Soph. Tr. 691. συμπύξασ' (al. συμπτήξασ', συμπήξασ'). Ceterum post hanc vocem lineolam recte ponunt Ko. Bergk. Mein. ΞΑ. πλιυθ. . . ; Ko. Bergk. Mein. Dind. Vulgo et in libris, ni fallor, omnibus Aeaco haec tribuuntur. πλιυθείσουσι A.M.R.S.Z. Δ corr. X. Mut. 1. πλιυθείουσι T.V.Y.Δ.Φ.Ω. Bodl. 1. γε A.M.S.T.Y.Z. Δ.Θ.Φ.Χ.Ω. Mut. 1. Med. 4. vulg. Th. Fr. τε R.V. γάρ (;) Ko. Mein. Dind. γῆν (;) Bergk. ξύμπηχθ', ἃ πλιυθείουσι γῆν Bo. Verum videtur γάρ; Quod et ipse conjeceram. Quod si forte verum est πλιυθείουσί (aut πλιυθείουσί) γε, pro participii dativo habendum videtur.

801. ΑΙ. praef. Ko. Bergk. Mein. Vulgo deest ΑΙ. Cf. ad 800.

803. τὸν vulg. τόδ' Ferd. Rank. Dind. Recte, opinor, nisi praestat τάδ'. Multo magis hic requiritur pronomen quam articulus.

- ΑΙ. ἔβλεψε γοῦν ταυρηδὸν ἐγκύφας κάτω.
 ΞΑ. κρινεῖ δὲ δὴ τίς ταῦτα; ΑΙ. τοῦτ' ἦν δύσκολον· 805
 σοφῶν γὰρ ἀνδρῶν ἀπορίαν ἠύρισκέτην.
 οὔτε γὰρ Ἀθηναίοισι συνέβαιν' Αἰσχύλος—
 ΞΑ. πολλοὺς ἴσως ἐνόμιζε τοὺς τοιχωρῦχους.
 ΑΙ. λήρὸν τε τᾶλλ' ἠγείτο τοῦ γινῶναι πέρι 810
 φύσεις ποιητῶν. εἶτα τῷ σῶ δεσπότη
 ἐπέτρεψαν, ὅτι τῆς τέχνης ἔμπειρος ἦν.
 ἀλλ' εἰσῴωμεν ὡς ὅταν γ' οἱ δεσπόται
 ἐσπουδάκωσι, κλαύμαθ' ἡμῖν γίνεται.
 ΧΟ. ἦ που δεινὸν ἐριβρεμέτης χόλον ἐνδοθεν ἔξει,
 ἠνίκ' ἂν ὀξυλάλου παρίδη θήγγοντος ὀδόντα 815

804. ἔβλεψε γοῦν A.C.D.E.M.S.T.V.Y.Δ.Θ.X.Ω. Mut. 1. Med. 4. Elb. Cant. 1. 2. Harl. 1. 3. Bodl. 1. Suid. in ταυρηδόν. Br. Bo. Th. Fr. Ko. Mein. Dind. ἔβλεψεν οὖν Z.Φ. Borg. Ald. ἔβλεψε δ' οὖν R. Bergk. Praestat haud dubie ἔβλεψε γοῦν. 805. δὴ om. M. Bodl. 1.

806. εὔρισκέτην vulg. ἠύρισκέτην Dind. Mein.

807. οὐ γὰρ Suid. in συνέβαινε. οὐδὲ γὰρ malit Both. Ἀθηναίοισι συνέβαιν' A.D.R.S.V.Δ.Θ.Φ.X. Mut. 1. Med. 4. Urb. Reisig. Conj. p. 135. Bo. Bekk. Dind. recc. Ἀθηναίοισι συνέβαινε vulg. et Suid. l. l. Ἀθηναίοισι ξυνέβαινε F.T.Y. Bodl. 1. Ἀθηναίοις ξυνέβαινε E. Cant. 1. Borg. Br. Elmsl. ad Suppl. 158. Ἀθηναίοις συνέβαινε M.Ω. Elb. Cant. 2. Bentl. Ἀθηναίοις συνέβαιν' Z. Vel Ἀθηναίοις vel συνέβαιν' ob metrum Porsonus.

808. πολλοὺς ἴσως vulg. πολλοὺς γὰρ ἴσως V. Qu. πολλοὺς γ' ἴσως.

809. τοῦ γινῶναι πέρι | φύσεις ποιητῶν vulg. Corrigendum suspicabar τῆς φύσεως πέρι | γινῶναι ποιητῶν. Vulgata vix placet.

810. φύσεις] Qu. φύσεως. Post φύσεις ποιητῶν unum alterumve versum excidisse suspicatur Bergkianus, in quibus de Euripide sermo fuerit.

812. ὅταν γ' vulg. ὅταν V. ὀπότεν Mein. Dind. Male.

813. γίνεται M.

814. ἐριβρεμέτας vulg. Dedi ἐριβρεμέτης (ut in Il. 13, 624). Cf. ad 822. ἔξει] ἔλξει Reisk.

815. ὀξυλάλου D.(?) Br. in annot. Dind. Bo. ὀξυλάλον (sic) A. Med. 4. Ald. Ko. Bergk. Mein. ὀξύλαλον M.R.S.T.V.Y.Z.Δ.Φ.X.Ω. Th. Fr. περ ἴδη A. (-η) M.R.S.T.Y.Z.Θ.Φ.X.Ω. Med. 4. (-η) Ald. Br. Th. περιῖδη R. περιῖδη Δ. Mut. 1. παρίδη V. παρίδη Fr. Bergk. Ko. Mein. Dind. Minime contemnenda est Veneti lectio. Scribendum tamen suspicor ἠνίκ' ἂν ὀξυλάλου παῖη (i. e. ἐπαῖη) . . . Quam facile παῖη in παρίδη depravari potuisset quivis videat. Quin vero corripitur ceat secunda in ἐπαῖη, praesertim in metro dactylico, vix dubito. Corripitur certe prima in simplici verbo αἴω. Nisi malis ὀξυλάλοι' αἴη. Cf. Hom. Il. κ'. 189. πεδιονδε γὰρ αἰεὶ . . . τετράφαθ', ὅππότε' ἐπὶ Τρώων αἴωεν ἰόντων. Il. λ'. 463. τρὶς δ' αἴεν ἰάχοντος. λ'. 532. τοὶ δὲ πληγῆς αἴοντες. σ'. 378. ἀράων αἴων Νηληϊάδαο. π'. 508. ἄχος γένετο φθογγῆς αἴοντι. Od. ω'. 84. ἀγγελίης αἴουσα. Il. κ'. 160. οὐκ αἰεὶς ὡς . . . ; Vesp. 516. καταγελώμενος μὲν οὖν | οὐκ ἐπαῖεις (ᾗ) ἰπ' ἀνδρῶν &c. Nub. 650. ἐπαῖονθ' ὀποῖός ἐστι τῶν ρυθμῶν &c. Hermipp. com. II.

ἀντιτέχνον τότε δὴ μανίας ὑπὸ δεινῆς
ὄμματα στροβήσεται.

ἔσται δ' ἵππολόφων τε λόγων κορυθαίολα νείκη,
σχινδαλάμων τε παραξόνια, σμιλεύματά τ' ἔργων,
φωτὸς ἀμυνομένου φρενοτέκτονος ἀνδρὸς
ρήμαθ' ἵπποβάμονα.

820

φρίξας δ' αὐτοκόμου λοφιάς λασιαύχενα χαίτην,
δεινὸν ἐπισκύνιον ξυνάγων, βρυχώμενος ἦσει
ρήματα γομποπαγῆ, πινακηδὸν ἀνασπῶν,
γῆγενεῖ φυσῆματι.

825

ἔνθεν δὴ στοματοουργὸς ἐπῶν βασανίστρια λίσφη
γλῶσσ' ἀνελισσομένη, φθοεροῦς κινούσα χαλινοῦς,
ρήματα δαιομένη καταλεπτολογήσει
πλευμόνων πολὺν πόνον.

398. Μανῆς οὐδὲν λατάγων αἶε. Soph. Oed. C. 1767. *χὼ πάντ' αἴων Διὸς Ὀρκος.*
Certe vix satisfacit Dindorfii observatio: “*ἦνικ' ἂν ὀξύλαου περ propter metri necessitatem dixit poeta pro ἦνικ' ἂν περ ὀξύλαου.*” *θήγοντά τ' ὀδόντας*
conj. Bentr. *ὀδόντας* D.E.M.Z.Ω. Cant. 2. Dind. *ὀδόντα* R.S.V.Δ.Θ.Φ.Χ.
Ω corr. Mut. 1. Cant. 1. Harl. 1. 3. Med. 4. Ald. Bergk. Th. Fr. Ko. Bergk. Mein.
ὀδόντ' A.T.Y. Bodl. 1. Cf. Lys. 1256. *ἄπερ τὸς κάπρωσ θάγοντας, οἰῶ, τὸν ὀδόντα.*

1818-21. *ἔσται δ' . . . ἵπποβάμονα*] Haec post *φυσῆματι* 825 non sine causa
transponenda Dobraeo videntur. *ἵππολόφων* A.D.E.M.R.V. Mut. 1. Elb.
Bodl. 1. Cant. 1. 2. Dind. Th. Ko. Bergk. Mein. *ὑψιλόφων* C.F.Φ. schol.
Ald. Br. Bo. Fr. *νείκη*] *μήκη* Salmas. in Solin. p. 735, 2. Porson.
Wakef. Del. I. 99. (coll. Horat. *atrupillas et sesquipedalia verba.*)

819. *σκινδαλάμων* C.E.R.S.Y.Z.Δ.Θ.Φ.Χ. Med. 4. Cant. 1. Harl. 1. Bentr.
Fr. Ko. Bergk. Mein. *σκινδαλαμῶν* M.V. Mut. 1. Cant. 2. *σκινδαλμῶν* A.D.R.
(s. Bekk.) T. Suid. Ald. *σχινδαλμῶν* Br. *σχινδαλάμων* Pors. Dind. Th. Cf. ad
Nub. 130. Moeris p. 360. *ἐν τῷ χ' Ἀττικῶς, ἐν τῷ κ' Ἑλληνικῶς.* Postulatur
dactylus: cf. vv. 815. 823. 827. et ad v. 814. *σμιλεύματ' ἔργων* A.

822. *χαίταν* A.M.S.T.V.Y.Z.Δ.Θ.Χ.Ω. vulg. Bergk. Mein. *χαίτην* M.R.Φ.
Th. Fr. Ko. Dind. Dialectum in hoc metro non esse Doricum, neque obstare
ἐριβρεμέτας et *ἵπποβάμων* contendit Thiersch.

823. Qu. *δεινά τ' ἐπισκύνια ξυνάγων.* *ξυνάγων* A.R.V. &c. et vulg.
ξυνέχων C.E.M. Elb. Cf. Vesp. 95. *τοὺς τρεῖς ξυνέχων τῶν δακτύλων.* Eustath.
de Ismen. 4. p. 98. *συνέχει τὴν ὄφρυν.* *ἦσει*] *ἦσει* R.

824. *ἀποσπῶν* vulg. Malim *ἀνασπῶν.* Vide comm.

826. *δῆ*] δὲ A. Mut. 1. *λίσπη* libri et vulg. Fr. Ko. Bergk. *λίσφη*
Mein. Dind. “Photius p. 226, 16. *λίσπη γλῶσσα ἢ ἐπιτετριμμένη.* Atticam
formam *λίσφη* restituendam videri diximus ad Eq. 1368.” DIND.

827. *ἀνελισσομένα* Cant. 1.

828. *δαιομένα* Cant. 1.

829. *πλευμόνων* R.V. Ald. Dind. Mein. *πνευμόνων* A.M.S.T.Y.Z.Φ.Χ.
Mut. 1. Elb. Bodl. 1. Junt. Br. Th. Fr. Ko. Bergk. Cf. ad 474. Fritschius
(ad v. 474) formam vulgarem *πλευμῶν* esse affirmat, exquisitioremque formam
πνευμῶν tragicis tragicæque locutioni, qualis hoc loco est, vindicat.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

- οὐκ ἂν μεθείμην τοῦ θρόνου, μὴ νουθέτει' 830
 κρείττων γὰρ εἶναί φημι τούτου τὴν τέχνην.
 ΔΙ. Αἰσχύλε, τί σιγᾶς; αἰσθάνει γὰρ τοῦ λόγου.
 ΕΥ. ἀποσεμννεῖται πρῶτον ἄπερ ἐκάστοτε
 ἐν ταῖς τραγωδίασιν ἕτερατεύετο.
 ΔΙ. ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν, μὴ μεγάλα λῖαν λέγε. 835
 ΕΥ. ἐγῶδα τούτον καὶ διέσκεμμαι πάλαι,
 ἄνθρωπον ἀγριοποιὸν, αὐθαδόστομον,
 ἔχοντ' ἀχάλινον ἀκρατὲς ἀθύρωτον στόμα,
 ἀπεριλάλητον, κομποφακελορήμονα.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

- ἄληθες, ὦ παῖ τῆς ἀρουραίας θεοῦ; 840
 σὺ δὴ 'μὲ ταῦτ', ὦ στωμυλιοσυλλεκτάδη
 καὶ πτωχοποιεὶ καὶ ῥακισυρραπτάδη;
 ἄλλ' οὐ τι χαίρων αὐτ' ἐρεῖς. ΔΙ. παῦ', Αἰσχύλε,

830. μεθείμην A.D.F.V.Φ. Bodl. 1. Leid. Dawes. Br. μεθείην M.R. Mut. 1. Cant. 1. 2. Harl. 3. Cf. Soph. Phil. 1302. οὐκ ἂν μεθείην (μεθείμην al.). Pors. ad Med. 730. Sic προείμην Lucian. Dem. enc. 34. Sed προοῖντο Xen. Cyn. XII. 11.

831. κρείττον (corr. κρείττω) Bodl. 1. τούτου φημί A.

832. χρ. praef. A.

833. 834. Inverso ordine habet A. ἄπερ A.R. vulg. ὄπερ V.

835. μεγάλα A.V.Φ. Cant. 1. 2. Harl. 3. &c. μέγα M.R. Borg. Bodl. 1. μέγ' αὐτ' malit Dobraeus. Absque causa.

837. ἀγριοποιὸν M.

838. ἀχάλινωτον Mut. 1. ἀπύλωτον A.M.S.T.V.Y.Z.Φ.X.Ω. Suid. h. v. Eust. p. 723, 52. vulg. Bo. Th. Fr. Bergk. ἀθύρωτον R. Suid. in ἀγριοποιόν. Inv. Dind. Ko. Mein. "Librorum in hac re dissensus apud scholiastam et Suidam v. ἀθύρωτον et v. ἀπύλωτον ita commemoratur, ut ἀθύρωτον probetur. Grammaticus in Bekkeri Anecd. p. 352, 11. ἀθύρωτος: ἄκλειστος. Ἄριστοφάνης." DIND. Ἄπύλωτον στόμα dixit Theophylactus Sim. p. 122 B.

839. Fort. ἀπαραλάητον. Verbo παραλαλεῖν utitur Menander Mein. IV. 238. κομποφακελορήμονα A.D.R.

841. δὴ με vulg. δὴ 'μὲ Mein. Dind.

843. οὐ τε Mut. 1. οὔτε M. αὐτ' R.V.Φ. Harl. 3. Bekk. Dind. &c.

αὐτ' A. Bodl. 1. ταῦτ' M. vulg. παῦ' A. (ni fallor) V.Φ. Urb. Leid. Elmsl. n. ms. Dind. Th. Fr. Ko. Bergk. Mein. παῦσ' M.R.S.T.Y.Z.Δ.Θ.Φ.X.Ω. Suid. in θερμός. vulg. Cf. Ran. 269. ὦ παῦε παῦε. Eccl. 160. παῦε τοίνυν. Ach. 864. παῦ', ἐς κόρακας. Av. 889. παῦ', ἐς κόρακας. Eq. 821. παῦ παῦ' οὗτος (?). Vesp. 37. παῦε παῦε, μὴ λέγε. Pac. 648. παῦε παῦ' . . . μὴ λέγε. 326. παῦε παῦ' ὀρχούμενος. Soph. Ph. 1275. παῦε, μὴ λέξης πέρα. Eur. Iph. A. 1436. παῦσαι.

- καὶ μὴ πρὸς ὀργὴν σπλάγχνα θερμῆνης κότφ.
 ΑΙ. οὐ δῆτα, πρὶν γ' ἂν τοῦτον ἀποφῆνω σαφῶς 845
 τὸν χωλοποιὸν οἷος ὦν θρασύνεται.
- ΔΙ. ἄρν' ἄρνα μέλινα, παῖδες, ἐξενέγκατε
 τυφῶς γὰρ ἐκβαίνειν παρασκευάζεται.
- ΑΙ. ὦ Κρητικὰς μὲν ξυλλέγων μοιωδίας,
 γάμους δ' ἀνοσίους ἐσφέρων ἐς τὴν τέχνην— 850
- ΔΙ. ἐπίσχεσ οὗτος, ὦ πολυτίμητ' Αἰσχύλε.
 ἀπὸ τῶν χαλαζῶν δ', ὦ πονήρ' Εὐριπίδη,
 ἄναγε σεαυτὸν ἐκποδῶν, εἰ σωφρονεῖς,
 ἵνα μὴ κεφαλαίῳ τὸν κρόταφόν σου ῥήματι
 θενῶν ὑπ' ὀργῆς ἐκχέῃ τὸν Τήλεφον. 855
 σὺ δὲ μὴ πρὸς ὀργὴν, Αἰσχύλ', ἀλλὰ πραόνως
 ἔλεγχ' ἐλέγχου· λουδορεῖσθαι δ' οὐ πρέπει
 ἄνδρας ποιητὰς ὥσπερ ἄρτοπώλιδας.
 σὺ δ' εὐθύς ὥσπερ πρῖνος ἐμπρησθεῖς βοᾶς.
- ΕΤ. ἔτοιμός εἰμ' ἔγωγε, κοῦκ ἀναδύομαι, 860

844. θερμαίνης Bodl. 1. Cant. 1. θερμήμη M. ης κότφ om. R.

847. μέλαιναν A.M.T.V.Y.Z corr. Δ.Θ.Φ. (alt. v add. sec. m.) Ω. lemma schol. vulg. μέλινα R.S.Z.Δ. (in marg. a sec. m.) X. prob. Enger. Praef. ad Lys. p. xxi. Mein. Recte, opinor; nam caesura minus numerosa vix toleranda in vulgata, nisi quidem excusatio petenda est ex eo quod raptim haec verba proferuntur. Cf. ad Nub. 62.

848. ἐκβαίνειν] Fort. ἐξίεναι. Cf. Eq. 430. 760.

849. Qu. ὦ Κρητικὰς σὺ συλλέγων . . . Exciderat forsā σὺ ante συλλέγων, deinde insertum μὲν. συλλέγων vulg. Mein. ξυλλέγων Dind.

850. ἐσφέρων ἐς A. Bodl. 1. Dind. συμφέρων ἐς Borg. εἰσφέρων εἰς R.V. (ut vid.) vulg.

852. οὐκ ἀπὸ Suid. in χάλαζα. δ' add. R. Bekk. Dind. rec. om. A.V.Φ. &c. vulg.

853. ἄπαγε A.M.V.Φ. &c. vulg. Fr. Dind. ἄναγε R. Borg. Bergk. Ko. Mein. Verum hoc videtur. σεαυτὸν Bodl. 1. Cant. 1.

854. ἵνα μ' ἐν Borg. Unde conjicit Kock: ἵνα μὴ ἔγκεφάλου πως, τὸν κρόταφον . . . ὑπ' ὀργῆς, ἐκχέῃ &c.

855. θενῶν M.R.T.V.Z.Φ.X.Ω. Br. Bekk. Fr. θείνων A.S. Mut. 1. Ald. Suid. in Κεφαλαίῳ. θενῶν Dind. Th. Bergk. Ko. Mein. Blomf. ἐκχέει A. (ut vid.)

856. πραόνως] πρᾶως M. Fort. πρᾶος ὦν vel πρευμενῶς, sed nil mutandum videtur. V. annot.

857. πρέπει A.M.R.S.V.Δ.Θ.X. Cant. 2. Harl. 1. γρ. Mut. 1. Suid. in πραόνως et σὺ δὲ μή. vulg. Bo. Th. Fr. Ko. Bergk. θέμις F.T.Y.Z.Φ. Bodl. 1. Cant. 1. Harl. 1. 3. Urb. Dind. Mein. Praestat haud dubie πρέπει decorum est. Cf. Pl. 940. Plat. Phaedr. 259.

858. ποιητὰς A.

δάκνειν δάκνεσθαι πρότερος, εἰ τούτῳ δοκεῖ,
 τᾶπτη, τὰ μέλη, τὰ νεῦρα τῆς τραγωδίας,
 καὶ νῆ Δία τὸν Πηλέα γε καὶ τὸν Αἴολον
 καὶ τὸν Μελέαγρον, κᾶτι μάλα τὸν Τηλέφον.

ΔΙ. σὺ δὲ δὴ τί βουλεύει ποιεῖν ; λέγ', Αἰσχύλε. 865

ΑΙ. ἐβουλόμην μὲν ἂν οὐκ ἐρίζειν ἐνθαδί
 οὐκ ἐξ ἴσου γάρ ἐστιν ἀγὼν νῶν. ΔΙ. τί δαί ;

ΑΙ. ὅτι ἡ ποίησις οὐχὶ συντέθνηκέ μοι,
 τούτῳ δὲ συντέθνηκεν, ὥσθ' ἔξει λέγειν.
 ὅμως δ', ἐπειδὴ σοι δοκεῖ, δρᾶν ταῦτα χρή. 870

861. τούτῳ] τοῦτο C.R. Elb.

863. νῆ Δία libri et vulg. νῆ Δι Dind. unus. Cf. ad 164. Eq. 319. τὸν
 γε Πηλέα, τὸν Αἴολον Elmsl. n. ms. Πηλέα libri et vulg. Πηλῆ Dind.
 olim. Cf. ad 76. Formas Εὐρυσθῆ, Πηλῆ, Τυδῆ et similes Atticis tribuit
 Gramm. Meerm. p. 647 Sch. Cf. Greg. de D. Att. § 88. Falluntur autem
 qui per apocopen illas factas putant (v. Eust. ad Il. δ. p. 487, 10). Est enim
 Πηλῆ pro Πηλέα (ut ἦ pro ἔα), non, ut volunt, pro Πηλῆα &c. τε
 A.M.R.S.T.Y.X.Ω. Ald. Br. γε V. Bekk. Bo. Th. Fr. Dind. rec. om.
 Z.Δ.Θ.Φ. Mut. 1. καὶ om. Z.Φ. αἰόλον R.

864. κᾶτι μάλλον A.M. Borg.

865. ΔΙ. om. A. Bodl. 1. σὺ δὲ δὴ τί Ω. Ald. σὺ δὲ τί
 A.M.R.S.T.Y.Z.Δ.Θ.X. Mut. 1. Bodl. 1. σὺ δέ γε τί Cant. 1. Harl. 1. 3. σὺ
 δαί τί S.Φ. τί δαί σὺ V. Causa turbarum fuit exturbatio particulae δὴ post
 similem δέ. Cf. ad 805. ποιεῖν A.Φ.

866. ἐβουλόμην μὲν libri et vulg. ἐβουλόμην μὲν ἂν Brunck. (Idem recte,
 opinor, malit Meinekius.) ἐβουλόμην ἂν vel ἐβουλόμην μὲν ἂν Dawesius,
 coll. 672. ἐβουλόμην δ' ἂν τοῦτό σε | πρότερον νοῆσαι. Vesp. 960. ἐγὼ δ'
 ἐβουλόμην ἂν οὐδὲ γράμματα. Eccl. 151. ἐβουλόμην μὲν ἕτερον ἂν τῶν ἡθῶδων,
 &c. Eur. El. 397. ἐβουλόμην δ' ἂν, εἰ . . . &c. Adde Soph. Phil. 1239. ἀρχὴ
 κλύειν ἂν οὐδ' ἀπαξ ἐβουλόμην. 1278. ἀλλ' ἤθελον μὲν ἂν σε πεισθῆναι λόγους,
 &c. Aj. 88. μένοιμ' ἂν ἤθελον δ' ἂν ἐκτός ὦν τυχεῖν. Aesch. Ch. 701. Eur. Ion.
 568. Phrynich. II. 594. ἐβουλόμην ἀν ἡμῖν ὥσπερ καὶ προτοῦ. Com. anon. IV.
 650. βδελυρόν τὸ πρᾶγμα, κοῦκ ἀν ἐβουλόμην λαχεῖν. "Melius potuisset
 Brunck. . . ἐνθάδ' ἂν." DOBR. Nimirum ἐβουλόμην valet *It was my
 wish, ἐβουλόμην ἂν, I could have wished.* V. Monk. ad Alc. 1094. Elmsl. ad
 Bacch. 1311. Matth. Gr. § 509. ἐνθάδε libri et vulg. Dind. ἐνθαδὶ Mein.
 ἂν ταδί Lenting. Cf. ad Pac. 67. Sed sensus ἐνθαδὶ requirit.

867. ἀγὼν A.R.S.T.V.Y.Z.Δ.Θ.X.Ω. ὠγὼν (aut ὠ'γὼν) Φ. Mut. 1. Urb.
 ὠ'γὼν Bendl. Dawes. Br. ἀγὼν Dind. &c. νῶν A. τί δαί A.R.Δ.Φ.
 Urb. Mut. 1. Br. Dind. rec. τῆ M.V. τῆ Δ. in marg. al. m. Ald. τῆ
 legitur Eq. 126. 731. Pac. 927. Eccl. 796, 1086. Cf. ad Nub. 755. Hesy-
 chius, τί δαί : διὰ τί δὴ.

868. ὅτι ἡ A.D.R.Φ. Urb. Borg. Mut. 1. ὅτ' ἡ V. ὅτι M. Elb. Ald.
 ποίησις A.

870. δ' add. A.D.R.V.Φ. &c. Br. om. M. Ald. ἐπειδὴ σοι] ἐπειδὴ σοὶ
 Fritzsch. Fortasse recte.

- ΔΙ. ἴθι νυν λιβανωτὸν δευρό τις καὶ πῦρ δότω,
ὅπως ἂν εὐξώμαι πρὸ τῶν σοφισμάτων
ἀγῶνα κρίναι τόνδε μουσικώτατα
ἡμεῖς δὲ ταῖς Μούσαις τι μέλος ὑπάσατε.
- ΧΟ. ὦ Διὸς ἐννέα παρθένοι ἀγναὶ 975
Μοῦσαι, λεπτολόγους ξυνετὰς φρένας αἰ καθορᾶτε
ἀνδρῶν γνωμοτύπων, ὅταν εἰς ἔριν ὀξυμερίμοις
ἔλθωσι στρεβλοῖσι παλαίσμασιν ἀντιλογοῦντες,
ἔλθετ' ἐποψόμεναι δύναμιν
δεινοτάτοις στομάτοις πορίσασθαι 880
ρήματα καὶ παραπρίσματ' ἐπῶν.
νῦν γὰρ ἀγὼν σοφίας ὁ μέγας χωρεῖ πρὸς ἔργον ἤδη.
- ΔΙ. εὐχέσθε δὴ καὶ σφῶ τι πρὶν τᾶπῃ λέγειν. 885
- ΑΙ. Δήμητερ ἢ θρέψασα τὴν ἐμὴν φρένα,
εἶναί με τῶν σῶν ἄξιον μυστηρίων.
- ΔΙ. ἐπίθεσ λαβῶν δὴ καὶ σὺ λιβανωτὸν. ΕΤ. καλῶς.

871. νῦν Α.

874. ὑπάσατε A.C.D.R.V.X. schol. Etym. M. p. 782, 4 (in ὑπογραμμός). Br. ἐπάσατε E.F.M.S.T.Y.Δ.Θ.Ω. Mut. 1. Bodl. 1. Cant. 1. 2. Harl. 1. προάσατε Φ. (gl.) προσάσατε Z. Cf. ad 366. et Nub. 274.

875. ὦ om. M. Ald.

876. ξυνετὰς] An ξυνετούς?

878. στρεβλοῖσι A.D.R.V. &c. Br. Dind. rec. στρεβλοῖσιν τε M. στρεβλοῖσί τε Ald. στρεβλοῖς τε Bentl. Th.

879. ὀψόμεναι M. Elb.

880. πορίσασθαι A.R.S.V. Dind. (sublata interpunctione post στομάτοις) rec. πορίσασθε M.T.Y.Z.Φ.X.Ω. Mut. 1. vulg.

881. ῥήματα] ρεύματα Thiersch. ῥήγματα Franckius de Callino p. 80. (coll. v. 824 πινακῆδὸν ἀποσπῶν). ρεύματα vel ῥήγματα conj. Bergk. πρέμνα τε (sc. ἐπῶν) vouj. Kock., coll. 903. Av. 321. πρέμνον πράγματος πελωρίου. Lys. 267. 'ῤήματα sine dubio corruptum habet Mein., κρημνά τε reponendum suspicans, coll. Ran. 929. ῥήματα ἰππόκρημνα. Eq. 628. κρημνοὺς ἐρείπων. Nub. 1367. κρημνοποιὸν (Aeschylum). Frustra. 'ῤήματα Aeschyli sunt (v. 821. 824. 828.), παραπρίσματ' ἐπῶν Euripidis.

883. νῦν γάρ] ὅτι ἡμῶν S. ἀγὼν σοφίας ὅδε A.C.D.E.M.R.T.V.Y.Z. Δ.Θ.Φ.X. Mut. 1. Harl. 1. Bodl. 1. Br. ἀγὼν σοφίας ὀδί S. ἀγὼν ὅδε σοφίας Ω. Cant. 2. Ald. σοφίας ἀγὼν ὅδε Cant. 1. ἀγὼν σοφίας ὁ Herm. Dind. rec.

885. σφῶί τε R.

888. ΔΙ. om. A. ἐπίθεσ λαβῶν δὴ καὶ σὺ λιβανωτὸν A.M.S.V.Δ.Θ.Φ.X.Ω. Borg. Mut. 1. vulg. Mein. ἐπίθεσ λαβῶν καὶ σὺ λιβ. Z. ἐπίθεσ καὶ δὴ σὺ λιβανωτὸν λαβῶν R. ἐπίθεσ καὶ σὺ λιβανωτὸν λαβῶν C.T.Y. Bodl. 1. ἐπίθεσ καὶ σὺ δὴ λιβανωτὸν (om. λαβῶν) Suid. in καλῶς. ἐπίθεσ λαβῶν καὶ δὴ σὺ λιβανωτὸν Bergk. ἐπίθεσ λιβανωτὸν καὶ σὺ δὴ λαβῶν Fr. Ko. ἴθι νυν ἐπίθεσ

ἕτεροι γὰρ εἰσιν οἷσιν εὐχομαι θεοῖς.

ΔΙ. ἴδιοί τινές σου, κόμμα καινόν ; ΕΤ. καὶ μάλα. 890

ΔΙ. ἴθι νυν προσεύχου τοῖσιν ἰδιώταις θεοῖς.

ΕΤ. αἰθῆρ, ἐμὸν βόσκημα, καὶ γλώττης στρόφιγξ,
καὶ ξύνεσι καὶ μυκτῆρες ὄσφραντήριοι,
ὀρθῶς μ' ἐλέγχειν ὧν ἂν ἄπτωμαι λόγων.

ΧΟ. καὶ μὴν ἡμεῖς ἐπιθυμοῦμεν στρ. 895

παρὰ σοφοῖν ἀνδροῖν ἀκούσαι τίν' ἔπιτον
δαίαν λόγων ὁδόν.

γλώττα μὲν γὰρ ἠγρίωται,
λήμα δ' οὐκ ἄτολμον ἀμφοῖν,
οὐδ' ἀκίνητοι φρένες.

προσδοκᾶν οὖν εἰκός ἐστι 900

τὸν μὲν ἀστεῖόν τι λέξειν

δὴ καὶ σὺ λιβανωτὸν satis audacter Dind., coll. 871. 891. Ipse malim ἐπιθεῖς λαβῶν νῦν (vel νυν) καὶ σὺ λιβανωτόν. Aut exciderat νῦν (νυν) post ὧν, aut glossema δὴ inductum in textum νυν expulit.

889. θεοῖς M.R.S.T.Y.Z.Φ.Ω. Cant. 1. 2. Harl. 1. Suid. in θεοῖς. Th. Fr. Ko. Mein. θεοί A.V. Br. Dind. θεοῖσι (i. e. θεοῖς, corr. θεοί) X. Vide comm. et cf. ad Lys. 1167.

890. σοι A.V.Z.Φ.Ω. Mut. 1. &c. vulg. Mein. σου R. Bekk. Dind. Fr. Ko. Bergk. εἰσι M. Bodl. 1. εἰσιν Y. σοὶ Cobet. Verum videtur σου. καὶ om. M.

891. νυν A.Φ. vulg. δὴ R.V.

892. γλώσσης A.V.Φ. Mut. 1.

893. καὶ ξύνεσι A.R.Φ. Cant. 1. Reisk. Dind. καὶ ξύνεσις M.V. Mut. 1. Borg. &c. Ald. ὃ ξύνεσι Dawes. p. 446. ξύνεσις τε Bentl. Br. Error satis frequens. Cf. Soph. El. 792. ἄκουε, Νέμεσι (Νέμεσις al.) . . . Trag. Adesp. 291. ἰὸ τυραννὶ &c. Pors. ad Phoen. 187.

895. ἡμεῖς] ἡμεῖς γ' Cobet. Mein. Non semper additur particula γε post καὶ μὴν.

896. τινὰ λόγων ἐμμέλειαν, ἔπιτε (al. ἐπι τε, ἐπί τε) δαίαν ὁδὸν libri et Ald. Bergk. τινὰ λόγων ἐμμέλειαν, ἐπί τε . . . Br. τινὰ λόγων ἐπιμέλειαν ("metri et sensus causa"). ἔπιτε . . . Th. τινὰ λόγων ἔπιτε . . . Dind. τινὰ λόγων, τίν' ἐμμελείας | ἔπιτε . . . Ko. Mein. ἐμμελείαν τέ τιν' ἔπη τε | δαίαν ὁδὸν λόγων (!) Fr. Equidem levi mutatione corrigendum suspicor, τίν' ἔπιτον | δαίαν ὁδὸν λόγων. I. e. quamnam argumentorum viam rixosam initurum sint. Gl: ἐπέλθετε. Cf. 1106. λέγετον, ἔπιτον, ἀνὰ δ' ἔρεσθον. Interpolatum propter vitiosam scripturam ἐπί τε Dindorfio videtur ἐπιμέλειαν. ἔπιτε A.E.S.T.Y.Z. Ald. ἐπί τε D.M.Φ. et (ut vid.) R.V. Mut. 1.

898. γλώσσα libri et vulg. Th. Fr. Ko. Bergk. Mein. γλώττα Dind. Recte, opinor. ἠγρίωται] Fort. ἠκόνηται. Cf. 1116. et ad Nub. 1108.

901. τὸν μὲν οὖν A. Mut. 1. ἀστεῖόν τί A. λέξειν A.M.Φ. Med. 4. Ald. Br. Dind. Th. Mein. λέξαι R.V. Mut. 1. Bekk. Fr. Ko. Bergk. Verum haud dubie est λέξειν futurum, ut mox συσκεδᾶν. Cf. ad Nub. 35. 1141.

καὶ κατερρινημένον,
τὸν δ' ἀνασπῶντ' αὐτοπρέμοις
τοῖς λόγοισιν
ἐμπεσόντα συσκεδᾶν πολ-
λὰς ἀλινδήθρας ἐπῶν.

ἄλλ' ὡς τάχιστα χρὴ λέγειν οὕτω δ' ὅπως ἐρείτου 905
ἀστεία καὶ μῆτ' εἰκόνας μῆθ' οἷ' ἂν ἄλλος εἴποι.

ΕΤ. καὶ μὴν ἐμαυτὸν μὲν γε τὴν ποίησιν οἶός εἰμι
ἐν τοῖσιν ὑστάτοις φράσω. τοῦτον δὲ πρῶτ' ἐλέγξω
ὡς ἦν ἀλαζῶν καὶ φέναξ, οἷοις τε τοὺς θεατὰς
ἐξηπάτα, μῶρους λαβὼν παρὰ Φρυνίχῳ τραφέντας. 910
πρῶτιστα μὲν γὰρ ἓνα τιν' ἂν καθίσειεν ἐγκαλύψας,

902. κατερινισμένον Bodl. 1. αὐτοπρέμους Reisk.

903. λόγοις Elb.

905. Δι. praef. R.(?)V.(?) Ald. Br. Th. om A.(?) Bodl. 1. Lenting. Dind.
recc. Cf. 1004. Lys. 484. 549. Eq. 760. Vesp. 546. 648. Av. 460. Thesm. 531.
Pl. 487. Eccl. 581. "Jure choro haec continuat Dindorfius ob antistrophum.
Talia enim ubique recitat coryphaeus chori." FRITZCH. ἐρείτε Bodl. 1.

906. οἷ' ἂν] οἶαν A.

907. ἐμαυτὸν om. M. ἐαντὸν Borg. μὲν γε M.Δ.Θ corr. Ω. Ald. μὲν
καὶ A.D.S.Δ corr. Θ.X. Borg. Bodl. 1. καὶ γε Z. μὲν (om. γε) T. sup. Y.
γε (om. μὲν) R. καὶ (om. μὲν) V.Φ.

908. τοῖς M. Bodl. 1.

909. οἷοις] οἶως malit Dobraeus, laudato Porson. Adv. p. 201. Cf. Vesp.
1363. ἴν' αὐτὸν τωθάσω νεανικῶς | οἶως (sic B.C. vulg. οἷοις R.V.) ποθ' οὗτος ἐμὲ
πρὸ τῶν μυστηρίων. Infra 921. οἷ' ἄρ' ἐφενაკιζόμενν &c.

911. γὰρ A.D.R.V. Bodl. 1. Cant. 1. Dind. γὰρ δὴ γ' M.Ω. Cant. 2. Ald.
γὰρ δῆτα C. om. Borg. Similiter δὴ γ' interpolatum Vesp. 355. ἓνα τιν'
ἂν καθίσειεν V. Bekk. Dind. Fr. Ko. Bergk. ἓνα τινὰ καθίσειεν A.T.Y.Z.Θ.Φ.X.Ω.
Borg. Bodl. 1. Med. 4. Ald. ἓνα τινὰ καθίσειεν (γε sup. post τινὰ) Δ. ἓνα τινὰ
καθίσειεν (sic) R. ἓνα τιν' ἐκάθισεν Mut. 1. ἓνα τινὰ γ' ἐκάθισεν S. τινὰ
κάθισεν (om. ἓνα) Φ. ἓνα τιν' ἂν καθίζεν Dobr. ad Pl. 980. Elmsl. ad Ach. 569.
ἓνα τιν' ἂν καθίζεν Lenting. ἓνα γέ τινὰ καθίσειεν Mein. ἓνα τιν' ἐκάθισεν
Reisig. ἓνα γέ τινὰ καθείσειεν Porson. Praef. Hec. p. 40. Cobet. δὴ ἕνα τινὰ
καθείσειεν Dawes, (Solennis certe error librariorum est i pro ei ponentium,
cujus plurima exempla connessi ad Ran. 1301. Pac. 924.) ἓνα γέ τινὰ citat
Herm. El. D. M. p. 146 (Ubi raram in quarto pede solutionem esse monet.
Cf. ad Thesm. 567.) "Offensioni fuit librariis aoristi forma καθίσειεν, ubique
fere depravata. V. Thucyd. 6, 66. 7, 82." DIND. Ipse malim ἓνα τιν' ἂν,
Scilicet εἰς τις valet *one single person*, εἰς γέ τις *some one or other*. Prior
sensus unice hic convenit. Cf. Plat. Rep. VIII. 565 C. οὐκοῦν ἓνα τινὰ (ἓνα
γέ τινὰ inconsulto Cobet.) ἀεὶ ὁ δῆμος εἴωθε διαφερόντως προϊστασθαι ἑαυτοῦ,
Thuc. VI. 77. οἱ δεσπότην ἢ Μῆδον ἢ ἓνα γέ τινὰ ἀεὶ μεταβάλλοντες δουλοῦνται.
Verum hic videtur ἓνα τιν' ἂν καθίσειεν (aut καθίζεν). Sic καθεῦδω καθεῦδαν
(καθηῦδον). V. Butt. Lexil. p. 122. Irreg. Verbs p. 129.

- Ἀχιλλέα τιν' ἢ Νιόβην, τὸ πρόσωπον οὐχὶ δεικνύς,
 πρόσχημα τῆς τραγωδίας, γρύζοντας οὐδὲ τουτί—
 ΔΙ. μὰ τὸν Δι' οὐ δῆθ'. ΕΥ. ὁ δὲ χορός γ' ἤρειδεν ὄρμαθούς ἄν
 μελῶν ἐφεξῆς τέτταρας ξυνεχῶς ἄν· οἱ δ' ἐσίγων. 915
 ΔΙ. ἐγὼ δ' ἔχαιρον τῇ σιωπῇ, καὶ με τοῦτ' ἔτερπεν
 οὐχ ἦττον ἢ ἡν οἱ λαλοῦντες. ΕΥ. ἠλίθιος γὰρ ἦσθα,
 σὺφ' ἴσθι. ΔΙ. κάμαντῷ δοκῶ. τί δὲ ταῦτ' ἔδρασ' ὁ δεῖνα;
 ΕΥ. ὑπ' ἀλαζονείας, ἵν' ὁ θεατῆς προσδοκῶν κάθοιτο
 ὀπόθ' ἢ Νιόβη τι φθέγγεται τὸ δράμα δ' ἄν διήει. 920
 ΔΙ. ᾧ παμπόνηρος, οἶ' ἄρ' ἐφενακίζομένην ἰπ' αὐτοῦ.
 τί σκορδιναὶ καὶ δυσφορεῖς; ΕΥ. ὅτι αὐτὸν ἐξελέγχεω.
 κᾶπειτ', ἐπειδὴ ταῦτα ληρήσειε καὶ τὸ δράμα
 ἤδη μεσοίη, ῥήματ' ἄν βόεια δώδεκ' εἶπεν
 ὀφρῦς ἔχοντα καὶ λόφους, δεῖν' ἄττα μορμωροπαῖ, 925
 ἄγνωτα τοῖς θεωμένοις. ΑΙ. οἴμοι τάλας. ΔΙ. σιώπα.
 ΕΥ. σαφὲς δ' ἄν εἶπεν οὐδεὲν— ΔΙ. μὴ πρίε τοὺς ὀδόντας.

912. Ἀχιλέα Α. τινὰ Α.

913. Post h. v. spatium unius versus relictum in A. γρύζοντας vulg.
 Malim γρύζοντά γ'. De uno enim solo agitur.

914. γ' add. Φ. &c. om. A.M.R.V. Mut. 1. Bodl. 1. Cant. 2. Qu. ὁ δὲ χορός
 ξύνειρεν &c. Cf. Av. 1079. συνείρων τοὺς σπίνους. Sensui vix convenit
 vulgata. Cf. ad Eq. 627.

915. τέτταράς γε S. συνεχῶς A. om. Z. ἄν add. R.V. om.
 A.S.T.Y.Z.Δ.Θ.Φ.X. Mut. 1. Bodl. 1. Cant. 1. ἄν ξυνεχῶς M.Ω. Cant. 2.

917. γὰρ libri et vulg. Dind. Ko. Mein. ἄρ' vel γ' ἄρ' Benti. ἄρ' Elmsl.
 in Cens. Edin. N. 37, p. 87. Fr. Bergk. Sed cf. Eccl. 433. νοῦν γὰρ εἶχον νῆ
 Δία. De anapaesto in sexta sede v. ad Eq. 909. Nub. 1075.

918. δέ] δαὶ A.R. Mut. 1.

919. καθοῖτο A.C.D.M.R.S.V.Δ.Θ. Elb. Med. 4. Cant. 2. Br. Bekk. Fr.
 Bergk. καθῆτο E.T.Y.Φ.X.Ω. Cant. 1. Ald. κάθοιτο duo codd. rec. Buttman.
 Gr. vol. I. p. 546. Dind. καθῆτο Dobr. Mein. Ko. Cobet. conj. Bergk. Eadem
 corruptela Lys. 149.

920. τί Α.Δ.Θ. &c. τι φθέγγεται R.V. Dobr. Bekk. Dind. rec. τι
 φθέγγαιτο A.T.Y.Θ. corr. X. Bodl. 1. Cant. 1. (ai a corr.) τι φθέγγαιτό γε S.
 τι φθέγγοιτο Δ.Θ. Mut. 1. φθέγγαιτο τι Φ. Urb. φθέγγοιτό τι Z. φθέγγαιτο
 δὴ Ω. Ald. Br. Cf. ad 1258, ubi μέμφαιτο pro μέμφεται nonnulli libri.

921. ᾧ A.M.R.V. &c. vulg. Bekk. ᾧ Dind. Th. Fr. Ko. Bergk. Mein.
 Duplex accentus in Cant. 1. Verum est ᾧ. Cf. Vesp. 900. ᾧ μαρὰς οὗτος.
 187. Th. 649. Simplex admirationis exclamatio est ᾧ, oh!

925. δεῖν' ἄττα M.R.V. Cant. 1. δεῖν' ἄττα Cant. 2. δεινάττα (sic) A.

926. ἄγνωτα Α.Τ.Υ.Ζ.Ω. Dind. Fr. ἄγνωτα M.R.S.V.Φ.X. vulg. Th. ἄγνωστα
 Mein. Ko. Cobet. "Correctum ex Herodiano apud scholiastam, Suida in
 ἄγνωτα, Philemon. Lex. p. 3. ed. Burn." DIND. Cf. Lob. Aj. p. 274.

927. οὐκ pro ἄν Med. 4. δ' ἄν om. R. οὐδὲ ἐν A.M.R.V.Φ. Med. 4.

- ΕΥ. ἀλλ' ἢ Σκαμάνδρους ἢ τάφρους ἢ 'π' ἀσπίδων ἐπόντας
 γρυπαέτους χαλκηλάτους, καὶ ῥήμαθ' ἰππόκρημα,
 ἃ ξυμβαλεῖν οὐ ῥάδιον. ΔΙ. νῆ τοὺς θεοὺς ἐγὼ γοῦν 930
 ἤδη ποτ' ἐν μακρῷ χρόνῳ νυκτὸς διηγρήνυθα
 τὸν ξουθὸν ἰππαλεκτρύονα ζητῶν τίς ἐστὶν ὄρνις.
- ΑΙ. σημεῖον ἐν ταῖς ναυσὶν, ὠμαθέστατ', ἐνεγέγραπτο.
 ΔΙ. ἐγὼ δὲ τὸν Φιλοξένου γ' ὦμην Ἐρυξιν εἶναι.
 ΕΥ. εἴτ' ἐν τραγωδίαις ἐχρῆν κάλεκτρύονα ποιῆσαι ; 935
 ΑΙ. σὺ δ', ὦ θεοῖσιν ἐχθρὲ, ποῖ' ἄττ' ἐστὶν ἄττ' ἐποίεις ;
 ΕΥ. οὐχ ἰππαλεκτρύονας μὰ Δί' οὐδὲ τραγελάφους, ἄπερ σὺ,

&c. vulg. Fr. Ko. Bergk. οὐδὲν Bodl. 1. οὐδεὲν Dind. Mein. οὐδ' ἂν ἐν
 Porson. Praef. Hec. p. 32 Sch. οὐδὲν ἂν Lenting. Hiatus οὐδὲ ἐν apud
 nostrum non nisi in Pluto (37. 138. 1115. 1182.) occurrit. Ferrara sunt formae
 trisyllabae exempla apud veteris comoediae poetas. Cratinus ap. Etym.
 M. p. 200, 37. καὶ γὰρ ἐβλίμαζον αὐτήν, ἢ δ' ἐφρόντιζ' οὐδὲ ἔν. Crates Athen.
 p. 267. ἔπειτα δούλον οὐδὲ εἰς κεκτήσειτ' οὐδὲ δούλην. Eupolis ap. Stob.
 Flor. IV. 33. ἦν δὲ τις τῶν ἐνθάδ' αὐτοῦ μηδὲ ἔν χεῖρον φρονῶν. Cf. ad Lys.
 1044.

928. ΕΥ. om. A. Qu. ἀλλ' ἢ Σκαμάνδρους καὶ τάφρους κάπ' ἀσπίδων
 &c. Mox enim sequitur καὶ (non ἢ) ῥήμαθ'.

929. γρυπαιέτους A.M.V. &c. vulg. Fr. Ko. γρυπαιέτους R. γρυπαέτους
 Dind. Bergk. Mein. Fort. γυπαέτους. χαλκηράτους A. καί] ἢ
 Dobr. Cf. ad 928. ἰππόκρημα M. Fort. ἰψίκρημα.

930. ῥάδι' ἦν A.D.R.S.V.Φ. Urb. Leid. γρ. Elmsl. n. ms. Pors. Praef.
 Hec. p. xiv. Herm. El. D. M. p. 147. Bekk. Th. Bo. Dind. Bergk. Ko. Mein.
 ῥάδιον ἦν M.S pr. m. T.Y.Z.Δ.Θ.X.Ω. Mut. 1. Cant. 1. 2. Elb. Med. 4. et vulg.
 ῥάδιον Bentr. Reisig. Conj. p. 99. Elmsl. Cens. Pors. Hec. p. 85. (Recte,
 opinor. Cf. Th. 68. κατακάμπτειν τὰς στροφὰς οὐ ῥάδιον.) ῥᾶον ἦν Lenting.
 Fr. γ' οὖν A.

931. μακρῷ χρόνῳ A.M.R.S.T.V.Y.Δ.Θ.X. &c. χρόνῳ μακρῷ Z.Φ.

932. ἰππαλεκτρύονα libri et vulg. Th. Dind. Ko. Bergk. ἰππαλεκτρῶν Pors.
 prob. Monk. ad Hipp. 377. ἰππαλέκτορα Both. Fr. Cobet. (Mnem. VIII. 134.)
 Mein. ὁ ξουθὸς ἰππαλεκτρῶν ζητῶν . . . conj. Lenting. Vulgatam tuentur
 Herm. Epit. D. M. § 169. et Reisig. Conj. p. 99. Cf. ad Nub. 1427. σκέψαι
 δὲ τοὺς ἀλεκτρύονας καὶ τᾶλλα τὰ βοτὰ ταυτί. et 663.

933. σημεῖον δὲν Markland ad Eur. Suppl. 109. ὦ 'μαθέστατ' A.
 ὠμάθεστ' R. ἐνεγέγραπτο] Qu. ἐπεγέγραπτο.

935. H. v. delet Hamaker. θεοῖς Bodl. 1. ποῖ' ἄττ' M.Δ.Θ.
 Cant. 2. Borg. Ald. Elmsl. n. ms. Dind. Bergk. Mein. ποῖ' ἄττ' Ω. ποῖ' ἄτ'
 Mut. 1. ποῖά τ' V. ποῖά γ' A.R.S.T.Y.Z.Φ.X. Bodl. 1. Cant. 1. Med. 4.
 Urb. Kust. Br. Fr. Ko.

937. οὐχὶ μὰ Δί' ἰππαλεκτρύονας γ', οὐ τραγ. Reisig. Conj. p. 99. et (om.
 γ') Dobr. οὐχ ἰππαλεκτρύονας γε μὰ Δί', οὐ τραγ. Pors. Opusc. p. 195.
 μὰ Δί' οὐδὲ] μὰ Δία καὶ Elmsl. in Edinb. Rev. a. 1811. p. 85. Lenting.
 (coll. Ach. 855.) De anapaesto in quarto tetrametri iambici loco vide ad

ἂν τοῖσι παραπετάσμασιν τοῖς Μηδικοῖς γράφουσιν
 ἄλλ', ὡς παρέλαβον τὴν τέχνην παρὰ σοῦ τὸ πρῶτον εὐθύς
 οἰδοῦσαν ὑπὸ κομπασμάτων καὶ ῥημάτων ἐπαχθῶν, 940
 ἴσχυανα μὲν πρότιστον αὐτὴν καὶ τὸ βᾶρος ἀφείλων
 ἐπυλλίοις καὶ περιπάτοις καὶ τευτλίοισι λευκοῖς,
 χυλὸν διδοὺς στωμυλμάτων, ἀπὸ βιβλίων ἀπηθῶν
 εἴτ' ἀνέτρεφον μονωδίας, Κηφισοφῶντα μιγνύς.
 εἴτ' οὐκ ἐλήρουν ὅ τι τύχοιμ' οὐδ' ἐμπεσῶν ἔφυρον, 945
 ἄλλ' οὐξιών πρότιστά μοι τὸ γένος ἂν εἶπεν εὐθύς
 τοῦ δράματος. Αἱ. κρέϊττον γὰρ ἦν σοι νῆ Δί' ἢ τὸ σαντοῦ.
 Εἴτ. ἔπειτ' ἀπὸ τῶν πρώτων ἐπῶν οὐδένα παρήκ' ἂν ἄργον,

Nub. 932. Fr. 476, 5. Cratin. Mein. II. 40. οὐδέ] οὐ solus Bodl. 1.
 οὐχ' Α. ἰππαλεκτρύνας] ἰππαλέκτορας Fr. Mein. ἰππαλεκτροῦς Pors.
 Cf. ad 932.

938. ἄν Α. ἂν R. ἂν ἔν Med. 4. ἄ D. τοῖσιν Α.
 939. ὥσπερ ἔλαβον V. Urb. Mut. 1. τὴν τέχνην παρὰ σοῦ A.D.E.M.V.Φ.
 Urb. Mut. 1. Cant. 1. (γε supr. σοῦ) 2. τὴν τέχνην παρὰ σου Z.Θ.Φ.Ω. παρὰ
 σοῦ τὴν τέχνην R.T. Bodl. 1. Ald. παρὰ σου τὴν τέχνην Y.Δ. (γε supr. σου
 sec. m.) τὴν τέχνην (om. παρὰ σοῦ) C. τὸ πρῶτον εὐθύς V. Dawes. Bekk.
 Dind. rece. τοπρῶτον εὐθύς Br. τοπρῶτον μὲν εὐθύς Ald. πρῶτον μὲν εὐθύς
 C.E.M. Cant. 2. Urb. Ellb. γε πρῶτον εὐθύς S. πρῶτον εὐθύς A.S.Z.Δ.Θ.Φ.X.Ω.
 Cant. 1. Mut. 1. εὐθύς R.T.Y. Bodl. 1.

940. καὶ om. Bodl. 1. 941. ἴσχυανα Cant. 1.
 942. ἐπυλλίοισι Α. τευτλίοις Bodl. 1. λευκοῖς R.T.V.Y.Z.Φ.
 Bodl. 1. Borg. Urb. Schol. v. l. Suid. in ἴσχυανα. μικροῖς A.M.S.Δ.Θ.X.Ω.
 Mut. 1. Cant. 1. (gl. supr. ἐπυλλίοις) 2. Schol: μικροῖς. γράφεται λευκοῖς.
 "Glossa scilicet μικροῖς indicans τευτλίοις diminutivum esse." DOBR.

943. ἀπήθων V. ἀπανθῶν Bodl. 1.
 944. κωμωδίας Α.
 945. ἐκπεσῶν Scal.
 946. οὐξιών T. οὐξιών Α. οὐξιών R. Med. 4. ἐξιών X. μὲν μοι
 A.M.R.S.V.Z.Φ.X. vulg. μὲν τοι C.E.T.Y. Mut. 1. Cant. 1. 2. Correxī μοι
 (om. μὲν). τὸ om. Z. Mut. 1. εἶπ' ἂν R.V. Bekk. Dind. rece.
 εἶπεν A.M.T.Z.Φ. Mut. 1. vulg. Cf. 948. παρήκ' ἂν. Corrigendum, ni fallor,
 ἂν εἶπεν. Cf. 927. σαφὲς δ' ἂν εἶπεν οὐδέέν.

947. Αἱ. Α. Ald. Dind. Δι. C.R.(?) V.(?) Br. Bekk. Bo. Th. Fr. Ko. Bergk.
 Mein. "Aeschylus quidem paullo ante eandem ob causam invectus est in
 Euripidem, sed illud fecit severe. Haec scurrilis ludificatio Baccho melius
 convenit." TH. Recte, cpinor. Cf. 952. ἦν σοι] ἦδεις (ἦδης) conj.
 Bergk.

948. Qu. εἴτ' ἀπὸ γε τῶν . . . ἂν om. Bodl. 1. ἔπειτα προσώπων τῶν
 ἐμῶν . . . conj. Koek. Ipse tentaveram εἶτα δὲ προσώπων τῶν ἐμῶν. οὐδέν
 vulg. Malim οὐδένα, nullam personam. Idem suadet Lenting. Praeterea
 transponendum forsā παρήκ' ἂν οὐδέν' ἄργον.

ἀλλ' ἔλεγεν ἢ γυνή τέ μοι χῶ δούλος οὐδὲν ἦττον,
 χῶ δεσπότης χῆ παρθένος χῆ γραυῖς ἄν. ΑΙ. εἶτα δῆτα
 οὐκ ἀποθανεῖν σε ταῦτ' ἐχρῆν τολμῶντα; ΕΤ. μὰ τὸν
 Ἀπόλλω 951

δημοκρατικὸν γὰρ αὐτ' ἔδρων. ΔΙ. τοῦτο μὲν ἔασον, ὦ τῶν
 οὐ σοὶ γάρ ἐστι περίπατος κάλλιστα περί γε τούτου.

ΕΤ. ἔπειτα τουτουσὶ λαλεῖν ἐδίδαξα— ΑΙ. φημί κάγω.
 ὡς πρὶν διδάξαι γ' ὄφελος μέσος διαρραγῆναι. 955

ΕΤ. λεπτῶν τε κανόνων ἐσβολὰς ἐπῶν τε γωνιασμούς,
 νοεῖν, ὀρᾶν, ξυνιέναι, στρέφειν, ἐρᾶν, τεχνάζειν,
 κάχ' ὑποτοπεῖσθαι, περινοεῖν ἅπαντα,— ΑΙ. φημί κάγω.

ΕΤ. οἰκεία πράγματ' εἰσάγων, οἷς χρώμεθ', οἷς ξύνεσμεν,
 ἐξ ὧν γ' ἄν ἐξηλεγχόμην· ξυνειδότες γὰρ οὗτοι 960
 ἦλεγον ἄν μου τὴν τέχνην. ἀλλ' οὐκ ἐκομπολάκου
 ἀπὸ τοῦ φρονεῖν ἀποσπάσας, οὐδ' ἐξέπληττον αὐτοὺς

949. ἔλεγεν M.R.S.V.Z.Φ.X.Ω. Mut. 1. vulg. ἔλεγον A.T.Y. Bodl. 1.
 Fortasse recte. Nisi reponendum potius ἔλεγ' ἄν (cf. ad 946). Aliter vix
 tanto intervallo se juncta fuissent ἔλεγεν et ἄν. χ' ὡς Α.

950. χ' ὡς Α. χ' ἢ Α. bis.

951. σε ταῦτ' ἐχρῆν E.M.R.V.Φ. Cant. 1. Br. Dind. &c. σε ταῦτα χρῆν Ald.
 σε χρῆν ταῦτα C. Mut. 1. σε δεῖ ταῦτα D. σε δεῖ τοιαῦτα A. Fort. σ' ἐχρῆν
 ταδί.

952. αὐτ' Α. Bodl. 1. τοῦτο A.C.D.E.F.M.R.V. Bodl. 1. Cant. 1. Br.
 τουτὶ Ald. μὲν οὖν D. ὦ τῶν Α. ὦτᾶν (sic) Fritsch.

953. οὐ σοὶ Α. Ald. Dind. Fr. Ko. Bergk. Mein. οὐ σοι R.(?)V.(?) Br.
 Bekk. Th. Emphaticum hic est pronomem.

954. ΑΙ.] Διογ. Α. Fortasse recte (cf. ad 947): sed v. 1069.

955. αἰσχ. praef. Α. Qu. πρὶν διδάξαι σ'. μέσον Α.

956. εἰσβολὰς R.V. Bodl. 1. Suid. in γωνία. ἐσβολὰς A.M. Harp. in v.
 γωνιασμός. Ald. Br. Dind.

957. ὀρᾶν] ἐρᾶν D. στρέφειν, ἐρᾶν vulg. στρέφειν, περᾶν conj. Mein.
 στρέφειν, δέρειν conj. Kock. (coll. Vesp. 485.) στρέφειν ἐρᾶν (sic) Fritsch.
 (Recte, opinor; nisi corruptum est ἐρᾶν.) στροφῶν ἐρᾶν Fritsch. Halbertsma.
 prob. Mein. Qu. στρέφειν, πλέκειν, τεχνάζειν. Vel στρέφειν τε καὶ τεχνάζειν.
 Verba tantum requiri videntur, ne concinnitas loci corrumpatur. Vulgatam
 damnat etiam Lobeck.

958. κάχ' ὑποτοπεῖσθαι C.E.F.M.R.S.T.V.Y.Z.Φ.X.Ω. Mut. 1. Cant. 1. 2.
 schol. v. 1. Br. Dind. καθ' ὑποτοπεῖσθαι A.D. et v. 1. ap. Suid. εἰθ' ὑποτο-
 πεῖσθαι Bodl. 1. καχνοτοπεῖσθαι Suid. in h. v. Ald. Th. χύποτοπεῖσθαι Borg.
 καθυποτοπεῖσθαι Etym. M. p. 762, 15. prob. Br. καχύποτος ex Aristophane,
 καχνοπόητος ex Platone enotavit Pollux 2, 57. Ταχύποποι legitur Arist.
 Rhet. II. 13. 5. Cf. ad 554. Scribendum forsitan conjunctim καχνοτοπεῖσθαι.

960. γ' ἄν A.M.R.S.T.Y.Z.Φ.X.Ω. ἄν V. (Fortasse recte.) γάρ D. Elb.
 Qu. τ' ἄν.

961. ἐκομπολάκου R.

962. om. Α.

Κύκνους ποιῶν καὶ Μέμνονας κωδωνοφαλαρόπῳλους.
 γνῶσει δὲ τοὺς τούτου τε κάμους ἑκατέρου μαθητάς.
 τουτουμενὶ Φορμίσιος Μεγαίνετός θ' ὁ Μανῆς,

965

σαλπυγγολογχυπηνάδαι, σαρκασμοπιτυοκάμπται
 οὐμοὶ δὲ Κλειτοφῶν τε καὶ Θηραμένης ὁ κομφός.

ΔΙ. Θηραμένης; σοφός γ' ἀνὴρ καὶ δεινὸς ἐς τὰ πάντα,
 ὃς, ἣν κακοῖς που περιπέση καὶ πλησίον παραστήη,
 πέπτωκεν ἔξω τῶν κακῶν, οὐ Χίλος ἀλλὰ Κεῖος.

970

963. ποῶν Α.

964. γνῶση M.T. Elb. δὲ R.S.T.V. Ald. τε D. Elb. Mut. 1. Cant. 2.
 om. A.S. κάμου γ' A.S.V.Δ. Mut. 1. Ald. Br. Th. Bo. κάμου M.R.T.Y.Z.
 ©.Φ.Ω. Borg. Bodl. 1. Cant. 2. Med. 4. Suid. vv. γνῶσει et Μεγαίνετος. κάμους
 Dobr. Fr. Bergk. Ko. Mein. Recte: vide comm. ἑκατέρου
 M.R.S.T.V.Y.Δ.©.Φ.Χ.Ω. Mut. 1. Bodl. 1. Ald. Dind. Fr. Ko. Bergk. Mein.
 ἑκατέρους A.C.D.Z.Φ corr. Med. 4. Br. Bo. Th. ἑκατέρως Elb. ἑκατέρων Borg.
 Vocem utrobique omittit Suidas. Hinc Hermannus conjicit γνῶσει . . . κάμου
 ῥαδίως μαθητάς. Verum est ἑκατέρου. Cf. ad Th. 803.

965. διο. prae f. A. τούτου μὲν A.D.T.Δ. Mut. 1. Bodl. Suid. in γνῶση
 et Μεγαίνετος. τούτου μὲν ὁ C.E.M.T.Φ.Χ.Ω. Elb. Cant. 2. τούτου μὲν οὐδ'
 Y.Z. Ald. Br. τούτου μὲν γὰρ S.Δ corr. sec. m. τούτου μενὶ R.V. Bekk.
 τουτουμενὶ (i. e. τουτουὶ μὲν) Dind. rece. Tentabam τούτου μὲν ὁ τε . . . (coll.
 967), sed verum arbitror τουτουμενὶ. μεγαίνετος Bodl. 1. μανῆς R.V.
 μάνης M.S.T.Δ.Φ.Χ. Ald. μανῆς Y.Z.©. Mein. μάγνης A. Suid. Μάνης Br.
 Μανῆς Fr. Ko. Bergk. Dind. Μάγνης Th. Enger. ad Lys. 1212. Cf. ad 970.

966. σαρκασμοπιτυοκάμπται M.R.S.T.Y.Z.Δ.© pr. Ω. vulg. Suid. -κάμπται
 A.V.Φ.Χ. καρβανο- vel στομφασμο- tentabat Bentl.

967. οὐμοὶ A.M.T.Y.©.Φ. Ald. οὐμοὶ V.Δ.Ω. Bekk. Dind. &c. οὐμοὶ
 S.Z.X. ἐμοὶ D. Borg. Dobr. οὐμός R. et Suid. in κομφόν. οἰ'μοὶ Br.

968. ἐς Bodl. 1. Dind. εἰς A.M.R.V. vulg. ἐς τὰ πάντα] Qu. εἰς
 ἅπαντα, ut in Thesm. 531. οὐδὲν κάκιον εἰς ἅπαντα πλὴν ἄρ' ἢ γυναῖκες. Vesp.
 1101. Soph. Tr. 489. τοῦ τῆσδ' ἔρωτος εἰς ἅπανθ' ἦσσαν ἔφν.

969. κακοῖς που A.M.R.Φ. &c. vulg. κακοῖς (om. που) V. κακοῖσι D. Fort.
 κακῷ τῷ aut κακοῖς τις. Latet, ni fallor, mendum aliquid. Vix enim perspicio
 vim verborum καὶ πλησίον παραστήη (αὐτῶν, τῶν κακῶν?); adde quod suspicionem
 movet τῶν κακῶν tam brevi intervallo post κακοῖς illatum.

970. Κεῖος A.D.V. Eust. p. 1289, 64. 1397, 41. 1462. 45. Dind. rece. (Κῶος
 habet Eust. ad Od. γ'. p. 1462, 45, ubi tamen addit, ἢ κατὰ τινας Κεῖος.) Κίος
 M.R.S.T.Y.Z.Φ.Χ. vulg. et sic Apostol. XIV. 16 b. Cf. Herod. VIII. 46.
 Κεῖοι (Κίοι al.). "Κῶος Aristarchus apud scholiastam: quam lectionem
 Eustathius quoque memorat. Ab sensu horum verborum longe aberrarunt
 grammatici veteres, quorum opiniones exponit scholiasta. Hoc dicit poeta,
 Theramenem ingenio tam versuto esse ut, quum improbissimus esset, probissimus
 videretur. Chiorum enim civitas mala fama laborabat [v. Pac. 171], Ceorum
 clara erat et morum probitate et rei publicae administratione: vid. Boeckh. ad
 Platon. Leg. (638 a.) p. 109. et, qui verba Aristophanis recte est interpretatus,
 Heindorfium ad Protag. p. 577." DIND. Eust. ad Od. α'. τῶν κατὰ τοὺς

ΕΤ. τοιαῦτα μέντουγῶ φρονεῖν
 τούτοισιν εἰσηγησάμην,
 λογισμὸν ἐνθεῖς τῇ τέχνῃ
 καὶ σκέψιν, ὥστ' ἤδη νοεῖν

ἀστραγάλους βόλων ὁ μὲν τὰ ἐξ δυνάμενος Κῶφος καὶ ἐξίτης ἐλέγετο, ὁ δὲ τὸ ἐν Χίος, ὅθεν καὶ τις παροιμία, Χίος παραστὰς Κῶφον οὐκ εἰσώ' ἦς μέμνηται Στράτις ἐν τῷ, Χίος παραστὰς Κῶφον οὐκ εἰ λέγειν. "Ἐνθα ἐνθυμητέον καὶ τὸ τοῦ Κωμικοῦ, "Πέπτωκεν ἔξω τῶν κακῶν, οὐ Χίος ἀλλὰ Κείος," καὶ νοητέον ὡς ἡ ἔσφαλται ἡ γραφή τοῦ Κείος, ἢ ἄλλα παρῶδηται ἀπὸ τοῦ Κωμικοῦ. Cf. Demodocum Anth. Pal. XII. 27. καὶ τούδε Δημοδόκου. Χίοι (Χίοι;) κακοὶ, οὐχ ὁ μὲν ὅς δ' οὐ, πάντες πλὴν Προκλέους· καὶ Προκλῆς Χίος. Phocylid. Fr. 1. Longe aliter verba accipit Fritzechius, qui respici putat ad proverbium οὐ Χίος ἀλλὰ Κῶφος, de quo schol. Platon. p. 320 b. τῶν δὲ βόλων ὁ μὲν τὰ ἐξ δυνάμενος Κῶφος καὶ ἐξίτης ἐλέγετο, Χίος δὲ ὁ τὸ ἐν καὶ κύων. λέγεται δὲ τις καὶ παροιμία ἀπὸ τούτου "Χίος παραστὰς Κῶφον οὐκ εἰσώ." Eustath. pp. 1397. 1462. et Polluc. 9, 20. 7, 204. "Hoc igitur proverbio, ait, necesse est hominem semper felicem describi, qui e quovis periculo evadere soleat. Aptissime igitur hoc ita utitur comicus, ut pro eo dicat οὐ Χίος ἀλλὰ Κείος, propterea quod Theramenem non solum ut hominem nimis felicem ridere velit, sed etiam ut exterum atque Ceum." Κείος pro Κῶφος praeter expectationem dictum putat etiam Thiersch. Opponitur igitur Theramenes ὁ Κῶφος (vel ὁ Κείος) aleator felix Megaenelo τῷ Μανῆτι aleatori infelici v. 965. Scripturam Κίος tuentur Leutsch. l. 1. Ast. ad Plat. T. I. 44. et Welcker. Ser. Min. II. 459. Cf. Apost. XVIII. 26 a. Χίος παραστὰς Κῶφον οὐκ εἰ λέγειν: παρόσον οἱ Χίοι λογιώτεροι τῶν Κῶφων ἦσαν καὶ δυνατώτεροι. (Qui Strattidis comici versus est. V. Mein. II. 771.) App. Prov. V. 28. Χίος παραστὰς Κῶφον οὐκ εἰ λέγειν: ἀπὸ ἀστραγάλων παρῶδηται ἡ παροιμία· καὶ ἐπὶ Θηραμένους, ἐπεὶ ἔδοκει Χίος εἶναι. Zenob. IV. 74. Κῶφος Χίφ: ὁ Κῶφος ἀστράγαλος ἠδύνατο ἔξ. Παροιμία δὲ ἐστι, Χίος πρὸς Κῶφον. ὁ μὲν γὰρ Χίος ἠδύνατο ἐν, ὁ δὲ Κῶφος ἔξ. Diogen. V. 70. Κῶφος πρὸς Χίον: ὅταν ἐλάττω πρὸς υειζονά τις παραβάλλῃ. Apost. X. 35. Κῶφος πρὸς Χίον: ὅταν ἐλάττω πρὸς μείζω τις παραβάλλῃ. De quo proverbio v. Bernh. ad Suid. v. Κῶφος. Comicum scripsisse suspicor οὐ Κείος ἀλλὰ Χίος. Cf. Plut. Nic. 2. εἰς δυσγένειαν ὡς ξένος ἐκ Κέω λελοιδώρηται, καὶ διὰ τὸ μὴ μόνιμον ἀλλ' ἐπαμφοτερίζον αἰεὶ τῇ προαιρέσει τῆς πολιτείας ἐπεκλήθη Κόθορνος. Lucian. Pseudol. 16. καὶ ὁ μὲν Κόθορμόν τινα εἶπεν, εἰκάσας αὐτοῦ τὸν βίον ἀμφίβολον ὄντα τοῖς τοιοῦτοις ὑποδήμασιν. "Apparently a proverbial expression, implying one who can say *Sibboleth* or *Shibboleth*, as will best serve his purpose.—The expression is applicable to a man of versatile genius, who, like the bat in the fable, can be bird or mouse, as will best answer his end, being always found on the prosperous side. Xen. Hell. II. 25. Heind. ad Plat. Prot. p. 577. Mitford IV. 343, 386." MITCH. "Grammatici in explicatione horum verborum: οὐ Χίος ἀλλὰ Κείος, et in definienda patria Theramenis inconstantiores sunt ipso Theramene." BERG.

971. μέντοι γῶ φρονεῖν A.M.T.Y.Φ.X.Ω. Mut. 1. Med. 4. vulg. μέντοι ἐγῶ φρονεῖν Z. μέντοι σωφρόνειν R.S.V. Inv. Bekk. Fr. μέντουγῶ φρονεῖν Dind. Bo. Th. Ko. Bergk. Mein.

	ἅπαντα καὶ διειδέναι	975
	τά τ' ἄλλα καὶ τὰς οἰκίας οἰκεῖν ἄμεινον ἢ πρὸ τοῦ, κἀνασκοπεῖν, “ πῶς τοῦτ' ἔχει; ποῦ μοι τοδί; τίς τοῦτ' ἔλαβε;”	
ΔΙ.	νῆ τοὺς θεοὺς νῦν γοῦν Ἄθη- ναίων ἅπας τις εἰσιῶν κέκραγε πρὸς τοὺς οἰκέτας ζητεῖ τε, “ ποῦ ἴστω ἡ χύτρα; τίς τὴν κεφαλὴν ἀπεδήδοκεν τῆς μαινίδος; τὸ τρύβλιον τὸ περυσινὸν βέβηκέ μοι. ποῦ τὸ σκόροδον τὸ χθιζινόν; τίς τῆς ἐλάας παρέτραγε;” τέως δ' ἀβελτερώτατοι κεχηνότες Μαρμάκουθοι	980 985
	Μελητιδαὶ καθήντο.	990

977. προτοῦ Α.

978. κἀνασκοπεῖν R. ἔχει] ἔχη R.

979. ποῦ] πῶς M.

τοῦτ'] τόδ' Bentr.

ἔλαβε A. vulg. ἔλαβει

D.M.R.V. Elb. Bekk. τίς προῦλαβεν Fr.

983. ζητεῖ τε] ζητεῖτε Reisk. Ingeniose, non tamen vere.

984. ἀπεδήδοκε Α.

985. τρύβλιον Cant. 2. edd. vett. Bergk. Mein. Dind. τρυβλίον A.M.R.V. Cant. 1. Br. Bekk. Th. Fr. Ko.

986. περυσινὸν Fr. τέθηκέ μοι vulg. Correxī βέβηκέ μοι, Anglice, *is gone, is lost*. Vulgata insulsa videtur.

987. σκόροδον A.M.V.Φ. &c. σκόρον R. σκόροδόν μοι C.E. Cant. 2. Br. σκороδιον Bentr. χθεσινὸν (ἐχθεσινὸν S.) libri et Suid. in αἴκε πάθοι et μικροπρεπείας ῥήματα. vulg. χθιζινὸν M.(?) Lob. ad Phryn. p. 323. Dind. recc. Eadem corruptela Vesp. 281.

988. καὶ pro τίς D. τῆς] τὰς bis Suid. ἐλάας M.R.V.Δ.Φ. Cant. 2. Suid. ἐλαίας A. Bodl. 1. Cant. 1. Cf. Eust. p. 84, 9.

989. δ' om. R. ἀβελτερώτατοι D.F.R.S.T.V.Z.Δ.Θ.Φ. Mut. 1. Bodl. 1. Borg. Suid. in ἀβελτερώτατος et Βουταλίων et Μαρμάκουθος. Bekk. Dind. recc. ἀβελτερώτεροι A.M.Y.Ω. vulg. Vide an scribendum sit ἀβέλτεροί τινες, aut ἀβέλτεροί τε καὶ, vel ἀβελτερώτεροι . . . Μαρμακῦθου.

990. μαρμάκουθοι M.(?)V.Φ. Ald. Suid. in Μεταγένης. vulg. μαρμάκουθοι A.S.Z. Med. 4. Mut. 1. Cant. 1. Eust. p. 1669, 45. μαμάκουθοι M.R.T.Y.X.Ω. Bodl. 1. Elb. Cant. 2. μεμμάκουθοι D. Cf. ad 925. Vulgatam confirmant Hesych. Phot. Suid. in ὠῶροι. Themist. p. 323. Reponendum suspicor Μαρμακῦθου. Cf. ad 989. Hinc orta fuerit scriptura μαρμάκουθοι, diphthongo *ou* inepete ad penultimam relata.

991. καὶ Μελ. C.E.Y.Z.X.Ω. Cant. 2. &c. Ald. καὶ om A.D.F.M.R.V.Θ.Φ.

ΧΟ. τάδε μὲν λεύσσεις, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ ἄντ.
 σὺ δὲ τί, φέρε, πρὸς ταῦτα λέξεις; μόνον ὅπως
 μὴ σ' ὁ θυμὸς ἀρπάσας
 ἐκτὸς οἴσει τῶν ἐλαῶν 995
 δεινὰ γὰρ κατηγόρηκεν.
 ἀλλ' ὅπως, ὦ γεννάδα,
 μὴ πρὸς ὄργην ἀντιλέξεις,
 ἀλλὰ συστείλας, ἄκροισι
 χρώμενος τοῖς ἰστίοις, 1000
 εἶτα μᾶλλον μᾶλλον ἄξεις,
 καὶ φυλάξεις
 ἥνικ' ἂν τὸ πνεῦμα λείον

Mut. 1. Med. 4. Urb. Borg. Bodl. 1. Cant. 1. ter Suid. Br. Bekk. Dind. &c.

Μελιτίδαι libri et Suid. Eust. et vulg. Th. Bergk. Μελιτιδαί Gaisf. Dind. Μελιτιδαί Fr. Ko. μελιτιδαί (et μαμμ.) Mein. Μελιτιάδαι conj. Bergk. Nullo enim modo ferendum esse Μελιτιδαί. "Scriptura vitiosa Μελιτιδης correcta ab me est apud Aristid. vol. 2. p. 659, corrigenda apud Lucian. Amor. c. 53. et Liban. vol. 1. p. 510, 2. ed. Reisk." DIND. Cf. ad 1302. et 758.

κάθηγτο C.E.T.X. Med. 4. Ald. et haud dubie R.V. κάθηγται A.D. Suid. καθήγτο Br. Bekk. Dind. &c. Cf. Eur. Bacch. 1051. ἐνθα Μαινάδες καθήγτο. Phoen. 1466. καθήστο Κάδμου λαὸς ἀσπίδων ἔπι.

992. λεύσσεις M. Bodl. 1. &c. λεύσεις A.C.D.E.R.V. Mut. 1.

993. σὺ δὴ A.M.R.S.T.Y.Z.Φ.Χ.Ω. Mut. 1. vulg. σὺ δὲ δὴ V. Bekk. σὺ δὲ Bentl. Dind. Fr. Ko. Bergk. Mein. σὺ δ' εἶτι Cant. 1. τί, φέρε] φέρε τί Elb. τί om. R. μόνος R. om. V. Post ὅπως lacunam indicant Ko. Mein., post θυμὸς Bergk.

995. ἐλαῶν A.D.F.V. Bodl. 1. Cant. 1. Mut. 1. Br. ἐλαιῶν M.R. Cant. 2. Ald. Th. "quod hic arbor significetur, non fructus: hoc enim discrimen veteres observasse."

996. κατηγόρηκέ σου Bodl. 1.

998. ἀντιλέξεις R. Cant. 1. ἀντιλέξης A.M.V. Mut. 1. Cant. 2. Elb. Suid. in ἰστίοις et λείον.

999. ἄκροισιν Elb.

1000. τοῖς ἰστίοις schol. et Suid. in ἰστίον et λείον. Bentl. Dind. rece. τοῖσιν ἰστίοις A.Δ. Mut. 1. τοῖς ἰστίοισιν M.R.S.T.V.Y.Z.Φ.Χ.Ω. vulg.

1001. ἄξεις A.M.R.T.V.Z.Φ. Suid. in λείον. vulg. Dind. Ko. Bergk. Mein. ἄξης Cant. 2. ἔξεις Y. ἄξον S. εἴξεις conj. Lenting. ad Med. 523. (coll. Eq. 436. Eur. Orest. 705. Soph. Ant. 714.) Seidler. οἴξεις (vela pandes) conj. Bergk. ἔλξεις (sc. τὰ ἰστία) conj. Kock. ἀρείς alii (coll. Thuc. I. 52. II. 23.). αἴξεις (vel ἄξεις) Th. μᾶλλον ἄσσον ἄξεις tentat Mein., qui tamen aegre μᾶλλον μᾶλλον tollere velit. ἄξεις recte Fritzchius, coll. Eur. Tro. 1085. ἐμὲ δὲ πόντιον σκάφος | αἴσσον πτεροῖσι πορεύσει ἰππόβοτον Ἄργος. Adde Theocr. XIII. 23. ἄτις κυανεῶν οὐχ ἤψατο συνδρομάδων ναῦς, | ἀλλὰ διεξάιξε &c. Nub. 1299. ἄξεις; Eq. 485. θεύσει γὰρ ἄξας ἐς τὸ βουλευτήριον. Vesp. 120. Ran. 567. Pl. 733. Perpendi tamen meretur correctio οἴξεις (pandes).

1002. φύλαξον S.

καὶ καθεστηκὸς λάβης.

ἀλλ', ὃ πρῶτος τῶν Ἑλλήνων πυργώσας ῥήματα σεμνὰ
καὶ κοσμήσας τραγικὸν λήρον, θαρρῶν τὸν κρουνὸν ἀφίει.

ΑΙ. θυμοῦμαι μὲν τῇ ξυντυχίᾳ, καὶ μου τὰ σπλάγχχ' ἀγανακτεῖ,
εἰ πρὸς τοῦτον δεῖ μ' ἀντιλέγειν ἵνα μὴ φάσκη δ' ἀπορεῖν με,
ἀπόκριναί μοι, τίνος εἵνεκα χρῆ θαυμάζεις ἄνδρα ποιητὴν;

ΕΥ. δεξιότητος καὶ νοθεσίας, ὅτι βελτίους τε ποιούμεν
τούς ἀνθρώπους ἐν ταῖς πόλεσιν. ΑΙ. τοῦτ' οὖν εἰ μὴ
πεποίηκας, 1010

ἀλλ' ἐκ χρηστῶν καὶ γενναίων μοχθηροτάτους ἀπέδειξας,
τί παθεῖν φήσεις ἄξιός εἶναι; ΔΙ. τεθνάναι μὴ τοῦτον
ἔρωτα.

ΑΙ. σκέψαι τοίνυν οἴους αὐτοὺς παρ' ἐμοῦ παρεδέξατο πρῶτον,
εἰ γενναίους καὶ τετραπήχεις, καὶ μὴ διαδρασιπολίτας,
μηδ' ἀγοραίους μηδὲ κοβάλους, ὥσπερ νῦν, μηδὲ πανούργους,
ἀλλὰ πνέοντας δόρυ καὶ λόγχας καὶ λευκολόφους τρυφαλείας
καὶ πήληκας καὶ κνημίδας καὶ ῥινόους ἑπταβοείους. 1017

1006. ξυντυχία A.R.V. &c. vulg. συντυχία M.

1007. τοῦτον] αὐτὸν R. φάσκειν M. Elb.

1008. οἵνεκα vulg. ἔνεκα Bodl. 1. Dedi εἵνεκα. χρῆ A.M.V.Φ. Sext.

Emp. Pyrrhon. Hypot. 1, 189. δεῖ F.R. Bodl. 1.

1009. ὅτι βελτίους τε ποιούμεν] ὅτι τὲ βελτίστους A. Notanda insolita
particulae τε collocatio. Qu. ὅτι βελτίους γε. βελτίους A.M.R.Φ. &c.
βελτίστους V. Mut. 1.

1010. πόλεσι A. τοῦτ' A.M.V.Φ. vulg. Dind. ταῦτ' R. Fr. Ko.

Bergk. Mein. τοῦτο (om. οὖν) Mut. 1.

1011. μοχθηροτάτους] μοχθηροτέρους V. μοχθηροὺς R. Cf. ad 1009.
ἀπέδειξας] ἀπέφηνας Elb.

1013. τοίνυν A.D.E.M.R.V.Φ. Mut. 1. Bodl. 1. Br. τοίνυν γ' C. Cant. 1. 2.
Ald.

1014. γενναίους τε M. διαδρασιπολίτας] An διαδυσπολίτας? Lys.
XXI. 14. τοῖς διαδυσπομένοις τὰς λειτουργίας.

1015. μηδ' ἀγοραίους μηδὲ R.T. Bekk. Dind. &c. μὴ δ' ἀγοραίους μὴ δὲ
Bodl. 1. μήτ' ἀγοραίους μήτε A.M.S.V.Y.Z.Δ.Θ.Φ.Χ.Ω. Mut. 1. vulg.
μηδὲ πανούργους omnes libri.

1017. θυμούς] Sic vulgo legitur, et ap. Suid. in θυμὸς ἑπταβοείος. Sed
quid, quaeso, valet θυμὸς ἑπταβοείος? Ineptum est θυμούς post πήληκας et
κνημίδας illatum, nec convenit isti voci epithetum ἑπταβοείους. Legendum
olim suspicabar θυρεοὺς scuta, sed recens est ista vocis significatio, et apud
Homerum operculum tantum significat θυρεός. Reponendum igitur videtur
ῥινόους, clypeos. Cf. Pac. 1274. σὺν ῥ' ἔβαλον ῥινόους τε καὶ ἀσπίδας ὀμφαλοέσσας.
Hom. Il. 8. 447. σὺν ῥ' ἔβαλον ῥινόους, σὺν δ' ἔγχεα καὶ μένε' ἀνδρῶν. κ'. 155.
ἰπέστρωτο ῥιῶν βοός. μ'. 263. ῥινοῖσι βοῶν φράζαντες ἐφάλξεις. ν. 405.

- ΕΥ. καὶ δὴ χωρεῖ τουτὶ τὸ κακὸν κρανοποιῶν αὐ μ' ἐπιτρέψει.
 ΔΙ. καὶ τί σὺ δράσας οὕτως αὐτοὺς γενναίους εἰν' ἐδίδαξας;
 Αἰσχύλε, λέξον, μῆδ' αὐθαδῶς σεμννόμενος χαλέπαινε. 1020
 ΑΙ. δρᾶμα ποιήσας Ἄρεως μεστόν. ΔΙ. ποῖον; ΑΙ. τοὺς
 "Ἐπτ' ἐπὶ Θήβας
 ὁ θεασάμενος πᾶς ἂν τις ἀνὴρ ἠράσθη δάϊος εἶναι.
 ΔΙ. τουτὶ μὲν σοι κακὸν εἴργασται Ἐθβαίους γὰρ πεποίηκας

κρίφθη γὰρ ὑπ' ἀσπίδι πάντοσ' εἴση, | τὴν ἄρ' ὄγε ῥινοῖσι βοῶν καὶ νόροπι
 χαλκῶ | δινωτῆν φορέεσκε. π'. 636. Od. α'. 108. ἤμενοι ἐν ῥινοῖσι βοῶν.
 χ'. 278. ἄκρη δὲ ῥίνων δηλήσατο χαλκός. Hes. Th. 934. Ἄρηι ῥινοτόρφ.
 Artum ῥινοῦ epithetum est ἑπταβόειος, nam ῥινός est *clypus corio*
obductus. Contra conferri possunt θυμὸς ἀμνίας Eq. 570, ὄξινος Vesp. 1082.

1018. ΕΥ. καὶ δὴ... ΔΙ. κρανοποιῶν... R.Y.Z.Δ.Θ.Φ.Ω. Ald. ΔΙ. καὶ δὴ...
 ΕΥ. κρανοποιῶν... X. Totum versum Dionysio tribuunt A.V. Br. Bekk. Both.
 Euripidi F.S.T. Bodl. 1. Cant. 1. Fr. Bergk. Ko. Dind. Mein. καὶ δὴ χωρεῖ
 τουτὶ τὸ κακὸν] Malim τουτὶ καὶ δὴ χωρεῖ τὸ κακὸν, ut in Nub. 906. Vesp.
 1483. Cf. ad Nub. 906. αὐ] γὰρ S. Bodl. 1. Cant. 1.
 ἐπιτρέψεις D.V. ἐπιτρέψει Mut. 1.

1019. ΕΥ. praef. A.R.V. vulg. Bekk. Both. ΔΙ. Cant. 1. Dind. Fr. Mein.
 Euripidi continuant Bergk. Ko. τί σὺ R. Bekk. Dind. rec. σὺ τί
 A.D.F.S.T.V.Z.Δ.Θ.Φ.Ω. Th. Borg. Urb. Cant. 1. Bodl. 1. Mut. 1. σὺ τί δὴ
 C.E.M.Y.X. Cant. 2. vulg. Praestat, opinor, τί σὺ; vulgata tamen fortasse
 vera esse potest. Cf. Nub. 1061. ἐπὶ σὺ διὰ τὸ σωφρονεῖν τῷ πάπορ' εἶδες
 ἦδη...; δρᾶς A. οὕτως αὐτοὺς F.R.S.T.V.Z.Δ.Φ. Urb. Borg.
 Bentr. Kust. Bekk. Dind. rec. αὐτοὺς οὕτως A.M.Y.X.Ω. Cant. 1. Bodl. 1.
 vulg. γενναίους F.R.T.V.Z.Φ. Urb. Mut. 1. Bodl. 1. Bentr. Kust. Br. Bekk.
 Dind. &c. ἀνδρείους M.S.Y. Cant. 1. ἀνδρείως A. Borg. Ald. ἐξεδίδαξας
 D.F.R.T.Z.Φ.X. Urb. Cant. 1. Bodl. 1. Mut. 1. Borg. Bentr. Br. ἐδίδαξας
 A.C.E.M.Y.Ω. Ald. ἐξέδειξας V. Legendum suspicor εἰν' ἐδίδαξας. Cf. 1026.
 ἐπιθυμῶν ἐξεδίδαξα | υικᾶν (ύμᾶς). Soph. El. 395. Sed defendi potest vulgata.

1020. ΔΙ. praef. A.V. Cant. 1. vulg. Bekk. Bergk. Ko. Euripidi continuat
 R. Dionysio continuant Dind. Fr. Mein. αὐθαδῶς] Hoc adverbium a
 grammaticis quibusdam αὐθάδως scriptum est παροξινόνως. Vid. Joann.
 Alex. τον. παραγγ. p. 39, 15. DIND.

1021. Ἄρεως R.V. Bekk. Dind. &c. Ἄρεος A.M.T.Φ. Mut. 1. vulg.
 ποῖον;] Dionysio tribuunt A.R.V. Br. Euripidi M.S.Y.Z.Δ.Θ.Φ.X. Ald.

1022. ὁ pro ὁ Br. Fr. Male. ὁ θεασ. om. X. ἂν om. M.Z. Fort. πᾶς
 δὴ τις... ἠράσθη] Legendum suspicabar ἀρθείη. Cf. 1041. ἴν' ἐπαίρομ'
 ἄνδρα πολίτην | ἀντεκτείνεν αὐτὸν τούτοις. Vulgata orta forsā fuerit ex
 s-riptura ἀνὴρ ἀρθείη. Sed obstat nonnihil ἐπιθυμῶν v. 1026. Et ipse Aeschylus
 Sept. 392. μάχης ἐρῶν. Redde: *cupiebat quisque bellicosus (miles) esse*.

1023. μὲν σοι] μέντοι malit Reisig. C. p. 300. Sic Thesm. 520. τουτὶ
 μέντοι θαυμαστόν. 714. τοῦτο μέντοι μὴ γένοιτο. Vesp. 426. τοῦτο μέντοι
 δεῶν ἦδη. Et alibi saepe μέντοι infertur post οὗτος, τοιοῦτος, τοσοῦτος &c.,
 ut Nub. 329. 588. 1361. Lys. 1016. Av. 100. Cf. ad Eccl. 969.

ἀνδρειωτέρους ἐς τὸν πόλεμον· καὶ τούτου γ' εἵνεκα τύπτου.

ΑΙ. ἀλλ' ὑμῖν αὐτ' ἐξῆν ἀσκεῖν, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τοῦτ' ἐγράψεσθε.
εἶτα διδάξας Πέρσας μετὰ τοῦτ' ἐπιθυμεῖν ἐξεδίδαξα 1026
νικᾶν αἰεὶ τοὺς ἀντιπάλους, κοσμήσας ἔργον ἄριστον.

ΔΙ. ἐχάρην γοῦν τῇ νίκῃ ἀκούσας παρὰ Δαρείου τεθνεώτος,

1024. eis libri et vulg. ἐς Dind. &c. εἵνεκα S.Φ. Βο. Bergk. Κο.
εἵνεκα M.R.T.V. Mut. 1. Bodl. 1. Cant. 1. οὔνεκα A.Y.X.Ω. vulg. Dind. &c.

1025. ἡμῖν M. Elb. αὐτ' M.R.S.Y.Z. αὐτ' A.T.V.Δ.Θ.Φ.X.Ω. Bodl. 1.
τοῦτο τράπεσθε R.

1026. τοῦτ' A.R.V.Φ. ταῦτ' M. Elb. et duo Brunckii. Πέρσας
A.R.S.T.V.Z.Δ.Θ.Φ. Mut. 1. Bodl. 1. Cant. 1. Bekk. Dind. &c. τοὺς Πέρσας
M.X.Ω. vulg. ἐδίδαξα A.D.M.R.S.T.V.Z.Φ.X. Mut. 1. vulg. ἐποίησα
Elb. ἐξεδίδαξα Bentl. Pors. Reisig. C. p. 224. Dind. rec. Cf. ad 1019.
V. Pors. Praef. Hec. p. 53. Herm. El. D. M. p. 398.

1027. αἰεὶ C.D.E.F.R.V. Mut. 1. Bodl. 1. Cant. 1. 2. Bekk. Dind. &c. αἰεὶ
A. Ald. Br. Th. Atticam formam esse aei docent Pors. Praef. Hec. p. iv.
Elmsl. ad Suppl. 82. Dind. alii. αἰεὶ, ubi prima producitur, ubique Thiersch.

1028. γοῦν A. &c. γ' οὖν R. Med. 4. ἡνίκ' ἤκουσα περὶ
A.C.E.F.M.R.S.T.V.Y.Z.Δ.Θ.Φ.X.Ω. et libri plerique. Kock. ἡνίκ' ἀπηγγέλθη
περὶ D.S.Δ. in marg. sec. m. Bo. Dind. olim. ἡνίκ' ἀκούσας περὶ Δαρείου (vel
ἡνίκα γ' ἤκουσεν Δαρείου) τοῦ τεθνεώτος | ὁ χορὸς γ' tentabat Bentl. ἡνίκ' ἀκούσας
περὶ Δαρειογενοῦς Thiersch. ἐχάρην γοῦν ἡνίκα φάσμι' ἐφάνη Δαρείου τοῦ
τεθνεώτος Dind. (Vide tractatum ejus de Choricis Aeschyleis, Lips. 1858.
p. 40, et in Phil. Gott. XIII. 494.) ἡνίκ' ἰὰν (!) ἤκουσ' ἀπὸ Δ. τ. Mein.
ἐχάρην, γοῦν ὡς ἤκουσ' υἱὸς πέρι Δ. τ. conj. Kock. τῇ νικάκούσας παρὰ Δ. τ.
Fritzsch. νικῆσαι 'κούσας παρὰ Δ. τ. (i. e. *gavisus sum, quum victoriam
nostram ab Darii umbra accepissem*. Planissime enim haec legi in Persis
nostris 759-842.) Fritzsch. ad Thesm. 655. (Debeat saltem aut crasi
expressa scribere νικῆσ'ἀκούσας, aut plene νικῆσαι ἀκούσας.) Παρὰ Δαρείου con-
jecerat jam Bothius in annot., et, improbata lectione ἀπηγγέλθη, scribi jusserat
Welcker. p. 215. Librorum lectionem religiose servant Bekk. Bergk. Parum
lucis affert scholiastae annotatio: ἐχάρην γοῦν ἡνίκ' ἤκουσα. ἐν τοῖς
φερομένοις Αἰσχύλου Πέρσαις οὔτε Δαρείου θάνατος ἀπαγγέλλεται οὔτε ὁ
χορὸς τὰς χεῖρας συγκρούσας λέγει ἰανοῖ, ὃ ἐστὶν ἐπιφώνημα πρὸς τὸν Διόνυσον
λεγόμενον χαρᾶς ἐπελθούσης. Palmaria est Fritzchii conjectura τῇ νικάκούσας
παρὰ Δ. τ. Eadem crasis supra 509. περιώφομαπέλθοντα. Ach. 325. δῆξομαῖρ'.
Th. 248. οἰμώξετ'αἶρα. Sed praestat, ut in anapaestico versu, plene scribi τῇ
νίκη ἀκούσας... Vide ad Vesp. 602. Cf. Herod. VIII. 101. ταῦτα ἀκούσας...
ἐχάρη τε καὶ ἦσθη. Ipse tentabam τὴν ἦτταν ἀκούσας παρὰ... Cf. Arg. Pers.
in it: πλὴν ἐκεῖ εὐνοῦχος ἐστὶν ἀγγέλλων ἐν ἀρχῇ τὴν τοῦ Ξέρξου ἦτταν &c.
Locum jam ante aevum grammaticorum deprivatam non minus feliciter quam
ingeniose tractavit Fritzchius, sic olim quidem corrigens ad Thesm. p. 237.
ἐχάρην γοῦν νικῆσ'ἀκούσας παρὰ Δαρείου τεθνεώτος, hodie autem melius in hunc
modum ἐχάρην γοῦν τῇ νικάκούσας (i. e. τῇ νίκη ἀκούσας) παρὰ Δ. τ. "Jam
primum, inquit, optime inter se conveniunt verba νικᾶν αἰεὶ τοὺς ἀντιπάλους

- ὁ χορὸς δ' εὐθὺς τῷ χεῖρ' ὠδὶ ξυγκρούσας εἶπεν "ἱανοὶ."
- ΑΙ. ταῦτα γὰρ ἄνδρας χρὴ ποιητὰς ἀσκεῖν. σκέψαι γὰρ ἀπ' ἀρχῆς 1030
 ὡς ὠφέλιμοι τῶν ποιητῶν οἱ γενναῖοι γεγέννηται.
 Ὅρφεὺς μὲν γὰρ τελετὰς θ' ἡμῖν κατέδειξε φόνων τ' ἀπέχεσθαι,
 Μουσαῖος δ' ἐξακέσεις τε νόσων καὶ χρησμούς, Ἡσίοδος δὲ
 γῆς ἐργασίας, καρπῶν ὥρας, ἀρότους. ὁ δὲ θεῖος Ὅμηρος
 ἀπὸ τοῦ τιμῆν καὶ κλέος ἔσχεν πλὴν τοῦδ' ὅτι χρήστ' ἐδίδαξε,
 τάξεις, ἀρετὰς, ὀπλίσεις ἀνδρῶν; ΔΙ. καὶ μὴν οὐ Παντα-
 κλέα γε 1036
 ἐδίδαξεν ὁμῶς τὸν σκαϊότατον. πρῶν γοῦν, ἡνίκ' ἔπεμπε,

atque τῇ νίκη, quando et Aeschylus populum cupiditate inflammavit hostes vincendi, et Bacchus sane gavisus est audita victoria. Nec minus apte opposita membra sibi respondent, ἐχάρην γοῦν τῇ νίκη . . . , ὁ χορὸς δ' εὐθὺς . . . Nam Atheniensium quidem Bacchus gavisus est quum victoriam de Persis reportatam a Darii umbra accepisset; at contra Persarum chorus statim complois manibus lamentari coepit. Tum vero haec ipsa plane in Persis Aeschyli leguntur v. 800-823, quo in loco Darii umbra victoriam Plataensem praedicit. Denique ibidem chorus quoque lamentans exclamat ἱανοὶ in ephymnio v. 664. 671. Βάσκε, πάτερ ἄκακε Δαρεῖ', ἱανοὶ, secundum optimam emendationem Blomfieldi, quae etiam Dobraeo probata est. Nam ἱανοὶ lamentantis exclamatio est, prorsus ut ἱαῦ supra v. 272." Idem ejusdem generis crasin τυχαγάθῃ componit, de quo tractavit ad Thesm. v. 283. Gradus vetustissimi hujus mendi hi fuisse videantur. Quum crasin minus usitatam τῇ νικᾶκούσας (quod τῇ νίκη 'κούσας fortasse scriptum esset) non intelligerent librarii, mutarunt statim in ἡνίκ' ἤκουσα, postea metri sustinendi causa in ἡνικ' ἀπηγγέλη: quo facto παρὰ in περι facili correctione transit. τεθνεῶτος libri. τοῦ τεθνεῶτος Ald.

1029. δ' om. R. συγκρούσας R. V. Bodl. 1. Mut. 1. Mein. ξυγκρούσας A. M. vulg. Dind. ἱανοὶ] Qu. ἰὼ μοι, aut ἰὼ οἶ, aut ἰῆ οἶ. Ἰαῦ est supra 272.

1030. ἀσκεῖν] λάσκειν Hamaker. Mein. φάσκειν conj. Mein. Vix enim hic convenire ἀσκεῖν *meditari*. χρὴ ἄνδρας Elb. χρὴ ποιητὰς ἄνδρας (om. γὰρ) Bodl. 1.

1032. μὲν γὰρ R. T. V. Y. Δ. Θ. γὰρ (om. μὲν) A. M. S. X. Ω. γὰρ τὰς Ζ. Φ. Bodl. 1. θ' om. T. 1034. τῆς pro γῆς Cant. 1.

1035. καὶ κλέος ἔσχε R. T. Z. Φ. ἔσχε καὶ κλέος V. Cant. 2. ἔσχε καὶ κλέος A. C. D. E. M. Δ. X. Ω. Cant. 2. Mut. 1. Elb. κλέος ἔσχε καὶ τιμῆν S. πλὴν τοῦθ' ὅτι χρήστ' ἐδίδαξε (ἐδίδαξεν M. Elb.) libri et vulg. πλὴν τοῦθ' . . . Bentl. Bo. Dind. &c. Reposuerim πλὴν ὅτι χρήστ' ἐξεδίδαξε. Interpolatum opinor τοῦθ', metri causa, postquam ἐξεδίδαξε, ut fieri solet, in ἐδίδαξε transiisset. Cf. ad 1019. 1026.

1036. ὀπλίσεις, τάξεις, ἀρετὰς malit Mein. ΔΙ.] EY. A. Bodl. 1. Mut. 1. Cant. 1. 2.

1037. ἐδιδάξαμεν A. πρῶν Mein. ἔπεμπε A. M. Bodl. 1. ἔπεμπεν Dind. Mein.

- τὸ κράνος πρῶτον περιδησάμενος τὸν λόφον ἤμελλ' ἐπιδήσειν.
- ΑΙ. ἀλλ' ἄλλους τοι πολλοὺς ἀγαθοὺς, ὧν ἦν καὶ Λάμαχος ἥρωσ.
 ὅθεν ἡμῆ φρῆν ἀπομαξαμένη πολλὰς ἀρετὰς ἐποίησε, 1040
 Πατρόκλων, Τεύκρων θυμολεόντων, ἕν' ἐπαίροιμ' ἄνδρα
 πολίτην
 ἀντεκτείνειν αὐτὸν τούτοις, ὁπότεν σάλπιγγος ἀκούσῃ
 ἀλλ' οὐ μὰ Δί' οὐ Φαίδρας ἐποίουν πόρνας οὐδὲ Σθενεβοίας,
 οὐδ' οἶδ' οὐδεὶς ἦντιν' ἐρώσαν πάποτ' ἐποίησα γυναῖκα.
- ΕΤ. μὰ Δί' οὐ γὰρ ἐπῆν τῆς Ἀφροδίτης οὐδέν σοι. ΑΙ. μηδέ
 γ' ἐπέειη. 1045
 ἀλλ' ἐπὶ σοί τοι καὶ τοῖς σοῖσιν πολλὴ πολλοῦ 'πικαθῆστο,

1038. περιδησάμενος] περιπηξάμενος conj. Kock., coll. Fr. 286. ἔμελλ' Bodl. 1. Elb. ἐπιδήσειν] ἐπιθήσειν conj. Bergk. Fortasse recte. Cf. Nonn. Dion. XIV. 232. οὐ κυνέην ἐπέθηκεν ἀκερσεκόμοισιν ἐθείραις. Sed vide comm.

1039. τοι A. vulg. τὸ Elb. τε M.V. γε R. ἀγαθοὺς Φ. vulg. κάγαθούς (aut κ' ἀγαθούς) A.D.M.R.V. Mut. 1. Bodl. 1. Cant. 1.

1040. ἡ 'μῆ A. πολλὰς] πολλάκις R. ἐποίησεν vulg. Dind. Mein. &c. ἐπόησε A. ἐποίησε Bodl. 1.

1041. θυμολεόντων] Qu. θυμολεόντων θ'.

1042. αὐτὸν A. 1043. σθενοβοίας Bodl. 1.

1044. οἶδ' οὐδεὶς R. Bekk. Dind. recc. et sic jam Porson. ad Hec. 682. (732.) οἶδ' εἰς A.M.S.T.V.Y.Z.Δ.Θ.Φ.Χ.Ω. Mut. 1. Cant. 1. 2. Bodl. 1. &c. vulg. Cf. Philetaer. Athen. 587 E. Θεολύτην δ' οὐκ οἶδεν οὐδεὶς ὅτε τὸ πρῶτον ἐγένετο. Corruptioni locum dederat οἶδ' οὐδεὶς in οἶδ' εἰς transmutatum.

ἦντιν' A.D.R.T.V.Y.Z.Δ.Θ.Φ. Mut. 1. Urb. Bodl. 1. Kust. Br. ἦντιν' ἂν M.S.X.Ω. Cant. 1. 2. Ald. τιν' (et mox ἐποίησ' ἂν) Cant. 1. ἐρώσαν M.R.V.Δ.Θ.Ω. Ald. ἐρώσαν ἐγὼ A.D.Z.Φ. Urb. Kust. Br.

1045. οὐ γὰρ ἐπῆν A.M.V.Y.Z.Φ. vulg. Th. Bo. Mein. Cobet. οὐδὲ γὰρ ἐπῆν D. Cant. 1. Mut. 1. Bodl. 1. Med. 4. οὐδὲ γὰρ ἦν R. Bekk. Dind. Fr. Ko. Bergk. Reisig. Comm. Crit. p. 379. οὐδέ γ' ἐπῆν Dobraeus (coll. ad Lys. 934. μὰ Δί' οὐδὲ δέομαί γ'). Recte se habere vulgatam ostendit non modo usus loquendi, sed quod sequitur μηδέ γ' ἐπέειη. Deinde tollenda videtur virgula post Δί' vulgo posita. Cf. ad Pl. 106. οὐδέν] μηδέν Bodl. 1.

μηδέ γ' ἐπέειη] μὴ δέ γ' ἐπέειη A. μηδέ γ' ἐπέειη M. μηδέ μετείη Fr. μηδέ γὰρ εἶη conj. Kock. Non sollicitanda est vulgata.

1046. ἐπὶ σοί τοι libri et vulg. Th. Fr. Ko. Bergk. ἐπὶ τοι σοί Dind. Mein. Proba est vulgata. σοῖσιν V.Φ. &c. σοῖσι A. σοῖς M.R. Elb. Bodl. 1. Cant. 2. πολλὴ πολλοῦ A.R.V.Z.Θ.Φ. πολλὴ πολλῶ S.T.Δ. Bodl. 1. πολλὴ πολλοῦ γ' M.Y.X.Ω. Cant. 2. Elb. πολλὴ πόλλ' Med. 4. πολλοῦ πολλῆ Cant. 1. prob. Th. (coll. Eq. 822. πολλοῦ δὲ πολύν με χρόνον ἐλελήθης.)

'πικαθῆστο T. Bodl. 1. (?) Bo. Dind. Herm. ad Nub. 915. recc. ἐπικαθῆστο Y.X.Ω. Cant. 2. 'πικαθοῖτο A.R.S.V.Δ.Θ.Φ. Mut. 1. Elb. Ald. Br. Bekk. ἐπικαθοῖτο M.Z. ἐπικάθοιτο Med. 4. 'πικαθῆτο (vel 'πικαθῆστο) Cobet. Quum apud Atticos imperfectum sit καθῆμην, non ἐκαθῆμην (cf. 991. 778), legendum,

- ὥστε γε καὐτόν σε κατ' οὖν ἔβαλεν. ΔΙ. νῆ τὸν Δία τοῦτό
 γέ τοι δῆ'
 ἂ γὰρ ἐς τὰς ἀλλοτρίας ἐποίεις, αὐτὸς τούτοισιν ἐπλήγησ.
 ΕΥ. καὶ τί βλάπτουσ', ὦ σχέτλι' ἀνδρῶν, τὴν πόλιν ἅμαί Σθενέ-
 βοιοι;
 ΑΙ. ὅτι γενναίας καὶ γενναίων ἀνδρῶν ἀλόχους ἀνέπεισας 1050
 κόνεια πιεῖν, αἰσχυνθείσας διὰ τοὺς σοὺς Βελλεροφόντας.
 ΕΥ. πότερον δ' οὐκ ὄντα λόγον τοῦτου περὶ τῆς Φαίδρας ξυνέθηκα;
 ΑΙ. μὰ Δί' ἀλλ' ὄντ'· ἀλλ' ἀποκρύπτειν χρὴ τὸ πονηρὸν τὸν
 γε ποιητὴν,
 καὶ μὴ παράγειν μηδὲ διδάσκειν. τοῖς μὲν γὰρ παιδαριοῖσιν
 ἔστι διδάσκαλος ὅστις φράζει, τοῖσιν δ' ἠβῶσι ποιηταί. 1055
 πᾶνυ δὴ δεῖ χρηστὰ λέγειν ἡμᾶς. ΕΥ. ἦν οὖν σὺ λέγῃς
 Λυκαβηττοῦς

ni fallor, 'πικαθῆστο. V. Elmsl. ad Heracl. 283. et cf. ad 778. ἰν' Αισχύλος καθῆστο.

1047. ΔΙ. ὥστε γε (mox del. ΔΙ.) Bentr. Fortasse recte. γε om. A. Bodl. 1. κατ' οὖν ἔβαλεν A. (-λε) V.Φ. Leid. Urb. Bodl. 1. (οὖν) Kust. Br. Dind. &c. κατοινέβαλεν F. (-λε) R. prob. Dind. in Annot. κατοινάβαλεν D. κἀτῶνέβαλε Mut. 1. κἀτῶ νέβαλε M. κἀτῶ νέβαλεν Ald. κἀτῶ γ' ἔβαλεν Valek. ad Hipp. 934. Koek. conj: ὥστε σε καὐτὸν κατὰ νοῦν ἔλαβεν. V. Pors. Praef. Hec. p. 53. "Scribendum κατοινέβαλεν cum F.R., ut κἀπωνηχθόμαν apud Epicharmum Athen. 6. p. 235 e. Vide de hoc usu particulae οὖν, qui proprius est dialecti Ionicae et Doricae, Gregor. Cor. p. 446, ejusque interpretes." DIND. Cf. ad 1188. ΔΙ.] διο. εὐρ. A. τοι δῆ] τοι om. Bodl. 1. πονη] suaviter Reisk.

1048. ἐποίεις αὐτὸς, τούτοισιν . . . A.

1049. ἅμαί (aut αἰ'μαί) A.M.S.T.V.Y.Z.Φ.X.Ω. εμαί (supr. αι) R. ἅμαί Elmsl. Praef. Oed. R. p. ix, qui simili ratione ἀρχαί δ' ἀπιχώριοι scribi jubet Eur. Ion. 1111.

1050. γενναίας] γενναίους Ald.

1051. πιεῖν A.Φ. Urb. Bentr. Kust. Br. πίνειν R.V. Mut. 1. aliique plures. Versum om. M. Qu. κωνειοποτεῖν, cujus glossa sit vulgata.

1052. πότερα Cant. 1. πρότερον M. δ' om. A. Mut. 1. τοῦτον Φ. Urb. Bentr. Kust. τοιοῦτον A.M.R.V. Mut. 1. Cant. 1. 2. Ald.

1053. γε om. R.

1054. μὴ δέ A. μήτε R.

1055. ὅστις φράζει] Qu. ὅστις φράζη το show. Cf. Vesp. 945. et ad Pl. 1027. Sed Soph. Oed. C. 506. ἔστ' ἔποικος, ὅς φράσει. Cf. etiam Vesp. 732.

τοῖσιν δ' ἠβῶσι R.Φ. Bentr. Pors. Bekk. Th. Mein. τοῖσι δ' ἠβῶσι T.Z. Bodl. 1. τοῖς δ' ἠβῶσι A.M.S.V.Y.Δ.Θ.X. Mut. 1. Ald. τοῖς δ' ἠβῶσιν Ω. τοῖς δ' ἠβῶσιν γε Br. Bo. τοῖς ἠβῶσιν δέ Bentr. Dind. Fr. Bergk. Ko. ποιηταῖς A.

1056. δῆ M.V.Φ. &c. δέ A. Bodl. 1. Cant. 1. om. R. Λυκαβηττοῦς A.R.V.Y.Z.Φ. Cant. 2. Mut. 5. Λυκαβηττοῦς M.T. Cant. 1.

καὶ Παρνήθων ἡμῖν μεγέθη, τοῦτ' ἐστὶ τὸ χρηστὰ διδάσκειν,
ὄν χρῆν φράζειν ἀνθρωπείως; ΑΙ. ἀλλ', ὦ κακόδαιμον,
ἀνάγκη

μεγάλων γνωμῶν καὶ διανοιῶν ἴσα καὶ τὰ ῥήματα τίκτειν.

κἄλλως εἰκὸς τοὺς ἡμιθέους τοῖς ῥήμασι μείζοσι χρῆσθαι·

καὶ γὰρ τοῖς ἱματίοις ἡμῶν χρῶνται πολλὴ σεμνοτέροισιν. 1061

ἀμοῦ χρηστῶς καταδείξαντος διελυμῆνω σύ. ΕΤ. τί δράσας;

ΑΙ. πρῶτον μὲν τοὺς βασιλεύοντας ῥάκι ἀμπισχῶν, ἵν' ἐλεινοὶ

1057. Παρνασῶν A.M.S.T.Y.Z.Φ.X.Ω. Cant. 1. 2. Ald. Br. Th. Bo. Bergk. Ko. Mein. Dind. Παρνασσῶν R.V.Δ.Θ. Mut. 1. Med. 4. Cant. 1 corr. Fr. Παρνήθων Bentl. Pors. Recte haud dubie. Sic Παρνήθιοι in Παρνάσιοι corruptum Acharn. 348. De confusis Πάρνης et Παρνασὸς v. Ruhnken. ad Tim. Montes duo Πάρνης et Λυκαβηττὸς conjunguntur etiam in nostri Nubium fragmento (p. 509. Dind.) ἐς τὴν Πάρνηθ' ὀργισθεῖσαι φροῦδαι κατὰ τὸν Λυκαβηττόν. Cf. etiam Antiphan. com. III. 111. ἐς κύρακας. ἤξω δεῦρο τὸν Πάρνηθ' ὄλον | φέρων. ~ μεγέθη ἡμῖν Α.

1058. χρῆ libri et vulg. χρῆν Fr. Bergk. Mein. Dind. ἀνθρωπείως R.

1059. τὰ ῥήματα A.D.M.R.S.T.V.Y.Δ.Θ.X.Ω. Elb. Bodl. 1. Cant. 1. 2. Mut. τὰ γε ῥήματα Z.Φ.(?) Ald. Cf. Th. 781. et ad Nub. 344. Ach. 1146.

1060. κἄλλως] ἄλλως τ' Bodl. 1.

1062. ἀ'μοῦ A.S.T.Φ.X.Ω. Ald. ἀ'μοῦ Th. ἀμοῦ Bekk. Dind. &c. καταδιδάξαντος Bodl. 1.

1063-4. om. E.M.

1063. ἀμπισχῶν libri et vulg. Bo. Ko. ἀμπισχῶν Dind. Fr. Bergk. Mein. Recte ponitur aoristus ἀμπισχῶν post praecedens δράσας. Aoristus vocis mediae ἀμπισχόμενος legitur Vesp. 1150. Eccl. 332. Tragicus ap. Plut. II. p. 632. ὅς με ῥάκι τ' ἡμπισχε (ἡμπέσχε?) κάξηνάγκασε | πτωχὸν γενέσθαι καὶ δόμων ἀνάστατον. ἐλεινοὶ libri et Ald. ἐλεινοὶ Bentl. Pors. Br. &c. Antiatt. p. 92, 9. Ἐλεινόν: ἀντὶ τοῦ ἐλεινόν. Εὔπολις Αἰξίν. Eust. p. 1276, 63. ὅτι δὲ τὸ ἐλεινόν καὶ ἐλεινὸν τρισυλλάβως ἐλέγετο παραδεδώκασιν οἱ τεχνικοί. Homer. H. in Cer. 264. τοῦ δὲ κασίγηται φωνὴν ἐσάκουσαν ἐλεινήν. Aesch. Prom. 246. καὶ μὴν φίλοις ἐλεινὸς εἰσορᾶν ἐγώ. Soph. Phil. 870. τληναὶ σ' ἐλεινῶς ὦδε . . . 1130. ἦ που ἐλεινὸν ὄρας, φρένας εἴ τις . . . Trach. 528. τὸ δ' . . . ὄμμα νύμφας | ἐλεινὸν ἀμμένει. Cum ἐλεινὸς conferri potest contracta forma αἰκῆς (Aesch. Prom. 470. πέπουθας αἰκῆς πῆμ'). Sic ἀνελέμων προ ἀνελέμων (Bekk. Anecd. p. 400, 30), πετεινὸς et πετεινός. V. Brunck. ad Phil. 870. Fritzsch. ad Thesm. p. 456. Pors. Praef. Hec., qui hanc scripturam postulare analogiam monet. "Ut enim, inquit, a δέος formatur δεινός, κλέος κλεινός, sic ab ἔλεος ἐλεινός. Ut nunquam δεεινός, κλεινός usurpant Attici, sic nunquam ἐλεινός." Non temere tamen Atticis abjudicandam formam ἐλεινός monuit Stallb. ad Plat. Rep. 620 A. Cf. ad Ach. 413. Th. 1063. Legendum forsitan hoc loco, ἐλεινοὶ | ἵνα τοῖς ἀνθρώποις φαίνωνται. In metro anapaestico magis, opinor, convenit forma soluta ἐλεινός.

τοῖς ἀνθρώποις φαίνονται εἶναι. ΕΥ. τοῦτ' οὖν ἔβλαψά τι δράσας;

ΑΙ. οὔκουν ἐθέλει γε τριηραρχεῖν πλουτῶν οὐδεὶς διὰ ταῦτα, ἀλλὰ ῥακίους περιυλάμενος κλάει καὶ φησὶ πένεσθαι. 1066

ΔΙ. νῆ τὴν Δήμητρα χιτῶνά γ' ἔχων οὐλῶν ἐρίων ὑπένερθε κῆν ταῦτα λέγων ἔξαπατήσῃ, παρὰ τοὺς ἰχθύς ἀνέκνυεν.

1064. ἀνθρώποις Α. φαίνονται R. Δ. Θ. Mut. 1. Br. Bekk. Dind. &c. φαίνονται S.T.Z. Δ corr. Φ. X corr. Cant. 1. 2. Ald. φαίνονται Y. Ω. Elb. φαίνονται D.V. φαίνονται A.C. ἔβλαψα ἢ A.M.R.S.T.V. Δ. Θ. Ω. Can. Reisk. Br. (in annot.) Dind. Bekk. Fr. Ko. Bergk. Leningt. ἔβλαψα; τί Ald. Br. ἔβλαψά τι Φ. Benth. Mein. Recte, opinor, ut ostendit collocatio particulae οὖν, quam alioqui post τί, non ante, poni oportebat sic, τί οὖν ἔβλαψα τοῦτο δράσας; Cf. ad Av. 369. "Hoc est τί οὖν ἔβλαψα τοῦτο δράσας." DIND.

1065. οὔκουν] οὐκ Α.

1066. ἀλλὰ R. Elmsl. n. ms. Bekk. Dind. recc. ἀλλ' ἐν A.M.V.Y.Z. Φ. Mut. 1. Med. 4. et reliqui, opinor, omnes. vulg. Cf. ad Ach. 1146. περιελλόμενος R pr. Δ corr. Θ. Mut. 1. Bekk. Dind. olim. Κο. περιελλόμενος A.M.S.T.Y.Z. Δ. Φ. X. Ω. vulg. Bo. περιελλόμενος R corr. V. Med. 4. Fr. Bergk. I. δοιειλύμενος (sic) Cant. 2. περιελλόμενος (!) Th. περιελλόμενος Bergk. περιυλάμενος Cobet. V. L. p. 361. Mein. Dind. (Aoristum, non praesens, hic requiri patere monet Cobet. Cf. 1063. ῥάκι' ἀμπισχῶν.) Verum videtur aut περιελλόμενος aut περιυλάμενος. Cf. ad Nub. 762. Plat. Tim. 76 B. ἐντὸς ὑπὸ τὸ δέγμα εἰλλόμενον (al. εἰλούμενον) κατερριζοῦτο. 40 B. γῆν . . . εἰλλομένην (sic Par. A. εἰλουμένην vulg.) . . . περὶ τὸν . . . πόλον &c. 86 E. ἐντὸς . . . εἰλλόμενοι (sic Par. A. εἰλουμένοι vulg.). Crat. 409 A. τῶ περὶ τὴν γῆν αἰεὶ εἰλεῖν (εἰλλεῖν?) ἰών (sc. ἦλιος). Conν. 206 D. ἀποτρέπεται καὶ ἀνείλλεται (vulg. ἀνείλλεται). Criti. 109 A. ἡ . . . διέξοδος οἷον ἀνελλομένη (ἀνελλομένη?). Soph. Ant. 340. ἰλλομένων (al. εἰλομένων, εἰλημένων, ἀπλομένων, παλλομένων) ἀρότρων. 507. σοὶ δ' ὑπίλλουσι (al. ὑπειλουσι) στόμα. Xen. An. IV. 5. 36. περὶ τοὺς πόδας τῶν ἵππων . . . σακία περιελλεῖν. Eur. Oedip. Fr. 16. οὐρὰν ὑπίλλασ' (l. ὑπίλασ') ὑπὸ λεοντόπουν βάσιν. Compositum ἐξίλλειν (τὰ ἴχνη) legitur Xen. Ven. VI. 15. Phot. p. 416, 15. περιελλόμενος: περιελλοσάμενος. Eur. Hel. 452. μὴ προσεῖλει (πρόσειλλε Cobet. V. L. p. 361) χεῖρα. Eust. p. 538, 45. τὸ δὲ εἰλομένων ταυτὸν ἐστὶ τῶ εἰλουμένων. διαφορεῖται γάρ, ὅποιον καὶ στερούμενος στερούμενος, καὶ ἐπιμελούμενος ἐπιμελλόμενος. Phryn. Bekk. Anecd. p. 19, 14. ἀνίλλειν βιβλίον . . . καὶ τὸ ἐξίλλειν. Confer Latina *convolvere, constringere*. κλάει A.R.V. Φ. &c. κλαίει M.

1067. δήμητραν Α. ὑπένερθεν A.M. Elb. Dind. Mein. Dedi ὑπένερθε.

1068. κῆν ταῦτα vulg. κῆνταῦθα M. Dedi κῆν ταῦτα. παρὰ A.M.R.S.T.V.Y.Z. Δ corr. alt. m. X. Ω. Cant. 1. 2. schol. Suidae codices in χιτῶν. περὶ Δ. Urb. Bodl. 1. malit Pierson. ad Moer. p. 416. ᾗ (i. e. περὶ) Θ. Mut. 1. Lectio non spernenda περὶ. "Recte vulgatam tuctur Brunck." DOBR. Cf. ad Nub. 994. ἔέκνυεν Bodl. 1.

- ΑΙ. εἶτ' αὖ λαλιὰν ἐπιτηδεῦσαι καὶ στωμυλίαν ἐδίδαξας, 1069
 ἢ ἕκενώσεν τὰς τε παλαιστρος, καὶ τὰς πυγὰς ἐνέτριψε
 τῶν μειρακίων στωμυλλομένων, καὶ τοὺς παράλους ἀνέπεισεν
 ἀνταγορεύειν τοῖς ἄρχουσιν. καίτοι τότε γ', ἠνίκ' ἐγὼ ἕζων,
 οὐκ ἠπίσταντ' ἄλλ' ἢ μᾶζαν καλέσαι καὶ ῥυππαπαὶ εἰπεῖν.
- ΔΙ. νῆ τὸν Ἀπόλλω, καὶ προσπαρδεῖν γ' ἐς τὸ στόμα τῷ
 θαλάμακι,
 καὶ μινθῶσαι τὸν ξύσσιτον, κὰκβάς τινα λωπόδουτῆσαι· 1075
 νῦν δ' ἀντιλέγειν κοῦκέτ' ἐλαύνων πλεῖν δευρὶ καῦθις ἐκέισε.
- ΑΙ. ποίων δὲ κακῶν οὐκ αἰτιός ἐστ' ;

1070. ἢ ἕκενώσεν A.M.R. Elb. ἢ ἕκενώσεν τὰς τε παλαιστρος libri et vulg. Miror neminem in hoc loco propter incommodam particulae τε collocationem haesisse. Unus Meinekii observavit: "Quod ἐξεκένωσεν τὰς τε παλαιστρος scripsit poeta pro ἐξεκένωσέ τε τὰς παλαιστρος, metri necessitate coactus fecit. Non prorsus dissimilis est structura Av. 777 sq." Fallitur, opinor, vir doctus. Reponendum, nisi fallor, ἢ τὰς τε παλαιστρος ἐκένωσεν. Nisi quis malit ἢ ἕκενώσεν τὰς γε παλαιστρος. Sed nil temere mutandum. De collocatione particulae τε v. Elmsl. ad Iph. T. 199. Cf. ad Oed. R. 759. Phil. 1411. ἐνέτριψε A.R.V.Δ.Φ.Ω. vulg. Dind. ἐνέτριψεν D.M. Mein. ἀνέτριψε Φ. συνέτριψε Reisk. συνέτριψεν aut ἐπέτριψεν malit Mein. συνέτριψε et ipse conjeceram. Qu. κατέτριψε.

1071. ἀνέπεισε Elb.

1072. ἄρχουσι A.R. καίτοι τότε (om. γ') A. καίτοι γ' M. καίτοι τό γ' Elb. καίτοι τόθ' ἠνίκα γ' ἔγωγ' Bodl. 1.

1073. ἠπίσταντο A. ἄλλ' ἢ A.M.R.S.V.Z.Δ.Θ.Φ.X.Ω. &c. vulg. ἄλλ' ἢ T.Y. μᾶζαν A.M. vulg. μᾶζαν R.(?)V.(?) Bekk. Dind. &c. καλέσαι] κάψαι (edere) Herw. A. C. p. 53. ῥυππαπαὶ V.Φ. vulg. Fr. ῥυππαπαὶ A.M.R.Z. Bodl. 1. Cant. 1. 2. ῥυππαπαὶ Dind. Ko. Bergk. Mein. Cf. ad Eq. 602.

1074. γ' add. A.M.R.S.V.Y.Δ.Θ.Φ.X.Ω. om Z. ἐς A.M. Dind. &c. εἰς R.V. Mut. 1. Bodl. 1.

1075. καὶ μὴν μινθῶσαι A. κὰκβάς τινα] κὰκβᾶσί τινα R. κὰκβάντες Cobet. Quod mihi etiam in mentem venerat.

1076. νῦν δ' ἀντιλέγει κοῦκέτ' (καὶ οὐκέτ' A.) ἐλαύνει | καὶ πλεῖ . . . A.M.R.V.Z. Δ pr. m. Θ.Φ.X.Ω. Med. 4. Ald. Br. Bekk. Th. Bo. νῦν δ' ἀντιλέγειν κοῦκέτ' (οὐκέτ' T.Y. οὐκ ἔτ' Bodl. 1.) ἐλαύνειν | καὶ πλεῖν . . . D.F.S.T.Y. Bodl. 1. Cant. 1. νῦν δ' ἀντιλέγει κοῦκέτ' ἐλαύνων πλεῖ . . . (uno versu tetrametro) Bergk. Ko. Mein. Dind. νῦν δ' ἀντιλέγειν κοῦκέτ' ἐλαύνων πλεῖν . . . Dind. in Annot. Fr. νῦν δ' ἀντιλέγειν κοῦκέτ' ἐλαύνειν καὶ δευρὶ καῦθις ἐκέισε Hirschig. Haec cum sequentibus Aeschilo tribuit Tyrwhitt. Recte, opinor, Bergk. Durum foret post νῦν δὲ subintelligere ἐπίσταται aut φιλεῖ.

1077. ἐκέισεν R. (s. Inv.) ἐκέισ' αὖ Br.

1078. δέ] τε A.V. ἐστ' ἐστιν A. Cant. 1. Junt. (Unde ποίων δ' οὐκ αἰτιός ἐστι κακῶν Reisig.) ἐστ' οὔτοσι Bodl. 1.

- οὐ προαγωγὸς κατέδειξ' οὗτος,
καὶ τικτούσας ἐν τοῖς ἱεροῖς, 1080
καὶ μινυμένας τοῖσιν ἀδελφοῖς,
καὶ φασκούσας οὐ ζῆν τὸ ζῆν;
κατ' ἐκ τούτων ἢ πόλις ἡμῶν
ὑπογραμματέων ἀνεμεστώθη
καὶ βωμολόχων δημοπιθήκων 1085
ἐξαπατώντων τὸν δῆμον αἰεὶ
λαμπάδα δ' οὐδεὶς οἴός τε φέρειν
ὑπ' ἀγυμνασίας ἔτι νυνί.
ΔΙ. μὰ Δί' οὐ δῆθ', ὥστε γ' ἀφηγνάνθην
Παναθηναίοισι γελῶν, ὅτε δὴ 1090
βραδὺς ἀνθρώπος τις ἔθει κύψας
λευκὸς, πίων, ὑπολειπόμενος
καὶ δεινὰ ποιῶν καθ' οἱ Κεραμῆς
ἐν ταῖσι πύλαις παίουσ' αὐτοῦ
γαστέρα, πλευράς, λαγόνας, πυγῆν 1095

1082. οὐ om. A. Qu. μὴ ζῆν τὸ ζῶν.

1084. ὑπογραμματέων diserte A.M.R. Med. 4. Cant. 1. Dind. rec. ἰπὸ
γραμματέων vulg. "Scribendum ὑπογραμματέων. Nicomachus ὑπογραμματεὺς
memoratur infra v. 1506. Thuphanes Equit. 1103. Phanus ibid. 1256."
DIND. ἀνεστομώθη Φ. Urb.

1087. λαμπάδας οὐδεὶς A. οἴός τε] οἶδε Cant. 1. φέρειν]
Fort. τρέχειν. Cf. Vesp. 1203. λαμπάδα | ἔδραμες. Theophr. Char. 27.
Plut. Sol. 1.

1088. ὑπ'] ἀπ' M. ἔτι A.M.R.V.Φ.X.Ω. ἐστὶ S.T.Y.Z. Bodl. 1.
ἔτι νυνί] Qu. ἔτι τῶν νῦν. Antiphan. Athen. 643 E. οἱ νῦν δὲ . . . Plat. Alc. II.
141 A. καὶ τῶν νῦν ἔτι πολλούς.

1089. μὰ δία γ' R. solus. ὥστ' ἐπαφανάνθη Med. Suid. h. v. Kust.
Br. Bo. Th. ὥστ' ἐπ' ἀφανάνθη R. ὥστ' ἀπεφανάνθη M.T.Y.Z.Δ.Θ.Φ.X.Ω.
Cant. 2. Mut. 1. Ald. ὥστ' ἀπαφανάνθη A.V. Eust. p. 1387, 2. Berg.
ὥστ' ἀπεφάνθη D. Cant. 1. ὥστ' ἀπεανάνθη (sic) S. ὥστ' ἀπανάνθη
(scriptum erat, opinor, ἀπεφανάνθη aut ἀπεπ.) Bodl. 1. ὥστ' ἐπαφηνάνθη
Bentl. Dind. ὥστε γ' ἀφανάνθη Fr. Bergk. Ko. ὥστε γ' ἀφηνάνθη Herm.
Mein. Vera videtur aut Bentleii correctio ὥστ' ἐπαφηνάνθη, aut ὥστε γ' ἀφην-
άνθη. Haec potior videtur. Cf. Fr. 514. ὥστ' ἔγωγ' ἠγανόμην | θεάμενος.
Simile compositum est Eq. 940. ἐσθίων ἐπαποπνιγείης. Verba composita ab
ἀπεπι- incipientia non formant Graeci.

1091. βραδὺς] βραχὺς conj. Duker. τίς A. Qu. ἔθει γ' κύψας.
Cf. 425. κάκοπτει' ἐγκεκυφώς. 238. ἐγκύψας. Lys. 1003. ἄπερ λυχνο-
φοριόντες ἀποκεκύψαμε (ἐπικ. vel ἐγκ. ?) Sed Plat. Rep. 586 A. κεκυφότες
εἰς γῆν. 1092. ὑπολειπόμενος R.

1093. Κεραμῆς (aut -ῆς) C corr. E.M.R.V.Φ. vulg. Κεραμεῖς A.C.D.S.T.
Y.Z.X. Bodl. 1. Cant. 1. Cf. ad Nub. 210.

ὁ δὲ τυπτόμενος ταῖσι πλατείαις
ὑποπερδόμενος
φυσῶν τὴν λαμπάδ' ἔφευγε.

- ΧΟ. μέγα τὸ πρᾶγμα, πολὺ τὸ νεῖκος, ἄδρὸς ὁ πόλεμος ἔρχε-
ται. στρ.
χαλεπὸν οὖν ἔργον διαιρεῖν, 1100
ὅταν ὁ μὲν τείνη βιαίως,
ὁ δ' ἐπαναστρέφειν δύνηται κάπερείδεσθαι τορῶς.
ἀλλὰ μὴ 'ν ταύτῳ καθήσθον
ἐσβολαὶ γάρ εἰσι πολλαὶ χᾶτεραι σοφισμάτων.
ὅ τι περ οὖν ἔχετον ἐρίζει 1105
λέγετον, ἔπιτον, ἀνά τε δέρετον
τά τε παλαιὰ καὶ τὰ καινὰ,
κάποκινδυνεύετον λεπτὸν τι καὶ σοφὸν λέγειν.
εἰ δὲ τοῦτο καταφοβείσθον, μὴ τις ἀμαθία προσῆ ἀντ.
τοῖς θεωμένοισιν, ὥστε 1110
λεπτὰ μὴ γινῶναι λεγόντοιν,
μηδὲν ὀρρωδέιτε τοῦθ', ὡς οὐκ ἔθ' οὕτω ταῦτ' ἔχει.

1096. ταῖσι πλατείαις] Qu. χερσὶ πλατείαις.

1098. φυσῶν M. ἔφευγεν Fr.

1099. 1102. 1104. = 1109. 1112. 1114. dimetros constituit Fritzech.

1099. ἀδρὸς] ἀνδρὸς M.R. ἔρχεται] Qu. ἄρχεται. Vel potius αἶρεται.

Cf. Av. 1189. πόλεμος αἶρεται, πόλεμος οὐ φατὸς, | πρὸς ἐμὲ καὶ θεοῦς.

1100. ἔργον διαιρεῖν] τοῦργον διαιρεῖν conj. Mein. ἔχθραν διαιρεῖν Nauck, coll. Phryn. Bekk. p. 36, 14. διαιρεῖν ἔχθραν διαλύει καὶ διακρίνειν.

1102. κάπερείδεσθαι] Qu. κἀντερείδεσθαι, vel κάποκρίνεσθαι.

1103. μὴ 'ν] μὴν Bodl. 1. ταυτῷ (sic) A. κάθησθον A.

1104. ἐσβολαὶ A.M.R.V. Ald. Br. &c. χ' ἀτεροι A. χ' ἀτεροι M.

1106. ἀναδέρετον A.C.D.E.F.M.R.S.T.V.Y.Z.Δ.⊙ conj. sec. m. Φ.Χ.Ω. Mut. 1. Med. 4. Cant. 1. 2. Elb. Bodl. 1. marg. ἀνεδέρετον Bodl. 1. ἀναδαίρετον ⊙ pr. Ald. ἀναδέρεσθον Br. Bekk. Dind. Bo. ἀνά τε δέρετον Dobr. ἀνά δὲ δέρετον Th. κἀναδέρετον Fr. ἀνά δ' ἔρεσθον Bergk. Ko. Mein. Recte, ut videtur. Eandem ipse jam pridem correctionem feceram. 'Αναδέρειν est *refrigicare*, ut ulcus. Lucian. Pseud. 20. ἀλλὰ καὶ ἀναδέρειν αὐτὰ αἰσχρὸν ἴσως ἐμοί. Dindorfio, ut mihi, valde incerta videtur correctio ἀναδέρεσθον.

1107. καινὰ] νέα M. Elb.

1109. εἰ δὲ τοῦτο καταφοβείσθον vulg. Qu. εἰ δὲ τοῦτό γ' ἔτι φοβείσθον.

1110. ὡς τὰ λεπτὰ vulg. Reponendum suspicor ὥστε λεπτὰ . . . Idem hodie suadet Madvig. Recte, ut videtur.

1112. οὐκ ἔθ' A.M.S.T.Y.⊙.X.Ω. Mein. οὐκ ἔσθ' R. οὐκέθ' V.(?) Bekk. Dind. οὐκ ἔστ' (ἔθ' corr. in m.) Δ. οὐκέτι ταῦθ' οὕτως ἔχει Φ. Notandum plurale ὀρρωδέιτε post tot dualia positum. Nisi reponendum μηδὲν ὀρρωδέιτον αὔθ'. Similis numerorum permutatio Pl. 417. ποῖ ποῖ; τί φεύγεται; οὐ μενείτον;

- ἔστρατευμένοι γάρ εἰσι,
 βιβλίον τ' ἔχων ἕκαστος μανθάνει τὰ δεξιά·
 αἱ φύσεις δ' ἄλλως κράτισται, 1115
 νῦν δὲ καὶ παρηκόνηται.
 μηδὲν οὖν δείσητον, ἀλλὰ
 πάντ' ἐπέξειτον θεατῶν γ' εἶνεχ' ὡς ὄντων σοφῶν.
- ΕΥ. καὶ μὴν ἐπ' αὐτοῦ τοὺς προλόγους σοι τρέφομαι,
 ὅπως τὸ πρῶτον τῆς τραγωδίας μέρος 1120
 πρῶτιστον αὐτοῦ βασανιῶ τοῦ δεξιοῦ.
 ἀσαφῆς γὰρ ἦν ἐν τῇ φράσει τῶν πραγμάτων.
- ΔΙ. καὶ ποῖον αὐτοῦ βασανιεῖς; ΕΥ. πολλοὺς πάννυ.
 πρῶτον δέ μοι τὸν ἐξ Ὀρεστείας λέγε.
- ΔΙ. ἄγε δὴ σιώπα, πᾶς ἀνὴρ. λέγ', Αἰσχύλε. 1125
- ΔΙ. Ἐρμῆ χθόνιε, πατρῷ' ἐποπτεύων κράτη,

1113. εἰσὶν Elb.

1114. τ'] Qu. δ'. Cf. ad 1115.

1115. δ' R.Z.Φ. Ald. Th. τ' A.C.D.E.M.S.T.V.Y.Δ.Θ.Ω. Bodl. 1. Cant. 1.
 Elb. Mut. 1. Br. Bekk. Dind. Fr. rec. Revocandum videtur δ'.

1116. καὶ om. Mut. 1.

1117. om. A.

1118. πάντ'] πάντοτ' Φ. ἔξειτον Z. γ' add. A.M.R.S.T.V.Θ.Ω.
 Mut. 1. om. Y.Z.Δ.Φ.X. Bodl. 1. οὔνεχ' A.M.R.S.T.V.Δ.Φ.X. vulg.
 εἶνεχ' Z. Recte.

1119. αἰτούς vulg. Reponendum αὐτοῦ, ut ostendunt sequentia αὐτοῦ . . . τοῦ
 δεξιοῦ, et ἀσαφῆς γὰρ ἦν &c. Cf. Lys. 486. καὶ μὴν αὐτῶν τοῦτ' ἐπιθυμῶ . . .
 πυθέσθαι. σοι A.Φ. Mut. 1. Bentr. Br. Bo. Fr. σου D.R.S.T.V.Y.Z.Ω. Th.
 Bergk. Ko. Mein. Dind. om. C.E.M. Elb. Recte se habet σοι, quod, postquam
 αὐτοῦ in αἰτούς corruptum esset, in σου mutatum videatur. Euripides
 scilicet Dionysum alloquitur, ut monuit Brunckius, cujus notam vide.

1120. ὅπως τὸ πρῶτον . . . πρῶτιστον αὐτοῦ βασανιῶ vulg. Quod soloecum
 est. Reponendum forsitan ἴνα σοι . . . πρῶτιστον αὐτοῦ βασανίσω. Vel ἴνα τό
 γε πρῶτον . . . (Saepe enim permutantur ὅπως et ἴνα.) Vel καί σοι (χοῦτω, οὔτω)
 . . . πρῶτιστον αὐτοῦ βασανιῶ. Nisi forte sensus est Anglice, *in such a way*
as (so as) I shall first examine &c. Quod tamen vix probabile videtur.
 Certè ὅπως βασανιῶ non potest significare, ut vertit Brunckius, *ut exa-*
minem. Ut in re dubia vulgatae intactam reliqui. Vide Add.

1122. Hunc versum pro spurio habent Bergk. Mein. Herwerden. Absque
 causa, opinor. "Versus haud dubie spurius. Nihil in prologorum Aeschy-
 leorum censura reprehendit Euripides quod ad dictionis obscuritatem in
 rebus enarrandis pertineat." (Mein.) ἀσαφῆς Bodl. 1.

1124. τὸν ἐξ Ὀρεστείας] Qu. τιν' ἐξ Ὀρεστείας, vel τὸν τῆς Ὀρεστείας
 (addito articulo, ut in Th. 135. ἐκ τῆς Λυκούργειας). Ὀρεστείας
 A.C.E.M.R.T.V.Y.Z.Δ.Θ.X.Ω. Cant. 1. 2. Bodl. 1. Elb. Bentr. Br. Ὀρεστίας
 D.S.Φ. Ald.

σωτήρ γενοῦ μοι ξύμμαχος τ' αἰτουμένω.

ἦκω γὰρ ἐς γῆν τήνδε καὶ κατέρχομαι.

ΔΙ. τούτων ἔχεις ψέγειν τι; ΕΤ. πλείν γ' ἢ δώδεκα.

ΔΙ. ἀλλ' οὐδὲ πάντα ταῦτά γ' ἔστ' ἀλλ' ἢ τρία. 1130

ΕΤ. ἔχει δ' ἕκαστον εἴκοσιν γ' ἁμαρτίας.

ΔΙ. Αἰσχύλε, παραινῶ σοι σιωπᾶν εἰ δὲ μὴ,
πρὸς τρισὶν ἰαμβείοισι προσοφείλων φανεῖ.

ΑΙ. ἐγὼ σιωπῶ τῷδ'; ΔΙ. ἐὰν πίθη γ' ἐμοί.

ΕΤ. εὐθύς γὰρ ἡμάρτηκεν οὐράνιον ὄσον. 1135

ΑΙ. ὀρᾶς ὅτι ληρεῖς; ΔΙ. ἀλλ' ὀλίγον γέ μοι μέλει.

1127. 1152. σύμμαχος libri et vulg. Mein. ξύμμαχος Br. Dind.

1128. ἐς A.C.D.E. Elb. Cant. 2. Bodl. 1. &c. Br. Dind. &c. εἰς R.(P)V.(P) Ald. Bekk. Post κατέρχομαι Wecklein supplet: [πρὸς τοὺς παλαιούς τούσδε Πελοπιδῶν δόμους], et mox post ἀκούσαι [παιδὸς ὄρφανῷ λιτάς].

1129. ΔΙ.] Aeschylō continuat Bergk. ψέγειν] λέγειν Bodl-1.

τί Α. πλείν vulg. Malim πλείν γ', yes, more than twelve things.

1130. ΔΙ.] ΑΙ. Bergk. πάντα ταῦτά γ' ἔστ' A.M.S.V.Δ.Θ.Χ. (ταῦτ' γ', sic) Ω. Mut. 1. vulg. ταῦτα πάντα γ' ἔστ' R.Z.Φ. Bergk. ταῦτα πάντ' ἔστ' T.Y. Bodl. 1. κῶλα ταῦτά γ' ἔστ' conj. Reisk. ("Tota ista dictio non constat pluribus quam tribus versibus.") ἀλλ' οὐδὲ ταῦτα πάντ' ἔπη 'στ' conj. Mein. ("Recte fortasse," Madvig.) Probabilior correctio foret ἀλλ' οὐδὲ πάντα ταῦτ' ἔπη 'στ' ἀλλ' ἢ τρία. I. e. "Sed ne omnes quidem hi versus plures sunt quam tres: quomodo igitur plura quam duodecim vitia inesse possunt?" Sed ita postularetur articulus ante ἔπη (ταῦτα τὰ ἔπη). Scholiasta subintelligit ἔπη aut ἰαμβεία. Qu. ἀλλ' οὔτι πάντα ταῦτά γ' ἔστ' . . . Vel ἀλλ' οὔτι ταῦτά γ' ἐστὶ πάντ' . . . Vel denique ἀλλ' οὐδέπω ταῦτ' ἐστὶ πάντ' . . . Cf. 1160. οὐ δῆτα τοῦτό γ' . . . ταῦτ' ἔστ'.

1131. εἴκοσιν γ' A.S.T.V.Φ.X.Ω. εἴκοσί γ' M.Z. εἴκοσιν (om. γ') R. Qu. ἔχει δ' ἁμαρτίας γ' ἕκαστον εἴκοσι. Utrumque tamen apud nostrum legitur εἴκοσι et εἴκοσιν. Vide etiam Alex. com. III. 393. Diphil. IV. 414.

1132-6. Hos versus, ut ἀνοστάτους, ab interpolatore illatos existimat Mein. Versus 1134 ex v. 1229 fictus ei videtur.

1132. σίγαν Bodl. 1.

1133. Haec non modo obscura, sed corrupta habet Mein. ἰαμβείοισι A.M.S.V.Z.Δ.Θ.Ω. ἰαμβίοισι Φ. Cant. 2. ἰαμβίοισιν Elb. ἰαμβείους T.Y. Bodl. 1. ἰαμβίοις Cant. 1. ἰάμβοισιν R. ἰάμβοισι X. προσοφείλων absque causa suspectum habet Kock. φανῆ A.D.R.

1134. τῷδ' V.Φ. Br. τῷδε A.D.R. Bodl. 1. τῷδέ γ' C.E.M. (γε) Ald. Cf. 1229. ἐὰν A.R.V.Φ. &c. Br. ἂν C.D.E.M. Ald.

1134. 1229. πείθη vulg. πίθη Dind. Cf. Eq. 962. ἀλλ' ἐὰν τούτῳ πίθη. et ad Nub. 73.

1135. οὐράνιον γ' ὄσον libri et vulg. οὐράνιον Herm. ad Oed. Col. 1465. Fr. Ko. Mein. Dind. Particulam et ipse ejiciendam suspicatus eram. Neque ob stare debet Vesp. 1492. σκέλος οὐράνιον γ' ἐκλακτίζων. Cf. ad 781.

1136. ΑΙ. ὀρᾶς . . . A. et libri plerique et Ald. Bo. Ko. Euripidi haec conti-

- ΑΙ. πῶς φής μ' ἁμαρτεῖν; ΕΤ. αὖθις ἐξ ἀρχῆς λέγε.
 ΑΙ. Ἐρμῆ χθόνιε, πατρῶ' ἐποπτεύων κράτη.
 ΕΤ. οὐκ οὖν Ὀρέστης τοῦτ' ἐπὶ τῷ τύμβῳ λέγει
 τῷ τοῦ πατρὸς τεθνεῶτος; ΑΙ. οὐκ ἄλλως λέγω. 1140
 ΕΤ. πότερ' οὖν τὸν Ἐρμῆν, ὡς ὁ πατὴρ ἀπόλετο
 αὐτοῦ βιαίως ἐκ γυναικείας χερὸς
 δόλοισι λαθραίοις, ταῦτ' ἐποπτεύειν ἔφη;
 ΑΙ. οὐ δῆτ' ἐκεῖνος, ἀλλὰ τὸν Ἐριούνιον
 Ἐρμῆν χθόνιον προσεῖπε, κἀδήλου λέγων 1145
 ὅτι πατρῶον τοῦτο κέκτηται γέρας.
 ΕΤ. ἔτι μείζον ἐξήμαρτες ἢ γὰρ βουλόμεν
 εἰ γὰρ πατρῶον τὸ χθόνιον ἔχει γέρας,—
 ΔΙ. οὕτω γ' ἂν εἴη πρὸς πατρὸς τυμβωρύχος.
 ΑΙ. Διόνυσε, πίνεις οἶνον οὐκ ἀνθοσμῖαν. 1150
 ΔΙ. λέγ' ἕτερον αὐτῷ· σὺ δ' ἐπιτήρει τὸ βλάβος.
 ΑΙ. σωτῆρ γενεοῦ μοι ξύμμαχος τ' αἰτουμένω·
 ἦκω γὰρ ἐς γῆν τήνδε καὶ κατέρχομαι.
 ΕΤ. δις ταυτὸν ἡμῖν εἶπεν ὁ σοφὸς Αἰσχύλος.

nuant C.E. Br. ΔΙ. ὁρᾶς . . . ; Dobr. Post ληρεῖς signum interrogationis recte ponunt Dind. Th. alii. Hunc versum ante v. 1132 transponunt Bergk. Ko. post 1130 transponendum censet Madvig hoc ordine, ΑΙ. ἀλλ' . . . τρία | ὁρᾶς ὅτι ληρεῖς ; ΕΥ. ἀλλ' ὀλίγον γέ μοι μέλει | ἔχει δ' &c. ΔΙ. ἀλλ' . . . Α.Σ.Τ.Δ.Φ.Ω. ΕΥ. ἀλλ' . . . Φ. Urb. Bergk. Ko. ΑΙ. ἀλλ' . . . Dobr. Aeschylus haec continuat Mein. Versus 1135. 1136 transponit Fritsch.

1137. μ' om. M.

1138. καταχθόνιε M.

1139. οὐκ οὖν A. Ald.

1140. τεθηγκότος D. οὐκ' ἀλλ' ἐγὼ V.

1141. πότερ' οὖν A.R.V. vulg. πότερ' αὖ M. πότερον οὖν Elb. Bodl. 1. πότερον Cant. 1.

1142. χερὸς A.M.R. χείρὸς V. Elb. Bodl. 1. Cant. 1.

1144. ἐκεῖνος A.R.Δ. Dind. Th. Fr. Ko. Mein. ἐκείνον M.S.T.V.Y.Z.Φ.X.Ω. Mut. 1. Ald. Br. Bo. Bekk. Bergk. ἐκεῖνό γ' vel ἐκεῖνος Dobr. ἐκείνως γ' conj. Bergk. Cf. 788. μὰ Δι' οὐκ ἐκεῖνος, ἀλλ' &c. 1457. Non quem Mercurium allocutus sit Orestes hic disputatur, sed quid significare debeant verba πατρῶ' ἐποπτεύων κράτη ab Oreste ad Mercurium dicta.

1146. ὅτι A.

1147. μείζον A.M.S.V.Δ.Θ.X.Ω. Mut. 1. Cant. 1. supr. μᾶλλον R.T.Y.Z.Φ. Bodl. 1. Cant. 1. ἐξήμαρτεν R. βουλόμεν A.

1149. οὕτω γ' ἂν A.M.S.V.Δ.Θ.X.Ω. Mut. 1. vulg. Dind. Th. οὕτως ἂν R.T.Y.Φ. Bodl. 1. Bekk. Fr. Ko. Bergk. Mein. οὗτος ἂν D. οὕτω γὰρ Z. οὕτως γ' ἂν fort. V. Mut. 1.(?)

1154. ταῦτόν A.

- ΔΙ. πῶς δῖς; ΕΤ. σκόπει τὸ ρῆμ'. ἐγὼ δέ σοι φρασῶ.
ἦκω γὰρ ἐς γῆν, φησὶ, καὶ κατέρχομαι 1156
ἦκω δὲ ταυτὸν ἐστὶ τῷ κατέρχομαι.
- ΔΙ. νῆ τὸν Δῖ ὥσπερ γ' εἶ τις εἴποι γείτοني,
“χρήσον σὺ μάκτραν, εἰ δὲ βούλει, κάρδοπον.”
- ΑΙ. οὐ δῆτα τοῦτό γ', ὦ κατεστρωμυλμένε 1160
ἄνθρωπε, ταῦτ' ἐστ', ἀλλ' ἄριστ' ἐπῶν ἔχον.
- ΔΙ. πῶς δῆ; δίδαξον γάρ με καθ' ὅ τι δῆ λέγεις.
- ΑΙ. ἦκειν μὲν ἐς γῆν ἐσθ' ὅτω μετῆ πάτρας·
χωρὶς γὰρ ἄλλης ζυμφορᾶς ἐλήλυθε·
φεύγων δ' ἀνὴρ ἦκει τε καὶ κατέρχεται. 1165
- ΔΙ. εὐ νῆ τὸν Ἀπόλλω. τί σὺ λέγεις, Εὐρυπίδη;
ΕΤ. οὐ φημὶ τὸν Ὀρέστην κατελθεῖν οἴκαδε·

1155. ΔΙ.] αἰσχ. A.C.

1156. εἰς γῆν φησὶ τήνδε Bodl. 1.

1157. ἦκειν libri et Ald. ἦκω Gell. N. A. 13, 24. Bentl. Br. ταυτὸν A.
κατέρχομαι A.M.R.V.Z.Φ. κατέρχεσθαι E.M.S.T.Y.Δ.X.Ω. Elb. Mut. 1.
Bodl. 1. Cant. 1. 2.

1158. ὥσπερ γ' A corr. al. m. M.R.S.T.Y.Z.Δ.Θ.Φ.X.Ω. Mut. 1. ὥσπερ V.
Cant. 1. et Gell. εἶ τις γ' εἴποι A. ἦν τις εἴπη Z.Φ.

1161. ταύτη 'στ' M. Elmsl. n. ms. ταύτη 'στ' (aut ταύτή'στ') X.Ω. Cant. 2.
(pr. ταῦ.) Ald. ταύτη 'στὶν Bodl. 1. ταῦτ' ἐστ' C.E.R. (s. Bekk.) V.Φ. in ras.
Borg. Mut. 1. Br. Bekk. Dind. Th. Fr. Bergk. Ko. Mein. ταῦτ' ἐστ' R. Med. 4.
ταῦτ' ἐστ' Cant. 1 corr. ταῦτ' ἐστ' A.D.Y.Δ. (ῶδ' in marg.) Θ. (supr. οὕτως)
Cant. 1 pr. ταῦτα 'στ' Urb. ταῦτ' ἐστὶν T. ταυτὸν ἐστ' Z. ῶδ' ἐστ' S. ταυτὸν
ἐστὶν ἀλλ' ἐτέρως audacious Bentl. ταῦτ' (ταῦτὰ) ἐστ', ἀλλ' ἄριστά πως ἔχον, vel
ταυτὸν ἐστὶν, ἀλλ' ἄριστ' ἔχον conj. Mein. Verum mihi videbatur ταύτη 'στ',
quum opponatur ἄριστ' ἐπῶν ἔχον. Et sic haud dubie legebat scholiasta, qui
per οὕτως explicat. Confer tamen 1173. τοῦθ' ἕτερον αὐθις λέγει, | κλύειν
ἀκοῦσαι, ταυτὸν ὄν σαφέστατα. Dionys. com. III. 547. οὐ ταῦτό δ' ἐστὶ τοῦτο·
πολὺ διήλλαχεν. Quamquam quomodo una aliqua res eadem (ταυτὸν) praedicari
queat equidem non video. ἄριστ' ἐπῶν libri. ἐτέρως (unde?) Ald.
ἔχον A.D.E.M.R.V. Bodl. 1. Cant. 1. 2. Ald. ἔχει C. Urb.

1162. ΔΙ. Br. et sic (ut vid.) M.R.V. &c. ΕΥ. A. Ald. καθ' ὅ τι δῆ
(σὺ Bodl. 1.) λέγεις libri. τοῦθ' ὅ τι δῆ λέγεις conj. Kust. καθ' ὅ τι διαφέρει
audacter Hirschig. καθ' ὅ. τί δῆ λέγεις; (sic!) Mein. Qui vitium latere
suspicatur. Qu. ποθ' ὅ τι δῆ (vel μ' ὅ τι ποτὲ) λέγεις. Cf. 1169. ὅ τι λέγεις δ'
οὐ μανθάνω.

1163. ἐλθεῖν vulg. ἦκειν Hirschig. Mein. Cf. ad 1168. “Aeschylus docet
Bacchum differentiam τοῦ ἦκω et τοῦ κατέρχομαι: tum [dein?] qui ἐλήλυθε,
is non ἦλθε sed ἦκει.” HIRSCH. Cf. ad 1168. ἐς A. εἰς R.V. Bodl. 1.

ὄτω (supr. ε, i. e. ὄτε) Bodl. 1. μετῆ (μετῆ A.) libri. μετῆν
Elmsl. n. ms. Mein. Male. Corrigendum forsā ὄτω ἂν μετῆ.

1164. ἐλήλυθε A. Ald. Br. ἐλήλυθεν M.R.V. Bekk. Dind. Ko. Mein.

1166. τί σύ] σὺ τί Bodl. 1.

1167. οὐ φημὶ vulg. Annon οὐ φημι?

- λάθρα γὰρ ἦλθεν οὐ πιθῶν τοὺς κυρίους.
 ΔΙ. εὖ νῆ τὸν Ἑρμῆν, ὃ τι λέγεις δ' οὐ μανθάνω.
 ΕΥ. πέραινε τοίνυν ἕτερον. ΔΙ. ἴθι πέραινε σὺ, 1170
 Αἰσχύλ', ἀνύσας· σὺ δ' ἐς τὸ κακὸν ἀπόβλεπε.
 ΑΙ. τύμβου δ' ἐπ' ὄχθῳ τῷδε κηρύσσω πατρὶ
 κλύειν, ἀκούσαι. ΕΥ. τοῦθ' ἕτερον αὖ δις λέγεις,
 κλύειν, ἀκούσαι, ταυτὸν ὃν σαφέστατα.
 ΔΙ. τεθνηκόσιν γὰρ ἔλεγεν, ὦ μοχθηρὲ σὺ, 1175
 οἷς οὐδὲ τρις λέγοντες ἐξικνούμεθα.
 ΑΙ. σὺ δὲ πῶς ἐποίεις τοὺς προλόγους; ΕΥ. ἐγὼ φράσω·
 κῆν που δις εἶπω ταυτὸν, ἢ στοιβῆν ἴδης
 ἐνούσαν ἔξω τοῦ λόγου, κατὰπτυσον.
 ΔΙ. ἴθι δὴ λέγ'· οὐ γὰρ ἀλλὰ μοῦστ' ἀκουστέα 1180
 τῶν σῶν προλόγων τῆς ὀρθότητος τῶν ἐπῶν.
 ΕΥ. ἦν Οἰδίπους τὸ πρῶτον εὐδαίμων ἀνήρ—
 ΑΙ. μὰ τὸν Δί' οὐ δῆτ', ἀλλὰ κακοδαίμων φύσει,
 ὄντινά γε πρὶν πεφυκέν' ἀπόλλων ἔφη

1168. λάθρα A. Ald. Br. Dind. &c. λάθραι R. λάθρα Bekk. Bergk.
 ἦλθεν A.M.R.T.V.Y.Z.Δ.Θ.Ω. vulg. ἦκεν S.T.Δ corr. Φ.X. Urb.

1169. δ' om. M.

1170. ἴθι δὴ A.

1171. ἐς A.M. Ald. εἰς R.V. Bodl. 1.

1172. τῷδε R.V.Φ. Pors. Bekk. Dind. &c. τῷ δὲ D. τάδε A. Bodl. 1.
 Cant. 1. Mut. 1. Borg. τάδε γε M. Cant. 2. Ald. Br.

1173. αὐθις vulg. αὐ δις Bakius. Cobet. Mein. Ko. Dind. Recte: cf. 1178.
 1371.

1174. ταυτὸν A.

1175. ΔΙ.] ΑΙ. Bergk. μοχθηρὲ A. Dind. Bergk. Mein. μόχθηρε
 R.(?)V.(?) vulg. Bekk. Fr. Ko.

1176. οἷς] Qu. ὦν. Cf. ad Eq. 761.

1178. κῆν vulg. Dedi κῆν.

1180. λέγε M. Elb. οὐ γὰρ μοῦστιν ἀλλ' ἀκουστέα vulg. Malim οὐ γὰρ
 ἀλλὰ μοῦστ' ἀκουστέα. Non enim dissociari solent particulae οὐ γὰρ ἀλλά.
 Cf. ad 498. Nub. 232. Punctum vulgo post μοῦστιν positum delevit Porson.
 μοῦστιν A.M.S.T.V.Y.Z.Φ.X.Ω. Cant. 2. μοστιν R. μου'στιν Ald.
 Br. μοι'στιν Pors. ἀκουστέα A.M.V.Φ. Mut. 1. &c. vulg. ἀκουστέον
 F.R. Bodl. 1.

1182. εὐδαίμων M.R.Φ. Bodl. 1. Cant. 1. Br. Bekk. Dind. &c. εὐτυχῆς
 A.D.V. Cant. 2. Mut. 1. schol. Aesch. Sept. 781. Ald. Cf. 1195. In Aeschylī
 responso est κακοδαίμων, ergo hic εὐδαίμων legi convenit.

1183. μὰ A.M.V. &c. νῆ R. Borg.

1184. γε om. R. addunt reliqui. πρὶν φῦναι (φύναι A.) μὲν
 A.D.F.R.T.V.Y.Z.Φ. Borg. Bodl. 1. Cant. 1. Valck. ad Phoen. 1591. Br. Bekk.
 Bo. Dind. Th. Fr. rec. πρὶν ἢ φῦναι C.E.X. Urb. πρὶν ἢ καὶ φῦναι S. πρὶν

- ἀποκτενεῖν τὸν πατέρα, πρὶν καὶ γεγόνεναί. 1185
 πῶς οὗτος ἦν τὸ πρῶτον εὐδαίμων ἀνὴρ;
 ΕΤ. εἴτ' ἐγένετ' αὐθις ἀθλιώτατος βροτῶν.
 ΑΙ. μὰ τὸν Δι' οὐ δῆτ', οὐ μὲν οὖν ἐπαύσατο.
 πῶς γάρ; ὅτε δὴ πρῶτον μὲν αὐτὸν γενόμενον
 χειμῶνος ὄντος ἐξέθεσαν ἐν ὀστράκῳ, 1190
 ἵνα μὴ κτραφεὶς γένοιτο τοῦ πατρὸς φονεύς·
 εἴθ' ὡς Πόλυβον ἤρρησεν οἰδῶν τῷ πόδε·
 ἔπειτα γραῦν ἔγημεν αὐτὸς ὦν νέος·
 καὶ πρὸς γε τούτοις τὴν ἑαυτοῦ μητέρα—
 εἴτ' ἐξετύφλωσεν αὐτόν. ΔΙ. εὐδαίμων ἄρ' ἦν, 1195
 εἰ κάστρατήγησέν γε μετ' Ἑρασινίδου.
 ΕΤ. ληρεῖς· ἐγὼ δὲ τοὺς προλόγους καλοὺς ποιῶ.
 ΑΙ. καὶ μὴν μὰ τὸν Δι' οὐ κατ' ἔπος γε σου κνίσω
 τὸ ῥῆμ' ἕκαστον, ἀλλὰ σὺν ταῖσιν θεοῖς
 ἀπὸ ληκυθίου σου τοὺς προλόγους διαφθερῶ. 1200

μὲν ἢ φῦνα M. et (φύνα) Ω. Ald. Miror interpretes omnes latuisse mendum manifestum, cujus correctio est facillima. Unus Reiskius ineptam esse hoc loco perspexit particulam μὲν, cui nihil sit quod respondeat. Legendum proculdubio πρὶν πεφυκέν'. Sic in v. prox. πρὶν καὶ γεγόνεναί. ὠπόλλων

Z.Φ. Urb. Bentr. Br. Valek. ἀπόλλων A.M.R.S.T.V.Y.Δ.Θ.X.Ω. Mut. 1. Med. 4. Ald. ἀπόλλων Th. ἀπόλλων Bekk. Dind. rec.

1186. οδτος om. M. Elb. εὐτυχῆς A.D.M.R.S.T.V.Y.Z.Δ.Θ.Φ.X.Ω. Mut. 1. Bodl. 1. Cant. 1. 2. Borg. Ald. Bekk. Th. εὐδαίμων ed. Br. (haud dubie ex conjectura) Dind. Fr. rec. Cf. ad 1182.

1188. ἀλλὰ μὰ τὸν Δι' M. οὔμενον οὐ δῆτ' A.M. οὔμενον A.M. et edd. ante Br. οὔμενοῦν Br. Bekk. οὐ μὲν οὖν Dind. &c.

1191. μὴ ἐκτραφεὶς Elb.

1195. ἑαυτόν A. ἄρ' A.D.R.V.Φ. Borg. Ald. Bekk. Dind. rec. γ ἄρ' M. (Fortasse recte.) ἄν C. Bodl. 1. Mut. 1. Br. Cf. ad Pl. 657.

1196. κάστρατήγησέ γε M.

1197. ποιῶ καλῶς S. καλοὺς D supr. R.V.Z.Θ.Φ. Urb. Cant. 1. Bekk. Th. καλῶς A.D.M.S.T.Y.Δ.X.Ω. Mut. 1. vulg. Dind. Fr. rec. Praestat, opinor, καλοῦς. Sed cf. Plat. Lach. 183 B. ὅς ἂν οἴηται τραγωδίαν καλῶς ποιεῖν. ποιῶ M.S.T.Y.Z.Θ.Φ.X.Ω. ποιῶ A.R.V.Δ.Φ. Mut. 1.

1198. οὐ κατ' ἔπος] οὐκ ἔτ' ἔπος A. Qu. οὐκ ἔτ' ἔπος γέ σου κνίσω | καὶ ῥῆμ' ἕκαστον. Vel οὐ κατ' ἔπος γε σοι κνίσω | καὶ ῥῆμ' ἕκαστον (sc. πρόλογον, cf. 1228). Cf. 1379-81. γε] δὲ Suid. in ἀπὸ ληκυθίου. γέ σου κνίσω] Qu. κναίσω γέ σου. Cf. 1228. ἵνα μὴ διακναίσῃ τοὺς προλόγους ἡμῶν.

1199. τὸ ῥῆμ' ἕκαστον] τὸ ῥῆμά θ' ἕκαστον Borg. Qu. καὶ ῥῆμ' ἕκαστον (sc. πρόλογον), I will not criticise each (prologue) line by line and word by word, &c. Latet, opinor, mendum aliquod. Vide tamen comm.

1200. σου D.E.M.R.S.T.Y.Z.Δ.Θ.Φ.X.Ω. Mut. 1. Cant. 1. 2. Borg. schol. ad v. 1262. Suid. in ληκυθίον. Ald. Bekk. Dind. rec. σοι A. Br. Bo. τοὺς

- ΕΥ. ἀπὸ ληκυθίου σὺ τοὺς ἐμούς; ΑΙ. ἐνὸς μόνου.
 ποιεῖς γὰρ οὕτως ὥστ' ἐναρμόττειν ἅπαν,
 καὶ κωδάριον καὶ ληκύθιον καὶ θυλάκιον,
 ἐν τοῖς ἱαμβείοισι. δείξω δ' αὐτίκα.
- ΕΥ. ἰδοῦ, σὺ δείξεις; ΑΙ. φημί. ΔΙ. καὶ δὴ χρὴ λέγειν. 1205
- ΕΥ. Αἴγυπτος, ὡς ὁ πλεῖστος ἔσπαρται λόγος,
 ξὺν παισὶ πεντήκοντα ναυτίλω πλάτη
 Ἄργος κατασχών— ΑΙ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.
- ΔΙ. τουτὶ τί ἦν τὸ ληκύθιον; οὐ κλαύσεται;
 λέγ' ἕτερον αὐτῷ πρόλογον, ἵνα καὶ γνῶ πάλιν. 1210
- ΕΥ. Διόνυσος, ὃς θύρσοισι καὶ νεβρῶν δοραῖς
 καθαπτὸς ἐν πεύκαισι Παρνασσὸν κάτα

σοὺς προλόγους C. Totum versum om. V. Cf. 1228. ἵνα μὴ διακναίση τοὺς προλόγους ἡμῶν. et ad 1119.

1202. ἐναρμόττειν A.M.S.V.Δ.Θ.X.Ω. Elb. Mut. 1. Cant. 1. 2. ἀναρμόττειν D. ἐναρμόζειν R.T.Y.Z.Φ. Urb. Bodl. 1. Vide Lob. ad Phryn. p. 241. Virgulum post ἅπαν delet Thiersch.

1203. ληκύθιον καὶ κωδάριον Φ. θυλάκιον] θύλακον schol. (qu.) Pors. Both. Fr. καὶ κνάθιον Porson. ad Med. 150. et Reisig. Conj. p. 139. Neutrum probandum: postulat enim vox, eujus numeri sint - - - - "Solutio usus est trimetri pede ultimo, quia tria ejusdem mensurae vocabula accommodari versui aliter non poterant." DIND. "Quidquid sit, θυλάκιον veram lectionem esse sensus et vicinae voces, in eundem usum electae, perspicue docent." TH. V. Schol. Sine causa igitur "insigniter corruptus locus" videbatur Porsono ad Med. 139.

1204. τοῖσιν Bodl. 1. ἱαμβείοισι A.S.V.Z.Δ.Θ.Ω. ἱαμβίοισι D.R.T.Φ. Cant. 1. ἱάμβοισι M.X. Elb.

1205. ΕΥ. om. A. ἰδοῦ (τουτὶ in m.) Δ. ΑΙ.] ἐνρ. Α. ΔΙ.] αἰσχ. Α.

1209. ΔΙ. praef. D.F. Ald. Th. Ko. Mein. (in Vind.) ΕΥ. A.C.E.R.V. Br. Dind. Bekk. Fr. Bergk. Mein. Dionysi haec videntur esse. Cf. 1296. ΔΙ. τί τὸ φλαττόβρατ τοῦτ' ἐστίν; Qui locus plane gemellus est. Ceterum sic interpungit Thiersch: τουτὶ τί ἦν; τὸ . . . κλαύσεται; Frustra.

1210. (ΔΙ.) cont. D.F. Ald. ΔΙ. praef. A.C.E.R.V. Br. &c. ἵνα καὶ γνῶ πάλιν] καὶ om. T. γνῶ pro γνῶ malit Rank. Connectenda καὶ πάλιν, ut videtur. Qu. ἵν' ἐγὼ γνῶ πάλιν.

1211. Qu. ὃς θύρσους τε καὶ νεβρῶν δορὰς καθαπτὸς.

1212. καθαπτὰς Α. πεύκαισι M.R.S.T.Z.Δ corr. Φ.X.Ω. Ald. πεύκησι A.Δ. πεύκησι V.Θ. Mut. 1. Br. πεύκοισι Y. Παρνασσὸν C.D.E.S.T.V. Elb. Bodl. 1. Br. Dind. Th. Ko. Bergk. Mein. παρνασσῶν Α. παρνασσὸν M.R.V corr. Mut. 1. Ald. Bekk. Fr. (quem vide ad 1057.) Cf. Herod. VIII. 32. ἐς τὰ ἄκρα τοῦ Παρνησσοῦ ἀνέβησαν. 39. ἀπὸ τοῦ Παρνησσοῦ. Παρνασσὸν tuetur Dobraeus, cui omnia ista locorum nomina in ἡσσοῦ Ionice, ἠττὸς Attice (ita Γαρρηττὸς, Λυκαβηττὸς), ασσοῦ Dorice et Aeolice exivisse videntur. Confer oppidorum, plerorumque in Asia minore, nomina Ἄλικαρνασσοῦ (Thuc. VIII. 42. &c.), Ἀκαρνασσοῦ, Ἀλῆσσοῦ, Ἄσσοῦ, Βυβασσοῦ, Ἐδεθησσοῦ, Ὑγασσοῦ,

πηδᾶ χορεύων— ΑΙ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.

- ΔΙ. οἶμοι πεπλήγμεθ' αὐθις ὑπὸ τῆς ληκύθου.
 ΕΤ. ἀλλ' οὐδὲν ἔσται πρᾶγμα· πρὸς γὰρ τουτουὶ 1215
 τὸν πρόλογον οὐχ ἔξει προσάψαι λήκυθον.
 οὐκ ἔστιν ὅστις πάντ' ἀνὴρ εὐδαιμονεῖ
 ἢ γὰρ πεφυκῶς ἐσθλὸς οὐκ ἔχει βίου,
 ἢ δυσγενῆς ὦν— ΑΙ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.
 ΔΙ. Εὐριπίδῃ,— ΕΤ. τί ἔστιν; ΔΙ. ὑφέσθαι μοι δοκεῖ 1220
 τὸ ληκύθιον γὰρ τοῦτο πνεύσεται πολύ.
 ΕΤ. οὐδ' ἂν μὰ τὴν Δήμητρα φροντίσαιμι γε
 νυνὶ γὰρ αὐτοῦ τοῦτό γ' ἐκκεκόψεται.
 ΔΙ. ἴθι δὴ λέγ' ἕτερον κἀπέχου τῆς ληκύθου.
 ΕΤ. Σιδώνιον ποτ' ἄστυ Κάδμος ἐκλιπὼν 1225
 Ἄγηγορος παῖς— ΑΙ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.
 ΔΙ. ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν, ἀποπρίω τὴν λήκυθον,

Αγαλασσός, Λυρησιός, Ηρινασσός, Πρυμησιός, Σαγαλασσός, Σαρδησιός, Τεγησιός, Τιτυασιός, Συδησιός, Τυμησιός, Συασιός, Ταμασιός, Μυκαλησιός, Τευμησιός, Βριλησιός, Κορησιός, Περμησιός, Ἐρμώνασσα, Τρυήσιος, &c. Sic Λυκαβηττός (Λυκαβησιός, *Lycabessus* Stat. Theb. XII. 631), Ἰμηττός (Ἰμησιός), Συβαληττός. Similiter Κηφισιός ubique pro Κηφισιός reponendum, ut Ἰλισιός, et alia nomina propria non pauca in -ισιός desinentia. Aliter sentit Blomfield. ad Aesch. Prom. 751. 505. Quem vide. Cf. Eust. 1872, 50. ὁ δὲ Παρησιός, ὃν ἡ κοινὴ χρῆσις διὰ τοῦ ᾧ λέγει Παρησιόν, πολὺς ἐν ταῖς ἱστορίαις . . . ἢ δὲ διὰ τῶν δύο σσ γραφῆ τοῦ Παρησιόσου κατήρηται (κατήρηται?) παρὰ τοῖς ὕστερον. Cf. ad Nub. 603.

1220. τί ἔστιν; M.T.Z.Δ.Φ.X.Ω. Bergk. Ko. τί ἔστιν; A.R.V. Br. Fr. τί ἔστι Y. τί ἔσθ Bentl. Mein. Dind. Probabilis correctio, sed vulgata defendi potest. De hac anapaesti incisione cf. ad Eq. 1311. Herm. Epit. D. M. p. xv. (cui τί ἔσθ hic saltem non ferendum videtur). et ad Ach. 800. δοκεῖς libri et vulg. Th. Fr. Ko. Bergk. δοκεῖ Kust. Dind. Bo. Mein. Dobr. Seager. Recte.

1221. τοῦτο A.M.R.V. Elb. Bodl. I. Cant. I. Bentl. Br. τοῦτό γε M. Ald. πνευσεῖται libri et vulg. Mein. Koek. πνεύσεται Dind. Recte. Φευξείται legitur, metro postulante, in versu anapaesto Pl. 496. Alteram formam metrum postulat Eur. Andr. 556. ἐμπνεύσομαι τῆδ'. V. ad Ach. 203. De forma hac Dorica Atticis usitata v. Monk. ad Hipp. 1096. Elmsl. Class. Journ. XV. 213. Thuc. I. 53. πλευσείσθε. I. 143. πλευσούμεθα. Dem. p. 1284. πλευσείσθαι. p. 1286. καταπλευσείται. Plat. Hipp. min. 370. ἀποπλευσούμενος. 371. ἀποπλευσείσθαι.

1222. οὐδ' ἂν οὐκ ἂν A. οὐ τᾶν Dobraeus. Male. δῆμητραν A.R. Bodl. I. φροντίσαιμι γε vulg. φροντίσαιμι σε D. Malim φροντίσαιμι' ἔτι, aut saltem φροντίσαιμι' ἐγώ. Cf. tamen 1237. &c.

1224. δὴ om. M.

1227. ἀποπρίω] ἄγε πρίω conj. Mein. Certe Euripides respondet v. 1229.

- ἵνα μὴ διακναίσῃ τοὺς προλόγους ἡμῶν. ΕΤ. τὸ τί;
 ἐγὼ πρίωμαι τῷδ'; ΔΙ. ἐὰν πίθη γ' ἐμοί.
 ΕΤ. οὐ δῆτ', ἐπεὶ πολλοὺς προλόγους ἔχω λέγειν 1230
 ἔν' οὗτος οὐχ ἔξει προσάψαι λήκυθον.
 Πέλοψ ὁ Ταυτάλειος ἐς Πίσαν μολῶν
 θοαῖσιν ἵπποις— ΑΙ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.
 ΔΙ. ὄρᾳς; προσῆψεν αὐθις αὐτὴν λήκυθον.
 ἀλλ', ὠγάθ', ἔτι καὶ νῦν ἀπόδος πάσῃ τέχνῃ 1235
 λήψει γὰρ ὀβολοῦ πάνυ καλὴν τε κάγαθὴν.

ἐγὼ πρίωμαι τῷδε; Jure de verbo ἀποπρίωμαι dubitat Meinekius, quod non magis dictum esse videatur quam ἀπωνεῖσθαι aut ἀποπωλεῖν. Scripsert forsā ὁ δαίμωνι ἀνθρώπων, πρίω (Ach. 35).

1228. διακναίσῃ] An διακνίση? Cf. 1198. κνίσω. Διακνίζειν legitur Arist. H. A. 6, 16, 4.

1229. ἐγὼ πρίωμαι] ἐγὼ ᾠποπρίωμαι vel ἐγὼποπρίωμαι conj. Mein. Nihil opus. Cf. ad Vesp. 1335. πριῶμαι A. πριῶμαι M. τῷδ' A.V.Φ. Mut. 1. τῷδε R. τῷδέ γ' Cant. 2. τῷδέ γε M. Elb. τῷδι γ' Cant. 1.

1230. ἐπεὶ πολλοὺς S.V.X. ἐπεὶ (om. πολλοὺς) Ω. ἐπειδὴ πολλοὺς T. Δ corr. in marg. © corr. Φ. Bodl. 1. Cant. 1. ἐπειδὴ (om. πολλοὺς) A.R.Δ.©. Mut. 1. Borg. Exciderat, ut videtur, πολλοὺς propter simile vicinum προλόγους. Nisi scripsert Comicus ἐπειδὴ σοι προλόγους &c. Cf. Soph. Oed. C. 433. οὐ δῆτ', ἐπεὶ τοι . . . ἔξω] ἔχω malit Lenting, coll. 1237. ἔτι γὰρ εἰσὶ μοι συχοί. Idem conj. Dobr. (qui: "ex seqq. ortum ἔξω") et Mein. Dind. Recte, opinor.

1231. λήκυθον A.M.T.V.©.Ω. ληκύθιον R.Φ.X.

1232. ταυτάλιος Bodl. 1. εἰς A.M.R.V. Mut. 1. vulg. Ko. Bergk. ἐς Dind. Mein. Πίσαν A.D.S.Z. Eust. p. 1193, 21. Br. Bo. Πίσσαν M.T.Y.Δ.©.Φ.X. Mut. 1. Ald. Πείσαν R. (ut codex Med. Herodoti 2, 7.) Πίσαν V. (ut vid.) Bekk. Dind. Th. rec. V. Schol. Pind. Ol. 1, 28. "ἐπὶ Πίσσαν scriptor vitae Isocratis in Orelli opusculis moralibus vol. 2. p. 8. Scripsi ego Πίσαν cum V, non impediēte Pindaro, qui Πίσαν correpta ἰ dixit. Herodianus MS. περὶ διχρόνων: Τὰ εἰς ἅ λήγοντα θηλυκὰ, εἴτε ἐπὶ ὀνομάτων εἴτε καὶ ἐπὶ μετοχῶν, εἰ ἔχει τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν εἰς δίχρονον καταλήγουσαν, πάντως ἐκτεταμένον αὐτὸ ἔχει, πάσα, στάσα, δῦσα, φύσα, πίσα, κρίσα, κνίσα. οὐκ ἀγνωῶ δὲ ὅτι πίσαν εἶπε τὴν πόλιν κατὰ συστολήν Πίνδαρος. εἰ μέντοι εἰς σύμφωνον λήγει ἢ πρὸ τέλους συλλαβή, τὸ δίχρονον συστέλλεται, θάλασσα, ἀνασσα, πίσσα, νύσσα, λύσσα. Cf. Steph. Byz. v. Πίσα." DIND.

1235. ὦ γάθ' A. ἀπόδος C.D.E.M.R.S.T.Y.Z.Δ.©.Φ.X.Ω. Mut. 1. Cant. 1. 2. Ald. schol. lemm. Mein. ἀπόδου A.V. Bodl. 1. sec. m. Dawes. Br. Bekk. Dind. Both. Th. Fr. Kock. Bergk. Verum haud dubie est ἀπόδος, i. e. solve pretium ejus, non ἀπόδου (vende, gl: πώλησον), ut totius loci sententia ostendit. Erit fortasse cui arrideat correctio ἀλλ', ὠγάθ', ἔτι νῦν ἀποπρίω πάσῃ τέχνῃ. Quae tamen minime necessaria est. Vide Add.

1236. λήψη T. ὀβολοῦ πάνυ] ἴσθ' ὀβολοῦ S. ὀβολοῦ (om. πάνυ) M. τε A.C.D.E.M.R.S.T.V.Y.Z.Δ.©.Φ.X.Ω. Elb. Cant. 1. 2. Bodl. 1. Mut. 1. Dawes. Br. &c. γα Ald.

- ΕΤ. μὰ τὸν Δί οὔπω γ' ἔτι γάρ εἰσί μοι συχνοί.
 Οἶνεύς ποτ' ἐκ γῆς— ΑΙ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.
- ΕΤ. ἔασον εἰπεῖν πρῶθ' ὄλον με τὸν στίχον.
 Οἶνεύς ποτ' ἐκ γῆς πολύμετρον λαβὼν στάχυν,
 θύων ἀπαρχὰς— ΑΙ. ληκύθιον ἀπώλεσεν. 1241
- ΔΙ. μεταξὺ θύων; καὶ τίς αὔθ' ὑφείλετο;
- ΕΤ. ἔασον, ὦ τᾶν πρὸς τοδὶ γὰρ εἰπάτω,
 Ζεὺς, ὡς λέλεκται τῆς ἀληθείας ὑπο,—
- ΔΙ. ἀπολείς· ἐρεῖ γάρ, “ληκύθιον ἀπώλεσεν.” 1245
 τὸ ληκύθιον γὰρ τοῦτ' ἐπὶ τοῖς προλόγοισί σου
 ὥσπερ τὰ σύκ' ἐπὶ τοῖσιν ὀφθαλμοῖς ἔφυ.
 ἀλλ' ἐς τὰ μέλη πρὸς τῶν θεῶν αὐτοῦ τραποῦ.
- ΕΤ. καὶ μὴν ἔχω γ' οἷς αὐτὸν ἀποδείξω κακὸν
 μελοποιὸν ὄντα καὶ ποιοῦντα ταῦτ' αἰεί. 1250
- ΧΟ. τί ποτε πρᾶγμα γενήσεται;
 φροντίζειν γὰρ ἐγὼ οὐκ ἔχω

1237. γ' add. A.M.R.S.V.Z.Φ.X.Ω. om. M.T.Y. Elb. Bodl. 1.

1240. πολύμετρον] πολύβοτρον Leid. 2. Bodl. 1. et (adscr. γρ. πολύμετρον)
 Cant. 1. et v. l. ap. schol. R.

1242. αὔθ'] αὐτὸν R. αὔθ' A. Bodl. 1.

1243. ἔα αὐτὸν A.V.Φ. Mut. 1. Bergk. Ko. Mein. ἔ' αὐτὸν M.S.Δ.Θ.X.Ω.
 ἔα ὑτὸν C.E. Ald. Br. prob. Pors. ἔα γ' αὐτὸν Z. ἔασον R.T.Y. Borg.
 Bodl. 1. Cant. 1. Leid. 2. Bekk. Dind. Bo. Reising. ad Oed. C. 1188. Comm.
 Crit. p. 344. ἔασον αὐτὸν D. εἰαυτὸν Th. εἰαυτὸν Fr. (cui scriptura ἔασον
 nata videtur e v. 1239. ἔασον εἰπεῖν . . .) Vera scriptura videtur aut εἰαυτὸν
 (ἔα αὐτὸν) aut potius ἔασον. Cf. ad Lys. 945. ἔα αὐτ', ὃ δαιμονία. 734. Soph.
 Oed. C. 1192. Dindorfius conferri jubet 952. τοῦτο μὲν ἔασον, ὃ τᾶν. Adde
 Eur. Hipp. 521. ἔασον, ὃ παῖ. 1416. ἔασον' οὐ γὰρ . . . ὃ τᾶν A.M.Φ.
 Ald. Dind. Fr. Mein. ὃ τάν R.(?)V.(?) Bekk. Bergk. ὃ' τάν C.E.R. (s. Inv.)
 Br. Ko. ὡτάν Th.

1245. ἀπολείς A.D?S. Bo. Fr. Ko. Bergk. Mein. ἀπολεί σ' M.R.T.V.Φ.X.Ω.
 vulg. Dind. Th. Ἄπολείς (enecas) et ipse reponendum videram.

1246. προλόγοις M.

1248. τραποῦ A.M.Δ pr. Ω. Mut. 1. Dind. &c. τράπου R.S.T.V.Δ corr.
 Φ.X. vulg. Bekk.

1249. ἔχω γ'] ἔγ' Elb. Unde ἔγωγ' conj. Dobr. ὡς vulg. οἷς Dobraeus
 ad v. 909. Hamaker. Mein. Dind. Admodum probabilis correctio.

ἐπιδείξω Bodl. 1.

1250. ταῦτ' A.

1251. τὸ πρᾶγμα Elb.

1252. φροντίζειν] θαυμάζειν expectabat Mein. ἔγωγ' ἔχω vulg. Imo ἐγὼ
 οὐκ ἔχω. Idem video proposuisse Bentleium, qui, “Fort. ἐγὼ οὐκ vice ἔγωγ'.”
 Plato Pol. 390. οὐκ ἔχω νῦν γε οὕτως εἰπεῖν. Phaedr. 198. νῦν μὲν οὕτως οὐκ
 ἔχω εἰπεῖν. Eur. Phœn. 410. τί τοῦτ' ελεξας; οὐκ ἔχω μαθεῖν. Venit huc

τὴν ἄρα μέμψιν ἐποίσει
 ἀνδρὶ τῷ πολὺ πλείστα δὴ
 καὶ κάλλιστα μέλη ποιή-
 σαντι τῶν μέχρι νυνί.
 θαυμάζω γὰρ ἔγωγ' ὅπη
 μέμψεται ποτε τοῦτον
 τὸν βακχεῖον ἄνακτα,
 καὶ δέδοιχ' ὑπὲρ αὐτοῦ.

1255

1260

ΕΤ. πάνυ γε μέλη θαυμαστά. δείξει δὴ τάχα
 εἰς ἐν γὰρ αὐτοῦ πάντα τὰ μέλη ξυντεμῶ.

ΔΙ. καὶ μὴν λογιούμαι γ' αὐτὰ τῶν ψήφων λαβῶν.

ΕΤ. Φθιῶτ' Ἀχιλλεῦ, τί ποτ' ἀνδροδαΐκτον ἀκούων

ἔγωγ', opinor, e v. 1257. Porro pro φροντίζειν reponendum forsitan φροντίζων, ut totus locus sic legatur, φροντίζων γὰρ ἐγὼ οὐκ ἔχω, cogitans invenire non possum. Cf. Dem. p. 551. ταῦτα πάσχων . . . οὐκ ἔχω . . . ὅτι χρὴ ποιῆσαι. De crasi ἐγὼ οὐκ cf. 33. τί γὰρ ἐγὼ οὐκ ἐνανμάχουν;

1253. μέμψιν A.D.R.V.Φ. Bodl. 1. Cant. 1. Mut. 1. Bekk. Dind. μέμψιν γ' M. Ald. Br.

1256. τῶν ἔτι νῦν ὄντων A.M.R.S.T.V.Y.Δ.Θ.Χ.Ω. Ald. Br. τῶν νῦν ἔτ' ὄντων Z.Φ. τῶν ἔτι νυνί Bentl. Gaisf. ad Heph. p. 303. Dind. Bergk. Ko. τῶν ἔτι γ' ὄντων Herma. Fr. τῶν ἔτι καὶ νῦν conj. Bergk. τῶν μέχρι νυνί Mein. τῶν πάρος ὄντων conj. idem. Illud et ipse conjeceram. "ὄντων ex interpretatione in textum irrepsit, ni fallor. Schol. R: τῶν μέχρι νῦν ὄντων ποιητῶν. Conferri non debet v. 1088. ἔτι νυνί. Verba τῶν ἔτι νῦν ὄντων, ut metro non minus quam sententiae adversa, suspecta habet Mein.

1257-60. Quattuor hos versus suspectos habet Kock, cujus notam vide. Eisdem in marginem relegat Mein. Carmen enim chori finitum esse v. 1256 ostendere Euripidis verba statim subjecta, πάνυ γε μέλη θαυμαστά, &c.

1258. μέμψεται codices. μέμψαιτο Ald. τοῦτον] τουτονὶ conj. Bentl. Mein. Fortasse recte.

1259. βακχείων A. "F. ἀνάκτορα. Hesych: 'Ανάκτωρ." BENTL.

1260. Delendus forsitan hic versus, ut tria aequalia versuum glyconeorum systemata sint. καί] κοὺ conj. Mein.

1261. γε A.V.Φ. vulg. δὴ R. Bodl. 1.

1263. "Post hunc versum parepigraphe in libris διαύλιον (διαύλειον R.) προσαυλεῖ τις." DIND. Addunt eam Ald. Br. Bekk. Bo. Fr. Ko. om. Dind. Th. Bergk. Mein. τις om. Cant. 2. λογιούμαι ταῦτα libri et vulg. Bekk. Th. Fr. Ko. Bergk. λογιούμαι γ' αὐτὰ Dobr. Mein. Dind. (Recte haud dubie. Sic γ' αὐτ' in ταῦτ' abiit v. 488.) λογιούμαι "γῶγε Elmsl. n. ms. [debebat potius λογιούμ' ἔγωγε].

1264. Qu. ΑΙΣ. Φθιῶτ' . . . ΕΥ. ἰήκοπον . . . ; Et similiter in seqq. Cf. 1206 seqq. 1382 seqq. Ἀχιλλεῦ A.D.M.R.S.T.V.Y.Z.Δ.Θ.Φ.Χ.Ω. Elb. Mut. 1. Cant. 1. Bekk. Dind. Th. Fr. Ko. Mein. Ἀχιλεῦ Bodl. 1.(?) Cant. 2.(?) Ald. Br. Bo. Bergk. ὦ Φθιῶτ' Ἀχιλεῦ . . . Maltb. ad Morell. p. 88, ut hexameter evadat. Forma Epica et poetica est Ἀχιλεὺς (Eur. Iph. A. 124.

- ἰῆ, κόπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν; 1265
 Ἐρμᾶν μὲν πρόγονον τίομεν γένος οἱ περὶ λίμναν.
 ἰῆ, κόπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν;
- ΔΙ. δύο σοι κόπω, Αἰσχύλε, τούτω.
 ΕΤ. κύνιστ' Ἀχαιῶν Ἀτρώως πολυκοίρανε, μάνθανέ
 μου, παῖ. 1270
 ἰῆ, κόπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν;
- ΔΙ. τρίτος, Αἰσχύλε, σοι κόπος οὔτος.
 ΕΤ. εὐφραμεῖτε. μελισσονόμοι δόμον Ἀρτέμιδος πέλας
 οἴγειν.
 ἰῆ, κόπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν; 1275
 κύριός εἰμι θροεῖν ὄδιον κράτος αἴσιον ἀνδρῶν.
 ἰῆ, κόπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν;
- ΔΙ. ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, τὸ χρῆμα τῶν κόπων ὅσον.

128), ut Ὀδυσσεὺς (Hom. Od. λ'. 443. τ'. 452. &c.). Hoc metrum (⊃ ⊥ ⊃ — —, ⊃ ⊃ ⊥ ⊃ ⊃ ⊥ ⊃ ⊃ ⊥ —) hujus versus esse statuit Dind. in Metris. Praestat forsitan, scripto Ἀχιλεῦ, restitui metrum dactylicum. Cf. ad 1270.

1265. ἰήκοπον hic et infra libri et vulg. Bekk. Th. Fr. (ἰήκοπον connectens cum praeced.) ἰῆ κόπον Heath. Dind. Bergk. Ko. Mein. Vulgatam frustra tuetur Lobeck. ad Ajac. 324, ἰήκοπον cum ἀνδροδάκτον connecti jubens et reddens *planctum caesorum*. Quem sequitur Fritsch. Fort. ἐπ' ἀρωγᾶ.

1266. μὲν om. Elb. Scripserat forsitan Aeschylus Ἐρμείων πρόγονον . . .

1268. δύο A.M.R.S.V.Δ.Θ.X.Ω. Mut. 1. δύο T.Y.Z.Φ. Bodl. 1. Cant. 1.

1270. ἀτρώως τε M. Elb. μου om. A. Br. παῖ om. Bodl. 1.

1272. Αἰσχύλε M.S.X.Ω. Mut. 1. Ald. Br. Dind. Th. Bergk. Ko. Mein. ὦ Ἰσχύλε (aut Ὠσχύλε) A.D.R.T.V.Y.Z.Δ.Θ.Φ. Borg. Cant. 1. Bodl. 1 corr. alt. m. ὦσχύλε Th. “ὦ ab librariis additum ut in Thesm. 4.” DIND. σοι A.

1273. εὐφραμεῖτε μελισσονόμοι δόμον Ἀρτέμιδος πέλας οἴγειν vulg. Mendosa haec videntur, sed medela incerta est. Qu. εὐφραμεῖτε. μελισσονόμοι . . . (sub. μέλλουσι). Vel εὐφραμεῖτε. μελισσονόμοι δόμον Ἀρτέμιδος μέλαθρ' οἴγειν (sub. μέλλουσι). Vel potius sic: εὐφραμεῖτε. μελισσονόμοι δόμῳ Ἀρτέμιδος πελάθουσιν. Sic Thesm. 58. τίς ἀγροιώτας πελάθει θριγκοῖς; Ad verba πέλας οἴγειν Dobraeus confert Aesch. Cho. 883. ἔοικε νῦν αὐτῆς ἐπὶ ξυροῦ πέλας | αὐχὴν πεσεῖσθαι. εὐφημεῖτε M. Elb. Cant. 1. 2. “Interpungendum videtur post εὐφραμεῖτε. Infinitivus οἴγειν ex proximi versus verbis aptus fuit.”

DIND. μελισσονόμοι] πολισσονόμοι conj. Seidler. Dind. Lobeck. μέλισσαι ὁμοῦ conj. Kock. εὐφραμεῖτε με λισσομένη conj. Thiersch. δόμον] δρόμον R.

1276-7. Desunt in M. θροεῖν] λέγειν C. Quod glossema est. ὄδιον © corr. Ω. Cant. 2. Pors. Br. in annot. Dind. rece. ὄσιον A.D.S.T.V.(?)Y.Z. Δ.Θ.Φ.X. Cant. 1. Ald. ὀσίων Br. (ex conj.?) Bekk. ὄς διον (duabus lectionibus confusis) R. Correctum ex Aeschyli Agam. 104, ubi vulgo legitur ὄδιον. Scriptura ὄσιον Aselepiadae debetur. Vide schol.

ἐγὼ μὲν οὖν ἐς τὸ βαλανεῖον βούλομαι
ὑπὸ τῶν κόπων γὰρ τὸ νεφρὸν βουβωνιῶ.

1281

ΕΤ. μὴ πρὶν γ' ἂν ἀκούσης χᾶτέραν στάσιν μελῶν
ἐκ τῶν κιθαρωδικῶν νόμων εἰργασμένην.

ΔΙ. ἴθι δὴ πέραιβε καὶ κόπον μὴ προστίθει.

ΕΤ. ὅπως Ἀχαιῶν δῖθρονον κράτος, Ἑλλάδος ἦβας, 1285
φλαττοθραττοφλαττόθρατ,
Σφίγγα δυσαμεριῶν πρύτανιν κύνα πέμπει,
φλαττοθραττοφλαττόθρατ,
σὺν δορὶ καὶ χερὶ πρύκτορι θούριος ὄρνις,

1279. εἰς A.M.R.V. Bodl. 1. Mut. 1. Suid. in βουβωνιῶ. Bekk. Bergk. Ko. ἐς Ald. Br. Dind. Fr. Mein. βούλομαι] ἀπελθεῖν addunt C.Φ. Urb. Eadem glossa suprascripta in D.E. Scripserat forsān Comicius ἴεμαι.

1280. τὸ νεφρὸν μου Α.

1281. πρὶν γ' ἀκούσης libri et vulg. Bekk. Bo. Th. Fr. Ko. πρὶν γ' ἂν ἀκούσης Elmsl. ad Ach. 176. Reisig. Conj. p. 66. Dind. Bergk. Mein. Correctio verissima. Comici nunquam πρὶν cum subjunctivo jungunt, nisi addita particula ἂν. Sic Eq. 960. μὴ δῆτά πό γ' . . . πρὶν ἂν γε τῶν χρησμῶν ἀκούσης τῶν ἐμῶν. Ach. 176. Soph. Tr. 415. οὐ, πρὶν γ' ἂν εἴπης ἱστοροῦμενος βραχύ. Cf. ad Eccl. 629. 752. Lys. 1005. Nub. 267. Apud Tragicos modo additur, modo omittitur ἂν. Sic Soph. Phil. 917. μὴ στέναζε, πρὶν μάθης. Ant. 619. Fr. 608. 946. Aj. 742. 965. &c. De particulae ἂν ante subjunctivum omissione v. Stallb. ad Plat. Phaed. 62 C, qui exemplis ex prosaicis scriptoribus allatis defendere eam conatur. ἀκούσεις Bodl. 1. χ' ἄτεραν Α.

1282. ἐν τῷ κιθαρωδικῷ νόμῳ Α.

1283. ἴθι δὴ A.M.R.S.T.V.Y.Δ.Θ.X.Ω. Mut. 1. ἴθι νιν Ζ.Φ.

1284. ΔΙ. libri, ni fallor, omnes, et Benti. Br. AI. Ald.

1285. ἦβας D.R.S.T.V.Y.Δ corr. Φ. Leid. 2. Borg. Bodl. 1. Cant. 1. Inv. Bekk. Dind. &c. ἦβαν M.Z.Δ.Ω. Mut. 1. Ald. Br., ut apud Aeschylum. ἦμας Α.

1286. τὸ φλαττόθρατ τὸ φλαττόθρατ S.Φ. Th. τὸ φλαττοθραττοφλαττόθρατ A.M.V. Ald. Br. τὸ φλαττοθράττο φλάττοθράτ' R. τοφλαττόθρατ (aut τὸ φλ). bis T.Y.Z.Δ.Θ.Φ.X.Ω. τοφλαττόθρατ bis Dind. olim. Bergk. φλαττοθραττοφλαττοθρατ (sic) Ko. φλαττοθράττο φλαττόθρατ Fr. et (sine accentu) Mein. φλαττοθραττοφλαττόθρατ Dind. φλαττοθράττο φλαττοθράτ conj. Bergk. Hunc versum om. Mut. 1. "Vulgata τὸ φλαττόθρατ τὸ φλαττόθρατ hic et infra non potest defendi ex v. 1296. Simili errore τὸ φνεῖ pro τοφνεῖ a quibusdam scriptum fuit, de quo vide ad fragm. 702." DIND. Qu. φλατοτόθρατ φλατοτόθρατ (om. τό), vel potius una voce τοφλαττοθραττοφλαττόθρατ.

1287. δυσαμεριῶν A.M.R.S.T.V.Y.Δ.Θ.Φ.X.Ω. Mut. 1. vulg. δυσαμεριῶν (supr. η) Cant. 2. δυσχειμεριῶν D. δυσαμεριῶν Dind. Ko. Bergk. Mein. Ceterum θανάτου addit S.

1288. τὸ φλαττοθράττο φλάττοθράτ' (sic, non ut ap. Bekk.) R. Versum om. Bodl. 1.

1289. σὺν A.M.R.V.Y.Z.Δ.Φ. Mut. 1. Cant. 1. &c. Br. ξὺν Ω. Ald.

φλαττοθραττοφλαττόθρατ, 1290
 κείρειν παρασχῶν ἰταμαῖς κυσὶν ἀεροφοίτοις,
 φλαττοθραττοφλαττόθρατ,
 τὸ συγκλινές τ' ἐπ' Αἴαντι,
 φλαττοθραττοφλαττόθρατ. 1295

- ΔΙ. τί τὸ φλαττόθρατ τοῦτ' ἐστίν; ἐκ Μαραθῶνος ἢ
 πόθεν ξυνέλεξας ἰμονιοστρόφου μέλη;
 ΑΙ. ἀλλ' οὖν ἐγὼ μὲν ἐς τὸ καλὸν ἐκ τοῦ καλοῦ
 ἤνεγκον αὐθ', ἵνα μὴ τὸν αὐτὸν Φρυγίχῳ
 λειμῶνα Μουσῶν ἱερὸν ὀφθείην δρέπων· 1300
 οὗτος δ' ἀπὸ πάντων † μὲν φέρει πορνιδίων,

δορὶ καὶ χειρὶ A.M.R.V.Z.Δ.Φ.Ω. Ald. χειρὶ καὶ δορὶ T.Y. χειρὶ καὶ δορὶ Cant. 1.
 χειρὶ καὶ δορὶ Bodl. 1. 1290. φλάττοθραττο φλάττοθράτ' R.

1291. κυρεῖν vulg. Legendum suspicor κείρειν dilaniare. ἀεροφοίταις

A. ἀεροφύτοις V. ἀεροφοιτίας Mut. 1. 1292. Om. Bodl. 1.

1294. τὸ συγκλινές τ' A.D.R.V.Z. Cant. 1. Bodl. 1. Mut. 1. Junt. Bekk.
 Dind. Th. &c. τὸ συγκλινές M.Φ. Ald. Br. Fr. τὸ συγγενές τ' Y. Scholiasta,
 τὸ συγκλινές ἐπ' Αἴαντι: Τιμαχίδας φησὶ τοῦτο ἐν ἐνίοις μὴ γράφεσθαι.
 Ἀπολλώνιος δέ φησιν ἐκ Θρησσοῶν αὐτὸ εἶναι. Suspectum vocabulum Dindorfio
 videtur συγκλινές.

1296. φλαττοθράτ' (sic) R. φλαττόθρατ Med. 4. φλαττοθρατ (sic) Kock.
 τὸ om. M. Cf. ad 1286. ἐν pro ἐκ A.

1297. συνέλεξας D.R.V. Mut. 1. Ald. Mein. &c. ξυνέλεξας A. Cant. 1. Br.
 Dind. συλλέξας M.

1298. ἐς A.M.R.V.Φ. &c. vulg. εἰς Bodl. 1.

1299. ἤνεγκον] ἀλλ' ἐγκόν' M. αὐθ' A.M. Bodl. 1. 1300. ἱερῶν A. Ald.

1301. μὲν φέρει πορνιδίων (πορνιδίων Elb.) libri et vulg. Dind. Th. Fr.
 Bergk. μὲν φέρει, πορνιδίων Mein. μὲν φέρει, παροινίους Kock. (coll. schol.
 Vesp. 1240. ἐν τοῖς Πραξίλλης φέρεται παροινίους. Plut. Dem. 4. ἔνιοι δὲ ὡς
 ποιητοῦ τρυφῆρά καὶ παροιμία γράφοντος τοῦ Βατάλου μέμνηται.) πορνιδίων
 μέλη φέρει Porson. μεταφέρει, πορνιδίων (i. e. meretricum cantiumuncularum)
 conj. Mein. Vulgata certe defendi nullo modo potest, quum corripi secundam
 in diminutivo πορνιδιον (ab πόρνη) constet. V. Nub. 997. Antiphan. com.
 III. 156. Menand. com. IV. 223. Anon. com. IV. 601. Neque hic convenit
 particula μὲν, cui nihil est quod respondeat. Parum tamen satisfacit quamvis
 ingeniosa Porsoni emendatio, quum non congruat πορνιδίων cum sequentibus
 σκολίων, ἀλλημάτων, θρήνων, χορείων, personae cum rebus. Levi correctione
 reponendum aliquando suspicabar ξυμφέρι (vel ξυλλέγει, cf. 1297)
 πορνειδίων. Nihil frequentius in libris corruptione ἱ pro εἰ. Cf. Pac. 202.
 κάμφορείδια (κάμφορῖδια libri). 382. ὄρμειδιον (ὄρμῖδιον libri). 924. Eq. 1285.
 κασανυρείοισι (κασανυρίοισι libri et vulg.). Ach. 1109. λοφέιον (al. λόφιον).
 Th. 278. Θεσμοφορεῖφ (-ίφ libri). Fr. 470. λυχνεῖφ (vulg. λυχνίφ). Plat.
 com. II. 633. σκευοφορεῖον (al. σκευοφόριον). Antiphan. com. III. 29.
 καταγωγέιον (καταγώγιον libri). Dem. p. 1283. γραμματειδίφ (al. -ιδίφ)
 p. 1268. γραμματειδίφ (al. -τιδίφ). p. 898. γραμματεῖον (al. -άτειον). p. 668.

σκολίων Μελήτου, Καρικῶν αὐλημάτων,
θρήνων, χορείων. τάχα δὲ δηλωθήσεται.
ἐνεγκάτω τις τὸ λύριον. καίτοι τί δέϊ
λύρας ἐπὶ τούτων; ποῦ ἔστιν ἢ τοῖς ὀστράκοις

1305

ἀργυρείων (ἀργυρίων plur.). Antiph. V. 53. γραμματίδιον (sic libri hic et in seqq.). Isae. VI. 37. γραμματείου (al. -ίου). Aleiphr. I. 37. γραμματίδια (sic libri). III. 62. γραμματίδια . . . δίθυρα. Aeschin. I. 105. τάργυρεια (al. τάργύρια). II. 91. ἐν τῷ στρατηγίῳ (-εῖω recte al.). Xen. Eq. XI. 5. διδασκαλείων (διδασκαλίων vulg.). Theophr. Char. 6. ὄρμαθους γραμματιδίων. Isocr. p. 149. ἐν τοῖς σκιραφείοις (sic G. σκιραφίους vulg.). Phot. p. 520, 22. σκιράφια: τὰ κυβία (l. σκιραφεῖα: τὰ κυβεῖα). Plura dedi ad Pac. 924. Cum πορνείδιον cf. γραμματείδιον, θυείδιον, ἀμφορείδιον, Ἑρμείδιον, γραφείδιον, ἀγγείδιον, σκαφείδιον, ελεγείδιον (elegidia Pers. 1, 51), γλυκείδιον, φυσείδιον (Theodos. Gr. p. 65), &c. Simplex πορνείον legitur Vesp. 1283. Antiph. 13, 5. Xenarch. Athen. 569 A. Eo etiam confirmari videatur correctio πορνειδίων, quod loci hic nomen, non personae, postuletur, ut supra 1296. ἐκ Μαραθῶνος, ἢ πόθεν ξυνέλεξας ἰμνοιστρόφου μέλη; Cf. Eur. Hipp. 72. σοὶ τόνδε πλεκτὸν στέφανον ἐξ ἀκηράτου | λειμῶνος . . . φέρω. Locum autem indicant nomina in -είον desinentia, e. g. βαλανεῖον, διδασκαλεῖον, μουσεῖον, λιθουργεῖον, ἀμπελουργεῖον, παιδαγωγεῖον, χαλκοτυπεῖον, μνημεῖον, χαλκεῖον, σκυτεῖον, ἀργυρεῖον, χρυσοχοεῖον, τροφείον, τελωνεῖον, βουλευεῖον, φυλακεῖον &c. Idem error fortasse librorum in Lucian. Tim. 23. ἐς πορνιδίον τι (πορνειδίον τι;) ἐμπροσθεν ἢ ἱπποτροφίας ἐπιθυμήσας. Sed cf. ibid. 25. ῥῶον ἐς τοὺς τοιοῦτους ἐμπίπτω περιών. Tentabam praeterea πορνίδιον ὅπως φέροι (vel δρέπει, cf. 1300), vel ἀποδρέπει πορνίδιον ὡς. (Infra Musa Euripidis cum meretrice comparatur.) Vel ξυλλέγει (ἐκλέγεται), μοναδίων. (Cf. 849. ὃ Κρητικὰς μὲν ξυλλέγων μοναδίας. 1297. πόθεν ξυνέλεξας . . . μέλη; Diod. Sic. Exc. Vat. III. 135. καίτοι γὰρ πόσῳ κρείττον ἔστιν ἐκφέρεσθαι [ἐκλέγεσθαι?] τῶν ποιημάτων τὰ &c.) Vel ξυλλέγει, παροιῶν. (Poll. VI. 108. παροιῖα δὲ ἄσματα. Schol. Vesp. 1240. ἐν τοῖς Πραξίλλης φέρεται παροιῖοις. 1222. παροιῖοι ψῆδαί. Lucian. salt. 34. τὸ Φρύγιον τῆς ὀρχήσεως εἶδος τὸ παροιῖον καὶ συμποτικόν.) Vel φέρβεται (βόσκειται), παροιῶν. Vel πορνικῶς μέλη φέροι. Vide etiam Add.

1302. σκολίων R.T. Dind. &c. σκολίων A.S.V. vulg. Μελήτου D.R.S.T.V.Φ. Bodl. 1. Cant. 1. Bentr. Bekk. &c. Μελίτου A.Y.Z.X.Ω. Mut. 1. Cant. 2. vulg. Καρικῶν D.E.F.M.R.V.Φ. Urb. Bodl. 1. Mut. 1. Suid. in νν. Μέλητος ἐτ σκολία. Bentr. Br. Καρηκῶν A. (Istud η̄ revera ad Μελίτου pertinet.) καὶ Καρικῶν C. Ald. Cf. ad 991.

1303. χορείων] Imo, ni fallor, χορειῶν abs χορεία. Plat. Legg. 654 B. χορεία ὄρχησις τε καὶ ᾠδὴ τὸ ξύνολόν ἐστι. Nisi subaudiendum ἄσματων aut μελῶν. Vel sic, θρήνων χορείων. τάχα] ταχὺ Reisk. Nihil opus.

1305. ἐπὶ τούτων A.M.R.V.Φ. &c. vulg. ἐπὶ τούτων Cant. 1. Pogg. Bergk. Ko. Mein. Recte, parum dubito. Idem jam dudum ipse conjeceram. Apte conferunt Plat. Rep. III. 399 A. ταῦταις (ταῖς χαλαραῖς ἁρμονίαις) ἐπὶ πολεμικῶν ἀνδρῶν ἔσθ' ὅτι χρήσει; Anglice reddas, in the case of these (songs), for these. Alioqui dixisset, ni fallor, Comicus τί δέϊ λύρας τούτῳ aut τούτοις. Tentabam etiam ἐπὶ ταῦτα, vel τοιούτῳ.

αὕτη κροτούσα; δέυρο, Μοῦσ' Εὐριπίδου,
πρὸς ἤνπερ ἐπιτήδεια τάδε γ' ἄδειν μέλη.

ΔΙ. αὕτη ποθ' ἢ Μοῦσ' οὐκ ἐλεσβίαζεν, οὐ.

ΑΙ. ἀλκνόνες, αἱ παρ' ἀενάοις θαλάσσας
κύμασι στωμύλλετε,
τέγγουσαι νοτίοις πτερὸν

1310

1306. αὕτη A.M.R.V.Φ. Dind. &c. αὕτη vulg. Cf. e. g. Nub. 1228.

1307. ἐπιτήδεια (i. e. ἐπιτήδειον, supr. a) R. Cf. ad 930. τάδ' ἔστ' M.S.T.Y.Z.Φ. Urb. Bodl. 1. (ἔστ') Med. 4. Br. Bekk. Bo. Dind. Th. τάγ' ἔστ' R. ταῦτ' ἔστ' A.D.V. ταῦτ' (om. ἔστ') Δ.Θ.Χ.Ω. Mut. 1. Ald. Fr. Bergk. Ko. Mein. ταῦτ' (supr. ἐστίν) Cant. 2. τάδε γ' recte Herm. Epit. D. M. p. xiii. Eodem ducit, opinor, codicis Ravennatis scriptura τάγ' ἔστ' (i. e. τάδε γ'). Nisi potius reponendum ἐπιτήδειόν ἔστ' ἄδειν ταδί (gl. τὰ μέλη). In scriptura ἐπιτήδεια τάδ' ἔστ' displicet anapaesti incisio parum elegans, de qua v. ad Nub. 62. τὰ μέλη S.

1308. ΔΙ. praef. A.R.(?)V.(?)Φ.Ω. vulg. Aeschlylo continuant T.Δ. αὕτη πόθ' ἢ Μοῦσ' οὐκ ἐλεσβίαζεν; Εὐ. οὔ. A. et (. . . ἐλεσβίαζεν, οὔ.) Ald. αὕτη ποθ' ἢ Μοῦσ' οὐκ ἐλεσβίαζεν; οὐ; Bekk. Bo. αὕτη ποθ' ἢ Μοῦσ' οὐκ ἐλεσβίαζεν, οὔ. Elmsl. (Mus. Crit. II. 473, coll. Ach. 421. Soph. Aj. 970. Menand. Athen. 434 C.) Lenting. Dind. Th. Fr. recc. αὕτη πόθ' ἢ Μοῦσ' οὐκ ἐλεσβίαζε; ποῦ; Herm. ap. Fritzsch. (versu Aeschlylo continuato.) Locum per interrogationem accipiendum esse docet scholiasta (ἐν ἐρωτήσῃ λέγει. αὕτη οὐκ ἠσχροποιεῖ), et interrogationis nota legitur in Δ.Θ.Φ.Ω. aliisque libris. Sed sententiam loci obscuri nondum potui perspicere. Legendum suspicabar αὕτη ποθ' ἢ Μοῦσ' οὐκ ἐλεσβίαζεν; ΕΥ. οὔ. Sed latet, opinor, aliquid. Scripserat forsitan Comicus, αὕτη πόθ' ἢ Μοῦσ' οὐκ ἐλεσβίαζ' ἄνω; aut αὕτη ποθ' ἢ Μοῦσ' οὐσ' ἐλεσβίαζ' ἄνω. (Nempe ἄνω valet supra apud superiores (v. 420), ut κάτω infra apud inferiores. Tenendum autem est Musam Euripidis cum ipso mortuam esse, συντεθνηκέναι αὐτῷ, ut loquitur Aeschylus supra v. 869.) Scriptura vulgata admodum languet: quorsum enim meretriciam esse Euripidis Musam neget Dionysus? πόθ' A.M.S.Y.Z.Θ.X.Ω. Ald. Br. ποθ' R.(?)V.(?) Bekk. Elmsl. Lenting. Dind. Th. Fr. Bergk. Ko. Mein. ΕΥ. οὔ. in A.Δ. ἐλεσβίαζ' © pr. m.

1309. ἀενάοις R.Δ pr. m. Θ. Mut. 1. Cant. 2 pr. m. Ald. Bekk. Dind. &c. ἀεννάοις A.C.D.E.M.S.T.V.Y.Z.Δ corr. Φ.X.Ω. Cant. 1. Br. Bo. Th. θαλάσση] θαλάσσαις R. Unde θαλάσσας conj. Mein. ed. Dind.

1311. νοτίαίς M.S.T.Y.Z.Δ corr. Cant. 1. Bodl. 1. schol. Dind. Bo. Th. νοτίοις R. Bekk. Fr. Bergk. Ko. Mein. νοτεραίς Bodl. 1. νοτερῆς X.Ω. vulg. νοτεροίς A.D.V.Δ.Θ.Φ. Elb. Mut. 1. Cant. 2. Cf. Av. 1398. νοτίαν . . . ὁδόν. Eur. Hipp. 150. νοτίας ἄλμας. Eur. Fr. 836, 3. σταγόνας νοτίους. Ion. 105. ἰγραίς τε πέδον | ράνισιν νοτερόν. 149. νοτερόν (νότιον?) ὕδωρ. Aeschyl. Prom. 400. παρειὰν νοτίοις ἔτεγγα παγαίς. Hoc interest, ni fallor, inter νότιος et νοτερός, ut prior vox humidus (ut νοτία ἄλμη) significet, posterius humectatus, madefactus (ut νοτερόν βλέφαρον, πέδον &c.). πτερῶν vulg. πτερόν Elb. conj. Reisk.

- ρανίσι, χροά δροσιζόμεναν
 αἴ θ' ὑπώροφιοι κατὰ γωνίας
 εἰεἰεἰεἰεἰεἰλίσσετε δακτύλοις φάλαγγες
 ἰστόπονα πηνίσματα, 1315
 κερκίδος ἀοιδοῦ μελέτας,
 ἴν' ὁ φίλαυλος ἔπαλλε δελ-
 φὶς πρῶραις κυανεμβόλοις
 μαντεῖα καὶ σταδίου.
 οἰνάνθας γάνος ἀμπέλου, 1320
 βότρυος ἔλικα παυσίπονον.
 περίβαλλ', ὦ τέκνον, ὠλένας.
 ὄρᾳς τὸν πόδα τόνδ' ; ΔΙ. ὄρῶ.
 ΑΙ. τί δαί; τοῦτον ὄρᾳς; ΔΙ. ὄρῶ.
 ΑΙ. τοιαντὶ μέντοι σὺ ποιῶν 1325
 τολμᾶς τὰμὰ μέλη ψέγειν,
 κατὰ τὸ δωδεκαμήχανον
 Κυρήνης μελοποιῶν;
 τὰ μὲν μέλη σου ταῦτα, βούλομαι δ' ἔτι

1313. ὑπόροφοι M. κατὰ γωνίας om. D. Ald.

1314. εἰλίσσετε A. εἰ- quater X. Cant. 2. Elb. εἰ- quinques T.Y. Cant. 1. Bodl. 1. εἰ- sexies R.V. vulg. εἰ- septies M. εἰ- quater Δ. (εἰεἰεἰ εἰλ.) Ω. εἰ- quinques S.Θ.Φ. Mut. 1. εἰ- sexies M.Z. εἰ- (sine spiritu) quinques Med. 4. Schol: ἡ ἐπέκτασις τοῦ εἰλίσσετε κατὰ μίμησιν εἴρηται τῆς μελοποιίας. Vide Thierschii notam.

1315. ἰστόπονα vulg. ἰστόπονα R. (unus, opinor). Ko. Mein. "F. ἰστόπονα." BERGK. Ita poeta Aeolicus ap. Heph. p. 50. ἰστοπόνοι μείρακες. Epigr. Anth. Pal. VI. 247. 2. Παλλάδος ἰστοπόνου λειομίτους κάμακας. Nonn. Dion. 5, 603. κερκίδος ἰστοπόνων καμάτων ἀμπαύετο κούρη. 10, 411. 48, 826.

1316. καὶ κερκίδος A.D.V. Mut. 1. Ald. Bergk. καὶ om. E.M.R. Br. Dind. Fr. Ko. Mein. "κερκίδος ἀοιδοῦ μελέτας appositio est ad πηνίσματα. Praeposita vulgo copula καὶ gratiam omnem loci corrumpit." (Br.)

1321-2. Desunt in M.

1322. περίβαλλ' A.M.R.V.Φ. &c. περίβαλ' D. Elb. Bodl. 1. Cant. 2. et Florentini sex.

1323. ὄρᾳς τὸν πόδα τοῦτον; vulg. τοῦτον τὸν πόδ' ὄρᾳς; Porson. ap. Dobr. Add. p. 125. τὸν πόδα τοῦτον ὄρᾳς; Fritsch. ὄρᾳς τὸν πόδα τόνδ' Reisig. Conj. p. xxvii. Quae simplicior correctio est.

1324. δαί A.M.Φ. &c. vulg. δὲ D.R. Bodl. 1. Med. 4. Mein. Totum versum om. V.

1325. τοιαντὶ A.R.V. Bodl. 1. Cant. 1. Mut. 1. Bekk. Dind. rec. τοιαῦτα M. vulg. μέντοι] μὲν M.V. Mut. 1. Deinde σοὶ pro σὺ M. ποῶν A.

1327. ἀνὰ vulg. Legendum videtur κατὰ.

1328. κηρήνης Elb.

1329. σου] σοι excerpt. Scal. Fort. τοιαῦτα pro σου ταῦτα.

- τὸν τῶν μονορδιῶν διεξελεθεῖν τρόπον. 1330
 ὦ Νυκτὸς κελαίνοφαῆς
 ὄρφνα, τίνα μοι
 δύστανον ὄνειρον
 πέμπεις ἐξ ἀφανοῦς,
 Ἄϊδα πρόπολον,
 ψυχὰν ἄψυχον ἔχοντα,
 Νυκτὸς παῖδα μελαίνας, 1335
 φρικώδη δεινὰν ὄψιν,
 μελανοκεκνείμονα,
 φόνια φόνια δερκόμενον,
 μεγάλους ὄνυχας ἔχοντα.
 ἀλλὰ μοι ἀμφίπολοι λύχρον ἄψατε
 κάλπισί τ' ἐκ ποταμῶν δρόσον ἄρατε θέρμετέ θ'
 ὕδωρ,
 ὡς ἂν θεῖον ὄνειρον ἀποκλύσω. 1340
 ἰὼ πόντιε δαῖμον.
 τοῦτ' ἐκεῖν' ἰὼ ξύνοικοι,
 τάδ' ἕτερα θεᾶσθε.
 τὸν ἀλεκτρύονα μου συναρπάσασα
 φρούδη Γλύκη.
 Νύμφαι ὄρεσσίγονοι.

1330. τρόπον M.R.V. γρ. Φ. vulg. πόνον A.V. Cant. 2. Elb. Mut. 1. et Florentini septem, quorum in duobus adscriptum γρ. τρόπον. τόνον Fritsch.

1331. κελαίνοφαῆς A.D.M.R.S.T.V.Y.Z.X.Ω. Suid. s. h. v. Ald. κελαίνοφανῆς Φ. Cant. 1. Cf. v. μελαμφαῆς. Eur. Hel. 518. μελαμφαῆς οἴχεται δι' ἔρεβος. Carcinus ap. Diod. Sic. V. 5. δῦναί τε γαίαις εἰς μελαμφαεῖς μυχοῦς.

1332. ὄρφνη Suid. et supr. in Cant. 2. ὄρφναία conj. Dind. δύστανον A.E.F.M.R.V.Φ. Bodl. 1. Mut. 1. Br. δύστηνον Ald.

1333. πρόπολον A.C.M.Δ.Θ corr. Mut. 1. Bekk. Dind. Fr. Bergk. Mein. πρόσπολον D.Z.X.Ω. vulg. πρόμολον F.R.S.T.V.Δ corr. Θ.Φ. Bodl. 1. Cant. 1. Vict. Ko. πρόμολοπον (i. e. πρόμολον et πρόπολον conf.) Leid. πρόμαχον Y.

1335. μελαίνας νυκτὸς παῖδα libri et vulg. Ko. Bergk. νυκτὸς παῖδα μελαίνας Dind. Fr. μελαίνας παῖδα νυκτὸς Mein. 1336. μελανοκεκνείμονα A.

1337. μεγάλους ὄνυχας] ὄνυχας μεγάλους Fritsch.

1339. ποταμοῦ M. δ' A.M.R.S.T.V.Φ.X.Ω. Mut. 1. vulg. θ' Y.Z. Cant. 1. Quod recipiendum videtur, quum praecesserit τε.

1342. τάδε τέρατα vulg. τὰ δὲ τέρατα A. τάδ' ἕτερα R. (Fortasse recte.) τάδε τέρα Lud. Dind. (in Steph. Thes.) Kock. Bergk. Mein. Dind. Qu. τάδε τὰ τέρατα (vel τέρα?). θεάσασθε vulg. θεᾶσθε Dind.

1343. ξυναρπάσασα A. ξυναρπάσατε M. Hic desinit Bodl. 1.

1344. ὄρεσσίγονοι R.V corr. Φ. Bendl. Bekk. Dind. &c. ὄρεσίγονοι A.M.S.T.Y.Z. Mut. 1. vulg.

- ὦ Μανία, ξύλλαβε. 1345
 ἐγὼ δ' ἂ τάλαινα προσέχουσ' ἔτυχον
 ἔμαντῆς ἔργοις,
 λίνου μεστὸν ἄτρακτον
 εἰειειειειειιλίσσουσα χεροῖν,
 κλωστήρα ποιούσ', ὅπως
 κνεφαῖος εἰς ἀγορὰν 1350
 φέρουσ' ἀποδοίμαι
 ὁ δ' ἀνέπτατ' ἀνέπτατ' ἐς αἰθέρα κουφοτάταις
 πτερύγων ἀκμαῖς
 ἐμοὶ δ' ἄχε' ἄχεα κατέλιπε
 δάκρυα δὲ δάκρυ' ἀπ' ὀμμάτων
 ἔβαλον ἔβαλον ἂ τλάμων. 1355
 ἀλλ', ὦ Κρῆτες, ἴδας τέκνα,
 τὰ τόξα λαβόντες ἐπαμύνατε,
 τὰ κῶλά τ' ἀμπάλλετε, κυκλούμενοι τὴν οἰκίαν.

1345. ξύλλαβε A.M.R.T.V.Y.Z.Φ. vulg. σύλλαβε S.

1346. ἐτύχχανον F.

1347. ἔργοισι vulg. Mein. &c. ἔργοις Herm. Fr. Dind.

1348. εἰειειειειιλίσσουσα A.Θ.Φ. Dind. εἰ- ter S. εἰ- quater Ω. Mut. 1. Bergk. Ko. Mein. εἰ- quinques Δ.X. εἰλίσσουσα Y. εἰ- sexies V. Ald. Br. εἰ- quinques R.T.Z. Cant. 1. 2. εἰ- quater M. Cf. ad 1314. χεροῖν om. M.

1350. κνεφαῖος εἰς ἀγορὰν] Legendum forsan κνεφαῖα 's ἀγορὰν. Cf. Lys. 327. ἐμπλησαμένη τὴν ὑδρίαν κνεφαῖα. Eur. Alc. 608. ἀμφὶ μὲν ἀελίου κνεφαῖαν ἰππόστασιν. εἰς ἀγορὰν A.R.S.T.V.Y.Z.Δ.Θ.Φ. Cant. 1. Harl. 1. Schol. Suid. in κνεφαῖος. Bekk. Dind. &c. εἰς ἀρὰν (sic) M. εἰς τὴν ἀγορὰν X.Ω. Elb. ἐς τὴν ἀγορὰν Mut. 1. vulg. Cf. Eccl. 728. ἐγὼ δ', ἵν' εἰς ἀγορὰν γε τὰ σκεύη φέρω. 819. ἐχώρου εἰς ἀγορὰν ἐπ' ἄλφιστα. Th. 457. ἀλλ' εἰς ἀγορὰν ἔπειμι. Sic alibi ἐν ἀγορᾷ, κατ' ἀγορὰν, &c.

1351. ἀποδοίμην Harl. 1. ἀποδείην M. ἐς V.Φ. &c. εἰς A.M. Elb. Cant. 1. Harl. 1. ἐπ' R.

1352. κουφοτάτων (supr. ais) Cant. 1.

1353. ἄχε' om. M.R. κατέλιπε R. κατέλιπεν A. Ald. κατέλειπεν V.

1354. δάκρυα δάκρυά τ' A.M.R.T.V.Y.Z.Φ.X.Ω. δάκρυα δάκρυ' S. Harl. 1. δάκρυά τε δάκρυ' Herm. Fr. Ipse dedi δάκρυα δὲ δάκρυ'. Vulgata certe displicet.

1355. ἔβαλον bis A.V.Φ. &c. ἔλαβον bis R. ἔβαλλον bis F.M. Cant. 1. 2. Mut. 1.

1356. Κρῆτες] κρήτας R. ἴδας A.C.D.E.M.R.V.Φ. &c. ἴδης Ald.

1357. τὰ τόξα τε Bergk. τὰ τόξ' ἀναλαβόντες conj. Kock. ἐπαμύνατε] Qu. ἀμύνατε, ut dactylicum sit metrum.

1358. Qu. τὰ κῶλά τε πάλλετε. Verba τὰ κῶλά . . . οἰκίαν in unum versum redigit Dind.

ἄμα δὲ Δίκτυνα παῖς ἁ καλὰ
τὰς κυνίσκας ἔχουσ' ἐλθέτω διὰ δόμων πανταχῆ.
σὺ δ', ὦ Διὸς διπύρους ἀνέχουσα 1360
λαμπάδας ὀξυτάταιν χεροῖν Ἑκάτα, παράφηνον
ἐς Γλύκης, ὅπως ἂν
εἰσελθοῦσα φωράσω.

ΔΙ. παύσασθον ἤδη τῶν μελῶν. ΑΙ. κάμοιγ' ἄλις.
ἐπὶ τὸν σταθμὸν γὰρ αὐτὸν ἀγαγεῖν βούλομαι, 1365
ὅπερ ἐξελέγξει τὴν ποίησιν νῶν μόνον
τὸ γὰρ βάρος νῶν βασανιεῖ τῶν ῥημάτων.

ΔΙ. ἴτε δεῦρό νυν, εἴπερ γε δεῖ καὶ τοῦτό με
ἀνδρῶν ποιητῶν τυροπωλεῖν τὴν τέχνην.

ΧΟ. ἐπίπονοί γ' οἱ δεξιοί. στρ. 1370
τόδε γὰρ ἕτερον αὐ τέρας
νεοχμὸν, ἀτοπίας πλέων,
ὃ τίς ἂν ἐπενόησεν ἄλλος;

1359. δίκτυνα M.R. *Artemis καλὰ vulg. ἁ καλὰ (del. *Artemis, ut gl.)
conj. Kock. Recte, opinor.

1360. κυνίσκους A. Fortasse recte. πανταχῆ] ταχὺ M.

1361. διαπύρους A.D. Cant. 1. Pogg. ἀμφιπύρους conj. Bergk. ἁ διπύρους
conj. Mein. Idem metrum Av. 740. νάπαισι καὶ κορυφαῖς ἐν ὀρεΐαις.

1362. "Versus ex duobus trimetris dactylicis catalecticis in disyllabum
compositus." DIND. ὀξυτάταιν T.Y.X. Cant. 1. Mut. 1. vulg. Dind.
ὀξυτάταιν Cant. 1 corr. ὀξυτάτων Ω. ὀξυτάτας A.D.E.M.R.S.V.Z.Δ.Θ.Φ.
Harl. 1. Th. Ko. Bergk. Mein. ὀξυτάτη Fr. Cf. Aesch. Cho. 23. ὀξύχειρι
σὺν κτύφῳ. ἐκάτη M. χεροῖν] χειροῖν Bergk. εἰς A.

1363. ἂν om. M. Ald.

1364. ΑΙ.] εὐρ. A.

1365. διο. prae. A. αὐτὸν add. A.D.E. Bentl. Br. om. Φ. Ald. τοῦτον
γὰρ C.

1366. ὅπερ ἐξελέγξει R.T. Bekk. Dind. Fr. Ko. Bergk. Mein. ὅσπερ
ἐξελέγξει M.Z. ὅσπερ ἐλέγξει A.V.Y.Φ. Elb. Harl. 1. ὅσπερ γ' ἐλέγξει S.
Δ corr. X.Ω. vulg. Th. ὅστις γ' ἐλέγξει Δ.Θ. Mut. 1. Cf. 741. 922. Aesch.
II. 5. ἐξελέγξω (ita plures mss. ἐλέγξω vulg.). πόησιν A. νῶν A.
νῶ Fr. Ko. νῶν μόνος om. M. μόνον R.T.Y.Φ. Mut. 1. Bekk. &c.
μόνος A.S.V.Δ.Θ.Φ. v. 1. X.Ω. vulg. Th. μόνως Harl. 1.

1367. Cellis includunt Bergk. Mein.

1368. νῦν A.R.V. &c. vulg. νυν Dind. &c. γε om. Harl. 1. με
Mut. 1. Fr. με] δὲ Mut. 1. γε Fr. Virgula distinguendum videtur
post με.

1369. ποιητῶν A. τυροπωλῆσαι τέχνην vulg. τυροπωλῆσαι τὴν τέχνην
Ald. Malim τυροπωλεῖν τὴν τέχνην. Requiritur enim articulus.

1370-1523. om. M.

1372. πλέον D.R.V. Mut. 1. Suid. in νεοχμός. Cf. ad Lys. 1053.

1373. ἐπενόησεν A.M.S.V.Θ.Φ.X. ἐποίησεν R.T.Y. om. Z. ἄλλους

— — — — —

μὰ τὸν ἐγὼ μὲν οὐδ' ἂν εἴ τις
ἔλεγέ μοι τῶν ἐπιτυχόντων
ἐπιθόμην, ἀλλ' ὄμωμην ἂν
αὐτὸν αὐτὰ ληρεῖν. 1375

ΔΙ. ἴθι δὴ παρίστασθον παρὰ τὸ πλάστηγγ',— ΑΙ. καὶ
ΕΤ. ἰδού.

ΔΙ. καὶ λαβομένω τὸ ρῆμ' ἐκάτερος εἶπατον,
καὶ μὴ μεθῆσθον πρὶν ἂν ἐγὼ σφῶν κοκκύσω. 1380

ΑΙ. καὶ ΕΤ. ἐχόμεθα. ΔΙ. τοῦπος νυν λέγετον ἐς τὸν σταθμόν.

ΕΤ. εἴθ' ὄφελ' Ἄργους μὴ διαπτᾶσθαι σκάφος.

ΑΙ. Σπερχειὲ ποταμὲ βουνόμοι τ' ἐπιστροφαί.

ΔΙ. κόκκν, μέθεσθε καὶ πολὺ γε κατωτέρω
χωρεῖ τὸ τοῦδε. ΕΤ. καὶ τί ποτ' ἐστὶ ταῖτιον; 1385

ΔΙ. ὅτι εἰσέθηκε ποταμὸν, ἐριοπωλικῶς
ὑγρὸν ποιήσας τοῦπος ὡσπερ τᾶρια,
σὺ δ' εἰσέθηκας τοῦπος ἐπτερωμένον.

R. om. Z. Post h. v. lacunam unius versus indicant Fr. Herm. Bergk. Ko. Mein. Dind. Cf. 1486. et 1495. 1374. μὰ τὸν δ' Α.

1376. ἐπιθόμην C.Z.Φ.X.Ω. Elb. Cant. 2. Harl. 1. Bentl. Br. ἐπειθόμην A.R.S.T.V.Y.Δ.Θ. Bodl. 1. Cant. 1. Mut. 1.

1377. αὐτόν] εἰατόν V. αὐτὰ ληρεῖν] αὐτοληρεῖν Reisig. C. p. 147.

1378. νυν M.S.Z.Δ. marg. X.Ω. Br. Dind. &c. νυν A. Ald. δὴ R.T.V.Y. Δ.Θ.Φ.Ω corr. Mut. 1. Bekk. παρὰ A.M.R.S.T.V.X. &c. περὶ Φ. Harl. 1. om. Elb. Verba ἰδού et ἐχόμεθα Euripidi tribuunt A.R. vulg.

Fr. Aeschylō et Euripidi D.F.T.V.Δ. Mut. 1. Bekk. Dind. rec. Recte. In Veneto adscriptum ἀμφότεροι λέγουσι τὸ ἰδού et οἱ δύο. Eadem discrepantia infra v. 1390.

1379. λαβομένω] Qu. λαβόμενος. Cf. ad Pl. 785. τὸ pro τὸ S.

1380. μεθῆσθον C.D.R.Z.Φ.X.Ω. Cant. 2. Bekk. &c. μεθείσθον A.E.F.S.T. V.Y.Δ.Θ. Cant. 1. Mut. 1. vulg. σφῶν A. σῶι Mut. 1. om. R.

κοκκύσω] An ποπύσω? Cf. Pl. 732. εἴθ' ὁ θεὸς ἐπόπυσεν (sibilavit, signum dedit). Sed obstare videtur v. 1384. κόκκν, μεθεῖτε.

1381. ἐχόμεθα A.R.V.Δ. &c. ἐχόμεσθα Cant. 1. 2. τοῦπος A. νυν vulg. Dedi νυν. λέγετον vulg. Annon τίθετον? Cf. 1388. σὺ δ' εἰσέθηκας τοῦπος ἐπτερωμένον. 1386. ἐς Mut. 1. Cant. 1. (gl. ἐπί) Dind.

εἰς A.C.D.S.V.Δ.Θ.X.Ω. Elb. Cant. 2. Bekk. ἐπὶ R.T.Y.Z.Φ. vulg.

1382. ἄργους V. Mut. 1. διαπτᾶσθαι R. Cant. 1. 2.

1383. βούνομοι τ' A. Fr.

1384. et 1393. μεθεῖτε libri et vulg. μέθεσθε Pors. ad Orest. 141. Mein. prob. Kock. Recte, opinor. Cf. 1380. καὶ μὴ μεθῆσθον. Aoristi activi imperativus foret μέθετε, ut ἄφετε.

1385. τ' αἴτιον A.

1387. 1388. τοῦπος A.

- ΕΥ. ἄλλ' ἕτερον εἰπάτω τι κἀντιστησάτω.
 ΔΙ. λάβεσθε τοῖνυν αὖθις. ΑΙ. καὶ ΕΥ. ἦν ἰδοῦ. ΔΙ. λέγε.
 ΕΥ. οὐκ ἔστι Πειθοῦς ἱερὸν ἄλλο πλὴν λόγος. 1391
 ΑΙ. μόνος θεῶν γὰρ Θάνατος οὐ δῶρων ἐρά.
 ΔΙ. μέθεσθε μέθεσθε καὶ τὸ τοῦδέ γ' αὐ ῥέπει
 θάνατον γὰρ εἰσέθηκε βαρύτατον κακῶν.
 ΕΥ. ἐγὼ δὲ πειθῶ γ', ἔπος ἄριστ' εἰρημένον. 1395
 ΔΙ. πειθῶ δὲ κούφον ἔστι καὶ νοῦν οὐκ ἔχον.
 ἄλλ' ἕτερον αὐ ζήτει τι τῶν βαρυστάθμων,
 ὃ τι σοι καθέλξει, καρτερόν τε καὶ μέγα.
 ΕΥ. φέρε ποῦ τοιοῦτον δῆτά μουστί, ποῦ; ΔΙ. φράσω
 βέβληκ' Ἀχιλλεὺς δύο κύβω καὶ τέτταρα. 1400

1389. ΕΥ.] Aeschyli esse verba censet Reisk. Fortasse recte.

1390. ΑΙ. καὶ ΕΥ. R.T. Bekk. Dind. &c. οἱ δύο V. ΕΥ. A. vulg. Fr. ΑΙ. Elb. Mut. 1. ἦν ἰδοῦ Α.Ω. Elb. Br. ad Eq. 26. Dind. &c. ἦν' ἰδοῦ R.Z.Φ.X. vulg. ἦνι ἰδοῦ S. ἦνιδού V. ἦν (absque ἰδοῦ) T.Y. Cf. Pac. 327.

1391. ἱερὸν vulg. Mein. &c. ἱρὸν Dind., sine causa.

1392. θεῶν μόνος γὰρ Suid. in θανατῶν. μόνος γὰρ θεῶν Apost. XI. 76. Θάνατος (sic) Kock.

1393. μεθεῖτε μεθεῖτε libri et vulg. μέθεσθε μέθεσθε Pors. Mein. Dind. κόκκυ, μέθεσθε (coll. 1384.) malit Elmsl. ad Ach. 178. Idem conj. Thiersch. Recte, ut videtur, Pors. Cf. ad 1384. Cf. 830. οὐκ ἂν μεθείμην τοῦ θρόνου. Vesp. 416. ὡς τοῦδ' ἐγὼ οὐ μεθήσομαι. 434. καὶ λάβεσθε τουτοῦ καὶ μὴ μεθήσθε μηδενί. Pl. 42. ἐκέλευσε τούτου μὴ μεθίσθαι μ' ἔτι. 75. μέθεσθέ νῦν μου πρῶτον. B. ἦν μεθίεμαι. Simili errore μεθείην pro μεθείμην vulgo legebatur v. 830 supra. Eadem anapaesti incisio occurrit Thesm. 1184. κάτησο κάτησο, ναίκι ναίκ', ὦ τυγάτριο. Ubi tamen vide annotata.

1394. κακῶν Α.Μ.Φ. vulg. κακὸν R.V. Cf. ad Pl. 439. Av. 87.

1396. καὶ νοῦν vulg. κῶγκον (pondu) Herwerden. ad Oed. R. 371.

1397. ζήτει τι V.X. vulg. ζητείτε Α.Ρ.Ζ pr. Δ.Θ.Φ. Urb. Elb. Mut. 1. Harl. 1. ζήτει γε F.S.T.Y.Δ corr. Cant. 1. ζήτει C.Ω.

1398. καρτερόν] κρατερόν R.

1399. τοιοῦτο Α.Ρ.Φ. vulg. Κο. τοιοῦτον T.V. Cant. 1. Mut. 1. Bergk. Dind. Mein. Cf. ad Eq. 1234. Lys. 485. τοιοῦτον (τοιοῦτο R.). Vesp. 25. Elmsl. ad Soph. Oed. R. 734. Τοιοῦτο legitur Alex. Athen. 606 A. Phoenicid. Athen. 415 E. Eubul. Athen. 562 C. Baton. Athen. 103 E. Dem. p. 1240. p. 1270. Isae. VI. 22. VIII. 33. (al. -ον.) Sic τοσοῦτο Eq. 1234. τυνοῦτο Th. 748. τηλιοῦτο (al. -τον) Dem. p. 762. φέρε] φέρε δὴ T. ποῦ] ποί R.T.

μουστί S.Y.Φ.X.Ω. μουστι Α.Τ. μουστι δῆτα T. μουστίν Th. ποῦ Α.Ρ.V. &c. πῆ T. ὄπου Th. ποῦ φράσω; libri et vulg. Bekk. ποῦ; ΑΙ. φράσω Bentl. ποῦ; ΔΙ. φράσω Seidler. Dind. Th. (ὄπου;) Fr. rec. et sic fortasse Φ.

1400. δα. praef. Α.V. vulg. om. R. Seidler. Dind. &c. δύο Α.V.Φ. δύο R.T. Mut. 1. Cant. 1. τέτταρα R.

- λέγουτ' ἄν, ὡς αὐτῆ ἴστι λοιπὴ σφῶν στάσις.
 ΕΥ. σιδηροβριθές τ' ἔλαβε δεξιᾷ ξύλον.
 ΑΙ. ἐφ' ἄρματί τε γὰρ ἄρμα καὶ νεκρῶ νεκρός.
 ΔΙ. ἐξηπάτηκεν αὖ σε καὶ νῦν. ΕΥ. τῷ τρόπῳ;
 ΔΙ. δὺ ἄρματ' εἰσήνεγκε καὶ νεκρῶ δύο, 1405
 ὅσ' οὐκ ἂν ἄραιντ' οὐδ' ἑκατὸν Αἰγύπτιοι.
 ΑΙ. μὴ κρῖν' ἔτ' ἔμοιγε κατ' ἔπος, ἀλλ' ἐς τὸν σταθμὸν
 αὐτὸς, τὰ παιδῖ, ἢ γυνή, Κηφισοφῶν,
 ἐμβὰς καθήσθω ξυλλαβῶν τὰ βιβλία
 ἐγὼ δὲ δὺ ἔπη τῶν ἐμῶν ἐρῶ μόνον. 1410

1401. Δι. praefixum in R. αὐτῆ ἴστι A. σφῶν A. στάσις
 A.R.S.T.V.Y.Z.Δ.Θ.X. φράσις Φ. (γρ. στάσις) Urb. prob. Kust.

1402. τ' delendum suspicatur Mein.

1403. ἐφ' ἄρματος γὰρ ἄρμα καὶ νεκρῶ νεκρός vulg. Corrigendum suspicabar
 ἐφ' ἄρμασιν γὰρ ἄρματ', ἐπὶ νεκροῖς νεκροί. Vide comm. Sed obstat quod mox
 sequitur δὺ ἄρματ' εἰσήνεγκε καὶ νεκρῶ δύο. ἄρματος vulg. ἄρματι Elb. Cant. 1.

καὶ νεκρῶ νεκρός R.S.T.V.Z.Φ.X. vulg. περὶ νεκρῶ νεκρός A. περὶ νεκροῦ
 νεκρός forsān © pr. m. περὶ νεκρῶν νεκρός Δ.Ω. Mut. 1. περὶ νεκρός νεκρῶ V.
 περὶ νεκρῶ νεκρός conj. Mein. Quem jure offendit diversa ejusdem praepositionis
 in eodem versu constructio. Admodum improbable est dativum sic cum
 genitivo consociasse Comicum. Reponendum conjicias aut καὶ νεκροῦ νεκρός,
 aut ἐφ' ἄρματί τε γὰρ ἄρμα. Quum τε post simile -τι excidisset, facilis
 corruptela fuit ἄρματος. Ex versu, qui apud Aeschylum sequebatur (v. schol.
 Phoen. 1194), ἵπποι δ' ἐφ' ἵπποις ἦσαν ἐμπεφυρμένοι, dativos tantum hic
 positos esse suspicari licet.

1405. δύο ἄρματ' A. εἰσέθηκε A.V.Φ. Mut. 1. Ald. Br. Th. Bergk.
 εἰσήνεγκε F.R. Bekk. Dind. Fr. Ko. Mein. Praestat, opinor, εἰσέθηκε, quod
 legitur 1386. 1388. 1394. νεκροῦς Harl. 1. δύο D.R.Ω. Br. δύο
 A.C.S.T.V.Δ.Θ.Φ.X. Ald.

1406. οὗς libri et vulg. ὡς Br. tacite. ὅσ' probabiliter Dobr. Hoc dedi.

1407. καὶ μηκέτ' ἔμοιγε κατ' ἔπος vulg. καὶ μὴ κατ' ἔπος ἔμοιγ' ἔτ' Elmsl.
 ad Ach. 178. Corregerim potius μὴ κρῖν' (1411.) ἔτ' ἔμοιγε κατ' ἔπος, vel
 ἄγε (νῦν) μηκέτ' . . . μηκέτ' ἔμοιγε vulg. Excusatur anapaesti durior incisio
 in secundo et quarto senarii loco, quando post primam anapaesti syllabam
 eliditur: nam eo fit ut duo verba quasi in unum coalescant, et sic con-
 junctim efferantur. Alia exempla sunt Nub. 70. Av. 1026. Thesm. 647.
 Excusatur eadem, vel si nulla elisio fit, in interlocutionibus; quando major
 interpunctio fit in prima anapaesti syllaba; nonnisi tamen in secundo et
 quarto loco. Vide quae dixi ad Ach. 800.

1408. παιδία ἢ R. παιδία χ' ἢ (aut χῆ, aut χῆ) A.C.F.S.T.V.Y.Z.Δ.Θ.Φ.X.Ω.
 Cant. 1. 2. Harl. 1. Mut. 1. παιδῖ, ἢ recte Reisk. Br. &c. Cf. 587.

"Dele comma post γυνή. Notat τὴν κιναιδίαν Cephisophontis." BENTL.
 χῆ Κηφισοφῶν C.F. Elb. Cant. 2. Harl. 1.

1409. ξυλλαβῶν A.Φ. Ald. Br. Ko. Dind. συλλαβῶν R.V. Bekk. Mein.

1410. δύο ἔπη A. μόνον R.Z.Φ.X. Harl. 1. Bekk. Dind. Fr. Bergk.

ΔΙ. ἄνδρες φίλοι, κἀγὼ μὲν αὐτοὺς οὐ κρινῶ·
οὐ γὰρ δι' ἔχθρας οὐδετέρῳ γενήσομαι
τὸν μὲν γὰρ ἠγοῦμαι σοφὸν, τῷ δ' ἠδομαι.

ΠΛΟΥΤΩΝ.

οὐδὲν ἄρα πράξεις ὧνπερ ἠλθες εἵνεκα ;
ΔΙ. ἔαν δὲ κρινῶ ; ΠΛ. τὸν ἕτερον λαβὼν ἄπει, 1415
ὁπότερον ἂν κρίνης, ἵν' ἔλθης μὴ μάτην.
ΔΙ. εὐδαιμονοίης. φέρε, πύθεσθέ μου ταδί.
ἐγὼ κατήλθον ἐπὶ ποιητῆν. ΕΥ. τοῦ χάριν ;
ΔΙ. ἵν' ἡ πόλις σωθεῖσα τοὺς χοροὺς ἄγη.
ὁπότερος οὖν ἂν τῇ πόλει παραινέσειν 1420
μέλλη τι χρηστὸν, τόνδ' ἀνάξειν μοι δοκῶ.
πρῶτον μὲν οὖν περὶ Ἀλκιβιάδου τίς ἔχετον
γνώμην ἐκάτερος ; ἡ πόλις γὰρ δυστοκεῖ.
ΕΥ. ἔχει δὲ περὶ αὐτοῦ τίνα γνώμην ; ΔΙ. τίνα ;

Ko. Mein. μόνα A.S.T.V.Y.Δ.Θ.Φ sup. Mut. 1. vulg. Th. Cf. ad Nub. 1401.
Post hunc versum lacunam indicant Fr. Ko. Bergk. Mein.

1411. ἄνδρες libri et vulg. ἄνδρες Dind. &c. φίλοι F.R.T.Y. Cant. 1.
Mut. 1. Junt. Bekk. Dind. Fr. rece. σοφοὶ A.C.D.E.S.V.Z.Δ.Θ.Φ.X.Ω. Urb.
Cant. 1. γρ. Cant. 2. Harl. 1. Ald. Br. Th. αὐτοὺς A.V.Φ. &c. αὐτὸς R.
Cant. 1.

1412. οὐδ' ἐτέρω A.

1414. 1415. ΠΛ.] XO. Herm.

1414. οὐνεκα vulg. εἵνεκα Kock.

1416. Hunc versum ut spurium ejiciunt Hamaker. Mein.

1417. φέρε R.Φ. Urb. Harl. 1. Bentr. Br. φέρε δὴ A.V. Mut. 1. Cant. 1. 2.
Ald. πύθεσθε] πύθησθε Hirschig. τοδὶ D.

1418. ποητῆν A. τοῦ χάριν] ΕΥ. praef. R. (ut vid.) Elb. Br. Dind.
recc. AI. S. Port. ΠΛ. A.C.D.E.T.Z.Θ.Ω. Urb. Mut. 1. Junt. I. prob. Kust.
πάντες praef. in Δ. Rasura in Φ. Dionysio continuant V. schol. Ald.
Plutonis haec videntur esse.

1420. οὖν ἂν D.F.R.S.T.Y. Cant. 1. Bentr. Br. ἂν οὖν A.C.E.V.Z.Δ.Θ.Φ.X.Ω.
Mut. 1. Ald. παραινεῖν μέλλη τι χρηστὸν] παρανέση μᾶλλον τι χρηστὸν
Hirschig. Abducturum enim esse Dionysum non qui aliquid utile, sed qui
aliquid utilius suaserit quam alter. Conferri jubet Eq. 1107-9. Frustra.

1421. μέλλη S.T.V.Δ.Θ.Φ. Mut. 1. Bekk. &c. μέλλει A.R.X.Ω. vulg.
μέλλοι Z. μέλη D. τοῦτον ἄξειν] Fort. τόνδ' ἀνάξειν. Cf. 77.

1422. ἔχετε Harl. 1.

1423. ἐκάτερος R.S.T.Y.X. ἐκάτερος εἴπατον A.V.Z.Δ.Θ.Φ. Urb. Mut. 1.
Ex v. 1435. δυστοκεῖ] διστομεῖ ambiguous loquitur si scriptum esset
intelligeret Mein.

1424. ΕΥ. praef. C.R. Elb. Br. Bekk. Dind. Th. Fr. Ko. AI. praef. A.D.
E.F.V. Mut. 1. Ald. ΠΛ. Bergk. Recte, opinor. Hunc versum ut spurium

ποθει μὲν, ἐχθαίρει δὲ, βούλεται δ' ἔχειν. 1425
ἀλλ' ὅ τι νοεῖτον εἶπατον τούτου πέρι.

ΕΤ. μισῶ πολίτην, ὅστις ὠφελεῖν πάτραν
βραδύς πέφυκε, μεγάλα δὲ βλάπτειν ταχύς,
καὶ πόριμον αὐτῶ, τῇ πόλει δ' ἀμήχανον.

ΔΙ. εἶ γ', ὦ Πόσειδον σὺ δὲ τίνα γνώμην ἔχεις; 1430

ΑΙ. οὐ χρὴ λέοντος σκύμνον ἐν πόλει πρέφειν
[μάλιστα μὲν λέοντα μὴ ἔν πόλει τρέφειν,]
ἦν δ' ἐκτραφῆ τις, τοῖς τρόποις ὑπηρετεῖν.

ΔΙ. νῆ τὸν Δία τὸν σωτήρα δυσκρίτως γ' ἔχω
ὁ μὲν σοφῶς γὰρ εἶπεν, ὁ δ' ἕτερος σαφῶς.

ejicit Mein. Cf. ad 1418. τίνα;] ἦντινα; requirit Mein. Solennis quidem est haec Graeci sermonis regula, non tamen constans. Cf. Av. 1234. Eccl. 761. Pac. 847. Antiphan. ap. Athen. 402 D.

1428. πέφυκε A.V.Φ. vulg. Bekk. Th. Ko. prob. Pors. Herm. πέφανται R. Suid. in Σίφνιοι. Dind. Fr. Bergk. Mein. Hamaker. Dispicet certe hic futurum φανέεται. Quare vulgata revocanda videtur, nisi reponendum potius φανῆ τις. Cf. 1163. ὅτω μετῆ πάτρας. μέγала δὲ A.D.R.S.V.Z.

Δ.Θ.Φ. Mut. 1. Suid. Bekk. Dind. rec. μέγала (om. δέ) Harl. 1. μάλα δὲ T.Y. Elb. Cant. 1. μάλα δέ γε C.X.Ω. Ald. Br.

1431-1453. Duplicis hic coaluisse recensionis exempla, quorum prius Aristophanis, alterum fortasse histrionis alicujus, non absque causa judicat Dind., quem vide in prolegom. ad Fragm. p. 515-522. ed. Ox. Ad posteriorem recensionem refert 1431 a. [οὐ χρὴ . . .] 1437-1441. 1449-1453. Aristophanis tamen videntur esse vv. 1451-3, aut saltem v. 1451.

1431. Hunc versum cancellis includit Dind. Male, opinor. τρέφειν] κτρέφειν malit Lenting.

1431. Hunc versum om. A.C.D.V. delent Br. Bekk. Dind. Bergk. Ko. Mein. Voss. Legitur tamen in R.Φ. et aliis. Dionysio eum tribuunt Th. Fr. Alteruter si ejiciendus sit, secundum potius quam priorem damnandum judicat Thiersch. Utrumque versum recte, opinor, Aeschylo adjudicat Lenting, ut ternos versus uterque recitet poeta. μέν] δὲ Cant. 1.

1432. ἐκτραφῆ libri et vulg. ἐκτρέφῃ Plutarch. V. Aleib. c. 16. Scholiasta εἰν δὲ ἀνατρέφῃ explicat, eodemque modo Suidas in οὐ χρὴ, sed εἰν δὲ ἀνατραφῆ idem in σκύμνος. Vulgatam recte defendit Fritzsche, qui "catulus leonis, inquit, atque adultus leo sibi opponuntur. Ita τράφῃ (adolevit) est ap. Hom. Il. β'. 661. ἐτραφέτην. ε'. 555. ἐκτραφείην Eqq. 414." "Praeteritum requiritur verbi tempus (non enim qui catulum etiam nutrit ei inservire cogitur, sed qui jam leonem educavit); nec sermo est de leone, quem civis aliquis enutriet, sed qui ab tota civitate enutritus fuerit." LENTING. Redde: *sin autem aliquis enutritus fuerit* catulus, ut jam leo adultus sit.

1434. σαφῶς] σοφῶς et hic legerit Mein. "Parem utrique sapientiae laudem impertit; atque hanc ipsam ob causam se nescire dicit Dionysus in quam partem sententiam ferat; qui, si inter sapientiam et dictionis perspicui-

- ἀλλ' ἔτι μίαν γνώμην ἐκάτερος εἶπατον, 1435
 περὶ τῆς πόλεως ἦντιν' ἔχετον σωτηρίαν.
- ΕΤ. [εἴ τις πτερώσας Κλεόκριτον Κινησίᾳ,
 αἴροιεν αὔραι πελαγίαν ὑπὲρ πλάκα.
- ΔΙ. γέλοιον ἂν φαίνοιτο· νοῦν δ' ἔχει τίνα;
- ΕΤ. εἰ ναυμαχοῖεν, κἄτ' ἔχοντες ὀξίδας 1440
 ραίνοιεν ἐς τὰ βλέφαρα τῶν ἐναντίων.]
 ἐγὼ μὲν οἶδα καὶ θέλω φράζειν. ΔΙ. λέγε.
- ΕΤ. ὅταν τὰ νῦν ἄπιστα πίσθ' ἠγώμεθα,
 τὰ νῦν δὲ πίστ' ἄπιστα. ΔΙ. πῶς; οὐ μανθάνω.
 ἀμαθέστερόν πως εἶπὲ καὶ σαφέστερον. 1445
- ΕΤ. εἰ τῶν πολιτῶν οἴσι νῦν πιστεύομεν,
 τούτοις ἀπιστήσαιμεν, οἷς δ' οὐ χρώμεθα,
 τούτοισι χρησαίμεσθ', ἴσως σωθείμεν ἄν.

tatem optio ipsi data fuisset, non dubium est quin τὸν σοφὸν maluerit quam τὸν σαφῆ.”

1436. ἦντιν'] νῦν τίν' Elmsl. n. ms. Post hunc versum lacunam statuit Fritsch.

1437. “Versum hunc et quatuor sequentes, ut ἐμβολιμαίους et a sensu loci alienos, obelo olim confixerant Aristarchus et Apollonius grammatici, teste schol.; quorum censuram non puto esse repudiandam. Nam ne dicam versus illos frigidos mihi videri, iisdem etiam sublatis series orationis et ἀκολουθία sensus multo clarior erit et manifestior; quippe tunc Baccho praecipienti et hortanti ἀλλ' ἔτι μίαν γνώμην ἐκάτερος εἶπατον, | περὶ τῆς πόλεως ἦντιν' ἔχετον σωτηρίαν” Euripides ἀμέσως et apte respondebit: ἐγὼ μὲν οἶδα καὶ θέλω φράζειν: quae omnino conjungi debere et male interjectis quinque illis versiculis dirimi res ipsa attentum lectorem docebit. Nihilominus versus illi non solum in omnibus edd. sed etiam in mss. reperiuntur.” KUST. “Versus 1437-41. et 1452-3. certissime videntur loco movendi: Aristophanei tamen.” DOBR. Eisdem spurios habent Bentl. Br. Tyrwhitt. Bo. Dind. Bergk. Ko. Mein. (“In marginem rejeci versus hoc certe loco ab Aristophane non positos: viderunt hoc jam Aristarchus et Apollonius”) non Bekk. neque Thiersch, qui pro episodio eos habet.

1438. αἴροιαν Cant. 2. αἶρει ἐν Cant. 1. Mut. 1. εὔροιεν Harl. 1. εὔροιαν Elb.

1439. γελοῖον A. Eὐ. praef. Fritsch.

1440. ΔΙ. praef. Fritsch. ναυμαχοῖεν ἂν Ald. non codices.

κἄτ' ἔχοντες R.V.Φ. Harl. 1. Br. κατέχοντες A.D.F. et (add. τ') Mut. 1. Ald. Cf. ad Eq. 25.

1441. εἰς Elb.

1442. ΕΥ. praef. Fritsch. Aeschylō hunc versum tribuit R.

1443. ὄτ' ἂν A.

1444. τὰ δ' ὄντα πίστ' vulg. Malim τὰ νῦν δὲ πίστ'.

1448. χρησαίμεσθ', ἴσως D.F.V.X. Cant. 1. Mut. 1. Ald. Bentl. Br. Bo. Th.

[εἰ νῦν γε δυστυχοῦμεν ἐν τούτοισι, πῶς
τάναντι' ἂν πράξαντες οὐ σωζοίμεθ' ἄν;] 1450

Mein. Dind. χρῆσαιμεθ', ἴσως Α.Θ.Φ.Ω. χρῆσαιμεθα, ἴσως S.T.Y.Z. χρῆσώ-
μεθ', ἴσως Δ. χρῆσαιμεσθα (absque ἴσως) R. Borg. Suid. in σαφέστερον.
Bentl. Dawes. Bekk. Fr. Bergk. Ko. σωθῆμεν ἂν S.V. Mut. 1. Bentl.
Br. Bo. Th. Dind. σωθῆμεν ἂν A.D.F.R.T.Y.Z.Δ.Θ.Φ. Cant. 1. Harl. 1. Borg.
Suid. Bekk. Fr. Bergk. σωζοίμεθ' ἂν Ko. Mein. σωθῶμεν ἂν X.Ω. Cant. 2.
Ald. Praestat, opinor, lectio χρῆσαιμεσθ', ἴσως σωθῆμεν ἂν, in qua postquam
excidisset ἴσως propter similem vicinam syllabam σω, σωθῆμεν metri
sustinendi causa in σωθῆμεν mutatum videatur. Quod ad formam contractam
Atticam σωθῆμεν, cf. Vesp. 484. ἀπαλλαχθεῖτε. Th. 1231. ἀναποδοίτην.
Menand. ap. Suid. in ἀπ' ἐχθρῶν: οὐχ' ὄθεν ἀπολόμεισθ' ἴσως σωθῆμεν ἂν.
(Ut corrigat Porsonus.) Aesch. Pers. 786. φανῆμεν. Soph. Ant. 926.
ξυγγνοίμεν. Oed. R. 1046. εἰδείτ'. Ant. 215. εἶτε. Eur. Iph. T. 1025. ὡς
δὴ σκότος (σκότον;) λαβόντες ἐκσωθῆμεν ἂν; 1028. πῶς σωθῆμεν ἂν;
Herc. 82. ἐκβαίμεν. Phoen. 590. ξυμβαίμεν. Med. 559. οἰκοίμεν. Hel. 815.
μὴ ἐστὶν ἑλπίς, ἣ μόνη σωθῆμεν ἂν. 1047. ἀλλ' οὐδὲ μὴ ναῦς ἔστιν ἣ σωθῆμεν
ἂν. 771. δις δὲ λυπηθῆμεν ἂν. Med. 1073. εὐδαιμονοῖτον. Her. 174. διεργασ-
θεῖτ' ἂν. Hipp. 349. εἶμεν. Alc. 921. εἶμεν. Cycl. 132. πᾶν δέ σοι δρώμεν
ἂν (... ξυνηδρῶμεν ἂν Dawes.) Thuc. V. 77. et 79. εἶμεν. Dem. p. 63. φαίμεν
(φαίμεν recte S.). Plat. Euth. 7. ἀπαλλαγείμεν. ibid. διακριθῆμεν. ibid. εἶμεν.
Theaet. 200 D. ἐναντιωθῆμεν. 280. εὐδαιμονοίμεν. Gorg. 452. φαίμεν.
Rep. p. 490. φαίμεν. Prot. 330. φαίμεν. Phil. 24. εἶτην. 44. βουληθῆμεν.
45. φαίμεν. Lach. 190. εἰδείμεν. Xen. An. II. 4. 20. σωθῆμεν. V. 6. 9.
δυνηθῆτε. Isocr. p. 61 D. ἀξιωθῆμεν . . . ἀναγκασθῆμεν (sic G. -εἶμεν bis
vulgo). p. 74 C. βουληθῆμεν (sic G. βουληθῆμεν vulg.). p. 125. λυπηθῆμεν
(sic G. λυπηθῆμεν vulg.). p. 162. βουληθῆμεν (sic G. βουληθῆμεν vulg.).
p. 164. δυνηθῆμεν (sic G. δυνηθῆμεν vulg.). p. 173. p. 176. φανῆμεν. p. 282.
δυνηθῆμεν (sic G. δυνηθῆμεν vulg.). Or. XV. § 90. φανῆμεν (sic G. φανῆμεν
vulg.). § 169. εὐρεθῆμεν (sic G. εὐρεθῆμεν ceteri). § 234. θαυμασθῆμεν . . .
καταφρονηθῆμεν . . . μισηθῆμεν (sic G. θαυμασθῆμεν &c. vulg.). § 290.
εἰδείμεν (sic duo libri. εἰδείμεν vulg.).

1449. 1450. "Versus spurii nec vetusti, sed ab librario aliquo additi: de
quibus dixi ad fragm. p. 521. 522." DIND. Ejiciendos eos esse, nec servari
posse, putat Mein., nisi quidem post v. 1448 versum excidisse statuas, in cuius
fine fuerit particula ἐπεὶ. Servat eos Kock.

1449. καὶ νῦν γε Α. εἰ νῦν γάρ γε Mut. 1. ἐν om. Α.

1450. τάναντία libri et Suid. vulg. Bekk. Dind. Th. τάναντι' ἂν Dobr.
Elmsl. n. ms. Reisig. Conj. p. 102. Herm. Bo. Fr. Bergk. Ko. Mein. τάναντι'
αὐ Fritzch. ad Thesm. 196. τούναντίον Lenting., coll. Pl. 15. τούναντίον δρῶν ἣ
προσῆκ' αὐτῷ ποιεῖν. Eur. Or. 936. τούναντίον δὲ δράσετ' ἣ δράσαι χρεῶν.
Aliud autem significare τάναντία πράττειν, alia fortuna uti, ut Pl. 491. τοὺς
χρηστοὺς . . . εὐ πράττειν ἐστὶ δίκαιον | τοὺς δὲ πονηροὺς . . . τοῦτων τάναντία
δήπου. Legi igitur oportere videatur etiam δράσαντες in hoc loco. Sed cf.
Plat. Gorg. 481. πάντα τὰ ἐναντία πράττομεν . . . ἣ ἂ δὲ. πράττοντες
A.S.V.Z.Φ. Mut. 1. Bergk. Mein. πράξαντες R.T.Y. Suid. Bekk. Dind. Fr.
Ko. Praeferendum fortasse πράττοντες. Qu. δράσαντες.

- ΔΙ. εὖ γ', ὦ Παλάμηδες, ὦ σοφωτάτη φύσις.
 [ταυτὶ πότερ' αὐτὸς εὖρες ἢ Κηφισοφῶν;
 ΕΤ. ἐγὼ μόνος· τὰς δ' ὀξείδας Κηφισοφῶν.]
 τί δαὶ λέγεις σύ; ΑΙ. τὴν πόλιν νῦν μοι φράσον 1454
 πρῶτον τίσι χρῆται, πότερα τοῖς χρηστοῖς. ΔΙ. πόθεν;
 μισεῖ κάκιστα. ΑΙ. τοῖς πονηροῖς δ' ἤδεται;
 ΔΙ. οὐ δῆτ' ἐκείνη γ', ἀλλὰ χρῆται πρὸς βίαν.
 ΑΙ. πῶς οὖν τις ἂν σώσειε τοιαύτην πόλιν,
 ἢ μήτε χλαῖνα μήτε σισύρα ξυμφέρει;
 ΔΙ. εὕρισκε νῆ Δ', εἴπερ ἀναδύσει πάλιν. 1460
 ΑΙ. ἐκεῖ φράσαιμ' ἂν, ἐνθαδὶ δ' οὐ βούλομαι.
 ΔΙ. μὴ δῆτα σύ γ', ἀλλ' ἐνθένδ' ἀνίει τὰγαθά.
 ΑΙ. τὴν γῆν ὅταν νομίσωσι τὴν τῶν πολεμίων
 εἶναι σφετέραν, τὴν δὲ σφετέραν τῶν πολεμίων
 πόρον δὲ τὰς ναυς, ἀπορίαν δὲ τὸν πόρον. 1465

1452-3. Spurius hos versus esse judicant Aristarch. Apollon. Benth. Dind. (1451—3). Mein. Ko. Fr. &c. Vide ad 1431.

1453. Excidit hic versus in R.

1454. τί δαὶ λέγεις σύ; V.X.Ω. vulg. Bekk. Dind. Th. τί δαὶ σὺ λέγεις; A.Θ. Cant. 1. τί δὲ λέγεις σύ; Z. Elb. τί δὲ σὺ λέγεις; T.Y.Φ. τί δαὶ σὺ τί λέγεις; R. τίη (τιῆ S.) δὲ σὺ λέγεις; S. Mut. 1. καλῶς. τί δαὶ σὺ λέγεις; Δ. τί δαὶ σύ; τί λέγεις; Fr. Bergk. Ko. Mein. (fere ut R.) Cf. Ach. 803. Av. 1656. 1676. Legendum forsitan καλῶς. τί δαὶ λέγεις σύ; ΑΙ. τὴν πόλιν φράσον &c. Vel sic, τί δαὶ λέγεις σύ; ΑΙ. τὴν πόλιν πρῶτιστά μοι | φράσον τίσι χρῆται. Si vera est vulgata, νῦν cum χρῆται connectendum videatur. νῦν μοι vulg. Malim νῦν μοι.

1455. τοῖσι pro τίσι A. Harl. 1. Cant. 2. πότερον A.

1456. μισεῖ κάκιστα, τοῖς πονηροῖς δ' ἤδεται Bergk., sine interrogatione. Sed gl. R: ἐν ἐρωτήσει.

1457. Hunc versum aequae ac vv. 1458-9 Aeschylō tribuit Bergk.

1459. χλαῖνα A. σισύρα Bergk. ξυμφέρει A.Φ. Med. 4. Ald. Br. Fr. συμφέρει R.(?)V.(?) Bekk. Dind. rocc.

1460-1466. Hos versus secludunt Kock. Mein.

1460. εἴπερ vulg. Ko. Mein. ἤπερ Seager. Dind. Qu. ἢ ἀναδύσεται πάλιν. Sed nil mutandum. Vide comm. ἀναδύσει A.R.S.V.Y.Z.Φ. Med. 4. ἀναδύση T. Med. 4 corr. Temere ἀναδύσει ab interpolatrice manu recentioris aevi pro ἀναδύσεται positum arbitratur Mein.

1462. μὴ δῆτα σύ γ'] μὴ ἐκεῖ σύ γ' conj. Elmsl. ad Ach. 178. Cf. 625. μὴ δῆτ' ἔμοιγ'. De numeris hujus versus vide Enger. Praef. ad Lys. p. xxv. Excusationem habet durior anapaesti incisio ex eo quod raptim et conjunctim haec vocabula enuntiantur. Cf. supra 65. Eq. 960. et ad Nub. 62.

ἐνθένδ' A.R.S.V.Y.Z.Δ.Θ.X.Ω. Mut. 1. ἐνθάδ' D.F.T.Φ. Urb. Cant. 1. Harl. 1. ἀνίει A.R.V.Φ. &c. ἀνίη Elb. ἀνύεις Z.

1463. ὅταν R.Φ. ὅποταν A.V. Elb. Mut. 1. Cant. 1. 2. Harl. 1. ὅπῳτ' ἂν D.

- ΔΙ. εὖ, πλὴν γ' ὁ δικαστὴς αὐτὰ καταπίνει μόνος.
 ΠΑ. κρίνοισ ἄν. ΔΙ. αὕτη σφῶν κρίσις γενήσεται.
 αἰρήσομαι γὰρ ὄνπερ ἢ ψυχῇ θέλει.
 ΕΥ. μεμνημένος νυν τῶν θεῶν, οὐδ ὤμοσας,
 ἢ μὴν ἀπάξει μ' οἴκαδ', αἰροῦ τοὺς φίλους. 1470
 ΔΙ. ἢ γλωττ' ὀμώμοκ', Αἰσχύλον δ' αἰρήσομαι.
 ΕΥ. τί δέδρακας, ὦ μιαιώτατ' ἀνθρώπων; ΔΙ. ἐγώ;
 ἔκρινα νικᾶν Αἰσχύλον. τὴ γὰρ οὐ;
 ΕΥ. αἰσχιστον ἔργον προσβλέπεις μ' εἰργασμένος;
 ΔΙ. τί δ' αἰσχρὸν, ἢν μὴ τοῖς θεωμένοις δοκῆ; 1475
 ΕΥ. ὦ σχέτλιε, περιόψει με δὴ τεθνηκότα;
 ΔΙ. τίς δ' οἶδεν εἰ τὸ ζῆν μὲν ἐστὶ κατθανεῖν,
 τὸ πνεῖν δὲ δειπνεῖν, τὸ δὲ καθεύδειν κώδιον;
 ΠΑ. χωρεῖτε τοῖνυν, ὦ Διόνυσ', εἶσω. ΔΙ. τί δαί;
 ΠΑ. ἵνα ξενίσω γὼ σφῶ πρὶν ἀποπλεῖν. ΔΙ. εὖ λέγεις 1480

1466. εὖ πλὴν γ' R.S.Z.Φ. schol. Suid. in Περικλῆς. Bekk. Dind. &c. εὖ πλὴν A.X.Ω. Mut. 1. vulg. εὖ γε πλὴν D.F.T.V.Y.Δ'.Θ. "Nisi exciderunt quaedam, scribendum certe: εὖ, νῦν δ' ὁ δικαστὴς . . ." BERGK. αὐτά] Fort. πάντα. 1467. Εὖ. κρίνοισ ἄν Elb.

1469. νῦν A. Ald. νῦν δὴ C. νυν R.(?)V.(?) Br. Bekk. &c.

1471. γλωττ' libri. γλώσσ' Br. Bo. ὀμώμοκεν A.

1473. τί ἢ γὰρ οὐ A.

1474. ἔργον προσβλέπεις μ' εἰργασμένος S.Δ.Θ. Mut. 1. Bekk. Dind. Fr. Ko. Bergk. Mein. ἔργον μ' εἰργασμένος προσβλέπεις A.T.Y.Φ. Cant. 1. et (om. μ') R.Z. Harl. 1. ἔργον μ' ἐργασάμενος προσβλέπεις X.Ω. Ald. Br. Th. Ko. (Male.) μ' ἔργον εἰργασμένος προσβλέπεις V.

1475. τοῖς R.T.Y.Z.X.Ω. τοῖσι A.V.Φ. Mut. 1. Br. Th. δοκῶ Y.

1476. με δὴ τεθνηκότα] με om. Cant. 1 pr. Reponendum suspicor τεθνεῶτα δητά με. (τεθνηκότος pro τεθνεῶτος habet D. supra 1140.) Tentabam etiam περιόψει με δητ' ὄντ' ἐνθαδί (vel οὐκέτι).

1477. τίς R.S.T.Y.X.Ω. vulg. τίς δ' A.V.Z.Δ.Θ.Φ. Urb. Harl. 1. Suid. in τίς δ' οἶδεν. Stob. Th.

1478. πνεῖν A.R.S.T.V.Z.Δ.Θ.Ω. πλεῖν Y. πονεῖν Φ. sec. m. Elb. τὸ δὲ καθεύδειν A.R.S.T.V.Y. Cant. 1. 2. Mut. 1. Suid. Bekk. Dind. &c. καὶ τὸ καθεύδειν Z.Φ. vulg. κώδιον vulg. Ko. κῆδιον Bergk. Dind. Mein.

1479. 1480. ΠΑ.] XO. Herm.

1479. τοῖνυν] νῦν (an τοι νῦν?) R. εἶσω A.S.T.Y.Δ.Θ.Φ.X.Ω. Ald. et (ni fallor) R.V. ἔσω Br. (tacite) Bekk. δαί A.R.S.V.Z.Φ. δὲ T.Y.

1480. ξενίσω σφῶ libri et vulg. Bekk. Dind. Fr. ξενίσω γὼ σφῶ Bergk. ξενίσω γὼ σφῶ Mein. ξενίζω σφῶ Ko. conj. Mein. ξενίσωσι σφῶ Herm. a. 1845. Verum videtur ξενίσω γὼ σφῶ, πρὶν ἀποπλεῖν A.D.F.R.T.V. Y.Δ.Θ. Elb. Mut. 1. Urb. Br. Bekk. Dind. recc. πρὶν γ' ἀποπλεῖν Z.Φ.X.Ω. Cant. 2. Harl. 1. Th. πλὴν ἀποπλεῖν S. πρὶν ἂν ἀποπλεῖν Cant. 1. εὖ λέγεις libri et Ald. Th. Bergk. Mein. Ko. εὖ τοι λέγεις Br. Bekk. Dind. Fr.

- νῆ τὸν Δί· οὐ γὰρ ἄχθομαι τῷ πράγματι.
 ΧΟ. μακάριός γ' ἀνὴρ ἔχων ἀντ. α'.
 ξύνεσιν ἠκριβωμένην.
 πάρα δὲ πολλοῖσιν μαθεῖν.
 ὄδε γὰρ εὖ φρονεῖν δοκήσας 1485
 οἴκαδ' αὖθις πάλιν ἄπεισ'
 ἐπ' ἀγαθῷ μὲν τοῖς πολίταις,
 ἐπ' ἀγαθῷ δὲ τοῖς ἑαυτοῦ
 ξυγγενέσι τε καὶ φίλοισι,
 διὰ τὸ συνετὸς εἶναι. 1490
 χάριεν οὖν μὴ Σωκράτει ἀντ. β'.
 παρακαθήμενον λαλεῖν,
 ἀποβαλόντα μουσικὴν,
 τά τε μέγιστα παραλιπόντα
 τῆς τραγωδικῆς τέχνης. 1495
 τὸ δ' ἐπὶ σεμνοῖσιν λόγοισι
 καὶ σκαριφημοῖσι λήρων
 διατριβὴν ἀργὸν ποιεῖσθαι

Εὖ τοι λέγεις legitur Pac. 934. (Pl. 198.) εὖ λέγεις in fine versus, ut hic, Pac. 1051.

1482. μακάριος codices. μακάριον schol. Ald. Br. probat Wakefield. S. C. IV. 20. Schol: λείπει τὸ πρᾶγμα, ἢ ἧ, μακάριον τὸ πρᾶγμα. Sic Eccl. 236. χρήματα πορίζειν εὐπορώτατον γυνή. Dem. p. 307. πονηρὸν ὁ συκοφάντης ἀεὶ καὶ πανταχόθεν βάσκανον καὶ φιλαίτιον. γ' add. S.Z.Δ.Φ.X. Harl. 1. (qui ἀνὴρ γ'). om. A.C.D.F.R.T.V.Y.Θ. Elb. Cant. 1. 2. Urb.

1484. πολλοῖσιν R.(?)V.(?) Br. Bekk. &c. πολλοῖσι A.S.Δ.Θ.Φ.X.Ω. Ald. πολλοῖς T.

1486. πάλιν A.R.V.Z. πάλιν δ' T.Y.Φ. Cant. 1. ἀπεισιν] ἀπεισ' unus R. αὖθις libri et vulg. Th. αὖ Dind. Fr. Bergk. Ko. Mein. Corrigendum potius suspicor: οἴκαδ' αὖθις πάλιν ἀπεισ' (sic R.).

1489. φίλοις libri et vulg. Th. φίλοισι Dind. Fr. recce.

1490. συνετὸς libri et Br. &c. ξυνετὸς Ald.

1491. χαρίεν A.V.Φ. vulg. χάριεν R. Mein. Dind.

1494. τά τε] καὶ τὰ R.

1496. σεμνοῖσιν V.(?) Mut. 1.(?) Br. Bekk. σεμνοῖσι A.R.S.T.Y.Z. Δ.Θ.Φ.X.Ω. Harl. 1. σεμνοῖς Junt. λόγοισι A.R.T.V.Φ. Harl. 1. λόγοις S.X.Ω.

1497. σκαριφημοῖσι R. Mut. 1. Med. 4. Fr. Ko. Mein. Dind. σκαριφισμοῖσι A.V.Φ. Elb. vulg. Bekk. Th. Bergk. σκαριφισμοῖς lemma schol. σκαρηφισμοῖσι D. Verissima est scriptura Ravennatis; verbum enim est σκαριφᾶσθαι. Sic κνησμός abs κνάω. Σκαριφήσασθαι legitur ap. schol. &c. σκαριφήματα ap. schol. ad Nub. 630. σκαρίφισμα ap. Suid. Altera forma σκαριφεύειν est ap. schol. Unde σκαρίφενμα ap. Hesych.

1498. ἀργὸν A.R.Φ. ἀργήν D. ἀργῶν V.

- παραφρονοῦντος ἀνδρός.
 ΠΛ. ἄγε δὴ χαίρων, Αἰσχύλε, χῶρει, 1500
 καὶ σῶζε πόλιν τὴν ἡμετέραν
 γνώμαις ἀγαθαῖς, καὶ παιδεύσον
 τοὺς ἀνοήτους· πολλοὶ δ' εἰσὶν
 καὶ δὸς τουτὶ Κλεοφῶντι φέρων,
 καὶ τουτουγὶ τοῖσι πορισταῖς, 1505
 Μύρμηκί θ' ὁμοῦ καὶ Νικομάχῳ·
 τόδε δ' Ἀρχερόμῳ
 καὶ φράζ' αὐτοῖς ταχέως ἤκειν
 ὡς ἐμὲ δευρὶ καὶ μὴ μέλλειν·
 κῆν μὴ ταχέως ἤκωσιν, ἐγὼ 1510
 νῆ τὸν Ἀπόλλω στίξας αὐτοὺς
 καὶ ξυμποδίσας
 μετ' Ἀδειμάντου τοῦ Λευκολόφου
 κατὰ γῆς ταχέως ἀποπέμψω.
 ΑΙ. ταῦτα ποιήσω· σὺ δὲ τὸν θᾶκον 1515
 τὸν ἐμὸν παράδος Σοφοκλεῖ τηρεῖν

1500. Αἰσχύλε A.R.S.T.V.Y.Δ.Θ.X.Ω. Mut. 1. ᾧ ἴσχυλε Urb. ᾧσχυλε Z.Φ. Cf. ad 1272.

1501. ἡμετέραν] ἡμετέραν Scal. Lenting. Mein. Fortasse recte.

1503. εἰσί A.

1505. τουτὶ A.D.S.Δ.Θ. Mut. 1.(?) Br. Bekk. Th. Dind. τοῦτο R.T.Y. Leid. Suid. in Πλούτων. τουτοῖ V.Φ. (in ras.) Urb. Cant. 1. τοῦτοῖ Harl. 1 eorr. τούτοις X. lemma schol. Ald. τούτοις V. γρ. Z. Harl. 1. Mein. τούτοις Bentl. τουτουσί (sc. τοὺς βρόχους) Bergk. Ko. Dind. τουτ' αὐτοῖς Porson. τουτουγὶ (sc. τὸν βρόχον) Elmsl. ad Ach. 784. (Cf. ad Lys. 604.) τοῦτον Fritsch. Ipse tentabam καὶ τουτί γ' αὐ, vel τουτουσί δ' αὐ. Sed verum videtur τουτουσί.

1506. μῆρμηκι perverse Cant. 1.

1510. κᾶν vulg. Dedi κῆν. ἤκωσιν, ἐγὼ D.R.(?)V.(?) Mut.(?) Leid. Suid. in δεῦρο. Bentl. Toup. Br. Bekk. Dind. &c. ἤκωσιν (om. ἐγὼ) C.Ω. ἤκωσι (om. ἐγὼ) A.S.T.Y.Z.Δ.Θ.Φ.X. Cant. 1. 2. Harl. 1. Scripserat forsan Comicus κῆν μὴ ταχέως ᾧδ' (δεῦρ') ἤκωσιν.

1512. συμποδίσας R.(?)V.(?) Ald. Bekk. Mein. Ko. ξυμποδίσας A.C.D. Elb. Cant. 1. 2. Harl. 1. Br. Dind.

1515. θᾶκον Z.Φ. Urb. Harl. 1. θρόνον A.R.S.T.V.Y.Δ.Θ.X.Ω. Mut. 1. Cant. 1. 2. Ald. θᾶκον Attice Bentl. Pors. Br. &c. τόνδε θρόνον Th. Cf. ad 1522. Gl. Harl: θρόνον. De θᾶκος cf. Aesch. Ag. 501. ibique Blomf. Soph. Oed. C. 9. Ant. 999. Eur. Phoen. 847. &c. Plat. Rep. 516 E. Polit. 288 A. Cratin. com. II. 18. Apud Homerum sunt θᾶκος et θῶκος. Fortasse tamen τόν γε θρόνον reponendum. Certe θρόνος dicitur supra 769. 777. 787. 790. 830.

1516. Σοφοκλεῖ] τούτῳ conj. Bergk. "Poeta scripsisse videtur nihil nisi:

καὶ διασώζειν, ἣν ἄρ' ἐγὼ ποτε
 δεῦρ' ἀφίκωμαι. - τοῦτον γὰρ ἐγὼ
 σοφία κρίνω δεύτερον εἶναι.
 μέμνησο δ' ὅπως ὁ πανοῦργος ἀνὴρ
 καὶ ψευδολόγος καὶ βωμολόχος
 μηδέποτ' ἐς τὸν θᾶκον τὸν ἐμόν
 μηδ' ἄκων ἐγκαθεδεῖται.

1520

ΠΛ.

φαίετε τοίνυν ὑμεῖς τούτῳ
 λαμπάδας ἱράς, χάμα προπέμπετε
 τοῖσιν τούτου τοῦτον μέλεσιν
 καὶ μολπαῖσιν κελαδοῦντες.

1525

τὸν ἐμόν παράδος τούτῳ τηρεῖν. *Ultimis vocabulis cum glossae Σοφοκλέϊ σώζειν adscriptae essent, interpolatus deinde est locus.*" Σοφοκλέει scripsisset, ni fallor, Comicus. Cf. ad 76.

1517. καὶ διασώζειν R.(?) Br. (ex conj.) Bekk. Bo. Th. Mein. καὶ σώζειν A.C.S.T.V.Y.Z.Δ.Θ.Φ.Χ.Ω. Mut. 1. καὶ μοι σώζειν Bentr. Tyrwh. κάμοι σώζειν Pors. Dind. Fr. Bergk. Ko. Lenting. Haec delenda suspicatur Bergk. Glossa in D: τηρεῖν ἐμοὶ καὶ σώζειν. Recipienda Ravennatis scriptura, de qua disertè testatur Inv. Latuisse ea videtur editores recentiores.

1518. δεῦρ' ἀφίκωμαι] δεῦρ' αὐ' ἴκωμαι (*huc rediero*) conj. Mein., de hiatus conferens Plat. com. II. 665. οἱ δ' αὐ' ἐκείθεν. Arcestrat. ap. Athen. VII. 300 E. οὗτος γὰρ αὐ' ἐστὶν ἐκείθεν. Hom. II. ω'. 595. σοὶ δ' αὐ' ἐγὼ &c.

1519. σοφίαν Harl. 1.

1520. Tollenda virgula vulgo ante ὅπως posita.

1522. εἰς A. vulg. ἐς R.(?) V.(?) Bekk. Dind. θᾶκον A.R. (f. θάκον) ©. Br. Bekk. &c. θάκον S.T.Δ.X. Cant. 1. Med. 4. θακον (sic) Y. θόκον C. θῶκον D.Z.Φ.Ω. Elb. Urb. Harl. 1. Ald. Gl. Cant. 1: θρόνον. Cf. ad 1515. Aesch. Prom. 280. Eur. Bacch. 343.

1525. λαμπάδας ἱράς] Qu. λαμπάσιν ἱραῖς. Cf. ad 350. ἱεράς et vulg. Bekk. Th. Fr. Bergk. Mein. ἱράς Herm. Dind. prob. Fritsch. ad Thesm. 1068. Cf. ad Pac. 169. χ' ἄμα A. om. M.

1526. τοῖσιν τούτου τοῦτον μέλεσιν vulg. Quis non videat haec nimis dura esse? Reponendum suspicor τοῖσιν ἑαυτοῦ τοῦτον μέλεσιν (ut conj. jam Bentr. Tyrwh.), vel potius τοῖσιν ἑαυτοῦ γ' αὐτὸν μέλεσιν. Vel ταῖς μολπαῖσιν | ταῖσιν ἑαυτοῦ κελαδοῦντες. Vel τοῖσιν μέλεσιν | τοῖσιν . . . Quod ad τοῦτον, conferre licet Nub. 1308. κοῦκ ἔσθ' ὅπως οὐ τήμερον | λήψεται τι πράγμα, ὃ τοῦ- | τον ποιήσει τὸν σοφιστὴν &c. Soph. El. 374. εἰ μὴ κακὸν μέγιστον εἰς αὐτὴν ἰδὸν | ἦκουσ', ὃ ταύτην τῶν μακρῶν σχήσει γόων. Soph. Aj. 410. τοιάδ' ἄνδρα χρήσιμον | φωνεῖν, ἃ πρόσθεν οὗτος (?) οὐκ ἔτλη ποτ' ἄν. Sed mendosum esse hunc locum vehementer suspicor. τοῖσιν A.M.R.S.V.Φ. Urb. Br. τοῖσι C.E.T.Y.Z.Δ.Θ. Med. 4. Elb. τοῖς Ω. Ald. ταῖς . . . μολπαῖς Δ. in marg. μέλεσιν A.R.S.T.V.Φ. Br. μέλεσι M.Y.Z.Δ.Θ.Ω. Ald.

1527. Hunc v. om. A.D. Cant. 1. 2. μολπαῖσιν R.V. Urb. Bentr. Kust. Br. μολπαῖσι M. Elb. μολπαῖς Ald.

ΧΟ. *πρῶτα μὲν εὐοδίαν ἀγαθὴν ἀπιόντι ποιητῇ
 κὰς φάος ὀρτυμένῳ δότε, δαίμονες οἱ κατὰ γαίας,
 τῇ δὲ πόλει μεγάλων ἀγαθῶν ἀγαθὰς ἐπινοίας. 1530
 πάγχυ γὰρ ἐκ μεγάλων ἀχέων παυσαίμεθ' ἂν οὕτως
 ἀργαλέων τ' ἐν ὄπλοις ξυνόδων. Κλεοφῶν δὲ μαχέσθω
 κἄλλος ὁ βουλόμενος τούτων πατρίοις ἐν ἀρούραις.*

1528. ἀπιόντι A.R.V.Φ. Cant. 1. 2. vulg. ἀιόντι M. Leid. Harl. 1. (gl: ἀνερχομένῳ). Fortasse recte.

1529. ἐς D.R.T.Y.X.Ω. Cant. 1. 2. Bekk. Dind. &c. κές M.S.V.Z.Δ.Φ.
 X corr. Mut. 1. Ald. Br. κείς A. Dedi κὰς. γαίας R. Bekk. Dind. &c.
 γαίαν A.M.S.T.V.Y.Z.Δ.Θ.Φ. Mut. 1. Ald. Br.

1530. δὲ R. Bekk. Dind. Th. &c. τε A.M.V.Φ. Mut. 1. vulg.

1531. ἐκ μεγάλων] Qu. ἂν μεγάλων.

ARISTOPHANIS

VESPAË,

RECENSUIT ET CRITICA ANNOTATIONE INSTRUXIT

FREDERICUS HENRICUS BLAYDES,

AEDIS CHRISTI APUD OXONIENSES QUONDAM ALUMNUS.

LONDINI.

EXCUDEBANT GILBERT ET RIVINGTON.

1878.

LONDON:
GILBERT AND RIVINGTON, PRINTERS,
ST. JOHN'S SQUARE.

CATALOGUS PRAECIPUARUM ARISTOPHANIS EDITIONUM.

- Ald.—Insunt novem fabulae (desunt Lys. et Thesm.) cum scholiis Graecis.
Curavit Marcus Musurus. Fol. ap. Ald. Venetiis, 1498. (Editio princeps.)
- Junt. I.—Sumptu Philippi Juntae, 8vo. parv. Flor. 1510. (Secundum volumen,
separatim editum, continet Lys. et Thesm.)
- Junt. II.—Insunt novem fabulae Aldinae, 8vo. parv. Flor. 1525.
- Gorm.—Insunt novem fabulae, 8vo. Par. 1528.
- Crat., vel Bas. I.—Ed. Grynaeus, 8vo. ap. Cratandrum, Basil. 1532.
- Zan., vel Ven. I.—Ed. Zanetti, 8vo. Ven. 1538.
- Junt. III.—8vo. Flor. 1540.
- Wech.—Ed. Wechel. 4to. Paris, 1540.
- Farr., vel Ven. II.—Ed. Farreus, 18mo. Ven. 1542.
- Brub.—Ed. Brubachius, 12mo. Francof. 1544.
- Frob., vel Basil. II.—Ed. Gelenius, folio, ap. Frobenium, Basil. 1547.
- Canin.—Ed. Caninius, 8vo. min. ap. Gryph. Lugd. 1548.
- Frischl.—Insunt quinque fabulae (Pl. Eq. Nub. Ran. Ach.), Francof. 1586.
- Raph., vel Plant.—Ed. Raphelius, 18mo. ap. Plantin. Lugd. 1600.
- Port.—Ed. Portus, fol. Genevae, 1600.
- Mair.—18mo. (aut 24mo.), Lugd. Bat. 1624.
- Amst.—2 voll. 18mo. Amstel. 1670.
- Kust.—Ed. Lud. Kusterus, fol. Amst. 1710.
- Be., vel Bergl.—Ed. Steph. Berglerus, 2 voll. 4to. Lugd. Bat. 1760.
- Br.—Ed. R. F. P. Brunckius, 3 voll. 8vo. Argentorati, 1781—3.
- Inv.—Ed. Phil. Invernizius, 13 voll. 8vo. Lips. 1794—1826.
- Sch., vel Schaef.—Ed. G. H. Schaeferus, 3 voll. 18mo. Lips. 1812.
- Schutz.—Ed. C. G. Schutzius, Vol. I. (Ach. Eq. Nub.) 8vo. Lips.
- Dind. I.—Ed. G. Dindorfius, 2 voll. 8vo. Lips. 1825.
- Boiss.—Ed. Boissonade, 4 voll. 32mo. Paris, 1826.
- Bekk.—Ed. Imm. Bekkerus, 5 voll. 8vo. maj. Lond. 1829.
- Bo.—Ed. F. H. Bothe, 4 voll. 8vo. Lips. 1828—30. (Ed. II. Lips. 1845.)
- Dind. II.—Ed. G. Dindorfius, 2 voll. 8vo. min. ap. Black. Lond. 1830.
- Dind. III.—Ed. G. Dind. in Poetis Scenicis Graecis, 8vo. maj. Lips. 1830.
- Dind. IV., vel Dind. Ox.—2 voll. 8vo. Oxon. 1835.
- Dind. V., vel Dind. Par.—8vo. maj. Paris, 1838.
- Dind. V.—Ed. correctior, in Poetis Scenicis Graecis, 4to. Lond. 1867.
- Weis.—Ed. C. H. Weise, 3 voll. 12mo. Tauchn. Lips. 1842.
- Hold.—Ed. Hubert Holden, 8vo. Lond. 1848. (Ed. III. Lond. 1868.)
- Bgk.—Ed. Th. Bergk, 2 voll. 12mo. Teubner, Lips. 1852. (Ed. II. 1857.)
- Mein.—Ed. Aug. Meineke, 2 voll. 8vo. Lips. 1860.
-

CATALOGUS CODICUM MANUSCRIPTORUM HUIUSCE FABULAE.

B.	Par. Bibl. Reg. 2715.
C.	Par. Bibl. Reg. 2717.
P.	Vaticano-Palatinus.
R.	Ravennas.
S.	Ven. Bibl. Marc. 475.
V.	Ven. Bibl. Marc. 474.
Γ.	Flor. Bibl. Laur. 31, 15.
Δ.	Flor. Bibl. Laur. 31, 16.

Ex his ipse *verbatim* et *accurate* contuli B. (cum ed. Dind. 1835.) C. (paene *verbatim* cum eadem) S. (cum ed. Bergk. 1852.)

EDITIONES SINGULARES HUIUSCE FABULAE.

- Conz, C. P., ed. 12mo. Tubingae, 1824.
- Mitchell, Thomas, cum notis Anglicis, 8vo. Lond. 1838.
- Hirschig, R. B., 8vo. Lugd. Bat. 1847.
- Richter, Julius, 8vo. Berol. 1858.
- Green, W. C., cum notis Anglicis, 12mo. Lond. 1868.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΣΦΗΚΕΣ.

ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ.

I.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ Ἀθηναῖος φιλόδικος¹ ὢν τὴν φύσιν ἐφοίτα περὶ² τὰ³ δικαστήρια συνεχῶς. Βδελυκλέων δὲ ὁ τούτου παῖς, ἀχθόμενος ταύτῃ τῇ νόσῳ καὶ πειρώμενος τὸν πατέρα παύειν⁴, ἐγκαθεύρας τοῖς οἴκοις καὶ δίκτυα περιβαλὼν ἐφύλαττε νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν. ὁ δὲ ἐξόδου αὐτῷ⁵ μὴ προκειμένης⁶ ἔκραζεν. οἱ δὲ συνδικασταὶ αὐτοῦ⁷ σφῆξιν ἑαυτοῦς⁸ ἀφομοιώσαντες παρεγένοντο, βουλόμενοι διὰ ταύτης τῆς τέχνης ὑποκλέπτεν τὸν συνδικαστήν· ἐξ ὧν καὶ ὁ χορὸς συνέστηκε καὶ τὸ δράμα ἐπιγέγραπται. ἀλλ' οὐδὲν ἦννον⁹ οὐδὲ οὔτοι. πέρασ δὲ τοῦ νεανίσκου θαυμάζοντος τίνος ἔνεκα ὁ πατήρ οὕτως ἤττηται τοῦ πράγματος, ἔφη ὁ πρεσβύτης τὸ πρᾶγμα εἶναι¹⁰ σπουδαῖον καὶ σχεδὸν¹¹ ἀρχὴν¹² τὸ δικάζειν. ὁ δὲ παῖς ἐπειράτο τὰς ὑποψίας ἐξαιρεῖν¹³ τοῦ πράγματος, νουθετῶν τὸν γέροντα. ὁ δὲ πρεσβύτης μηδαμῶς¹⁴ νουθετούμενος οὐ μεθίει τοῦ πάθους¹⁵. ἀλλ' ἀναγκάζεται ὁ νέος ἐπιτρέπειν αὐτῷ φιλοδικεῖν, καὶ ἐπὶ τῆς οἰκίας τοῦτο ποιεῖ¹⁶, καὶ τοῖς κατὰ τὴν οἰκίαν δικάζει¹⁷. καὶ δύο κύνες ἐπεισάγονται πολιτικῶς παρ' αὐτῷ¹⁸ κρινόμενοι· καὶ κατὰ τοῦ φεύγοντος¹⁹ ἐκφέρειν²⁰ συνεχῶς²¹ τὴν ψῆφον μέλλων ἀπατηθεὶς ἄκων τὴν ἀποδικάζουσαν²² φέρει ψῆφον²³. περιέχει δὲ καὶ δικαιολογίαν τινὰ τοῦ χοροῦ²⁴ ἐκ τοῦ τοῦ ποιητοῦ προσώ-

I. ¹ Sic R.V. φιλοδικαστῆς Ald. ² περὶ R.V. εἰς Ald. ³ τὰ add. R.V. ⁴ παύειν V. Dind. &c. παύσειν R. Ald. παῦσαι Kust. Br. ⁵ ἐαυτῷ R. ⁶ προκειμένης V. Kust. προκειμένον R. περικειμένης Ald. ⁷ αὐτοῦ add. R.V. ⁸ ἑαυτοῦς V. αὐτοῦς Ald. ⁹ ἦννον R. ¹⁰ εἶναι hic vulg. post πρεσβύτης V. om. R. ¹¹ σχεδὸν om. R. Richt. Qu. γένος. ¹² ἀρχῆς vulg. ἀρχὴν Dind. Richt. ¹³ ἐξαιρεῖν Dind. ἐξάειρεν vulg. ¹⁴ μηδαμῶς] Annon οὐδαμῶς? ¹⁵ τοῦ πάθους R. recc. τοῦ πράγματος vulg. τὸ πρᾶγμα C. Br. ¹⁶ τοῦτο ποιεῖ R.V. μόνον τοῦτο ποιεῖ Ald. τοῦτο ποιεῖν μόνον ed. Br. ¹⁷ τοῖς . . . δικάζει R.V. τοὺς . . . δικάζων Ald. ¹⁸ Sic R.V. παρεισάγονται παρ' αὐτῷ πολιτευτικῶς Ald. ¹⁹ Sic R.V. τοὺς φεύγοντας Ald. ²⁰ ἐκφέρειν V. ²¹ συνεχῶς om. V. ²² μέλλων . . . φέρει ψῆφον om. V. ²³ Sic ed. Br. καταδικάζουσαν Ald. ²⁴ χοροῦ] ποιητοῦ R.V. Μοχ τοῦ ποιητοῦ C.V. Br. τοῦ ποιητικοῦ R. Ald. Ipse corrigo τοῦ τοῦ ποιητοῦ.

πον, ὡς²⁵ σφηξὶν ἐμφερεῖς εἰσὶν²⁶ οἱ²⁷ τοῦ χοροῦ, ἐξ ὧν καὶ τὸ δράμα. οἷ, ὅτε μὲν ἦσαν νέοι, πικρῶς ταῖς δίκαις²⁸ ἐφήδρευον, ἐπεὶ δὲ γέροντες γεγόνασι, κεντοῦσι τοῖς κέντροις. ἐπὶ τέλει δὲ²⁹ τοῦ δράματος ὁ γέρον ἐπὶ δαίπνον καλεῖται, καὶ ἐπὶ ὕβριν τρέπεται, καὶ κρίνει αὐτὸν ὕβρεως ἀρτόπωλις³⁰. ὁ δὲ γέρον πρὸς αὐλὸν καὶ ὄρχησιν τρέπεται, καὶ γελωτοποιεῖ³¹ τὸ πρᾶγμα³².

Τοῦτο τὸ δράμα πεποιήται αὐτῷ οὐκ ἐξ ὑποκειμένης ὑποθέσεως, ἀλλ' ὡσανεὶ γενομένης. πέπλασται γὰρ³³ τὸ ὄλον. διάβάλλει δὲ Ἀθηναίους ὡς φιλοδικοῦντας, καὶ σωφρονίζει τὸν δῆμον ἀποστηναί τῶν δικῶν, καὶ διὰ τοι τοῦτο³⁴ καὶ τοὺς δικαστὰς σφηξὶν ἀπεικάζει³⁵ κέντρα ἔχουσι καὶ πλήττουσι. πεποιήται³⁶ δ' αὐτῷ χαριέντως. ἐδιδάχθη ἐπὶ ἄρχοντος Ἀμυνίου³⁷ διὰ Φιλωνίδου εἰς Λήναια³⁸ ἐν τῇ πθ' ὀλυμπιάδι³⁹. δεύτερος ἦν⁴⁰. καὶ ἐνίκα πρῶτος Φιλωνίδης Προαγῶνι⁴¹, Λεύκων⁴² Πρέσβεισι τρίτος⁴³.

²⁵ ὡς R.V. διὰ τὸ Ald. ²⁶ εἰσιν R. εἶναι Ald. ²⁷ οἱ R.V. τοὺς Ald.
²⁸ ταῖς δίκαις suspectum. Qu. τοῖς Πέρσαις, aut τοῖς Μήδοις, aut ταῖς μάχαις. Cf. Vesp. 1060-1100. ²⁹ δὲ add. R.V. ³⁰ ἀρτόπωλις Port. ἀρτοπόωλις V. Ald. ³¹ γελωτοποιεῖ R.V. γελωτοποιεῖ Ald. ³² τὸ δράμα vulg. Ἴμο τὸ πρᾶγμα. Cf. Vesp. 1260. Causa erroris fuit vicinum τὸ δράμα. ³³ γὰρ R.V. δὲ Ald. ³⁴ διὰ τοι τοῦτο R.V. διὰ τὸ τοιοῦτο Ald. ³⁵ ἀπεικάζει R.V. εἰκάζει Ald. ³⁶ πεποιήται add. R.V.
³⁷ Ἀμυνίου libri. Correctum ex aliorum scriptorum locis, quos v. ap. Clinton. Fast. Hell. II. 68. ³⁸ εἰς Λήναια, vulgo post δεύτερος ἦν positum, post Φιλωνίδου collocat Dind., ut in Ranarum didascalía ἐδιδάχθη . . . διὰ Φιλωνίδου εἰς Λήναια. ³⁹ Sic Kanngiesser. Dind. ἐν τῇ πόλει ὀλυμπιάδι R.V. Richt. ἐν τῇ πόλει ὀλυμπίων Ald. secludit Mein. ⁴⁰ β ἦν R.V. ἦν β' Ald. ⁴¹ προαγῶνι aut προάγωνι R.V. προάγων Ald. καὶ ἐνίκα πρῶτος Φιλωνίδης [δεύτερος] . . . Προαγῶνι Palmer. Clinton. ⁴² Λεύκων] λευκῶν R.V. Γλαύκων Ald. ⁴³ πρεσβεῖς τρεῖς V.

II.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Φιλοῦντα δικάζειν πατέρα παῖς εἶρξας ἄφνω¹
αὐτός τ'² ἐφύλαττεν ἔνδον οἰκέται θ', ὅπως
μὴ λανθάνῃ μηδ' ἐξίῃ διὰ τὴν νόσον.
ὁ δ' ἀντιμάχεται παντὶ τρόπῳ καὶ μηχανῇ.
εἴθ' οἱ συνήθεις καὶ γέροντες, λεγόμενοι
σφῆκες, παραγίνονται βοηθοῦντες σφόδρα³,
ἐπὶ τῷ δύνασθαι κέντρον ἐνίεναι⁴ τισὶ
φρονοῦντες ἱκανόν. ὁ δὲ γέρον τηρούμενος
συμπείθετ' ἔνδον διαδικάζειν καὶ βιοῦν,
ἐπεὶ τὸ δικάζειν κέκρικεν ἐκ παντὸς τρόπου.

II. ¹ ἄφνω] Annon ἄνω? ² τ' add. R.V. ³ παρόντες ἐκ ταυτοῦ
κακοῦ R., qui hunc v. post v. 5 exhibet. ⁴ Ita R.V. ἰέναι Ald.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΣΩΣΙΑΣ¹ } οἰκείται Φιλοκλέωνος.
ΞΑΝΘΙΑΣ }

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ ΣΦΗΚΩΝ.

ΠΑΙΔΕΣ.

ΚΥΩΝ².

ΑΡΤΟΠΩΛΙΣ.

ΚΑΤΗΓΟΡΟΣ.

¹ Nomen ΣΩΣΙΑΣ legitur Antiph. V. 70. et alibi.

² ΚΥΩΝ om. Richter. Reliquas personas habet, ut Dind. in ed. Par. In hac fabula quattuor interdum personae simul in scenam inducuntur (Phil. Bdel. Xanth. Sos.). De personarum distributione agit Richter in Praef. pp. 30-50. De Choro idem pp. 51-91.

Σ Φ Η Κ Ε Σ.

ΣΩΣΙΑΣ.

Οὗτος, τί πάσχεις, ὦ κακὸδαίμων Ξανθία ;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

φυλακὴν καταλύειν νυκτερινὴν διδάσκομαι.

ΣΩ. κακὸν ἄρα ταῖς πλευραῖς τι προὔφειλεις μέγα.

ἄρ' οἴσθ' ἄ γ' οἶον κνώδαλον φυλάττομεν ;

ΞΑ. οἶδ' ἄλλ' ἐπιθυμῶ σμικρὸν ἀπομερμηρῖσαι. 5

ΣΩ. σὺ δ' οὖν παρακινδύνευ', ἐπεὶ καυτοῦ γ' ἐμοῦ

2. διδάσκομαι om. S.V.

3. προὔφειλεις libri et schol. προὔφειλεις Elmsl. ad Heracl. 241. "Illud in codice suo fortasse legit Phrynichus, cujus haec sunt verba in Bekkeri Anecd. p. 47, 29. κακὸν τι σαντῶ προὔφειλεις: ἐπὶ τινος κακὸν τι λαβεῖν ἐπισπωμένον. Ad imperfectum aberrarunt librarii quia syllaba ου augmenti cum o contracti speciem habet." DIND. πρῶ' φείλεις (!) Richt. Imperfectum hujus verbi foret προῶφειλεις. ἄρα V.

4. ἄρ' οἴσθ' ἄ γ' οἶον R.S.V. ἄρ' οἴσθ' οἶον B.Δ. ἄρ' οἴσθας οἶον C. Br. Conz. (De forma οἴσθας v. Hesych. s. h. v. Phot. p. 323, 19. Eust. p. 1773, 27. Choerobosc. Bekkeri p. 1295. εὔρηται δὲ καὶ μετὰ τοῦ σ οἴσθας, ὡς παρὰ Κρατίνῳ Μαλθακοῖς. Cf. Ach. 481. ἄρ' οἴσθ' ὅσον τὸν ἀγῶν' ἀγωνεῖ τάχα . . . ; Pierson. ad Moer. p. 283. Mein. ad Fr. Com. IV. 14. 174.) ἄρ' οἴσθ' οἶον τὸ κνώδαλον Elmsl. ad Ach. 481. ἄρ' οἴσθ' ὅποιον κνώδαλον conj. Elmsl. n. ms. Richt. Saepissime legitur ἄρ' οἴσθα, ut in Ach. 481. Nub. 1329. Pac. 371. 479. Av. 1246. Soph. Ant. 3. &c. ἴρά γ' οἴσθα Av. 668. 1221. Raro ἄρ' οἴσθ' ἄ γ' γε. Utrumque vero usurpatur ἴρά γ' γε (v. infra 1336. Av. 668. 1221. Pl. 546. Theocrit. VII. 149. &c.) et, minus tamen saepe, ἄρα . . . γέ (v. Pac. 114).

5. σμικρὸν R.(?)V.(?) Br. ex conj. Bekk. &c. μικρὸν B.C.S.Δ. Ald.

6. σὺ δ' οὖν B.C.P.S.V. vulg. σὺ δ' αὖ R. Junt. σὺ μὲν οὖν conj. Richt. Fort. σύ νυν. καυτοῦ γέ μου Dind. olim. Quod non probandum.

- κατὰ τοῖν κόραιν ἤδη τι καταχεῖται γλυκύ.
 ΞΑ. ἀλλ' ἢ παραφρονεῖς ἐτεὸν ἢ κορυβαντιᾶς ;
 ΣΩ. οὐκ, ἀλλ' ὕπνος μ' ἔχει τις ἐκ Σαβαζίου.
 ΞΑ. τὸν αὐτὸν ἄρ' ἐμοὶ βουκολεῖς Σαβάζιον. 10
 κάμοι γὰρ ἀρτίως ἐπεστρατεύσατο
 Μῆδός τις ἐπὶ τὰ βλέφαρα νυστακτῆς ὕπνος
 καὶ δῆτ' ὄναρ θαυμαστὸν εἶδον ἀρτίως.
 ΣΩ. κάγωγ' ἀληθῶς οἶον οὐδεπώποτε.
 ἀτὰρ σὺ λέξον πρότερος. ΞΑ. ἐδόκουν ἀετὸν 15
 καταπτόμενον ἐς τὴν ἀγορὰν μέγαν πάνυ
 ἀναρπάσαντα τοῖς ὄνουσιν ἀσπίδα
 φέρειν ἐπίχαλκον ἀνεκὰς ἐς τὸν οὐρανὸν,
 κάπειτα ταύτην ἀποβαλεῖν Κλεώνυμον.
 ΣΩ. οὐδὲν ἄρα γρίφου διαφέρει Κλεώνυμος. 20
 ΞΑ. πῶς δῆ ; ΣΩ. προβαλεῖ τις τοῖσι συμπόταις λέγων,

7. τῶν vulg. τοῖν Hirsch. Mein. Richt. Dind. Cf. Cobet. V. L. p. 70.
 ἦδη B.S. vulg. Br. Conz. Bergk. II. Richt. Mein. ὕπνου R.V. (ὕπνιον
 sec. Inv.) Bekk. Dind. Hirsch. Bergk. I. ὕπνιον Inv. Cobet. ὕπαρ Geel.
 Revocanda, ni fallor, vulgata. Glossema sapit ὕπνου. Cf. ad 98.

8. ἀλλ' ἢ libri et Ald. ἀλλ' ἢ Bergl. &c.

9. ἀλλ' om S.V.

11. ἀρτίως B.S. Bentr. Pors. Elmsl. ad Ach. 127. Bekk. Dind. &c. ἀρτίως
 τις B.C.V. vulg. Eng. (Praef. Lys. p. xxi) Richt. ἀρτίως τις ἐστρατεύσατο
 male Valck. ad Phoen. 292. Reisig. Conj. p. 81. 254.

14. ΣΩ. κάγωγ'. ΞΑ. ἀληθῶς ; ΣΩ. οἶον . . . Hamaker. Fortasse recte.

15. ἀετὸν V. (qu.) Br. αἰετὸν B.C.R.S. Ald.

16. εἰς libri et Ald. ἐς S. (ni fallor) Br. Dind. &c. καταπτόμενον libri et
 vulg. καταπτόμενον Br. Hirsch. Mein. Dind. Cf. Cobet. V. L. p. 305. 265.

18. ἀνεκὰς, non ἀνεκὰς, Atticum esse tradit Apollon. de conj. p. 570, quem
 sequitur Meineke Fr. Com. I. 128. ed. min. εἰς B.C.V. Ald. ἐς R.(?)S.
 Br.

19. ἀποβαλεῖν C.R.S.V. ἀπολαβεῖν B.

21. πῶς δῆ, προσερεῖ . . . vulg. πᾶς δῆ προσερεῖ . . . Reisk. ΞΑ. πῶς δῆ ;
 ΣΩ. προσερεῖ . . . Bentr. Richt. et (προτενεῖ) Dind. ΞΑ. πῶς δῆ ; ΣΩ. προ-
 ερεῖ . . . Bergk. Mein. ΞΑ. πῶς δῆ ; προτενεῖ . . . Hirsch. προσερεῖ
 vulg. Bekk. Dind. olim. προερεῖ V. Bergk. Mein. (προερεῖ "praedicet" legitur
 Av. 596.) προτενεῖ Hirsch. Cobet. Dind. Reponendum suspicor προβαλεῖ.
 Solennis enim locutio erat γρίφον προβάλλειν. Antiph. com. III. 41. πότερά
 μοι | γρίφον προβάλλεις . . . ; Athen. 451 E. ἰκανότατον γεγονέναι ἀνευρεῖν τὸν
 προβληθέντα γρίφον, καὶ αὐτὸν προβαλεῖν ἐτέροις ἐπιδειξίως. Plat. Charm. 162.
 αἴνιγμα αὐτὸ προὔβαλεν. Hipp. Maj. 295. αὐτός μοι προβάλλει ἐρωτῶν εἰ
 τοῖνδε μοι δοκεῖ εἶναι τὸ καλόν. Crat. 406. περὶ δὲ ἄλλων . . . πρόβαλλέ μοι.
 Lucian. Ψα. 43. σοφισμᾶτια προβάλλειν τοῖς ἐντυγχάνουσιν. Nub. 489. 757.
 λέγων B.C.R. λέγω S.V. (συμπόταις : λέγω V. sec. Cob.)

“τί ταυτὸν ἐν γῆ τ’ ἀπέβαλεν κἀν οὐρανῷ
κἀν τῇ θαλάττῃ θηρίον τὴν ἀσπίδα;”

- ΞΑ. οἴμοι, τί δῆτά μοι κακὸν γενήσεται
ιδόντι τοιούδ’ ἐνύπνιον; ΣΩ. μὴ φροντίσης· 25
οὐδὲν γὰρ ἔσται δεινὸν οὐ μὰ τοὺς θεούς.
- ΞΑ. δεινὸν γέ τοῦστ’ ἄνθρωπος ἀποβαλὼν ὄπλα.
ἀτὰρ σὺ τὸ σὸν αὐ λέξον. ΣΩ. ἀλλ’ ἐστὶν μέγα·
περὶ τῆς πόλεως γὰρ ἔστι τοῦ σκάφους ὄλου.
- ΞΑ. λέγε νῦν ἀνύσας τι τὴν τρόπιν τοῦ πράγματος. 30
ΣΩ. ἔδοξέ μοι περὶ πρῶτον ὕπνον ἐν τῇ πυκνί

22. 23. ὅτι ταυτὸν ἐν γῆ τ’ ἀπέβαλεν κἀν οὐρανῷ | κἀν τῇ θαλάττῃ θηρίον τὴν ἀσπίδα R.S.V. Bekk. Mein. &c. ὅτι ταυτὸν ἐν γῆ θηρίον κἀν οὐρανῷ | κἀν τῇ θαλάττῃ (τ’ supr.) ἀπέβαλε (supr. ν) τὴν ἀσπίδα B. . . θαλάττῃ ἀπέβαλεν τὴν ἀσπίδα Δ. . . θαλάττῃ γ’ ἀπέβαλεν τὴν ἀσπίδα Br. ὅτι ταυτὸν θηρίον ἐν γῆ κἀν οὐρανῷ | κἀν τῇ θαλάττῃ τ’ ἀπέβαλε τὴν ἀσπίδα C. ὅτι ταυτὸ θηρίον ἐν τε γῆ κἀν οὐρανῷ | κἀν τῇ θαλάττῃ γ’ ἀπέβαλε τὴν ἀσπίδα Ald. τί ταυτὸν ἔν τε γῆ κἀν οὐρανῷ ἐν τῷ ὅτι περισεύει τὸ ὄ’ Ἀπτικῶς.) Recte, opinor. Apte conferunt Dobraeus et Cobetus Athenaei locum p. 453 B, ubi griphos antiquos memorat: “Τί πάντες οὐκ ἐπιστάμενοι διδάσκωμεν;” καί “Τί ταυτὸν [add. ἐστὶν?] οὐδαμοῦ καὶ πανταχοῦ;” καὶ πρὸς τούτοις: “Τί ταυτὸν ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς καὶ ἐν θαλάττῃ;” τοῦτο δ’ ἐστὶ ὁμωνυμία· καὶ γὰρ ἄρκτος καὶ ὄφεις καὶ ἀετὸς καὶ κύων ἐστὶν ἐν οὐρανῷ καὶ ἐν γῆ καὶ ἐν θαλάττῃ. 579 C. Ad quem postremum griphum respicere videtur noster. Qu. τί ταῦτ’ ἔν ἐν . . . Cf. ad Ran. 1161.

23. κἀν τῇ] κἀτ’ ἐν probabiliter Dobraeus, coll. Eq. 610. μήτε γῆ, μήτ’ ἐν θαλάττῃ. Confer etiam griphum modo allatum ex Athenaeo.

25. τοιοῦτον libri et vulg. Dind. Mein. Richt. τοιοῦτ’ Bentl. Elmsl. ad Ach. 178. Hirsch. Bergk. τοιούδ’ Elmsl. n. ms. ἰδὼν τοιοῦτον Reisig. (De qua constructione cf. 135. Av. 47. Ach. 1165. Pac. 932. 1242. Certe facile ἰδὼν in ἰδόντι vel propter proxime sequens τοι- mutari potuisset.) Vulgata toleranda non est. Admodum enim invenusta anapaesti incisio est in ἰδόντι τοιοῦτον, et quali nunquam, credo, usus fuisset Aristophanes. V. Enger. Praef. Lys. p. xxii. Verum videtur τοιούδ’. Cf. 1043. τοιούδ’ (τοιοῦτον δ’ V.) Raro aut nunquam apud nostrum legitur τοιοῦτο. Et τοιοῦτο et τοσοῦτο veteribus Atticis abjudicat Elmsleius ad Soph. Oed. T. 734. Τυνοῦτο tamen, postulante metro, legitur Thesm. 745. Cf. ad Ran. 1399.

26. ἔσται] ἐστὶ Hamaker. Idem ipse conieceram. ΞΑ. οὐ μὰ τοὺς θεοὺς . . . Hamaker.

27. πούστ’ R.S.V. Bekk. Richt. πουστ’ B. Br. ποῦστ’ C. πούστ’ Ald. πουστ’ Junt. τοῦστ’ Dind. Hirsch. Bergk. Mein. Similis corruptela occurrit infra 599. Cf. ad Th. 21.

28. ἔστιν B. ἔστι C. ἐστὶ R.V. ἐστὶν vulg.

30. νῦν B.C.

31. “Πρῶτος ὕπνος perpetuo usu eorum dicitur qui vespere legitimo tempore obdormiverunt; at hic agi de matutino somno docent quae de concione civium

- ἐκκλησιάζειν πρόβατα συγκαθήμενα,
 βακτηρίας ἔχοντα καὶ τριβώνια
 κάπειτα τούτοις τοῖς προβάτοισι μούδοκει
 δημηγορεῖν φάλαϊνα πανδοκεύτρια, 35
 ἔχουσα φωνὴν ἐμπερημένης υἱός.
- ΞΑ. αἰβοῖ. ΣΩ. τί ἐστι; ΞΑ. παῦε παῦε, μὴ λέγε·
 ὄξει κάκιστον τοῦνύπνιον βύρσης σαπρᾶς.
- ΣΩ. εἶθ' ἢ μιὰρὰ φάλαι' ἔχουσα τρυτάνην
 ἴσθη βόειον δημόν. ΞΑ. οἴμοι δείλαιος 40
 τὸν δήμον ἡμῶν βούλεται διστάναι.
- ΣΩ. ἐδόκει δέ μοι Θεώρος αὐτῆς πλησίον
 χαμαὶ καθῆσθαι, τὴν κεφαλὴν κόρακος ἔχων.
 εἶτ' Ἀλκιβιάδης εἶπε πρὸς με τραυλίσας,
 "ὄλας; Θεῶλος τὴν κεφαλὴν κόρακος ἔχει." 45
- ΞΑ. ὀρθῶς γε τοῦτ' Ἀλκιβιάδης ἐτραύλισεν.
- ΣΩ. οὐκουν ἐκεῖν' ἀλλόκοτον, ὁ Θεώρος κόραξ
 γιγνόμενος; ΞΑ. ἦκιστ', ἀλλ' ἄριστον. ΣΩ. πῶς;
 ΞΑ. ὅπως;
 ἄνθρωπος ὦν εἶτ' ἐγένετ' ἐξαίφνης κόραξ.

Atheniensium dicuntur, ut suspicer fere poetam scripsisse *περὶ πρῶτον ὕπνον*, quo tempore quae somnia dormientibus obveniebant eventum habere putabantur. Hor. Serm. I. 10. 32. *Quirinus post mediam noctem visus, cum somnia venia*. Mosch. Id. II. 2. ἐγγύθι δ' ἠώς, . . . εὔτε καὶ ἀτρεκῶν ποιμαίνεται ἔθνος ὀνειρώων." MEIN. πικρὴ R.S.V. schol. ad Ach. 20. Bekk. &c. πικρὴ B.C. vulg. πικρὴ corrupte Herodianus Pierson. p. 434.

32. ἐκκλησιάζον (supr. ε) B.

34. τοῖς προβάτοισι B.C. vulg. Bergk. Richt. τοῖσι προβάτοις R.S.V. schol. Bekk. Dind. Hirsch. Mein. μούδοκει B.S.V. μούδοκεῖ C.R.

35. φάλαϊνα R. et φάλλαι' v. 39.

36. ἐμπερημένης B.C.S. schol. ad v. 34. vulg. Hirsch. Richt. ἐμπερημένης Bekk. Dind. Bergk. ἐμπερημένην R. Mein. ἐμπερησμένην V. υἱός] συνός Ald.

37. ἐστι B.C.

38. τοῦνύπνιον] τοῦνυπνίου Cobet. Nihil opus. Cf. ad Pl. 1020.

39. φάλαϊνα V.

40. ἴσθη C. δημόν B.C.R. δημόν S.V.

41. διστάναι R.S.V. schol. Bekk. &c. διστάνειν B.C. vulg et Steph. Byz.

s. v. Δῆμος.

43. καθῆσθαι S.

45. βόλακος S.

46. ἀλκυβιάδης S.

47. οὐκουν B.C.R.V. οὐκοῦν S.

48. γιγνόμενος vulg. Mein. γενόμενος Both. Bergk. Dind. Fortasse recte.

49. ὦν R.S.V. et (ut vid.) schol. Bekk. &c. ἦν B.C. vulg. εἴ τις (pro ὦν εἶτ') conj. Bergk. Cf. ad Eq. 1036. ὦ τᾶν, ἀκουσον (ἀκούσας al.) εἶτα διάκρινον

	οὐκουν ἐναργῆς τοῦτο συμβαλεῖν, ὅτι	50
	ἄρθεις ἀφ' ἡμῶν ἐς κόρακας οἰχῆσεται;	
ΣΩ.	εἴτ' οὐκ ἐγὼ δούς δὴ ὀβολῶ μισθώσομαι	
	οὕτως ὑποκρινόμενον σοφῶς οὐεῖρατα;	
ΞΑ.	φέρε νυν κατείπω τοῖς θεαταῖς τὸν λόγον,	
	ὀλίγ' ἄτθ' ὑπειπὼν πρῶτον αὐτοῖσιν ταδί,	55
	μηδὲν παρ' ἡμῶν προσδοκᾶν λίαν μέγα,	
	μηδ' αὖ γέλωτα Μεγαρόθεν κεκλεμμένον.	
	ἡμῖν γὰρ οὐκ ἔστ' οὔτε κάρυ' ἐκ φορμίδος	
	δούλω διαρριπτοῦντε τοῖς θεωμένοις,	
	οὔθ' Ἑρακλῆς τὸ δεῖπνον ἐξαπατώμενος*	60
	οὔδ' αὖθις ἐνασελγαινόμενος Εὐριπίδης*	
	οὔδ' εἰ Κλέων γ' ἔλαμψε τῆς τύχης χάριν,	
	αὖθις τὸν αὐτὸν ἄνδρα μυττωτεύσομεν.	

τόδε. Ach. 498. εἰ πτωχὸς ὦν ἔπειτ' ἐν Ἀθηναίοις λέγειν | μέλλω.
ἐγένετ' B.C.R. ἐγίνετ' S.V.

50. Pro hoc versu legitur γινόμενος ἦκιστ' in V. Scilicet ex v. 48, propter homoeoteleuton κόραξ. Versus deest in S. οὐκουν R.(?)V.(?)
Br. &c. οὐκοῦν B.C. Ald. (absque interrogatione). συμβαλεῖν B.C.Δ.
Pors. Br. συμβάλλειν R. ξυμβαλεῖν Ald.

52. δὴ ὀβολῶ B.C.R.S.V.Δ. Bekk. &c. δὴ ὀβολοῦς vulg.

53. οὕτως] οὕτω σ' Geel. (in Mnem. I. 423.) Richt. Cobet. Dind. Quod non
probandum. σαφῶς B.C. vulg. Hirsch. Richt. σοφῶς R.S.V. Bekk.
Dind. Bergk. Mein. Cf. Ach. 401. ὅθ' ὁ δοῦλος οὐτωσὶ σοφῶς ὑποκρίνεται.

54. νῦν B.C.

55. ὀλίγ' ἄττα R.V. ὀλίγα γ' B.Δ. Ald. Br. ὀλίγ' C. ὀλίγ' ἄτθ' Dawes.
Kust. Bekk. &c. et sic (ni fallor) S. Cf. Ran. 936. ποι' ἄττ' (al. ποιά τ' et
ποιά γ'). Eupolin com. II. 512. μικρά γ' (l. μικρ' ἄττ') ὀρύγια.
πρῶτον B.R.S.V. Bekk. πρότερον C.P. vulg. Cobet. Mnem. I. l.

57. κεκλεμμένον B.C.R.S.V. Br. κεκλαμμένον schol. Ald. κεκλημένον
Aspasius ad Arist. Eth. N. fol. 53 b. κέκλαμμαι legitur Athen. IX. 409 C.
Vide Lob. ad Phryn. p. 612.

58. οὔτε B.C.S. οὐδὲ R.V. κάρυ'] καρῦι (sic) S.

59. διαρριπτοῦντε B.C. διαριπτοῦντε S.V. (.ρ. s. Cob.) διαριπτοῦντες R.
Reponenda videtur forma vulgaris διαρίπτοντε. Sed ῥιπτίτε est Eccl. 507.

61. ἀνασελγαινόμενος R. vulg. Bergk. ("Verbum neque alibi inventum
neque aptum huic loco." DIND.) ἀν ἀσελγαινόμενος S.V. ἐνασελγαινόμενος
Herm. Dind. Hirsch. Mein. et sic forsā B.C. Similis menda infra 802.
ἐνοικοδομήσοι (ἀνοικ. R.). Eq. 263. ἐνεκολήβασας (ἀνεκολ. al.). Pl. 428.
ἐνέκραγες (ἀνέκρ. al.). Conferri possunt ἐνακολασταίνειν Athen. 541. ἐνασχη-
μονεῖν Plutarch. Sert. et Schol. Lucian. Lexiph. ἐναίσχυνειν Hesych. in
κνυπάζειν. Nisi scripserat Comicus αὐ ἀσελγαινόμενος. Offendere enim non
debet hujusmodi hiatus in comoedia. εὐριπίδην S.

62. γ' add. B.C.R.S.V. Br. om. Ald. ἔλαμψε] ἔλαμψεν R. ἀνέλαμψε
conj. Cobet. Richt.

- ἄλλ' ἔστιν ἡμῖν λογίδιον γνώμην ἔχον,
 ὑμῶν μὲν αὐτῶν οὐχὶ δεξιώτερον, 65
 κωμωδίας δὲ φορτικῆς σοφώτερον.
 ἔστιν γὰρ ἡμῖν δεσπότης ἐκεινοσὶ
 ἄνω καθεύδων, ὁ μέγας, οὐπὶ τοῦ τέγους.
 οὗτος φυλάττειν τὸν πατέρ' ἐπέταξε νῶν,
 ἔνδον καθείρξας, ἵνα θύραζε μὴ ἕξη. 70
 νόσον γὰρ ὁ πατήρ ἀλλόκοτον αὐτοῦ νοσεῖ,
 ἦν οὐδ' ἂν εἷς γνοίη ποτ' οὐδ' ἂν ξυμβάλῃ,
 εἰ μὴ πύθειθ' ἡμῶν ἐπεὶ τοπάζετε.
 Ἄμυνίης μὲν ὁ Προνάπους φῆσ' οὗτοςὶ
 εἶναι φιλόκυβον αὐτόν· ἀλλ' οὐδὲν λέγει. 75
 ΣΩ. μὰ Δι', ἀλλ' ἀφ' αὐτοῦ τὴν νόσον τεκμαίρεται.
 ΞΑ. οὐκ, ἀλλὰ φιλο μὲν ἔστιν ἀρχὴ τοῦ κακοῦ.
 ὀδὶ δὲ φησι Σωσίας πρὸς Δερκύλον

64. λογίδιον] Qu. λογάριον. Dem. XIX. § 25. λογάρια δύστηνα μελετήσας. De Aeschine.

65. ὑμῶν C.R.S.V. ἡμῶν B. Hamaker.

68. ἄνω libri et vulg. Bergk. ἄνω Reisig. C. p. 184. ἄνω Herm. Cobet. Mein. Dind. ὑπνω conj. Bergk. Reponendum videtur ἄνω, quod et ipse conjeceram.

68. οὐπὶ B. οὐπὶ C.

70. καθείρξας B. (supr. ευδειν) R.S.V. καθεύδειν C. Ald. κῆνον καθείργειν Benti.

72. οὐδὲ B.C. vulg. Hirsch. Cobet. Richt. οὐδ' ἂν R.S.V. Bekk. Dind. Bergk. Mein. Non necessariam esse particulam ostendit Nub. 426. οὐδ' ἂν σπείσαιμ', οὐδ' ἐπιθειῆν λιβανωτόν. ξυμβάλῃ B.C.S.V. (σνμ.) ξυμβάλη R.

73. πύθειθ'] πύθεισθ' malit Richter. propter seq. τοπάζετε. ἐπεὶ τοπάζετε R.V. ἐπεὶ τοπάζεται B.C Δ. et v. l. ap. schol. ἐπιτοπάζεται S.

74. Σω. praef. B. om. C. Haec omnia (74-84) fuisse qui uni Xanthiae tribuerent docet schol.

Προνάπους B.C.R.S.V. et schol. Nub. 31. Dind. Bergk. Mein. Προνάπου vulg. Bekk. Hirsch. Richt. "Προνάπους praetuli vulgato Προνάπου. Est enim hoc nomen ex eorum numero, de quibus Photius p. 289, 10. Ναυσικύδου: καὶ σὺν τῷ σ, καὶ τὰ ἄλλα ὅμοια διττῶς. Ἀριστοφάνης. Ναυσικύδους legitur in Eccles. 446. Dativus Προνάπει est apud Isaeum p. 65, 18." DIND. Isae. VII. 22. Προνάπει συνοικεῖ. VII. 49. Προνάπης.

75. ΣΩ. ἀλλ' . . . Ald. Richt. ΞΑ. praef. Mein. Dind. Lineola rubra in B. Xanthiae continuant C.R.(?)V.(?) Br. Bergk.

76. ΣΩ. praef. R.(?)V.(?) Br. Bergk. Nulla persona in B.C. Xanthiae continuant Mein. Dind., Sosiae Richt. Sosiae videtur esse. Cf. 83. Post hunc versum unum Sosiae versum excidisse arbitrantur Bergk. Mein. Dind.

77. οὐκ] εὖ γ' conj. Richt. φιλο (sic) B. φιλό C. φιλόδικος R. et supr. V. ἀρχὴ vulg. Bekk. Bergk. ἀρχὴ Hirsch. Lenting. Dobr. Mein. Richt. Dind. Idem ipse conjeceram. Cf. ad Ach. 528.

78. Δερκύλον] Hinc patet veram scripturam hujus nominis esse Δερκύλος

- εἶναι φιλοπότην αὐτόν. ΣΩ. οὐδαμῶς γ', ἐπεὶ
 αὐτὴ γε χρηστῶν ἐστὶν ἀνδρῶν ἢ νόσος. 80
- ΞΑ. Νικόστρατος δ' αὐτὸν φησὶν ὁ Σκαμβωνίδης
 εἶναι φιλοθύτην αὐτὸν ἢ φιλοξενον.
- ΣΩ. μὰ τὸν κύν', ὦ Νικόστρατ', οὐ φιλόξενος,
 ἐπεὶ καταπύγων ἐστὶν ὃ γε Φιλόξενος.
- ΞΑ. ἄλλως φλυαρεῖτ' οὐ γὰρ ἐξευρήσετε. 85
 εἰ δὴ 'πιθυμεῖτ' εἰδέναί, σιγάτε νῦν
 φράσω γὰρ ἤδη τὴν νόσον τοῦ δεσπότου.
 φιληλιαστῆς ἐστὶν ὡς οὐδεὶς ἀνὴρ,
 ἐρᾷ τε τούτου, τοῦ δικάζειν, καὶ στένει,
 ἦν μὴ 'πὶ τοῦ πρώτου καθίζηται ξύλου. 90
 ὕπνου δ' ὄρᾳ τῆς νυκτὸς οὐδὲ πασπάλην.
 ἦν δ' οὖν καταμύση καὶ ἀχνῆν, ὅμως ἐκεῖ
 ὁ νοῦς πέτεται τὴν νύκτα περὶ τὴν κλεψύδραν.
 ὑπὸ τοῦ δὲ τὴν ψῆφόν γ' ἔχειν εἰωθῆναι
 τοὺς τρεῖς ξυνέχων τῶν δακτύλων ἀνίσταται, 95
 ὥσπερ λιβανωτὸν ἐπιτιθεῖς νομηνία.
 καὶ νῆ Δί' ἦν ἴδῃ γέ που γεγραμμένον
 τὸν τοῦ Πυριλάμπους ἐν θύρα "Δῆμον καλόν,"

non Δέρκυλλος, ut scribitur Arg. Dem. Or. XIX. alibi. Cf. Dem. p. 360, l. Δέρκυλλος (Δερκύλος libri plures optimi). Aeschin. II. 147. Δέρκυλλον (Δέρκυλον alii). II. 165. Δέρκυλλον (Δέρκυλον et Δερκύλον al.). Δερκυλίδας etiam potius quam Δερκυλλίδας scribendum esse recte videtur judicare L. Dind. ad Xen. Anab. V. 6. 24. Nisi forte vera scriptura hic est Δερκέτην aut Δέρκετον (Ach. 1028. Δερκέτου Φυλασίου).

80. ἐστὶν ἀνδρῶν R.S.V. ἀνδρῶν ἐστὶν B.C. Ald.

83. κύν'] δι' (supr. κύν') B.

85. ΞΑ. praef. C.R.S.V. om. B.

87. Hunc verum spurium esse judicat Hirschig. Ann. Crit. p. 69. Non enim dominum, qui per totam fabulam filius dicatur, aegrotare, sed patrem.

89. τούτου] Suspectum. Nisi glossema est τοῦ δικάζειν. Cf. ad 98.

90. 'πὶ om. R.S.V. καθίζηται] καθέζηται Elmsl. n. ms. Bergk. Fortasse recte. Sed cf. Eq. 750. οὐκ ἂν καθίζοιμην ἐν ἄλλῳ χωρίῳ.

91. ὄρᾳ] ἐρᾷ R. πασπάλην] Fort. παιπάλην (Nub. 260. 262), vel πάπταλον (Eccl. 284. ἔχουσα μηδὲ πάπταλον).

92. οὖν C.R.S.V. αὖ B. καταμύση B.C.S.V. Br. καταμύσει Ald. καταμύση R. ἐκεῖ] ἔτι Hecker. (Mnem. l. l.)

93. πέτεται B.R.S.V. Scal. πέταται Ald.

94. τὴν ψῆφόν γ' ἔχειν B.R. τὴν ψῆφον ἔχειν γ' S.V. τὴν ψῆφον φέρειν conj. Herm. τὴν ψῆφον δέφειν C. F. Herm. τὴν ψῆφον κατέχειν Hirschig. τῶν ψῆφων ἔχειν (ut τῶν λίθων Ach. 183) Dobr.

97. ἦν B.C.R.S.V. Benti. Br. ἂν Ald.

98. τὸν B.C. vulg. Bekk. υἱὸν R.S.V. Dind. Hirsch. Bergk. Mein.

ἴων παρέγραψε πλησίον “*κημὸς καλός.*”
 τὸν ἀλεκτρύονα δ', ὃς ἦδεν ἐσπέρας, ἔφη 100
 ὄψ' ἐξεγείρειν αὐτὸν ἀναπεπεισμένον,
 παρὰ τῶν ὑπευθύνων ἔχοντα χρήματα.
 εὐθύς δ' ἀπὸ δορπηστοῦ κέκραγεν ἐμβάδας,
 κᾶπειτ' ἐκεῖσ' ἔλθων προκαθεύδει πρὸ πάνυ,
 ὡσπερ λεπὰς προσεχόμενος τῇ κιγκλίδι. 105
 ὑπὸ δυσκολίας δ' ἄπασι τιμῶν τὴν μακρὰν
 ὡσπερ μέλιττ' ἢ βομβυλιὸς εἰσέρχεται,
 ὑπὸ τοῖς ὄνυξι κηρὸν ὑποπεπλασμένος.
 ψήφων δὲ δείσας μὴ δεηθεῖη ποτὲ,
 ἵν' ἔχη δικάζων, αἰγιαλὸν ἔνδον τρέφει. 110
 τοιαῦτ' ἀλύει νουθετούμενος δ' αἰεὶ
 μᾶλλον δικάζει. τοῦτον οὖν φυλάττομεν

Richt. τὸν τοῦ Bentl. Recte, opinor. Ex interpretatione irrepsit *υἴον*. Cf. ad 7. Δῆμον καλόν] An potius “Δῆμος καλός,” ut est in Hesychii glossa? Μοχ nominativus est Κημὸς καλός, ut in Ach. 145. Ἀθηναῖοι καλοί. Δῆμον καλὸν scripsit fortasse librarius per appositionem propter praecedentem accusativum.

99. ἴων C.R.S.V. ἰδὼν B.

100. ὄς] ὡς Hamaker. Mein. conj. Bergk. ἦδ' R.S.V. ἦδεν B.C.Δ.
 ἀφ' R.S.V. Elmsl. n. ms. Bekk. Bergk. Richt. ἐφ' B.C. vulg. Dind.

Mein. Qu. ὄς (vel ὄτι) ἦδεν ἐσπέρας. Cf. 1401. ἀπὸ δείπνου βαδίζουθ' ἐσπέρας. Nub. 613. ἐξιόντας ἐσπέρας. 175. Pac. 228. θυεῖαν ἐσπέρας . . . εἰσηνέγκατο. 795. 1151. Av. 1054. 1487. Eccl. 56. 406. Lys. 409. Ach. 616. &c.

101. ὄψ' ἐξεγείρειν C.R.S.V. Bekk. &c. ὡς ὄψ' ἐγείρειν B. vulg.

102. παρ' αὐτῶν S.

103. δ' add. R.S.V. om B.C. Ald. δορπιστοῦ S.V. κέκραγ' S.

104. πρῶι B.C. πρῶτ' V. πρῶ Atticis semper est monosyllabum. Cf. Av. 129. 132. Lys. 612. 1065. Eccl. 290.

105. προσεχόμενος vulg. προσισχόμενος rhythmica gratia Hirsch. Mein. Richt. Dind. Cf. Pl. 1096. ὡσπερ λεπὰς τῷ μειρακίῳ προσίσχεται. τῷ κίονι vulg. “*Cuinam columnae?*” rogat Reisk. Annon τῇ κιγκλίδι? Cf. omnino 124. ὁ δ' ἀνεφάνη κρεφαῖος ἐπὶ τῇ κιγκλίδι. 775.

107. μέλιττα βομβυλιὸς Tyrwhitt. Fortasse recte.

108. ἀναπεπλασμένος R.S.V. et v. l. ap. schol. Inv. Bekk. &c. ὑποπεπλασμένος B.C. vulg.

109. ψήφων B. δήσας R.

110. ἔχη C. vulg. Bekk. ἔχοι B.R.S.V. Inv. Dind. Bergk. Mein. Hirsch. Richt. Verum est, ni fallor, ἔχη. Cf. 70. Saepe in libris confunduntur optativus et subjunctivus. Vide ad Pl. 438. ποῖ τις φύγη (φύγοι libri); Eq. 1324. Pac. 437. Av. 634. 1524. Lys. 792. δικάζειν vulg. δικάζων Lenting. prob. Mein. Calculos enim habuisse non quo judicare possent, sed quo judicantes suffragium ferre possent. Recte, opinor.

111. τοιαῦτα λύει S. Qu. τοιαῦτα φλύει (Prom. 504).

μοχλοῖσιν ἐγκλήσαντες, ὡς ἂν μὴ ξίη.
 ὁ γὰρ υἱὸς αὐτοῦ τὴν νόσον βαρέως φέρει.
 καὶ πρῶτα μὲν λόγοισι παραμυθούμενος 115
 ἀνέπειθεν αὐτὸν μὴ φορεῖν τριβώνιον
 μηδ' ἐξιέναι θύραζ'. ὁ δ' οὐκ ἐπίειθετο.
 εἶτ' αὐτὸν ἀπέλου κἀκάθαιρ'. ὁ δ' οὐ μάλα.
 μετὰ τοῦτ' ἐκορυβάντιζ'. ὁ δ' αὐτῷ τυμπάνῳ
 ἄξιας ἐδίκαζεν ἐς τὸ Καινὸν ἐμπροσθέν. 120
 ὅτε δὴ δὲ ταύταις ταῖς τελεταῖς οὐκ ὠφέλει,
 διέπλευσεν εἰς Αἴγιναν, εἶτα ξυλλαβῶν
 νύκτωρ κατέκλιεν αὐτὸν εἰς Ἀσκληπιοῦ.
 ὁ δ' ἀνεφάνη κνεφαῖος ἐπὶ τῇ κιγκλίδι.
 ἐντεῦθεν οὐκέτ' αὐτὸν ἐξεφρίμεν 125

119. ἐγκλείσαντες B.C. vulg. Reisig. (Conj. p. 210.) ἐνδήσαντες R.S.V. Junt. 2. Bekk. &c. Legendum ἐγκλήσαντες. Μοχλοῖς ἐγκλήειν, non ἐνδείν dicebant. De forma Attica κλήειν v. ad Eq. 1316.

118. κἀκάθαιρ' V. κακἀθαιρ' R. Junt. κακἀθήρ' S. καὶ κάθαιρε B.C. καὶ κάθαιρε Ald. κἀκάθαιρε (aut κάκ.) H. Steph. Reisig. Conj. p. xviii. Br. ὁ δ' οὐ μάλα R.S.V. Junt. 2. Bekk. &c. καὶ μάλα B.C. vulg. De καὶ μάλα v. Elmsl. ad Her. 387. Qu. κακἀθαιρεν εὐ μάλα.

119. ταῦτ' B.C. vulg. τοῦτ' S.V. Inv. Bergk. τοῦδ' R. μετὰ τοῦτ' prob. Fritzsch. ad Thesm. 655, qui (post Reisig. Conj. p. 222) μετὰ ταῦτα de temporis consecutione dici in universum; μετὰ τοῦτο autem ad unam rem certam, quae proxime praecesserit, spectare monet. Hic autem singulas res enumerari, 115-7, 118, 119. Contra μετὰ ταῦτα, inquit, aut simpliciter valet *postea*, aut complura antecessisse indicio est, ut in Nub. 61. Pac. 72.

120. αἴξιας C. εἰς B.C. vulg. εἰς R.S.V.

121. ὅτε δὴ δὲ B. vulg. Mein. ὅτε δὲ C. ὅτε δήτα R.S.V. Reisig. Conj. p. 228. Bekk. Hirsch. Bergk. Richt. Dind. prob. Mein. Vulgata revocanda est. Cf. Eccl. 315. Lys. 523. Ach. 10. ταῖς ταύταις C.

122. συλλαβῶν B.C.S. vulg. ξυλλαβῶν R.V. Dind.

124. ἐνεφάνη S. γιγγλίδι S.V. in textu et in schol.

125. ἐξεφρίμεν B.C. (ὁ in ras.) vulg. Dind. Bergk. Mein. Richt. ἐξεφρίομεν R.S.V. Bekk. ἐξεφροῦμεν ἂν dubitanter Porson. ἐξέφρει μόνον conj. Mein. ἐξέφρει * * * etiam Cobet. ἐξεφρίμεν Nauck. Dind. unice prob. Mein. ἐντεῦθεν οὖν ὁ μὲν αὐτὸν οὐκέτ' ἐξέφρει, vel ἐντεῦθεν οὐκέτ' οὐδαμῶς αὐτὸν ἐξέφρει Dobr. ἐντεῦθεν οὐκ ὁ μὲν οὐκέτ' αὐτὸν ἐξέφρει Herw. Ex. Crit. p. x. "ἐξεφρίομεν pro ἐξεφρέομεν dictum non inventum quidem alibi est, sed tamen facilius explicari potest quam ἐξεφρίομεν." DIND. Formam ἐξεφρίομεν ut prorsus singularem merito notat Buttmannus (Irreg. Verbs, p. 259). Erunt fortasse quibus poetica forma videatur φρέϊω, ut ρεία, φρεῖαρ, κάνειον, χρύσειος, κείω, βλείω, alia. Sed istiusmodi forma in comico scriptore Attico nequaquam toleranda est. Qu. ἐξάφριμεν. Vel ἐξέφρει δόμων. (Sic Lys. 707. ἐξελλήλυθας δόμων. Ach. 450. ἀπωθοῦμαι δόμων. 456. κάποχώρησον δόμων. Eccl. 11. ἐξείργει δόμων. &c.) Vel ἐντεῦθεν αὐτὸν ἐξεφροῦμεν οὐκέτι. Sed

ὁ δ' ἐξεδίδρασκε διὰ τε τῶν ὑδροροῶν
καὶ τῶν ὀπῶν. ἡμεῖς δ' ὅσ' ἦν τετρημένα
ἐπεβύσαμεν ῥακίοισι κάπακτώσαμεν
ὁ δ' ὡσπερὶ κολοῖδς αὐτῷ πατάλους
ἐνέκρουεν ἐς τὸν τοίχον, εἴτ' ἐξήλλετο. 130
ἡμεῖς δὲ τὴν αὐλὴν ἅπασαν δικτύοις
καταπετάσαντες ἐν κύκλῳ φυλάττομεν.
ἔστιν δ' ὄνομα τῷ μὲν γέροντι Φιλοκλέων
ναὶ μὰ Δία, τῷ δ' υἱεῖ γε τῷδὶ Βδελυκλέων,
ἔχων τρόπους φρυαγμοσεμνάκουσ τινὰς. 135

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ὦ Ξανθία καὶ Σωσία, καθεύδετε ;

ΞΑ. οἴμοι. ΣΩ. τί ἔστι; ΞΑ. Βδελυκλέων ἀνίσταται.
ΒΔ. οὐ περιδραμεῖται σφῶν ταχέως δευρ' ἄτερος ;

verissima est palmaria Nauckii emendatio ἐξεφρίεμεν. Scilicet φρίημι contractum est ex προίημι, ut φροῦδος ex πρὸ et ὀδός. Similiter φρῆς ex πρῆς (cf. ἄφες, μέθες, &c.), φρήσω ex προήσω (cf. ἀφήσω, μεθήσω, &c.).

126. ὑδροροῶν R.

128. ἐνεβύσαμεν vulg. Qu. ἐβύσαμεν. (Cf. ad Ach. 463. Pac. 645.) Vel ἐπεβύσαμεν. (Pl. 379. τὸ στόμ' ἐπιβύσας κέρμασιν τῶν ῥητόρων.)

130. εἰς librī. ἐς Dind. ἐξήλλετο B.C.R. ἐξήλετο S.V.

133. ἔστιν] ἐστὶ V.

134. τῷδὶ R.S.V. τῷδε B.C. Ald.

135. φρυαγμοσεμνάκουσ τινὰς S.V. (s. Bekk.) Suid. s. h. v. Br. φρυαγμοσεμνακουστίνας V. (s. Cob.) φρυαγμοσεμνακουστίνουσ C.R. Junt. Reisk. φρυαγμοσεμνακουστικουσ (vel -ακουσίμουσ) frustra conj. Mein. ὀφρυαγμοσεμνακουστίνουσ B.Δ. Ald. Latet mendum. Reponendum forsā φρυαγμοσεμνακουσ τινὰς. (Cf. Nub. 333. ἄνδρασ μετεωροφένακασ.) Aut σεμνοφρυανασπαστουσ τινὰς, aut ὀφρυοσυναγοσέμουσ τινὰς. (Cf. Cratin. com. II. 214. ἀνελκταῖσ ὀφρῦσι σεμνόν. Amphid. III. 305. σεμνῶσ ἐπηρκῶσ τὰσ ὀφρῦσ. Ὅφρῦσ ἀνασπᾶν est Ach. 1069. et alibi. Ὅφρῦαζειν dixit Amipsias II. 712.) Cum forma σέμναξ conferre licet φέναξ, στόμφαξ (Nub. 1367), σύρφαξ, θαλάμαξ, Δημαξ (unde Δημακίδιον Eq. 823), πλούταξ (Eupol. Menand.), θύναξ, λάβραξ, στύππαξ (Fr. 540), τύραξ, κόμαξ, μόθαξ, ψίλαξ (Fr. 705), μούσαξ, φλύαξ, σκαίαξ, φαίαξ, νέαξ (Nicoph.), βώμαξ, φόρταξ (βαυλάτορ, Poll. 7, 131), λείαξ, βώλαξ, λίθαξ, πλάταξ, μύλαξ, θύλαξ, μάλαξ (unde βλάξ), κνώδαξ, ῥόδαξ, βόαξ, χάσκαξ, χλεῦαξ, στύλαξ, ῥύαξ, λάλαξ (Phot. p. 213, 11), στύγναξ, σύβαξ, πόρταξ, στρατύλλαξ (Cic.), ἀποπάρδαξ (Hesych.), et Latina furax, bibax, edax, fallax, &c. Vide etiam Add. Hunc versum temere post v. 110 transponit Mein.

136. ante 138. transponit Hamaker.

137. ΣΩ. τί ἔστι; ΞΑ. Βδελυκλέων] ΣΩ. τί ἔσθ'; ΞΑ. ὁ δεσπότης corr. Hirschig. Ann. Crit. p. 70, quum servos solum nomen domini memorare minus decorum sit. ἐστὶ B.C.

138. περιδραμεῖτε B. περιδραμεῖσθον C. ἄτερος B.R.V. ἔτερος C.

ὁ γὰρ πατὴρ ἐς τὸν ἱπνὸν εἰσελήλυθε
καὶ μυσπολεῖ ποι καταδευκώς. ἀλλ' ἄθρει 140
κατὰ τῆς πυέλου τὸ τρῆμ' ὅπως μὴ 'κδύσεται'
σὺ δὲ τῇ θύρᾳ πρόσκεισο. ΞΑ. ταῦτ', ὦ δέσποτα.

ΒΔ. ἄναξ Πόσειδον, τί ποτ' ἄρ' ἡ κάπνη ψοφεῖ;
οὔτος, τίς εἶ σύ;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

καπνὸς ἔγωγ' ἐξέρχομαι.

ΒΔ. καπνός; φέρ' ἴδω, τίνος ξύλου σύ; ΦΙ. συκίνου. 145

ΒΔ. νῆ τὸν Δ' ὅσπερ γ' ἐστὶ δριμύτατος καπνῶν.
ἀτὰρ οὐ γὰρ ἐκδύσει γε, ποῦ 'σθ' ἡ τηλία;
δύου πάλιν. φέρ' ἐπαναθῶ σοι καὶ ξύλον.

139. εἰς B.C.R.V. vulg. ἐς Dind. &c. εἰσελήλυθε C. εἰσελήλυθεν B.R.
vulg. ἐξελήλυθεν V. ἐξελήλυθε S.

140. ΟΙ. ναὶ μυσπολεῖ τις κατ. ΒΔ. ἀλλ' ἄθρει . . . REISK. μὺς πολεῖ
V. τις C. Pors. τις R. τι B.S.V.Δ. Br. recce. γ' ὅστις P. Ald. τις
ὅστις Junt. γε vel τις Bentl. Verum videtur ποι aut πη, quod facile in τι
depravari poterat. Cf. v. 396. μῶν ὁ γέρων πη διαδύς ἔλαθεν; Sophron.
Fr. 110. πῶς (πῦ?) ἐς μυχὸν καταδύη; Tentabam etiam γε, vel γ' αὐ. Nisi
reponendum potius καὶ μυστιπολεῖει.

141. τὸ τρῆμα (om. ὅπως) S.V. 'κδύσεται] Qu. 'κδράσεται. Cf. 126.

142. ΣΩ. B. vulg. ΟΙ. Ald. ΞΑ. Bergk. Beer. Mein. Dind. ΞΑ. ΣΩ. Richt.

143. ΒΔ. praef. Br. Sosiae continuat Ald. ἄναξ] Malim ὄναξ.

144. σὺ om. S.

145. φέρ' ἴδω ξύλου τίνος σὺ vulg. Mein. φέρ' ἴδω, ξύλου τίνος σύ; Dind.
Recte. Cf. 183. 292. et ad Nub. 21. τίνος ξύλου B.C.V. vulg. Hirsch.
ξύλου τίνος R. Bekk. Dind. Bergk. Mein. ξύλου τινός S. Vide an le-
gendum sit καπνός; φέρ' ἴδω τίνος ξύλου σύ; συκίνου; ΦΙ. νῆ . . . καπνῶν.
ΒΔ. ἀτὰρ . . . σύ] Fort. δ' εἶ. 146. ὅσπερ R.

147. ἀτὰρ οὐκ ἐσερρήσεις (εἰσ. C.) γε B.C.S.V. vulg. Bekk. Hirsch. Richt.
ἀτὰρ οὐκ ἐρρήσεις γε R. Junt. ἀτὰρ οὐ γὰρ ἐρρήσεις γε Herm. Mein. ἀτὰρ
οὐκέτ' ἐρρήσεις γε Elmsl. ad Ach. 42. Bergk. Dind. ἀτὰρ οὐκ ἀπερρήσεις γε
Fritsch. ad Thesm. 657. Legendum forsitan ἀτὰρ, οὐ γὰρ ἐκφρήσω σε. (Cf. 156.
οὐκ ἐκφρήσετε . . . μ'; 125. 162. Contra εἰσέφρησεν pro εἰσῆρρησεν v. l. in
schol. Eq. 4.) Vel ἀτὰρ οὐκ ἔτ' ἐκδύσει γε (141). Vel ἀτὰρ οὐκ ἔτ' ἐκπτήσει
γε. (Cf. 208. στρούθος ἀνὴρ γίγνεται | ἐκπτήσεται.) Vel ἀτὰρ οὐκ ἔτ' ἐκδράσει
γε (126). "Liber Ravennas ἐρρήσεις. Quo spectare videtur Photius p. 17,
9. ἐρρήσεις: μετὰ βίας εἰσελεύση. Scholiasta, ὡς ἂν τῶ καπνῶ φησιν, οὐκ
εἰσελεύση μετὰ φθορᾶς. Qui ἐξελεύση potius dicere debebat. Correxi ἀτὰρ,
οὐ γὰρ ἐρρήσεις γε. Sic in Acharn. 513. ἀτὰρ, φίλοι γὰρ οἱ παρόντες ἐν λόγῳ, |
τί ταῦτα τοὺς Λάκωνας αἰτιώμεθα;" DIND. Sed vereor ut simplex ἐρρήσεις
pro composito ἐξερρήσεις ponere potuerit Comicus. Εἰσέρρειν legitur Eq. 4.
εἰσῆρρηκε. Th. 1075. εἰσῆρρηκας.

- ἐνταυθά νυν ζήτει τιν' ἄλλην μηχανήν.
 ἀτὰρ ἄθλιός γ' εἶμ' ὡς ἕτερος οὐδεὶς ἀνὴρ, 150
 ὅστις πατρὸς νυνὶ Καπνίου κεκλήσομαι.
 παῖ, τὴν θύραν ὄθει· πίεξε νῦν σφόδρα
 εὖ κἀνδρικῶς· κἀγὼ γὰρ ἐνταυθ' ἔρχομαι
 καὶ τῆς κατακλήδος ἐπιμελοῦ, καὶ τοῦ μοχλοῦ
 φύλατθ' ὅπως μὴ τὴν βάλανον ἐκτρώξεται. 155
- ΦΙ. τί δράσεται; οὐκ ἐκφρήσεται, ὦ μιαρῶτατοι,
 δικάσοντά μ', ἀλλ' ἐκφεύξεται Δρακοντίδης;
- ΒΔ. σὺ δὲ τοῦτο βαρέως ἂν φέροις; ΦΙ. ὁ γὰρ θεὸς
 μαυτευομένῳ μούχρησεν ἐν Δελφοῖς ποτε,

149. νῦν libri et vulg. Mein. νυν Bergk. Dind. Richt. Cf. Pl. 724.

150. ἀτάρ] ἀλλ' P. ἕτερος B. vulg. ἕτερός γ' R.S.V. prob. Mein. Male. Cf. 88. 889. 1223. Eccl. 1130. Pl. 247. Eupolin ap. Polluc. II. 233. ὡς οὐχ ἕτερον ἄνδρα σάρκινον.

151. νυνὶ B.C.S. vulg. Hirsch. Richt. Dind. νῦν R.V. et lemma schol. Bekk. Bergk. Mein. Vulgatum νυνὶ revocavi. Nulla enim causa est cur tragicum hic sermonem affectari statuamus, ut prima in Καπνίου longa preferatur. Saepe vero νυνὶ in νῦν abiit.

152. ΣΩ. R.V. vulg. Bekk. Dind. Richt. ΟΙ. B.C. Ald. Bdelycleoni cont. Reisig. (Conj. p. 237.) Beer. Bergk. Mein. παῖ, τὴν θύραν ὄθει B.C. vulg. τὴν θύραν ὄθει (om. παῖ) R.S.V. σὺ τὴν θύραν ὄθει conj. Dind. ed. Richt. (Exciderat forsans σὺ post σω. Aut σὺ in σω. corruptum. Cf. 199. ὄθει σὺ πολλοὺς τῶν λίθων.) ὅδε τὴν θύραν ὄθει Herm. Mein. Dind. τίς τὴν θύραν ὄθει conj. Bergk. Dindorfio recentioris librarii supplementum videtur παῖ. Contra excidisse suspiceris παῖ propter similem vicinam syllabam -μαι. Non temere mutanda est vulgata. Cf. 196. Bdelycleo alterum, ni fallor, servorum alloquitur. Alter enim ad posticam partem aedium circumcurrere jussus erat v. 138. Qu. ἴδε, τὴν θύραν ὄθει. πίεξε νῦν libri. πίεξέ νιν Ald. πίεξέ νιν Kust. Dind. Bergk. Mein. Sed νυν hic parum convenit: scripserat forsans comicus πίεξ' αὐτήν (sc. τὴν θύραν), aut πίεξε καὶ, aut πίεξε σὺ.

154. κατακλείδος B.C.R. vulg. κατάκλειδος S.V. κατακλήδος Mein. Dind. Qu. καὶ τῆς τε (γε) κλήδος. ἐπιμελοῦ] ἐπιμέλου Dind. Quare? Cf. Pl. 1117. τοῦ μοχλοῦ· φύλ. vulg. τοῦ μοχλοῦ φύλ. Herm. Bergk. Mein. Dind. τὸν μοχλὸν φύλ. Hirsch. Recte omittitur punctum post μοχλοῦ. Cf. 200. καὶ τὴν βάλανον ἔμβαλλε πάλιν ἐς τὸν μοχλόν.

155. φύλαττέθ' B.R.S.V. vulg. Richt. Eng. Praef. Lys. p. xxi. φυλάττεσθ' (aut φυλάττεθ') C. φύλαττεθ' Ald. φύλατθ' Elmsl. ad Ach. 178. Dind. Bergk. Mein. τὴν C.R.S.V. τὸν B.

156. εἰσφρήσεται' S. μιαρῶτατοι B.R.S.V.Δ. Br. μιαρῶτατε Ald. μιαρῶτάτω Palmer. Exerc. p. 735. Fortasse recte.

157. δικάσοντά μ'] δίκασον τί μ' Ald.

158. 161. 163. 165. ΦΙ. Ald. ΒΔ. Br. ΞΑ. Beer. Bergk. Dind. Mein. φέρης Ald. ΦΙ. om. B.C. Ald. add. R.(P)S.V.(P) Bentl. Br.

159. παντευομένῳ C. μούχρησεν (sic) recte B.C.R.S.V.

- ὅταν τις ἐκφύγη μ', ἀποσκληῖναι τότε. 160
- ΒΔ. Ἄπολλον ἀποτρόπαιε, τοῦ μαντεύματος.
 ΦΙ. ἴθ', ἀντιβολῶ σ', ἔκφρες με, μὴ διαρραγῶ.
 ΒΔ. μὰ τὸν Ποσειδῶ, Φιλοκλέων, οὐδέποτε γε.
 ΦΙ. διατρώξομαι τοίνυν ὁδᾶξ τὸ δίκτυον.
 ΒΔ. ἀλλ' οὐκ ἔχεις ὀδόντας. ΦΙ. οἴμοι δειλαιοσ 165
 πῶς ἂν σ' ἀποκτείναιμι, πῶς; δότε μοι ξίφος
 ὅπως τάχιστ' ἢ πινάκιον τιμητικόν.
 ΒΔ. ἄνθρωπος οὗτος μέγα τι δρασεῖε κακόν.
 ΦΙ. μὰ τὸν Δί' οὐ δῆτ', ἀλλ' ἀποδόσθαι βούλομαι
 τὸν ὄνον ἄγων αὐτοῖσι τοῖς καθηλίοις 170
 νομηγία γάρ ἐστιν. ΒΔ. οὐκουν κἂν ἐγὼ
 αὐτὸν ἀποδοίμην δῆτ' ἄν; ΦΙ. οὐχ ὥσπερ γ' ἐγώ.
 ΒΔ. μὰ Δί', ἀλλ' ἄμεινον. ἀλλὰ τὸν ὄνον ἔξαγε.
 ΞΑ. οἶαν πρόφασιν καθῆκεν, ὡς εἰρωνικῶς,
 ἴν' αὐτὸν ἐκπέμψεις. ΒΔ. ἀλλ' οὐκ ἔσπασε 175

160. ἀποσκληῖναι] ἀποσκληῖν' ἂν Mein. Male. Frustra ἂν desiderat etiam Lenting. Quae particula, etiam si adesset, ejicienda foret. Qu. ἀποσβῆναι. Herod. IV. 5. κατασβῆναι. ποτὲ C. et (supr. τότε) B. Qu. ταχύ. Vix placet homooteleuton . . . ποτὲ . . . τότε.

161. ΒΔ. B.R.S.V. Bentr. Reisk. Br. ΦΙ. Ald. ΣΩ. Richt. ΞΑ. Beer. Mein. Dind.

162. ἔκφερε B.C.R.S.V. Ald. Bekk. ἔκφρει Br. ἔκφρες Buttm. Dind. Hirsch. Bergk. Mein. Richt. ἔκφερε tuetur Fritsch. ad Ran. 170, qui, "Fingit, inquit, uti docent verba μὴ διαρραγῶ, se cacaturire et tenesmo laborare. Atqui in tali causa aptissime dicit senex ἔκφερέ με (cf. Nub. 1367, et de verbo διαρραγῆναι Eccl. 370). Latrinae extra domum ante fores erant auctore Eubulo Athen. 417 D." Simplex imperativus φρέσ legitur in versu comici anonymi (Fr. incert. 188. Meinek.): ἔνθα σταθεῖς φρέσ μ' ὡς τὸ μειρακύλλιον. Cf. Dem. p. 473. εἰσέφρουν (al. εἰσέφερον) τὸ στράτευμα. Sic etiam ἐξεφρίεμεν per ἐξεφέρομεν interpretatur schol. v. 125. Cf. etiam 156. 147.

163. ΒΔ. Ald. Br. ΞΑ. Beer. Mein. Dind.

164. τοίνυν C.R.S.V. τοίνυν (supr. γ') B.

165. ΒΔ. Br. ΣΩ. Richt. ΞΑ. Beer. Mein. Dind. om. Ald. δειλαιος B.C.R.S.V. 166. μοι add. libri et schol. ad 106. Br. om. Ald.

168. ἄνθρωπος libri et Ald. Br. ἄνθρωπος Dawes. Dind. &c. δρασεῖε R. Bentr. Dawes. Be. Br. δράσει C.S.V. δράσειεν B. δράσειε Ald.

171. οὐκοῦν B.C.R.S.V. vulg. οὐκουν Dind. κἂν ἐγὼ B.R.S.V. Junt. Inv. &c. καὐτὸς ἂν P. Ald. Kust. Br.

172. ὥσπερ γ' ἐγὼ B.P. Ald. ὥσπερ ἐγὼ C.R.V. ἄπερ ἐγὼ S.

173. (ΒΔ. cont.) ἀλλὰ vulg. Dind. ΦΙ. ἀλλὰ Bergk. Mein. Perperam. Cf. 177.

174. Οἶκ. praef. B.C.

175. ἴν' αὐτὸν R. Dind. ἴνα θᾶπτον B.C.S.V. vulg. Bergk. Mein. ἔσπασεν vulg. Dedi ἔσπασε. Sed reponendum forsā ἔσπασεν αὐτῇ γ'.

ταύτη γ' ἐγὼ γὰρ ἡσθόμην τεχνωμένου.
 ἀλλ' εἰσιῶν μοι τὸν ὄνον ἐξάξειν δοκῶ,
 ὅπως ἂν ὁ γέρων μηδὲ παρακύνῃ πάλιν.
 κάνθωνι, τί κλάεις; ὅτι πεπράσει τήμερον;
 βάδιζε θάττον. τί στένεις, εἰ μὴ φέρεις
 Ὀδυσσέα τιν'; ΞΑ. ἀλλὰ ναὶ μὰ Δία φέρει
 κάτω γε τούτονι τιν' ὑποδεδυκότα.

180

ΒΔ. ποῖον; φέρ' ἴδωμαι. ΞΑ. τουτονί. ΒΔ. τουτί τί ἦν;

176. ταύτη γ'] αὐτή γ' (sc. ἡ μήριθος) Hirsch. Mein. Fortasse recte. Cf. ad Th. 928. αὐτή μὲν ἡ μήριθος οὐδὲν ἔσπασεν. Schol. V: τῇ προφάσει.

177. ἐξάγειν δοκῶ perverse libri et vulg. ἔξαγ' ἔνδοθεν Cobet. Mein. ἐξάξειν δοκῶ Elmsl. ad Med. 1322. Recte. Cf. 250. τῶδί μοι δοκῶ τὸν λύχνον προμύξειν. Ran. 1421. τούτον ἄξειν μοι δοκῶ. Eccl. 170. αὐτὴ γὰρ ὑμῶν ἔνεκά μοι λέξειν δοκῶ. Pl. 1186. μοι δοκῶ . . . καταμενεῖν. Isocr. p. 96. ὃν ἤδη μοι δοκῶ δηλώσειν. Plura ad Ach. 994. Quod ad futurum ἄξω, cf. Ran. 1421. ἄξειν. 1470. ἀπάξειν. Th. 917. ἀπάξει. Pac. 418. ἄξομεν. Ach. 201. ἄξω. Eur. Tro. 457. τῆσδέ μ' ἐξάξων χθονός. Herod. IV. 148. ἐξάξειν. Plat. Crit. 48. ἐξάξουσι.

178. Bergkio sic: ὅπως δ' ὁ γέρων μὴ τῆδε παρακύνῃ πάλιν. Versus corruptus Meinekio videtur, ut spurium secludit Dind.

179-82. Xanthiae haec tribuit Bergk.

179. κλάεις B.C.R.S.V. κλαίεις Ald. τήμερον B.C.R. σήμερον S.V.

180. εἰ μὴ φέρεις] εἰ μὴ φέρεις γ' Dohr. Adv. II. 231. Ita huc pertinere videretur particula γε inopportune in versum proxime sequentem translata in nonnullis libris. Sed vix placet particula γ' in fine versus posita.

181. τιν' R.(?) Elmsl. ad Ach. 127. Dind. &c. τινά C.S.V. τινά γ' B. vulg. ΞΑ.] ΣΩ. Richt.

183. φέρ' ἴδωμαι. ΞΑ. τουτονί] φέρ' ἴδω. ΞΑ. ναὶ τουτονί Hirsch. (quem non immerito offendit medium ἴδωμαι in senario comico). φέρ' ἴδωμεν. ΞΑ. τουτονί Richt. Herwerd. ad Oed. R. 287. φέρ' ἴδω. ναὶ τουτονί Beer. Mein. Reponendum forsitan φέρ' ἴδω γῶ . . . , vel φέρ' ἴδωμεν . . . (Lucian. Fug. 31. φέρ' ἴδωμεν ἄντινά σοι ἡ πῆρα ἔχει). Media forma ὀρᾶσθαι et ιδέσθαι utitur noster Nub. 281. ἀφορώμεθα. 289. ἐπιδώμεθα. 800. βύσανος δὲ πάρεστιν ιδέσθαι. Cratinus ap. Heph. p. 46. νέφος οὐράνιον τόδ' ὀρῶμαι. Hom. Il. κ'. 47. Aesch. Pers. 179. ἀλλ' οὔτι πω τοιόνδ' ἐναργές εἰδόμην (sc. ἐνύπνιον). Soph. Ant. 594. ὀρῶμαι. Aj. 351. ἴδεσθέ μ' οἶον . . . Tr. 151. εἰσίδοιτο. 306. ὀρωμένη. 909. εἰσορωμένη. 1004. ἰδοίμην. El. 892. κατειδόμην. 977. ἴδεσθε. 1059. ἐσορώμενοι. Phil. 351. οὐ γὰρ εἰδόμην. 1113. ἰδοίμαν. Eur. Med. 1414. ἐπιδέσθαι. Hel. 122. αὐτὸς γὰρ ὄσοις εἰδόμην καὶ νοῦς ὀρᾶ. Herc. 1029. ἴδεσθε. Ion. 1279. ἴδεσθε. 1023. ὑπείδου. Orest. 350. Bacch. 1017. Andr. 113. Hec. 320. Herod. I. 88. ἰδόμενος. I. 207. ἰδόμενοι. II. 38. ἴδῃται. II. 121. ἴδωνται. III. 6. οὐκ ἔστιν . . . ιδέσθαι. IV. 179. κατιδέσθαι. V. 18. ἰδόμενοι. VII. 44. ιδέσθαι. VII. 208. ἴεσθαι et κατιδέσθαι. IX. 90. ἴδωνται. Thuc. VI. 93. περιορώμενοι. Dem. p. 67. προορώμενοι. p. 410. τὸ μέλλον προορώμενος. p. 419. προείδετο. p. 428. προ-

τίς εἶ ποτ', ὠνθρωπ', ἐτεόν; ΦΙ. Οὔτις νῆ Δία.

ΒΔ. Οὔτις σύ; ποδαπός; ΦΙ. Ἴθακος Ἀποδρασιππίδου. 185

ΒΔ. Οὔτις μὰ τὸν Δί' οὐ τι χαιρήσων γε σύ.

ἔφελκε θάπτον αὐτόν. ὦ μαρώτατος

ἴν' ὑποδέδυκεν ὥστ' ἔμουγ' ἰνδάλλεται

ὁμοιότατος κλητῆρος εἶναι πωλίφ.

ΦΙ. εἰ μὴ μ' ἔάσεθ' ἤσυχον, μαχούμεθα. 190

ΒΔ. περὶ τοῦ μαχεῖ νῶν δῆτα; ΦΙ. περὶ ὄνου σκιᾶς.

ΒΔ. πονηρὸς εἶ πόρρω τέχνης καὶ παράβολος.

ΦΙ. ἐγὼ πονηρός; οὐ μὰ Δί', ἀλλ' οὐκ οἴσθα σὺ

νῦν μ' ὄντ' ἄριστον· ἀλλ' ἴσως, ὅταν φάγης

ὑπογᾶστριον γέροντος ἡλιαστικοῦ.

195

ΒΔ. ὦθει τὸν ὄνον καὶ σαυτὸν ἐς τὴν οἰκίαν.

ΦΙ. ὦ ξυνδικασταὶ καὶ Κλέων, ἀμύνατε.

ΒΔ. ἔνδον κέκραχθι τῆς θύρας κεκλημένης.

ορᾶσθε. p. 773. προορώμενον. Aeschin. I. 165. προἰδόμενος. II. 46. προορωμένων. Isae. II. 8. ὑφορᾶσθαι. Xen. Mem. II. 7. 12. ὑφορωμένων ἑαυτάς. Theophr. Char. 22. προἰδόμενος. Plut. Caes. 68. ὑφορώμενος τὴν ὄψιν. Agid. I. τὰ ἔμπροσθεν προορώμενοι. ΒΔ. ante touti om. P. Beer. Mein.

184. ὦ ἄνθρωπ' B.C.R.S.V. Δ. Dawes. ἄνθρωπ' Ald. ἀνδρῶν conj. Bentl., coll. Homericis τίς, πόθεν, εἰς ἀνδρῶν; οὔτις R. Bekk. Dind. &c. οὔτις B.C.S.V. vulg.

185. οὔτις R.(?) Bekk. &c. οὔτις B.V. Δ. Bendl. Br. Richt. οὔτος C. Ald.

ἀπὸ Δρασιππίδου B.C.R.V. vulg. ἀποδρασιππίδης S. Ἀποδρασιππίδου

Elmsl. ad Ach. 563. Dind. recce. Sed verum mihi videtur Ἀποδρασιππίδης, quod legisse suspicor scholiastam, ut hac appellatione designetur hominis pagus. Et profecto prona scribis fuit depravatio ἀπὸ Δρασιππίδου ex Ἀποδρασιππίδης.

186. Οὔτις, μὰ τὸν Δί' . . . vulg. Οὔτις; μὰ τὸν Δί' . . . Elmsl. (ad Ach. 563.) Richt. οὔτος μὰ τὸν Δί', Οὔτι, χαιρήσων γε σὺ Dobr. et Fritsch. ad Thesm. 1094. Correctio admodum probabilis. οὔτις R. Bekk. οὔτις B.C.V. vulg.

γε σὺ R. Bekk. Dind. &c. γε σὺ ἔσει S.V. γε σὺ ἔση C. γ' ἔσει (ἔση B. Δ.) B. Δ. vulg. χαιρήσεις γ' ἔτι Hirschig. Ann. Crit. p. 71.

187. ὦ libri (sic certe B.C.) et vulg. ὦ Dind. Mein. Cf. 900. ὦ μαρὸς οὔτος. Ceterum virgulam post μαρώτατος recte omittunt Mein. Dind.

190. ἔάσεθ' B.R.S.V. Br. ἐάσηθ' Ald. ἤσυχον B.C. vulg. Dind. ἡσύχως R.S.V. Bekk. Bergk. Mein. Male.

191. μάχει C.R.S.V. vulg. μάχη B. μάχη Ald. μαχεῖ Bekk. Dind. Mein. &c. "Apud Hesychium in ὄνου σκιά scriptum περὶ τούτου νῦν δὴ μάχη, περὶ ὄνου σκιάν." DIND. Eadem discrepantia est Ran. 607.

196. ὦθει τὸν ὄνον σὺ καυτόν . . . (ad Xanthiam dictum) Richt. Cf. 199. Q. ὦθει τὸν ὄνον χᾶμ' αὐτόν . . . εἰς B.C.R.S.V.

198. κέκραθι S.V. κεκλεισμένης R.V. vulg. Richt. κεκλεισμένος B.S. κεκλησμένης C. κεκλημένης Mein. Dind. Theodosius Bekk. Anecd. p. 1020. κέκλειμαι λέγεται παρὰ πᾶσιν Ἑλλήσιν. p. 1388. κεκλειμένος εἰ διφθ., ὡς . . .

- ἄθει σὺ πολλοὺς τῶν λίθων πρὸς τὴν θύραν,
καὶ τὴν βάλανον ἔμβαλλε πάλιν ἐς τὸν μοχλόν, 200
καὶ τὴν δοκὸν προσθεῖς τὸν ὄλμον τὸν μέγαν
ἀνύσας τι προσκύλινδ' ἔτ'. ΞΑ. οἶμοι δείλαιος
πόθεν ποτ' ἐμπέπτωκέ μοι τὸ βωλίον ;
- ΒΔ. ἴσως ἄνωθεν μῦς ἐνέβαλέ σοί ποθεν.
ΞΑ. μῦς ; οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ὑποδύομενός τις οὕτοσι 205
ὑπὸ τῶν κεραμίδων ἠλιαστῆς ὀροφίας.
- ΒΔ. οἶμοι κακοδαίμων, στρουθὸς ἀνήρ γίγνεται
ἐκπτήσεται. ποῦ ποῦ 'στὶ μοι τὸ δίκτυον ;
σοῦ σοῦ πάλιν σοῦ. νῆ Δί' ἦ μοι κρεῖττον ἦν
τηρεῖν Σκιώνην ἀντὶ τούτου τοῦ πατρός. 210
- ΞΑ. ἄγε νυν, ἐπειδὴ τουτουὶ σεσοβήκαμεν,

Forma κέκλειμαι commendatur etiam ab Etym. M. Cf. ad Dem. Philipp. p. 22. Eur. Hel. 983. Aesch. Suppl. 957. Elmsl. ad Her. 729. Matth. ad Hec. 482. Andr. 495. 200. ἔμβαλε S. εἰς B.C.R.S.V.

201. προσθεῖς] πρόσθετες Br., puncto post μέγαν posito. τῇ δοκῷ vulg. Nonnihil dubito annon legendum τὴν δοκόν. V. schol. DOBR. Recte, opinor.

202. προσκύλιε γ' B. vulg. προσκύλιε (sine γ') C.R.S.V. προσκύλισον Cobet. V. L. p. 133. Richt. Dind. prob. Bergk. προσκυλίσον Mein. προσκύλι' (et mox ἰώ μοι) Dobr. conj. Bergk. Idem ipse conieceram. Sed praestat forsitan προσκύλιε (aut προσκύλινδ') ἔτ', quum dubium sit an ἰώ μοι δείλαιος aequae ac οἶμοι δείλαιος dixerint Attici. Aut προσκύλισον aut aliud quid reponendum censet Cobetus, cui antiqui κυλίινδω in praesenti, non κυλίω, dixisse videntur ; ut ἐξαλίινδω ἐξαλίω. Praesentis imperativus requiri videtur, ut ᾄθει et ἔμβαλλε. ΣΩ. vulg. om. R. ΞΑ. Bergk. Beer. Mein. Dind.

οἶμοι S.V. Br. ᾄμοι B.C. Ald. ᾄμοι (i. e. ἰώ μοι ?) R. οἶμοι pro Homericis ᾄμοι scenicis Graecis, certe tragicis, ubique reponendum contendit Elmsleius ad Soph. Oed. C. 820. Aj. 900.

203. βώλιον B.R.S.V. vulg. Dind. βωλίον Bergk. Mein. Richt.

204. ΞΑ. vulg. ΒΔ. Bergk. Mein. Dind. ἀνέβαλε B.

205. ΣΩ. vulg. ΞΑ. Bergk. Beer. Mein. Dind.

206. κεραμίδων] κεραμίων hic legisse videtur Pollux 10, 183. Quod temere, opinor, recepit Dind. ὑπὸ τὸν κεραμίδων' (ab nominat. κεραμίδων, ut πυλῶν, κοιτῶν, πιθῶν, &c.) Reisk.

207. ΞΑ. vulg. ΒΔ. Bergk. Mein. Dind. στρουθὸς libri. στρουθὸς accentu Attico Dind. ex Herodiano π. μ. λ. p. 42, 14. et schol. Av. 876. Bergk. Mein. Richt. ἀνήρ] ἀνήρ libri. γίγνεται R. γίνεται B.C.S.V.

208. ΒΔ. ποῦ . . . Richt. μοι B. Ald. vulg. μου R.S.V. et Suid. in ἔποποι et σοῦ. ποῦ conj. Mein. Fortasse recte. Idem ipse conieceram.

209. σοῦ σοῦ, πάλιν σοῦ] Malim σοῦ σοῦ πάλιν, σοῦ, ἀραγε retro, ἀραγε ΒΔ. add. R.S.V. Br. om. B.C. Ald. Bergk. Versum Bdelycleoni tribuit Reisk. continent Mein. Dind. ἦ μοι] Praestat forsitan ἦ μοί. ἦν om. S.

211. 216. 221. 228. ΣΩ.] ΞΑ. Bergk., de his Beerium consuli jubens. νῦν B.C.R. vulg. δὴ S.V. νυν Dind.

- κούκ ἔσθ' ὅπως διαδύς ἂν ἡμᾶς ἔτι λάθοι,
 τί οὐκ ἀπεκοιμήθημεν ὅσον ὅσον στίλῃν;
 ΒΔ. ἀλλ', ὦ πονήρ', ἤξουσιν ὀλίγον ὕστερον
 οἱ ξυνδικασταὶ παρακαλοῦντες τουτοῦ 215
 τὸν πατέρα. ΞΑ. τί λέγεις; ἀλλὰ νῦν γ' ὄρθρος βαθύς.
 ΒΔ. νῆ τὸν Δεῖ ὄψέ γοῦν ἀνεστήκασι νῦν
 ὡς ἀπὸ μέσων νυκτῶν γε παρακαλοῦσ' αἰεὶ
 λύχνους ἔχοντες καὶ μινυρίζοντες μέλη
 ἀρχαιομελισιδωνοφρυνιχάρατα, 220
 οἷς ἐκκαλοῦνται τοῦτον. ΞΑ. οὐκοῦν, ἦν δέη,

213. τί οὐκ ἀπεκοιμήθημεν] τί οὐκ ἐκοιμήθημεν B. τί οὐ κατεκοιμήθημεν Photius in στίλῃν p. 538, 24. prob. Pors. ad Orest. 581. Vulgamat habet Suidas in στίλῃ. "Minus caute Porsonus ad Eurip. Or. 581. damnat ἀπεκοιμήθημεν, satis defensum a Xenophonte apud H. Steph. Thes. T. 2. p. 291 D. Alia dat Sturzii index. Herodotus 8, 76. οἱ μὲν δὴ ταῦτα τῆς νυκτός, οὐδὲν ἀποκοιμηθέντες, παραρτέοντο. Ex quibus locis apparet vocabulum esse militare, qualia in hac scena affectant servi; et significare φυλακὴν καταλύειν v. 2. Compara ἀποδαρθεῖν in Nicochare in Bekker. Anecd. p. 349. ἀποβρίζειν Theocr. Epigr. 21." DOBR. ὅσον ὅσον στίλῃν] Tentabam ὅσον ἄχνην (92) μόνον. (Cf. Vesp. 1288. Lys. 732.) Vel ὅσον ὑπνου στίλῃν. Cf. 91. ὑπνου δ' ὄρα τῆς νυκτός οὐδὲ πασπίλῃν. Minus placeret ὅσον μόνον στίλῃν propter duriorē anapaesti incisionem. στίλῃν S.

214. πόνῃρ' vulg. hic et 223. πονήρ' Dind. Similiter alibi.

215. ξυνδικασταὶ R.S.V. συνδικασταὶ B.C. Ald. παρακαλοῦντες] περικαλοῦντες V. cum gl. ἡ περὶ ἀντὶ τῆς ἐξ.

216. ΣΩ. vulg. ΞΑ. B. Beer. Mein. Dind. νῦν C.R.S. vulg. νῦν γ' B.V.Δ. Quod recipiendum.

217. γὰρ ἀνεστήκασι νῦν C.R.S.V. Bekk. γοῦν ἀνεστήκασί γε B.Δ. Ald. γοῦν . . . νῦν Kust. Br. Hirsch. γ' ἀρ' . . . νῦν Pors. Adv. p. 37. Dobr. τὰρ' . . . νῦν Lenting. Bergk. Dind. νῦν . . . γὰρ Reising. Conj. p. vii. Mein. Richt. Mihi quidem arridet γοῦν . . . νῦν. De particulis γοῦν et γὰρ confusis cf. ad Eccl. 72. Pl. 1088. Pac. 545. Cf. ad Nub. 887. Aesch. Ag. 1425. γνώσει διδαχθεῖς ὄψέ γοῦν τὸ σωφρονεῖν. Soph. Oed. C. 1264. ἀγῶ πανώλης ὄψέ γοῦν ἐκμανθάνω. Chrysost. ad S. Matth. Ev. III. 7. ὄψέ γοῦν ποτὲ τὰ ἀδύνατα αὐτοῖς σχεδὸν εἶναι δοκοῦντα ἠδυνήθησαν.

218. γε add. R.S.V. Bekk. &c. om. B.C. vulg. παρακαλοῦσ' C.R.S.V. παρακαλοῦντές μ' B. Ald. παρακαλοῦσίν γ' Br. παρεκκαλοῦσ' (praetereuntes evocant) conj. Lenting. Richt. παρακαλοῦντες legitur v. 215.

220. ἀρχαιομελι- B.C.S.V. vulg. Hirsch. et dubitanter Dobr. ἀρχαία μελι- R. ἀρχαιομελι- Suidas in ἀρχαῖος et μινυρίζω. Dind. Bergk Mein. (Idem legisse Aristarchum constat ex annotatione scholiastae.) ἀρχαιομελι- Richt. ἀρχαία μελι- (sec. Aristarchum) Cobet. Prior schol: παρὰ τὸ μέλι, ὅπερ ἐστὶν ἠδὺ, καὶ τὴν Σιδῶνα καὶ τὸν Φρύνιχον καὶ τὰ ἐρατὰ ἔμιξεν, οἶον ἀρχαία μέλη Φρυνίχου ἐρατὰ καὶ ἠδέα &c. Alter non μέλι, sed μέλος, in composito includi dicit, ut etiam ἀρχαῖος. -δωνο-] -δαρο- P. -φρυνιχάνατα B.

221. ΣΩ. vulg. ΞΑ. Beer. Mein. Dind.

- ἤδη ποτ' αὐτοὺς τοῖς λίθοις βαλλήσομεν.
 ΒΔ. ἀλλ', ὦ πονηρὲ, τὸ γένος ἦν τις ὀργισή
 τὸ τῶν γερόντων, ἔσθ' ὁμοιον σφηκιᾶ.
 ἔχουσι γάρ τι κέντρον ἐκ τῆς ὀσφύος
 ὀξύτατον, ᾧ κεντοῦσι, καὶ κεκραγότες
 πηδῶσι καὶ βάλλουσιν ὥσπερ φέψαλοι.
 ΞΑ. μὴ φροντίσης· ἐὰν ἐγὼ λίθους ἔχω,

225

222. Hic versus deest in C. ἤδη ποτ'] Haec vitiosa sunt, ni fallor. Istud ἤδη corruptum videtur ex praecedentibus ἦν δέη. Nec tamen patet quid restituendum sit: fortasse σοβοῦντες aut δήπουθεν. βαλλήσομεν B.S.

224. ὁμοιον C.R.S. ὁμοίον B.V.

225. καὶ κέντρον] Scripserat, opinor, τι κέντρον, ut in simili Phrynichi loco II. 580. ἔχουσι γάρ τι κέντρον ἐν τοῖς δακτύλοις.

226. φ] ὁ R. Idem καὶ omittit. κεκραγότες] τετριγότες malit Richt.

227. βάλλωσιν S. φέψαλλοι S.

228. ΣΩ. vulg. Richt. ΞΑ. R. Beer. Mein. Dind. ἐὰν ἐγὼ C.R.S.V. Junt. 2. Elmsl. ad Ach. 127. Bekk. Dind. &c. ἐάν περ ἐγὼ B.P. vulg. ἐάν γ' ἐγὼ Reisk. ὡς ἐὰν ἀπαξ conj. Dobr. ἐάν γάρ ἐγὼ tentat Porsonus, sed idem in ἐάνπερ acquiescit. Si emendatione opus esset, facilis correctio foret ὡς ἦν ἐγὼ, vel ὡς ἦν μόνον . . . Cf. ad Av. 1550. Elmsl. ad Bacch. 815. et ad Oed. Col. 1407. et in Cens. Edin. III. 190. anno 1803. "Vulgo ἐάν περ ἐγὼ, quam scripturam ignorata ab librariis ἐὰν particulae mensura peperit, de qua ante aliquot annos primum exposui, allatis de [ex] Aristophane exemplis quattuor, quae aliis aliorum aucta repetam, ut cognoscatur quam late error ille propagatus fuerit. (1) Pl. v. 126. ἐάν γ' ἀναβλέψης σὺ κὰν μικρὸν χρόνον, excludenda γε particula plus decem in libris omissa, in quibus Ravennas Venetusque sunt. (2) Ibid. v. 481. ἐάν γ' ἀλῶς; ὁ τι σοι δοκεῖ. καλῶς λέγεις. codices antiqui veram scripturam servarunt ἐὰν ἀλῶς cum Suida in v. τίμημα. (3) Aliquanto imperitius γε istud in proximum versum illatum legebatur v. 482. τὸ γὰρ αὐτὸ γ', ἐὰν ἠτῶσθε, καὶ σφῶ δεῖ παθεῖν, quod si hoc modo dicere voluisset Aristophanes, non ἐὰν sed ἦν erat scripturus. Nunc, quum ἐὰν legatur, manifesto scribendum αὐτ' ἐὰν, quod ipsum plurimi libri conservarunt quamvis neglecta elisione αὐτὸ ἐὰν. (4) In Vespis v. 1231. ἐάν γ' ἀπειλῆ, νῆ Δι' ἕτερον ἄσομαι, deletam jam olim ab me particulam libris optimis abesse nuper cognovimus. In tragicorum reliquiis casu accidit ut unum tantum quo hujus voculae mensura declarari possit exemplum veniat, cui librarii non magis quam Aristophaneis pepercerunt, Sophoclis dico versum in Oedipo Col. v. 1407. μὴ τοί με πρὸς θεῶν σφῶ γ', ἐὰν αἰ τοῦδ' ἀραί, ita ab Elmsleio perite emendatum. Ceterorum poetarum exempla omissis librariorum criticorumque erroribus apponam. Arcestratus apud Athenæum p. 29 c. ἔστι δὲ καὶ Θάσιος πίνειν γενναῖος, ἐὰν ἦ —. idem p. 285 c. ἔστι Ῥόδω γενναῖος, ἐὰν ἐπιχώριος ἔλθῃ. et p. 321 a. ἐν δὲ Θάσφ τὸν σκορπίον ὠνοῦ, ἐὰν ἦ —. Comicorum loci apud eundem scriptorem sunt p. 100 e. 119 f. p. 160 f. p. 280 c. 300 a. p. 441 c. Menandri et Philemonis in Meinekii sylloge p. 242. 376. Ex his intelligitur in ejusmodi versibus qualis hic Alexidis est apud Athenæum p. 693 a. ὁ Ζεὺς ὁ σωτήρ, ἐὰν ἐγὼ διαρραγῶ, aut Menandri p. 79. ἄνθρωπος ἐὰν

πολλῶν δικαστῶν σφηκιὰν διασκευῶ.

ΧΟΡΟΣ.

χώρει, πρόβαιν' ἔρρωμένως, ὦ Κωμία· βραδύνεις. 230
 μὰ τὸν Δί' οὐ μέντοι πρὸ τοῦ γ', ἀλλ' ἦσθ' ἱμᾶς κύνειος·
 νυκτὶ δὲ κρείττων ἐστὶ σου Χαρινάδης βαδίζειν.
 ὦ Στρυμόδωρε Κουθυλεῦ, βέλτιστε συνδικαστῶν,
 Εὐεργίδης ἄρ' ἐστὶ πον' ὑταυθ' ἢ Χάβης ὁ Φλυεύς ;
 πάρεσθ' ὃ δὴ λοιπὸν γ' ἔτ' ἐστίν, ἀππαπαὶ παπαιᾶξ, 235

ἢ χρηστὸς, εὐγενὴς σφῶδρα, cujus similes plures exstant, aut ἂν aut ἦν esse reponendum. Contra in Iphigenia Aulidensi quod legitur v. 1193. παίδων σ', εἰὰν αὐτῶν προθέμενος κτάνης τινὰ, intactum relinqui oportet. Neque enim Euripidis totus ille locus est, sed hominis linguae, metrorum, et syllabarum mensurae imperiti, qui tot alia in illa fabula turpiter interpolavit, adeoque μικρὸς correpto iota extulit." DIND. "Antiphan. ap. Stob. Fl. 27, 8. εἰὰν ἐπιωρήσῃ τις. ap. Athen. p. 123 B. εἰὰν δ' ἄρα (δ' om. Richter). Comp. Menand. et Philem. p. 361. εἰὰν ἀγαθοῦ." RICHT. Alexis Athen. p. 441 C. γυναιξὶν ἀρκεῖ πάντ', εἰὰν οἶνος παρῆ | πίνειν διαρκῆς. Idem p. 621 D. εἰὰν ἐπιχώριος | ἱατρὸς εἴπη &c. Anaxandrides p. 300 A. τὸν αἰέλουρον κακὸν ἔχοντ' εἰὰν ἴδης, | κλάεις. Dioxipp. p. 100 F. ἐκείνον πέμπει, φὰς (libri φῆς), εἰὰν ἴδης. Philetaer. p. 570 F. εἰὰν ἔχη τις ὀπόθεν. Menand. Athen. 119 E. ἐπέπασα | ἐπὶ τὸ τάριχος ἄλας, ἂν (εἰὰν Elmsl. Ed. Rev. III. 191) οὕτως τύχη. Idem Fr. Inc. 155. καλὴν γυναικ' εἰὰν ἴδης, μὴ θαυμάσης. Idem Fr. Inc. 478. εἰὰν ἐγὼ φῶ νῦν ἔχειν βακτηριᾶν. Philemon Stob. Fl. 91, 13. τοῦτ' εἰὰν (al. τοῦτο δ' εἰὰν) ἔχρης, λέγει. In Ararotis loco ap. Suidam in ἀναθεῖναι, εἰὰν καιρὸς ἦ, non correxerim cum Meinekio (Fr. Com. III. 276) εἰὰν ὁ, sed ἐπὰν ὁ καιρὸς ἦ.

230. ἔρρωμένως. ὦ Κωμία, βραδύνεις; vulg. Dind. et (βραδύνεις.) Mein.

231. μὰ τὸν Δί', οὐ . . . vulg. Scrib. μὰ τὸν Δί' οὐ . . . Cf. ad Pl. 106.

232. κρείττων B.R. Bendl. Br. κρείττον S.V. Ald. ἐστὶ σου C.R.S.V. vulg. ἔστι σου B. ἐστὶ σου Dind. Mein. Χαρινάδης C.R.S.V. Χαρινάδης B. Cf. Pac. 1155.

233. Κουθυλεῦ B. Bergk dubitanter conj: Εὐεργίδης πάρεστί σου ὑταυθὶ Χάβης θ' ὁ Φλυεύς. | ὦ Στρυμόδωρε Κουθυλεῦ, βέλτιστε συνδικαστῶν, | πάρεσθ' . . . Idem proposit Richter.

234. Εὐεργίδης] An Εὐεργέτης? ἄρ' S.V. ἄρ' B.C.R. ἔστι B.C. ὑταυθ' ἢ Χάβης] ὑταυθὶ Χάβης θ' Hamaker. Mein. conj. Bergk. Richt. Χάβης R.V. Br. (unde?) Bekk. Χάρης B.C. Ald. Χαῦης S. Χάβης etiam schol., Herodiani usus auctoritate. Eiusdem radicis nomen, ut videtur, atque Χαβρίας. Verum tamen videtur Χάρης, quod nomen exstat Ach. 604. Χαρίας est in inscriptione Boeckh. No. 226 b. Χαρινάδης Vesp. 232. Pac. 1155.

235. ὃ δὴ ὅστις λοιπὸν Dobr. (Idem mihi ipsi in mentem venerat. Cf. Soph. Ant. 1202. ἐν νεοσπάσιν | θαλλοῖς ὃ δὴ ἄλειπτο συγκατῆθομεν.) ὃ δὴ ὅστις λοιπὸν ἐστὶν Hirschig. Ann. Crit. p. 71. ὃ δὴ C.R.V. Bekk. Dind. &c. ὀδὶ (sic) S. ὃ (om. δὴ) B. vulg. γ' add. C.S.V. Bekk. Dind. &c. om.

ἤβης ἐκελευς, ἠνίκ' ἐν Βυζαντίῳ ξυνῆμεν
 φρουροῦντ' ἐγὼ τε καὶ σὺ, κατὰ περιπατοῦντε νύκτωρ
 τῆς ἀρτοπώλιδος λαθόντ' ἐκλέψαμεν τὸν ὄλμον,
 καθ' ἠψομεν τοῦ κορκόρου, κατασχίσαντες αὐτόν.
 ἀλλ' ἐγκονῶμεν, ὦνδρες, ὡς ἔσται Λάχητι νυνί. 240
 σίμβλον δέ φασι χρημάτων ἔχειν ἅπαντες αὐτόν.
 χθές οὖν Κλέων ὁ κηδεμῶν ἡμῖν ἐφεῖτ' ἐν ὥρᾳ
 ἤκειν ἔχοντας ἡμερῶν ὀργῆν τριῶν πονηρὰν
 ἐπ' αὐτόν, ὡς κολωμένους ὧν ἠδίκηκεν. ἀλλὰ
 σπεύδωμεν, ὦνδρες ἠλικες, πρὶν ἡμέραν γενέσθαι 245
 χωρῶμεν, ἅμα τε τῷ λύχῳ πάντῃ διασκοπῶμεν,

B.R.V. (s. Cob.) vulg. ἦτ' add. R.S.V. Bekk. Dind. om B.C.P. vulg.
 ἀππαπαὶ παπαιᾶξ R.S.V. Suid. in ἐποποιί. Bekk. et (ἀππαπαί) Dind. &c.
 ἀππαπαὶ παπαιᾶξ C. ἀππαπαὶ παπαὶ παπαιᾶξ B. Br. ἀππαπαὶ παπαὶ παπαιᾶξ
 (παπαιᾶξ Δ.) Δ. Ald. ἃ παπαὶ παπαὶ παπαιᾶξ conj. Bentl. Cf. ad Eq. 1.
 Soph. Phil. 745. παπαῖ | ἀπαππαπαῖ 746. 754. Lucian. Fug. 33. φεῦ τῶν
 κακῶν, ὄττοτοί, παπαιαῖαξ. Qu. ἀπαπαπαί (infra 309. ἀππαπαί. Ran. 57.
 Th. 1192. ὁ δὲ παπαπαπαί), vel una voce ἀππαπαίπαπαιπαπαιᾶξ.

236. ἦδης (sic) S.

239. ἠψομεν R. Br. Bekk. Dind. &c. ἠψαμεν B.C.V. vulg. ἠψαμεν S.
 Similiter vitiose ἠψας scriptum in Timoclis fragmento Athen. 407 E.
 Tenendum vero est imperfectum esse ἠψομεν.

240. ὦνδρες (ὄνδρες S.) B.R.S.V.Δ. Dind. &c. ἄνδρες C. vulg. ὡς
 ἔσται Λάχητι νυνί] Vulgo δίκη supplent, quod quum aegre fieri queat, merito
 vitium suspicari licet. Ὅς ἔσται κακῶς (vel δίκη) Λάχητι tentat Mein.
 ἔσται B.R. ἐστὶν V. ἔστι S. νυνί] Fort. νῦν τι aut τιμή. Vix satis-
 facit vulgata.

241. σίμβλον] σίμβολον V. φασι om. S. φησι R.

242. χθές οὖν Κλέων] ἐχθές μὲν οὖν conj. Mein. Non enim videri Aris-
 tophanem in iambicis numeris forma monosyllaba χθές usum esse. Cf. ad
 Vesp. 500. Eccl. 562. Lys. 725. Pl. 344. Ἐχθές septies legitur in fragmentis
 comicorum, χθές semel tantum in Arist. Fr. 148. καὶ μὴν χθές γ' (γὰρ vulg.)
 ἦν Περδίξ χωλός. Qui dubius locus est. Qu. ἐχθές γ' ὁ κηδεμῶν Κλέων &c.
 οὖν] γοῦν Herm. (de choro Vesp. p. 6.) Richt.

243. πονηρὰν] Hoc suspectum aliquantum habeo. Qu. πικροτάτην.

244. χολούμενος S. et (supr. κολω) V. κολουμένους C. Ald. καλουμένους
 B.R.Δ. κολωμένους H. Steph. in Thes. Pors. in Diar. Class. V. 142. Dind.
 Bekk. &c. χολουμένους Scal. Hesychii glossa est: κολωμένους. κολάσσοντας.
 Cf. ad Eq. 456. χῶπως κολᾶ τὸν ἄνδρα. Vide comm. Judicium non est
 καλεῖσθαι, sed κολάζειν. ἠδίκησεν libri et vulg. ἠδίκηκεν Cobet.
 (Mnem. l. l.) Bergk. Mein. Recte, opinor. Frequens haec confusio in libris.
 ἀλλὰ S.V. Bentl. Pors. Dind. &c. ἀλλὰ γὰρ B.C.R. vulg.

245. σπεύδωμεν B.R. σπεύσωμεν S.V. ὦνδρες C.R.S.V. ἄνδρες B.

246. τῷ λύχῳ πάντῃ] Fort. πανταχῇ λύχῳ. Cf. Th. 660. Sed παντᾶ est (in
 cant.) Av. 345. πάντῃ vulg. Dind. ταύτῃ (supr. πάντῃ) B. πάντῃ Mein.

- οὐ γὰρ δάκνει σ', ὅταν δέη τίμιον πρίασθαι.
- ΠΑ. εἰ νῆ Δί' αὖθις κονδύλοις νουθετήσῃς ἡμᾶς,
ἀποσβέσαντες τοὺς λύχνους ἄπιμεν οἴκαδ' αὐτοῖ· 255
κάπειτ' ἴσως ἐν τῷ σκότῳ τουτουὶ στερηθεὶς
τὸν πηλὸν ὥσπερ ἀτταγᾶς τυρβάσεις βαδίζων.
- ΧΟ. ἦ μὴν ἐγὼ σοῦ χιτέρους μείζονας κολάζω.
ἀλλ' οὐτοσί μοι βόρβορος φαίνεται πατοῦντι,
κοῦκ ἔσθ' ὅπως οὐχ ἡμερῶν τεττάρων τὸ πλεῖστον 260
ἕδωρ ἀναγκαίως ἔχει τὸν θεὸν ποιῆσαι.
ἔπεισι γοῦν τοῖσιν λύχνοις οὐτοῖ μύκητες·
φιλεῖ δ', ὅταν τοῦτ' ἦ, ποιεῖν ὑετὸν μάλιστα.
δεῖται δὲ καὶ τῶν καρπίμων ἄττα μὴ ἴστι πρῶα

253. τίμιον C.R.S.V. τι τίμιον (τι B.) B.F.Δ.

254. αὖθις] αὖ τοῖς Cobet. (Mnem. l. l.) Richt. κονδύλοις S. κονδύλοισι

R.V.Δ. κονδύλοισιν B.C.

255. ἄπιμεν S.V. αὐτοῖ] αὖθις Elmsl. n. ms. Kiehl. Cobet. l. l.

Richt. Idem ipse conjeceram. Cf. Ran. 1486. οἴκαδ' αὖθις πάλιν ἄπεισ'.
Saepe αὖθις (unde αὐτοῖ, ut videtur) pro αὖθις in libris scriptum. Possis etiam
non male eὐθύς. Quod si verum est αὐτοῖ, redde ipsi soli.

256. σκότῳ C.R.S.V. σκότῳ γε B.Δ. τουτουὶ B.R. τουτοῖ V.
τουτοῖ S.

257. ἀτταγᾶς C. Dein που add. B.Δ. non C.R.S.V.

258. σου C. Mein. σε (supr. ου) B. σοῦ Bekk. Dind. μείζονας C.R.S.V.
γε μείζονας B.Δ.

259. οὐτοσί] οὐ ποσίν (supr. το) B. μοι] μὴ R. τοι malit Mein., qui
post h. v. lacunam unius versus indicandam esse putat. βόρβορος B.R.
βάρβαρος S.V. μάρμαρος Herm. Bergk. Mein. Idem ipse conjeceram. Cf.
Cobet. V. L. p. 283. Dein νῦν add. B.Δ. non C.R.S.V. πατοῦντα S.V.

260. ἡμερῶν γε B.Δ. non C.R.S.V.

261. ἔχει δὲ soli B.Δ.

262-3. Puero dat Hermannus (de choro Vesp.), quippe quorum sit, lucernas
gestantium, eas observare. γοῦν] δ' οὖν malit Richt. γοῦν δὲ soli
B.Δ. τοῖσι B.C. μνοῦντες C.

263. Hunc verum, ut Aristophane indignum et interpolatum, damnant
Hirsch. Hamaker. Cobet. Mein. Neque enim recte dici ποιεῖν ὑετὸν pro ποιεῖν
ἕδωρ, neque ὅταν τοῦτ' ἦ pro ὅταν τοῦτο γένηται dictum Attico poeta dignum
esse contendit Cobetus. δὲ C. ὅταν ἦ τουτοῖ C.R.S.V. vulg. ὅταν γ' ἦ
τοῦτο B.Δ. ὅταν τοῦτ' ἦ Flor. Chr. Elmsl. (Ed. Rev. XXXVII. 89.) Dind. &c.
ποιεῖν B. ποιεῖν (ποιεῖν R.V.) ὁ Ζεὺς R.S.V. Glossema est ὁ Ζεὺς.

264. δὲ καὶ] An δέ τοι? μὴ ἴστι] γ' ἔστι Hamaker. καρπίμων]
πρῶα καρπία ex Aristophane memorat Pollux 7, 152, ubi καρπία librarii errore
scriptum videtur pro κάρπιμα. DIND. πρῶα S. πρῶα R.V. πρῶμα
B.C. Ald. πρῶμα Scal. Bentl. Br. πρῶμα Pierson. ad Moer. p. 300. πρῶα
Pors. Dind., coll. Phrynicho in Bekk. Anecd. p. 61, 17. πρῶον: τὸ ὑπὸ τῶν
πολλῶν πρῶμον. Lobeck. ad Phrynich. p. 52. Cf. ad Pac. 1164. Alteram

- ὔδωρ γενέσθαι κάπιπνεύσαι βόρειον αὐτοῖς. 265
 τί χρήμ' ἄρ' οὐκ τῆς οἰκίας τῆσδε συνδικαστῆς
 πέπουθεν, ὡς οὐ φαίνεται δεῦρο πρὸς τὸ πλῆθος;
 οὐ μὴν πρὸ τοῦ γ' ἐφολλκὸς ἦν, ἀλλὰ πρῶτος ἡμῶν
 ἡγεῖτ' ἂν ἄδων Φρυνίχου· καὶ γάρ ἐστιν ἀνὴρ
 φιλοδός. ἀλλά μοι δοκεῖ στάντας ἐνθάδ', ὦνδρες, 270
 ἄδοντας αὐτὸν ἐκκαλεῖν, ἣν τί πως ἀκούσας
 τοῦμου μέλους ὑφ' ἡδονῆς ἐρπύση θύραζε.
 τί ποτ' οὐ πρὸ θυρῶν φαίνεται ἄρ' ἡμῖν ὁ γέρων οὐδ' ὑπ-
 ακοῦει; στρ.
 μῶν ἀπολώλεκεν τὰς
 ἐμβάδας, ἣ προσέκοψ' ἐν 275
 τῷ σκότῳ τὸν δάκτυλόν που,
 εἴτ' ἐφλέγμηνεν αὐτοῦ
 τὸ σφυρὸν γέροντος ὄντος;

formam πρῶμος e Lemniis laudat Poll. 7, 152, nisi et illic restituendum πρῶμος. Alibi forma καρπεία usus est noster, teste eodem 7, 149. Cf. ἡρῶναι Nub. 315.

265. δὴ βόρειον soli B.Δ. θέρειον Hamaker. Non imbriferum enim ventum esse Boream.

266. ἄρα V. οὐκ B.C.S.V. οἰκίας γε soli B.Δ.

267. ὡς] ὡστ' Cobet. (Mnem. l. l.) Male. νῦν δεῦρο soli B.Δ.

268. ἦν ὄδ' soli B.Δ. πρὸ τοῦ (sic) B.C.R.S.V.

269. ἂν ἄδων B.R.S.V.(?) Bentl. Dawes. (M. C. p. 267.) Reisk. Br. &c. ἀνάιδων V. (s. Cob.) ἀνάδων Ald. ἀναείδων Suidas in ἐφόλκια. Φρυνίχου τι soli B.Δ. ἐστιν B.R.S.V. ἔστι γ' C. ἀνῆρ] ἀνῆρ libri. Correxist Dawes.

270. δοκεῖ νῦν soli B.Δ.

271. ἐκκαλεῖν S.V. Bentl. Dawes. (M. C. p. 266, vel ἐκκαλεῖσθ'). ἐκβαλεῖν B.C.R. Ald. Praestat forsān ἐκκαλεῖσθ'. Cf. 221. οἷς ἐκκαλοῦνται τοῦτον. Eccl. 33. φέρε τὴν γείτονα | τὴνδ' ἐκκαλέσωμαι. Contra ἐκκάλεσον (call him out for me) recte Ach. 402. Lys. 850. &c. ἦν τί πως C.R.S.V. εἰάν τί πως B.Δ. Scribendum forsān ἦν ἴσως, si forte.

272. ἐρπύση S.V. Flor. Chr. Pors. Br. ἐξερπύση B.C.R. Ald.

274. ἀπολώλεκε B.C.R.S.V. vulg. Bergk. Richt. ἀπολώλεκεν Herm. El. D. M. p. 502. Dind. Mein.

275. προσέκοψεν R.V.(?) προσέκοψε B.C.S. Ald. Br. προσέκοψ' ἐν Bentl. Herm. de M. p. 326. Dind. Cf. 256. ἐν τῷ σκότῳ. Ach. 1169. ἐν σκότῳ. προσέκοψε τῷ B.C.

276. τὸν σφυρὸν S. εἴτ' ἐφλέγμηνεν αὐτοῦ libri et vulg. λίθῳ, εἴτ' ἐφλέγμηνεν (ejecto αὐτοῦ, ut metrum congruat cum versu ant. 283. διὰ τοῦτ' ὀδυνηθεῖς) Herm. ἐπεφλέγμηνε δ' αὐτοῦ conj. Bergk. ed. Richt. εἴτ' ἐφλέγμηνεν (et in versu antistroph. 283. τοῦτ' ὀδυνηθεῖς) Madvig. ἐφλέγμηνεν correpta syllaba secunda dixisse videtur noster. Quam licentiam sibi et

ἡ τάχ' ἂν βουβωνιάη.
καὶ μὴν πολὺ δριμύτατός γ' ἦν τῶν παρ' ἡμῖν,
καὶ μόνος οὐκ ἂν ἐπέιθετ'.
ἀλλ', ὁπότ' ἀντιβολοίη
τις, κάτω κύπτων ἂν οὔτω,
"λίθον ἔψεις," ἔλεγεν. 280
τάχα δ' ἂν διὰ τὸν χθιζινὸν ἀνθρωπον, ὃς ἡμᾶς διεδύετ' ἀντ.
ἐξαπατῶν, λέγων ὡς

tragicos nonnunquam et Aristophanem sumpsisse notatum est a Porsono ad Eurip. Hec. 302. Sed dubitari potest an istam licentiam sibi concesserint comici antiqui; nisi forte ea in carmine excusari debet. Nullum certe aliud ejusmodi licentiae exemplum apud eos offendit. Exempla hujusmodi correptionis haec repperi, Menand. Sent. Mon. 15. ἀβουλία τὰ πολλὰ βλάπτουται βροτοί. 530. φίλος με βλάπτων οὐδὲν ἐχθροῦ διαφέρει. Fr. Inc. 91. μὴ τοῦτο βλέψης &c. Fr. Inc. 474. πολλὰ φαύλως περιβεβλήσθαι πράγματα. Aesch. Ag. 1629. Ὅρφεϊ δὲ γλώσσαν &c. Pers. 591. οὐδ' ἔτι γλώσσα βροτοῖσιν. Suppl. 761. βύβλου. Soph. Oed. R. 717. παιδὸς δὲ βλάστας . . . Oed. C. 972. ὃς οὔτε βλάστας. El. 440. πασῶν ἔβλαστε. 1060. ἀφ' ὧν τε βλάστωσιν. El. 1081. ὧδε βλάστοι. Phil. 1311. ἐξ ἧς ἔβλαστες . . . Tr. 842. δόμοισι βλάβαν. Fr. 124. ἐπεὶ δὲ βλάστοι. Trag. inc. ap. Schol. Soph. Ant. 620. Vide ad 570 infra. De hac quaestione dixerunt Gaisf. ad Heph. p. 218. Erf. ad Soph. Aj. 1066. Elmsl. ad Med. 288. Meinek. Com. Graec. Fr. I. p. 294. Ut in re incerta vulgatam retinui et hic et in v. Aut. 283.

277. καὶ τάχ' A.C.R.V. καὶ δὴ τάχ' B. Praestai, opinor, ἡ τάχ'. βουβωνιῆ S. ἡ μὴν . . . γ' vulg. Μαλὶν καὶ μὴν . . . γ', aut saltem ἡ μὴν . . . τ'. Cf. 258.

278. ἂν ἐπέιθετ' C corr. R.V. ἀνεπίθετ' S. Dobr. (coll. 101. 568. 586. 974. &c.) ἀνεπίθετο B.Δ. ἂν ἐπέιθετο Ald. ἂν ἐπέιθε τᾶλλα C pr. Opus est particula ἂν, ut in v. 279.

279. Qu. κύπτων ἂν, ὧ τᾶν, . . . οὔτω] οὔτως (quare?) Mein.

280. ἔψεις S. ἔλεγε S. Post hunc versum ὑπαγ' ὧ παῖ ὑπαγε (cf. 290) add. Herm. Mein. Dind.

281. τάχα δ' ἂν] Qu. τάχα δ' αὖ: mox enim sequitur κείται πυρέττων. Sed cf. 277. et ad 283. χθεσινὸν libri et vulg. χθιζινὸν (hanc formam metro requirente) Herm. V. Alciph. 3, 61. Menand. in Lex. Att. p. 438. μένω γὰρ ἐξ ἐχθιζινού. Phryn. App. p. 73. χθιζινὸν καὶ χθεσινὸν τὸ δὲ χθιζινὸν Ὀμηρος. Bekk. Anecd. I. 73. Phot. p. 45, 19. Ἐχθῆς καὶ χθῆς, ἀμφότερα Ἑλληνικά, καὶ χθεσινὸν (χθεσ.?) καὶ ἐχθεσινὸν (ἐχθεσ.?). Tertia forma est χθιζὸς, quam ut poeticam damnat Phrynichus p. 323 Lob. Eadem corruptela est Ran. 987. ποῦ τὸ σκόροdon τὸ χθιζινὸν (χθεσινὸν libri). Post hanc vocem γ' additum in B. διεδύετο B. διέδου πως propter metrum conj. Dind. De διέδου cogitavit jam Bentleius.

282. καὶ λέγων ὡς libri et vulg. λέγων ὡς καὶ Herm. Dind. &c. λέγων τε | ὡς φιλ. Herm. de M. p. 327. ἐξαπατῶν τε λέγων θ' | ὡς Richt. ἐξαπατῶν τ' ἔλεγεν conj. Bergk. Deinde φιλαθήναιος correpta diphthongo pronunti-

καὶ φιλαθήναιος ἦν καὶ
τὰν Σάμῳ πρῶτος κατεΐποι,
διὰ τοῦτ' ὀδυνηθεὶς
εἶτ' ἴσως κείται πυρέττων
ἔστι γὰρ τοιοῦτος ἀνὴρ.

285

ἀλλ', ὦγαθ', ἀνίστασο μῆδ' οὕτω σεαυτὸν
ἔσθιε, μῆδ' ἀγανάκτει.
καὶ γὰρ ἀνὴρ παχὺς ἦκει
τῶν προδόντων τὰπὶ Θράκης·
ὄν ὅπως ἐγχυτρίεις.
ἔπαυ', ὦ παῖ, ἔπαυε.

290

ΠΑ. ἐβελήσεις διδόν' οὖν, ὦ πάτερ, ἦν σοῦ τι δεηθῶ; στρ.

ΧΟ. πάννυ γ', ὦ παιδίον. ἀλλ' εἶπε, τί βούλει με πρίασθαι
καλόν; οἶμαι δέ σ' ἐρεῖν ἀστραγάλους δῆπουθεν, ὦ παῖ. 295

ΠΑ. μὰ Δί', ἀλλ' ἰσχάδας, ὦ παππία· ἦδιον γάρ. ΧΟ. οὐδ' ἂν
μὰ Δί' εἰ κρέμαιοσθέ γ' ὑμεῖς.

andum. Sic Pherecrates com. II. 267. 'Αθηναίαις αὐταῖς τε καὶ ταῖς ξυμμάχοις. Polyzelus com. II. 871. ἐν τῷ μύρῳ παρ' Ἀθηναίων μακαρίζεται. Fragm. Orph. II. 2. φεύγοντες δικαίων θεσμούς. 9. ἀθάνατον παλαιὸς δὲ λόγος περὶ τοῦδε φαίνει. De correpta diphthongo apud tragicos v. Gaisf. ad Heph. p. 216. Schol. ad Aesch. Suppl. 379. Cf. ad Pac. 145. ἦν καὶ . . . κατεΐποι] Ἀπ εἶη τὰν . . . κατειπῶν; Vel ἦν καὶ . . . κατεῖπε. Sed cf. 1095-1097, ubi modi variant ut hic, ἐμέλλομεν . . . ἔσοιτο. De diversorum modorum conjunctione v. Pors. ad Phoen. 91.

283. διὰ τοῦτ' ὀδυνηθεὶς libri. διὰ τοῦτ' οὖν ὀδυνηθεὶς Bentl. διὰ τοῦτον δ' ὀδυνηθεὶς Reisig. C. p. 51. τοῦτ' ὀδυνηθεὶς Madvig. διὰ τόνδ' ὠδυνήθη| κᾶτ' ἴσως κείται πυρέττων Richt. "Versus interpolatus, qui non respondet verbis in stropha positus εἶτ' ἐφλέγμηνεν αὐτοῦ, additus, ut videtur, quum verba poetae excidissent." DIND. Qu. τοῦτ' ὀδυνηθείη (ut in Ach. 3. ἄ δ' ὠδυνήθην), quod pendeat ex τάχα δ' ἂν v. 281.

285. ἀνὴρ libri.

286. οὕτω B.C. vulg. οὔπω S.V. οὕτως R. Dind. Mein.

287. σεαυτὸν C.R.S.V. σαυτὸν B. Ald.

288. παχὺς] ταχὺς R. Junt.

289. ἐγχυτρίεις R.S.V. αἰσχυνεὶς ἐγχυτρίεις B.C. Ald. Παιδ. praefixum in Ald. et Junt. 291-316. Haec tractavit Herm. de M. p. 351.

291. ἐβελήσεις τί μοι οὖν vulg. ἐβελήσεις παρέχειν Hirsch. (coll. 722.) ἐθέλων γ', εἴ τι μοι ὠνεῖ, πάτερ Kiehl. in Mnem. I. 424. Vulgata mendosa videtur. Malim ἐβελήσεις διδόν' οὖν. Aut ἐβελήσεις τι ποιεῖν. Aut ἐβελήσεις δέ τι (aut δὲ σὺ, aut σύ τι) δοῦν'. Aut ἀποδώσεις τί μοι οὖν.

297. παπία libri. παππία Bentl. ἦδιον] ἄννον ἠδίουσ; οὐκ ἂν vulg. Malim οὐδ' ἂν. Cf. ad Ach. 966.

298. μὰ δὶ C.R.S. μὰ τὸν δὶ B.V. Ald. κρέμαιοσθε B.C.R.? vulg. Bekk. κρέμαιοσθε S.V. κρέμαιοσθε Dobr. Dind. &c. Nub. 870. εἰ κρέμαιο γε.

- ΠΑ. *μὰ Δί' οὐ τᾶρα προπέμφω σε τὸ λοιπὸν.*
 ΧΟ. *ἀπὸ γὰρ τοῦδ' ἐμε τοῦ μισθαρίου* 300
τρίτον αὐτὸν ἔχειν ἄλφιστα δεῖ καὶ ξύλα κῶψον
σὺ δὲ σὺκά μ' αἰτεῖς.
 ΠΑ. *ἄγε νυν, ὦ πάτερ, ἦν μὴ τὸ δικαστήριον ἄρχων* ἀντ.

299. οὐτ' ἄρα C.R.V. οὐτ' ἄρα (sic) S. οὐκ ἄρα B. οὐκ ἄρα Ald. οὐ τᾶρα Elmsl. ad Ach. 323. οὐ τᾶρα Dind. Mein. &c. Τᾶρα in sequentibus locis aut legitur in libris aut ex emendatione reponendum. Ach. 323. δεινὰ τᾶρα πείσομαι. Eq. 366. νῆ τὸν Ποσειδῶ κάμ' ἐτάρ', ἦνπερ γε τοῦτον ἔλκρη. Nub. 1154. βοάσομαι τᾶρα τὰν ὑπέρτονον βοάν. Vesp. 1262. μαθητέον τᾶρ' ἐστὶ πολλοὺς τῶν λόγων. Av. 895. εἴτ' αὖθις αὐτᾶρα σοι δεῖ με . . . ἐπιβοᾶν (cf. Lys. 933. Pl. 920). 1017. ὑπάγομι τᾶρ' ἄν. 1308. οὐ τᾶρα μὰ Δί' ἡμῖν ἔτ' ἔργον ἐστάναι. 1358. ἀπέλαυσα τᾶρ' ἂν νῆ Δί' ἐλθὼν ἐνθάδε. 1446. λόγοισι τᾶρα καὶ πτεροῦνται. B. φήμ' ἐγώ. 1542. ἅπαντα τᾶρ' αὐτῷ ταμείει. B. φήμ' ἐγώ. (Nisi in his duobus locis praestant λόγοισιν ἄρα et ἅπαντά γ' ἄρ', collato v. 1530. ἐντεῦθεν ἄρα τοῦπιτριβεῖς ἐγένετο. | B. μάλιστα πάντων.) Lys. 31. ἐπ' ὀλίγον τᾶρ' εἶχετο (?). 435. εἰ τᾶρα νῆ τὴν Ἄρτεμιν &c. Similiter 439. 443. 447. Ejusdem fabulae 798. κρομμύων τᾶρ' οὐκ ἔδει. 933. νῆ Δί' ἀπολοίμην τᾶρα (cf. Eurip. Hippol. 1028). Thesm. 248. οἰμώξεται τᾶρ' εἰ &c. Ran. 252. δεινὰ τᾶρα πεισόμεθα. 656. βαδιστέον τᾶρ' ἐστίν. Similiter Eccl. 711. Pl. 920. νῆ Δία ποιηρὸν τᾶρα προστάτην ἔχει. Sophocl. El. 404. χωρήσομαι τᾶρ' οἵπερ ἐστάλην ὁδοῦ. Ajax. 1368. σὸν τᾶρα τοῦργον, οὐκ ἐμὸν, κεκλήσεται. Oed. Col. 408. οὐ τᾶρ' ἐμοῦ γε μὴ κρατήσωσιν ποτε. 1444. δυστάλαινα τᾶρ' ἐγώ, εἴ (ἦν ?) σου στερηθῶ. Phil. 1253. οὐ τᾶρα Τρωσῖν, ἀλλὰ σοι, μαχοίμεθα. Trach. 321. οὐ τᾶρα . . . διοίσει γλώσσαν. Euripid. Heracl. 269. οὐ τᾶρ' ἐς Ἄργος ῥαδίως ἄπει πάλιν. Suppl. 496. οὐ τᾶρ' ἔτ' ὀρθῶς . . . καπνοῦται. Ion. 337. οὐ τᾶρα πράξεις οὐδέν. Orest. 1335. ἐπ' ἀξίοισι τᾶρ' ἀνευφημεί δόμος. Phoen. 712. ἐξοιστέον τᾶρ' ὄπλα Καδμείων πῶλει. Herc. F. 623. καλλίονες τᾶρ' εἰσοδοὶ τῶν ἐξόδων | πάρισιν ὑμῖν. Teleph. Fr. X. οὐ τᾶρ' Ὀδυσσεὺς ἐστὶν αἰμύλος μόνος. Particulae ἢ τᾶρα conjunctae leguntur in his locis. Euripid. Alc. 242. ἢ τᾶρα πάντων διαπρέπεις. 732. ἢ τᾶρ' Ἄκαστος οὐκέτ' ἔστ' ἐν ἀνδράσιν. Iph. A. 1189. ἢ τᾶρ' ἀσυνέτους τοὺς θεοὺς ἠγοίμεθ' ἄν. Heracl. 651. ἢ τᾶρ' ἐκείνω μὴ νομιζοίμην ἐγὼ | μήτηρ ἔτ'. Hippol. 1028. ἢ τᾶρ' ὀλοίμην ἀκλεῖς. 480. ἢ τᾶρ' ἂν ὄψέ γ' ἄνδρες ἐξεύροιν ἄν. Vide Elmsleium ad Ach. 323. et ad Eurip. Heracl. 269. In sequentibus locis interrogativis praestat, opinor, οὐκ ἄρα potius quam οὐ τᾶρα. Nub. 1252. οὐκ ἄρ' ἀποδώσεις; Av. 91. οὐκ ἄρ' ἀφήκας; Soph. Phil. 106. οὐκ ἄρ' ἐκείνω 'στ' οὐδὲ προσμύξαι θρασύ; 114. οὐκ ἄρ' ὁ πέρσων σφ', ὡς ἐφάσκετ', εἴμ' ἐγώ; Cf. Eccl. 672. οὐδὲ κυβέουσου' ἄρ' ἄνθρωποι; τὸ λοιπὸν B. το λοιπὸν C.

300. μισθαρίου C.R.S.V. μισθαρίου νῦν Ald. μισθαρίου νῦν B.

301. αὐτὸν C.R.S.V. Br. αὐτόν τε B. αὐτόν τ' Ald.

302. κῶψον B. κῶψον C. σὺ δὲ C.R.S.V. σὺ δὲ νῦν B. Ald. Mox εἰ εἰ add. Herm. Mein.

303. νῦν B.C.R. vulg. νυν Dind. &c.

304. ἄρχων C.R. ὦ ρχων B. ὄρχων V. ὦ ρχων S. vulg. ἄρχων Dind. &c. Infra 1441. ἕως ἂν τὴν δίκην ἄρχων καλῇ.

- καθίσῃ νῦν, πόθεν ὠνησόμεθ' ἄριστον; ἔχεις ἐλ- 305
 πίδα χρηστὴν τινα νῶν ἢ πόρον Ἑλλάς ἱρὸν εὐρεῖν;
 ΧΟ. ἀπαπαῖ φεῦ, ἀπαπαῖ φεῦ, μὰ Δί' οὐκ οἶδ' ἔγωγε νῶν 310
 ὀπόθεν τὸ δεῖπνον ἔσται.
 ΠΑ. τί με δῆτ', ὦ μελέα μᾶτερ, ἔτικτες;
 ΧΟ. ἴν' ἐμοὶ πράγματα βόσκειν παρέχῃς.
 ἀνόνητον ἄρ', ὦ θυλάκιόν, σ' εἶχον ἄγαλμα. 315
 ΠΑ. ἔ ἔ
 πάρα νῶν στενάζειν.
 ΦΙ. φίλοι, τήκομαι μὲν 317

305. καθέσῃ R. ὠνησόμεσθ B.

308. ἔλλας ἱερὸν S.V. ελας (sic) ἱερὸν R. ἑλλάς ἱρὸν C. ἐλλάστερον (sic) B. Ἑλλάς ἱερὸν vulg. Ἑλλάς ἱρὸν Herm. Dind. &c. εἰπέιν add. Herm. El. D. M. p. 502. Dind. Mein. on. Bergk. Richt. ἱερὸν που Herm. Mihi probabilior emendatio videtur εὐρεῖν, quod post similem vocem ἱερὸν facile excidere potuisset.

309. ἀπαπαῖ (ἀπαπαῖ C.) φεῦ semel libri et vulg. ἀπαπαῖ φεῦ bis Herm. Dind. &c.

310. οὐκ C.R.S.V. οὔκουν B. Ald. ὀπόθεν C.R.S. Junt. 2. ὀπόθε V. ὄθεν B.P.Δ. Ald. Cf. Pl. 534. ζητεῖν ὀπόθεν βίον ἔξει. Eq. 1193. οὐκ ἔγωγε νῶν οἶδ' vulg. οὔτοι [οὐχί?] σφῶν ἔγωγ' οἶδ' Hermannus, qui patrem duos pueros alloqui monet. Ipse malim οὐκ οἶδά γ' ἐγὼ νῶν, aut potius οὐκ οἶδ' ἔγωγε νῶν.

311. ὀπόθε V. γε libri et vulg. τὸ Cobet. (Mnem.) Richt. prob. Mein. δῆ Mein. τὸ jamdudum ipse conjeceram.

312-13. Locum obscurem vera restituta interpunctione optime sanavit Cobetus V. L. p. 67. in hunc modum: Ὁ παῖς. Τί με δῆτ' . . . ἔτικτες; | Ὁ πατήρ. ἴν' ἐμοὶ . . . παρέχῃς. Ita etiam Bergk. Mein. Dind. Vulgo omnia pueri sunt, absque sensu. Et sic Richt. Ipse olim tentabam ἴνα σοι . . . παρέχω.

312. μῆτερ C.R.S.V. vulg. μᾶτερ B.Δ. Richt. Cf. ad 342.

313. βόσκει (supr. ν) B. βοσκεῖν S. παρέχεις S. Richt.

315. ΧΟ. C. vulg. Richt. ΠΑ. Mein. Nulla persona in B. Choro cont. Dind. ἀνόνητόν γ' B. non C. ἄρα σ' ὦ θυλάκιόν γ' libri. ἄρ' ὦ θυλάκιόν σ' Herm. Dind. Mein. Hirsch. Bergk. Richt.

316. ΠΑ. vulg. Dind. (ΠΑ.) cont. Mein. ΧΟ. καὶ ΠΑ. Richt. ἔ ἔ vulg. Mein. om. B. ἐῆ Dind. Saepius apud Euripidem legitur haec exclamatio. Extra versum esse ἔ ἔ monuit Herm. El. D. M. p. 504.

317 sq. Hoc carmen tractavit Herm. El. D. M. p. 746. etiam Porson. ad Hec. 1161. Opusc. p. xcii. 317. φίλοι, τήκομαι μὲν | πάλαι διὰ τῆς ὀπῆς] Ita versus recte divisi et scripti in R.V. [et C.S.] Vulgo [et in B.] φίλοι, πάλαι μὲν τήκομαι διὰ τῆς ὀπῆς, ex conjectura correctoris trimetrum iambicum facientis. Prior versus ex duobus bacchiis est compositus, quos versibus glyceoneis similiter praemisit Euripides in Suppl. 993. τί φέγγος, τίν' αἴγλαν |

πάλαι διὰ τῆς κάπνης
 ὑμῶν ὄπ' ἀκούων
 ἀλλ' οὐ γὰρ οἶός τ' ἔτ' εἶμ'
 ἄδειν, τί ποιήσω;
 τηροῦμαι δ' ὑπὸ τῶνδ'· ἐπεὶ
 βούλομαι γε πάλαι μεθ' ὑ-
 μῶν ἐλθὼν ἐπὶ τοὺς καδί-
 σκους κακόν τι ποιῆσαι.
 ἀλλ', ὦ Ζεῦ Ζεῦ, μέγα βροντήσας
 ἦ με ποιήσον καπνὸν ἐξαίφνης

320

ἐδίφρευε τόθ' ἄλιος | σελάνα τε κατ' αἰθέρα. et Ion. 190. Duos hujus metri versus glyconeis interposuit Aristophanes in Thesmoph. 1143. 1144. DIND. *τήκομαι μὲν πάλαι C.R.S.V. πάλαι μὲν τήκομαι B. vulg. κατατήκομαι πάλαι Herm. Richt. Qu. τήκομαι μὲν πάλαι δῆ. ὀπῆς vulg. Dedi κάπνης. Cf. 143. Nullum foramen (ὀπήν) fuisse constat ex vv. 350-353.*

318. ὑπακούων vulg. ἐπακούων Cobet. Mein. ὄπ' ἀκούων Herw. Cf. Av. 205. et ad Nub. 263. ἀλλὰ γὰρ (ἀλλ' ἀτάρ S.V.) οὐχ οἶός τ' εἶμ' C.R.S.V. Br. Mein. ἀλλ' οὐχ οἶός τ' εἶμ' B. Ald. ἀλλ' οὐ γὰρ οἶός τ' ἔτ' εἶμ' Dind. Richt. ἀλλ' οὐ γὰρ ὁμοῦ γ' οἶός τ' εἶμ' Reisig. Conj. p. 199. Praestat forsā ἀλλ' οὐ γὰρ οἶός τ' ἰδεῖν, omissis istis τί ποιήσω, ut ex vicino v. 322. τι ποιῆσαι ortis, cum Benteleio et Porsono. Ne quem autem offendat omissum εἶμι, cf. Eq. 343. ὁτιῆ λέγειν οἶός τε κάγώ. Duos iambicos efficit Porson. ad Hec. 1161. φίλοι, πάλαι μὲν τήκομαι διὰ τῆς ὀπῆς | ὑμῶν ὑπακούων, ἀλλὰ γὰρ οὐχ οἶός τ' ἰδεῖν.

319. ἄδειν libri et vulg. ἰδεῖν Dawes. Bentl. Pors. ad Hec. 1169. Elmsl. ad Ach. 178. (Dawes; "Nempe obturata erant, inquit, omnia praeter caminum; ei autem ipsi rete obtentum.") Certe ἄδοντες pro ἰδόντες habet Aldina infra v. 1526. Sed neutrum hic convenit. Nihil enim impediēbat quominus cantaret senex quantum luberet; sodales vero videre poterat per fenestram (379) prospiciens. Qu. ἐκθεῖν, aut οἶός τ' ἔτ' ἐξέρπειν (ἐκβαίνειν, ἐξελθεῖν, ἐκδύναι). "ἄδειν] Supra v. 268. de Philocleone dicebat Chorus, πρότος ἡμῶν ἡγεῖτ' ἄν ἄδων Φρυγίχου· καὶ γάρ ἐστιν ἀνὴρ φιλφδός." BE. ἄδειν. τί ποιήσω; vulg. Praestat ἄδειν, τί ποιήσω (qu. πάθω γώ); Cf. Nub. 798. ἀλλ' οὐκ ἐθέλει γὰρ μανθάνειν, τί ἐγὼ (al. γὰρ) πάθω; ποιήσω V. τηροῦμαι δ' C.R.S. Dind. τηροῦμ' B.V. Ald. τηροῦμαι γ' Bentl. τῶνδ', ἐπεὶ C.R.S.V. τῶνδε καὶ B.P. Ald.

320. πάλαι πάνν C.R.S.V. πάλαι (sup. πάνν) B. πάλιν Ald.

323. Ζεῦ semel libri et Bergk. bis Porson. Herm. Dind. Mein. Richt. Cf. ad Lys. 972. Eur. El. 125. Pōssis etiam non male Ζεῦ, νῦν. μέγα βρόντα vulg. Hirsch. μεγαβρόντα B.C. Reisk. Mein. Bergk. μέγα βρόντησον Pors. Herm. μέγα βροντήσας Dind. Richt. Verum fortasse μεγαβρόντα. Cf. Pac. 377. ὦ Ζεῦ κερανοβρόντα. Pind. Fr. Inc. 24. καρτεροβρόντα.

324. ἦ με C.R.V. ἦ μὲ S. καί με (sup. ἦ) B. καί με P. Ald. Scilicet propter praecedens βρόντα. καπνόν] Καπνὸν Bergk. Theogenem quendam famosum jactatorem sic dictum monens ex schol. ad Av. 822.

- ἢ Προξενίδην ἢ τὸν Σέλλου 325
 τοῦτον τὸν ψευδαμάμαξυν
 τόλμησον, ἄναξ, χαρίσασθαί μοι,
 πάθος οἰκτείρας
 ἢ με κεραυνῶ διατιυθαλέω
 σπόδισον ταχέως,
 κᾶπειτ' ἀνελών μ' ἀποφυσήσας 330
 εἰς ὀξάλμην ἔμβαλε θερμόν
 ἢ δῆτα λίθον με ποίησον ἐφ' οὐ
 τὰς χοιρίνας ἀριθμοῦσι.
 ΧΟ. τίς γάρ ἐσθ' οὐνταῦθά σ' εἵργων στρ.
 κάποκλήων τῇ θύρα; λέ-
 ξον πρὸς εὐνοὺς γὰρ φράσεις. 335
 ΦΙ. οὐμὸς υἱός. ἀλλὰ μὴ βοᾶτε· καὶ γὰρ τυγχάνει
 οὐτοσὶ πρόσθεν καθεύδων· ἀλλ' ὕφεσθε τοῦ τόνου.
 ΧΟ. τοῦ δ' ἐφέξων, ὧ μάταιε, ταῦτα δρᾶν σε βούλεται

325. Προξενίδην S.V. Pors. Dind. &c. Προξενιάδην B.C.R. vulg.

326. ψευδαμάμαξυν B.C. et (sec. Bekk.) R.V. ψευδομάμαξυν R.V. ψευδα-
 μάμαξιν fort. S.

329. διὰ τινθαλέω (per tmesin) Scal. Pors. σπόδισον R. σπόνδισον V.
 πόνδισον S. σπόνδησον (eras. pr. σ) B. πόνεσον C.

331. εἰς ἄλμην Anecd. Bekk. p. 439, 6. θερμὴν vulg. θερμόν
 Athenaeus IX. p. 385. Recte, opinor. Cf. Cratin. com. II. 95. εἰς ἄλμην
 . . . χλιαρὸν ἐμβάπτων ὃς ἂν ὀπτότατος &c. Scilicet θερμόν mutavit librarius
 aliquis in θερμὴν, qui epithetum ad ὀξάλμην referret.

332. ἢ δῆτα λίθον με vulg. Qu. ἢ καὶ με λίθον, vel ἢ τὸν γε λίθον με.
 Displacet certe vulgata. πόησον R.

334. γάρ ἐσθ'] γάρ ἔσθ' B.C. ὁ ταῦτά σ' εἵργων C.S.V. vulg. ὁ ταύτας
 εἵργων B.R. οὐνταῦθά σ' εἵργων Mein. ὧ τᾶν, ὃ σ' εἵργων Herwerd. ad Oed.
 R. 264. Scribendum potius εἵργων includens quam εἵργων prohibens. Cf.
 384. 719.

κάποκλείων vulg. κατακλείων V. κάποκλήων Dind. Mein.
 κάποκλείων τὰς θύρας om. S. τὰς θύρας B.C.R. vulg. τῆι θύραι V. τῇ
 θύρα (V.). τῇ θύρα Bergk. Richt. ταῖς θύραις Reisig. Conj. p. xi. Verum
 videtur τῇ θύρα, quod jampridem ipse conieceram. De constructione ἀπο-
 κλείων τῇ θύρα, et quae sunt similia, dixi ad Ach. 127. Cf. Vesp. 775. 719.
 Eccl. 420. Singulare ἢ θύρα ponitur 142. 152. 199. sed ταῖσι θύραις 362.

336. οὐμός B.C.

337. πρόσθετες V.

338. ἐφέξων B.C.S.V. Ald. vulg. ἔφεξιν R. Bekk. Dobr. Dind. Mein. Richt.
 ἐφέξων Reisk. Dobr. ἀφέξων (i. e. κωλύσων) Bentl. "ἔφεξιν legit schol., qui
 τίνος χάριν interpretatur, additque παρὰ δὲ τοῖς τραγικοῖς ἔφεξις ἢ πρόφασις.
 Quod vere dictum esse apparet ex Hesychii glossa, "Ἐφεξιν: χάριν, ἔνεκα,
 ἐποχήν, πρόφασιν. Εὐρυπίδης Πειρίθω." DIND. "τοῦ δ' ἐφέξων (i. e. παύσων),
 vel τοῦ δ' ἔφεξιν, by way of a prevention from what?" DOBR. Neutro

καὶ τίνα πρόφασιν ἔχων;

ΦΙ. οὐκ ἔᾶ μ', ὦνδρες, δικάζειν οὐδὲ δρᾶν οὐδὲν κακόν, 340
ἀλλά μ' εὐωχεῖν ἔτοιμός ἐστ'. ἐγὼ δ' οὐ βούλομαι.

ΧΟ. τοῦτ' ἐτόλμησ' ὁ μιαρὸς χα-
νεῖν ὁ Δημολογοκλέων ὄδ'
ὅτι λέγεις σύ τι περὶ τῶν νεῶν
ἀληθές; οὐ γὰρ ἄν ποθ'

sensu ἔφεξιν usurpasse videntur Comici. Corrigendum forsans τοῦ δ' ἐπισχεῖν . . . ταῦτα δρῶν σε βούλεται? (Cf. Dem. p. 131. οὐκ ἔνι ταύτης [τῆς πλεονεξίας] ἐκείνων ἐπισχεῖν. Xen. An. III. 4. 36. ἐπέσχον τῆς πορείας.) Vel τοῦ δ' ἀπείργειν . . . δρῶν &c. Cf. infra 467. τῶν νόμων ἡμᾶς ἀπείργεις, ὧν ἔθηκεν ἡ πόλις, | οὔτε τι' ἔχων πρόφασιν οὔτε λόγον εὐτράπελον. Vel τοῦ δὲ παύειν. (Cf. Pl. 725.) Vix scripsisset, opinor, Comicus δρᾶν βούλεται pro δρᾶ. Adde quod sic melius respondebit responsum senis οὐκ ἔᾶ μ' . . . Δρᾶν ex eadem sede versus 340 huc migrasse videatur. Brunckius jam tacite ἐφέξειν . . . δρῶν dedit. δρᾶν libri. δρῶν Br. Fortasse recte.

339. τίνα πρόφασιν ἔχων libri et vulg. τίνα πρόφασιν δ' ἔχων Herm. καὶ τίνα πρόφασιν ἔχων Bergk. Richt. ἢ τίνα . . . Mein. Omissis his verbis lacunae signum ponit Dind. "Verba metro carentia τίνα πρόφασιν ἔχων non poetae, sed interpretis esse, qui illud τοῦ δ' ἔφεξιν vellet interpretari, ab Florente Christiano est animadversum. Sumpta autem fortasse sunt ex v. 468. οὔτε τι' ἔχων πρόφασιν. Poetae verba interciderunt." DIND. Respondent in antistropha verba ἀλλ' ἔπαγε τὴν γνάθον (duo cretici).

340. ἔᾶ] ἔᾶν S. ὦνδρες (sic) B.C.

342. χανεῖν mihi suspectum. Quid enim ἔχανε Philocleo? An ποιεῖν aut se δρᾶν reponendum? δημολογοκλέων C.R.S. δαμολογοκλέων Δ. et (s. η) Β. δημολόγος κλέων V. Δημοκλωνοκλέων aut Δημογελοκλέων Reisk. Δημολογοκλέων Hotib. δεινολογοκλέων Herm. μισολογοκλέων conj. Halbertsm. et Mein. "Quid poeta dixerit tanto minus divinari potest, quum proxima verba exciderint. Quorum loco quae nunc leguntur, ὅτι λέγεις τι περὶ τῶν νεῶν ἀληθές, grammatici alicujus supplementum sunt, qui tamen non νεῶν scripserat, quod scholiasta bona fide accipiens per τριήρων explicat, sed νεῶν. His igitur ejectis remotoque quod Hermannus ante ὅτι intulit ὄδ', tot syllabarium lacuna est ponenda quot excidisse versuum antistrophicorum comparatio docet. Δημολόγος si recte scriptum est, κλέων syllabae ex glossemate Βδελυκλέων remansisse erunt putandae." DIND.

343. ὄδ' ante ὅτι add. Herm. Bergk. Mein. Richt. Dind. ὅτι λέγεις τι περὶ C.R.S.V. (om. τι) et (ut vid.) schol. εἴπερ λέγεις περὶ (γρ. ὅτι λέγεις τι περὶ in marg.) B. εἴπερ λέγεις περὶ Ald. ὅτι λέγεις περὶ Br. ὅτι λέγεις σύ τι περὶ Mein. ὅτι λέγεις τι σὺ περὶ conj. Richt. περὶ τῶν νεῶν libri et schol. περὶ τῶν νεῶν Bentl. Reisk. περὶ Τορωναίων (vel τελωνείων) Herm. ἀληθές C.R.V. τᾶληθές S. Br. ἀληθές ἄν B. Ald. τᾶληθές ὧν Porson.

344. οὐ γὰρ . . . ἦν Philocleoni tribuebantur. Correxerit Hermannus. DIND. ἄν add. B.C.S.V. om. R. ἀνήρ libri. ἀνήρ, ni fallor, S. ἐτόλμησεν B.R. ἐτόλμησε C.V. Fort. ἐτόλμησ' ἄν.

οὔτος ἀνὴρ τοῦτ' ἐτόλμη-
 σεν λέγειν, εἰ
 μὴ ξυνωμότης τις ἦν.

345

ἀλλ' ἐκ τούτων ὦρα τινά σοι ζητεῖν καινὴν ἐπινοίαν,
 ἣτις σε λάθρα τάνδρὸς τουδὶ καταβῆναι δεῦρο ποιήσει.

- ΦΙ. τίς ἂν οὖν εἶη; ζητεῖθ' ὑμεῖς, ὡς πᾶν ἂν ἔγωγε ποιοίην
 οὔτω κιτῶ διὰ τῶν σανίδων μετὰ χοιρίνης περιελθεῖν.
 ΧΟ. ἔστιν ὁπῆ δῆθ' ἦντιν' ἂν ἔνδοθεν οἴος τ' εἶης διαλέξαι, 350
 εἴτ' ἐκδύναί ῥάκεσιν κρυφθεῖς, ὥσπερ πολύμητις Ὀδυσσεύς;
 ΦΙ. πάντα πέφρακται, κοῦκ ἔστιν ὁπῆς οὐδ' εἰ σέρφω διαδύναί.
 ἀλλ' ἄλλο τι δεῖ ζητεῖν ὑμᾶς· ὁπίαν δ' οὐκ ἔστι γενέσθαι.

346. τούτων B.C.S.V. πάντων R.

347. τοῦδε libri. τουδὶ Flor. Chr. Br. &c. πώσει V.

348. ζητεῖσθ' (V.). πᾶν vulg. Legendum fortasse πάντ'. Ita Dem.

c. Mid. init. πάντα ποιούντος τούτου . . . οὐκ ἐπέισθη ὁ δῆμος. Xen. Anab. III. 1. 35. ἡμῖν δ', ἐγῶμαι, πάντα ποιητέα, ὡς μὴ ποτε ἐπὶ τοῖς βαρβάροις γενώμεθα. ἂν om. libri. add. R.?² Bentr. Dawes. &c. Cf. Ach. 640. ἤβρετο πᾶν ἂν &c. ποιίην R.V. ποιίμην C. Ald. vulg. ποιήμην B. ποιήσω S. ποιίην Elmsl. ad Heracl. 1017. Dind. &c. "Frequens ille error est scribarum in Attica optativi forma." DIND. Cf. Isocr. p. 238. εἰ γὰρ τοῦτο ἤδη ποιίην (sic G. ποιίμην reliqui et vulg.). Soph. El. 1306. ὑπηρετοίην (ὑπηρετοίμην libri). Oed. C. 491. παρασταίην (al. παρασταίμην). Phil. 1302. Elmsl. ad Her. 1017. Moeris: Ποιοίην, Ἀττικῶς. ποιίμην Ἑλληνικῶς. Aoristus ποιίην legitur praeterea Plat. Hipp. p. 252 C. Charm. p. 478 A. &c. Dem. p. 389. εἰ . . . ποιοίη (ποιοῖ pr. S.). Andoc. I. 74. ποιοίην. Xen. An. VII. 2. 33. ποιίην. Cf. Nub. 752. τηροίην. 1381. νοοίης. 1432. δοκοίη. Ach. 1052. βιωίη. Soph. Oed. R. 829. ὀρθοίη. Isae. VIII. 53. δοκοίη. IX. 12. ἀμφισβητοίη. IX. 26. ἐπιδημοίη. XI. 70. λειτουργοίην. Xen. An. VII. 7. 11. ἐπαινοίη. VII. 7. 37. δοκοίης.

349. κιτῶ] κιτῶμαι Suidas in κιτῶντες et χοιρίναι.

350. ὄπη R. ἔνδοθεν οἴος τ' εἶης vulg. Numeris melioribus Brunckius et Porsonus per transpositionem οἴος τ' ἔνδοθεν εἶης (cf. ad Eq. 212). Nam dactylus in quarto loco non licere videtur. Cf. ad 397. Nub. 326. Reisig. Conj. p. 156 sq., qui vulgatam hic defendit. Corrigendum suspicor οἴος τ' εἶης ἔνδον. Saepe permutantur in libris ἔνδον et ἔνδοθεν. τε εἶης R. Br. ex conj. τε ἦς C.S.V. τε ἦ (supr. σ) B. τ' ἦς Ald. διορύξαι libri et vulg. διαλέξαι Herm. Mein. Dind. Glossema videatur esse διορύξαι. Hesychius huc, ut videtur, respiciens: διαλέξαι. διορύξαι. Similiter in Lys. 720. διαλέγουσαν τὴν ὁπῆν.

351. ῥάκεσιν R.S. vulg. ῥάκεσι B.C.V.

352. πέφρακται libri et vulg. Mein. πέφαρκαται Dind. Cf. ad Ach. 95. οὐδ' εἰ] οὐδέν Valcken. An οὐκέτι aut οὐδ' ὄσα? Vulgata mendosa videtur.

353. ἀλλ' ἄλλο] ἄλλ' ἄλλο Hanov. Exerc. Crit. p. 120. Idem ipse tentabam. Cf. Lys. 133. ἄλλ' (ἀλλ' vulg.) ἄλλ' ὃ τι βούλει. ὁπίαν δ'] Fort. ὁπίαν γ', aut ὁπίαν μ'.

- ΧΟ. μέμνησαι δὴθ' ὅτ' ἐπὶ στρατιᾶς κλέψας ποτὲ τοὺς ὀβελίσκους
 ἴεις σταντὸν κατὰ τοῦ τείχους ταχέως, ὅτε Νάξος ἐάλω; 355
- ΦΙ. οἶδ' ἀλλὰ τί τοῦτ'; οὐδὲν γὰρ τοῦτ' ἐστὶν ἐκείνῳ προσόμοιον.
 ἦβων γὰρ κἀδυνάμην κλέπτειν ἴσχυόν τ' αὐτὸς ἐμαντοῦ,
 κούδεις μ' ἐφύλαττ', ἀλλ' ἐξῆν μοι
 φεύγειν ἀδεῶς. νῦν δὲ ξὺν ὄπλοις
 ἄνδρες ὀπλίται διαταξάμενοι 360
 κατὰ τὰς διόδους σκοπιωροῦνται,
 τῶ δὲ δὺ' αὐτῶν ἐπὶ ταῖσι θύραις
 ὥσπερ με γαλήν κρέα κλέψασαν
 τηροῦσιν ἔχοντ' ὀβελίσκους.
- ΧΟ. ἀλλὰ καὶ νῦν ἐκπόριζε ἀντ. 365
 μηχανὴν ὅπως τάχισθ' ἔ-
 ως γὰρ, ὦ μελίττιον.
- ΦΙ. διατραγεῖν τοίνυν κράτιστόν ἐστί μοι τὸ δίκτυον.
 ἦ δέ μοι Δίκτυνα συγγνώμην ἔχει τοῦ δικτύου.
- ΧΟ. ταῦτα μὲν πρὸς ἀνδρός ἐστ' ἄνοντος ἐς σωτηρίαν.
 ἀλλ' ἔπαγε τὴν γνάθον. 370
- ΦΙ. διατέτρωκται τοῦτό γ'. ἀλλὰ μὴ βοᾷτε μηδαμῶς,
 ἀλλὰ τηρώμεσθ' ὅπως μὴ Βδελυκλέων αἰσθήσεται.
- ΧΟ. μηδέν, ὦ τᾶν, δέδιθι, μηδέν
 ὡς ἐγὼ τοῦτόν γ', ἐὰν γρύ-
 ξη τι, ποιήσω δακεῖν τὴν

355. κατὰ τοῦ] κατ' αὐτοῦ S. Cf. ad 102. ταχέως additum ex R.S.V.
 om. C. vulg. supr. in B. Exciderat nimirum ταχέως propter vicinam similem
 vocem τείχους. V. Elmsl. ad Ach. 10. ὅτε Νάξος C.R.S.V. Dind. &c.
 ὅτε δὴ γ' ἢ B. Ald. vulg. 356. ἐστ' S. ἔστ' V. ἐκείνο R.

358. ἐφύλαττ' B.C.R.S. Flor. Chr. Dawes. ἐφύλαττε V. (s. Cob.) ἐφύ-
 λαττεν Ald.

359. ξὺν B.C.R.S.V. Dawes. Br. σὺν Ald.

363. κλέψοντα (supr. κλέψασαν) B.

365. καὶ νῦν] καινὴν conj. Dobr. et Mein. Nihil opus. τάχισθ'
 C.R.S.V. Flor. Chr. τάχιστα B. Ald.

366. ὦ μελίττιον B.C. ὦ μελίτιον R.S.V. Vide an reponendum sit ὦ μελ',
 ἐστὶ νῦν. Sed cf. 216. ἀλλὰ νῦν γ' ὄρθρος βαθύς. 368. δίκτυνα R.

369. ἐστ' C.R. ἔστ' B. ἄνοντος] ἄγοντος (tendentis) Reisk. Fort.
 ἐστ' ὄρωντος &c. Vel ἦν (vel εἶ) τείνοντος &c.

370. τὴν C.R.S.V. lemma schol. Dind. δὴ τὴν σὴν B. vulg. Dimeter
 creticus videtur (cf. ad 339). 371. διατέτρωκται S.

373. ὦ τᾶν C.S. ὦ τᾶν B. δέδιθι B. δέδιθ' R. δειδίθι S.V.

374. ποιήσω R.V.

καρδίαν καὶ τὸν περὶ ψυ-
χῆς δρόμον δραμεῖν, ἢ εἰδῆ
μὴ πατεῖν τὰ
τοῖν θεοῖν ψηφίσματα.

375

ἀλλ' ἐξάψας διὰ τῆς θυρίδος τὸ καλώδιον εἶτα καθίμα
δῆσας σαντὸν καὶ τὴν ψυχὴν ἐμπλησάμενος Διοπίθους. 380

- ΦΙ. ἄγε νυν, ἣν αἰσθομένω τούτῳ ζητήτῳ μ' ἐσκαλαμᾶσθαι
κάνασπαστὸν ποιεῖν εἴσω, τί ποιήσετε; φράζετε νυνί.
ΧΟ. ἀμνοῦμέν σοι τὸν πρινώδη θυμὸν ἅπαντ' ἐκκαλέσαντες,
ὥστ' οὐ δυνατόν σ' εἶργειν ἔσται τοιαῦτα ποιήσομεν ἡμεῖς.
ΦΙ. δράσω τοίνυν ὑμῖν πίσυνος· καὶ, μανθάνετ'; ἦν τι πάθω ᾗω,
ἀνελόντες καὶ κατακλαύσαντες θείναι μ' ὑπὸ τοῖσι δρυφάκ-
τοῖς.

386

378. τὰν θεῶν B.C.S.V. vulg. τῶν θεῶν R. Inv. τοῖν θεοῖν Hirsch. Cobet.
(V. L. p. 70.) Mein. Richt. Dind.

379. καλώδιον vulg. καλῳδιον Bergk. Mein. Dind. ("V. Boeckh. ad in-
scriptiones navales p. 146.") καθίμα B.C.R. καθίμω S.V. Cf. 396.

381. νῦν B.C. ἐσκαλαμᾶσθαι B.C.V. Bekk. Dind. &c. ἐγκαλαμᾶσθαι R.
ἐκκαλαμᾶσθαι S. Ald. Br. Revocanda forsān vulgata. Cf. 609.

382. κάνασπαστὸν libri. Dind. Hirsch. κάνασπαστον Br. Bekk. Hirsch.
Sic καταπλαστὸν Pl. 717. εἴσω B.C.R. ἔσω S.V. ποεῖν R. ποιήσετε V.

383. ἅπαντες καλέσαντες] πάντες καλέσαντες Elmsl. n. ms. ἅπαντ' ἐκκαλέ-
σαντες Cobet. (Mnem.) Bergk. Mein. Quod et ipse conjeceram.

384. εἶργειν vulg. Malim εἶργειν, to confine, shut up. ἔσται add.
S.V. Dind. Bekk. Hirsch. Bergk. Mein. et (ex conj.) Bentl. Br. Pors. ad
Med. 716. Elmsl. n. ms. Tyrwh. Dobr. om. B.C.R. vulg. εἴσω Reisig. Conj.
p. 205. Richt. τοιαῦτα S.V. Dind. Hirsch. Bergk. Mein. et (ex conj.)
Pors. Elmsl. n. ms. τὰ τοιαῦτα B.C.R. vulg. Tyrwh. Bekk. Reisig. Richt. τὰ ex
ἔσται remansisse recte judicat Dind. Recte omittitur articulus: v. Nub. 1125.

385. τοίνυν C.R.S.V. Br. τοίνυν γ' B. Ald. An τοῦτ' οὖν aut νυν τοῦθ' ?
Aegre omitti videtur pronomen. μανθάνετ'] μέμνησθ' conj. Bentl. et
Lenting. Post μανθάνετ' interrogandi signum ponendum, ut monuit Lentling.
Cf. Ran. 195. μανθάνεις; Crates Poll. IX. 62. ἡμικτόν ἐστι χρυσοῦ· μαν-
θάνεις; ὀκτῶ ὀβολοί. Alex. Athen. 383 C. καὶ παρατίθει γ' αὐτὰ, παῖ, | ὅταν
πιρατιθῆς, μανθάνεις; ἐψυγμένα. Terent. Andr. 300. *propere atque, audin?*
verbum unum cave de purtiis.

386. κλαύσαντες R. Ald. καύσαντες (supr. λ) B.C. κατακλαύσαντες S.V.
Bentl. Pors. Br. Dind. &c. Fort. καταθάψαντες. (Dem. p. 1069. ἐὰν δὲ . . .
μὴ ἀναιρῶνται οἱ προσήκοντες, ὁ μὲν δήμαρχος ἀπομισθωσάτω ἀνελεῖν καὶ
καταθάψαι. Hom. Il. γ'. 228. ἀλλὰ χρῆ τὸν μὲν καταθάπτειν, ὅς κε θάνησιν.
ἦ'. 333. ὦ'. 611. Aesch. Ag. 1553. Lys. 107, 23.) Vel κατακαύσαντες.
(Lys. 1218. μὼν ἐγὼ τῇ λαμπάδι | ὑμᾶς κατακαύσω; Herod. V. 8. θάππουσι
κατακαύσαντες. Isae. IV. 25. οὔτ' ἀποθανόντα ἀνείλετο οὔτ' ἔκασεν οὔτε
ὥστολόγησεν. Alexis com. III. 426. μικροῦ κατακαύσας ἔλαθ' ἐαυτόν. Philemon.
min. com. IV. 68.) Vel καταλούσαντες. (Cf. Nub. 838. ὥσπερ τεθνεώτως καταλόει

- ΧΟ. οὐδὲν πείσει μὴδὲν δείσης. ἀλλ', ὃ βέλτιστε, καθίει
σαντὸν θαρρῶν κάπευξάμενος τοῖσι πατρώοισι θεοῖσιν.
- ΦΙ. ὦ Λύκε δέσποτα, γείτων ἥρωσ' σὺ γὰρ οἷσπερ ἐγὼ κεχάρησαι,
τοῖς δακρύοισιν τῶν φευγόντων αἰεὶ καὶ τοῖς ὀλοφυρμοῖς· 390
ᾤκησας γοῦν ἐπίτηδες ἰὼν ἐνταῦθ', ἵνα ταῦτ' ἀκροῶ,
κάβουλήθης μόνος ἡρώων παρὰ τὸν κλάοντα καθῆσθαι
ἐλέησον καὶ σῶσον νυνὶ τὸν σαντοῦ πλησιόχωρον,
κοῦ μὴ ποτέ σου παρὰ τὰς κάννας οὐρήσω μὴδ' ἀποπάρδω.
- ΒΔ. οὗτος, ἐγγείρου. ΞΑ. τί τὸ πράγμ'; ΒΔ. ὥσπερ φωνή μέ
τις ἐγκεκύκλωται. 395
- ΞΑ. μῶν ὁ γέρων πη διαδὺς ἔλαθεν; ΒΔ. μὰ Δί' οὐ δῆτ', ἀλλὰ
καθιμᾶ
αὐτὸν δῆσας. ΞΑ. ὦ μιαρῶτατε, τί ποιεῖς; οὐ μὴ καταβήσει

μον τὸν βίον. Soph. Ant. 901. θανόντας . . . ἡμᾶς ἐγὼ | ἔλουσα κάκῳσμησα.)
θεῖναι μ'] Qu. θίψαι μ'. Cf. Eccl. 1105. ἡμεῖς δ', ἐάν τι πολλὰ πολλάκις
πάθω . . . θάψαι μ' ἐπ' αὐτῷ τῷ στόματι τῆς ἐσβολῆς. Attamen θῆκη saepe
dicitur sepulcrum. μ' C.S.V. μέ γ' B. με R. δρυφάκτοις] Pro
δρύφακτος ubique δρύφακτος (i. e. δύσφρακτος) legendum suspicatur Richter
Prol. ad Vesp. p. 120. Cf. ad Ach. 95.

387. πείση S.V.

388. θεοῖσιν B.R.S. θεοῖσι C.V.

389. οἷσπερ] ὥσπερ Cobet. κεχάρησαι B.C.R. (-ται) vulg. κεχάρης V.
κεχάρεις S. Legendum suspicor κεχάρηκας, ut in v. 764. ἐπειδὴ τοῦτο
κεχάρηκας ποιῶν. Sed nihil offensionis habet forma passiva et epica in versu
anapaesto. Eurip. Iph. A. 200. ἡδοναῖς δίσκου κεχαρημένος. Troad. 529.
κεχαρμένοι ἀοιδαῖς. Cycl. 367. ξενικῶν κρεῶν κεχαρμένος βορᾶ. Iph. A. 1525.
θύμασι βροτησίους χαρεῖσα. Nub. 274. τοῖς ἱεροῖσι χαρεῖσαι. Th. 981.
χαρέντα χορείαις.

390. δακρύοισιν B.C.S. δακρύοισι R.V. αἰεὶ C.R. Dind. αἰεὶ B.S.V.
vulg.

391. ταῦτ'] Qu. τῶνδ'.

392. κλάοντα B.C.

παρὰ B.C.R.S. περὶ V.

394. παρά] πρὸς conj. nescio quis. Fortasse recte. οὐρήσω μὴδ']
οὐρήσομαι οὐδ' (!) Cobet. Quod minime ferendum. Cf. Pac. 1304.
ἀποπαρδῶ (sic) R. ἀποπαρδῶ B.C.S.V. vulg. ἀποπάρδω Pors. Dind. &c.

395. 396. 397. ΣΩ. vulg. ΞΑ. Bergk. Beer. Mein. Dind.

395. φωνή μέ τις vulg. φωνή τίς μ' jure malit Hirschig. Ann. Crit. p. 71.

396. διαδύεται libri. διαδύεται αὐτὸν Dind. Bergk. (Saepe excidit particula
αὐτὸν: v. ad Av. 567.) διαδὺς ἔλαθεν Pors. (coll. 212 sq. ἔσθ' ὅπως διαδὺς ἂν ἡμᾶς
ἔτι λάθοι; Liban. Op. II. p. 317 F. ἀναρριχώμενος . . . εἰς μέσα πύργου τινὸς
διαδὺς ἔλαθε. Synes. Ep. 58. p. 203 A.) Hirsch. Mein. διαδύεται; ΒΔ. οὐ μὰ
Δί' οὐ δῆτ' . . . Pors. Br. Inv. Herm. Richt. Sic Lys. 1171. οὐ τῶ σιῶ οὐχί . . .
Cf. ad Nub. 1066.

397. αὐτὸν B. αὐτὸν C. ὦ μιαρῶτατε libri et vulg. Dind. ὦ μίαρ' οὗτος
Reisig. Conj. p. 167. Elmsl. ad Med. p. 251. (Sed dicturus fuisset potius ὦ
μιαρὸς οὗτος, ut infra 900. Th. 649.) ὦ μίαρ' ἀνδρῶν Porsen. Elmsl. ad
Med. 1120. Dobr. Add. Mein. (Ita certe noster Ran. 1049. καὶ τί βλάπτουσ',

- ΒΔ. ἀνάβαιν' ἀνύσας κατὰ τὴν ἐτέραν καὶ ταῖσιν φυλλάσι παῖε,
ἣν πως πρύμνην ἀνακρούσῃται πληγείς ταῖς εἰρεσιώναις.
- ΦΙ. οὐ ξυλλήψεσθ' ὀπόσοισι δίκαι τῆτες μέλλουσιν ἔσεσθαι, 400
ὡ Σμικυθίων καὶ Τισιάδῃ καὶ Χρῆμον καὶ Φερέδειπνε;
πότε δ', εἰ μὴ νῦν, ἐπαρήξετέ μοι, πρὶν μ' εἶσω μᾶλλον
ἄγεσθαι;
- ΧΟ. εἰπέ μοι, τί μέλλομεν κινεῖν ἐκείνην τὴν χολήν, στρ.
ἣνπερ, ἡνίκ' ἄν τις ἡμῶν ὀργίσῃ τὴν σφηκιάν;
νῦν ἐκείνο νῦν ἐκείνο 405
τοῦξύθυμον, ᾧ κολαζό-
μεσθα, κέντρον ἐκτετάσθω.

ὡ σχέτλι' ἀνδρῶν . . . ; 835. et 1227. ὡ δαιμόνι' ἀνδρῶν. Eur. Hec. 716. ὡ κατάρατ' ἀνδρῶν. Her. 567. ὡ τάλαινα παρθένων. Soph. Tr. 307. ὡ δυστάλαινα . . . νεανίδων. Eurpolis ap. Eust. ad Od. λ'. p. 428, 51. ὡ δαιμόνι' ἀνδρῶν, μὴ φθορερὸν ἴσθ' ἀνδρίον. Theocr. XV. 74. φίλ' ἀνδρῶν. Callim. ap. Suid. (v. ἐπαύλια): πρῆγία γυναικῶν. Ran. 1472. ὡ μιαρῶτατ' ἀνθρώπων. Pl. 79. ὡ μιαρῶτατε | ἀνδρῶν ἀπάντων. E glossemate irrepssisse videatur μιαρῶτατε, ἀνδρῶν metri causa ejecto.) Ipse tentabam, οὗτος, τί ποιεῖς; ὡ μιάρ', οὐ μὴ καταβῆσει; Sed nil temere mutandum. ὦ μιαρῶτατε legitur Lys. 989. Ach. 182. ὡ μιαρῶτατοι supra 156. De dactylo in quarta sede tetrametri anapaesti cf. ad 350. Nub. 326. In hoc loco eo majorem excusationem habet dactylus quod mutatur persona et praecedat alter dactylus. Cf. ad Nub. 326. ὡς οὐ καθορῶ. ΣΩ. παρὰ τὴν εἴσοδον. ΣΤΡ. ἤδη νυνὶ μόλις οὕτως. ποίεις V.

398. τὴν ἐτέραν] Ἄν τὴν γε θύραν? ταῖσιν S. ταῖσι B.C.R.V.
399. ἣν πως B.C. ἣμ πως R. εἶ πως S.V. πρύμνην C corr. Elmsl. in Mus. Cant. 6. p. 278. Dind. &c. πρύμναν B.R.S.V. vulg. Cf. ad Soph. Phil. 482. εἰς ἀντλιαν, εἰς πρῶραν, εἰς πρύμνην (vulg. εἰς πρύμναν), ὅποι &c. Scilicet forma Ionica et antiquior est πρύμνη (Herod. I. 1. &c.), recentior πρύμνα (Thuc. II. 97. κατὰ πρύμναν). "Veteres πρύμνη dixerunt, ut λίμνη; recentiores πρύμνα, ut μέριμνα." (Elmsl. ad Heracl. 19.) Similiter τόλμη pro τόλμα interdum positum (Dind. ad Eur. Ion. 1416). Sic etiam θέρημ et θέρμα (Plat. Theaet. p. 129 E. Menand. com. IV. 98).

400. ΦΙ. Flor. Chr. Reisk. Br. &c. ΒΔ. Ald. ὀπόσοις B.S.V. ὀπόσοι C.R. ὀπόσοισι Flor. Chr. Scal. &c.

401. Χρῆμων libri et vulg. Χρῆμον malit Dind. Τισιάδῃ] σιτιιάδῃ S.

402. πότε δ'] πότε τ' R. ποτ' ἄρ' conj. Dobr. εἰ μὴν νῦν Ald. non libri.

404. σφηκιάν B.R.S.V. Kust. &c. σφηκιάν Ald.

407. ἐντέτατ' ὀξύ] Ineptum metro supplementum, quo ejecto quot syllabarum lacuna sit ponenda non liquet, quum antistrophicus quoque versus 465 labem contraxerit. DIND. ἐντέταται ὀξὺ Herm. ἐντετάμεθ' ὀξὺ Mein. ἐντέταται ὀξέως conj. Bergk. Lacunam indicat Dind. Qu. ἐκτετάσθω (om. ὀξὺ), et in v. ant. 465. ὡς ἐλάνθανεν ὑπιουσά μ'. Vel sic, τοῦξύθυμον κέντρον, ᾧ κολ-|αζόμεσθ', ἐκτείνεται (vel ἐξείρεται, ut 423. κἀξείρας τὸ κέντρον). Illud autem ὀξὺ glossema adscriptum videtur ad ὀξύθυμον. Non enim credibile est ὀξύθυμον et ὀξὺ in eadem sententia conjunxisse nostrum.

ἀλλὰ θαιμάτια βαλόντες ὡς τάχιστα, παιδία,
 θεῖτε καὶ βοάτε, καὶ Κλέωνι ταῦτ' ἀγγέλλετε,
 καὶ κελεύετ' αὐτὸν ἤκειν
 ὡς ἐπ' ἄνδρα μισόδημον
 ὄντα κάπολούμενον, ὅτι
 τόνδε λόγον εἰσφέρει,
 μὴ δικάζειν δίκας.

410

ΒΔ. ὦγαθοί, τὸ πρᾶγμ' ἀκούσατ', ἀλλὰ μὴ κεκράγετε.

415

408. θαιμάτια C.R.V. θαιμάτια B. θοιμάτια S. θοιμάτια Ald.
 λαβόντες B. (supr. βαλ) C.R.S.V. schol. Ald. Fritsch. ad Thesm. 656. Richt.
 Dind. ("Chorus, inquit, qui jam in eo est ut saltet, pueros jubet Chori ipsius
 pallia e scena efferre," Fritsch. V. schol. Huc autem referendum scholion,
 quod versui 415 temere arpingitur, ταῦτα, ἵνα ἀποδὺς ὀρχήσῃται ὁ χορὸς καὶ
 ἀπέλθωσιν οἱ παῖδες.) βαλόντες supr. in B. Br. Hirsch. Bergk. Mein. Gr.
 Qu. θαιμάτι' ἀποδύντες. Archipp. ap. Athen. XV. 678 E. ἀθῶος ἀποδύς
 θοιμάτιον ἀπέρχεται. Cf. ad Ach. 627. ἀποδύντες τοῖς ἀναπαίστοις ἐπίωμεν.
 Thesm. 656. ξυζωσαμένας . . . τῶν θ' ἱματίων ἀποδύσας. Sed v. ad Nub. 1103.
 Si verum est λαβόντες, cf. Thesm. 568. λαβέ θοιμάτιον, Φιλίστη. Lys. 1093. εἰ
 σωφρονεῖτε, θαιμάτια λήψεσθ'. Sic certe legebat schol. Ἀποβάλλειν et ῥίπτειν
 τὸ ἱμάτιον dicebant antiqui, aliquando etiam βάλλειν eodem sensu. Cf. Hom.
 II. β'. 183. βῆ δὲ θέειν, ἀπὸ δὲ χλαῖναν βάλε. Lysias III. 12. ὁ δὲ ρίψας τὸ
 ἱμάτιον ᾤχετο φεύγων. III. 35. τὸ γὰρ μειράκιον . . . ρίψαν θοιμάτιον φεύγων
 ᾤχετο. Xen. An. I. 5. 8. ρίψαντες γὰρ τοὺς πορφυροῦς κἀνδύς . . . ἔεντο &c.
 Theophr. Char. 27. ρίψας τὸ ἱμάτιον τὸν βοῦν αἰρεῖσθαι, ἵνα τραχηλίση. Longus
 Past. IV. p. 170. ρίψας θοιμάτιον ἔθει κατὰ τοῦ παραδείσου. Verum mihi videtur
 βαλόντες. Paulo infra pallia sua colligunt, ut videtur, choreutae (v. 424.
 ξυσταλεῖς, coll. Eccl. 99. ξυστειλάμεναι θαιμάτια). Unde suspicari licet βαλόντες
 hic verum esse, et de puerorum palliis agi. παιδία] τὰ παιδία R.S.V.

409. ἀγγέλλετε B.R. ἀγγέλετε C.S.V. Κλέωνι] ἐλέων (sic) S.

411-414. Versus turpiter interpolati et ex tribus quos scripserat poeta
 efficti, qui fortasse hi fuerunt, μισόπολις οὗτος ὅτι | τόνδε λόγον εἰσφέρει, | μὴ
 δικάζειν δίκας. Et de postremis quidem duobus vix potest dubitari: sed
 μισόπολις fortasse non scriptum ab Aristophane est. DIND. Ita hodie Dind.
 Locum ita refingit Hermannus de Metr. p. 109: οὗτος ὅτι τόνδε λόγον |
 εἰσφέρει, ὡς χρεῶν | μὴ δικάζειν δίκας. Idem (El. D. M. p. 109) sic: ὡς ἐπ'
 ἄνδρ' ὀλοούμενον | μισόπολις ὄνθ' ὅτι τε τόνδε λόγον εἰσφέρει | μὴ δικάζειν δίκας.
 Idem alibi sic, indicata in antistrophe unius versus lacuna: ὡς ἐπ' ἄνδρ'
 ὀλούμενον, | μισόπολις ὄνθ' ὅτι τε | τόνδε λόγον εἰσέφερε. Respondent versus
 tres cretici 468-470. μισόπολις vulg. μισόδημον Herm. Hirsch., ut fiat
 dimeter trochaicus. Probabilis correctio. Cf. 474. ὁ μισόδημος.

412. Qu. ὄντ' ἀπὸ τ' ὀλούμενον, ὅς | εἰσφέρει τὸν νόμον, | μὴ . . . καὶ
 πολούμενον S.V. ὅτι] ὅς Richt. ὅστις Bergk.

413. λόγον] Qu. νόμον. Desidero praeterea articulum.

414. ὡς χρῆ additum post εἰσφέρει in B.C.R.S.V. om. Ald. Herm. Dind. &c.
 Interpolatum ὡς χρῆ etiam Dem. p. 504.

415. κεκράγετε B. vulg. Dind. Gr. κεκράγατε C.R.S.V. Bergk. Richt. Cobet.

ΧΟ. νῆ Δί' ἐς τὸν οὐρανόν γ'. ΒΔ. ὡς τόνδ' ἐγὼ οὐ μεθήσομαι.

ΧΟ. ταῦτα δῆτ' οὐ δεινὰ καὶ τυραννίς ἐστὶν ἐμφανής ;

ὦ πόλις καὶ Θεώρου θεοισεχθρία,

κεῖ τις ἄλλος προέστηκεν ἡμῶν κόλαξ.

ΞΑ. Ἡράκλεις, καὶ κέντρ' ἔχουσιν. οὐχ ὄρας, ὦ δέσποτα ; 420

ΒΔ. οἷς γ' ἀπώλεσαν Φίλιππον ἐν δίκῃ τὸν Γοργίου.

V. L. p. 83. Mein. Male. Simili errore κεχίνατε pro κεχίνατε legebatur Ach. 133.

416. νῆ δία γ' S.V. ἐς B.S. εἰς C.R.V. Verba ὡς . . . μεθήσομαι, quae vulgo Choro continuantur, Bdelycleoni tribuunt Dobr. Bergk. Mein. Hamaker. Dind. Recte, opinor. Cf. 437. ΧΟ. εἰ δὲ μὴ τοῦτον μεθήσεις, &c. 434. τόνδ' ἐγὼ οὐ μεθήσομαι B.C.P.R.S. vulg. Richt. τόνδε γ' ἐγὼ . . . V. τοῦδ' ἐγὼ . . . Pors. ad Med. 734. Valck. ad Phoen. 522. Hirsch. Mein. Dind. Gr. τόνδε γ' . . . Flor. Chr. Cf. 434. καὶ λάβεσθε τουτοῦ καὶ μὴ μεθήσθε μηδενί (sc. αὐτόν). 437. 448. et ad Pl. 75.

417. ΒΔ. praef. in B.C. et vulg. ΧΟ. aut ΦΙ. (sed tantum ταῦτα . . . ἐμφανής) Dobr. ΦΙ. Lenting. Choro continuant Bentl. Tyrwh. Dind. Cf. 463-470. 483. 487-507. δῆτ'] δῆ γ' S.V. ἐστὶ V. ἐστὶν ἐμφανής] ἐστὶν ; ἐμφανής γε Herm. Mein.

418. Χο. praef. B. ἡμιχ. C.R. Choro continuant Bentl. Dind. &c. πόλις B. πόλι C.R.S.V. θεοισεχθρία C.V. Ald. Br. Bergk. θεὸς ἐχθρία R.S. θεοεχθρία B.Δ. θεοισεχθρία Bentl. Br. in Suppl. Dobr. Bekk. Dind. Hirsch. Herm. Cobet. (Mnem. l. l.) Mein. θεοῖς ἐχθρία Herm. ad Iph. T. 192. Θεώροιο θεοισεχθρία Richt. Θεώροιο θεοεχθρία conj. Richt. "θεοῖς ἐχθρία (sive mavis cum Brunckio θεοισεχθρία) scribendum esse dixi in editione a. 1825, collato Demosthenis loco in oratione contra Androtionem p. 611, 15, qui in libris vulgatis ita legitur, βούλομαι δεῖξαι τοῦτον . . . διὰ τὴν αὐτοῦ βδελυρίαν καὶ θεοῖς ἐχθρὰν αἰσχροκέρδειαν πεπονητά μὲν μέχρι τῆσδε τῆς ἡμέρας οὐδὲν . . . ubi duo optimi codices ἐχθρίαν praebent omissa αἰσχροκέρδειαν, quod interpolatum est ex oratione Timocratea p. 761, ubi haec leguntur, οὐδεμίαν γὰρ ἂν εἰπέιν ἔχοις ἄλλην πρόφασιν δι' ἣν τοιοῦτον ἐπήρησις εἰσενεγκεῖν νόμον ἢ τὴν σεαυτοῦ θεοῖς ἐχθρὰν αἰσχροκερδίαν, quibuscum comparandus tertius, qui ipse quoque simillimus illi est, locus in oratione contra Aristocratem p. 687, 21. θεοῖς ἐχθρῶν ῥητόρων πονηρίαν, οἱ τοσαύτην ὑπερβολὴν πεποιήνται τῆς αὐτῶν αἰσχροκερδίας. Sciens omitto quae de reliquis hujus vocabuli formis dici possent, θεοεχθρία θεοεχθρία θεοεχθία. Θεοῖς ἐχθρίαν qui dixerunt, hoc sibi licere putarunt ut neglectis vocum componendarum legibus ab usitatissimo vulgi convicio θεοῖς ἐχθρὸς substantivum fingerent ἐχθρία huic formulae proprium neque usquam alibi inventum." DIND. V. Archippi locum corruptum apud schol. Scribendum, opinor, separatim θεοῖς ἐχθρία, ut νοῦν ἐχόντως (non νουνεχόντως) Plat. Legg. III. 686 E. εὖ καὶ ἐχόντως νοῦν . . . εἶπες Phil. 64 A. Confer etiam Ran. 541. κρέα . . . ἀν' ἡμιωβολιαῖα (non ἀνημ.). Sed alteri scripturae favet quodammodo compositum καλοκαγαθία, et νουνεχής.

419. ἡμῶν C. Br. Dind. Bergk. Richt. ὑμῶν B.R.S.V. vulg.

420. ἔχουσι V.

421. φίλιπον R. τὸν Γοργίου] Qu. καὶ Γοργίαν. Cf. Av. 1700.

- ΧΟ. καὶ σέ γ' αὐτοῖς ἐξολοῦμεν. ἀλλὰ πᾶς ἐπίστρεφε
δεῦρο κάξειρας τὸ κέντρον εἶτ' ἐπ' αὐτὸν ἴεσο
ξυσταλεῖς, εὐτακτος, ὀργῆς καὶ μένους ἐμπλήμενος,
ὡς ἂν εὖ εἰδῆ τὸ λοιπὸν σμήνος οἶον ὄργισε. 425
- ΞΑ. τοῦτο μέντοι δεινὸν ἤδη νῆ Δί', εἰ μαχοῦμεθα
ὡς ἔγωγ' αὐτῶν ὄρων δέδοικα τὰς ἐγκεντρίδας.
- ΧΟ. ἀλλ' ἀφίει τὸν ἄνδρ'· εἰ δὲ μὴ, φήμ' ἐγὼ
τὰς χελώνας μακαριεῖν σε τοῦ δέρματος.
- ΦΙ. εἶά νυν, ὦ ξυνδικασταὶ, σφήκες ὄξυκάρδιοι, 430
οἱ μὲν ἐς τὸν πρωκτὸν αὐτῶν ἐσπέτεσθ' ὄργισμένοι,
οἱ δὲ τῶφθαλμῷ ἔν κύκλῳ κεντεῖτε καὶ τοὺς δακτύλους.
- ΒΔ. ὦ Μίδα καὶ Φρύξ, βοηθεῖθ' ὦδε, καὶ Μασυντία,
καὶ λάβεσθε τουτουὶ καὶ μὴ μεθῆσθε μηδενί

422. σέ γ' B.R.S.V. σ' C. αὐτῖς B.C.R. vulg. αὐτῆς S.V. αὐθῖς Bergk. Richt. αὐτίκ' Dind. αὐτοῖς Hirsch. Mein. Hold. Bergk. καὶ σε τοῖς αὐτοῖς ὀλοῦμεν conj. Richt. Saep̄, fatendum est, in codicibus legitur αὐτῖς pro αὐθῖς. Cf. Nub. 557. αὐθῖς (αὐτῖς R.). Ach. 854. Lys. 1278. Soph. Phil. 127. αὐθῖς (αὐτῖς L.). 541. αὐθῖς (αὐτῖς L.). Oed. C. 1438. Oed. R. 234. El. 64. Hic tamen praestat, opinor, αὐτοῖς; quod et ipse conjeceram. Tentabam praeterea αὐτως 'pari modo', vel αὐ τὰχ'. Cf. ad Av. 287. ἀλλὰ πᾶς S.V. Dind. Hirsch. Richt. Mein. ἀλλ' ἅπας B.C.R. vulg. Cf. ad Ach. 282. 909. Th. 528. ἐπίστρεφε] Qu. ἐπιστρέφον.

423. κάξειρας C.R.S.V. κάξάρας B. Cf. ad Soph. Aj. 1066. ἴεσο B.R.S.V. Br. ἴεσο C. Ald.

424. ἐμπλήμενος B corr. C corr. R. Dawes. Br. ἐμπλημένος S.V. ἐμπλησμένος B.C. Ald. ἐμπεπλησμένος P.Δ. ἐμπλησο est infra v. 603. Similiter κάθημαι, κάθησο.

425. τὸ λοιπὸν B.C.R.S.V. ὄργισεν B.S.V. vulg. ὄργισε C. ὄργησεν R.

426. μέντοι C.R.S.V. μὲν γε B.

427. ἐγκεντρίδας] κεντρίδας R.

429. μακαρίζων (om. σε) S.V.

430. εἶα bis C.R.V. εἶα bis S.Γ. νῦν C.R.S.V. νῦν γ' B. νυν γ' Ald. om. Γ. ξυνδικασταὶ codices. συνδικασταὶ Ald.

431. εἰς . . . εἰσπέτεσθ' libri et vulg. ἐς . . . ἐσπέτεσθ' Dind. Mein.

432. τῶφθαλμον (sine accentu) R. κύκλῳ libri et vulg. ἔν κύκλῳ Elmsl. ad Ach. 343. Dind. Mein. Vitium frequens. Cf. ad 435. Favet haud dubie scriptura Ravennatis τῶφθαλμων. κεντεῖθ' οἱ δὲ libri. κεντεῖτε καὶ Flor. Chr. Br. Dobr. Dind. Mein. &c. καὶ om. R.

433. βοηθεῖτε δεῦρο libri. βοηδρομεῖτε conj. Br. βοῆθει δεῦρο Bentl. Pors. Bekk. Dind. Mein. &c. (Cf. 452.) Legendum suspicor βοηθεῖθ' ὦδε. Sequuntur pluralia λάβεσθε, μεθῆσθε, ἀριστήσατε. Confunduntur vero saepe δεῦρο et ὦδε in libris. Cf. tamen Eccl. 41. 42. μασυντία B.C.R. μασυντία S.V. conj. Bergk. Fortasse recte, ut Σκεβλύας (Ran. 608), Μαρσύας, Μαντύας (Μαντύης). Si quid mutandum, Μασιστία malit Mein.

434. λάβεσθε B.C. Scal. βάλεσθε R.Γ. βάλλεσθε S.V. Cf. ad 408.

- εἰ δὲ μὴ, ἕν πεδαῖς παχείαις οὐδὲν ἀριστήσετε 435
 ὡς ἐγὼ πολλῶν ἀκούσας οἶδα θρίων τὸν ψόφον.
- ΧΟ. εἰ δὲ μὴ τοῦτον μεθήσεις, ἔν τί σοι παγήσεται.
- ΦΙ. ὦ Κέκροψ ἤρωσ ἀναξ, τὰ πρὸς ποδῶν Δρακοντίδη,
 περιορᾶς οὕτω μ' ὑπ' ἀνδρῶν βαρβάρων χειρούμενον,
 οὓς ἐγὼ δίδαξα κλάειν τέτταρ' ἐς τὴν χοίμικα; 440
- ΧΟ. εἶτα δῆτ' οὐ πόλλ' ἔνεστι δεινὰ τῷ γήρα κακά;
 δηλαδὴ καὶ νῦν γε τούτω τὸν παλαιὸν δεσπότην
 πρὸς βίαν χειροῦσιν, οὐδὲν τῶν πάλαι μεμνημένοι
 διφθερῶν κάξωμίδων, ἅς οὗτος αὐτοῖς ἤμπολα
 καὶ κυνάς, χῶς τοὺς πόδας χεῖμῶνος ὄντος ὠφέλει, 445

τουτοῖ B corr. R.S. τουτοῖ B pr. C.V.Δ. μεθήσθε B.C.R.S.V.Δ.
 μεθείσθε Ald. Qu. μεθήτε. Ita Eur. Med. 728. κοῦ σε μὴ μεθῶ τι. Infra
 μεθήσεις est 437. Cf. Eur. Tro. 464. οὐκ ἀντιλήψεσθ'; ἢ μεθήσεσθ' (ἢ μεθήσεται
 Musgr. alii), ὦ κακαί; Sed supra 416. τόνδ' ἐγὼ οὐ μεθήσομαι.

435. εἰ δὲ μὴ ἕν B. (supr. ε) R. Kust. &c. εἰ δὲ μὴν (sic) S.V. εἰ δὲ μὴ
 C.Δ. Ald. Cf. ad Eq. 367. 1049. Ach. 343. Ran. 618. ἐν κλίμακι δήσας.
 Herod. I. 66. αἰ δὲ πέδαι αὔται, ἐν τῆσι ἐδεδέατο, &c. I. 86. ἐν πέδησι δεδεμένον.
 III. 23. πάντας ἐν πέδησι χρυσέησι δεδέσθαι. Aeschin. p. 254 R. δεδεμένον ἐν
 πέδαῖς. οὐδέν] Qu. ὄντες. Nisi joco inexpectato illatum est οὐδέν.

436. θρίων B.V. vulg. θριῶν R. Bekk. Reponendum suspicor πρίνων, et
 hic et in proverbio abs scholiasta allato. Ran. 859. σὺ δ' εὐθύς ὥσπερ πρίνος
 ἐμπρησθεῖς βοῆς.

437. Xo. om. B.C. μεθήσεις C.R.S.V. μεθήσης B. ἔν τι
 B.C.R.S.V. Ald. Br. ἔν τι Bergl. Dind. Mein. &c. κέντρα σοῦμπαγήσεται
 conj. Hirschig. Ann. Crit. p. 73.

438. τὰ πρὸς ποδῶν Δρακοντίδη vulg. τάχ' ἐκποδῶν Δρακοντίδης (coll. 157)
 conj. Richt.

440. οὓς B.R.S.V. ὡς C. κλάειν B.C.R.S.V. δίδαξα C.
 τέτταρα V. τετταγαρ' R. ἐς B.C.R.S.V.

441. ἤμυχ. praefixum in R. Interpunctionem post κακά addidit Florens
 Christianus. DIND.

442. δηλαδὴ] δῆλα δὴ Flor. Chr. δῆλα δ', εἰ Cobet. Mein. Dind. Fort.
 δῆλά γ', εἰ καὶ νῦν γε (vel νυνί γε) &c. Cf. 466. 503. ταῦτα γὰρ τοῦτοις ἀκούειν
 ἤδδ', εἰ καὶ νῦν ἐγὼ &c. Δηλαδὴ legitur Eccl. 1157. γε τούτω] Quum

sequantur pluralia χειροῦσιν, μεμνημένοι, αὐτοῖς, τοῦτοις, vide an legendum sit
 γὰρ οὗτοι. Nisi reponenda potius dualia μεμνημένω, αὐτοῖν et τοῦτοιν.

443. χειροῦσιν . . . μεμνημένοι] An χειροῦτον . . . μεμνημένω? Cf. ad 442.

444. ἄς] ὧν malit Hirschig. Ann. Crit. p. 71. Cf. ad Ach. 677.
 αὐτοῖς supr. in B. An αὐτοῖν? Cf. ad 442.

445. κυνάς, καὶ] κυνῶν, χαῖς (!) Hamaker. Ipse tentabam καὶ κυνῶν, χῶς τοὺς
 πόδας. Sed vulgata satis bene se habet; nam subito constructio mutatur,
 accusativo κυνάς per appositionem illato post verbum ἤμπολα. Pro καὶ
 tentabam χῶς (ut hodie etiam Dind.), sed dicendum fuisset potius οὐδ' ὡς.
 Qu. κάμβάδων, αἰς. ὄντος] οἴως Reisk. Qu. οἶον.

ὥστε μὴ ριγῶν ἐκάστοτ'. ἀλλὰ τούτοις γ' οὐκ ἔνι
τοῖσιν ὀφθαλμοῖσιν αἰδῶς τῶν παλαιῶν ἐμβάδων.

- ΦΙ. οὐκ ἀφήσεις οὐδὲ νυνὶ μ', ὦ κάκιστον θηρίον,
οὐδ' ἀναμνησθεῖς ὅθ' εὐράν τούς βότρυς κλέπτοντά σε
προσαγαγῶν πρὸς τὴν ἐλάαν ἐξέδειρ' εὖ κἀνδρικῶς, 450
ὥστε σε ζηλωτὸν εἶναι; σὺ δ' ἀχάριστος ἦσθ' ἄρα.
ἀλλ' ἄφες με καὶ σὺ καὶ σὺ πρὶν τὸν υἱὸν ἐκδραμεῖν.
- ΧΟ. ἀλλὰ τούτω μὲν τάχ' ἡμῖν δώσετον καλὴν δίκην,
οὐκέτ' ἐς μακρὰν, ἵν' εἰδῆθ' οἷός ἐστ' ἀνδρῶν τρόπος
ὀξυθύμων καὶ δικαίων καὶ βλεπόντων κάρδαμα. 455
- ΒΔ. παῖε παῖ, ὦ Ξανθία, τοὺς σφήκας ἀπὸ τῆς οἰκίας.
ΞΑ. ἀλλὰ δρῶ τοῦτ' ἀλλὰ καὶ σὺ τύφε πολλῶ τῷ καπνῷ.
ΒΔ. σοῦσθε σοῦσθ'. οὐκ ἐς κόρακας; οὐκ ἄπιτε; παῖε τῷ ξύλῳ.
ΞΑ. καὶ σὺ προσθεῖς Αἰσχίην ἐκτυφε τὸν Σελλαρτίου.

446. ριγῶν γ' B.C.S.V. vulg. ριγόν τ' (sic) R. ριγῶν Dind. &c.
τούτοις] Ἄν τούτοιιν? Cf. ad 442.

447. οὐδ' ἐν vulg. οὐδὲν V. Dedi τοῖσιν. Postulatur enim articulus.

448. οὐκ ἀφήσεις] Qu. οὐ μεθήσεις. Cf. 437.

449. οὐδ'] οὐτ' R. οὐδ' ἀναμνησθεῖς] οὐδ' ἀναμνησθήσει Reisk. contra
metrum. Fort. οὐδὲ μεμνήσει γ' . . . Vel οὐδὲ μεμνήσει σ' . . . κλέπτοντ' ἐγώ.

450. ἐλάαν C.R.S.V.G. ἐλαίαν B.(V.) Ald.

451. Post εἶναι interrogationis notam posui pro virgula.

452. ἄρες vulg. ἄφες Cobet. (Mnem. l. l.) Bergk. Mein. Dind. Idem ipse
conjeceram. Cf. 428. 448.

453. τούτων μὲν vulg. Reponendum τούτω μὲν, i. e. duo servi. Quam
scripturam noverat scholiasta, qui ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ τούτων. ἢ δυνῆκώς χωρὶς τοῦ ν
(i. e. τούτω) ἀντὶ τοῦ οὔτοι. Cf. Av. 336. ἀλλὰ πρὸς τοῦτον μὲν ἡμῖν ἐστὶν ἕστερος
λόγος, | τὰ δὲ πρὸς βύτα δοκεῖ μοι τῶδε δοῦναι τὴν δίκην. δώσετον C.R.S.V.
δώσετε B.

454. οἷός S.V. Suid. in ἵν' εἰδήσ. Junt. 1515. Bentl. Hirsch. Bergk. Richt.
(Recte: cf. 425.) οἷόν B.C.R. vulg. Dind. Mein. οἷος pro οἷον exhibit R. in
Ach. 321. ἐστ' B. ἔστ' C. ἐστὶν V. τρόπος V.

455. δικαίων] δικαστῶν conj. Bentl. Cf. 550. Qu. Βαίων.

456. ΒΔ. B.C. vulg. ΣΩ. Richt. παῖε παῖ] παῖε παῖ R.

457-9. Hos tres versus Bdelycleoni tribuit Bergk. τύφε B.C.

458. ΣΩ. vulg. ΒΔ. Beer. Mein. Dind. Recte, opinor. οὐχὶ σοῦσθ'
vulg. Malim σοῦσθε σοῦσθ', ut σοῦ σοῦ v. 209. Prius οὐκ add. R.S.V.G.
Elmsl. ad Ach. 321. Herm. de Metr. p. 116. Dind. &c. om. B.C. vulg. (Ex-
ciderat, opinor, propter simile praecedens vocabulum σοῦσθ'.) οὐχὶ σοῦσθ' ἐς
κόρακας ἄπιτε; παῖε παῖε τῷ ξύλῳ Burges. Praef. Troad. p. xvi. Legendum,
nī fallor: οὐκ ἄπιτε; σοῦσθ' ἐς κόρακας οὐκ ἄπιτε; παῖε τῷ ξύλῳ. Cf. 209.
σοῦ σοῦ, πάλιν σοῦ. Saepe autem per se legitur ἐς κόρακας. Vereor ut bene
Graece dici queat οὐχὶ σοῦσθε. Imperativus enim est σοῦσθε, ut σοῦ v. 209.

459. ἐκτυφε vulg. ἐκτυφε conj. Mein. Fortasse recte. Cf. Menand. IV.

- ἀρ' ἐμέλλομέν ποθ' ἡμᾶς ἀποσοβήσειν τῷ χρόνῳ ; 460
 ΒΔ. ἀλλὰ μὰ Δί' οὐ ῥαδίως οὕτως ἂν αὐτοὺς διέφυγες, ἀντ.
 εἴπερ ἔτυχον τῶν μελῶν τῶν Φιλοκλέους βεβρωκότες.
 ΧΟ. ἄρα δῆτ' οὐκ αὐτόδηλα
 τοῖς πένησι ἢ τυραννὶς
 ὡς λάθρα 'λάμβαν' ὑπιούσά μ', 465

122. 220. Qu. ὦν (vel εὖ) τύφε. Cf. 457. σελαρτίου C.S.V. schol. vulg. σελαυτίου B. σελλαρτίου R.G. Bekk. Dind. Hirsch. Richt. Mein. Quoniam allusio inest ad ν. σέλας, praefendum mihi videtur Σελαρτίου. Alioqui jocus perit.

460. (ΞΑ.) cont. vulg. Dind. ΣΩ. Richt. ΞΑ. Bergk. Mein. Alteri (servo?) tribuit R. Affirmative haec accipiunt Br. Dind. Mein., interrogative Lenting. Both. Richt. Fortasse recte, quum nusquam, opinor, sensu affirmativo sententiam inchoet ἄρα. Ἄρα hic valet *nonne?* Cf. ad Lys. 387. Nisi forte transponendum sic, ἀποσοβήσειν ἀρ' ἐμέλλομέν ποθ' ἡμᾶς τῷ χρόνῳ. Cf. Nub. 1301. φεύγεις ; ἔμελλον σ' ἄρα (alii ἄρα σε) κινήσειν ἐγὼ, &c.

461. ΒΔ. praef. (ni fallor) in B.C.R.V. Br. Dind. Mein. Bergk. ΧΟ. in Ald. Xanthiae continuat S. ΞΑ. Richt. ΣΩ. Benti. Certe non servo convenire haec videntur: quid enim servis cum Philoclis carminibus? Vide autem an reponendum sit ἡμᾶς pro αὐτοὺς, et ἐτύχομεν pro ἔτυχον τῶν, ut Chori haec sint. Cf. 403. διέφυγες] Rarum est tribrachum in septimo pede. Philem. IV. 30. οὔτε γὰρ ναυαγὸς, ἂν μὴ γῆς λάβηται φερόμενος. Antiph. Athen. p. 654 F. ὄψεται ἕκ τούτου πονηροὺς πέντε παῖδας γεγονότας. Menand. ibid. 248 B. ὡς ὀκηρὸς, πάντα μέλλων, σιτόκουρος, ὁμολογῶν | παρατρέφεισθαι. Eur. Ph. 618. Ion. 1273. In proprio nomine Arist. Av. 281. ἀλλὰ χοῦτος ἕτερος ; B. ἀλλ' οὗτος μὲν ἐστὶ Φιλοκλέους. Nub. 581. εἶτα τὸν θεοῖσιν ἐχθρὸν βυρσοδέψην Παφλαγῶνα. V. Pors. Praef. Hec. p. xlvi. Corrige hic locus posset, si opus esset, in hunc modum, ἀλλὰ μὰ Δί' οὐκ ἂν διέφυγες ὡδ' ἂν αὐτοὺς ῥαδίως.

462. μελῶν B.C.R. (ni fallor) Br. μελεῶν S.V. μελέων Ald. Alterum τῶν om. Δ. Ald. supr. in B.

463. Ἕμιχ. praef. in B.C. Ald. ΧΟ. Br. &c. Similiter ἡμιχ. praefixum vv. 418. 441. 480. in R. ἄρα δῆτ'] ἄρα δῆτ' S. Qu. εἶτα δῆτ', ut in 441.

αὐτὰ δηλα libri et vulg. Bergk. Richt. αὐτόδηλα Dind. Herm. Hirsch. Mein. Idem ipse conjeceram. Dindorfius confert Aesch. Sept. 846. τὰδ' αὐτόδηλα. Cf. Pac. 942. ὡς ταῦτα δηλὰ γ' ἔσθ'. Qui et ipse locus emendatione eget.

465. ὡς λάθρα γ' ἐλάνθαν' ὑπιούσά με B.C.S.V. Ald. ὡς λάθρα γ' ἐλάμβαν' . . . R. Inv. Bekk. Dind. olim Hirsch. Bergk. Richt. ὡς λάθρα μ' ἐλάμβαν' ὑπιούσα Mein. ὡς λάθρα μ' ἐλάνθαν' ὑπιούσ' Br. Herm. de Metr. p. 111. ὡς λάθρα μ' ἐλάμβανεν ὑπιούσα Madvig. ὡς λάθρα 'λάμβαν' ὑπιούσά με Dind. "ἐλάμβαν' R. Legebatur ἐλάνθαν'. Ceterum, quum parum apta sit γε particula, ὡς λάθρα γ' ἐλάμβαν' ὑπιούσά με, sic potius scribendum videtur ὡς λάθρα 'λάμβαν' ὑπιούσά με. Cum λάθρα . . . ὑπιούσα comparandum quod Sophocles dixit Oed. T. 386. λάθρα μ' ὑπελθὼν ἐκβαλεῖν ἰμείρεται." DIND. Qu. ὡς ἐλάνθανεν ὑπιούσα (vel -οῦσ'). Displacet pronomen με: μοx

εἰ σύ γ', ὦ πόνῳ πονηρὲ καὶ κομηταμνυία,
τῶν νόμων ἡμᾶς ἀπείργεις ὧν ἔθηκεν ἡ πόλις,
οὔτε τιν' ἔχων πρόφασιν
οὔτε λόγον εὐτράπελον,
αὐτὸς ἄρχων μόνος ;

470

ΒΔ. ἔσθ' ὅπως ἂν ἐκ μάχης καὶ τῆς κατοξείας βοῆς
ἐς λόγους ἔλθοιμεν ἀλλήλοισι καὶ διαλλαγᾷ ;

ΧΟ. σοὺς λόγους, ὦ μισόδημε καὶ μοναρχίας ἐρών
καὶ ξυνῶν Βρασιδα καὶ φορῶν κράσπεδα
στεμμάτων τήν θ' ὑπήνην ἄκουρον τρέφων ;

475

ΒΔ. νῆ Δί' ἧ μοι κρεῖττον ἐκστήναι τὸ παράπαν τοῦ πατρὸς
μᾶλλον ἢ κακοῖς τοσοῦτοις ναυμαχεῖν ὅσημέραι.

enim sequitur plurale ἡμᾶς. Neque *με* hic legisse videtur schol., qui explicat *ὑπεισερχομένη*. E glossemate forsan irrepserit *λάθρα*. Porro vix convenit *ἐλάμβανε*. Cf. ad v. stroph. 406. *λάθρα* Bergk.

466. ἡμυχ. praef. B. non C. *πόνῳ πονηρῆ* R.S.V. Br. Dind. &c. *πονω-πόνηρε* B.C. Ald.

468-70. Uno versu οὔτε . . . μόνος Dind. in *Metris*.

469. *εὐτραπέλου* S.

471. ἔσθ' ὅπως ἂνευ μάχης καὶ τῆς κατοξείας vulg. Mein. Dind. ἔσθ' ὅπως ἂνευ μάχης τε καὶ . . . Elmsl. ad Med. p. 102. Hamaker. ἔσθ' ὅπως ἂνευ μάχης ἂν καὶ . . . Herm. Madvig. ἔσθ' ὅπως ἂν ἐκ μάχης καὶ τῆς . . . optime Herw. Ex. Crit. p. x., coll. 866. *ὅτι γενναίως ἐκ τοῦ πολέμου καὶ τοῦ νείκους ξυμβήτην*. Ita etiam Meinekius, qui vertit *ἐκ μάχης . . . post rixam illumque insanum clamorem*. Diu me torsit hic locus, quem dum vitiosum esse persuasus essem, satis certam medendi rationem invenire non potui. Constat enim in hujusmodi clausula post *ἔσθ' ὅπως* requiri particulam *ἂν*, saltem apud comicum scriptorem. Tentabam igitur *ἔσθ' ὅπως ἂν δίχα μάχης καὶ . . .*; (Anaxandr. com. III. 97. *ὁ δὲ τούτου δίχα, sc. τοῦ κέρδους*.) Vel *ἔσθ' ὅπως ἂνευ μάχης ἂν τῆσδε τ' ὀξείας* (vel *τῆσδε κώξείας*) *βοῆς . . .* Nunc quin vera sit Herwerdeni correctio *ἂν ἐκ pro ἂνευ* nihil dubito. De reliquis istis καὶ τῆς κατοξείας nonnihil haereo, quum insolens locutio sit *κατοξεία βοή*. *κατοξείας* C.S.V. *κατοξίας* R. *ἀταξίας* B. Fort. *μάλ' ὀξείας*, aut *τῆσδέ γ' ὀξείας*.

472. *ἐς* B.C.R.S.V. *ἔλθοιμεν* S.V. Elmsl. ad Med. 102. Dind. Hirsch. Mein. Bergk. *ἔλθωμεν* B.C.R. vulg. Richt.

473. *σοὶ λόγους* libri et vulg. Bergk. *σοὶ 's λόγους* Both. *σοὺς λόγους* Hirschig. Richt. Mein. Dind. Pronomen ejectum videtur, quum in libris scriptum esset *σοὶ 's λόγους*. Fortasse recte. De hujusmodi compendiosis responsonibus cf. ad Lys. 529. et Ach. 919.

474. *ἐραστὰ* B.R.S.V. Suid. in *ἄκουρος* et *μισόδημος*. vulg. Bergk. Mein. *ἐρασταὶ* C. *ἐρών* Dind. Hirsch. Cf. v. str. 417. *καὶ delet* Hotib. (-*στα ξυνῶν*).

475. Fort. *κράσπεδ' ἐκ στεμμάτων*. Schol: *ἐκ στεμμάτων δὲ ἀντὶ τοῦ ἐξ ἐρίων*.

476. *ἄκουρον*] Qu. *ἄκαρτον*.

477. *ἧ μοι* C.R.S.V. *οἶμαι* B.

- ΧΟ. οὐδαμῶς οὐδ' ἐν σελίνῳ σουστὶν οὐδ' ἐν πηγάνῳ 480
 τοῦτο γὰρ παρεμβαλούμεν τῶν τριχοινίκων ἐπῶν
 ἀλλὰ νῦν μὲν οὐδὲν ἀλγείς, ἀλλ' ὅταν ξυνήγορος
 ταῦτά ταυτά σου καταντλή καὶ ξυνωμότην καλῆ.
- ΒΔ. ἀρ' ἂν, ὦ πρὸς τῶν θεῶν, ὑμεῖς ἀπαλλαχθεῖτέ μου ; 485
 ἢ δέδοκται μοι δέρεσθαι καὶ δέρειν δι' ἡμέρας.
- ΧΟ. οὐδέποτ' ἔγωγ', ἕως ἂν τί μου λοιπὸν ἦ,
 ὅστις ἡμῶν ἐπὶ τυραννίδ' ὧδ' ἐστάλης.
- ΒΔ. ὡς ἄπανθ' ὑμῖν τυραννίς ἐστι καὶ ξυνωμόται,
 ἦν τε μεῖζον ἦν τ' ἔλαττον πρᾶγμα τις κατηγορή,
 ἦς ἐγὼ οὐκ ἤκουσα τοῦνομ' οὐδὲ πεντήκοιτ' ἐτῶν' 490
 νῦν δὲ πολλῶ τοῦ ταρίχους ἐστὶν ἀξιωτέρα,

480. χο. praef. C. ἡμυχ. B.R. οὐδὲ μὲν γ' libri et Ald. Dind. οὐδὲ μὴν γ' Br. Hirsch. (in notis). οὐδὲ μὴν Bergk. Mein. Richt. οὐδὲ μέντ' (!) Reisk. Bekk. Qu. οὐδέπω γ' (vel οὐδαμῶς, vel ἀλλὰ μὴν) . . . , vel οὐδέπω (οὐδαμῶς) τοῦτ' . . . Vitiosa certe est vulgata. οὐδ' ἐν σελίνῳ] οὐπω ἔν σελίνῳ Mein. πού'στιν B.C. Ald. που'στιν R. σ' οὐστὶν S.V. πω'στὶν Flor. Chr. που'στὶν Richt. σουστὶν aut πῶ'στιν Dobr. σουστὶν Bekk. σουστὶν Dind. Hirsch. Mein. Bergk. Recte, ut videtur.

481. παρεμπολῶμεν Richter.

482. Fort. νῦν μὲν γ', vel κεί νῦν. ὅταν ξυνήγορος] ὅταν ὁ συνήγορος malit Hirschig. Ann. Crit. p. 71, cui articulus necessarius videtur.

483. ταῦτα ταυτά B.C. Ald. Mein. ταῦτα ταυτά R. ταῦτά Γ. ταῦτά ταυτά Bergl. Reisk. Br. Pors. Bekk. Dind. Bergk. et sic, ni fallor, S.V. Scribendum videtur ταῦτα πάντα. καταντλεῖ R. ξυνωμότας B.C.S.V. vulg. Richt. ξυνωμότ' R. ξυνωμότην Hirsch. Hamaker. Mein. Dind. Quod certe melius con- venit cum σου. Cf. 345. 953. καλῆ B.C. καλεῖ R.S.V.

484. ἀρ' ἂν, ὦ R. Dind. &c. ἀρά γ' ἂν B.C.S.V. vulg. ἀπαλλαχθεῖτε B.R. ἀπαλλαχθῆτε C.S.V. διαλλαχθῆτε Bentl. Qu. ἀπαλαγεῖτε, quae solennis forma Attica est; altera potius Ionica. Nisi reponendum διαλλαγεῖτέ μοι. Notanda autem contractio. Sic λυπηθεῖμεν Eurip. Hel. 771. σωθεῖμεν 815. 1047. ἐκβαίμεν Herc. F. 82. φανείμεν Aeschyl. Pers. 786. Cf. ad Ran. 1448. μου supr. in B. Br. μοι B.C.R.S.V. Ald.

485. ἦ] οὐ Reisk. Richt. μοι] σοι (interrogative) Bergk. Mein. Dind. λαιδορεῖσθαι pro μοι δέρεσθαι, interrogatione in fine versus posita, ingeniose, non tamen vere, Hirschig.

486. οὐδέποτέ γ', οὐχ vulg. οὐδέπω γ', οὐχ Herm. Mein. Dind. Qu. οὐδέποτ' ἔγωγ'.

487. ἐπὶ τυραννίδ' ἐστάλης libri et vulg. ἐπὶ τυραννίδ' ὧδ' ἐστάλης Herm. (Elem. D. M. p. 200.) Dind. Bergk. ἐπὶ τυραννίδι διεστάλης Bentl. Richt. ἐπὶ τυραννίδ' ἐξεστάλης Mein. Respondent haec versui 429.

488. ἡμῖν R.V.(?) Inv. Dind. Richt. ὑμῖν B.C.S. reliqui et vulg. Mein. Bergk. Praestat, opinor, ἡμῖν.

490. Qu. ἦς ἐγὼ οὐδ' ἤκουσα τοῦνομ' αὐτὸ &c. τοῦνομ' B.S. τ' οὔνομ' C. τοῦνομ' αὐτῆς οὐδὲ S. Scilicet e v. 492.

ὥστε καὶ δὴ τοῦνομ' αὐτῆς ἐν ἀγορᾷ κυλίνδεται.
ἦν μὲν ὠνήταί τις ὀρφῶς, μεμβράδας δὲ μὴ 'θέλη,
εὐθέως εἶρηχ' ὁ πωλῶν πλησίον τὰς μεμβράδας,
“ οὗτος ὀψωνεῖν ἔοιχ' ἄνθρωπος ἐπὶ τυραννίδι.”

495

ἦν δὲ γήτειον προσαιτῆ τις ἀφύαις ἡδυσμά τι,
ἢ λαχανόπωλις παραβλέψασά φησι θατέρω,
“ εἰπέ μοι, γήτειον αἰτεῖς πότερον ἐπὶ τυραννίδι,
ἢ νομίζεις τὰς Ἀθήνας σοὶ φέρειν ἡδύσματα ;”

ΞΑ. κάμὲ γ' ἢ πόρνη χθές εἰσελθόντα τῆς μεσημβρίας, 500
ὅτι κελητίσαι κέλευον, ὄξυθυμηθεῖσά μοι
ἦρετ' εἰ τὴν Ἰππίου καθίσταμαι τυραννίδα.

ΒΔ. ταῦτα γὰρ τούτοις ἀκούειν ἡδέ', εἰ καὶ νῦν ἐγὼ,

493. ὀρφῶς B. Athen. VII. 315 C. Dind. Mein. &c. ὀρφῶς C.R.S.V. vulg. ὀρφῶν v. l. ap. schol. Vide schol. Atticos semper ὀρφῶς, ut λαγῶς, ut scripsisse contendit Bergk. Comm. p. 418, ὀρφῶς autem Graecis vulgaribus relegandum (cf. λαγός). Ita certe ὀρφῶς legitur Archipp. Athen. 315 C. ὀρφῶ Cratin. ibid. Contradicit tamen Arcadius p. 84, 16. Ὀρφῶς κοινῶς, ὀρφῶς δὲ Ἀττικῶς. et 94, 5. Τὸ δὲ λαγῶς καὶ ὀρφῶς περισπῶνται (-ῶσιν ὡς ?) καὶ ὁ τυφῶν καὶ ὁ ταῶν (τυφῶς . . . ταῶς ?). Similiter Etym. M. p. 635, 32. Choerob. Bekk. p. 1197. Jo. Alex. p. 8, 35. Sic ταῶς et ταῶς, simili accentus diserepantia, quod in voce peregrina non mirum. Hodie legitur ὀρφοῖσι Plat. Athen. 315 C. Amips. Athen. 327 D. μὴ θέλη vulg. μὴ 'θέλη Hirsch. Mein. Dind.

495. ἔοιχ' ἄνθρωπος R.S. (aut ανθρ.) V. ἔοικ' ἄνθρωπος B.C. vulg. ἔοιχ' ἄνθρωπος Bekk. Dind. &c.

496. προσαιτεῖ R. ταῖς ἀφύαις libri et edd. vett. τις ἀφύαις Br. &c. Cf. ad Ach. 318. ἡδυσμά τι libri et vulg. ἡδύσματα Dobr. Herm. Mein. Bergk. Richt. Dind. Cf. Eq. 678. ἔπειτα ταῖς ἀφύαις ἐδίδουν ἡδύσματα (sc. τὰ κορίαννα τὰ τε γήτεια). Alex. com. III. 416. ἡδύσμασιν . . . λεπτοῖσι χλωροῖς. Eur. Hec. 269. Ἐλένην νυν αἰτεῖν χρῆ' τάφω προσφάγματα (πρόσφαγμα τι male conj. Beck.). Nihil mutandum : ἡδυσμά τι apte de porro uno dicitur. Vide tamen an reponendum sit ταῖς τριχίσι ἡδυσμά τις, ut glossema sit ἀφύαις. Articulus additur infra 679. τοῖς ἐψητοῖσι. et Eq. 678. ταῖς ἀφύαις. Singulare autem ἡδυσμα est Aelian. N. A. XIII. 8. ἡδυσμα τοῦτό γε τῇ τροφῇ . . . ἐπινοῶν. Lucian. Rhet. praec. 16. καθάπερ τι ἡδυσμα ἐπίπαττε αὐτῶν. Praeterea cf. 693. ἦν τίς τι διδῶ &c.

497. θατέρω C.R.S.V. θάτέρω B. θάτερα inconsulto Elmsl. ad Ach. 828. Subaudiendum ὀφθαλμῶ. Cf. Eccl. 498. παραβλέπουσα θατέρω.

499. σοὶ B.C.S.

500. κάμὲ γ' ἢ πόρνη χθές] An κάμὲ γὰρ πόρνη χθές? Cf. ad 242.

501. ὅτι] ὅτε malit Dind. κέλευον S. Qu. 'κέλευόν μ', vel 'κέλευσά μ'.

503. ἡδέα εἰ καὶ C.R.S.V. Junt. 2. Bekk. ἡδέα γ' εἰ καὶ B.Δ. ἡδέα καὶ Γ. ἡδέα γε καὶ Ald. Br. ἡδέ', εἰ καὶ Dind. Bergk. Mein. ἡδέ', ὡς καὶ malit Richt. Qu. ἡδέ', ὅτε καὶ . . . Antiphan. com. III. 68. ἄτοπόν γε κηρύττουσιν

- τὸν πατέρ' ὅτι βούλομαι τούτων ἀπαλλαχθέντα τῶν
 ὀρθροφοιτοσυκοφαντοδικοταλαιπώρων τρόπων 505
 ζῆν βίον γενναῖον ὡσπερ Μόρυχος, αἰτίαν ἔχω
 ταῦτα δρᾶν ξυνωμότης ὢν καὶ φρονῶν τυραννικά.
 ΦΙ. νῆ Δ' ἐν δίκη γ'· ἐγὼ γὰρ οὐδ' ἂν ὀρνίθων γάλα
 ἀντὶ τοῦ βίου λάβοιμ' ἂν οὐ με νῦν ἀποστερεῖς·
 οὐδὲ χαίρω βατίσιν οὐδ' ἐγχέλεσιν, ἀλλ' ἦδιον ἂν 510
 δικίδιον σμικρὸν φάγοιμ' ἂν ἐν λοπάδι πεπνυγμένον.
 ΒΔ. νῆ Δ' εἰθίσθης γὰρ ἦδεσθαι τοιούτοις πράγμασιν·
 ἀλλ', ἐὰν σιγῶν ἀνάσχη καὶ μάθης ἀγῶ λέγω,
 ἀναδιδάξειν οἴομαί σ' ὡς πάντα ταῦθ' ἀμαρτάνεις.
 ΦΙ. ἐξαμαρτάνω δικάζων; ΒΔ. καταγελώμενος μὲν οὖν 515
 οὐκ ἐπαίεις ὑπ' ἀνδρῶν, οὓς σὺ μόνου οὐ προσκυνεῖς.
 ἀλλὰ δουλεύων λέληθας. ΦΙ. παῦε δουλείαν λέγων,
 ὅστις ἄρχω τῶν ἀπάντων. ΒΔ. οὐ σύ γ', ἀλλ' ὑπηρετεῖς
 οἴομενος ἄρχειν. ἐπεὶ δίδαξον ἡμᾶς, ὦ πάτερ,

ἐν τοῖς ἰχθύσι | κήρυγ', ὅπου καὶ νῦν τις ἐκεκράγει μέγα &c. νῦν] νῦν
 γ' Mein.

504. ὅτι] B.C.R.S. Suid. ἰθ ὀρθροφοιτο- Ald. ὅτι] V. ὅτι Suid. in εἰ καὶ
 νῦν. Pors. Br. ὅτι] θέλω conj. Kust. ἀπαλλαχθέντα] Qu. ἀπαλλαγέντα.
 Cf. ad 484.

505. ὀρθροφ- B.C.R.S. ὀρθροσφ- V. ὀρθροφ- schol. Flor. Chr. Scal. Reisk.
 Kust. &c.

506. ἔχων R.

507. τυραννικά S.V. Suid. in εἰ καὶ νῦν et ξυνωμότης. Pors. Dind. Hirsch.
 Bergk. Mein. τυραννίδα B.C.R. vulg. Richt. (ut βλέπειν τυραννίδα). Verum
 est τυραννικά, ut φρονεῖν ἀρχαῖκὰ legitur Nub. 821. εἰρημικά Plut. Alc. 30. Cf.
 etiam Plat. Theag. 125 E. ὅστις . . . ἐπίσταται τυραννικά. Rep. IX. 573 B.
 τυραννικὸν τι φρόνημα. 754 B. δρᾶσαι (τι) τῶν τυραννικῶν. Xen. Lac. XV. 8.
 τυραννικὸν φρόνημα. Plut. Caes. 25. οὐ τὸν πατέρα . . . τυραννίδα (τυραννικά?)
 δοκοῦντα πράττειν ἀπέκτειναν. Soph. Oed. R. 588. τύραννος εἶναι μᾶλλον ἢ
 τύραννα δρᾶν. Herod. II. 173. ποιείεις οὐδαμῶς βασιλικά.

508. ἐγὼ γάρ] ἐγὼ μὲν οὖν et ἐγὼ μὲν Suidas in ν. λοπάς.

509. οὐ] An οὐ? V. Nub. 1463. sed cf. Av. 1605. Nub. 1072. &c.

510. ἐγγέλευσιν B.C.R. Suid. in λοπάς et οὐδὲ χαίρω. et vulg. ἐγγελίσιν S.V.
 ἐγγέλευσιν Athen. VII. p. 299 C. Pors. Dind. &c. Vide ad Nub. 559. Sic
 ὄφεισιν ab ὄφισ.

511. πεπηγμένον R.

513. ἀ' γὰρ B.R.S.V. ἄπερ C.

514. οἴομαί σ' B.C.R.G. Inv. Dind. &c. σ' οἴομ' C. οἴμαι σε S. οἴμαι σ' V.
 σ' οἴομαί γ' B. Ald. Br. ταῦθ' B.R.S.V. ταῦτα C.

516. οὐκ ὑπαίεις S.

519. ἐπεὶ δίδαξον] ἐπιδίδαξον S.V. Cf. ad 73.

- ἤτις ἢ τιμή' στί σοι καρπουμένω τὴν Ἑλλάδα. 520
- ΦΙ. πάνυ γε· καὶ τούτοισί γ' ἐπιτρέψαι θέλω. ΒΔ. καὶ μὴν ἐγώ.
ἄφετέ νυν ἅπαντες αὐτόν. ΦΙ. καὶ ξίφος γέ μοι δότε.
ἦν γὰρ ἠττηθῶ λέγων σου, περιπεσοῦμαι τῷ ξίφει.
- ΒΔ. εἶπέ μοι, τί δ', ἦν, τὸ δεῖνα, τῇ διαίτῃ μὴ ἠμείνης ;
- ΦΙ. μηδέποτε πίοιμι ἄκρατον μισθὸν ἀγαθοῦ δαίμονος. 525
- ΧΟ. νῦν δὴ τὸν ἐκ θήμετέρου
γυμνασίου δεῖ τι λέγειν
καινὸν, ὅπως φανήσῃ — στρ.
- ΒΔ. ἐνεγκάτω μοι δεῦρο τὴν κίστην τις ὡς τάχιστα.
ἀτὰρ φανεῖ ποῖός τις, ἦν τοιαῦτα παρακελεύη ; 530

520. 'στί σοι] τις (supr. οι) S. καρπουμένων S.

521. τούτοισί γ'] τούτοισω Br. Conz. Male. θέλω vulg. θέλω Hirsch. Dind. prob. Mein. Cf. ad 493.

522. νῦν B. vulg. τοίνυν C. νυν Dind. &c. καὶ ξίφος . . . ξίφει] Philocleoni tribuenda haec esse animadvertit Berglerus, cujus vide annotationem ad v. 714. Vulgo Bdelycleoni tribuuntur. DIND. Philocleonis haec esse constat, ne alia memorem, vel ex 714, ubi schol: ἐπειδὴ ξίφος ἤττησε καὶ ὄρᾳ ἑαυτὸν κατακρατηθέντα. γέ μοι B.R.S.V. δέ μοι C. γ' ἐμοὶ Br.

524. ΒΔ. praef. Bergl. Dind. &c. Vulgo haec Bdelycleoni continuabantur. Fort. ὁ δεῖνα . . . μὴ ἠμείνη. ἦν . . . ἠμείνης V. τὸ δεῖνα] ὁ δεῖνα Scal. Valek. Dobr. (coll. Ran. 918. τί δὲ ταῦτ' ἔδρασ' ὁ δεῖνα ;)

525. ἀκράτου μισθὸν vulg. ἀκράτου μεστὸν Hecker. (Mnem. I. I.) ἄκρατον μισθὸν conj. Richt. ed. Mein. Dind. "ἀκράτον legisse videtur schol." (Lenting.) Vide an scripserit Comicus ἀκράτον οἶνον, ut in Eq. 85. ἀκράτον οἶνον ἀγαθοῦ δαίμονος. Aut μηδέποτε πίοιμι μισθὸν μεστὸν ἀγαθοῦ δαίμονος, ejecto ἀκράτου ut glossemate ad ἀγαθοῦ δαίμονος adscripto. Facile autem excidere potuisset μεστὸν post μισθόν.

526. νῦν δὴ C. Pors. Dind. Fritsch. ad Th. 532. νῦν δὲ B.R.S.V. Ald. νῦν σε Br. Richt. malit Bergk. Cf. Eq. 756. νῦν δὴ σε πάντα δεῖ κάλων ἐξίεναι σεαυτοῦ. Eccl. 571. νῦν δὴ δεῖ σε πυκνὴν φρένα καὶ φιλόδημον ἐγείρειν | φροντίδα. Versus antistrophicus est 631. θήμετέρου S. (ni fallor). θημετέρου C.V.(?) Bekk. θημετέρου B. θ ἠμετέρου R. Notanda mira crasis in τοῦ ἡμ.

527. λέγειν τι δεῖ vulg. Richt. δεῖ τι λέγειν Bentl. Pors. Herm. Dind. Mein. Quae accuratius respondebunt versui ant. 632.

528. φανήσῃ B.C.R.S.V. Bentl. Br. φανείσῃ Ald. φανήσῃ Scal.

529. κακίστην R.

530. ΧΟ. praef. B.C.R.S.V. vulg. ΦΙ. Herm. de Metr. p. 315. Bdelycleoni recte continuant Herm. ad Nub. 759. Dind. Hirsch. Bergk. Mein. Richt. ποῖός τις ὦν libri et Ald. Dind. &c. ποῖός τις ὦν Bergl. Br. "Revocandum ποῖός τις ὦν signumque interrogandi post παρακελεύη ponendum. Ad chorum conversus, cujus orationem interruperat, haec dicit Bdely-

ΧΟ. μὴ κατὰ τὸν νεανίαν
 τουδὶ λέγειν. ὀρᾶς γὰρ ὧς
 σοι μέγας ἐστὶν ἄγων
 καὶ περὶ τῶν ἀπάντων,
 εἴπερ, ὃ μὴ γένοιθ', οὐ-
 τὸς σε λέγων κρατήσει.

535

ΒΔ. καὶ μὴν ὅσ' ἂν λέξη γ' ἀπλῶς μνημόσυνα γράψομαι ἴγώ.

ΦΙ. τί γὰρ, φάθ' ὑμεῖς, ἦν ὁδὶ με τῷ λόγῳ κρατήσῃ;

cleo." (Dind.) ἀτὰρ φανεῖ ποῖός τις ὢν; τί ταῦτα παρακελεύῃ; Madvig.
 ταῦτα B.C. vulg. ταῦτ' αὐτὰ R.F. ταῦτα αὐτὰ S.V. "Locus nondum emen-
 datus." MEIN. Legendum, ni fallor, ἀτὰρ φανεῖ ποῖός τις, ἦν ταῦτ' αὐτὰ
 παρακελεύῃ; I. e. qualis (quam ridiculus) videberis, si haec ipsa consulas
 (et approbes quae ego)? Quibus subindicat Chorum in sententiam suam demum
 perventurum esse, argumentis suis persuasum. Cf. 725 seq. Vel ἀτὰρ φανεῖ
 ποῖός τις, ἦν τοιαῦτα παρακελεύῃ; Istud ὢν metri gratia illatum crediderim,
 postquam ταῦτ' αὐτὰ in ταῦτα abiisset. Vulgo explicant, sed tu qualis vide-
 beris esse (i. e. quam iniquus, ut videtur), si ita eum incitas? παρα-
 κελεύῃ] Secunda persona.

531. ΧΟ. om. B.C.R.S.V.

532. τόνδε vulg. Bergk. Richt. Mein. τουδὶ Bntl. Dind. Cf. 637.
 λέγειν libri et vulg. Bergk. Riecht. Dind. λέγων Hirsch. Mein. Utrumque
 recte habet, φανήσῃ λέγειν et φανήσῃ λέγων.

533. ὧς σοὶ C.R.S.V. vulg. ὧς σοὶ B. ἔστ' ἄγων R.S.V. Junt. 2.
 vulg. ἐστὶν ἄγων B.C. Ald. ἐστ' ἄγων Bergk. ἔστ' ἄγων νῦν Bntl. Pors.
 Richt. (Sic Pac. 276. νῦν ἄγων μέγας.) ἐστὶν ἄγων Dobr. Dind. Hirsch.
 Mein. (Sic Thucyd. 2, 45. παισὶ δ' αὖ ὅσοι τῶνδε πάρεστε, ἢ ἀδελφοῖς, ὀρῶ
 μέγαν τὸν ἄγωνα. Eurip. Hel. 1090. μέγας γὰρ ἄγων. Phoen. 588. οὐ λόγων
 ἔθ' ἄγων.) Cf. Elmsl. ad Oed. C. 240. Bntleii tamen conjecturae egregie
 favet scriptura ἔστ' in R.V. Creberrimus enim librorum error est ἐστὶ
 pro ἔστ' scribentium; rarissimus ἔστ' pro ἐστὶ. Facile autem excidere
 potuisset νῦν post ἄγων. Imo transvectum per errorem videtur ad v. 535.

535. γένοιτο νῦν libri et vulg. Bergk. γένοιθ' Bntl. Pors. Dind. Mein. &c.
 "Libri γένοιτο νῦν, ex conjectura grammatici qui non animadvertisset σε post
 οὗτος excidisse, quod Porsonus restituit." DIND. Cf. ad 533.

536. οὗτος ἐθέλει κρατήσαι libri et vulg. Bergk. οὗτός γ' . . . Bntl. οὗτός
 σ' . . . Pors. Dind. Mein. Hirsch. Richt. Veram scripturam mihi videor
 restituisse scribendo οὗτός σε λέγων κρατήσῃ. Vulgata scriptura ineptissima
 mihi videtur. Cf. 539. ἦν ὁδὶ με τῷ λόγῳ (i. e. λέγων) κρατήσῃ. Sic Nub.
 1035. εἴπερ τὸν ἄνδρ' ὑπερβαλεῖ καὶ μὴ γέλῳτ' ὀφλήσῃς. Respondet vero his
 versus ant. 641.

538. λέξη γ' C.R.S.V. λέξης B.Δ. γράψομαι ἴγώ B.P. Kust. Br.
 &c. γράφομαι ἴγώ C.R.S.V. Ald. γράφομάγῳ Dawes. M. C. p. 269.

539. τί γὰρ φάθ' ὑμεῖς] τί γὰρ, φάθ', ὑμεῖς Mein. Non enim quid dicat
 Chorus, sed quid dicturus sit quaerere posse Bdelycleonem. Ipse tentabam τί
 γὰρ, φάθ' ὑμεῖς, vel τί γὰρ ποθ' ὑμεῖς, vel τί φήσεθ' ὑμεῖς. κρατήσῃ S.

ΧΟ. οὐκέθ' ὁ πρεσβυτῶν ὄχλος 540
 χρήσιμος ἔστ' οὐδ' ἀκαρῆ,
 σκωπτόμενοι δ' ἐν ταῖς ὁδοῖς
 θαλλοφόροι καλούμεθ', ἀν-
 τωμοσιῶν κελύφη. 545

ἀλλ', ὧ περὶ τῆς πάσης μέλλων βασιλείας ἀντιλογήσει
 τῆς ἡμετέρας, νυνὶ θαρρῶν πᾶσαν γλώτταν βασάνιζε.
 ΦΙ. καὶ μὴν εὐθύς γ' ἀπὸ βαλβίδων περὶ τῆς ἀρχῆς ἀποδείξω
 τῆς ἡμετέρας ὡς οὐδεμιᾶς ἦττων ἐστὶν βασιλείας.
 τί γὰρ εὐδαιμον καὶ μακαριστὸν μᾶλλον νῦν ἐστὶ δικαστοῦ
 ἢ τρυφερώτερον ἢ δεινότερον ζῶον, καὶ ταῦτα γέροντος; 551
 ὃν πρῶτα μὲν ἔρποντ' ἐξ εὐνῆς τηροῦσ' ἐπὶ τοῖσι δρυφάκτοις
 ἄνδρες μεγάλοι καὶ τετραπήχεις· κᾶπειτ' εὐθύς προσιώντι
 ἐμβάλλει μοί τις χεῖρ' ἀπαλὴν, τῶν δημοσιῶν κεκλοφυῖαν

540. οὐκέτι πρεσβυτῶν ὄχλος vulg. Malim οὐκέθ' ὁ πρεσβυτῶν ὄχλος.

541. ἀκαρῆ B.C.S.V. ἀκαρῆι R.

542. δ' ἂν C.R.S.V.T. γὰρ ἂν B. Ald. Br. Mein. δ' Pors. Dind. &c.
 ἐν ταῖς ὁδοῖς ἀπάσαις C. Havn. ἐν ταῖσιν ὁδοῖς ἀπάσαις B.R. Ald. Br. Hirsch.
 Bergk. ἐν ταῖσιν ὁδοῖσιν ἀπάσαις S.V. παισὶν ἐν | ταῖσιν ὁδοῖς ἀπάσαις
 (indicata lacuna in vv. ant. 647-8) Mein. ἐν ταῖς ὁδοῖς Pors. Dind. Richt.

544. καλούμεθ' libri et vulg. Bergk. Richt. Mein. καλούμεθ' Pors. Dind.
 Hirsch.

547. πᾶσαν γλώτταν βασάνιζε] Qu. πᾶσαν δὴ γλώτταν ἀφίει. Cf. 562.

548. γ' add. C.R. Ald. Br. om. B.S.V.Δ.

550. εὐδαίμων C. ἢ καὶ R.S.V.T. ἢ καὶ C. γ' ἢ καὶ B.D. Ald. γ' ἢ Flor.
 Christ. Br. καὶ Pors. Bekk. Dind. Bergk. Mein. Richt. νῦν om. S.V.
 Consociantur hic εὐδαιμον καὶ μακαριστὸν, ut alibi. Theopompus apud Athen.
 XII, p. 531 D. ἐσπούδαζον δὲ δοκεῖν εὐδαίμονες εἶναι καὶ μακαριστοί. et paullo post,
 συνῆν μετὰ τῶν ὑπάρχων εὐδαίμων καὶ μακαριστὸς ὢν. Quae loca apposuit Dind.
 Cf. Pl. 144. καὶ νῆ Δί' εἴ τί γ' ἐστὶ λαμπρὸν καὶ καλὸν | ἢ χάριεν ἀνθρώποισι &c.
 Ipse tentabam τί γὰρ ἢ μακαριστὸν ἢ εὐδαιμον . . .

553. κᾶπειτ' εὐθύς] Qu. κᾶτ' εὐθύς τις. προσιών τις Flor. Chr. Br.

554. ἐμβάλλει μοι τὴν . . . vulg. ἐμβάλλουσιν τὴν . . . Hirsch. (propter praec.
 ἄνδρες μεγάλοι, et seq. ἰκετεύουσιν). ἐμβάλλει μοί τις . . . conj. Mein.
 Similis transitio ab plurali ad singulare fit 565. (qu.) 568. Pac. 639-40.
 Eccl. 672. Nub. 975. Plura Heindorf. ad Plat. Gorg. § 75. Prot. § 28. Sed
 corrigendum forsitan ἐμβάλλει τις τὴν . . . Ad προσιώντι enim subaudiendum
 videtur αὐτῷ (τῷ δικαστῇ). Nisi praestat ἐμβάλλουσιν τὴν . . . Vel
 ἐμβάλλει μοί τις . . . Displicet enim articulus ante χεῖρ' ἀπαλὴν. Dicturus
 potius fuisset τὴν ἀπαλὴν χεῖρα (τὴν ἀπαλὴν μοι χεῖρ' ἐμβάλλει). τὴν χεῖρ'
 ἀπαλὴν vulg. In χεῖρ' ἀπαλὴν latere nomen aliquod proprium, ut χεῖρα Πάχης,
 suspicatur Reisk. ("Fortasse recte," Mein.) Multo tamen magis ad rem foret
 τὴν χεῖρα πλεῖον, manum plenam (argenti), ut τῶν δημοσιῶν κεκλοφυῖαν. Quod
 si verum est χεῖρ' ἀπαλὴν, malim saltem τις pro τὴν.

ἰκετεύουσιν θ' ὑποκύπτουτες, τὴν φωνὴν οἰκτρὰ χέοντες, 555
 "οἰκτερόν μ', ὦ πάτερ, αἰτοῦμαι σ', εἰ καὺτὸς πώποθ' ὑφείλου
 ἀρχὴν ἄρξας ἢ πλὶ στρατιάς τοῖς ξυσσίτοις ἀγοράζων"
 ὅς ἐμ' οὐδ' ἂν ζῶντ' ἦδειν, εἰ μὴ διὰ τὴν προτέρα ἀπόφυξιν.

- ΒΔ. τουτὶ περὶ τῶν ἀντιβολούντων ἔστω τὸ μνημόσυνόν μοι.
 ΦΙ. εἴτ' εἰσελθὼν ἀντιβοληθεὶς καὶ τὴν ὀργὴν ἀπομορχθεὶς 560
 ἔνδον τούτων ὧν ἂν φάσκω πάντων οὐδὲν πεποίηκα,
 ἀλλ' ἀκροῶμαι πάσας φωνὰς ἰέντων εἰς ἀπόφυξιν.
 φέρ' ἴδω, τί γὰρ οὐκ ἔστιν ἀκοῦσαι θώπευμ' ἐνταῦθα δικαστῆ;
 οἱ μὲν γ' ἀποκλάνονται πενίαν αὐτῶν καὶ προστιθέασι
 κακὰ πρὸς τοῖς οὔσι κακοῖσιν, ἕως ἂν ἰσώθῃ τοῖσιν ἐμοῖσιν·

555. ἰκετεύουσιν S.V. ἰκετεύουσι B.C.R. ὑποκύπτουτες B.C.S.V. ὑπο-
 πίπτουτες R. Inv. Quod nescio an praestet. Cf. Eq. 47. ὑποπεσῶν τὸν δεσπότην/
 ἦκαλλ', ἐθώπευ' &c. Sed προσκίψασα est infra 608. οἰκτροχοοῦντες vulg.
 Vocabulum monstrosum, pro quo reponendum suspicor οἰκτρὰ χέοντες.
 Scholiasta explicat, οἰκτρῶς χέοντες. Cf. Hom. Od. δ'. 719. οἰκτρ' ὄλοφυρομένη.
 κ'. 409. οἰκτρ' ὄλοφυρομένους, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντας. τ'. 543. ω'. 59.
 Confer etiam Homericum δακρυχέειν, Il. ω'. 786. δακρυχέοντες (non δακρυ-
 χοοῦντες). Plat. Phaedr. 267. οἰκτρογῶν . . . λόγων. Pro adverbio autem
 est οἰκτρὰ *flebiliter*, ut οὔρια in Lys. 550. οὔρια θεῖτε. Vel φωνὴν οἰκτρὰν
 τιν' ἔχοντες.

557. ξυσσίτοις R.V. non B.C.S.

558. ἦδειν] ἦδην frustra Elmsl. ad Ach. 35. De tertia persona ἦδειν ante
 vocalem cf. 635. Pac. 1182. Nub. 380. 1347. Av. 1298. Pl. 698. Eur.
 Ion. 1187. Apoll. Rh. II. 65. ἀπόφυξιν B.C.R.S.V. Ald. Bekk. Dind.
 Bergk. Richt. Lob. (ad Phryn. p. 726.) ἀπόφευξιν Bentl. Br. Hirsch. Mein.
 Cf. ad 562.

559. ἔστω τὸ μνημ.] Dispicet articulus. Qu. ἐν γ' ἔστω μνημ., vel ἔστω (vel
 ἔσθ' ἐν) τι μνημ., vel ἔστω σου. Cf. 576.

560. κἀντιβοληθεὶς Pors. sine causa. Cf. ad Ran. 1096. καὶ add. libri.
 Flor. Chr. Scal. &c. om. Ald.

562. ἀπόφυξιν B.C.S.V. Dind. Bergk. Richt. ἀπόφευξιν R. Br. Mein. Vide
 Lob. ad Phryn. p. 726.

563. τί γάρ] τί ἄρ' Elmsl. ad Ach. 4.

564. ἀποκλάνονται B.C. vulg. ἀποκλάνονται R.S.V. ἀποκλάνονται aut ἀπο-
 κλάνονται malit Richt. Eadem ipse conjeceram, et ἀποδύρονται. Sed forma
 media κλάεσθαι nonnunquam videtur usurari. αὐτῶν R.S.V. αὐτῶν B.C.
 προστιθέασιν B.R.S.V. προστιθέασι C. Br.

565. κακὰ πρὸς τοῖς (τοῖσιν B.) οὔσιν, ἕως ἂν ἰσώση (ἀνιῶν ἀνισώση V.) τοῖσιν
 ἐμοῖσιν libri. κακὰ C.R.S.V.F. et lemma schol. Bentl. κακά γε B. Ald.

τοῖς C.R.S.V. et lemma schol. Bentl. Bekk. τοῖσιν B. Ald.

ἕως ἂν ἰσώση B.C.R. ἕως ἀνιῶν ἂν ἰσώση S.V. (ἀνισώση hic pro ἂν ἰσ.) Dind.
 Hirsch. Bergk. Richt. (Correctio minime probabilis.) ἕως ἀνιῶν . . . Herm.
 Mein. Hold. ἕως κλάων . . . Reisig. ἕως λήγων . . . Hamaker. ἕως ἂν

οἱ δὲ λέγουσιν μύθους ἡμῖν, οἱ δ' Αἰσώπου τι γέλοιον 566
οἱ δὲ σκώπτουσι, ἵν' ἐγὼ γελάσω καὶ τὸν θυμὸν κατάθωμαι.
κῆν μὴ τούτοις ἀναπειθώμεσθα, τὰ παιδάρι' εὐθύς ἀνέλκει,
τὰς θηλείας καὶ τοὺς υἱεῖς, τῆς χειρὸς, ἐγὼ δ' ἀκροῶμαι
τὰ δὲ συγκύψανθ' ἅμα βληχᾶται· κᾶπειθ' ὁ πατὴρ ὑπὲρ αὐτῶν
ὥσπερ θεὸν ἀντιβολεῖ με τρέμων τῆς εὐθύνης ἀπολύσαι· 571
εἰ μὲν γ' ἄρνὸς φωνῆ χαίρω, παιδὸς φωνὴν ἐλεήσει·

παρισώση Br. (qui etiam τοῖσιν γ' οὔσιν dat). ἔως ἀνισωθῆ Reisk. κακὰ πρὸς τοῖς οὔσι κακοῖσιν, ἔως ἂν ἰσώση . . . Mein. in Vind. Emendatio hujus loci valde incerta et periculosa est. Ipse tentabam κακὰ πρὸς τοῖς οὔσιν, ἔως ἀνίων (vel ἀριθμῶν) ἂν ἰσώση τοῖσιν ἐμοῖσιν (vel τοῖσιν ἐν ᾄδου). Sed vix rectum videtur ἰσώση (sc. τις), pro quo vel ἰσωθῆ vel ἀνισωθῆ postulandum videatur: quamquam cf. 554. Qu. κακὰ πρὸς τοῖς οὔσι κακοῖσιν, ἔως ἂν ἰσωθῆ τοῖσιν ἐμοῖσιν. (Et sic, ut nunc video, Erf. ad Soph. El. 1194.) Vel κακὰ πρὸς τοῖσιν ὑπάρχουσιν, ἔως ἂν ἰσωθῆ . . . Vel κακὰ πρὸς τοῖς οὔσιν μυρὶ', ἔως ἂν ἰσωθῆ . . . Ἀνισοῦν *aequare* legitur Plat. Polit. 289 E. et passivum Herod. VII. 103. πλήθει ἀνισωθῆναι. Si verum est ἀνίων, redde *going back, tracing them up*.

566. λέγουσιν R.S.V. λέγουσι B.C. γέλοιον C.R.S.V. Br. Dind. Mein. &c. γελοῖον B. Ald. schol.

567. ἵν' B.C.S. ἵνα R.V.

568. κᾶν vulg. Dedi κῆν. ἀναπειθώμεσθα B.C.S.V. Ald. Dind. Bergk. Mein. Richt. ἀναπειθώμεθα R. Br. ἀναπειθόμεθα Δ. ἀναπείθωσιν με Reisk. Conj. p. 151. ἀναπειθῶμεν Pors. Praef. Hec. p. xlvii. Qu. ἀναπείθωμαι, vel ἀναπεισθῶ γῶ. Vulgata corrupta videtur ex ἀναπείθωμαι τὰ αὐτ' ἀναπεισθῶμεν τὰ . . . "Numeri hujus versus valde suspecti sunt." MEIN. De caesura neglecta in anapaesticis cf. ad Nub. 987. et Reisk. l. l. τὰ παιδάρι' libri. τὰ γε παιδάρι' Br. Pors. εὐθύς] αὐ τις Cobet. Mnem. l. l.

570. συγκύπτουθ' B.C. vulg. συγκύψαντ' (sic) R.S.V. συγκύπτουτ' Bergk. συγκύπτουτα Pors. Hirsch. Mein. συγκύψανθ' Dind. Richt. Praestare videtur συγκύψανθ'. Vide comm. ἅμα βληχᾶται B.C. vulg. Dind. ἅμα βληχᾶται R. ἀποβληχᾶται S.V. ἅμα βληχᾶται Dind. olim (formam monosyllabam ἅμα ab Hesychio notatam esse admonens). Richt. ἀμβληχᾶται Bergk. (coll. Pherecratis ἄγχασκε pro ἀνάχασκε, et Sophoclis ἄγχαζε ap. Bekk. Anecd. p. 340, 22). βληχᾶται (del. ἅμα) Pors. Hirsch. Mein. κᾶπειθ' V.

571. θεὸς S.V.

572. εἰ μὲν χαίρεις ἄρνὸς φωνῆ vulg. εἰ μὲν χαίρω τάρνὸς [γ' ἄρνὸς?] φωνῆ malit Hirsch. prob. Mein. Ipse malim εἰ μὲν χαίρω γ' ἄρνὸς φωνῆ, vel εἰ μὲν φωνῆ γ' ἄρνὸς χαίρω, vel potius εἰ μὲν γ' (564) ἄρνὸς φωνῆ χαίρω. Corrupta haec esse praeter constructionis inconcinnitatem docere inusitatum veteribus Atticis optativi formam ἐλεήσαις verissime monuit Mein. Postulatur certe χαίρω pro vulgata χαίρεις, ut in v. prox. φωνῆ vulg. ψῶλῆ Lenting., cui displicet bis φωνῆ positum. κωλῆ (Anglice dicas, in *lamb's fry*) malit Richter. Alioqui ter vox φωνῆ in duobus versibus posita esset; quod vix probabile videtur. Neutrum male. Ipse tentabam εἰ μὲν κρέασιν γ' ἄρνὸς χαίρω, vel εἰ μὲν γ' ἀρνεῖοισιν (κρέασι) χαίρω. ἐλεήσαις (ἐλαΐσαις R.) libri

εἰ δ' αὖ τοῖς χοιριδίοις χαίρω, θυγατρὸς φωνῇ πεπιθέσθαι.
 χῆμεις αὐτῷ τότε τῆς ὀργῆς ὀλίγον τὸν κόλλοπ' ἀνεῖμεν. 574
 ἀρ' οὐ μεγάλη τοῦτ' ἔστ' ἀρχὴ καὶ τοῦ πλούτου καταχρῆνη;

ΒΔ. δεύτερον αὖ σου τουτὶ γράφομαι, τὴν τοῦ πλούτου καταχρῆνην.
 καὶ τὰγαθὰ μοι μέμνησ' ἄχων φάσκεϊς τῆς Ἑλλάδος ἄρχειν.

ΦΙ. παίδων τοίνυν δοκιμαζομένων αἰδοῖα πάρεστι θεᾶσθαι.
 κῆν Οἶαγρος εἰσέλθῃ φεύγων, οὐκ ἀποφεύγει πρὶν ἂν ἡμῶν
 ἐκ τῆς Νιόβης εἴπη ῥῆσι τὴν καλλίστην ἀπολέξας. 580
 κῆν ἀύλητῆς γε δίκην νικᾶ, ταύτης ἡμῶν ἐπίχειρα

et vulg. ἐλεῆσαι Reisk. Elmsl. n. ms. Hirsch. Mein. μ' ἐλεῆσαι conj. Hirsch.
 ἐλέησον conj. Mein. ἐλεήσας Madvig. Praestat, opinor, ἐλεῆσαι, quod
 et ipse conjeceram reponendum, ut mox πιθέσθαι.

573. αὖ τοῖς B. (s. αἰς) R. Flor. Chr. Bentl. Bergl. Reisk. &c. αὖ τοῖσι C.
 αὐτοῖς S.V. Ald. φωνῇ με πιθέσθαι vulg. με τιθέσθαι (patrocinari)
 Reisk. Qu. φωναῖσι (φωνῆσι scriptum) πιθέσθαι. Vel φωνῇ πεπιθέσθαι.
 Forma epica πεπιθέσθαι in versu anapaesto recte se habere videtur.
 V. Hom. Il. κ'. 204. πεπιθοῖτο. α'. 100. ι'. 112. &c. Similiter πεπιθοῖτο
 Il. ζ'. 50. κ'. 381. λ'. 135. &c. πεπιθώνται (al. πύθωνται) η'. 195. &c. Otiosum
 certe hic videtur pronomen με. Subaudiendum autem ἀντιβολεῖ e v. 571.

χοιριδίους B.C.S.V. χοῖριοις R. Cf. ad Ach. 777. 830. &c.

574. χ' ἡμεις C. χῆμεις B. κόλλοπ' S.

575. τοῦτ' Malim fere ταῦτ'.

576. δεύτερον αὖ τοῦτο γράφωμαι γῶ (vel τουτὶ γράφομαγῶ) Dawes. M. C.
 p. 504. δεύτερον αὖ τουτὶ γράψωμαι probabiliter Raper. Lenting. (Idem et
 ipse conjeceram: sic ἔστω 559.) δεύτερον αὖ σου τουτὶ γράφομαι Crat. Br.
 Bekk. Dind. Hirsch. Bergk. Mein. Richt. αὖ B.P.S.V. ἂν C.R.
 σου B. supr. C.R.S.V.Γ. om. edd. ante Br. τουτὶ R.V.Γ. et supr. in B.
 ταυτὶ C. Ald. τί S. ταδί B.Δ. γράφομαι B.C.R.S.V. &c. Ald. γράφομαι
 Br. (cf. ad Lys. 676.) et recc. γράψωμαι conj. Raper. Lenting. Fortasse recte.
 γράψω Scal. Bentl. πλούτου] οἴκου, γρ. καὶ πλούτου R. Hunc versum
 in margine habet V. (om. s. Bekk.)

577. καὶ τὰγαθὰ μοι] Qu. τὰγαθὰ νῦν μοι, vel potius τῶν ἀγαθῶν νυν, vel
 ἄλλων νῦν (νῦν) μοι. Nonnulla enim jam memoravit. ἄ' χεις φάσκων
 B.S. ἄχεις φάσκων C. ἄχρῖς φάσκων R.V.Γ. Legerim ἄχων φάσκεϊς τῆς
 Ἑλλάδος ἄρχειν. Cf. 518. 619. Simili inversione libri Ach. 927. ἐνδήσας
 φέρω pro ἐνδήσω φέρων. Cf. etiam ad Ach. 487. Nisi malis ἄχειν φάσκεϊς
 τῆς Ἑλλάδος ἄρχων. Cf. Pac. 1082. ἐξὸν . . . τῆς Ἑλλάδος ἄρχειν. Versum
 ejiciunt Hamaker. Mein. τῆς Ἑλλάδος ἄρχειν R. schol. Kust. Inv. Bekk.
 Dind. Hirsch. Bergk. Richt. τὴν (τῆς S.(?)V. τὴν τῆς Γ.) Ἑλλάδος ἀρχὴν
 B.C.S.V.Γ Δ. Ald. Br. Lenting.

578-582. Haec ante v. 605 posuerit Hamaker. αἰδοῖα vulg. Dind.
 τᾶδοῖα Cobet. (Mnem. l. l.) Mein. Richt. Confer crasin in τᾶσχαρὰ Eur. Tro.
 384. τᾶσθητήρια Diph. com. IV. 383. Mach. com. IV. 497. Sed ut in
 anapaestis articulo fortasse non opus est. Cf. e.g. 613. ἄριστον παραθήσει.

581. νίκη (supr. δ) B. ἐπίχειρα (ἐ in ras.) B.

ἐν φορβειᾷ τοῖσι δικασταῖς ἔξοδον ἠύλησ' ἀπιούσι.
 κῆν ἀποθνήσκων ὁ πατήρ τῷ δῶ καταλείπων παιδ' ἐπικλήρον,
 κλάειν ἡμεῖς μακρὰ τὴν κεφαλὴν εἰπόντες τῇ διαθήκῃ
 καὶ τῇ κόγχῃ τῇ πάνυ σεμνῶς τοῖς σημείοισιν ἐπούση, 585
 ἔδομεν ταύτην ὅστις ἂν ἡμᾶς ἀντιβολήσας ἀναπέιση.
 καὶ ταῦτ' ἀνυπεύθυνοι δρῶμεν, τῶν δ' ἄλλων οὐδεμί' ἀρχή.

ΒΔ. τούτου γάρ τοι σε μόνου τούτων ὧν εἴρηκας μακαρίζω
 τῆς δ' ἐπικλήρου τὴν διαθήκην ἀδικεῖς ἀνακογχυλιάζω.

ΦΙ. ἔτι δ' ἡ βουλή χῶ δήμος, ὅταν κρίναι μέγα πρᾶγμ' ἀπορήση,
 ἐψήφισται τοὺς ἀντιδίκους τοῖσι δικασταῖς παραδοῦναι. 591
 εἴτ' Εὐθαλτος χῶ μέγας οὗτος Κολακῶνυμος ἀσπιδαποβλής
 οὐχὶ προδώσειν ἡμᾶς φασίν, περὶ τοῦ πλήθους δὲ μαχεῖσθαι.
 κὰν τῷ δήμῳ γνώμην οὐδεὶς πώποτ' ἐνίκησεν, ἐὰν μὴ
 εἴπη τὰ δικαστήρι' ἀφείναι πρῶτιστα μίαν δικάσαντας. 595
 αὐτὸς δὲ Κλέων ὁ κεκραξιδάμας μόνον ἡμᾶς οὐ περιτρώγει,
 ἀλλὰ φυλάττει διὰ χειρὸς ἔχων καὶ τὰς μυίας ἀπαμύνει.
 σὺ δὲ τὸν πατέρ' οὐδ' ὅτιοῦν τούτων τὸν σαυτοῦ πώποτ'
 ἔδρασας.

582. φορβειᾷ B.C. φορβιᾷ R.S.V. τοῖς R. non B.C.S.V. ἠέλισ' S.
 ἀπιούσιν B.C.R.V. Ald. Dind. Mein. ἀπιούσι S.(?) Br.

583. κὰν vulg. Reposui κῆν. τῷ B.C. καταλείπων B.C.Δ. Flor.
 Chr. Br. Benti. καταλιπων R. καταλιπὼν S.V. Ald.

584. κλάειν S. Br. κλαίειν B.C.R.V. Ald.

585. σημείοις S. non B.C.R. ἐπούσιν S.V. non B.C.R.

586. ἀναπέιση B.C.R. ἀναπέιθοι S.V.

588. τουτὶ γάρ τοι [melius μέντοι] σεμνόν' τούτων . . . Lenting. (Qui confert Eq. 777. τοῦτο μὲν, ὃ Δῆμ', οὐδὲν σεμνόν. Angl: no great thing.)
 τουτὶ γὰρ τῶν σεμνῶν τούτων Richt. Qu. τούτου (τουδι) γάρ τοι (vel μέντοι)
 σε μόνου τούτων . . . Dicitur enim μακαρίζειν τινά τιος, non τι. γάρ
 τοι] Qu. μέντοι. Sed cf. 603. Th. 171. τοι B.C.R. τὸ S.V. σεμνόν
 B.C.S.V. σεμνῶν R. Hirsch. Richt. σε μόνον optime Reisk. Pors. Dind.
 Bergk. Mein. Similiter πρὸς ἔθεν in πρόσθεν abiit Eq. 1018.

589. Suspectum habet Hamaker.

590. χῶ B. χ' ὦ C. πρᾶγμ' C.S. πρᾶγμα B.R.V. Deinde
 πορίση B.

591. τοὺς ἀδικούντας vulg. Malim τοὺς ἀντιδίκους.

593. ἡμᾶς vulg. Dind. ἡμᾶς Kust. Br. Inv. Bergk. Richt. Mein.
 φασὶν S. Br. φασὶ C.R.V. Ald. φησὶ B. τοῦ supr. in B. δὲ om. C.

595. δικαστήρια φῦναι S. δικαστήρια φῆναι Γ. πρῶτων μίαν ἐκδικά-
 σαντας Hirschig. in Phil. Gott. 1850. p. 283.

596. αὐτὸ S. δ' ὁ Κλέων B.C. vulg. Dind. Bergk. δὲ Κλέων R.S.V.
 Richt. Mein. Recte, opinor. μόνον B.C. Flor. Chr. Br. μόνους R.S.V.
 Ald. περιτρώγοι V.

εἶτα Θέωρος· καίτουστίν ἀνὴρ Εὐφημίου οὐδὲν ἐλάττων
τὸν σφόγγον ἔχων ἐκ τῆς λεκάνης τὰμβάδι' ἡμῶν περι-
κωνεῖ. 600

σκέψαι μ' ὀπόσων ἀγαθῶν οἶων τ' ἀποκλήεις καὶ κατερύκεις,
ἦν δουλείαν οὔσαν ἔφασκες καὶ ὑπηρεσίαν ἀποδείξειν.

ΒΔ. ἔμπλησο λέγων· πάντως γάρ τοι παύσει ποτὲ κίναφανήσει
πρωκτὸς λουτροῦ περιγυγνόμενος τῆς ἀρχῆς τῆς περισέμου.

599. ἀλλὰ vulg. Qu. εἶτα. καίτουστίν S. καίτουστίν V. καίτουστίν
G. Dind. καίτοι· στίν B. vulg. καίτουστί C. καὶ που· στίν (aut καίτουστίν)
R. καίτουστίν Reisig. Synt. Crit. p. 18. καὶ τούστίν Elmsl. ad Ach. 611.
καίτουστί γ' Br. ad Ach. 611. Cf. ad 27. et Ach. 611. etiam ad Nub.
876. Εὐφημίον vulg. Εὐφημίδου Mein. Dind. Antiquos enim Atticos
dixisse Εὐφημος, Εὐαγρος, Εὐαθλος, &c., recentiores scriptores Εὐφήμιος,
Εὐάγριος, Εὐάθλιος, &c. An Εὐφήμου γ' ? Ut in re incerta vulgatam retinui.

600. σφόγγον libri. Bergk. Richt. σφόγγον Br. Dind. Mein. Cf. ad
Ach. 463. ἔχων om. S. ἐλὼν conj. Reisk. Sc. ἐκ τῆς λεκάνης. Non male.

601. σκέψαι δ' (δὲ R. μ' V.) ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν οἶων libri et vulg. σκέψαι δέ
μ' ὄσων ἀγαθῶν οἶων τ' . . . conj. Bergk. Non male, sed vera scriptura mihi
videtur σκέψαι μ' ὀπόσων ἀγαθῶν οἶων τ'. Vel σκέψαι δέ μ' ὄσων ἀγαθῶν
οἶων τ' . . . Olim corrigebam σκέψαι δέ μ' ἀφ' οἶων τῶν ἀγαθῶν. Cf. 457.
τῷφε πολλῶ τῷ καπνῷ. Sed parum hic convenit particula δέ, et requiritur
pronomen με. Vulgata certe ferenda non est. δ' B.C.S. δὲ R. μ'
recte V. τῶν] τῶνδ' Hamaker. Mein. οἶων] οἶων μ' Hirsch.
Mein. ἀποκλείεις vulg. ἀποκλήεις Dind. Mein.

602. οὔσαν om. S.V. χύπηρεσίαν B.V. χ' ὑπηρεσίαν Ald. καὶ ὑπηρεσίαν
R.S. Bentl. Bergk. Mein. αἰ (sic) ὑπηρεσίαν C. χύπηρεσίαν Br. Dind. Richt.
"καὶ ὑπηρεσίαν R. Quod probari potest. Quanquam idem codex aliique καὶ
οὐδὲν pro κούδεν v. 741. et alia hujusmodi, crasi non raro neglecta." (Dind.)
Semper, opinor, quando per metrum licet, negligitur crasis in versibus
anapaestis. Sic Pac. 1319. καὶ Ὑπέρβολον ἐξελάσαντας. 772. καὶ μὴ ἀφαίρει.
Nub. 306. ναοὶ θ' ὑψερεφεῖς καὶ ἀγάλματα. 1007. μίλακος ὄζων καὶ ἀπραγ-
μοσύνης . . . Pl. 549. εἶναι ἀδελφὴν. Lys. 571. καὶ ἀτράκτων. Pherecr.
Athen. 269 C. ζωμοῦ μέλανος καὶ Ἀχιλλεῖος μάζαις. Eur. Tro. 783. καὶ
ἀναυδεῖα . . . (anap.). El. 1317. καὶ ἐπ' ἀλλοτρίαις . . . (anap.). Iph. A.
5. καὶ ἐπ' ὀφθαλμοῖς (anap.). Hipp. 246. καὶ ἐπ' αἰσχύνῃ ὄμμα τέτραπται
(anap.). Contra crasis servatur Nub. 363. κἀνυπόδητος κακὰ πόλλ' ἀνέχει.
Aesch. Eum. 930. χαίρετε χυμείς (anap. dim.). Cf. Pors. Praef. Hec. p. 46.
Crisis χυπό exstat Eur. Iph. A. 1118. Theoclet. Thy. Fr. 1. χύμνοθέτης
Theocr. Epigr. 11, 4. De crasi καὶ ὑ- v. Meinek. Fr. Com. IV. 670.
ἀποδείξειν B.R.S.V. ὑποδείξειν C.

604. περιγυγνόμενος R.(?) Br. περιγυγνόμενος B.C.V. Kust. περιγεγνόμενος
S. Ald. τῆς περισέμου vulg. τῆς περισεμνός V. An τῆς πάνν σεμνῆς ?
Cf. 628. οἱ πλουτοῦντες καὶ πάνν σεμνοί. 585. τῇ πάνν σεμνῶς τοῖς σημείοισιν
ἐπόουσι. Vel τῆς περισήμου (Eur. Herc. 1018. Mosch. 1, 6), vel τῆς ἀρισήμου
(Theocr. 25, 158. Hom. Merc. 12. Tyrt. 8, 29). Vulgata mendosa videtur.

ΦΙ. ὁ δὲ γ' ἡδιστον τούτων ἐστὶν πάντων, οὐ γὰρ 'πελελήσ-
 μην, 605
 ὅταν οἴκαδ' ἴω τὸν μισθὸν ἔχων, κᾶτ' εἰσελθόνθ' ἅμα πάντες
 ἀσπάζονται διὰ τὰργύριον, καὶ πρῶτα μὲν ἡ θυγάτηρ με
 ἀπονίξῃ καὶ τὸ πόδ' ἀλείφῃ καὶ προσκύψασα φιλήῃ με,
 καὶ παππίζουσ' ἅμα τῇ γλώττῃ τὸ τριώβολον ἐκκαλαμᾶται
 καὶ τὸ γύναιόν μ' ὑποθωπεύσαν φυστὴν μᾶζαν προσε-
 νέγκῃ, 610

605. Ante h. v. posuerit Hamakerus vv. 578-82. ὁ δὲ γ' ἡδιστον] ὁ
 δ' εἶθ' ἡδιστον [ἡδίων?] conj. Pors. οὐ γὰρ] οὐ γὰρ S.V. Qu. οὐ ἐγώ.
 'πιλελήσμη (πιλ. B.C.) libri et vulg. Dind. Richt. 'πελελήσμη Bl. ad Ach.
 10. Mein. Cf. 853. ὁτιή' πελαθύμην (al. 'πιλαθ.). Plat. p. 201 C. ἐπιλελήστο
 (l. ἐπελ.).

606. κᾶπειθ' B.C.Δ. Ald. Brunck. Hirschig. Bergk. κᾶπειτ' R. κᾶτ'
 V. (s. Bekk.) κᾶθ' V. (s. Cob.) κᾶτ' S. Fl. Chr. Kust. Pors. Mein. Dind. εἴτ'
 Richt. εἰσήκονθ' ἅμα C.R. Ald. Flor. Chr. Kust. Pors. Bekk. Dind. εἰσή-
 κονθάμε V. (s. Cob.) εἰσήκοντα με V. (s. Bekk.) εἰσήκοντά με S. Mein. Richt.
 ἦκονθ' ἅμα B.Δ. Br. Dind. Hirsch. Bergk. εἰσελθόνθ' ἅμα Hirschig. Ann. Crit.
 p. 72. (coll. 560. εἴτ' εἰσελθὼν ἀντιβοληθεῖς . . . et 500. 579). κᾶτ' εἰσήκονθ'
 ἅμα prob. Fritzsch. ad Thesm. 1148. κᾶτ' εἰσέρποντά με malit Mein. "ἦκονθ'
 ἅμα B.Δ.: quae haud dubie conjectura grammatici est κᾶπειθ' ἦκονθ' ἅμα
 legis, sed vera fortasse. Nam composito verbo si usus esset Aristophanes,
 εἰσελθόντα potius dixisset." (Dind.) Displicet εἰσήκονθ' aut εἰσήκοντα.
 Reponendum videtur aut κᾶτ' εἰσελθόνθ' ἅμα aut κᾶπειθ' ἦκονθ' ἅμα. Sed,
 quum requiri videatur pronomen, nescio an praestet καὶ μ' εἰσελθόνθ' ἅμα.
 Saepe vero in libris permutantur εἰσελθόνθ' et ἦκειν. Cf. Pl. 1190. αὐτόματος
 ἦκων (ἐλθ. A.V.). et ad 824. ἦκειν per εἰσελθόνθ' explicat Triclinius ad
 Soph. Ant. 1278. Cf. 107. εἰσέρχεται (domum redit). 500. 560. 579.
 Theophr. Char. 10. ὄψωνων μηδὲν πριάμενος εἰσελθόνθ'. Lucian. Tox. 15. καὶ
 εἰσελθόντι προσδραμεῖν. ἦκειν autem saepe valet redire, redux esse, ut in
 Lys. 595.

607. ἀσπάζονται B.C.V. Scal. Reisk. Br. &c. ἀσπάζονται R.S. Ald.

608. ἀλείφει R.S. προσκύψασα S.V. φιλήσῃ vulg. φιλή με Richt.
 Mein. φιλοῦσα . . . speciose corrigit Hirschig. Ann. Crit. p. 72, qui
 "Quomodo filia expiscetur triobolum παππίζουσα fateor me non intelligere.
 Praeterea aoristus φιλήσῃ hic aliquid incommodi habet. Participia similiter
 cumulata habent vv. 560. 684-5." Aptè consociantur participia προσκύψασα
 φιλοῦσα, ut in Ran. 1097. ὑποπερδόμενος φυσῶν, quia actiones duae arcte inter
 se connectuntur. Recte autem variant tempora: priori enim προσκύψασα
 actio semel facta exprimitur, altera φιλοῦσα repetita et continua.

609. παππίζουσ' S.V. Suid. in ἐκκαλαμᾶσθαι. Bentl. Dind. Hirsch. Bergk.
 Mein. παππάζουσ' B.C.R. vulg. Richt. Eustathius p. 565, 31. ἰστέον καὶ
 ὅτι κωμῳδίας ἴδιον παππίζειν διὰ τοῦ ἰ τὸ καθ' Ὁμηρον παππάζειν. τὸ
 om. libri et Suid. add. Flor. Chr. &c.

610. ὑποθωπεύσαν . . . φυστὴν] ἐπιθωπεύσαν . . . φύστην Suidas in φύστη,

κάπειτα καθεζομένη παρ' ἔμοι προσαναγκάζη, “ φάγε τουτί, ἔντραγε τουτί.” τούτοιςιν ἐγὼ γάννυμαι, κεί μή με δεήσει ἐς σέ βλέψαι καὶ τὸν ταμίαν, ὅπὸτ' ἄριστον παραθήσει καταρασάμενος καὶ τονθορούσας. ἀλλ', ἦν μή μοι ταχὺ μάζη,

614

τάδε κέκτημαι πρόβλημα κακῶν *σκευὴν βελέων ἀλεωρήν. κῆν οἶνόν μοι μή γχῆς σὺ πιεῖν, τὸν ὄνον τόνδ' ἐσκεκόμισμαι οἴνου μεστόν, κᾶτ' ἐγγέομαι κλίνας· οὗτος δὲ κεχηνὼς βρωμησάμενος τοῦ σοῦ δίνου μέγα καὶ στράτιον κατέπαρ-
δεν.

Nam hoc accentu grammatici quidam hoc vocabulum scribebant. Ego Herodianum sequor. DIND. μάζαν libri et vulg. μᾶζαν Dind. &c.

611. προσαναγκάζει S.

612. τούτοιςιν S.V. Benti. Br. Elmsl. ad Ach. 7. &c. τοῖςιν B.R. Ald. τοῖσι C. τοίοισιν Pors. γάννυμαι C.S.V. γάννυμαι B. γάννυμι R.

καὶ μή με δέηση B.C.R.S.V. καὶ μή με δεήσει Br. Inv. Hirsch. κοὺ μή με δεήσει Dobr. (soloece). κοὺ μή με δέηση Lenting. Fritzch. ad Ran. 41. Mein. Richt. conj. Bergk. κεί μή με δεήσει Elmsl. ad Oedip. R. 662. Dind. Recte, ut videtur. Cf. Xen. Oecon. VII. 42. τὸ δὲ πάντων ἥδιστον, ἐὰν βελτίων ἐμοῦ φανῆς . . . καὶ μή δέη σε φοβεῖσθαι μή . . . ἀτιμότερα ἐν τῷ οἴκῳ γένη.

613. eis libri et vulg. ἐς Dind. &c. ὅπὸτ' ἄριστον] ὅτε τᾶριστον conj. Richt. πότε τᾶριστον potius debebat. παραθήσει R.

614. τονθορούσας, ἄλλην . . . μάζη. vulg. Bergk. Richt. Dind. τονθορούσας. ἀλλ' ἦν . . . μάζη, Elmsl. l. l. Dobr. Hirsch. Qu. τονθορούσας. μᾶζαν δ' ἦν μή ταχὺ μάζη. Vel τονθορούσας. ἦν γὰρ μή μοι ταχὺ μάζη, &c. Post μάζη lacunam indicat Mein., ejectis versibus 615-618. ἄλλην B.C.R.S.V. vulg. ἀλλ' ἦν Γ. Elmsl. Dobr. Dind. Mein. Hirsch. Cf. 616. μή μοι] μοι μή malit Hirschig. Ann. Crit. p. 72, coll. v. 616. μάζη] An μάζης? Cf. 616.

κῆν οἶνόν μοι μή γχῆς σὺ πιεῖν.

615-8. Hos versus “multas ob causas suspectos” ejiunt Hamaker. Mein. τάδε] Malim τόδε (πρόβλημα). Dicit autem τᾶργύριον (607) sive τὸ τριώβολον (609). Schol: τὰ ἐκ τοῦ δικαστηρίου χρήματα. σκευὴν] Hoc suspectum habeo, ejusque loco epithetum desidero quale est πιστὴν vel στυγνῶν. An πρόβλημα κακῶν βελέων, δῆλον ἀλεωρῆν? Coniunctae sic forent duae locutiones Homericæ, κακῶν βελέων ἀλεωρῆ (Il. π'. 134) et δῆλων ἀνδρῶν ἀλεωρῆ (Il. μ'. 55). Scholiasta σκευὴν per πανοπλίαν interpretatur. Idem ἀλεωρῆν per σκέπην explicat. Unde σκευὴν nihil aliud esse quam glossema σκέπην suspicari licet. Qu. χρηστὴν aut χρηστόν.

616. μή γχῆς B.C.R.S.V.Δ. Flor. Chr. Reisk. μ' ἐγγείεις Γ. μὴν κχῆς Ald. ἐσκεκόμισμαι B.C.R.V. ἐσκεκόμισαι S.

617. κᾶτ' ἐγγέομαι κλίνας] Qu. κᾶτ' ἐγγέομαί γε κλινεῖς, αὐτὴ κάπειτα κλινεῖς ἐγγέομ'. κλίνας B.R.V. κλινεῖς (sic) C.

618. δίνου B.C.S.V. δείνου R. Quae frequens est in codicibus hujus nominis scriptura, ut monuit Dind. κατέπαρδε V.

ἀρ' οὐ μεγάλην ἀρχὴν ἀρχῶ
καὶ τῆς τοῦ Διὸς οὐδὲν ἐλάττω,
ὅστις ἀκούω ταῦθ' ἄπερ ὁ Ζεὺς ;
ἦν γοῦν ἡμεῖς θορυβήσωμεν,
πᾶς τίς φησιν τῶν παριόντων,
"οἶον βροντᾶ τὸ δικαστήριον,
ὦ Ζεῦ βασιλεῦ."
κῆν ἀστράφω, ποππύζουσιν.

620

625

619-20. Unum versum (om. τῆς) efficiunt Pors. Inv. Both. Mein. Bergk. non Dind. Hirsch. Richt.

620. τῆς add. B.C. Ald. Br. om. R.S.V.F. Pors. &c. ἐλάσσω V.

621. ταῦθ' ἄπερ B.R.S.V. vulg. ταῦθα ὅσπερ C. ταῦθ' ἄπερ Dind. Mein. Hirsch. Bergk. Richt. Cf. 767. ταῦθ' (ταῦθ' ?) ἄπερ ἐκεῖ πράττεται. Eq. 213. ταῦθ' (ταῦθ' recte Cobet. Mein.) ἄπερ ποιεῖς ποίει. Soph. Oed. R. 574. ἐγὼ δὲ σοῦ | μαθεῖν δικαῖω ταῦθ' (ταῦθ' Br. Elmsl.), ἄπερ κάμου σὺ νῦν. Phil. 1397. ἔα με πάσχειν ταῦθ' ἄπερ παθεῖν με δεῖ. Eur. Or. 1123. καὶ νῶν πάρεσται ταῦθ' (ταῦθ' ?) ἄπερ κείνη τότε. Herod. IX. 46. ἐν νόφ' ἐγένετο εἰπεῖν ταῦτα τάπερ ἡμεῖς φθάντες προφέρετε. Thuc. II. 67. δικαιοῦντες τοῖς αὐτοῖς ἀμύνεσθαι, οἷσπερ καὶ . . . V. 77. ἐν τῷ αὐτῷ . . . ἐν τῷπερ . . . et 79. V. 77. ἐν τοῖς αὐτοῖς . . . τοῖσπερ . . . Xen. An. II. 1. 22. ἡμῖν ταῦτα δοκεῖ ἄπερ καὶ βασιλεῖ. Dem. p. 189. τὴν αὐτὴν λαβεῖν παράνοιαν ἐκείνων ἦνπερ ποτὲ τοὺς προγόνους αὐτοῦ. p. 153. τὸν αὐτὸν τρόπον ὄνπερ . . . p. 356. τὴν εἰρήμην εἶναι τὴν αὐτὴν ἦνπερ Φιλίππῳ. p. 996. ἡ οἴσουσι . . . τὸν αὐτὸν τρόπον ὄνπερ καὶ τοὺς ἄλλους. p. 1127. πεπονηθότα . . . ταῦθ' (ταῦθ' ?) ἄπερ ἡμεῖς ὑπὸ τούτου. p. 1228. τὸν αὐτὸν τρόπον . . . ὄνπερ ἐγώ. Andoc. I. 77. ψηφίσασθαι τὸν δῆμον ταῦτα (ταῦτὰ ?) ἄπερ ὅτε ἦν τὰ Μηδικά. Lys. XXV. 30. ταῦτα (ταῦτὰ ?) γὰρ . . . εὔχεσθε ἄπερ ἐκείνους ἐωράτε ποιοῦντας. Plat. Euthyd. 277. ποιείτον δὲ ταῦτὸν ὅπερ οἱ &c. Id. Symp. 178. ταῦτα δὴ καὶ οἱ ἄλλοι . . . ἐκέλευον ἄπερ ὁ Σωκράτης. Id. Soph. 217. ταῦτα ἄπερ πρὸς σὲ νῦν καὶ τότε ἐπεσκήπτετο &c. Id. Hipp. min. 366. καὶ σοὶ συνδοκεῖ ταῦτα ἄπερ φῆς Ὀμηρῳ λέγειν. Id. Men. 100. σὺ δὲ ταῦτα ἄπερ αὐτὸς πέπεισαι. Id. Crit. 50. ἄπερ πάσχεις, ταῦτα καὶ ἀντιποιεῖν. Lucian. Jur. Trag. 5. κάμου ταῦτα ξυνδοκεῖ, ἄπερ καὶ τούτῳ. Id. Phil. 12. πρῶν κἀγὼ ταῦτα ἔπασχον ἄπερ σύ. Id. V. A. 18. οὐχ ὀρῶ ταῦθ' ἄπερ λέγεις, τὰ παραδείγματα. ἄπερ B.S.V. Ald. ὡσπερ R. ὅσπερ C. 622. γοῦν B.R.S.V. μὲν οὖν C.

623. φησιν R.S. φησι B.C. φησὶ V.

623-4. "Lege πᾶς τίς φησιν τῶν παριόντων | τὸ δικαστήριον, οἶον βροντᾶς, | ὦ Ζεῦ βασιλεῦ." PORSON. Alioqui enim non eadem quae Jovem audire Philocleonem.

624. τὸ δικαστήριον C.R.S.V. τὰ δικαστήρια B.

626. πύζουσιν (sic) S. ποππύζουσιν τ' ἐγκεχόδασιν θ' Lienting., quem offendit pronomem. ποππύζουσιν vulg. An πυππάζουσιν ? Eq. 680. οἱ δ' ὑπερεπήρουν ὑπερεπίπασζον τέ με. Unde exclamatio admirationis πύππαξ. κάγκεχόδασι μ' C. καγκεχόδασι μ' (sic) V. et (με) B. Br. κᾶν κεχόδασιν μ' S. καικεκεχόδασιν μ' R. κᾶν κεχόδασι με Ald. κάγκεχόδασιν μ' Bekk.

καγκεχόδασίν μ' οἱ πλουτοῦντες
καὶ πάνυ σεμνοί,
καὶ σὺ δέδοικάς με μάλιστ' αὐτός,
νῆ τὴν Δήμητρα δέδοικας· ἐγὼ δ'
ἀπολοίμην, εἴ σε δέδοικα.

XO. οὐπῶποθ' οὕτω καθαρῶς 630
οὐδενὸς ἠκούσαμεν οὐ-
δὲ ξυνετώς λέγοντος. ἀντ.

ΦΙ. οὐκ, ἀλλ' ἐρήμας ᾤεθ' οὗτος ῥαδίως τρυγήσειν
καλῶς γὰρ ἦδειν ὡς ἐγὼ ταύτῃ κράτιστός εἰμι. 635

XO. ὡς δ' ἐπὶ πάντ' ἐλήλυθεν
κούδεν παρήλθεν, ὥστ' ἔγωγ'
ἠύξανόμην ἀκούων,
κὰν μακάρων δικάζειν

Dind. Bergk. &c. καγκεχόδασίν γ' Herm. Mein. Fritsch. ad Ran. 479. (ut fortius sit ἐγγέζειν quam ποππύζειν).

628. με om. S.V.

629. ΒΔ. νῆ . . . B. Lineola, mutatae personae index, ante νῆ in R. Nulla persona in C.S. et vulg. δήμητραν R. non B.C.S.V. δέδοικας. ἐγὼ δ' C.R.S.V. vulg. δέδοικά σ' ἐγὼ (om. δ'). B. Haec sic legenda et distribuenda suspiceris, ΒΔ. νῆ τὴν Δήμητρα δέδοικά σ'. ΦΙ. ἐγὼ δ' . . . Sed nil mutandum.

630. εἴ σε vulg. Praestat fortasse εἰ σέ.

631. οὐπῶθ' (sic) S.

633. λέγοντος. vulg. λέγοντος, . . . Mein.

634. οὐκ, ἀλλ'] οὐκουν Mein. ἀλλ' οὐκ scribendum esse contendit Bergk. ἔρημος B pr. ᾤεθ'] ᾤονθ' R. a pr. m. οὗτος B.C.S. Dawes. Pors. Br. Dind. Bergk. Richt. οὕτως R. οὕτω V. Ald. Lenting. Bergk. Hirsch. prob. Mein. οὕτως defendit Dobraeus, coll. Demosth. p. 1077, 17. οὗτος δ' οὕτωσι ῥαδίως κατεφρόνησε καὶ τῶν νόμων &c. Lysia 150, 35. 174, 32. Vide ejusdem Adv. I. 419. Cf. 461. ἀλλὰ μὰ Δί' οὐ ῥαδίως οὕτως αὐτοὺς ἂν διέφυγες. Ach. 214. οὐκ ἂν . . . ὦδε φαύλως . . . ἀπεπλίξατο. Eccl. 666. οὐχ ὑβριεῖται φαύλως οὕτως . . . Eq. 783. σκληρῶς . . . οὕτως. Eur. Suppl. 159. οὕτω . . . ῥαδίως. Iph. A. 899. οὐχ ἀπλῶς οὕτω φέρω. Plat. Legg. 817 C. ῥαδίως οὕτως. Phil. 12 C. οὕτως ἀπλῶς. Isae. IV. 31. οὕτω ῥαδίως. Dem. p. 665. τετυφωμένως οὕτως. Xen. Cyr. II. 2. 22. εἰκῆ οὕτως. Anglice, in this easy fashion. Sed requiri videtur pronomen οὗτος haud minus quam in vv. 642. 535. 538. Cf. Isae. XI. 29. οὗτος (οὕτως Z.) τοῖνον ῥαδίως . . . ψευδόμενος &c.

635. ἦδειν libri et vulg. ἦδην Elmsl. ad Ach. 35. Richt. Male.

636. ὡς δὲ πάντ' ἐπελήλυθεν (-θε C.) libri et vulg. Bergk. Richt. ὡς δ' ἐπὶ πάντ' ἐλήλυθεν Pors. Dind. ὡς ὅδε πάντ' ἐπήλθε κού-|δέν τι Herm. Mein.

637. κούδεν τι παρήλθεν Herm. Mein. Qu. κοῦτι παρήλθεν. Cf. ad v. str. 532. ἔγωγ'] ἐγὼ Herm. El. D. M. p. 427.

- εὐθύς ἔδοξα νήσοις,
ἠδόμενος λέγοντι. 640
- ΦΙ. ὡς δ' οὐτός ἤδη σκορδινᾶται κᾶστιν οὐκέθ' αὐτοῦ.
ἦ μὴν ἐγὼ σε τήμερον σκύτη βλέπειν ποιήσω.
- ΧΟ. δεῖ δέ σε παντοίας πλέκειν
εἰς ἀπόφυξιν παλάμας. 645
τὴν γὰρ ἐμὴν ὄργην πεπᾶ-
ναι χαλεπὸν * * * *
μὴ πρὸς ἐμοῦ λέγοντι.
πρὸς ταῦτα μύλην ἀγαθὴν ὦρα ζητεῖν σοι καὶ νεόκοπτον,
ἦν μὴ τι λέγῃς, ἦτις δυνατὴ τὸν ἐμὸν θυμὸν κατερέξιαι.
- ΒΔ. χαλεπὸν μὲν καὶ δεινῆς γνώμης καὶ μείζονος ἢ πὶ τρυγωδοῦς
ἰάσασθαι νόσον ἀρχαίαν ἐν τῇ πόλει ἐντετακυῖαν. 651

640. αὐτός vulg. Supervacaneum hic videtur pronomen. Legendum suspi-
cor αὐτίκ' aut potius εὐθύς. Cf. ad 422.

642. ὡσθ' libri et vulg. ὡς Dind. Mein. ὡς δ' Hirsch. Recte, opinor.
οὐκ ἐν αὐτοῦ B.C.V. vulg. Bekk. Dind. Bergk. Mein. Richt. οὐκ ἐν
αὐτῷ R. Flor. Chr. ἐν αὐτοῖς S. οὐκέθ' αὐτοῦ Flor. Chr. Bentr. Dobr. οὐχ
ἑαυτοῦ Bentr. Reponendum aut οὐκ ἐν αὐτῷ, aut οὐκέθ' αὐτοῦ. Hoc
praestare videtur. Alioqui dicendum fuisset potius κοῦκ ἔστιν ἐν αὐτοῦ. Cf.
Soph. Oed. C. 659. ὁ νοῦς ὄταν | αὐτοῦ γένηται. Phil. 950. ἀλλὰ νῦν ἔτ' (ποτ' ῥ)
ἐν σαυτῷ (sic vulg. sed σαυτοῦ A.) γενοῦ. Vide comm.

643. ΦΙ. cont. vulg. Dind. Mein. Richt. ΒΔ. praef. Hamaker. Bergk.
σκύτη βλέπειν R.S.V.G. lemma schol. Bentr. Kust. Br. &c. βλέπειν
σκύτη B.C. Ald.

644. δέ σε vulg. δέ (om. σε) R. Qu. δέ σέ.

645. ἀπόφυξιν libri et vulg. ἀπόφυξιν Dind. &c. Cf. 558. 562.
παλάμας] μηχανὰς add. S. Quod glossema est.

647. χαλεπὸν libri et vulg. χαλεπὸν νεανία Pors. χαλεπὸν γε παντὶ τῷ
conj. Richt. ad v. 544. Supplere possis γενήσεται, aut μάλιστα τῷ, aut
πρᾶγμ' ἐστὶ τῷ, aut σφόδρα ἔστι τῷ. Sed quid reponendum sit omnino
incertum est. Lacuanum indicant Dind. Mein.

648. ὄρα R. νεόκοπτον S.

649. ἦν μὴ τι] ἦν μοί τι Bergk. δυνατῇ] Metrum quidem pateretur
δύναται, sed v. ad Lys. 565. κατερέξαι pr. m. (ut vid.) S.

650. καὶ μείζονος om. S.V.

651. ἐν τῇδε S.V. ἐντετοκυῖαν B.C.R.V. vulg. ἐντετηκυῖαν S. ἐντετα-
κυῖαν Reisk. Idem ipse conjeceram, ut et ἐγγεγονυῖαν, ἐγγεγαυῖαν (Π. γ'. 199).
Scholiasta enim ἐγγενεθείσαν explicat. Parum dubito quin vera scriptura
sit ἐντετακυῖαν (i. q. ἐντετηκυῖαν), antepenultima correpta ex usu epicorum ut
in ἀραρυῖα, λελακυῖα, γεγαυῖα (ἐκγεγαυῖα Hes. Op. 256), τεθαλυῖα (Hesiod.
Theog. 903. Εἰρήνην τεθαλυῖαν), ἐμπεφυυῖα, πεφύασιν (Theocr. 25, 20), &c.
Sic Homero ἀρηρότες (Od. 2, 342), sed ἀραρυῖαι (α. Π. 5, 744. &c.). In-
geniosa conjectura est Hirschigii (Ann. Crit. p. 72.) νόσον ὀρχαίαν οὕτω

ἀτάρ, ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη — ΦΙ. παῦσαι καὶ μὴ
πατέριζε.

εἰ μὴ γὰρ ὅπως δουλεύω ἔγω, τουτὶ ταχέως με διδάξεις,
οὐκ ἔστιν ὅπως οὐχὶ τεθνήξεις, κῆν χρῆ σπλάγχμων μ'
ἀπέχεσθαι. 654

ΒΔ. ἀκρόασαί νυν, ὦ παππίδιον, χαλάσας ὀλίγον τὸ μέτωπον
καὶ πρῶτον μὲν λόγισαι φαύλως, μὴ ψήφοις, ἀλλ' ἀπὸ χειρὸς,
τὸν φόρον ἡμῖν ἀπὸ τῶν πόλεων συλλήβδην τὸν προσιόντα
κᾶξω τούτου τὰ τέλη χωρὶς καὶ τὰς πολλὰς ἑκατοστὰς,
πρυτανεῖα, μέταλλ', ἀγορὰς, λιμένας, μισθώσεις, δημιόπρατα.
τούτων πλήρωμα τάλαυτ' ἐγγὺς δισχίλια γίγνεται ἡμῖν. 660
ἀπὸ τούτων νυν θὲς τὸν μισθὸν τοῖσι δικασταῖς ἐνιαυτοῦ,

πολλὴν γεγωνῖαν, conferentis Plat. Apol. 24 A., ubi πολλή γεγωνία dicitur
διαβολή. Transitive est τεκοῦν (ἄλεθρον) Pac. 757.

652. ἀτάρ B.C.V. Ald. Dind. Mein. αὐτάρ S. ἀλλ' R. Br. Bekk. Richt.

653. δουλεύω . . . ὅπως om. S. διδάξεις R.S.V. Pors. Br. διδάξης
B.C. Ald. ἦν . . . διδάξης, ut in minis, malit Lenting. Cf. 649.

654. τεθνήξει B.S. Br. Richt. τεθνήσει C.R.V. Ald. τεθνήξεις Elmsl. ad
Ach. 590. Dind. &c. Cf. Kuhnk. Tim. p. 158. Elmsl. ad Ach. 590. Est
autem, ut videtur, lectio τεθνήσει nihil aliud quam τεθνήξει (i.e. τεθνήξεις).

κᾶν V. χρῆ R.S.(?) Br. χρῆ B.C.V. Ald. μ' om. S.

655. νῦν libri et vulg. νυν Dind. ante χαλάσας in S. παππίδιον B.C.
Kust. παπίδιον R.S.V.G. Ald.

656. πρῶτον] πρῶτα Suid. in φαύλως πάνυ. ὑπὸ χειρὸς Suid. in
φαύλως. Cf. ad Eccl. 4. Soph. Oed. R. 1131.

657. τὸν προσιόντα] νῦν προσιόντα Hamaker.

658. κᾶξω S.

659. μισθοὺς καὶ B.C. vulg. καὶ om. R.S.V. et Suid. in πρυτ. μισθώσεις
conj. Bergk. Recte, opinor. Cf. Isae. V. 19. λαμβάνων μισθῶσιν ὀγδοήκοντα
μᾶς. V. 56. Μισθώσεις τεμενῶν in Tab. XLVII. Rose.

660. γίγνεται R.S.V. γίνεται B. γένετε (sic) C.

661. τούτων B.C.S.V. vulg. τούτου R.G. Bergk. Fortasse recte. νῦν
libri. νυν R.(?) Br. &c. κατάθες μισθὸν R.S.V. Bekk. Dind. μισθὸν κατάθες
B. vulg. μισθῶ κατάθες C. Qu. ἀπὸ τούτων νυν θὲς τὸν μισθόν. Vel ἀπὸ τούτων
τοῖνν θὲς μισθόν. Sed, quum aegre desideretur articulus ante ἐνιαυτοῦ, vide
an corrigendum potius sit ἀπὸ τούτων νυν τοῖσι δικασταῖς θὲς μισθόν (vel μ. θ.)
τοῦ γ' ἐνιαυτοῦ. Causa pravatae scripturae fuerit, ut alibi sexcenties, transpositio
verborum. Istud κατάθες ortum videtur ex -κασταῖς θὲς. Adde quod θὲς
hic postulat sermonis usus, non κατάθες, quod valeret *solve*, Anglice, *lay down*,
pay, ut in Nub. 246. &c. Cf. Lys. 32, 44. θῆσω ὅσον οὐδὲς πάποτε . . . εἰς
δύο παῖδας . . . χιλίας δραχμὰς ἐκάστου ἐνιαυτοῦ. Tentabam etiam ἀπὸ τούτων
θὲς μισθὸν ἐκάστου τοῖσι δικασταῖς ἐνιαυτοῦ. Cf. Ach. 859. τοῦ μηνὸς ἐκάστου.

τοῦ ἵναυτοῦ R.S.V. (s. Cob.) τοῦἵναυτοῦ C. τοῦ ἐνιαυτοῦ B. Ald. &c.
ἐνιαυτοῦ Bendl. Pors. Br. rec.

ἕξ χιλιάσιν· κοῦπω πλείους ἐν τῇ χώρᾳ κατένασθεν.
γίγνεται ἡμῖν ἑκατὸν δῆπου καὶ πεντήκοντα τάλαντα.

ΦΙ. οὐδ' ἡ δεκάτη τῶν προσιόντων ἡμῖν ἄρ' ἐγίγνεθ' ὁ μισθός.

ΒΔ. μὰ Δί' οὐ μέντοι. ΦΙ. καὶ ποῖ τρέπεται δῆτ', εἰπέ, τὰ χρήματα
τάλλα; 665

ΒΔ. ἐς τούτους τοὺς, "οὐχὶ προδώσω τὸν Ἀθηναίων κολοσυρτὸν,
ἀλλὰ μαχοῦμαι περὶ τοῦ πλήθους αἰέ." σὺ γὰρ, ὦ πάτερ,
αὐτοὺς

ἄρχειν αἰρεῖ σαυτοῦ, τούτοις τοῖς ῥηματίοις περιπεφθεῖς.

καθ' οὗτοι μὲν δωροδοκοῦσιν κατὰ πεντήκοντα τάλαντα

παρὰ τῶν πόλεων, ἐπαπειλοῦντες τοιαυτὴ κἀναφοβοῦντες, 670

"δώσετε τὸν φόρον, ἢ βροντήσας τὴν πόλιν ὑμῶν ἀνατρέψω"

σὺ δὲ τῆς ἀρχῆς ἀγαπᾶς τῆς σῆς τοὺς ἀργελόφους περι-
τρώγων.

οἱ δὲ ξύμμαχοι, ὡς ἦσθηται τὸν μὲν σύρφακα τὸν ἄλλον

662. χιλιάσιν B.R.S.V. χιλιάσι C. κατένασθεν R.S.V.F. Bekk.
Dind. &c. κατένασθε B.C. vulg. Cf. Pac. 1283. ἐκόρεσθεν. Eur. Hipp. 1247.
ἔκρυφθεν. Aesch. Pers. 1000. ἔταφεν. Hom. Il. β'. 668. ὄκηθεν. π'. 348.
ἐνέπλησθεν. Pind. N. II. 34. ἔμιχθεν. X. 8. κατώκισθεν.

663. ἡμῖν libri et Ald. ἡμῖν Bentl. edd. Kust. Br. conj. Bergk.

664. ἐγίγνετο μισθός conj. Bergk.

665. δ' ἦπειτα S. Ald. δὴ' πειτα B. δῆπειτα R. δὴ' ἔπειτα C. δὴ' πειτα
Porson. Br. &c. Fort. σοι δῆτα, αὐτὸ δῆτ', εἰπέ, . . . τὰ om S.V. non B.C.R.

665 sq. ΒΔ. μὰ Δί' . . . ; ΦΙ. ἐς τούτους . . . ΒΔ. σὺ γὰρ . . . vulg. Bergk.
Richt. ΒΔ. μὰ Δί' οὐ μέντοι. ΦΙ. καὶ ποῖ . . . ; ΒΔ. ἐς τούτους . . . (usque ad
v. 679) nescioquis vir doctus H. L. in Diario Class. XXXII. p. 44. Hotib.
p. 105. Both. Dobr. Dind. Hirsch. Mein. Omnia uni Bdelycleoni fortasse
tribuenda putat Mein.

666. ἐς C.R.S.V. Ald. Bekk. Dind. εἰς B. Br. προδώσοντας S.

667. αἰέ C.R.S.V.F. Dind. &c. αἰεὶ B. vulg.

668. αἰρεῖς αὐτοὺς S. περιπεφθεῖς B.C. περιπεμφθεῖς R.S.V.
τοῖς ῥηματίοις περιπεφθεῖς] An τοῖς ῥηματίοισι πεπανθεῖς (mollitus)? Cf. 646.
τὴν γὰρ ἐμὴν ὄργην πεπᾶναι χαλεπὸν μὴ πρὸς ἐμοῦ λέγοντι.

670. ἐπαπειλοῦντες B.C.R.S. ὑπαπειλοῦντες V. Fortasse recte. ἀπὸ
vulg. παρὰ Hamaker. Recte, opinor. κἀναφοβοῦντες] Qu. χᾶμα
φοβοῦντες.

671. δώσετε] οἴσετε Mein., imperativum ad sententiam loci multo aptiorem
esse quam futurum admonens. Correctio probabilis: proprie enim dicebatur
φέρειν τὸν φόρον. Cf. 1098. Av. 191. Ipse tentabam δότε μοι τὸν φόρον, αὐτὸ
ἢ δότε τὸν φόρον. ἀνατρέψω B.C. ἀναστρέψω R.S.V

672. ἀργελόφους S.

673. ἦσθηται V. (s. Cob.) ἦσθητο C.R.S.V. (s. Inv. et Bekk.) Γ. ἦσθητο
γε B. Ald. Br. ἦσθηται Suid. in h. v. et λαγαρυζόμενον et τραγαλίζοντα.
Bekk. Pors. Praef. Hec. p. l. Reisig. Conj. p. 165. Both. Dind. Mein. &c.

ἐκ κηθαρίου λαγαρίζομενον καὶ τραγαλίζοντα τὸ μηδὲν,

* * * * *

σὲ μὲν ἡγοῦνται Κόννου ψῆφον, τούτοισι δὲ δωροφοροῦσιν 675
ἕρχας οἴνου, δάπιδας, τυρὸν, μέλι, σήσαμα, προσκεφάλαια,
φιάλας, χλανίδας, στεφάνους, ὄρμους, ἐκπώματα, πλουθυ-
γίειαν

σοὶ δ' ὦν ἄρχεις πολλὰ μὲν ἐν γῆ, πολλὰ δ' ἐφ' ὑγρᾷ πιτυ-
λεύσας,

οὐδεὶς οὐδὲ σκοροδου κεφαλὴν τοῖς ἐψητοῖσι δίδωσι.

Cf. 888. τὸν μὲν σύρφακα τὸν ἄλλον] Nulla apodosis est in sequentibus : quare suspicor duos versus excidisse post v. 674, ut accurate numero respondeant vv. 648-718 versibus 546-618. Itaque lacunam indicavi. Prior istorum versuum incipiebat, opinor, vocibus σὲ δὲ aut σὲ δ'. Unde exciderunt ii, propter similitudinem exordii versus 675. σὲ μὲν . . . , quo erraverit oculus librarii transcribentis.

674. λαγαρίζομενον C. Ald. Suid. in ἥσθηται (codex A. λαγαρυζόμενον reliqui). Mein. λαγαρυζόμενον B.R.S.V. Br. Dind. Veram hujus verbi formam esse λαγαρίζεσθαι recte monuit Meinekius Fr. Com. Gr. II. 313. Hesychius λαγαρίζεσθαι esse ait τὸ πρὸς τὰς λαγόνας τὸν ἀγκῶνα προσάγειν πυκνὰ, διαπείρουτα τὴν χεῖρα. Idem, Λαγαρίζομενοι : σκαλεύοντες. Phot. p. 201, 9. Λαγαρίζομενοι : σκαλεύοντες, τὰς λαγόνας τύπτοντες. Hesychius, Λαγαρίττεται : μετριέται. Quod Boeoticum videtur.

675. δωροφοροῦσιν B.C.S.V. Bekk. Dind. &c. δωροδοκοῦσιν R. vulg. "δωροδοκοῦσιν scriptura vitiosa, fortasse ex v. 669 repetita, de qua v. quae dixi ad Thes. Steph. in δωροδοκέω." DIND. Suidas, Δωροδοκεῖν : οὐ μόνον δῶρα δίδοναί καὶ ἀναπεῖθαι, ἀλλὰ καὶ τὸ λαμβάνειν.

676. ἕρχας, οἴνου vulg. ἕρχας οἴνου ex Holcaasin nostri citat Pollux X. 73, memoriae fortasse lapsu. Idem simpliciter ex Aristophane laudat idem VI. 14. εἰ δὲ καὶ Ἄριστοφάνης ὠνόμασεν ἕρχας οἴνου, δηλοῖ μὲν ἡ λέξις τὸ προσεοικὸς τῷ βίκῳ κεράμιον. Quamobrem id hic reposuerim. Frustra Brunckius diversas res significari statuit, allatis Suidae verbis (ex schol.) : ἕρχας, κεράμια ἀγγεῖα ὑποδεκτικὰ ταρίχων, δύο ὡτία ἔχοντα. Sed ἕρχη per se significare non potest ἕρχη ταρίχων. Amphoras autem fictiles, munus vilissimum, per se nemo missurus fuisset. Ceterum ἕρχας an ἕρχας scribendum sit dubitat Lob. Paralip. p. 34. Confer Latinum *urceus*. δάπιδας B.R.S.V. δάπιδα C.

τυρὸν C.R.S.V. vulg. πυρὸν B.

677. πλουθυγίειαν B.V. vulg. πλουθ' ἰγίειαν C. πλουθ' ἰγίειαν R. πλούτων ἰγίειαν S.

678. σοὶ δ' C.R.V.F. σοὶ δὲ S. σοὶ δὲ γ' B.V. (s. Cobet.) Ald. Br. Inv. Lenting. σοὶ δ' Flor. Chr. Bekk. Dind. Hirsch. Bergk. Mein. Richt. σοὶ δὲ γ' ὅς ἄρχεις Benti. Cf. 684. σοὶ δ' ἦν τις δῶ τούς τρεῖς ὀβολούς. De oi in v corrupto v. ad Th. 392. δ' om. R. ἐφ' ὑγρᾷ ἐφ' ὑγρᾷ S. Malim ἐν ὑγρᾷ. I. e. ἐν πόντῳ, ut in Soph. Trach. 1011. Correxit, opinor, librarius aliquis, qui de Homericō ἐφ' ὑγρᾷ cogitaret. πιτυλεύσας S.

679. δὲ pro οὐδὲ S. δίδωσω vulg. Dedi δίδωσι.

ΦΙ. μὰ Δί' ἀλλὰ παρ' Εὐχαρίδου καὐτὸς τρεῖς ἄγλιθας μετέπεμψα. 680

ἀλλ' αὐτήν μοι τὴν δουλείαν οὐκ ὑποφαίνων ἀποκναίεις.

ΒΔ. οὐ γὰρ μεγάλη δουλεία ἴσθιν τούτους μὲν ἅπαντας ἐν ἀρχαῖς αὐτοὺς τ' εἶναι καὶ τοὺς κόλακας τοὺς τούτων μισθοφοροῦντας· σοὶ δ' ἦν τις δῶ τοὺς τρεῖς ὀβολοὺς, ἀγαπᾶν σ' οἷς αὐτὸς ἐλαύνων

καὶ πῆζομαχῶν καὶ πολιορκῶν ἐκθήσω πολλὰ πονήσας ; 685
καὶ πρὸς τούτοις ἐπιταττόμενος φοιτᾶς, ὃ μάλιστα μ' ἀπάγγχει,

ὅταν εἰσελθὼν μειράκιόν σοι κατὰπυγόν, Χαιρέου υἱὸς,

680. καὐτὸς B.C.R.V. καὐτὸ S. τρεῖς B.C. vulg. Both. τρεῖς γ' R.S.V.G. Reisig. Conj. p. 257. Bekk. Dind. Mein. &c. ἄγλιθας B. Dind. Bergk. Mein. ἀγλιθας R.S.V.(P) Elmsl. ad Ach. 759. Bekk. Hirsch. Richt. ἀγλιθας C. vulg. μετέπεμψε S.

681. ἀποκναίεις C.R. ἀποκλαίεις B pr. S. ἀποκλείεις V.

682. δουλεία ἴσθιν S. et (ut vid.) R.V. Pors. Bekk. Dind. &c. δουλει' ἴσθιν B. vulg. δουλει' ἔστι C. Cf. ad Ach. 171.

683. τοὺς τούτων] τούτων τοὺς Hirschig. Ann. Crit. p. 73, qui locum parum intellexit. τούτων] Fort. αὐτῶν.

684. σοὶ δ' B.C.R. σοῦ δ' ἦν S.V. ἦν τις δῶ B.S. (δῶ) V. Junt. 2. Kust. Bergl. Bekk. Dind. &c. ἦν τις διδῶ C. ἦν τις γε διδῶ B.Δ. Ald. Br. σὲ δὲ γ', ἦν (vel σοὶ δ' ἦν) τις δῶ τοὺς Porson. σοὶ δ' ἦν γε διδῶ τοὺς τρ. ὀβ. (sc. ille cui id negotii est, ut in Eccl. 841. Vesp. 892. &c.) Lenting., cui nec abesse articulus τοὺς ; nec in eo, quod quotidie fit, praeteritum adhiberi posse videtur. σοὶ δ' ἦν τι διδῶ, τοὺς τρεῖς ὀβολοὺς conj. Reisig. C. p. 174. Διδῶ est infra 693. ἦν τίς τι διδῶ τῶν φευγόντων. Ach. 159. τούτοις εἴαν τις δύο δραχμὰς μισθὸν διδῶ. Nub. 98. οὗτοι διδάσκουσ', ἀργύριον ἦν τις διδῶ. Th. 937. πρὸς τῆς δεξιᾶς, ἦν περ φιλείς | κοιλῆν προτείνειν, ἀργύριον ἦν τις διδῶ. Lys. 1119. ἦν μὴ διδῶ τὴν χεῖρα. Ach. 835. πειρήσθε . . . παίειν ἐφ' ἀλὶ τὰν μάδδαν, αἶκα τις διδῶ. Dem. p. 1209. εἴαν μὴ μισθὸν τις διδῶ. Ibid. εἴαν μὴ τις αὐτοῖς ἕτερον ἀργύριον διδῶ. Plat. Gorg. 520 C. αἰσχρὸν νερόμισται μὴ φάσαι συμβουλεύειν, εἴαν μὴ τις αὐτῶ ἀργύριον διδῶ. Xen. An. I. 4. 12. οὐκ ἔφασαν ἰέναι, εἴαν μὴ τις αὐτοῖς χρήματα διδῶ. Isoer. p. 168. οἷς ὅπῳταν τις διδῶ πλείω μισθὸν, &c. Cf. ad Lys. 1058. ἀποδῶ (al. ἀποδιδῶ). Ipse correxerim σὲ δ', εἴαν τις δῶ τοὺς τρεῖς ὀβολοὺς, ἀγαπᾶν οἷς &c. Cf. 583. κῆν . . . τφ δῶ &c. τοὺς add. C.R.S.V. Ald. om. B.Δ. Br. Articulum omitti posse ostendit locus in Ach. 159. τούτοις εἴαν τις δύο δραχμὰς μισθὸν διδῶ, &c. ἀγαπᾶς B.C.R.V. ἀγαπᾶσθαι S. ἀγαπᾶν Porson. Dedi ἀγαπᾶν σ'. οἷς R. Bekk. Dind. olim. Bergk. Mein. οὐς B.C.S.V. vulg. Hirsch. Richt. Dind. Cf. ad Ach. 677. "Dativus propter ἀγαπᾶς positus." (Dind.) Vulgo post ἀγαπᾶς colon aut virgula ponitur.

686. φοιτᾶν S.

687. εἰσελθὼν . . . κατὰπυγόν] Reponendum forsitan εἰσελθὼν . . . καταπύγων, masculina ut mox διαβάς, διακινηθεῖς, τρυφερανθεῖς. Scilicet dicebant

ὡδὶ διαβὰς, διακινηθεῖς τῷ σώματι καὶ τρυφερανθεῖς,
 ἤκειν εἶπη πρῶτ' ἅν ὄρα δικάσουθ', ὡς ὅστις ἂν ὑμῶν
 ὕστερος ἔλθῃ τοῦ σημεῖου τὸ τριῶβολου οὐ κομιεῖται. 690
 αὐτὸς δὲ φέρει τὸ συνηγορικὸν δραχμῆν, κῆν ὕστερος
 ἔλθῃ.

ὦν μεράκιον, sed μεράκιον ἂν per attractionem. Sic Pl. 88. ἐγὼ γὰρ ὦν μεράκιον . . . Nub. 990. ὦ μεράκιον. θαρρῶν ἐμὲ . . . αἰροῦ. 917. φοιτᾶν οὐδεὶς ἐθέλει τῶν μερακίων. Supra 610. γύναιόν μ' ἰποθωπεῦσαν. Av. 607. ἡ παιδάρι' ὄντ' ἀποθνήσκειν δεῖ; Plat. Ergx. 397. καὶ δῆτα καὶ μεράκιόν τι σφόδρα νέον προσελθὸν καὶ στωμίλον προσκαλιζόμενον κατεγέλα &c. Aeschin. I. 75. ὅταν μεράκιον νέον καταλιπὸν τὴν πατρῶαν οἰκίαν &c. Lysias III. 35. τὸ γὰρ μεράκιον, ὡς ἔγνω, ῥύψαν θοιμάτιον φεύγον (al. φεύγων) ᾗχετο. Aliter tamen, si quidem sincera est lectio, Plat. Lach. 180. τὰ γὰρ μεράκια τάδε πρὸς ἀλλήλους οἴκοι διαλεγόμενοι θαμὰ ἐπιμέμνηται Σωκράτους καὶ σφόδρα ἐπαινοῦσιν. Plutarch. Per. 36. τὸ δὲ μεράκιον ὁ Ξάνθιππος ἐπὶ τούτῳ χαλεπῶς διατεθεῖς &c. Cf. ad Nub. 878. Consociantur autem diversa genera, ut in Ach. 872. ὦ χαίρε κολλικοφάγε Βοιωτιδίον. Nub. 917. οὐδεὶς ἐθέλει τῶν μερακίων. Plat. com. II. εἴξασιν γὰρ τοῖς παιδαρίοις τούτοις, οἱ ἐκάστοτε γραμμῆν | ἐν ταῖσιν ὁδοῖς διαγράψαντες &c. Eur. Tro. 735. ὦ φίλτατ', ὦ περισσὰ τιμηθεῖς τέκνον. Bacch. 1305. Soph. Oed. T. 1167. μεράκιόν σοι] σοι μεράκιον malit Elmsl. in Ed. Rev. a. 1811. Cf. ad Eccl. 516. κατάπυγον R. (diserte) S.V. Ald. Br. Bekk. Dind. &c. καταπύγον B.C. Bergk. Cf. ad Thesm. 200. Sic εὔδαιμον, non εὐδαίμον.

688. Fort. διαβὰν, διακινηθέν . . . τρυφερανθέν. τρυφερανθεῖς B. (s. ω) C.R.S.V. τρυφερωθεῖς Γ. Vox mihi nonnihil suspecta. Qu. τρυφῆ ἐνδοῦς, vel διαθρυφθεῖς.

689. πρῶτ' B.C.V. κῆν V.

691. δραχμῆν libri et vulg. Hirsch. Mein. Dind. δαρχμῆν Bergk. Richt. κῆν πάντων ὕστατος (del. δραχμῆν) Cobet. "δαρχμᾶς pro δραχμᾶς dictum annotavit Hesychius. Quam formam Th. Bergkii recte restituere videtur comicorum locis in quibus δραχμῆ producta contra legem syllaba prima legitur. Sunt autem praeter nostrum locum hi, Aristophanis Pac. 1201. νυνὶ δὲ πενήκοντα δραχμῶν ἐμπολῶ, Plut. 1019. ὅποτε προτείνοιέν γε δραχμᾶς εἴκοσι, Philippidis ap. Athen. 6. p. 230 B. ἄγοντι πενήκοντα δραχμᾶς, Antiphanis ib. 7. p. 297 E. τούτων δὲ δραχμᾶς τοῦλάχιστον δώδεκα, Platonis 10. p. 442 A. Λόρδων δραχμῆ, Κυβδᾶσφ τριῶβολου, Machonis 13. p. 581 B. καὶ τὰ δόρατ' ἀποβλέψασα δραχμᾶς χιλίας. . . Quamquam huic poetae etiam δραχμᾶς a producto dicere licuit. Aliam viam iniit Gaisfordus, quem scripturam a Thoma Mag. rejectam δραγμῆ hujusmodi locis inferendam esse censere ex annotatione ad Suidam vol. I. p. 1058. colligimus. Drachumam producta syllaba prima dixit Plautus: quo argumento cavendum est ne quis abutatur ut Graecum vocabulum ancipitem literae a mensuram habuisse contendat. Nam similiter Acheruntis nomen dipodiae trochaicae mensuram habet apud poetas veteres Latinos contra morem Graecorum, et quae sunt alia hujusmodi. Ceterum cum δαρχμῆ comparari potest φαργύναι ejusque derivata, velut ναύφαρκτος, quod veteres Attici pro φραγύναι dixerunt." DIND. Prioris

καὶ κοινωνῶν τῶν ἀρχόντων ἐτέρῳ τιμὴ τῶν μεθ' ἑαυτοῦ,
 ἦν τίς τι διδῶ τῶν φευγόντων, ξυνθέντε τὸ πρᾶγμα δὺ ὄντε
 ἔσπουδάκατον, καὶθ' ὡς πρίονθ' ὁ μὲν ἔλκει, ὁ δ' ἀντενέδωκε·

syllabae in δραχμῆν productionem bene defendit Elmsleius ad Med. 140. In anapaestis certe nihil offensionis habet istius syllabae productio. καὶν
 vulg. Dedi κῆν.

692. κοινωνῶν B.C.R.V. κοινωνῶν ὄντων Γ. κοινωνὸς S.

693. τι add. B.R. om. C.S.V.Γ. Cf. ad 684. δὺ ὄντε] δ' ἦν τε S.

694. καὶθ' ὡς B. (sup. in ras.) C.S.V.Δ. καὶθ' ὡς Γ. καθῶς R. καὶθ' ὡς vulg. Dobr. Dind. Cobet. &c. ἡὼσπερ Reisig. Conj. p. 313, ὡς pro ἡὼσπερ negans Atticos usurpasse. Accurate, ut solet, Elmsleius in Ed. Rev. a. 1811: "The comic poets almost always use ἡὼσπερ, not ὡς, to express the sense of the English words, as it were." Cf. Eq. 755. κέχρηεν ἡὼσπερ ἐμποδίζων ἰσχαδάς. Eccl. 310. ἡὼσπερ πληροφοροῦντες. Lys. 337. ἡὼσπερ βαλανεύσοντας. Vesp. 804. ἡὼσπερ ἐκάτειον. Pac. 482. σαρκάζοντες ἡὼσπερ κυνίδια. 641. τοῦτον ἡὼσπερ κυνίδι' ἐσπαράττετε. Av. 402. ἡὼσπερ ὀπλίτης. 1150. ἡὼσπερ παιδία. Lys. 474. ἡὼσπερ κόρη καθῆσθαι. 558. περιέρχονται . . . ἡὼσπερ Κορύβαντες. 1083. ἡὼσπερ παλαιστάς. Eccl. 928. παράκυφθ' ἡὼσπερ (al. ὡς) γαλῆ. Plat. Symp. 191. ἐγέννων καὶ ἔτικτον οὐκ εἰς ἀλλήλους ἀλλ' εἰς γῆν, ἡὼσπερ οἱ τέττιγες. Sed Fr. 190. ἐταίρας . . . ἀλμάδας ὡς ἐλάας στιφράς. Fr. 237. ᾧν μέγιστον τέτοκεν, ὡς ἀλεκτρῶν. Soph. Aj. 998. ὀξεία γάρ σου βάξις, ὡς θεοῦ τινοῦ &c. Aesch. Pers. 698. βίωτον εὐαίωνα . . . ὡς θεὸς διήγαγες. Verum fortasse, quod et ipse conjeceram, ἡὼσπερ πρίονθ'. Locum corrupit, opinor, grammaticus aliquis, qui de πρίωνα cogitaret. Exciderat, opinor, περ ante simile πρ. Primam vero in πρίω (Ran. 927. μὴ πρίε τοὺς ὀδόντας) et in πρίων *serra* produci tenendum est (Soph. Tr. 699). Nec displiceret καὶθ' ὡς πρίονθ', modo constaret ὡς pro ἡὼσπερ hoc sensu poni posse. Pro participio, ut videtur, accipit scholiasta, qui interpretetur, καὶθ' ὡς πρίωνα: ὡς οἱ πρίζοντες διαφιλονεικοῦσι. τίς πρὸς ἑαυτὸν ἐλκύσει. Quod si verum est πρίων aut πρίων de serratore dixisse Atticos, scripserat fortasse Comicus καὶθ' ὡς πρίων' (πρίων'), aut ἡὼσπερ πρίων' (πρίων'). Si vero constaret πρίωνα pro πρίωνα de *serra* usurpatum esse, in nostro loco fortasse reponendum foret καὶθ' ὡς (vel ἡὼσπερ) πρίων'. Tentabam praeterea καὶ πρίον' ὅπως *tanquam serram*. Cf. ad Thesm. 1106. παρθένον . . . ναῦν ὅπως ὠρμισμένην. Sed tragicus hic usus est. De voce πρίων *serra* cf. Soph. Trach. 699. ὥστε πρίονος | ἐκβρώματ' ἂν βλέψειας ἐν ξύλου τομῇ. Soph. Fr. 787. οὐδὲ πρίονος πληγαί. Poll. 7, 113. Produci autem primam in πρίων ejusque derivatis constat vel ex Ran. 927. μὴ πρίε τοὺς ὀδόντας. De hoc loco v. Lobeck. Paral. Gr. p. 554. Meinek. Fr. Com. II. 205. πρίον' R.S.V.(?) Ald. Bekk. Conz. πρίων B. (add. apostropha) C.Δ. Bentl. Br. Richt. πρίονες V. (s. Cob.) Γ. Bergk. πρίων' (i. e. *duo serratores*) Dind. olim. πρίονθ' (*a pair of sawyers*) vir doctus nescioquis H.L. in Class. Journ. XXXII. 40. Dobr. Reisig. Conj. p. 313. Bo. Hirsch. Mein. Cobet. Dind. πρίων qui legunt (Bentl. Br. &c.) pro participio habent. "Restitui, πρίωνε, de quo vocabulo Photii testimonio constat p. 448, 19. Πρίων: ὀξυτόνων τὸ ἄρμενον' πρίων δὲ, ὡς παίων, ὁ τέμνων τῶ ἀρμένῳ τούτῳ. τὸ δὲ πληθυντικὸν πρίονες διὰ τοῦ ἰ Κρατίνοσ. Ex his apparet Cratinum πρίονας dixisse qui vulgo πρίωνες dicebantur: quod haud dubie metri causa fecit." DIND. Aut

σὺ δὲ χάσκεις πρὸς τὸν κωλαγρέτην, τὸ δὲ πραττόμενόν σε
λέληθε. 695

ΦΙ. ταυτί με ποιουῖς; οἴμοι, τί λέγεις; ὡς μου τὸν θίνα ταράτ-
ταις,
καὶ τὸν νοῦν μου προσάγεις μᾶλλον, κοῦκ οἶδ' ὅ τι χρῆμά με
ποιεῖς.

ΒΔ. σκέφαι τοίνυν ὡς, ἐξόν σοι πλουτεῖν καὶ τοῖσιν ἅπασιν,
ὑπὸ τῶν αἰὲ δημιζόντων οὐκ οἶδ' ὅποι ἐγκεκύκλησαι,
ὅστις πόλεων ἄρχων πλείστων ἀπὸ τοῦ Πόντου μέχρι
Σαρδοῦς 700
οὐκ ἀπολαύεις πλὴν τοῦθ' ὃ φέρεις, ἀκαρῆ καὶ τοῦτ' ἐρίφ
σοι

fallitur grammaticus, aut vitio laborat ejus glossa, quum πρίων *senra* constanti usu atque ex disertis grammaticorum praeceptis παροξυτόνως scribatur, ut vere monuit Meinek. Fr. Com. II. 205. Ceterum non omnino satisfacit correctio κᾶθ' ὡς πρίωνθ', quum constanter, ni fallor, ὡσπερ hoc sensu, non ὡς, nomini aut participio praeponere soleant Attici. ἀντανέδωκε C.R.S.V. vulg. ἀντανέδωκεν B. ἀντενέδωκεν Dobr. Mein. Richt. conj. Bekk. ἀντενέδωκε Dind. Bergk.

695. σὺ δὲ χασκάζεις τὸν κωλαγρέτην vulg. Reponendum suspicor σὺ δὲ χάσκεις πρὸς τὸν . . . (Cf. Eq. 1118. πρὸς τὸν τε λέγοντ' αἰὲ κέχρηνας. 1032. ὅταν σύ ποι ἄλλοσε χάσκης. Nub. 996. πρὸς ταῦτα κεχρηῶς. Anacreon Fr. 13. πρὸς δ' ἄλλον τινὰ χάσκει. Lucian. III. 216. ἐκεχῆνεις πρὸς αὐτά.) Vel σὺ δὲ χάσκεις ὡς τὸν . . . Χάσκειν legitur 1493. Eq. 1032. ἀναχάσκειν Av. 502. ἐγχάσκειν infra 721. nusquam alibi χασκάζειν. κωλαγρέτην R. Dind. &c. κωλακρέτην B.C.S.V. vulg. Cf. ad 724. Similia composita sunt ἰππαγρέτης, officii apud Lacedaemonios nomen (Xen. Lac. IV. 3), μαζαγρέτης (ap. Aristiam Athen. 686 A.), et παιδαγρέτης. Nomen proprium Ἰππαγρέτης Thuc. IV. 38. V. Ruhnk. ad Tim. v. ἰππαγρέται. σε λέληθε C.R.V. vulg. σε λέληθεν B. Dind. Mein. Richt. εἰσελήλυθεν S.

696. ὡς τὸν θίνα μόν B pr.

697. προάγεις S.

698. τοίνυν libri et Br. &c. τοίνυν γ' Ald. καὶ τοῖσιν ἅπασιν libri et vulg. καὶ τοισίδ' ἅπασιν Herm. κάστοῖσιν ἅπασιν Mein. in Philol. XIV. 17. ἴσα τοῖσιν ἅπασιν lepide Reisk. ἀγαθοῖσιν ἅπασιν conj. Bentl. Bergk. Vera scriptura, ni fallor, est καὶ τοῖσι πένησιν. Cf. 464. 703.

699. αἰὲ C.R.S.V.G. Dind. &c. αἰὲ B. vulg. ὅποι B.C.R.S.V. vulg. ὅπη Suidas in ἀκαρές. Dind. Mein. Bergk. Richt. ὅπως Suidas in ἐγκεκύκλησαι. ἐγκεκύκλησαι B.C.R.V. vulg. ἐγκεκύλησαι S. Qu. ἐγκεκύλισαι. Vel ἐσκεκύλισαι (Th. 651. εἰς ο' ἑμαυτὸν εἰσεκύλισα πράγματα. 767. κάμ' ἐσκυλίσας ἐς τοιαυτὰ πράγματα). Vel εἰσεκύκλησαι (Th. 265). Vel denique ἐκεκύκλησαι (Ach. 408). Cf. ad 1475. νῆ τὸν Διόνυσον ἄπορά γ' ἡμῖν πράγματα | δαίμων τις ἐσκεκύκληκεν ἐς τὴν οἰκίαν.

701. ἀκαρῆ B.C.S.V. ἀκαρῆι R. ἀκαρές Suid. s. h. v. Br. Mein. Subaudiendum τρίχα.

ἐνστάζουσιν κατὰ μικρὸν ἀεὶ τοῦ ζῆν ἔνεχ' ὥσπερ ἔλαιον.
 βούλονται γάρ σε πένητ' εἶναι· καὶ τοῦθ' ὦν εἶνεκ' ἐρῶ σοι,
 ἵνα γιγνώσκῃς τὸν τιθασευτήν, καὶ θ', ὅταν οὗτός σ' ἐπισίξῃ
 ἐπὶ τῶν ἐχθρῶν τιν' ἐπιρρύξας, ἀγρίως αὐτοῖς ἐπιπηδάς. 705
 εἰ γὰρ ἐβούλοντο βίον πορίσαι τῷ δήμῳ, ῥάδιον ἦν ἂν.
 εἰσὶν γε πόλεις χίλιαι, αἱ νῦν τὸν φόρον ἡμῖν ἀπάγουσι.
 τούτων εἴκοσιν ἄνδρας βόσκειν εἴ τις προσέταξεν ἑκάστη,
 δύο μυριάδ' ἂν τῶν δημοτικῶν ἔζων ἐν πᾶσι λαγώοις.

702. ἐνστάζουσιν R.S. ἐνστάζουσι B.C.V. ἔνεκ' V. ἔλαιον S.V.
 schol. Suid. in ἀκαρές. Bentl. Kust. Bekk. Hirsch. Dind. Mein. ἀλευρον B.C.R.
 Ald. Br. Richt.

703. τούτων B.C.R.S.V. τοῦτ' ὦν R. (s. Inv.) τοῦθ' ὦν Bentl. Tyrwhitt.
 Br. &c. εἶνεκ' B.C.R.S.V.Γ.Δ. Bergk. ἔνεκ' Ald. οὔνεκ' male Br. Dind.
 Hirsch. Mein. Richt. “ΦΙ. καὶ τοῦθ' ὦν εἶνεκα δρῶσιν; ΒΔ. ἵνα γιγνώσκῃς”
 Bentl., oblitus ὦν pro τίνων poni non posse. Cf. Pac. 744. καὶ τούτους εἶνεκα
 τουθι, | ἴν' . . . ἐρῶ σοι B.R.S.V.Γ.Δ. ἔρρωσο C. Ald.

704. γιγνώσκῃς R.S.V. γινώσκῃς B.C. τιθασευτήν B. Ald. τιθασ-
 σευτήν C.R.S.V.Γ. Scripturam τιθασσεύειν τιθασσός metrum ubique respuit.
 “Imperita est annotatio scholiastae τιθασευτήν simpliciter C. metri causa dictum
 esse. Cui fraudem fecit frequentissimus error librariorum, τιθασσός ejusque
 derivata duplici σ scribentium, quo Graeci in hoc vocabulo non magis usi
 sunt quam in μασσᾶσθαι, quod ipsum quoque ubique inferre solent librarii.”
 DIND. οὗτός γ' C.R.S.V. vulg. οὗτος B. οὕτως Δ. Legendum οὗτός σ'.
 Idem proponit Mein. ἐπισίξῃ S.V. Bergk. Mein. Cobet. (in Mnem.)
 Dind. ἐπισίξῃ B.C.R. vulg. Saepe confunduntur ξ ἐτ ζ. Cf. ad Lys. 93.
 Pac. 756. Post ἐπισίξῃ virgula tollenda. ἐπισίξῃ ἐπὶ τῶν ἐχθρῶν τιν',
 ἐπιρρύξας ἀγρίως . . . Bergk.

705. τῶν ἐχθρῶν B.C.R.S.V. Kust. τὸν ἐχθρὸν Ald. ἐπιρρύξας B.C.V.
 ἐπιρρύξας R. ἐπιρρηξας S. Virgulam ante, non post, ἐπιρρύξας ponit Bergk.
 ἀγρίως B.C.R. ἄγριος S.V.

707. εἰσὶν γε πόλεις vulg. Malim εἰσὶ πόλεις γάρ. ἀπάγουσιν vulg.
 Qu. προσάγουσι vel κατάγουσι. Sed cf. Ach. 643. ἐκ τῶν πόλεων τὸν φόρον ἡμῖν
 ἀπάγοντες.

708. εἴ τις om. S. προσέταξεν libri et vulg. Dind. προσέταττεν Dawes.
 M. C. p. 271. Hirsch. Mein. prob. Richt. (“quum de tempore praesenti agatur”).
 Cf. 824. εἰ θάττον ἐκαθίζου σὺ, θάττον ἂν δίκην | ἐκάλουν. Herod. III. 25.
 εἰ μὲν νυν μαθὼν ταῦτα ὁ Καμβύσης ἐγνωσιμάχεε καὶ ἀπήγε ὀπίσω τὸν στρατὸν
 . . . ἦν ἂν σοφὸς ἀνὴρ.

709. δύο μυριάδες vulg. Bergk. Richt. δύο μυριάδ' ἂν Dobr. Dind. Mein.
 Recte. Qu. δύο μυριάδες . . . ζῶεν ἂν ἐν (ἂν pro vulg. ἐν habent B.Δ.) π. λ.
 Sed vereor ut haec constructio toleranda sit post προσέταξεν. Cf. 824.
 Vulgatam frustra tuetur Vauv. ad Soph. Aj. 183. ἔζων om. R.
 ἐν C.R.S.V. Suid. Dind. Mein. Bergk. Richt. ἂν B.Δ. Dawes. M. C. p. 275.
 (coll. Eur. Cycl. 121. σπείρουσι δ', ἣ τῷ ζῶσι, Δήμητρος στάχυν; | ΣΕ. γάλακτι
 καὶ τυροῖσι καὶ μῆλων βορῆ). Br. Hirsch. Sed praepositio ἐν in hac locutione
 omitti nequit. πᾶσι B.R.S.V. ἅπασι C.

καὶ στεφάνοισιν παντοδαποῖσιν καὶ πυῶ καὶ πυριάτῃ, 710
 ἄξια τῆς γῆς ἀπολαύοντες καὶ τοῦ Μαραθῶνι τροπαίου.

νῦν δ' ὥσπερ ἔλαολόγοι χωρεῖθ' ἅμα τῷ τὸν μισθὸν ἔχοντι,

ΦΙ. οἶμοι, τί πέπονθ' ; ὡς νάρκη μου κατὰ τῆς χειρὸς καταχεῖται,
 καὶ τὸ ξίφος οὐ δύναμαι κατέχειν, ἀλλ' ἤδη μαλθακός εἰμι.

ΒΔ. ἀλλ', ὅπότεν μὲν δεισῶσ' αὐτοῖ, τὴν Εὐβοίαν διδῶσιν 715

710. πυῶ (πύω B.C.) B.C.R.S.V. πυρῶ (πύω V.) Suid. in πυρίνῃ ἄρτῳ.
 πυῶ Dind. Bergk. Mein. &c., secundum Herodiani praeceptum, de quo v. ad
 Pac. 1150. et Mein. Fr. Com. II. 95. V. 18, qui πῦον neutrum, πυὸς masculinum
 scribendum esse ex Arcadio et Herodiano contendit. Cf. Poll. VI. 54.

πυριάτῃ B.R.S.V.Γ.Δ. Suid. Br. Pors. Dobr. Bekk. Dind. &c. πυαρίτῃ C.
 Ald. Eust. p. 1626, 3. Cf. Mein. Fr. Com. III. 342.

711. τοῦ ἔν R.V.(?) Suid. Ald. τοῦν B.C.S. τοῦ Bentl. Elmsl. ad Ach.
 343. Cobet. V. L. p. 201. Dind. Mein. Bergk. Richt. Vulgatam tuetur
 Fritzsch. ad Th. 806. Similis fere versus est Eq. 1334. τῆς γὰρ πόλεως ἄξια
 πράττει καὶ τοῦ (τοῦ ἔν et hic libri) Μαραθῶνι τροπαίου. Cf. Eupol. ap. Longin.
 XVI. 3. οὐ γὰρ μὰ τὴν Μαραθῶνι τὴν ἐμὴν μάχην, &c. Plat. Menex. 245. τὰ
 τροπαῖα τὰ τε Μαραθῶνι καὶ Σαλαμῖνι καὶ Πλαταιαῖς. Dem. p. 297. Sed
 praepositio omitti non potest in Fragm. 363. καὶ κολλύραν τοῖσι περῶσιν
 (l. γέρουσιν) διὰ τοῦν Μαραθῶνι τροπαίου. Utraque scriptura proba est. V.
 Gottleber. ad Platon. Menex. c. 10. Cf. ad Ach. 696. τρώπαιον V.

712. ἔλαολόγοι S.V. Suid. h. v. Bentl. Pors. Bekk. Dind. &c. ἔλαιολόγοι
 B.C.R. vulg.

713. οἶμοι, τί ποθ' ὥσπερ νάρκη μου κατὰ τῆς χειρὸς καταχεῖται libri et vulg.
 Bergk. Richt. πέπονθ' pro ποθ' Suid. in νάρκη. Unde οἶμοι, τί πέπονθ' ; ὡς
 νάρκη μου κατὰ τῆς χειρὸς καταχεῖται Kust. ad Suid. prob. Bentl. Pors.
 Richt. οἶμοι, τί πέπονθ' ; ὥσπερ νάρκη μου τῆς χειρὸς καταχεῖται ed. Mein.
 . . . μου κατὰ χειρὸς καταχεῖται Bo. conj. Mein. οἶμοι, τί πέπονθ' ; ὥσπερ νάρκη
 κατὰ χειρὸς μου καταχεῖται hodie Dind. Verum certe videtur πέπονθ' pro vul-
 gato ποθ'. Cf. 995. πάτερ, πάτερ, τί πέπονθας ; Eq. 888. Corrigendum forsitan
 οἶμοι, τί πέπονθ' ; ὥσπερ νάρκη κατὰ τῆς χειρὸς καταχεῖται (ejecto μου ut ex
 interpolatione invecito). Sed praestat, opinor, Kusteri emendatio, quum
 pronomen requiri videatur. Fortasse περ in ὥσπερ nihil aliud est quam περ
 supra ποθ' ex correctione scriptum male intellectum atque in alienum locum
 transvectum. Articulo certe ante χειρὸς opus est : conferri enim non debet
 locutio compendiosa ἕδωρ κατὰ χειρὸς. Similiter fere supra v. 7. ἐπεὶ καὶ τοῦ
 γ' ἐμοῦ | κατὰ τοῖν κόραιν ἤδη τι καταχεῖται γλυκύ. Quod si revera sincerum
 est ποθ', conferre licebit 973. αἰβοῖ, | τουτὶ τὸ κακὸν τί ποτ' ἔσθ' ὄτ' μαλάττομαι ;
 Sic enim corrigendus videtur iste locus. Vulgo in fine versus interrogatur.

714. οὐ δύναμαι κατέχειν vulg. Qu. οὐ δύναμαί γ' ἔτ' ἔχειν.

715. ἀλλ' ὅπότεν] ἀλλ' ὅπὸτ' ἂν malit Elmsl. in Ed. Rev. an. 1811.

δεισῶσ' αὐτοῖ] Qu. δεισῶσ', εὐθὺς . . . Vel ἀλλ' ὅπότεν καταδείσωσ' (Pac.
 759) . . . Vel ἀλλ' ὅπότεν δεισῶσ' ἀμφ' αὐτοῖς (Soph. Oed. C. 492. ἄλλως δὲ
 δειμαίνοιμ' ἂν ἀμφί σοι). Certe perquam incommoda hic est particula μέν.
 Lentingio αὐτοῖ cum διδῶσιν fortasse connectendum videtur. Cf. Eccl. 670.
 ἦν δ' ἀποδύῃ γ', αὐτὸς δώσει.

ὑμῖν καὶ σῖτον ὑφίστανται κατὰ πενήκοντα μεδίμνους
ποριεῖν ἔδοσαν δ' οὐπώποτέ σοι πλὴν πρώην πέντε μεδίμνους,
καὶ ταῦτα μόλις ξενίας φεύγων ἔλαβες κατὰ χοίνικα κριθῶν.

ὦν εἶνεκ' ἐγὼ σ' ἀπέκληρον αἶε,

βόσκειν ἐθέλων καὶ μὴ τούτους

720

ἐγχάσκειν σοι στομφάζοντας.

καὶ νῦν ἀτεχνῶς ἐθέλω παρέχειν

ὃ τι βούλει σοι

πλὴν κωλαγρέτου γάλα πίνειν.

ΧΟ. ἦ που σοφὸς ἦν ὅστις ἔφασκεν, “ πρὶν ἂν ἀμφοῖν μῦθον
ἀκούσης,

725

οὐκ ἂν δικάσαις.” σὺ γὰρ οὖν νῦν μοι νικᾶν πολλῶ
δεδόκησαι

718. ἔλαβες Ald. ἔλαβε C.R.S.V.T. ἔλαβεν B.Δ. κατὰ χοίνικα,
κριθῶν vulg. Bergk. Mein. Richt. κατὰ χοίνικα κριθῶν Dind. κατὰ χοίνικα,
κριθᾶς Dobr. “ κριθῶν, quod post μεδίμνους poni debebat, alteri sententiae parti
adjunct. Itaque commate post χοίνικα nihil opus est.” (Dind.) Recte, opinor.
Scilicet ad κριθῶν repetendum μεδίμνους ex praecedentibus. Dobraeus etiam
ista (καὶ ταῦτα . . . : φεύγων) parenthetice disposuerit, ut constructio sit πλὴν
πρώην πέντε μεδίμνους ἔλαβες &c., haud dubie propter neutrum καὶ ταῦτα.
Non male scriberetur ἔλαβες . . . κατὰ χοίνικα . . . κριθῶν. καὶ ταῦτα vulg.
An καὶ τούσδε aut τούτους δέ (sc. μεδίμνους)? Usitatus tamen foret hoc
sensu καὶ τούτους. Cf. Pac. 744. οὐς ἐξήγον κλάοντας αἶε, καὶ τούτους εἶνεκα
τουδί &c.

719. εἶνεκ' B.C.R.S.V. Ald. Both. Bergk. οὐνεκ' male Br. Dind. &c.
ἀπέκλειον vulg. ἀπέκληρον Mein. Dind.

723. ὃ τι βούλει σοι, πλὴν] ὃ τι βούλει, πλὴν τοῦ conj. Mein. Cf. 695.

724. πλὴν B.C. Ald. πλὴν τοῦ R.S.V.T. κωλαγρέτου B.C.R pr. S.V.
κωλαγρέτου R corr. Dind. &c. Cf. ad 695. Av. 1541. γάλα] μάλα S.V.

725. ἦ που σοφὸς ἦν] ἦ σοφὸς, ἦ σοφὸς, conj. Elmsl. ad Med. 1275, coll.
Aesch. Prom. 887. (Parum enim hic convenire particulam ἦπου, i. q. ἴσως, I
suppose, I daresay; neque significare posse ἦπου profecto, ὄντως.) εἶ τις
σοφὸς ἦν Burges. ad Eumen. 417. Facilis correctio foret ἦ πάνσοφος ἦν. Ita
Aesch. Pers. 843. ἦ πολλὰ &c. 852. ἦ μεγάλας . . . βιωτᾶς ἐπεκύρσαμεν.
Aesch. Fr. 276. ἦ βαρὺ φόρημ' ἀνθρώπος εὐτυχῶν ἀφρων. Πάνσοφος legitur
Aesch. Suppl. 319. Eur. Herc. 188. Soph. Fr. 784. &c. Sic apud nostrum
παμπόνηρος, πάγχρηστος, παγκατάρατος, πάγκαλος, παμβδέλυρος, παμύσαρος,
παγγλύκερος. Confer tamen similem locum Ran. 814. ἦ που δεινὸν ἐριβρεμέτης
χόλον ἐνδοθεν ἔξει. ἔφασκεν R.S.V. ἔφασκε B.C. ἀκούσας V.

726. οὐκ ἂν δικάσαις vulg. οὐ μὴ δικάσεις Mein. Non enim prohibentis esse
οὐκ ἂν δικάσαις. Nempe ea verba significant *judicare non potes*. Adde quod
optativi formam in -ais non novit antiqua Atthis (v. ad 572). Addendum porro
fuisse ὀρθῶς aut aliquid simile. Melius corrigis scribendo οὐ δεῖν (aut μὴ
δεῖν) δικάσαι, vel μηδὲν δικάσης. Cf. versum ap. schol. μηδὲ δίκην δικάσης,
πρὶν ἂν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσης.

ὥστ' ἤδη τῆς ὀργῆς χαλάσας τοὺς σκίπωνας καταβάλλω.

ἀλλ', ὦ τῆς ἡλικίας ἡμῖν τῆς αὐτῆς συνθιασῶτα,

πιθοῦ πιθοῦ λόγοισι μῆδ' ἄφρων γένη

στρ.

μηδ' ἀτενῆς ἄγαν ἀτεράμων τ' ἀνῆρ.

730

εἶθ' ὄφελέν μοι κηδεμῶν ἢ ξυγγενῆς

εἶναί τις ὅστις τοιαῦτ' ἐνουθέτει.

σοὶ δὲ νῦν τις θεῶν παρῶν ἐμφανῶς

ξυλλαμβάνει τοῦ πράγματος, καὶ δηλὸς ἐστὶ σ' εὖ ποιῶν 735

σὺ δὲ παρὸν δέχου.

ΒΔ.

καὶ μὴν θρέψω γ' αὐτὸν παρέχων

ὅσα πρεσβύτη ξύμφορα, χόνδρον

λείχειν, χλαῖναν μαλακὴν, σισύραν,

πόρνην, ἥτις τὸ πέος τρίψει.

727. τὴν ὀργὴν χαλάσας vulg. Malim τῆς ὀργῆς χαλάσας. Cf. Av. 383. τῆς ὀργῆς χαλᾶν. Ran. 700. τῆς ὀργῆς ἀνέντες. Subaudiri potest κόλλοπα.

ὀργὴν C.R.S.V. ὀργῆ B pr. Qu. ὀργῆς. σκίπωνας B corr. C.V. Br. &c.

σκίπωνας R. σκίμπωνας B pr. Ald. σκήπωνας S.F. et Suid. in σκήπων. Cf. ad Eur. Hec. 65. et Latinum *scirpio*, cujus prima syllaba longa est.

καταβάλλω B.C.R.S. καταβάλω V.I.

728. συνθιασῶτα B.C.R.V. συνθιασῶτα S.

730. ἀτενῆς γ' Ald. γ' om. libri. ἀγενῆς R. ἀτεράμων unus R.

731. ὄφελεν B corr. R.V. Pors. Br. ὄφеле B pr. C.S. Ald.

732. ὅστις C.R.S.V.I. Reisig. Conj. p. 123. Bekk. Dind. &c. ὅστις δὲ B. vulg. Metrum est, $\bar{\cup} \bar{\cup} \bar{\cup} - - | \bar{\cup} - \bar{\cup} - \bar{\cup} -$. Cf. ad 746. ὅστις

τοιαῦτ' ἐνουθέτει] I. e. *Qui me talia monuisset*. Anglice, *to have advised me thus*. Noli corrigendum putare ὅστις τοιαῦτα νουθετοῖ, quod valeret *qui me talia moneret*, Anglice *to advise me thus*, ut in Soph. Trach. 953. εἶθ' . . . γένοιτο αὔρα . . . ἢ τις μ' ἀποκίσειεν ἐκ τόπων, ὅπως . . . θάνοιμι.

733. τις θεῶν libri. Bekk. Dind. &c. τις τῶν θεῶν Ald. ἐμφανῆς vulg. Malim ἐμφανῶς. Cf. ad Ach. 143.

735. ἐστὶν εὖ S.V. Reisig. Conj. p. 124. Bekk. Dind. ἐστὶν om. B.C.R. vulg. ἐστὶν σ' εὖ Reisk. Praestat ἐστὶ σ' εὖ.

736. σὺ δὲ libri. Bekk. Dind. &c. σὺ δ' αὖ Ald. Br. παρῶν vulg. Immo legendum, ni fallor, παρὸν, quod suadet etiam Seager. παρῶν e v. 733 huc illatum videtur. Cf. Soph. Phil. 1099. παρὸν φρονῆσαι. Eur. Ant. Fr. 13. παρὸν ζῆν ἠδέως ἀπράγμονα. Iph. T. 1088. Alc. 284. Suppl. 315. Phoen. 520. Her. 177. 506. Thuc. IV. 19. V. 103. Dem. p. 499. p. 606. p. 670. p. 1435. Lys. XIX. 15. Andoc. II. 11. Sic ἔξον supra 698. παρέχον Herod. 5, 49. μετὸν, &c. Nisi praestat πρόφρων (Av. 930).

738. λείχειν] λείπειν S.V. σισύραν vulg. Dind. Mein. σίσυραν Bergk.

Distinguendum forsitan sic, χλαῖναν, μαλακὴν σισύραν. Cf. Av. 122. ὥσπερ σισύραν ἐγκατακλινῆναι μαλθακὴν. Herm. com. II. 410. στρώμασιν ἐν μαλακοῖς. Sed Eubul. III. 257. χλανίσιν μαλακαῖς. Com. anon. IV. 669. ἱμάτιον . . . μαλακόν.

- καὶ τὴν ὄσφυν. 740
 ἀλλ' ὅτι σιγᾷ κούδεν γρύζει,
 τοῦτ' οὐ δύναται με προσέσθαι.
- ΧΟ. νενουθέτηκεν αὐτὸν ἐς τὰ πράγμαθ', οἷς 740
 ἀντ.
 τότ' ἐπεμαίinet· ἔγνωκε γὰρ ἀρτίως,
 λογιζεται τ' ἐκείνα πάνθ' ἁμαρτίας 745
 ἃ σοῦ κελεύοντος οὐκ ἐπίθετο.
 νῦν δ' ἴσως τοῖσι σοῖς λόγοις πείθεται
 καὶ σωφρονεῖν μέλλει μεθιστὰς ἐς τὸ λοιπὸν τὸν τρόπον
 πιθόμενός γέ σοι. 749
- ΦΙ. ἰὼ μοί μοι.
 ΒΔ. οὔτος, τί βοᾷς ;
 ΦΙ. μὴ μοι τούτων μηδὲν ὑπισχνού. 750
 κείνων ἔραμαι, κείθι γενοίμαν

740. ὄσφυν B.C.R.S.V. Br. Bekk. Bo. Richt. ὄσφυν Ald. Bergk. Mein. Dind.

741. κούδεν B.C.S. καὶ οὐδὲν R.V.G.

742. Qu. τοῦτ' οὐ δύναται προσίεσθαι (secunda correpta, ut in versu anap.).
 Vel τοῦτ' οὐ δύναται μοι ἀρέσκειν.

743. αὐτὸν B.C.S.V. αὐτὸν R. ed. Farr. πράγματα, | οἷς τότ' R.S.V.G.
 Bekk. Hirsch. Richt. πράγματα, | οἷς ποτ' Ald. Pors. πράγματα, | οἷος τ'
 B.C.Δ. πράγματα' | οἷς γ' Reisig. Conj. p. 124. πράγμαθ', οἷς | τότ' Dind.
 Bergk. Mein.

744. ἔγνωκε B.C.S. Ald. ἔγνωκεν R.V.G. ἄρτίως B corr. C.R.S.V.
 ἀρτίως ὅτι B pr. Ald. ἀρτίως ἔγνωκε γὰρ Pors. Qu. ἔγνωκέ θ' ἁμαρτάνων.
 Vix placet vulgata. Dochmiacum versum esse monuit Dind.

745. λογιζονται V.

746. ἃ σοῦ B.R. ἃ σου C. σοῦ (om. ἃ) S.V. κελεύοντος C.R.S.V.
 Bekk. Dind. &c. παρακελεύοντος B. Ald. Br. Cf. ad 732.

747. δ' C.R.S.V. οὖν B. Ald. Br. δ' om. S. (qu.) Weis. Hirsch.
 ἴσως . . . πείθεται vulg. Fort. ἴσως . . . πείσεται, aut ἐκὼν . . . πείθεται.
 ἴσος S.V. τοῖσι σοῖς B. vulg. τοῖς ἴσοις R.S.V.G. τοῖς ἴσοι καὶ λόγοις C.
 τοῖσι σοῖς Bekk. Dind. &c. Eadem discrepantia est in Soph. El. 1201. μόνος
 γὰρ ἦκα τοῖσι σοῖς (τοῖς ἴσοις al.) ἀλγῶν κακοῖς.

748. σωφρονεῖ μέντοι B corr. R.S.V.G. Bekk. Dind. &c. φρονεῖ B. (supr.
 σω) C. vulg. Nemini non displiceat illud μέντοι, quod jamdudum Reiskium
 offenderat sic positum. Reponendum, ni fallor, σωφρονεῖν μέλλει (aut θέλει),
 aut μανθάνει φρονεῖν. μεθιστὰς . . . τὸν τρόπον] μεθιστὰς . . . τῶν τρόπων
 Bergler. μεθεστῶς . . . τῶν τρόπων Hirschig. Cf. ad Eq. 397. τὸ λοιπὸν
 C.R.V. τολοιπὸν B.S.

749. πειθόμενος B.C.R.S.V. vulg. πιθόμενος Br. Pors. Dind. &c. Ita
 accuratius haec respondebunt versui stroph. 736. σὺ δὲ παρὸν δέχου.
 τε libri et vulg. Malim γε. σοι C.R.S.V.G. Bekk. Dind. &c. σοί γ' B.
 vulg. τί μοι βοᾷς B.C.R. vulg. Richt. τι βοᾷς S.V. Bergk. Mein. Dind.

751. κείνων et κείθι S.

ἴν' ὁ κῆρυξ φησι, " τίς ἀψήφι-
 στος ; ἀνιστάσθω."
 κἀπισταίην ἐπὶ τοῖς κημοῖς
 ψηφιζομένων ὁ τελευταῖος. 755
 σπεῦδ', ὦ ψυχῆ. ποῦ 'στι ψυχῆ;
 πάρες, ὦ σκιερὰ —. μὰ τὸν Ἡρακλέα
 μὴ νυν ἔτ' ἐγὼ 'ν τοῖσι δικασταῖς
 κλέπτοντα Κλέωνα λάβοιμι.

- ΒΔ. ἴθ', ὦ πάτερ, πρὸς τῶν θεῶν ἐμοὶ πιθοῦ. 760
 ΦΙ. τί σοι πίθωμαι ; λέγ' ὅ τι βούλει πλὴν ἐνός.
 ΒΔ. ποῖον ; φέρ' ἴδω. ΦΙ. τοῦ μὴ δικάζειν. τοῦτο δὲ
 ἄδης διακρινεῖ πρότερον ἢ 'γὼ πείσομαι.
 ΒΔ. σὺ δ' οὖν, ἐπειδὴ τοῦτο κεχάρηκας ποιῶν,
 ἐκέισε μὲν μηκέτι βάδιζ', ἀλλ' ἐνθαδὶ 765
 αὐτοῦ μένων δικάζε τοῖσιν οἰκέταις.
 ΦΙ. περὶ τοῦ ; τί ληρεῖς ; ΒΔ. πρᾶτθ' ἄπερ ἐκεῖ πράττεται.

752. ἴν' ὁ κῆρυξ φησι, τίς ἀψήφι-|στος ; ἀνιστάσθω] Notandum vocabulum ultra pedem quartum protensum, quod aliquam ab formula, ut videtur, solemnī τίς ἀψήφιστος ; excusationem habet. DIND. De hoc loco Herm. El. D. M. p. 375 : " Rarissime vocabulum etiam ultra versum ea conditione protenditur, ut in prima brevi sequentis versus finiatur." Cf. Gaisf. ad Heph. p. 280. Vide ergo an reponendum sit, ἴν' ὁ κῆρυξ φησ', "ἀψήφιστος | τίς (vel ἀψήφιστός τις) ;" κῆρυξ φησὶ C.S.V. Bekk. Dind. κῆρυξ φησὶν R. κῆρυξ φασὶ V. (s. Cob.) κῆρυξ φησὶ B. vulg. Hirsch. Mein. Bergk. Richt. κῆρύξ φησι (sic) Bekk.

756. σπεῦδ' S. μοι B.C.S.V.Γ.Δ. Br. μου Ald. σοι R. Ald. Reponendum suspicor 'στι (ποῦ 'στι ψυχῆ) ;.

757. πάρες (supr. σ') B. Qu. πάρεχ'. Post Ἡρακλέα virgulam vulgo positam delevi.

758. μὴ νῦν libri et vulg. μὴ νυν Cobet. (Mnem. l.l.) Mein. Fortasse recte. Cf. Lys. 531. μὴ νυν ζῶην. Ran. 177. ἀναβιοίην νυν πάλιν. ἐγὼ 'ν B.C. ἐγὼ 'ν ἐν V. ἐγὼν ἐν R.

761 sq. Vitiosam personarum descriptionem (Bd. λέγ' . . . Φι. ποῖον . . . Bd. τοῦ μὴ . . . Φι. τοῦτο δὲ . . .), quae est in Ald., correxerunt Bergl. Tyrwh. Br. Bd. λέγ' . . . B.C. Ald. τί σοι πείθομαι C.R.S.V.Γ. τί πείθομαί σοι B.C. Ald. Br. τί πείσομαί σοι Bentr. τί σοι πίθωμαι Bentr. Pors. Tyrwh. Herm. Dind. Mein. &c. Cf. ad Nub. 87. τί οὖν πίθωμαι δῆτ' αἱ σοι ; πλὴν B.R.S.V. περὶ C.

762. Φι. ποῖον ; . . . Bd. τοῦ . . . Φι. τοῦτο . . . B.C. Ald. τοῦτο δὲ B.R.S.V. τουτὶ δὲ C.

765. Qu. βάδιζε μηκέτ', ἐνθαδὶ δ' | αὐτοῦ . . . ἐνθαδε vulg. Bergk. Dind. Richt. ἐνθαδὶ Mein. Recte.

767. τοῦ ; τί] τουτὶ S.V. ταῦθ' ἄπερ ἐκεῖ vulg. ταῦθ' ἄπερ ἐκεῖ Boissonad. πρᾶτθ' ἄπερ ἐκεῖ (conj. πρᾶτθ' ἂ κακεῖ, quum non constet unde

- ὅτι τὴν θύραν ἀνέφξεν ἢ σηκίς λάθρα,
 ταύτη γ' ἐπιβολὴν ψηφιεῖ μίαν μόνην.
 πάντως δὲ κάκει ταῦτ' ἔδρας ἐκάστοτε. 770
 καὶ ταῦτα μὲν νυν εὐλόγως. ἦν ἐξέχῃ
 εἴλη κατ' ὄρθρον, ἠλιάσει πρὸς ἥλιον
 ἐὰν δὲ νίφη, πρὸς τὸ πῦρ καθήμενος
 ὕοντος εἴσει κῆν ἔγρη μεσημβρινός,
 οὐδεῖς σ' ἀποκλήσει θεσμοθέτης τῆ κυκλίδι. 775
- ΦΙ. τουτί μ' ἀρέσκει. ΒΔ. πρὸς δὲ τούτοις γ', ἦν δίκη
 λέγγυ μακράν τις, οὐχὶ πεινῶν ἀναμενεῖς,
 δάκνων σεαυτὸν καὶ τὸν ἀπολογούμενον.
- ΦΙ. πῶς οὖν διαγιγνώσκειν καλῶς δυνήσομαι
 ὥσπερ πρότερον τὰ πράγματ' ἔτι μασώμενος ; 780

pendeat istud ταῦτα) Mein. (Cf. 770.) ταῦθ' ἀ κάκει conj. Dobraeus, coll. Eccl. 135. Cf. ad 621. Eq. 213. ταῦθ' (ταῦθ' Cobet. Mein.) ἄπερ ποιεῖς ποίει. et ad Av. 1042. ἐκεῖ C. &c. 'κεῖ (sic) B.

769. ταύτης vulg. Malim ταύτη γ'. μίαν μόνην] Qu. μίαν δραχμὴν, αὐτ δραχμὴν μίαν, αὐτ μίαν μόνον (sc. δραχμὴν vel πληγὴν). Post hunc versum excidisse nonnihil suspicatur Mein.

770. πάντως δὲ R.V. vulg. Bergk. Mein. Dind. πάντες δὲ S. πάντως γε Β.Δ. Br. Inv. Bekk. Hirsch. Richt. Vulgatam revocavi. Cf. Thesm. 851. πάντως δ' ὑπάρχει μοι γυναικεία στολή. 1012. πάντως δέ μοι | τὰ δέσμ' ὑπάρχει &c. 984. νηστεύομεν δὲ πάντως. Av. 935. πάντως δέ μοι ῥιγῶν δοκέεις. Lys. 495. ταῦτ'] ταῦτ' Cobet. τουτ' idem (Mnem.). ἔδρας' S.

771. καὶ ταῦτα μὲν νυν εὐλόγως, ἦν ἐξέχῃ vulg. Mendosa haec esse constat : parum enim hic convenit αὐτ μὲν νυν αὐτ μὲν νυν. Qu. καὶ ταῦτα δικάσεις (766, vel δράσεις, vel πράξεις) εὐλόγως. ἦν ἐξέχῃ . . . μὲν νυν B.R.S.V. vulg. μὲν νυν C. ἦν ἐξέχῃ | εἴλη κατ' ὄρθρον vulg. ἦν ἐξέγρη | εὐνῆς κατ' ὄρθρον Reisk. ἦν ἐξέγρη ἔλης κατ' ὄρθρον conj. Mein., qui, "Magnae mihi semper offensionī fuit, quod matutinum solis calorem ἐξέχειν dici videbam."

772. εἴλη B. vulg. εἴλη S. Dind. (ex schol.) εἴλη (ut vid.) C. εἴλη Ald. ἔλη R.V. Mein. Qu. εὐείλος ὄρθρος. κατ' ὄρθρον] κατ' ὄρθρον v. l. ap. schol. prob. Dawes. M. C. p. 269. et Richter. Praef. p. 108. (i. e. κατὰ τὸ ὄρθρως ἔχον, convenienter). ἠλιάσει B.C.S.V. vulg. εἰλιάσει R. ἠλιάσει conj. Bergk.

773. νίφη C.S.V. νεῖφη B.R. Bekk. Fort. ἦν ξυννέφη δέ. Av. 1501. τί γὰρ ὁ Ζεὺς ποιεῖ ; | ἀπαιθριάζει τὰς νεφέλας ἢ ξυννέφει ; De particula δὲ sic posita cf. 1351. In fine versus colon posui pro vulgata virgula.

774. ὕοντος S.V. εἴσει C.R.V. εἴσω B.S. εἴσω (sc. ἠλιάσει) Reisk.

775. σ' om. S.V. ἀποκλείσει vulg. ἀποκλείση (i. e. ἀποκλείσει, η supr. εἰ) S. ἀποκλήσει Mein. Dind.

776. Qu. ταυτί. γ' add. R.V.Γ. Dind. Bergk. om. B.C.S. vulg. Richt.

779. διαγιγνώσκειν R.S.V. Ald. διαγιγνώσκειν B.C.

780. πράγματα R. μασώμενος B.C.R.V. μασώμενος S. ἀμασώμενος (pro ἔτι μασ.) Scal., ut in 783. Fort. πράγμαθ' ἅμα μασώμενος. Cf. ad

- ΒΔ. πολλῶ γ' ἄμεινον· καὶ λέγεται γὰρ τουτογι,
ὡς οἱ δικασταὶ ψευδομένων τῶν μαρτύρων
μόλις τὸ πρᾶγμ' ἔγνωσαν ἀναμασώμενοι.
- ΦΙ. ἀνά τοί με πείθεις. ἀλλ' ἐκεῖν' οὐπω λέγεις,
τὸν μισθὸν ὀπόθεν λήψομαι. ΒΔ. παρ' ἐμοῦ.
ΦΙ. καλῶς, 785
ὀτιῆ κατ' ἔμαυτὸν κοῦ μεθ' ἐτέρου λήψομαι.
αἴσχιστα γάρ τοί μ' εἰργάσατο Λυσίστρατος
ὁ σκωπτόλης. δραχμὴν μετ' ἐμοῦ πρῶην λαβῶν
ἐλθὼν διεκερμάτιζε μὸν τοῖς ἰχθύσι,
κάπειτ' ἐνέθηκε τρεῖς λεπίδας μοι κεστρέων· 790
κάγῳ 'νέκαψ'· ὀβολοὺς γὰρ ῥόμην λαβεῖν
κάτα βδελυχθεὶς ὀσφρόμενος ἐξέπτυσσα,
κάθ' εἶλκον αὐτάν. ΒΔ. ὁ δὲ τί πρὸς ταῦτ' εἶψ';
ΦΙ. ὅ τι;
ἀλεκτρύονος μ' ἔφασκε κοιλίαν ἔχειν.
"ταχὺ γοῦν καθέψεις τὰργύριον," ἦ δ' ὄς γελῶν. 795

Ecl. 91. Si sincera est vulgata, ἔτι ad δυνήσομαι, non ad μασώμενος referendum. Cf. Ach. 307. πῶς δ' ἔτ' ἂν καλῶς λέγοις ἂν, εἴπερ . . . ;

781. πολλῶ γ' ἄμεινον] πολλῶ γ' (ἔτι) ἄμεινον Lenting. Cobet. (Mnem. l. l.) Absque causa. Ad rogatum per πῶς respondetur per γε, ut in Ran. 26. Sic ad τί per γε infra 816. τουτογι B.C.R. τουτοῖ V. τουτὶ S.

783. ἀναμασώμενοι B.C. ἀναμασώμενοι R.S.V. Suid. s. h. v. Apostol. XI. 77 a.

784. τοί] τί S.

785. καλῶς] καλῶς γ' conj. Mein.

786. Hunc versum om. Ald. habent codices, saltem B.C.R.S.V.Δ. ὀτι ἦ S.

788. σκωπτόλης C.S.V. σκωπτόλις R. σκωπτοπώλης B. δαρχμὴν R. in textu, δραχμὴν in marg.

789. διεκερμάτιζετ' ἐν S.V. et Pollux 9, 89. (ex codd. corrigendus). Dind. Hirsch. Bergk. Mein. διεκερμάτιζέ μ' ἐν B.C. vulg. διεκερμάτιζεν ἐν R. Toup. (ad Suid. h. v.) Inv. Bekk. Bo. διεκερμάτιζέ μοι ἔν (μὸν) τοῖς ἰχθύσιν Lenting. Idem et ipse conjeceram. Apud Suidam διεκερμάτισε τὴν δραχμὴν ἐν τοῖς ἰχθύσιν . . . ἰχθύσιν B.R.V. Ald. ἰχθύσι C.S. Br.

790. κάπειτ' ἐπεθηκε B.C.R. vulg. κάπειθεν ἔθηκε S.V. κάπειτ' ἐνέθηκε conj. Bergk. Mein. ed. Dind. Idem ipse conjeceram. I. e. in os mihi indidit. Cf. ἐντίθεσθαι (ἐνθοῦ), et ἔνθεσις. Nisi praestat ἐπέδωκε, in manum mihi dedit. λοιπίδας libri et vulg. λεπίδας Scal. Recte, opinor. De voce λοιπὰς cogitabant librarii.

791. 'νέκαψ' B.C.S. Scal. Kust. 'ν ἔκαψ' V. 'νεκαψα R. 'νεκαμψα Ald.

792. καταβδελυχθεὶς S.V. Cf. ad Eq. 25. ὀσφρόμενος] ὀσφραυῶ-μενος R. Cf. ad Thesm. 494.

795. γοῦν B.C.S.V. γ' οὖν R. γὰρ Suid. in ἀλεκτρύονα. καθέψεις libri et vulg. κατέψεις Suid. καταπέψεις (digeres, concoques) Hirsch. Bergk.

- ΒΔ. ὄρᾱς ὄσον καὶ τοῦτο δῆτα κερδανεῖς ;
 ΦΙ. οὐ πάνυ τι μικρὸν. ἀλλ' ὅπερ μέλλεις ποίει.
 ΒΔ. ἀνάμενέ νυν' ἐγὼ δὲ ταῦθ' ἤξω φέρων.
 ΦΙ. ὄρα τὸ χρῆμα, τὰ λόγι' ὡς περαίνεται.
 ἡκηκόη γὰρ ὡς Ἀθηναῖοί ποτε 800
 δικάσειεν ἐπὶ ταῖς οἰκίαισι τὰς δίκας,
 κὰν τοῖς προθύροις ἐνοικοδομήσοι πᾶς ἀνὴρ
 αὐτῷ δικαστηρίδιον μικρὸν πάνυ,
 ὥσπερ Ἐκάτειον, πανταχοῦ πρὸ τῶν θυρῶν.
 ΒΔ. ἰδοῦ, τί ἔτ' ἐρεῖς ; ὡς ἅπαντ' ἐγὼ φέρω 805
 ὄσαπέρ τ' ἔφασκον, κᾶτι πολλῶ πλείονα.

Mein. Nihil opus. τὰργύριον libri. ἀργύριον Br. ex conj. λέγων
 libri et vulg. Richt. γελῶν Tyrwhitt, Dind. Mein. "Fort. γελῶν," Bergk.
 Saep̄e permutantur γελᾶν et λέγειν, ut monuit jam Burges. ad Eumen. 710.
 Cf. Soph. Aj. 1307. οὐδ' ἐπαισχύνει λέγων (l. γελῶν). Pl. 723. ὁ δὲ θεὸς
 γελάσας ἔφη &c. Lys. 512. ἐπανηρόμεθ' ἂν γελάσασαι. Macho ap. Athen.
 XIII. 582 E. ἡ δ' εἶπε γελάσασ' . . . Herod. III. 35. εἰπέων . . . γελάσαντα &c.
 Plat. Prot. 310 D. καὶ ὅς γελάσας . . . ἔφη. Conv. 202 B. καὶ ἡ γελάσασα . . .
 ἔφη. Vulgatae quidem favere videantur hi loci, Av. 472. ὅς ἔφασκε λέγων.
 Soph. Aj. 757. ὡς ἔφη λέγων. Hippocr. de N. Hom. T. I. 349. λέγει δ'
 αὐτέων ὁ μὲν τις φάσκων &c. Sed optime et unice hic convenit γελῶν.
 796. Bδ. C.S. om. B. ὄρᾱς ὄσον B.C.R. ὄρᾱς os ὄσον V. ὄρᾱς ὡς
 ὄσον S. καὶ add. R.S.V.Γ. Bekk. Dind. &c. om. B. περ C. Ald. Br.
 δῆτα om. V.Γ.

797. Post h. v. transponunt v. 813 Herm. Mein.

798. νῦν B.C.R.S.V. vulg. νυν Dind. &c. ταῦθ'] πάνθ Reisk. Quod
 mihi etiam in mentem venerat. Cf. 805. "Nihil opus," Dind.

800. ἡκηκόειν libri. Bergk. ἡκηκόεις Ald. ἡκηκόη Br. Dind. Hirsch. Richt.
 Mein. Cf. ad Av. 511. Eccl. 650.

801. δικάσειεν R.S.V. δικάσαιεν B. δικάσειεν C.

802. ἐνοικοδομήσοι B.C.S.V.Δ. Junt. 1. ἐνοικοδομήσει V. (sec. Cob.)
 ἐνοικοδομέσει Ald. ἀνοικοδομήσει R. Junt. 2. Kust. ἀνοικοδομήσοι Dawes.
 Pors. Br. Dobr. Bekk. ἐνοικοδομήσοι Dobr. Add. ad Pl. p. 105. Dind. Bergk.
 Mein. Richt. (Sic apud nostrum ἐνεοσττεύειν ἔν τι, ἐνοικεῖν, ἐνεῖναι, ἐνορᾶν, &c.)
 προθύροισιν οἰκοδομήσοι Hirschig. Non male. Sed praestat fortasse ἀνοικοδο-
 μήσοι. Cf. Pac. 100. τοὺς τε κοπρῶνας καὶ τὰς λαύρας | καιναῖς πλίνθοισιν
 ἀνοικοδομεῖν. Lectio ἐν- fortasse orta est e v. l. ει- ad -οι adscripta.

803. αὐτῷ B.R.S.V. αὐτῷ C. μικρὸν libri et vulg. Qu. σμικρὸν.
 Cf. 511. δικίδιον σμικρὸν.

804. Ἐκάταιον B.C.S.V. ἐκαταῖον R. Lob. Aglaoph. p. 1336. ἐκατεῖον v. l.
 in schol. Ἐκάτειον Br. Dind. Mein. &c. Suidae glossa Ἐκάτειον pertinet
 ad Lys. 68.

806. ὄσαπέρ γ' B.C.R. vulg. Richt. ὄσαπερ S.V.Γ. Bergk. Mein. Dind.
 ὄσαπέρ τ' Cobet. (in Mnem. l. l.) Recte: cf. ad Eccl. 569. Mediam syllabam
 hujus vocabuli ictum habere non solere monet Richter. Cf. Nub. 841. Av. 719.

ἀμῖς μὲν, ἦν οὐρητιάσης, αὐτῆ
παρά σοι κρεμήσετ' ἐγγὺς ἐπὶ τοῦ παττάλου.

- ΦΙ. σοφόν γε τουτὶ καὶ γέροντι πρόσφορον
ἐξηῦρες ἀτεχνῶς φάρμακον στραγγουρίας. 810
- ΒΔ. καὶ πῦρ γε τουτὶ, καὶ προσέστηκεν φακῆ
ροφεῖν, ἐὰν δέη τι. ΦΙ. τουτ' αὖ δεξιόν
κῆν γὰρ πυρέττω, τόν γε μισθὸν λήψομαι
αὐτοῦ μένων γὰρ τὴν φακὴν ροφήσομαι.
ἀτὰρ τί τὸν ὄρνιν ὧδε μούξηνέγκατε; 815
- ΒΔ. ἵνα γ', ἦν καθεύδης ἀπολογουμένου τινός,
ἄδων ἄνωθεν ἐξεγείρη σ' οὔτοσί.
ΦΙ. ἐν ἔτι ποθῶ, τὰ δ' ἄλλ' ἀρέσκει μοι. ΒΔ. τὸ τί;
ΦΙ. θήρῶν οὐπω μούκόμισας τὸ τοῦ Λύκου.
ΒΔ. πάρεστι τουτὶ, καυτὸς ἀναξ οὔτοσί. 820
ΦΙ. ὦ δέσποθ' ἦρωσ, ὡς χαλεπὸς ἄρ' ἦσθ' ἰδεῖν.
ΒΔ. οἷόςπερ ἡμῖν φαίνεται Κλεώνυμος.
ΦΙ. οὔκουν ἔχει γ' οὐδ' αὐτὸς ἦρωσ ὦν ὄπλα.
ΒΔ. εἰ θάπτον ἐκαθίζου σὺ, θάπτον ἂν δίκην
ἐκάλου. ΦΙ. κάλει νυν, ὡς κάθημ' ἐγὼ πάλαι. 825

808. παρὰ σοὶ vulg. Malim παρά σοι. ἐπί] ἐκ Richt. conj. Bergk.
(Cf. Menand. IV. 111.) ἀπὸ Halbertsm. Mein.

810. ἐξεῦρες vulg. ἐξηῦρες Mein. Dind.

811. παρέστηκεν B.R.S.V. παρέστηκε C. φακῆ V. (s. Cob.) et φακὴν 814.

813. post 797 transponunt Herm. Mein. κῆν vulg. Dedi κῆν.

814. λήψομαι | αὐτοῦ. μένων γὰρ (sic) B. Sed cf. 971. αὐτοῦ μένων γὰρ . . .

815. ὡς ἔμ' ἐξ. B.R.S.V. vulg. ὡς ἐμὸν ἐξ. C. Unde reposui ὧδε μούξηνέγκατε
(μοι ἐξ.). Sic Strattis com. II. 786. πῶς ἂν κομίσειέ μοι τις . . . ὧδε . . . ἐσχάραν;

816. ἵνα γ', ἦν] ἴν' ἂν, ἦν Cobet. (Mnem.) Mein. Gr. Quod soloecum est.
Si quid corrigendum, malim ἴν', ἐὰν . . . Cf. ad Pac. 931. καθεύδεις S.

819. θήρῶν S. Br. θηρῶν C. θήρώτων R. θηρῶν Ald. θ' ἦρῶν B.
θ' ἦρῶν V. Cf. ad Nub. 315. ἦρῶναι. εἴ πως ἐκκομίσεις vulg. οὔπω
'ξεκόμισας Mein. οὔπω μούκόμισας Hamaker. Qu. οὔπω μούξεκόμισας (om. τό).

ἐκκομίσεις τὸ τοῦ Λύκου vulg. μοι κομίσαίω τοῦ Λύκου Herodianus
Cramer. Anecd. III. p. 253. (qui memoriae errore, ut videtur, Eupolidi hunc
versum tribuit). ἐκκομίσεις τοῦ Λύκου Reisk. Br.

820. ἀναξ C.R.S.V.F. ὄναξ B. ὦ'ναξ Ald. ὦ'ναξ Br. ἀναξ Dind. &c.

821. χαλεπὸς B.C.Δ. Benti. Bergl. Br. &c. χαλεπὸν R.S.V. Ald. ἦσθ'
ιδεῖν] εἰσιδεῖν vel ἔστ' ἰδεῖν conj. Richt. Praef. p. 143.

822. ΒΔ. praef. Bergk. Dind. Mein. Vulgo haec Philocleoni continuantur.

823. ΣΩ.] ΦΙ. Bergk. Dind. Mein. οὔκουν B.R.S.V. οὔκουν C.

γ' οὐδ' B. &c. δ' C.

824. ἐκαθίζου B.C.R.V. καθέζου S. ἐκαθέζου Elmsl. n. ms.

825. 826. Om. S.V. κάθημ' ἐγὼ libri et Ald. κάθημαι γὼ Dawes. Br.
Dind. Mein. Male. Cf. ad Nub. 7.

- ΒΔ. φέρε νυν τίν' αὐτῷ πρῶτον εἰσαγάγω δίκην ;
τί τις κακὸν δέδρακε τῶν ἐν οἰκίᾳ ;
ἢ Θραῦττα προσκαύσασα πρῶην τὴν χύτραν —
- ΦΙ. ἐπίσχεσ, οὔτος. ὡς ὀλίγου μ' ἀπόλεσας.
ἄνευ δρυφάκτου τὴν δίκην μέλλεις καλεῖν, 830
ὃ πρῶτον ἡμῖν τῶν ἱερῶν ἐφαίνετο ;
- ΒΔ. μὰ τὸν Δί' οὐ πάρεστιν. ΦΙ. ἀλλ' ἐγὼ δραμὸν
αὐτὸς κομοῦμαι τοῦτό γ' αὐτίκ' ἔνδοθεν.

825. νυν B.S.V. νῦν C.R. κάθημ' ἐγὼ B.C.R. vulg. κάθημαι γ'ὼ S.V. Br. (in Suppl.) Dawes. M. C. p. 270. Pors. Bekk. Dind. Hirsch. Bergk. Mein. Richt. Metrum postulat γράψομαι γ'ὼ 537. Terminatio verborum in ai semper eliditur, nisi quando metrum obstat, ut supra 501. κελήτισταί κέλευον. Sic in Nub. 7. κολάσ' ἔξεστι potius quam κολάσαι (sic R.V. aliique) ἔξεστι scribendum, in Thesm. 292. καθίζωμ' ἐν καλῷ quam καθίζωμαι ἔν καλῷ, in Ran. 692. εἴν' ἐν τῇ πόλει quam εἶναι ἔν τῇ πόλει, in v. 794. διαγωνιέισθ' ἔφασκε quam διαγωνιέισθαι φασκε, infra 941. οἶμ' ἐγὼ quam οἶμαι γ'ὼ. Cf. ad Nub. 7.

826. νυν B.R.S.V. νῦν C. εἰσαγάγω B.C.S.V. vulg. εἰσάγω R. Bergk. Idem malit Lenting. Utrumque probum. Cf. ad Nub. 1212.

827. τί τις R.S.V. vulg. τίς τι C. τί τίς (aut τίς) B. τί τίς Bo. Hirsch. Bergk. Mein. Richt. δέδρακε B.C.S. Reisk. δέδρακεν R. Ald. δέδραχε V. ἐν τῇ οἰκίᾳ B.C.R.S.V. vulg. ἐν τῷκίᾳ Dind. (Ox.) Bergk. Mein. (Similis fere crasis ἐν τῷκῆματι Eupol. Mein. V. 85.) ἐν οἰκίᾳ Dind. Hirsch. Richt. Idem ipse conjeceram. Sic Ach. 974. ὄν τὰ μὲν ἐν οἰκίᾳ χρήσιμα. Plat. Rep. 552 C. ἐν οἰκίᾳ. Anaxandr. III. 173. ἐν οἰκίᾳ. Infra 1180. κατ' οἰκίαν.

828. ΖΑ. vel ΣΩ. praeft. Tyrwhitt. Dobr. Vulgo Bdelycleoni continuatur. προσκαύσασα] προσθραύσασα conj. Flor. Chr. τὴν χύτραν om. S.

830. δρυφάκτου] Qu. δρυφάκτων (et mox πάρεισιν). Cf. 386. 552. Eq. 675. μέλεις S.

831. ὃ] τὸ S. ἐφαίνετο R.S.V.F. Inv. Bekk. Dind. &c. Fritzsch. ad Thesm. 630. κατεφαίνετο B.C. Ald. vulg. Vide an reponendum sit εἰδείκνυτο, ut in Thesm. 628. σὺ δ' εἶπέ μοι | ὃ τι πρῶτον ἡμῖν τῶν ἱερῶν εἰδείκνυτο.

832-834. Vulgo ΒΔ. μὰ τὸν Δί' . . . ἢ φιλοχωρία. Rectam personarum distributionem fecit Beerius in hunc modum: ΒΔ. μὰ τὸν Δί' . . . ΦΙ. ἀλλ' ἐγὼ . . . ΒΔ. τί ποτε . . . ἢ φιλοχωρία. Philocleonem ipsum (ἀλλ' ἐγὼ δραμὸν αὐτὸς κομοῦμαι &c.) intus ad cancellos efferendos ingressum constat ex vv. 844-846. Versum 834 scholiasta Bdelycleoni tribuit. Beerii distributionem sequuntur Bergk. Richt. Mein. Dind. Hold. Gr.

833. αὐτὸς] αὐτὸν et fort. κομῶ σοι Hirschig. Omnia enim ipsum apportare Bdelycleonem. Fallitur. Αὐτὸς valet ipse. κομοῦμαι τό γε παραντίκ' B.C. vulg. κομοῦμαι τό τε . . . R.S.V. Vulgata mendosa videtur. Qu. αὐτὸς (vel εἴσω) κομοῦμ' αὐτὸν παραντίκ' . . . Vel εἴσω κομοῦμαι τινα . . . Sed, quum nusquam alibi apud comicos legatur παραντίκα, praestat, opinor, αὐτὸς κομοῦμαι τοῦτό γ' αὐτίκ' ἔνδοθεν. ἔνδοθεν | ὃ τι ποτέ χρῆμ'. (!) Herm. Mein.

- ΒΔ. τί ποτε τὸ χρῆμ'; ὡς δεινὸν ἢ φιλοχωρία.
 ΞΑ. βάλλ' ἐς κόρακας. τοιουτοῦ τρέφειν κύνα. 835
 ΒΔ. τί δ' ἔστιν ἑτέον; ΞΑ. οὐ γὰρ ὁ Λάβης ἀρτίως
 ὁ κύων παράξας ἐς τὸν ἵπνον ἀναρπάσας
 τροφαλίδα τυροῦ Σικελικὴν κατεδήδοκε;
 ΒΔ. τοῦτ' ἄρα πρῶτον τὰ δίκημα τῷ πατρὶ
 εἰσακτέον μοι· σὺ δὲ κατηγορεῖ παρών. 840
 ΞΑ. μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ', ἀλλ' ἄτερός φησιν κύων
 κατηγορήσειν, ἣν τις εἰσαγάγη γραφήν.
 ΒΔ. ἴθι νυν ἄγ' αὐτῷ δεῦρο. ΞΑ. ταῦτα χρὴ ποιεῖν.
 ΒΔ. τουτὶ τί ἐστι; ΦΙ. χοιροκομείου Ἔστίας.
 ΒΔ. εἶθ' ἱεροσυλήσας φέρεις; ΦΙ. οὐκ, ἀλλ' ἴνα 845
 ἀφ' Ἐστίας ἀρχόμενος ἐπιτρέψω τινά.

835. OI. libri (ut videtur) et Ald. ΞΑ. Br. &c. τοιουτοῦ] Qu. τὸ τοιουτοῦ. Cf. Lys. 485, ubi libri partim τοιοῦτον, partim τὸ τοιοῦτον. Ita Xen. Cyr. II. 2. 3. τῆς τύχης, τὸ ἐμὲ νῦν κληθέντα δεῦρο τυχεῖν. Sed non semper additur articulus. Aesch. Eum. 837. ἐμὲ παθεῖν τάδε, φεῦ. Soph. Aj. 410. τοιάδ' ἄνδρα χρήσιμον | φωνεῖν. Cf. ad Nub. 268.

836. ἐστὶν (sic) B.C.R.S.V. vulg. ἔστιν Dind. Mein. &c.

837. εἰς libri et vulg. Bergk. ἐς Dind. &c. ἀρπάσας libri et vulg. ἀναρπάσας Dobr. (coll. 17. Anaxil. Athen. 307 D.) Hirsch. Bergk. ἐξαρπάσας Br. Richt. ἰφαρπάσας Elmsl. ad Ach. Mein. Dind. ἀρπάσας pro ἀναρπάσας, ut videtur, in Ararotis loco Athen. 175 F. Cf. Eq. 52. ἀναρπάσας ὅτι ἂν τις ἡμῶν σκευάσῃ, &c. Vesp. 17. Eur. Herc. 1168. σκῆπτρα . . . ἀναρπάσας. Cycl. 114. οἱ Βρόμιον ἀνήρπασαν. Simplex verbum est Ach. 1160. κύων ἀρπάσασα φεῦγοι. Prima certe in ἵπνον produci nequit.

838. Σικελικὴν B.C.F.Δ. Bentl. Pors. Br. Σικελὴν R.S.V. Ald. et Suidas in τροφαλίς. Cf. 897. τὸν τυρὸν . . . τὸν Σικελικόν. κατεδήδοκε C.S. κατεδήδοκεν B.R.V.

839. τοῦτ' ἄρα] Qu. τότε τᾶρα . . . Sed cf. Av. 161. ἄρα R.V.(?) Ald. ἄρα B. ἄρα C.S.

840. παρών] λαχὼν Hamaker.

841. ἄτερος B.R.S.V. ἕτερος C. φησιν B. &c. φησι C.

842. εἰσάγη vulg. εἰσαγάγη Bergk. Richt. Dind. prob. Mein. Sic εἰσάγω R. pro εἰσαγάγω in v. 826. Eandem correctionem ipse feceram. Versum delet Hamaker. γραφὰς S.

843. νυν R.S.V. Ald. vulg. νῦν B.C. αὐτῷ αὐτῷ V. (s. Cob.) Cf. schol. R: τῷ πατρὶ ἢ αὐτοῦς τοὺς κύνας.

844-847. Vulgo ΦΙ. τουτὶ . . . ΒΔ. χοιροκομείου . . . ΦΙ. εἶθ' . . . ΒΔ. οὐκ ἀλλ' . . . ΦΙ. ἀλλ' εἰσαγ' . . . βλέπω. Aliter autem sic distribuendas personas arguit sensus loci: ΒΔ. τουτὶ . . . ΦΙ. χοιροκομείου . . . ΒΔ. εἶθ' . . . ΦΙ. οὐκ ἀλλ' . . . βλέπω. Cf. ad 832. Eandem distributionem faciunt Beer. Bergk. Mein. Richt. Dind. Vulgatam retinet Hirsch.

844. Οἶκ. χοιρ. . . B.C. Ald. Tacite correctum in ed. Brunck.

845. Οἶκ. οὐκ . . . B.C. Ald. Tacite correctum et hoc in ed. Brunck.

- ΦΙ. ἀλλ' εἴσαγ' ἀνύσας, ὡς ἐγὼ τιμᾶν βλέπω.
 ΒΔ. φέρε νυν ἐνέγκω τὰς σανίδας καὶ τὰς γραφάς.
 ΦΙ. οἴμοι, τί διατρίβεις; ἀπολείς τριψημερῶν.
 ἐγὼ δ' ἀλοκίξειν ἐδεόμην τὸ χωρίον. 850
 ΒΔ. ἰδοῦ. ΦΙ. κάλει νυν. ΒΔ. ταῦτα δῆ. ΦΙ. τίς οὐτοσί
 ὁ πρῶτός ἐστιν; ΒΔ. ἐς κόρακας. ὡς ἄχθομαι
 ὅτι ἡ πελαθόμην τοὺς καδίσκουσ ἐκφέρειν.
 ΦΙ. οὔτος σὺ, ποῖ θεῖς; ΒΔ. ἐπὶ καδίσκουσ. ΦΙ. μηδαμῶσ.
 ἐγὼ γὰρ εἶχον τοῦσδε τοὺς ἀρυστίχουσ. 855
 ΒΔ. κάλλιστ' ἔχει νῦν πάντα γὰρ πάρεστι νῶν
 ὅσων δεόμεθα πλήν γε δὴ τῆσ κλεψύδρασ.
 ΦΙ. ἦδὲ δὲ δὴ τίς ἐστιν; οὐχὶ κλεψύδρα;
 ΒΔ. εὖ γ' ἐκπορίζεις πάντα κἀπιχωρίωσ.
 ἀλλ' ὡσ τάχιστα πῦρ τίς ἐξενεγκάτω 860

847. τὸ πᾶν θέλω Scal. (e vetere libro). τιμῶν (i. e. τιμῶν) βλέπω Dobraeus, coll. 900. κλέπτον βλέπει.

848. νυν R.S.V. Ald. vulg. νῦν B.C.

849. οἴμοι διατρίβεις κάπολείσ B.C.S.V. vulg. Hirsch. Richt. οἴμοι διατρίβεις κάπολείσ B corr. R.F. Bekk. Dind. Bergk. Mein. Qu. διακαίσεις, futurum ut ἀπολείσ. Vel οἴμ', ὡσ μ' ἐπιτρίβεις . . . Vel οἴμοι, τί διατρίβεις; ἀπολείσ τριψημερῶν. (Eecl. 1151. τί δῆτα διατρίβεις ἔχων . . .;) Nunc tandem reponendum suspicor οὐ μὴ διατρίβεις μῆδ' ἀπολείσ τριψημερῶν; Sic Ran. 462. οὐ μὴ διατρίβεις, ἀλλὰ γεύσει τῆσ θύρασ; Postquam οὐ μὴ in οἴμοι corruptum esset, μῆδ' ἀπολείσ in κάπολείσ transiisse videtur. τριψ' ἡμερῶν S. (ut alibi in libris πλοῦθ' ὑγίεια).

850. τὸ χωρίον] τὸ κῆριον conj. Bentl. τὸ χωρίον corruptum putat etiam Mein. τὸ χωρίον propter praecedens ἀλοκίξειν fortasse dixit Comicus. Sed reponendum suspicor πινάκιον (cf. 167. πινάκιον τιμητικόν).

851. ΒΔ. om. Ald. ΦΙ. om. B.C.R. add. S.V. Br. νῦν B.C.R.S.V. Br. νυν Ald. Dind. &c. ΒΔ.] Spatium relictum in B.

852. Βδ. C.R.V. Οἴκ. Β. ἐσ κόρακας B.C. εἰσ κόρακας R. ἡ σκόρακας V. ἡ σκόρακας S. ἡ σκoράκας Γ. Cf. ad 982.

853. ὅτι ἡ πελαθόμην R. vulg. ὅτι ἡπιλαθόμην B.C. ὅτι ὑπελαθόμην S.V. Cf. ad 605. Eecl. 989.

854. καδίκουσ et mox ἀρυστίκουσ R. 855. τοῦσδε om. R.

856. κάλλιστα τοῖουσ vulg. Malim κάλλιστ' ἔχει νῦν. Vel κάλλιστα νῦν γὰρ πάντα δὴ πάρεστι νῶν. Vel κάλλιστ', ἐπεὶ τοι πάντα νῦν . . . Vel κάλλιστα καὶ νῦν πάντα δὴ . . . νῶν] Qu. νῦν.

857. δεόμεθα C.R.S.V.Γ. Bentl. Br. δεόμεσθα B. Ald. πλήν γε δῆ] πλήν γε δεῖ vel πλήν ἔδει malit Richt.

858. ἦδὲ] ἦδιον S. τίς ἐστιν vulg. Malim τί ἐστιν. τί in τίσ mutatum ante vocalem Ach. 701. et alibi. Sed cf. ad Nub. 201. ἦδὲ δὲ δὴ τίς ἐστὶν οὐχὶ κλεψύδρα; (sic) Mein.

859. Βδ. C. Οἴκ. Β. ἀνὰ vulg. Malim πάντα. (Idem proponit Mein.) Vel τοῦτο, vel ἀμίδα. 860. Φι. praef. B. non C.R.V.

καὶ μυρρίνας νῶν καὶ λιβανωτὸν ἔνδοθεν,
ὅπως ἂν εὐξώμεσθα πρῶτα τοῖς θεοῖς.

ΧΟ: καὶ μὴν ἡμεῖς ἐπὶ ταῖς σπονδαῖς

καὶ ταῖς εὐχαῖς

φήμην ἀγαθὴν λέξομεν ὑμῖν,

865

ὅτι γενναίως ἐκ τοῦ πολέμου

καὶ τοῦ νείκου ξυνέβητον.

εὐφημία μὲν πρῶτα νῦν ὑπαρχέτω.

στρ.

ὦ Φοῖβ' Ἀπολλων Πύθι', ἐπ' ἀγαθῇ τύχῃ

τὸ πρᾶγμ' ὃ μηχανᾶται

870

ἔμπροσθεν οὗτος τῶν θυρῶν

ἅπασιν ἡμῖν ἀρμόσαι

πανσαμένους γραφῶν.

Ἰήιε Παιάν.

874

ΒΔ. ὦ δέσποτ' ἀναξ γέιτον ἀγνιεῦ, τοῦμοῦ προθύρου προπύλαιε,

861. Om. S.V. καὶ τὸν λιβανωτὸν vulg. Displicet hic articulus : nullus enim est ante πῦρ et μυρρίνας. Cf. Ran. 871. ἴθι νῦν λιβανωτὸν δευρό τις καὶ πῦρ δότω. Qu. νῶν (vel μοι) καὶ λιβανωτόν. Vel τε καὶ λιβανωτόν. Vel καὶ πρὸς λιβανωτόν.

863. Qu. καὶ μὴν ἡμεῖς γ' . . . Cf. Eq. 624. Nub. 1036. Sed v. Lys. 1072.

865. λέξομεν B.C.R. ἔξομεν S.V. prob. Bergk.

867. ξυνέβητον (ξυνίετον S.) libri et vulg. Bergk. Richt. ξυνεβήτην Elmsl. ad Ach. 733. et Med. 1041. Mein. Hirsch. Dind. Vulgatam recte, opinor, tuetur Fritsch. ad Thesm. p. 534.

868. ΒΔ. vulg. Choro continuant Richt. Mein. Dind. πρῶτον S.

869. Πύθιε, | ἐπ' . . . Bergk.

870. Notandus hiatus post μηχανᾶται. Nisi pro ἔμπροσθεν reponendum πάροιθεν aut νῦν πρόσθεν (cf. 1517. ἡμῶν πρόσθεν).

873. πανσαμένοις C.S.V. Reisig. Conj. p. 39. Dind. Mein. &c. πανσομένοις Γ. πανσαμένοισι R. (qu.) Bekk. ὡς πανσαμένοισι τῶν B. vulg. Versus dochmiac est, ut videtur. πλάνων B.C.S.V. πλανῶν R. πλάνου Γ.

Cf. ad Soph. Oed. R. 67. Vide an reponendum sit γραφῶν, quod magis ad rem nunc est. Cf. 848. 842. 894. 907.

874. ἴηε S.

875. Virgula ponatur post ἀγνιεῦ. τοῦμοῦ B.C.R.S.V. Bekk. τοῦ ἴμοῦ Ald. Br. προθύρου προσθύλας (deleta litera θ) R. προθύρου

προσθύλας R. (s. Bekk.) προθύρου πρὸς πύλας B.C. Ald. προπύλας προπύλαιε S. (ni fallor). προπύλου προπύλου V. (s. Bekk.) προπύλου προσπύλας V. (s. Cob.) προθύρου πρὸς πύλας Δ. προθύρου προπύλαιος Scal. ad Virg. Culic. p. 8. Pors. προθύρου προπύλαιε Bentl. Br. Inv. Dind. Hirsch. Richt. προθύρου παρὸς αἰλᾶς Mein. πρόσθεν προπύλαιου Bergk. Ipse incertus haereo. Vide an corrigendum sit τοῦμοῦ πρόσθεν προπύλοιο. Vel τοῦμόν προπύλοιο προφυλάττων. Vel τοῦμοῦ προθύρου προφυλάττων (Xen. Hier. 6, 10). Vel τοῦμοῦ προθύροιο πυλωρέ. Vel τοῦμοῦ προθύρου προφυλακτήρη

δέξαι τελετὴν καινὴν, ὠναξ, ἣν τῷ πατρὶ καινοτομοῦμεν
 παῦσόν τ' αὐτοῦ τοῦτο τὸ λίαν στρυφνὸν καὶ πρίνινον ἦθος,
 ἀντὶ σιραίου μέλιτος μικρὸν τῷ θυμιδίῳ παραμίξας·

ἤδη δ' εἶναι τοῖς ἀνθρώποις
 ἥπιον αὐτὸν,
 τοὺς φεύγοντάς τ' ἔλεεῖν μᾶλλον

880

τῶν γραφασμένων,
 κἀπιδακρύνει ἀντιβολούντων,
 καὶ παυσάμενον τῆς δυσκολίας

ἀπὸ τῆς ὀργῆς
 τὴν ἀκαλήφην ἀφελέσθαι.

- ΧΟ. ξυνευχόμεσθα ταῦτά σοι κἀπάδομεν ἀντ.
 νέαισιν ἀρχαῖς ἔνεκα τῶν προλελεγμένων. 886
 εὖνοι γάρ ἐσμεν ἐξ οὖ
 τὸν δῆμον ἡσθόμεσθά σου
 φιλοῦντος ὡς οὐδεὶς ἀνὴρ

(προφυλάκτα). Vel τοῦμοῦ προθύρου προῖδρυθεῖς (προκαθίζων, προκαθεστῶς, πάρος ἐστῶς). Vel τοῦμοῦ προθύροιο προεστῶς (vel πάροιθε). Vel τῶμῳ προθύρῳ προσεδρεύων. Vel τῶμῳ ἕν προθύρῳ καθιδρυθεῖς. Vel sic, ὡ δέσποτ' ἄναξ γείτων ἀγχιεὺ τοῦμοῦ προθύρου, προπύλαιε. Veram scripturam expulit, opinor, glossema aut varia lectio προπύλου. Saepe vero in libris permutantur θύρα et πύλη (cf. ad Ran. 838). Sed vide Plauti locum appositum in comm.

877. αὐτοῦ] αὐτὸ R. τουτὶ τὸ C.R.S.V. vulg. om. B. τουτὶ λίαν Junt. Richt. τοῦτο τὸ Elmsl. ad Med. p. 222. Dind. Prior syllaba in λίαν in anapaestis producitur Nub. 416. 716. Pac. 83. Th. 1076.

878. ἀντὶ σιραίου] ἀντισιραίου vel Ἀντικυραίου dubitanter Reisk. Mel Anticyranum nusquam, quod sciam, memoratur. σιραίου B.R.S.V. σεραίου C. μέλιτος μικρὸν] Qu. μέλι τι σμικρόν. μικρὸν R.S.V. Suid. in σίραιον. Bekk. Dind. &c. σμικρόν B.C. vulg.

879. δ'] Malim τ'. Cf. 877. παῦσόν τ' . . . ἥπιον C.R.S.V. ἥπιον B.

880. τοὺς φεύγοντάς τ' B.C.S.V. καὶ τοὺς φεύγοντας R.Γ.

885. ξυνευχόμεσθά σοι B.R.V.Δ. ξυνευχόμεθά σοι C.S. vulg. ξυνευχόμεσθα ταῦτά σοι Herm. Mein. Dind. ταῦτᾶ ξυνευχόμεσθά σοι Reisig. Conj. p. 40. ξυνευχόμεσθα ταῦτά σοι Hirsch. Bergk. Cf. Eur. Hel. 646. ταῦτά (ταῦτα?) δὴ ξυνεύχομαι. Thesm. 352. Qu. ξυνευχόμεσθά σοι ταδί.

886. νέαισιν ἀρχαῖς S.V. Bekk. Reisig. Dind. &c. ἐν νέαισιν ἀρχαῖς B.C.R. vulg. Qu. νέαις ἐπ' ἀρχαῖς. εἶνεκα C.R.S.V.Γ. vulg. εἶνεκα γε B.Δ. ἔνεκα γε Ald. Br. ἔνεκα Reisig. Dind. &c.

887. ἐξ οὖ C.R.S.V.Γ. Inv. Dind. &c. ἐξ ὄτου B. ἐξότου Ald. Br. Quod locum hic habere possit, si legas in v. strophico 870. τὸ πρᾶγμ' ὁ νυνὶ μηχανᾶτ' . . .

888. ἡσθόμεσθα B.C.R.Δ. Bentl. Br. ἡδόμεσθα S.V. ἡσθόμεθα Ald. ἡσθήμεσθα Cobet. (Mnem.) Mein. prob. Bergk.

889. οὐδὲ εἰς S.V.

τῶν γε νεωτέρων.

890

- ΒΔ. εἴ τις θύρασιν ἡλιαστῆς, εἰσίστω
ὡς, ἡνίκ' ἂν λέγωσιν, οὐκ εἰσφρήσομεν.
- ΦΙ. τίς ἄρ' ὁ φεύγων; ΒΔ. οὗτος. ΦΙ. ὅσον ἀλώσεται.
- ΒΔ. ἀκούετ' ἤδη τῆς γραφῆς. ἐγράψατο
κύνων Κυδαθηναίους Λάβητ' Αἰξωνέα
τὸν τυρὸν ἀδικεῖν ὅτι μόνος κατήσθειεν
τὸν Σικελικόν. τίμημα κλωδὸς σύκινος. 895
- ΦΙ. θάνατος μὲν οὖν κύνειος, ἦν ἅπαξ ἀλφῶ.
- ΒΔ. καὶ μὴν ὁ φεύγων οὕτωσὶ Λάβης πύρα.
- ΦΙ. ὦ μιαρὸς οὗτος. ὡς δὲ καὶ κλέπτον βλέπει. 900

890. τῶν γεννασιτέρων C.R.S.V.G. τῶν νῦν γε σοῦ νεωτέρων B. Ald. Br. τῶν γε νεωτέρων Reisig. Herm. Bekk. Dind. Mein. Utramque scripturam cognitam habebat scholiasta. Respondent haec versui 873. Deinde ἰήιε παιῶν addit Mein., ut in v. str. 874.

891. θύρασιν C.R.S. Bekk. Dind. &c. θύραισιν B.V. (s. Bekk.) vulg. θυράσιν V. (s. Cob.) εἰσίστω ἡλιαστῆς S.

892. εἰσφρήσομεν R.S.V.G. Dind. &c. εἰσφρήσομεν B.C. vulg.

893. τίς ἄρ' B.C.S. τίς ἄρα V. τίς ἄρα R.G. Vide Herm. Praef. Oed. Col. p. xviii. Qu. τίς ἄρ' ἦν. Sed cf. Pac. 1240. τί δ' ἄρα τῇ σάλπιγγι τῆδε χρῆσομαι; Soph. Aj. 905. ΦΙ. τίς . . . ἀλώσεται vulg. Dind. Hirsch. Richt. ΦΙ. τίς ἄρ' ὁ φεύγων; ΒΔ. οὗτος. ΦΙ. ὅσον ἀλ. Hirschig. Ann. Crit. p. 73. (Quaerere enim debere Philocleonem: *Quis est reus?* non, *Quis est ille qui reus est?*)

Ita etiam Dobr. Bergk. Mein. Recte, haud dubie. Mox (v. 902) ubi sit *accusator* rogat. Idem et ipse conjeceram. Possis etiam non male τίς ἄρ' ὁ φεύγων; οὗτος; ὅσον ἀλώσεται. ὅσον ἀλώσεται] ὅσον ἀλώσεται (*quanta mulcta caussâ cadet!*) Reisk. οἶον ἀλώσεται Dobraeus, coll. 1329. οἶον . . . ἰμάς . . . φρυκτοῦς σκευάσω. (Correpta ergo priori in οἶον, quod an in soluta arsi liceat aliquantum dubium est. Certe multo usitatius est hoc sensu οἶον quam ὅσον.) ὡς ἀλώσεται Madvig.

894. ΒΔ.] θε. R. Ald. Xanthiae tacite tribuit Brunckius. Bdelycleonis esse intellexit Elmsleius. Agit autem Bdelycleo thesmothetae partes. DIND. Quem sequuntur Bergk. Mein. Hirsch. ἦς ἐγράψατο C.R.S.V. Ald. ἦς γράψατο Β.Δ. ἐγράψατο Bentl. Dawes. Br. ἦς nihil aliud est quam -ἦς in γραφῆς.

895. κύων] Κύνων (quasi Κλέων) malit Hirschig. Ann. Crit. p. 73. Sed cf. 902. Κυδαθηναίους] Qu. Κυναθηναίους.

896. κατήσθει C.S. κατήσθειεν B.R.V.

898. Φι. praef. C.R.V. om. B. οὖν om. S.

900. ὦ μιαρὸς . . .] ὁ μιαρὸς Reisk. (coll. 914). Cf. 187. ὦ μιαρῶτατος. Thesm. 649. ὦ μιαρὸς οὗτος. Ran. 921. ὦ παμπόνηρος. Qu. ὁ μιαρὸς οὗτος; Cf. 914. ἐνήργην | ὁ βδελυρὸς οὗτος. καὶ om. V. non B.C.R.S. κλέπτον B.C.V. κλεπτόν R. κλεπτὸν S. κλέπτῃν Reisk. κλέπτειν conj. Richt. Idem ipse conjeceram. Cf. 847. τιμᾶν βλέπω. Ach. 375. οὐδὲν βλέπουσιν

οἶον σεσηρῶς ἔξαπατήσειν μ' οἶεται.
 ποῦ μου διώκων, ὁ Κυδαθηναίεὺς κύων;

ΚΤΩΝ.

αὐ αὐ. ΒΔ. πάρεστιν ἕτερος οὔτος αὐ Λάβης.
 ΞΑ. ἀγαθός γ' ὑλακτεῖν καὶ διαλείχειν τὰς χύτρας.

ἄλλο πλὴν ψήφῳ δακεῖν (δάκνειν?). Sed cf. infra 933. κλέπτων τὸ χρῆμα τάνδρος. Qu. ὡς δὲ κλεπτικὸν βλέπει.

901. σεσηρῶς libri et vulg. σεσηνῶς Richt., coll. Eq. 1029. φράζω . . . κύνα . . . ὅς κέρκω σάινων σ' &c. "Dentes restringere (Angl. 'to show the teeth, to grin') apud comicos ut iracundi et mordacis aut edacis est canis, non mitis atque blandientis." Sed nullam Philocleonis adulationem ostenderit reus canis. Vereor igitur ut hic bene conveniat σεσηνῶς. Adde quod nusquam alibi occurrit σεσηνῶς.

902. Hic versus vulgo Philocleoni continuatur, et sic Hirsch. Bergk. Mein. Richt. (Recte, opinor.) Bdelycleoni eum tribuunt Elmsl. Dind. ποῦ δ' ὁ R. Kust. Br. (uterque tacite). Bekk. Bergk. ποῦ δοῦ Β.Δ. (hic fort. δ' οὐ). ποῦ δ' οὐ C.S.V. (ποῦ δ' οὐδιώκων, sic S.) ποῦ δ' οὐ Ald. ποῦ δ' οὐκδιώκων Fl. Chr. Bentl. ποῦ δ' αὐ ὁ Reisk. ποῦ ποῦ δ' ὁ Lenting. Mein. ποῦ δ' ἔσθ' ὁ Toup. (ad Theocr. XXI. 15.) Hirsch. Richt. Dind. Gr. prob. Pors. ποῦ 'στὶν ὁ Dobr. ποῦ μου (μοι ὁ) Dind. olim, qui, "Restitui ποῦ μου, id est ποῦ μοι ὁ. Eadem crasis oblitterata in libris plerisque Eq. 1237. Perinepta est annotatio scholiastae, qui ipse quoque ποῦ δ' οὐ legit. Frequens autem illud ποῦ μοι est, velut Pac. 1295. ποῦ μοι τὸ τοῦ Κλεωνίμου 'στὶ παιδίον;" Adde canticum Athen. 629 E. ποῦ μοι τὰ ῥόδα &c. Eadem crasis restituenda Eupolidi II. 562. ὡς οἴχεται μου (μοι ὁ) τυρὸς ἐξεγλυμμένος. Cf. ad Eq. 1237. Schol: τὸ δὲ πλήρες, ποῦ δὲ ὁ διώκων. ἐκτείνουσι μέντοι (l. ἐκτείνουσι ἐνίοτε) καὶ τὸ ὁ ἄρθρον. Qu. ποῦ μουσθ' (vel δ' αὐ) ὁ διώκων. Cf. Eccl. 785. ποῦ μουσθ' ἰμάς;

903. αὐ αὐ B. Br. tacite. Dind. αὐ αὐ C.S.V. Ald. Bekk. αὐ αὐ R. αὐν αὐν (αὐ αὐν ms.) Suid. in ἐποποί. Theodos. Gr. p. 79. τὸ αὐ αὐ μίμημα ὑλακῆς κυνῶν. Scribendum forsitan βαῦ βαῦ, ut in comici anonymi fragmento ap. Johann. Alex. de acc. p. 32, 23. βαῦ βαῦ καὶ κυνὸς φωνὴν ἰείσ. Unde verbum βαῦζειν Arist. Thesm. 173. 895. Aesch. Pers. 13. Similiter βῆ βῆ ovium est vox. Vel βαῦ αὐ, ut nos hodie de latratu canis dicimus *bow how*. Confer Latinum *baubari*, et Anglicum *to bay*. Johannes Alex. de acc. l. I. καὶ τὸ βαῦ κατὰ μίμησιν κυνὸς ὀξύνεται. Ceterum αὐ αὐ extra versum ponunt Hamaker. Mein. Dind. ΒΔ. πάρεστιν . . . χύτρας C.V. Ald. Br. ΦΙ. πάρεστιν . . . χύτρας B.S. Totum versum Bdelycleoni tribuit R. ΒΔ. πάρεστιν οὔτος. ΦΙ. ἕτερος οὔτος αὐ Λάβης Mein. Dind. ΒΔ. πάρεστιν. ΦΙ. ἕτερος . . . χύτρας Dobr. Tyrwh. Elmsl. Hirsch. Bergk. Richt. Vera videtur Meinekii correctio, quam et ipse feceram. Cf. 899. καὶ μὴν ὁ φεύγων οὔτος ἰ Λάβης πάρα. 820. Totum versum deleverit Hamaker. ("Fortasse recte," Mein.) οὔτος semel B.C.V. bis R.S. ἕτερος οὔτος ἰ κύων Elmsl. n. ms., coll. 1415. (Idem ipse conjeceram.) ἕτερος οὔτος ἰ λάβης conj. Bergk.

904. Forsan ΒΔ. ἀγαθός γ' . . . DOBR. Vulgo haec cum praecedentibus

- ΒΔ. σίγα, κάθιζε· σὺ δ' ἀναβὰς κατηγοροί. 905
 ΦΙ. φέρε νυν ἄμα τῆσδ' ἐγγεάμενος κἀγὼ ῥοφῶ.
 ΞΑ. τῆς μὲν γραφῆς ἠκούσαθ' ἧς ἐγραψάμεν,
 ἄνδρες δικασταί, τουτονί. δεινότατα γὰρ
 ἔργων δέδρακε κἀμὲ καὶ τὸ ῥυππαπαί.
 ἀποδρὰς γὰρ εἰς τὴν γωνίαν τυρὸν πολλὸν 910
 κατεσικέλιξε κἀνέπλητ' ἐν τῷ σκότῳ —
 ΦΙ. νῆ τὸν Δί' ἀλλὰ δηλὸς ἐστ'· ἔμοιγέ τοι
 τυροῦ κάκιστον ἀρτίως ἐνήρυγεν
 ὁ βδελυρὸς οὗτος. ΞΑ. κοῦ μετέδωκ' αἰτοῦντί μοι.

connectuntur, nulla nova persona indicata. Ita etiam Dind. Richt. Recte, opinor, Dobraeus. Et sic Mein. Gr. Novae personae haec esse suspiceris vel ex particula γε. Adde quod nihil de canis vita et moribus cognitum habere potest senex. Fortasse haec ironice dicit Xanthias, accusatoris partes agens.

γ' ὑλακτεῖν] Qu. γε κλέπτειν. γ' add. B.C.R.S.V. om. F.

905. κῆρυξ praef. in V. Ald. Σωσίας ὡς κῆρυξ Br. tacite. ΒΔ. B. Dobr. Tyrwh. Richt. Bergk. Mein. "σίγα, κάθιζε, ad patrem conversus dicit Bdelycleo; tum [dein?] servum accusatoris partes agere jubet." (Dind.) Haec Bdelycleo ad Xanthiam potius conversus dicit, ut videtur, tacere eum jubens. Schol. V: τῷ Κυδαθηναίῳ φησι. I. e. ad accusatorem (cf. 895). Praeconis enim munere nunc fungitur Bdelycleo. Cf. Ach. 123. Eccl. 129. 130. "Personae in hac scena saepius turbantur; neque enim Κήρυκα neque Θεσμοθέτην in theatrum prodiisse crediderim, sed omnium partes pro re nata agunt ΒΔ. et ΟΙ." TYRWHITT.

906. νῦν B.C.R. νυν S.V. Ald. τῆσδ' vulg. Malim τῆσδ' (sc. τῆς φακῆς). ῥοφῶ τὴν φακῆν (gl.) S.

907. θε. (i. e. θεράπων) praef. libri. ΞΑ. Br. (tacite). Dind. &c. ΚΥ. (κύων) Beer. Accusator est canis Cydatheniensis, cujus partes suscipit Xanthias (ὡς συνήγορος, v. ad Ach. 685) contra Labeta canem Aexonensem. ἦν C.R.S.V. vulg. Dind. ἦν (sup. s) B. ἧς Br. Bo. Hirsch. Mein. Richt. Fortasse recte. Cf. ad 894. et Ach. 677. 908. ἄνδρες] Fort. ὧνδρες.

909. ῥυππαπαί B.C.S.V. (Bekk.) Δ. ῥυππαπαί R. vulg. ῥυππαπαί Dind. Hirsch. Mein. ῥυππαπαί Bergk. Richt.

910. εἰς R.S.V.Γ. Dind. &c. εἰς B.C. vulg.

911. κἀνέπλητ' B.R.S.V. κἀνέπληττ' C.

912. Scribe νῆ τὸν Δί' ἀλλὰ . . . Vulgo virgula ponitur post Δί'. Cf. ad Pl. 202.

914. Verba ὁ βδελυρὸς οὗτος in aliis codicibus ad Philocleonis orationem referri annotat scholiasta. Ergo scholiasta in suo libro servo tributa invenit. Quo spectat ejus annotatio, τὸ ἐξῆς, κατεσικέλιξεν ὁ βδελυρὸς. DIND. Schol: ἔνοι τὸ ὁ βδελυρὸς τῷ Φιλοκλέωνι διδώσιν. Unde integrum versum Xanthiae dat Lenting. ὁ βδελυρὸς οὗτος vulg. Nescio an praestet ὁ βδελυρὸς οὗτος, ut ὁ μιαρὸς οὗτος v. 900, pleno puncto posito post ἐνήρυγεν.

ΞΑ. κοῦ . . . Br. Inv. Bekk. Dind. Hirsch. Bergk. Richt. ΟΙ. Tyrwh. ΘΕ. ὁ βδελυρὸς οὗτος; ΚΥ. κοῦ . . . Scal. Nulla persona indicatur in libris

- καίτοι τίς ὑμᾶς εὖ ποιεῖν δυνήσεται, 915
 ἦν μὴ τι κάμοι τις προβάλλη τῷ κυνί ;
 ΦΙ. οὐδὲν μετέδωκεν ; ΞΑ. οὐδὲ τῶν κοινῶν ἐμοί.
 ΦΙ. θερμὸς γὰρ ἀνὴρ οὐδὲν ἦττον τῆς φακῆς.
 ΒΔ. πρὸς τῶν θεῶν μὴ προκαταγίνωσκ', ὦ πάτερ,
 πρὶν ἂν γ' ἀκούσης ἀμφοτέρων. ΦΙ. ἀλλ', ὦγαθὲ, 920
 τὸ πρᾶγμα φανερόν ἐστιν αὐτὸ γὰρ βοᾷ.
 ΞΑ. μὴ νυν ἀφήτε τοῦτον ὡς ὄντ' αὐ πολὺ
 κυνῶν ἀπάντων ἄνδρα μονοφαγίστατον,
 ὅστις περιπλεύσας τὴν θυεῖαν ἐν κύκλῳ
 ἐκ τῶν πόλεων τὸ σκίρον ἐξεδήδοκεν. 925

915. Huic versui alterius personae nota praefixa in R. non in B.V. εὖ ποιεῖν] ἔτι λαθεῖν Hamaker.

917. ὁ κῦ. οὐδὲν... μοι R. θε. οὐδὲν... ἐμοί Ald. οἱ. οὐδὲν... ; (Lineola rubra) οὐδὲ... B. θε. οὐδὲν... ; κυδαθ. οὐδὲ... C. ΦΙ. οὐδὲν μετέδωκεν ; οὐδὲ... Herm. Bergk. Dind. ΦΙ. οὐδὲν μετέδωκεν οὐδὲ... Tyrwh. Mein. ΦΙ. οὐδὲν... ; ΞΑ. οὐδὲ... Br. Richt. Schol : ἔστι δὲ τὰ μὲν πρὸ τούτων τοῦ θεράποντος, τὰ δὲ τοῦ γέροντος. οὐδὲ τῷ κοινῷ γ' ἐμοί vulg. οὐδὲ τῶν κοινῶν ἐμοί Dobraeus. Idem mihi in mentem venerat. Tentabam praeterea οὐδὲ τῶν κοινῶν γέ τι. Vel οὐδὲ τοῦ κοινοῦ γέ τι. Vel οὐδ' ἐκοινώνησέ τι (γε). Locī hujus correctio admodum incerta est. τῷ κοινῷ B.C.S.V. vulg. τῷ κυνῷ R. (v. ad Th. 392). τῶν κοινῶν Dobr. γ' ἐμοί B.C.V. vulg. Bergk. Mein. Richt. Dind. γέ μοι R.S. Hirsch. ἐμοί Dobr. Revocanda vulgata : emphaticum enim hic est pronomēn.

918. φιλ. praef. B.C.R. Ald. Br. Hirsch. Richt. Philocleoni continuant Bergk. Mein. Dind. ἀνὴρ libri et vulg. ἀνὴρ Bekk. Dind. &c.

919. προκαταγίνωσκ' R.(?) Br. προκαταγίνωσκ' B.C.S.V. Ald. πρὶν ἂν γ' ἀκούσης B.R.S.V. πρὶν γ' ἂν ἀκούσης C. Cf. ad Ach. 176.

921. ἔστι V. γὰρ add. B.C.V. om. R.S.

922. οἶκ. praef. R. θε. Ald. ΞΑ. Br. Dind. &c. μὴ νυν B.C.R.S.V. vulg. μὴ νυν Dind. &c. ἀφήτέ γ' αὐτὸν ὡς ὄντ' αὐ πολὺ libri et vulg. Dind. ἀφήτ' ἔτ' αὐτὸν... Cobet. (Mnem.) Mein. Richt. ἀφήτε τοῦτον... conj. Bergk. Idem ipse conjeceram (cf. 927. πρὸς ταῦτα τοῦτον κολάσατ'). Qu. ἀφίετ' αὐτὸν... (Sed aoristus κολάσατ' est 927.) Vel ἀφήθ' ὡς ὄντα τουτογι πολὺ &c. Vel ἀφήθ' ὡς ὄντα γ' αὐτὸν (vel ὄντα τοῦτον) παρὰ πολὺ &c. Cf. Anaxandr. III. 181. τῶν ὄψων μέγιστον παρὰ πολὺ. Vel potius ἀφήτε τοῦτον ὄντα παρὰ πολὺ (vel ὡς ὄντα γε πολὺ) &c. Vel ἀφήτε τόνδε τόν γε &c. Vulgata vitiosa videtur : vix enim aptum hic est αὐ. αὐ πολὺ vulg. ἂν πολὺ (!) Both. ἐν πόλει conj. Bergk. (Cf. Eccl. 557. κατὰ πόλιν.)

923. μονοφαγίστατον S.

924. θυεῖαν] θυῖαν Mein.

925. τὸ σκίρον B.C.R.S.V.Δ. Bekk. Dind. Mein. τὸ σκίρον Γ. τὸ σκίρρον Ald. τὸν σκίρρον Suid. in σκίρρον. τὸ σκίρρον Kust. Br. Suidas : σκίρρος, ὁ γύψος. Hodie quid significet vocabulum *scirrhus* omnibus notum.

- ΦΙ. ἐμοὶ δέ γ οὐκ ἔστ' οὐδὲ τὴν ὑδρίαν πλάσαι.
 ΞΑ. πρὸς ταῦτα τοῦτον κολάσατ'· οὐ γὰρ ἂν ποτε
 τρέφειν δύναιτ' ἂν μία λόχη κλέπτα δύο
 ἵνα μὴ κεκλάγγω διὰ κενῆς ἄλλως ἐγώ.
 ἐὰν δὲ μὴ, τὸ λοιπὸν οὐ κεκλάγγομαι. 930
- ΦΙ. ἰοὺ ἰοῦ.
 ὄσας κατηγόρησε τὰς πανουργίας.
 κλέπτου τὸ χρῆμα τάνδρός. οὐ καὶ σοὶ δοκεῖ,
 ὦλεκτρύν; νῆ τὸν ΔΙ' ἐπιμύει γέ τοι.
 ὁ θεσμοθέτης· ποῦ 'σθ' οὗτος; ἀμίδα μοι δότω. 935
- ΒΔ. αὐτὸς καθελού· τοὺς μάρτυρας γὰρ ἐσκαλῶ.
 Λάβητι μάρτυρας παρῆναι τρύβλιον,

927. κυ. praef. Ald. ΞΑ. B.V. Br. Personae notam om. R. τοῦτον
 B.C.S.V. τοῦτο μὴ R. κολάσαντ' S.V.

928. λόχη V. δύο C. Br. δύο B.R.S.V. Ald.

929. κεκλάγγω B.C.R.F. κεκλάγκω Ald. κεκλάγχω Br. διακεκλάγγω S.V.
 κεκλάγγω Suid. in h. v. Verum videatur κεκλάγχω a κέκλαχα formatum,
 eujusmodi sunt κεκράγω, ἐστήκω &c. Nisi constaret perfectum fuisse κέκλαγα,
 non κέκλαγα. διακενῆς B.C.R.S.V. vulg. διὰ κενῆς Dind. Bergk. Mein.
 Richt. Sic Soph. Ant. 994. δι' ὀρθῆς. Similis variatio est in libris in vv. ἐξ
 ἀρχῆς (ἐξαρχῆς), πρὸ τοῦ (προτοῦ), ἐξ ὄτου (ἐξότου), δηλονότι, τὸ παράπαν, τὸ
 λοιπὸν, τὸ πρῖν, τὸ πρότερον, τὸ πρῶτον, τὸ παλαιὸν, τὸ παραντίκα, κάτω κάτω &c.

932. κατηγόρευσε B. (sup. η) C.R. (ut vid.) vulg. κατηγόρησε B corr. S.V.
 Bekk. Hirsch. Richt. Mein. Bergk. Dind. Verum κατηγόρησε esse inde con-
 tendit Cobetus Var. Lect. p. 37, quod κατηγόρευσε pro κατέπε barbarum et
 Atticis inauditum sit, non minus quam ἀγορεύσω pro ἐρῶ. Sic ἀπαγορεύειν
 et ἀπειπεῖν. Legitur tamen καταγορεύση Pac. 107. ἐὰν δὲ μή σοι καταγορεύση;
 sensu declarandi. Aliud omnino est κατηγορεῖν, contra aliquid causari,
 accusare. 933. κλέπτων S., ut in v. 900.

934. ὦλεκτρύν (ni fallor) B.C. Bekk. Dind. Mein. ὦ'λεκτρύν R. ὦλεκ-
 τρυνών V. ὦ'λεκτρυνών S. vulg. ἐπιμύει] Qu. ἐπιμύει. Cf. Ach. 115.
 Eccl. 72.

935. ὁ θεσμοθέτης. ποῦ 'σθ' οὗτος; vulg. Dind. Richt. ὁ θεσμοθέτης ποῦ
 'σθ'; οὗτος, ἀμίδα μοι δότω Cobet. Bergk. Mein. Qu. ὁ θεσμοθέτης (ποῦ 'σθ'
 οὗτος;) ἀμίδα μοι δότω. Vel ὁ θεσμοθέτης ποῦ ποῦ 'στίν; &c. μοι vulg.
 Lege τις. Glossema videtur esse μοι. Cf. Av. 1579. τὴν τυρόκηστιν τις δότω.
 1693. Pl. 1195. Ran. 871. 1304. Vesp. 529. Fr. 127. Qu. ἀμίδα δὸς ταχύ.

936. βδ. R. Tyrwhitt. Dind. Bergk. Hirsch. Richt. θεσμ. B.C. θε. S.
 Ald. σω. V. Br. Thesmothetae partes agit Bdelycleo. Cf. 886. 891. 894.
 Cf. ad 894. ἐσκαλῶ (sic) B.C.R.S.V. Ald.

937. τρύβλιον C.R. Ald. Bergk. Mein. Richt. Dind. τρυβλίον Br. Bekk.
 Hirsch. τριβλίον B.Δ. τρύβλειον V. τρυβλεῖον S. Post παρῆναι virgulam
 addunt Br. Bekk. om. Dind. Mein. Richt. Recte. Alioqui articulo opus
 foret addito ante μάρτυρας, ut in v. 962.

- δοΐδουκα, τυρόκνηστιν, ἐσχάραν, χύτραν,
καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ προσκεκλημένα.
ἀλλ' ἔτι σύ γ' οὐρεῖς καὶ καθίζεις οὐδέπω ; 940
- ΦΙ. τοῦτον δέ γ' οἶμ' ἐγὼ χεσεῖσθαι τήμερον.
ΒΔ. οὐκ αὖ σὺ παύσει χαλεπὸς ὦν καὶ δύσκολος,
καὶ ταῦτα τοῖς φεύγουσιν, ὦν ὁδὰξ ἔχει ;
ἀνάβαιν', ἀπολογοῦ. τί σεσιώπηκας ; λέγε.
ΦΙ. ἀλλ' οὐκ ἔχειν οὗτός γ' ἔοικεν ὅ τι λέγῃ. 945
ΒΔ. οὐκ, ἀλλ' ἐκεῖνό μοι δοκεῖ πεπονθέναι,
ἕπερ ποτὲ φεύγων ἔπαθε καὶ Θουκυδίδης,
ἀπόπληκτος ἐξαίφνης ἐγένετο τὰς γνάθους.
πάρεχ' ἐκποδῶν· ἐγὼ γὰρ ἀπολογήσομαι.
χαλεπὸν μὲν, ἄνδρες, ἔστι διαβεβλημένου 950

938. τυρόκνηστιν C.S.V. τυροκνήστιν B pr. R.

939. καὶ τᾶλλα τὰ σκεύη B.C.R.V. vulg. καὶ τᾶλλα σκεύη S. καὶ τᾶλλα δὲ σκεύη Reisk. Hamaker. καὶ τᾶλλα γε (vel τάδε) Lenting. Qu. καὶ τᾶλλα γε σκεύη. Vel καὶ τᾶλλα πρὸς σκεύη. Vel καὶ τᾶλλ' ἔτι σκεύη. Vel, quod magis placet, καὶ πάντα τὰ σκεύη. Vulgata certe mendosa est. Cf. Nub. 1427. καὶ τᾶλλα τὰ βοτὰ ταυτί. Ubi vide adnotata. προσκεκαυμένα B.C.R.V. vulg. Hirsch. Bergk. Richt. προκεκαυμένα S. προσκεκλημένα Dobr. Herm. Mein. Dind. Recte. Cf. Dem. p. 850.

940. ΦΙ. οὐδέπω C. Br. Lineola rubra, mutatae personae indicium, in B. Nulla persona in R.S.V. Ald. καὶ καθίζεις] κοὺ καθίζεις Br. conj. Richt. Fortasse recte (cf. 1128-9. et ad 1002). Sed cf. 1266. δεξιὸς . . . καὶ (κοῦ;) σκαιὸς οὐδὲπόποτε. Soph. Oed. R. 1389. ἴν' ἧ τυφλὸς τε καὶ κλύων μηδέν. 1188. Pac. 328. καὶ μηκέτι. καθέζεις S.

941. ΦΙ. add. B.R.S.V. Benti. Tyrwh. Dobr. Bekk. Dind. &c. Nulla persona in C. Ald. Philocleoni continuat Br. τούτων S.V. οἶμ' ἐγὼ B.C.R.S.V. vulg. Dind. Mein. &c. οἶμαι γὼ Bekk. Hirsch. Richt. Cf. ad 825.

942. οὐκ αὖ R.Γ. Inv. Bekk. Dind. &c. οὐκ ἂν B.C.S.V. vulg. οὐκ οὖν V. D. in Class. Journ. I. 469. οὐκουν Reisig. Conj. p. 101. Richt. prob. Mein. οὐκ αὖ exemplis tuetur Dobraeus.

943. ἀλλ' vulg. Dedi ὦν. Vulgata vix sana videtur. Conferri enim non debet Eccl. 1151. τί δῆτα διατρίβεις ἔχων, ἀλλ' οὐκ ἄγεις | τασοὶ λαβῶν ;

944. ΦΙ. praef. R. vulg. Bdelycleoni continuavit Br.

945. ΒΔ. aut ΣΩ. praef. R. vulg. ΦΙ. S. (ni fallor) Br. &c. οὗτός γ' ἔοικεν] ἔοικεν οὗτος Cobet. (Mnem.) prob. Richt. Non male, sed cf. 953.

946. ΦΙ. praef. C. vulg. Nulla persona in B. (ΦΙ.) cont. S. ΒΔ. R.(?) Br.

948. ἐγένετο vulg. Malim γενόμενος. Versus fortasse interpolatus.

949. ΒΔ. praef. B.C.S. vulg. Personae notam om. R.(?) V.(?) Br.

πάρεχ' ἐκποδῶν] πάρεχ' ἐκποδῶν Reisk. Lenting. Plenam enim constructionem esse πάρεχε (πάροδοι), ἐκποδῶν (ἴθι). Ἐκποδῶν absolute dicitur, ut ἐς κόρακας. Ach. 239. ἀλλὰ δεῦρο πᾶς | ἐκποδῶν. Similiter Ach. 864. παῦ' ἐς κόρακας.

950. διαβεβλημένου B.C.R.Γ.Δ. Brub. Be. Br. διαβεβλημένους S.V. Ald.

ὑπεραποκρίνεσθαι κυνός· λέξω δ' ὅμως.

ἀγαθὸς γάρ ἐστι καὶ διώκει τοὺς λύκους.

ΦΙ. κλέπτῃς μὲν οὖν οὗτός γε καὶ ξυνωμότης.

ΒΔ. μὰ Δί', ἀλλ' ἄριστός ἐστι τῶν νυνὶ κυνῶν,

οἶός τε πολλοῖς προβατίοις ἐφεστάναι.

955

ΦΙ. τί οὖν ὄφελος, τὸν τυρὸν εἰ κατεσθίει;

ΒΔ. ὅ τι; σοῦ προμάχεται καὶ φυλάττει τὴν θύραν

καὶ τᾶλλ' ἄριστός ἐστιν. εἰ δ' ὑφείλετο,

ξύγγνωθι· καθαρίζειν γὰρ οὐκ ἐπίσταται.

ΦΙ. ἐγὼ δ' ἐβουλόμην ἂν οὐδὲ γράμματα,

960

ἵνα μὴ κακουργῶν συνέγραψ' ἡμῖν τὸν λόγον.

ΒΔ. ἄκουσον, ὦ δαιμόνιέ, μου τῶν μαρτύρων.

ἀνάβηθι, τυρόκηστι, καὶ λέξον μέγα·

σὺ γὰρ ταμιεύουσ' ἔτυχες. ἀπόκριναι σαφῶς

εἰ μὴ κατέκνησας τοῖς στρατιώταις ἄλαβες.

965

φησὶ κατακνήσασαι. ΦΙ. νῆ Δί' ἀλλὰ ψεύδεται.

ΒΔ. ὦ δαιμόνι', ἐλέει ταλαιπωρούμενον.

951. ὑπερ ἀποκρίνεσθαι Γ. non B.C.R.S.V.

952. ἀγαθὸς γάρ ἐστι καὶ διώκει] Legendum suspicor ἀγαθὸς γάρ ἐστιν ἀποδιώκειν. Cf. 904. ἀγαθὸς γ' ὑλακτεῖν &c. Sed v. 954. ἄριστός ἐστι τῶν νυνὶ κυνῶν. 958.

957. ὅτι σοῦ libri et vulg. Dind. Hirsch. Bergk. ὅ τι; σοῦ Dobr. Richt. Mein. (Recte, opinor. Cf. ad Eq. 742.) οὐ σοῦ (interrogative) conj. Mein.

958. ἐστὶ V.

959. σύγγνωθι B.C.R.S.V. Ald. ξύγγνωθι Br. tacite. Dind. &c.

961. ἐνέγραψ' libri et vulg. Dind. ἔγραψεν Cobet. V. L. p. 104. Mein. Probabilis correctio. Quid sit λόγον ἐγγράφειν in tali re non video. Scripserat, ni fallor, συνέγραψ'. Vel ἔγραφε τόνδε τὸν λόγον (*hanc defensionem*). “Γράφω duplici sensu dictum est, et scribendi et defendendi. Dicunt γράφειν τὸν λόγον, γράφεισθαι τὴν γραφήν.” RICHT.

962. κυδ. praef. R. θε. Ald. (Et sic, ni fallor, B.C.S.) ΒΔ. Br. Dind. &c. “Haec omnia (962-6) sunt Bdelycleonis *συνηγοροῦντος* τῷ Λάβητι.” TYRWHITT. δαιμόνιέ μου R.S.V. (-ιε μου V. s. Cob.) Γ. Bekk. Dind.

&c. δαιμόνι', ἐμοῦ B.C. vulg. δαιμόνιέ, μοι Reisk.

965. κατέκνησας B.C.R. vulg. κατέκνισας S.V. ἄλαβες B. δ ἄλαβες C.

966. Βδ. φησὶ . . . Ald. Correxit Br. Et sic, ni fallor, libri. φησὶ] Qu. φησίν. Quod tamen non necessarium. κατακνήσασαι B.C.R. vulg. κατακνίσασαι S.V. νῆ Δί', ἀλλὰ . . . vulg. Dind. &c. Malim νῆ Δί' ἀλλὰ . . . Et sic Mein. Richt. Cf. ad 912.

967. ὦ δαιμόνι'] ὦ δαίμων conj. Bentl. prob. Mein., ut Lycus heros intelligatur cujus simulacrum in scenam allatum esse constat ex v. 819. ἐλέει libri

et vulg. ἔλει Dind. olim. prob. Mein. (“recte, ut videtur”). Fritsch. ad Thesm.

1063. Quae forma mihi quidem admodum incerta videtur. Quanquam

οὔτος γὰρ ὁ Λάβης καὶ τὰ τραχήλι' ἐσθίει
καὶ τὰς ἀκάνθας, κοῦδέποτ' ἐν ταυτῷ μένει.
ὁ δ' ἕτερος οἴός ἐστιν οἰκουρὸς μόνου.

970

αὐτοῦ μένων γὰρ ἄττ' ἂν εἶσω τις φέρη,
τούτων μεταίτεϊ τὸ μέρος· εἰ δὲ μὴ, δάκνει.

ΦΙ. αἰβοῖ, τί ποτ' ἐστὶ τὸ κακὸν ὅτι μαλάττομαι;
καινὸν τι περιβαίνει με κἀναπαίθομαι.

conferri potest ελεινός pro ελεεινός, ἐλήμων pro ἐλεήμων, αἰκῆς pro ἀεικῆς, δῆ pro δέη, &c. ex Atticorum usu. ἐλέησον metro defenditur in Soph. Phil. 501. Scripserat forsan ὦ τᾶν (vel ὡγάθ'), ἐλεεῖτε (cf. 922. 927. 975.) τοὺς ταλαιπωρουμένους. Locum fortasse corruptit grammaticus aliquis, quem offendisset plurale ἐλεεῖτε. Vel ὦ τᾶν, ἐλέησον τοὺς . . . Vel ὦ τᾶν, ἐλεεί μοι τοὺς . . . (Cf. Eq. 1036. ὦ τᾶν, ἄκουσον.) Vel ἐλέησον, ὦ τᾶν, τοὺς . . . Vel ἴθι νυν ἐλέησον τοὺς . . . (Cf. 975. ἴθ', ἀντιβολῶ σ', οἰκτεῖρατ' αὐτὸν, ὦ πάτερ. Pac. 400. ἴθ', ἀντιβολῶ σ', ἐλέησον αὐτῶν τὴν ὄπα.) Sed ὦ δαιμόνι' compellat patrem Bdelycleo infra 998. ταλαιπωρουμένους B. Ald. Br. Bekk. Dind. Hirsch. τοὺς ταλ. C.R.S.V.T. Bergk. Mein. Richt. Hanov. Exerc. p. 159. Qu. ταλαιπωρούμενον (sub. αὐτὸν, coll. 882), vel ταλαίπωρον κύνα.

968. καὶ τραχήλι' libri et vulg. καὶ τὰ τραχήλι' Hirsch. Mein. Richt. Qu. τὰ τε τραχήλι', vel καὶ τὰ τραχήλι'.

970. φίλ. praef. in R. οἴος] οὔτος Reisk. οἴος τ' Kiehl. (Mnem.) οὔτος et ipse conjeceram. οἰκουρὸς vulg. Dind. Richt. οἰκουρεῖν Br. (in notis) Hirsch. Mein. Kiehl. μόνου B.C.R. vulg. μόνος φύλαξ (gl.) S.V.

972. τὸ μέρος] Fort. τι μέρος. Sed bene habet vulgata.

973. αἰβοῖ, τί (τί τὸ R.V.) κακὸν ποτ' ἔσθ' ὄφ' (ὄτω V.) vulg. Dind. Hirsch. Bergk. αἰβοῖ | τουτὶ τὸ κακὸν τί ποτ' ἔσθ' ὄφ' Reisig. Conj. p. 50. ΦΙ. αἰβοῖ. ΒΔ. τί τὸ κακόν; ΦΙ. ἔσθ' ὄφ' μαλάττομαι. (sic) Hamaker. Mein. Articulo opus est. Cf. 1136. τουτὶ τὸ κακὸν τί ἐστι πρὸς πάντων θεῶν; Ach. 156. Pac. 181. Av. 1207. Reponendum forsan αἰβοῖ | τί ποτ' ἐστὶ τὸ κακὸν τοῦθ' ὄφ' μαλάττομαι; Vel αἰβοῖ | τουτὶ τὸ κακὸν τί ποτ' ἔσθ' ὄφ' (vel ἐστὶν ὅτι) . . .; Vel αἰβοῖ | τί τὸ κακὸν ἐστὶ τοῦθ' . . .; Cf. ad Nub. 1260. εἶα | τίς οὔτοι ποτ' ἔσθ' ὁ θρηνῶν; Eq. 183. οἴμοι, τί ποτ' ἔσθ' ὅτι σαυτὸν οὐ φῆς ἄξιον; Αἰβοῖ extra versum est Av. 1342. Pac. 1291. (Cf. ad 903.) Quod si extra versum non debet esse αἰβοῖ, legendum forsan αἰβοῖ τί ποτ' ἐστὶ τὸ κακὸν φῖ (vel ὅτι) . . .; Vel αἰβοῖ τί τὸ κακὸν ἐστὶν φῖ (ὅτι) . . . Cf. Pac. 15. αἰβοῖ, φέρ' ἄλλην χιτέραν μοι χιτέραν. Supra 713. οἴμοι, τί ποθ' ὥσπερ νάρκη μου κατὰ τῆς χειρὸς καταχέεται; (Ubi tamen vide annot.) Pro vulgato ὄφ' (ὄτω V.) reponendum suspicor aut φῖ aut potius ὅτι. Cf. Eq. 183. αἰβοῖ extra versum habet R. τί τὸ κακὸν ποτ' ἔσθ' R.S.V. τί κακὸν ποτ' ἔσθ' B.C. vulg. τί τὸ κακὸν ἔσθ' Richt. τί δὴ ποτ' ἔσθ' conj. Bergk. τὸ κακὸν τί ποτ' ἔσθ' Hirschig. Ann. Crit. p. 73, coll. 1136. τουτὶ τὸ κακὸν τί ἐστὶ πρὸς πάντων θεῶν;

974. κακὸν τι vulg. Qu. καινὸν τι, vel μαλακὸν τι, vel πάθος τι. περιβαίνει B.S. vulg. Dind. Mein. περβαίνει V. παραβαίνει C. περιμένει R. Inv. Both. Bergk. Richt. περισαίνει conj. Mein. Quod et ipse conjeceram, ut et περιέρπει et περιτρέχει. Vulgata mihi nonnihil suspecta est.

- ΒΔ. ἴθ', ἀντιβολῶ σ', οἰκτείρατ' αὐτὸν, ὦ πάτερ, 975
καὶ μὴ διαφθείρητε. ποῦ τὰ παιδία;
ἀναβαίνειτ', ὦ πονηρὰ, καὶ κνυζόμενα
αἰτεῖσθε κἀντιβολεῖτε καὶ δακρύνετε.
- ΦΙ. κατὰβα κατὰβα κατὰβα κατὰβα. ΒΔ. καταβήσομαι.
καίτοι τὸ κατὰβα τοῦτο πολλοὺς δὴ πάνυ 980
ἐξηπάτηκεν. ἀτὰρ ὅμως καταβήσομαι.
- ΦΙ. ἐς κόρακας. ὡς οὐκ ἀγαθὸν ἐστὶ τὸ ῥοφεῖν.
ἐγὼ γὰρ ἐπεδάκρυσα νῦν γνώμην ἐμήν
οὐδέν ποτ' ἀλλ' ἢ τῆς φακῆς ἐμπλήμενος.
- ΒΔ. οὐκοῦν ἀποφεύγει δῆτα; ΦΙ. χαλεπὸν εἶδέναι. 985
- ΒΔ. ἴθ', ὦ πατρίδιον, ἐπὶ τὰ βελτίω τρέπου.
τηνδὶ λαβὼν τὴν ψῆφον ἐπὶ τὸν ὕστερον
μύσας παρᾶξον ἀπόλυσον, ὦ πάτερ.
- ΦΙ. οὐ δῆτα· κιθαρίζουν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι.
- ΒΔ. φέρε νῦν σε τηνδὶ τὴν ταχίστην περιάγω. 990
- ΦΙ. ὄδ' ἔσθ' ὁ πρότερος; ΒΔ. οὐτος. ΦΙ. αὕτη ἕντευθενί.

975. ἴθ'] Qu. ἴτ', plurale ut οἰκτείρατ'.

977. πόνηρα B.C.R.S.V. vulg. πονηρὰ Dind. &c. κνυζόμενα B.C.R.S.V.
κνυζόμενα Ald. κνυζόμενα H. Steph. in Lex. II. 283. Benti. Eadem
discrepantia est in Soph. Oed. C. 1571, ubi κνυζέσθαι, ut magis Atticum quam
κνυζᾶσθαι, revocavit Elmsleius. Cf. Soph. Fr. 646. κνηθὸν ἐξέκραξαν ὡς
κνυζόμενοι (ita Blomf.).

978. αἰτεῖτε (αἰτεῖ R.) libri et vulg. αἰτεῖσθε Hirsch. Mein. Richt. Dind. conj.
Bergk. "Supplicare dicunt αἰτεῖσθαι: nunquam, puto, αἰτεῖν." HIRSCH.

979. ΦΙ.] ὁ γέρων ἢ ὁ αὐτὸς R. κατὰβα quater B.Δ. Flor. Chr. Br. tacite.
ter C.R.S.V. Ald. Qu. κατὰβα κατὰβα κατὰβα. ΒΔ. καταβήσομ', ὦ πάτερ
(cf. 975). ΒΔ. B.V.(P) ὁ παῖς R.

980-1. καίτοι . . . καταβ. om. S.

980. δῆ] ἦδη V.

981. ἐξηπάτηκεν vulg. Dind. Richt. ἐξηπάτησεν Cobet. (Mnem.) Mein.

982. ἐς κόρακας B.S. ἡσκόρακας R.V. ἦ' s κόρακας Γ. Cf. ad 852.

983. ἀπεδάκρυσα vulg. Dind. ἐπεδάκρυσα Hirschig. Mein. Fortasse recte.
Cf. 882. κἀπιδακρύνειν ἀντιβολούντων. Plut. Syll. 30. πρὸς οἶκτον ὑγρὸς ὥστε
ῥαδίως ἐπιδακρύνειν. γνώμην ἐμήν] γνώμην γ' ἐμήν Mein. Quod et ipse
conjeceram. Cf. ad Pac. 232. Eccl. 153.

984. οὐδέν ποτέ γ' B.C.R.S.V.Γ.Δ. Bekk. οὐδέν ποτ' R. (s. Dind.) Inv.
Elmsl. ad Ach. 127. Dind. &c. οὐδέποτε γ' Ald. ἀλλ' ἦ] εἰ μὴ Dobr.
ἐμπλήμενος R.S. Inv. Dind. &c. ἐμπλημένος V. (s. Cob.) ἐμπληγ-
μένος Γ. ἐμπεπλησμένος C. πεπλησμένος B. Ald. Cf. 1127.

985. οὐκοῦν B.C.R.V. vulg. οὐκοῦν S. Gr. Hoc praestat. ἀποφεύγει
B.C.R.S.V. Reisk. Br. ἀποφεύγη Ald.

987. τὴν δι V.

988. παράξον B. παρᾶξον C.

990. τηνδὶ B.C.R. Inv. Bekk. Dind. &c. τῇ δι V. (s. Cob.) τηνδὶ S. Ald. Br.

991. ὄδ' ἔσθ' B.C.R. ιδέσθ' S. ἴδεσθ' V.

Φι. αὕτη] Φι. om. C.

- ΒΔ. ἐξηπάτηται κάπολέλευκεν οὐχ ἐκῶν.
 ΦΙ. φέρ' ἐξεράσω. ΒΔ. πῶς ἄρ' ἡγωνίσμεθα ;
 ΦΙ. δείξειν ἔοικεν. ΒΔ. ἐκπέφηνγας, ὦ Λάβης.
 πᾶτερ πᾶτερ, τί πέπονθας ; οἶμοι, ποῦ 'σθ' ὕδωρ ; 995
 ἔπαιρε σαυτόν. ΦΙ. εἰπέ νυν ἐκεῖνό μοι,
 ὄντως ἀπέφηνγε ; ΒΔ. νῆ Δί'. ΦΙ. οὐδέν εἰμ' ἄρα.
 ΒΔ. μὴ φροντίσης, ὦ δαιμόνι', ἀλλ' ἀνίστασο.
 ΦΙ. πῶς οὖν ἐμαυτῷ δῆτ' ἐγὼ ξυνείσομαι
 φεύγοντ' ἀπολύσας ἄνδρα ; τί ποτε πείσομαι ; 1000
 ἀλλ', ὦ πολυτίμητοι θεοὶ, ξύγγνωτέ μοι
 ἄκων γὰρ αὐτ' ἔδρασα κοῦ τοῦμοῦ τρόπου.
 ΒΔ. καὶ μηδὲν ἀγανάκτει γ'. ἐγὼ γάρ σ', ὦ πᾶτερ,
 θρήνω καλῶς, ἄγων μετ' ἐμαυτοῦ πανταχοῖ,

αὕτη ἵνευθενί Β.С. R. V. vulg. αὐτήνευθενί (sic) S. αὕτη ἵναυθ' ἐν Dobr. Hirsch. Bergk. Mein. Richt. Dind. Idem ipse conjeceram. Cf. Nub. 211. ἐνταυθ' ἔνεισιν. Av. 989. καὶ ταυτ' ἔνεστ' ἐνταυθα ; Eq. 127. Soph. Oed. R. 598. ἐνταυθ' (ἐνευθ' P.) ἐν. Sed v. Lys. 92. πανταγὶ τάντευθενί. Eccl. 169. κᾶθησ' ἐνευθενί. Qu. ἐνταυθ' (ἐνθάδ') αὐτή.

992. ΒΔ. om. C.

993. ΦΙ. φέρ' . . . ἡγωνίσμεθα ; vulg. ΦΙ. φέρ' . . . ΒΔ. πῶς . . . ; Green. Verba φέρ' ἐξεράσω Bdelycleoni, thesmothetae personam gerenti, reliqua Philocleoni tribuunt Dobr. Bergk. Mein. Richt. Dind. Vide Add. ἄρ' B.C.R.S.V. Inv. Bekk. Dind. recc. γὰρ Ald. Br. ἡτονίσμεθα S.

994. ΦΙ. δείξειν . . . ΒΔ. ἐκπέφηνγας . . . Gr. Vulgo haec omnia Bdelycleonis sunt. ἔοικεν B.C.S.V. ἔοικας R.

995. ΦΙ. οἶμοι . . . C.R.V. vulg. Bergk. Richt. Mein. Bdelycleoni haec continuant B.S.(?) Scal. Dobr. Dind. Weis. Hirsch. Idem suspicatur Mein. Recte.

996. ΒΔ. praef. C.R.V. vulg. om. B.S.(?) Scal. &c. ἔπαιρε S.V. Dind. Hirsch. Bergk. Mein. ἔπαιρ' ἔπαιρε B.C.R. vulg. Bekk. Richt. εἰπέ νυν ἐκεῖνό μοι C.R.S.V.T. εἰπέ 'κεῖνό μοι Β.Δ. Ald. εἰπ' ἐκεῖνό μοι P. Kust. Br. Bekk. Richt. εἰπέ νυν ἐκεῖνό μοι Dind. Hirsch. Bergk. Mein.

997. ἀπέφηνγε B.C.S.V. vulg. πέφηνγε R. Junt. Richt. ἀπέφηνγεν Dind. πέφηνγεν Mein. Male.

999. ἐμαυτῷ] με ταυτῷ S. με ταυτῷ V. τοῦτ' vulg. Correxi δῆτ'. Cf. tamen 89. ἐρᾶ τε τούτου, τοῦ δικάζειν. ξυνείσομαι (supr. η) B.

1002. αὐτ'] αὐτ' S. κοῦ C.R.S.V. καὶ B. (supr. κοῦ). Δ. τοῦμοῦ τρόπου] Ἀπ τοῦμοῦ 'κ τρόπου? Ita Th. 93. τὸ πρᾶγμα κομψὸν καὶ σφόδρ' ἐκ τοῦ σοῦ τρόπου. Sed cf. Th. 574. φίλαι γυναῖκες, ξυγγενεῖς τοῦμοῦ τρόπου. Pl. 246. ἐγὼ δὲ τούτου τοῦ τρόπου πῶς εἰμ' αἰεί. Eurpol. II. 477. βληχητὰ τέκνα κοῦδαμῶς τοῦμοῦ τρόπου. Soph. Aj. 481. οὐδεὶς ἐρεῖ ποθ' ὡς ὑπόβλητον λόγον, | Αἴας, ἔλεξας, ἀλλὰ τῆς σαυτοῦ φρενός.

1004. πανταχοῖ B.C.R.S.V. Ald. Bergk. Richt. πανταχοῖ Br. Bekk. Dind. Mein. Πανταχοῖ legitur Lys. 1230. (πανταχοῖ libri.) Dem. p. 46, 29. πανταχοῖ μᾶλλον οἴχεται πλέων. Sed πανταχόσε Thuc. VII. 42. Plat. Rep. 539 E. &c. Cf. ad 1188. Lys. 1230.

- ἐπὶ δείπνον, ἐς ξυμπόσιον, ἐπὶ θεωρίαν, 1005
 ὡσθ' ἠδέως διάγειν σε τὸν λοιπὸν χρόνον
 κοῦκ ἐγχανεῖται σ' ἔξαπατῶν Ἵπέρβολος.
 ἀλλ' εἰσιώμεν. ΦΙ. ταῦτά νυν, εἴπερ δοκεῖ.
 ΧΟ. ἀλλ' ἴτε χαίροντες ὅποι βούλῃσθ'.
 ὑμεῖς δὲ τέως, ὦ μυριάδες 1010
 ἀναρίθμητοι, νῦν τὰ μέλλοντ' εὖ λέγεσθαι
 μὴ πέσῃ φαύλως χαμᾶζ' ἐξευλαβεῖσθε.
 τοῦτο γὰρ σκαιῶν θεατῶν
 ἐστι πάσχειν, κοῦ πρὸς ὑμῶν. 1014

1005. eis libri et vulg. ἐς Dind. &c. Qu. ἐπὶ συμπόσιον.

1007. σ' ἔξαπατῶν vulg. Malim σοῦξαπατῶν (σοι ἔξαπατῶν). Cf. 1349.
 ἔξαπατήσεις κάγχανεῖ τούτῳ μέγα. 721. καὶ μὴ τούτους | ἐγχάσκω σοι
 στομφάζοντας. Eq. 1313. οὐ γὰρ . . . ἐγχανεῖται τῇ πόλει. Cf. ad Ach. 846.
 Lys. 297. Vulgata tamen defendi potest ex Ach. 221. μὴ γὰρ ἐγχάνοι ποτέ . . .
 ἐκφυγῶν Ἀχαρνεάς.

1008. νῦν C.R.S.V.T. Bekk. νῦν γ' B. Crat. Kust. Br. νυν γ' Ald. νυν
 Dind. recce.

1009. βούλισθ' S.

1010. δὲ τέως R.S.V. Inv. Bekk. Dind. &c. δὲ ταχέως C.T. δέ γε ταχέως
 B. Ald. ταχέως Br. ὦ μυριάδες] Ultima in μυριάδες anceps habenda est
 propter metri mutationem.

1011 sqq. Alii aliter haec distribuunt. ἀναρίθμητοι, | νῦν μὲν . . . χαμᾶζ' |
 εὐλαβεῖσθε Dind. ἀναρίθμητοι, | νῦν μὲν . . . λέγεσθαι | μὴ . . . εὐλαβεῖσθε
 Hirsch. ἀναρίθμητοι, | νῦν . . . λέγεσθαι | μὴ . . . χαμᾶζ' | εὐλαβεῖσθε Bergk.
 ἀναρίθμητοι . . . λέγεσθαι | μὴ . . . χαμᾶζ' | εὐλαβεῖσθε . . . σκαι-ῶν . . .
 πάσχειν, | κοῦ πρὸς ὑμῶν Mein. νῦν μὲν libri et vulg. Dind. Hirsch.
 Bergk. Richt. νῦν Burges. in Diar. Class. Lond. XXXI. p. 37. Dind. in ann.
 Mein. Bergk. Comm. p. 181. Delenda haud dubie est particula, quae hic
 ineptissima est. Legendum et distribuendum fortasse sic: νῦν τὰ μέλλοντ' εὖ
 λέγεσθαι | μὴ πέσῃ φαύλως χαμᾶζ' ἐξ-εὐλαβεῖσθε. Et sic volunt Dind.
 Bergk.

1012. εὐλαβεῖσθε] Fortasse ἐξευλαβεῖσθε scribendum. Metra autem sic
 sunt constituenda, ut in libris factum est, ἀναρίθμητοι. νῦν τὰ μέλλοντ' εὖ
 λέγεσθαι | μὴ πέσῃ φαύλως χαμᾶζ' ἐξευλαβεῖσθε. DIND. Idem proponit
 Bergk. Recte, opinor. χαμᾶζ' B.C.R.V. χαμᾶζεν (ut vid.) S.
 εὐλαβεῖσθε B.C.R. vulg. εὐλαβεῖσθαι S.V. ἐξευλαβεῖσθε conj. Dind. Bergk.
 Recte, opinor. Cf. Aesch. Prom. Sol. 181. ἐξευλαβοῦ δὲ μή σε προσβάλῃ
 στόμα | πέμφιξ. Eur. Andr. 645. τοῦτο δ' οἱ σοφοὶ βροτῶν | ἐξευλαβοῦνται.
 Apud comicos tamen nusquam legitur hoc compositum. Tentabam praeterea
 χαμαὶ μάλ' εὐλαβεῖσθε. (Facile excidere potuisset μάλ' post -μαί.) Vel χαμαὶ
 δεῖ εὐλαβεῖσθαι (S.V.).

1014. ἐστὶ C. ἔστι B. πρὸς ὑμῶν] οὐδαμῶς add. Herm. prob.
 Mein.

νῦν αὐτε λεῶ πρόσχετε τὸν νοῦν, εἴπερ καθαρὸν τι φιλεῖτε
 μέμψασθαι γὰρ τοῖσι θεαταῖς ὁ ποιητῆς νῦν ἐπιθυμεῖ.
 ἀδικεῖσθαι γὰρ φησιν πρότερος, πόλλ' αὐτοὺς εὖ πεποιηκῶς,
 τὰ μὲν οὐ φανερώς, ἀλλ' ἐπικουρῶν κρύβδην ἐτέροισι ποιη-
 ταῖς,

μιμησάμενος τὴν Εὐρυκλέους μαντείαν καὶ διάνοιαν, 1019
 εἰς ἄλλοτρίας γαστέρας ἐνδὺς κωμωδικὰ πολλὰ διδάσκων
 μετὰ τοῦτο δὲ καὶ φανερώς, ἤδη κινδυνεύων καθ' ἑαυτὸν,
 οὐκ ἄλλοτρίων ἀλλ' οἰκείων Μουσῶν στόμαθ' ἠμοιχῆσας.
 ἀρθεῖς δὲ μέγας καὶ τιμηθεῖς ὡς οὐδεὶς πάποτ' ἐν ὑμῖν
 οὐκ ἐκτελέσαι φησὶν ἐπαρθεῖς οὐδ' ὀγκῶσαι τὸ φρόνημα,
 οὐδὲ παλαιστρας περικωμάζειν πειρῶν οὐδ', εἴ τις ἐρασ-
 τῆς, 1025

1015. νῦν αὐτε] νῦν κλῦτε Reisk. Suspectum et mihi ipsi est αὐτε in hoc loco. Legitur semel praeterea apud nostrum in loco lyrico, Nub. 595. ἀμφί μοι αὐτε, Φοῖβ' ἄναξ, &c. Semel etiam apud reliquos comicos. Cratin. ap. schol. Plat. p. 373 Bekk. οἱ δ' αὐθ' ἡμεῖς, ὡς ὁ παλαιὸς | λόγος, αὐτομάτους ἀγαθοὺς ἰέναι | κομψῶν ἐπὶ δαῖτα θεατῶν. Qui locus, ex parabasi petitus, ut videtur, emendatione forsitan eget. πρόσχετε B.Δ. Benth. Pors. (Praef. Hec. p. l.) Hirsch. Mein. Richt. προσέχετε C.R.S.V. Ald. Br. Bekk. Bergk. πρόσσχετε Dind. Est autem pro προσέχετε, sermone vulgari pronuntiatum πρόσσχετε (ut διὰ pronuntiatum ζῆ Nub. 916), nisi quidem plene scribendum προσέχετε. Noli putare aoristum esse, quod πρόσσχετε scribendum foret. Praesenti semper in hac formula utebantur, πρόσσεχε πρόσσχετε, nunquam aoristo πρόσσχεσ πρόσσχετε.

1017. φησιν B.C.S. φησι R.V. πρότερος] πρότερον malit Hirschig. Ann. Crit. p. 73, non enim de altero quodam cogitandum esse, ut in v. 15.

1020. εἰς] εἰς τ' conj. Dobr. χέασθαι vulg. χέσασθαι conj. Reisk. Corrigendum suspicor διδάσας vel potius διδάσκων, vel δὴ εἰπῶν, vel πόλλ' ἔπη εἰπῶν. Requiritur enim plane participium aliquod (ut κινδυνεύων 1021), non infinitivus. Nisi forte versus interpolatus est.

1022. στόμαθ'] Ἄν ἄρμ'?

1024. ἐκτελέσαι] Reiskio jam suspectum. Qu. ἐκκαλέσαι (τὸ φρόνημα). Vel ἐκελάσαι. Vide etiam Add. ὀγκῶσαι] Qu. ὠγκῶσθαι. Cf. ad Ran. 703. εἰ δὲ τοῦτ' ὀγκωσόμεσθα &c.

1025. περικωμάζει (supr. ν) B. περιῶν B.C.R.S. Ald. περιῶν V. (s. Cob.) παριῶν Benth. Pors. πειρῶν Br. Bekk. Dind. Hirsch. Bergk. Mein. Richt. "Vulgo legitur περιῶν, metro repugnante, nec valde bona sententia. Quid enim addit participium illud praecedenti verbo? Quid differunt περιῆναι περικωμάζων et περικωμάζειν περιῶν? Inepta ταυτολογία est. Certissimam emendationem ipse suppeditavit comicus in parabasi Pacis, v. 762. καὶ γὰρ πρότερον πράξας κατὰ νοῦν οὐχὶ παλαιστρας περινοστῶν | παῖδας ἐπέειρων, ἀλλ' ἀράμενος τὴν σκευὴν εὐθὺς ἐχώρου." BR. De περιῶν pro περιῶν v. Porson. et Dobr. ad h. l. Ahrens Dor. p. 357. Grammat. Crameri IV. p. 309, 21. καὶ περιῆναι τετρασυλλάβως. Platon. com. II. 685. καὶ περιῶν (libri περιῶν) ἄμα]

κωμωδεῖσθαι παιδίχ' ἑαυτοῦ μισῶν ἔσπευδε πρὸς αὐτὸν,
οὐδενὶ πώποτε φησι πιθέσθαι, γνώμην τιν' ἔχων ἐπιεικῆ,
ἵνα τὰς Μούσας αἰσιω χρήται μὴ προαγωγούς ἀποφήνη·
οὐδ', ὅτε πρῶτιστ' ἤρξε διδάσκειν, ἀνθρωπίσκους ἐπι-
θέσθαι,
ἀλλ' Ἑρακλέους ὀργὴν τιν' ἔχων τοῖσι μεγίστοις ἐπιχει-
ρεῖν,

1030

τιλὸν τάριχος ἐπριάμην τοῖς οἰκέταις. Antiphan. Athen. 66 D. νῦν δεῖ περιόντα (περιόντα Dind.) πέπερι καὶ καρπὸν βλίτου | ζητεῖν. Dem. p. 181. περιόντες (περιόντες S.). p. 792. περιῶν (al. περιῶν). p. 578. περιῶν (al. περιῶν). p. 647. περιῶντα (περιῶντα F.S.Y.O.). p. 1308. περιῶν (περιῶν F.S.Q.). p. 1341. περιόντες (al. περιόντες). p. 1484. περιῶν (al. περιῶν). Hyperid. pro Lyc. c. 2. προσκαλεῖται μὲν περιῶν (περιῶν cod.) πάντας ἀνθρώπους. Hes. Th. 678. περιάχε (pro περιάχε). Pherecrat. II. 342. καὶ τὰς βαλάνους καὶ τὰς ἀκύλους καὶ τὰς ἀχράδας περιόντας (περνοστέι?). Phrynich. Athen. 165 C. Plat. Poll. VI. 49. Similiter περιστίαρχος Eccl. 128, Πολύμνια Hes. Th. 78. Sed verissime hic peirῶn restituit Brunck.

1026. ἑαυτοῦ] An ἑαυτόν? V. schol. ad v. praec. I. e. κωμωδεῖσθαι ὡς παιδικά. Et qu. an aliud legerit pro ἐραστής. DOBR. Schol: οὐδὲ, εἰ προσῆλθεν αὐτῷ τις ἐξῶλης (sic) ἀναστραφεῖς καὶ δεόμενος μὴ κωμωδεῖσθαι, ἐμαλάττετο οὐδὲ ἐπίθετο. Quae corrupta videntur. ἔσπευδε B.C. vulg. Bergk. Mein. Richt. Dind. ἔσπευσε R.S.V.F. Hirsch. An σπεύσειε? Cf. ad 245.

1027. φησι B.C.R.S. φησὶ V. φησιw Ald. πιθέσθαι B.G.Δ. Reisk. Pors. Br. &c. πείθεσθαι C.S.V. Ald. πεύθεσθαι R.

1028. αἰσιw B.C. Ald. αἰσιw R. αἰσιw recte S.V. Br. &c.

1029. delet Cobetus. Totum hunc locum 1029-42 spurium iudicat Hamaker in Mnem. III. 241 f. πρῶτόν γ' B.C. Kust. Br. πρῶτον R.S.V. Ald. πρῶτον ὅδ' conj. Pors. Corrigenendum, ni fallor, πρῶτιστ'. Ets sic Mein. Parum hic convenit particula γε. ἤρξε] φησι S.V. ἤρξε διδάσκειν] ἤρξατο ποιεῖν sine causa Hirschig. Ann. Crit. p. 73, coll. Thesm. 174. ἡνίκ' ἤρχόμεν ποιεῖν. Aliud est ποιεῖν, aliud διδάσκειν. ἀνθρώποις φήσ' B.C.R. (φησὶ πιθ.) V. vulg. ἀνθρώποις φ' (sic) S. ἀνθρωπίσκους Both. Conz. Hirsch. Dind. (Ne pereat antithesis, quam τοῖσι μεγίστοις cum alia voce facere debeat.) ἀνδραρίους φήσ' Mein. τοῖς ιδιώταις vel ἀνθρωπίσκους conj. Richt. (Ex Pac. 751. οὐκ ιδιώτας ἀνθρωπίσκους κωμωδῶν οὐδὲ γυναικάς.) νάνοισίν φησ' conj. Mein. Fr. Com. II. 919. (Cf. Fr. 134. et Pac. 786. ναννοφυεῖς.) Holdenus ἀνθρώποις hic cum contemptu dictum opponi τοῖσι μεγίστοις censet, prorsus ut ἄνδρες et ἄνθρωποι in Xenoph. Hier. 7, 3. ἄνδρες καὶ οὐκέτι ἄνθρωποι μόνον νομιζόμενοι. et Herodot. 7, 210. πολλοὶ μὲν ἄνθρωποι, ὀλίγοι δὲ ἄνδρες. Sed opponi potius inter se videntur homines et monstra (τέρατα v. 1036), quorum noster, ut Hercules alter, debellatorem se fuisse jactet Atticaeque regionis purgatorem (καθαρτήν). Quare nil temere mutandum videtur. Quanquam fatendum est apte inter se opponi ἀνθρωπίσκους et τοῖσι μεγίστοις.

φησ' ἐπιθέσθαι] φησι πιθέσθαι R. Scilicet e v. 1027.

1030. τοῖσι B.C.S. τοῖς R.V.F. ἐπιχειρεῖν] ἐπεχειρεῖ (coll. Pac. 752) Mein.

θρασείως ξυστάς εὐθύς ἀπ' ἀρχῆς αὐτῷ τῷ καρχαρόδοντι,
οὗ δεινότεταται μὲν ἀπ' ὀφθαλμῶν Κύννης ἀκτίνας ἔλαμπον,
ἑκατὸν δὲ κύκλῳ κεφαλαὶ κολάκων οἰμωξομένων ἐλιχμῶντο
περὶ τὴν κεφαλὴν, φωνὴν δ' εἶχεν χαράδρας ὄλεθρον τετο-
κυίας,

φώκης δ' ὄσμην, Λαμίας δ' ὄρχεις ἀπλύτους, πρωκτὸν δὲ
καμήλου. 1035

τοιοῦτον ἰδὼν τέρας οὗ φησιν δείσας καταδωροδοκῆσαι,
ἀλλ' ὑπὲρ ἡμῶν ἔτι καὶ νυνὶ πολεμεῖν. φησὶν δὲ μετ' αὐτὸν
τοῖς ἡπιάλοις ἐπιχειρῆσαι πέρυσιν καὶ τοῖς πυρετοῖσιν,
οἱ τοὺς πατέρας τ' ἡγῆχον νύκτωρ καὶ τοὺς πάππους ἀπέ-
πνιγον

κατακλινομένους ἐπὶ ταῖς κοίταις, ἐπὶ τοῖσι τ' ἀπράγμοσιν
ἡμῶν 1040

ἀντωμοσίας καὶ προσκλήσεις καὶ μαρτυρίας ξυνεκόλλων,

1031. αὐτῷ] "Fort. πρῶτον. V. Pac. 754." BENTL.

1032. οὗ vulg. φ̄ Hecker. in Mnem. I. 427. δεινότεταται vulg. δεινότεραι
probabiliter Kiehl. (Mnem. I. 1.) Κύννης] κυνὸς ὡς Bentl., qui, "Illud
Κύννης est ineptum; qualis enim meretrix tam trucibus oculis?" Κύννας
(ab nom. Κύννα) reponi vult Cobetus V. L. p. 202, coll. Polyaen. 8, 60. Κυν-
νάμη [i. e. Κύννα, supr. η] Φιλίππου θυγάτηρ. Confer nomen Φιλίωνα.

1033. οἰμωξομένων C.R.S.V. Bergl. Reisk. Br. οἰμωζομένων B. Ald. Cf.
ad Pac. 756. κεφαλαὶ] γλωτταί Bentleius hic et in Pac. 756. prob. Mein.
"Frustra," ait Dind. Certe vix proprie λιχμᾶσθαι possunt κεφαλαί. Porro
vix placet κεφαλαί . . . ἐλιχμῶντο περὶ τὴν κεφαλὴν. Vera tamen videtur
vulgata. Cf. 45. ὄλας; Θέωλος τὴν κεφαλὴν κόλακος ἔχει.

1034. εἶχε B.C.

1035. Λαμίας δ' B.C.S.V. vulg. Richt. δ' om. R. Mein. Dind. λαμίδας
(corrupte pro λαμίας δ') S. Postulatur articulus. Legendum videtur φώκης
δ' ὄσμην ἀλίας (aut ὄλων), ὄρχεις δ' ἀπλύτους &c. Cf. ad Pac. 758.

1036. καταδωροδοκῆσεν Γ.

1037. ἡμῶν B.C.V.Δ. Bentl. Reisk. Br. &c. ἡμῶν R.S. Ald. πολεμεῖ
vulg. Malim πολεμεῖν (sc. φησὶ). Cf. ad 1025. φησὶν τε vulg. τε om.
R. Malim φησὶν δέ. Qu. κᾶπειτα (vel καὶ φησὶ) μετ' αὐτὸν, vel πολεμεῖν
φησιν, μετὰ δ' αὐτόν. αὐτοῦ libri et vulg. Bergk. Richt. Dind. αὐτόν
(Cleonem) Bentl. Dobr. Hirsch. Mein. Cf. schol. "Quod probabilius videtur
quam μετ' αὐτό." (Dind. olim.)

1039. τ' om. S. Quod ad v. 1040 pertinere suspicor.

1040. κατακλινομένοι τ' ἐπὶ ταῖς κοίταις ἐπὶ τοῖσιν . . . vulg. κατακλινομέ-
ρους ἐν ταῖς κοίταις ἐπὶ τοῖσι τ' Hamaker. Ipse conieceram κατακλινομένους ἐπὶ
ταῖς κοίταις (vel τῆς κοίτης), ἐπὶ τοῖσι τ' . . . Patres enim et avos, non
filios, κατακλινομένους dici ostendunt verba ἀναπηδῶν δειμαίνοντας v. 1042.
Cf. Nub. 35-7. ἡμῶν libri. ἡμῶν Ald.

1041. συνεκόλλων vulg. Mein. ξυνεκόλλων Dind.

ὥστ' ἀναπηδᾶν δειμαίνοντας πολλοὺς ὡς τὸν πολέμαρχον.
 τοιόνδ' εὐρόντες ἀλεξίκακον, τῆς χώρας τῆσδε καθαρτῆν,
 πέρυσιν καταπρούδοτε καινοτάταις σπείραντ' αὐτὴν διανοίαις,
 ἄς ὑπὸ τοῦ μὴ γνῶναι καθαρῶς ὑμεῖς ἐποιήσατ' ἀναλδείς.
 καίτοι σπένδων πόλλ' ἐπὶ πολλοῖς ὄμνυσιν τὸν Διόνυσον
 μὴ πώποτ' ἀμείνον' ἔπη τούτων κωμωδικὰ μηδὲν ἀκούσαι.
 τοῦτο μὲν οὖν ἔσθ' ὑμῖν αἰσχρὸν τοῖς μὴ γνοῦσιν παραχρήμα,
 ὁ δὲ ποιητῆς οὐδὲν χείρων παρὰ τοῖσι σοφοῖς νενόμισται,
 εἰ παρελαύνων τοὺς ἀντιπάλους τὴν ἐπίνοιαν ξυνέτριψεν.

ἀλλὰ τὸ λοιπὸν τῶν ποιητῶν, 1051

ὦ δαιμόνιοι, τοὺς ζητοῦντας

καινὸν τι λέγειν κάξευρίσκειν

στέργετε μᾶλλον καὶ θεραπεύετε,

καὶ τὰ νοήματα σώζεσθ' αὐτῶν 1055

ἐσβάλλετέ τ' ἐς τὰς κιβωτοὺς

μετὰ τῶν μήλων.

κῆν ταῦτα ποιῆθ', ὑμῖν δι' ἔτους

τῶν ἱματίων

1042. πολέμαρχον] πολίαρχον Hamaker.

1043. τοιόνδ' B.C.R. τοιούτον δ' S.V.

1044. πέρυσιν B.R.S.V. πέρυσι C. καταπρούδοτε] καταπρούδοτε R.

Qu. προδεδώκατε. σπείραντ' R. Bekk. Dind. Bergk. Mein. Richt.

σπαίροντ' V. σπείροντ' Δ. Ald. Junt. σπεροντ' (sup. es) B. σπαίροντάσ'

(sic) C. σπαίροντες S.G. σπείροντ' Kust. Br. Inv. Hirsch. Praeplacet

σπείροντ' *serentem*, Anglice *whilst sowing*. Qu. καινοτάταις βρύοντ' αὐτὸν &c.

Vel καινοτάτας μάττοντ' αὐτῇ διανοίαι (Eq. 539. μάττων ἀστειοτάτας ἐπινοίας).

αὐτὸν libri et vulg. αὐτὴν (sc. τὴν χώραν) Hecker (in Mnem.). "Quod

verum videtur, nisi cum Bothio malis καινοτάτας . . . διανοίας." (Mein.)

Verum haud dubie est αὐτὴν. διανοίαις] An ἐπινοίας, ut in Eq. 539?

Sed cf. Pac. 750. ἔπεσιν μεγάλους καὶ διανοίας.

1045. ὑμεῖς C.R.S.V. ὑμᾶς (supr. εἰ) B. ἀναιδεῖς R.

1046. σπένδων C.R.V. σπεύδων B pr. πολλοῖς C.R.V. πολλοῖσιν B.

Ald. ὄμνυσιν S.V. Br. ὄμνυσι C.R. Ald. ὄμνυσι B.

1048. τοῖς μὴ γνοῦσιν] Qu. τό γε (vel τότε, τότε) μὴ γνῶναι. Vel ταῦτα μὲν

οὖν . . . μὴ γνῶναι καὶ παραχρήμα. γνοῦσιν B.S.V. Ald. γνοῦσι C.R.

1049. τοῖσι σοφοῖς] τοῖς πολλοῖς Bentl., ni fallor. νενόμισται] Fort.

νομεῖται.

1050. εἴπερ ἐλαύνων libri et vulg. εἰ παρελαύνων Both. Dind. Hirsch.

Bergk. Mein. Richt. Correctum ex scholiasta. Cf. ad Eq. 333.

1053. καινὸν libri. Bentl. Br. &c. κοινὸν Ald. Kust. Quod significaret

reipublicae utile. Sed cf. 1044.

1056. ἐσβάλλετε (sic) libri. τ' R.S.V. Dind. Bekk. Hirsch. Bergk.

Mein. δ' vulg. Richt. ἐσβάλλετ' εἰς C. εἰς C.(?)Γ. Dind. εἰς B.R.S.V.

vulg.

ὀξήσει δεξιότητος. [στρ.
 ὦ πάλαι ποτ' ὄντες ἡμεῖς ἄλκιμοι μὲν ἐν χοροῖς,
 ἄλκιμοι δ' ἐν μάχαις, 1061
 καὶ κατ' αὐτὸ δὴ μόνον τοῦτ' ἄνδρες ἀλκιμώτατοι.
 πρὶν ποτ' ἦν πρὶν ταῦτα, νῦν δ'
 οἴχεται, κύκνου τ' ἔτι πολιώτεραι δὴ
 αἰδ' ἐπανθοῦσιν τρίχες. 1065

1060. μὲν χοροῖς (om. ἐν) Bergk.

1061. μάχαις C.R.S.V.F. Bekk. Dind. &c. μάχαισιν Ald. μάχαισι Br.

1062. καὶ vulg. κοῦ Madvig, qui obscœnum aliquid latere suspicatur.

κατ' αὐτὸ B.C.V. κατὰ ταῦτ' αὐτὸ R. δὴ τοῦτο μόνον B.
 Ald. τοῦτο μόνον C.R.S.V.F. Apostol. XVIII. 62. Bergk. τοῦτο δὴ μόνον
 Br. Richt. Hirsch. Reisig. Conj. p. 136. δὴ μόνον τοῦτ' Bentl. Pors. (Praef.
 Hec. p. xlv.) Dind. Mein. prob. Richt. Recte, opinor, Bentleius. "Nihil
 praeter καὶ κατ' αὐτὸ τοῦτο, et fortasse ne hoc quidem, scriptum ab Aristophane,
 cetera a grammatico lacunae explendae causa addita videntur." (Dind.) Ipse
 tentabam καὶ κατ' αὐτὸ τοῦτ' ἄνδρες ἀλκιμώτατοι μόνον (1076). Vel καὶ κατ'
 αὐτὸ δὴ μόνον τοῦτ' ἄνδρες ἀλκιμώτατοι. Vel καὶ κατ' αὐτὸ δὴ τὸδ' ἄνδρες ἀλκι-
 μώτατοι μόνον. Vel denique καὶ κατ' αὐτὸ τοῦτ' ἄνδρες ἀλκιμοὶ δὴ μόνον
 (metrum i. q. in v. 1060). Cf. Soph. Phil. 438. ξυμμαρτυρῶ σοι καὶ κατ'
 αὐτὸ τοῦτό γε &c. Dem. p. 1228. καὶ κατ' αὐτὸ δὴ τοῦτο δικαίως ἂν ἔχοιτ'
 εὐνοϊκωτέρως (al. -ώτερον) ἐμοί. Thuc. V. 26. μόνον δὴ τοῦτο ἐχρῶς ξυμβάν.
 Quod si vera est Bentleii correctio, sensus fortasse hic erit, et in hoc quidem
 uno (nempe in judicando) vel fortissimè, ut ad saevam ac truculentam
 judicium naturam allusio sit. Ita locum intelligit Conzius. μαχιμώτατοι
 libri et vulg. ἀλκιμώτατοι Bentl. (vel ἀνδρικώτατοι). Pors. Hirsch. Mein. Bergk.
 Richt. ἀνδρικώτατοι Dind. Madvig. μάλ' (pro ἄνδρες) ἀνδρικώτατοι Reisig.
 Cf. 1077. 1090.

1064. οἴχεται C.S.V.F. Dind. &c. οἴχεται γε B.R. vulg. Bekk. κύκνου
 τε πολιώτεραι δὴ B.C.V. vulg. Mein. κύκνου τε πολιώτερα δὴ R.S.F. κύκνου
 πολιώτεραι δὴ Suid. in κύκνου. κύκνου τέ γε πολιώτεραι δὴ Bentl. κύκνοιό τε
 πολιώτεραι δὴ Both. (Sic θαλασσίω infra 1519.) κύκνου τ' ἔτι πολιώτεραι
 δὴ γ' Reisig. Conj. p. 183. et (om. γ') Dind. Hirsch. Bergk. Richt. "Haec
 quoque interpolata esse patet. Inutilem particulam δὴ etiam Suidas habet in
 κύκνου, qui haec ita scripta affert κύκνου πολιώτεροι δὴ οἷδ' ἐπανθοῦσι τρίχας."
 (Dind.) Reponendum forsitan κύκνου τ' ἔτι (vel δέ γε) πολιώτεραι καὶ δὴ
 αἰδ' (vel δαἰδ') . . . (Similis crasis est in Th. 1150. οἷδ' δὴ ἀνδράσιν (vel
 δ' ἀνδράσιν) οὐ θέμις εἰσορᾶν &c. De particulis καὶ δὴ ecce v. ad 1324. Nub.
 906.) Vel κύκνου τ' (δ') ἔτι πολιώτεραί γ' ἡ-μῖν ἐπανθοῦσιν τρίχες. Vel
 κύκνοιό δέ πολιώτεραί γ' . . . Vel κύκνοι' ἔτι πολιώτεραι δ' . . . Cf. 1519.
 θαλασσίω. Soph. Ant. 100. ἀκτὶς ἀελίου (ἀελίω recte La. Ald.). 1127.
 διλόφου (διλόφοιο Dind. &c.). Eur. Hec. 467. καλλιδίφρου (καλλιδίφροι'
 Porson.) Ἀθαναίας. Idem metrum in Platonis com. v. ap. Eust. p. 1403, 32.
 ἐν τρισὶν πληγαῖς ἀπηδέσθη τὸ ράμφος. Quem locum frustra corruptum sus-
 picatur propter vocalem ante ρ correptam Meinekius Fr. Com. II. 304.

1065. αἰδ' ἐπανθοῦσι τρίχες B.C.R. Ald. οἷδ' ἐπανθοῦσι τρίχας S.V.F. schol.

ἀλλὰ κάκ τῶν λειψάνων δεῖ τῶνδε ῥώμην
 νεανικὴν σχεῖν ὡς ἐγὼ τοῦμὸν ναμίζω
 γῆρας εἶναι κρεῖττον ἢ πολ-
 λῶν κικίννους νεανιῶν καὶ
 σχῆμα κεῦρυπρωκτίαν.

1070

εἴ τις ὑμῶν, ὦ θεαταί, τὴν ἐμὴν ἰδὼν φύσιν
 εἶτα θαυμάζει μ' ὄρων μέσον διεσφηκωμένον
 ἣτις ἐστὶν ἠπίνοια τῆσδε τῆς ἐγκεντρίδος,
 ῥαδίως ἐγὼ διδάξω, κῆν ἄμουσος ἢ τὸ πρίν.
 ἐσμὲν ἡμεῖς, οἷς πρόσεστι τοῦτο τοῦρροπύγιον,
 Ἄττικοὶ μόνοι δικαίως ἐγγενεῖς αὐτόχθονες,

1075

Suid. αἰδ' ἐπανθοῦσιν τρίχες Br. Ad οἷδ' in Veneti margine adscriptum οἱ κρόταφοι. Fort. τοῖσδ' ἐπανθοῦσιν τρίχες.

1066-1070. ἀλλὰ . . . | τῶνδε . . . | ὡς . . . | γῆρας . . . πολ-|λῶν . . . | σχῆμα . . . Elmsl. *Quart. Rev.* XIV. 462. (Et similiter in antistropha. Atque ita Hirsch. Mein.) ἀλλὰ . . . | ναικὴν . . . | γῆρας . . . | καὶ . . . Dind. ἀλλὰ . . . | ναικὴν . . . | γῆρας . . . πολ-|λῶν . . . καὶ | σχῆμα . . . Dind. olim. Bergk. Richt. δεῖ τῶνδε καὶ τῆνδε Suidas. "Locus graviter corruptus." (Mein.)

ῥώμην B.C.R. γνώμην B. supr. S.V. et Suid. γρ. γνώμην Γ.

1067-1069. νεανικὴν . . . νεανιῶν libri et vulg. Hirsch. Bergk. Mein. Richt. ναικὴν . . . ναιῶν Dind., quum synizesin non ferat usus comicorum. Idem νῆνις pro νεάνις apud Anacreontem confert. Trisyllabum est νεανίας Eur. Cycl. 28. νέμουσι μῆλα νεανία πεφυκότες. Phoen. 147. εἰσιδεῖν νεανίας. Hel. 666. βαρβάρου νεανία. 172. Iph. A. 615. ὑμεῖς δέ, νεάνιδες . . . 1623. μόσχον νεαγενῆ. Conferri possunt etiam ἄ (pro ἔα), θᾶσαι, θᾶσθε, θᾶσθαι, δῆ, πρηγορῶν, νοττὸς, νοττίον, νολαία, alia. Cf. ad Av. 547. Eq. 301. ὡς add. B. supr. C.R.S.V.Γ. Suid. in κικίννος et κύκνου. Bekk. Dind. &c. om. B pr. Ald. Br.

1069. κικίννους B.C.R. Kust. κίννους S.V. κοκκίνους Ald. νεανιῶν] Κλεισιῶν ingeniose conjicit Mein., Alcibiadis fratrem intelligi ratus. Cf. ad 1067. Sed oppositio hic est inter γῆρας et νεανιῶν. καὶ om. S.

1070. κῆρυπρωκτίαν R.S. Reisig. Synt. Crit. p. 31. κῆρυπρωκτίαν B.C. κ' ἡρυπρωκτίαν V. (s. Cob.) κῆρυπρωκτίαν Ald. κ' εὔρυπρωκτίαν Kust. κεῦρυπρωκτίαν Br. Bekk. Dind. Mein. Richt. Cf. Av. 37. κεῦδαίμονα. 1741. κεῦδαίμονος.

1072. θαυμάζειν V. μ' ὄρων μέσον] μέσον μ' ὄρων malit Dobraeus II. 261. ἐσφηκωμένον B pr. C.

1073. ἢ τίς B.C.R.V. vulg. ἣτις diserte S. Bentl. (Ep. ad Mill. p. 18.) Pors. Hirsch. Bergk. Mein. Dind. χῆτις Richt. ἡμῶν ἐστὶν ἢ ἠπίνοια τῆσδε τῆς B.C.R.(?) vulg. ἡμῶν ἢ ἠπίνοια τῆσδε τῆς Flor. Chr. Bergk. ἡμῶν (or ἐστὶν) ἢ ἠπίνοια τῆσδε τῆς Bentl. ἐστὶν ἢ ἠπίνοια τῆσδε τῆς Pors. Br. Bekk. Richt. ἡμῶν ἐστὶν ἢ ἠπίνοια τῆς (om. τῆσδε) R.(?)S.V.Γ. Dind. Inv. Hirsch. Mein. Vulgata, opinor, praeferenda. Post με parum apte infertur ἡμῶν. Adde quod postulari videtur pronomen demonstrativum τῆσδε. ἠπίνοια C. recte. ἢ ἠπίνοια B.S. vulg. κεντρίδος S.

1076. delent Hamaker. Mein. ἐγγενεῖς B corr. R.S.V.Γ. Bekk. Hirsch.

ἀνδρικότατον γένος καὶ πλείστα τήνδε τὴν πόλιν
 ὠφελῆσαν ἐν μάχαισιν, ἥνικ' ἦλθ' ὁ βάρβαρος
 τῷ καπνῷ τύφον ἄπασαν τὴν πόλιν καὶ πυρπολῶν,
 ἐξελεῖν ἡμῶν μενοιῶν πρὸς βίαν τάνθρηνα. 1080
 εὐθὺς γὰρ ἐκδραμόντες ξὺν δορὶ ξὺν ἀσπίδι
 ἐμαχόμεσθ' αὐτοῖσι θυμὸν ὀξίνην πεπωκότες,
 στας ἀνὴρ παρ' ἀνδρ', ὑπ' ὀργῆς τὴν χελύνην ἐσθίων.
 ὑπὸ δὲ τῶν τοξευμάτων οὐκ ἦν ἰδεῖν τὸν οὐρανόν
 ἀλλ' ὁμως ἐωσάμεσθα ξὺν θεοῖς πρὸς ἐσπέραν. 1085

Mein. Richt. Dind. conj. Dobr. εὐγενεῖς C. vulg. Bergk. εὐμενεῖς (supr. ἐγγενεῖς) B. "An ἐγγενεῖς? Imo v. Thesm. 330." (Dobr.) αὐτόχθονες] Fort. καυτόχθονες.

1078. ὠφελήσαμεν μάχεσιν R. ἦλθ' B.C.S.V. Flor. Chr. Br. ἦνθ' R. ἦλθεν Ald.

1080. ἡμῶν R.

1081. ξὺν δορὶ ξὺν ἀσπίδι R.S.V.F. Suidas in θυμὸν. Fl. Chr. Bentl. Reisk. Hirsch. Br. ξὺν δουρὶ ξὺν ἀσπίδι B.C. Kust. δουρὶ ξὺν ἀσπίδι Ald. ξὺν δόρει ξὺν ἀσπίδι Both. Mein. Richt. Dind. σὺν δόρει σὺν ἀσπίδι Bergk. "Restitui σὺν δόρει σὺν ἀσπίδι Etymologici M. p. 284, 31. et Choerobosci auctoritate confirmatum: de quo dicitur ad Pacis v. 357." (Dind.)

1082. ἐμαχόμεθ' S. πεπωκότος V.

1083. στας B.R.S.V.T.Δ. et Suid. in χελύνη. Flor. Chr. Br. &c. τὰς C. πᾶς Ald. παρ' B.C.S.V. πρὸς R. τὴν χελύνην ἐσθίω] Qu. τὴν χελύνην ἐνδάκνων (aut ἐνδακών). Cf. Aesch. Prom. 1045. δακῶν δὲ στόμιον ὡς νεοζυγῆς πῶλος. Nub. 1369. τὸν θυμὸν δακῶν. Eubul. com. III. 230. δάκνων τὰ χεῖλη. Lucian. cal. &c. 24. ἐνδακόντα τὸ χεῖλος ὑποτρέφειν τὴν χολήν. Cf. ad Soph. Trach. 976. 1261. Plura dedi in comm.

1084. 1085. delet Hamaker.

1084. τοξεῶν S.V.

1085. ἀπεωσάμεσθα B.C. vulg. Hirsch. Richt. ἐπαυσάμεσθα R. ἐσωζόμεσθα S.V. et adscriptum in F. Mein. ἐωσάμεσθα Cramer. Anecd. Oxon. IV. 446. (qui per errorem ex Lysistrata citat). Bergk. Dind. ἀπωσάμεσθα olim Dind. ἐτρεψάμεσθα Hirschig. Ann. Crit. p. 74. Verum videtur ἀπωσάμεσθα: vix enim hic convenit simplex verbum ἐωσάμεσθα. Augmentum vero hujus verbi plerumque, non tamen semper, additur. Cf. Pac. 637. ἐώθουν. Soph. Oed. C. 770. τὸτ' ἐξέωθεισ κἀξέβαλλες. 1296. γῆς ἐξέωσεν. 1330. ὅς μ' ἐξέωσε. 1363. σύ μ' ἐξέωσας. Thuc. I. 32. ἀπεωσάμεθα. I. 144. ἀπέωσαντο. II. 4. ἀπεωθύντο. II. 90. ἐξέωσαν. III. 55. ἀπέωσασθε. III. 57. περιέωσμεθα. III. 67. ἀπέωσαντο. IV. 43. ἐώσαντο. V. 22. ἀπέωσαντο. V. 72. ἐξέωσαν. VIII. 105. ἐξέωσαν. Arrian. I. 1. 16. ἐξέωσεν. Plut. Nic. 7. ἀπέωσαντο. Alc. 27. ἐξέωσεν εἰς τὴν γῆν. Lucian. cal. &c. 10. ἐξέωσται. Dem. p. 128. τὸν δ' Εὐφάϊον ἐώθουν. p. 384. διεωθύντο (al. διωθ.). p. 555. διεωσάμην. Plat. Tim. 60 C. ἔωσεν. 90. ἔωσαν. Sine augmento Herodot. 7, 167. ᾤσε. 9, 25. ᾤσαντο. 4, 113. ἀπωθέετο. 5, 69. ἀπωσμένον. 6, 86. διώθέετο. Eurip. Iph. T. 1395. et Plat. Charm. 155 C. ᾤθει. Incerti Rhos. 811. ἐξάπωσατε. Soph. Fr. 380. ἄπωσε. Unde liquet non constanter adhibitum esse augmentum.

γλαυξ γὰρ ἡμῶν πρὶν μάχεσθαι τὸν στρατὸν διέπτετο
 εἶτα δ' εἰπόμεσθα θυννάζοντες ἐς τοὺς θυλάκους,
 οἱ δ' ἔφηνον τὰς γνάθους καὶ τὰς ὀφρῦς κεντούμενοι
 ὥστε παρὰ τοῖς βαρβάροισι πανταχοῦ καὶ νῦν ἔτι
 μηδὲν Ἀττικῶν καλεῖσθαι σφηκὸς ἀνδρικότερον. 1090
 ἄρα δεινὸς ἢ τόθ', ὥστε πάντα μ' ἐκδεδοικέναι ; ἀντ.
 καὶ κατεστρεψάμην
 τοὺς ἐναντίους, πλέων ἐκείσε ταῖς τριήρεσιν.
 οὐ γὰρ ἦν ἡμῖν ὅπως

Non tamen temere rejiciendum ἑωσάμεσθα. Cf. Eurip. Iph. T. 326. εἰ δὲ
 τούσθ' ὠσαίατο (*repellerent*). ἑσπέραν V. Cramer. Anecd. l. l. Hirsch.
 Bergk. Mein. Dind. ἑσπέρα B. vulg. Richt. ἑσπέρας R. et (ni fallor) C.
 Verum est πρὸς ἑσπέραν. Cf. Lys. 412. Xenarch. com. III. 617. Sic εἰς
 ἑσπέραν Pac. 966. Eccl. 1047. Pl. 998. 1201.

1086. γλαυξ B. vulg. γλαυξ C.S. διέπτετο libri et Ald. Bergk. Richt.
 διέπτετο Br. Hirsch. Mein. Dind.

1087. 1088. Hos vv. transponit Hamaker.

1087. εἴτ' ἑσπτόμεσθα Hirschig., coll. 431. Ipse εἴτ' ἔφροσπόμεσθα (vel
 ἔφειπ.) aut ἑσπτόμεσθα malim. Thuc. IV. 35. καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐπισπόμενοι . . .
 V. 11. ἐπισπόμενοι. Xen. An. VII. 4, 6. συνεπισπέσθαι. Hom. Il. ν'. 567.
 μετασπόμενος. ἑσπόμεσθα B.C. vulg. Bergk. Richt. ἐπόμεσθα S. ἐπό-
 μεσθα V. εἰπόμεσθα R. Bekk. Hirsch. Mein. Dind. Quod recipiendum
 videtur. Sic ἔφηνον in prox. seq. v. Frequens haec confusio in libris.
 Vid. Elmsl. ad Heracl. 634. εἰς libri. ἐς Dind. &c.

1088. ὀφρῦς B.S. ὀφρῦς C.

1091. ἦ B.S. schol. vulg. Dind. Mein. Richt. ἦ (sic) V. ἦν C.R. Bergk.
 Vide schol. ad h. v. et ad 1074. πάντα μὴ δεδοικέναι vulg. Dind. πάντα
 μ' ἂν δ. Dobr. πάντας ἐμὲ δ. Hirsch. Mein. πάντα με δ. Bergk. Bene monet
 Richter : "πάντα μὴ pro μηδένα vel μηδὲν exemplis carere putaverim." Adde
 quod qui δεινὸς *terribilis* est non formidat ipse, sed formidatur ab aliis.
 Legendum igitur videtur vel πάντας ἐμὲ δεδοικέναι (cum Hirschig., quod et
 ipse conjeceram), vel πάντα με δεδοικέναι (cum Bergkio). Cf. ad v. str. 1060.
 Ipse tentabam πάντα μ' ἐκδεδοικέναι (*ita ut omnia me formidarent*), vel πάντα
 δὴ δεδοικέναι (sc. με), vel πάντα γ' ἐμὲ δεδοικέναι, vel πᾶν με δὴ δεδοικέναι.
 Ceterum post δεδοικέναι interrogationis signum recte ponit Lenting, nisi
 post τριήρεσιν potius interrogandum. Cf. ad Lys. 648. ἄρα προῦφείλω τι
 χρῆσθον τῇ πόλει παραίνεσαι ;

1092. κατεστρεψάμην C.R.S.V.G. Bekk. Dind. &c. κατεστρεψάμην γε B.
 Ald. Br.

1093. ἐκείσε] κείσε Bergk. Madvig. Cf. ad 1062.

1094. οὐ γὰρ ἦν ἡμῖν ὅπως | ῥῆσιν εὖ λέξειν ἐμέλλομεν τότ' vulgo. Corri-
 gendum forsitan οὐ γὰρ ἦν ἡμῖν ὅπως | ῥῆσιν εὖ λέξει φανοῖτό τις (vel φανοῖτό
 τις λέξει) τότ' οὐδὲ | συκοφαντήσάι τινα | φροντίς. Postulatur enim, opinor,
 optativus hic non minus quam infra v. 1097. ὅστις ἐρέτης ἔσοιτ'. Cf. tamen
 ad 282.

ῥῆσιν εὖ λέξειν ἐμέλλομεν τότ' οὐδὲ 1093

συκοφαντήσῃσι τινὰ

φροντῖς, ἀλλ' ὅστις ἐρέτης ἔσοιτ' ἄριστος.

τοιγαροῦν πολλὰς πόλεις Μῆδων ἐλόντες

αἰτιώτατοι φέρεσθαι

τὸν φόρον δεῦρ' ἔσμεν, ὃν κλέ-

πτουσιν οἱ νεώτεροι. 1100

πολλαχοῦ σκοποῦντες ἡμᾶς εἰς ἅπανθ' εὐρήσετε
τοὺς τρόπους καὶ τὴν διαίταν σφηξίν ἐμφερεστάτους.

πρῶτα μὲν γὰρ οὐδὲν ἡμῶν ζῶον ἠρεθισμένον

μᾶλλον ὀξύθυμόν ἐστιν οὐδὲ δυσκολώτερον 1105

εἶτα τᾶλλ' ὅμοια πάντα σφηξὶ μηχανώμεθα.

ξυλλεγέντες γὰρ καθ' ἑσμούς, ὥσπερ ἐς τάνθρηγία,

οἱ μὲν ἡμῶν οὐπὲρ ἄρχων, οἱ δὲ παρὰ τοὺς ἔνδεκα,

οἱ δ' ἐν ᾠδείῳ δικάζουσ', οἱ δὲ πρὸς τοῖς τειχίοις,

1097. ὅστις ἂν C.R.S.V.F. Bekk. ὅς (supr. τις) ἂν B. ὅς ἂν vulg. ὅστις
Elmsl. (in *Quart. Rev.* XIV. 463.) Dind. Mein. &c.

1099. τὸν C.R.S.V.F. Br. &c. καὶ τὸν B. Ald. Kust.

1101. κλέπτουσιν S.

1102. ἡμᾶς C.R.V. ὑμεῖς B pr.

1103. ἐμφερεστάτους] ὄντας ἐμφερεῖς Cobet. (Mnem.), sc. ne post εὐρήσετε
desit participium. Sed vide e. g. Eq. 91. Cf. etiam infra 1112.

1105. ἐστὶ V.

1107. ξυλλέγοντες R.V. συλλέγοντες B.C. Ald. ξυλλεγέντες S. (ni fallor)
Bentl. Reisk. Br. &c. ὥσπερ εἰς τάνθρηγία C.R.S.V. vulg. ὥσπερ εἰς (περὶ
in ras.) . . . B. Malim ὥσπερ ἐς . . ., *tanquam in alvearia*, quod pendeat ab
ξυλλεγέντες. Ipsum animale est ἀνθρώπη (Nub. 947), *vespa crabro*, quarum
alvear est ἀνθρώπιον; σφήξ *vespa vulgaris*, quarum alvear est σφηκία (223.
404). Sed promiscue his vocibus utitur poeta. Cf. 1080. ἐξελείν ἡμῶν μενουῶν
πρὸς βίαν τάνθρηγία. 229. δικαστῶν σφηκίαν. 404. τάνθρηγία C.R.S.V.
τ' ἐνθρηγία B.

1108-9. Duo hemistichia οἱ δὲ . . . ἔνδεκα et οἱ δὲ . . . τειχίοις transponit
Bergk. Comm. p. 18, sc. ut verba connectantur οἱ δὲ παρὰ τοὺς ἔνδεκα | ξυμβ.
Judicio enim *Parabysto* dicto praefuisse undecim viros, teste Harp. p. 146.
Παράβυστον: οὕτως ἐκαλεῖτό τι τῶν παρ' Ἀθηναίοις δικαστηρίων, ἐν ᾧ
ἐδίκαζον οἱ ἰά. &c. De eo Pausanias I. 28, 8. τὸ μὲν οὖν καλούμενον Παρά-
βυστον . . . ἐν ἀφανεί τῆς πόλεως ὃν καὶ ἐπ' ἐλαχίστοις συνιόντων ἐπ' αὐτό.

ὁ μὲν S. ἄρχων libri. ἄρχων Dind. &c. παρὰ τοὺς ἔνδεκα vulg.
Dind. Mein. &c. παρὰ τοῖς ἔνδ. Hirschig. Ann. Crit. p. 74, quod melius
conveniat cum οὐπὲρ ἄρχων et ἐν ᾠδείῳ. Idem conjicit Richter Praef. p. 103.

1109. ὀδίωι R. Suspectum mihi est τοῖς τειχίοις. Quid tamen sub-
stituendum sit nondum video. Qu. οἱ δὲ γ' ἐν τῷ Μητίχου (quod forum
memoratur Poll. VIII. 121). Vel οἱ δὲ γ' ἐπὶ Δελφινίῳ (ut ἐπὶ Παλλαδίῳ
Fr. 533). Vel οἱ δὲ γ' ἐπὶ Φοινικίῳ (Paus. Attic. 25).

ξυμβεβυσμένοι πυκνοὶ, νεύοντες ἐς τὴν γῆν, μόλις 1110
 ὡσπερ οἱ σκώληκες ἐν τοῖς κυττάροις κινούμενοι.
 ἐς δὲ τὴν ἄλλην δίαίταν ἔσμεν εὐπορώτατοι
 πάντα γὰρ κεντοῦμεν ἄνδρα κάκπορίζομεν βίον.
 ἀλλὰ γὰρ κηφήνες ἡμῖν εἰσιν ἐγκαθήμενοι
 οὐκ ἔχοντες κέντρον, οἱ μένοντες ἡμῶν τοῦ φόρου 1115
 τὸν πόνον κατεσθίουσιν, οὐ ταλαιπωρούμενοι.

1110. ξυμβεβυσμένοι, πυκνὸν νεύοντες vulg. Dind. Mein. ξυμβεβυσμένοι πυκνῶν νεύοντες S. et sic Bergk. ξυμβεβυσμένοι πυκνὸς νεύοντες Mein. (Pnycis moenia intelligens, coll. Eccl. 497.) et Kennedy apud Holdenum, ut Πυκνὸς ad verba πρὸς τοῖς τειχίοις pertineat. Sed articulo τῆς ante Πυκνὸς opus foret. Qu. ξυμβεβυσμένοι πυκνοὶ, νεύοντες . . . I. e. *arcte constipati*, Anglice *squeezed together close, crowded close together*. Vel ξυμβεβυσμένοι, κάτω νεύοντες &c. eis libri et vulg. ἐς Dind. &c.

1111. ὡσπερ οἱ σκώληκες] Qu. ὡσπερ οἱ σκώληκες (ut Ach. 876. ὡσπερ οἱ χειμῶν). Sed cf. ad 1107. κυττάρους C. κυτάρους S.V. καττάρους R. κιττάρους B.

1112. 1113. delet Hamaker. Fortasse recte.

1112. ἔς τε vulg. ἐς δὲ Richt. Recte. εὐπορώτατοι vulg. ἐμφερέσ-
 ται (ut in 1103) malit Benti. Fortasse recte. Sed cf. 1113. et vide comm.

1114. ἀλλὰ γὰρ κηφήνες] Qu. ἀλλὰ κηφήνες γὰρ, quum hoc aequè toleret metrum. Comici enim praesertim ἀλλὰ . . . γὰρ potius quam ἀλλὰ γὰρ ponere solent, nisi quando illud recuset metrum. Cf. 328. 1271. Eq. 328. ἀλλ' ἐφάνη γὰρ ἀνὴρ &c. Thesm. 264. ἀλλ' ἔχεις γὰρ . . . Ach. 40. Lys. 1023. 1239. Pl. 425. Contra ἀλλὰ γὰρ legitur Thesm. 384. ἀλλὰ γὰρ | βαρέως φέρω . . . Eq. 1086. ἀλλὰ γὰρ ἔστιν ἐμοὶ χρῆσμός (in v. heroico) &c. Eupolis ap. Suid. in. ἀλλὰ γὰρ (expl. ἀντὶ τοῦ δέ) : ἀναρίστητος ὦν | κοῦδὲν βεβρωκὸς, ἀλλὰ γὰρ στέφανον ἔχων. Aesch. Sept. 861. ἀλλὰ γὰρ ἦκουσ'. Soph. Ant. 148. ἀλλὰ γὰρ ἂ μεγαλώνυμος &c. Phoen. 1318. ἀλλὰ γὰρ Κρέοντα λεύσσω &c. 1762. ἀλλὰ γὰρ τί ταῦτα θρηγῶ . . . ; Med. 1080. ἀλλὰ γὰρ ἔστιν | μούσα καὶ ἡμῖν. Andr. 264. ἀλλὰ γὰρ λόγους | κρίψω. Tro. 444. Antiop. Fr. 28. Herod. V. 3. ἀλλὰ γὰρ τοῦτο ἄπορον σφι. IX. 42. ἀλλὰ γὰρ ἔστι λόγιον ὡς χρεόν ἐστι Πέρσας . . . διαρπάσαι τὸ ἱρὸν . . . μετὰ δὲ τὴν ἀρπαγὴν ἀπολέσθαι πάντας. Plat. Phil. 12. ἀλλὰ γὰρ ἀφοσιῶμαι &c. 43. 49. Id. Criti. 108. ἀλλὰ γὰρ ἀθυμοῦντες ἄνδρες οὐπω τρώπαιον ἔστησαν. Phaedr. 87 D. Lach. 201. Charm. 166. Theaet. 191. 196. Euthyphr. 17. Phaedr. 228. Dem. p. 200. 716. 1089. 1091. 1199. 1308. 1342. De Cor. 263. Andoc. I. 23. 72. 103. 124. Isae. X. 34. Xen. Mem. II. 1. 17. Cyr. VII. 1. Rep. Lac. 10. Symp. VII. 4. VIII. 6. Hipparch. VI. 1. Oecon. I. 16. VIII. 2. XI. 11. XII. 1. Isocr. p. 69 C. 77 B. 89 B. et alibi saepe. Herod. I. 146. V. Elmsl. ad Her. 481. Sic etiam καὶ γὰρ. ἡμῖν] ἡμῶν Mein. ἐγκαθήμενοι] οἱ καθήμενοι Mein.

1115. delent Hamaker. Mein. ἡμῶν τοῦ φόρου] ἔνδον τοῦροφου Bergk. Ipse jam tentaveram εἶσω τοῦρόφου. Vix enim satisfacere videbatur simplex μένοντες, absolute sic positum. Sed nil mutandum. Cf. Pac. 341. πλεῖν, μένειν, κινεῖν, καθεῖδειν. Ach. 1052. Ἡμῶν ad τὸν πόνον refert Mein.

1116. τὸν γόνον libri et vulg. τὸν πόνον Dobr. Mein. Bergk. Cf. ad Ran. 845.

τοῦτο δ' ἔστ' ἄλγιστον ἡμῖν, ἦν τις ἀστράτευτος ὧν
ἐκροφῆ τὸν μισθὸν ἡμῶν, τῆσδε τῆς χώρας ὕπερ
μήτε κώπην μήτε λόγῃην μήτε φλύκταιναν λαβῶν.
ἀλλ' ἐμοὶ δοκεῖ τὸ λοιπὸν τῶν πολιτῶν ἐμβραχὺ 1120
ὅστις ἂν μὴ ᾗ τὸ κέντρον μὴ φέρειν τριῶβολον.

ΦΙ. οὔτοι ποτὲ ζῶν τοῦτον ἀποδυσθῆσομαι,
ἐπεὶ μόνος μ' ἔσωσε παρατεταγμένον,
ὅθ' ὁ βορέας ὁ μέγας ἐπεστρατεύσατο.

ΒΔ. ἀγαθὸν εἰκας οὐδὲν ἐπιθυμεῖν παθεῖν. 1125

ΦΙ. μὰ τὸν Δί', οὐ γὰρ οὐδαμῶς μοι ξύμφορον.
καὶ γὰρ πρότερον ἐπανθρακίδων ἐμπλήμενος
ἀπέδωκ' ὀφείλων τῷ κναφεῖ τριῶβολον.

Fort. τὸν γόμον *onus*, vel τὸν πόρον. Per τὸν κάματον explicat schol. Glossema videtur esse γόνον. Schol. R: ὡσανεὶ ἔφη τὸν γόνον τῶν μελισσῶν.

1117. Verba ἡμῖν . . . μισθὸν om. V. ἦν τις . . . ἡμῶν om. S. ἄλγιστον, ἡμῶν ἦν τις B.C.R. (ut vid.) S. ἄλγιστον, ἡμῶν ἦν τις Ald. ἄλγιστον ἡμῖν, ἦν τις Br. Dind. Bekk. Bergk. Mein. Hirsch. Richt.

1118. ἐκφορῆ libri et vulg. ἐκροφῆ Reisk. Dobr. Dind. recce. Cf. Eq. 905. 360. 701.

1119. κώπην . . . λόγῃην] Qu. λόγῃην . . . κώπην. Remigando enim fiunt vesicae. λόγῃην B corr. R.S. λόγῃην B pr. C.V.

1120. ἀλλά μοι B.C.R.S.V. Ald. Bekk. Hirsch. ἀλλ' ἐμοὶ Br. Dind. Bergk. Mein. ἐμβραχὺ R. (hic et in Th. 390.) Dind. Mein. ἐνβραχὺ V. ἐμβραχῦ B.C. vulg. Hirsch. Bergk. Richt. Cobet. V. L. p. 208. ἐν βραχεῖ S. Dindorfius citat Joann. Alex. τον. παραγγ. p. 37, 21.

1121. μῆχη S.

1123. ἔσωσε B.C.S. ἔσωσεν R.V.

1125. ἀγαθὸν B.C.S.V. ἀγάθ' R.Γ.

1126. μὰ τὸν Δί', οὐ γὰρ vulg. Dind. Both. Bergk. μὰ τὸν Δί' οὐ γὰρ (sic) Reisig. Conj. p. vii. Richt. Mein. Fortasse recte. Cf. ad Pl. 106.

1127. ἐπανθρακίδων R.V. Scal. Pors. Elmsl. Br. ἐπ' ἀνθρακίδων B.C.S. ἐμπλήμενος B corr. R.S.Γ. ἐμπλημένος V. ἐμπεπλησμένος C. πεπλησμένος (supr. ἐμπλήμενος) B. Ald. Hunc versum ita citat Athenaeus p. 329 B. καὶ γὰρ πρότερον δις ἀνθρακίδων ἄλμην πιῶν. Unde hic legendum . . . ἐπανθρακίδων ἄλμην πιῶν censebat Lennep. ad Coluth. p. 18. Cf. Ach. 670. ἦνικ' ἂν ἐπανθρακίδες ὄσι παρακείμεναι, | οἱ δὲ Θασίαν (sc. ἄλμην) ἀνακνῶσι λιπαράμυκα. Sed quid, quaeso, est ἐπανθρακίδων ἄλμη? Grammatici memoriae errori illam scripturam tribuit Dind. ad Fragm. 366.

1128. ἀπέδωκ' ὀφείλων] Locus mihi suspectus. Vide an scripserit Comicus, ἐκδοῦς (sc. τὸν τρίβωνα) ὀφείλω . . . (Theophr. Char. 22. ἔνδον μένειν, ὅταν ἐκδῶ θοιμάτιον ἐκπλῦναι. Char. 30. ἰμάτιον ἐκδοῦναι πλῦναι. Dem. p. 522. ἐκδόντος δέ μοι Δημοσθένους . . . στέφανον χρυσοῦν ὥστε κατασκευάσαι. Lysias Athen. 209 F. ἐπισκευάσαι αὐτὴν βουλόμενος ἐξέδωκα εἰς τὸ χαλκίον. Aelian. V. H. 5, 5. αὐτὸν (τὸν τρίβωνα) ἔδωκεν (ἐξέδωκεν?) εἰς γραφεῖον. Macho Athen. 582 D. λαβούσα . . . καινὸν λήδιον | ἔδωκεν εἰς γραφεῖον.) Vel ἀποδύς

- ΒΔ. ἀλλ' οὖν πεπειράσθω γ', ἐπειδήπερ γ' ἄπαξ
ἐμοὶ σεαυτὸν παραδέδωκας εὖ ποιεῖν. 1130
- ΦΙ. τί οὖν κελεύεις δρᾶν με ; ΒΔ. τὸν τρίβων' ἄφες,
τηνδὶ δὲ χλαῖναν ἀναβαλοῦ τριβωνικῶς.
- ΦΙ. ἔπειτα παῖδας χρὴ φυτεύειν καὶ τρέφειν,
ὄθ' οὐτοσί με νῦν ἀποπνίξαι βούλεται ;
- ΒΔ. ἔχ' ἀναβαλοῦ τηνδὶ λαβῶν, καὶ μὴ λάλει. 1135
- ΦΙ. τουτὶ τὸ κακὸν τί ἐστι πρὸς πάντων θεῶν ;
- ΒΔ. οἱ μὲν καλοῦσι Περσίδ', οἱ δὲ καυνάκην.
- ΦΙ. ἐγὼ δὲ σισύραν γ' ὥμην Θυμαίτιδα.
- ΒΔ. κοῦ θαυμά γ' ἐς Σάρδεις γὰρ οὐκ ἐλήλυθας'
ἔγνωσ γὰρ ἄν. νῦν δ' οὐχὶ γιγνώσκεις. ΦΙ. ἐγώ ; 1140

(1122) ὀφείλω . . . Vel ἔδωκα πλύνειν τῷ κναφεῖ τριωβόλου (cf. ad Eq. 798).
Vel χέσας ὀφείλω . . . τριώβολον. Richterius etiam ἀποδοῦς ὀφείλω proponit.
Cf. ad Ach. 487. Verum certe videtur ὀφείλω. γραφεῖ B.R.S.V. vulg.
γραφεῖ C. κναφεῖ Dind. Bergk. Mein. Richt. γραφεῖ probat Blomf. Gl. Pers.
582. Cf. ad Pl. 166. Eccl. 415. Herod. I. 92. κνάφου. IV. 14. κναφήιον et
κναφεύς. Xen. Memor. III. 7. 6. Aesch. Pers. 582. γραπτόμενοι δ' ἀλλὶ δευνά
&c. (ubi κναπτόμενοι malit Dind., quem v. in Steph. Thes. s. v. κνάπτω).
Soph. Aj. 1031. ἐκνάπτει' (sic L pr. &c. ἐγνάπτει' plerique libri, ἐγνάμπτετ
pauci). Plat. Rep. X. 616 A. ἐπ' ἀσπαλάθων κνάπτουντες (al. κνάμπτ.).
Antiquos Atticos dixisse κναφεύς, recentiores γναφεύς, tradit Harpocratio.
Sed *vetustissimos* Atticos posteriorem, quae Ionica fuit, usurpasse contendit
Blomfield. Apud Homerum certe leguntur γνάμπτειν et γναμπτός.

1129. πεπειράσθω] πεπείρασο σύ γ', ἐπειδήπερ γ' Reisk.

1130. παραδέδωκας] Fort. ἐπιδέδωκας. Cf. ad Th. 213.

1132. 1135. ἀναβαλοῦ B.C.Δ. Scal. Br. &c. ἀναλαβοῦ R.S.V.Γ. Ald.

1132. τριβωνικῶς] γεροντικῶς varia lectio scholiastae.

1133. παῖδας R.S.V. Junt. 2. Br. &c. παῖδα B.C. Ald. καὶ τρέφειν]
κακτρέφειν conj. Hirsch. ed. Mein. Dind. Cf. Pac. 629. ἦν ἐγὼ 'φύτευσσα
κάξεθρεψάμην. Correctio non necessaria.

1134. ἀποπνίξαι libri et vulg. ἀποπνίξαι Dind. Bekk. &c.

1138. σισύραν vulg. σίσυραν Bergk. Malim σισύραν γ'. Θυμαίτιδα
C.R. Ald. Dind. Mein. Bergk. θριμαιτίδα V. θειμαιτίδα S. θυμαντίδα B.
Θυμοιτίδα (ex schol.) Br. Bekk. Both. "Schol: μήποτε γραπτόεν Θυμοιτίδα.
Fallitur. Θυμαιτάδης constanter scriptum in lapide Choiseuliano (in Boeckhii
Corp. inser. vol. I. p. 226), qui rationes quaestorum Minervae continet
olympiadis 92. anni tertii. Photius p. 97, 5. Θυμαιτάδαι: δῆμος Ἰππο-
θωντίδος' ἀπὸ Θυμαίτου [θυμήτου, in θυμίτου statim mutatum, cod. Gal.] τοῦ
ἥρωος. Alia attulit Holstenius ad Stephanum Byz. p. 140." DIND. Dem.
p. 934. Ἰππίας . . . Θυμαιτάδης. Annon scribendum igitur Θυμαιτάδην, aut
potius Θυμαιτικὴν (ut Ἀχαρρικὴν, Λακωνικὴν, &c.)? Qu. Θουμάντιος (τοῦ
ἀνεστίου, Eq. 1266).

1140. delet Hamaker.

γιγνώσκεις B.C.R. γινώσκεις S.V.

- μὰ τὸν Δί' οὐκ ἔγωγ'· ἀτὰρ δοκεῖ γέ μοι
 εἰκέναι μάλιστα Μορύχου σύγματι.
- ΒΔ. οὐκ, ἀλλ' ἐν Ἐκβατάνοισι ταῦθ' ὑφαίνεται.
 ΦΙ. ἐν Ἐκβατάνοισι γίγνεται κρόκης χόλιξ ;
 ΒΔ. πόθεν, ὦγάθ' ; ἀλλὰ τοῦτο τοῖσι βαρβάροις 1145
 ὑφαίνεται πολλαῖς δαπάναις. αὕτη γέ τοι
 ἐρίων τάλαντον καταπέπτωκε ῥαδίως.
- ΦΙ. οὐκ οὐκ ἐριώλην δῆτ' ἐχρήν αὐτὴν καλεῖν
 δικαιοτέρον ἢ καννάκην ; ΒΔ. ἔχ', ὦγαθὲ,
 καὶ στήθι γ' ἀμπισχόμενος. ΦΙ. οἴμοι δεΐλαιος· 1150
 ὡς θερμὸν ἢ μιανὰ τί μου κατήρυγεν.
- ΒΔ. οὐκ ἀναβαλεῖ ; ΦΙ. μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ'· ἀλλ', ὦγαθὲ,
 εἴπερ γ' ἀνάγκη, κρίβανόν μ' ἀμπισχε σύ.
 ΒΔ. φέρ' ἀλλ' ἐγὼ σε περιβάλω. ΦΙ. σὺ δ' οὖν ἴθι.

1141. οὐ τοίνυν C.R.S.V.F. Br. οὐ τοίνυν γ' B.Δ. Ald. Ineptum hic est τοίνυν. Reponendum videtur οὐκ ἔγωγ' (cf. 1152), vel οὐ δῆτ', οὐκ, vel οὐκ ἔγνωκ', vel denique οὐδέπω γ' (ἐλήλυθα &c.). γέ μοι libri. γ' ἐμοὶ Br.

1142. εἰκέναι vulg. Dind. προσεῖκέναι Cobet. Mein. Cobeti sententia est veteres Atticos semper formam contractam usurpasse, ut εἰκέναι (Nub. 185. Eur. Antig. Fr. X. 1), εἰκῶς (Ach. 693. Vesp. 1321. Av. 697), εἴξασι (Nub. 341. 343. Av. 96. 383). Adde ἦκειν (pro ἐφέκειν) Av. 1298. Richterius contra metro tantum postulante has formas adhibitas esse censet. Cf. Dawes. M. C. p. 295. Ruhnke. ad Tim. p. 98. Pierson. ad Moer. p. 147. Mein. Fr. Com. Ind. v. εἶοικα. Moeris: Εἰκῶς Ἀττικῶς εἰκῶς Ἑλληνικῶς. Προσεῖκέναι legitur Eccl. 1154. Eur. Bacch. 1282. μῶν σοι λέοντι φαίνεται προσεῖκέναι; Cf. ad Nub. 185.

1143. ἐν om. S.V.

1144. ἐν Ἐκβατάνοισι γίγνεται] Scripserat, opinor, ἐν Ἐκβατάνοισι ὑφαίνεται. γίγνεται B.C.R. γίνεται S.V. χόριξ C. κρόκης χόλιξ B. in ras.

1146. τοι B.C.S.V. ποι R. Fortasse που.

1147. καταπέπτωκε S.

1148. οἴκοῦν B.C. &c. vulg. οὐκ οὐκ Dind. ταύτην B.R.S. vulg. Richt. ταύτη C. αὐτὴν V. Dind. Mein. Recte: praecessit enim αὕτη.

1149. δικαιοτέρον γ' B.C.R. vulg. Bergk. γ' om. S.V.F. Dind. Hirsch. Richt. Recte.

1150. καὶ στήθι γ' ἀμπισχόμενος Ald. vulg. Dind. Mein. καὶ στήθι (sup. γ') ἀμπισχ. B. καὶ στήθ' ἀμπισχ. S.V.F. καὶ στήθ' ἀναμπισχ. R. καὶ στήθ' ἐναμπισχ. conj. Bergk. Ipse malim καὶ στήθ' ἐπαμπισχόμενος. Cf. Eccl. 276. θαιμάτια . . . ἐπαναβύλεσθε. Ἀμπισχόμενος est aoristus verbi ἀμπέχω. Cf. Eccl. 332. Eliditur autem στήθι ut ἐστᾶσ' Pac. 972. &c.

1152. ἀναβάλλει S. ἔγωγ' B.C.R. ἐγὼ S.V.

1153. εἴπερ γ' B.C.R.S.V. εἴπερ Γ. εἴπερ' (sic) Ald. ἀμπίσχετε vulg. Corrigendum, ni fallor, ἔμπισχε σύ.

1154. περιβάλω B.R.S.V. vulg. περιάλω C. Corrigendum certe περιβίλω (come, let me at least throw it round you). Sic 1497. φέρε νυν ἀνείπω . . .

- παράθου γε μέντοι καὶ κρέαγραν. ΒΔ. τὴν τί δὴ; 1155
 ΦΙ. ἴν' ἐξέλης με πρὶν διερρηγένοιαι.
 ΒΔ. ἄγε νυν ὑπολλοῦ τὰς καταράτους ἐμβάδας,
 τασδί δ' ἀνύσας ὑποδοῦ τι τὰς Λακωνικὰς.
 ΦΙ. ἐγὼ γὰρ ἂν τλαίην ὑποδήσασθαι ποτε

Pac. 362. φέρε δὴ κατίδω &c. σὺ δ' οὖν ἴθι vulgo, Bdelycleoni con-
 tinuatum (et sic certe C.). Philocleoni tribuit Lenting. Et Φι. superscriptum
 est in B. Sed ne hoc quidem satisfacit. Qu. σὺ δ' αὖ πιθοῦ. Vel σὺ δ'
 εἰκέ μοι. Vel σὺ δ' εἴκαθε. Vel σὺ δ' αὖ μ' ἕα. Vel σὺ δ' εἶκ', ἴθι, tu vero,
 age, concede. (Cf. Soph. Oed. C. 252. ἀλλ' ἴτε, νεύσατε.) Vel φέρ' ἀλλ' ἐγὼ
 σε περιβάλω ταύτην (vel νῦν γούν), ἴθι. Vel potius sic, ΦΙ. σὺ δ' οὖν ποίει. |
 παράθου γε μέντοι &c. Cf. Lys. 1214. ἴσθι S.

1155. Φι. praef. C.R.V. om. B. παραθοῦ S.V. καταθοῦ C.R. καθάθου
 B. vulg. παράθου Dind. Hirsch. Richt. Mein. Expectavisses potius activum
 παράθες. καὶ] Qu. μοι. τὴν τί δὴ;] Qu. ὑπὲρ τί δὴ; ut in Nub.
 755. &c. Sed cf. Pac. 1018. Th. 84. et ad Nub. 755.

1157. νῦν B.C.R.S.V. vulg. νυν Dind. &c. ἀποδύου B.C. vulg. Bergk.
 Richter. Green. ὑποδίου R.S.V.Γ. ἀπολύου Δ. ὑπολύου Hirsch. Cobet.
 Mein. Holden. Dind. "Tanquam si tantum ὑπολύεσθαι et ὑποδεῖσθαι Graecae
 posset dici, non ἀποδέσθαι neque ὑποδύναι ὑποδύσασθαι de calceis induendis . . .
 Sed ἐμβάδας pariter atque Λακωνικὰς ad id calceamentorum genus pertinuisse
 constat, cui nomen est κοῖλα ὑποδήματα (de quibus v. Becker. Charikl. II. 369),
 quibus melius conveniunt verba, quae codices exhibent, ἀποδέσθαι et
 ὑποδέσθαι." (Richt.) Eadem correctio ὑπολύου et mihi ipsi in mentem
 venerat; sed, quum proxime sequatur contrarium ὑπόδυθι, mutari non debet
 vulgata. Mireris tamen non ἀπόδυθι scripsisse comicum ut mox ὑπόδυθι.
 Nisi quidem pro ὑπόδυθι reponendum est ὑποδοῦ τι. Frequens autem haec
 discrepantia lectionis est in libris. Cf. Lys. 950. ὑπολύομαι (al. ἀποδύομαι.)
 Hom. Od. ε'. 349. ἀποδυσάμενος (ἀπολ. cod. Ven.). Soph. Oed. C. 1597. ἔλυσε
 (al. ἔδυσε). Theophr. Char. 10. τὸ μέσον τῆς ἡμέρας ὑπολυομένους (ὑποδου-
 μένους alii codd.). Nunc probō et ὑπολύου et ὑποδοῦ τι.

1158. ὑπόδυθι libri et vulg. ὑποδοῦ τι Mein. Dind. (Quod et ipse con-
 jeceram, ut τι cum ἀνύσας construat. Cf. Pac. 872.) ὑποδοῦ λαβῶν (om.
 τὰς) Hirsch. Cobet. Cf. Theopomp. II. 811. ὑποδοῦ λαβῶν [add. σὺ τὰσδε] τὰς
 περιβαρίδας. Nusquam alibi apud comicos occurrit hoc sensu ὑποδέσθαι,
 sed constanter ὑπολύεσθαι. V. Pl. 927. ὑπόλυσαι. Nub. 152. ταύτας (τὰς
 Περσικὰς) ὑπολύσας. Lys. 950. ὑπολύομαι (al. ἀποδ.). Th. 1183. τὼ πόδε
 πρότεινον, ἴν' ὑπολύσω (activum, ut in Nub. 152). Pherecr. ap. Athen. VIII.
 364 B. οὐχ ὑπολύσεις σαντόν; Xen. An. IV. 5. 13. τῶν δὲ ποδῶν (ἐπικούρημα
 ἦν) . . . εἰ τὴν νύκτα ὑπολύοιτο ὅσοι δὲ ὑποδεδεμένοι ἐκοιμῶντο &c. Theophr.
 Char. 10. τὸ μέσον τῆς ἡμέρας ὑπολυομένους.

1159. ὑποδύσασθαι libri et vulg. Bergk. Richt. ὑποδήσασθαι Scal. Hirsch.
 Mein. Cobet. Dind. Eandem correctionem et ipse feceram. Nimirum calceos
 induere est ὑποδεῖσθαι, unde ὑποδήματα. Cf. ad 1168. Eubul. Athen. 100 A.
 μολίς πάνν | ἐπεδυσάμην ἅπαντα δρῶν τὰς ἐμβάδας. Theopomp. com. II. 811.
 ὑποδοῦ λαβῶν [add. σὺ τὰσδε] τὰς περιβαρίδας. Pherecr. II. 335. Men. IV.

- ἐχθρῶν παρ' ἀνδρῶν δυσμενῆ καττύματα ; 1160
 ΒΔ. ἔνθες πόδ', ὦ τᾶν, καὶ πρόβαιν' ἐρρωμένως
 ἐς τὴν Λακωνικὴν ἀνύσας. ΦΙ. ἀδικεῖς γέ με
 ἐς τὴν πολεμίαν ἀποβιβάζων τὸν πόδα.
 ΒΔ. φέρε καὶ τὸν ἕτερον. ΦΙ. μηδαμῶς τοῦτόν γ', ἐπεὶ
 πάνυ μισολάκων αὐτοῦ ἴστιν εἰς τῶν δακτύλων. 1165
 ΒΔ. οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἄλλα. ΦΙ. κακοδαίμων ἐγὼ,
 ὅστις ἐπὶ γήρως χίμετλον οὐδὲν λήψομαι.

101. Xen. Mem. I. 6. 6. ὑποδήματα ὑποδοῦνται. Lucian. Lex. 10. ἐνδρομίδας ὑποδοῦμενος. Dicitur etiam eodem sensu ὑφέλκεσθαι Eccl. 319. Περσικὰς ὑφέλκομαι. Barbarum esse ὑποδύσασθαι, et ὑποδῦναι calceos insanientis esse dicit Cobetus.

1161. Hunc versum om. C. πόντ' B.R.Δ. Ald. ποτ' S.V.Γ. (ποτ' ὦ τᾶν Γ. in margine secunda manu, lacuna in textu indicata). Ald. Bergk. Mein. Richt. (v. Praef. p. 1.) Holden. πόδ' schol. (ut vid.) Br. Bekk. Dind. Bo. Hirsch. Mein. (in Vind.) Vera correctio, ut videtur. Hirschigius quidem articulum ante πόδα requiri arbitratur; sed, quum de alterutro tantum pede agatur (Anglice, *a foot, one foot of the two*), omitti posse videtur articulus. Cf. Ephipp. Athen. 509 C. εἰ δ' ἐν πεδίλῳ πόδα τιθεῖς ὑπὸ ξυρὸν (ὑποξύλῳ Dobr.). Noster Eccl. 346. ἐς τὼ κοθόρνῳ τῶ πόδ' ἐνθεῖς ἰέμην. Quanquam nihil impedit quominus ellipsis hic existimanda sit qualis est Eq. 1129. τοῦτον δ' . . . ἄρας (sc. τὴν χεῖρα) ἐπάταξα. et Lys. 799. κἀνατείνας (τὸ σκέλος) λακτίσαι. Si sincera est codicum lectio ποτ', conferre licebit v. 1168. ἄνυσόν ποθ' ὑποδησάμενος. Pl. 648. πέραινε τοῖνυ ὅ τι λέγεις ἀνύσας ποτέ. Lys. 289. χῶπως ποτ' ἐξαμπρεύσομεν. Pherecrat. Athen. 699 F. ἄνυσόν ποτ' ἐξελθῶν. Ephipp. Athen. 359 A. φράζε δή ποτε. Tentabam etiam πιθοῦ ποτ' (τόδ'). Vel ἔλθ' ἐς τόδ', quod facillime in ἔνθες πόδ' corrumpi potuisset. ὦ τᾶν R.S.V. ὦ τᾶν B.Γ.Δ. ὦ τᾶν Ald. ὦ τᾶν Br. κἀπόβαιν' R.S.V.Γ. Junt. 2. Bergl. Bekk. Dind. Bergk. Mein. καὶ κατάβαιν' B. (s. Br.) Δ. κατάβαιν' Ald. κἄτα βαίν' Bentl. Piers. ad Moer. p. 423. Markl. ad Iph. T. 1207. Br. Bo. Conz. Weis. Non male. (Cf. 1168.) κἀπίβαιν' Hirsch. καὶ πρόβαιν' Reisig. Conj. p. xvii. Recte, opinor. Redde: *and step forward manfully*. Cf. 1169. πλουσιῶς ὠδὶ προβὰς &c. 230. χῶρει, πρόβαιν' ἐρρωμένως. Sed ἀποβιβάζων mox est v. 1163.

1162. ἐς B.C.R.S.V. εἰς Γ. γέ με vulg. Malim σὺ με.

1163. ἐς τὴν B.S. Ald. εἰς τὴν C. εἰσὴν V. (s. Cob.) εἰς γῆν R. Ex interpretatione, ut videtur. Cf. Eur. Iph. T. 1454. τῆς Ταυρικῆς (γῆς T. Herm.).

1167. ἐπὶ γῆρα B.C.R.S. vulg. Richt. ἐπιγῆρος V. (sec. Cob.) Unde ἐπὶ γήρως Hirschig. Ann. Crit. p. 75. (coll. 1199. ἐπὶ νεύτητος. Eq. 523. ἐπὶ γήρως, οὐ γὰρ ἐφ' ἡβης, | ἐξεβλήθη). Bergk. Mein. Dind. Scriptura codicis Veneti nihil aliud est quam ἐπὶ γῆραι. οὐδέν] οἰδοῦν Lenting. Ironice de pernionibus tanquam de bono aliquo loquitur. Schol: παρ' ὑπόνοιαν δέ, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ἀγαθὸν οὐδὲν λήψομαι, ὅστις τὰ τῶν γερόντων οὐ λήψομαι. Revera enim gaudere debet senex quod Laconicos calceos gestans nullos in futurum perniones habiturus sit. Qu. ὅστις ἐπὶ γήρως (vel γῆρα γ') οὐδέ

- ΒΔ. ἄνυσόν ποθ' ὑποδησάμενος, εἶτα πλουσίως
ὠδὶ προβάς τρυφερόν τι διαλακώνισον.
- ΦΙ. ἰδού. θεῶ τὸ σχῆμα, καὶ σκέψαι μ' ὅτφ 1170
μάλιστ' ἔοικα τὴν βάδισιν τῶν πλουσίων.
- ΒΔ. ὅτφ; δοθῆνι σκόροdon ἡμφιεσμένῳ.
- ΦΙ. καὶ μὴν προθυμούμαι γε σαυλοπρωκτιᾶν.
- ΒΔ. ἄγε νυν, ἐπιστήσει λόγους σεμνοὺς λέγειν
ἀνδρῶν παρόντων πολυμαθῶν καὶ δεξιῶν; 1175
- ΦΙ. ἔγωγε. ΒΔ. τίνα δῆτ' ἂν λέγοις; ΦΙ. πολλοὺς πάνυ
πρῶτον μὲν ὡς ἡ Λάμι' ἀλοῦσ' ἐπέρδετο,
ἔπειτα δ' ὡς ὁ Καρδοπίων τὴν μητέρα.
- ΒΔ. μὴ μοί γε μύθους, ἀλλὰ τῶν ἀνθρωπίνων,

χιμέτλον λήψομαι. Transpositionis causa fortasse fuit particulae γ' omissio.
Vel ὅστις ἐπὶ γήρως οὐδὲ . . .

1168. ὑποδυσάμενος C.R.S.V. vulg. Bergk. Richt. ὑποδησόμενος (sic) B.
ὑποδησάμενος Scal. Hirsch. Mein. Dind. Recte proculdubio. Cf. ad 1159.
1158.

1169. τρυφερόν τι διασαλακώνισον libri et schol. Suid. Etym. p. 238, 40.
vulg. Bekk. Bergk. Hirsch. Richt. Hanov. Exerc. p. 155. τρυφερόν τι
διασαικώνισον Dind. Mein. (quem v. Fr. Com. I. 98). τρυφερόν τι διαλακώνισον
(ut allusio sit ad calceos Laconicos) reponi jubet Herm. Epit. D. M. p. xiv.
τρυφερόν διασαυλακώνισον (om. τι, quasi esset διασαυλοακώνισον, i. e. in
Laconicis διασαύλωσαι) conj. Richt. Vulgatam, ut per synecphonesin pro-
latam, defendit Herm. El. D. M. p. 128. Cf. ad 461. Nub. 916. διὰ (—)
σὲ δὲ φοιτᾶν | οὐδεὶς ἐθέλει &c. Av. 1752. Eccl. 1156. Διαλακώνισον et
διαλακώνισον variae lectiones commemorantur in scholiis. Hesychius,
διασαικώνισον (διασακώνισον cod.): ἀντὶ τοῦ διασαλακώνευσον (διασαλακώνισον
conj. Dind.), οἷον τρυφερῶς βάδισον· τοὺς γὰρ θρυπτομένους σαλάκωνας ἔλεγον,
&c. Cf. Hesych. s. v. σαικωνῆσαι (l. σαικωνίσαι). et Phot. s. v. σαικωνίσαι.

1172. Δοθῆνι (sic) Mein., ut nomen proprium sit, coll. Hom. Od. τ'. 231.

1174. νυν (ut vid.) R.S.V. Ald. Br. νῦν B.C. ἐπιστήσει] Ἄν
ἐπίστασαι? Cf. 1249.

1176. τίνα C.R.S.V. (s. Bekk.) Γ. Junt. Elnsl. ad Ach. 127. Dind. Bergk.
Mein. τίνας B.V. (s. Cob.) Δ. Br. Bekk. Richt. τί Ald. Cf. ad Pac. 693.
"Locus non integer." (Mein.) Quare? λέγεις S.

1177. Λαμί' R.V. vulg. Λάμι' (ex Hesychio et Photio) Dind. &c. et ita, ni
fallor, B.C. Cf. Mein. ad Menand. Rel. p. 145.

1178. ὁ add. B.C.R.S.V.Δ. Br. om. Ald. ὁ Καρδοπίων] Fort. ποτ'
Ἄγκυλιῶν. Vide schol.

1179. μὴ μοί γε B.C. Dind. Bergk. Richt. tuetur Enger. ad Lys. 922. μὴ
μοί γε S. Ald. μὴ' μοιγε R.V. (s. Cob.) μὴ' μοιγε Br. μὴ' μοιγε Bekk. μὴ'
μοί γε Hirsch. Mein. Cf. ad 1400. Eq. 19. Nub. 84. 433. Lys. 922. Ach.
345. ἀνθρωπίνων] ἀνθρωπικῶν Mein. Fr. Com. II. 241. ex Phrynicho
Bekk. p. 21, 14. ἀνθρωπικὸς μῦθος ὁ περὶ ἀνθρωπίων πραγμάτων. Quod
recepit Dind. Sed vide comm.

- οἴους λέγομεν μάλιστα, τοὺς κατ' οἰκίαν. 1180
- ΦΙ. ἐγῶδα τοίνυν τῶν γε πάνυ κατ' οἰκίαν,
ἐκείνου ὡς “οὔτω ποτ' ἦν μῦς καὶ γαλῆ.”
- ΒΔ. ὦ σκαίε κἀπαίδευτε, Θεογένης ἔφη,
τῷ κοπρολόγῳ καὶ ταῦτα λοιδορούμενος,
μῦς καὶ γαλᾶς μέλλεις λέγειν ἐν ἀνδράσι; 1185
- ΦΙ. ποίους τινὰς δὲ χρῆ λέγειν; ΒΔ. μεγαλοπρεπεῖς,
ὡς ξυνεθεώρεις Ἀνδροκλεῖ καὶ Κλεισθένει.
- ΦΙ. ἐγὼ δὲ τεθεώρηκα πάποτ' οὐδαμοῖ

1180. Post μάλιστα virgulam posui. τοὺς κατ' οἰκίαν] Fort. τῶν κατ' οἰκίαν. λέγομεν B.C.R.S.V. λέγω Γ.

1181. Post οἰκίαν virgula ponenda est.

1182. οὔτω ποτ' ἦν] Noli scribere οὔτω . . . ποτ' ἦν &c., nam sententiam inchoare nequit encliticum ποτέ.

1183. Θεογένης ἔφη τῷ κοπρολόγῳ, καὶ ταῦτα λοιδορούμενος vulg. Distinguendum et legendum, ni fallor, Θεογένης ἔφη, τῷ κοπρολόγῳ κρούοντι λοιδορούμενος, i. e. ut dicit Theogenes, hominem stercoreum pulsantem (i. e. alium cacaturientem) objurgans. Filius objurgat patrem non suis verbis, sed Theogenis. Cur autem Theogenem fingat his verbis stercorarium objurgasse non difficile est videre. Theogenem hunc a comicis perstringi ait scholiasta, quod immodeste pederet. Hinc τὸν κοπρολόγον seu τὸν κόπρειον (vid. Equit. 899. Pac. 9.), i. e. podicem cacaturientem, allocutus fingitur et rogasse eum cur de mustelis publice narraret, i. e. cur pederet. Pedunt enim acriter prae caeteris animalibus mustelae. (Cf. ad Ach. 255. Pl. 693. ὑπὸ τοῦ δέους βδέουσα δριμύτερον γαλῆς. ubi gl. Vict: πάνυ γὰρ δύσοσμός ἐστιν ἡ τῆς γαλῆς πορδή.) Cf. ad Eccl. 316. ὁ δ' ἤδη τὴν θύραν | ἐπέειχε (κρούων ὁ κοπραιός (ὁ γὰρ κόπρειος?). Tentabam etiam τῷ κοπρολόγῳ ταῦτ' αὐτὰ (vel τοῦτ' αὐτὸ, vel διὰ ταῦτα, vel διὰ ταῦτὰ) λοιδορούμενος. I. e. eandem ob causam objurgans, sc. quod μῦς καὶ γαλᾶς in convivio narraret, i. e. pederet. Sic Plato Phaedr. 257 C. καὶ γὰρ τις αὐτὸν . . . τοῦτ' αὐτὸ λοιδορῶν ὠνειδίξει. Invectum fortasse καὶ ταῦτα e v. 1189. Hoc saltem constat dativum τῷ κοπρολόγῳ pendere non ab ἔφη, sed ab λοιδορούμενος. Nullum bonum sensum praebet καὶ ταῦτα idque, de quo sic postposito cf. ad Ran. 704. Ach. 168. et Dobraeum ad Pl. 547. De dativo post verbum λοιδορῆσθαι cf. Eq. 1400. Pl. 456. Eccl. 248. De ἔφη v. ad Lys. 188.

1185. γαλᾶς B.C.S.V. vulg. γαλῆ R. (e v. 1182, ut videtur), quod defendit Hanov. Exerc. Crit. p. 109. (qui, “Cum nihil praeter vim, quae in illis nominibus inest, exagitet Bdelycleo, rectissime utitur nominativo.”) et Bernhardy Synt. p. 66. Scripserat forsan μῦν καὶ γαλῆν. μέλλεις λέγειν B.C.R. λέγεις S.V. ἀνδράσιν B.R.V.(?) Ald. Dind. Mein. ἀνδράσι C.S. Br.

1188. ἐγὼ δε C.R.S.V. Ald. ἔγωγε B.Δ. Qu. ἀλλ' οὐχὶ . . . Vel ἀλλ' οὐ τεθεώρηκ' οὐδαμοῖ γὰρ πάποτε. Vix enim placet πάποτ' οὐδαμοῖ sine praecedente οὐ. οὐδαμοῦ B.C.R.S.V. vulg. Hirsch. Bergk. Richt. Fritsch. ad Ran. 188. (qui vertit, nusquam fui θεωρός). οὐδαμοῖ Bekk. Dind. Mein. Cf. ad 1004. Lys. 1230. μεθύνοντες ἀεὶ πανταχοῦ (πανταχοῖ Br. &c.) πρεσβεύσομεν. Av. 1566.

- πλὴν ἐς Πάρον, καὶ ταῦτα δὴ ὀβολῶ φέρων.
 ΒΔ. ἀλλ' οὖν λέγειν χρὴ σ' ὡς ἐμαχέσαιτ' αὐτίκα 1190
 Ἐφουδίων παγκράτιον Ἀσκώνδα καλῶς,
 ἤδη γέρων ὦν καὶ πολίος, ἔχων δ' ἔτι
 πλευρὰν βαθυτάτην καὶ χέρας καὶ λαγόνε καὶ
 θώρακ' ἄριστον. ΦΙ. παῦε παῦ', οὐδὲν λέγεις.
 πῶς ἂν μαχέσαιτο παγκράτιον θώρακ' ἔχων ; 1195
 ΒΔ. οὕτω διηγείσθαι νομίζουσ' οἱ σοφοί.
 ἀλλ' ἕτερον εἶπέ μοι, παρ' ἀνδράσι ξένους

οἷ (sic R.V. ἦ vulg.) *πρεσβεύομεν*. “Adverbium οὐδαμοί, memoratum ab Joanne Alex. *τον. παραγγ.* p. 36, 2, Xenophonti *Hist. Gr.* 5, 2, 8. restituit L. Dindorfius et apud Demosthenem p. 675, 25. servarunt libri optimi, οὐ γὰρ ἤλθομεν οὐδαμοί τῆς Θράκης. Μηδαμοί dixit Xenophon de rep. Laced. 3, 4.” (Dind.) Cf. Pac. 342. ἐς πανηγύρεις θεωρεῖν. *Thuc.* III. 104. ξύν τε γὰρ γυναιξὶ καὶ παυσὶν ἐθεώρουσαν ὥσπερ νῦν ἐς τὰ Ἐφέσια Ἴωνες. VIII. 10. ἐν δὲ τούτῳ τὰ Ἰσθμια ἐρίγνετο, καὶ οἱ Ἀθηναῖοι . . . ἐθεώρουσαν ἐς αὐτά. *Xen. An.* V. 3. 7. ἀφικνεῖται Μεγάβυζος εἰς Ὀλυμπίαν θεωρήσων.

1189. ἐς σπάρων S.

1190. ἐμάχετό γ' αὐτίκα B.R.S.V. vulg. Bergk. Hirsch. ἐμάχετό τ' αὐτίκα C. ἄρ' ἐμάχετ' αὐτίκα Cobet. (Mnem.) Mein. Dind. ἐμάχετο τῆνίκα conj. Bergk. ἐμαχέσαιτ' αὐτίκα Dobr. Recte, ut videtur. Cf. 1383. Ἐφουδίων ἐμαχέσαιτ' Ἀσκώνδα καλῶς. Ipse tentabam αὐτίχ' (i. e. *exempli gratia*) ὡς ἐμαχέσαιτο, vel ἐμάχετ' Ὀλυμπία.

1191. Ἐφουδίων B.C.R. vulg. ἐφουνδίων V. ἐφοκιδίων S.

1192. γέρων ὦν καὶ πολίος B.C.R.S. γέρων ὦν πολίος ὦν V. γέρων καὶ πολίος ὦν conj. Bergk. δέ τοι vulg. γέ τοι Lenting. Malim δ' ἔτι, vel δὲ καὶ, vel δὲ γε, vel δ' ὅμως.

1193. βαθυτάτην diserte S. Bekk. Dind. Mein. Bergk. &c. καθυτάτην (βαθ. ?) V. βαρυτάτην B.C.R. vulg. Cf. Soph. Aj. 130. μακροῦ πλοῦτου βάθει (al. βάρει). “βαθὺν τὰς πλευρὰς dixit Aelianus apud Suidam in Ἀπίκιος. Pollux 1, 189. de equi virtutibus, πλευραὶ βαθύται, προμήκεις πρὸς τὴν γαστέρα καὶ ὀγκωδέστεραι.” DIND. Epithetum βαθύπλευρος exstat in Script. Georon.

χέρα S. καὶ λαγόνε καὶ S.V. Dobr. Mein. Dind. καὶ λαγόνε καὶ C.R. λαγόνε τε καὶ B. Ald. Br. Bergk. Richt. καὶ λαγόνε καὶ recte Hirsch. Orta corruptela λαγόνε τε καὶ ex falsa scriptura καὶ λαγόνε καὶ, metri sustinendi gratia. λαγόνε ab correctore positum Dindorfio videtur, quem offendisset numerus singularis (de quo v. L. Dind. in *Thes. Gr.* V. 27), et qui facilius καὶ λαγόνε corrigere potuisset. Qu. καὶ λιπαρὰς (aut simile quid) λαγόνε τε καὶ &c. Vel κευρυτάτην καὶ λαγόνε καὶ &c. Suspectum aliquantum mihi est χέρας inter πλευρὰν et λαγόνε positum.

1194. παῦε παῦε R.V.

1195. πῶς δ' ἂν B.C.R. vulg. Hirsch. Richt. Dind. πῶς ἂν S.V. Bergk. Mein.

1196. οὕτως B.C.R.S.V. vulg. Bergk. οὕτω Hirsch. Mein. Richt. Dind. Quod praefendum.

- πίνων σεαυτοῦ ποῖον ἂν λέξει δοκεῖς
ἐπὶ νεότητος ἔργον ἀνδρικώτατον ;
- ΦΙ. ἐκεῖν' ἐκεῖν', ἀνδρειότατον γε τῶν ἐμῶν, 1200
ὄτ' Ἐργασίωνος τὰς χάρακας ὑφειλόμην.
- ΒΔ. ἀπολείς με. ποίας χάρακας ; ἀλλ' ὡς ἡ κάπρον
ἐδιώκαθές ποτ' ἡ λαγῶν, ἡ λαμπάδα
ἔδραμες, ἀνευρῶν ὅ τι νεανικώτατον.
- ΦΙ. ἐγῶδα τοῖνυν, τό γε νεανικώτατον, 1205
ὅτε τὸν δρομέα Φάῦλλον ὦν βούπαις ἔτι
εἶλον διώκων λουδορίας ψήφοιν δυοῖν.
- ΒΔ. παῦ· ἀλλὰ δευρὶ κατακλινεῖς προσμάνθανε
ξυμποτικὸς εἶναι καὶ ξυνουσιαστικός. 1209
- ΦΙ. πῶς οὖν κατακλινῶ ; φράζ' ἀνύσας. ΒΔ. εὐσχημόνως.
- ΦΙ. ὠδὶ κελεύεις κατακλιῆναι ; ΒΔ. μηδαμῶς.
- ΦΙ. πῶς δαί ; ΒΔ. τὰ γονάτ' ἔκτεινε, καὶ γυμναστικῶς
ἕγρον χύτλασον σεαυτὸν ἐν τοῖς στρώμασιν·
ἔπειτ' ἐπαίνεσον τι τῶν χαλκωμάτων,
ὀροφήν θέασαι, κρεκάδι' αὐλῆς θαύμασον· 1215

1198. δοκεῖς C.R.S.V. vulg. δοκῆς B.

1200. ἐκεῖν' ἐκεῖν' ἀνδρειώτατον vulg. Malim ἐκεῖν' ἐκεῖν', ἀνδρειώτατον. Sed articulo opus videtur, ut in v. 1205. ἐγῶδα τοῖνυν, τό γε νεανικώτατον. Vide ergo an legendum sit ἐκεῖν' ἐκεῖν', ἐμοῦ γε τὰνδρικώτατον, vel ἐκεῖν' ἐκεῖνο, πολὺ γε τὰνδρικώτατον (vel τὰνδρικώτατον πολὺ). Pro γε qu. δῆ vel ἦν.

1201. ὑφειλόμην . . . ποίας χάρακας om. S.V.

1204. ἂν εὐρῶν S.

1206. Φάῦλλον R. φάῦλον B.C.S.V. Ald. Cf. ad 1301. Ach. 215.

1207. δίωκον S.

1208. παῖ S. κατακλινεῖς S. προσμάνθανε libri et vulg. Richt. προῦμάνθανε (sic) S. προμάνθανε Dobr. Bergk. Cobet. Mein. Dind. "Sed nonnulla senex jam didicist, quanquam male." (Richt.) Cf. ad Nub. 987.

1210. κατακλινῶ B. Scal. Bentr. Bergl. Reisk. Bekk. Dind. &c. κατακλίνω C.R.S.V. Ald. Br.

1211. κατακλιῆναι Γ. Dind. Hirsch. Bergk. Mein. Richt. κατακλῖναι V. κατακλῖναι S.V. (s. Cob.) κατακλιθῆναι B.C.R. vulg. Bekk. Cf. ad Lys. 904. Av. 122. Cobet. V. L. p. 31. 74. 180. Asperior forma legitur Herod. II. 121. κατακλιθέντας (sic libri). Plat. Phaedr. 229. κατακλιθῆναι. Xen. Symp. I. 8. κατεκλιθήσαν. Bδ. μηδαμῶς . . . δαί ; om. C.

1212. πῶς δαί B corr. R. Br. πῶς δέ S.V. ποῦ δαί B pr. ποῦ δέ Δ. Ald.

1213. ἕγρον χύτλασον] Fort. ἕγρῳ χύτλασον aut ἕγροχύτλασον. χύτλαρον S.V.

1215. κρεκάδι' R. al. m. "Multum dubitatum est ab interpretibus quid κρεκάδια significent. Scholiasta codicis Ravennatis, κρεξὲ ὄρνεον παραπλήσιον γεράνω. Videtur igitur ornamenti genus quoddam intelligendum esse avi illi simile." DIND. Reponendum suspicor τρίγλυφ', collato simili loco Diphili

ὑδωρ κατὰ χειρός· τὰς τραπέζας ἐσφέρειν
δειπνοῦμεν ἀπονεύιμεθ' ἤδη σπένδομεν.

- ΦΙ. πρὸς τῶν θεῶν ἐνύπνιον ἐστιώμεθα ;
ΒΔ. αὐλητρὶς ἐνεφύσησεν· οἱ δὲ ξυμπόται
εἰσὶν Θέωρος, Αἰσχίνης, Φανός, Κλέων,
ξένος τις ἕτερος πρὸς κεφαλῆς Ἀκέστορος.
τούτοις ξυνὼν τὰ σκόλι' ὅπως δέξει καλῶς.
ΦΙ. ἄληθες ; ὡς οὐδεὶς Διακρίων δέξεται.

1220

apud Athen. 236 B. ὅταν με καλέσῃ πλούσιος δείπνον ποιῶν, | οὐ κατανοῶ τὰ
τρίγλυφ' οὐδὲ τὰς στέγας, | οὐδὲ δοκιμάζω τοὺς Κορινθίους κάδους. Quem ad
hunc nostri locum respexisse satis credible est. Vel κεράμι', vel κεραμικ'
(Anglice *the plaster ornaments* or *mouldings*). Nisi significat κρεκάδι' (vel
κροκάδι') *aulaea*, Anglice *tapestry*. Confer voces κρέκειν, κρόκη, κερκίς.
Eur. El. 542. εἰ δὲ κᾶκρεκον πέπλους &c. Antipater Epigr. 22. εὐκρέκτους . . .
μίτους. Quod si revera κρεκάδια ornamenta erant ad similitudinem avis
κρεκὸς appellatae ficta, conferri potest Sophronis illud *στρουθωτὰ ἐλίγματα*, i. e.
vela passeribus pictis ornata.

1216. εἰσφέρειν libri et vulg. ἐσφέρειν Dind. &c. εἰσφέρει recte, opinor,
Lenting. Sc. is cujus officium est. Quae frequens est ellipsis. Idem :
“Paucis verbis festinanter coenatum narrat usque ad pocula.”

1217. ἀπονεύιμεθ' R. ἀπονεύεμμεθ' S.V. “ἀπονεύιμεθ' ἤδη σπένδομεν.
Sic distinctum est in B. melius quam vulgo post ἤδη.” BR.

1219. αὐλητρὶς vulg. Imo αὐλητρὶς. Et sic Mein. Dind. ἐνεφύσησεν]
An ἀνεφύσησεν? Cf. Th. 1175. ἐπαναφύσα (ἄσμα φύσα?) Περσικόν.
συμπόται vulg. Mein. ξυμπόται Dind.

1220. Φανός vulg. Dind. Richt. Φᾶνος Mein. Cf. Eq. 1256.

1221. ἀκέστερος libri et Ald. Ἀκέστορος Bentl. Br. &c. σακεσφόρος (i. e.
Epicrates) conj. C.F. Herm. “Ἀκέστορα pro vulgata Ἀκέστερον in scholiis
praebet codex Venetus.” DIND. Ἀκέστωρ est apud schol. ad Av. 30. Ἀκέστορ
apud Eupolidem Athen. 237 A.

1222. τὰ σκόλι' ὅπως δέξει καλῶς vulg. τὰ σκόλι' ὅπως δέξει. ΦΙ. καλῶς
Bergk. τὰ σκόλι' ὅπως δέξει . . . ΦΙ. καλῶς Richt. Qu. τὰ σκόλια πῶς
δέξει; ΦΙ. καλῶς. Cf. 1240. τούτω τί λέξεις σκόλιον; ΦΙ. ὡδί πως ἐγώ.
1210. πῶς οὖν κατακλινῶ; . . . ΒΔ. εὐσχημόνως. 1174. Idem nunc video
sentire Meinekium. σκόλι' C.R.S.V. σκολί' B. δέξη S.

1223. ΦΙ. ἄληθες (ἀληθές R.V.), ὡς οὐδεὶς γε Διακρίων (διακριῶν V. διὰ
κρίων S.) δεδέξεται B.C.R.S.V. vulg. ἄληθες, ὡς οὐδεὶς Διακρίων δέξεται Flor.
Bentl. Hirsch. et (ἀληθες;) olim Dind. ΒΔ. ἀληθες; ΦΙ. ὡς οὐδ' εἰ Διακρίων
(nom.) δέξεται Mein. ΒΔ. ἀληθες; ΦΙ. ὡς οὐδεὶς Διακρίων δέξεται Richt.
ΒΔ. ἀληθες; ΦΙ. ὡς οὐδεὶς γε Διακρίων καλῶς conj. Richt. κάλλιστά γ' ὡς
οὐδεὶς Διακρίων δέξεται Reisig. Conj. p. 96. (Qui, ut κάλλιστα ὀρtime τῷ καλῶς
praegresso respondere, ita alienum ab hoc loco esse ἀληθες judicat, coll. Lys.
912.) ἀληθες; ὡς γε Διακρίων ἂν οὐδ' ἂν εἶς dubitanter Dobr. (de ἂν conferens
Av. 1147. Lys. 361.) “In codicum scriptura aliud quid latere videtur.
Neque enim intelligitur quid Diacriorum nomen hoc loco sibi velit, fortasse ex
διακρίων corruptum. Quod tamen non sufficit ad hujus loci emendationem.”

- ΒΔ. τάχ' εἴσομαι καὶ δὴ γάρ εἴμ' ἐγὼ Κλέων,
ἄδω δὲ πρῶτος Ἀρμοδίου δέξει δὲ σύ. 1225
οὐδεὶς πώποτ' ἀνὴρ γένητ' ἐν Ἀθήναις —
- ΦΙ. οὐχ οὕτω γε πανοῦργος οὐδὲ κλέπτῃς —
- ΒΔ. τουτὶ σὺ δράσεις; παραπολεῖ βοώμενος

(Dind.) Ipse tentabam κάλλιστά γ', ὡς οὐδεὶς γε κρείττον δέξεται (vel ὡς οὐδεὶς γ' ἄμεινον δέξεται, vel ὡς οὐδεὶς ἕτερός γε δέξεται, vel ὡς οὐδεὶς ἄν ἕτερος δέξομαι). Vel κάλλιστά γ', ὡς οὐδεὶς ἕτερος (vel ἀνὴρ) τῶν ξυμποτῶν. Vel κάλλιστ' ἔγωγ', ὡς οὐχ ἕτερος (vel ὡς οὐδ' ἄν εἰς) τῶν ξυμποτῶν. Vel κάλλιστ' ἔγωγ', ὡς τῶν ξυνόντων οὐδ' ἄν εἰς. Cf. Pl. 901. σὺ φιλόπολις καὶ χρυστός; ΣΥ. ὡς οὐδεὶς γ' ἀνὴρ. Eccl. 1130. σὺ μέντοι νῆ Δί' ὡς γ' οὐδεὶς ἀνὴρ. Supra 150. ἀτὰρ ἄθλιός γ' εἴμ' ὡς ἕτερος οὐδεὶς ἀνὴρ. Pertinet, ni fallor, istud *dia ad glossema διαδέξεται ad δέξεται adscriptum*. Cf. schol. ad 1227. τοῦτο εἶπεν ὡς διαδεχόμενος αὐτὸν κατὰ τὴν τάξιν τῶν τὰ σκόλια λεγόντων. Ceterum hunc versum totum Philocleoni, ut in libris, tribuendum suspicatur Mein. ἀληθες B.S. Ald. ἀληθὲς C.R.V.

1224-1226. Om. C.

1224. ἐγὼ εἴσομαι vulg. ἐγὼ ἄσομαι aliquando Bentl. Similem crasin contulit Brunckius ἐγὼ εἴμ' in Soph. Phil. 585. ἐγὼ εἴμ' (ἐγὼ μ' et ἐγὼ μὲν al.) Ἀτρείδαις δυσμενῆς. Vix molliores crases sunt οἰμῶξᾶρα Pl. 876. τὸ μὴ οὐ, ἐγὼ οὐ, μὴ εἰδέναι, &c. Sed legendum, ni fallor, τάχ' εἴσομαι, quod ed. Dind. malit Richter. Cf. Lys. 1114. τάχα δ' εἴσομαι γῶ. Nub. 1144. τάχα δ' εἴσομαι κόφας τὸ φροντιστήριον. Pl. 647. εἴσει τάχα. Ach. 332. Av. 53. εἰσόμεθα δ' αὐτίκ'. Aesch. Sept. 659. τάχ' εἰσόμεσθα. Plat. Gorg. 450 C. Euthyd. 9 E. Charm. 154 A. Sed Lys. 750. εἴσομαι δ' ἐγώ. Idem jam pridem proposuerat G. Burges. δὴ γάρ] γὰρ δὴ S. Cf. ad 1484.

1225. ἄδει B pr. Ἀρμοδίου] Ἀρμόδιον Reisk. Nihil opus. δέξει B.C.R. vulg. Hirsch. Bergk. Richt. δέξαι S.V. Mein. Dind.

1226. ἐγένετ' Ἀθηναῖος libri et vulg. Richt. ἐγεντ' Ἀθηναῖος Bentl. ἐγεντ' Ἀθήναις Dind. Hirsch. Bergk. γένητ' ἐν γ' Ἀθήναις Elmsl. ad Ach. 979. Ἀθηναῖός γε (del. ἐγένετ') Mein. Aut enim ἐν Ἀθήναις aut Ἀθήνησι dicendum fuisse. Forma ἐγεντο legitur Theogn. 202. 661. 640. (ἐπέγεντο). Sapph. Fr. 19. ψυχρὸς μὲν ἔγεντο θυμός. Theocr. I. 88. VIII. 92. XIII. 2. XVII. 64. Epigr. XIX. 5. Mosch. III. 29. Eadem fortasse reponenda Aesch. Sept. 779.

1227. οὐχ οὕτω γε πανοῦργος κλέπτῃς libri et vulg. Post πανοῦργος exciderunt syllabae duae. ὡς σὺ supplent Bentl. Mein. Fritzsch. Quaest. Aristoph. p. 50, οὐδὲ Bergk. Herm. Hirsch. Dind. prob. Mein. (in Vind.) Haec verba facilius cum praecedentibus cohaerebunt, meliorque evadet sensus, opinor, si correxerit οὕτως ὡς σὺ πανοῦργος οὐδὲ κλέπτῃς. Utut hoc sit, ὡς σὺ nisi dixisset senex, Cleonem plane indigitans, non foret cur tam eum filius ut linguae incontinentem et incautum reprehenderet. Cf. 1232 sq. Dobraeus injuria utrumque scolii versus Philocleoni tribuit.

1228. τουτὶ σὺ δράσεις; . . . libri et vulg. τουτ' εἰ σὺ δράσεις, . . . Pors. Dobr. Mein. τουτὶ σὺ γ' ἄσεις; . . . Koen. ad Greg. C. p. 49. (coll. v. 1225. ἄδω δὲ πρῶτος). Br. τουτὶ σὺ δ' ἄσεις; . . . Markl. ad Suppl. 932. Ipse tentabam τουτὶ σὺ λέξεις (1240); Vel οὕτω σὺ δέξει (1225); Vel οὗτος, τί

φήσει γὰρ ἐξολεῖν σε καὶ διαφθερεῖν
 κάκ τῆσδε τῆς γῆς ἐξελάν. ΦΙ. ἐγὼ δέ γε, 1230
 ἐὰν ἀπειλῆ, νῆ Δί' ἕτερον ἄσομαι,
 ὠνθρωφ', οὗτος ὁ μαιόμενος τὸ μέγα κράτος,
 ἀντρέψεις τάχα τὰν πόλιν· ἂ δ' ἔχεται ῥοπᾶς. 1235

ΒΔ. τί δ' ; ὅταν Θέωρος πρὸς ποδῶν κατακείμενος
 ἄδη Κλέωνος λαβόμενος τῆς δεξιᾶς,
 Ἄδμητου λόγον, ὦταῖρε, μαθὼν τοὺς ἀγαθοὺς φίλει,
 τούτῳ τί λέξεις σκόλιον ; ΦΙ. ὠδί πως ἐγὼ, 1240
 οὐκ ἔστιν ἀλωπεκίζειν
 οὐδ' ἀμφοτέροις φίλον γενέσθαι.

δράσεις ; παραπολεῖ βοώμενος] παραπολεῖ βοώμενος . . . Pors. Markl.
 Br. Male. In Aldina interrogationis nota est in fine versus, nulla post
 δράσεις interpunctio.

1230. καὶ vulg. Malim κάκ. τῆς om. R.

1231. ἐὰν C.R.S.V. Dind. Hirsch. Mein. Bergk. Richt. ἐὰν γ' B. vulg.
 Cf. ad 228. ἐτέραν ἄσομαι B.C.R.S.V. Ald. ἕτερον ἄσομαι Br. tacite. Inv.
 Bergk. Richt. Dind. ἕτερ' ἀτάσομαι Dobr. Cobet. (Mnem.) Mein. Fortasse
 recte. Si verum est ἕτερον, subaudiendum erit μέλος seu σκόλιον ; si ἐτέραν,
 ᾧδῆν.

1232. XO. praef. Ald. om. B.C.R.S.V. Bentl. Br. ὦ ἄνθρωφ' R.S.V.
 ὠνθρωφ' B. ἄνθρωφ' C. ἀντέτραφ' conj. Reisk. Ita Bentleius, ἄνθρωφ' οὗτος
 ὁ μαιόμενος τὸ μέγα κράτος | ἀντρέψει τάχα καὶ τὰν πόλιν· ἂ δ' ἀντέχεται ῥοπᾶς.
 Reponendum potius ὠνῆρ οὗτος . . . ἀντρέψει ποτέ (vel τάχα) τὰν πόλιν· &c.
 Vide schol. ad h. l. et ad Thesm. 162. μαιόμενος C.R. schol. ad Thesm.

162. Bekk. Dind. Hirsch. Bergk. Mein. Richt. μαιόμενος B.S.V. vulg.

1233. τὸ μέγα κράτος om. C.

1234. ἀνατρέψεις libri et Ald. Br. ἀντρέψεις Bentl. Reisk. Dind. ἔτι
 libri et vulg. τάχα Tyrwhitt. Idem ipse tentabam. V. schol : ἀνατρέψεις
 ταχέως τὴν πόλιν. Possis etiam non male ποτέ vel σύ γε.

1235. ἂ δ' ἔχεται ῥοπᾶς] Phrasis, ni fallor, inusitata. Vide an reponendum
 sit ἂ δέ γ' ἐπὶ ῥοπᾶς. Thuc. V. 103. ἀσθενεῖς τε καὶ ἐπὶ ῥοπῆς μίᾳς ὄντες.

1236. ΒΔ. add. B.C.R.V. Reisk. Br. om. Ald. Θέωρος B.C.S.V. vulg.
 ὁ Θέωρος R. Cf. ad 596. πρὸς ποδῶν B.C.S.V. προσποδῶν Δ. πρὸ
 ποδῶν R.V. Ald.

1237. αἰδῆ V. αἰδει R. ἄδει B. ἄδει Ald. ἄγει C. ἄδη Bergl. Br. Qu. ἄση.

1240. delent Hamaker. Mein. τούτῳ] τοῦτο R. λέξεις] δέξει
 conjicit Bergk. Cf. 1243. Qu. ἄσει. (Cf. 1244.) Vel τί ἀντιλέξεις σκόλιον ;
 σκόλιον C.R.S.V. σκολιόν B. ΦΙ. om. R. φδίκως B.C.Δ. Fl.
 Chr. Br. Bergk. ὠδικός (sic) S. ὠδικός Γ. ἄδικός Ald. ὠδί πως conj.
 Dind. (Recte, opinor. Idem jamdudum ipse conjeceram.) ὠρικῶς inepte
 conj. Bergk. ἀδικεῖς, ἐρῶ Reisk. Adjectivum φδίκος legitur Lucian. de
 El. 4. φδικούς ἀνθρώπους. 1241. ἔστιν] ἔστ' Fl. Chr.

1242. ἀμφοτέροις γίγνεσθαι φίλον C.R.S.V.Γ. Dind. Mein. ἀμφοτέροις . . .
 B. vulg. Richt. Ipse malim ἀμφοτέροις φίλον γενέσθαι. Idem metrum quod
 in 1227. 1246.

- ΒΔ. μετὰ τοῦτον Αἰσχίνης ὁ Σέλλου δέξεται,
ἀνὴρ σοφὸς καὶ μουσικὸς, κᾶτ' ἄσεται, 1244
Χρήματα καὶ βίον Κλειταγόρα τε κάμοι μετὰ
Θετταλῶν—
- ΦΙ. πολλὰ δὴ διεκόμπασας σὺ κἀγώ.
ΒΔ. τουτὶ μὲν ἐπιεικῶς σὺ γ' ἐξεπίστασαι
ὅπως δ' ἐπὶ δεῖπνον ἐς Φιλοκτήμονος ἔμην. 1250
παῖ παῖ, τὸ δεῖπνον, Χρυσέ, συσκεύαζε νῶν,
ἵνα καὶ μεθυσθῶμεν διὰ χρόνου. ΦΙ. μηδαμῶς.
κακὸν τὸ πίνειν ἀπὸ γὰρ οἴνου γίγνεται
καὶ θυροκοπήσαι καὶ πατάξαι καὶ βαλεῖν,
κᾶππειτ' ἀποτίνειν ἀργύριον ἐκ κραιπάλης. 1255

1243. σελλοῦ (sic) S. Sed σέλλου idem 1267.

1244. κᾶτ' ἄσεται vulg. Dind. Richt. κατᾶσεται S. κἀντᾶσεται Dobr. Mein.

1245-1247. "Tres dochmii in unum versum conjungendi." (Dind.)

" $\underline{\text{—}} \text{—} \text{—} \text{—} \underline{\text{—}} \text{—} \text{—} \text{—} \underline{\text{—}} \text{—} \text{—} \text{—} \underline{\text{—}} \text{—} \text{—} \text{—} \underline{\text{—}} \text{—} \text{—} \text{—}$ chor. Haec enim mensura aptior scolio est quam dochmiaca $\text{—} \underline{\text{—}} \text{—} \text{—} \text{—}$." (Idem in Metris.)

1245. βίαν libri et vulg. Richt. βίον Tyrwh. Dind. Bergk. Hirsch. Mein. Recte, ut videtur.

1247. Θεσσαλῶν malit Bergk. Comm. l. l. Recte, ut videtur.

1248. πολλὰ δὴ διεκόμισας vulg. πολλὰ νῆ Δι' ἐκόμπασας Mein., quum nullum verbi διακομπάξω exstet exemplum. Recte, opinor. δὴ B.C.R.S.V.G. δὲ Ald. διεκόμισας B.C.R. vulg. διεκόμισα S.V. διεκόμπασας Burges. Dind. Hirsch. Bergk. Richt. (Quod legisse videtur scholiasta, qui ἐπεὶ κομπαστής ἦν annotet. Recte, ut videtur: sic Προξενίδης ὁ Κομπασεὺς Av. 1126.) πολλὰ νῆ Δι' ἐκόμπασας Mein. Cf. Pind. ap. Schol. Nub. 223. ὦ τάλας ἐφάμερε, νῆπια βάξεις χρήματά μοι διακομπέων. Ad quem locum hic fortasse respicitur. σὺ κἀγὼ C.R.S.G. Inv. Bekk. Dind. &c. σὺ τε κἀγὼ B. Ald. Br. σὺ καγὼ (sic) V. σὺ, κἀγὼ * * *, vel κομπάσας ἐάλως conj. Mein. Aliud quid latet, opinor, in σὺ κἀγὼ, quod ineptum videtur, nisi σὺ τε κἀγὼ praecedentibus Κλειταγόρα τε κάμοι respondere statuendum sit, quo tamen sensu non liquet. Ipse tentabam σὺ γ' ἄλλως (vel εἰκῆ).

1249. τουτὶ C.R.S. vulg. ταυτὶ B. (supr. ov) V.

1250. εἰς libri. ἐς Dind. &c.

1251. συσκεύαζε B.C.R. σκεύαζε S.V.

1252. μεθυσθῶμεν διὰ χρόνου. ΦΙ. Μηδαμῶς vulg. Dind. Richt. μεθύομεν διὰ χρόνου. ΦΙ. Μὴ μηδαμῶς Cobet. Mein., coll. ad Pac. 381. Vide comm.

ΦΙ. om. Ald. add. B.C.R.V. Bentl. Tyrwh. Br. &c.

1253. γίγνεται R.V. Br. γίνετα B.C.S. Ald.

1254. καὶ θυρ.] Fort. τὸ θυρ. πατάξαι B. vulg. κατᾶξαι R.S.V. Bekk. καταράξαι C.(P)P. et v. l. ap. schol. κατᾶξαι Richt. κατᾶξαι vitiose pro πατάξαι omnes libri Ach. 1166. Cf. 1422. ὁμολογῶ γὰρ πατάξαι καὶ βαλεῖν.

1255. ἀποτίνειν S.

- ΒΔ. οὐκ, ἦν ξυνηῆς γ' ἀνδράσι καλοῖς τε κάγαθοῖς.
 ἦ γὰρ παρητήσαντο τὸν πεπουθότα,
 ἦ λόγον ἔλεξας αὐτὸς ἀστεῖόν τινα
 Αἰσωπικὸν γέλοιον ἢ Συβαρικὸν
 ὦν ἔμαθες ἐν τῷ ξυμποσίῳ, κᾶτ' ἐς γέλων 1260
 τὸ πρᾶγμ' ἔτρεψας, ὥστ' ἀφείς σ' ἀπέρχεται.
- ΦΙ. μαθητέον τᾶρ' ἐστὶ πολλοὺς τῶν λόγων,
 εἴπερ ἀποτίσω μηδέν, ἦν τι δρῶ κακόν.
- ΒΔ. ἄγε νυν ἴωμεν μηδέν ἡμᾶς ἰσχύτω.
- ΧΟ. πολλάκις δὴ ἴδοξ' ἔμαντῶ δεξιὸς πεφυκένας στρ. 1265
 καὶ σκαῖος οὐδεπώποτε
 ἀλλ' Ἀμυνίας ὁ Σέλλου μᾶλλον οὐκ τῶν κρωβύλων
 οὗτος, ὃν γ' ἐγὼ ποτ' εἶδον ἀντὶ μήλου καὶ ῥοᾶς

1256. γ' add. R. Inv. Bekk. recs. om. B.C.S.V. vulg.

1257. παρητήσαντα S.

1259. γέλοιον B.C.R. γελοῖον S. γελλοῖον V. (s. Cob.) συβαρικὸν S.

1260. συμποσίῳ vulg. Mein. ξυμποσίῳ Dind. κᾶτ' ἐγέλων S.
 ἐς B.C.R.S.V. Ald.

1261. ἀποίχεται libri et vulg. Dind. ἀπέρχεται Cobet. (Mnem.) Herwerden
 ad Oed. R. 199. Mein. conj. Bergk. Recte. Contrarius error est Pac. 111.

1262. γ' ἄρ' B.C. vulg. γ' ἄρ' δ' Γ. ἄρ' V. ἄρα R.S. τᾶρ' Elmsl. ad
 Ach. 323. τᾶρ' Herm. ad Orphica p. 216. Dind. &c. Cf. Ran. 656. Eccl. 711.
 &c. ὅτι S.

1263. εἴπερ γ' B.C.R.S. vulg. Bergk. Mein. Dind. εἴπερ V.G. Hirsch.
 Richt. Recte, opinor, omittitur particula γε, quae ad versum proxime
 praecedentem pertinere videtur. Cf. Nub. 1035. δειῶν δέ σοι βουλευμάτων
 ἔοικε δεῖν πρὸς αὐτὸν, | εἴπερ τὸν ἄνδρ' ὑπερβαλεῖ &c. ἀποτίσωμεν S.V.

1264. ΒΔ. praef. Bergk. Mein. Richt. Dind. Vulgo et in libris Philocleoni
 haec continuantur. Bdelycleonis haec esse et ipse suspicatus eram.

ἄγε νυν ἴωμεν] ἴωμεν ἥδη Suidas in ἰσχύτω. νυν R.(?)S.V. Ald. νῦν B.C.

1265-6. Uno versu πολλάκις . . . οὐδεπώποτε Dind. in Metris. Antistropha
 hujus carminis excidit, quae post v. 1283 posita fuerat.

1265. δῆδοξάμαντῶ B. δ' ἠ δόξαμαντῶ C. δῆ ἴδοξ' ἄμ' αὐτῶ V. δ' ἠδοξ'
 ἄμ' αὐτῶ S. δῆδοξάμαντῶ Ald. δῆ ἴδοξα ἄμαντῶ Br. δῆ ἴδοξ' ἔμαντῶ Pors.
 Dind. &c. ἴδοξ' ut alibi 'πειτ', 'χουσ', 'στ', 'π', &c. Cf. ad Lys. 646.

1266. καί] καὶ γὰρ S. Qu. κοῦ. Sed cf. 940. καὶ καθίζεις οὐδέπω.

1267. οὐκ B.R.(?)V.(?) οὐκ C.S. Κρωβύλου B.R. vulg. Dind. Bergk.
 Mein. Richt. κρωβύλας C. κρωβύλων S.V. et Suidas in Ἀμυνίας. prob. Mein.
 Recte, opinor. Οὐκ τῶν κρωβύλων, ut οὐκ τῶν λύχνων Nub. 1065. οὐκ τῶν
 ὀρνέων Av. 13. ἠ' κ τῶν γειτόνων Pl. 435. Ceterum virgulam post
 Κρωβύλου vulgo positam sustuli, post οὗτος addidi.

1268-9. Uno versu οὗτος . . . Λεωγόρου Dind. in Metris.

1268. οὗτος ὃν γ' R. Pors. Praef. Hec. p. 49. Herm. de Metr. p. 116.
 Elmsl. ad Ach. 127. Bekk. Dind. recs. οὗτος ὃν C. οὗτος ὃν S.V. οὗτος
 ὄντιν' B. Ald. Br. Reponendum forsitan τοῦτον οὖν, vel τόνδε γοῦν, vel ὄντιν'

- δειπνοῦντα μετὰ Λεωγόρου ;
 πεινῆ γὰρ ἦπερ Ἀντιφῶν 1270
 ἀλλὰ πρεσβεύων γὰρ ἐς Φάρσαλον ᾧχετ', εἴτ' ἐκεῖ
 μόνος μόνους ∪ ⊥ ∪ —
 τοῖς πενέσταισι ξυνῆν τοῖς
 Θετταλῶν, αὐτὸς πενέστης ὧν ἔλαττον οὐδενός.
 ᾧ μακάρι' Αὐτόμενες, ὡς σε μακαρίζομεν, 1275
 παῖδας ἐφύτευσας ὅτι χειροτεχνικωτάτους
 πρῶτα μὲν ἄπασι φίλον ἄνδρα τε σοφώτατον,
 τὸν κιθαροιδότατον, φῖ χάρις ἐφέσπετο
 τὸν δ' ὑποκριτὴν ἕτερον ἀργαλέον ὡς σοφόν
 εἴτ' Ἀριφράδην πολὺ τι θυμοσοφικώτατον, 1280
 ὄντινά ποτ' ὤμοσε μαθόντα παρὰ μηδενὸς
 [ἀλλ' ἀπὸ σοφῆς φύσεως αὐτόματον ἐκμαθεῖν]
 γλωττοποιεῖν ἐς τὰ πορνεῖ' εἰσιόνθ' ἐκάστοτε.

ἦδη ἴω ποτ' εἶδον &c. ροῖās B.C.R. vulg. Bergk. Richt. ροās S. Br. Dind. Hirsch. Mein. ροās V. (s. Cob.) Haec forma legitur Fr. 141. 165. 228. 506. Hermipp. ap. Athen. XIV. 650 E. Illa in Pac. 1001, sed in anapaestis, ut χροῖά in Nub. 718. Sic στοῖά Eccl. 676. 684. 686. &c. ποῖα Eq. 606. &c. V. Elmsl. ad Heracl. 430.

1270. πεινῆ R. ἦπερ B.C.V.(?) Kust. &c. ἦπερ S. Ald. ἦπερ R. εἴπερ Suid.

1271-1272. Scripserat fortasse ἀλλὰ πρεσβεύων γὰρ ἐς Φάρσαλον, εἴτ' ἐκεῖ μόνους, ejectis vv. φῖχετ' et μόνους. 1271. ἐς B.C.R.S.V.

1272. μόνους C.R.S.V.F. Suid. Bekk. Dind. &c. μόνουσι B. vulg. Dindorfio excidisse videtur dipodia iambica (∪ ⊥ ∪ —). Uno versu ἀλλὰ . . . μόνους Dind. in Metris. Distribuenda fortasse haec sic: ἀλλὰ . . . | εἴτ' . . . μόνουσι | τοῖς . . . | Θετταλῶν . . . | ὧν . . .

1273. πενέσταισι C.S.V. vulg. πενέσταισιν R. πενέσταις B. τοῖς B.C.R.S.V. Ald. τῶν Δ. Br. tacite.

1274. Θετταλοῖς Suidas. ἐλάττων libri et vulg. Dind. Bergk. ἔλαττον Bentr. Hirsch. (tacite). Mein. conj. Bergk. Recte.

1277. φίλον] φίνον (sic) S. ἄνδρα τε vulg. Qu. ἄνδρα γε, vel potius ἀνέρα (cf. Eq. 1295. ἀνέρων).

1278. τόν] Qu. καί. φῖ B.C.R. αἰ V. (s. Cob.) ἄ S. ἐφέπετο R.

1279. τὸν δ'] Qu. εἴθ'.

1280. Ἀριφράδην vulg. Mein. &c. Ἀριφράδη Dind. Ἀριφραδέα legitur Hom. II. ψ'. 240. Cf. ad Nub. 355.

1281. ὄντινά ποτ' vulg. Qu. ὄν ποτέ τις &c. ὤμοσε libri et Suid. in θυμοσοφ. ὤμοσα Bentr.

1282. delet Both. Constructio certe facilius evadet ejecto hoc versu; displicet enim ἐκμαθεῖν post praemissum μαθόντα. φύσεως libri. φύσεος Bentr. Br. &c. Cf. ad 1458. et Nub. 1075. Theopomp. ap. Athen. 470. ἄρ' εἰ κάτοπτρον φύσεος (φύσεως vulg.), ἦν πλήρες δοθῆς.

1283. γλωττοποιεῖν C.R.S.V. vulg. γρωττοποιεῖν (γρ. γλ.) B. Reponendum,

(ἀντιστροφή.)

* * * * *

εἰσί τινες οἱ μ' ἔλεγον ὡς καταδιηλλάγην,
 ἦνίκα Κλέων μ' ὑπετάραττεν ἐπικείμενος
 κάπεσι κακοῖς ἐκύκα· εἶθ', ὅτ' ἀπεδειρόμην,
 οὐκτὸς ἐγέλων μέγα κεκραγῶτα θεώμενοι,
 οὐδὲν ἄρ' ἐμοῦ μέλον, ὅσον δὲ μόνον εἰδέναι
 σκωμμάτιον εἴποτέ τι θλιβόμενος ἐκβαλῶ.

1285

ni fallor, γλωττολοιχεῖν, quocum conferas κωμφοδοιχεῖν Vesp. 1318. et κνισολοιχός. Nisi praestat γλωττοπορνεῖν, ad quam lectionem fortasse respicit monstrosum istud γρωττοποιεῖν in B., i. e. γλωττοπονεῖν corr. γλωττοπορνεῖν.

eis B.C.R.S.V. vulg. ἐς Suidas in πορνεία. Dind. &c. "Post hunc versum exciderunt quae responderunt versibus 1265-74. De quo vide grammaticorum veterum annotationes apud scholiastam." DIND. Στρ. posuit Hirschig. ad v. 1265. et ἀντιστρ. post v. 1283; ita ut appareat antistrophae initium excidisse.

1284. εἰσί B.C.S. εἰσίν R.V. καταδιηλλάγην] καταδιλλάγην (supr. ein) B. Fort. τότε (vel ταχὺ) διηλλάγην.

1285. ὑπετάραττεν R.S.

1286. καί με κακίαις ἔκνισε B.C.R.S.V. (s. Cob. κάκιστ' s. Bekk.) Ald. καί με κακίας ἔκνισε Flor. Chr. Br. rece. Quod non satisfacit, neque placet aoristus ἔκνισε, pro quo postulatur imperfectum ut ὑπετάραττεν, ἀπεδειρόμην, ἐγέλων. Tentabam καί με κακός ἐξέδερε (Vesp. 450). Vel καί μ' ἐβασάνιζε κακός· εἶθ' . . . Vel κἀκκυκλοβόρει με κακός· εἶθ' . . . (Ach. 381. κἀκκυκλοβόρει κἀπλυνεν, sc. Cleo.) Vel καί με κατέκνιζε (κατέκναιε) κακός· εἶθ' . . . (Cf. Pl. 973. κατακέκνισμαι.) Vel καί μάλ' ἐκάκιζε . . . (Herod. III. 145. λοιδορέων τε καὶ κακίζων μιν. Plat. Phaedr. 254. ἐλοιδόρησεν ὄργῃ, πολλὰ κακίζων τόν τε ἠνίοχον &c. Plut. Caes. 37. ἐκάκιζον ἑαυτοὺς προδότας ἀποκαλοῦντες. Plut. Lys. 8. λοιδορῶν αὐτοὺς καὶ κακίζων.) Vel potius κάπεσι κακοῖς ἐκύκα· εἶθ' . . . (Saepe enim conjunguntur ταραττεν et κυκᾶν, ut in Ach. 688. ἄνδρα Τιθωνὸν σπαράττων καὶ ταραττων καὶ κυκῶν. Eq. 692.) Vel καί με κακίας ἐγάρφεθ'· εἶθ' . . . Suspectum vero est καί με, jam enim praecessit pronomen με. ἀπεδειρόμην libri et Dind. Mein. &c. ἀπεδαιρόμην Br. Vide ad Nub. 442.

1287. οἱ κτὸς B. Ald. Br. ἐκτὸς C.R.S.V.G. Bekk. Mein. οὐκτὸς recte Dind. Bergk. &c. Sic οἱμοὶ Nub. 210. οἱπιχώριοι Ran. 461. οἶν μέσφ' λόγιοι Eur. Med. 819. σοῦστὶ, καίτουστὶ, &c. θεώμενοι B. Flor. Chr. θεόμενοι Ald. μ' οἱ θεώμενοι B. supr. C.R.S.V.G. Verum fortasse est με θεώμενοι (tris.), vel θεώμενοι μ', vel κεκραγῶτα μ' ὀρώμενοι. Aegre enim desideratur articulus. Cf. tamen v. 606. Articulus οἱ ad praecedens ἐκτὸς pertinere videtur.

1288. Hic ex strophae comparatione excidisse unum versum suspicatur Bergkiius, cujus notam vide. Cf. schol. ad 1283. οὐδέν] οὐδέν' male Reisk.

1289. εἴ ποτε] An εἰ τάχα? σκωμμάτιον S. ἐκβαλῶ R. Suidas in σκωμμάτιον. Bergk. Br. ἐκβάλω S.V.G. Suidas in μέλον. ἐκβάλλω B.C. Ald. Scholiasta per σκῶψω explicat.

- ταῦτα κατιδὼν ὑπὸ τι μικρὸν ἐπιθήκισα
εἶτα νῦν ἐξηπάτηκεν ἢ χάραξ τὴν ἄμπελον. 1290
- ΞΑ. ἰὼ χελῶναι μακάριαι τοῦ δέρματος,
καὶ τρισμακάριαι τοῦ πὶ ταῖς πλευραῖς τέγους.
ὡς εὖ κατηρέψασθε καὶ νουβυστικῶς
κεράμῳ τὸ νῶτον ὥστε τὰς πληγὰς στέγειν. 1295
- ΧΘ. ἐγὼ δ' ἀπόλωλα στιζόμενος βακτηρία.
ΧΟ. τί δ' ἔστιν, ὦ παῖ; παῖδα γὰρ, κῆν ἢ γέρων,
καλεῖν δίκαιον ὅστις ἂν πληγὰς λάβῃ.
- ΞΑ. οὐ γὰρ ὁ γέρων ἀτηρότατον ἄρ' ἦν κακὸν
καὶ τῶν ξυνόντων πολὺ παροιnikώτατος; 1300
καίτοι παρῆν Ἴππυλλος, Ἀντιφῶν, Λύκων,

1290. ταῦτα B.C. ταυτὶ R.S.V. (s. Cob.) Γ. et Suid.

1291. ἐξηπάτησεν vulg. Malim ἐξηπάτηκεν, vel propter νῦν. Cf. ad Eccl. 949.

1292. θερ. prae f. B. Ξα. C R.V.

1293. καί] Malim ὦ. Cf. Ach. 400. ὦ τρισμακάριε. Av. 1273. 1707. Nub. 166. Pac. 1333. Eccl. 1129. Sed versus hic interpolatus videtur. τοῦπι C. τοῦπι B.S. πλευραῖς στέγειν R. πλευραῖς (om. στέγειν) C.S.V. Suid. s. v. στέγει. πλευραῖς ἐμαῖς B. vulg. πλευραῖς τέγους Bentl. Dind. Hirsch. Mein. Bergk. Richt. Dobr. Reisig. C. p. xvii. et 17. πλευραῖς κύτους Lenting. (non male). "Qui factum sit ut τέγους excideret nunc planissime intelligimus cognita Ravennatis libri scriptura, in quo πλευραῖς στέγειν legitur, omissis proximis versibus duobus, qui ab recenti manu in ima margine sunt adscripti. Apertum est antiquioris alicujus librarii oculos ad similem exitum versus 1295 aberrasse." DIND.

1294. κατηρέψασθε] κατηρίψασθε (sic) margo R. Vix placet vox media. Qu. ὡς εὖ κατηρέφθητε . . .

1295. τὸ νῶτον B.R.V. τὸν νῶτον C.S. τὰς πληγὰς B.S.Δ. Kust. (ad Suid. h. v.) Br. &c. τὰς πλευρὰς B. (γρ.) C.R.V.Γ. Ald. Suidas in στέγει. Bergk. Reisk. ταῖς πλευραῖς Junt. 2. Kust. τὰς πλευρὰς scriptum ab librario, qui vim verbi στέγειν non intelligebat.

1296. δὲ R.V. βακτηρίαῖς S.

1297. ἔστιν C.R.V. ἐστὶν B. κῆν vulg. Dedi, ut soleo, κῆν (καὶ ἦν). ἦ B.C.V. ἦς R.Γ. ἦς S.

1299. γέρων (γρ. δέραν) B. ἀτηρὸν ἦν κακὸν Suidas in ἀτηρ. Unde hic reponendum forsitan ἀτηρὸν ὄντως (vel οὗτος) ἦν κακόν. Vel ἀτηρὸν ἦν ὄντως (vel οὗτος) κακόν. Vel ἀτηρότατον ἄμ' ἦν κακόν. Vel aliud quid. Vix sanum videtur οὐ γὰρ . . . ἄρ' ἦν κακόν; Conferri enim non debent loci quales sunt Pac. 819. ὡς χαλεπὸν ἐλθεῖν ἦν ἄρ' εὐθὺ τῶν θεῶν. 22. οὐδὲν γὰρ ἔργον ἦν ἄρ' ἀθλιώτερον. 566. et similes.

1300. παροιnikώτατος male Elmsl. ad Ach. 981. Male: cf. ad Ach. l. l.

1301. παρῆν vulg. παρήσαν Blomf. ad Prom. 214. παρήσαν Ἴππυλος vel παρῆν Ἴππυλλος id. in Gl. Prom. 214. "Dicebant enim, inquit, Βάθυλλος et Βαθύλλος, Δέρκυλλος et Δερκύλλος, Θράσυλλος et Θρασύλλος, Φάύλλος, Ἀρίστυλλος, Ἄστυλλος, Νίκυλλα, Ἀρέτυλλα, Κρίτυλλα." Forma Βαθύλλος legitur in C. Inscr.

Λυσίστρατος, Θούφραστος, οἱ περὶ Φρύνιχον
 τούτων ἀπάντων ἦν ὑβριστότατος μακρῶ.
 εὐθύς γὰρ ὡς ἐνέπλητο πολλῶν κάγαθῶν,
 ἀνήλλετ', ἐσκίρτα, πεπόρδει, κάγελα,

1305

n. 1278. Βάθυλλος in Inscr. ap. Boeckh. de re nav. Ath. 10. Hanc formam postulat metrum Anth. Pal. VII. 30. Anth. Pl. 306. Quod ad lectionem παρήσαν Ἴππυλος, non magis offendere debet paullo durior anapaesti incisio in Ἴππύλος, Ἀντιφῶν, quam in Nubium v. 684. Λύσιλλα, Φίλινα. Utrobique excusatio petenda est ab enumeratione nominum quasi uno tenore prolatorum.

Ἴππυλος B.C.S.V. (s. Cob.) vulg. Ἴσπυλος V. (s. Bekk.) Ἴππυλλος K. Bentr. Bekk. Tyrwh. Blomf. (Gl. in Prom. 214.) Dind. Hirsch. Bergk. Mein. Richt. Ἴππόλυτος Suidas in παροιμικώτατος. Ἴππύλος formatum (ab ἵππος), ut Δημύλος, Αἰσχύλος, Κρατύλος, Δερκύλος (Vesp. 78), Χρεμύλος, Θρασύλος, Ἀστύλος (Dinarch. I. 21), Βαθύλος (C. Inscr. n. 1278), Σιμύλος, Αἰμύλος, Ἡδύλος, ἔρωτύλος, μικκύλος, &c. Ἴππυλλος autem diminutivum formatum est ab Ἴπποκλῆς, ut Ἀρίστουλλος ab Ἀριστοκλῆς, Ἡρυλλος ab Ἡρακλῆς, Βάθυλλος a Βαθυκλῆς, Θράσουλλος a Θρασυκλῆς, Ἀγάθυλλος ab Ἀγαθοκλῆς, Δάμυλλος ab Δαμοκλῆς, Φάνυλλος ab Φανοκλῆς, Νίκουλλος ab Νικοκλῆς, Ἀντυλλος ab Ἀντικλῆς. V. Fischer. in Welleri Gr. Gr. II. 32. Ejusdem commatis sunt nomina Φάυλλος, Στράτουλλος, Μένυλλος (Polyb. 31, 20, 8), Ἀγάθυλλος (Dion. H. I. 49), Δίυλλος (in Inscr. Coisl. I.), Βράχυλλος (Dem. p. 1352), Πείθυλλος, Ξένυλλα, Κράτυλλα, Ἀνθυλλα, Φθίνυλλα (Eccl. 935), Στρατουλλίς, Ἀμαρυλλίς, τετραπτερυλλίς, ἀκανθυλλίς, et Latina Lucullus, Catullus, Tibullus, Marullus, Hispulla, homullus (Cic.), lenullus. Conferri possunt etiam ἐξαπατύλλειν, κοικύλλειν, μοιμύλλειν, καθαρύλλωσ. Ἴππύλος vero, ut modo dixi, derivatum videtur ab primitivo ἵππος. Quod si sincera hic lectio est Ἴππυλλος, cf. Pl. 314. Ἀρίστουλλος (al. Ἀρίστουλος). Pac. 168. ἔρπυλλον (ἔρπυλον B.). 465. ὀγκύλλεσθ' (ὀγκύλεσθ' B.). Thuc. V. 59. Θράσουλλος (Θράσυλος E.). Antiph. com. III. 56. ἐρπυλλίνωφ (ἐρπυλίνωφ A.B.). Nihil frequentius hac librorum discrepantia. V. Schaef. ad Plutarch. Vit. IV. 381. et cf. ad 1206 infra.

1302. Θούφραστος] Θεόφραστος Suidas. οἱ B.C.R.S. ὁ V.

1303. ὑβριστότατος vulg. Dind. ὑβρίστατος Cobet. (Mnem.) Mein.

1304. ἐνέπλητο C.R.S.V. ἐνέπληστο B. et Suidas in παροιμ.

1305. 1306. Hos vv. transponit Mein., quoniam inepte dicatur asellus καταγελάω. Sed vulgatum ordinem idem teneri posse monet, coll. 130. 131.

1305. ἐνήλλατ' B.C.Δ. Ald. ἐνήλατ' R.S.V.F. et Suidas in ἐνήλατο et παροιμικώτατος. Br. in notis. Bergk. ἐνήλλετ' Kust. Pors. Elmsl. n. ms. Mein. Richt. Dind. Cobet. Hirschig. Ann. Crit. p. 75. ἀνήλλετ' (i. q. ἀνεπήδα, exsultabat) Lenting. Recte, opinor. Hinc orta est corruptela ἐνήλλατ', unde postea ἐνήλατ'. Cf. Ach. 669. φέψαλος ἀνήλατ'. πεπόρδει libri et vulg. Bergk. Richt. πεπόρδει Br. Hirsch. Mein. Dind. Cf. ad Ach. 10. Nub. 962. Cratin. ap. Suid. v. ῥάζειν:—ὁ δ' ἠσκάριζε καὶ πέπορδε (l. κάπεπόρδει). κατεγέλα libri et vulg. Mein. κάγελα Dobr. prob. Dind. κᾶτ' ἔφλα conj. Mein. Verum haud dubie est κάγελα. Cf. Eq. 319. ὥστε καὶ γέλων (κατάγελων libri). Pac. 672. κᾶσπενδεν (κατέσπενδεν V.). Infra 1307. κᾶτυπτεν ἐμέ (κατέτυπτε με V.).

ὡσπερ καχρύων ὀνίδιον ἠνώχημένον,
 κᾶτυπτεν ἐμὲ νεανικῶς “παῖ παῖ” καλῶν.
 εἴτ’ αὐτὸν, ὡς εἶδ’, ἤκασεν Λυσίστρατος,
 “ἔοικας, ὦ πρεσβύτα, νεοπλούτῳ τρυγί,
 κλητῆρί τ’ εἰς ἄχυρμὸν ἀποδεδρακότι.”
 ὁ δ’ ἀνακραγὼν ἀντήκασ’ αὐτὸν πάρνοπι
 τὰ θρία τοῦ τρίβωνος ἀποβεβληκότι,
 Σθενέλῳ τε τὰ σκευάρια διακεκαρμένῳ.

1310

1306. καχρύων C.R.S.V. καχρύων B. Qu. κάχρυσιν. ἐνώχημένον vulg. Mein. ἠνώχημένον Dind. Cf. ad Lys. 1224. et L. Dind. ad Xen. Cyr. 4, 5, 7.

1307. κᾶτυπτέ με C.R.S. Suidas in νεανικῶς. Bekk. Hirsch. κατέτυπτέ με V. κᾶτυπτε δὴ με B. vulg. Bergk. Mein. κᾶτυπτεν ἐμὲ Elmsl. ad Ach. 127. Dind. prob. Enger. Praef. Lys. p. xxi. κᾶτυπτε νῶ (de utroque servo accipiendum) conj. idem l. l. κᾶπαιε δὴ με Richt. “κᾶτυπτε δὴ με qui probat, νανικῶς potius scribet quam νεανικῶς.” (Dind.) Particula δὴ metri fulciendi causa ab grammatico aliquo interpolata est.

1308. Virgulum posui post αὐτόν. ἤκασεν B.R. ἤκασε C.S.V.

1310. ἀχυρον (sic) R.V. ἄχυρον S. ἀχυρώνας B. vulg. Hirsch. ἀχυρὸν R. Bekk. ἀχυρμὸν Dind. Mein. prob. Bergk. ad Fr. p. 545. Richt. χροῦν κάχυρ’ conj. Bergk. ap. Mein. Fr. Com. II. 545. Non male: cf. Fr. 59. εἰς ἄχυρα καὶ χροῦν (quae fortasse ad hunc locum pertinent). Philemon. Athen. 52 E. ὄνος βαδίσεις εἰς ἄχυρα τραγημάτων. Hermipp. Athen. p. 668 A. ἐν τοῖς ἀχύροισι. Greg. Cyr. IV. 61 M. ὄνος εἰς ἄχυρα. Diogen. VI. 91. ἄχυρος (ἀχυρμὸς Mein.) ex Eupolide et Platone memorat schol. “Legebatur ἀχυρώνας, quae parum subtilis librarii conjectura est. Phrynichus in Bekkeri Aneed. p. 7, 21. ἀχυρός: ὡς ποτηρός, λυπηρός. σημαίνει δὲ τὸν ὑπὸ τῶν ἀμαθῶν ἀχυρώνα καλούμενον. Ἄττικὸν δὲ λίαν ὁ ἀχυρός. καὶ ἡ παροιμία ὄνος εἰς ἀχυρὸν. εὔρηται δὲ καὶ προπαροξυνόμενον ὡς ἄλυτος. Arcadius p. 72, 5. τὸ δὲ ἀχυρός ὁ ἀχυρῶν παρὰ Ἄττικοῖς ὀξύνεται ὡς περιεκτικόν. Hesychius, ἄχυρος: ὁ ἀχυρῶν. His etsi satis cautum est ne quis ἀχυρώνας illud scriptum ab Aristophane credat, non magis tamen concedi potest ἀχυρὸν media syllaba producta esse pronunciatum. Quamobrem suspicor etiam ἀχυρμὸν esse dictum, ut ἀχυρμῖαν et ἀχυρμιος dici constat. Tertia proverbii forma est ὄνος εἰς ἄχυρα in versu Philemonis apud Athen. 2. p. 52 E.” (Dind.) Formam ἀχυρός laudat etiam Eustathius p. 1698, 32. ἀχυρός: ὁ ἀχυροβολῶν κατὰ Αἴλιον Διονύσιον, qui deinde addit comici anonymi versum, Ἐκάβην ὀτοσύζουσαν καὶ καίμενον τὸν ἀχυρὸν, quem probabiliter sic restituit Meinekius Fr. Com. IV. 629. εἶδον δ’ Ἐκάβην ὀτοσύζουσαν καὶ καίμενον τὸν ἀχυρμὸν, et quem Platonis comici esse (eundem ipsum fortasse quem ex Adonide ejus fabula memorat scholiasta ad h. l.) jure suspicatur, collato fragmento ejusdem p. 616. Eandem ille formam restituit versui proverbiali in Append. Prov. Götting. I. 71, ad imitationem nostri scripto, γέροντες εἰς ἀχυρὸν ἀποδεδρακότες. Itaque probabilis videtur Dindorfii conjectura; nam quomodo media in ἀχυρός produci queat non liquet. ἄχυρον legisse videtur scholiasta, qui ἄχυρος ex Eupolide et Platone afferat.

1312. θρία R.S.V. et Suid. in πάρνοψ. Br. θρία C. θρία γε B.Γ. Ald.

1313. διακεκαρμένῳ] Ἄν κατακεκαρμένῳ? Herod. 1, 82. Hom. Od. 4, 686. &c.

- οἱ δ' ἀνεκρότησαν πλήν γε Θουφράστου μονου
 οὔτος δὲ διεμύλλαιεν ὡς δὴ δεξιός. 1315
 ὁ γέρων δὲ τὸν Θούφραστον ἤρετ', " εἰπέ μοι,
 ἐπὶ τῷ κομᾶς καὶ κομψὸς εἶναι προσποιεῖ,
 κωμωδολοικῶν περὶ τὸν εὖ πραττοντ' αἰεῖ;"
 τοιαῦτα περιύβριζεν αὐτοὺς ἐν μέρει,
 σκώπτων ἀγροίκως καὶ προσέτι λόγους λέγων 1320
 ἀμαθέστατ' οὐδὲν εἰκότας τῷ πράγματι.
 ἔπειτ', ἐπειδὴ ἔμεθνε, οἰκαδ' ἔρχεται
 τύπτων ἅπαντας, ἣν τις αὐτῷ ξυντύχη.
 ὀδὶ δὲ καὶ δὴ σφαλλόμενος προσέρχεται.
 ἀλλ' ἐκποδῶν ἄπειμι πρὶν πληγὰς λαβεῖν. 1325

ΦΙ.

- ἄνεχε, πάρεχε.
 κλαύσεταιί τις τῶν ὀπισθεν
 ἐπακολουθούντων ἐμοί.
 οἶον, εἰ μὴ ῥρήσεθ', ὑμᾶς,
 ὦ πονηροί, ταυτηὶ τῇ 1330
 δαδὶ φρυκτοῦς σκευάσω.

1315. διεμύλλαιεν S. δι' ἐμύλλαιεν V.

1318. κωμωδολοικῶν B.C.(?)R.S.V. Bekk. &c. κωμωδοιχῶν Γ. κωμω-
 δολειχῶν Ald. Br.1321. ἀμαθέστατ' οὐδὲν εἰκότας] ἀμαθεστάτους οὐδ' εἰκότας Scal. Idem ipse
 conjeceram. αμαθεστ' (sic) R.

1323. ξυντύχη B.C.(?)R.S.V.Γ.Δ. Τουρ. Br. ξυντύχοι Ald.

1324. καὶ δὴ B. Dobr. Richt. Dind. δὴ καὶ R. Ald. Br. Hirsch. Bergk. καὶ
 (om. δὴ) C.S.V. καὶ τὸς Mein. νῆ Δ' conj. Richt. Verum est καὶ δὴ, i. e. ecce.
 Cf. ad 1484. καὶ δὴ γὰρ σχήματος ἀρχή. 492. ὥστε καὶ δὴ τοῦνομ' αὐτῆς ἐν
 ἀγορᾷ κυλίνδεται. Lys. 65. ἀτὰρ αἶδε καὶ δὴ σοι προσέρχονται τινες. 77. ἠδὲ
 δὲ καὶ δὴ Λαμπιτῶ προσέρχεται. 601. μελιτοῦτταν ἐγὼ καὶ δὴ μάξω. 909.
 ἰδοῦ, τὸ μὲν σοι παιδίον καὶ δὴ ἔκποδῶν. 925. καὶ δὴ ἔκδομαι. Pac. 327. ἣν
 ἰδοῦ, καὶ δὴ πέπαυμαι. Th. 266. ἀνὴρ μὲν ἡμῖν οὔτοσι καὶ δὴ γυνή. 769. οἶδ'
 ἐγὼ καὶ δὴ πόρον. 1092. καὶ δὴ φεύγει. Ran. 604. ὡς ἀκούω τῆς θύρας καὶ δὴ
 ψόφον. Av. 268. ἄλλος οὔτοσι καὶ δὴ τις ὄρνις ἔρχεται. Eur. Suppl. 1114.
 τάδε δὴ παίδων καὶ δὴ φθιμένων | ὄστᾶ φέρεται. Phoen. 390. καὶ δὴ σ' ἐρωτῶ.
 Her. 671. 673. Herod. VIII. 94. οἱ δὲ καὶ δὴ νικῶσι. IX. 66. ὦρα καὶ δὴ
 φεύγοντας τοὺς Πέρσας. Dem. p. 476. τὰς δὲ δωρεὰς . . . καὶ δὴ λελυμένας.
 Xen. Cyr. IV. 4. 11. ἐπὶ τούτους ἡμεῖς καὶ δὴ στρατευσόμεθα. Theocr. XV. 56.
 καὶ δὴ γεγενῆμεθ' ὀπισθεν. Aristid. Panath. παρῆς ἅπαν τὸ μέσον καὶ δὴ πρὸς
 αὐτὰ τὰ κύρια τοῦ λόγου τρέφομαι. Cf. etiam ad Nub. 906. Similem errorem
 correxi in Av. 1660.

1329. ῥρήσεθ' B.C.V. Bentr. Pors. Br. &c. ῥρήσεσθ' R. (pp.) Ald.

1330. πόνηροι B.C.R. πονηροί (ni fallor) S.V. ταύτη (ταυτη V.) aut
 ταύτη libri. ταυτη Bentr. Br. &c.

1331. δαῖδι B.C.V. Ald. δαδὶ R.(?)S.(?) Br.

ΞΕΤΜΠΟΤΗΣ ΤΙΣ.

ἦ μὴν σὺ δώσεις αὔριον τούτων δίκην
 ἡμῖν ἅπασι, κεῖ σφόδρ' εἰ νεανίας.
 ἀθροοὶ γὰρ ἤξομέν σε προσκαλούμενοι.

ΦΙ.	ἰῆ ἰῆ, καλούμενοι. ἀρχαῖά γ' ὑμῶν ἀρά γ' ἴσθ' ὡς οὐδ' ἀκούων ἀνέχομαι δικῶν ; ἰαιβοὶ αἰβοὶ. τάδε μ' ἀρέσκει. βάλτε κημούς. οὐκ ἄπεισιν ὅστις ἐστὶν ἠλιαστῆς ἐκποδῶν ;	1335
		1340

1332. ΒΔ. praef. vulg. Bergk. Hirsch. Richt. ΧΟ. Beer. Mein. Ξεμπότης τις Dind. "Bdelycleonis persona his perperam affigitur, qui non nisi v. 1364 in scenam prodibit. Hic autem loquitur aliquis ex turba, quam senex variis contumeliis excitavit. V. 1327. 1323." TYRWH. "Non Bdelycleon, sed unus τῶν ἐπακολουθούντων v. 1328." DOBR. Idem monuit nescioquis H. L. in *Class. Journ.* XXXII. 45. "Haec uni ex iis tribuenda videntur, qui ab ebrio sene male mulcati aut damnum passi hunc censeantur persecuti esse." LENTING. Κατηγόρους haec dicere monet Hirschig. Ann. Crit. p. 75. δώσεις . . . τούτων] Magis placet τούτων . . . δώσεις. Cf. Nub. 1242.

1333. ἅπασι Β. C. (?) S. ἅπασιν R. V. νεανιεύς S.

1334. ἀθροοὶ libri et vulg. Bergk. ἄθροοι Richt. ἄθροοι Hirsch. Mein. Dind. Cf. ad Ach. 26. Metro postulante legitur ἄθροος Fr. 531.

1335. ἰῆ ἰεῦ B. C. R. S. V. Br. Mein. ἰῆ ἰεῦ Ald. ἰῆ ἰῆ Dind. ἰεῦ ἰεῦ conj. Bergk. ἰῦ ἰῦ conj. Dind. Verum videtur ἰῆ ἰῆ. Cf. Ach. 1206. ἰῆ ἰῆ, χαίρει Λαμαχίππιον. Pac. 195. ἰῆ ἰῆ, | ὄτ' οὐδ' ἔμελλες &c. Huc respicit, opinor, Theodosius Gr. p. 79. τὸ ἰῆ ἰῆ πρόσφθεγμα καταφρονούντος. Post καλούμενοι signum forsan interrogationis ponendum.

1336. ἀρχαῖά γ' ὑμῶν] τάρχαῖά γ' ὑμῶν Herm. Ipse malim ἀρχαῖά γ' ὑμείς (sc. δράτε), aut ἀρχαῖα δὴ ταῦτ', aut ἀρχαῖά γ' ὑμειῦτ'.

1337. ὡς οὐδ' ἀκούων | οὐκέτ' ἀνέχομαι δικῶν ; | αἰβοὶ Mein.

1338. ἰαιβοὶ αἰβοὶ R. vulg. ἰαιβοὶ C. αἰβοὶ S. V. et (sup. ἰ) B. Mein. ἰαὶ ἰαιβοὶ (ut βαβαὶ βαβαιὰξ, &c.) Dind. Cf. Eq. 890. ἰαιβοὶ. Th. 223. ἀτταταὶ ἰατταταὶ.
 1339. βάλε S. V.

1340. οὐκ ἄπεισι C. R. S. V. Γ. οὐκ ἄπεισι γὰρ Β. Δ. Ald. οὐκ ἄπει σὺ Dind. Mein. οὐκ ἄπει Weis. οὐκ ἄπιτε Lenting. (οὐκ ἄπιτε ; ποῦ 'στιν ἠλιαστῆς ; ἐκποδῶν, i. e. *απολίμινι vos !*) οὐκ ἀποίσεις conjicit Meinekius, coll. Av. 1032. οὐκ ἀποίσεις τῶ κάδω ; Idem minus probabiliter οὐκ ἀπόσει conjicit. Ipse tentabam : οὐκ ἄπεισιν | ἠλιαστῆς ἐκποδῶν ; Vel οὐκ ἄπεισιν, οὐκ ἄπεισιν, | ἠλιαστῆς ἐκποδῶν ; Vel οὐκ ἄπεισιν ὅστις ἐστὶν | ἠλιαστῆς ἐκποδῶν ; ut conjungantur ἄπεισιν ἐκποδῶν. Neutiquam placet vulgata. ποῦ 'στιν B. C. R. S. V. Γ. Ald. Dind. Hirsch. Bergk. ποῦ 'σθ' Fl. Chr. Br. ποῦ 'στιν ἡμῖν Herm. Mein. ποῦ 'στι, ποῦ 'στιν Dind. prob. Mein. ποῦ 'στὶ ποῦ 'σθ' ὁ Richt. ποῦ 'σθ' ἠλιαστῆς ; | ἐκποδῶν Weis. Fortasse ista ποῦ 'στιν ἠλιαστῆς parenthetica sunt, ut ποῦ 'σθ' οὗτος ; v. 935.

ἀνάβαινε δεῦρ', ὃ χρυσομηλολόνηθιον,
 τῇ χειρὶ τουδὶ λαβομένη τοῦ σχοινίου.
 ἔχου φυλάττου δ', ὡς σαπρὸν τὸ σχοινίον
 ὁμῶς γε μέντοι τριβόμενον οὐκ ἄχθεται.
 ὀρᾶς ἐγὼ σ' ὡς δεξιῶς ὑφειλόμην
 μέλλουσαν ἤδη λεσβιᾶν τοὺς ξυμπότας.
 ὦν εἶνεκ' ἀπόδος τῷ πέει τῷδι χάριν.
 ἀλλ' οὐκ ἀποδώσεις οὐδὲ φιαλεῖς, οἶδ' ὅτι,

1345

1341. δεῦρο χρυσ. vulg. Malim δεῦρ', ὃ χρυσ.

1345. ἐγὼ σ' C.R.S.V. Ald. ἔγωγ' B. δ' ἐγὼ σ' Br. ὑφειλόμην] Fort. ἀφειλόμην (cf. 1380), cum τοὺς ξυμπότας construendum.

1346. λεσβιεῖν B.C.R. vulg. vocem om. S.V. Reponendum, ni fallor, λεσβιᾶν, a λεσβιάζειν, quod legitur Ran. 1308. αὐτῆ ποθ' ἡ Μοῦσ' οὐκ ἐλεσβιάζειν, οὐ. Ubi λεσβιῆν (sic) hinc citat Schol. V. Cf. Apost. X. 57 a. Λεσβιάζειν: τὸ τῷ στόματι αἰσχυρὸν τι ποιεῖν. Forma λεσβίζειν analogiae repugnat. Ab Λέσβιος enim fit λεσβιάζειν, ut a Κορίνθιος κορινθιάζειν, ab Αἰγύπτιος αἰγυπτιάζειν, a Σίφνιος σιφνιάζειν, a Χίος χιάζειν. Dicebant contra δωρίζειν, μηδίζειν, φρυγίζειν, ἀττικίζειν, συβαρίζειν, &c.

1347. εἶνεκ' B.C.R.S.V. Bergk. οὔνεκ' Br. Dind. Hirsch. Mein. Richt.

1348. οὐδὲ φιαλεῖς B.C.R.V. vulg. Dind. Hirsch. Mein. Richt. οὐδὲ φιάλης S. ἀλλὰ φιαλεῖς C. (s. Br.) οὐδ' ἐφιαλεῖς Eust. in Od. p. 1403. Bentl. Br. Bergk. "φιαλεῖς tuetur etiam Suidas in hac voce, ubi inter alia haec prostant: φιαλεῖν δὲ κυρίως ἐστὶ τὸ ἄρχεσθαι πράγματος. Hoc sensu occurrit rursus hoc verbum in Pace v. 432. ἄγε δὴ σὺ ταχέως ὑπεχε τὴν φιάλην, ὅπως | ἔργω φιαλοῦμεν, εὐξάμενοι τοῖσιν θεοῖς. Utroque in loco φιαλοῦμεν et φιαλεῖς futura sunt, quae nescio qua ratione a themate φιαλέω formari queant. Proinde melior videri possit Eustathii lectio οὐδ' ἐφιαλεῖς, et ἔργω φιαλοῦμεν. Archiepiscopi verba apponam et Commentario in Odysse. p. 1403. Ἰστέον ὅτι τὸ ἰάλλειν ψιλοῦται. ὁ δὲ Ὀμηρικὸς Ἐφιάλης ὑποβάλλει νοεῖν ὡς καὶ δασύνεται, ἀπὸ τοῦ ἴημι. βοηθεῖ δὲ τῇ ἐνταῦθα δασείᾳ καὶ ἐκ τῶν τῆς κωμωδίας τὸ Ἄλλ' οὐκ ἀποδώσεις οὐδ' ἐφιαλεῖς, οἶδ' ὅτι. ἀντὶ τοῦ ἐπιβαλεῖς, ὀρήσεις. καὶ, εἰ μὲν οὕτως ἡ γραφὴ συναλείφεται, ἔχομεν τὴν ἀνάλογον δασείαν τοῦ ἰάλλειν. εἰ δὲ κατὰ τὸν Σουῖδαν οὐκ ἔστι τετρασυλλάβως ἐφιαλεῖς, ἀλλὰ τρισυλλάβως φιαλεῖς, ἀπὸ τῆς φιάλης, ἀντὶ τοῦ μετ' εὐχῆς ἔξῃ τοῦ πράγματος, κατὰ τὸ Ταχέως ὑπεχε τὴν φιάλην, ὅπως ἔργω φιαλοῦμεν, τοῦτο μὲν χρήσιμον ἔσται εἰς τὸ νοεῖν ὅτι ἐκ τῆς φιάλης καὶ ῥῆμά ἐστὶ τὸ φιαλῶ — καὶ μὴ ἄλλως οὐκ ἀναντίρρητον ὅτι ἐν τῷ, ἔργω φιαλοῦμεν, τὸ τοῦ ἐφιαλεῖν ἔγκειται ῥῆμα. δύναται γὰρ, ὡς περ ἀττικίζεται ὁ λόγος ἐν τῷ τῷ ἐμῷ τῷμῷ, οὕτως εἶναι κατὰ συναλοιφήν καὶ τὸ ἔργω φιαλοῦμεν, ἀντὶ τοῦ ἐφιαλοῦμεν καὶ ἐπιβαλοῦμεν ἔργω. ἵνα κατὰ τὸ χείρας ἰάλλειν κρέασιν, οὕτω καὶ ἔργω ἐφιαλεῖν ἢ τὸ ἐγχειρήσαι πράξει τι. Inde liquet librorum nostrorum lectionem Eustathio non aliunde quam ex Suida innotuisse, ipsumque in libro suo legisse οὐδ' ἐφιαλεῖς, quod sincerum esse credam, donec me quis doceat quomodo a ποιεῖν oriatur futurum ποιῶ." BR. Nihil ipse dubito quin sincera lectio sit οὐδ' ἐφιαλεῖς. Hesychius, Ἐφιάλλειν: ἐπεχειρήσεν. Confer voc. ἐφιάλης. Nomen proprium Ἐφιάλης

ἀλλ' ἔξαπατήσεις κἀγγανεῖ τούτῳ μέγα·
 πολλοὺς γὰρ ἤδη χἀτέρους αὐτ' εἰργάσω. 1350
 εἰάν γένῃ δὲ μὴ κακὴ νυνὶ γυνή,
 ἐγὼ σ', ἐπειδὰν οὐμὸς υἱὸς ἀποθάνῃ,
 λυσάμενος ἔξω παλλακὴν, ὧ χοιρίον
 νῦν δ' οὐ κρατῶ πῶ τῶν ἐμαυτοῦ χρημμάτων·
 νέος γάρ εἰμι καὶ φυλάττομαι σφόδρα. 1355
 τὸ γὰρ υἱῶν τῆρεῖ με, κᾶστι δύσκολον
 κᾶλλως κυμνοπριστοκαρδαμογλύφον.
 ταῦτ' οὖν περὶ μοι δέδοικε μὴ διαφθαρῶ.

Antiph. V. 68. Tentabam οὐδ' ὀφείλουσ' (propter mercedem jam datam, cf. 1128). Vel οὐδὲ φνεῖ (Fr. 702), εὐ οἶδ' ὅτι. Vel οὐδ' ἄχην (Vesp. 92), &c.

1349. Qu. ἀλλ' ἔξαπατήσας μ' ἐγγανεῖ τούτῳ (τῷ σχοιρίῳ) μέγα.

1350. πολλοῖς . . . χἀτέροις vulg. Dind. Mein. πολλοὺς . . . χἀτέρους Lenting. Hecker. Hirschig. Ann. Crit. p. 75. Cobet. Herwerden ad Soph. Oed. R. 1373. Rarior dativi usus aliquando reperitur apud Tragicos; apud nostrum suspicionem movet. Cf. Pl. 465. καὶ τί ἂν νομίσετε | κακὸν ἐργάσασθαι μείζον ἀνθρώπου (ἀνθρώπου R.V. alii). Eur. Med. 1301. μή μοι τι δράσωσ' οἱ προσήκοιτες γένοι. Xen. An. IV. 3. 23. πάντα ἐποίησαν τοῖς ἀποθανοῦσιν ἐκ τῶν δυνατῶν. "Quod in tragico ferendum, idem non concedendum videtur comico." (Herwerden.) Cf. Pac. 976. τοῦτων σὺ ποίει μηδὲν ἔθ' ἡμῶν.

χἀτέροις B. χ' ἀτέροις C. αὐτ'] ταῦτ' Cobet. εἰργάσω] Praestat, opinor, εἰργασαι.

1351. Qu. εἰάν δὲ μὴ γένῃ κακὴ (vel κακὴ γένη) νυνὶ γυνή. Vel εἰάν δε νυνὶ μὴ κακὴ γένη γυνή. Quanquam cf. 773. ἦν ξυννεφῆ δέ.

1352. οὐμὸς S.

1353. ἔξω παλλακῶν S. ὧ χοιρίον] ὧ χρυσίον conieci ad Ach. 1200. ed. I. Cf. Lys. 930. δευρό νυν, ὧ χρυσίον. Ach. 1200. ὧ χρυσίω.

1354. οὐ κρατῶ γ' ὧ libri et vulg. οὐ κρατῶ πῶ Elmsl. (ad Ach. 580.) Dind. prob. Dobr. ad Pl. 913. et Mein. Vera correctio, opinor. Cf. Aesch. Fr. 265. νῦν δ' οὐ κέκραγά πῶ τὸ γενναῖον μέλος. Ach. 580. οὐκ οἶδά πῶ.

1355. νέος γάρ εἰμι] Magis etiam ridicule dixisset γέρων γάρ εἰμι. LENTING.

1356. υἱῶν R. υἱῶν V. (s. Cob.) Suidas in κυμνοπρ. υἱῶν B.C. vulg. Mein. υἱῶν S. Elmsl. ad Oed. Col. p. 83. (qui diphthongum υι neque ante vocalem ι neque ante consonam stare posse in eadem voce statuit). Dind. υἱῶν male Fritsch. Daetal. p. 44. (Quod diminutivum foret ab υς, υ-ἰδίων, ut ἰχθύδιον ab ἰχθύς, ἀφύδιον ab ἀφύη, &c.) Verum mihi videtur υἱῶν (υι-ἰδίων) potius quam υἱῶν. Supprimatur altera litera ι, ut in ἰματίδιον (ἰματι-ἰδίων), οἰκίδιον, σηπίδιον, &c. Cf. Xen. Mem. I. 2. 31. ὥσπερ τὰ υἱῶν (ἰδία Junt. Ald. E.G. υἱῶν Butt. Gr. II. p. 335). Sic υἱῶν (υι-ἰδίων), non υἱῶν. Dem. p. 1057. υἱῶν vulgo (υἱῶν recte S.). p. 1075. υἱῶν (υἱῶν F.Q.) Arg. Soph. Oed. C. υἱῶν (al. υἱῶν).

1357. κυμνοπριστοκαρδαμόγλυφον vulg. κυμνοπριστοκαρδαμογλύφον Dind.

1358. περὶ μου S.V. vulg. περὶ μου B. περὶ ἐμοῦ C.R. Annon περὶ μοι (Anglice, for me)? Plat. Prot. p. 322 B. Ζεὺς οὖν δείσας περὶ τῷ γένει

- πατήρ γὰρ οὐδεὶς ἐστὶν αὐτῷ πλὴν ἐμοῦ.
 ὀδὶ δὲ καὐτὸς ἐπὶ σὲ κάμ' ἔοικε θείν. 1360
 ἀλλ' ὡς τάχιστα στήθι τάσδε τὰς δετὰς
 λαβοῦσ', ἵν' αὐτὸν τωθάσω νεανικῶς
 οἴοις ποθ' οὔτος ἐμὲ πρὸ τῶν μυστηρίων.
 ΒΔ. ὦ οὔτος οὔτος, τυφεδανὲ καὶ χοιρόθλιψ,
 ποθεῖν ἐρᾶν τ' ἔοικας ὠραίας σοροῦ. 1365
 οὔτοι καταπρόϊξει μὰ τὸν Ἀπόλλω ταῦτα δρῶν.
 ΦΙ. ὡς ἡδέως φάγοις ἂν ἐξ ὄξους δίκην.
 ΒΔ. οὐ δεινὰ τωθάζειν σε, τὴν αὐλητρίδα
 τῶν ξυμποτῶν κλέψαντα ; ΦΙ. ποίαν αὐλητρίδα ;
 τί ταῦτα ληρεῖς ὥσπερ ἀπὸ τύμβου πεσῶν ; 1370

ἡμῶν, μὴ ἀπόλοιτο πᾶν . . . Sed ibid. p. 320 A. δεδιὼς περὶ αὐτοῦ (αὐτῷ ?), μὴ διαφθαρή . . .

1360. καὐτὸς ἐπὶ vulg. Bergk. Hirsch. Richt. καὐτὸς' ἐπὶ Elmsl. ad Ach. 1189. Dind. Mein. Et sic, ni fallor, S. Qu. ὀδὶ δὲ δὴ αὐτός, &c.

1361. δετὰς] δαίτας R.

1363. οἴως B.C. vulg. Bergk. Mein. οἴοις R.S.V. Dind. Hirsch. Richt. prob. Fritsch. ad Ran. 909. et Mein. Cf. ad Ran. 909. οἴοις τε (οἴως τε Dobr.) τοὺς θεατὰς | ἐξηπάτα. Οἴως legitur Soph. Aj. 923. Ph. 1007. Sed longe usitatius est οἴων.

1364. οὔτος οὔτος B.C.S.V.Γ.Δ. Fl. Chr. οὔτος semel R. Ald. Suid. τυφεδανέ] στυφεδανέ Suidas in στυφεδανὸς et χοιρόθλιψ. τυφεδανὸς in lexica sua receperunt Hesychius et Photius. DIND. χαιρόθλιψ R.

1365. ποθεῖν R. Ald. Br. Hirsch. Bergk. Mein. ποθείς B.C.(?)S.V.Γ. Suidas in σορός. Farr. Dind. prob. Berg. ποθείς (ποθείς τ' cod. Ox.) Suidas in τυφεδανός. ποθεῖν τ' Richt. σωροῦ S.V.

1366. καταπρόϊξει B.C. τοῦτο B.C.R. vulg. ταυτὸ S.V. et Suidas in ἐξ ὄξους. ταυτὶ Γ. ταῦτα Suidas in καταπρόϊξεται. Quod praeferendum videtur.

1369. τῶν ξυμποτῶν κλέψαντα] κλέψαντα συμποτῶν Elmsl. ad Ach. 178. prob. Enger. Praef. Lys. p. xxv. Sed articulo opus est. ξυμποτῶν B.C.R.S. συμποτῶν V.Γ. ποίαν αὐλητρίδα] ποίων ξυμποτῶν Elmsl.

n. ms. πῶς; αὐλητρίδα; Flor. Chr. (Quod mihi etiam in mentem venerat.) τὴν αὐλητρίδα; conj. Herm. Epit. D. M. § 156. Mein. πόθεν; αὐλητρίδα; conj. Dind. Hanc duriolem anapaesti incisionem eo excusat Herm. Epit. D. M. p. xv, quod post primam ejus syllabam gravior caesura fiat, ita ut quarta arsis jam non sit pars praecedentis ordinis, sed ipsa novum ordinem incipiat. De hac rariori anapaesti incisione, quam licuisse fieri videtur, quando post priorem brevem anapaesti syllabam plena interpunctio fit, dixi ad Ach. 800. Cf. Pac. 187. πατήρ δέ σοι τίς ἐστιν; Τρ. ἐμοί; μιανώτατος. Ran. 1220. Εὐριπίδη. Εὐ. τί ἔστιν; Δι. ὑφέσθαι μοι δοκεῖ. Nub. 214. ἀλλ' ἡ Λακεδαίμων ποῦ ἔστιν; Μαθ. ὅπον ἔστιν; αὐτηί. Cf. etiam Nub. 1192. Av. 1495. 40. Eccl. 146. 428. Qu. τὴν αὐλητρίδα; (Cf. 1418.) Vel κλέψαντ'; ΦΙ. ἐμὲ τὴν αὐλητρίδα; ΦΙ.] Spatium relictum in B.

- ΒΔ. νῆ τὸν Δί' αὐτῆ πού 'στί σοί γ' ἡ Δαρδανίς.
 ΦΙ. οὐκ, ἀλλ' ἐν ἀγορᾷ τοῖς θεοῖς δᾶς κάεται.
 ΒΔ. δᾶς ἦδε; ΦΙ. δᾶς δῆτ'. οὐχ ὄρᾶς ἐστινυγμένην;
 ΒΔ. τί δέ τὸ μέλαν τοῦτ' ἐστὶν αὐτῇ τοῦν μέσῳ;
 ΦΙ. ἡ πίττα δῆπου καομένης ἐξέρχεται. 1375
 ΒΔ. ὁ δ' ὀπισθεν οὐχὶ πρῶκτός ἐστιν οὔτοσί;
 ΦΙ. ὄζος μὲν οὖν τῆς δαδὸς οὔτος ἐξέχει.
 ΒΔ. τί λέγεις σύ; ποῖος ὄζος; οὐκ εἰ δεῦρο σύ;
 ΦΙ. ᾄ ᾄ, τί μέλλεις δρᾶν; ΒΔ. ἄγειν ταύτην λαβὼν
 ἀφελόμενός σε καὶ νομίσας σ' εἶναι σαπρὸν 1380
 κούδεν δύνασθαι δρᾶν. ΦΙ. ἄκουσόν νυν ἐμοῦ.
 'Ολυμπίασιν ἡνίκ' ἐθεώρου ἐγὼ,
 'Εφουδίῳν ἐμαχέσατ' Ἀσκώνδα καλῶς

1371-1378. Nulla personarum indicia in B. In C. ut in ed. Dind. "Ab hoc versu usque ad finem fabulae personarum notae desunt in B." DIND.

1371. πού 'στί S.V. ποῦ B.C. ποῦστι R. τοῦστι (τοί ἐστι) conj. Mein. σοί γ' Ald. Br. Dind. Mein. om. B. τοι γ' R.S.V.F. Suid. in ταῦτα. Inv. Bekk. Hirsch. Richt. τοί δ' ἡ γ' C. Minime sana videtur vulgata. Corrigendum videtur, νῆ τὸν Δί' αὐτῆ γέ σοῦσθ' ἡ (vel πού 'στι) Δαρδανίς. Turbas feeit, opinor, αὐτῆ in αὐτῆ depravata. Vel αὐτῆ πού 'στιν ἡ σὴ Δαρδανίς (Helena tua). Vel αὐτῆ πού 'στι Δαρδανίς γυνή. Cf. schol. Sed ut in re incerta vulgatam retinui.

1372. τοῖς θεοῖς] τοῖν θεοῖν Richt. prob. Mein. Cf. ad 378. δᾶς B.C. κάεται B.C.(?) Dind. &c. κάεται R.S.V. vulg. καομένης omnes libri v. 1375.

1373. ἐστινυγμένην] ἐσχισμένην tentat Mein. Non enim *pingere* significare στίζειν, sed *pingere, punctis distinguere*. Per διεστινυγμένην et διερρηγμένην explicat scholiasta.

1374. αὐτῆς vulg. om. S.V. et Suidas in δαῖς. Praestat, opinor, αὐτῆ (αὐτῆ). τοῦν B.C. τοῖμ μέσῳ R. ἐν μέσῳ (om. αὐτῆς) S.V. et Suidas.

1375. καομένης B.C.R.S.V.

1377. Pro δαδὸς lacuna est in R.

1378. ὄζος om. S.V.

1379. ἄγειν . . .] Qu. ἐγὼ; ταύτην λαβεῖν | ἀφελόμενος σέ γ', ὡς νομίσας σ' εἶναι σαπρὸν. Vel ἐγὼ; ταύτην λαβὼν | ἀφελόμενός σ' ἄγειν, νομίσας σ' εἶναι σαπρὸν.

1380. νομίσας vulg. νομίσας σ' Hirsch. Bergk. Richt. Mein. Dind. Recte haud dubie.

1381. νῦν B.C.R.S.V. vulg. νυν Dind. &c.

1382. 'Ολυμπίασιν C corr. V. (s. Cob.) Bekk. Dind. &c. ὀλυμπίασιν S.V. (s. Bekk.) Γ. ὀλυμπίασι C pr. ὀλυμπίασι γὰρ B. 'Ολυμπίασι γὰρ vulg. Correxerat jam Elmsleius ad Ach. 178. Proparoxytonon scribendum monet schol. Sic Lysias XIII. 61. Μουνυχίασιν (Μουνυχίασιν libri).

- ἤδη γέρων ὦν· εἶτα τῇ πυγμῇ θεῶν
 ὁ πρεσβύτερος κατέβαλε τὸν νεώτερον. 1385
 πρὸς ταῦτα τηροῦ μὴ λάβῃς ὑπόπια.
 ΒΔ. νῆ τὸν Δί' ἐξέμαθές γε τὴν Ὀλυμπίαν.

ΑΡΤΟΠΩΛΙΣ.

- ἴθι μοι παράστηθ', ἀντιβολῶ πρὸς τῶν θεῶν.
 ὀδὶ γὰρ ἀνὴρ ἔστιν ὅς μ' ἀπώλεσε
 τῇ δαδί παίων, κἀξέβαλεν ἐντευθενὶ 1390
 ἄρτους δέκ' ὀβολῶν κἀπιθήκην τέτταρας.
 ΒΔ. ὀρᾶς ἃ δέδρακας; πράγματ' αὐ δεῖ καὶ δίκας
 ἔχειν διὰ τὸν σὸν οἶνον. ΦΙ. οὐδαμῶς γ', ἐπεὶ
 λόγοι διαλλάξουσιν αὐτὰ δεξιόι'
 ὥστ' οἶδ' ὅτι τῆ ταύτῃ διαλλαχθήσομαι. 1395
 ΑΡ. οὔτοι μὰ τῷ θεῷ καταπροῖξει Μυρτίας

1384. *θένων libri et vulg. θεῶν Dind. &c. Cf. Eq. 640. Av. 1613. Lys. 364. Ran. 855.*

1385. *κατέβαλε B.C.S.V. κατέβαλλε R. Cf. ad 1461.*

1386. *ὑπόπια B.C.R. ὑπόπιον S.V.*

1387. *τὴν Ὀλυμπίαν] Qu. τὴν Ὀλυμπία (sc. μάχην). Hunc versum delent Hamaker. Mein.*

1389. *ἀνὴρ ἔστιν ὅς μ' R.S.V.F. ἔστιν ἀνὴρ ὅς μ' C. ἔστιν ὅς μ' ἀνὴρ B. vulg. ἀνὴρ ἔστιν ὅς μ' Dind. &c. ἀπώλεσεν B.R.V.(?) vulg. Dind. Mein. ἀπώλεσε C.S.*

1390. *παίων] Fort. καίων. Cf. 1331. Lys. 1217.*

1391. *δέκ' ὀβολῶν] δέκα βαλῶν R. Legerim ἄρτους δέκ' ὀβολοῦ, *ranēs decem obolares*, Anglice *ten obol loaves*. Facilis corruptio fuit ὀβολῶν post δέκα. *καπίθηκας S.V. τέτταρας vulg. τεττάρων Dobr. Cobet. (Mnem.) conj. Bergk. κἀπιθήκας τέτταρας Mein. Nullum hujus loci sensum perspicio, nisi pro vulgato τέτταρας reposueris τεττάρων, quod et ipse conjectura assecutus eram. Τεττάρων in τέτταρας mutasse videatur grammaticus aliquis, qui δέκα cum ἄρτους conjungeret. Sensus hic videtur esse: et supplementum (seu mantissam) *quattuor obolorum*, Anglice *and an extra parcel of goods worth four obols*. Notandum est plurale τὰ φορτία esse v. 1398. 1407. Nunc mihi arripit correctio *κολλάβους τε τεττάρων.***

1392. *αἶ] ἄν S.*

1394. *διαλλάξουσιν αὐτὰ] Qu. διαλλάξουσιν ταῦτα. Vel διαλλάξουσιν ἡμᾶς. Vel διαλλάξαι δύνανται. Vel διαλλάττουσιν αἰεί. Vel διαλλάττουσιν πάντα. Hunc versum delet Hamaker.*

1395. *ὥστ' οἶδ'] εὐ οἶδ' conj. Hamaker, del. v. 1394. Hunc versum interpolatum censet Mein. "Ὡστε valet *so that*.*

1396. *καταπροῖξει B. καταπροίξει S. Μυρτίας libri et vulg. Μυρτίδος Elmsl. n. ms. (μυρτίς legitur Diphil. com. IV. 413.) Reponendum suspicor Μυρτίου, quod in femininum Μυρτίας temere mutasse videatur grammaticus*

- τῆς Ἀγκυλίωνος θυγατέρος καὶ Σωστράτης,
οὕτω διαφθείρας ἐμοῦ τὰ φορτία.
- ΦΙ. ἄκουσον, ὦ γύναι. λόγον σοι βούλομαι
λέξει χαριέντα. ΑΡ. μὰ Δία μή μοί γ', ὦ μέλε. 1400
- ΦΙ. Αἴσωπον ἀπὸ δείπνου βαδίζουθ' ἐσπέρας
θρασεῖα καὶ μεθύση τις ὑλάκτει κύων
κᾶπειτ' ἐκεῖνος εἶπεν, "ὦ κύων κύων,
εἰ νῆ Δί' ἀντὶ τῆς κακῆς γλώττης ποθὲν
πυρούς πρίαμο, σωφρονεῖν ἄν μοι δοκεῖς." 1405
- ΑΡ. καὶ καταγέλας μου; προσκαλοῦμαι σ', ὅστις εἶ,
πρὸς τοὺς ἀγορανόμους βλάβης τῶν φορτίων,
κλητῆρ' ἔχουσα Χαιρεφῶντα τουτονί.
- ΦΙ. μὰ Δί', ἀλλ' ἄκουσον, ἦν τί σοι δόξω λέγειν.
Δᾶσός ποτ' ἀντεδίδασκε καὶ Σιμωνίδης· 1410
ἔπειθ' ὁ Λᾶσος εἶπεν, "ὀλίγον μοι μέλει."
- ΑΡ. ἄλληθες, οὗτος; ΦΙ. καὶ σὺ δὴ μοι, Χαιρεφῶν,
γυναικὶ κλητεύειν ἔοικας θαψίνη,

aliquis imperitus. Μυρτίον nomen meretricis est Lucian. D. mort. 27, 7. Vel Μυρρίνης. Cf. ad Lys. 906.

1400. μή μοί γ' B. Junt. Dind. Bergk. Richt. μή 'μοίγ' Bekk. Hirsch. μὰ δὲ μήμοιγ' (aut μή μοι γ') S.V.

1401. Αἴσωπον] ἄσω τὸν S. ἄσωτον V. (s. Bekk.) ἄσωπον V. (s. Cob.) Αἴσωπον prop. Bergk.

1402. ὑλάκτει R.S. Ald. ὑλακτεῖ B.C.V.

1405. δοκεῖς R.S.V. Ald. Kust. Inv. Bekk. Hirsch. Mein. Richt. Dind. Cobet. δοκοῖς B.Δ. Suid. s. v. Αἴσωπον. Bentl. Br. Bergk. δοκῆς C. et Suidas in μεθύση. μοι 'δόκεις conj. Flor. Chr. μούδούκεις conj. Bergk. Unice verum esse δοκεῖς ostendit Cobetus V. L. p. 92. Constructio enim est δοκεῖς μοι σωφρονεῖν ἄν (*videris mihi sapiens futurus esse, si &c.*). Adde quod δοκοῖς pro δοκοῖς in Aristophane ferendum non est. Optativi enim forma in -οῖμι non utuntur comici. Cf. Nub. 1432. οὐδ' ἄν Σωκράτει δοκοίη. Tragicis νοσοῖμι, δοκοῖμι, et similia dicere licere (v. Valck. ad Hipp. 469), populo et comicis et oratoribus non licere, sed δοκοῖην, νοσοῖην, et similia monuit Cobetus. Cf. Isocr. Ep. VIII. 9. οὕτω δ' ἄν μοι δοκοίητε (δοκοίητε Bekk. Cobet.) κάλλιστα βουλευσασθαι περὶ τούτων, εἰ σκέψασθε (σκέψασθε Cobet.) τίς ἐστὶν ὁ δέόμενος. "Sanissimum est δοκεῖς, nam σωφρονεῖν ἄν δοκεῖς est σωφρονοῖς ἄν: v. Cobet. V. L. p. 92." (Richt.) Cf. Eur. Hipp. 470. πῶς ἄν ἐκνεῦσαι δοκεῖς (δοκοῖς al.); Vide etiam comm. Vide tamen an corrigendum sit: εἰ νῆ Δί' . . . πυρούς ἐπρίω σὺ (vel ἐπρίασο), σωφρονεῖν ἄν μούδόκεις. Cf. 1438.

1412. ἀρ. B. Tyrwh. Br. Bδ. C. Ald. βδε. ἢ θερα. R. ΦΙ. add. B.S.V. Reisk. Br. om. C.R. Ald. καὶ σὺ δὴ μοι, Χαιρεφῶν, γυναικὶ . . . vulg. Dind. καὶ σὺ δὴ μοι Χαιρεφῶν (i. e. ὡς Χαιρ.) | γυναικὶ . . . Mein. Pro δὴ μοι reponendum forsitan δὴ 'μοί.

1413. κλητεύειν C.R.S.V. vulg. κλητεύεις B. κλητεύων Dobr. Richt. Mein.

- ΒΔ. Ἴνοί κρεμαμένη πρὸς ποδῶν Εὐριπίδου.
 ὀδί τις ἕτερος, ὡς ἔοικεν, ἔρχεται 1415
 καλούμενός σε τόν γέ τοι κλητῆρ' ἔχει.

ΚΑΤΗΓΟΡΟΣ.

- οἶμοι κακοδαίμων. προσκαλοῦμαί σ', ὦ γέρον,
 ὕβρεως. ΒΔ. ὕβρεως; μὴ μὴ καλέσῃ πρὸς τῶν θεῶν
 ἐγὼ γὰρ ὑπὲρ αὐτοῦ δίκην δίδωμί σοι
 ἦν ἂν σὺ τάξῃς, καὶ χάριν προσείσομαι. 1420
 ΦΙ. ἐγὼ μὲν οὖν αὐτῷ διαλλαχθήσομαι
 ἐκῶν ὁμολογῶ γὰρ πατάξαι καὶ βαλεῖν.
 ἀλλ' ἐλθέ δευρί. πότερον ἐπιτρέπεις ἐμοὶ
 ὅ τι χρή μ' ἀποτίσαντ' ἀργύριον τοῦ τραύματος
 εἶναι φίλον τὸ λοιπὸν, ἢ σύ μοι φράσεις; 1425

Dind. Bergk. ("bene, quum in pallorem Chaerephon rideatur, non mulier").
 Praestat forsā lectio κλητεύεις εἰκῶς . . ., quod conjecerat jam Berglerus.
 εἰκῶς libri et Suid. v. θαψίνη. εἰκας C pr. (ni fallor) Reisk. Br.
 (tacite). Dind. Hirsch. Bergk. Mein. Richt. Ἐοικῶς si verum est, pro εἰκῶς
 metro coactus posuit, opinor. V. Piers. ad Moer. p. 148. Εἰκῶς, Ἀττικῶς.
 εἰκῶς, Ἑλληνικῶς.

1414. πρὸς ποδῶν] προσπολῶν Herm. Mein. (Προσπολεῖν τιμὴ Eur. Tro. 264.)
 Scripserat forsā πρὸς πετρῶν.

1415. ΒΔ. C.(?)S. Br. tacite. θερά. R. Ald.

1417. ΚΑ. (κατήγορος) S.(?)V.(?) Br. &c. ἀνὴρ τις C. EY. Ald. Lineola
 in R. In sequentibus Κατηγόρου persona ubique praefixa est in C. Nullas in
 hac fabula partes Euripidis esse monuit Brunck. οἶμοι κακοδαίμων a
 Bdelycleone fortasse dictum putat Mein. ὄμοι R. Ald. οἶμοι B.C.S.V.
 Br. &c. γέρον C.R.S.V. γέρων B.

1418. καλέσῃς B.C.R.S.V. vulg. Bergk. καλέσῃ recte Reisk. Hirsch. Richt.
 Mein. Dind.

1420. προσείσομαι B.R.S.V.Δ. Scal. Reisk. Be. Br. Hirsch. Mein. προεί-
 σομαι C. Ald. πρὸς εἶσομαι Dind. Bergk. Recte se habet προσείσομαι:
 alioqui enim dicendum fuisset καὶ πρὸς εἶσομαι χάριν. Cf. ad Lys. 1238.
 ἐπηνέσασμέν τε καὶ πρὸς ἐπιωρήσαμεν (προσεπ. vulg.). Ach. 700. Pl. 16. Plat.
 Apol. 20 A. πείθουσι . . . σφίσι ξυνεῖναι χρήματα διδόντας καὶ χάριν προσεῖδέναι.
 Aristid. II. 195. 6. πρὸς ἦδει χάριν (sic Dind.). Soph. Oed. R. 232. τὸ γὰρ |
 κέρδος τελῶ γ' ἢ χ' χάρις προσκείσεται (καὶ χάριν προσείσομαι?). Dem. p. 95.
 προσοφλισκάνειν αἰσχύνῃ. 1421. διαλεχθήσομαι R.

1423. δευρὶ πρότερον ἐπιτρέπεις vulg. δευρί πότερον ἐπιτρέπεις Bentl.
 Dawes. Hirsch. Bergk. Mein. Richt. Dind. Similis error est in Pl. 56.

1424. χρήμ' ἀποτίσαντ' R. πράγματος C.R.S.V. τραύματος B.Δ., quod
 conjecerat Reisk. Recte, opinor: nam facilius τραύματος in πράγματος, quam
 hoc in illud mutari potuerit. Et sensui magis convenit τραύματος.

1425. ἦν σύ μοι φράσῃς S.

- ΚΑ. σὺ λέγε. δικῶν γὰρ οὐ δέομ' οὐδὲ πραγμάτων.
 ΦΙ. ἀνὴρ Συβαρίτης ἐξέπεσεν ἐξ ἄρματος,
 καὶ πῶς κατεάγη τῆς κεφαλῆς μέγα σφόδρα·
 ἐτύγχανεν γὰρ οὐ τρίβων ὧν ἵππικῆς.
 κᾶπειτ' ἐπιστὰς εἶπ' ἀνὴρ αὐτῷ φίλος, 1430
 “ἔρδοι τις ἦν ἕκαστος εἰδείη τέχνην.”
 οὕτω δὲ καὶ σὺ ταχὺ τρέχ' ὡς τοὺς Πιπτάλου.
 ΒΔ. ὅμοιά σου καὶ ταῦτα τοῖς ἄλλοις τρόποις.
 ΚΑ. ἀλλ' οὖν σὺ μέμνησ' οὗτος ἀπεκρίνατο.
 ΦΙ. ἄκουε, μὴ φεῦγ'. ἐν Συβάρει γυνή ποτε 1435
 κατέαξ' ἐχίνον. ΚΑ. ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.
 ΦΙ. οὐχίνος οὖν ἔχων τιν' ἐπεμαρτύρατο·
 εἶθ' ἢ Συβαρίτις εἶπεν, “αἱ ναὶ τὰν κόραν
 τὰν μαρτυρίαν ταύταν ἑάσας ἐν τάχει
 ἐπίδεσμον ἐπρίω, νοῦν ἂν εἶχες πλείονα.” 1440

1426. ΚΑ.] Lineola in R. οὐ δέομ' οὐδὲ B. (οὐ in ras.?) C.R. οὐ δέομαι οὐδὲ S.V. οὐ δέομαι καὶ Lenting. οὐδὲ δέομαι conj. Both. (“Non male,” Mein. Sic Av. 694. γῆ δ' οὐδ' ἀῆρ οὐδ' οὐρανὸς ἦν.) Conjectura infelix.

1427. ἐξ ἄρματος] ἠνίοχος add. S.

1428. μεγάλ' σφόδρα V. μεγάλα σφόδρα S. 1430. εἶπεν Ald.

1431. ἔρδοι R.S.V. Ald. Junt. Bekker. Hirsch. Richter. ἔρδει (sic) B. ἔρδοι Dind. Bergk. Mein. Exspectavisses potius imperativum ἐρδέτω, ut explicat scholiasta ἐργαζέσθω. Et metro et sensui satisfaceret ἐχέτω: saepe enim legitur ἔχειν τέχνην. Vel ἀσκησάτω τις ἦντιν' εἰδείη τέχνην. Adde quod vix placent τις . . . ἕκαστος sic disjuncta. Sed nil temere mutandum. Conferri potest Plato de Rep. p. 362 D. οἰκοῦν, ἦν δ' ἐγὼ, τὸ λεγόμενον, ἀδελφὸς ἀνδρὶ παρείη (*frater adesto homini*), ὥστε καὶ σὺ, εἴ τι ὄδε ἐλλείπει, ἐπάμυνε.

1432. post 1439. transponunt Hamaker. Mein. Dind. παράτρεχ' vulg. Malim ταχὺ τρέχ'. Non enim apparet vis praepositionis παρὰ in hoc loco. εἰς τὰ Πιπτάλου libri et vulg. εἰς τὰ Πιπτάλου Dind. εἰς τοῦ Πιπτάλου Scal. Fl. Chr. ὡς τοὺς Πιπτάλου Elmsl. ad Ach. 1222. Quod et ipse tentabam, ut et εἰς τὸ (sc. ἱατρείου) Πιπτάλου. Cf. ad Ach. 1222.

1433. βδε. πρὸς τὸν κληῖ R. σου B.S.V. σοι R. Hirsch. Quod non probandum.

1434. σὺ om. S. αὐτὸς vulg. οὗτος Mein. Recte, opinor. ἀπεκρίνατο C.R.S.V. ἀν' ἀπεκρίνατο B. ἀν' ἀπεκρίνατο Ald. οἴ' ἀπεκρίνατο Br. ἀπεκρίνατο Dobr. ἀπεκρίνατο Bekk. Dind. &c. Qu. ἀπεκρίναθ' οὐτοσί.

1437. οὐχίνος B.R.(?)V.(?) οὐχίνος C.S.

1438. εἶχεν S. εἶ vulg. Imo αἱ, Dorice.

1439. τὴν . . . ταύτην vulg. Legendum Dorice τὰν . . . ταύταν.

1440. ἐπίδεσμον] Fort. ἐπίπλασμον. Cf. 926. ἐμοὶ δέ γ' οὐκ ἔστ' οὐδὲ τὴν ὑδρίαν πλάσαι. ibique schol. Vel, si displicet ἐπίπλασμος, ἐπίπλασμ' ἐπρίασο. Sic ἐπικάττυμα de calceis resarciendis usurpatur.

- ΚΑ. ὕβριζ', ἕως ἂν τὴν δίκην ἄρχων καλῆ.
 ΒΔ. οὔτοι μὰ τὴν Δήμητρ' ἔτ' ἐνταυθὶ μενεῖς,
 ἀλλ' ἀράμενος ἐγὼ σε — ΦΙ. τί ποιεῖς; ΒΔ. ὁ τι
 ποιῶ;
 εἶσω φέρω σ' ἐντεῦθεν· εἰ δὲ μὴ, τάχα
 κλητῆρες ἐπιλείψουσι τοὺς καλουμένους. 1445
- ΦΙ. Αἴσωπον οἱ Δεῖλφοί ποτ' — ΒΔ. ὀλίγον μοι μέλει.
 ΦΙ. φιάλην ἐπητιῶντο κλέψαι τοῦ θεοῦ·
 ὁ δ' ἔλεξεν αὐτοῖς ὡς ὁ κύνθαρός ποτε —
 ΒΔ. οἴμ' ὡς ἀπολῶ σ' αὐτοῖσι τοῖσι κανθάροις.
 ΧΟ. ζηλῶ γε τῆς εὐτυχίας στρ. 1450

1441. ΚΑ.] κλητ. R. ἄρχων libri et Ald. ὦ 'ρχων Br. ἄρχων
 Dind. &c. καλῆ] "Quis non mallet καλέσῃ, si per metrum liceret?"
 Elmsl. ad Med. 310. "Usque dum vocet, i. e. quamdiu non vocabit. Jam
 enim, dum ille vocat, cadet spiritus Philocleoni." (Herm. ad Eur. Med. 310.)
 Qui confert Xen. Cyr. III. 3. 18. οὐκ ἀναμένομεν ἕως ἂν ἡ ἡμετέρα χώρα
 κακῶται (dum nostram regionem vastare incipiant). Contra Herod. VII.
 141. ἀλλ' αὐτοῦ τῆδε μενέομεν ἔστ' ἂν καὶ τελευτήσωμεν (ubi minime conveniret
 τελευτῶμεν). Cf. ad Eccl. 871. δέδοικα γὰρ μὴ . . . ὅταν κατατιθῶ, προσποιῆ
 τῶν χρημάτων. Soph. Tr. 550.

1442. Δήμητρ' B.C.R. Δήμητραν S.V. ἐνταυθοὶ B.C.R.S.V. vulg.
 Bergk. ἐνταυθὶ Elmsl. Dind. Hirsch. Mein. &c.

1443. ἀράμενος (i. e. ἄρ.) R. γ' add. B.Δ. non C.R.S.V. Junt. 2.
 οἶσω σε C.R.S.V. vulg. Hirsch. Bergk. ἔγωγε B.Δ. Br. Mein. ἐγὼ Dind.
 Hamaker. εἶσω σε Reisig. Conj. p. 317. Dobr. Richt. τί ποιεῖς; ΒΔ.
 ὁ τι ποιῶ;] τί ποιήσεις; ΒΔ. ὁ τι; Elmsl. n. ms. Hamaker. Futurum
 certe magis conveniret, ut in Thesm. 570. πρόσθεσ μόνον, καγὼ σε νῆ τὴν
 "Ἀρτεμιν— Γυ. τί δράσεις; | Μν. τὸν σησαμοῦνθ' . . . χεσεῖν ποιήσω. Cf. ad
 1444. Ita legendum foret mox οἶσω υ - (qu. λαβῶν, cf. 1379. vel ταχέως)
 ἐντεῦθεν. Qu. οἶσω σε, et mox μέσον λαβῶν ἐντεῦθεν.

1444. εἶσω φέρω σ'] οἶσω τρέχων Hamaker. Φέρω pro οἶσω dicit, ut
 videtur, respiciens ad τί ποιεῖς. Nisi reponendum οἶσω ταχέως (praecessit
 pronomen σε) aut aliud quid simile. Huc enim fortasse pertinet οἶσω, quod
 in proxime prae. v. legitur in optimis codicibus.

1445. ἐπικλητῆρες λείψουσι S.V.

1449. ἀπολείς libri et vulg. ἀπολῶ σ' Reisk. Elmsl. ad Med. 160. Dind.
 Hirsch. Bergk. Richt. (aut ἀπολείς μ'). ἀπόλοι' Mein. Elmsleius apte
 confert Ach. 590. οἴμ' ὡς τεθνήξεις. Qu. εἴθ' ἐξαπόλοι' &c. Vel οἴμ' ὡς
 ἀπολείς με τοῖσι σοῖσι κανθάροις. Sed cf. 1503. ἀπολῶ γὰρ αὐτὸν &c.
 τοῖσι B.C.(?) vulg. τοῖς R.S.V. τοῖς σοῖς Mein.

1450. γε C.R.S.V. Gryph. Dind. σε B. Ald. lemma schol. vulg.
 Pors. om. Suidas in οἴ. Cf. Ran. 1482. μακάριός γ' ἀνὴρ &c. Tentabam
 aliquando ζηλῶ σε τῆς εὐτυχίας τὸν πρέσβυν (vel. ὦ πρέσβυν), οἶ μετέστης &c.
 Cf. Ach. 1007. ζηλῶ σε τῆς εὐβουλίας. Eq. 837. ζηλῶ σε τῆς εὐγλωττίας.
 Th. 175.

τὸν πρέσβυν, οἱ μετέστη
 σκληρῶν τρόπων καὶ βιοτῆς.
 ἕτερα δὲ νῦν ἀντιμαθῶν
 ἦθη μετ' αὐτῶν πεσεῖται
 πρὸς τὸ τρυφερὸν καὶ μαλακόν.
 τάχα δ' ἂν ἴσως οὐκ ἐθέλοι
 τὸ γὰρ ἀποστῆναι χαλεπὸν
 φύσεος ἢν ἔχοι τις αἰεί.
 καίτοι πολλοὶ τοῦτ' ἔπαθον,
 ξυνόντες γνώμαις ἐτέρων
 μετεβάλλοντο τοὺς τρόπους.

1455

1460

1451. μετέστη R.S.V. μέτεστι B.Δ. μετέστι (sic) C. μετάστης Suidae codex Ox. in ζηλώ. Unde corrigendum suspicabar μετέστης.

1452. ξηρῶν vulg. σκληρῶν Hirschig. Recte, opinor. Cf. Menand. com. IV. 224. ἀστοργίαν ἔχει τιν' ὁ σκληρὸς βίος.

1453. ἀντιμαθῶν] Ἀν ἄρτι μαθῶν?

1454. ἡ μέγα τί μέγα πείσεται plane R. ἡ μέγα τι μεταπίσεται S.V. (s. Bekk.) ἡ μεγάτι μεταπίσεται V. (s. Cob.) ἡ μέγα τι πείσεται C. Hirsch. ἡ μεταπίσεται B.Δ. ἡ μεταπίσεται Ald. Kust. ἡ μέγα πείσεται τι Dind. ἡ μέγα τι πείσεται Reisig. Conj. p. 211. ἡ μέγα τι μεταπεσεῖται Bergk. Richt. Mein. ἡ μεταπεσεῖτ' Benth. Abresch. Anim. ad Aesch. II. 424. ἦθη μεταπεσεῖται Dobr. καὶ μεταβήσεται (aut μεταπεσεῖτ') Reisk. ἡ μέγα τι πείσεται Herm. de M. p. 316. Ipse tentabam ἦθη μετ' αὐτῶν πεσεῖται. Cf. 1461. Herod. 6, 61, 9. ἀπὸ μὲν δὴ ταύτης τῆς ἡμέρας μεταπεσεῖν τὸ εἶδος (in melius, ut hic). Polyb. 21, 5, 7. παραχρῆμα μετέπιπτον εἰς τὰναντία ταῖς γνώμαις διὰ τὴν περιπέτειαν. Isoer. p. 423. ἐπειδὴ δὲ δύναμιν ἔλαβε, τοσοῦτον ἔδοξε μεταπεσεῖν, ὥστε πάντας θαυμάζειν τοὺς πρότερον αὐτὸν γινώσκοντας. Lucian. Philops. 2. ἐκ γυναικὸς . . . ἐς ἄρκτον μετέπεσεν. Id. de El. 4. ἐς τὰ ὄρνεα μεταπεσεῖν. Hesychius, Μεταπεσεῖσθαι: μεταβληθῆναι. Conferas etiam Lucian. Anach. 17. ὅσα γὰρ ἂν ἐμὲ παιδεύσης καὶ μεταπίσης πρὸς τὸ βέλτιον.

1455. ἐπὶ τὸ τρυφερὸν B. vulg. Dobr. ἐπὶ τὸ τρυφόν C. ἐπὶ τρυφόν (sic) R. ἐπὶ τὸ ῥυφῶν V. ἐπὶ τὸ τρυφῶν S. Bergk. ἔπι τὸ τρυφερὸν Richt. ἐπὶ τὸ τρυφῶν Dind. Mein. ἔπι τό τε τρυφερὸν Reisig. ἔπι τὸ τρυφῶν Enger. (de resp. p. 13). ἐπίτρυφον Hirsch. Verum videtur ἔπι (vel πρὸς) τὸ τρυφερὸν. Nisi malis ἦθη μετ' αὐτῶν πεσεῖτ' ἐς | τό τε τρυφῶν. Cf. 551. 1169. Eccl. 901. τὸ τρυφερὸν γὰρ ἐπιπέφυκε τοῖς ἀπαλοῖσι μηροῖς. Scholiasta, οἷον ἐπὶ τὸ τρυφῶν μαλακῶς.

1458. φύσεως B.C.R.S.V. et Suidas in ἀπόστηθι. φύσεος Br. &c. ἔχει B.C.S.V. vulg. ἔχοι R. Dind. Mein. Quod ipse conjeceram. Cf. ad 1431. ἔρδοι τις ἢν ἕκαστος εἰδείη τέχνην. Soph. Oed. R. 314. ἄνδρα δ' ὠφέλειν ἀφ' ὧν | ἔχοι τε καὶ δύναται κάλλιστος πόνων. Post τις virgula ponenda, ut aei cum priori clausula cohaereat. Vulgo post φύσεος tantum interpungitur.

1459. ταῦτ' vulg. τοῦτ' jure malit Dind.

1461. μετεβάλλοντο B.C.Δ. Br. Hirsch. Richt. Mein. Dind. μετεβάλλοντο R.S.V. Bergk. μετέβαλλον Suidas. Cf. ad 1385. Imperfectum hic minime

- πολλοῦ δ' ἐπαίνου παρ' ἔμοι
καὶ τοῖσιν εὖ φρονοῦσιν
τυχῶν ἄπεισιν διὰ τὴν
φιλοπατρίαν καὶ σοφίαν 1465
ὁ παῖς ὁ Φιλοκλέωνος.
οὐδενὶ γὰρ οὕτως ἀγανῶ
ξυνεγενόμην οὐδὲ τρόποις
ἐπεμάνην οὐδ' ἐξεχύθη.
τί γὰρ ἐκείνος ἀντιλέγων 1470
οὐ κρείττων ἦν, βουλόμενος
τὸν φύσαντα σεμνοτέροις
κατακοσμήσαι πράγμασι ;
- ΞΑ. νῆ τὸν Διόνυσον ἄπορά γ' ἡμῖν πράγματα
δαίμων τις ἐσκεκύκληκεν ἐς τὴν οἰκίαν. 1475
ὁ γὰρ γέρων ὡς ἔπιδε διὰ πολλοῦ χρόνου
ἤκουσέ τ' αὐλοῦ, περιχαρῆς τῷ πράγματι
ὄρχούμενος τῆς νυκτὸς οὐδὲν παύεται
τάρχαϊ' ἐκεῖν', οἷς Θέσπις ἠγωνίζετο
καὶ τοὺς τραγωδοὺς φησιν ἀποδείξειεν κρόνους 1480
τοὺς νῦν διορχησάμενος ὀλίγον ὕστερον.

aptum est. Aoristus postulatur, ut praec. ἔπαθον. Versus antistrophicus est 1473. κατακοσμήσαι πράγμασι. Qu. εἶτα μετέβαλον τοὺς τρόπους. Vel μετ' αὐτὸ ἐβάλλοντο τοὺς τρόπους. Sed praestat, ni fallor, μεταβέβληται τοὺς τρόπους. Brunckius: "In choriambicis lege solutis, quales sunt hi versiculi, locum habent paeones et ionici. Hic paeon est quartus, cui respondet ionicus a minore."

1464. ἄπεισιν B.C.(?)S. Br. Richt. ἄπεισι R.V. Ald.

1466. ὁ παῖς C.R.S.V. Bekk. &c. παῖς B. Ald. Br. Cf. ad 596.

1471. οὐ] ὁ R.

1472. τὸν φύσαντα C.R.S.V. Inv. Dind. &c. τοὺς φύσαντας B. vulg.

1473. κατακοσμήσαι B.C.R.S.V. vulg. κατακλήσαι γρ. V. κατακομήσαι (?) Mein. Dind. πράγμασι C.S. vulg. πράγμασιν B.R.V. (ut vid.)

1474. ΞΑ. C.(?)S.(?) Br. &c. οἱ. R.V. Ald. hic et infra. πράγματα B.C. τὰ πράγματα R.S.V.

1475. εἰσκεκύκληκεν R.V. schol. Suid. s. h. v. Scal. Toup. ad Longin. 22, 4. Bergl. Elmsl. ad Ach. 408. rec. εἰσκέκληκεν B. Ald. εἰσκεκλήκηκεν C. εἰσκεκλύκληκεν S. εἰσεκύκληκε Moschopulus ab Titzio editus p. 55. εἰσκεκύκληκεν Reisk. Fortasse recte: cf. Thesm. 651. εἰς οἷ' ἑμαυτὸν εἰσεκύκλισα πράγματα. et ad Pac. 7. εἰς Moschop. Dind. εἰς libri et vulg.

1477. αὐλοῦ] αὐτοῦ S.

1478. παύεται R.S.V. et Suidas in οὐδὲν ἦττον. Bentl. Reisk. Br. &c. παύσεται B.C. Ald. schol. Richt.

1480. τραγωδοῦς] τρυγωδοῦς Lenting. Sed cf. 1505. 1511.

1481. τὸν νῦν mire libri et Ald. et Suidas in κρουκώτερα. τοὺς νῦν Bentl.

- ΦΙ. τίς ἐπ' αὐλείοισι θύραις θάσσει ;
 ΞΑ. τουτὶ καὶ δὴ χωρεῖ τὸ κακόν.
 ΦΙ. κλήθρα χαλάσθω τάδε· καὶ δὴ γὰρ
 σχήματος ἀρχή — 1485
 ΞΑ. μᾶλλον δέ γ' ἴσως μανίας ἀρχή.
 ΦΙ. πλευρὰν λυγίσαντος ὑπὸ ῥύμης·
 οἶον μυκτῆρ μυκᾶται καὶ
 σφόνδυλος ἀχει. ΞΑ. πῖθ' ἑλλέβορον.
 ΦΙ. πτήσσει Φρύνιχος ὡς τις ἀλέκτωρ — 1490

Br. Dobr. rec. διορχησάμενος B.C.R.V.Δ. Dind. Mein. διορχησόμενος S.(P) Suid. vulg. Richt. Reponendum διορχησάμενος. Lectionem διορχησόμενος huc migrasse ex v. 1499 suspicari licet. Virgulam vulgo post τοὺς νῦν positam sustuli.

1482. ἐπ' αὐλείοισι B.C.R. Be. Br. Piers. ad Moer. p. 83. Dind. Mein. &c. ἐπ' αὐλείοισι S.V. ἐπαυλείοισι Ald. θάσσει B.C.R.V. θάσσει S.

1484. καὶ . . . μανίας ἀρχή in Ald. et Kust. servo tribuuntur. Correxit Bentleius. DIND. καὶ δὴ γὰρ C.R.S.V. Inv. &c. καὶ γὰρ δὴ B. vulg. Cf. ad 1324.

1487. λυγίσαντος C.R.S.V. λυγίσαντες B. ὑπὸ C.R.S.V. Br. Pors. Dobr. ὑπαὶ B. Ald. ῥώμης libri et vulg. Bergk. ῥύμαις Reisk. ῥύμης Lob. (ad Phryn. p. 404.) Dobr. Dind. Hirsch. Mein. Richt. Post ῥύμης plena interpunctio ponenda videtur.

1488. 1489. Haec omnia servo tribuenda suspicor, ut mox προκτὸς χάσκει.

1489. ἀχει] Annon ἤχει? Ἡμετέροις (non ἀμ.) est 1494. ἑλλέβορον B.C.R.V. ἑλλέβορον Richt. ἑλλεβόρον S. Fortasse recte, sed cf. Ran. 1051. κώνεια πιεῖν.

1490. πτήσσει B.C.R. Aelian. V. H. XIII. 17. vulg. Dind. Hirsch. Bergk. Mein. πτήσσει S.V. πλήσσει Bendl. ad Phal. p. 268. (coll. v. πλήκτρον, quod gallorum proprium est, non obstante versu anonymi ap. Plut. in Alc. ἔπτηξ' ἀλέκτωρ δοῦλον ὡς κλίνας πτερόν). Br. Pors. Inv. Richt. prob. Mein. Fr. Com. I. 149. "Non galli est πτήσσειν, sed πλήσσειν potius alis [et calcaribus, ut hic senex pedibus]." (Richt.) "Lascivientis haec Philocleonis verba sunt, in quibus nisi cum Bentleio πλήσσει scribas, locus intelligi non potest. . . . Simplicis activi πλήσσειν nullum apud Atticos exemplum reperitur, id quod primus observavit Cobetus V. L. p. 332. Activi frequens apud Homerum usus est, neque quidquam impedimento est quominus Aristophanem concessa anapaesticis numeris libertate usum epicam formam posuisse statuamus." (Mein.) Veram scripturam esse πλήσσει (loquitur enim ut tragicus, ne πλήττει requiras) ostendere videntur sequentia σκέλος οὐράνιον γ' ἐκλακτίζων. Qui enim ἐκλακτίζει, πλήσσει potius quam πτήσσει. Scilicet cura sua sublata jactat senex saltans. "Comici σο nonnisi in tribus verbis πτήσσω, πτίσσω, πτύσσω servasse videntur, idque euphoniae caussa, ne trium τ concursus fieret." (Elmsl. ad Soph. Oed. C. 687 add.) Confer θαλασσοίοιο 1519. ὡς τις] ὅς τις S.V.

- ΞΑ. τάχα βαλλήσει.
 ΦΙ. σκέλος οὐράνιον γ' ἐκλακτίζων.
 ΞΑ. πρωκτὸς χάσκει. ΦΙ. κατὰ σαυτὸν ὄρα
 νῦν γὰρ ἐν ἄρθροισ τοῖς ἡμετέροισ
 στρέφεται χαλαρὰ κοτυληδών. 1495
 οὐκ εὖ; ΒΔ. μὰ Δί' οὐ δῆτ', ἀλλὰ μανικὰ πράγματα.
 ΦΙ. φέρε νυν ἀνείπω κἀνταγωνιστὰς καλῶ.
 εἴ τις τραγωδὸς φησιν ὀρχεῖσθαι καλῶς,
 ἐμοὶ διορχησόμενος ἐνθάδ' εἰσίτω.
 φησὶν τις ἢ οὐδεὶς; ΒΔ. εἰς γ' ἐκεινοσὶ μόνος. 1500
 ΦΙ. τίς ὁ κακοδαίμων ἐστίν; ΒΔ. υἱὸς Καρκίνου
 ὁ μέσατος. ΦΙ. ἀλλ' οὗτός γε καταποθήσεται
 ἀπολῶ γὰρ αὐτὸν ἐμμελεῖα κονδύλου.
 ἐν τῷ ῥυθμῷ γὰρ οὐδέν ἐστ'. ΒΔ. ἀλλ', ὧζυρε',
 ἕτερος τραγωδὸς Καρκινίτης ἔρχεται, 1505
 ἀδελφὸς αὐτοῦ. ΦΙ. νῆ Δί' ὠψώνηκ' ἄρα.

1491. βαλλήσεις B.C. vulg. Hirsch. Bergk. Mein. Richt. Dind. βαλλήση R. βαλήσεις S.V. βαλλήσει olim Dind. Recte, ut videtur. Vide comm.

1492. γ' add. B. om. C.R.S.V. οὐρανίαν Hesych. ("Recte forsan," Mein.) "Hesychius, Οὐρανίαν: ὅταν τὴν σφαῖραν ἀναβάλωσιν. καὶ τὴν τοιαύτην δὲ καθύλου παιδιὰν καλοῦσι καὶ οὐρανίειν. παρὰ οὖν τοῦτο ἔπαιξεν Ἀριστοφάνης. Quae glossa dubitari non potest quin vel ad hunc ipsum locum referenda sit vel ad v. 1530. ῥίπτέ σκέλος οὐράνιον, ubi pariter οὐρανίαν scribere praestat." MEIN. "Hesychii ex verbis non magis quam ex scholiis ad v. 1530 colligi potest Aristophanem οὐρανίαν scripsisse, quum aptum sit οὐράνιον cum σκέλος conjunctum." DIND. ἐκλακτίζων] Malim ἐκλακτίζω. Non enim Phrynichus ἐκλακτίζει, sed ipse senex. "Videtur senex de Phrynicho loqui. Si hoc est, τὸ ἐκλακτίζων est pro ἐκλακτίζοντος. Videtur, inquam, ita propter sequens κατὰ σαυτὸν ὄρα." BE.

1493. πρωκτὸς χάσκει. ΞΑ. κατὰ . . .] ΞΑ. πρωκτὸς . . . ΦΙ. κατὰ . . . Lenting. Quod et ipse conjeceram. Recte, opinor; nisi potius omnia senis sunt. Cf. ad 1488.

1496. 1500. 1501. 1504. 1507. 1510. ΒΔ. vulg. ΞΑ. Beer. Bergk. Mein. Dind.

1496. ΒΔ. οὐκ εὖ μὰ Δί' οὐ δῆτ' . . . Ald. vulg. Dind. (ΦΙ. cont.) οὐκ εὖ; ΒΔ. μὰ Δί' . . . Dobr. prob. Mein. Richt. Recte, ut videtur. Cf. Pac. 1230. οὐ δεξιῶς; Eq. 34. οὐκ εἰκότως; Servo haec tribuit schol. Qu. οὐ δῆθ', ὡς μανικὰ τὰ πράγματα. Cf. Ach. 1141. χειμέρια τὰ πράγματα. 1142. ἔνυμποτικὰ τὰ πράγματα.

1497. νῦν libri et vulg. νυν Dind. &c. καταγωνιστὰς S.

1500. εἰς γ' om. B. ἐκεινοσὶ B.S. &c. ἐκείνοσὶ C.

1502. μεσαίτατος R.

1505. καρκινίτις S.

1506. ὠψώνηκ' Ald. ὠψώνηκ' B.C.R.S.V.

- ΒΔ. *μὰ τὸν Δί οὐδέν γ' ἄλλο πλὴν γε καρκίνους·*
προσέρχεται γὰρ ἕτερος αὐ τῶν Καρκίνου.
- ΦΙ. *τοῦτ'ί ἦν τὸ προσέρπον; ὄξις ἢ φάλαγξ;*
- ΒΔ. *ὁ πινοτήρης οὗτός ἐστι τοῦ γένους,* 1510
ὁ σμικρότατος, ὃς τὴν τραγωδίαν ποιεῖ.
- ΦΙ. *ὦ Καρκίν', ὦ μακάριε τῆς εὐπαιδίας·*
ὅσον τὸ πλῆθος κατέπεσεν τῶν ὀρχίλων.
ἄταρ καταβατέον γ' ἐπ' αὐτούς μοι· σὺ δὲ
ἄλμην κύκα τούτοισιν, ἦν ἐγὼ κρατῶ. 1515
- ΧΟ. *φέρε νυν ἡμεῖς αὐτοῖς ὀλίγον ξυγχωρήσωμεν ἅπαντες,*

1507. οὐδέν γ' B.C.R.S.V. vulg. Bergk. οὐδέν Br. Reisig. (Conj. p. 249. Hirsch. Dind. Mein. Richt. Recte se habet librorum lectio. Prior particula post *μὰ τὸν Δί* recte infertur; posterior pendet a *πλὴν*. Nobiscum facit Lobeck. ad Soph. Ajax. p. 303. Cf. ad Ach. 92. *καρκίνους*] *Καρκίνου* conj. Bergk. οὐδέν γ' ἄλλ' ὀρῶ πλὴν καρκίνους conj. Mein. Qu. οὐδέν ἄλλο γ' ἔστ' ἢ καρκίνοι.

1508. αὐτῶν pro αὐ τῶν S. Cf. ad 573.

1509. ὄξις V. *ὄπις* (avis nomen, Athen. IX. 990 sq.) tentat Mein., qui, "Carcinitae cum acetabulo comparatio quorsum spectet nemo adhuc ita docuit ut satisfecerit." *φάλαξ* R.

1510. *πινοτήρης* Ald. *πινοτήρης* B.C.R.V. *πινοτήρ* S. Idem error est Soph. Fr. 116. *ἔστιν* R.

1511. Hunc v. delet Hamaker. *ὃς τὴν τραγωδίαν*] Qu. *ὃς δὴ* (vel *ὃς καί*, vel *ὄσπερ*) *τραγωδίαν*. *τρυγωδίαν* Scal.

1512. *τῆς εὐπαιδίας*] Pl. 639. *τὸν εὐπαιδα . . . Ἀσκληπιόν*.

1513. *κατέπεσεν* B.R.S.V. *κατέπεσε* C.

1514. ΒΔ. *ἀτὰρ . . .* Bentr. Bdeylecleoni [ΞΑ.] versum, recte fortasse, tribuit Bentrleius; dein ΦΙ. *ἄλμην* &c. γ' add. B.R.S.V. om. C.

αὐτούς, φῆζυρε, ἄλμην . . . vulg. *αὐτούς, φῆζυρέ, | ἄλμην . . .* (sic) B. *αὐτούς μοι σὺ δὲ . . .* ingeniose admodum Herm. Mein. Dind. Vera videtur distinctio quae est in B., quam ipse conjectura assecutus eram. Eadem collocatio vocativi est Ach. 452. *Εὐριπίδη, | δός μοι σπυρίδιον* &c.

αὐτούς B.C.S. vulg. Bergk. Richt. *αὐτούς μ'* R.V. Bekk. Dind. olim. Hirsch. Cf. ad Eq. 72. Av. 1237. Pl. 1085. Pronomen saepe ex conjectura infererunt librarii, ut in Eq. 14, Nub. 87. 345. *Μοι et σοι* elisionem non pati, saltem apud comediae priscae scriptores, satis notum est. Menandri locus ap. Hermog. de Inv. 4, 11. *ὁ δὲ μ' (γ'?) ἠκολούθησεν μέχρι τοῦ πρὸς τὴν θύραν*, corruptus videtur. De hac elisione v. Gaisf. ad Heph. p. 222. Blomf. ad Aesch. Theb. p. 186. Elmsl. ad Oed. T. 1227. et Med. 548. Kidd. ad Dawes. p. 473-9. "Secundum Kidd. ad Dawes. p. 646. statuebat Porsonus priscam comoediam nunquam, mediam aliquando, novam saepe elidere." (Dobr. Add. p. 99.) *φῆζυρέ* R. *φῆζυρέ* B.

1515. *ἦν ἐγὼ κρατῶ*] *Exspectavisses ἦν ἐγὼ κρατήσω*. Cf. ad 1441.

1516. *νυν* libri et vulg. *νυν* Dind. &c. *ξυγχωρήσωμεν*] Qu. *παρχωρήσωμεν*.

- ρίπτε σκέλος οὐράνιον· βέμβικες ἐγγενέσθων. 1530
 καυτὸς γὰρ ὁ ποντομέδων ἀναξ. πατὴρ προσέρπει
 ἦσθεις ἐπὶ τοῖσιν ἑαυτοῦ παισὶ τοῖς τριόρχοις.
 ἀλλ' ἐξάγετ', εἴ τι φιλεῖτ' ὄρχούμενοι, θύραζε 1535
 ἡμᾶς ταχύ· τοῦτο γὰρ οὐδεὶς πω πάρος δέδρακεν,
 ὄρχούμενον ὅστις ἀπήλλαξεν χορὸν τρυφῶδων.

et virgulam post σεαυτὸν sustulerim. Bene sic consociantur ejusdem temporis verba στρόβει, παρῆβαινε, ρίπτε. Nisi forte reponendum βεμβικισσον (pro και γάστρισον), coll. v. 1517. ἴν' . . . βεμβικίζωσιν ἑαυτοῦς.

1530. ρίπτε B.C.S. vulg. ρίπτε R.(?)V.(?) Bekk. Dind. &c. οὐράνιαν
 etiam hic reponendum censet Mein. Cf. ad 1492. κύμβικες S.
 ἐγγενέσθων B.C.R. γενέσθων S.V.

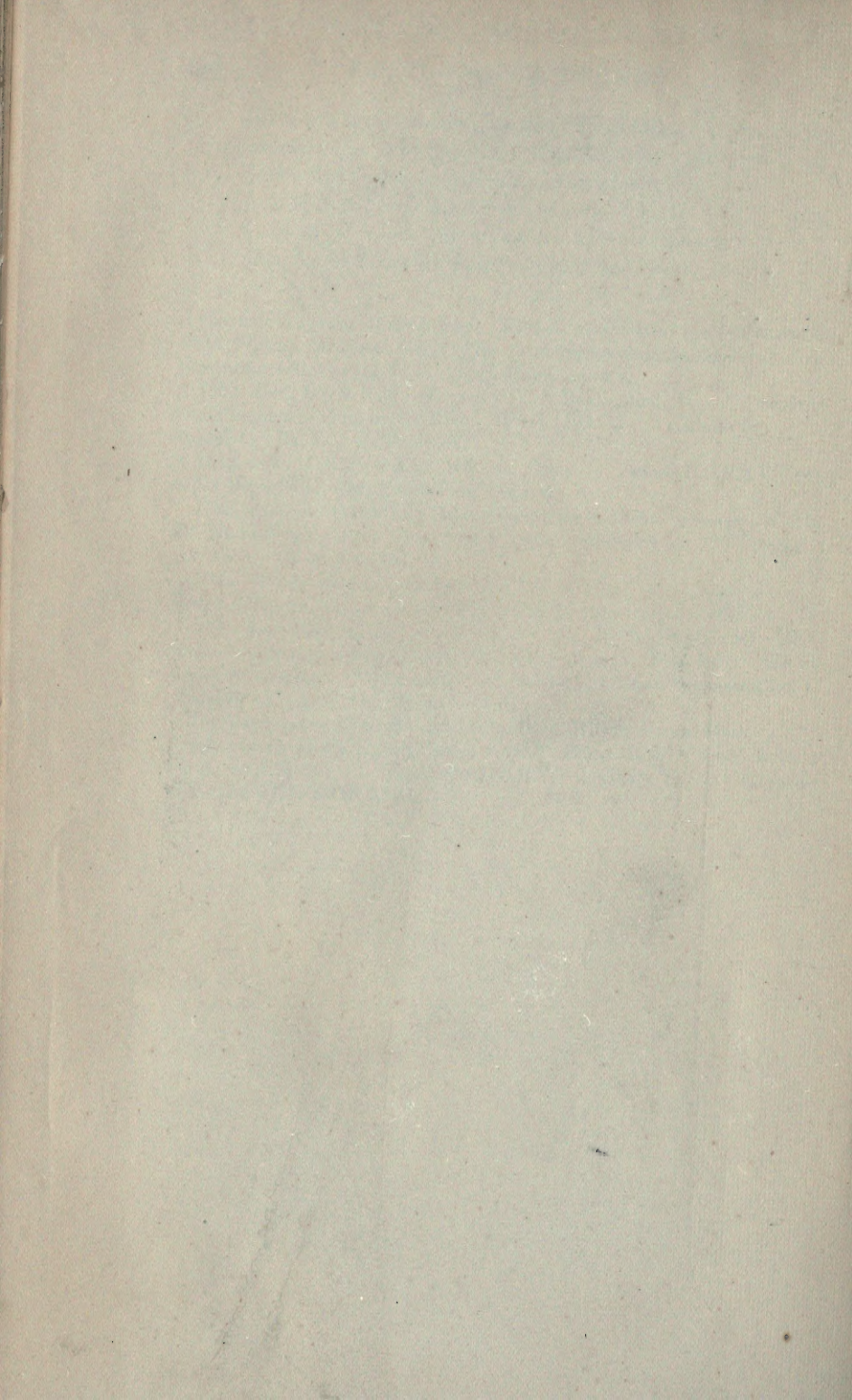
1532. παισὶ C.R.S. παισὶν B.V. (s. Cob.) τοῖσι B.C.R.S.V. τοῖς
 codex Havn. Flor. Chr. Herm. Pors. Dind. &c.

1533. τριόρχοις C.R.S.V.Γ. Bekk. Dind. Hirsch. Richt. τριόρχαις B. Ald.
 Br. Mein. Bergk. Prior forma legitur, metro postulante, Av. 1206, posterior
 Av. 1181. Cf. ad Av. 1181.

1535. εἴ τι φιλεῖτ' (sc. ἡμᾶς, coll. Pac. 118. εἴ τι φιλεῖς με), ὄρχούμενοι . . .
 Bergk. Mein. (in Vind.) Sed cf. Pl. 645. φιλεῖς δὲ δρῶσ' αὐτὸ σφύδρα.

1536. ἡμᾶς libri et vulg. Dind. Richt. ἡμᾶς Bentl. Bergk. prob. Mein.
 (Ex scholiasta, qui ἐξάγετε ἑαυτοῦς ἔξω interpretetur.) Fort. ἡμεῖς. Sed nil
 mutandum videtur. Vide comm. τοῦτο . . . δέδρακεν ὄρχούμενος (sc. τὸ
 ἐξαγαγεῖν τὸν χορὸν) conj. Mein.

1537. ὄρχούμενον ὅστις B.C.S.V. vulg. Dind. Hirsch. Bergk. Mein.
 ὄρχούμενός τις R. Farr. ὄρχούμενος ὅστις Γ. Enger. Richt. ("quod fortasse
 verum est," Mein.) ἀπήλλαξεν B.C.R.V. ἀπήλλαξε S. τρυφῶδων
 R.V. τραφῶδων B.C.S.Δ. Ald.



PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY

PA Aristophanes
3875 [Selected works. Greek.
A28 1873]
1873 Aristophanis quatuor fabulae

